



## ஜந்தாம் பகுதியின் முன்னுரை

1. ஜந்தாம் பகுதியின் பின், சரியாய் 1 ஆண்டில் கானது மாதங்களுக்கும் கூடிய கால அளவில் இப்பகுதி வெளிவருதல் திருவருளின் ஆணையாலாகியது. புராணத்தின் எஞ்சிய பகுதிகளும் இவ்வளவின் விரைவில் வெளி வருவனவாகில் இன்னும் ஒன்றரை ஆண்டெல்லையில் உரை முழுதும் அச்சுநிறைவு காணலாம். அன்பர்கள் தரும் ஊக்கமும் உதவிகளும் திருவருளும் முன்னிற்க.

2. இப்பகுதியில் ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணப் பிற்பகுதி முழுமையும் வெளி வருகின்றது. இது வம்பரவாரிவண்டுச் சருக்கத்தின் II பாகமாகும். அச் சருக்கத்தின் எஞ்சிய ஏனைய புராணங்கள் (வம்பரவாரிவண்டுச் சருக்கம் III பாகம்) VI பகுதியாகவும், பெரியபுராணத்தின் அதனமேல் உள்ள ஏழாவது “வாராகண்ட வன்முலையாள சருக்கம்” முதல் பதினமூன்றாவது வெள்ளாளசை சருக்கம் வரை ஏழு சருக்கங்களும் VII பகுதியாகவும் வரவுள்ளன.

3. இப்பகுதி வெளியாகுமையிடையில் இவ்வெளியீட்டுக்கு எல்லா வகைகளாலும் பேருக்கமும், உதவியும், தந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத முதலுக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் என்னும் முனிவர்பெருமான சென்ற விரோதி ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 10-ம் நாள் திருத்திலையில் இறைவன் றிருவடி சாராதனார். அங்கழ்ச்சி இவ்வெளியீட்டுக்குப் பெருத்த ஈட்டமாகும், அட்டறி முன்னரே அறிவித்ததுபோல், திருஞானசாரங்க நாயனார் புராணத்தின் மூன்று பாகங்கள், விருமபு அன்பர்கள் இலகுவில் பெற்றுப் பயனடையும் பொருட்குத் தனி வெளியீடுகளாகப் பதிக்கப்பட்டுள்ளன, அவை (1) திருப்பாசர் விளக்கம், (2) பூம்பாளையம், (3) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமணம் என்பவையாம். அவற்றுடன், வழிபாட்டுக்குத் துவம்பொருட்டு ஆளுடைய பிள்ளையார் துவாத்ச நாமார்ச்சனை என்னும் பன்னிருபொரத் துதியும் தனிமாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அக்கருத்துடனே ஆளுடைய பிள்ளையார் 108 பொரத் துதியும், 1000 பெயர்த் துதியும் வெளியாக வேண்டாம் என்னும் கருத்துடன் உரிய முயற்சிகளும் செய்து வருகின்றேன். சரிதச் சருக்கமும் தனிமாக வெளிவருகின்றது.

4. உரை எழுத்துப் பணி நிறைவு விழா சென்ற 13-7-48ல் சிதம்பரத்திற்கு கொண்டாடப்பட்டது பற்றி அன்பர்களுக்கு முன்னமேயே விரிவாக IV பகுதியில் அறிவித்துள்ளேன். இப்போது ஆளுடைய பிள்ளையார் புராண உரை அச்சு நிறைவு விழா நாள்து வைகாசித் திங்கள் 10-ம் நாள் (1-6-1950) கிருகலூர்ப் பெருமணம் என்னும் ஆச்சாரபுரத்தில் பிள்ளையாரது கிருநாட் சிறப்புடன் கடைபெற உள்ள செய்தியை அன்பர்களுக்கு மெழவுடன் அறிவித்துக்கொள்கின்றேன். திருவருளும் பெரியோர்களின் ஆசியும் அன்பர்களின் ஆதரவும் முன்னிற்க. ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணத் தொடக்கம் முதற்சுருக்கம் வெளியீடு 25-4-47ல், அவர் அவதரித்ததும் திருஞான முண்டருளி விளங்கியதுமாகிய சீகாழிப் பதியில், தருமபுர ஆதினம் மகா



சந்திதானங்களின் அருளினால் நிகழ்ந்தது. இப்போது அப்புராணம் முழுமையும் அச்சு நிறைவாகிய வெளியீட்டு விழாவும் அவர்களது ஆசியின் வழியே அவர்க ளாதினத்துக் குட்பட்ட ஆச்சாபுரப் பதியினில் கொண்டாடப்பெறுவது திருவருட் சம்மதமாகும்.

5. இப்பகுதி வெளிவரு மிடையில காகிதமும் அச்சச் செலவும் பிறவுமாகப் பல வகையாலும் முட்டுப்பாடுகள் நேர்ந்த போதெல்லாம் “ உடுகை யிழந்தவன் கைபோல வாறாகே, இடுகை களைவதாம் நட்பு” என்றபடி, உற்றிடத் துதவிகள் பலவும் மனமுவந்து செய்த எனது ஆருயிரண்பர் கோவை - திரு. கா. ச. இரத்தின சபாபதி முதலியாரா (C. S R.) அவர்களுக்கு என கடப்பாடுடைய நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

6. இவ்வெளியீட்டில் முன்போலவே எல்லா வகையாலும் உதவி செய்த எல்லாப் பெருமக்களுக்கும் என் மனமாநந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

கோயமுத்தூர் }  
சேக்கிழார் நிலையம் }  
1 - 6 - 1950 }

அடியேன்  
C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்  
பதிப்பு-உரை-ஆசிரியன்

ஐந்தாம் பகுதி - வம்பருவரிவண்டுச் சருக்கம் - II

திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் - பிற்பகுதி

631—1256

பொருளடக்கம்

முன்சேர்க்கை

ஐந்தாம் பகுதியின் முன்னுரை	...	iii— iv
1. படங்களின் அட்டவணை	...	vii
2. சரித ஆதரவுகள்—முனசோகை-I	...	ix— xx
3. ஞானசாதத்ர துடபங்களுட் சில	...	xxi
4. பெயர் விளக்கம்	...	xxii— xxv
5. மேற்கோள்து லகராதி	...	xxvi—xxvii
6. அருஞ்சொற்றொட ரகராதி	...	xxviii— xxix
7. திருஞானசம்பந்தரை பற்றிய சில குறிப்புகள்	...	xxxi—xxxii
8. ஆச்சாபுரத்தில் இப்புராணத்தின் அச்சு கிறைவு விழாச் சிறப்பு முதலியவை		xxxiii—xxxviii

திருத்தொண்டர் புராணமும் - உரையும்

28. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம்

631 முதல் 1256 பாட்டுக்கள் உரையும், தேவாரக்

குறிப்பும் முதலியன

௭௮௫—௧௬௦௫

பின்சேர்க்கை

1. இப்பகுதியில் கண்ட தேவாரப் பாட்டுக்களின் முதற்குறிப்பு	௧௬௦௬—௧௬௦௭
2. புராணப் பாட்டு முதற்குறிப்பு	...
3. திருத்தொண்டத்ர சில	...
4. திருத்தொண்டம்-முதல் 100 பாடல்களில் சேர்க்கவேண்டியவை	௧௬௧௮

## படங்களின் அட்டவணை

(எண்கள் - IV பகுதியின் தொடர்ச்சி)

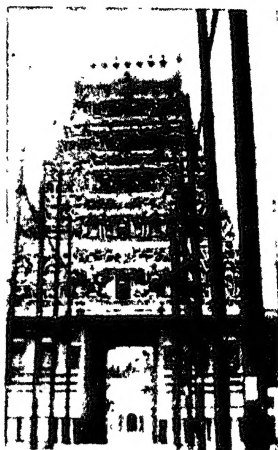
விவரம்	பாட்டு
115. சமணர் கழுவேறிய திடல்	... 2753
116. புனல வாதம் கிகழ்ந்த வைகைக் கரை	... 2709
117. பின்னையார் மதுரையில் தங்கியருளிய திருமடம்	... 2574
118. பின்னையார் திருநெல்வேலியில் தங்கியருளிய திருமடம்	... 2785
119. குறும்பலா (குறஞ்சல நகர்) நீர்வீழ்ச்சி	... 2784
120. றை அருவி	... 2784
121. றை கோயில் (முகப்புப் பார்வை)	... ”
122. றை கோயில் (முழுப்பார்வை) மேலிருந்து பார்வை	... ”
123. றை சித்திர சபையும் குளமும்	... ”
124. றை குறும்பலா - தலமரம்	... ”
125. திருநெல்வேலி - நெல்லையப்பா கோயில் - கோபுரம்	... 2785
126. றை தாமிர சபை முதலியவை	... ”
127. றை தாமிரவாணி ஆறும் குறுக்குததுறைக் கோயிலும்	... ”
128. திருஆப்பனூர் - சுவாமி கோயிலும் விமானமும்	... 2783
129. றை அம்மை கோயிலும் விமானமும்	... ”
130. திருப்பூவணம் கோயில் காட்சிகள்	... 2784
131. திருப்பரங்குன்றம் கோபுரம்	... 2782
132. திருவேடகம் கோயில் காட்சிகள்	... 2748
133. றை வைகை - ஏடு சென்று அணைந்த இடம்	... ”
134. திருஆக்காச சிறப்புவி நாயனரும் மனைவியாரும்	... 3659
135. திருவொற்றியூர் - கோபுரம்	... 2933
136. திருக்கண்டியூர் கோயிலும் கோபுரமும்	... 2250
137. திருநாவுக்கரசர் திருமடம் - திருப்பூந்துருத்தி	... 2844
138. திருஞான சம்பந்தரும் தேவியாரும் - திருவுருவங்கள்	... 3151
139. திருநல்லூர்ப்பெருமணம் - கோயில் விமானங்களும் கோபுரமும்	... 3152
140. றை ஆளுடைய பின்னையார் புராண உரை அச்சு நிறைவு விழாக் காட்சிகள்	... ”
141. சுந்தரமூர்த்திகளும் சேரமாளரும் - திருஅஞ்சைக்களம்	... 4256
142. திருஅஞ்சைக்களம் கோயிலும் கோபுரமும் (உட்புறமிருந்து பார்வை)	... ”



**திருஆக்கூர்**

ஜெயபதி நாயனார் பாலையா நம்

—பாட்டு - 3659



**திருவொற்றியூர்**

ஏன கோபுரம்

—பாட்டு - 2930



**திருஆப்பனூர்**

அம்மை கோயிலும் விமானமும்



**குறும்பலா**

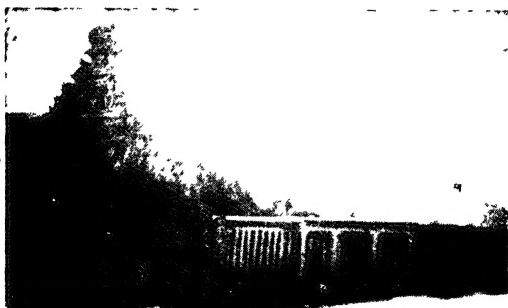
தலமாம் - (பட்டது)



### திருவார்ப்புறம்

காவிரி தேவியார் விமலகாமம்

— ராட்டி - 2783



### குற்றாளம்

சித்திரசபை - மண்டபம் - கிரிஸ் தேவபக்தனம்

நீராழி மண்டபம் - கோட்டம்





திருஞானசம்பந்த நாயனார்  
திருநெல்வேலியில் தங்கிய திருமடம்  
பொண்டிமங்கன் நாயனார் கோயில் பாளையங்குடி, நது  
—பாட்டு - 2785



குறுமபலா - குற்றாலம்  
கீரவீழ்சா - (பொது நாயகம்)  
—பாட்டு - 2784



திருக்குற்றாலநாதர் கோயில்  
சூகியம்பாளையம் —பாட்டு - 2784



சமணர் கட்டவேறிய திடல்

—பாட்டு - 2753



புனல்வாதம் நிகழ்ந்த வகைக் கரை

மதுரை

—பாட்டு - 2709



திருஞானசம்பந்தநாயனார் எழுந்தருளியிருந்த திருமடம்

மதுரை

—பாட்டு - 2574



திருக்கண்டியூர்  
கோபுரமும் கோயிலும்

—பாட்டு - 2250



திருநாவுக்கரசர் அமைத்த திருமடம்  
திருப்பூந்துருத்தி

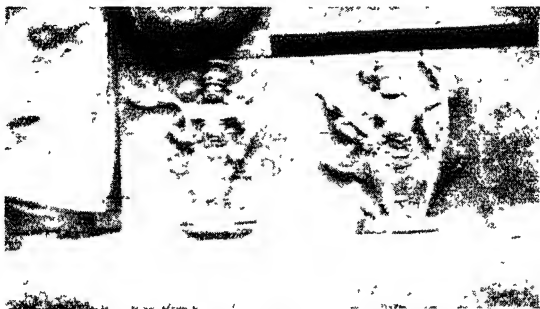
பாட்டு - 2844





திருக்குற்றலநாதர் கோயில்

மேலிருந்து பார்வை —பாட்டு - 2781



சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் சேரமாளாரும்  
திருவஞ்சைக்களம்-கோயில் முன்கோபுர வாயிலில் உள்ளனவ



திருவஞ்சைக்களம்

கோயிலும் - முன்கோபுரமும் (உட்புறமிருந்து பார்வை)

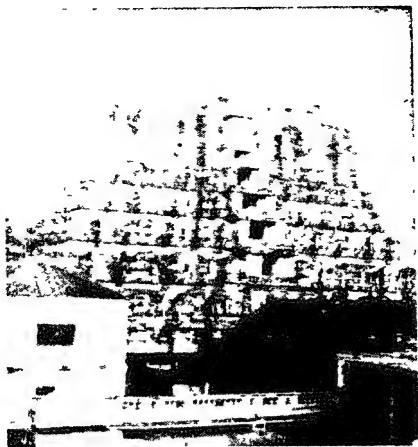
—பாட்டு - 4256



திருஞானசம்பந்தரும் தேவியாரும்  
(மூலத்தாளம்)  
ஆச்சாபுரம் திருநல்லூர்ப் பெருமணம்



பாலசம்பந்தரும் கல்யாணசம்பந்தரும் (உற்சவ மூர்த்திகள்)  
திருநல்லூர்ப்பெருமணம்



நெல்லையம்பர் கோயில்

—பாட்டு - 2785

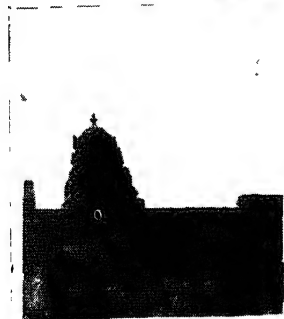
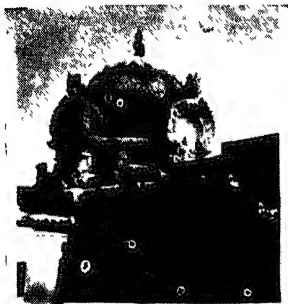


திருக்குற்றூம் - அருளியும்  
மூன்கோபுரமும்

—பாட்டு - 2784

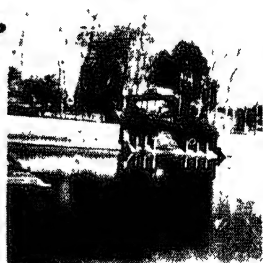
திருநல்லூர்ப் பெருமணம் கோயில்  
பாட்டு - 3152

கவாமி கோயில் விமானம்



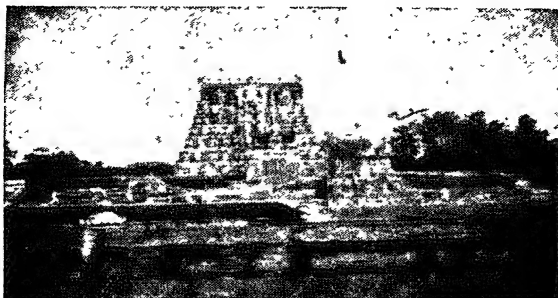
திருஞானசம்பந்தர் கோயில் விமானம்

முன் கோபுரம்



முன்கோபுரமும் குளமும்

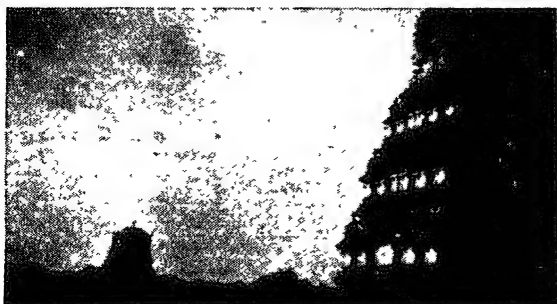
அம்மை கோயில் விமானம்



1. நெடீசையப்பர் கோபுரம் 2. விமானம்  
3. ஷை தலவிருட்சம், தாமிர சபை ஸ்தூபி  
(திருநெல்வேலி)



திருப்பரங்குன்றம்—குன்றமும் கோபுரமும்  
முகப்பு மண்டபமும்



திருப்பூவணம், ஸ்தூபியும் கோபுரமும்



**திரு ஏடகம்**  
சுவாமி - அம்மை விமானங்களும் கோபுரங்களும்



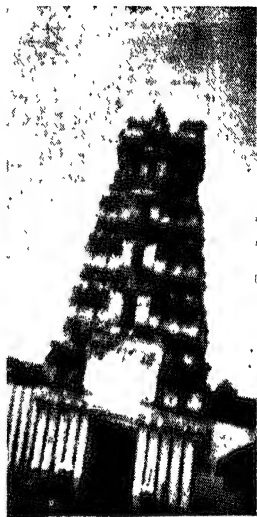
**திரு ஏடகம்**  
சுவாமிஅம்மன் தூபிகளும், உலகு கோபுரங்களும்  
(பின்புறமிருந்து பார்வை)



**ஏடு சென்றணைதரும் ஏடகம்**  
வெகைத் துறையும்  
ஏடகநாதர் - திருக்கோபுரங்களும்  
(நதிமீலிருந்து பார்வை)

ஆளுடைய பிள்ளையார்,  
திருநீலநக்கர், திருபுருகர்,  
திருநீலகண்டையப் பபாணைவர்  
இவர்களுடன் உரையாடக்கேற்ற  
மண்டபத்தில் ஏழுநீருளிய கோலம்

யானையின்மேல் புராண உரைச்  
சுவடியை ஏற்றி நகர்வலம்  
வரும் கோலங்கள்  
ஆச்சாபுரம்

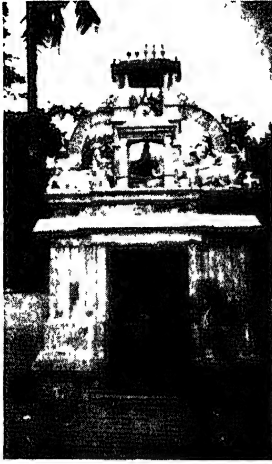


திருப்புவணம் - சுவாமி கோபுரம்

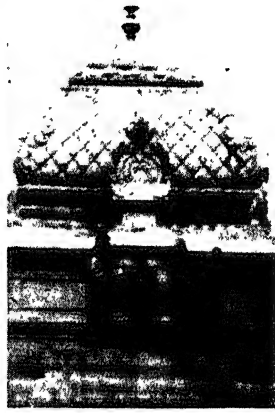


புராண உரைச் சுவடியை யானையின்மேல் ஏற்றி  
உரை ஆசிரியர் அடியார்களுடன் வரும்  
விழாக் கோலம்—ஆச்சாபுரம்

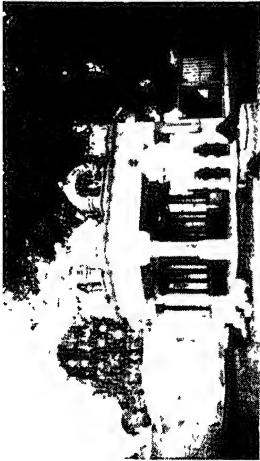
ஆச்சாபுரம், ஆளுடைய பிள்ளையார்,  
நாயன்மார்களும்,  
புராண உரைச் சுவடியும்



திருவள்ளூர் ஆலயம், மயிலாப்பூர்



பூம்பாளையார் ஆலய விமானம்  
கோயிலுள் வடமேற்கில் உள்ளது

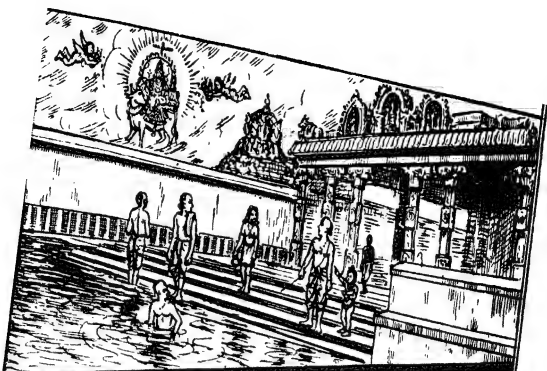


அம்பிகை மயிலுருவுடன் பூசித்தது



புண்ணை மரமும் ஆலயமும்  
“ மட்டிட்ட புண்ணையக காணல் மடமயிலை ”





# திருத்தொண்டர் புராணம் திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம்

திரு.ச.க.சுப்பிரமணிய முதலியார் உரையுடன்



## ஞானசாத்திரக் கருத்துக்கள்

துரியங் கடந்தசுடர்த் தோகையுட னென்றும்  
பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான்—துரியத்தைச்  
சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளும்  
ஆக்கியிடு மன்பர்க் கவன்.

69

பாலேநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங்  
காலனையன் றேவிக் கராங்கொண்ட—பாலன்  
மாணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தங்  
காணமபோ லல்லாமை காண்.

12

ஓடஞ் சிவிகை யுலவாக் கிழியடைக்கப்  
பாடல் பனைதாளம் பாலேநெய்தல்—ஏடெதிர்வெப்  
பென்புக குயிர்கொடுத்த லீங்கிவைதா மோங்குபுகழ்த்  
தென்புகலி வேந்தன் செயல்.

70

இன்றிச் சமயத்தி லல்லதுமற் றேழையுடன்  
ஒன்றுசொலி மன்றத்து நின்றவாரர்—இன்றிங்கே  
அங்க முயிர்பெறவே பாடு மடியவாரர்  
எங்குமிலை கண்டா யிது.

65

—திருக்களிற்றுப்படியார்

## முன்சேர்க்கை - 1

உ  
சிவமயம்

### திருஞான சம்பந்த நாயனார் சரித ஆதரவுகள்

தேவர அகச்சான்றுகளும்  
மற்றும் சைவத் தெய்வத் திருமுறைகளிலும் கல்வெட்டுக்களிலும்  
கண்டவற்றுட் ிலவும்

#### 1. நாயனாரது முன்னேறியல்

பிள்ளையார் பிறவியில் வாரா நிலையில் இறைவரை மறவா துட்கொண்டு அவனே தானாகச் சிவனாக ஆனந்தத்தில் இருந்த ஓர் முதலான மா என்பது ஆசிரியர் பல இடங்களிலும் எடுத்துக்காட்டிப் பொருளாம் “ பண்டு திரு வடிமறவாய் பாண்மையோர்” (1953) ; “ பவம வெனனை முனஞ் ளாண்டவட பண்பு கூட, நவமலாப பாசுவ கூட்டும்” (3142), “ உன பாசுவெயந நீழல சேரும் பருவமீ தென்று பாட” (3143) என்பன முதலியவை சிறந்திருக்க சங்ககால

நாயனார் தேவாரம்

2-ம் திருமுறை:— “ \* \* \* .....திருந்தடி

மறக்குமா நிலாதவெனனை மையல்செய்திம் மண்ணினமேற

பிறக்குமாறு காட்டினாய், பிணிப்படு முடம்புவிட்

டி மறக்குமாறு காட்டினாய்ச் சிமுகஞ் றை தென்னையே”

—துருத்தி - நீட்டராகம் - 5

“ பண்டு நான்செய்த பாவங்கள் தீர்ப்பார் பாம்புர நன்னக ராரே”

—தக்கராகம் - பாம்புரம் - 10

“.....இன்று நல்லூர்ப் பெருமணம்

புகுகிருந் தீவரமைப் போசகரு ளீரே”

—அநதானிக் துறிகீச - நல்லூர்ப் பெருமணம் - 8

2. ஞானப்பா வுண்டருளியதும், இறைவரைச் சுட்டிக் காட்டித் “தோடு  
டைய சேவியன்” என்று பாடியதும் —

நாயனார் தேவாரம்

3-ம் திருமுறை:— “போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்போல் லாதெனத்  
தாதையார் முன்வறத் தானெனை யாண்டவன்”

—கோல்லி - கழமலம் - 2

துறிப்பு :—சிகாழிப் பகிசுகளிலெல்லாம் பிள்ளையார் தமக்கு ஞானப்பால ஊட்டிய அம்மையாரது நினைவுகொண்டு அவரை இறைவரது உடனாகவே வைத்தப் பாடியருளும் உட்குறிப்பினையும் கண்டுகொள்க.

11-ம் திரு “ \* \* \* உலகமுனை நுகுந் களைக் றுதி

முறை :— முதலில் கால மினிதுவீற் திருநதுழித்

தாதையொடு வந்த வேதியச சிறுவன்

பட்டினத்துப் தளர்கடைப் பருவதது வளர்பசி வருத்த  
பிள்ளையார் :—“அன்னு யோ!” வென மழைப்பமுன் னின் று

ஞான போனகத் தருளட்டிக் குழைத்த  
ஆளுத திரளை மவனவயி னருள  
வந்தணன் முனிந்து, “தந்தா ரியா?” ரென  
“அவனைக் காட்டுவ னப்ப! வரனா  
“தோடூடைய செவிய” னென்றம  
“பிடு டூடைய பெம்மா” னென்றம  
கையிற் சுட்டிக் காட்ட  
ஐய! நீ வெளிப்பட்ட டருளினை யாங்கே”

—திருக்கழமல மும்மணிக்கோவை - 1

தற்ப்பு :—தளர்கடைப் பருவம்-மூவாண்டு ; வளர்பசி - இதனைத் “தொடர்ந்த  
பிரிவுணாவ” (1953) என்று உரை செய்தருளினா ஆசிரியர். அநுள்-அட்டி - “சிவ  
ஞானத் திண்ணமுதற் குழைத்தருளி” (1966) ; முனிந்து தந்தா ரியாரென - “யா  
ரளித்த பாலாமி லுண்டுகள் எனவெகுனா” (1970) ; கையிற் சுட்டிக் காட்ட -  
“உச்சியினி லெடுத்தருளு மொருதிருக்கை விரகசுட்டி” (1971) ; தோடூடைய  
செவியன்-பிடுடூடைய பெம்மான் - தேவாரக் குறிப்புக்கள் அளபடைகள் செய்யு  
ணிறைக்கண் தேவ ரம் சரிசு அதர்சனஞக்க டுட்டிபுருளினர் அடிகளார். புராணம்  
இதனை உட்கொண்டு அருளப்பட்டது காண்க.

ஷை “\* \* \* வேதத் தலைவனை மெல்விரலாற்  
நம்பியாண்டார் ஞோட்டியங் காத னிவனென்று தானைக்குச் சூழ்விகழப்பிற  
நம்பிகள் :— காட்டிய கனறு...’—ஆளுடைய பிள்ளையார் - திருவந்தாதி - 13

“அளிவந்த கணபிசைந் தேங்கலு மென்க ளரனுணையால்  
கிளிவந்த சொல்லிபொற் கிணைத்தில் ஞான வழதளித்த”  
ஷை - 73

“நறகண்ணி யளவிறந்த ஞானத்தை யமிர்தாக்கிப்  
பொற்கிண்ணத் தருள்புரிந்த போனகமுன் னுகுந்தனையே ;  
தோடணிகா தினன்னென்றுத் தொல்லமராக கெஞ்ஞான் றுந்  
தேட்டிய பராபரனைச் செழுமறையி னகனபொருளை  
யந்திசுசெம மேனியனை யடைபாளம் பலசொல்லி  
புந்தைக்குக் காணவர னுவனாமென றரைத்தனையே”

—ஆளு. பிள் - கலம்பகம் - 1

“\* \* \* பிரம புரத்தரம் கமமென் குதலைச்செவவாய்  
பைய மிழறறும் பருவத்துப் பாடப் பருப்பத்தின்  
தைய லருளபெற் றனெனெபர்.....”

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி - 33

“ஊழி முதல்வ னுவனென்று காட்டவலான”

—ஆளு. பிள் - திருத்தொகை -

தற்ப்பு :—பிள்ளையார் அவதரித்த பதி-குலம்-குடி முதலியவை அவரது தேவா  
ரகளில் பல இடத்தும் காணத் தக்கன.

“சமுமல ஶூர்க்கு”

—அரக. தேவா.

கல்வெட்டு:—

1020 A. D இராஜேந்திர சோழர் - 7வது ஆண்டு - தஞ்சை - நன்னிலம் - திருவிடைவாய் - கோயில் முனையுற சுவரில் உள்ளது; விடைபுரம் என்ற விதராச பங்கரபுரத்து வியாபாரிகள் சொக்கக்கடத்தர், நாசகியார், திருநாணம்பெற்ற பிள்ளையார் - பிரதிமையைத் தாபித்தப பூசை நடத்த ஏற்பாடு செய்தது:—இததலத தில்தான் பிள்ளையாரது பதிக்கைஞன் முன கிடைக்காத “மறியார்கரத தெருதை” என்ற பதிக்கை சுவரில் கல்வெட்டுச் செதுக்கப்படமுருத்தனைப்படிமெடுத்து இப்போது பதிப்புக்களிற் சேரக்கப்பட்ட உள்ளது இந்தக் கல்வெட்டு (1020 A. D.) சேக்கிழார் பெருமான் காலத்துக்கு முந்தியது

3. தாளம் பெற்றது - (திருக்கோலக்கா)

7-ம் திருமுறை:— “நாளும் இன்னிசையாந்நம்மீழ்ப்பாப்பிமுன சம்பந் துணுக்குலகவீழ்ந்நம் பிகள் றுள மீந்நவன் டாட லுக் கிரவமும் தன்மை யானை.....”

தேவாரம்

—திருக்கோலக்கா - தக்கேசி - 8

11-ம் திரு முறை:— “உறுதினை வனபிடுவொ டொத்திய தாளமும்”

நம்பியாண்டார்

நம்பிகள்

பண்ணா தரப்பாடு சண்டையா கோணபாணி நொநதிடுமென

மெனறொ டுவருந்தேக மீட்ட சேம்போற் றாங்க ளிய”

“\* \* \* போனகந தாளநன பொனசிலிகை

யருநதிட வொத்தமுத தீசெய வேற வரனளித்த” ஷே - 40

“\* \* \* .....பெற்றது

குழகனைப் பாடிக்கோலக் காப்புக(கு)

அழகுடைச சேம்போற் றுள மவையே”

—ஆளு பிள் - மும்மணிக்கோவை - 4

“தாளம் பிரியாந் தடையாசுசது”

—ஷே - 19

“செம்பொன னீடுகிற தாளம்”

—ஷே திருக்கலம்பகம் - 9

குறிப்பு:—திருக்கோலக்காவில் இறைவருக்குத் திருத்தாளமுடையார் - (சத்த புரீசர் - வடமொழி) என்றும், அப் திக்குத் திருத்தாளமுடையார் கோயில் என்றும், அமமைக்கு ஒகைகொடுத்த நாயகி என்றும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன.

4. முத்துச் சிலிகை பெற்றது

2-ம் திருமுறை:— “அரத்தனை யடிகடம் மருளை”

—பிள். தேவா - பியந்தைக்காந்தாரம் - நேல்வாயிலரத்தனை - 1

11-ம் திரு

முறை:—

நம்பியாண்

டார் நம்பி

“..... ஞானசுட நதற்குச கீர்மணிகள், பொருநதுஞ் சிலிகை

கொடுத்தனை காண .. அரத்தனை மேய வருப்பொருளை”

—ஆளு பிள் - திருவந்தாதி - 83

“.....வறிற,

மத்தியு மாவநதவிர வரத்தனை, முத்தினை சிலிகை முனளுட், பெற்றே”

—ஆளு பிள் - மும். கோவை - 4

“..... விருத்தனைப் பாடி முத்தின் சிலிகை முனளுட் பெற்ற

வத்தன்.....”

—ஷே - 28

“.....நெல்வாயின், முதலின் சிவிகை முதல்கொண்டும்.....”

—ஆளு, பிள் - உலாமாலை -

“.....பைநதரள நன்சிவிகை” —ஆளு, பிள் திருக்கலம்பகம் - 9

“.....ஞாலத்தி

முத்தின சிவிகை யரன்கொடுபப முன்னினற

தித்தித்த பாடல செவிககளித்தான.....”

—ஹை திருத்தோகை -

5. முயலகனோய் தீர்த்தது - (திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்)

1-ம் திருமுறை:—“.....பாசலிலாச சிராமத ததைகிறை, மணிவளர் கண்டரோ

பிள்ளையார் மங்கையை வாட மயலசெயவ தோவீவர் மாண்பே”

தேவாரம்

—நக்கராகம் - (பதிக முழுதும் மதுடம்)

11-ம் திருமுறை:—“\* \* \* வள்ளல

நம்பியாண்டார் மழவன சிறுமதலை வானபெருநோய தீர்த்த

நம்பி

குழகன்.....”

—ஆளு பிள் - திருத்தோகை -

6. பனிநோய் தீர்த்தது - (திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றார்)

1-ம் திருமுறை:—“\* \* \* நாமடியோட

பிள்ளையார் செய்வீன வந்தெமைத் தீண்டப பெறுதிரு லீலகண்டம்”

—வியாழக் குறிஞ்சி-திருநீலகண்டம் (பதிக முழுதும் மதுடம்)

11-ம் திரு

“மின்னா குடுமி கெடுவெற பசங்கொடுகில வீழ்பனிநோய்

முறை:—

தன்னார் வழிகெட்டழித்தமை சொல்லுவார் காணிறையே

நம்பியாண்

மன்னா பரிசனத தோராமேற் புகலு மெவர்கருமிக்க

டார் நம்பி

நன்ன வலாபெரு மாணா காசரி நல்கிடவே”

—ஆளு பிள் - திருவந்தாதி - 86

“\* \* \* தாழ்பொழில்குழ

கொங்கிற் பனிநோய பரிசனததைத் தீர்ப்பித்தும்.....”

—ஹை திருவுலா மாலை -

குறிப்பு:—புராணத்தான இத திருவாக்குகளையே விரித்து ஆசிரியர் காட்டிப் போகதருளியமை காண்க.

7. முத்துப் பந்தர் பெற்றது - (திருப்பட்டிச்சுரம்)

4-ம் திருமுறை:—“எரி யூட்டியெழில் காட்டிமிழல கூட்டுபொழில் குழ்பழைசை”

பிள்ளையார்

—சாதாரி - பட்டிச்சுரம் - 1

என்ற திருப்பதிகத்தினை சொல்லாற்றற குறிப்புக் காண்க.

8. உலவாக்கீழி பெற்றது - (திருவாவடுதுறை)

3-ம் திருமுறை:—“\* \* \* இதவோ வெமை யானுமா நீவ தொன்றெமக் கிலையேயல்,

பிள்ளையார் அதவோ வன தினைருள்.....”

—காந்தார பஞ்சமம் - நாலடி மேல்வைப்பு - திரு

ஆவடுதுறை - (பதிக முழுதும் மதுடம்)

குறிப்பு :—இதற்கு “ நீண்கி வேண்டினாக சீவ தொன்று மற்றிலே னுண்ணடி யல்லதொன் றறியேன ” என்று “ பேரருள வினவிய செந்தமிழ் ” என றுரைசெய தருளினர் ஆசிரியர்.

4-ம் திருமுறை:—“காயிரும் பொழில்கள சூழ்ந்த கழுமல வூரர்க் கம்பொன்  
அரகுகள் ஆயிரந் கொடுப்பா போலு மாவடு துறைய னாரே ”  
தேவாரம் —(நேரிசை)

11-ம் திருமுறை:—“ \* \* \* சோலைத்  
நம்பியான் திருவா வடுதுறையிற செம்பொற் கிழியொன  
டார் நம்பிகள் தருளாலே பெற்றருளு மையன..... ”

—ஆளு. பிள் - திருத்தொகை -

“ \* \* \* அதற்குசீ  
மாயிரு ஞாலதக மனனா வடுதுறைபுக  
காயிரன செம்பொ னதுகொண்டி... .. ”

—ஷை - திருவுலா மாலை -

“ \* \* \* கொண்டது  
பூவிடு மதுவிற பொறிவண் டிழலும  
ஆவடு துறையிற பொன்னா டீரேம ”

—ஷை திருமீம்மணிக்கோவை - 4

“ \* \* \* திரு வாவடு துறையிற நிகழும  
எந்தையைப் பாட லிசைத்தத நோலையா நிதியமெய்தித  
நந்நையைத் தீத்தொழில் முட்டிய கோன்..... ”

—ஷை - திருவந்தாதி - 85

(தீத்தொழில் - சிவ வேன்வி ; நோலையாந்தியம் - உலவாககிழி.)

9. விடந் தீர்த்தது - (திருமருகல்)

2-ம் திருமுறை — “ \* \* \* மருகல  
பிள்ளையார் உடையாய தருமோ விவனாண் மெலிவே ” (1)  
தேவாரம் “ .....மருகல், எந்தைய தருமோ விவனே சறவே ” (2)

“ . . மருகல் மகிழ்வா யிவனே  
.....இறையார வினைகொண் டெழிலவவ வினையே..... ” (3)

“ . . மருகல் மகிழ்வா யிவனே  
மெலிநீர் மையளாக கவுமவேண டினையே ” (4)

“ ..... இவளதன  
அணிகீ லவொண்கண் அயாவாக கினையே ” (5)

“ புலருந் தனையுந் தயிலாள் புடைபோற்  
தலநம் படுமோ அடியா ளிவனே ” (6)

“ தொழுவா ளிவனேத துயராக் கினையே ” (7)

“ ..... இவனே, அலராக கினையே ” (8)

“ .....இவனே, மயர்வாக கினையே ” (9)

“ நெறியா குழவி நிறைநீக கினையே ” (10)

—குந்தளம் - மருகல்

தற்ப்பு:—“உடையானே யுடையானே! தருமோ விந்த வொள்ளியையா ஞண்  
மெலிவென் மெடுத்தப பாட” எனறு இவற்றின் கருத்தினை எடுத்துக்காட்டி யருளி  
னர் ஆசிரியர்.

11-ம் திருமுறை:—“வயலார மருகற் பதிதன்னில வாளர வாறகடியுண்

நம்பியான் டயலா விழுந்த வவனுக் கிரங்கி யறிவுழிந்த

டார் நம்பிகள் கயலா கருங்கண்ணி தனறுயர் தீர்த்த கருணைவெள்ளப்  
புயலார் தருகையி ளுனென்னத் தோனறிம புண்ணியமே”

—ஆளு. பிள் - திருவந்தாதி - 49

“.....தீர்த்தது

தாதமா மருகற் கையுனைப் பாடிப்

பேதறு பெண்ணினை கணவனை விடமே”

—ஆளு. பிள் - மும். கோவை - 4

“.....வியலி யற்றிரு மருக விமகொடு விடம் ழித்தருள போதன்”

—ஐடி - கலம்பகம் - 18

“.....மாற்றி யிட்டது வல்விட வாதையே...” —ஐடி - 41

“.....மருகலவிடந தீர்த்தபிரான்.”

—ஐடி - திருத்தொகை -

10. படிக்காசு பெற்றது — (திருவீழிமிழலை)

1-ம் திருமுறை:—

பிள்ளையார் “அடியவர் குழுமிட வவனியி னிகழபவா”

தேவாரம்

—வியாழக்குறிஞ்சி - வீழிமிழலை - 9

3-ம் திருமுறை:—“.....மற்றருள மன்னுயிர்களுக்

கை கெண்ணியிவி லின்பகிகழ் வெயத .” —சாதாரி-வீழி - 3

“நண்ணிவரு நாவலாக னுடொறும வளாகுகிகழ் கினறபுகழ்சோ...”

—ஐடி - ஐடி - 6

“.....அடிககன்பா துன்பிலரே”

—ஈரடி - வீழி - 9

1-ம் திருமுறை:—“வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர், மாசின் மிழலையீ, ரோச லிலலையே” (1)

“கறைகொள் காசினே - முறைமை நல்குமே” (2)

“.....மிழலையீ, கரககை தவிர்மினே” (8)

—குறிஞ்சி - இருக்குக் துறள் -

கை “தெரிந்த வடியார்கள் சென்ற திசைதோறும்

விரும்பி யெதிர்கொள்வர் வீழி மிழலையே”

—குறிஞ்சி - 1

7-ம் திருமுறை:—“...பரிசினு லடிபோற்று பத்தர்கள்

நம்பிகள் பாடியாடப் பரிநது கல்கினீர்” (5)

“.....இருநதனீர் தமிழோ டிசைக்கேட்டு

மிச்சையாற காசநல்கினீர்.....” (8) —கீகாமரம் - வீழி

9-ம் திருமுறை:—“பாடலங் காரப் பரிசில்கா சருளிப் பழுததசெந் தமிழ்மலர் சூடி

சேந்தனார் நீடலங் காரத் தெம்பெரு மங்க னெஞ்சுநு ணிறைந்தனின றுனை”

—திருவிசைப்பா - வீழி.



11-ம் திருமுறை:—“பாடிய செந்தமி ழாறபழங் காசு பரிசில்பெற்ற  
நம்பியாண்டார் நீடிய சீர்த்திரு ஞானசம பந்த னிறைபுகழால  
நம்பிகள் கேடிய பூநதிரு காவக கரசோ டெழினமிழலை  
கூடிய கூட்டத்தி னுலுள நாயத்திக குவலயமே”

—ஆளு. பிள் - அந்தாதி - 80

“.....அவனியிடர் முழுதுபோ யகல,  
வயலணிதென வீழியிழ லையினிலவு காசினமலி  
மழைபொழிபு மாணகுண மதுரன.....”

—ஆளு பிள் - கலம்பகம் - 24

“.. ...வீழியிழலை படிக்காசு கொண்டபிரான”

—ஷை - திருந்தொகை -

11. மறைக்கதவம் அடைத்தது - (திருமறைக்காடு)

2-ம் திருமுறை:—“.....மறைக்காட் டிறைநமர்தா

பிள்ளையார் இதுநன கிறைவைத் தருளசெயக வெண்குண  
கதவந் திருக்காப்புசு கொளுங்கருத் தாலே”

—இந்தளம் - 1

11-ம் திரு “அடைத்தது மாமறைக காடாந்நு கோயிற கதவனை”

—ஆளு. பிள் - திருவந்தாதி - 91

முறை:—  
நம்பியாண்டார் “.....அடைத்தது

டார் நம்பிகள் அரைசோ டிசையா வனிமறைக காட்டுக

குரைசேர் குடுமிக கொழுமணிக்கோ யிறகதவே.....”

—ஷை - மும். கோவை - 4

“..... இருங்கதவந் காணை.....”

—ஷை - திருவுலா மாலை -

“.....கிதிலங்கன

மாடத் தொளிரு மறைக்காட் டிறைகதவைப

பாடி யடைபித்த பண்புடை யான்.....”

—ஷை - திருந்தொகை -

12. பாண்டியன் சுரனோய் தீர்த்ததும சுரவாதம் வென்றதும்

1. வாதம் நிகழும்; அதில் திருநீறே வெற்றி தரும்; சமணர் அழிவுபெறுவர், என்றது.

2-ம் திருமுறை:—“புத்தரோ டமணேவாதி லழிவிக்கு மண்ணல

பிள்ளையார் திருநீறு செமமை திடமே

அத்தகு நலல நலல வவைநல்ல நல்ல

வடியா ரவாககு மிகவே”

—பொது - பியந்தைக் காந்தாரம் - 10

குறிப்பு:—இது பாண்டி நாட்டுக்குப் புறப்படு முன்பே திருமறைக்காட்டில்  
பிள்ளையார் அருளியது.

2. பிள்ளையாரது திருமடத்தில் சமணர்கள் தீயிட்டதும், அவ்வெப்பு அரசனைச் சரப்  
பிள்ளையார் அருளியதும்.

3-ம் திருமுறை:—“ஐய நேயஞ்ச லென்றஞன் செய்யெனப்

பிள்ளையார் பொயய ராமம் ணர்கொளு வுஞ்சுடர்

தேவாரம் பைய வேசென்று பாண்டியந் காகவே ” (1)

“அமணர் கொளுவும் சுடர் - தென்னன் பாண்டியந் காகவே ”

என்று பதிக முழுதும் வரும் மகுடமும் காண்க.

“.....ஆலவா யாதி யநுளினுல்

வேப்பந் தென்னவன் மேலுற மேதினிக்

கோப்பி ஞானசம பந்த னுரை.....” (11)

என்ற திருக்கடைக்காப்பும் காண்க.

—கௌசிகம் - ஆலவாய்

3. வாது செயத் திருவுளங் கேட்டறிந்தது.

3-ம் திருமுறை:—“காட்டு மாவுரி” (பண்-சௌசிகம்) என்ற பதிக முழுமையும்;

“வேதவேளவியை” (பண்-பழம்பஞ்சுரம்) என்ற பதிகமுழுமையும்.

4. சுரவாதம் நிகழ்த்தும், அதில் பாண்டியன் சுரம் தீர்த்ததும், அமணர் தோல்வி யுற்றதும். (திருவாலவாய்)

2-ம் திருமுறை:—“குண்டுகைக கையர்க ளோடு (சாகுதிரா கூட்டமும கூடக)

பிள்ளையார் கண்துகைப் பிப்பது நீறு ” (10)

“சேற்றித் தென்னனுட லுற்ற தீப்பினி யாயின தீரச

சாற்றிய பாடல்கள்.....” (11)

—காந்தாரம் - திருவாலவாய் - திருநீற்றுப் பதிகம்

11-ம் திரு “காந்துக கணலிற் குளிர்படுத சூககடற் கூடலினவாய்

முறை:— வேநதின் றுயாதலிற் தானே.....”

நம்பியாண்

—ஆறு. பிள் - திருவந்தாதி - 71

டார் நம்பி

“பத்திச சிவமென்ற பாண்டிமா தேவியொடுங்

கொற்றக கதாவேற குலசசுறையுங் கொண்டாடும்

அற்றைப் பொழுதத் தமணரிடு வெந்தீயைப்

பற்றிச சுடுகபோய்ப பாண்டியனை யெனவல்லான் ”

—ஹை - திருத்தொகை -

5. அனல் வாதம் (திருவரவாய்)

3-ம் திருமுறை:—“.....கள் ளாறாத நாமமே

மிளிரிள வனரெரி யிடிவிலை பழுதிலை மெயமனமே ” (1)

என்ற பதிக முழுமையும் மகுடமும்,

“கொற்றவ னெதிரிடை யெரியினி லீடலிலை கூறிய

சொற்றெரி யொருபதம்.....” என்ற திருக்கடைக்காப்பும்

—பண்-சாதாரி - திருநள்ளாறு - திருவிராகம்

1-ம் திருமுறை:—“.....ள்ளா றுடைய நம்பெரு மானிது வென்கொல் சொல்லாய்...

கூடல்ஆல வாயின்க ணமாந்தவாதே.....”

பிள்ளையார்

பதிக முழுமையும் திருக்கடைக்காப்பும்.

—நட்டபாடை - திருநள்ளாறுத் திருவாலவாயும்

11-ம் திருமுறை:—“.....எரிவா யிடுமபதிகம்

நம்பியாண்டார் ஆழி யுலகத் தமிழாமற் காட்டினான்.....”

நம்பிகள்

—ஆறு. பிள் - திருத்தொகை

6. புனல் வாதம் (திருவாவையம்)

3-ம் திருமுறை:—“தெற்றெனறு செயவந்தெளி யார்கரைக் கோலுதெண்ணீர்ப்  
பின்னையார் பற்றினறிப பாகுகெதிர் விரவும் பண்புநோக்கில  
பெற்றொன் றயாதத பெருமான் பெருமானுமன்றே ” (11)

—கௌசிகம் - திருப்பாகரம் -

ஷே “ ஏடுசென் றனைதரு மேடகத தொருவன ” (11)

—பண்-கோல்லி - ஏடகம்

11-ம் திருமுறை:—“.....நிலவிய

வைகையாற நேடிட்டு வானீ ரெதிரோட்டுஞ்

நம்பியாண்டார் செயலையான மிகக் செயலுடையான.....”

நம்பிகள்

—ஆளு பிள் - திருத்தொகை -

“ .....கதிப புனலினெதிர பஹி யுய்ததன..... ”

—ஷே - திருக்கலம்பகம் - 34

“ .....கவிநீ ரெதிரோட மதித்தருள் செய்..... ” —ஷே - 14

“ நீரெதிர்தது சென்றும் (நெருப்பிற குளிர்படைததும்.....) ”

—ஷே - திருவுலாமாலே

7. வாதீற் றேற்ற சமணர் கழுவுறுதல்

2-ம் திருமுறை:—“அமணை வாதி லழிவீக்கு மண்ணல திருநீறு செம்மை திடமே ”

பின்னையார்

—பொது - பியந்தைக் காந்தாரம் - 10

11-ம் திருமுறை:—“.....வளைபிரம் போர்கழு வாவுடலம

விண்டினஞ் குழக கழுவின வாககிய வித்தகனே ”

நம்பியாண்டார்

—ஆளு. பிள் - திருவந்தாதி - 6

நம்பிகள்

“வலிசெழு குண்டாகரு வைகைக் கரையன்று வான்கொடுத்த

.....கவுணியர் தீபன் ”

—ஷே - 12

“ .....வைகைக

குழுவா யெதிராத வுறிகைப பறிதலைக் குண்டர்தங்ஙன்

கழுவா வுடலம கழுவின வாககிய கற்பகமே ”

—ஷே - 28

“ .....நீதிக்கெட்டார

குலையக் கழுவின்குழக கண்டவன.....”

—ஷே - 81

“ .....வாதினில வலலமணைப பண்ணைக் கழுவினுதி வைத்தது... ”

—ஷே - 98

“ .. ...கண்டது உறியொடு பீலி யொருகையிற் கொள்ளும்

பறிதலைச் சமணைப பங்கழு மிசையே..... ”

ஆளு. பிள் - மும். கோவை - 4

“ .....வைகையி லமணை வாதுசெய தறுத்த

சைவ சிகாமணி... ..”

—ஷே - 13

“ .....வைகை யமணமலைந்தான..... ”

—ஷே - 29

“ .....சூழொளிய

கோதைவேற நென்னன் கூடற குலநகரில்

வாதி லமணர் வலிதொலையக—காதலாற

புண்கெழு செம்புனலா ரோடப பொருதவரை

- ன்கழுவிற் றைத்த மறையோனை..... ”

“.....என்பெருங் குன்றத்தி  
லன்றமணர் கூட்டத்தை யாசமுத்துப்—பொன்ற  
வுரைகெழுவு செநதமிழ்ப்பா வொன்றினால் வென்றி  
கிரைகழுமே ஊய்த்தானே.....”

—ஆளு. பிள் - திருவுலாமாலை -

“.....அருகந்தர் குலமென்றி முழுதக கழுவிலேறக்  
கறுத்தது.....” —ஹெ - திருக்கலம்பகம் - 9

“...புன்னறுமுறுகு ரைச்சுமணை கிரைகழு நிறுத்தியன...” —ஹெ - 34

“.....மணனு குண்டரை வென்றது வாதையே” —ஹெ - 41

“.....பாழி யமணை கழுவேற்றினுன்.....”

—ஹெ - திருத்தொகை -

குறிப்பு:—இவைபற்றி 2751-ம் பாட்டினகீழ் (IV-பக, க௦௬௧—க௦௬௬ வரை)  
உரைத்தனவும், 2759-ம் பாட்டின கீழும் (பக, க௦௭௭—க௦௭௯), பிறுண்டும் உரைத்  
தவையும் பார்க்க

13. ஓடஞ் செலுத்தியது — (திருக்கொள்ளம்பூதூர்)

3-ம் திருமுறை:—“... மெய்னை யுள்கச்

பிள்ளையார் செல்ல வந்துக சிந்தை யார்தொழ, நல்கு மாரருள் நம்பனே” (1)

“ஒடும் வந்தனை யுன்கொள்ளம் பூதூர்.....” (6)

“ஆறு வந்தனை யுன்கொள்ளம் பூதூர்.....” (7)

—ஈரடி மேல்வைப்பு - காந்தார பஞ்சமம் -

11-ம் திருமுறை:—“.....மருவினிய,

நம்பியாண்டார் கொள்ளம்பூ தூர்க்குழக னாவா யத்கொடுப்ப

நம்பிகள் உள்ளமே கோலாத ண்ணறினுன்.....”

—ஆளு. பிள் - திருத்தொகை -

“.....நினைந்தது, அன்னற பழனக கொள்ளம் பூதூ,  
நிக்கரை யோட மககரைச செலவே.....”

—ஹெ - ழும். கோவை - 4

13-A. புத்தரை வாதில் வென்றது — (திருத்தேளிச்சேரி)

2-ம் திருமுறை:—“.....வெந்த லாகிய சாக்கிய ரோடு சமணர்உள்

பிள்ளையார் தந்தி தத்தன நீக்குவித் தீரோ சதிரரே”

—பண்-இந்தளம் - தேளிச்சேரி - 10

14. ஆண்பனை பெண்பனை யாக்கியது — (திருவோத்தூர்)

1-ம் திருமுறை:—“குறும்பை யாண்பனை யீன்துலை யோததூர்”

பிள்ளையார்

—பழந் தக்கராகம் - 11

11-ம் திருமுறை:—“.....ஆண்பனை பெண்பனை யாககி.....”

—ஆளு. பிள் - திருவந்தாதி - 39

நம்பியாண்டார் “.....பாடிந,

நம்பிகள் நருமறை யோத்த ராண்பனை யதனைப

பெருகிற மெய்தும் பெண்பனை யாகவே.....”

—ஹெ - திருமீ. கோவை - 4

“...சீடுந், திருவோதன ஈண்பனையைப் பெண்பனை யாகென்னும்  
பெருவாரத்தை தானுடைய பிள்ளை.....”

—ஹை - திருத்தொகை -

15. எலும்பு பெண்ணுக்கியது - (திருமயிலை)

2-ம் திருமுறை:— “.....அட்டிட்டல் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்” (1)  
பிள்ளையார் —சீகாமரம் - திருமயிலை -

பதிகப் பாட்டுதோறும் “காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்” என்று வரும்  
மகுடங்களின் வகை காண்க.

11-ம் திருமுறை:— “.....வெய்யவிடம்,  
நம்பியாண்டார் மேவி யிறந்தவயில் வேறகண மடமகளை  
நம்பிகள் வாவென றழைப்பித்திம் மண்ணுலகில் வாழலித்த  
சீர்நின்ற செம்மைசெய் செயலுடையான.....”  
—ஆளு பிள் - திருத்தொகை -

16. திருமணத்தில் வந்தாருடன் சிவனைச் சேர்ந்தது

3-ம் திருமுறை:— “..... இன்று கல்லூரப் பெருமணம்  
புகுநிரக திரேமைப் போக்கரு ளீரே” (8)  
பிள்ளையார் —அத்தாளிக் குறிஞ்சி - நல்லூரப் பெருமணம்  
இதனுள் பிள்ளையார் முத்தி விண்ணப்பம் செய்தருளியமை தெளிப்பதும்.

11-ம் திருமுறை:— “வாற்கு கணைபொழிற் காழிக் கவுணியர் தீபனல்லூர்ச்  
நம்பியாண்டார் சீரக கணைநத பெருமணந தனனிற் சிவபுரத்த  
நம்பிகள் வாரக கணைகொண்கை மாதொடும புகருறும் போதுவந்தார  
ஆரங் கொழிந்தனா பெற்றதல லாலவ வரும்பத்தே”  
—ஆளு. பிள் - திருவந்தாதி - 10

“விடநதினைகரும் மரவவுஞல் மெனகூந்தல பெருமணத்தின  
வடநதினைசரும் கொங்கை புலகிய மனமதன் ..”  
—ஹை - சண்பை விருத்தம் - 10

“.....முத்தமிழுது லெல்லா முழுதுணர்ந்த பிள்ளையார்  
கொத்த மணமிதுவென றேறித் தமர்களெல்லாஞ்  
சித்தந களிப்பத் திருமணஞ்செய் காவணத்தே  
யற்றைப் பொழுதத்துக் கண்டுடனே நிறகப்  
பெற்றவாக னோடும பெருமணம்போய் புகருத்தன  
அத்த மையே மடைந்தா னழகிதே”  
—ஹை - திருத்தொகை -

குறிப்பு:—யாழமூர்ப் பதிக வரலாறும், திருநீலக்ககா, திருமுருகா, சிறுதொண்டர், திருநீலகண்டப் பாணா முதலியோர்க்குத் தோழமை யீந்தருளிய வரலாறும் முதலாயினவும் நம்பியாண்டார் நூல்களின் ஆதரவு பெறுகின்றன.

இப்புராணத்துக்கு வகை நூலாய விளங்கியது நம்பியாண்டார் நம்பிஎனது திருத் தொண்டர் திருவந்தாதியாகும். இதனுள்ளே ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணத்துக்குப் பேராசிரியாய் கிற்பன அவரால் வழிமொழி பெற்ற ஹை நம்பிகள் பிள்ளையார்மேல் பாடியருளிய திருவந்தாதி முதலிய நூல்களாகும் இவற்றையெல்லாம் உட்கொண்டே ஆசிரியர் “நகர னுதலும் நம்பியாண்டார்நம்பி, புந்தி யாரப் புகனத வகையினால், வந்தவாறு...” என்று தொடக்கத்துப் போற்றியருளினர் என்க.

**பின்னையார் சரித ஞானசாத்திர நூட்பங்களுட் சில**

1. அரியங் கடந்தவித் தொண்டர்க்குச் சாககிரந்  
அரியமாய் நினறதென் றுந்தீபற  
அறந்தா ரவர்களைன றுந்தீபற. —திருவுந்தியார்
2. சுரந்த திருமுலைகே துய்யசிவ ஞானஞ்  
சுரந்துண்டார் பின்னையெனச் சொல்லச்—சுரந்த  
தனமுடையா டென்பாண்டி. மாதேவி தாழ்ந்த  
மனமுடையா னன்பிருந்த வாறு. —திருக்களிற்றுப்படியார் - 54
3. அரியங் கடந்தசுடர்த தோகைபுட னென்றம  
பிரியாதே நிறகின்ற பெமமான—அரியத்தைச்  
சாககிரத்தே செயதருளித் தானசெய்யுந் தன்மைகளும்  
ஆகியிடு மனபர்க் கவன —ஐ - 69
4. ஓ—ஞ் சிவிகை யுலகாக கிறியடைக்கப்  
பாடல பனைதாளம் பாலைவெய்தல்—வடெதிர்வெப  
பென்புக குயிரகொடுத்த லீனகிவைதா மோறொழுகழத்  
தென்புகலி வேந்தன் செயல —ஐ - 70
5. “.....ஈசன தியலபு பேசுதல் தவிராக ;  
காழி மாநகர்க் கவுணியர் கடவுள்  
ஞான மாகிய நற்பதி கங்கள்  
எழுதுற மனபாத மின்புறு மொழியார்  
களிறென வண்ணந கணமனப புத்தன  
முருட்டுச் சிரமொன் றுருட்டின ரன்றி  
வாய்ந்த வானொன் றேந்தின ரிலரே ;  
என்றது மீர்வாள் கொன்றதென் பதுபோல்  
தனிததுணை யருளாற றுணித்தன ரென்பா.....”  
—சங்கற்ப நிராகரணம் - 7-2, ஈசுவர வவிகாரவாதி நிராகரணம் - 21-29
6. “ தம்முதல் குருவுமாயத் தவத்தினி லுணராத.....”  
—சிவஞான போதம் - 8 து.  
‘ ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய தவத்தான் ஞானகிருமென்றது...’  
ஞானம் - சாதனமாகிய ஞானம் என்க.  
“ஆளுடைய பின்னையார் முதலிய நாயனமாக்குத தவயின்றியும் ஞானம்  
நகழ்த்தாலோ ? வெண்ணும் ஆசுந்கையை நீக்குதற்கும், படிமுறையானன்றி இவ்  
வொரு பிறவியிற் செயத் தவந்தானே அமையாதென்பது உணர்த்துதற்கும் முந்செய்  
தவம் என விசேடித்தாரா.” —மாபாடியம்

7. நீக்கை மென்னுஞ் சொரூப் பொருள் மலத்தைக் கெடுத்த ஞானத்தைக் கொடுக்குமென்று ஆகமங்கள் கூறுதலானும்.....ஆனமா ஞானமொன்றானே வீடெய்தற பாறமென வரையறுத்தது கூறுதலானும், நீக்கை மாத்திரத்தானே சிவப்பேறு கூடு மென்றல் பொருந்தாதென மறுக்க.

இனி, ஒளியானன்றி இரு னீங்காதவாறு போல, ஆணவமும் ஞானத்தானன்றித் தீக்கை மாத்திரத்தானே நீங்காதெனவும், அத்துவ சத்தியின் அத்துவாக்கண விரம்பிக் கிடந்த சஞ்சித கண் மாத்திரையே நீங்குமெனவும், அதனானே ஞானத்திற்கு உரிய னாவனெனவும கொள்க.....

“மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டி யல்லது மோக்ஷத்தைக் கொடாவாகலான்” —போதம்-8; 1 ம் அதிகரணம்

குறிப்பு:—இந்நூற்பங்களை யெல்லாம் ஆளுடைய பிள்ளையார் தமது திருமணத் துள் வந்தாக்கெல்லாம் “எமைப் போக்கருளீரே” என்று முத்தி விண்ணப்பமாகிய பாவனை - திருநோக்கம் முதலிய தீக்கை விசேடங்களையெல்லாம் செய்தும், சீபஞ்சாக் கரத் திருப்பதிகம் ஒதி ஞானத்தைக் கொடுத்தும், “இமமணத்தில வந்தோர், என்மாம் பிறவி தீர யாவரும் புகுக” (3146) என்று முத்தி வாயிலிற புதம் வழியினைக் காட்டி யும் அருளிய வரலாறுகளுள் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

\* \* \* \*

8. “.....மனற பாண்டியன், கேட்பக் கிளந்த, மெய்ஞ்ஞானத்தின் ஆட்பா லவர்க்கரு னென்பதை யறியே” —இருபா இரூபம் - 2

வையை யாற்றின் கரையாகிய தீட்சா மண்டபத்தில், பாண்டியனாகிய இருவினை யொப்பும் மலபரிபாகமும் வந்த கணமாணுகனுக்குப் பரம ஞானசாரியராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார், பாவனை-நோக்கம்-பரிசம்-முதலிய தீக்கை விசேடங்களைச் செய்து, பரம ஞானோபதேசமாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் புகட்டியருளியது “திருப்பாசரம்” என்ற அருளிப்பாடாகும் என்பது அருணநகி சிவாசாரிபரது விளக்கம். இக்கருத்தை யே ஆசிரியாபெருமான தமது திருப்பாசர விரிவுரையில் விளக்கியருளினா என்பது புராண உரையினுட் காட்டப்பட்டது. (திருப்பாசர விளக்கவுரை பாகக்)

## பெயர் விளக்கம்

எண்கள் - பாட்டு எண்கள்

அதிகை வீரட்டானம் - 2862. நடுநாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று. அட்டவீரட்டானம் களுள் ஒன்று ; புரமெரித்த வீரம் சிகழ்ந்த பதி.

அத்பாயன் - 2745. II குலோத்துங்கச் சோழர் ; பெரிய புராணம் பாடக் காரணமா யிருந்த அரசர்.

ஆப்பனூர் - 2783. பாண்டி நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

ஆளுடைய பிள்ளையார் - அநதணர் வாழவு 2651 ; அம்பொன மலைக்கொடி முலைப்பால குழைத்த ஞானத் தழுதுண்ட பிள்ளையார் 2916 ; அருமறைவாழ் பூம்புகலி மண்ணலா 2679 ; அன்பின மெய்மையுரு 2921 ; ஆறுகுடினா திருமகனா 2972 ; இன்னருட் பிள்ளையார் 2765 ; உடைய பிள்ளையார் 2964 ; உலகனைத்து மீன மளித்த அம்மை திருமுலை பாலில் குழைத்த ஆறுமுதுண்டா 3065 ; எண்ணில் பாக்கியப் பயனுள்ள பாலறையார் 2636 ; சுவணியர்தங் காவலனா 2892 ; காழிநா டுடையவா 2951 ; காழியினில வந்த கவுணியர்தம் போரேறு 2040 ; சண்பைப் புரவலர் 2634, 2641 ; சண்பை முதலவனா 2623 ; சண்பையர் பெருமான 2552 ; சண்பைப் பர வள்ளலா 2584 ; சண்பையாளி 2812 ; சண்பையாளு மன்னர் 2887 ; சண்பைவந்த வடலேறு 2810 ; சிவக் கன்று 2569 ; சுகரமு மன்னமுமாயத் தேடினா நிருவருக்கும தெரிவரியார் திருமகனா 2894 ; செய்ய மேனியா திருமக னா 2605 ; சைவ சுகாமணி 2918 ; ஞாலமிகு ணீங்கவரும புகலி வேந்தா 2907 ; ஞானத்தின் நிருவுரு 2626 , ஞானபானசர் 2543 ; ஞாப பங்கவா 2752 , ஞான மணிவிளக்கு 2550 ; ஞானவா ரயிர்தமுண்டார் 2658 ; தவநெறி வளர்க்க வந்தா 3149 ; தவவரசு 3104 ; தனிப் பொருப்பின மங்கை திருமுலைப்பா லுண்டரு ளும் வள்ளலா 2848 ; திருக்கழுமலத்தா செலவா 2662 ; திருக்கழுமலத்தார் வேந்தர் 2592 ; தீதகந்ற வந்தநுளும் திருஞான கம்பந்தர் 3151 ; தெய்வ மலைமகன் குழைத்த ஞானமுண்டவா 2749 , தென்றயிழ் வினங்கவந்த திருக்கழுமலத்தான 2708 ; தேனக்க மலாக் கொன்றைச் செஞ்சடையா சோதொடுக்கும், கானத்தின் எழு பிறப்பு 2626 ; நாயகப் பிள்ளையார் 2622 ; நானமறையின் மனித்துணை 2626 ; நீடிய ஞானம்பெற்றா 2705 , நீற்றணி திகழந்த மேனி கிதைமதிப் பிள்ளையா 2711 ; பாசமய கோளரி 2554, 2802 ; பாசமயங்கள் வீழத்தா 3126 ; பானமற் குதலைச் செய்ய பவளவாயப் பிள்ளையா 2700 ; புகலிய கிதைவா 2564 ; புண்ணியப் பிள்ளையார் 2760 ; புண்ணிய விளைவு போலவா 3123 , பெருமபுகலிப் பெருந்தகையார் 2895 ; பெற்றதருமபே றலகுய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளையா 2896 ; மண்ணில வளா மதிகொழுந்து 2626 ; மண்ணினுக் கிடுக்கண டரவந்தவா 3119 ; மண்ணெலா முய்யவந்த வள்ளலா 2760 ; மனமுளா ரளித்த ஞான வட்டில் வண கையன் 2708 ; மாதவத்தோ பெருவாழ்வு 2771 ; முததமிழ் விரகா 2678 ; மும்மைத் தமிழின வேந்தன் 2812 ; முதறு மெய்ஞ்ஞானம் பெற்ற மூர்த்தியார் 3120 ; மைதிகழந் திருமிடமருர் அருள்பெற்ற வான்பொருள் 2771 ; மெய்ஞ்



ஞானத்தெல்லை 3141; வளர் வெண்டிங்கள் மேய வேணியர்பால ஞானம் பெற்றவர் 2618; வேதபாரகன 2812; வைதிக ஞானமணி 2771; வையக நுய்ய வந்த வள்ளலார் 2635.

இடைச்சூரம் - 3023. தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

இந்திரநீல பரீப்பதம் - 2925. வடநாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

இரும்பைமகாளம் - 2862. தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

இலம்பையங்கோட்டூர் - 2902 தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

உண்ணுழலையாள் - 2868. திருவண்ணாமலையில் அம்மை பெயர்.

ஏகாம்பரம் - 2843. காஞ்சிபுரம் திருக்கோயில். மாமரம் தலமரமாதவின வந்த பெயர்.

கங்கை - 2549. ஆறு.

கச்சிமேற்றளி - 2899. கச்சிப பல பதிகளுள் ஒன்று.

கச்சி அனேகதங்காவதம் - 2896. கச்சிப பல பதிகளுள் ஒன்று.

கண்டோட்டி - 2581. புறச் சமயிகளைக் கண்டால் தீமை என்ற சமணர் கொள்கைக்கு வழங்கும் மரபுப் பெயர்.

கண்ணப்ப நாயனார் - 2911 அறுபாணமுடமை நாயனமாதளுள் ஒருவர்.

கண்ணன் - 2719. கிருட்டினன்.

கபாலச்சூரம் - 2974. திருமயிலாப்பூரத் திருக்கோயிலின் பெயர்.

கம்பர் - 2857. திருவகாமபரத்தில் இறைவா பெயர்.

கம்பவாணர் - 2891. திருவகாமபரத்தின் இறைவா பெயர்.

கன்னிநாடு - 2760. பாண்டி நாடு.

கன்னிமாவனம் - 2861. திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

காஞ்சி - 2883. காஞ்சிபுரம்.

காஞ்சி நெற்கீகாரைக்காடு - 2898. கச்சிப பல பதிகளுள் ஒன்று.

காமக்கோட்டம் - 2896 காஞ்சிபுரத்தில் காமாட்சியம்மையார் தவளு செயது

அறம் வளர்க்கும் தனிக் கோயில்.

காரிகரை - 2912. தொண்டை நாட்டுத் தலம்; வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்று. காளத்திக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ளது.

காலன் - 2638. இயமன்.

காழி - 2571. சிகாழி

காளத்தி - 2911. தொண்டை நாட்டுப் பெரும் பதிமாகிய மலை.

காளன் - 2918. திருக்காளத்தியில் இறைவரைப் பூசித்த பாம்பு.

காளப்பேர் - 2784. பாண்டி நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

குரங்கனின் முட்டம் - 2882. தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

குறிலம் - 2784. பாண்டி நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

குறும்பலா - 2784. பாண்டி நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

கேட்டுமுட்டு - 2582. கேட்கத் தகாத புறச்சமய விரோதத்தைக் கேட்டால்

வரும் தீமைபற்றிச் சமணர் கொள்கை குறிக்க வழங்கும் மரபுப் பெயர்.

குலச்சிறையார் - 2543. செடுமாறனாது மருகியார்.

கோளம்பூதார் - 2796. சோழநாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

கோகரணம் - 2925. திருவநாட்டுப் பதி.

கோரியர் தலைவன் - 2611. பாண்டியர்.

சத்திர மண்டபம் - 2810. திருத்தெளிச்சேரிக் கருகில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அமர்ந்தருள், அவர் திருமுன்பு புத்த வாத்தம் நிகழ்ந்த இடம்.

சிவபாதவிநாயகர் - 2777. ஆளுடைய பிள்ளையாரின் தந்தையார்.

சிவபெருமான் - 2638.

சுழியல் - 2784. பாண்டி நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

சேது - 2787. இராமேச்சரத்தில் கடற்கரை.

ஞானமெய்ந்நெறி - 3146. சிவநெறி.

தக்கோலம் - 2903. தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

தண்டகத் திருநாடு - 2858 தொண்டை நாடு; தண்டகன் ஆண்டமையாற் போந்த பெயர்

தமிழ்நாடு - 2550. பாண்டி நாடு.

தலைச்சங்கப் புலவனார் - 2565 சிவபெருமான; சொக்கலிங்கப் பெருமான்.

திருவிச்சிறுபாக்கம் - 3030. தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

திருஅரசிலி - 3032. தொண்டை நாட்டுப் பதி.

திருவுறையணிநல்லூர் - 2867. நடுநாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

திருக்கழக்தூற்று - 3027. தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்றாகிய மலை.

திருக்கழுமலம் - 3043. சீகழிப் பன்னிரு பெயர்களுள் கடைசி பெயர்.

திருக்களர் - 2794. சோழ நாட்டுப் பதி.

திருக்கேதாரம் - 2924. வடநாட்டுப் பதி.

திருக்கேதீச்சரம் - 2788. ஈழநாட்டுப் பதி.

திருக்கோணமலை - 2788. ஈழநாட்டுப் பதி.

திருக்கோவலூர் - 2865. நடுநாட்டுப் பதி.

திருத்தினைநகர் - 2860. நடுநாட்டுப் பதி.

திருத்தெளிச்சேரி - 2802. சோழ நாட்டுப் பதி.

திருநாவுக்கரசர் - 2772. நாயனார்.

திருநீலநக்கர் - 3051. நாயனார்.

திருநெறி - 2757. சிவநெறி.

திருநெய்த்தானம் - 2847. சோழ நாட்டுப் பதி.

திருப்பழனம் - 2847 சோழ நாட்டுப் பதி; சத்தத தானங்களுள் ஒன்று.

திருப்பரங்குன்று - 2782. பாண்டி நாட்டுப் பதி.

திருப்பருப்பதம் - 2925. வடநாட்டுப் பதி.

திருப்பரூர் - 8909. தொண்டை நாட்டுப் பதி.

திருப்பாதிர்ப்புலியூர் - 2860. நடுநாட்டுப் பதி.

திருப்புத்தூர் - 2783. பாண்டி நாட்டுப் பதி.

திருப்புவணம் - 2784. பாண்டி நாட்டுப் பதி.

திருமதுரை - 2774. பாண்டி நாட்டுத் தலைநகரம்.

திருமலிலாபுரி - 2931. தொண்டை நாட்டுப் பதி; திருமயிலை என் வழங்கும்.

திருமாணிதழி - 2860 நடுநாட்டுப் பதி.

திருமாற்பேறு - 2900. தொண்டை நாட்டுப் பதி.

திருமுருகர் - 3051. நாயனார் பெயர்.

திருவக்கரை - 2861. தொண்டை நாட்டுப் பதி.

திருவடுகர் - 2861. நடுநாட்டுப் பதி.

- திருவலிதாயம் - 2928. தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 திருவல்லம் - 2900. தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 திருவாடாணை - 2789 பாண்டி நாட்டுப் பதி.  
 திருவாமாத்தூர் - 2863. நடுநாட்டுப் பதி.  
 திருவாலவாய் - 2559, 2774 மதுரைத் திருக்கோயில்.  
 திருவான்மியூர் - 3018. தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 திருவியமகம் - 2768, 2897. பிள்ளையாரது சநதவிகற்பப் பதிகங்களுள் ஒருவகை.  
 திருவிராமேச்சூர் - 2785. பாண்டி நாட்டுப் பதி.  
 திருவிருக்குத்தேர் - 2565, 2897 பிள்ளையாரது சநத விகற்பப் பதிகங்களுள் ஒருவகை.  
 திருவிழ்கோலம் - 2903 தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 திருவூல் - 2903. தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 திருவெண்பாக்கம் - 2911 தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 திருவேற்காடு - 2927. தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 திருவொற்றியூர் - 2926 தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 திருவோத்தூர் - 2871 தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 தில்லைமூதூர் - 2566 சிதம்பரம்.  
 தில்லைவாழ்ந்தனர் - 3142 தில்லை மறைமலர் முவாய்ரவா.  
 தென்றியையூர் கயிலை - 2926. திருக்காளத்தி.  
 தோண்டிபுரம் - 3051. சீகாழியின் ஐந்தாவது பெயர்.  
 நம்பாண்டி நம்பி - 3061. பிள்ளையாரது தேவியாரின் தந்தையார்.  
 நல்லூர் - 3060. திருநல்லூர்ப் பெருமன்னம்.  
 நள்ளாறு - 2680 சோழ நாட்டுப் பதி.  
 நாட்டுடை நாயகர் - 2799 திருநள்ளாறு நிறைவர்.  
 நீலகண்டப் பெருப்பாணனார் - 2855. நாயக்கர்.  
 நெல்வேலி - 2764, பாண்டி நாட்டுப் பதி.  
 பதினேண் புராணங்கள் - 2739. மதுரைப் பதி.  
 பழையனூர்த் திருவாலங்காடு - 2905. தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 பாண்டி நாடு - 2790.  
 பாதாளிச்சூர் - 2791. சோழ நாட்டுப் பதி.  
 பாலி நதி - 2900 தொண்டை நாட்டு ஆறு.  
 புத்த நந்தி - 2503. சமய வாதம்.  
 புறவார் பனங்காட்டு - 3033. தொண்டை நாட்டுப் பதி.  
 பூந்துருத்தி - 2826 சோழ நாட்டுப் பதி.  
 பூம்பாவை - 2943 மயிலாப்பூரில் பிள்ளையார், எலும்பு பெண்ணாக்கிய அம்மை பெயர்.  
 பெண்ணை - 2878. நடுநாட்டு ஆறு.  
 பொன்னுகலி - 2919. தொண்டை நாட்டில் காளத்திக்கருவில் வரும் ஆறு.  
 மங்கையர்க்கரசியார் - 2543 பாண்டிமா தேவியார்.  
 மணமேந்தடி - 2790. மகதிர்பார குலசேகர நாயகரது பதி.  
 வைகையாறு - 2709, 2701 பாண்டி நாட்டு நதி.

திருஞானசம்பந்த நாயனாரின் தேவியார். செம்பொன்செய் வாசிக் குட்டுத் திரு  
 மணிப் புள்ளுண் செல்வப், பைம்பொனின் மாலை வேயநத பவளமென கொடி  
 யொப்பாரா.

## மேற்கோள் நூல் அகராதி

அற்புதத் திருவந்தாதி 2654, 2985, 3020.

அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் 3038.

ஆகமங்கள் 2684.

ஆளுடைய அரசுகள் தேவாரம் 2549, 2586, 2600, 2619, 2642, 2646, 2654, 2688, 2709, 2719, 2721, 2722, 2724, 2728, 2734, 2737, 2740, 2741, 2743, 2824, 2837, 2844, 2847, 2893, 2919, 2963, 2969, 2978, 2985, 3007, 3021, 3038, 3080, 3090, 3093, 3099, 3144.

ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரம் 2638, 2720, 2721, 2736, 2740, 2795, 2960, 2969, 3012, 3093,

ஆளுடைய பிள்ளையார் தி. அந்தாதி 2534, 2549, 2818, 2836, 3111, 3146.

,, திருத்தொலை 2687.

,, தி. மும்மணிக் கோவை 2708

,, தேவாரம் 2549, 2552, 2560, 2567, 2573, 2576, 2588, 2603, 2626, 2634, 2638, 2649, 2650, 2652, 2660, 2662, 2684, 2693, 2720, 2721, 2726, 2737, 2740, 2745, 2747, 2753, 2756, 2757, 2759, 2764, 2772, 2774, 2777, 2787, 2806, 2823, 2878, 2888, 2912, 2924, 2951, 2963, 2969, 2974, 2989, 3040, 3043, 3048, 3071, 3097, 3133, 3145

இருபா இருபஹு 2718, 2723.

உண்மை விளக்கம் 2598, 2724, 2737

எகாதசமாலை, 2541.

கண்ணப்ப தேவா திருமறம் 2919

கந்த புராணம் 2725, 2737, 2868, 2960

கந்தரந்தாதி 2772

கலம்பகம் 2684.

கழுமல மும்மணிக் கோவை 2721.

காஞ்சி புராணம் 2653, 2899.

குமர குருபரர் - கந்தர் கலிவெண்பா 2684, 3037.

கோயில் நான்மணிமாலை 2634, 2759

சங்கற்ப கிராகரணம் 2704, 2808.

சிலப்பதிகாரம் 2834, 2893, 2962.

சிவஞான சித்தியார் 2555, 2601, 2638, 2664, 2673, 2684, 2702, 2706, 2716, 2724, 2730, 2734, 2735, 2737, 2738, 2739, 2753, 2759, 2781, 2814, 2818, 2985, 3101, 3141, 3143.

சிவஞான போதம் 2548, 2567, 2600, 2653, 2665, 2684, 2718, 2724 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2735, 2736, 2737, 2738, 2759, 2766, 2780, 2788, 2796, 2831, 2837, 2842, 2874, 2958, 2987, 2989, 3050, 3104, 3135, 3145, 3147.

சிவஞான பாடியம் 2719, 2735, 2737, 2738.

சிவபிரகாசம் 2604, 2717, 2719, 2737, 3101

சிவக சிந்தாமணி 2684.

சோமேசர் முதமொழி வெண்பா 2721.

தக்கயாகப பரணி 2546, 2557.

தண்டியடிகள் 2536.

தாயுமானார் பாடல 2586, 2684, 2737.

திருக்களிற்றுபடியார் 2567, 2619, 2626, 2724, 2725, 2738, 2758.

திருக்குறள் 2567, 2580, 2594, 2617, 2618, 2628, 2642, 2693, 2695, 2696, 2720, 2721, 2724, 2728, 2733, 2747, 2751, 2758, 2774, 2780, 2802, 2803, 2810, 2834, 2840, 2858, 2865, 2894, 2907, 2937, 2951, 2758, 2976, 2986, 2989, 2995, 3021, 3051, 3097, 3098

திருக்கோவையார 2595, 2642, 2781, 2988, 2998, 3071.

திருப்புகழ் 3017.

திருமந்திரம் 2598, 2680, 2684, 2721, 2726, 2727, 2734, 2737, 2912, 2923, 2942, 2989, 3038, 3042, 3092,

திருமுருகாற்றுப்படை 2645, 2665, 2718, 2781, 2956.

திருவருட்பயன 2724, 2729, 2842, 3101.

திருவாசகம் 2564, 2586, 2587, 2634, 2684, 2700, 2717, 2726, 2728, 2736, 2737, 2738, 2740, 2757, 2764, 2768, 2775, 2792, 2840, 2868, 2874, 2990, 2902, 2915, 2923, 2928, 2951, 2964, 2981, 2985, 2986, 2990, 3006, 3014, 3040, 3078, 3087, 3097, 3136, 3144

திருவிசைப்பா 2634, 2711, 2719, 2727, 3021, 3032, 3040

திருவிடைமருதா மும்மணிககோவை 2545, 2598, 2753, 2842, 3007.

திருவிளையாடற் புராணம் 2551, 2655, 2709, 2710, 2740, 2824, 2951, 2962, 3080, 3090, 3133

திருவுந்தியார் 2724.

திருவொற்றியூ ஒருபா ஒருபஃது 2737, 2740, 2942

தொல்காப்பியம், 2552, 2710, 2914, 3062.

நால்வா நானமணிமால, 2567.

பட்டினத்தார பாடல் 2963, 3037

பல்லாண்டு 2699, 2738.

பூபாலநாதிரம் 2684.

பொன்வண்ணத்தநதாதி 2519, 2737

போற்றிப் பஃருடை 2729, 2731.

மணிமேகலை 2601.

---

தொகுத்தவர் : K. ஆழ்முக நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார் எசுவ சித்தாந்த கழகம், திருத்துறைப்பூ, (நடுநாடு).

உ  
சிவமயம்

அருஞ் சொற்றொட ரகராதி

[எண்கள் - பரட்டு எண்கள்]

அகவை(எல்லை)	2962	ஏறுபபனை (ஆண	கூடனமாநக'சசங்கம	2742
அடிகண்மார	2579	பனை)	கைதவம்	2647
அடியுறைப்பு	2981	வது	கைப்பறறுதற குரிய	
அடையாளங்கள்	2723	ஒட்டியேசெயவது	பண்பிறப்புதினற	
அட்டமூர்த்தி	2684	ஒளிவட்டம்	பொழுது	3134
அத்தி (காளத்திஇறை		ஒதுமெலலை	கைதவன்	2672
வரைப பூசுதத		ஒரை	கொடுக்கு	3109
யானை)	2918	கவையின் கொழுநறு	கோடபால	2732
அத்திரவாக்கு	2808	செயொளிமவரை	கோத்திரம்	3133
அறுவாதம்	2875	சலந்தது என்ன	நீக'பம்	2997
அபிமுகம்	2981	கருக்கிசு	பொறொழில	2747
அம்பொனசெயதீபம்	3121	சுடி துத்திரம்	மணப'ட்டு	2987
அரம்பையா	3102	கடைக்கால்	"	2989
அரியகாட்சியர்	2723	கண்பங்கவியலு (புத	சமாவர்த்தனம்	3082
அழகலங்கார்த்து	3121	தா'கொள்கை)	சரி	3108
அழற்கடவுள்	2678	கண்டுகை	சலாசை	3002
அறுவகைவள்ளும்		கண்ணுதல்கருணை வெ	சன்னலீரம்	3119
சைவம்	3101	எளம்	சாதுக்கள்	2735
அனுசுதம்	2751	கண்ணினுறபயன்	சாரிபுத்தன்	2809
"	2617	கொண்டா'கள்	சத்தா	3102
ஆசிரம்	2894	கந்தமா'மலையுடம்பு	செல்லவாயா	2674
ஆட்பாலவர்	2731	சுரத்தவியு	செவநேசர்	2933
ஆதிமாண்பு		கந்தியா	சுலபாணி	2583
ஆதிபூமி	3128	கருணை கைதந்தபடி	சந்தமிழ்மாருதம்	2547
ஆராய்ச்சியில்லையாம்	2731	கலியாணத்திருநாள	செம்பியாபெருமான	
ஆவநாழிகை	3005	கவவை	திருமகளார	2556
இயக்கா	3102	கழுத்த'ரம்	செயலையானசமயம் -	
இயக்கியார்	2536	கழுது	(சமனம்; செயலை-	
உதரபந்தனம்	3110	கன்னிமட்டம்	அசோகு)	2645
உத்தமானம்	2806	காள்கண்டா	சோதிக குறிலை யல்	
உத்தரீயம்	3107	சாரமூபி(பசுசோநதி)	வழி	3152
உரோமவல்லி	3002	காருடவிருசைவித்தகா	தட்டுசிலா தலசோ	
உற்பவிபித்தல்	3012	கிடை (மறைசசிறுவர்	பாணம்	2926
உற்பாதம்	2533	மறைபயிலும் மாட	தமனியப்பீடம்	2650
எடுத்துக்காட்டு	2732	மும் குழுவும்)	தாலம்	2881
எண்ணிலாண்டெய்தம்		கிணரை	திண்ணம்	3154
வேதா	3007	குடக்கிணமேல	திரணை	3113
எரிவலங்கொள்ள	3138	குமபிட்டபயன்	திருஅடையாளமால	3114
எலலி (இரவு)	2605	குரத்தி	திருகாப்புநாண்	3080
ஏசுவ (வருத்தம்)	3152	குலம்	"	3081

திருநாளோலை	3070	பிறவிமருந்து	3021	முக்குடை	2535
திருப்பெருமணம்	3104	பிறவிடாறு	2744	முடக்காலமுயல்	2861
திருமுனைநாள்	3974	புண்ணியத்தின் படை		முந்தைவினைப்பயன்	2829
திருமுறை	2680	எழுச்சி	2548	முனைபூரித்தார்	3071
திக்களு	2533	பூண்துறக்கோவை	3110	முள்ளிவாய்க்கரை	2794
துப்புரவு	2692	பூம்பந்தா	3123	வடகயிலை	2924
தெய்வக்கணடிகை		பூவினாள்	2943	வடதிசை(மேல்)	2924
மாலை	3112	பூழியன்	2769	வடிக்குழை	3112
தெய்வகடற்பகப்பூந்		பேதிக்க பந்தப்பிறப		வலஞ்சுறித்தெழுந்தது	
கொம்பன்ஞா	3120	பின்னெறி	2734	வன்னி	3091
தெருமந்தார்	3152	பேரண்புகுவெள்ளம்	2841	வழுதி	2576
நடைக்காவணம்	2968	பேருணாவூ	3154	வளவர்கோணபாவை	
நன்னிமித்தம்	2540	பேருலகின் பேருஞா	3026	யார்	2568
நாட்டுமறைமுறை		பொய்மைவெள்ளம்	2728	காமபாகம்	2661
யொழுக்கம்	3054	பொரியகயட்டி	3138	காணவில்	2994
நாவின்வாய்மை	2976	பொருளன்றும் படி	2823	விசாரமுத்தக்கோயில்	2816
நிதிப்பெருங்கிழவன்	2737	பொதக்கமுடிச்சுழி	3151	விஞ்சமத்திரை	
நிதிக்கோமான	3079	பொதமங்கை	2802	விதாழில்	2586
நோக்கிடவியல்வார	2636	பொதியோ வென்னு		விஞ்சையா	3102
பஞ்சவர்ணபெருமான்	2553	மௌன மெய்திரு		விதந்தலைத்தொடு	
பஞ்சவன்	2548	வாசனனுமழை	2986	விஞ்சை	2458
பஞ்சுரமாய் பஞ்சுய		வட்டம்	3113	விஞ்சைக்கோ	3098
திருமய(பழம்பஞ்சுரம்)	2908	மஞ்சனத்தொழில்	3088	விருத்த(செய்தொழில்)	2597
படுபொருள்	2712	மணத்தின்சாஸ்ய	3103	விருப்பமும்குகியாவா	
பட்டிகை	2713	மதுரை	2559	வினாடியுத்தவா	3139
பனிலமென்னு நன்		மத்தாரி	3092	விழுமய	2700
னிதி	2999	மந்சிராதிடாணபவக		வித்திகை	2713
பதமறிந்து	2624	நிலைமுட்டி	2958	வெண்ணிறக்குருட்ச	
பருப்பொருள்	2704	மத்தித்தூலம்	2611	சுடாரமொண்டைகள்	3093
பவமறிவென்னு		மத்தித்தூலம்		வெள்ளைமொண்டை	
பன்னுள்ளாண்டவப்		சுண்ணெண்ணெறு		முன்னத்தின்னனு	
பண்பு	3142	வட்டி	3136	கொடி	3135
பழையமணக்கோயில்	3152	மாந்தல்	2828	வெள்ளம்முள்ளு	
பாசுரம்	2716	மாந்தோட்டம்	2788	களிது	2812
பாண்டிமாடுகியவா	2573	மாந்தம்	3004	கைதபாரகா	2863
பாறமப்பொருள்	2715	மாயிருஞாலமுடியல்	3145	வேளவிச செந்நீயில்	
பாவகாரிகள்	2634	மாந்தரத்தூர்	2638	துணைகொண்டு	
பிஞ்சுகொள்	3058	மாந்தன்	2678	போவார	3100
பிடகம்	2874	மானியார்	2570	வைத்திகுளாமணி	2771

## திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணத்தைப் பற்றிய சில குறிப்புகள்

திருவிடைவாய்:—இது சோழ நாட்டுப் பாடல் பெற்ற பதிகஞள் ஒன்று. தஞ்சைச் சிலலா நன்னிலந் தாலுசாவைச் சேர்ந்தது. திருவாரூருக்கும் நீடாமங்கலத் துக்கும் இடையில் உள்ள கோரடாக்கேர் என்ற ரயில் நிலையத்திலிருந்து தெற்கில் 2 நாழிகையளவில் உள்ள பாண்டவாறு என்னும் நதியின் கரையில் கெண்புறமுள்ளது. பாண்டவாறு என்பது சரவீரியின் பிரிவுகளாகிய கிளைகளுள் ஒன்று. இதற்கு ஆளுடைய பிள்ளையார் பதிகம் கிடைக்கின்றது. இத்கிருப்பதிகம் முன் அகப்படாத தனல் முன் பதிப்புக்களில் சேர்க்கப்படவில்லை. அது முழுதும் அத்திருக்கோயில் சுவரில் கல்வெட்டுச் செதுக்கப்பட்டிருந்தலால் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அதைக் கண்டுபிடித்தது எடுத்து எழுதி வெளியிட்டபடி இப்போதுள்ள தேவாரப் பதிப்புகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. “பாதாளீசசரமு பாடி முன்னிணைந்த பதி பிறவும் பணிந்த போற்றி” (2794) என்றதனுள் பதிபிறவும் என்ற பகுதி இப்பதியினை உள்ளிட்டிருக்கலாம் என்று சில அன்பர்கள் கூறுகின்றார்கள். இப்பதிகம் “மறியார் கரத்தெனதை” என்று தொடங்குகிறது. 11-ம் திருமுறை கேந்திர வெண்பா-(7) “தென விடைவாய்” என்றது இப்பதி.

கல் வெட்டுக்களின் கண்ட சரித ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள்:—[இவை விதவான்-திரு. M. இராஜமாணிக்கம் பிள்ளை, M. O. L., L. T., அவர்கள் அன்புடன் அனுப்பிய குறிப்புகளுட்கண்டவை.] திருஞானசம்பந்த நாயனார் வரலாறு பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் இல்லை; அவர்பெயராத பிறகாலச் சோழர் சாலத்தில மடங்கள், தோட்டங்கள் முதலியவை வழங்கி வந்தன என்பதும், சில தானங்கள் விடப்பட்டன என்பதும் தெரியவருகின்றன. (1) சோழியில் “ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமாளிகையில் தமிழ் வாசர் கண்டு, ஆகேராயில் கிருக்கைக்கோட்டியில் எழுந்தருளியிருக்கிற முறைகள் திருக்கைப் புரீசு அழிவுள்ளன எழுந்தருளுவித்தும், திருமுறைகள் பூசித்தும் இருக்கைக்கு இவ்வூர் இறைமீலியாக விட்ட நிலம்.....” என்பது II குலோத்தகன - 1-ம் ஆட்சியாண்டில் கல்வெட்டு (381 - 1918);—(2) அம்மன்னரது 10-வது ஆட்சியாண்டு:—“திருஞான சம்பந்தருக்குப் பால் போனகத்திற்கு நிலம் விடப்பட்டது” (374 of 1918);—(3) அம்மன்னர் 12-வது ஆட்சியாண்டு:—ஆளுடைய பிள்ளையார் கோயிலில் எழுந்தருளுவித்த மங்கையர்க்கரசி நாயக்கியாருக்கு கிவேதனத்துக்கு வீரசோழ கலவரில் நிலம் விடப்பட்டது (375 of 1918) [குறிப்பு: இந்த இரண்டாம் குலோத்தகனாதாம் அகபாயா என்ற மன்னர் என்றும்; சேக்கிழார்பெருமான காலத்தவர் என்றும் அறியப்படுபவர்];—(4) II இராஜாதிராஜன் - ஆட்சி 11-வது ஆண்டு - ஆளுடைய பிள்ளையார் கறியழுதுக்குப் பயறு கொடுக்க நிலம் விடப்பட்டது (379 of 1918);—(5) III குலோத்தகன் - ஆட்சி 6-வது ஆண்டு - இராஜ விசுவாதரி என்பவன் ஆளுடைய பிள்ளையாரை (புத்தாக) எழுந்தருளச் செய்தான் (361 of 1918);—(6) குந்தி ஓட (திருஞான சம்பந்தர் புராணம் 639=2536) குரத்தியா - சமணப் பெண்துறவிகள்; இவர்களுக்குத் தனி மடம் உண்டு. I பராந்தகன் காலத்தில் விளாப்பாக்கத்தில் குரத்தியர் மடம் இருந்தது. அதன் தலைவியார் பத்தினிக் குரத்தியடிகள் என்பவர் (53 - 1900); வெடிலில் இருந்த மடத்தில் 400 பேருக்கு மேற்பட்ட குரத்தியர் இருந்தனர் (S. S. I.



III - 92) ;—(7) போதீமங்கை - பூதமங்கலம் - இவ்வூரில் கி. பி. 450-ல் புத்த தந்தா இந்த வேணுதாச விகாரத்தில் தங்கியிருந்து “விய விநிதசயம்” என்னும் ஸூத்ர எழுதினார் (Prof. K. A. N. Sastry's eholas - vol. I - p. 128) ;— (8) திருவோத்தூர் (ஆண்பனை - பெண்பனை ஆகிய பதி) :—இவ்வூரைச் சுற்றிப் பல சமணர் கிராமங்கள் இன்றும் இருக்கின்றன ;—(9) ஏகம்பத்தில் திருமடம் (புரா - பாட்டு 998 = 2896) - அந்நாளில் ஏகம்பத்தில் கர்பாலிக மடம் இருந்தது என்ற உண்மையை மகேந்திர வர்மன் (A. D. 600—630) எழுதிய மத்தவிலாசப் பிரகசனம் என்னும் ஸூலக்கொண்டு அறியலாம்.

இவற்றுற் பெறப்பட்ட தொகைப் பொருளாவன :—சேக்கிழார் பெருமானது காலத்திலேயும் அதனையடுத்து மருநாயனாரது பெயர்களுள் திருநாண சம்பந்தர், ஆளுடைய பிள்ளையார், தமிழ் விரகர் முதலிய பல பெயர்கள் வழக்கத்தில் இருந்தன. இவருக்குத் தனிக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றின் சிறப்பாகிய வழிபாடுகள் நிகழ்ந்தன ; பாலபோனகம், பயறுடன சமைத்த கறியமுது முதலியவை நிகழ்விக்கப்பட்டன ; இவா கோயிலினுள் இவாபால தலையனபு பூண்ட மங்கையாகக்காசியம்மையாரையும் எழுந்தருளுவித்து வழிபட்டனர். இவரது திருமுறைகளும் வழிபட்டன. \* \* \*

சமணப் பெண்துறவிகள் நூத்தியர் எனப்பட்டனா அவர்கள் பெருங் கூட்டமாகத் தனி மடங்களில் இருந்தனா. \* \* \* புத்தர், நாயனாதிடம் வாதுக்குப் போதி மங்கையில் வந்த சாலத்துக்கு முன்பே புத்தர்களது வணமைபெற்ற (விகாரம் எனப்படும்) கோயிலும் புத்தா கூட்டமும் இருந்தன. \* \* \* திருவோத்தூரிலும் அதனைச் சுற்றிலும் ஆண்பனை - பெண்பனையாககிய அற்புதம் நிகழ்வதற்குக் காரணராகவிருந்த சமணர் கூட்டம் வலிமை பெற்றிருந்தது. இன்றும் அங்குப் பல கிராமங்களில் சமணர் உள்ளனா. \* \* \* காஞ்சிபுரத்தில் சைவர்கள் தங்கும் மடங்கள் பல இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றில் பிள்ளையா தங்கினா—என்னும் சில செய்திகளேயாம்.

## ஆளுடைய பிள்ளையார் புராண உரைப் பதிப்பு நிறைவு விழா ஆச்சாபுரம்

இவ்விழா ஆச்சாபுரம் என்னும் திருநெல்வேலிப் பெருமணத்தில் 1-6-1950 (விக்குதிநாள் வைகாசி 19௨) விழாழகிழைமையன்று சிறப்பாய் நடந்தேறியது. தருமபுர ஆதீனத்துக்குச் சொந்தமான அது திருச்சேலியில் ஷை ஆதீன மகாசநிதானங்களின் அருளாணையின் ஆதரவுபபடி இவ்விழா சிறைவெய்தியது. அதிகாலையில் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கும் தேவியாருக்கும் மகாபிஷேகம் மகாலங்காரம் மகாதிபாராதனை கிகழ்ந்தன, அதுபோலத் து புராண உரைப் பிரதிகளை நாயனாது திருவடியிற் சார்த்தி வழிபாடு சிறைவாயிற்று. அதன்பின் பாலசம்பந்தா உதசவழாத்தியைச் சிவிகையில் மகாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளுவித்து யானை சாமரை முதலிய சகல விருதுகளுடன் திருவெண்ணீற்று மைமமை சந்தித்து எழுந்தருளுவித்து வழிபாடு கிகழ்ந்து எல்லாருக்கும் திருவெண்ணீறும் அருடபிரசாதங்களும் வழங்கப்பட்டன. பின்பு சிவிகையில் திருஞான சம்பந்தப்பெருமானா - திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும், திருமுருக நாயனரும், திருநீலநக்க நாயனரும் உடன் தொடர்ந்து வர, இரத்ததில் திருவீதி எழுந்தருளினா. புராண உரைச் சுவடிகளை தியாலங்கிருத்ததுடன், ஆதீன கர்த்தர் அவர்கள் இதற்கென்று வரவழைத்திருநக யானை முதல் எழுந்தருளுவித்து ஷை திருமுறைகளைச், சேக்கிழார் மரபிலவந்த ஒரு நல்லன்பா தாங்கிவரவும், பின்னா இருந்து ஒரு அன்பா சாமரை யிட்டி வரவுமாகத் திருவீதி வலமவரும் ஆனந்தக் காட்சி கிகழ்ந்தது. அதுகாலம் முதலேவன்றி பருவயா யிருந்தும் அன்று முழுதும் சூரியன தனது கடுங்கதிர்களை வெளிக் காட்டாது மறைந்ததும் வானத்தில் மேகங்கள் சூழ்ந்து மூண்டினி தூற்றி மந்தமாருதம் வீசிக் குளிர்ச்சி செய்ததுமாக இருந்த நிலைகள் தெய்வத் திருவருட் கடையாளமாய் விளங்கின சிதம்பரம் தேவார ஆசிரியா - திரு. S. இராமலிங்க ஓதவார் அவர்களும், அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக இராசயாசிரியர் தேவாரம் - திரு. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்களும், சோழித் தேவார ஆசிரியரும், தருமபுர ஆதீன ஓதவார மூர்த்திகளும், சிதம்பரம் சோழிப் பாடசாலைகளின் மாணவ மாணவிகளும், கோயமுத்தூர்ச் சேக்கிழார் தேவாரப் பள்ளிக்கூட மாணவர்களாகச் சேர்ந்து பெருந் திரளாகக் கூடிய திருக்கூட்டம் சைவத் தெய்வத் திருமுறை முழக்கம் செய்து நகாவலத்தினைச் சிறப்பித்தது அங்கங்கும் திருவீதியில் உபசரிப்புகளை கிகழ்ந்தன. நகாவலச் சிறப்பினை யாவரும் என்றும் கண்டு களிச்சுமபடி சிதம்பரம் சி ப தேவார பாடசாலை அதிபா திரு. சின்னையா முதலியார் அவர்கள் படங்கள் (போட்டோ) எடுத்தது உதவினர். சோழி சிதம்பரம் முதலிய பல பதிகளினின்றும் அடியவர்களும் பெரிய பிராசுதாரர்களும் திரளாகக் கூடிவந்து வழிபாட்டிலும் நகர்வலத்திலும் கலந்து சிறப்பித்தனா. வந்தவர்க்கெல்லாம் விழாவின முனை நாளும், விழாவில் முப்போதும், பின்னாளும் உதையுள், உணவு முதலிய எல்லா வசதிகளையும் ஆச்சாபுரம் பிராசுதாரும், பஞ்சாயத்துத் தலைவரும், கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவரும், அட்வொகேட்டுமாகிய உயா

சைவத்திருவாளர் S. முருகேச முதலியார், B.A., B.L., அவர்கள் மனமுவந்து செய்த உதவினா, கோயிலில் நடைபெறும் சிறப்புக்களையும், நகாவலத்தின் வைபவத்தையும், மாணியர் பாராட்டிப் கூட்ட அமைப்புகளையும், ஆதீனச் சார்பில் வைத்தீசுவரன் கோயில் கட்டளைவிசாரணை ஸ்ரீமத. சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகளும், ஆசசா புரம் கோயில்விசாரணை திரு. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும் நேரில் கண்காணித்து எவ்விதக் குறைவுமில்லாமல் இயற்றுவதித்தனா. பாராட்டிப் கூட்டம் திருக்கோயிலின் முன், வடகிழக்கே உள்ள ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தா மடத்திற்காக வகுக்கப்பட்ட இடத்தில் அமைத்த புதிய அலங்காரக் கொட்டகையில் மாலை 4½ மணிக்குத் தொடங்கிற்று. அங்கே ஸ்ரீ பாலசம்பந்தமூர்த்திகள் நாயனமராமுவருடன் வெளிப்பட எழுந்தருளியிருந்தனா. ஸ்ரீ சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் தலைமைதாங்கி முன்னுரை, அணிந்துரை, முடிப்புரைகளைச் சிறப்பாக வகுத்தருளினர். ஒதுவார மூர்த்திகள் தேவார பாராயணம் செய்தனர். சீகாழிக் கல்விக் கழகத்தார ஆசரிட்ட வரவேற்புரையைச் சீகாழி மிராசதாரும் அன்பருமாகிய திரு. சொ. சீனிவாச முதலியார அவர்கள் வாசித்தனா. தருமையாதினப் புலவா ஆரணி விதவாண் - திரு. முதலு. சு. மாணிக்க வாசக முதலியார அவர்கள் உரையாசிரியருக்கு வாழ்த்துப் பாமாலை நவமணிமாலையாகப் பாடி வாசித்தளித்தனர். சீகாழிப் பெருநிலை கிழார் திரு. S. சீனிவாச முதலியார அவர்களும், திரு. துடிசைக்கிழார் - A. சிதம்பரனா அவர்களும், சிதம்பரம் தேவார பாடசாலை அதிபர் திரு. சின்னையா முதலியார அவர்களும், சிதம்பரம் பாடசாலைத் தேவார ஆசிரியர் ஸ்ரீமத. S. இராமலிங்க ஒதுவார மூர்த்திகளும் உரையாசிரியரையும் உரை கயங்கையும் பற்றிப் பாராட்டிப் பேசினார்கள. உரையாசிரியர் உரைநிறைவு பற்றித் திருவருளால் தமக்குக் கிடைத்த பேற்றினைப் பற்றிப் பேசினா. தருமை ஆதீன மகா சந்திரானங்கனின் ஆசியும் திருவருட் பிரசாதங்களும் உரையாசிரியருக்குத் தம்பிரான் சுவாமிகளால் வழங்கப்பட்டன இரவு 8 மணி அளவில் மங்கல் வாழ்த்துடன் சபை நிறைவாயிற்று. அதன்மேல் திருக்கல்யாண் விழாவும், நகாவலமும் நிகழ்ந்தன. அதிகாலை 5 மணியளவில் மூன்று நாயனமார்களுடன் திருஞானசம்பந்த நாயனார் திருமணக் கோலத்தாடன் காத்தியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு சிவச்சோதியுட்கலக்கும் அருட்காட்சி நிகழ்ந்ததனை அன்பர்கள் யாவரும் கண்டு தொழுது பெரும் பேறு பெற்றனர்.

திருவிழாவை ஆசிரியமான ஆணை நகர அருளிய தருமை ஸ்ரீஸுரீ மகாசந்திரானங்களுக்கும், உடனிருந்து நடத்திக்கொடுத்த ஸ்ரீமத சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகளுக்கும், கட்டளைவிசாரணை திரு. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை அவர்களுக்கும், வரவேற்புத் தலைவராக நின்று உபசாரணை செய்த ஆசசாபுரம் திரு. S. முருகேச முதலியார், B.A., B.L., அவர்களுக்கும், படங்கள் எடுத்த உதவிய சிதம்பரம் தேவார பாடசாலை அதிபர் திரு. சின்னையா முதலியார அவர்களுக்கும், தேவார ஆசிரியர் மாணவ மாணவிகளுக்கும், வாழ்த்துப் பாமாலையும் வரவேற்புரையும் பாராட்டுரைகளும் வழங்கிய எல்லாப் புலவர்களுக்கும், மற்றும் மனமொழி மெய்களால் இவ்விழா சிறப்பு நிகழ்ச்சியைச் செய்த ஊக்கமளித்த எல்லாப் பெருமக்களுக்கும் உரையாசிரியரால் வணக்கமும் கன்றியும் செலுத்தப்பட்டது.

இவ்வளவும் உண்ணின் நியக்கியருளிய இறைவர் திருவருளுக்கும் திருஞானசம்பந்த நாயனாரது திருவடித் தாமரைகளுக்கும் எனது வணக்கத்தைச் செலுத்துகின்றேன். ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயினேயும் தனது பேருருட் பெருந் தொண்டர் சரிதங்களின் உரை எழுதி வெளியிடவும் சிவபெருமான் தண்ணருள் காந்தருளினர்.

இப் பெரும்பணி தொடங்கி இப்போது 15 ஆண்டுகள் சென்றன. யாக்கை நிலையாமை என்ற கீதிதூற பகுதி எப்போதும் கிணைவில் வருகின்றது. ஆயினும் இப்புராணத்தின் எஞ்சிய பகுதிகளையும் விரைவில் அச்சிபற்றவும் புராண உரையினை முழுதும் கண்டு பெருவிழாச செயது வணங்கும் பெரும பேற்றினைப் பெறவும் ஆயுளும் அறிவும் ஆற்றலும் அடியேனுக்கு அருளுவாரா எனறே நம்பி இறைஞ்சி அவரது பொன்னார் திருவடிகளின் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றேன்.

“அருளா தொழிந்தா லடியேனை யஞ்சே லெனபா ராரிங்குப்  
பொருளா வெனனைப் புருநதாண்ட பொன்னே பொன்னம் பலக்கூத்தா”  
“நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய காளுே விதறகு காயகமே”

கோவை  
சேக்கிழார் நிலையம் }  
1-6-1950

அடியார்க்கடியேன்,  
C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்  
பதிப்பு - உரையாசிரியன்

உ  
சிவமயம்

## ஆச்சாரபுரத்தில் பெரிய புராணத்துள் ஆளுடைய பிள்ளையார் புராண விரிவுரை அரங்கேற்று விழா

திருகின்ற செம்மைபெற்ற பன்னிரண்டாம் திருமுறையான  
பெரியபுராண விரிவுரையாளர் - உயர்ச்சுவத் திருவாளர் -  
சிவக்கவிமணி-கோயம்புத்தூர் - C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B A , அவர்கட்கு  
திருநல்லூர்ப்பெருமணம் என்னும் ஆச்சாரபுரத்தினிடத்திற்  
பெரியபுராண விரிவுரை அரங்கேற்றத்திற் அன்பால் அளித்த

வ ர டே வ ற் பு உ ரை

சேக்கிழார் மரபிலுதித்த பெரியர் !

உங்கள் வரவு நலவரவாகுக ; அன்பார்களாகிய நாங்கள் தாயவரவை எதிர்பார்த்த  
திருக்கும் பறவைப் பார்ப்பேபோலு உமது வரவை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம்  
சிவநேசச் செல்வரே !

தங்கள் பன்னிரண்டாம் திருமுறையின் விரிவுரையையும், ஆராய்ச்சியையும்,  
நுட்பமான பொருள் விளக்கத்தையும் காணுமதோறும் எங்களுக்கு உண்டாகும்  
மகிழ்ச்சி தங்களைக் காணவேண்டுமே என்னும் பறவை உண்டாக்கியது. அதன் பயனை  
இப்பொழுது அடைந்ததனால் நாங்கள் மிகவும் மேன்மை பெற்றவர் ஆகின்றோம்.  
ஆகையால் தங்களை மனமகிழுவோடு வரவேற்கிறோம்.

ஆங்கில அறிஞரே !

தாங்கள் தமிழ்க்கல்வியேடு ஆங்கிலமும் கற்று வல்ல வழக்கறிஞராதலால் தங்கள்  
பெரியபுராண விரிவுரை பல வகையிலும் உலக இயல்பிபாடு பொருநதி விளங்கு  
கின்றது கண்டுகளித்த களிப்பால் தங்களை ஒருமுறை இருமுறை மும்முறையாக  
வரவேற்கின்றோம், வருக ! வருக !! வருக !!!

தமிழ் கற்றறிந்த வித்தார கவிஞரே !

தமிழ்ப் புலவர்கள் தூலை விளக்கமாக விரித்து உரை செய்யவும் பேசவும் வல்ல  
வர் வித்தார கவிஞர் என்பர். அதற்கு உதாரணமாகத் தாங்கள் விளங்குதல் கண்டு  
வியாத நாங்கள் தங்களை வித்தார கவிஞரே என அழைக்கின்றோம். வித்தார  
கவிஞரே வருக !

சன்மார்க்கத் தலைவரே !

தங்கள் ஒருகடும் சிவபெருமானிடத்தும் சிவனடியவர்களிடத்தும் பதிந்த தங்கள்  
உள்ளமும் உண்மை அன்பும் வாயமையும் சிவத்தொண்டும் இனசொல்லும் இனமுகமும்  
கண்டோர் வியக்கும் நிலையில் உள்ளன. தாங்கள் நோயற்ற வாழவும் குறைவற்ற  
செல்வமும் சிவஞானமும் பெற்றது தமிழகாட்டுத் தாயான காவிரி மணலைவிடப்  
பன்னாள் வாழந்திருக்கும்படி அம்மையை இடப்பால் கொண்ட ஆனந்த நடராசரை  
வேண்டுகின்றோம்.

சீ ர் கா ழி }  
1-6-50 }

இங்ஙனம்,  
காழிக் கல்விக் கழகத்தார்

கோவை - சிவக்கவிமணி-சைவத்திரு - C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள்

ஆசார்யானபுரத்தில

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் புராணவுரைப் பதிப்பு நிறைவு விழாவில்

அன்புமிகுப் பாடிய

### வாழ்த்துப்பாமாலை

உலகமெலா மின்போங்கி யிடாரீங்கி யுயரந்துதிசுந் துவகக முன்னுட்  
பலகவிக்கு மிலககணமாப் பாக்கியசசேக கிழாரருளும் பன்னி ரண்டா  
யிலகருளின வடிவான திருமுறைக்குப் பேருரையை யியற்றி நமமை  
மலசரும் மாயைகடந் துலவருளி னுறையவைத்த வள்ளல் வாழ்க. (சு)

சேக்கிழார் கோத்திரத்துச் செழுந்தமிழ்ப்பா உலகுமுற சிறந்து கின்றேன்  
சேக்கிழான் மலரடிகே சிந்தனையை யிடமாகித் திருவைப் பெற்றேன்  
சேக்கிழா ரிவலிருப் தாறுதறாண் டினிலிருக்கச் சேயா வந்தே  
சேக்கிழார் பெயருளநா னெலாபவிகருந் கலிமணியாஞ் சிவனை வாழ்க (உ)

பெரியபுராணமவடிவாற் பெரியபுராணமெனயாம் பேணிப் போற்றிப்  
பிரியபுகுந் துவககவுரை பதினையாண் டாவெழுதிப் பிறங்கச் செய்து  
கரியஉல மறுவித்துக் கருணையுருப் பெருமான்கோ கழலின பேங்க  
உரியபரம் பரைக்கொடையை யுலகுபெற வருளவள்ளா லவநது வாழ்க. (ங)

பண்டுதிருச் சிறதம் பலபுலவர் போதனையும் பாக்களைக்கற  
கண்டுநிக ராப்பாடுங் கந்தார மிப்புலவர் கருணை நோன்பும்  
தொண்டுசில னழககாற்றுந் தமிழ்ச்சைவா பழந்தவழும் தொடர்பு கொண்டுள்  
வண்டுரியா தீதப்பே ரானந்த மொடுவடிவாய் வந்தாய் வாழ்க. (ஈ)

பாவலனே வாழ்கசில பத்திமைமாய வாழகதமிழ்ப் பண்பு மிக்க  
நாவலனே வாழ்கவுல காவலனே வாழ்கபெயா நாடத் தோற்றாரு  
சேவலனே வாழ்கவுரை செய்வகையா லழைக்குமிடஞ் சென்று நோக்கும்  
பூவலனே வாழ்ககினைப் போல்வாரார்? புலனடக்கும் புலவா வாழ்க. (ஊ)

புலிநாடும் புகழ்வளர்ந்து புலவோசென நெறிவினக்கிப் புதித வாழ்வை  
யவிநாடும் வாறோர்க்கும் அரியதென வுலகவர்க்கிங் களித்த வளளால்  
அவிநாசிக் கருணம்பா மலரடிகுந் தமிழுமலை யணிந்த சீரா  
கவிநாடும் பெயர்ச்சுப்ர மண்யனெனும் முதலோனே கவினறு வாழ்க. (ஈ)

தில்லைநகர்ப் பொன்மன்றிற் பெரியபுராணத்திருநூல் செமமை யோர்வார  
எல்லையிலா திருக்கவரந் கேற்றியதொல் பெருங்காட்சி யிந்நான யார்க்கும்  
சொல்லிவெலக் கிடைக்குமுயர் தவப்பயனைச் சிவனருளாற் றொடாநது வாய்க்க  
நல்லென தரியபெருஞ் செயலன்றோ காரணம்? மெயுஞ் ஞானி வாழ்க. (எ)

ஆண்டுதொறும் பெருங்கோவைத் தமிழ்ச்சங்கத் தெழிலகத்தே ஆசான் பூசை  
வேண்டுவகை புராணவர் லாற்றுவிரி வுரையோடு மேவி யாற்றிப்

பூண்டுதிகழ் சைவத்தொண் டளவுகடந் தியற்றுபெரும் புலவா வாழ்க  
தூண்டுவீழி திகைப்பிக்குந கண்டுகைவெண் ணீற்றழகா துலங்கி வாழ்க. (அ)

வாழ்கவள நிறைதோவை வாழ்கசேக் கிழாமரபு வாழ்க சைவம்  
வாழ்கதொண்டை மண்டலவே ளாளர்முத லியர்குடிகள் வாழ்க தொன்னூல்  
வாழ்ககவிக கோன்கந்த சாயிநம்பி சுபரமண்ய வள்ளல் வாழ்க  
வாழ்கபசு வீழ்கமழை வளம்பலகி உலகமெலாம் வாழ்க வாழ்க. (க)

தருமபுர ஆதீனப் புலவர்,  
ஆச்சார்யார்களையும் } காமக்கூர்-வீதவான் - முத்து. ச. மாணிக்கவாசக முதலியார்,  
1-6-1950 } தலைமைத் தமிழாசிரியர், போர்டு உயர்பள்ளி,  
ஆரணி (வடார்க்காடு).

### III

“தினசரி” - 5-6-’50

கோவை-சிவக்கவிமணி வக்கீல் - ஸ்ரீ சி. கே. சுபிரமணிய முதலியார் இயற்றிய  
பெரியபுராணத்திலுள்ள திருஞானசம்பந்தா புராணம் விரிவுரை ஆரங்கேற்று விழா,  
கேற்று ஆச்சார்யரத்தில் தருமபுரம் ஆதீனத்திறகுச் சொந்தமான வேளூர் தேவஸ்தா  
னம் விசாரணை கட்டளை ஸ்ரீ. சோமசுந்தரத் தம்பிரான் தலைமையில் நடைபெற்றது.

காலை 9 மணிக்கு ஸ்ரீ. திருஞான சம்பந்தர் புராண விரிவுரையை யானையின்மீது  
நன்கு அலங்காரம் செய்து வைத்துச் சிதம்பரம், சீர்காழி, திருவாரூர் ஆகிய இடங்களில்  
விரிந்து வந்துள்ள பிரபல தேவார ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் தேவார பாராயணம்  
செய்ய நகர்வலம் வந்தது. சிவக்கவிமணி ஸ்ரீ. முதலியார் தான் இயற்றிய பெரிய  
புராண விரிவுரை நுணுக்கங்களுக்கும், திருவருட்டுணை எப்பதைப்பற்றியும் விரிவாகப்  
பேசினார். அண்ணாமலை சாவகலாசாலைத் தமிழ் விரிவுரையாளர் ஸ்ரீ. ஜி. சுபரமணியம்  
பிள்ளை “ஞானக்கண” என்பதைப் பற்றிப் பேசினார், சீர்காழி ஸ்ரீ. சீனிவாச முதலி  
யார், துடிசை ஸ்ரீ. சிதம்பரனார், ஆரணி, தமிழ் பண்டிட் ஸ்ரீ. மாணிக்கவாசக முதலி  
யார், சிதம்பரம் தேவார பாடசாலை அகிலர் ஸ்ரீ. சின்னையா முதலியார், ஸ்ரீ. ராம  
லிங்க ஓதவா மூர்த்தி ஆகியோர்கள் சிவக்கவிமணி ஸ்ரீ. சி. கே. சுபரமணிய முதலியா  
ரின் திறமைகளைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

சீர்காழி கல்விக் கழகத்தின் சார்பில் ஸ்ரீ. சொ. சீனிவாச முதலியார், சிவக்கவி  
மணிக்கு ஓர் வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்துக் கொடுத்தார்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரிய புராணம்

என்னும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

இரண்டாங்காண்டம்

ஆருவது

வம்பரு வரிவண்டுச் சருக்கம் - II

திருச்சிற்றம்பலம்

வம்பரு வரிவண்டு மணநாற மலரு

மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு  
எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியேன் ;

ஏயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியேன் ;  
நம்பிரான் றிருமூல னடியார்க்கு மடியேன் ;

நாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கர்க்கு மடியேன் ;  
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியேன் ;

ஐரூர ஐரூரி லம்மானுக் காளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

—திருத்தொண்டத்தொகை (௫)



## 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம்

### தோடர்ச்சி

அணங்கமர் யாழ்முனித் தாணபனை பெண்பனை யாககியமண  
கணங்கழு வேற்றிக கருவிடந் தீர்த்துக் கதவடைத்துப்  
பிணங்கலை நீரெதி ரோடஞ் செலுத்தின வெண்பிறையோ  
டிணங்கிய மாடச் சிரபுரத் தான்ற னிருந்தமிழே.

—(39)

காரங் கணைப்பொழிற் காழிக் கவுளியர் தீபனலுராச  
சேரங் கணைநற் பெருமணந் தன்னிற சிவபுரத்து  
வாரங் கணைகொங்கை மாதொடும புகுதும் போதுவாதா  
ஆரங் கொழிந்தனா பெற்றதல லாலவ வரும்பகமே

—(60)

—ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி - நம்பியாண்டார் நம்பி.

பிறவ்யெனும் பொலலாப் பெருங்கடலை நீந்தத்  
தறவ்யெனும் தோரோணி கண்டா—நிறையுலகிற்  
பொன்மலை மார்பன புனற்காழிச சம்பந்தன்  
நன்மலை ஞானத் தமிழ்

—(11)

—ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமம்மணிக் கோவை - 9௮.

ஒடஞ் சிலிகை யுலவாக கிழியடைக்கப்  
பாடல பனைதாளம் பாலையெய்தல்—வெடொவெப  
பென்புக குயிர்கொடுத்த லீங்கிவைத் தமோருபுகழ்த்  
தென்புகலி வேந்தன செயல்”

—திருக்களிற்றுப்படியார். - (70)

\* \* \* \* \*

### புராணம் (தோடர்ச்சி)

[மங்கையாககரி யமமையாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் விடுத்த விண்ணப்பத்துக்  
கிணங்கி, ஆளுடைய பிள்ளையார் சமண சமய சிராகரிப்பும் சைவ ஆக்கமும் கருகித்  
திருமறைககாட்டி னின்றும் பாண்டி நாட்டுக்குத் திருவருள் வழியே எழுந்தருளி வரு  
கின்றார். அப்போது சமணாக்கு மேல வரும் கெடுதியைக் குறிக்கும் தீக்கனக்களும்  
துன்னிமித்தங்களும் சிகழாதன.]

2531. பீலியுந் தடுக்கும் பாயும் பிடித்தகை வழுவி வீழ்க  
கால்களுந் தடுமா றாடிக், கண்களு மிடமே யாடி,  
மேல்வரு மழிவுக் காக வேறுகா ரணமுங் காணார்  
மாலுழந் தறிவு கேட்டு மயங்கின ரமண ரெல்லாம்.

சுரு. ௩

(இ - ள்) ; பீலியும்...வீழ் - மயிர்பீலிக் கற்றையும், தடுக்கும், பாயும் அவந்  
றைப் பிடித்த கைப்பிடி முதலியவற்றினின்றும் தாமே நழுவி விழவும் ; கால்களும் -

கால்களும் தடுமாற்றத்தை யடைந்தது தன்னாடியும் ; கண்களும் இடமே யாடி - கண் கள் இடப்பக்கத்தே தடித்தும் ; அமணா எல்லாம் - அமணர்களெல்லாம் ; மேல் வரும்...காணர் - இவற்றால் அறிவிக்கப்படுமாறு பின்னால் உறுதியாகத் தமக்கு வரும் அழிவுக்கு வேறு காரணம் ஒன்றும் தோன்றாதவர்களாகி; மயங்கினர் - மயங்கினார்கள்.

(வீ - னா). பீலி - தடுக்கீது - பாய் - பீலிகதமைகளைப் பிடித்தலும், தடுக்கினை இடுக்குதலும், பாயினை உடுத்தலும் சமணர் வழக்குக்கள் ; பிடித்த கையினின்றும் பீலி வழுவி வீழ்ந்தது ; தடுக்கு இடுகையி டுடத்தினின்றும் வழுவிறு ; உடுத்த இடையினின்றும் பாய் வழுவிறு.

பீலி பிடித்த கை - எனாதனால வனையவற்றின் இடங்கள் ஏறபுழிக் கோடல் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டன.

கால்களும் தடுமாறுதிக் கண்களும் இடமேயாடி - கால்கள் பின்னித தடுமாறு தலும், (ஆணமக்களுக்கு) மக்களுக்கு இடக்கண் அடித்தலும் துன்னிமித்தநகன் என்பா ; கால் தடுமாறுதல் உடலில் உயிர்ச்சத்தி குறைதலால் வருவது ; இஃது ஆகாது ; ஆணமக்களுக்கு இடக்கண்ணும் பெண்களுக்கு வலக்கண்ணும் அடித்த லும் ஆகா என்பா ஆணமக்களடலில் வலப்பாகம் வலுதது ஆணபாகமென்றும் இடப்பக்கம் அத்தகைய வலிவின்றிப் பெண்பாகமென்றும் கூறுவா. கண அடித்தல் உயிர்ச்சத்தியின் குறைவு காட்டுதலால் முன்னரே வலிகுறைந்த பகுதி மேலும் சத்தி குறைய அழிவு காட்டிமொ எப்பதாம் ; இவ்வாறே இராமன் கதையினுள் பன்னசாலை யில் இராவணன் வருமுன் சீதைக்கு வலந்துடித்ததென்றும், அசோகவனத்தில் இடம் அடித்ததென்றும் வரும் கூற்றுக்களின் கருத்தும் காண்க ;

கால்களும் - உம்மை உடலைத்தாங்கி நிற்கும் வலுத்தன்மை கொண்ட கால்களும் என்று சிறப்புமமை.

இடமே யாடி - தீமை அறிவிக்குமாறு தொடர்ந்து மாரின்றி இடதுபக்கமே என்று ஏகாரம் பிரிவின. கண் ஆடுதல் - அடித்தல்.

மேல்வரும் அழிவு - நிமித்தங்கள் அறிவிக்கின்றபடி உறுதியாய் வருமென்றறிந்து கொண்ட அழிவு ;

வேறு காரணமும் காணர் - காரணம் - நிமித்தங்களும் அவற்றற்றெரியப்படும் அழிவும் வருதற்கு உரிய காரணம் : வேறு - நிமித்தங்களுக்கு, அழிவு காட்டுதலின் பொருட்டு நிகழ்வது தவிர, வேறு நேய முதலிய காரணங்கள் ; காரணங்காணுதல் - அதற்கு மாறாததேதெவின் பொருட்டேயாகலின் காரணம் - மாற்று என்றே பொருள் கொண்டனா முன் உரைகாரா :

மாலுழந்தல் - அழிவு நிலை தடுமாறுதல். உழந்து - மால்உழந்து - உழத்தலால் :

அழிவுகேட்டு மயங்கினர் - இப்பாட்டிற் கூறியவை உடற்புக கருவிகளின் நிகழ்வன. முன்பாட்டிற் கூறியவை வெளியிற் காண்பன. மேல்வரும் பாட்டில் அக்கூரணங்களின் மாறுபாட்டால் நிகழ்வனவற்றைக் கூறும் முறையும் காண்க. 633

2532. கந்தியர் தம்மிற் றுமே கணன்றெழு கலாங்கன் கெரள்ள

வந்தவா நமணர் தம்மின் மாறுகொண் றேறு செய்ய

முந்தைய வுரையிற் கொண்ட பொறைமுத லவையும் கிட்டிச்

சிந்தையிற் சேற்ற முன்னாந் தீக்குணந் தலையின் றார்கள். ககச

(இ - ன்) கந்தியர்...கொள்ள - சமணத் தவப்பெண்கள் தம்முள் தாங்களே சினந்து எழுகின்ற கலகங்களைச் செய்யவும் ; வந்தவா...ஊறுசெய்ய - நேர்ந்தபடி

அமண முனிவர்களும் தம்முள் மாறுபட்டுக்கொண்டு ஒருவாக்கொருவர் ஊறுசெய்யவும் ; முந்தைய...விட்டு - தங்கள் முந்தைய தூல்களின் விதிததபடி தாம் தாம் மேற்கொண்ட பொறை முதலாகிய அவறறையும் கைவிட்டு ; சிந்தையில்...தலை மின்னூர்கள் - மனத்தில் சினம் முதலாகிய தீக்குணங்களிற் சிறந்து நின்றார்கள்.

(வி - ரை) கந்தியர் - சமணத்தவ மகளிர் ; ஆரியார்களைகள் எனபது மரபு. கணவனுள்ளபோதே துறவு பூண்போர் ; கலாம் - கலகம் :

தம்மில் தாமே கண்ணிறுழ கலாங்கள் கொள்ள என்றும், தம்மில் மாறுகொண்டு ஊறுசெய்ய - என்றும், முறையே தவமகளிரும் முனிவரும் தத்தமக்குள் தாமே கலகமிட்டுத் துன்புறுத்திக் கொள்ளுதல கூறப்பட்டது : பெண்குண என்ற இருபாலாரும் கலாந்ததல கூறியதும் காண்க. தம்முடன மாறுபட்டார் பிறர் வந்து கலாம் விளைத்தலே இயல்பாம் ; அவ்வனம் மாறுபடாது ஒரு நெறிப்பட்ட குழுவினா தமக்குள் கலாம் கொள்ளுதல இயல்பு விரோதம் ; இவ்வனம் வேறு காரணமின்றி நிகழ்தலின் இவை அழிவு முன காட்டுதல் காரணமாக நிகழும் (உறபாதம்) துன்னியித்தமாயின. கந்தியர்களை-முறகூறினா பயிற்சியானன்றி இயறகையானும் மகளிர் பொறையுடையாராதல் வேண்டுமென திறப்பபு பற்றி :

வந்தவாறு - நோந்த நோந்தபடி ; ஒழுங்கும் முறையுமின்றி ; அந்தவாறு என்று கொண்டு முன்கூறிய அமமகளிர் கலாங்கொண்டது போலவே என்றரைப்பாரு முண்டு.

அமணர் - அமண முனிவர்களாகிய குருமாரும் பிறரும் : இவருக் கூறியது ஆண்டமக்கள் ;

ஊறுசெய்ய - தமக்குள் ஊறுபாடு - துன்பம் - செய்ய ; பொறை விடுதலோடு இம்சை செய்யாவிரதமும் விட்டார் என்பது :

முந்தைய உரையிற் கொண்ட பொறை முதலவையும் - முந்தைய உரையில - தமது பழ தூல்களின் விதியினால் ; உரைப்படி ; கொண்ட - மேற்கொண்டிருந்த ; முதலவை - முதன்மையானவை ; பொறையினையும் அதுபோன்ற நறகுணங்களையும் முதலாவதாக மேற்கொள்ள வேண்டுமெனபது சமணர்களின் பழைய தூல்களில் கூறப படுவன ; அவையும் - உமமை உயாவு சிறப்பு ;

சேற்ற முன்னும் தீக்குணம் தலைநின்றார்கள் - நறகுணங்களை விட்டதனோடும் யாது, நன்மையும் தீமையும் மிரண்டு மின்றிப் பொதுவிலும் அமையாது, அவற்றாகு மாறாகிய தீக்குணங்களையும் மேற்கொண்டு அவற்றில் தலைசிறந்து மின்னூர்கள், தலைநிறல் - முறபடுதல் ; சிறத்தல் ;

பொறை முதல் வைப்பும் விட்டு-என்பதும் பாடம்.

634

2533. இப்படி யமணர் வைகு மெப்பெயர்ப் பசியு மெய்தும்

ஒப்பிலுற் பாத மெல்லா மொருவரி னொருவர் கூறி

மெய்ப்படு தீக்க னாவும் வேறுவே ருக்க கண்டு

செப்புலான் புறத்து னோருந் தென்னவன் மதுரை சேர்த்தார். கூஉரு

(இ - ள்) இப்படி...கூறி - இவ்வாறு அமணர்கள் தங்கும் எவ்வகைப்பட்ட பெயர்களை யுடைய பதிகளிலும் பொருந்திய ஒப்பில்லாத துன்னியித்தங்களை யெல்லாம் ஒரு வருக்கொருவர் செல்லிக்கொண்டு ; மெய்ப்படு...செப்புலான் - பலிக்கக்கூடிய தீயுணைகளும் வேறு வேறுகக் கண்டு அவற்றையும் சொல்லும் பொருட்டு ; புறத்து

உள்ளோரும்...சேர்ந்தார் - வெளியே உள்ளவர்களும் பாண்டியனது மதுரைமா நகரத்திற் சேர்ந்தனர்.

(வி - னா) உற்பாதம் - தன்னிமித்தம்; மேலே கூறியவை; .மேய்ப்படு தீக்களு - கனவில் நிகழ்ந்தவை நனவில் மறந்து படுவனவும், பயன் குறியாதொழி வனவு முள்ளனவாதலின் அவற்றை நீக்குதற்கு மேய்ப்படுகளு என்றும், கனககளுள் நன்மையும் கலந்து பயப்பனவுளவாதலின் அவற்றை நீக்குதற்குத் தீக்களு என்றும் கூறினார். பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணங்கள்,

கண்ணு - கனவு நிலையில் கண்டு; சேப்புவான் - சொல்லும் பொருட்டு; வானீற்று விளையெச்சம்;

புறத்துளோரும் - சேர்ந்தார் - புறத்து - மதுரைநகரின் புறத்து; யானைமலை முதலியவற்றினின்றும்; புறத்துளோரும் - என்ற உமமை அகத்தி - நகரத்தி - உள்ளோர் அணைதலையினி என இறந்தது தழுவிய எச்சவுமமை; புறத்துள்ளோர் கூடியபோது நகரத்துள்ளோர் கூடியமை கூறாமலேயுமையுமாதலின் அதனை வேறு எடுத்துக் கூறாநி எச்சவுமமையாற பெறவைத்தார் ஆசிரியர். மேலவரும் பாட்டுப் பார்க்க;

தீக்களு - இவை மேல 2535 முதல் 2538 வரை நான்கு பாட்டுக்களிற கூறுதல் காண்க. 635

அமணர்க்கு நிகழ்ந்த தீக்களுக்கள்

2534. அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார் புறம்புகின் றனைவார் கூடி  
மன்னவன் றனக்குங் கூறி மருண்டவுள் ளத்த ராகித்  
துன்னிய வழுக்கு மெய்யிற் றுசிலார் பலரு மீண்ட.

“யின்னன கனவு கண்டே” மெனவெடுத் தியம்ப லுற்றார். கூஉக

2535. “சீர்மலி யசோகு தன்கி ழிருந்தநந தேவர் மேலே  
வேரொடு சாயநது வீழக் கண்டன; மதன்பின் னாக  
வர்கொண்முக் குடையுந் தாழு மெழுநதுகை நாதறிப் போக  
ஊருளோ ரோடிக் காணக் கண்டன;” மென்று ரைப்பார். கூஉஎ

2536 “குண்டுகை தகர்த்துப் பாயும் பீறியோ குரத்தி யோடப்  
பண்டிதர் பாழி நின்றுங் கழுதைமேற் படர்வார் தம்பின்  
ஒண்டொடி யியக்க யாரு முளையிட்டுப் புலம்பி யோடக்  
கண்டன;” மென்று சொன்னார் கையறு கவலை யுற்றார்; கூஉஅ

2534. (இ - ள்) அந்நகர் - கூறி - அந்நகரில் உள்ளோரும் வெளியினின்றும் அணைவார்களும் கூடி அரசனுக்கும் அறிவிப்பு அனுப்பிச்செனது; மருண்ட...கண்டி- மருட்சி கொண்ட மனதுடையவராகி அழககுப்படிந்த உடம்பில் துணியில்லாத அமணர் பலரும் நெருங்கிச் சோநது, “இன்னன...இயம்பலுற்றார் - இன்னினன களுக்களை கண்டோம் என்று எடுத்துச் சொல்வார்களாகி, கூஉக

2535. (இ - ள்) “சீர்மலி...கண்டனம்” - சிறப்புடை அசோகமரம் அதன் அடியில் அமர்ந்தருளிய நமது அருகக்கடவுளின் மேலே வேரோடு சாயநது வீழக் கண்டோம்; அதன் பின்னாக...என்று உரைப்பார் - அதன் பின்னே, அழகிய முக குடையும் தாழ்மமாக அததேவர் எழுகது கைகளைத் தொகவிட்டுச் செல்லவும், அதனை

ஊரிலுள்ள சனங்கள் ஓடிச்சென்று காணவும் கண்டோம், என்று மேலும் சொல்வாராதி ;

சுந.எ

2536. (இ - ள்) குண்டுகை...ஓட-கமண்டலத்தை உடைத்துப் பாயினையும் கிழித்து ஒரு பெண்குரு ஓடிடவும் ; பண்டிதா...தம்பின - பண்டிதர்களாகிய சமண முனிவர்கள் தமது குகைகளினின்றும் கழுதைகளின் மேலேறிச் செல்வாராகவும், அவர்களின் பின்னே ; ஒண்டொடி...கண்டனம் - ஒள்ளியதொடிகளையணிந்த தவப் பெண்களும் ஊனியிட்டு அழுது ஓடவும் கண்டோம் ; என்று...உறார் - என்று கவலைகொண்டார்களாகிச் சொன்னார்கள்.

இம்முன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

சுந.அ

2534. (வி - ரை) வாழ்வாநம் - நீன்றும் கூடிச்சேன்று என்க, உம்மைகள் விரிக்க ;

கூறி - சொல்லி விடுத்த முன்னே சென்று; கூறிவிடுத்து - என்பது; அவனிடம் அறிவித்த திறங்கள் மேற்கூறப்படுவன.

அழக்த்துன்னியமெய்யில் தூகஇல்லார் - அழக்த்துன்னுதல் - பலகாட்டு குளியாது வெயிலின் சிறமல் முதலிய வழக்குகளைப்புகடையால் ஆவது ; “வோ வந்தா மநாநா” (தேவா) “கழுவாவுடலம்” (11-ம் திருமுறை - ஆளு - அந்) வெளிப்பட அழகுக்குதுணைக் கண்டும் தூசிலுலையாக எண்ணும் மயக்கமுடையார் என்று இரட்டுற மொழிதலால் பிறிதொரு பொருளும் பட நின்ற நயம் காண்க. தூசு இல்லார் - ஆடையின்றி அமணேதிரிவார். இவை சமண குருமா வாழ்க்கு ;

“இன்ன களவு கண்டோம்” என - மேல இவவிலவாறு என்று கூறுமாறு ; இயம்பலுறாராதி-உரைப்பாராய்க் (2535) கவையுறாராய்ச சொன்னா (2536) என்று இம்முன்று பாட்டுக்களையும் முடிவுபடுத்திக் கொள்க ;

மேல்வரும் பாட்டில் தமது குரவா குரத்திக்கும வரக்கண்ட கேடாகிய கிலை களைக் கூறினர் ; அதன மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களினும் அககேடுகள்-அவ்வினைவுகள்-வரும் மூலமும் அதனால் மன்னவனுக்கு வரும் பயனும், தமக்கு நேரும் அழிவும் கண்டு கூறுகின்றார்கள் ; கலைஞானங்களில் கோந்தாராதலின் இக்களுக்கள் தீமை பயந்தே விடுமென்றும் கண்டார்கள் (2539) ; இவற்றை முன்னறிவிப்புச் செய்தது சிவனது கருணைத்திறம் ; அவ்வாறியச் செய்யினும், இவை தாம் சைவத்திற்குச் செய்த தீமைகளின் பயனாக வருவன என்று உணர்ந்து அவற்றினின்றும் நீங்கி உய்யும் வழியை இவர்கள் தேடித் தப்பியிருக்கலாம்; அது செய்யாது கெட்டனர் இவர்; செய்யவொட்டாது தடுத்தது கனம் நிலையும் ஆணவமல மறைப்புமாம் ; கந்தபுராணத்தினுள் சிறுமுகன் - பானுகோபன் - இரணியன் இவர்கள் அறிவித்ததும், அமுதக்கடவுள் தாமே நேர் நின்று காட்டி அறிவித்தருளியும் கேளாது, கிளையுடன் வீழ்ந்த ரூபது மன் வரலாற்றையும், அவை போலவரும் சரிதங்களின் உள்ளுறைகளையும் இங்கு வைத்துக்காந்து நோக்கிக்கொள்க. அறிவிக அறிதல் உயிர் இயல்பு, அறிவித்தாலும் அறியாமற் செய்தல் ஆணவ மலவலிமையும் கனம் நிலையுமாம் என்பன ஞானசாத்திர உண்மைகள்.

636

2535. (வி - ரை) சீர்மலி அசோது...தேவர்-அருக்கடவுள் அசோகமரத்தின் கீழ் இருப்பதாக வைத்து வணங்குதல் சமண சமய வழக்கு ;

அசோது தேவர்மேல் வேரோடு சாய்ந்து வீழ்தல் - நிழல் தந்து அமர இடமும் தந்த மரம் அவர்மேல் சாய்ந்து வீழ்தல் அவரைப் பற்றிக் கோடின்றிச்சாடி அகலச் செய்வதன் குறிப்பு ;

சீருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் எவக்.

முக்தடை - அருகக்கடவுளது குடை; குடையும் தாமும் எழுந்து - குடையுடன் எழுந்து; கை நாற்றுதல் - மேலே உயர்த்தாது கையினைத் தொங்க விடுதல் அழிவுக் குறிப்பு; நாற்றுதல் - உதறுதல் என்றனும்;

போக - இடப்பெயாச்சி குறித்தது; அதுவரை அங்கு அமர்ந்து ஆட்சிசெய்திருந்த தெய்வம் அவவிடம் விட்டுப் பெயர் உள்ள குறிப்பு;

ஊருளோர் ஓடிக்காண-தெய்வம் விரைந்தும் பெயர்ந்தும் போதும் கிலைகுறிப்பு; ஊருளோர் காண என்றது பெயர்ந்த போதும் தெய்வத்தைப் பின்பற்றிச் செல்லாது ஊரவா கண்டு கழித்தது தாம் அங்கே தங்கி முன்னே சமயம் பற்றுவா என்ற குறிப்பு;

சீர்மலி - ஏர்கோள் - என்றமையால் முன்னிருந்த அச்சீரும் ஏரும் தவிரும்படி என்றது குறிப்பு. 637

2536. (வி - ரை) குண்டுகை தகீர்த்து - கையில மறதிரித்த நீருடைய குண்டுகை கொண்டிருந்ததல் சமண குருமார் வழக்கு. அதைத் தகீர்த்தல் - அச்சமயப் பற்றுக்கோடு கைவிட்டமை குறிப்பு;

பாயும் பீறி - பாய் - மரவுரியும் உடையாக்க கொள்ளும் தடுக்கும்; பீறுதல் - கிழித்தெறிதல்; தகீர்த்துப் பீறி ஓடுதல் - தம் சமயச்சார்புகளைத் தாமே விட்டு இடம் விட்டு நீங்குதல் குறித்தது; “பாயக எழிப்பார பரிதலையா” (தண்டியடிகள்-22).

தூத்தி - பெண்குரு - பெண்துறவி - குருவின் மனைவி என்பாருமுண்டு;

பண்டிதர் - கலைவல்ல குருமார்; இவா குருமார்களுள் ஆணைக்கள; பாழி - சமண குருமார் தங்கும் குகை; பாழிநின்றும் கழுதை மேற்பிடர்தல்-தமதிருக்கையை விட்டுத் தோலவியும் பரிபவமும் உறழ் நீங்குதல்; கழுதை - மூதேவியின் ஊாதி; இழிபுக குறிப்புமாம்; “கழுதைமேல் வைத்து ஊாவலஞ் செயலிப்போம்” என்று வஞ்சினக் கூறும் நாட்டு வழக்கும காண்க.

இயக்கியார் - தவமகளிர்; இயக்கத் தேவதையுமாம். இயக்கி - கானுதல் முதலிய விஞ்சை வல்லோர்; இப்பொருளில் கழுதை மேற்படரும் பண்டிதர்களின் பின்னே அவர்கள் பசுபியப் பரப்பிய மயக்கக் கலைகளும் ஓடின என்பதாம்; இயக்கி - தரும் தேவதை என்பா முன் உரைக்காரர்; அதன் பொருத்தம் ஆராய்க.

உளையிட்டுப் புலம்பி - உளையிடல் - தீயொலி செய்தல்;

ஓட - ஓட - நீங்குதலின் விரைவுக் குறிப்பு;

கவலையுற்றாரகிச் சொன்னார் - என்க. உற்று - உற்று - முறறெச்சம்; வீனை முறறாகவே கொண்டிரைப்பினுமிழுககிலலை; சொன்னார்; கவலையும் உறறனா;

கையறுகவலை - கையறுமபடி நோவதொரு போதும் கவலை; கையறுதல் - செயலறல்.

தம்மின் - படர்வார் - உழைவிட்டு - எனபனவும் பாடல்கள.

638

2537. “கானிடை கட்ட மாடுங் கண்ணுத ரெண்ட ரெல்லாம்

பின்வன் மதுரை தன்னின் விரவிடக் கண்டோ” மென்பார்;

“கோனவன் றுறும் வெய்ய கொழுந்தழன் மூழ்கக் கண்டோம்;

ஆனபின் பெழவுங் கண்டோ; மதிசய மிதுவா” மென்பார்; கூகூ

2538. மழவிடை யினங்கன் ரென்று வந்தநங் கழகந் தன்னை

உழறிடச், சிதறி யோடி யொருவருந் தடுக்க வஞ்சி

விழவொரு புகழ மின்றி மேதினி தன்னை விட்டு

நிழலிலா மரங்க ளேறி நின்றிடக் கண்டோ மென்பார் ; சுசு௦

2539. “ ஆவதென் பாவி காளிக் களுத்திற மடிகண் மார்க்கு

மேவிய தீங்கு தன்னை விளைப்பது திடமே !” யென்று

நேர்வுறு மனத்த ராகி நுகர்பெரும் பதமுங் கொள்ளார்

“ யாவது செய” லென் றெண்ணி யீடருமுன் மறுங்கி னார்கள். சுசுக

2537. (இ - ள்) கானிடை...என்பார் - சுடுகாட்டில் நடனம் ஆடுகின்ற கண்ணுதலையுடைய சிவனது தொண்டர்கள் எல்லாம் பாண்டியனது மதுரைமாநகரில் வந்து சேர்தலைக் கண்டோம் என்பார்கள் ; கோன அவன்...கண்டோம்-அரசனானும் வெவ்விய கொடிய தீயினுள் மூழ்கக் கண்டோம் ; ஆனபின்பு எழவும் கண்டோம் - அவ்வாறு மூழ்கிய பின்னா அதிநின்று மமேலே எழுந்திடவும் கண்டோம் ; அதிசயம் இது ஆம் என்பார் - இது அதிசயமாம் என்பார்கள் ; சுசுக

2538. (இ - ள்) மழவிடை...சிதறி ஒடி - இளமையுடைய இடபகன்று ஒன்று வந்து நமது சகததைச் சுழல் மிதித்துக் கலக்க அதனால் சிதறுண்டு ஒடி ; ஒருவரும் தடுக்க அஞ்சி - எவரும் அதனைத் தடுக்கப் பயனாகி ; விழ ஒரு ..கண்டோம்-அபயம் வீழ்நது ஒளிக்க வேறு ஒரு புகலிடமும் இல்லாமல் பூமியைவிட்டு சிழவிலாத மரங்களின்மேல் ஏறி நின்றிடவும் கண்டோம் ; என்பார் - என்று சொல்ல ; சுசு௦

2539. (இ - ள்) ஆவதென் ? பாவிகளா !...என்று - “ பாவிகளே ! இதன் முடிவுதான் எதுவோ ” இந்தக் களுக்களின் விளைவு நம் அடிகணமார்களுக்குப் பொருந்திய தீங்கினை விளைவிப்பது உறுதியேயாம் !” என்று துணிந்துகூறி ; கோவறும்...கொள்ளார் - துன்பமுற்ற மனதையுடையவர்களாகி உண்ணத்தக்க உணவுகளையும் உண்ணாதவர்களாகி ; யாவது...அழங்கினார்கள்-யாது செய்வது என்று எண்ணமிட்டுத் துன்பமுற்று இவற்றைக் கேட்டவர்கள் வருந்தினார்கள் ; சுசுக இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிவுகொண்டன.

2537. (வி - ரை) கான் - சிவன் நடமாடும் சுடுகாடு.

“ கானிடை...விரவிடக் கண்டோம் ” - கண்ணுதல் தொண்டர்கள் மதுரையில் விரவிடாது குழ்ச்சி செய்த அவர்கள் இருந்த இடத்தில் நாம் இருந்தோம் ; இப்போது அங்கிலை மாறி நம்மை ஓடத்தொடர்ந்த அவர்கள் பழையபடி மதுரையில் வந்து பொருந்த தலைக் கண்டோம் - எனபது குறிப்பு. விரவிட - இதுவரை விரவாதிருந்தோர் விரவிட ; விரவுதல் - வந்து பொருந்ததல் ; மீள்வனது மதுரை - என ஆறனுருபு விரிக்க ; கானிடை - ஆடும் என்றது சமணர் கூற்றத்தின் இழிவுக்குறிப்பும் பட சிந்தது.

கோன்...எழவும் கண்டோம் - கோன் அவன் - அம்மீளவனாகிய மன்னவன் ; அவன் - மின்னவன் மதுரை என்று சுட்டிய அவன் ; கோழந்தழல் முழுகுதல்-பீன் எழந்தல் - கொடிய வெப்பு கோயினுட்படுதலும், பின் மீளுதலும் குறிப்பு ; தீ மூழ்கி எழுதல் அமண்மாசு சீக்கிப் புனிதமாத்ரு குறிப்பும் பட சிந்தது.

அதிசயம் - கொழுந்தழல் மூழ்கினேன் அழிந்தபடாது மீள எழுதல் அதிசயம் எனப்பட்டது ; “ அதிசயம் கண்டாமே ” (திருவா).

கோழந்தழல் - மூழ்க - என்பனவும் பாடல்கள்.

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௭௬௬

2538. (வி - ரை) மழவீன டுளங்கன்று ஒன்று வந்து - மழ - டுளம் - ஒரு பொருட் பன்மொழி ; மிக டுளமை குறித்தது ; கன்று - எனபது அதனை மேலும் வலியுறுத்திற்று ; விடைக்கன்று - ஆண கனறு ; விடை - ஆண்பால் என்ற குறிப்பளவில் தந்து நின்றது ; சிவசம்பந்தமாகிய குறிப்புமாம் ; ஒன்று - ஒப்பற்றது ; வந்து - வெளியே சினறும் போகது ; பிள்ளையாரது வருகை குறிப்பு.

உழலுதல் - சுற்றிச் சூழ்ந்து மிதித்துக் கலைதல் ;

சிதறி ஓடுதல் - சிதைந்து விரைந்து நீங்குதல் ;

விழ ஒரு புகலுமின்றி - விழ - அபயமபுகு ஒளிக்க என்ற பொருளில் வந்தது ; அரசனது புகலிடம் இழப்பது குறிப்பு.

மேதின்தன்னை விட்டு - பூமியில் பறறுகோடின்றி : நிலவுலக வாழ்வை நீத்து என்ற குறிப்பும்பட நின்றது.

நிழல்லா மாங்கள் - கமுககோலகளின் குறிப்பு. இப்பாட்டிற் கூறப்பட்ட கருத்திற் பிள்ளையாருடன் சமணர் கூட்டம் வாது செய்து தோற்று ஒழுகக்முேவறி முடிய நின்ற விளைவுகளைக் குறித்துணர்த்தல் காண்க ;

என்பார் - என்பதும் பாடம்.

640

2539. (வி - ரை) ஆவதென் ! - இவையெல்லாம் என்றும் முடியுமோ ? நம் மால் இதற்குத் தீர்வு செய்யலாவதென்றோ ? என்ற குறிப்புமாம்.

பாவிகள் ! - இரங்குதலின் கண் வந்த குறிப்பு மொழி , “ பாவியனை கண்ட வண்ணம் பரமனாக கடுத்த தென்றோ ? ” (818) ; இக்கெடுதியைத் தமது பாவநிலையின் மேல் சுமத்திக் கூறும் உலக வழக்குப் பற்றியது.

இக்கருத்திற்...தீடமே - இதன காரணமும் முடியுமெல்லையும் நம்மாலறியப் படாவிடினும் இஃதொன்று மட்டும் திடம்-உறுதி - என முடித்தனா ; கருக்கள் அவா களையும் அவர்களையேவரையுமே பற்றி கிற்றலால் இவ்வாறு முடித்தனா. ஏகாரம் தேற்றம்.

அடிகண்மாரீக்து மேவியநீங்கு தன்னை விளைப்பது-மேவிய தீங்காவது வரக்கடவ தென்றறிவிக்கப்பட்ட தீமை , முன்கணமத்தாற் பொருளுதுவதாகிய என்ற குறிப்பு மாம. அடிகண்மார் சேழுமடையராதலின் தீங்குவரக் கடவதன்று ; ஆயினமுனை விளையால் வந்த மேவிய-பொருந்திய - எனபது குறிப்பு ; மேவிய - என்று இறந்த காலத்தாற் கூறினா உறுதி பற்றி ; தீடமே - உறுதியே :

நுகர் பெரும் பதம் - மண்பதலில் கொள்ளும் உணவு : சமணர் இரவுண்ணை மரபுடையராதலின் பகலுணவை நுகர்பெரும் பதமும் - என்றா ; உமமை சிறப்பு ; பதமும் கொள்ளாதிருந்தல் - மணவருத்தமும் கவலையும் காரணமாக வந்த கிலை. அவா தமது சமயத்தில் வைத்த அன்பின் மிகுதி காட்டிற்று. பதம் - வீட்டுநிலை என்ற குறிப்பும்பட. பதம் கொள்ளா - வீட்டுநிலை கைக் கொள்ளா

யாவது செயல் ? - தீர்வாகச் செய்யதக்கது இன்னதென்றறிய மாட்டாது திகைத்த கிலை :

641

அம்மையார்க்கும் அமைச்சுனார்க்கும் நிகழும் நன்னியித்தம்

2540. அவ்வகை யவர்க ளெல்லா மந்திலை மையாக ளாகச்

சைவநன் மரபின் வந்த தடமயின் மடமென் சரயற

பைவள ரரவே ரலகும் பாண்டிமா தேவி யார்க்கும்

மெய்வகை யமைச்சு னார்க்கும் விளங்குநன் னியித்த மேன்மேல்.



(இ - ள்) அவ்வகை...ஆக - அவ்வகையில் அவவமணர்கள் எல்லாம் முன்கூறிய அந்த நிலைமையினை யடைந்தவர்களாக ; சைவ நன்மரபில்.....அமைச்சுஞர்க்கும் - சைவத்தின் நன்மரபில் வழிவழிவந்த பெரிய மயில்போன்ற இனமையாகிய மெல்லிய சாயலையும் பையரவல்குலை முடைய பாண்டிமாதேவியாராகிய மனகையாக்கரசியம்மையாருக்கும் மெய்மையுள்ள கிறதம் அமைச்சுஞராகிய குலச்சிறையாருக்கும் ; நன்சிமித்தம் மேன்மேல விளங்கும்-நன்னிமித்தங்கள் பலவும் மேலும் மேலும் விளங்க வனவாயின.

(வி - ரை) அவ்வகை - அவர்கள் - அந்நிலைமையின்கள் - அகரம் இரண்டும் சேயமைச் சுட்டுக்கள் இதுவரை அவர்கள் பானின்ற நமது கருத்தை மீட்டு இனி இப்பக்கம் அணிமவாகளாகிய அம்மையாரால் திரும்பும் குறிப்புடையன. இவ்வாறே முன் “ இந்நிலையவர்கள் ”—“ அந்நிலை யமணா ” (2529) என்றதும் ஆண்டுகரைத் தவையும் பார்க்க. அந்நிலை - மையின்கள் எனப் பிரித்து, மையர்-அறிவினுள் இருள் கொண்டவர் என்ற குறிப்பும்.

சைவ நன்மரபில் வந்த...பாண்டிமாதேவியார்-மனகையாக்கரசியார் ; இவ்வாறு அம்மையாரைப் போற்றிய திறம் அவா பாதங்களிற் கொண்ட பேரன்பு மிகுதியையும், சமணத்தை விட்டுச் சைவத்திற்செறிப் பேசப் புகுதினதனால் விளைந்த பெருமகிழ்ச்சியினையும் உள்ளக கிளாசசியினையும் உணர்த்திற்று ; சைவத்தாபன நிலைபேசத் தொடங்குகின்ற இவ்விதத்து அதனைச் செய்து உதவிய அம்மையைப் போற்றும் தகுதியும் காண்க. “ சைவத் துறையின் வழிவந்த குடிவளவர் ” (1900)

மேய்வகை அமைச்சுஞர் - குலச்சிறையார் ; ஒருபாற் கோடாது நாட்டுக்கும் அரசுக்கும் உறுதி தேடிய மெய்மமைத்திறம் போற்றப்பட்டது ; அரசன் எவ்வழி கிற்பினும் தாம் உண்மைத்திறத்தினையே நாடிச் செய்தனா என்பது ; மெய்மமை-சத்தாந் தன்மை ; அது அழியில்லாத சிவநெறியின் தன்மை குறித்தது ;

பையர தேவி - பையர வறகுப் பாண்டிமாதேவி (தேவா)

நன்னிமித்தம் மேன்மேல் விளங்கும் என்க ; விளங்கும் - விளங்கின ; விளங்கும் - பூதசாதன விளக்கம் போற்றல பெறாது ஒளிகுன்றியிருந்த நிலை நீங்கி விளங்கி நின்றமை காட்டுதலின் விளங்கும் நல் நிமித்தம் - எனறா ; பழம்பெருஞ் சைவத்தின் பழம் பெருநிலை விளங்க வருவனவாதலின் இவை பொதுப்படக் கூறுவ தன்றி இன்னவென்று விரிக்க வேண்டாவாயின.

அமுண்டரெல்லாம் - என்பதும் பாடம்.

642

2541. அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டு மரும்பெரு நிமித்த மெய்த

உளமகிழ்வு ணருங் காலை யுலகெலா முய்ய வந்த

வளரொளி ஞான முண்டார் வந்தனைந் தருளும் வார்த்தை

கிளர்வுறு மோகை கூறி வந்தவர் மொழியக் கேட்டார்.

௬௪௬

(இ - ள்) அளவிலா...எய்த - அளவில்லாத பெருமகிழ்ச்சியினை முன்னறிவிப் பாகக் காட்டுகின்ற அரியபெரிய நிமித்தங்கள வந்து பொருந்த ; உளம்மகிழ்வு உணருங் காலை - உள்ளத்தில மகிழ்ச்சியினை உணர்கின்ற அப்போது ; உலகெலாம்...வார்த்தை- உலகெலாம் உய்யும்படி அவதரித்த ஒளி வளரும் ஞானத்தினை உண்டருளிய பிள்ளையார் வந்து சேர்ந்தருளும் நல்வார்த்தையினை ; கிளர்வுறும்...கேட்டார் - கிளர்ச்சி பொருந்திய உவகைச் செய்தியை அறிவித்துக்கொண்டு வந்தவர்கள் சொல்லக் கேட்டார்கள் (அம்மையாரும் அமைச்சுஞரும்).

(வி - ரை) அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டும் - நிமித்தம் - மகிழ்ச்சி - மகிழ்ச்சியைத் தரும் பின் நிகழ்ச்சியினை. காட்டும் - முன் அறிவிக்கும்.

உளம்மகிழ்வு உணரும் காலே - மனத்தினுள் தானே எழுந்த மகிழ்ச்சியினை நுகர்ந்து கொண்டிருக்கும்போது ; நல்லிந்திதம் கண்டார் - மகிழ்வுகொண்டார் : அவ்வாறு மகிழ்வுகொண்ட அப்போதே - வாரத்தை கேட்டார் என்று இந்நன்னிமித்தங்கள் பயன்மற்ற விரைவு கூறப்பட்டது :

உலகெலாம் - இறைவா இப்புராணத்துக்கு எடுத்துத் தந்தருளிய முதன் மகலமொழி ; அதனை ஆசிரியர் அருமை காட்ட அருமையாக வைத்தாண்ட சில இடங்களுள் இஃது ஒன்று ; “ உலகெலா முய்ய வுறுகியா மபதிகம் ” (பஞ்சாகரப்பதிகம் - ஏயர்கோ - 88). “ அஞ்செழுத தோதி யேறினாயய உலகெலாம் ” (2114) : பின்னையார இனி உலகும்பச் செத்தருளும் சைவ விளக்கமாகிய அருளிப்பாடுகள் குறித்தன ;

ஒளி வளர்ஞானம் - எனக, சிவஞானம், ஒளி - உன்னொளி ; ஒளி வளராகும் ஞானமாவது சிவத்தன்மையை உள்ளே பெருக்கச்செய்யும் என்றதாம் “ அலகின ஞானக் கடவி டைப்படு, மமித யோகச் சிவவொ ளிப்பு, வடிய ரேமுக கருளினைச் செய்யும் ” (திருநா - ஏகாதச - 1. நம்பியாண்டார் நம்பி. 11-ம் திருமுறை) ; “ உள னொளி பெருக்கி ” (திருவாசகம்) ; “ ஒளிவளா விளக்கே ” (கிருவிசைப்பா)

வந்து அணைந்தநாளும் வாந்தீதை - மதுரையினை அணுக வந்தணைந்த செய்தி ; “ மதுரைத் தொன்னகர் உரசணைகின்றா ” (2528) என்ற வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியாதல் காண்க : 2529 முதல் 2539 வரை கூறியவை யிடைப்பிறவரலாகப் பின்சரித விளைவுகளைத் தொடர்புபடுத்திச் செலுத்திக்கொள்ளும் பொருட்டுக் கூறப்பட்டன.

வந்தவா ஓகைகூறி - மொழிய என்க. வந்தவர் - பின்னையாருடன் வந்தவர்களுள் முன்னறிவிப்பாக வந்தவர் ; அம்மையாரும் அமைச்சனாரும் வீடுககச்சென்று வந்தவா என்றலுமாம் ; கண்டுவந்தவர்கள் என்றலும் பொருந்தும். ஓகை - உவகைச் சொல் ; ஓகை கூறி மொழிதலாவது மகிழ்வு கூறும் தொடக்கத்துடன் கூறுதல் ;

கிளர்வுறும் ஓகை - உணர்வுட்கொண்ட மனமகிழ்ச்சி மேலே பொருக்கி செயலாக எழும்படியான உவகைச் சொற்கள், அவ்வாறு கிளர்வுறும் நிலை வரும்பாட்டிற் கூறப்படுதல் காண்க ;

அணைந்தநாளும் வாந்தீதை கேட்டார் - முன்னர்த் திருமுறைக்காடு சேர்ந்த நன்னிலை கேட்டார் (2503) ; இப்போது அதனைத் தொடர்ந்து மதுரையிலணைந்தநாளும் வாரத்தை கேட்டார் என்று தொடர்புபடுத்திக் கூறிய நயம் காண்க.

அணைந்தநாளும் - அணைந்து அருளைச் செய்யவுள்ள என்ற பொருளும் தந்தது.

கேட்டார் - மாநேவியாரும் அமைச்சனாரும் என்ற எழுவாய் அவாய்நிலையான் வந்தது.

ஓகை கூற - என்பதும் பாடம்.

648

2542. அம்மொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டுவ வடைப நல்கி  
மெய்ம்மையில் விளங்கு காதல் விருப்புறு வெள்ள மோங்கத்  
தம்மையு மறியா வண்ணங் கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி  
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூற மேவிய சிறப்பின் பிக்கார்.

கூசச

(இ - ள்) அம்மொழி...நல்கி - அந்த மொழியைச் சொன்னவர்களுக்கு வேண்டு வனவற்றை நிரம்பக் கொடுத்தது ; மெய்ம்மையில்...ஓங்க - மெய்ம்மையிலே விளங்கும்

பெரு விருப்பம் பொருந்திய காதலின் வெள்ளமானது மேலே பெருகி ஓங்கிட ; தம்மையும்...கூர - தம்மையும் அறியாதபடி வரமடி கடந்து பொங்கித்திரண்ட மகிழ்ச்சி பெருக ; மேவிய சிறப்பின் மிககார - இவ்வாறு பொருந்திய சிறப்பினால் மிகுந்தவராயினர்.

(வி - ரை) மிக்காரீ - முன்பாட்டிற் போலவே ஈண்டும் மாதேவியாரும் அமைச்சனாரும் என்ற எழுவாய் வருவித்துக்கொள்க ; உள்ளத்தில் மகிழ்வு பொருக அதன வயத்தினுள் அழுக்கித் தம்மையும் அறியாவண்ணம் நின்றாராதலின் இந்த இரண்டு செய்யுட்களினும் அவர்களைக் குறிக்கும் பெயர்களாகிய எழுவாய் மறைந்து கின்ற கவிநயம் காண்க.

மொழி விளம்பினோர்கீத டல்கீ - இது உலக வழக்கிலும் நிகழ்வது காண்க ; வேண்டுவ - அவர்கள் தம்பால வேண்டுவன என்றும், தாம் வேண்டுவனவற்றை என்றும், அவர்கள் எககுறைபாடும் இன்றி நிரம்பியிருக்க வேண்டுவனவற்றை எல்லாம் என்றும் உரைக்க கின்றது ; அடைய - கிரமப ; அடையும்படி என்றலுமாம் , ஆளுடைய நம்பிகள தமது நகருக்கு எழுந்தருளா நின்றாரென்று முன்னேயோடி அறிவிப்பப் “பொன்னார் கிழியு மணிப்பூணுற காசந தாசம் பொழிந்தளித்தாரா” (வெள். சருக. 16) என்னும் வரலாறும், அவ்வாறு வரும் பிறவும் இங்கு கினைவு கூரத்தக்கன.

மெய்ம்மையிலீ விளங்கு - உண்மைத் தன்மையில் விளங்குதலாவது சத்தாகிய சிவநெறியில் விளங்குதல்.

விநப்புறுகாதல் வெள்ளம் - என்க ; வெள்ளம் - பெருக்கு என்ற பொருள் தந்து கின்றது ;

தம்மையும் அறியாவண்ணம் கைமிக்துத் தழைத்துப் பொங்கி - தம்மையே மறக்கும் நிலை வருமபடி வரமடி கடந்து ஓங்கி ; கைமிக்துத் - வரமடி கடந்து பெருகுதல் ; கைகூடுதல் - எழுப்பிப்போலக் கை - என்பது வேறுபொருளின்றி மிகுதிப் பொருள் தந்து நிற்பதோ முன் னெட்டுமொழி ; விழிதல் - வெளிப்படப் பெருகுதல் ; சிறப்பு - சோபெறும் தன்மை ; மிக்காரீ - மிகுந்தராயினார் ; ஆக்கச் சொல்வருவிக்க. 644

2543. மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வந்தடி வணங்கி நின்ற

கொங்கல் தெரிய லாராங் குலச்சிறை யாரை நோக்கி

“ நங்கடம் பிரானு ராய ஞானபோ னகர்முன் பெய்தி

‘ யிங்கெழுந் தருள வுயந்தோ ’ மெனவெதிர் கொள்ளு” மென்றார்.

(இ - ள்) மங்கையர்க்கரசியார்பால்...நோக்கி - மங்கையர்க்கரசியம்மையார் தம் மிடம் வந்து அடிவணங்கி கின்ற மணமுடைய மாலைவணிந்த குலச்சிறையாரை நோக்கி ; நங்கடம் தம்...என்றார் - நமதுபெருமானாகிய ஞானபோனகரது திருமுன்பு சென்று சேர்ந்த ‘ இங்கு எழுந்தருளியவதனால் காக்கள் உயதிபெற்றோம் ’ என்று கூறி வரவேற்றுக்கொள்க என்று கூறினார்.

(வி - ரை) மங்கையர்க்கரசியார்பால் - அம்மையார் தம்மிடத்தது ;

அடிவணங்கி நின்ற - அரசியாராதலின் மந்திரியார் அடிவணங்கி கின்று கேட்டல் மரபு ;

நங்கடம் பிரானுராய - நங்கள் - அரசரையும் மந்திரியாரையும் உள்படுத்திக் கூறிய உள்பாட்டுத் தன்மைப பன்மை ; பிரானுர் ஆய - விண்ணப்பித்துக்கொண்ட தனை ஏறமருளித் தலைமையை மேற்கொண்ட என்று குறிக்க ஆய-என ஆக்கச்சொல்

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் எகடு.**

புணர்த்தியோகினார் ; திருவவதாரத்தின் தன்மையாலே நமது பிரானாராய் வந்தவா என்றலுமாம் ; “வேதநெறி தழைத்தோங்க மிருகைவந் தழைவிளங்க...அமுத” (1899) என்ற குறிப்புமபட நின்றது.

“இங்கெழுந்தருள் உய்ந்தோம்” என - இது எதிர்கொள்ளும் முறை பற்றி அமையாரா தமது திருவுள்ளக் கருத்தைக் கூறியது ; எழுந்தருள் - எழுந்தருளப் பெற்றதனால் ; எழுந்தருளுவதனால் எனக் காரணப் பொருளில் வந்த விளையெச்சம்.

உய்ந்தோம் - இறந்த காலம் உறுதியும் விரைவும் குறித்தது. என - என்ற கருத்ததன் நலவாய் கூறி ; இக்கருத்தையே அமைச்சர் பெருமானா பின்னாப் பின்னையார் திருமுனடி தமது முறையால் விரித்துக்கூறிய நிலை கண்டுகொள்க ; இன்றெழுந்தருளப் பெற்றபே ரிதன லெழைக்கூரு திருவரு ண்டையோம் - நமமயிற் றேந்தனு முய்ந்து - மேன்மையும் படைக்கனம் (2557) என்ற அருமையான திருப்பாட்டின கருத்துக்களை இங்கு வைத்துக் காண்க : 645

2544. மன்றலங் குழலி னுரை வணங்கிப்போந் தமைச்ச னாரும்  
வென்றிவே லரச னுக்கு முறுதியே யெனவி ரைந்து  
பொன்றிகழ் மாட வீதி மதுரைபின் புறத்துப் போகி  
யின்றமயிற் மறைதந் தாரை யெதிர்கொள வெய்துங் காலை சுசசு

2545. அம்புய மலராள போல்வா “ராலவா யமர்ந்தார் தம்மைக்  
கும்பிட வேண்டு” மென்று கொற்றவன் றனக்குங் கூறித்  
தம்பரி சனங்கள் சூழத் தனித்தடை யோடுஞ் சென்று  
நம்பரை வணங்கித் தாமு நல்வர வேற்று நின்றார். சுசசு

2544. (இ - ள்) மன்றலம்...போந்து - மணம்பொருந்திய கூந்தலினையுடைய மறையாக்கரசியம்மையாரை வணங்கிச்சென்று ; வென்றி என - வெற்றியே லேந்திய மன்னவனுக்கும் இசையெல் உறுதி பயப்பதற்கும் என்று உட்கொண்டு ; விரைந்து...போகி - பொன் வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய வீளாகும் மாடத்தை யுடைய திருவீதிகளின் புறத்தில் விரைந்துசென்று ; இனதமிழ் .காலை - இனிய தமிழினால் வேதங்களை அருளிச்செய்து தந்த பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளும் பொருட்டுச் சேர்நின்றபோது, சுசசு

2545. (இ - ள்) அம்புயமலராள போல்வா - தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவள போல்வாறாகிய மறையாக்கரசியம்மையாரா ; ஆலவாய்மந்தாரா தம்மை...கூறி - திரு வாலவாயுடைய பெருமானைத் தாம் சென்று கும்பிடவேண்டுமென்று அரசனுக்கும் கூறி, தம்பரிசனங்கள் .சென்று-தமது பரிசனங்கள் சூழ்ந்துவரத் தனித்த காவலுடனே சென்று ; நம்பரை வணங்கி-திருவாலவாயுடைய பெருமானுரை வணங்கி ; தாமு... நின்றார் - தாமும் பிள்ளையாரை நல்வரவேற்கும் முகத்தால் நின்றனர்.

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒரு முடிவுகொண்டன. சுசசு

2544. (வி - ரை) வணங்கிப்போந்து-அரசியாரது கட்டளையை மேற்கொண்டு அறனைச் செய்துமுடித்ததற் பொருட்டு விடைபெற்றுக்கொள்ளும் வகையால் வணங்கிச் சென்றனா ; போந்து - அரண்மனையினின்றும் புறம்போந்து ;

போந்து - விரைந்து-போகி-எய்தும் - என்று கூட்டி முடிக்க. வென்றிவேல் அரசனுக்கும் உறுதியே என - அச்செயல் அரசியின் கட்டளையை கிறைவேற்றும்

வகையாலே செய்தக்க தொன்றாவதன்றி, அரசனுக்கும் உறுதியக்கத் தக்கதாதலின் அக்காரணத்தாலும் செய்தக்கதாம் என்பது; என்னை? அரசனது நேர்முகமான ஆணைபெறுதல் செல்கின்றாராதலின், அது தகுதியாமோ என்னெண்ண வந்து, அரசனுக்கு எவ்வாற்றாலும் உறுதிதேடுதல் அமைச்சர் கடனாகலான அவ்வகையாலும் இது செய்தக்க தொன்றனைத் துணிந்தனர் என்க.

பொன்நீகழ் மாடவீதி மதுரையின் புறத்து - பொன்நீகழ்மாடம் - பொன்றார் செய்த அணிவகைகளை உடைய மாடங்கள்; இவை சிகரம் - பித்திகை முதலாயின; மதுரையின் புறத்துப்போதி - நகரின் புறத்துச் சென்று வரவேறறு எதிர்கொள்வது முறையாதலின் இவ்வாறு நகரின் நீங்கி வெளியே சென்றருளினர்; நகர்ப்புறத்தில் மதில்கள ரூழ்ந்த நகரம் தூரத்தே தோனாகக்கூடிய அளவு சென்றனர் என்பது “தருவன விளம்பித் தலையளித் தருளுமப பொழுதில், ஓங்கெயில் புடைசூழ் மதுரை தோன்றுதலும்” (2559) என மேல உரைக்குமாற்றால் அறியப்படும்.

இன் தமிழ் மறை நந்தார் - பிள்ளையார்; மறையின் பொருளை இனிய தமிழிலே தந்தருளியவர் என்பது. அத் தமிழ் மறையே பின்னா உய்திர நின்றமையால் இது தன்மையாற கூறினர்.

எதிர்கொள எய்தும் காலே - ஏழும ஓசை கேட்டுக்—களிப்பினரானா (2552) என்பதுடன் முடிந்தது.

அமைச்சுநரும் எய்தும் காலேத் தாமும் நல்வரவேற்று நின்றார் - என இருவரது வரவேற்புச் செயல்களும் ஒன்றாக முடிவுபெற வைத்த நயமும் காண்க;

என நினைந்து - மறை சொற்றாரை - என்பனவும் பாடங்கள்.

646

2545. (வி - ரை) அம்புயமலரான் - துவாதசாந்தப் பெருவெளியில் 1000 இதழ்த் தாமரையின்மேல் வீற்றிருக்கும் உமையம்மையாரா. “பங்கயச் செல்வி பாண்டிமாதேவி” (தேவர்). திருமகள் என்பாருமுண்டு;

அம்புய மலரான் போல்வார் - மகாகையாக்கரசியார்; ஆலவாயமர்ந்தாரைக் கும்பிடுதலில் முதலில் கிற்பவா உமையம்மையாராகிய கருத்தும் காண்க; “கைலாய வாண! கௌரி நாயக! நின்னை வணங்கிப் பொன்னடி புகழ்ந்து, பெரும்பதம் பிழையா வரமபல பெற்றோ, இமையா நெடுநகண ணுமையா ணங்கையும்” (திருவிடை - மும் - கோ-28 - பட்டின - 11-ம் திருமுறை); “அண்ண லாதமை யருச்சனை புரிய வா தரித்தான், பெண்ணி னல்லவ ளாகிய பெருந்தவக் கொழுந்து” (1128); முதலியவை பார்க்க.

“ஆலவாயமர்ந்தார் தம்மைக் தும்பிடவேண்டும்” என்று கொற்றவன் மறக்கும் கூறி-இறைவரைத் திருக்கோயிலிற் சென்று கும்பிடும நிலையினை மாதேவியாரா அரசனுக்கும் கூறிச் சென்றா; கொற்றவன் தனக்கும்-மன உடன்பாட்டில்லாத அரசனுக்கும் என்ற உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவுமமை. “தாங்கள் - சைவ வாய்மை ஒழுக்கத்தினின்ற தன்மை, பூங்கழற் செழியன் முனடி புலப்படா வகைகொண்டியத்தார்” (2502) என முன்னர்க் கூறிய கருத்துக் காண்க; அரசன் முன்பு புலப்படா வகை சைவ ஒழுக்கத்தினைக் கொண்டு உயத்த அம்மையாரா இவருக் கொற்றவனானக்கும் கூறிக்கோயிலுக்குச் சென்றனா என்பது முன கூறொடு முரணாதோ? என்னின முரணது; ஆண்டு. முன (2502)ல் உரைத்தவை பார்க்க; அந்நாளில் சமணியிக்கு, அரசனும் அந்நெறிச் சார்பு தன்னை அறமென நினைந்து நிற்பச் சைவ வைதிக நன்னெறி திரிந்து மாறி நடந்தது என்ற மட்டில் நாட்டின் நிலை போந்ததே யன்றிச், சைவம் முற்றும் மறைந்துபோக வில்லை; ஆலவாயுடையாரா கோயில் பணிகளும் அந்நிலை

## சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் . . . எங்கள்

கேற்றபடி நிகழ்ந்தனவேயன்றி மறைக்கப்படவில்லை ; தொண்டர்களுக்கும் பலா இருந்தனர் ; வழிபாடுகளும் அருகியேனும் நிகழ்ந்த வந்தன ; 2573 பார்க்க ; தேவியார் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று அவ்வப்போது வழிபடுதலையும் கோயிற் பணிகளையும் அரசன் முறையும் மறுத்தாணல்லை ; இவ்வாறாசலெல்லாம் மாதேவியார் கொற்றவன்மனக்கும் கூறிச் சென்றமை முன் கூற்றோடு முரணாக அமைபுமென்க ; அந்நேல் அஃதாக்க, மாதேவியார் கூறிச் சென்றமையும், அதற்குக் கொற்றவன் மாறாது இசைந்தமை யாதோ ? எனின், அஃது அவன் மன நிலை ; முன் விரித்தவாறு முறையும் மாறியொழியாமையானும் திருவருட்டுணையானும் அமைவுடைத்தாயிற் றென்க. பின் சரித விளைவுகளும் கருதுக.

தம் பரிசனங்கள் துழத் தனித்தடையோடும் சென்று-தம் பரிசனங்களாவார் - மாதேவியார்களுரிய அநதப்புரத்தது தனிப் பரிசனங்கள் ; இவர்கள் பெரும்பாணமை பெண்களாவார். தனித் தடை - தனியாக அமைந்த திரை வீழத்த சிலிகையும் காவலாளரும் முதலாயின அமைப்புகள் ; 2758 பார்க்க ; அரண்மனையின் புறத்தே செல்லும்போது அரசு மாதேவிமார்கள இவ்வாறு செலவது முன்னாள் வழக்கு. தடை - காவல் ; பிறகு நோக்கம் - செயல் முதலியவை செல்லாவகை தடுக்கும் அமைப்புக்களாதலின் காவல் - தடை எனப்பட்டது ; “ தடைபல புக்க பின்பு தனித்தடை தின்ற ததன் ” (475)

நம்பரை வணங்கி - திருவாலவாயுடைய இறைவரைக் குமபிட்ட பின்னர் ; அரசனாகவுச் சொல்லிப் போந்ததும் உண்மையே என்ற குறிப்பு ; வணங்குதல் - பிள்ளையாரைத் தந்தருளியதன் பொருட்டு நன்றி ; பின்னர் அரசனும் இக்கருத்தேபற்றித் துதித்தல் காண்க. (2766)

நம்பரை - திருஞான சம்பந்தரை என்றுரைத்தாருமுண்டு. அது பொருந்தாமை யறிக.

தாமும் - மந்திரியார் வரவேற்றலுடன் தாமும் என உம்மை இறந்தது தழுவி ய எச்சவும்மை.

தனக்குக் கூறி - என்பதும் பாடம்

647

வேறு

2546. திருநிலவு மணிமுத்தின் சிலிகையின்மேற் சேனிதது  
பேள்ளையார் வருநிலவு தருமதிபோல் வளரொளியெண் குடைநிழற்றப்,  
மதுரையை பெருகொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர்முதாம் பெருகிவர  
அணைதல் அருள்பெருங் வருஞானத் தழுதுண்டா ரணைகின்றார் ; சுசுஅ

(இ - ள்) திருநிலவு...குடை நிழற்ற - சிவனது அருட் செல்வம் பொருந்திய அழகிய முததுச சிலிகையின் மேலே வின்று சேவித்துக்கொண்டு வருகின்ற நிலவு பொழியும் மதிபோல வளரும் ஒளியினை உடைய முதது வெண்குடை நிழலைச் செய்யவும் ; பெருகொளிய...வர - பெருகும் ஒளியினையுடைய திருநீற்றுத் தொண்டர் கூட்டம் பெருகிச் சூழ்ந்து வரவும் ; அருள்பெருங்...அணைகின்றா - திரு அருள் பெருகும்படி வந்தவதரித்த சிவஞானத் தழுதுண்ட பிள்ளையார் மதுரையினை வந்தணைகின்றாராயினா.

(வி - ரை) இப்பாட்டு “மதுரைத் தொன்னகர் வந்தணைகின்றா” (2528) என்று முன்கூறி விடுத்த இடத்தின் தொடர்ச்சி ; செய்யுள் யாப்பும் அதனே யாகித் தொடர்பு

பட முன் சிறுத்திய கொச்சக கலிப்பாவிலே மீண்டும் யாத நயமும் காண்க. இடைப்பட்ட எல்லாம் வேறுகிய அறுசீர் விருத்தமாதலும் காண்க.

திருநிலவு - தீரு - சிவனது அருட்பெருகும் திரு ; சிவனருளால் வந்த திரு ; மணி - அழகிய ; மணியாகிய என்றலுமாம்.

சீவிகையின்மேற் சேவித்து வரும் மதிபோல் - குடைநீழற்ற - சிவிகையின் மேல் கவித்த முதலுக்குடை ஒரு மதிபோன்றிருந்தது ; மதி அங்கு நிற்கும் இயைபு என்ன ? எனின் மதியாதவின மேலின்று சேவித்தது போல நின்றது என்பதாம் ; குடைக்கு மதி மெய்பற்றி வந்த உவமம் ; சேவித்து வரும் மதி என்றது தற்குறிப பேரறம் ; மதிமுதல வானவா பிள்ளையாரைச் சேவித்து வரத்தக்காரா என்பதும் உட்குறிப்பு ; 137, 1395, 1406 - சருக - 34 முதலியவை பாகக. “சதுரானனுஞ் சகராயுதனும், சந்தராதவரும் இரத்தராதியரும், மதுரா புரிவா தறிவா மெனமேல் வரவந தன்ன வைதிக வாரணமே” (தக்கயா) ; மதி - பாண்டியா குல முதலவன் என்பதும் குறிப்பு.

பெருகுளிய திருநீறு - இதுவரை “பூதி சாதன விளக்கம் போற்றல பெறு தொழிந்த” கிலை மாறி, இனி அததிருநீற்றின் ஒளி பாண்டிய நாட்டிற் பெருக நிகழ் வது குறிப்பு ; ஏனைய ஒளிகள் யாவும் குறைந்தொழிய, அவவாறு குறைந்தொழியாது நித்தமாயப் பெருகும் ஒளியாகிய திருநீறு என்ற கருத்தும் காண்க ; ஞானம் பெருகும் ஒளி என்றலும் ஆம்.

பெருகிவர - அங்கவரும் தொண்டர் கூட்டம் வந்து சாரந்து பெருக. இனிப் பாண்டி நாட்டிற் பெருகி வருமபடி என்றலுமாம்.

வளரோளி வெண்குடை போல் நீழற்ற - அமுத்தின் ஒளியே போலப் பெருக கொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாய் புடைகுழ என்ற நயமும் காண்க ; வெண்ணீரெழுளி போற்றி நின்ற ” (2114) என்ற கருத்தைச் சிந்திக்க.

அந்நபெருக - அமுதுண்டார் - உலகில சிவனருள பெருகும்படி தாம் அமுதுண்டவா ; ஏனையோர் அமுதுண்டால் அது அவ்வவர்க்கே சில நலந தந்தொழிய இவா அமுதுண்டமை உலகில யாவாரும சிவனருள பெருகச் செய்தது ; “திருத்தோனி யமாந்த பிரானருள பெருக” (1923) ; “தாவில்சரா சரங்களெல்லாரு, சிவம் பெருக்கு மபிள்ளையா” (1924)

வரும் - உலகில வந்தவதரித்த ; அந்நபெருக வரும் - சிவனருள் பெருகிப் பாண்டி நாட்டில் நிகழும் பொருட்டுவரும் என்ற குறிப்பும் காண்க.

வளர்ஞானத்தழகு—என்பதும் பாடம்.

848

2547. துந்துபிகண் முதலாய நூரியங்கள் கிளராமே

அந்தணரா மாதவர்க ளாயிரமட மறையெடுப்ப,

வந்தெழும்ங் கலநாத மாதிரமுட் படமுழங்கச்

சேந்தமிழ்மா ருதமேதிற்கோண் டெம்மருங்குஞ் சேவிப்ப, சுசுக

2548. பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தாற் பஞ்சவனுட் டிடைப்பார்த

எண்ணிலம் னெனுமபாவ விருஞ்சேனை யிரிந்தோட

மண்ணுலக மேயன்றி வானுலகுஞ் செய்தபெரும்

புண்ணியத்தின் படையெழுச்சி போலெய்தம் போலிவெய்த, சுரு0

2549. துன்னுமுழு வுடற்றுக்களாற் சூழுமுணர் வினிறுமுகளால்  
அன்னெறியிற் செறிந்தடர்ந்த வமண்மாக கழுவுதற்கு  
மன்னியொளிரர் வேண்மையினுற் றூய்மையினுல் வழுதியர்தன்  
கன்னிராட் டிடைக்கங்கை யணைந்ததேனுங் கவின்காட்ட, சுருக

2550. பானல்வயற் றமிழ்நாடு பழிநாமே படிபரந்த  
மானமிலா வமணென்னும் வல்லிருள்போய் மாய்வதனுக்  
கானபெரு கொளிப்பரப்பா லண்டமெலாங் கொண்டதோரு  
ஞானமணி விளக்கெழுந்த வருவதென நலம்படைப்ப, சுருஉ

2551. புரசைவயக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண் டமிழ்நாட்டுத்  
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச சைவநெறி தழைத்தோங்க  
வுரைசெய்திருப பேர்பலவு மூதுமணிச சின்னமெலாம்  
“ பரசமய கோளரிவந் தா ”னென்று பணிமாற, சுருஉ  
வேறு

2552. இப்பரி சணையுஞ் சண்பைபா பெருமா னெழுந்தரு ளும்பொழு திசைக்கும்  
ஒப்பினித் திவப்பொற் றனிப்பெருங்காளமுல துய்ய வோலித்தேழுமோசை  
செப்பரும் பெருமைக் குலச்சிறை யார்தஞ் செவிநிறை யழுதெனத்தேக்க  
அப்பொழு தநிறுது தலத்தின்மேற் பணிந்தே யளப்பரும் களிப்பினாரா, சுருச

2547. (இ-ள்) தூதுபிகள் மறை எடுப்ப-தூதுபி முதலாகிய வாததியுக்களின்  
ஓசை மேலெழாமல் அந்தணர்களாகிய மறை முனிவர்கள் அனந்தமாகிய வேதங்களை  
எடுத்தியம்பவும் ; வந்தெழும் ..முழங்க - வந்த எழுகின்ற மங்கல நாதங்கள் எல்லாத்  
திசைகளும் உட்பட முழங்கவும் ; செந்தமிழ்...சேவிப்ப - செந்தமிழுடன் பொருந்தி  
வரும் தெனற காற்றும் எதிர்கொண்டு வரவேற்ற எப்பகமும் சேவிப்பவும், சுசக

2548. (இ-ள்) பண்ணிய...பாரத-செய்த வஞ்சனை பொருந்திய தவம் முன்னிலை  
யாகப் பாண்டிய நாட்டில் பரவிய ; எண்ணில்...இரிதோட - எண்ணில்லாத சமணம்  
என்னும் பாவமாகிய பெரிய சேனை உடைந்து ஒழிபடியாக ; மண்ணுலகமே யன்றி...  
செய்த - இறகிலவலகமே யல்லாமல் விண்ணுலகமும் கூடச் செய்ததாகிய ; பெரும்...  
பொலிவெய்த - பெரிய புண்ணியமாகிய படை எழுச்சி போலப் பொருந்திய பொலிவு  
உண்டாகவும் ; சுரு௦

2549. (இ - ள்) துன்னும்...துகளால் - நெருங்கிப் பொருந்தி முழுவதிலும்  
உள்ள அழகுகிலும், தீய குழசுகியை உடைய உணர்வின் மாசினாலும் ; அல் நெறி  
யில்...கழுவுதற்கு - நெறியல்லா நெறியில் முழுதும் சோந்த சமணம் என்னும் அழக  
கிளைக் கழுவிப் போகுகித் தூய்மையாககுத்தர்கள ; மன்னியொளிரா...தூய்மையினுல் -  
கிளைபெற்று விளங்கும் வெண்மையினாலும் தூய தன்மையினாலும் ; கறகை - கறகை  
கதியே ; வழுதியர் ..இடை - பாண்டியரது கன்னி நாட்டிலே ; அணைந்தது எனும்  
வின் காட்ட - வந்த சேர்ந்தது போன்ற அழகினை எடுத்துக் காட்டவும் ; சுருக

2550. (இ - ள்) பானல்...பாரத - கருங்குவளை மலர்க்கையுடைய வயல்கள்  
ஆழ்ந்த தமிழ் நாடானது பழியைச் சேரும்படி அங்குப் பரவிச் சூழ்ந்த ; மானமிலா...  
மாய்வதனுக்கு - மானமில்லாத அமணர் என்னும் வலிய இருளானது கெட்டுப்போய்



மாய்ந்தொழிவதற்காக; ஆனபெருகு...நலம்படைப்ப - ஆயின பெருகிய ஒளியின் பரப் பினாலே எல்லா அண்டங்களையும் தனது நிறைவினுள் அடக்கிக் கொண்டதாகிய; ஒப்பற்றதொரு ஞானமணிவிளக்கு எழுத்துவருவதுபோலும் நனமையைச் செய்யவும்,

2551. (இ - ள்) புரசை...பயன்விளங்க - கழுததிக் கயிறறையும் வெறறி யினையும் உடைய மதம்பொருந்திய யானைகளையுடைய பாண்டியர்களது தமிழ் நாட் டின நிலமசெய்த தவத்தின் பயன் விளங்கவும்; சைவநெறி தழைத்தோங்க - சைவ நெறி தழைத்தோங்கும் பொருட்டும்; உரைசெய்...பணிமாற - எடுத்துச் சொல்லும் திருப்பெயர்கள் பலவற்றையும் ஊதுகின்ற முத்தச சின்னங்கள் யாவும் “பரசமய கோளரி வந்தான்” என்று பணிமாறவும்; சுருந்.

2552. (இ - ள்) இப்பரிசு...எழுந்தருளுமபொழுது - இவ்வாறாகிய பரிசுகளுடன் அணை கின்ற சோழித் தலைவா எழுந்தருளியவரும் அப்பொழுது; இசைக்கும்...ஓசை - இசைக்கின்ற ஒப்பிலலாத் முத்துக்களாலாகிய அழகிய தனிக்காளமானவை “உலகமுய்ய எடுத்த ன்சொல்லுதலால் எழுதின ஓசையானது;சொப்பரும் ..தேக்க-சொல்லுதற்கரிதாகிய பெருமையுடைய குலச்சிறை நாயனரது திருச்செவிகளில் நிறையும் அமுதம் போலப் பெருகியிட; அப்பொழுது...ஆறா - அப்பொழுது அறிந்த நிலத்தின்மேல் மேனிபட விழ்ந்து பணிநதே அளத்தற்கரிய மகிழ்ச்சியையுடையவராயினா. சுருசு

இந்த ஆறு பாட்டுகளும் ஒரு பொருள்மேல் வந்து தொடர்ந்து ஒரு பொருள் கொண்டொருக்கின்றன.

2547. (வி - ரை) தூரியங்கள் கிளராமே மறை எடுப்ப - தூரியங்கள் - மங்கலம் முழக்கும் பல வகைப் பெருவாத்தியங்கள்; கிளராமே-ஓசை மேலோங்காத படி; உச்சசரத்தில் மறை முழக்குதலால் தூரியங்களின் ஓசை கீழ்ப்பட்டன என்பதாம்; ஆயிரம் மாமறைகள் - ஆயிரம் - மிகுதி குறித்தது; தூரியங்கள் கிளராமெக்குக் காரணம் காட்டியபடி; எடுப்ப - இனி அநாட்டில் எடுக்கும்பொருட்டு என்ற குறிப்பும், மறையொலியின் மிகுதிக் குறிப்புமாம்.

மங்கல நாதம் - மங்கல ஓசை முழக்கும் சங்கு, முரசம் முதலியவற்றின் நாதங் கள்; மாநீரம் - திக்குக்கள்; உட்படுதல் - நாதத்தின் பரப்பினால் திக்குக்களும் அத னுட்படும்படி விரிந்த செல்லுதல்;

சேந்தமிழ்மாநுதம் எம்மநங்கும் சேவிப்ப - சேந்தமிழ் மாநுதம் - செந்தமிழு டன் பொருந்தி வருகின்ற தென்றல்; தமிழுடன் பொருந்துதலாவது - செந்தமிழ் முனிவனது இருக்கையாகிய பொதிகையின்றும் பிறந்து வருதல். “பிறந்த தெங்கள் பிரான் மலயத்திடை...மறம் பயின்றதென கோதமிழ் மாநுதம்” (313) என்றதும் ஆண்டிரைத்தவையும் பார்க்க; தமிழ் மலையிற் பிறந்து தமிழ் நாட்டிற் பயின்று தமிழுடன் விரிவருதலால் செந்தமிழ் ஞானசம்பந்தரைச் சேவிக் வந்தது என்ற நயமும் காண்க; செந்தமிழ் ஞானததமிழைச் சேவித்தல் முறையாதலும் குறிப்பு.

எம்மநங்கும் - மாநுதம் தென்றற் காதற்குவின் தெற்கு கின்று வடக்கு நோக்கிப் பின்னையாரையும் உடன்வரும் நற்றவர் கூட்டத்தையும் எல்லாப் பக்கமும் சூழ்ந்து கொண்டு சேவித்தது. மாநுதம் - பாண்டி நாட்டுக் குரித்தாதலும் குறிப்பு.

எதிர் கொண்டு - எதிர் வரவேற்றல்போல; மாநுதம் எதிர் கொண்டு சேவிப்ப என்றது தற்குறிப்பேற்றம். எதிர் கொள்ளுதல் - வடக்கினின்றும் தெற்கு நோக்கி மதுரைக்கு வருவாரைத், தெற்கினின்றும் வடக்கு நோக்கிச் சென்று சூழும் நிலை உண்மையில் எதிர் கொண்டதாம் என்க.

2548. (வி - ரை) பண்ணியவஞ்சனைத்தவந்தார் - பாந்த - பாண்டி. காட்டிற் சமணம் பாவுதற்குச் சமணர் செய்யும் வஞ்சச் சூழ்ச்சியாகிய போலித்தவம் ஒரு காரணமாயிற்று என்பது ; “கொல்லாமை மறைத்துறையு மமண்சமயநு குறுகுவார்” (1302) ; “தவமென்று பாயிடுககித் தலைபறித்த” (1312) ; வஞ்சனைத்தவமாவது உண்மையாயன்றிப் பிறரை வஞ்சித்தற் பொருட்டுத் தவவேடமும் செயலும் மேற்கொள்ளும் நிலை.

பாந்த - பாவமெனும். திருஞ்சேனே இரிந்து ஓட-புண்ணியத்தின் படை. யெழுச்சி - பாவச்சேனையை ஓடடப் புண்ணியப் படை எழுந்த வரவேண்டுமென்ற நியதியினை உருவக் முகத்தார் குறித்தமை காண்க. “அண்டாநா டாளவோநா மல்லற்படை வாராமே” என்ற திருவாசகம், திருப்படை யெழுச்சிப் பகுதியின் கருத்துக்களை இங்கு வைத்துக் காண்க.

அமண் - பாவ. திருஞ்சேனையை ஓடச் செய்ய மண்ணுலகும் வானுலகும் கூடிச் சேய்த பெரும்புண்ணியத்தின் படை. எழுச்சி என்றதனால் அமணர் செய்த பாவ வலிமை மண்ணுலகும் வானுலகும் செய்த பெரும் புண்ணிய ஈட்டத்தினாலன்றித் தொலைக்கலாகா அளவினது என்ற குறிப்பும் காண்க.

மண்ணும் விண்ணும் செய்த பெரும்புண்ணியமே திரண்டு பிள்ளையாரது வருகையின் எழுச்சியாகி வருதது என்பதாம். இரண்டுக்கிடனும் முறசெய புண்ணியப் பயனுய் பிள்ளையார எழுந்தருளினா என்பது கருத்து ;

மண்ணுலகமேயன்றி வானுலகும் சேய்த—“வாழக வந்தணா, வானவ ரானினம், வீழ்க தனபுனல் வேந்தனு மோடுக, ஆழக தீய தெல்லாமர னுமே, சூழக வையக முந்தயா தீகவே” (திருப்பாசரம் - 1) என்று எழும் அருளாணியினால் மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் திமைநீங்கி யின்பவாமுடி வாழுவதற்கு இவ்வெழுச் சியே காரணமாய் நின்றமையால் மண்ணுலகோரும் விண்ணுலகோரும் செய்த புண் ணியப் பயனே இதுவென்றா.

மண்ணும் விண்ணும் வாழவகைதல பிள்ளையாரது அவவருளாணியினாலவ தென்பது “உலக மின்புறச், சந்தவேள் விகண்முதல் சங்கரர்கீது முன், வந்தவர்கீ சனை வழிபாடு மனை” (புரா 821) என்றும், “வேளவி நற்பயன வீழ்புன லாவது, நானு மாச்சனை நல்லதுப் பாதலால், ஆளு மனைனை வாழத்திய தாச்சனை, மூளு மற்றிவை காக்கு முறையையால்” (புரா 822) என்றும், “ஆழ்க தீயதென ரோதிற் தய னெறி, வீழ்க வென்றது வேறெல்லா மான பெயா, சூழக வென்றது தொல்லுநீர் யாவையும், வாழ் யஞ்சேழக் தோதி வளர்கவே” (823) என்றும், “சொன்ன வையக முந்துவர் தீர்கவே, யென்னு நீரமை யிக்பரத் தீற்றுயர், மனைனி வாழல கந்தவர் மாற்றிட முன்னா ஞானசம்பந்தா மொழிந்தனா” (புரா 824) என்றும், “என்கனை வாழ முன்னு னோடு வையையினி விட்டா” (120) என்றும் அத் திருப்பாசரத்தின் உள்ளுறை யினை உலகக் கண்டியும் பெருங்கருணையால் ஆளியர் விரிவுரையாம கூறியருளிய வாறாறலிக.

பாவம் - ஓடச் செய்த புண்ணியத்தின் எழுச்சி - என்றது உயிர்கள் பல பிறவி களில் செய்த முனைத தவத்தின் புண்ணிய மேலீட்டினாலே தம் முதல்வனே குரு வாய் எழுந்தருளி முன்னேவந்த “இதுவரை ஐம்புலவேட்க்குட்பட்டு வளர்ந்த அயர்ந தனிர் : இறைவனது பேரருள பெறுந தகுதியுடையீர் நீவிர் ; அவன தன்மையிது ; அவனை அடையும் நெறியிது ; “இனி இந்நெறியே சென்றது கடைநதயம்மின்” என்றெல்லாம் காட்டியும் கூட்டியும் வாழவிப்பன் என ஞானசாததிரம் உபதேசிக்கும்

(போதம் - 8 கு.) உண்மைகளை இவருக் கருதிக்காண்க ; பிள்ளையார் எழுந்தருளும் இங்கிலைமையினை ; “ வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த, சம்பந்த மாழுவியென் தம்பிரான் - அம்புவியோர், போதறற் திருவடி...வானேன் பவனி வரக் கண்டு வல்வினையென், ஏனோரு மேததுதலகனை டேந்தினேன்—தானென்னேப், பார்த்தான் பழயவினைப் பஞ்சமலக் கொததையெல்லா, நீததா னினைவுவே ருக்கினான்— ஏத்தரிய, தொண்ணூற் றறுவர்ப்பயி ரெக்கிற் றுவக்கறுத்தான், கண்ணூறு தேனமுதந காட்டினான்—வெண்ணீறும், வேடமும பூசையுமே மெய்யென்றான் பொய்யென்றான், மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே—நாடறிய, வஞ்செழுத்தி, னுள்ளீ டறிவித்தா னஞ் செழுததை, நெஞ்சழுத்தி நேய மயலாகி , நிறைமேவி, வாழ்பவாபோன மண்ணுடம பில் மன்னுமுரோ மம்பறித்தத, தாமுவுநினை யாதுதுதி ருளகற்றி , யாழுவிகு, மஞ்ச மகற்று மதுமுத்தி யெனறுரைக்கும், வஞ்சமனைப் பாழ் மருவாதே-செஞ்சொலபுனை, யாதிமறை யோதி யதன்பயனென றமமறியா, வேதியாசொன மெய்யென்று மேவாதே-ஆதியினமே, லுறற திருநீறுஞ் சிவாலயமு முள்ளததுச், செறற புலயர்பாற் செல்லாதே - நிறவஞ்சேர், வேடமுடன் பூசையருள மெய்ஞ்ஞான மில்லாத, மூடரு டன் கூடி முயங்காதே-நீட, வழித்துப் பிறப்ப தறியா தானைப், பழித்தது திரிபவரைப் பாராதே - விழித்தருளைத், தவதெமமை யாண்டருளுஞ் சம்பந்த மாழுவின்.....” என்று நெஞ்சலிடு துதினுள் உமாபதி சிவாசாரியா அருளிச் செய்த கருத்துக்களின் கண்கொண்டு கும்பிட இதன உளளுறையும் உண்மைதகிறமும் தெறமெனவிளங்கும்;

2549. (வி - ரா) துன்னுமுழு உடல்துகள் - முழுஉடலும் துன்னும துகள என்க. இவருத்துகள் என்றது அழகரு. இது உடல் கழுவாமையாலும், “ வோவந துற மாஞ்ஞர வெயினின்றழலு”தல, அடுபாறை கிடத்தல, சுடுபாறை கிடத்தல, பல துலக்காமை முதலிய சமணரது சமய வழக்கங்களானாவது ; “ கழுவா வுடலம் ” (11 - திருமுறை - ஆளு - அந் - 28)

சூழும் உணர்வின் துகள்-சூழ்தல் - வஞ்சகச் சூழ்ச்சி புரிதல. சூழும் உணர்வு - வஞ்சனைகளை எண்ணும் அறிவு.

அல்நெறியிற் செறிந்து - அல்நெறியாவது நெறியல்லாத அவநெறிதன்னைத் தவ நெறியென்று கொண்டு பிடித்தது ஒழுகுதலால் ; செறிந்து அடைந்த - செறிதலால் போகத ; அல்நெறியில் செறிதல் - அவநெறியே கடைப்பிடித்து விடாது பறறிப் பரப்பதல் ; அல் - இருள் என்று கொண்டு, ஒளிகுமாறுகிய இருள் நெறி எனறலும் குறிப்பு.

அமண்மாசு கழுவதற்கு—கங்கை அணைந்ததெனும் - மாசு கழுவ நீர் வேண்டு மாதலின், இவரு அமண சமயப் பரப்பை மாசு எனறுருவகித்ததற கேற்ப அதனைப் போக்கும் பிள்ளையாரது வருகை எழுச்சியினைக் கங்கை எனறுருவகித்ததா ; மிகப் பெரிய மாசு கழுவ மிகப்பெரிய நீர் வேண்டப்படும் என்ற குறிப்புமாம்.

வெண்மையினால் தூய்மையினால் கங்கை யணைந்தது எனும் - பிள்ளையாரது வருகை எழுச்சிக்கும் கங்கைக்கும் பொதுத்தன்மை இவை யிரண்டினும் உள்ள வெண்மையும் தூய்மையும் ; வெண்மை திருநீற்றி னொளியாலும், தூய்மை-அகத தூய்மை-திருவைந்தெழுத்தாலும் ஆம் ; “ மாசிலாத மணிதிகழ மேணிமேற் பூசுநீறு போலுள்ளும் புனிதர்கள் ” (141)

முழவுடந்துகளும் உணர்வின்நிறுகளும் - “ வடிவுபோல் மனதது மாசு துன்னிய வமணர் ” (2660) என்பது போல உண்மாசும் புறமாசும் குறித்தலால் அவற்றை முறையே புறந்தூய்தாக்கும் வெண்மையாலும், அகநூய்தாக்கும் தூய்மையினாலும்

நிறைந்த பொருள் எழுந்த போதது வந்தது என்றதாம். “ உண்மாசு கழுவுவது நீமென்றே ” (திருவிளை - புரா - விருத - பட).

வேண்மையினுல் - தூய்மையினுல் - கங்கை, அண்ணந்தது - கங்கை வெண்ணிற முடையது என்பது “ திருக்களி ஹூறலொத்த, தாடிய நீர்து கங்கையுந் தெண்ணீர் யமுனையுமே, கூடிய கோப்பொத்த தாலுமை பாகமென கொற்றவற்கே ” (பொன் - அந் - கூடு) என்ற கழறிற்றறிவார நாயனார் திருவாக்கானுமறிக் ; கங்கையின் தூய்மையாவது எத்தனை நாட்கள வைத்திருப்பினும் தனது தன்மை கெடாது காட்டும் நிலையானும், தன்னுட் பெய்த பொருள்களையும் மூழ்கிய உயிர்களையும் தூய்மைப் படுத்தும் தன்மையாலும் அறியப்படும் ; இதன் நீரினைப் பரிட்சித்தறிந்த மேறநிசைபு பெளதிகநூல் விஞ்ஞானிகள் இந்நீரினிலுள்ள ஒருவகை உயிர்ச்சத்த இருந்தலே அது கெடாதிருத்தற்குக் காரணமாகமென்று ஆராய்ந்தறினனார்.

மன்னி ஒளிர் வேண்மை - திருநீற்றின் ஒளியாதவின நிலைபெற்ற விளக்க முடைததென்றார், மன்னிஒளிர் என்பதனைத் தூய்மையுடனும் கூட்டுக.

கன்னிநாட்டிடைக் கங்கை யணைதற்கியை பெண்ணையோ ! எனின் மாக்கழவு தற்குப் போத தென்பது குறித்தார். இவ்வாறு கங்கை முதலிய பெருந்தீர்த்தங்கள் ஒவ்வோரிடங்களில் ஒவ்வொரு கிமித்தம் பற்றி ஒரோர் காலங்களிற் போதுவதுண்டென்பது நூல் வழக்குகளானும், அனுபவத்தாலும் அறியப்பட்டவுண்மை ; “ பூமருவங் கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருநீர்த்தம், மாமகந்தா னுதிதரு வறதுவழி படுங்கோயில் ” (2307) என்றும், “ தாவிமுதற் காவிரிநல யமுனை கங்கை சரசுவதி பொற் றுமரைபுட் கரணி தெண்ணீராக, கோவியொடு குமரிவநு நீர்ந்தநீர் குமுந்த குடந் தைக்கீழ்க் கோட்டத்தென கூத்த னுரே, ’ (தேவா - தாண்) என்றும் வரும் திருவாக்குகளும், நிலைபு பரமானந்த கூபத்தினுள்ள ஐப்பசி முன்பக்க நவமியில் கங்கை வருவதென்றும் அந்நாளில் எடுத்து வைத்த அத்தீர்த்த நீர் ஓராண்டளவு கெடாதிருக்கு மென்றும் உள்ள வழக்கும், திருக்குருகாவூரில் பாரகிணறு என்னும் தீர்த்தத்தினைத் தை அமாவாசையில் கங்கை அணைவதென்னும் வழக்கும் அன்று அந்நீர் பால நிமமாக ஆகும அற்புதமும் முதலியனவை இவ்ரு வைத்துக் கருத்தர்பாலன.

வழுதியர் - என்ற பெயரால் குறித்தது அஞ்ஞான்று வழுவிவதனால் தீமை பெற்ற அரசன் மாசு கழுவித் தூய்மைவுள்ள குறிப்புப் பெற வைத்த சொன்னயம் ; 651

2550. (வி - ரை) தமிழ்நாடு பழிநாடும்படி - தமிழ்நாடு தன் பெயருக்கேற்ப உயிற் தரும் தமிழினை நாடாது பழிபெறும் வீணையை நாடுமபடியாக என்றது குறிப்பு ; தமிழ்நாடும் - என்று உயர்வுசிறப்பு உமமை தந்த பாடங்கொள்வாரு முண்டு ;

மானமில்லா அமணென்னும் வல்லிநீள் - மானம் - “ எஞ்ஞான்றும் தங்கிவியிற் றுழாமையும் தெய்வத்தார் றுழவு வந்தழி யுயிர்வாழாமையுமாம் ” என்பா ஆசிரியர் பரிமேலழகர் ; “ பண்ணிய வஞ்சனைத்தவ ” முடையாராதலானும், அரசன்குது சரிதம், பிள்ளையாரது சரிதம் முதலிய வரலாறுகளால் அறியப்படுமாறு அரசன்பால் வஞ்சனை செய்து சித்திரித்தது பொய் முதலியவை சூழ்தலானும், தம் நிலையாகிய கொல்லாமையை விடுத்து கொலை முதலிய மறங்களைச்செய்யத் துணியும் வரலாறுகளாலும், பிறவாறாறும் இவ்வமணாகள மானமில்லா என்று கூறப்பட்டனார்.

வல்லிநீள் போய் மாய்வதனுக்கு - மாயை சாலவல்லவர்களாதலின் வல்லிநீள் என்றார்.

இருள்போய் மாய்தலாவது - ஒளியின் முன் வலியிழந்த மறைந்த நிற்றல் ; மாயாத இருள் (ஆணவமலம்) போலன்றி இது மாயும் இருள் என்றதாம் ;

ஆன - ஆயின ; ஆகமாவது திருவருள் வலிமையினால் அததன்மைத்தாதல் ; “என் உளமே புருந்த வதனால்” “திரு வால வாயர னிறைகவே” ; “வாது செயத திருவுள்ளமே” “வாதில வென்றழிக்கத் திருவுள்ளமே” என்பனவாதி திருவாக்குக்களும் வரலாறுகளும் காண்க ;

பெருகு .. ஞானமணி விளக்கு - ஒவ்வோர் அண்டப் பகுதிகளினும் ஒவ்வோர் இரவி - மதி - முதலாகிய ஒளிகள் புற இருளை நீக்க அமைந்த கிற்றகவும், சிவனது சித்தாகிய ஞான வொளியொன்றே எல்லா அண்டங்களினும் பரந்து அகவிருள அரந்து பொய்நீக்கி மெய்யினைப் புலப்படுத்துவதாகலான அண்ட மெலாங் கொண்டது என்றும், ஒரு என்றும், ஞான விளக்கு என்றும் கூறினா, மணி விளக்கு என்றது அந்தச் சிவ சித்தாகிய ஞானம் கட்டபுலப்படாது நிறைந்து விளங்கவும், பின்னையாராகிய இந்த ஞானவிளக்குக் கட்புலப்படுவதாய் எழுதல் வருதல் முதலிய செயல்களுக்குக் கிலக்காய் மனன கவரும் அழகு பொருந்த வெளிப்படுதல் குறித்தது.

பெருகுளரி - மேலும் மேலும் பெருகும் ஒளி ;

நலம் படைப்ப - முன்னாப போலிவேய்த (2548) என்றும், கவின் காட்ட (2549) என்றும் கூறிய ஆசிரியா இறகு நலம் படைப்ப என்றார், முன் கூறிய பாவம் இரிதலும் மாசு கழுவதலும் சாதன நெறிகளின் பின் முதலில் வரும் பயன்களாகவும், இருள் போய் ஞானம் வருதல் முடிந்த பயனாகவும் உள்ள கிலை குறிக்க ; இருணிக்கமும் ஞான விளக்கமுமே உடனிகழ்வனவாய் கிறைந்த பெருநலமாதல் காண்க. 652

2551. (வி - ரை) புரகை...பூழியர் - இதுவரை தாழ்வு பொருந்திய அரசு இனி வெற்றிபெற்றயரவுள்ள கிலையின் குறிப்பு.

வண்மழி - தமிழ் இகபரமாகிய எல்லாப் பயன்களும் தரும் குறிப்பு.

தரைசேய் நவப் பயன் - தரை - தரையில உள்ளோர் - பாண்டி நாட்டார் ; அந் கிலமகள் செய்த தவற காரணமாக அதில பிள்ளையார் எழுந்தருளித் தீண்டப் பெற்றது என்ற குறிப்புமாம் ; “தருமேவு மலைகளுக்கு சலம்களு மறியாமற், நிருமேனி முழுதில மகமண்டித் திளைப்பெய்த ” (சிருவிளை-மணசும-பட - 28) ; பயன் விளங்க - முன்னம் ஒடுகிற் யிருந்த பயன் இப்போது வெளிப்பட்டு விளங்குமடைய ;

விளங்கிச் சைவநெறி தழைத்தோங்க - விளங்குமபடி சைவம் தழைத்தது ஓங்க என்றது சைவ நெறியினின்று தழைத்தலே தரையின் பயன் என்றபடி ;

விளங்க ஁ஓங்க - வந்தான் - என்று பணிமாற எனக் கூட்டி உரைக்க.

உரை செய்திருப்போர் பலவும் ஊது - வாயினால் சொல்லாத தக்க பிள்ளையாரது திருப்பெயர்கள் பலவற்றையும் எடுத்த உரத்த ஒலியால் ஊதி உலகுக்கு அறிவிக்கும் ; உரை செய் - உரைக்கத் தக்க ; பிள்ளையாரது திருப்பெயர்களே மக்கள் வாயார உரைசெய்து உய்யத் தருவன என்பது ; “ஞானசும பந்த ரெனனு நாமமற் திரமுஞ் சொல்ல ” (2619) ;

மணிக்சின்ன மெலாம் - சிவனருளிய முததகுகளாலாகிய காளம், தாரை சின்னம் என்ற எல்லாம் ; மணி - முததினைக் குறித்தது.

சின்னம் - பொதுப் பெயராய் வந்தது, ஊது - இவை போ பலவும் ஊது கின்ற வகைகளை 2119—2120—2121 பாட்டுக்களிற் காண்க.

பணிமாறுதல் - ஊதுதல் ; சின்னங்கள் ஒலிசெய்தற்கு வழங்கும் மரபு வழக்கு ;

பாசமய கோளரி வந்தான் - இனி இந்நாட்டிற் பிள்ளையார் திருவருள் வழிச் செய்தருளும் சிகழ்வு பற்றி இத்தன்மையால் எடுத்துக்கூறி ஊதின;

புரகை - யானைக் கழுததுக் கயிறு; வயம் - வெற்றி;

கடம் - மதம்; மதமுடைமை யானையின் சிறப்பு;

653

2552. (வீ - ரை) இப்பரிசு - முன் ஐந்து பாட்டுக்களினும் கூறிய தன்மை பொருந்த; இப்பரிசு - அணையும் பெருமான - எழுந்தருளும்பொழுது என்க.

எழுந்தருளும் பொழுது - அவா என்ற எழுவாய் வருவித்தது கொள்க; அணையும் - அணைகின்ற என எச்சமாக உரைக்க.

ஒப்பீடு...ஓகை - காளம் - எககாளம் என்பர்; இதுமிக உரத்த ஓசையுடன் பிள்ளையாரது திருநாமத்தை எடுத்துக்கூறி “ இவர் உலகுய்ய வந்தார் ” என்ற பொருள் பட இசைப்பது; நெடுந்தூரத்துள்ளோரும் செவிப்புலப்படக் கேட்க உள்ளது; உருவத்தானும் பெரிது; ஆதலின் இதனை வேறு பிரித்தது தனிப்பெருங் காளம் என்ற சிறப்படைமொழி தந்தோதினர்; “ முன் தனிக்காளம் வைய மேழுடன மறை களு நிறைந்தவ தோரு, முய்ய ஞானசம்பந்தன வந்தான் ” (2119) என்றதற் கேற்ப ஈண்டும் உலகுய்ய ஒலித்து எழும் ஓகை என்றா; உலகுய்ய ஓகை எழுதலாவது அதனைக்கேட்டு மக்கள் வந்தணைந்து உயிசி பெறுதல்.

சேவிநிறை அமுதுஎன - பயன்பற்றி வந்த உவமை;

தேக்குதல் - கிறைதல்; ஓகை - தேக்க - என்க;

அப்பொழுது - அப்பொழுதே ஏகாரம் தொக்கது;

தலந்தின் மேற் பணிந்தே - கண்ணாறு காணாராயினும் ஓசை கேட்ட பொழுதே நினைவு பிள்ளையார்பாலும் திருக்கூட்டத்தின் பாலும் சென்று சேர அக்க கண்ணாறு கண்டு நிலத்தின் வீழ்ந்து வணங்கினா. “ நெஞ்சினி னிறைந்த வாவமுன் செல்லக் கண்டு ” (2553) என்பது காண்க; கேட்ட பொழுதே அன்பு பெருகும் சிகழ்ச்சி புண்டாதல் தலையன்பினறிம. தூரத்தே கண்டபோது வணங்குதல் மேற்பாட்டிற் கூறுவா; “ வெற்றவே யடியா ரடியிசை வீழும் விருப்பினன் ” (தேவா) என்று இவரது விருப்பமாகிய திருவுள்ளநிலைபற்றிப் பிள்ளையார்திருவாக்காற் பாராட்டப் பட்டதும், இவா தம் புராணத் துரைத்தனவும் பார்க்க.

அறிந்து அப்பொழுதே பணிந்து என்க

இப்பரிசு - தூரியங்கள் கிளராமே மறைகள் எடுப்பவும், தெனறல் எதிர் கொண்டு சேவிப்பவும் (2547); அமண பாவசசேனை இரிந்தோட மண்ணும் விண்ணும் செயத் புண்ணியப் படை எழுச்சி போலப் பொலியவும் (2548); அமண மாசு கழுவக் கறகை அணைந்ததெனும் கவின் காட்டவும் (2549); அமண வல்லிருள போய மாய்வதற்கு அண்டமெலாம் பரந்த ஞானமணி விளக்கு எழுந்து வருவது எனும் நலம் படைப்பவும் (2550); சைவம் ஓங்கப் பாசமய கோளரிவந்தான் என்று சினைமெல்லாம் பணிமாதவும் (2551); ஆக இப்பரிசு என்று இவ்வாறு பாட்டுக்களைத் தொடர்பு படுத்திக் கொள்க. இவ்வாறன்றிச் சேவிப்ப அணைகின்றார்; பொலிவெய்த அணைகின்றார்; கவின்காட்ட அணைகின்றார்; நலம்படைப்ப அணைகின்றார் என்று தனித்தனி முடித்தலும், சேவிப்ப - எய்த - காட்ட - படைப்ப - பணிமாத அணைகின்றார் என்று முன் பாட்டுடன் கூட்டி முடித்தலுமாம்.

அணையும் - அணைகின்றா என முன் கீழ்காலத்தார் கூறினா; பிள்ளையாரது அணைதலாகிய செயலின் பயன் அன்று மட்டுமென நி முக்காலமும் தோன்று மியறகை புடையதாதலின் மீண்டும் கிழ்க்காலத்துப் பொருணிலைமையுடைய செய்யு் மென்றும்

வாய்பாட்டினால் வுணையும் என்றா ; “ முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை, மெய்முறைச் சொல்லு நீகழங் காலத்து, மெய்நீலைப் பொதுச்சொற் கினத்தல் வேண்டும் ” (தொல் - சொல் - வினை 43) என்பதிலக்கணம் ; இது முக்காலமுந் தோன்று மியல்பினை, இக்கருத்துப் பற்றியே பின்னாக குலச்சிறையாரது திருவாக் கில் விரித்தல் (2557) காண்க ; அன்று பிள்ளையாரது அணைதலே இன்றும் சைவம் கிகழ்வதற்குக் காரணமா யுள்ளது என்பது தேற்றம். 654

2553. அஞ்சலி குவித்த கரங்களுந் தலைமே  
லணைந்திடக் கடிதுசென் றணைவார்,  
நஞ்சணி கண்டர் தந்திரு மகனா  
ருடன்வரு நற்றவக் கடலை  
நெஞ்சினி னிறைந்த வார்வமுன் செல்லக்  
கண்டுநீ ணிலத்திடைத் தாழ்ந்து  
பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித் தலைவர்  
பாங்குரு வணைந்துமுன் பணிந்தாரா.

சுருநு

(இ - ள்) அஞ்சலி...அணைவாரா - அஞ்சலியாகக் கூப்பிய கைகளும் தலையினை மேலே சேர வினையது சென்று அணைவாராகி ; நஞ்சணி...கண்டு - விடத்தை அணிந்த கண்டராகிய இறைவரது திருமகனுருடன் வரும் நல்ல தவமுடைய அடியார்களின் கடல்போன்ற திருக்கூட்டத்தை மனதில் கிறைந்த ஆசை முன்செல்ல அக் கோக்கிற் கணுகொண்டாராதலின் ; நீள நிலத்திடை...பணிந்தாரா - நீளும் நிலத்தின் மிசைத் திருமேனி பொருந்த வீழ்ந்த பாண்டிய மன்னரது மந்திரிகளுள் தலைவராகிய குலச்சிறையாரா பாங்குருச் சென்று முன்னே பணிந்தனா.

(வி - ரை) அஞ்சலி...அணைவாரீ - காளத்தின் ஓசை செவியில் நிறைய, உடனே தலத்தின் மேற்பணிந்தாரா ; எழுந்தாரா ; கைகள் கூப்பின வண்ணமே தாமே தலைமேல ஏறின ; விரைவாக ஓசைவரும் திசை கோக்கி முன்னே அணைவாராயினர், இவ்வாறாக , காங்கள் தலைமேல் அணைந்திட - தம் முயற்சியினறிக் கைகள் தாமே சிரமேற் கூப்பியபடியே ஏறின ;

மகனார் - அவர் அளித்த பால் உண்ட முறைமையால் மகனார் என்று உபசரிக்கப் பட்டவர். 1866லும் 1966லும் முன பலவிடத்தும் உரைத்தவை பாகக.

மகனுருடன் வரும் நற்றவக்கடல் - பிள்ளையாருடன் வருதற்கு முன்னே நற்றவம் புரிந்த அடியவரின் கூட்டம். கடல் போன்ற பரப்புடையதனைக் கடல் என்றதுபசாரம்.

நெஞ்சினில்...ஆர்வம் - முன்செல்லக் கண்டு - தாழ்ந்து பணிந்தாரீ - முன் பாட்டில் ஓசை செவி நிறையக் கேட்டு மிலமிசைத் தாழ்ந்து பணிந்தாரா ; இங்கு, அவ் வோசை வழி எதிர் கோக்கி நெஞ்சம் முன்னே சென்று கண்டு கொண்டமை யால் கண்டு தாழ்ந்து பணிந்தாரா ; முன்னர்க் கேட்டுப் பணிந்தார் ; இங்குக் கண்டுப் பணிந்தார். ஆயின் கண் கூடாகக் காண்பது பின்னரேயாயினும், இப்பொழுது ஆர்வம் முன் செல்ல மனத்தாற் கண்டு பணிந்தனா என்பதாம்.

மந்திரித் தலைவர் - நிலத்திடைத் தாழ்ந்து பணிந்த நிலையே கிடந்தவர் பின்னர்ப் பிள்ளையார் திருக்கைகளாற் பற்றி எடுக்கவே எழுந்தனா. 2555 பார்க்க. இங்கிலை மந்திரித் தொழிலின் பேரறிவுடைய முயற்சி வகைகளுள் ஒன்றாமென்பார் மந்திரித்

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் அருள்

தலைவர் என்ற தன்மையாற கூறினா. இது பின்னர்க் காட்டுதல் ; (2555 பார்க்க.) ஆசிரியா பெருமானும் மந்திரியாராதல் கருதுக.

பாங்குற - தமிழ்நாடு பாங்கு பெறும் பொருட்டு ; பாங்குறப் பணிந்தார் என்று கூட்டுக.

முன் - திருக கூட்டத்தின் முன அணிகள் சேர்வதற்கும் முன்பு.

655

2554. நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை  
நீடிய பெருந்தவத் தோண்டா  
பலருமுன் னனைந்து வணங்கிற் றவாதாம  
படியினின் றெழுவகை கண்டு,  
மலர்மிசைப் புகழை வழிபடும புகழி  
வைதிக சேகரா பாதக  
குலவியக் கணைநதார் தென்னவ னமைச்சர்  
குலச்சிறை யாரெனக் கூற,

சுருக

2555. சிரபுரச் செல்வ ரவருரை கேட்டுத்  
திருமுகத் தாமரை மலர்ந்து  
விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் றிழிந்து  
விரைநதுசென் றவர்தமை யனைந்து  
கரகம லங்கள் பற்றியே யெடுப்பக்,  
கைதொழு தவருமுன் னிற்ப,  
வரமிது தவத்தா லவரையே நோக்கி  
வள்ளலார் மதுரவாக் களிப்பார்,

சுருக

2556. “சேம்பியா பெருமான் றிருமக ளார்க்குத்  
திருந்திய சிந்தையீ ருமக்கும்  
நம்பெரு மான்றன் றிருவருள் பெருகு  
நன்மைதான் வாலிதே ;” யென்ன  
வரம்பல ரலங்கன் மந்திரி யாரு  
மண்மிசைத் தாழ்ந்தடி வணங்கித்  
தம்பெருந் தவத்தின் பயனனை யார்க்குத்  
தன்மையா நிலையுரைக் கின்றா,

சுருக

2557. “சேன்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமு  
யினியேதா காலத்தின் சிறப்பும்  
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதன  
லெற்றைக்குந் திருவரு ளுடையேய் ;  
நன்றியி னேறியி லழந்திய நாடு  
நற்றமிழ் வேந்தனு முய்ந்து  
வென்றிகொ டிருநீற் றொளியினில் விளங்கு  
மேன்மையும் படைத்தன ” மென்பார் ;

சுருக



\*2558 “ இக்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி  
யெய்துதற் கரியபே மெய்தி  
மங்கையர்க் காசி யாருந் முடைய  
வாழ்வெழுந் தருளிய’ தென்றே  
‘யங்குரீ ரெதிர்சென் மடிபணிவி’ரென்  
றருள் செய்தா ”ரெனத்தொழு தார்வம்  
பொங்கிய சுளிப்பான் மீளவும் பணிநது  
போற்றினார் புரவல னமைச்சர்.

சுரு0

2554. (இ - ள்) நிலமிசை..... வணங்கி - நிலத்தின்மேல் வீழ்ந்து பணிநத வண்ணமேயிருந்த குலச்சிறையாரை நீமடு பெரிய தவத்திளையுடைய தொண்டர்கள் பலரும் முன்பு வந்து அணைந்து வணங்கி ; மறறு அவர தாம்...கண்டு - மறறு அவர தாம் கிலத்தினின்றும் மேல எழாமல் இருந்த வகையினைக் கண்டு ; மலாயிசை... குலவி - பிரமதேவா வழிபட்ட சீகாழியில் வந்த வைதிகத் தலைவராகிய பிள்ளையாரது பாதங்களை அடைந்த வணங்கி ; “ அங்கு...குலச்சிறையார் ” எனக் கூற - “ அங்குப் பாண்டியனது அமைச்சராகிய குலச்சிறையார் அணைந்துள்ளார் ” என்று சொல்ல,

சுருசு

2555. (இ - ள்) சிரபுரசு செல்வர்...அணைந்து-சீகாழிச் செலவராகிய பிள்ளையார் அவர்களுது சொறனைக் கேட்டுத், திருமுகமாகிய தாமரை மலாநது, பொருந்திய ஒளியிளையுடைய முதத்து சிவிகையினின்றும் இறங்கி விரைவுடன் சென்று அவரை அணைந்து , கரகமலங்கள்...எடுப்ப - கைகளாகிய தாமரைகளாற பற்றியே மேல எடுப்ப ; அவரும் கைதொழுது முனறிப்ப - அக் குலச்சிறையாரும் கைதொழுது திரு முன்பு நிற்க ; வரமிகு ..அளிப்பாரா - வரம்மிகும் செவ்வியினின்ற அவரது தவகாரணமாக அவரையே நோக்கி வள்ளலாராகிய பிள்ளையார் இளைய திருவாக்கினை அளிப்பாராகி,

சுருஎ

2556. (இ - ள்) “ செம்பியா பெருமான.....வாலிதே ” என்ன - சேழ்மன்னரது திருமகளாராகிய மங்கையர்க்கரசி யம்மையாருக்கும் திருநதிய சிந்தையிளையுடைய உமக்கும் நமது சிவபெருமானுடைய திருவருள் பெருகும் நன்மைதான் சிறந்தன்னதே ” என்று சொல்ல ; வம்பலா...வணங்கி - மணமுடைய மாலையினை அணிந்த மந்திரியாரும் நிலமுற வணங்கி நின்று ; தம்பெரும்...உரைக்கின்றார் - தமது பெருந்தவத்தின பயனே போன்ற பிள்ளையாருக்கு நிகழும் தன்மையாகிய நிலையினை எடுத்துச் சொல்கின்றாராகி,

சுருஅ

2557. (இ - ள்) சென்ற காலத்தின்...திருவருளுடையே - சென்ற காலத்திலே பழுதின்றி நின்ற திறமும், இனி எதிகாலத்தில் வரும் சிறப்புடைய திறமும், இன்று தேவரீர எழுந்தருளப்பெற்ற பெரும் பேற்றினால் வீளாகும் ; இதனால் முக்காலத்திலும் திருவருளுடையோம் ; நன்றியில...படைத்தனம் என்பார் - நன்றியில்லாத (அமண) தெரியலே அழகதிய இந்நாடும் நறமயிற் அரசனும் உய்திபெற்று வெற்றி கொள்ளும் திருநீற்றின் ஒளியினில் வீளாகும் மேனமையிளையும் பெற்றோம் என்பாராகி,

சுருக

2558. (இ - ள்) “ இக்கெழுந்தருளும்...எழுந்தருளியது ” எனத்தொழுது - இங்குத் தேவரீர் எழுந்தருளும் பெருமையினைக் கேட்டருளியவுடனே மங்கையர்க்கரசி யம்மையாரும் ‘ நம்முடைய வாழ்வு எழுந்தருளி வருகின்றது ’ என்றுஉறி, ‘ அங்

விடத்து நீர் எதிர்கொண்டு சென்று திருவடிகளைப் பணிவீர் என்று அருளிச்செய்தார் ' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து வணங்கி; ஆர்வம்...அமைச்சர் - அன்பு பொங்கிய களிப்பினாலே மீளவும் பணிந்து அரசனது அமைச்சராகிய குலச்சிறையார் துதித் தனர். ௬௬௦

இவ்வைந்து பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2554. (வி - ரை) நிலமிசைப் பணிந்த...கண்டு - குலச்சிறையார் திருக் கூட்டத்தை நோக்கி நிலமிசைப் பணிந்தபடியேயிருந்தனர்; பிள்ளையாரது திருக்கூட்டத்தினின்றும் பல தொண்டர்கள் மூற்பட அவர்பால் அணைந்து வணங்கினர்; அப்போதும் அவர் தாம் நிலத்தினின்றும் எழுந்து இருந்தனர்; அதனை வந்த திருத்தொண்டர் கண்டு என்றபடியாம்.

மலர்மிசைப் புத்தேள் - தாமரையில இருக்கும் பிரமதேவன்; புத்தேள் - தேவன்.

வைதிக சேகரர் - வைதிகநெறித் தலைவா; சேகரம் - முடிபோல வைதிகர்தம் தலைமேற் கொள்ளத்தக்கவா என்றபடி.

குலவி - அடைந்தது தொழுது.

"அங்கணைந்தார்...குலச்சிறையார்" என-குலச்சிறையார் துரத்தேவனது அணைந்தனர் என்று; அங்கு - அவர் பணிந்தபடி நிலமிசைக்கிடந்த இடத்தைச் சுட்டியது.

தேன்னவனமைச்சர் - முன்னரும் "பஞ்சவா பெருமான மந்திரித் தலைவா" (2553) என்று கூறினார்; அரசாங்க மந்திரித் தலைவராதலின் அரசகாரியம் மூற்றும் கடன் இவராமேனினதது; ஆதலின் அவர் அணைந்து பணிந்தமை அரசனும் அரசகாரும் முழுமையும் அணைந்து பணிந்ததுவேயாம் என்ற குறிப்புப்பெற ஈரிடத்தும் அமைச்சர் என்றொழியாது அரசனுடன் புனராததி ஓதினார்.

குலவி - அமைச்சர் - குலவி என்று கூட்டிப் பாடம் பொருந்த அமைச்சர் அநரு அணைந்தார் என்றுரைப்பாருமுண்டு. குலவியிங்கு என்பதும் பாடம். 656

2555. (வி - ரை) தீர்ழகந்தாமரை மலர்ந்து முகமிக மலர்ந்து; மலர்ந்து என்பதற்கேற்ப முகத்தைத் தாமரை என்று உருவகித்தார். முகமலர்தல் - அகமலர்ச்சி காட்டும் குறிப்பாதலின் அகமும் மலர்ந்து என்பதும் உடன கூறியதாயிற்று; முகமலர்தல் என்ற வழக்கும் காண்க; ஈண்டுக் கருணை கூர்ந்து என்க.

சிவிகை நீன்றிழந்து விரைந்து சென்று அவர்தமை அணைந்து - தாம் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தில் வந்து வணங்க வேண்டிய அவர், நெடுந்துரத்தே வணங்கிய படி கிடத்தலின் அவரிருக்குமிடத்தேடி வந்தணைந்தனர் குருநாதராகிய பிள்ளையார்; இது குலச்சிறையாரது வணக்கத்தின் அழுத்தத்தாற் போந்த பயன் என்க; திருமறைக்காட்டினின்றும் பாண்டி நாட்டிலுக்கும் மதுரையம்பதிக்கும் பிள்ளையாரை வந்தணையப்பண்ணியது போலச், சிவிகையினின்றும் இழிந்த மந்திரியார் இருந்த வணங்கிக்கிடந்த இடத்திற்கும் எழுந்தருளியிணையச் செய்தது அவர்களது திருத்தொண்டின் உறைப்பாகும்; அப்புகி நாயனார் திருமலைக்கடையினில் அரசுகள் அவரைத் தேடிச் சென்றருளுமாறு செய்தது அவரது அழுந்திய நிறையேயாம் என்ற வரலாறும் இங்கு நிறைவு கூர்தற்பாலது; "சூழ மாகிய பரசம் யத்திடைத் தொண்டு, வாழ ரீராமையீருமைக்காண வந்தனம்" (2571) என்று பிள்ளையார் அருளுவதனையும் காண்க; விரைந்து சென்று - அவரை எடுத்தது அருளும் கருணையின் விரைவு.

கரகமலங்கள் பறிநீயே எடுப்ப - கரகமலங்கள்-கைகளாகிய தாமரைகள்; "தீநுழகந்தாமரை," என்றதற்கேற்பக் கைகளையும் தாமரைகள் என்றார்; கரகமலங்களாற்

பறியே என்க, “இன்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந் திருக்கையா லெடுத்தார்” (2569); “இருவரையும் திருக்கையா லெடுத்தருளி” (2629) என்ற பின்னர் வருவனவும் காண்க; குலச்சிறையாரது கரகமலங்களைப்பற்றி என்று இரட்டுற மொழிந்து கொள்ளவும் கிணறுது;

எடுப்ப - “எழுத” என்று திருவாககிலைநுளாது கைகளால் எடுத்தல் “அவர் தாம் படியினின் நெழாவகை கண்டு” தொண்டர்கள் அறிவித்தபடி தாமும் கண்டமையானும், எடுத்தாலன்றி எழாா என்று கண்டருளினமையானுமாம்; இது மந்திரியாரது திருத்தொண்டினது உறைபடும், மந்திரத் தொழில் வனமையுமாம்; என்னே? “எழுத” என்ற சொல்லின் அருளளவினன்றிச் செயலினனும் மேல் எடுக்கப்பெறும் அருளைப் பெறும் துணை என்க. எகுகள் நாடு கீழே கிடக்கின்றது; அதனை மேல் எடுத்தருளால் வேண்டுமென்று வாககினுறு கூறுது தாம் வணங்கிச் செயலால் விண்ணப்பித்தனா அமைச்சா பெருமான; அதற்கு அவ்வாதேயாகுக என்று பின்னையா தமது வாககினுறு கூறுது கைகளால் எடுத்த செயலால் அருள் புரிந்தனா; எனவே பாண்டிநாட்டினை ஈண்டு வினைப்பரசமயக் குழிகின்றும் மேல் எடுக்கும் அருட்செயல் அதன் மந்திரியாரை எடுத்த செயலானே ஈண்டே நிகழ்நதுவிட்டதென்க; பின்னர் கிகழ்பவை எல்லாம் இதன் தொடாசசியாகிய சடங்குகளே என்பதாம்; எடுப்ப என்பது “என்னே யிப்பவத்திற சேரா வகையெடுத்து” (சித்தி - சுபக - பாயி 2) எனபுழிப்போலப் பரசமயத் தீமை காத்து எடுத்த குறிப்புருவகப் பொருளும்பட கின்றது.

கைதொழுது அவரும் முன் நீர்ப் - பின்னையா கர கமலங்கள் பறறி எடுப்ப எழுந்து அவர் திருமுன்பு தொழுத படியே கின்றனா. அவரது அருட் செயலினைப்பெற வண்ணமே அருட்டிருவாககினையும் பெறுதலை வேண்டி என்க; அக கருத்தினை அறிந்த வள்ளலாரும் அவவாதே தாம் முறப்பட்டு மதுர வாக்களித்தல் மேற்கூறப் படுதல் காண்க.

வாமிது தவத்தால்—வாக்களிப்பாரீ - வரம் பெறுதற்கு உரிபதாய் மிகுந்து பகருவ காலம் வந்த தவம் காரணமாக - வரம் தரும் வாக்களிக்கப் பெற்றாா என்க. “தமிழ் காட்டுத் தரைசெய் தவப்பயன் விளங்க” (2551) என்றதும், மேல் “தம் பெருந்தவத்தின் பயனனையார்க்கு” (2556) ‘நறவத்து மானியா...யானுமென பதியுஞ் செய்த தவ மென்கொல்” (2570) என்பனவும் கருதுக, வாமிது தவமாவது வரம் பெறுதற் கணித்தாக மிகுதி பெறற் தவம்.

வள்ளலாரீ—அளிப்பாரீ - வள்ளலாராகலின் அளிசெயது தாமே முறப்பட வாக்கருளினா என்பது.

அவ்வுரை—இவ்வுரை—என்பனவும் பாடங்கள்.

657

2556. (வி - ரை) மகளாரீக்கும் - உமக்கும் - திருவருள் பெருதும் நன்மை தான் வாலிதே - திருவருள் பெருகுதலால் வரும் நன்மை; வாலிதே - சிறந்து செல் கின்றதே.

சேம்பியரீ பேருமான் துல் மகளாரீக்கும் - மன்னிய சைவத் துறையின் வழி வந்தும், அதனின் மாறாக ஒழுகியும், அதனைப் பறபல இடையூறுகளின் இடையிலே யும் விடாது பறறியும், தம்நாடு சைவத்தின் ஓங்க நினைந்து முயன்றும் வந்த பெருமை பற்றியும், அரசியாராக ஆணை தந்து இயக்கும் முதன்மையும், உரிமை பறறியும் சோழரது மகளார் என்ற தன்மையாற கூறி முதற்கண் வைத்துக் கேட்டருளினர்; “இவ்ருப பெண்ணுக்கு முதன்மை தந்து விசாரிப்பது கருத் தென்று விசேடம் காண்பாருமுண்டு; அது பொருந்தாமை தேற்றம். மண்

ணைலா நிகழ மன்னனும் மன்னு மணிமுடிச் சோழனறன மகளாம், பண்ணினோ மொழியான் " என்றும், " மறகையாககரசி வளவர்கோன் பாவை " என்றும் வரும் தேவாரக் கருத்துக்களும் காண்க ; இத்திருப பதிகத்தினுள் அம்மையாரை முதலிலும் அமைச்சனாரை அடுத்தும் வைத்துக் கூறிய வைப்புமுறையும் காண்க.

நம்பெருமான் என்று தம்மையும் உளப்படுத்திக் கூறியது கருத்தொன்றித்த திருத்தொண்டின் உரிமைபற்றி ;

திருவருள் பெருகு நன்மைதான் வாலிதே - உயிர்களுக்கு வரும் இனபமும் துன்பமும் இறைவா செய்யும் அருளால் வந்து கூடுவன ; அவ்வாறு இறைவா கூட்டு விப்பதும் நன்மையின் பொருட்டேயாம் எனபது துணிபு ; இங்கு வாலிதே - என்றது நன்கு செல்கின்றது - இன்பமாகச் செல்கின்றது - என்ற நிகழ்காலக் குறிப்பு ; ஏகாரம் வினா ; இது கலம் வினவும் வகையால் எழுந்தது ; ஆயின, " மானியாரா தமக்கு மானக், குணமென சிந்த மெய்மறைக் குலசசிதை யார்த மகரும், நன்றுதான் வினவக் கூறி " (2570) என்றபடி திருமறைக்காட்டில் இவர்கள் வரவிட்ட அறிவுடை மாந்தர்பால் வினவிக் கேட்டறிந்து கொண்ட பிள்ளையாரா, இங்கு " நன்மைதான் வாலிதே " என்று மீண்டும் வினவிய தென்னையோ ? எனின், முன்னர்க் கேட்டறிந்தது பிறாபாற கேளவி ; இங்குக்கண்ட போது நேரிற் கேட்டது கண்டறிவதாவதாம் மரபு. ஆதலின் வினவிய தென்க. இனி இவ்வாறு கொள்வதுடன், இரட்டிற் மொழிந்து கொண்டு, மறைக்காட்டில் அவர்கள் பாலறிந்தபடி நாட்டின் தீங்கு பரவிய நிலையினுக்கு " வருந்தற்க " என அஞ்சல அருளும் முகத்தால், முன்னா நம் பெருமான செய்த திருவருள் இனிப்பெருகும் ; இன்று காணும் நன்மைதான் வாலிதேயாம் ; என்று பிரித்துப், பிள்ளையாரது விளக்கம் பொருந்தக் கூறும் அமுத வாழ்த்தாக உரைத்தலுமாம் ; இப்பொருளில் பெருகும் - இனிப்பெருக நிகழும் என வினைமுற்றுகக் கொள்க ; ஏகாரம் - தேற்றம் ; பிரிநிலையுமாம்.

மண்மிசைத் தாழ்த்து - பிள்ளையாரா வினவுக்கு விடை கூறும் முகத்தால் வணங்கி.

தம்பெருந் தவந்தீன் பயன் அனையார் - பிள்ளையாரா ; தம் - தம்மையும் அம்மையாரையும் அரசனையும் நாட்டினையும் உளப்படுத்திக் கூறியது ; பெருந் தவந்தீன் பயன் அனையார் - முன்னேப் பெருந்தவரு செய்திருந்தாலன்றி இப்பயன் கிடையா தென்பது.

நன்மையாம் நிலை - உள்ள நிலை, தன்மை - உண்மை. மேற் கூறுவது உபசாரமாம் முகமனைய இயல்பு அன்றி உள்ளபடி உணர்ந்து கூறும் உண்மை என்பது

சேம்பியா தலைவன் - எனபதும் பாடம்.

658

2557. (வி - ரை) இது மிகச் சிறந்த ஆழந்த கருத்துடன் அமைச்சுத் திறம் விளங்கும் பெருமையுடையதொரு திருப்பாட்டு.

சேன்ற காலத்தீன்...பெற்ற பேறு - திருவருள் - என்றதனால் சென்ற காலத்தையும், வாலிதே என்றதனால் நிகழ் காலத்தையும், பெருகும் நன்மைதான் என்றதனால் எதிர்காலத்தையும் குறித்து வினா நிகழ்ந்தமையால் மூன்று காலத்தும் நன்மையே என்று கூறி, அதற்குக் காரணம் நிகழ்காலத்திற் பெற்ற பேறேயாம் என்று முடித்தனர். இன்று எழுந்தருளும் இப்பேறு சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத திறமாகிய பெரும் தவத்தாலன்றிக் கைகூடாததலின் கழிகாலத்தில் திருவருள நன்கிருந்த அததவத்தை முற்றச் செய்தது ; இனி இன்று எழுந்தருளும் இப்பேறு மேல

வரும் காலத்தில் பெருகும் நன்மையினைச் செய்யும் எனபது உறுதியாதலின் எகிர காலச் சிறப்பு இப்பேற்றின் பயனாகக் கிடைக்கும் என்று கூறினர் ; எனவே சென்றகாலச் சிறப்பு இன்று பேறுதர, இது எகிரகாலச் சிறப்பினைக் காட்ட இவ் வாறு மூன்று காலமும் திருவருள் பெருகு நன்மையின் வாலிதாம் நிலைமையில் உள்ளோம் என்றா ; பெருமானது அருளின் நன்மையினைப் பிள்ளையார் வினாவக, குலச்சிறையார் அதனைப் பிள்ளையாரது எழுந்தருளுதலின் மேற்சாத்தி, இதுவே பெருமான் திருவரு ளின் நன்மையின் உருவாய் வந்துள்ளது என்று முடித்த நயமும் காண்க ; இதனால் எதற்குமே திருவருள் உடையேம் என்று முடிவு கொள்க ; இது பிள்ளையார் அம்மை யாரையும் தம்மையும் குறித்து வினவியபடியால் உடையேம் என்றது அதற்கு விடையாக இருவரும் உடையோமாயினும் என்று கொள்ள நின்றது.

நீற்றியில் ..படைத்தனம் - முன்பாட்டிற் கூறியபடி கேட்டருளியதற்கு ஏற்ப இருவர் நலமும் பற்றி விடை கூறினும் அந்நலம் அரசனையும் நாட்டினையும் பற்றிய நலத்தை இன்றியமையாததலின் மேலும் கூறலுற்று, அதுவே தமது கருததாகிய விண்ணப்பமாக இவ்வருளுகையின் பயனாய் அதனையும் பெறமனம் என உறுதியும் விரை வும் பற்றி இறந்த காலத்தார் கூறிய நயமும் காண்க.

மேன்மையும் படைத்தனம்-பிள்ளையார் தம் இருவர் நன்மையினையே வினவின ராதலின், அதனோடு சாத்தி விடைகூறிய நாட்டினலும் அரசனலும் தமது நலமே யாகிய மேன்மையேயாம் என வினாவுக்கேற்ற விடையாகப் பொருத்திக் கூறிய திற மும் காண்க.

நீற்றியில் நெறி - நன்மையற்ற சமண நெறி ; தீ நெறி என்னுது நீற்றியில் நெறி என்றது தீமையை வாயிலுலு கூறாத மரபு.

நற்றயிழ் வேந்தன் - “ தயிழ்நா நெற தீங்கினுக் களவு தேற்றச சிந்தையில் ” (2502) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பாரக.

வேள்கொள் திருநீற்றின் ஒளி - திரு கீற்றுப் பதித்ததால் வெறறி வரும் வரலாற்றின் முற குறிப்பு ; “ புத்தரொ டமனை வாதி லழிவிக்கு மண்ணல் திருநீறு செம்மை திடமே ” (தேவா) என்ற திருவாக்கும் கருதுக.

அழந்திய நாடும் வேந்தனும் ஒளியினில் விளங்கும் மேன்மை என்றதனால் முன்னா இருளில் அமுந்திய தாழவு என்பதனைப் பெறவைத்த நயமும் காண்க.

நீற்றின் ஒளியினில் - என்பதும் பாடம்.

659

2558. (வி - ரை) இது பிள்ளையாரை எகிரகொள்ளும்படி அம்மையார் அமைச்சரைக் கட்டினாயிட்டு வலி யனுப்பிய திறத்தை உரைத்தது ; அம்மையார் வாக்கினைப் பற்றியே முன்னிலைக் கூற்றாக அறிவித்த நயமும், இவ் வரவேற்பு அரசாங்க நிலையில் அமர்ந்து செய்யப்படுகின்ற தென்றறிவித்த நிலையும் காண்க.

எம்முடைய வாழ்வு எழுந்தருளியது - வாழ்வு தருபவரை வாழ்வு என்று பண்பின் உருவமேயாக உருவகித்தா ; “ ஞானத்தின் நிருவுருவை ” (2626) என்று மேல்வரும் பாட்டின் கருத்தினையும் ஓக ; பிள்ளையாரை ஒரு மானிட உருவுடையாராக இவர்கள் கருதவில்லை ; திரு அருளின் உருவாக், தமது வாழ்வின் உருவமேயாக, ஞானத்தின் உருவமாக, என்றிவ்வாறே கண்டு கொண்டனா : வாழ்வு - “ இங்கெழுந்தருள உயர்ந்தோம் ” என - 2543 என்ற கருத்தும் காண்க.

அங்கு - பிள்ளையார் எழுந்தருளி வரும் அவ்விடத்து முன் சென்று ; எழுந்தரு ளும் வார்த்தை - கூற வந்தவா மொழியைக் கேட்ட (2541) அப்போது எழுந்தருளிய அந்த இடத்தில் என்க.

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் அகந்.

மீளவும் பணிந்து போற்றினீர்- அமமையாரது விண்ணப்பத்தைத் தெரிவித்ததன் பொருட்டு மீண்டும் பணிந்தனா. அமைச்சர்-அமைச்சராதலின் என்பது குறிப்பு. 660

2559. ஆங்கனம் போற்றி யடிபணிந் தவர்மே  
 ளளவிலா வருள்புரி கருணை  
 தாங்கிய மொழியாற மருவன விளம்பித்  
 தலையளித் தருளும்ப் பொழுதில்  
 ஓங்கேயில் புடைசூழ் மதுரைதோன் றதலு  
 முயாதவத தொண்டரை நோக்கி  
 “சங்குதம் பெருமான் நிருவால் வாய்மற்  
 மெமமருங் கின” தென வினவ,

சுசுக

2560. அன்பரா யவர்முன் பணிந்தசி ரடியா  
 ரண்ணலா ரடியினை வணங்கி  
 முன்புநின் மெடுத்த கைகளாற காட்டி  
 “முருகலர் சோலைகள் சூழ்ந்து  
 மின்பொலி விசம்பை யளக்குளீர் கொடிசூழ்  
 வியனெடுங் கோபுரந் தோன்றும்  
 என்பணி யணிவா ரினிதமாந் தருளும்  
 திருவால் வாயிது” வென்றார்.

சுசுக

2559. (இ - ள்) ஆங்கனம், .பொழுதில் - அவவாறு துதித்தது திருவடியில் வீழ்ந்து பணிந்தவாமேல அளவிலலாத அருளைத் தரும் கருணை கூர்ந்த மொழிகளால் தக்கவற்றைச் சொல்லித் தலையளி செய்தருளும் அப்போது : ஒருகு எயில் ...தோன்று தலும் - ஓங்கிய மதில்கள பக்கங்களிற் சூழ்ந்த மதுரையம்பதி கட்டிலப்படத் தோன்று தலும் கண்டு ; உயாதவத தொண்டரை வினவ - உயரும் தவமுடைய தொண்டரைப் பார்த்து, “இவ்விடத்து நமது இறைவா எழுந்திருக்கின்ற கிருவாலவாயானது மறறு எப்பக்கத்தில் உள்ளது ?” என்று கேட்க ;

சுசுக

2560. (இ ள்) அன்பராயவா...காட்டி - அவவாறு வினவப் பெற்ற அன்பரா யவர்முன் பணிந்த சிறப்புடைய அடியாராகிய குலச்சிறையாரா பின்னையாரது இணையார் திருவடிகளை வணங்கித் திரு முன்பு நின்ற எடுத்த கைகளினாலே சுட்டிக் காட்டி ; “முருகலா ..கிருவாலவாய இது” என்றா-வாசம் விரிகின்ற சோலைகளாற்சூழப்பட்டு, மின்பொலியும் ஆகாயத்தை அளக்கும்படி நீண்ட கொடிகள் சூழ்ந்த பெரிய நீண்ட கோபுரங்கள் தோன்றுகின்ற இது, எலும்பின் அணிகளை அணிந்த சுந்தரோசரவரா இனிதாக வீருமபி வீற்றிருக்கும் திருவாலவாயாம்” என்று சொன்னா.

சுசுக

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

2559. (வி - ரை) அடிபணிந்தவர்மேல் - அடிபணிந்த குலச்சிறையாரும் அவரைத் தம் பொருட்டுச் சென்று அடிபணிவீரோன்று வவிய அமமையாரும் ஆகிய இருவா மேலும் என்பது குறிப்பு.

அளவிலா...தலையளித்ததலும் அப்பொழுதில் - கருணையை உட்கொண்ட மொழிகளால் தலையளி செய்தபோதில் ; அமமையார பணித்தபடி கூறிப் பணிந்த குலச்சிறையாருக்கு அதனை ஏற்று அருளிய மொழிகளாற கூறிச் சிறப்பருளும் மாபு பற்றியது.

அப்போழத்தில் - மதுரை தோன்றுதலும் - குலச்சிறையார் முன் சென்ற எதிர் கொண்ட இடம், மதுரைமா நகரமும், மதிலும் கோயில் கோபுரங்களும் வடக்கிருகது வருவோர்க்குக் கண்ணுக்குத் தோன்றும் எல்லைப் ப்புறமாகிய தூரமுள்ள இடம் என்பது ஈண்டுக் கருத்த தக்கது.

உயர்தவத் தொண்டரை - வந்து பணிந்த குலச்சிறையாரை; பொதுவாக எல்லா அடியார்களையும் என்றலுமாம்.

நம்பெருமான் திருவாலவாய் மற்று எம்மருங்கினது? என வினாவ-நகரமும் பற் பல ஆலயங்களும் பற்பல கோயில்களுமாகச் சோலைகளினிடையே தோன்ற, அவற றள்ளே திருவாலவாய்க் கோயில் எது என்று வினவியபடி. மற்று - இங்குத்தோன்றம எனையவறறா என்ற பொருள்பட நின்றது. " திருக்காளத்தித்திருமலை யிமலைகளில் யாதென்று கேட்டா " (2917) என இவ்வாதே பின வருவதுடன் ஒப்பு கோக்குக. 661

2560. (வ - ரை) அன்பராயவர் முன்பணிந்த சீரடியார் - குலச்சிறையார் ; தொண்டாளைப் பொதுவில நோக்கிப் பிள்ளையார் வினவியதாகக் கொள்ளின், அவர் களுள்ளே அவர்களைப் பணிதலே பண்பாகவுடைய சிறப்புடையவராகிய குலச்சிறை யார் விடை கூறினா என்க.

அண்ணலாரடியினை வணங்கி - வினவிய பிள்ளையாருக்கு விடைகூறும் மரபு.

முன்புநின்றேந்த கைகளார் காட்டி - பிள்ளையாரது பின்னே தொடர்ந்துவந்த குலச்சிறையார் இவ்விலாவுக்கு விடை கூறுமாறறல முன்பு வந்து கின்று என்க ; எடுத்த - மேலே துக்கிச் சுட்டிக் காட்டிய ; பிள்ளையார் கரகமலங்களாற பற்றி எடுக்கப்பட்ட என்ற குறிப்பும் காண்க ; பாண்டி நாட்டைத் தாங்கி மேலெடுக்கத் துணையாய் நின்ற என்ற குறிப்பும்பட நின்று காண்க.

முருகலர்...இது திருவாலவாய் - திருவாலவாயத் திருக்கோயிலினைப் பண்பு தெரியப்போற்றியபடியும், அடையாளங்கூறிக் காட்டியபடியுமாம். மேல் " போற்றிக் காட்டி " (2561) என்பது காண்க. அதோ சோலைகள் நிலத்திற சூழ்வன ; அதோ அவற்றின் இடையே நீள கொடிகள் வானிற சூழ்வன ; அதோ அவற்றி னிடையே பெரிய நீண்ட கோபுரங்கள் தோன்றுவன ; இதுவே எமது இறைவர் இனிதமாந்தருளும் ஆலவாய்க் கோயில் என்றபடி. தோன்றும் இது - திருவாலவாய் என்க ; ஆறகு மேலே காணப்பட்ட கோபுரத்தால் காணப்படாத கோயிலினைக் கண்டு கொள்ளக் காட்டிய அளவை நிலையும் காண்க.

என்பணி யணிவார் - அணியலில்லாத எனபினை அணிந்ததுபோலத் தகுதியற்ற எனது பணியினையும் அணியாகப் பூண்டவா என இரட்டிற் மொழிந்த கொள்ளுவதை (என்பு - அணி) நயமும் காண்க ; முன்னேப் பொருளில் என்பாகிய அணி எனவும், பின்னையதில் என் - பணி எனது பணி எனவும் கொண்டு சிறப்பும்மை விரித்துக் கொள்க.

இனிதமர்ந்து அந்நும் - தமது பணியினையும் ஏறறு அருள்புரிந்த பிள்ளையாரைத் தந்த சிறப்பும் உணர்த்தியபடி ; "இன்னருட் பிள்ளை யாரைத் தந்தனையிறைவ" (2765) என்று பின்னா மண்ணா போற்றும் கருத்துக் காண்க ; அந்நும் - முன்னும் இன்றும் பின்னரும் அருளும் என மூன்று காலமும் குறித்தது கின்றது ; இனிது அமர்ந்து என்ற கருத்தும் இது ; " இனியன வல்ல வற்றை யினிதாக நல்கு யிறைவன் " (பிழந்தக் காந் - பிள் - கொச்சைவயம். 5).

விசும்பையளக்கும் - திருவாலவாய் - என்று கூட்டித் தேவருலகம் முதலிய புவனங்களின் நிலைகளை எல்லாம் கிளையிட்டருளும் எல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி முளைத்த இறைவனார் எழுந்தருளும் கோயில என்றும், தேவா தமது பதங்களை எல்லாம் காவல்பெற வந்து வணங்கும் கோயில என்றும் இதன் தொன்மையும் பெருமையும் தோன்றக் கூறியபடி என உரைத்தலுமாம் : இப்பொருளில் விசும்பு - விண்ணுலகம் எனக். திருவாலவாய் எனபதும் பாடம். 662

2561. தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு

துணைமலர்க் கரங்குவித் தருளி

மண்டுபே ரன்பால் மண்மீசைப் பணிந்து

“மங்கையர்க் கரசி”யென் மெடுதே

“ யெண்டிசை பரவு மாலவா யாவ

திதுவே ” யென றிருவாதம் பணியுங்

கொண்டமை சிறப்பித் தருளினற் பதிகம்

பாடினார் குவலயம் போற்ற.

சுசுசு

(இ - ன்). தொண்டர்தாம் பணிந்து - பெருந் தொண்டராகிய குலச்சிறையார் தாமே இவ்வாறு போற்றிக் காட்டியிடக் கண்டு, மலர்போன்ற இரண்டு கைகளையுஞ் சிரமேற குவித்து கிணைநக பேரன்பினாலே தரையின்மேல் வீழ்ந்து பணிந்து எழுந்த வின்று ; மங்கையர்க்கரசி...சிறப்பித்தருளி - “ மங்கையர்க்கரசி ” என்று தொடங்கி எண்டிசையோரும் பரவுகின்ற திருவாலவாய் ஆவது இதுவே என்று மகுடம்பொருத்தி அம்மையாரும் அமைச்சருமாகிய இருவருடைய பணிகளையும் சிறப்பித்து அருளிச் செய்த உலகம் போற்றும்படி நற்பதிகத்தினைப் பாடியருளினார்.

(வி - ரை) தொண்டர் தாம் - குலச்சிறையார் தாமே ; போற்றிக் காட்டிட-முன் பாட்டிற் கூறியபடி அறிவித்த வகையிலை தாம் போற்றத்தலும் பிள்ளையாருக்குக் காட்டு தலுமாகிய இரண்டினையும் ஒரு செயலிறை செய்த கிதூ காண்க ; காட்டிடக் கண்டு - அடையாளங்களுடன் காட்ட ஆவற்றின் வழியே கண்டு ; மண்மீசைப் பணிந்து - வரும் வழியிடைத் தெருவில் மணமேல திருமேனிப்பொருந்த வீழ்ந்து பணிந்து ; கோபுரத்தைக் கண்டவுடனே அது தூலவிநகமாகிய இறைவரது திருமேனியாதலின் அவ் விடத்தே வணங்குதல வேண்டும் என்ற மரபொழுக்கம் குறித்தது ; திருக்கோயிலி னுள் நின்று வீழ்ந்து வணங்கக் கூசும் புலவறிவாளர், பிள்ளையார் காட்டியருளிய இவ வழியைக் கண்டேனும் திருநதவார்களாக.

மங்கையர்க்கரசி என்று எடுத்தே - இது பதிகத் தொடக்கத்தினையும், “ஆலவா யாவ திதுவே” என்பது பதிகத்தின் ஒவ்வொருபாட்டினிறுதியாகவரும் மகுடத்தையும், “ இருவர் தம்பணியும் கொண்டமை சிறப்பித்து ” என்பது பதிகக் குறிப்பாகிய கருத்தினையும் எடுத்தக் காட்டியபடியாம்.

குவலயம் போற்ற நற்பதிகம் பாடினார் - எனக் ; குவலயம் போற்ற - உலகம் இப்பதிகத்தினைப் போற்ற என்றும், இப்பதிகத்தினையே துணையாகக் கொண்டு இனிப் போற்றியுய என்றும் உரைக்க நின்று ; நற்பதிகம் - (“ வெள்ளை நீரணியும் கொற்றவன் ”) நலங்களைப் பெறுவிக்கும் பதிகம் ; “ அந்நலம் பெறுசீர் ” என்ற பாடல் காண்க ; பதிகப்பாட்டுக் குறிப்புகள் பார்க்க ; குவலயம் போற்ற - போற்றும்படி உட்கொண்டு. இடையிலே போற்றாதலில்லாத பாண்டிநாடு இனிப் போற்றிச் சிவநெறியில் ஓங்குக என்ற திருவுள்ளக் குறிப்புடன்



என்றலுமாம் ; “ பன்னலம் புணரும் ” “ சிவன்றிரு ரீதறினை வளர்க்கும் ”, (பதிகம்)  
என்பன முதலியவை காண்க. 663

திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - புறநீர்மை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை வரிவளைக் கைமட மானீ  
பங்கயச் செலவி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்  
பொருகழ லுருவன பூதநா யகனல வேதழம் பொருள்களு மநளி  
யங்கயற் கண்ணி தன்னெடு மமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே. (1)

வெற்றவே யடியா ரடியிசை வீழும் வீநுப்பினன் வெள்ளை நணியுள்  
கொற்றவன் நனக்கு மந்திரி யாய குலச்சிறை குலாவினை நேததம்  
ஒற்றைவெள் விடைய னும்பரா தலைவ னுலகின் லியற்கையை யொழிந்திட்  
டற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே. (2)

பன்னலம் புணரும் பாண்டிமா தேவி குலச்சிறை யெனுமிவா பணியும்  
மந்நலம் பெறுசீ ராலவா யீசன் நிருவடி யாங்கவை போற்றிக  
கன்னலம் பெரிய காழியுன ஞான சம்பநதன் செந்தமிழிவைகொண்  
டன்னலம் பாட வல்லவ ரிமையோ ரேததவீர நிருப்பவ ரினிதே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக்குறிப்பு :—பாண்டிமா தேவியாரும் குலச்சிறையாரும் எனும் இருவர் தம்  
பணியும் கொண்டு அருள்புரியும் இறைவா அவகயற கண்ணியோடும் இனிது அமர்ந்  
தருளும் திரு ஆலவாயாவது மிதுவே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—எடுத்த திருப்பாட்டினில் அம்மையாரைப் பாராட்  
டிய திறத்தினின் மேம்பாட்டை விரித்த அத்தனையே ஆதரவாக வைத்த அவர் தம்  
புராணத்துள் ஆசிரியா விரிவுரை செய்து வரலாறு கூறும் திறம் காண்க. (மங்கையர்க்  
கரசியம்மையா புராணம். 1). 1-3-5-7-9-பாட்டுக்களில் அம்மையா பணியை  
யும், 2-4-6-8-10 பாட்டுக்களில் குலச்சிறையா பணியையும், 11-வது  
பாட்டாகிய திருக்கடைக காப்பினில் இருவா பணிகளையும் பாராட்டி அவர்  
கள் பணியும் அந்நலம் பெறுசீராலவாயீசன் என இறைவரைப் போற்றியமைந்த  
பதிகத் திருவாகுகின்றிறமும், அதன் பயனாகப் பாண்டிநாடும் தமிழ்நாடும் ஷுவமும  
அன்று முதல் இன்றுவரையும் இனிமேலும் அடையும் பெருநலங்களையும் ஓக ; இப்  
பதிகக் குறிப்புகளையே பற்றிக் குலச்சிறை நாயனா புராணத்தினுள் ஆசிரியர் அவா  
வரலாறு விரித்தமைபும் கருதுக ; இதற்குப்பதிகம் சைவத்திறம் உலகில் நின்று நில  
வப் புத்தியிரித்திக் காதத பெருஞ் சிறப்புடைய பதிகங்களுள் ஒன்று. பாண்டி நாட்  
டில் பின்னையார் எழுந்தருளிப் பாடிய அந்நாட்டுத் தலப்பதிகங்களுள் முதலாவது  
பதிகம் இது ; பின்னையார் பதிகங்களின் பின்னரே போந்தன அரசர்களும் கம்பிகளும்  
அருளும் பதிகங்கள்.

இப்பதிகம் புறநீர்மைப் பண்ணில் அமைந்த சிறப்பும் கருத்தத்தக்கது ; புறநீர்மை  
பதப்பண்களுள் ஒன்றாகும் ; இதற்கு இக்காலத்துக் கொள்ளும் இராகம் பூபாளம்  
என்பர். இது விடியற்காலம் ஞாயிறு உதிக்குமுன் உள்ள ஒரு முகூர்த்த வேளையில்  
(முன்னே முக்கால் நாழிகை) பாடத்தக்க தென்பர் ; இதுவே திருப்பள்ளி எழுச்சிக்  
குரிய வேளையுமாம் ; “ ரீதணிந்தா ரகத்திருளும் நிறைகருத புறத்திருளு, மாறவருந்

திருப்பள்ளி யெழுச்சியினின் " (1333) என்ற இதன் இயல்பை ஆசிரியர் விரிததக் காட்டியருளினர் ; இது பற்றி ஆண்டுரைத்தவை பார்க்க; பாண்டி நாட்டிற் பழிநாடும படி பரந்த அமண் என்னும் வல்லிருள் போய் மாய்ந்த விடியும் காலம் வந்தது என்ற குறிப்பும் தருவதாம். இதனால் பின்னையார் எழுந்தருளிப்பாடிய கேரம் விடியற்காலமாம் என்பதும் குறிப்பர்.

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) வளவர்கோன் பாவை - சிறப்புப்பற்றிச் சோழனது மகளா என்ற நிலைமையால் முதலிற் கூறிப் பாண்டிமா தேவி என்ற நிலையைப் பின் வைத்தா ; சிறப்பாவது வழிவழி சைவ நெறியிற் திறம்பாமைபும அதன் ஏற்றத்தை மறவாது முயலுதலுமாம் ; " மன்னிய சைவதத்துமையின் வழிவந்த குடிவளவர் " (1900) என்றும், " சிவன்றிரு நீற்றினை வளாகதும் " (தேவா) ; " தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை " " தங்கள் பொங்கொளியெண் டிருநீறு பரப்பினரை " (மறகை - புரா 1) என்றும் கூறும் கருத்துக்கள் காண்க. மாணி - பெருமையுடைய அமையாரா ; காரண இருதியாய மறகையாக்கரி யம்மையாராகக் குறிக்க வழங்குவது ; பங்கயச் செல்வி - ஆயிரம் இதழ்த் தாமரையில் வீற்றிருக்கும் உமையம்மை போல்வா. 1718 - 1758-ல் உரைத்தவை பார்க்க ; அழலநவன் - தியிலால், பின்னா கிகழும் சரவாதமும, அனல் வாதமும, வெல்லும் வரலாற்றாக் குறிப்பும், இனம் பற்றிப் புனல்வாத வரலாற்றாக் குறிப்பும் காண்க ; வேதமும் பொருள்களு மநளி - வேதத்துக்குப் பொருளருளிய திருவினையாடற் குறிப்பும், இனி வேத னுனெறியே யாக்கும பயன பற்றிய பகுதிகளின் குறிப்பும் கருதியது ;—(2) வெற்றவே - வேறொரு பயனும் வேண்டாமலே ; வீழ்தல் - அடியற்ற மரம் போல வீழும் நிலை குறிப்பு. வெள்ளை நீரணியும் கொற்றவன் - பிற்சரித் விளைவுக் குறிப்பு ; உல கினில் இயற்கையை ஒழிந்திட்டு அற்றவர்கீது அற்றசிவன் - பாசப்பறழ முழுவதும் நீங்கியவாகுத (அவவறுதலாகிய தொழிலாருக) தான முழுவதும் வெளிப்பட்ட சிவன் - " அறவே பெற்றா கிணன்பா " (திருவா), " உற்றவா பெற்றவ மற்றவை முற்றும், அற்றவர்க் கற்றவன் அல்லவாக கல்லவன் " (திருபாவிருப்த 20),—(4) அணங்கு - கறகை ;—(5) செய்ய தாமரை மேலன்னம் - " பங்கயச் செல்வி " (1); செய்ய - முத்தித் திருவுக்கு முதலவியாகிய என்றது குறிப்பு ;—(7) நீறும் - திருநீற் தன்பினைப் பலவாற்றலும் விளக்கம் பெறக் கூறுதல் காண்க ; பளிங்கின் பெருமையுடனே - மரகதம் அடுத்தார் போல் - இறைவா பளிங்கு மலை போலவும் அம்மை மரகதக்கொடி போலவும் உள்ளா ; " மரகதக் கொடியுடன் விளங்குந், தென்னு பேரொளிப் பவளவெற பென " (1644)—(8) நாவணங்கு இயல்பாம் அஞ்செழுத்து- ஐத்தெழுத்த ஒத்தல் நாவிற்கு இயற்கையா லமைந்தது. " நாவினுக் கருநகல் நமச்சி வாயவே " " நாப்பினை தழுவிய " " நான் மறகதினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே " என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க, நல் இயல்பாதும் கோவணம் பூச்சாதனம் - கோவணமும் பூதியும் மணியும் நல் இயல்பாக உடவிற் பொருநதவன் ;—(9) மண் ணோலாம் - மண்ணும் - அக்காலம் சோழா ஆட்சி பெருக நிகழ்ந்தமை காணத்தக்கது ; " உலகெலாம் காக்கின்ற பெருமான காடவாகோன கழறநிகழ்கன் " (தேவா) ; " அன்பாயன் பொற்குடை சிழற குளிரவது " (85) ; முதலியவை ஒப்பு நோக்கத் தக்கன ; மண்ணும் - மண்ணுகின்ற ; கிகழ்காலக் குறிப்பும் அருளாசிக குறிப்பும்பட ஓகியது காண்க ;—(10) தன் - இவரு அண்டகாயகரைக் குறித்தது ; அண்டகாய கரைத் தொண்டர் குலாவக கண்டு குலச்சிறையார் அது கருதி யின்புறுதின்னார் என்பது ; தன் - குலச்சிறையாராக் குறிப்பதாக உரைப்பாருமணடு ; துறியின் கண்

நெழியிடை வாரா - அந்நெழியில் அவர் கொள்ளும் குறிப்பினில் அடங்காத;—(11) பணியும் அந்நலம் பெறுகீர் - இறைவர் இவ் விருவரது பணிகளையும் ஏற்றருளும் சிறப்பு; பணிகளும் வேண்டிய அந்நலங்களைப் பெறவுள்ள என்மலுமாம்; இன்னலம் - இனிய நன்மை பெறும்படி.

தலவிசேடம்—திருவாலவாய் - பக்கம் ௧௩௧௦ பார்க்க.

2562. பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து பண்புடை யடியவ ரோடு  
தேமொ லயனுக் கரியவர் மகிழ்ந்த திருவால வாய்மருங் கணைந்து  
நீடுவர் செல்வக் கோபுர மிறைஞ்சி நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு  
மாடுகுழ வலங்கொண்டோடையவர் கோயின் மந்திரி யாருடன் புகுந்தார்.

(இ - ள்) பாடிய...வந்து - அவ்வாறு பாடிய திருப்பதிகத்தார் பரவியபடியே வந்து; பண்புடை...அணைந்து - அடிமைப் பண்பு பொருந்திய அடியவர்களோடும், தேமும் மாலுக்கும் அயனுக்கும் தெரிவரியராய் நிறை இறைவனார் மகிழ்ந்தெழுந்தருளிய திருவாலவாய்த திருக்கோயிலின் பக்கத்தே அணைந்து; நீடுவர்...புக்கு - நீண்டு உயர்ந்த செல்வத் திருக் கோபுரத்தைப் பணிந்து நிறையும் பெரு விருப்புடனே உள்ளே புகுது; மாடுகுழ வலங்கொண்டு - பக்கத்திற் குழும் திருமாளிகையின் வலமாகச் சூழ்ந்து வந்து; உடையவா ..புகுந்தார் - இறைவரது திருக்கோயிலினுள்ளே மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாருடனே புகுந்தருளினார்.

(வி - ரை) பாடியபதிகம் பரவியே வந்து - “பாடினார் குவலயம் போற்ற” (2561) என்று முன்கூறியபடி பாடிய திருப்பதிகத்தினைப் பாடிய வண்ணம் - பரவிய படியே; “ஆலவா யாவது மிதுவே” என்று பாடித் துதித்துக் கண்டு கொண்டபடி வந்து திருவாலவாயினை அணைந்தனா; “காளத்தி கண்டு கொண்டு, குளிரவரு நதியு டேகிக் குலவரைச் சாரல் சார்ந்தா” (749) என்ற கிலை கருதுக.

பண்புடை அடியவர் - “நற்றவக்கடல்” (2559), “உயாதவத் தொண்டர்” (2559); இவர்கள் பின்னையாருடன் வந்த திருத்தொண்டர்கள்; “பெருகொளிய “திருநீறுத் தொண்டர்முதாம் பெருகிவர” (2546). இவர்களே முன்னர்ப் பின்னையாரைப் பாண்டி காட்டுக்கெழுந்தருளிச் சமணரை வென்று சைவம் விளங்க அருள வேண்டுமென்று போற்றினவர்கள் என்க. 2512—பார்க்க. இவையெல்லாம் குறிக்கப் “பண்புடை யடியார்” என்றார்; குலச்சிறையார் அரசாங்க நிலையில் எதிர்கொள்ளச் சென்றார்; தமிழ்நாட்டுப் பதிகள் எல்லாம் அம்ணர்களது பலதிறப்பட்ட பாழிகளும் பள்ளிகளாகிச், சைவநெறியினிற் சித்தஞ் செல்லா நிலைமையில் சிகழ்ந்தும், அம்மையார் அமைச்சரூ ரிருவர் தம் பாங்குமனறிச் சைவ மன்கெய்தாதாகியும், போந்த தன்மைகளால் சைவத் திருத்தொண்டர்கள் பலா பின்னையாரை எதிர்கொள்ளப் போதும் நிலையினில் ரொன்பது குறிப்பு முன் 2499—2500—2501-ல் உரைத்தவை பார்க்க; அடியாரோடும் - அணைந்து என்று கூட்டுக.

திருவாலவாய் - இறகுத் திருக்கோயிலைக் குறித்தது.

நீடுவர் செல்வக் கோபுரம் இறைஞ்சி - “நீள கொடிமுது வியனெடுந் கோபுரத் தோன்றும்” (2560) எனறும், “மணியிசைப் பணிந்து” (2561) என்றும் முன்னர் கூறினார். அறகுக் கொடி சூழ்ந்த கோபுரச் சிகரங்கள் தோன்றின. கோபுரத்தால் அறியப்பெற்ற திருக்கோயிலையும் திருநகரத்தினையும் முன்னாப் பணிந்தனர்; இங்குக் கோயில் முழுதும் கோபுர முழுதும் காட்சிப் பட்டன. முறைப்படி கோபுரத்தை இறைஞ்சித் திருக்கோயிலினுள் புகுந்தனர்.

மாடு தூழ்புடை வலங் கொள்ளுதல் - இறைவர் எழுந்தருளியுள்ள கிணியின் பக்கத்திற் சூழ்ந்து உள்ளே அமைந்த திருமாளிகையினை வலமாக வந்து திருமுன்பு புகும் மரபு.

கோயில் - இறைவர் உள்ளே எழுந்தருளியுள்ள திருமுன்பு.

தூறிப்பு - பாண்டி நாட்டில் அம்மெண்ணும் வல்லிருள் சூழ்ந்தது ; அதனை மாய்ப்பதற்கு ஞானமணி விளக்கு எழுந்து வந்தது ; இஃது இரவு குறித்தது ; இனிப் பிள்ளையார் எழுந்தருளும் பொழுது இசைக்கும் காளத்தின் ஒலி குலச்சிறையார் செவியின் அமுது எனத் தேக்கிறதும் ; அப்பொழுது அவ்விரவு போய்ப் புலரும் காலமாகிய புலரி - (வைகறை) அணுகியது ; “ அருண்ணிற் திரான்றிசையணுகின் னிருன்போய்கன்றது வுதயம் ” (திருவா) ; அங்கு வரலாறு கூறும் ஆசிரியரது தெய்வத் திருவுள்ளத்தில் திருவருட் குறிப்பின் வழி அந்நேரம் காட்டும் புறநீர்மைப் பண்ணின் சந்தம் எழுந்ததாக அந்த யாப்பில் வரலாறு கூறத் தொடங்கிக் கூறி வந்தருளினார் ; பிள்ளையாரைக் குலச்சிறையார் என்கொண்டு பணிந்தது அவரது திருவருள் பெற்றபு போந்த போது பிள்ளையார் திருவாலவாயத் திருப்பதிகம் திருவருளால் இப்பண்ணிலும் சந்த யாப்பிலும் எழுந்தன ; அதனை அருளியபடியே பிள்ளையாரும் தொண்டாக்குடன் அமைச்சரோடு திருவாலவாய்க் கோயிலை அணைந்தனா. பொழுதும் புலரி தீர்ந்து விடிந்தது ; இவ்வரலாற்றின் இச்சந்தப் பாடல் யாப்பும் முடிந்தது ; திருமுன்பு சென்று திருவாலவாயுடையாரைக் கண்டதும் “ நீல மாமிடற ரூல வாயிலான, பால நாயினார் ஞால மாள்வரே ” என்ற ஆணையின் அருளும் பிறந்தது ; சமண இருளும் மாயான இறந்த தன்மையதாயிற்று ; சைவமும் சிறந்தது ; பிள்ளையாரது பதிகம் திருவருட் குறிப்பின் வழியே காலத்துக்கும் கிணக்கும் ஏற்க உகித் தெழுந்ததாக, அதன் வழியே வந்த ஆசிரியரது திருவாகும் அருட்குறிப்புத்தர எழுந்ததாம் என்க. 664

வேறு

2563. ஆளு மங்கண ராலவா யமர்ந்தினி திருநூத  
காள கண்டரைக் கணகளின் பயன்பெறக் கண்டு  
நீள வந்தெழு மன்பினுற் பணிந்தெழு நிறையார்  
மீளவும்பல முறைசில முறவிழுக தெழுவார் ;

சுசுரு

2564. அங்க மெட்டினு மைந்தினு மளவின்றி வணங்கிப்  
பொங்கு காதலின் மெய்மயிர்ப் புளகமும் பொழியுஞ்  
செங்க ணீர்தரு மருவியுந் திகழ்திரு மேனி  
யெங்கு மாகிநின் றேத்தினார் புகழிய ரின்றவர்.

சுசுசு

2563. (இ - ள்) ஆளும்...கண்டு - ஆட்கொண்டருளும் அங்கணராகித் திருவாலவாயில் விரும்பி இனிதாக எழுந்தருளியிருக்கும் திருலீலகண்டராகிய இறைவரைக் கண்கள் பெறாததன் இனிய பயனைப் பெறும்படி கண்டு ; நீள, நிறையார் - நீளமான வந்து எழும் அன்பினாலே பணிந்தெழுந்தும் அமைதி பெறாராகி ; மீளவும்... எழுவார் - மீண்டும் மீண்டும் பல முறை திருமேனி கிலம் பொருந்த விழுக எழுவாராகி,

சுசுரு

2564. (இ - ள்) அங்க மெட்டினும், வணங்கி - எட்டு அங்கத்தானும் ஐந்து அங்கத்தானும் அளவில்லாதபடி வணக்கங்கள் செய்து ; பொங்கு...அருவியும் - உண்ணிறைந்து பொங்கி எழும் அன்பின் மிகுதியினாலே மெய்யின்கண் மயிர்க்குச்செறி

தலும், செங்கண்கள பொழிகின்ற நீரின் அருவி போன்ற பெருக்கும் ; திகழ...  
 நின்ற - திருநீற்றின் ஒளிவிளங்கும் திருமேனியில் முழுவதும் பொருந்தும்படி. நின்ற ;  
 புகலிய ரிமைவர் ஏத்தினார் - காழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் அத்தத்தருளினார். ௬௬௬

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒரு முடிவு கொண்டன.

(வி - ரை) ஆளும் அங்கணர் - இனி மன்னவனை ஆட்கொண்டருளும் அங்  
 கண்மையுடையார் என்றது குறிப்பு. இதுவரை ஆட்கொண்டது முன்செய்திவினைப்  
 பயன் தந்து மறக்கருனை செய்து அவன அலமருதல் கண்ணுற்றருளியதாம் ; இனி  
 அவனது வினைகள் ஒத்துத் தலையென கிறமலாலே அங்கண்மை செய்து ஆளாக ஏற்றுக்  
 கொண்டருளும் நிலை ; அங்கணர் என்ற குறிப்பு. ஆளும்ங்கணர் - கண்டு என்று  
 கூட்டி ஆட்கொள்வந்த பிள்ளையார் கண்டு என்றலுமாம்.

ஆலவாயமீந்தினிதிநுத காளகண்டீர் - அரசனும் நாட்டவரும் முன் செய்த  
 தீவின்களாகிய விடத்தை அமுதமாக ஏற்றருளுபவா என்பது குறிப்பு ; “நீலமா  
 மிடற, ரூல் வாயிலான” என்ற தேவாரக் கருத்தை விளக்கியபடி.

பயன்பெறிக் கண்டு - “கண்கள் காண்மின்களோ கடனஞ்சுண்ட கண்டன்  
 மன்னை” (திருவங்கமாலி).

கண்களின் பயன் - கண் கிடைக்கப்பெற்ற பயன் - ஞானக்கண்ணால் எப்  
 பொழுதும் காண்பவா புறக்கண்ணும் பயன் பெறக்கண்டா என்றும், இதுவரை கண்  
 காணாது பயனிழந்த மதுரை மக்கள் இனிக்குண்டு பயன் பெறும்படி தாம்கண்டு  
 என்றும் உரைக்க நின்றது ; “இங்கெம்மைக் கண்விடுத்த” (2776).

பணிந்தேழ் நிறையார் - மீளவும் பலமுறை - விழந்தேழ்வார் - அளவின்றி  
 வணங்கி என்று மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. நிறையார் -  
 நிறைவு (அமைதி - திருத்தி) பெறாதவராகி ; வணங்குதல் மூன்று - ஐந்து - ஏழு -  
 ஒன்பது - பதினென்று என முறைப்பட விதிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு அளவுபட  
 வணங்குதலில் மனம் அமையாது ; அளவில்லாதபடி பலமுறையும் வீழ்ந்து வணங்கி  
 எழுந்தனர் என்பதாம் ; கிறையார் - விழுந்தெழுந்தார் - வணங்கி - நின்ற - ஏத்தினார்  
 என வரும்பாட்டுடன் முடிக்க.

நீளவந்து எழும் அன்பினால் - இவ்வாறு அளவுகடந்த நிலையில் வீழ்ந்தெழுந்து  
 வணங்குதல் அளவுகடந்து பொங்கி எழும் அன்பினாலன்றி விளையாது என்பதாம். 665

2564, (வி - ரை) அங்கமேட்டினும் ஐந்தினும் அளவின்றி வணங்கி - அட்  
 டாக பஞ்சாங்கமாகச் செய்யும் வணக்கங்களை எண்ணில்லாதபடி செய்து ; அட்டாங்க  
 வணக்கம் - எட்டங்கங்களும் கிலந்தோய வணங்குதல் ; ஐந்து அங்கங்கள் கிலம்பட  
 வணங்குதல் பஞ்சாங்க நமக்காரம் எனப்படும் ; இவை இன்னவென்று முன்னர்க்  
 கூறப்பட்டன. ஆண்பாலார் இவையிரண்டும் செய்தல் வேண்டும் ; பெண்பாலார்  
 ஐந்தங்க வணக்கமே செய்தற்குரியா

மயிர்ப்புளகமும் கண் நீரவியும் தீருமேனி எங்கும்ஆகி - திருமேனி முழு  
 தும் மயிர்ப்புளகம் கொண்டது ; கண்ணீர் அருவிபோலப் பெருகித் திருமேனி  
 முழுதும் நனைந்தது ; இவ்வாறாகிய நிலையடைந்து. “உடம்பெல்லாந் கண்ணு யண்ணு  
 வென்னந்தான் பாயாதால்” (திருவா).

திகழ் தீருமேனி - திகழ்தல் - போ அழகினாலும் திருநீற்றொளியினாலும் விளங்  
 குதல்.

எத்தினர் - பலவகையாலும் தோத்திரம் செய்தனர் ; பதிகத்தாலேத்ததல் மேற் கூறப்படும். 666

2565. “நீல மாமிடற் றுலவா யா”னென நிலவும்

மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறண் மொழிந்து

சீல மாதவத திருத்தொண்டர் தம்மொடுந் தினைத்தார்

சாலு மேன்மையிற் றலைச்சங்கப் புலவனார் தம்முன்.

கக௭

(இ - ள்) நீல...மொழிந்து - “நீல மாமிடற் றுல வாயிலான்” என்று தொடங்கி நிலவுகின்ற மூலமாகிய திருவிருக்குக் குறட் பதிகத்தினை அருளிச்செய்து ; சாலும்...தம்முன் - பொருந்திய மேன்மையினையுடைய தலைச்சங்கப் புலவனாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தியின் திருமுனடி ; சீல...தினைத்தார் - ஒழுக்கத்தான மிகுந்த மாதவ முடைய திருத்தொண்டராகிய குலச்சிறையாருடனே கூடி அன்பினுள் அழுந்தி மகிழ்ந்தனா.

(வி - ரை) “நீலமாமிடந் றுலவாயான்” என - இது பதிகத் தொடக்கம் ; நிலவுதல் - நிலை பெறுதல்

நிலவும் மூலமாகிய திருவிருக்குக் குறன் இருக்குக்குறன் - பதிகப்பாட்டின் யாபபுவகை ; மூலம் - சிறிய அளவில் ஒடுங்கிப் பெரிதினைத் தோற்றுவிக்கும் தன்மையுடைய பொருள் ; வித்தும் அங்குரமும்போல ; மேலவரும் கிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக நின்ற திருவாக்குக்களை அடக்கிப் பின்னாற் தோற்றுவிக்கும் நிலை குறிப்பு ; யாப்பிலக்கணத்தினால், அடி இருசீரளவிற்கொண்ட குறட்பாவே ஏனே எல்லாப் பாக்களுக்கும் பாவின்ன்கட்டும் தொடக்கமாம் என்ற சொல்வகைக் கருத்தும், அடிபோலவே முன்கூறிய பொருள் வகைக் கருத்தும் புலப்பட இவ்வாறு மூலமாகிய என்றால் ; மேல்வரும் கிகழ்ச்சிகளின் குறிப்பினையே திருவுளத்துக் கொண்ட அருளால் இப்பதிகம் போந்த தென்பது “ஆல வாயிலான் பால தாயினார் ஞால மாளவரே” என்று பின்னர் பாரண்டியன் சிவநெறி சாரும் “நீல குறித்ததனால் அறிபூப்படும. “முடிவ் வினையிழ செடிக் கணக்குமே” என்ற திருக்கடைக்காப்பும் காண்க. மூலம் - மூல இலக்கியம் என்றலுமாம்.

சாலு மேன்மையில் தலைச்சங்கப் புலவனார் தம்முன் - தினைத்தார் - என்க.

மேன்மையின் தலைச்சங்கப் புலவனார் - மேன்மையின் - மேன்மையினையுடைய, இரண்டனுருபு பொருளும் உடனொருகண். மேன்மையில்தினைத்தாரா என்றுகூட்டி உரைத்தலுமாம். சாலுதல் - பொருந்ததல், அமைதல்.

தலைச்சங்கப் புலவனார் தம்முன் - திருவாலவாயுடையாரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவா தலைவா என்ற தன்மையைக் குறிப்பினாலே கணமும், திருவுளத்துட் கொண்டும் வணங்கினார் ; அரசுகளும் “சென்றினைந்து மதுரையினிற் றிருந்திய னாறசங்கத்து” என்னிருந்து தமிழாராயந் தருளிய வகண”ராகவே (1668) கண்டு வழிபட்டதனையும் காண்க ; ஆண்டுரைத்தவையும் இவரு நினேவுகாக ; “தமிழ்நாடு பழிநாடும படிபரந்த மானிலா வமனென்னும் வல்லிருளபோய் மாய்வதனுக்கு” (2550) என்று முன் கூறிய குறிப்புகளும் கூறுக ; புலவனார் - திருவாலவாயுடையாரா. பின்னையாரைத் தமிழருமையறியும் பெருமான என்பதும் குறிப்பு இவரைத் திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுள் என்பது முதலாகப் பழகத்தமிழனுல்கன் பேசும்.

சீலமாதவத் திருத்தொண்டர் - குலச்சிறையார் ; பின்னையாருடன் போந்த ஏனைத் தொண்டர்கள் என்றலுமாம்.

திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிருக்குக்குறள்—பண் - குறிஞ்சி

நீல மாமிடற, றுல வாயிலான், பால தாயினர், ஞால மாள்வரை. (1)

அடிக் ஞாலவாய்ப், படிக்கொள் சம்பந்தன், முடிவி லின்றமிழ், செடிக ணீக்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—பாண்டி காட்டில் உறற தீமைகளை நீக்கிப் பாண்டியனையும் அந்நாட்டினையும் வெண்ணி இந்நிலத்துச் சிவநெறியிற் புருத்ததுதல கருத்து.

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) நீலமாமிடற ஆலவாயிலான்-விடமுண்டு அமரர்களைக் காததமைபோல அமண் கழுவிப் பாண்டிநாட்டினைக் காப்பர்; பாலதாயினர் - அவன் சார்பு இப்போதின்றி இனிப் பெற்றுச் சைவராவார்; ஆயினர் - ஆள்வர் - ஆகக் கொல், அவ்வாறுதல் வருகாலம் எனப்படையும், ஆவான் அரசன் என்பதனையும் குறித்தது; “அகில காரணா தான்பணி வாகடாம, அகில லோகமு மாளற குரியர்” (139) என்ற கருத்தும் காண்க;—(2) ஞாலம் - உலகங்கள்; ஏழமாம் - கலப்பினும் கிடத்த காரணராம தன்மையாலும் இவ்வாறு கூறினா; கீலம் - சரிதை—(3) ஆலநீழலார் - கல்லாலின் அடியில் இருப்பவா; பாலதாயின் - உலகர்க்கும் அந்நாட்டவர்க்கும் அருளிணை உபதேசித்தது.—(5) ஆடல் - சாவிலாதாரை அழிகின்ற தன்மை; மாயப் பசுவை வதைத்த திருவிளையாடல் காண்க.—(10) தேரமண் செற்ற வீரன்-சரிதக் குறிப்பும் உடையது; செற்ற - துணிவுபற்றி இறந்தகாலத் தாற கூறினா;—(11) செடிகள் - நாட்டுக்கு அந்நாள் நோந்த கேடும், இனி இப்பதி கதனைப் பயில்வார்பால் வரக்கூடியனவாகிய தீமைகளும் ஆம்.

2566. சேர்த்து மின்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்புச்

சாத்தி, நல்விசைத் தண்டமிழ்ச் சொன்மலர் மாலை

பேர்த்து மின்புறப் பாடி, வெண் பிறையணி சென்னி

மூர்த்தி யார்கழல் பரவியே திருமுன்றி லீணைய,

சூசூஅ

2567. பிள்ளை யாரெழுந் தருளிமுன் புகுதமப் பொழுது

வெள்ள நீர்பொதி வேணியார் தமைத்தொழும் விரும்பால்

உள்ள ணைந்திட வெதிர்செலா தொருமருங் கொதுங்குந்

தெள்ளு நீர்விழித் தெரிவையார் சென்றுமுன் பெய்த,

சூசூசூ

2568. மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை யார்கழல் வணங்கிக்

கருங்குழற் றை மேற்குவி கைத்தளி ருடையார்

“பருங்கை யானைவாழ் வளவாகோன் பாவையா” ரென்னப்

பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர் பிள்ளையா ரணைந்தார்,

சூஎ௦

2569. தென்ன வன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன்றின் செய்ய

பொன்ன டிக்கம லங்களிற் பொருந்தமுன் விழுந்தார்;

மன்னு சண்பையர் வள்ளலார் மகிழ்சிறந் தளிக்கும்

இன்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந் திருக்கையா லெடுத்தார். சூஎக

2566. (இ - ள்) சேர்த்து...சாததி - சேர்க்கின்ற இனிய இசையினையுடைய பதிகத்தினையும் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி கிறைவாகக்; நல் இசை...பாடி - நல்ல

இசையினை யுடைய தண்ணிய தமிழ்ச சொற்களாலாகிய மலாமாலியினைப் பேர்த்தும் இன்பம் பொருந்தப்பாடி; வெண...அணைய - வெள்ளிய பிறையினை அணிந்த சென்னியினை யுடைய இறைவரது திருவடினைப் பரவியே திருமுன்றிலினை வந்து அணையும் போது ;

சுசுஅ

2567. (இ - ள்) பிள்ளையார்...அப்பொழுது - முன்னாப பிள்ளையார் திருக்கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளிப் புகுந்த அப்பொழுது ; வெள்ள கீர...உள்ளிணைந்திட - கறிகை தங்கும் சடையினை யுடைய இறைவரைத் தொழுதின்ற ஆவத்தோடும் உள்ளே அணைந்திடலாலே ; எதிர் செலாது...தெரிவையாரா - அவர் எதிரிற் செல்லாது ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கிய தென்றும் கீரிற் பொருந்திய கணையுடைய தெரிவையாராகிய அம்மையாரா , சென்று முனடி எய்த - (அவர்து) திருமுன்பு சேர ;

சுசுஉ

2568. (இ - ள்) மருங்கின...வணங்கி - பக்கத்தே வந்த மந்திரியாராகிய குலச் சிறையாரா பிள்ளையாரது திருவடிகளை வணங்கி நின்ற ; “ கருநகுழல்...பாவையார் ” என - “ கரிய கூடதலின் மேலே கூப்பிய கைத்தளரிகளை யுடைய அம்மையார் பரிய கையினை யுடைய யானைகள் வாழும்வளச் சோழ மன்னரது மகளா ” என்று சொல்ல ; பெரும...அணைந்தாரா - பெருமகிழ்ச்சியுடனே விரைந்து அவவம்மையார் எதிரே அவர் வந்து அணைந்தனராக ;

சுசுஓ

2569. (இ - ள்) தென்னவன...வீழந்தாரா - பாண்டியனது பெருந தேவியாராகிய மறையாக்கரசி யம்மையாரா சிவக்கனராகிய அவரது சிவந்த பொன் அடித்தாமரைகளிற் பொருந்தும்படி முன விழுந்து பணிந்தனா ; மன்னு...எடுத்தாரா - நிலை பெற்ற சீகாழிப் பதியவர்களது வள்ளலாராகிய பிள்ளையார் மகிழ்ச்சி கூர அளிக்கும் இன்னருளுடைய பெருநு சிறப்பினோடும் திருக்கைகளால் அவரை எடுத்தருளினார். சுசுக

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டுரைக்கின்றன. பொருட் தொடர்புபற்றி 2568-ல் அணைந்தாரீ என்தனை எச்சமாகக் கொண்டுரைத்த ஒரு முடிபு காட்டி உரைக்கப்பட்டது ; வினை முற்றுகவே கொண்டு வேறு முடிபு கொள்ளினுயிழுக்கிலை.

2566. (வி - ரை) சேர்த்தும் இன்னிசை - கருதிய பயனைக் கூட்டும் இனிய இசை ; இசைகள் குறித்த அவ்வப் பயன் தருதலை இசை தூல வகுத்துக் கூறும் ; எனைய இசைகள் போலொழியாது, பிள்ளையார் கூட்டிய பண்ணிசை உயர்ந்த பயன் தருதலின் சேர்த்தும் இன்னிசை என்று சிறப்பித்தாரா.

நல்லிசைத் தண்டமிழ்ச் சொல்லால் மலை பேர்த்துமின்புறப் பாடி - “நீலமா மிடற்று ” என்ற இப்பதிகமேயன்றி வேறு மொரு பதிகமும் பாடியருளினா என்பது குறிப்பு ; அப்பதிகம் இறந்து பட்டது போலும் ! ; “ முடிவி லின்றமிழ் செடிக ணீக் குமே ” என இப் பதிகப் பயன் கூறியபடி, பாண்டி நாட்டின் துண்ப நீக்கங் கருதி இப்பதிகத்தினையும், அதனின் வேறாய் இண்ப ஆக்கத்துக்காக மறறுமொரு பதிகமும் அருளுதல் இயையுடைத தென்க ; இவ்வாரே பின்னா “ வாது செயத்திருவுள்ளமே ” “ வாதிங் வென்றழிகத் திருவுள்ளமே ” என்று இரண்டு பயன் கருதி வெவ்வேறு இரண்டு பதிகங்கள் அருளியமை கருதுக ; “ பரசமய நிராகரித்து நீறுக்கும் ” (1917) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவைபும பாக்க ; இன்புற - இன்பம் உறும் பொருட்டு என்ற கருத்தும் இது ; பேர்த்தும் - மலை - பாடி - மீண்டும் மறறும் ஒரு மலை பாடி ; பதிகமும், போததும் என்ற உம்மைகளால் வேறு பதிகம் என்பது தெளியப்படும். இவ்வாறன்றி அப்பதிகத்தினையே மீண்டும் அனுசந்தித்துப் பாடினர் என்றாரைப் பாருமுண்டு.



கழல் பாலியே - முன் பதிகம் பொருளியல்பும் பயனும் கூறி ஆணைதரும் இயல்பில் அருளினார் ; இப்பதிகம் அவ்வாறன்றி இறைவரது திருவடிகளைத் துதிக்கும் வகையானருளப்பட்ட தென்பது குறிப்புப் போலும்.

அணைய - முன்பெய்த - என்ன - அணைந்தாராக - விழுந்தார் ; எடுத்தார் - என முடித்துக் கொள்க. 668

2567. (வி - னை) எதிர்சேலா நொநுமநங்கு ஒதுங்கும் - இது இப்பாட்டின் கருத்து நுட்பம் ; மிகவும் மனங்கொளதக்கது :—பிள்ளையாரையெதிரா கொள்ளும்படி குலச்சிறையாரை எவ்வித அம்மையார் ; அவரும் அவ்வாறே எதிர்கொள்ள எய்தும் காலைத் தாமதம் தமது நிலைமைக்கேற்றவாறு எதிர்கொள வேண்டுமென்று அம்மையார் எண்ணினார் ; ஆலவாயமர்ந்தாரைக் கும்பிட வேண்டுமென்று கொற்றவனான கரும கூறித் திருவாலவாய சென்று நம்பரை வணங்கிப் பிள்ளையார் வரவை எதிர்நோக்கி நல் வரவேற்று கின்றனா (2545) ; பின்னர் பிள்ளையாரும் திருவாலவாயினுள் எழுந்தருளினார் ; ஆனால், அவரை நல்வரவேற்கும் பொருட்டே அங்கிருந்த அம்மையார் அப்போது அவர் முன்பு எதிரா செல்லாது ஒருபுறம் ஒதுங்கிக் கொண்டா ; பிள்ளையாரும் ஆர்வத்தால் வேறெங்கும் நோக்காது நேரே உட்சென்று முறையினால் இறைவரை வணங்கிப் பாடி அருளபெற்றுப் புறம்பு திருமுனியில் எய்தினார் ; அப்போது அம்மையார் அவர் திருமுன்பு எய்தினார் என்பதாம்

முன்புதும் அப்பொழுது...உள்அணைந்திட - அணைந்திட - அணைந்திடலால் ; பிள்ளையாரை நல்வரவேற்பதற்காக வந்த அம்மையார் அவர் உட்புகும்போது எதிர் செல்லாது ஒதுங்கிக்கொண்டதன் காரணம் கூறியபடி ; என்னே ? - உட்புகும் அப்பொழுது இறைவரைத் தொழும் பெருவிருப்பினரை செல்கின்றாராதலின் அப்பொழுது அதற்கிடையூறாய்க் குறுக்கிட்டு முன்னின்று வரவேற்பது தகுதியன்று ; அன்றியும் திருக்கோயிலில் வழிபடச் செல்வோர் அதற்குப் புறம்பாகிய வேறென்றினும் கவனம் செலுத்தாதல் முறையன்றாதலின் அவரும் இவரைக் காணமாட்டார் ; தமது வரவேற்பும் கருகிய பயனதராத ஒழிந்த வீணாகும் ; மேலும் மறறென்று - பிள்ளையார் உட்புகுநது தமது பெருமானை வணங்குவார் ; தம்பொருட்டு வேண்டி அவரது அருள்பெற்று மீள்குவர் ; அவ்வாறு மீளும் பொழுது முன் சென்று வணங்கின் பிள்ளையாரருளையன்றி அவ்வருட் பிரசாதத்தினையும் பெறத் தக்கது என்ற நிலையும் கருத்து.

தெள்ளுநீர் விழி - அன்புக் கண்ணீர் பெருகும் கண்கள் ; இது தாயாந்தனமை நிலையினால் எழுந்தது ; “ அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குத்தாழாவலர், புனக்கரை பூசுதரும் ” (குறள்) ; “ சுரந்த திருமுலைகே தய்ய சிவஞானஞ் சுரநதுண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச் சுரந்த, தனமுடையா டென்பாணடி மாதேவி தாழ்ந்த, மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு ” (களிறு - 54) ; “ இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீர் மேந்திமுதப, னல்லா புனவாமால் ” (போதம் 8 ரூத்) என்று வரும் திருவாகுக்களும், “ ஏந்திய இழைகளை யுடையாட்குக் குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினப் பிற ரறியுமாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பினுருவாகிய முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அவன்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன் இல்லாவாய்ப், பின்னுளவாம் ” “ அவ்விரண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்ல வென்பது, அன்பு கிகழ்த்தருகிய காரண முள்வழி வெளிப்பட்டு, அஃதில்வழி வெளிப்படாத ஒறுமை நோக்கிக் கண்டு கொள்க ” என்று வரும் சிற்றரையும் காண்க ; இந்நகுக் கண்ணீர் மட்டும் கூறினாரேனும் மேற்கூறிய நியாயத்தால் இனம்பற்றி முலைப்பாலுங் கொள்க. இக்கருத்தைப் பற்றிப் பின்வந்த பெரியார்

## சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் அடகு

ராகிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும் “முன்னின் நிலைவிளம்பக், கொங்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ” (சால்வர் நான்மணிமாலை) என்று போற்றினார்.

தேரீவையார் - தேரீவை - பெண்களின் ஏழு பருவங்களுள் ஆறாவது ; 25 வயது முதல் 31 வயது வரையும் உள்ள பருவம்; இஃது அப்பொழுது அம்மையாரது வயதைக் குறிக்கும் மொழி என்று கருத இடமுண்டு ; பெண்பாற பொதுப் பெயர் என்று கொள்ளினு மிழுக்கில்லை ; இவ்ரு இப் பெயராத கூறியது இத்தனைப் பயனும் படு பொருளும் தெரிந்த செயலாற்றும் தன்மையுடையார் என்ற குறிப்புத் தருதற்கு ; “மானியார் மனக் கருத்து முற்றியதென மதித்தே” (2570) என மேற்கூறுதல் காண்க.

முன்பு எய்த - பிள்ளையார் திருமுன்பு செல்ல.

669

2568. (வி - ரை) மருங்கின், வணங்கி - மருங்கின் மந்திரியார் - பிள்ளையார் குடன் வந்த திருத் தொண்டாடகளுள் பக்கத்தே வந்த குலசசிதையார்.

பிள்ளையார் கழல் வணங்கி - மந்திரியார் - “பாவையார்” என்ன - என்று கூட்டுக. இஃது அம்மையாரைப் பிள்ளையாருக்கு மந்திரியார் அறிமுகப் படுத்திய முறை ; இஃது முந்நாளின் புது நாகரீக முறைகளுள் ஒன்றாகக் கிடைத்ததாகக் கருதி மகிழ்ந்து கொள்வாருமுளர் ; இவ்ருக் காணும் உயாகத் தீவியனைக் கண்டு யாவரும் பின்பற்றி நலம் பெறுவாராக ; வணங்கி அறிவிக்கும் முறையும் காண்க.

“கருங்குழல் பாவையார்” என்ன - இது அமைச்சர் விண்ணப்பித்தது ; மேற் குவி கைத்தளி நுடையார் - அது போழ்து அம்மையார் சிரமேற் கைகுவித்து நின்றனா என்பதறியப்படும் ; இத்தனை முன்பாட்டிற் கூறாது இவ்ரு அமைச்சர் வாகுகிற் கூறவைத்த கலிநயம் கண்டு கொள்க ; கற்றை - தொகுதி ; கைத்தளிர் - கைகளாகிய தளிர் என்க ; திருவடிகளில் தளிராகியிட்டு வணங்கிப் பழகிய கைகள் என்ற குறிப்பும் காண்க. பிள்ளையாரை வணங்கத் தளிராகியும் மலர்களையும் கையிற் கொண்டு இருந்தார் என்றதும் குறிப்பு.

பருங்கை யானை வாழ வளவர் கோன் - யானை வாழும் வளத்தினையுடையார். யானைப் படையும் குறிப்பு.

வளவர்கோன் பாவையார் - சோழரது மகளார் என்றறிவித்த திறம் காண்க ; இதுபற்றி முன் “வளவாகோன் பாவை” (தேவா) ; “செம்பியா பெருமான் நிருமகளார்” (2556) என்ற இடங்களிலும், பிறுண்டு முறைத்தவை பார்க்க ; பிள்ளையார் அருளிய தேவாரத்தை உடனிருந்து கேட்ட நினாவின் குறிப்பினை உட்கொண்டு அவரது திருவுள்ளத்திற் கேற்குமபடி அறிவித்த குறிப்புமாம்.

எதிரீ - அம்மையார் முன்பு ; பிள்ளையாரது முன்பு அம்மையார் சிரமேற் கைகூப்பி எய்தினா ; மந்திரியார் அறிவிக்கப் பிள்ளையாரும் விரைந்து அம்மையாரெதிரீ அணைந்தனா. இவை அன்பின் திறம்.

கைம்மலநுடையார்—என்பதும் பாடம்.

670

2569. (வி - ரை) பெருந்தேவியார் - பட்டத்துக்குரிய தேவியார் ; “பெருங்கோப்பெண்டு” முதலிய பெயர் வழக்குக்கள காண்க.

சிவக்கன்று - ஆளுடைய பிள்ளையார் ; கன்று - இளமையும் அருமையும் குறித்தது ; “புண்ணியக் கன்று” (1959).

பொன்னடிக் கமலங்களிற் பொருந்த முன் விழந்தார் - கீழமுற விழுந்த வணங்கியபோது தமது தலை அவரது திருவடிகளிற் பொருந்தும்படி என்பது.

மகிழ் சிறந்து அளிக்கும் இன்னநட் பெருந் சிறப்பு - அருள் கொடுக்கும் சிறப்பாவது எழுக என்று அருளாசி புரிந்து செய்தல் ; இறைவர்பாம்பெற்ற அருளை மகிழ்ந்து வழங்கும் சிறப்பு என்ற குறிப்புமாம்.

திருக்கையா லேடுத்தார் - முன்னர்க் குலச்சிறையாரையும் இவ்வாறே “கர கமலங்கள் பற்றியே எடுபட” என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

வீழ்ந்தார் - எடுத்தார் - என்று இருவா செயலும் ஒருங்கே இப்பாட்டாற்கூறியது கவிசலம் ; அழுதார் பாலுண்டார் என்பது போல வீழ்ந்தமையால் எடுக்கப்பெற்றா என்று காரணக் குறிப்புப்பட நின்றது. முன உரைத்தவை பார்க்க. 671

270. ஞான போனை ரெதிர் தொழு தெழுந்தநற் றவத்து

மானி யார்மனக் கருத்துமுற் றியதென மதித்தே

பான லங்கணக் கணீர்மல்கப் பவளவாய் குழறி

“யானு மென்பதி யுஞ்சேய்த தவமென்கொல்!” என்றார். ௬௭௨

(இ - ள்) ஞான போனகரெதிர்...மானியார் - பிள்ளையாரெதிரில் தொழு தெழுந்த நல்ல தவத்தையுடைய அம்மையார் ; மனக்கருத்து முற்றியதென மதித்தே - தமது மனத்துட் கொண்ட கருத்தாகிய சைவத் தாபனமும் பாண்டி நாட்டின் மீட்சியும் முறையுப பெற்றன என்றே துணிபு கொண்டு ; பானலங்கண்கள்...என்றார் - நீல மலர்போன்ற கண்களில் நீர பொருந்தப் பவளம் போன்ற வாய் குழறி “யானும் எனது பதியும் ‘தேவரீர் இறகு எழுந்தருளும் இப்பேறு பெறுதற் பொருட்டு’ முன் செய்த பெருந்தவம்தான் என்னை கொல்லோ!” என்று கூறினார்.

(வி - ளை) இது பிள்ளையார் தம் அடிபொருந்த வீழ்ந்த அம்மையாரை அருட் கையினாலெடுத்த தருளியபின், அம்மையாரது மனஞ் சொற செயல்களைக் கூறியபடி.

தொழு தெழுந்த - தொழுதபடியே அடிபொருந்த வீழ்ந்தவர் தொழுத வண்ணமே எழுந்தனர். தொழுது - தொழுதபடி.

நிறுவத்து மானியார் - நல்ல தவத்தையுடைய ராதலின் எனக் காரணக் குறிப்புப்பட வந்த அடைமொழி.

மனக்கருத்து முற்றியது எனவே மதித்து - எனக ; எனவே என்று ஏகாரம் பிரித்துக் கூட்டுக. மனக்கருத்து - 2511-ல் உரைக்கப்பட்டது. அமணர்களால் கட்டழிந்து சைவ ஒழுக்கம் குன்றிய நிலையினை ஆளுடைய பிள்ளையாரால் நீக்கித் திரு கீற்று நெறி தழைக்கச் செய்வது.

முற்றியது எனவே - விரைவும் உறுதியும்பற்றி எதிரகாலதது திகழ்வதனை இறந்த காலத்தாற் கூறினார் ;

கண்கணீர் மல்க - வாய்துழறி - இவை அன்பு மிகுதியால் உளதாகும் ஆனந்த மேலீட்டினால் திகழ்வன.

யானும் என்பதியும் செய்ததவம் என்கொல் ! - இது அம்மையார் பிள்ளையாரை நல் வரவேற்ற முறையில் கூறியது ; என்பதி - எனது கணவர் - பாண்டியர் ; பதி - என்பதற்கு - நகரம் - நகரமாந்தர் என்று உரைப்பாருமண்டு ; பதியினையும் உடன் கூறியது இல்லறநிலை முறையும் பிள்ளையார் எழுந்தருளியதனால் அவர்க்கே மிக்க பயன் செய்யு நிலையுமற்றி என்க.

செய்ததவம் - தேவரீர் இறகு எழுந்தருளும் இப்பேறு பெறுதற் பொருட்டு என்பது குறிப்பெச்சம்.

சேய்த - இங்கான் இது பெறுதற்குரிய பெருந் தவம் ஒன்றும் யாம் செய் திலோம்; பெருந்தவத்தாலன்றி இப்பேறு வாராது; ஆதலின் தவம் முன் செய்திருத தல் வேண்டும் என்பார் சேய்த - என முன்னே நிலைபற்றிக் கூறினா.

தவம் எங்கோல்! - யான்களரிய வாராத அத்தனைப் பெரிது என்று அதிசயக் குறிப்புப்பட வந்த வினா; “நன்னிலை கன்னி நாட்டு நல்லினைப் பயத்தாம் கேட்டார்” (2508) என்றது இங்கு நினைவு கூர்தற பாலது. 672

2571. யாழின் மென்மொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல் வணங்கக்,

காழி வாழுவந் தருளிய கவுணியர் பிரானாஞ்

“சூழ மாகிய பரசம யத்திடைத் தொண்டு

வாழ நீர்மையீர் உமைக்காண வந்தன” மென்றார்.

கஎக.

(இ - ள்) யாழ்...வணங்க - யாழ்போன்ற இனிய மென்மொழியினைபுடை அம்மையா இவ்வாறு சொல்லி மீண்டும் தமது திருவடிகளை வணங்க; காழி...பிரா னும் - சீகாழியவா வாழ்வடையும்படி வந்தருளிய கவுணியா தலைவரும் (அம்மொழி கேட்டு); “சூழமாகிய பரசமம்” என்றா - சுற்றும் பரவிய பரசமயச் சூழலி னிடையே திருத்தொண்டின் நெறியில் விடாது வாழ்கின்ற நீர்மையுடையோர்களே! நுகர்களைக் காணும் பொருட்டு வந்தனம் என்று அருளிச் செய்தார்.

(வி - ரு) யாழின் மென் மொழியார் மொழிந்து - அம்மையா கூறிய வர வேற்பு மொழி பிள்ளையார் திருச்செவிகளில் சாராதபோது விளைந்த நிலைமையை இவ வாறு அடைமொழியாற் சிறப்பித்தக் கூறினா; “யாழைப்பழித் தன்னமொழி மனகை” (திருமறைக்காடு - நம்பி. தேவா); “பண்ணி னோமொழி யாளுமை” (தே. திருநா. தேவா) என்றும் உமாதேவியாரது அருண் மொழிகளைச் சிறப்பித்தாந் குப் பிள்ளையாரது திருச்செவிகளில் அம்மையாரது விண்ணப்பமும் தாயின் இன் சொற்களின் தன்மையுடன புருந்தன என்பதாம். பிள்ளையார் கூறியருளிய விடை யில் “தொண்டு வாழ நீர்மையீர் உமைக்காண வந்தனம்” என்றதும், “பண்ணினோ மொழியாள் பாண்டிமா தேவி” என்ற பதிகமும் தாயைக் காணவரும் சேயின் தன்மை யாகிய இக்குறிப்புத் தருவதாம்.

எதிர் வணங்க - எதிர் வணக்கமாவது (அருள்மொழி பெறும் வகையால்) நல வரவேற்பு மொழி மொழிந்த பின் மீண்டும் வணங்குதல். “மீளவும் பணிநது” (2558) என்றது காண்க.

காழிவாழ வந்தருளிய - காழிப்பதி வாழ வந்த என்றலுமாம்.

சூழமாகிய...நீர்மையீர் - சூழும் ஆகிய - சூழலாகிய, சுற்றமுற்றதும் எங்கும் சூழ்ந்தனின்ற; தமது சமயத்தினைப் பரப்பதலையனறிச் சூழ்ச்சிகளாலே சைவ சமயத் திற்குக் கேடு சூழ்கின்ற என்ற குறிப்புமாம்; சூழல் காற்றைப் போல எங்கும் சூழ்ந்து வளைதது சூழ்ந்தனின்ற என்பதும் குறிப்பு;

பரசமயத்திடைத் தொண்டு வாழும் நீர்மை - தமது சைவநெறியே மிகரு நிகழும் காலியிலேயும் திருத்தொண்டு நெறியில் நன்கொழுதி வாழ்தல அரிதாவது மக்களின் வலிய மலபந்த நிலை; அதனோடு பரசமயச் சூழலின் இடையே திருத் தொண்டு நெறி வாழ்வது மிகவும் அரிது; மேலும் தாம் அநநெறி வாழ்வதேயன்றி வையோரும் வாழ்வடைய வேண்டும் என்று எண்ணிச் செயல புரிவது மிக மிக அரிது என இதன் அருமை புலப்பட வாழ்நீர்மையீர் என்றார். தவம் என்கொல் என்ற

அம்மையாருக்கு முன்னேத் தவமின்றி நீர் இம்மையே செய்யும் பெருந்தவம் இது என்ற குளிய குறிப்பும் காண்க. நீர்மை - அன்பின் உண்மை நிலை.

நீர்மையிர் உமை - நீர்மையீராதலின் உமைக்காண வந்தனம் என்று காரணக் குறிப்புப்பட ஓதியருளினார். நீர்மையீராகிய உமை என்க.

காண - இறகு அவரது திருவுள்ளக் கருத்தினைத் திருவருளால் முறறுவித்துக் காண - கிறைவெய்தக் காண - என்னும் பொருளில் வந்தது ; நோயுள்ளாரை மருத்து வன் பாராகக் வருகிறான் என்று வழங்கும் வழக்குப்போலக் காண்க.

உமை - அம்மையாரையும் அமைச்சுணரையும் உளப்படுத்திய குறிப்புமாம். 673

2572. இன்ன வாறருள் செய்திடத் தொழுதடி வீழ்ந்தார் ;  
மன்னு மந்திரி யார்வரு திறமெலா மொழிப  
அன்ன மென்னடை யார்தமக் கருள்செய்து போக்கித்  
துன்னு மெய்த்தொண்டர் சூழவர் தருளுமப் பொழுது, சுஎச

2573. செல்வ மல்கிய திருவால வாயினிற் பணிசெய்  
தல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையா மருங்கினைத் திறைஞ்சி  
“ மல்கு காரம ணிருள்கேட வீங்குவந் தருள  
எல்லை யிஃறவஞ் செய்தன ” மெனவெடுத கிசைத்தார் ; சுஎடு

2574. அத்திருத தொண்டர் தங்களுக் கருணமுக மளித்து  
மெய்த்த காதலி னவசொடும புறத்தினின் மேயிச்  
சித்த மின்புறு மமைச்சரார் திருமடங் காட்டப்  
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடுமினி தமர்ந்தார். சுஎச

2572. (இ-ள்) இன்னவாறு...அடிவீழ்ந்தார்-இவ்வாறு பிள்ளையார் அருளிச் செய்யவே அம்மையார் அவரது திருவடிகளில் விழுந்த வணங்கினார்; மன்னும்...மொழிய-நிலைபெற்ற மந்திரியாராகிய குலச்சிறையார் நாட்டின் சோரத் (அன்பமாகிய) நிலைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கூற ; அன்ன...போக்கி - (அவற்றை யெல்லாம் கேட்டு) அன்னம் போன்ற மெல்லிய நடையினையுடைய அம்மையாருக்கு அருளைப் புரிந்து விடை கொடுத்தபின் ; துன்னும்...அப்பொழுது - நெருங்கிய மெய்த தொண்டர்கள் சூழ்ந்துவர எழுந்தருளியவரும் அப்போது ; சுஎச

2573. (இ - ள்) செல்வம்...இறைஞ்சி - செல்வம் பெருகிய திருவாலவாய்த் திருக்கோயிலின் கண்ணே திருப்பணிகள் செய்து வாழும் பெருகிய திருத்தொண்டர்கள் பிள்ளையாரின் பக்கத்தில வந்து வணங்கி ; “ மல்கு...செய்தனம் ” என - வந்து சேர்ந்த சமணராகிய இருள கெட்டொழிய இறகுத் தேவரீர் (முழுமதிபோல்) வந்தருளுதற்கு எல்லையிலாத பெரிய தவஞ் செய்தோம் என்று ; எடுத்து இசைத்தார் - எடுத்தது துதித்தனாக, சுஎடு

2574. (இ - ள்) அத்திருத தொண்டர்...அளித்து - அந்தத் திருத்தொண்டர்களுக்கு அருண் முகத்தோடு உதரவுகள் செய்து ; மெய்த்...மேவி - உண்மை பொருந்திய பெருவிரும்பத்தோடும் அவர்களுடனே திருக்கோயிலின் புறத்தே வந்து ; சித்தம்...இனிதமர்ந்தார் - மனத்தில் இன்பம் பெருகிய அமைச்சராகிய குலச்சிறையார் பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்ததற்குரிய திருமடத்தினைக் காட்ட அடியார்கள் சூழ்ந்து போற்றியிடத் தமது பரிசனங்களுடனே இனிதாகப் பிள்ளையார் அறகு அமர்ந்தருளினார். இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டுவரக்க நின்றன.

2572. (வி - ரை) இன்னவாறு அந்நிச் செய்திட - முன்பாட்டிற் கூறியபடி அருளைச் செய்ய ; பிள்ளையார் கூறியவை உபசாரமாகிய இன்மொழிகள் மட்டிலுமையாது அருளைத்தரும் நன்மொழிகள் என்றும், வாக்களவிலமையாது செயலளவில் அருளைச் செய்தன என்றும் கொள்க ; என்னை ? தொண்டு வாழும் நீர்மையிற் ! - வாழும் - எனனும் நிகழ்கால எச்சம் உமது திருத்தொண்டின் வாழ்வு எக்காலத்தும் இடையறாது நிகழ்வதாகும் தன்மையதாம் என ஆசி மொழிந்ததாயிற்று ; உமைக்காண வந்தனம் என்றதனால் அதன்மை செய்தருள இறைவனருளால் மெது வருகை கூடிற்று என்று உறுதி மொழி தந்தருளியதாயிற்று ; முன்னர் அடிகளிற பொருந்த வீழ்ந்த தம்மை அருட் டிருக்கைகளால் எடுத்த செயலினாலே தமது மனக்கருத்து முறையிதென மதித்த அம்மையாருக்கு இச்சொற்கள் அதனை உறுதிப்படுத்தும் அருள் மொழிகளேயாயின என்க ; வாக்கு முன்னும் செயல் பின்னும் கிகழியல்பு மாறி இங்குச் செயல் முன்னும் வாகுபு பின்னுமாக கிகழ்ந்தது அருளின் மிகுதி காட்டிற்று என்க. இதனையே தொடர்ந்து மேலும் அந்நிச் செய்து என்ற குறிப்பும் காண்க.

தொழது அடி வீழ்ந்தார் - அருள்மொழி பெறாதன பொருட்டு மீளவும் பணிந்தார். ஆசாரியரிடம் திருநீறு பெறுவோர், பெறுமுன்னர் வணங்கிப் பெறுதலும், பெற்றபின் அணிந்துகொண்டு மீள வணங்குதலுமாகிய சைவ மரபு விதிகளும் காண்க.

வந்திற் மெலாம் மந்திரியார் மொழிய - வந்திற்மெலாம் - நாட்டிற்குக் கேடு வந்த தன்மைகளை எல்லாம் ; இவை சமண இருள பரவி மன்னனும் அம்மாயத் தழுந்த நாடுமுற்றும் சைவ தெரியிற் சித்தம் செல்லா நிலையில் நிகழ்கின்றமையும், இதுபற்றித் தாங்கள் பிள்ளையார்பால் விண்ணப்பம் போக்கியமையும் ஆகிய எல்லா வகைகளையும் ; இவை 2498—2505 உரைக்கப்பட்டன ; இவற்றை முன்னர்க்கூறாது அம்மையார் திருமுன்பு திருவாலவாயில் விரித்து விண்ணப்பித்த திறமும், அம்மையார் சொல்லாது அமைச்சனா எடுத்துக்கூறும் திறமும் உயர்ந்த உலகநிலை மேம்பட்ட ஒழுக்கத்தினுக்கும் அரசாங்கமுறை ஒழுங்குகளுக்கும் சிறந்த உதாரணங்களாம்.

போக்கி - அம்மையாரை முன்னர் விடை கொடுத்தது அரசுமனைக்குச் செல்ல விடுத்த நிலையின நலத்தையும் உலகியல் ஒழுக்க நன்முறையினையும் காண்க. அன்ன மென்னடையார்க்கு - “செய்யதா மரைமே லன்னமே யனையா” என்பது பிள்ளையாரது தேவாரம்.

துன்னுமெய்த் தொண்டர் - பிள்ளையாருடன வந்த மெய்த்திருத்தொண்டர்கள். முன் “உயாதவத்தொண்டரை” (2559) என்ற குறிப்பும் காண்க.

எழுந்தநூலும் - திருவாலவாயின் புறத்திரு முனரிலில் எழுந்தருளியுரு. 674

2573. (வி - ரை) செல்வம் - அருட் செல்வம். இஃது ஈண்டு இறைவா தம்மை வந்தடைந்த எல்லாவுயிர்க்கு மெளியராயச் செய்தருளிய பலதிறப்பட்ட அருட்டிரு விளையாடல்களால் எளிதிலறியப்படும.

பன்னசெய்து அல்து தொண்டர்கள் - அல்துதல் - தங்குதல் ; மிகுதல் என்றவுமாம் ; குறைதல் என்று கொண்டு மன ஊக்கங் குறைந்து நிறமல் என்றவுமாம் ; இவர்கள் திருக்கோயிற பணி செய்யும் திருத்தொண்டர்கள் ; “இருவாதம் பாகு மன்றிச் சைவமக செய்தா தாக” (2501) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் பாகக ; மூர்த்தி நாயனார் புராண வரலாறும் அவ்வாறுள்ள பிறவும் நினைவு கூாக ; அரசியாரும் அமைச்சனாரும் வணங்கி விண்ணப்பித்த பின்னரும் அமைதிபெறுது பணியெய் தொண்டரும் அணுகவந்து வரவேறறு விண்ணப்பித்த முறையும் ஆவ மிகுதியும் காண்க.

மருங்கு அணைந்து - இதுவரை சிறிது தூரத்தே நின்றிருந்த இவர்கள் இப்போது அணுக வந்தது.

இருள் கேட - வந்தநள் - இருள்கேட என்றதனால் முழுமதி போல என்று வருவிக்கப்பட்டது ; “ நிலத்திடை வானினின்று நீளிருணைக வந்த, கலைச்சேழ்ந் திங்கள் போலும் கவுணியர் ” (2649) என்று மன்னவன் காணும் நிலையினையும், “ வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளா மழிக்கோழுந்தை ” (2626) என்று அம்மையாரும் அமைச்சனாரும் காணும் நிலையினையும் உரைப்பது காண்க ; அடியார்களது சுழலா அயர் வெயில் வெப்பம் நீக்கிக் குளிராசரி தருதலின் மதியாகவே பின்னா உருவகித்தாா. அதுபற்றி ஈண்டும் முழுமதி என்று வருவிக்கப்பட்டது. இவ்வாறன்றி ஆதிதன் போல என்று வருவித்துரைப்பா ஆறுமுகத் தம்பிரானார் ; அதன் பொருத்தம் ஆராயத் தக்கது ; அரசனது முன்பு, முதலில் அம்ணாகக் கண்டு சினந்து சூழ்ந்தபோது “காலை எழும் கதிரவனைப் புடைசூழும் கருமுகிலபோல் ” (2654) என்பது ஈண்டுக் கருத்த தக்கது ; ஆனால் பகைவரைக் காயும் தன்மையால் ஆண்டு அவ்வாறு வேறு திறம்பட உருவகிக்கப்பட்டது என்க ; அவ்விடத்தும் கதிரவன் என்று வாளா கூறினால் கடு வெயிற் காய்பவன் என்ன வருமாதலின், பிள்ளையா தன்மையிடத்தது அவ்வாறு கொள்ளல் தகுதியுடையதன்று கருதுவாரா போன்று ஆசிரியா “ காலை எழும் கதிரவனை ” என்று சிறப்பித்தமையும் கருதுக. — அடியார்க்குத் தண் நிழல்செய்யும் மதி போலவும் அல்லார்க்கு அழல் போலவும் உளவன இறைவன் ; “அழல் தான்” “ நிழல் தான் ” (தேவா - பிள் - நெல்லிக்கா). அததன்மையே பிள்ளையாபாலும் உளதாம். (திரு. வ. சு. செ. அவர்கள் குறிப்பு)

எடுத்திசைந்தல் - வரவேறும் முறையாற போதறுதல்.

675

2574. (வி - ரை) அருள்முகம் - அருளிப்பாடாகிய நன்மொழி ; இது வருவித்தரைக்கப்பட்டுள்ளது. அருள்முகம் - அளிபுடைய பார்வை என்றலுமாம்.

புறத்தினில் - திருவாலவாய்த் திருக்கோயிலின் புறத்தே ;

சித்தம் இன்புறும் - மனத்தன் இன்பம் மிகப்பெற்ற, பலகாலம் எண்ணி யிருந்த கருத்துமுற்றி கிடைவேறும் நிலை கண்டமையால் மனத்துள் இன்பமுறறா ;

அமைச்சனார் திருமடங்காட்ட - இத்திருமடம் குலச்சிறையாரா பிள்ளையாருக்காக அமைதி செய்த மடம் ; இதன் வழக்காய வழிவழி வரது நிலவுவது இப்போது திருஞான சம்பந்தராதீனம் என வழங்கும் ஆதினத்தின் திருமடம் என்ற வரலாறு கேட்கப்படுகின்றது ; இத்திருமடம் தெற்காவணிமூலத் திருவிதிலில் உள்ளது ; பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற் புராணத்தினுள் வாசீசர் போன்ற ஒரு பெரியார்தமது மடத்தினில் வருக என்று பிள்ளையாரைப் பரிசுணங்களுடன் வேண்டி அழைத்துச் சென்றனா என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது ; பெரும் பறப்ப புலியூர் கம்பி திருவிளையாடலுள் அது வாசீசர் சுவாமியடம் என்று பெயராத சுட்டப்படுகின்றது ; இவற்றின் பொருத்தம் ஆராயத் தக்கது ; அரசியாரும் அமைச்சனாரும் செய்த விண்ணப்பத்தின்படி எழுந்தருளிய பிள்ளையாருக்கும் உடன் வந்தாருக்கும் அமைச்சனாரே திருமடம் முதலிய குறைவறுபுககள் அமைத்தல்முறை ; மேல்வரும் பாட்டில் “ பாண்டிமா தேவியாரளுநால் குலச்சிறையாரா விருந்தளிப்ப ” என்பது காண்க ; அன்றியும், வாசீசர் என்பது திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகளைக் குறிப்பதாக, அவர் பெயரால் திருவாலவாயில் மடம் அமைவதற்கு இயைபில்லை ; அரசுகள் இதன் பின்னரே இங்கு எழுந்தருளுதல் காண்க ; முன்கூறிய திருவிளையாடற் புராண வரலாறுகள் வடமொழிப் புராணங்களைப் பின்பற்றி எழுந்தன போலும் !

பத்தர் போற்றிட - உடன்வந்த திருத்தொண்டாகளும், அந்நாட்டில் உள்ள  
வனைய அன்பரும். பரிசனம் - உடன் வந்தவர்கள். 676

2575. பரவு காதலிற் பாண்டிமா தேவியா ருளால்  
விரவு நண்போடு குலச்சிறை யார்விருந் தளிப்பச்  
சிரபு ரத்துவர் தருளிய செல்வரக் கிருந்தார் ;  
இரவி மேற்கட லணைநதன னெல்லிவர் தணைய ; சுஎஎ

2576. வழுதி மாநக ரதனிடை மாமறைத் தலைவர்  
பழுதில் சீரடி யாருடன் பகல்வரக் கண்ட  
கழுது போல்வருங் காரமண் குண்டர்கள் கலங்கி  
இழுது மையிருட் கிருளென வீண்டின ரொருபால். சுஎஅ

2575. (இ - ள்) பரவு...அளிப்ப - போற்றும் பேரன்பினாலே மன்கையாக்கரசி  
யம்மையாரது அருளினாலே பொருந்தும் அன்புடனே குலச்சிறையார் விருந்து  
அமைத்தளிப்ப ; சிரபுரத்து.. இருந்தார் - சீகாழியில் வந்தருளிய செல்வராகிய  
பிள்ளையார் அதற்குமடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனா ; இரவி...அணைய - சூரியன்  
மேல கடலில் சோரநான ; அதனமேல் இரவு வந்தணையவே, சுஎஎ

2576. (இ - ள்) வெளிப்படை - பாண்டியரது பெருநதிரு நகரத்தின்கண்  
பெருமறைகளின் தலைவராகிய பிள்ளையார் குதறமறற் சிறப்புடைய அடியார்களுடனே  
பகலில் வரக்கண்ட, பேய்போன்று வரும் கரிய அமண குண்டர்கள் கலக்க மடைந்து  
குழம்பாகிய மை போன்ற இருளுக்கும் மேம்பட்ட இருளபோல ஒரு புறத்துக்  
கூடினா. சுஎஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டிருக்க நின்றன ;  
எல்லிவந்து அணையும்படி இரவி மேலகட லணைந்தனன் என்று கூட்டி முன்பாட்  
டைத் தனிமுடிபாகதி யுரைப்பினு மிழுககாறு. \*

2575. (வி - ரை) பாண்டிமா தேவியார் அநுளால் குலச்சிறையார் விருந்  
தளிப்ப - அரசியாரால் அழைக்கப்பட்டுப் பிள்ளையார் எழுந்தருளியபடியால் அவரை  
விருந்தளித்து உபசரித்தல் அரசுகுடும்பத்தின் கடமையாயிற்று ; அரச குடும்பத்தின்  
இல்லறக் கடமைகள் யாவும் மனைக்கிழத்தியாராயும் வாழ்க்கைத் துணைவியாராயும் நின்ற  
அரசியாரின் மேனினதன் ; இத்தன்மைகள் யாவையும் குறிக்க அரசியார் அநுளால்  
என்றா ; அமைச்சரோ தாமே விருந்தளித்து யாவையும் குறைவறுப்ப வல்லவ  
ராயினும், செயல்முறை யாவும் அவரே செய்தாராயினும், குலச்சிறையார்  
விருந்தளிப்ப என்றொழியாது பாண்டிமா தேவியார் அநுளால் விருந்தளிப்ப  
என்றது இக்காரணம் பற்றியேயாம் ; பாண்டிமா தேவியார் எவ்வுதம் கருத்தாலும்,  
குலச்சிறையார் இயற்றாது கருத்தாலுமாய் நின்றனா எனக ;

பாண்டிமா தேவியார் - குலச்சிறையார் - இவரு அம்மையார் விருந்தோம்ப  
லாகிய இச்செயலைப் பாண்டியரின் மாதேவியாராகிய கிளியில் இயற்றினர் என்பார்  
முன்னெல்லாம் சுட்டியபடி வளவாகோன பாவையார் - மங்கையர்க்கரசியார் - மாணி  
யார் - தெரிவையார் எனறெல்லாம் கூறாது பாண்டிமா தேவியாள் என்றா ; குலச்  
சிறையாரும் இச்செயலை அரசாங்க அமைச்சர் என்ற கிளியால் அன்றி மாதேவி  
யாரின் வலிவழித் தமது தனி கிளியில் இயற்றினார் என்பார் முன் பலவிடத்தும்  
கூறியபடி மந்திரியார்—அமைச்சரார் என்ற தன்மையார் கூறாது குலச்சிறையாள்



என்றார்; எனவே இவ்விருந்தோம்பல் முதலியவை அரசகாரியமாகாது அரச குடும்பத் தின் இவ்வாழ்க்கை நிலையின் கடமையாகிய இல்லறங்களுள் ஒன்றும் இயற்றப் பெற்றது என்றறிவித்த கவிநயம் காண்க; Royal guest - State guest என்பன வாதி நவீன வழக்குக்கள் காண்க.

அந்நாள் - அன்பின் மேம்பட்ட நிலையின் எழும் செயல என்பது குறிப்பு; விருந்தோம்பும் செயல்கள் இல்லக்கிழத்தியாருக்கு உரியன என்பதும், பெண்பாலாரின் சிறப்புக் கடமைகளுள் ஒன்றென்பதும் குறிப்பாலுணர்த்தப் பட்டன; “ மத்தக் கரியுரி யோனறில்லை பூரன் வரவெனலுந், தததைக் கிளவி முகத்தா மரைததழல வேன் மிளிர்ந்து, முத்தம் பயக்குற கழுநீர் விருந்தொடென் னைமுன்னம், கித்தக கருகு குவ னைச்செவவி யோடிக் கெழுமினவே ” (திருக்கோவை, 388) என்று மணிவாசகப் பெருமானா இதன் இயல்பினைச்சுவைபடக் கூறியருளிய சிறப்புக் காண்க; அமமையார அரண்மனையினின்றுவாழே இவையெல்லாம் திருந்த எவியமைத்தனா என்பதாம்.

பாவு காதுலின் - போற்றிப் பாராட்டும அன்பின் மிகுதியினாலே;

விரவு நண்பு - காதுலுடன் பொருந்திய நண்பு. இது விருந்தோம்புவாரிடத் தும் இயற்றுவோரிடத்தும் இன்றியமையாத வேண்டப் படுவன.

செல்வார் - அரசு விருந்தாக்கும் மேற்பட்ட அருட்செல்வம் உடையவர் என்பது குறிப்பு; அங்கு - அமைச்சரோ காட்டிய அதிநுட்பத்தில்.

எல்லி வந்தணைய - எல்லி - இரவு; அணைய - அணையும் போது; அணைய - ஈண்டினர் என மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க; அணைய - அணையும்படி.

2576. (வி - ரை) வழுதி மாநகர் - பாண்டியர்களது தலைநகரமாகிய மதுரை; மாநகர் - தலைநகர்;

பகல்வாக்கி கண்ட - குண்டர்கள் என்று கூட்டுக; பகல் - பகலில் அரசன் அமண் சாப்பிடுபவரும் அஞ்சாது மறைவாயன்றி வெளிப்படையாக வர என்றதும் குறிப்பு; பகல் - ஞாயிறு என்று கொண்டு ஞாயிறுவரக கண்ட என்றலுமாம்; பின்னையாரும் அடியாரும் கூடிய கூட்டத்தில் விளக்கம் ஞாயிற்றினை ஒத்தது என்பதாம்.

அடியாருடன் வரப் பகல் கண்ட கழுதுபோல் - கலங்கி - என்று கூட்டி உரைத்தலுமொன்று; கழுது - பேய்; பேய்கள இரவில் வெளியிற சரித்து உலவும் தன்மையும் பகல் கண்டவுடன் கலங்கி ஓரிடத்து ஒதுங்கு தன்மையு முடையன; “வாது செய் சமணம் சாகியப் பேய்கள்” (பிள - தேவா - அச்சிறு பாக்கம்).

காரமண் குண்டர்கள் - காரீ - கரிய நிறமுடைய; உடல போலவே அகமும் கருமையுடையார் என்ற குறிப்புப் பெறக் காரமண் என்றார், அகத்துத் கருமை யாவது பொய், சினம், வஞ்சனை, பொறாமை முதலிய தீக்குணங்கள் நிறைதல்; குண்டர் - கீழ்மக்கள்; இந்நட்குள் - புற இருளும் அக இருளும் குறித்தது.

இழது மை இந்நடது இருள் என - இழது - குழம்பு; மையிழுது என்க. மைக் குழம்பு.

மைஇந்நடது இருளாம் என - மைக்குழம்பு போன்ற திணிந்த இருளுக்கும் மேம்பட்ட இருள்; து என்ற நான்கனுருபு எல்லைப் பொருளில் வரும் ஐந்தனுருபின் பொருளில் வந்தது; “வண்ண நீடிய மைக்குழம்பு பாமென, நண்ணல் செய்யா நவீருள் யாமத்த” (453) “கருகு மையிரு ளின்கணம் கட்டுவிட், நெரு கின்றது போன்றது” (454) என்ற கருத்துக்கள் காண்க;

இந்நளன - கரிய அமணரை இருளுக்கு உவமித்தார்; உருப்பற்றி வந்த உவமம். இந்நளன ஒருபால் ஈண்டினர் - பகல் வந்தபோது இருள் ஒருபுடை ஒதங்குதல்

இயல்பாதலின் விளைபற்றி வந்தவுவமுமாம் ; கீழ்துபோல் என்றதும் இவ்வாதே உருவும், பிறரைப்பற்றி அலைதலாகிய விளையும் பற்றி வந்தவுவமம் ; கீழ்துபோல் வரும் என்றது இரவிற பேய் போன்று என அவர்தம்மியல்பு பற்றியும், இருளென ஒநபால் ஈண்டினர் என்று பகலில் இருள போன்று என்ப பிள்ளையாரா முன் அவர்தம் கிளைபற்றியும் தெரிவிக்க இரண்டு வகையால் உவமை கூறினார் ; “ இருட் குழாஞ் செல்வது போல ” (1349)-ல் உரைத்தவையும், “ அவ்விருள்ளன்னவா ” (1387) முதலியவையும் பாகக்க.

பகல்வாய்க் கண்ட இருளென ஒநபால் ஈண்டினர் - பகலில் வந்தபோது இருள செயலினிற் ஒருபுடை ஒதுவதும் இயல்பும் குறித்தது ;

ஒநபால் ஈண்டினர் - வஞ்சகச சூழ்ச்சி புரிவார் வெளிப்படையானன்றி ஒரு புடை மறைவிடத்தாக் கூடுதல் இயல்பாம் என்ற குறிப்பு

இழகு மெய்யிருக்கீநுள் - என்று பாடம் கொள்வாரு முண்டு ; இப் பொருட்கு, மெய்யிருந்த இவர்களின் உடலின் இருளி (கருமை) னுககு ; இந்நர் இழகும் - பூத இருளும் பின்னடையும் என்றுரைக்க ; இழகுதல் - பின்னிடைதல் ; 678

2577. அங்கண் மேவிய சமணர்கள் பிள்ளையா சமாந்த  
துங்க மாமடந் தன்னிடைத் தொண்டர்தம் குழாங்கள்  
எங்கு மோதிய திருப்பதி கததிசை யெடுத்த  
பொங்கு பேரொலி செவிப்புலம் புக்கிடப் பொருராய், சுஎசு

2578. “மறறிவ் வான்பழி மன்னவன் மாறனை யெய்திச்  
சொறறு” மென்றுதஞ் சூழ்ச்சியு மொருபடி துணிவார்  
கொறற வன்கடைக் காவலா முன்சென்று குறுகி  
“வெற்றி வேலவற் கெங்களை விளம்புவீ” ரென்றார். சுஅ0

2577. (இ - ள்) அங்கண் மேவிய சமணர்கள் அவ்விடத்துப் பொருந்திய சமணர்கள் ; பிள்ளையார்...புக்கிட - பிள்ளையார் எழுந்தருளிய பெருந்திரு மடத்தின் கண்ணே திருத்தொண்டர் கூட்டங்கள் எவ்விடத்தும் கூடிப்பெருக ஓதிய திருப்பதி கத்தின் இசை ஓங்கி மேலெழும் பேரொலியானது தமது செவிப்புலங்களறி புருத ; பொருராய் - பொறுக்கலாற்றாதவர்களாகி, சுஎசு

2578. (இ - ள்) “மறறு...சொற்றும்” என்று - “மறறு இந்தப்பெரும் பழியினை மன்னவனாகிய பாண்டியனை யடைந்த சொல்லோம்” என்று கொண்டு ; தம் சூழ்ச்சியும், ...துணிவார் - தமது சூழ்ச்சியினையும் ஒரு படியாகத் துணிவு கொள்வாராகி ; கொறறவன்...குறுகி - அரசனது அரண்மனை வாயில் காப்போரமுன போய்க் குறுகி ; “வெற்றி விளம்புவீ” என்றார் - வெற்றியுடைய வேலேந்திய அரசனிடம் நான்கள் வந்த செய்தியினை அறிவியுங்கள் என்று கூறினார். சுஅ0

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒரு முடிபு கொண்டன.

2577. (வ - ரை) அங்கண் மேவிய - முன்பாட்டிற் கூறியபடி கண்டு கலங்கி ஒரு பால் ஈண்டிய.

துங்க மா மடம் - துங்கம் - உயர்வு ; மா - சிறப்பு ; துங்கம் மா என்பவை பொருளானும் அருளானும் பெருமை குறித்தன. ஒரு பொருட் பன்மொழி மிகப் பெரிய என்று மிகுதி குறித்ததென்றலுமாம் “செல்வப் பெருமடம்” (2507) என்பது காண்க. தக்கயாகப் பரணியிலும் இதனைப் பெருமடம் என்பதும் காண்க.

மடந்தன் விடைக் துழாங்கள் வீங்கும் ஒதிய-திருமடத்தின் கண் தொண்டர்கள் தனித்தனி குழாங்கூடியிருந்து மடம் எங்கனும் திருப்பதிகங்களை ஒதிக் கொண்டிருந்தனர் என்க. “ திரு ஆரூரமருங்கெலாந், தெள்ளு மோசைத் திருப்பதி கங்கன்பைந ளினை பாடுவ கேட்பன பூவைகள் ” (93) “ சாரிகையின் பண்ணின் கிளவி மணி வாயும் பதிகச் செழுந்தேன் பொழியுமால் ” (1019); “ அண்டா பெருமான் திருப் பாட்டி னமுதம் பெருகச் செவிமடுக்குந், தொண்டா வதன் பங்கயமுந் துளித்த கண்ணீ ரரும்புமால் ” (1020) என்பனவாதி திருவாக்குக்களால் அந்நாளில் நாடு எங்கெங்கும் திருப்பதிகங்கள் பயிலப்பாட்டு வந்தன என்பதறியப்படும்; கண்ணாந் நாயனார் திருமுறை யெழுதுவோர் வாசிப்போர்களைத் திருத்தொண்டின் விளை விளங்கிட வேண்டிய குறை யெலாழுடித்து மேவிடச் செய்தே தொண்டரை ஆக்கினா (கண்ணாந் புரா. 3) என்பதறியப்படும். பிள்ளையாரது திருமண எழுச்சியில் “ தகைவிலா விருப்பின மிகப் பதிகங்கள் விளம்பிச் சாரவா ” களின் (3100) கூட் டம் கலந்து செல்வதும் காணப்படும்; இவ்வாறு காணும் முன்னை நாள் வழக்கு மாறி இந்நாளில் திருப்பதிகங்களைப் பயிலும் நன்மரபு மக்களுள் காணப் பதிதாதி விட்டது இக்காலக் கொடுமை.

எங்கும் ஒதிய - அப்பெருமடத்தின் பல பகுதிகளிலும் இசை எடுத்தபொங்கு பேரோலி - பலா கூடி உச்ச சுரத்தில பாடிய ஒலியின் பெருக்கு, இசை எடுத்தல் உரிய பண்களில் பாடுதலையும்; போங்குதல் - அன்பு மிகுதியினையும்; பேர் ஒலி என்றது தொகுதியால் விளையும் பெருக்கினையும் குறித்தன.

செவிப்புலம் புக்கிட - ஒலியலைகள் தாம் கிளம்பின இடத்தினின்றும் காற்றை இடமாக கொண்டு பரம்பரையில் சென்று கேட்போர் செவியந்நிரியத்தில் தாக்கும் என்பது இலக்கணம். கண்ணிந்திரியம் சென்றியைநது விடயத்தை யறியுமாறு போலன்றிச், செவி முதலிய ன்னையிந்திரியங்கள் “கண்ணிந்திரியத்தை நோக்கச்சுத்துவ குணத்தாற் குறைவுடைமையின், அவை தமயிடம் வந்த விடயத்தை இயைந் துணாதலே யன்றிச் சென்றியைநது விடயத்தை அறியு மாறிலலை ” என்பது ஞான தூதமுனிபு; நவீனருக்கும் செவியினைப் பற்றி இதுவே துணிபாம்; அவரும் புறத்தினின்றும் ஒலியலைகள் வந்து செவியில் உள்ள மத்தளம் போன்ற தசையினைத் தாக்கி அந்நரம்புகளை இயக்க ஒலியுணர்வு கிகழு மென்பா; இவை யெல்லாம் குறிக்கச் செவிப்புலம் புக்கிட என்றா, கண்போல வேண்டா விடத்து அடைத்துக் கொள் றும் அமைப்பில்லாமைமால் எல்லா ஓசை ஒலிகளும் செவிகளுள் புகுவன. தாம் வேண்டாது வெறுப்பினும் அவ்வொலி புக்கிட என்றதாம்;

பொறாய் - அதனிடத்துப் பொருமை கொண்டவராய்; “ நீற்று மேனிய ராயினா மேலுறற், காற்றுக் கொளவு நிலை வமணா ” (தேவா - ஆலவாய - நாலடி மேலவைப்பு 8) என்ற தன்மைகளும், கண்டுமுட்டு-கேட்டுமுட்டு என்ற தன்மைகளும் காண்க; பொறாய் - இப்பதிகங்கள் சமண சாக்கியங்களின் இழிவை எடுத்துரைத்து மக்களை உண்மைநெறி காட்டித் தேற்றுவனவாதலின், அவை தம் செவியின்றி கேட்க லாற்றாதவராயினர் என்பதும் குறிப்பு.

பொறாய்த் துணிவார் - குறுகி - என்றிர் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க;

2578. (வி - ரை) இவ்வான்பழி - வான் - பெரிய என்ற பொருளில் வந்தது; மற்று - இ - அவர்கள் கருத்திற்கு மாறுகிய இது என்றா; பழி - இவ்வொலி கேட்ட தும், கண்டதும் தமக்குப் பழியாகவே கொண்டனர் என்பதாம்; பழி - நீங்கு.

கேடு; “தகத தல்லதீத கடுததது சாறறுததரு” (682) என்றும், “கண்டு முட்டு யாம்” என்றும் கூறுவனகாண்க; பதி - என்று பாடற்கொண்டு பதியின் மன்னவன் என்பாருமுண்டு;

சோற்றும் என்று தம் துழ்ச்சியும் ஒருபடி துணிவார் - கண்டதனையும் கேட்ட தனையும் சொல்லுதலேயன்றி மேலும் வருசனைச் செயல குழுவதனையும் துணிகது கொண்டனர். துழ்ச்சி-வருசநினைவு; ஒருபடி - ஒருசேர; கடைக்காவலர் - வாயில் காப போர்; குறுகி - வருசமும் குழசசியும் துணிந்து தகுதியற்ற செயலிற் புகுகினரூராத லின் கிமிர்ந்து செல்ல மாட்டாது குறுக்கமாகிய நிலையிற் சென்றனர் என்ற குறிப்பு மாம். “அடிகணமா ரெல்லாரு மாருலமாய் மிகவழிந்து” (1351) என்ற நிலை கருதுக; கவலையி னிலிகாட்ட உடற குறுக்கத்தினைப் பாசாறாகாக மேற கொண்டனா என்றலுமாம்;

“வேற்றி ..விளம்புவீர்” என்றார் - அரச சமுகத்திலும், பெரியோர் முனபும முன் அறிவிப்புச் செய்து விடை பெறற்பின் செல்லும் மரபு. இது முன்னா முத்த நமது நாட்டில் வழங்கியது; 2507—2509 பார்க்க. வேலவந்தி - வேல் - ஆயுதப் பொதுமையுணர்த்தி நின்றது; தடாததைப் பிராட்டியாராபால் வேல வளை செண்டு பெறற உக்கிரகுமார பாண்டியா மரபில் வந்த என்ற குறிப்புமாம்; எங்களை - நாங்கள் வந்தனைந்தனை.

680

2579. வாயில் காவலா மன்னவன் தனையெகிர வணங்கி

“யாய மாகிவந்த தடிகண்மா ரனைந்தன” ரென்ன,  
வேயி னுனை வாறென, வவருஞ்சென் றிசைத்தார்;  
பாயி னாலுடன் மூடுவார் பதைப்புடன் புக்கார்.

சுஅக

(இ - ள்) வாயில் காவலா...என்ன - வாயில் காப்போர் சென்று அரசன் முன்பு வணங்கி “அடிகணமாகள எல்லாரும் கூட்டமாக வந்தனைந் துள்ளார்” என்று அறிவிக்க; ஏயினுள் “அனைவார்” என - அவ்வடிகண மாருடனே ஒத்த கருத்துடையா னாகிய அரசன் “அவர்கள் அனைவார்களாக” என்று கூற; அவரும் சென்று இசைத்தார் - அவர்களும புறத்துச் சென்று அடிகணமாகளிடம் அதனைச் சொன்னார்கள்; பாயி னால்...புக்கார் - பாயுடுகையினால் உடலை மூடும அசமணமுனிவர்கள் பதைப்போடும உள்ளே புகுந்தனர்.

(வி - ரை) என்ன;—என;—இசைத்தார்;—புக்கார், என வாயில் காப்போர் அரசனிடம் அறிவித்த செயலும் அரசன் கூறியதும், அதனை அவர்கள் அடிகணமாருக்கு அறிவித்ததும், அதன்படி அவர்கள் உள்ளே புகுந்ததும் ஆகிய நான்கு செயல்களையும் இவ்வொரு பாட்டிற் செறிவு பெறக் கூறினார். அவை நிகழ்ந்த மிக்க விவரவும், மனக் கலக்கத்துடன் பதைத்த வினா நிலையும் உணர்த்துத்தற்கு. அமையாரும் குலச் சிறையாரும் விடுதல பரிசனங்கள் திருமறைக்காட்டிற் சென்று பிள்ளையார் பால் சேர்ந்தறிவித்த நிலையினை முன் 2505 - 2509 வரை - 5 பாட்டுக்களாற் கூறிய அமைதியினை எண்டு ஒப்பு கேடுக்குக் சைவ சூக்கத்தினை பெருக்கமும், சமணத்தினை அழிவாகிய சுருக்கமும் குறிப்பிற் பெறவைத்த நயமும் காண்க;

ஆயமாகி - கூட்டமாகக் கூடி, அடிகளினார் - சமண முனிவர்கள், கள் - சிறப்பும், மார் பன்மையும் உணர்த்திய விருதிகள்;

ஏயினுள் “அனைவார்” என - ஏயினுள் - ஒத்தவன்; அடிகளினாருடன் ஒத்த கருத்துடையவன்: ஏய்தல் - ஒத்தல்; (மனம்) பொருநதுதல் என்றலுமாம், அனை வார் - அனைவாராக; ஏயினுள் - இசைந்தவனாய் என்றலுமாம்.

சேன்று - வாயிற் புறத்து நின்ற அடிகண்மாரகளிடம் போய் ;  
 பாயினால் உடல் முடுதல் - பாயுடுதல் அமண குருமா வழுக்கு ;  
 பதைப்புடன் புக்கார் - பதைப்பு - 2576ல் கூறிய மனக்கலக்கதாலும், பொறு  
 மையை மறைத்து அதனை அரசனிடம் மிகுதிப்படுத்திக் காட்டும் சூழ்ச்சியாலும்  
 நிகழ்ந்தது ; இது உலகியல் வழக்கிலும் காணப்படும் ;  
 பாயினால் உடன் முடுவார் பதைப்புடன் புக்கார் - உடலைப் பாயினால் மூடுதல்  
 போல உள்ளதில் மூண்டு வந்த கலக்கத்தையும் பொறுமை காரணமாக மூண்ட  
 வருச்ச செயலையும் மேற்கொண்ட பதைப்பினால் மூடினா எனற குறிப்பும் காண்க.  
 ஏயினாணவா ரேன - என்பதும் பாடம், 881

2580. புக்க போதவ ரழிபுறு மனத்திடைப் புலர்ச்சி  
 மிக்க தன்மையை வேந்தனுங் கண்டெனா வினவி  
 “ஒக்க நீர் திரண் டணைவதற குற்றதென் ?” நென்னத  
 “தக்க தல்லதிக் கடுததது சாறுததற ” கென்றா ; 882

(இ - ன்) புக்கபோது கண்டு - அவ்வாறு அவர்கள் தன் முன்பு புருந்தபோது  
 அவர்கள் அழிவுறும் மனத்தின்கண் வாட்டம் மிகுநதிருந்த தன்மையினை அரசனும்  
 கண்டு ; எதிரினவி...என்ன - அதனை முன் வினவி “நீர் ஒக்கத்திரண்டு கூடி வருது  
 இங்கு அணைவதற்குப் பொருநதிய காரணம் யாது ?” என்று கேட்க ; தக்கதல்ல...  
 என்றார் - சொல்லத்தக்கதல்லாத தீமை நோந்தது என்று சொன்னார்கள்.

(வி - ரை) அழிவுறும் மனத்திடைப் புலர்ச்சி மிக்க தன்மை மனம் அழிவுறுத  
 லாவது கவலையினாலும் கலக்கத்தாலும் மனமுடைதல் ; புலர்ச்சி - வாட்டம்.

மனத்திடைப் புலர்ச்சி மிக்க தன்மையைக்கண்டு - மனம் வாடிய நிகழ்ச்சியை  
 முகம் புலர்தல் முதலிய நியதமாகிய புற நிகழ்ச்சிகளால் அறிகது ; அனுமான  
 அளவையாலறிந்து : “அகத்தினழகு முகத்திற மெரியும்” என்பது பழமொழி.  
 “அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல நெஞ்சம், கடுததது காட்டு முகம்” (குறள்).

வேந்தனும் - ஒத்த மனப்பண்புடைய வேந்தனும் அப்பண்பினால் கண்டு என  
 உமமை எச்சவுமமை.

எந்நீர் வினவி என்ன - காரணம் வினவும் தன்மையால் ; புறக்குறிகளால் மன  
 வாட்டத்தைக் கண்டனன் ; அதன் காரணம் அறிய வேண்டினன் ; அதனை அவர்  
 அணைவர்பாலும் கண்டனன் ; அதுவே அவர் அணைவரும் ஒப்பத் திரண்டணையவும்  
 செய்தது என்றும் கண்டனன் ; அடிகண்மார் மனம் வாடியதெனனை என வினவுதல்  
 மரபன்றதவின் அவ்வாறு திரண்டணையச் செய்ததெனனை என வினவினன். “கடித  
 னைவா னவாககுற்ற தென்கொலன்ன” (1351).

சான்றுநிறுத்த தக்கதல்ல தீங்கு அடுத்தது - என்க, அல்ல தீங்கு - அல்லலாகிய  
 தீமைகளின் தொகுதி ; மரபு பற்றி அரசன் வினவியபடியே அவர்களும் அவ்வாறே  
 அது வாயாற் சொல்லத்தக்காததும் நீர் கேட்கத் தகாததுமாகிய தீங்கு அடுத்த கார  
 ணம் என்ற நயம் காண்க. மொழி முறை பிறழ வைத்தது மனக்கலக்கம் காட்டறகு  
 என்க. இவ்வாறு மறைத்துக் கூறியது அரசனது ஆதரவை மிகுவித்தலும் கருத்தது.  
 மேல் “பரிந்து” என்பது காண்க. இரட்டுற மொழிதலால் தக்க தல்லது ஈங்கு  
 அடுத்தது என்று பிரித்தனாரத்தலுமாம் ; இந்நகரில் வரத்தக்காதது என்ற குறிப்புப்பட  
 விடயத்தை ஒருவாறு உணர்த்திய நயமும் காண்க. இதனையே தொடர்ந்து அரசன்  
 மேல் வினவுதலும் காண்க. 882

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் அடங்

2581. “ஆவ தேனும் கடுத்தது கூறுவி” என்று

காவ லன்பரிந் துரைத்தலும் காரமண் கையா

“மாவ லாயுன்றன் மதுரையிற் சைவவே தியர்தாம்

மேவ லாலின்று கண்டுமுட் டியா”மென்று விளம்ப, கூஅக

2582. என்று கூறலும் “கேட்டுமுட் டியானு” மென் றியமபி

“நன்று நல்லறம் புரிந்தவா நா”னென்று நகுவான்

கன்று முள்ளதத னை”யக் கண்ணுத லடியா

இன்று மாரக ரணைநததென் ? னவாகளயா ?” ரென்றான். கூஅச

2581. (இ - ள்) ஆவதேல் ..உரைத்தலும் - அபபடியாயின் உமககு நோகத வதனை எடுத்துச் சொல்லுவதென என்று அரசன் பரிவுகொண்டு சொல்லுதலும் ; கார மண கையா...விளம்ப - யானே வீரனாகிய அரசனே ! உனது மதுரைமா நகரில் சைவ வேதியர்கள் வந்து பொருந்தியதனைக் கண்டமையாலே இன்று நாங்கள் கண்டு முட்டு ஆயினோம் என்று சொல்ல, கூஅட

2582. (இ - ள்) என்று கூறலும் - என்று இவ்வாறு அவர்கள் கூறலும் ; கேட்டு முட்டு யானுமென்று இயம்பி - யானும் அதனைக் கேட்டமையால் கேட்டு முட்டு ஆயினேன் என்று சொல்லி ; நன்று...நகுவான் - நான் நல்லறம் புரிந்த வாறு நன்றாயிருந்தது என்று இகழ்ந்தது சிறிதது ; கன்றும் உள்ளததனை - கறுவு தல கொண்ட மனத்துடனே ; அக்கண்ணுதல்...என்றான் - அந்த நுதற்கண்ணுடைய சிவனது அந்த அடியார்கள் இன்று இரந்தப் பெருநகரினை அணைந்த காரணம் தான் யாது? அவர்கள் யாவா ? என்றான். கூஅச

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்பு ஒரு முடிபு கொண்டன.

2581. (வ் - ரை) ஆவதேல் - நீர் கூறுமாறு அது சொல்லுதற்குத்தக்கதல்ல வாயின் ;

நாமக்கு அடுத்தது கூறுவீர் - தீங்கு சொல்லத்தகாததாயின் அதனைச் சொல்லாது விடுத்து, அதனால் உமக்கு நோக விளைவினைக்கூறி அது கொண்டு அதன் காரணத்தை உணரச் செய்யுங்கள்; அடுத்தது - விளைந்தது, நேரிட்டது ; சொல்லுதற்கு அடாதது நோகத்தாயின் அடுத்தது கூறுக, அடுக்குமாறு - பொருட்குமபடி சொல்லுங்கள் என்றலுமாம்.

பரிந்து உரைத்தலும் - அரசனது பரிவு தவகள் பால மிகுமபடி சூழ்ச்சியுடன் வாட்டமாகிய முகக்குறியுடன் சென்றும், அவன் வினவியபோது சாற்றுவதற்குத் தக்க தன்று என மறைபொருள்படக் கூறியும் நின்றமையால் அவ்வாறே அவன் பரிவு கொண்டு எனக் ; அவரது “சூழ்ச்சியு மொருபடி துணிவா” என உரைத்தற்கேற்பப் பயன் பெற்றனா என்று காட்டப் பரிந்து என்ற கவிரயம் காண்க.

“மாவலாய்...யாம்” என்று - இது சமண அடிகளும்மா அரசன் கேட்ட செய்திக்கு விடை கூறிய நிலை ; மாவலாய் என்று அரசனது படை வலிமையும் வீரமும் பற்றிக் கூறியது, இத்தனை வலிய் நின்று ஆணையை அவமதித்து வந்த அவர்களைத் தண்டம் செய்தேனும் போக்குதல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் தருதற்கு, இது உலகியலில் மக்கள் மனத்தையும் இயல்பினைத் தமக் கேற்றவாறு பயன் படுத்திக் கொள்ளும் முறைகளுள் ஒன்று. உன்றன் மதுரை என்ற கருத்துயிது. மாவலாய் - குதிரைப் படையாய் - குதிரை யேற்றம் வல்லவனே - என்றலுமாம்.

மதுரைச் சைவவேதியர் தாம் மேவலில் - இதனால் அந்நாளில் மதுரையில் சைவ வேதியரையும், சிவநெறி மாதவர்களையும் காண்பதரிதாக்கும் நிலையினை அமணர் விளைத்து விட்டார்கள் என்பதும், அந்நிலையே அரசனது துணை கொண்டு காவலும் செய்து வந்தனா என்பதும் அறியப்படும்;

மேவலால் இன்று கண்டுமுட்டு யாம் - மேவலால் - மேவக கண்டதனால் ; “கண்டு முட்டு” - காண்பதனால் வரும் தொடக்கு, “கீட்டு” எனப்பது ; காலையில் சைவ வைதிகத் திருவேடத்தார்களைக் காண நோந்தால் அதனைத் தீட்டாக்கக் கருதி அதனைப் போக்க நோன்பிருந்து கழுவாய் தேழிக் கொள்வது அமணர்கள் மரபு; இவ்வாறே சைவம் பற்றிய பேச்சுக் கேட்டலும் “கேட்டு முட்டு” எனப்பட்டு அதவும் ஒரு இழிவு தொடக்காகக் கருதப்படும்; ஒருவரைத் தீண்டினால் இழிவு தொடக்கும் என்று கொள்ளும் தீண்டாமை என்னும் இந்நாள் வழக்கினைத்தானும் கடிந்து கொள்ளும் மாக கள், காணாமை, கேளாமை என்ற இச்சமண வழக்குகளைப் பற்றி என்ன சொல்வரோ? கண்டு முட்டு, கேட்டு முட்டு என்பன சமணர்களுள் வழங்கும் குறியீடாகிய பரிபாஷை வழக்கு; இவற்றினோடன்றிச் சைவர்களைச் சுட்டெரிக்கவும், மற்றும் கொலை புரியவும் சூழ்ந்த அவர்கள் கொடுமை கொல்லாமை என்ற அறப்போவை போர்த்து அதனுள் மறைந்து நின்றது. இங்கு மேலவரும் வாலாறும் அரசுகள், நமிநந்தியாரா சரித வர லாறுகளும் காண்க; தமது சமயம் பரப்பும் நோக்கத்தால் அவர்கள் கொலை முதலாகிய எக்குற்றமும் செய்யும் வன்னெஞ்சினராய் ஒழுகினா. சைவ சமயத்தையும் சைவ வைதிகர்களையும் அவர்கள் வெறுத்தனர்; ஊரில் இல்லாது செய்தனர்; கொலையும் சூழ்ந்தனர்; அவர்கள் ஊரில்வரக் காண்பதனை வெறுத்தனர்; சைவர்கள் தமக்குரிய மடத் தினுள் தமது சமயப் பாடல் பாடியதைக் கேட்கப் பொருராயினர்; இந்நாளினும் கிரித்தவர் முதலிய புறச் சமயிகள் தமது சமயம் பரப்பச் செய்யும் பலவித முயற்சி களையும் இங்கு ஒப்பிட்டு நினைவு கூரக் ; இக்கொள்கைகள் ஆதியில் மிக நல்லன - இடைக்காலத்தில் இத்தீமைகள் புகுந்தன என்று இங்குப் பரிந்து இரங்குவாரு முண்டு; முன்னும் அன்றும் இன்றும் உள்ள இவர்கள் நிலைகள் ஒன்றே எனப்பது சரிதவாயிலான அறியப்படும் உண்மை.

683

2582. (வி - ரா) கேட்டு முட்டு யானும் என்று இயம்பி - அரசன் சமணச் சாராகிய மயக்கத்தினுள் தோய்ந்து அழுகியிருந்த நிலை குறிக்கப்பட்டது.

“நன்று நல்லறம் புரிந்தவர் நான்” என்று நகுவான் - நான் நல்லறம் புரிந்தவர் நன்று என்க; சைவத்தையும் பிற சமயங்களையும் தூரத்தி ஒழித்தலே நல்ல அற மெனக் கொண்டது அவர்களது சமயம், ஆ - ஆறு; நன்று என்ற சொல்லும், நகுதலாகிய செயலும் இகழ்ச்சிக் குறிப்புப்பட நின்றன

கன்றும் உள்ளத்தன் ஆகி - கன்றுதல் - கோபித்தல்; மனத்தினுட கோபங் கொண்டு; தனது ஆணை வரம்பினை மதியாது வந்தனா என்ற கோபம்; இப்பயனை விளைக்கவே அமணர் புன கூறியவாறு காண்க. “முந்தைய வுரையிற் கொண்ட பொறைமுத லவையும் விட்டுச், சிந்தையிற் செற்ற முனளுந் தீக்குணந் தலைன்னாரா கள்” (2532) என்றதற் கிலக்கிய மிதருக் காண்க; இவ்வாறே அரசுகளது வரலாற்றி னும் அடிகணமாப் பொய்ப்பிணி கொண்டு போய் நின் சமயமழித்தாரா எனக்கேட்ட பலவனும் “கன்னா” (1353) “முண்டசினப் போமானனை” (1359) ஆயினன என்பது காண்க; மேலும் “செயித்த” (2584) என்பதும் காண்க.

அக்கண்ணுதலடியார் இன்று இம்மாநகர் அண்ணந்தேன்? அவர்கள் யார்? என்றான் - அக்கண்ணுதல் என்றும் அவவடியாரா என்றும் கூட்டிக் கொள்க; அகரச

சட்டுச் சேய்மை குறிப்பதாம், இங்கு மன்னன் கண்ணுதலையும், அவனடியாகளையும் அணுகலாற்றுகு சேய்மை கிணைந்து ஒழுங்கிய தன்மை குறித்தது; இன்று - இத்தனை நாட்களும் முன்னெல்லாம் வராது இன்று; இம்மீ நகர் - எனது ஆணைவலியினால் அடங்கிக் காவலு பெற்ற இக் தலைநகர்; அணைந்து என் - என்ன காரணம், எனக் காரணத்தை முன்னாத தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் ஆவததால் அதனை யார் என்று கேட்பதன் முன் வினவினன் , 684

2583. “மாலை வெண்குடை வளவாசோ ணுட்டுவண் புகலிச  
சூல பாணிபான் ஞானம்பெற ருனென்று சுருகிப்  
பால னனபாதங் குழாததொடும் பணிமுதகின் சிவிகை  
மேல ணைந்தன னெங்களை வாதினில் வெல்ல ”, சுஅரு

2584. என்று கூறுவா ரித்திற முண்புதா மறிந்த  
தொன்று மங்கொழி யாவகை யுரைத்தலுந், தென்னன்  
மன்ற ஸம்பொழிற் சண்பையார் வள்ளலார் நாமுந்  
சென்று தன்செவி நிறைத்தலுஞ்செயிர்ந்து முன் சொல்வான், சுஅசு

2585. “மற்ற மாமறை மைந்தனும் மநங்கணை நானேல  
உற்ற செய்தொழில் யாதுசெய் கோ”மென வுரைப்பச  
செற்ற மீக்கொண்ட சிந்தையுஞ் செய்கையு முடையோர்  
கொற்ற மன்னவன் மொழிக்கெதிர குறித்துரை செய்வார், சுஅசு

2586. “வந்த வந்தணன் றனைநாம வலிசெய்து போக்குந்  
சிந்தை யன்றியச சிறுமறை யோனுறை மடத்தல்  
வேந்த முறபட விஞ்சைமந் திரத்தொழில் விளைத்தால்  
இந்த நனைக் ரிடத்திரா , ‘னைகு’மென றிசைத்தாரா, சுஅஅ

2583. (இ - ள்) மாலை ..என்று - (ஆதலு) மாலைவினையும் வெண் கொற்றக் குடையினையும் உடைய சோழர்களது வண்மைபுடைய சிகாழியில் சூலபாணியாகிய சிவனிடத்தில் ஞானம் பெற்றா னென்று; சுருதிப்பாலன் வெல்ல - மறைச்சிறுவன் அன்பாகளின் கூட்டத்தினேறும் குளிராத முத்துச் சிவிகையின் மேல் எங்களையும் வாதினில் வெல்ல ஆணைந்தன்ன சுஅரு

2584. (இ - ள்) என்று கூறுவாரா - என்றிவ்வாறு கூறுவாராகி; இத்திறம்... உரைத்தலும் - இத்திறங்களை முன்பு நாம் அறிந்த செய்திகள் ஒன்றும் ஒழியா வகையி னால் சொல்லவும்; மன்னன் - அரசன், மன்றலம் ..செயிர்ந்து - வாசனையுடைய அழகிய சோலைகள் சூழந்த சிகாழியவாகளது வள்ளலாரது திருப்பெயர் சென்று தனது செவிகளை நிறைத்தலும் கோபித்து, முன் சொல்வான் - முறபடச் சொல் வாணாகி; சுஅசு

2585. (இ - ள்) மற்ற உரைப்ப - மற்று அநதப்பெரு வேதச் சிறுவன் அவ்வாறு இங்கு அணைநாணுகில் செய தொழிலாகப் பொருங்கியவற்றை யாது செய வேம் என்று சொல்ல, செற்றம் உரை செய்வாரா - கோபம் மேலே பொங்கி எழும் மனமும் தொழிலும் உடைய அவ்வமணா வெற்றியுடைய அரசனது மொழிகளுக்கு விடையாகக் குறித்து எடுத்துச் சொல்வார்களாகி, சுஅசு



2586. (இ - ன்) வந்த...நிறை யன்றி-வந்த அந்தணனை நாம வலிமை செய்து போக்கும் எண்ண மன்றி ; அச்சிற மறையோன ...ஏகம் என்று இசைத்தார் - அந்த மறைச்சிறுவன் தங்கும் மடத்தில் வெவவிய தழல சேரும்படி விஞ்சை மந்திரத் தொழில் விளைப்போமாயின், இந்த நல்ல நகரத்தினிடம் இராது வெளியே சென்று விடுவான் என்று சொன்னார்கள்;

சுஅஅ

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2583. (வி - ரை) மாலை வெண்துடை வளவர் - மாலை - ஆததி மலர் மாலை ; மாலை என்ற பொதுப்பெயர் வளவா என்ற பெயர்க்கு அடை மொழியாய் இடனோக்கி இறகுச் சோழர்க்குரிய ஆததிமாலைமையக குறித்தது நின்றது.

வெண்துடை - முடி மணனாக்குரிய சிறப்படையாளங்களுள் ஒன்று.

வளவர் சோனு(பு)டு - வளவர் நாடு என்றாலே அமைபுமாதலின் சோழ நாடு என்றதில் சோழ என்றது வாளாபெயராய் நின்றது: சோழநாடு சோனுடு என மருவியது ; வளவாக்குப் பிறநாடுகளும் ஒவ்வொரு காலங்களில் உரிமையாயின் அது குறிக்கக் கூறிய குறிப்புமாம்.

சோனு(பு)டு - புகல் - ஞானம் பெற்றனென்று - வெல்ல - அணைந்தனன் - அரசன் அவர்கள் அணைந்தது ஏன் ? அவர்கள் யார் என்று வினவியதற்கு மறு மொழியாக அவர்களின் தலைவரது நாடும், ஊரும், பேரும், தகுதியும், அணைந்த கருமமும் எடுத்துக் கூறியவாறு காண்க. அரசனது வினாவுக்கு விடையாகக் கூறியவற்றை மட்டும் சிறப்பாக இப்பாட்டாற் கூறி, விடையல்லாது தாம் அறிந்தவற்றை வெல்லாம் தாமறிந்தபடி ஒன்றும் ஒழியாது எடுத்து சொல்லியவற்றைப் பொது வகையால் மேற்பாட்டிற் கூறும் கவிநயம் காண்க.

சூலபாணி பால் ஞானம் பெற்றனென்று - வெல்ல - அணைந்தனன் - சூலபாணிபால் ஞானம் பெற்றன் - எல்லா ஞானங்களுக்கும் காததா ஆதி சூலபாணி என்பது வேதம். அக்குறிப்புப்பெறக் கூறியதாம் ; பெற்றனென்று - பெற்றனென்று சொல்லிக் கொண்டு ; பெற்றதனால் என்ற உண்மைக் குறிப்புமபட நின்றது ; வெல்ல அணைந்தனன் - அணைந்ததென ? என்ற வினாவுக்கு வெல்ல அணைந்தனன் என்றனா ; வெல்ல - வெல்வதற்கென்று எண்ணி ; வெல்வதற்காக என்று பிறசரிதக் குறிப்புப்பட நின்றமையும் காண்க அவர்களையறியாமலே அவர்கள் வாக்கில் உண்மைக் குறிப்பு நிகழ்ந்தது காண்க.

எங்களை - உனது ஆதரவு பெற்ற எங்களை என்பது உரைக் குறிப்பு ; சிறப்புமமை தொக்கது.

மேல் அணைந்தனன் - மேன்மை பெற என்றது குறிப்பு.

885

2584. (வி - ரை) இத்தீரம் - இததன்மையாகிய செய்திகள ; இவ்வாறாக என்றலுமாம்.

அறிந்த தொன்றும் அங்கு ஒழியா வகை உரைத்தலும் - அரசன் வினவியனவும், வினவாதனவும், ஆணடைக்கு வேண்டுவனவும் வேண்டாதனவும், பொருந்தவனவும் பொருந்தாதனவும் என்ற பாகுபாடின்றித் தாம் அறிந்த காரணமொன்றினையே கொண்டு எல்லாம் கூறினர் : இது அவர்களது மனக்கலக்கத்தினையும் மீக்கொண்ட நெத்தினையும், பேராசையினையும் குறிப்பது.

நாமம் சென்று தன் செவி நிறைந்தலும் - "செவிப்புலம் புகடிப பொருராய்" (2577) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் இவ்விடத்துக் கருதுக ; நிறைந்தலும் - நிறைதலும் என்னொரு பிறவினையாற் கூறியது அவனது விருப்பத்திற்கு மாறுபாடாயினும்

அவர்கள் கூறியதனால் வலிந்து வந்த நிறைந்தது என்ற குறிப்பு; அவர்களைப் போலவே அரசனும் செய்யித்து நிறையழிந்த கலக்க மடைந்தமை காண்க; மேல “யாவது முரையாடாதே எண்ணத்திற கவலை யோடும்” (2587) என்பதும் காண்க.

செய்யித்து முன் சொல்வான் - உரைப்ப என மேலவரும் பாட்டுடன் கூட்டுக. முன் - முற்பட; பின் சொல்வன வேறு விதமாக என்ற குறிப்புப்படி முன்கூல் வான் - என்றா. பின்சொல்வன, தீவினையின் விளைவாகச் சரநோய மூண்டபோது, இவருச சொல்வது போல ஒரு சார்பாகச் சொல்லாமல் ஐயப்பாடாகிய நிலைகொண்டு இருவா பகமாகச் சொன்னமையும், “இந்நோ யகலுமே லறிவேன” (2620), “வெனவா பககு சோவன” (2621) என்றும், “இருகிறத தீருநதீரும், கைதவம் பேச மாட்டேன” (2647) என்றும், நீங்கடேறிய தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத் தெரிப்பீர்” (2657) என்றும் வருவன காண்க, அதன்பின் நோய் நீங்கச் சிவநெறியின் உறுதிபெற்ற “மறைகூல வள்ள லாரே, யந்தவெப்ப படைப் நீங்க வெனக்கருள புரீவீர்” (2667), “ஞானசம் பந்தா பாத நண்ணின னுயர்தேன” (2670) என அம் ணரை விட்டுச் சைவ நெறியிலே சார்பு பெற்று அவ்வொரு பகமாகச் சொல்வதும், அம்ணரை இகழ்ந்த முறை செய்வதும் காண்க. இக்குறிப்பெல்லாம் பெறுவிக்ரு மாறு இவரு “முன் சொல்வான்” என்றா.

வள்ளலார் நாமம் செயிற்றைத்தலும் செயித்து - பின்னா அரசன சர நோயுற போது “வேணியர்பால் ஞானம், பெற்றவா விருமபி நோக்கிற நீயவிப் பினியே யனறிப் பிறவியுந தீரும்” என்று அம்மையாரும் அமைச்சனும் கூறியபோது பிள்ளையாரது திருநாமம் மந்திரமாகி அயாவு அகன்று பேசும் வன்மைத் தந்தது; (2619); இப்போது அதுவே செய்யாப்பிளை விளைத்ததெனனை? எனின், பித்தந தலைக கேறியபோது பாலுல கைக்கும், அது நீங்கும்போது இளிகும்; இப்பண்பில் வைத் துக் காண்க; விளைதீரும் பக்குவம் வரும்வரை இறைவனருள திரோதானசத்தியாய உண்மை ஞானத்தை மறைத்துக் கண்மத்தை ஊட்டுவிகும்; பக்குவம் வரும்போது அதுவே அருட் சத்தியாய இன்பந்தரும் என்பது ஞானதூறு றுணிவு.

வள்ளலார் - வெறுத்துத் தீயவை செயதபோதும் அருளினே மேற்கொண்டு கிரகம் வளன்னமை குறித்தது பிறசரித் விளைவுகள் காண்க.

அங்கொளியா - மன்றலார் என்பனவும் பாடங்கள்.

686

2585. (வி - ரை) மற்ற மாமறை மைந்தன் இம்மருங் கணைநானேல் - நீவா கூறுகிறபடி அணைந்தாளானாகில்; மற்ற - மாறுபாடுடைய என்ற குறிப்பு; சமணா மாயையினுட்பட்ட நிலையின் ஞைவின நோயுள்ளவன் பிதற்றதல போல இவருப் பிள்ளையாரை ஒருமையிற் கூறுதலும், நோய நீங்கியவனது உண்மைக் கூற்றுப் போலப் பின்னா “மாமறைச் சிறுவா” (2620), “சடையினருக் கண்பரா யிவரும்” (2657), “வந்தெனை யுயயக் கொண்ட மறைக்குல வள்ள லாரே” (2667) என்றும் கூறும் நிலை களும் காண்க.

உற்ற செய்தொழில் யாது செய்கோம்? - உற்ற - பொருத்த முடையதாய; யாது செய்கோம் - அரசன முற்றும் தன் வசமிழந்து அம்ணா வசப்பட்டு அவா பணித்த வழியில் ஒழுகினான் என்பது; இவ்வாறே சைவநெறியிற் புருநத் அரசுகளை “என் செய்வது” (1353), “செய்வதெனச் சொல்லும்” (1360), “இனிக்கடியுந திற மெவவாறு” (1373); “இனிச் செய்வதென?” (1385) என்று அம்ண அடி கண்மாரை பன்முறையும் கேட்டு அவா சொல்லியபடியே பல்லவ அரசனும் நிகழ்த்தி யவை இவரு கிளைவு கூடாதபாலன். இவையும் பிறவும் அந்நாளில் சமண சமயம்

எதனைப் பலம்பெற்று வேருன்றி அரசாளும் முடிமன்னர்களையும் தன் வசப்படுத்தி ஆட்டுவித்துச் சைவத்துக்குக் கேடு சூழாத தென்பதனை விளக்கும். இவை அந்நாளின் நாட்டு நடப்புகள் சரித வரலாறுகளாலும் உறுதி பெறுகின்றன.

சேற்றம் மீக்கொண்ட சிந்தையும் செய்கையும் உடையோர் - “ சிந்தையிற் செறந முன்னந் தீக்குணந் தலைகின்றாகன் ” (2533) என்றது காண்க. செய்கையும் - அச்சிந்தையோ டுமநனிடாது அதனைச் செயலிலும் நிறைவேற்றினார்கள் என்பது.

எதிர் - விடையாக ; குறித்து - தமது குறிப்பினையே கொண்டு.

687

2586. (வி - ரை) வந்த அந்தணன் - நமது நகரத்திற்கு விருந்தினனாய் வந்த அதிதி என்பா வடவா ; அரசு ஆணை முறையில் வலிசெய்து போகக்கூடிய முறையாகா தென்ப பின்னாக கூறுதற்குக் காரணம் கூறுவாரா போன்று வந்த என்று தொடங்கினா இது தங்கள் தீதொழிலினை மறைப்பதற்குச் சமணா செய்யும் சூழ்ச்சிகளுள் ஒன்று.

வலிசெய்து போக்தும் சிந்தையன்றி - வலிசெய்து போகரும் சிந்தை நமக்கு வேண்டாம் ; அது தகுதியன்று என்பது , பின்னாத தாம் கூறும் யோசனையாகிய விஞ்சையின் கொள்கை உண்மையில் அதுவேயாம் ; அன்றியும், பின்னா அவர்கள் தீயினையே பொதிந்து விட்ட செய்தியாகிய புறநிகழ்ச்சியும் அதுவேயாம். இவற்றையும, தமது உளஞ்ஞையினையும் மறைக்கத் தமக்கு அச்சிந்தையில்கை என்றா , இஃது மேலுமொரு சூழ்ச்சித் திறம்.

சிறு மறைப்போன் - மறைச் சிறுவன் என்குது இவ்வாறு கூறியது இலேசுபடும குறிப்புப்படக் கூறுதல். இஃது மேலுமொரு சூழ்ச்சி ; தாம் செய்வது சிறு காரியம் என்று அரசன் எண்ணச் செய்யும் சூழ்ச்சியாம்.

வெந்தழற்பட விஞ்சை மந்திரத் தொழில் விளைந்தால் - தழற்பட - தழல் போன்று காட்ட ; இவ்வாறு விஞ்சை மந்திரத்தால் வரும் தழல், அண்மையில் தீ மூளவது போலவே காட்டுதலின்றிப் பெருங்கேடு விளைககாது என்பது அத்தொழிலினர் கண்டது ; விஞ்சை - வித்தை ; உண்மையல்லாத தொன்றை உண்மை போலக் கருத வைக்கும் இந்நிரசாலம். “மணிமாளிகை மேடை சதுரநகர சேனையுடனே, வந்ததோர் வாழவுமோ நிரதிரசாலக் கோலம் ” (தாயுமானார்) “ இந்நிர ரூலம் போலவந் தருளி, யெவ்வெவா தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்தது, தானே யாகிய தயாபர னெம்மிறை ” என்று மணிவாசகப் பெருமான் (திருவா) இதனை விளக்கியருளினார்.

மந்திரத் தொழில் - மந்திரத்தின் மூலம் செய்யும் தொழில் - கையாணன்றி மந்திர செபத்தினை செய்தல் ; இவ்வாறு மூன்றாகக் கூறியதும் மேலுமோ சூழ்ச்சித் திறமாம். எனனை ; விஞ்சையாகிய மந்திரத்தின் தொழில் என்ற பொருளும் பிறிதோர் வழியால் விஞ்சையும், அது பயன் நராதாயின் மந்திரமும், அதுவும் பயன்படாதாயின் தொழிலும் என உமமைத் தொகையாகிக் உரைக்க நின்ற பொருளும் படக் கூறியது காண்க ; மேலநிகழ்ச்சியும் காண்க.

வெந்தழற்பட...தொழில் - இவ்வாறாகிய மந்திர விஞ்சைத் தொழிலும் ஒன்று உண்டு. அதனை ஏவுதல் என வழங்குவா ; அது அவ்வுபாசனை கைவந்தோரது ஏவல் வழி கிறகும் சிறுதெய்வங்களின் செயலா லாவது, இதனைச் “சென்றாகும் சிறுதெய்வஞ் சோவோ மல்லோம் ” (தாண) என்று அரசுகள் காட்டி அருளினர். கந்தபுராணத்தினுள் அக்கினிமுகாசுரன் இவ்வாறு தன்னகாக காளியினை வீரவாகு தேவர் மேல் ஏவி விடுத்த சரிதமும் காண்க ; ஆனால் அவை முதலவன் மாட்டும் அடியார் மாட்டும்

செவ்ல மாட்டாமையும் ஆண்டே கண்டு கொள்க; இதன் உண்மை 2396-ல் ஆசிரியர் காட்டுதலும் காண்க. வெந்தழிற் பட - பட என்பது யாம் அத தீக்காரணமாக வாழ்வு மூண்டு பட்டொழிய எனறு பிறசரித் விளைவுக் கறிஞறியதாக அவா வாக்கிலே போந்த திறமும் காண்க.

இந்த நன்னக ரிடத்திரான் ஏதும்-தமது சராபு நதசராபு என்றும், சைவா சராபு அகநனமல்லாத தொன்றாய் விலக்கப்பட்ட குரியது என்றும் குறிப்புப் பெற நன்னகர் என்றது மேலுமொரு குழசுதிதிறம். இரான் - இராணி; முற்றெச்சம் முற்றுகவே கொள்ளினு மிழுக்கிலலை.

மாநகரிடத்து - என்பதும் பாடம்.

688

வேறு

2587. "ஆவதொன் றிதுவே யாகி லதனையே விரைந்து செய்யப் போவ "தென் றவரைப் போக்கிப் பொய்பொரு ளாகக் கொண்டான் யாவது முரையா டாதே யெண்ணத்திற கவலை யோடும் பூவணை யமளி புககாள் ; பொருகெழிற் றேறி சோநதான். சுஅசு

(இ - ள்) ஆவதொன்று...போக்கி - "செய்யலாவது ஒன்று இதுவேயானால் அதனையே விரைந்து செய்யப் போவீராக" என்று கூறி அவர்களைப் போகும்படி விடுத்தது; பொய் பொருளாகக் கொண்டான் - பொய்யினைப் பொருள் என்று கொண்ட மனனவன்; யாவதும்...புக்கான் - யாதும் யாவரிடமும் பேசாமல் மனத்தில கிறைந்த கவலையினோடும் மலாகள் பரப்பிய படுக்கையிற் சேர்ந்தனன்; பொருகெழில் தேவி சோநதான் - மிக்கெழுந்திடை எழிலையுடைய பாண்டிமா தேவியா அங்குச சோநதனா.

(வி - ரு) ஆவது ஒன்று இதுவே ஆகில் - ஆவது - செய்யலாவது, செய்யத் தக்கது; ஒன்று - வேறு பலவன்றி ஒன்றேயாக. இதுவே யாகில் - இதுவேயன்றிப் பிரிதிலையானால், அரசன் கூறும் பொறுப்புவாய்ந்த நிலைகாண்க; விருந்தாக வந்த வனைப் போக்குதல் நீதினால் விலக்கு, அரசாங்க முறைக்கும் தவறு; குடியிருக்கும் மடத்தில தீப்பட விளைதல் அரசாங்க முறைக்கும் தான் மேற்கொண்ட சமண சமய னுலுக்கும் விலக்கு; இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து அறிவினுட்கொண்ட அரசன் "செய்தக்க செயலாமை யானாக கெடும்" (குறள்) என்பது நீதியாதலின், அக்குறிப்பினை உட்கொண்டு செய்யலாவது ஒன்று என்றான்; ஒன்று - இது ஒன்று தவிர வேறொன்றுமில்லை யெனும்படி ஒரேவழி - என்பது குறிப்பு - இதுவே யாகில் - ஏகாரம் பிரிநிலை; இதனை விட்டு வேறு வழியில்லையாயின்; முன்னரும் உற்ற செய் தொழில் என்ற குறிப்புக் காண்க.

அதனையே - ஏகாரம் தேற்றம், ஆகில் அதனையே - அஃது ஆவதோ அன்றோ என முடிக்கும் பொறுப்புத் தன்னிடமாக மேற் கொள்ளாது அவ்வழிகளிடமே சாந்த தின் அரச தந்திர முறையின் மேன்மை கருதுக

போவது - போவீராக; போவது செய்க என்ற வியங்கோள் தொசுக் கின்றது; இதுனுடன் தொலைந்து முடிவிற கழுவேறி கழிந்து போவது என்ற குறிப்பும் காண்க.

போக்கி - மனனனிடத்து அவர்களுக்கு இருந்த மேன்மை நிலை இதுனுடன் கழிந்து போவதாயிற்று என்ற பிற்சரித் விளைவுக் குறிப்புக் காண்க. உயா நிலையே

யன்றி இததொழில் முடிவில மன்னனுரையினுலே இவர்களுயிரும் போவதாகும் என்ற குறிப்பும காண்க.

போய் பொருளாகக் கொண்டான் - பொருளல்லாத பொய்யினைப் பொருளாக உட்கொண்டவன், "பொருளல வவற்றைப் பொருளென்ற னுணரும் மருள்" (குறள்) போய் பொருள் - பொருள் - மெய் என்று கொண்டு, ஒன்றினையே பொய்யும் மெய்யு மாம என்ற சமணர் கொள்கையுடைய என்றலுமாம். அதிநாத்தி - என்ற அவா களது மந்திரம், உண்டுமாம்—இல்லையாம்; மெய்யும் பொய்யுமாம் என்ற குறிப்பினை உடையது.

யாவதும் உரையாடாதே எண்ணத்திற் கவலையோடும் - மனத்திற் கவலை மிக்க போது பிறரிடம் பேச்சு நிகழாது; இது மனத தத்துவ இயல்பு; கவலை - இஃது இன்ன தென்பதனைப் பின்னர் 2589 - 2590 பாட்டுக்களில் அரசன் தன் வாக்கினுலே அறி விககச் செய்யும் கவிநலமும் தகுதியும் காண்க.

பூவண்ண அமளி - பூவண்ண - அமளியிற புதுப் பூக்கள் பரப்பதல் வழக்கு; பூ - மெனமை - அழகு என்றலுமாம். அமளி - படுக்கை. "போதா ரமளிககே" (திருவா - திருவெம்பாவை - 2).

போங்கெழில் தேவி - பொங்கு - மேனமேலும் மிகுதினை; பிள்ளையார வரப் பெற்றமையால் குறைநீங்கி அரசனும் உயதி பெற்றுச் சைவமோங்கு நிலை கைவரப் பெற்றோம் என்ற உன் மகிழ்ச்சியினால் புறப்பொலிவும் மிகுவதாயிற்று என்பது குறிப்பு

தேவி - பாண்டிமா தேவிமாராகிய (2592 - 2593) மனக்கயாக்கரசிமார்.

அமளி - புக்கான்; தேவிசேர்ந்தாள் - என்றமையால் அஃது இரவுக்காலம் என்று குறிப்பிதத் நயம் காண்க.

எழிந்றேவி சார்ந்தும் - உரையாடாதிருந்தான என்க கவலை மிகுதி உணர்த்தியது காண்க.

பொய்ம்மையைப் பொருளாக் கொண்டான் - புத்தன் தேவியாரும் - என் பனவுப் பாடல்கள். 689

2588, மன்னவ னுரைப்ப தின்றி யிருக்கமா தேவி யார்தாம்

"என்னுபாக் குயிரா யுள்ள னிறைவனீ யுறற தென்னே ?

முன்னு மகிழ்ச்சி யின்றி முகம்புலாந் திருந்தா; யின்று

பன்னிய வுள்ளத் தெய்தும் பருவர லருள்செ" யென்றார். ௬௯0

(இ - ள்) மன்னவன்...மாதேவியார தாம் - அரசன் இவ்வாறு சொல்லாடாது இருத்தல் கண்டு மாதேவியார்; "என்னுயிராகுயிராயுள்ள...அருள் செய்" என்றார் - எனது உயிராகுயிராக உள்ள என நாயகரே! நீர் என்னேவுமறீர்? முன் உள்ள மகிழ்ச்சியிலலாமல் முகம் வாடியிருந்தீர்; இன்று இவ்வாறு எண்ணமிடும் உமது உள்ளத்திலே பொருத்திய வருத்தத்தினை உரைத்தருளும்" என்று சொன்னார்.

(வி - ரை) உரைப்பதின்நி - சொல்லாடாது; வாய் பேசாமல்; உயிரிக்குயிரா யுள்ள இறைவன் நீ - "தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற ரெழுதெழுவான்" (குறள்); "கொண்டவட்குத் தெய்வத் தொழுநனை" முதலிய நீதிநூற் றுண்புகள் காண்க; கொழுநன் பொருட்டே உலக வாழ்வைத் தாங்கி நிறைவும், அவனுக்குக் கேடுவரின் வாழ்க்கை துறத்தலும் நமது நாட்டில் பண்டைப் பெரியோர் வகுத்தொழுதிய நல்ல முறை; பதமகோமீன, குரபதமன இறந்தானென்று கேட்டலும் உயிர் துறந்தன்;

கணவன் தம்மை மனைவி எனத் திணியினே நீதத் தறிந்தவுடன் உடலின் தசை முதலிய வற்றை உதறித் துறந்து நல்ல பேய் வடிவம் பெற்றனார் காரைக்காலம்மையார். இவை முதலிய இலக்கியங்கள் உணர்ந்து போற்றத்தக்கன; இங்கு இவ்வொழுக்கத்திற் தலை சிறந்த கின்ற மாதேவியார் கூறியது உபசாரமன்றி முழுதும் உண்மைமொழிகளேயாம்; இதுவே கற்பினது உயர்ந்த குறிகளோளும் இலக்கணமுமாம்; உண்மையிவ் வாறாகவும் இங்குக் கணவனாகிய அரசன் சமணத்தில் இருப்ப அதற்கு மாறுபட்டு அவன் முன்பு புலப்படா வகை மனைவியாராகிய அரசியார் தாம் சைவத்திறத்தில் வினொழுக்கிப் பின்னையாரை வரவழைத்து விளைத்த செயல்கள் எல்லாம் “கற்பெனப் படுவது சொற்றி ரம் பாமை” என்பனவாதி முன்னக்கூறியவற்றோடு முரணுவனவே? என்னின், முரணு; என்னை? சொல்லாவன எல்லா உயிர்க்கும் உயிராகி ஆனம் நாயகராகிய இறை வன் பணித்த வேத சிவாகமங்களே! அவற்றின் வழி திறம்பாது கிறதலே கற்பாம்; இங்கு மன்னன் மயக்க முற்றத்த திறம்பி கின்றபோது தாமும் அம்மயக்கத்திலே கிறதல் கற்பாகாது இழுககேயாகும்; அவனை மயக்கந் தீர்த்து நன்னெறிப் படுத்தி ஆனமலாபம் பெறச் செய்து “பெற்றிமையாலுட னென்றும் பிரியாத உலகெய்த” வழிதேடுதலே உயர்ந்த கற்புநெறியாம்; மன்னவனும் நாடும் நன்மை பெறவே தேவியார் முயனரந் தாதலின் அஃது உயாவாகிய கற்புநெறியேயாம். இக்கருத்துப்பற்றியே பின்னையாரை முதலில் வணங்கி வரவேற்றபோது அம்மையார் “பவளவாய் குழறி, யானு மெனப்பதி யுரு செய்ததவ மென்கொல்” என்றா, என்றதும் கருதுக; இவைபற்றிக் காரைக் காலம்மையார் புராணத்தும், பிள்ளையார் உரைத்தவை யெல்லாமும் கருதுக, அன்றியும் கணவன் பித்தக்கொண்டு தற்கேடு சூழ்ந்தால் மனைவி அவன் வழியே யமையாது பித்தம் தீர்த்து உய்வித்தல் கற்பனதோ?

என்றோ உற்றது - உற்றது - பொருந்திய தீமை, ஏவன வினா விளைகருதிப்பு; ஓகாரம் - அசை; என் - நோ - என்று பிரித்து நோய் என்? என்றலுமாம்.

முன் உளமகிழ்ச்சியின்றி முகம் புலர்ந்தநீந்தாய் - முன் உள மகிழ்ச்சி - வழக்கம் போல என்றமுள்ள உளம் மகிழ்ச்சி; இதனால் அரசன் - அரசியாரது இல வாழ்க்கைத் திறம் அன்பினிறைந்ததாய் மிகு மகிழ்ச்சிக்கூறப்பட்டமாய் இருந்த தென்பது புலப்படும், சமய நிலையில் வேறுபட்ட அம்மையார் செயல்கள் எல்லாம் அரசன் மாட்டுக் கொண்ட அடிப்படையாகிய அன்பு காரணமாக எழுந்தனவே யாதலின் இந்நிலை கூடிற்றெனக். முன்கூறிய கற்பினியலு இத்தொலாகியது

உளம் மகிழ்ச்சியின்றி முகம் புலர்ந்து - முகவாட்டம் உண் மகிழ்ச்சியின்மையையக் காட்டிற்று என்பதாம்.

பன்னிய - வருத்தப்பட்ட பலபலவும் எண்ணமிட்ட. பந்வரல் - வருத்தம்.

அருள்சேய் - இரக்கம்பட விண்ணப்பிக்கும் முறை. 690

2589. தேவியார் தமமை நோக்கித் தென்னவன் கூறு கின்றான்

“காவிரீ கண்ணி னாய்! கேள் காவிரி நாட்டின் மன்னுந் தாவில்சீர்க் கழும் லத்தான் சங்கர னருள்பெற் றிங்கு மேவினா னடிகண் மாரை வா தினில வெலல்” வென்று, சங்க

2590. “வெண்பொடி பூசந் தொண்டர் விரவினா; ரவரை யெல்லாந் கண்டுமுட் டடிகண் மாகள்; கேட்டுமுட் டியானு; காதல் வண்டுணத் துதைந்த கோதை மானியே! யிங்கு வந்த பண்புமற் றிதுவே யாகும்; பரிசுவே நிலை” யென்றுன். 691

2589. (இ - ள்) தேவியா தமமை .கூறுகின்றாள் - மாதேவியாரை நோக்கிப் பாண்டியன் சொல்வானாகி ; காவிரீள்...என்று - நீலோற்பலம் போன்ற நீண்ட கண்ணையுடையாய் ! கேட்பாயாக ! சோழரது காவிரி நாட்டினகண்ணை நிலை பெற்ற குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய சிகாழிப் பதிமவன சங்கரனுடைய அருளைப் பெற்று இவரு அடிகண்மாரை வெல்லும் பொருட்டு அணைந்தனன் ; என்று கூறி மேலும் சொல்வானாகி, சு.கக

2590. (இ - ள்) வெண்பொடி .விரவினா - வெண்பொடியாகிய திருநீற் றினைப் பூசும் தொண்டர்கள் அனேகா வந்து பொருந்தினார்கள் ; அவரை...அடிகண் மார்கள் - அவர்களை எல்லாம் கண்டதனால் அடிகண்மார்கள் கண்டுமுட்டு ; யானும்... கேட்டுமுட்டு - அச்செய்தியினைக் கேட்டதனால் நானும் கேட்டுமுட்டு ; காதல்... மானியே - என காதலுக்குரியவளாய், வண்டுகள் தேனுண்ணும் பொருட்டு நெருங்கிச் சேர்ந்த மாலைசூடிய மானியே ? ; இவரு...இலகை என்றான் - இவருக் கூடிய தன்மை இதுவேயாம் ; வேறு பரிசொன்றாமில்லை என்றான். சு.ககஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடராத ஒருமுடிபு கொண்டன.

2589. (வி - ரை) காவிரீன் கண்ணினும் ! கேள் - இவர்களது இல்லற நிலையின் வாழ்க்கை நலம் உணரத்திறம் , “ காதல்...மானியே ”<sup>1</sup> என்று மேற்பாட்டிலும் வருதல் காண்க ; 2558ல் உரைத்தவை பாகக.

காவிரி நாடு - சோழநாடு :—அரச மரபுச் சிறப்புப் பற்றிச் சோழநாடு என்றது ஆறாச சிறப்புப் பற்றிக் காவிரிநாடு என்றது மாதேவியாரது மரபு பற்றி இந்த இழுக்குத் தொடர்புடையதென்று தொனியாலும் பொருள்படாதிருத்தற் பொருட்டு.

சங்கரன்...வேல்ல - அரசனது வாக்கில் அவனையும்றியாது சரித் வினைவாகிய உண்மைக் குறிப்புப் போர்த்தமை காண்க , “சூலபாணிபான் ஞானம் பெற்றானென்று” என்று அடிகண்மார் கூறியதன் உடன்பாட்டையும், அந்ந் பெற்று என்ற வாய்மையும் காண்க.

கறுக்கின்றான் - என்று - என்றான் - என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க. என்று - என்று கூறி மேலும்.

வேல்லவேன்று மேவ்னுன் என்று இப்பாட்டினையே முடித்துக் கொள்ளத்தல் மொன்று ;

வேல்ல வேண்டி - என்பதும் பாடம்.

691

2590. (வி - ரை) வெண்பொடி - திருநீறு ; இது சமணர் கூறும் மரபு. அவா இதனை வெள்ளை நிறமுடையதொரு பொடி என்ற அளவில் கண்டு கொண்டாரன்றி, அது அணிபவரது மலத்தினை நீற்றும் தன்மையுடையது என்றும், அதனால் அத்தரு நீறு எனப் பெயர் போந்தது என்றும் அறிநகரலா. “ பாச மறுப்பது நீறு ” (தேவா).

கண்டுமுட்டு - கேட்டுமுட்டு - 2581 - 2582 பாகக. சமணரது மாயத்தழுகி யதனால் அவர்கள் சொல்லே அவவாதே நம்பிப் பின்பற்றினன்.

காதல் - மானியே - எனது காதலுக்குரியவளே ! காதலியே !

வந்த பண்பு - மனக் கவலையும், அதனால் முகம் புலாதலும், மனவருத்தமும் பிறவும் ; “ எண்ணத்திற் கவலை ” (2587) என்றதனை விளக்கியவாறு.

பரிசு வேறில்லை - பரிசு - தன்மை ;

692

2591. மன்னவ னுரைப்பக் கேட்டு மங்கையர்க் கரசி யார்தாம்

“ நின்னிலை யிதுவே யாகி னீடிய தேய்வத் தன்மை

யன்னவர் வாது செய்தால் வென்றவர் பக்கஞ் சேர்ந்து

துன்னுவ துறுதி யாகுஞ்; சுழிவுநீறன் மன்ன !” வென்றார். ௬௬௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. அரசன் அவ்வாறு சொல்லக்கேட்டு மக்கையாக்கரசி யமமையாரும் அரசனை நோக்கி “உனது நிலை இவ்வாறேயானால், அழிவு படாமல் நீடிய தெய்வத் தன்மை விளங்கும்படி அவர் வந்த வாதம் செய்தால் அதில் வென்றவ ருடைய பக்கத்திற் சேர்ந்து பொருநதுவதே உறுதியாகும் ; வருந்த வேண்டா ” - எனினார்.

(வி - னா) இது அரசனைக் கவலைப்படாதபடி தேற்றிய முறை ; இதன்கண் ணும் உண்மை நிகழ்ச்சிக் குறிப்படிப்பட வருதல் காண்க.

நீடிய - அழிவுபடாத ; தெர்வந் தன்மை - தெய்வத் தன்மை விளங்கும் நிலை யில் ; புலப்படும்படி.

வென்றவர் பக்கம் சேர்ந்து துன்னுவ துறுதியாகும் - அவரே வெல்வா என பது உறுதி ; அவர் பக்கம் சேர்ந்து துன்னுவது உறுதி , உறுதி-உண்மையாய் - நிச்சய மாய் நிகழ்வது ; உறுதியாகும் - அதுவே உறுதி பயக்கும் செயலாகும் , என்று வழிப படுதலும் போதனைக் குறிப்பும் காண்க. சேர்ந்து - எனத்தலை இப்போது சேர்ந்த சமயம் வெற்றி பெறுவதில்லை என்பது குறிப்பு.

நீடிய தெய்வத் தன்மை - “யாதொரு தெய்வம் கொண்டு ரத்தெய்வ மாகி யானகே, மாதொரு பாக ஞாதாம் வருவா , மற்ற தெய்வ வங்குள், வேதனைப் படுமி நக் கும் பிறக்கமேல் வினையுஞ் செய்யும் ” (சிததி—2.5) என்றபடி பிற தெய்வங்களும் சிவஞ்ஞையால் நீதி செலுத்தவரினும், நீடியிராது அழிவெய்தி இறத்தல் பிறத்தல் களுக்கிடமா யலையும் ஆதலின் அவ்வாறின்றி அழிவிலலாத தெய்வத் தன்மை என்க ; “தேறிய தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத் தெரியார்” (2657).

சுழிவுறுதல் - மனம் வாடுதல் , கவலை கொண்டு அலமருதல்.

சுழிவுறேல் - வருத்தப்பட வேண்டா ;

693

592. சிந்தையிற் களிப்பு மிகுத “ திருக்கழு மீலத்தார வேந்தா வந்தவா நெம்மை யாள ” வெனவரு மகிழ்ச்சி யோடுங் கொந்தலா குழலா போதக, குலச்சிறை யாரை கெயத் விந்தநன் மாற்ற மெல்லா மவாக்குரைத் திருந்த பின்னர், ௬௬௪

2593. கொற்றவ னமைச்ச னுருங் கைதலை குவித்து நின்று

“ பெற்றனம் பிள்ளை யாரிவ கணைநதிடப் பெறும்பே ” நென்பா

“ இறநைநா வீச்சனபா தமமைநா மிறைஞ்சப் பெற்றோம் ;

மற்றினிச் சமணர் செய்யும் வஞ்சனை யறியோ ” மென்றார். ௬௬௫

2592. (இ - ள்) சிந்தையிற் களிப்பு...போத-மனத்தினுள் மிகவும் களிப்படைந்து “ சீகாழித் தலைவா எம்மையாரும் பொருட்டு வந்த ஆறுதான் என்னே !” என்று வரும் மகிழ்ச்சியினுடனே விரியும் மலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையாக்கரசி யம்மையார் போந்தபோது ; குலச்சிறையார் .அங்கு எய்த - குலச்சிறையார் அவ விடத்தே வந்துசேர் , இந்த பின்னா - இந்த நல்ல வார்த்தைகளை யெல்லாம் அவ ரிடம் சொல்லிய பின்பு , ௬௬௪

2593. (இ - ள்) கொற்றவன்...என்பார் - அரசனது மருகியாரும் கைகளைத் தலைமேலே கூப்பி நின்று, “ பிள்ளையார் இங்கே அணைந்திருந்தருப் பெரும் பேறுதான்



பெற்றோம்” என்று சொல்வாராகித் தொடர்ந்து; “இறைநாள்...அறியோம்” என்றார் - இன்று இறைவரது அடியாரை நாம் கண்டு வணங்கும் பேறு பெற்றோம்; மறு இனிச் சமணாசெய்யக்கூடிய வஞ்சனை எதுவோ அறியோம்” என்றுசொன்னார். கூடுதலாக இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

2592. (வி - ரை) தீருக் கழுமலத்தார் வேந்தனை...என்றது அம்மையா மனத்திற் களிப்பு மிகுதற்குக் காரணமாய் எழுந்த கருத்து; வந்தவாறு - வந்த நிலை தான் எத்தகைய பெரும் பேருக் காம் பெற நின்றதென ஆச்சரியக் குறிப்பு. இக் கருத்தே அமைச்சனார் மனத்தினுள்ளும் எழுந்தது; ஆதலின் அவர் இதனை விரித்துரைக்க முகத்தால் “பெற்றனம் பிள்ளை யாரிற் கணைநிதிப் பெறும் பேறு” என்றனர். பிள்ளையார் வருகையைத் தமது பெரும் பேருக்கவும், தமமை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டே அது நிகழ்ந்ததாகவும் இருபெரு மக்களும் கருதினா என்பதாம்.

போத - அரசனிருந்த இடத்தினின்றும் வெளியே செல்ல,

இந்த நன்மாற்றம் மேல்லாம் - அரசன் இருந்த நிலைகண்டு தாம் வினவியதற்கு அவன் கூறியதும் அதற்குத் தாம் மொழிந்ததும் ஆகிய செய்திகள் மாற்றம் - அவை சொல்லளவில் நிகழ்ந்தன வாதலின் மாற்றம் என்றார்; மாற்றம் - மாறுதல் என்று கொண்டு அரசனிடம் நிகழ்ந்த மாறுதலும் அதனை மாற்றத் தாம் கூறியவை யும் என்றாரைத் தலுமாம்.

அவர்க்குரைத்து இருந்த பீரணர் - மந்திரியாருக்குச் சொல்லித் தமது இடத்தில அமர்ந்த பின்பு; தமக்கும் அரசனுக்கும் உள் நிகழ்ந்தவற்றை அவர்க்குரைத்த தெனையோ? எனின், சைவ ஆக்கத்தின் பொருட்டு இருவரும் செய்த பணியாதலின் மேல ஆகவேண்டுவனவற்றை நாடி நல்கு செய்தல் அமைச்சர் மேல கீற்றலான அவர் அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்னும் உலகியல் அரச தந்திர முறைபற்றியாம்; இந்நீத - தமது ஆசனத்தில் அமர்ந்த;

694

2593. (வி - ரை) “பெற்றனம்...பேறு” என்பார் - அரசியார் உரைத்த தனையே உடனபட்டே தாமும் அவவாறே மகிழ்வதாகக் கூறினார். இருவரிடத்தும் ஒரு தன்மையாகவே அக்கருத்தும் அதனால் மகிழ்ச்சியும் எழுந்தன; ஆனால் அமைச்சுத்திறம் வல்லவராதலின் அதனோடமையாது மேலும் எண்ணி மேல வினைவினைக் கருதலளவையான் அறிந்து மேலேயும் கூறுவாராகி என்பது குறிக்க என்பார் என எச்சமாக்கி மேற் புகுகின்றார்; “தெரிதலுந் தோருது செயலு மொருதலையாய்ச், சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு” (குறள்). அவ்வாறு தெரிந்தநிலை மேற்கூறுவார்; அம்மையார் கருத்தை உடனபட்ட நிலை முன்னரும், தாம் தெரிந்த நிலை பின்னரும் கூறிய முறைகள் காண்க.

இற்றைநாள்...பெற்றோம் - இற்றை நாள் - முன்னாப் பலநாள் பெறுது ஏகியிருக்கும் பெறுது பெற்ற நிலைக்குறிப்பு; அன்பர்தம்மை சிவனடியாராகளைப் பொதுவாகவும் பிள்ளையாரைச் சிறப்பாகவும் குறித்தது;

மற்று இனி - மற்று வினையாற்றின கண வந்தது; இது வரை தமது நிலையும் இனி அமணா நிலையும் கூறினார்;

இனிச் செய்யும் வஞ்சனை - செய்யும் - செய்யக்கூடிய தென்று அறியும்; அவர்களியல்பினை அறிந்தளாராதலின் இவ்வாறு முன்னறிவிப்பும் எச்சரிக்கையுமாகக் கூறினார்; வஞ்சனை வஞ்சச் செயல்; அறியோம் - வஞ்சச் சூழ்ச்சிச் செயல் செய்குவர் என்பது மட்டும் உறுதி; ஆனால் அது எத்தன்மைதது என்று கூறவியலாது; என்றதாம். மேல் அம்மையார் கூறுதலும் காண்க.

695

2594. மானியா தாமு மஞ்சி “வஞ்சரிப புலையா தாங்கள்  
 ஈனமே புரிய வல்லார், செய்வ தென னு”மென நெண்ணி,  
 “ஞானசம் பந்தா தம்பா னன்மையல் லாது செய்யும்  
 ஊனம்வந் தடையி னுமு முயிர்துறந் தோழிவ” கென்றார். கூககூ

(இ - ள்) மானியா தாமும அஞ்சி - அரசு மாதேவியாரும் அஞ்சி; வஞ்சரிப  
 புலையா...எண்ணி - வஞ்சகங்களையாய இவ்வாறு ஈனமான செயல்களையே செய்ய  
 வல்லவா; அதற்கு நாம் என்ன செய்வது; என்று எண்ணமிட்டு, ஞானசம்பந்தா...  
 என்றா - திருஞானசம்பந்தரிடம் நன்மையல்லாத செயல்களை இவர்கள் செய்து அதன்  
 மூலம் கெடுதி வந்து சேருமாயின் நாமும் உயிர்துறப்போம் என்று கூறினா.

(வி - ரா) இது மந்திரியா கருவி கூறிய எச்சரிக்கையின் மேலவியைவை  
 பற்றி அமையாரா சிந்தித்த திறந்து சொல்லியது.

வஞ்சர் வல்லார் - செய்வதென்? மந்திரியார் - மற்றீர், அமணர் செய்  
 யும் வஞ்சனை அறியோம் - என்றதனை உட்கொண்டு, அதனன்று, அவா செய்வது  
 ஈனமே யாம் என்பதனை கூறினோம், ஆனால் அதற்குமாறாக நாம் செய்யக்கிடந்த  
 தென்னையோ? என்று எண்ணமிட்ட அமையாரா, அவா வஞ்சச் சூழ்ச்சியே புரிந்  
 தா; புரியினும் அதன் கேடு ஒன்றும் பிள்ளையாராபாற சாரவலியிலது, ஒரு வேளை  
 அவ்வாறன்றி என மேற கூறுகின்றா (சொர்வது) என்னும்-எதுவோ என்றலுமாம்.

நன்மையல்லாது செய்யும் ஈனம் வந்தடையின் - அடையின் - வந்து அடை  
 யாது என்பதற்தியே. ஆயினும் ஒரு வேளைவரின, என்றா; நன்மையல்லாது -  
 தீமை சொல்லலாகா மாபு பற்றி இவ்வாறு கூறுவது பெரியோர்கள் வழக்கு, “ஒழுக்க  
 முடையாக்கட கொல்லாவே சீய, வழக்கியும் வாயாற சொல்ல” (குறள்); பிள்ளை  
 யாராமால் வேறொன்று பருமாயின் என வாகுகாற சொல்லவுமருங்கி அஞ்சியது  
 அமையாரின் அன்பு நிகழாத மன்கலை

யாழும் உயிர் துறந்தோழிவது - “செய்வதென்” என்று எண்ணமிட்டு அமையா  
 யாரா துணிந்த முடிவு; தாம் உயிர்துறப்பதே அதற்கு முடிவு என்பது, முயற்சியின்றி  
 உயிர்தானாகவே நீங்கும் என்பதும் குறிப்பு; அமையாரா தலையண்புடையாராதல்  
 காண்க.

நன்மையல்லாத செய்ய - என்பதும் பாடம்

696

2595. இவாநிலை யிதுவே யாக; விலங்குவேற் றென்ன னான  
 அவனிலை யதுவா, மநநா ளருகாதந நிலையா தென்னில்  
 தவமறை தலை செய்வா தவகணமந திரததாற செநதி  
 சிவநெறி வளாகக வந்தார திருமடரு சேரச் செய்தார்; கூககூ

வேறு

2596. ஆதி மந்திர மஞ்சேழுத் தோதுவாரா நோக்கும்  
 மாதி ரத்தினு மற்றைமந் திரவிதி வருமே!  
 பூதி சாதனா மடத்திறறும் புனைதசா தனைகள்  
 சாதி யாவகை கண்டமண குண்டர்க டுள்ளந்தார், கூககூ

2595. (இ - ள்) இவா நிலை இதுவே ஆக - இவர்களது நிலைமை இவ்வாறே யாகிவிடும்; இலங்கு...அதுவாம் - விளங்கும் வேலேந்திய பாண்டியனாகிய அவனிலே முன்கூறிய அதுவாம்; அந்நாள் - அன்றை நாளில்; அருகா...என்னில் - அருகாக்களின் நிலை யாதாம்? என்றால்; தவமறைந்து...சேரச் செய்தா - தவவேடத்தின் மறைந்து நின்ற, அல்லாத தீசெயல்களைச் செய்வார்களாகிய அவர்கள் தங்களுடைய மந்திரத் திருவே, சிவநெறி வளர்க்கத்திருவவதரித்த வந்த பிள்ளையாரது திருமடத்திலே செந்தியினைச் சேருமபடி செயல் செய்தனா. கூசுஎ

2596. (இ - ள்) ஆதி...வருமே - ஆதி மந்திரமாகிய திருவைந்தெழுத்தினை ஒதுகின்றவர்கள் பாககின்ற திருசுயிறுமூலம் மறை மந்திரங்களின் செயல்கள் சென்று சேருமே? (சேரா), பூதி...தளாந்தா - திருநீற்றுச் சாதனம் பூண்ட பிள்ளையாரது திருமடத்தில் தாம் புனைந்த சாதனைகள் வலியபடி குறித்த பயினைத் தாராதொழிந்த வகையினைக் கண்டு அவ்வமணர்களாகிய கீழமக்கள் தளாசசியடைந்தனர். கூசுஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

2597. (வி - ரை) இப்பாட்டினால் அரசியா அமைச்சரை ஒரு திரமும், அரசன் ஒரு திரமும், அமணர் மறநெரு திரமும் மூவேறு திரத்தவரது நிலைகள் மூவேறு திரமபட நின்ற தன்மை கூறப்பட்டது, அவற்றின், இவர் நிலையிதுவே - இவர் - அரசியாரும் அமைச்சராரும்; நிலை இதுவே - இது - முன் 2592 - 2593 பாட்டுக் களில் உரைக்கப்பட்டது; இவர் - இது என்று அண்மைச் சுட்டினால் கூறியது இது இறுதியாகக் கூறிய அணிமைபற்றி; இவர்களே நமக்கு அணியார் என்ற குறிப்புமாம் முதலிற்கூறிய குறிப்பும்;

இலங்குவேல் தென்னா லவன்நிலை அதுவாம் - இவர்களுக்கு அடுத்த முன் கூறியது அவன் நிலையாதவின் அதனை அடுத்துவைத் தோதினா. அவன் நிலை முன் 2587—2590ல் உரைக்கப் பட்டது.

அந்நகீதம் நிலை - அது அவன் நிலைக்கு முன் 2586ல் உரைக்கப்பட்டது; அதனை இங்குத் “தவமறைந்து அல்ல செய்வா” என்றா.

தங்கள்...செய்தார் - அவர்கள் தமது நிலையே பற்றி அதற்கேற்ற செயலும் செய்தனா என்பா செய்வார் - செய்தார் என முடித்தா.

செந்தீ திருமடம் சேர என்க; சேரச் செய்தார் - “சோக” என்று மந்திரம் கணித்து ஏவினா; சேர்தம் பொருட்டை தாங்குரித்த தொழில் - செயல் - செய்தனர். விஞ்சை மந்திரத் தொழில் விளைந்தால் (2586).

தங்கண் மந்திரத்தால் - தீயை ஏவல் கொள்ளும் சிவ மகா மந்திரங்களும் உண்டு; ஆயின் இவர்கள் அவ்வாற்றினன்றித் தங்கள் சமய மந்திரத்தினையே நம்பி அதனையே கொண்டு செயல் செய்ததனால் தங்கள் மந்திரம் என்றா “அமணர் கொளுவும் சுடா, பையவே சென்று பாண்டியந் காகவே” என்று ஏவிய மகா மந்திரச் சார்பினிலலாத தங்கண் மந்திரம் என்பதும் குறிப்பு; மேல் வரும் பாட்டில் “ஆதி மந்திர மஞ்செழுத் தோதுவார்” (2596) என்ற குறிப்பும்.

சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் - பிள்ளையார்; வந்தார் - திருவவதரித்தவா; அங்கு அந்நாட்டிற்கு வந்தவா என்ற வரலாற்றுக் குறிப்பும். வளர்க்க என்றதனால் சிவ நெறி எந்நாளும் அழியாததாதலின் முன்னப்போல் கிகழ்விக்க என்ற அளவில் பொருள் கொள்க.

தவம் மறைந்து அல்ல செய்வார் - தவம் என்ற மேதபோலவையினுள் மறைந்து கொண்டு அல்லாதவற்றையே செய்கின்றவர்கள் ; அல்ல - அற மல்லாதவற்றை - பாவச் செயல்களை ; அகர வீற்று பலவறி சொல் செயப்படு பொருளிலவரும் இரண்டனுருபு தொககது. “ கொல்லாமை மறைந்ததையும் அமண்சமயம் ” (1302) என்ற விடத்துரைத்தவை பாராகக. 697

2596. (வி - ரா) ஆதிமந்திரம்...வருமே - இது கவிகூற்று. ஆதி மந்திரம் - ஆதியின் மந்திரம், ஆதியாகிய மந்திரம், ஆதிக் குகந்த மந்திரம், என்று பலவும் உரைக்கின்றது.

நோக்கும் மாதிரம் - பாரக்கின்ற திசை ; மற்றை மந்திரம் பயனல்லாத மற - என்றது குறிப்பு.

மற்றை மந்திர விதி வருமே - ஏகார விஞ் வராத என்று எதிராமறை குறித்தது ; மந்திர விதி வருதலாவது குறித்த பயன் தருதல் ; விதி - குறித்த செயல் செய்தல் ; “ வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் ” என்ற கருத்துக் காண்க.

ஓதுவார் - ஓதுதல் - விதிப்படி எண்ணிக் கணித்தல்

பூதிசாதனார்...புனைந்த சாதனைகள் - சாதனைகள் - சாதனம் - ஒரு பொருளைக் குறித்தபடி கிதைவேறாமற் கருவி ; சாதினாவகை - தாம் கொண்ட கொள்கையை நிறைவேற்றா திருத்தல். சாதியாவகை - சமணர்களது மந்திர உச்சாளனம் பலன பெறாமற் போயின் தன்மையைக் கூறுது, அதனைக்கண்டு அமணர் தளர்ந்த தன்மை பற்றிக் கூறியது கவியம்.

புனைந்த சாதனைகள் - புனைந்த - உண்மையல்லாது தாம் கற்பித்த.

பூதிசாதனார் யடந்தில் - அவர் புனைந்த சாதனைக்கு மேற்பட்ட சாதனை கை வந்தவர்கள் என்பது குறிப்பு. பூதிசாதனராதலின் புனைந்த சாதனைகள் சாதியாவாயின் என்று காரணங்கூறி விரித்துரைக்கின்றது.

குண்டர்கள் - கொடியாகிய பாவச் செயல் செய்யும் கீழமக்கள் என்பது குறிப்பு. 698

2597. தளர்ந்து மறவார் தானுசெய்த தீத்தொழில் சரியக்,

கிளர்ந்த வசமுன் கெழுமிய கீழ்மையோர் கூடி

“ விளங்கு நீண்முடி வேந்தனீ தறியினம் மேன்மை

யுளங்கோ ளா;னம் விருத்தியு மொழிக்கு ”மென் றுணாவார், சுக்க

2598. “ மந்தி ரச்செயல் வாய்த்தில் ; மற்றினிச் செய்யும்

புந்தி யாவதிங் கிது ”வென்ப பொதிதழல் கொடுபுக

கந்தண் மாதவா திருமடப் புறத்தய விருள்போல்

வந்து தந்தொழில் புரிந்தனா வஞ்சனை மனத்தோர். 700

2597. (இ - ள்) தளர்ந்து...சரிய - மற அவர்கள் தாம் செய்த அத் தீத் தொழில் பயன்தராது கீழமக்கண்டு மனந் தளர்ந்து ; கிளர்ந்து...கூடி - எழுந்த அச்சமானது முன்னே மிகுந்ததனால் கீழமைத்தன்மையோர்களாகிய அந்த அமணர்கள் கூடி ; விளங்கு.. உணாவார் - விளங்கும் நீண்ட முடி மன்னவாகிய பாண்டியன் இதனை அறிகதானாயின் நமது மேம பாட்டினில் இனி மனம் வைக்க மாட்டான், நமது பிழைப்பு வழியினையும் ஒழித்து விடுவான் ” என்று உணாவாராகி, சுக்க

2598. (இ - ள்) மந்திரச செயல...இது என - மந்திரத்தின் செய்கை குறித்த பயன் தரவில்லை; மற்று இனிமேல் தெரிந்த செய்யும் ஆலோசனையாவது இதுவே யாகும் என்று துணிந்தது; பொதிதழல் கொடுபுகரு - பொதியும் தழலினை எடுத்துக் கொண்டு புகருது; ஆந்தண்..வந்து - அழகிய தண்மையுடைய மாதவாக ளாகிய சிவனடியாக ள துயில்கின்ற திரும்பத்தின் புதத்தின் பக்கத்தில்; வருசனை மனத்தோர் - வருசனை கிதைந்த மனத்தையுடைய அவவமணாகள; இருளபோல வந்து தம் தொழிலுபுரிந்தனர்; இருள போல வந்து சோந்த தமது மனங்கொண்ட தீத் தொழிலைச் செய்தனர்.

௭௦௦

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

2597 (வி - ரை) சரியத் - தளர்ந்து எனக; நீந் தொழில் - தீய தொழில், இரட்டுற மொழிதலால் தீயைச் சேரச் செய்த தொழில் என்றலுமாம் சரிதல் - பயன் தரா தொழிதல்; சரிய - சரிய அதனைக் கண்டு;

விளங்கும் நீள்முடி வேந்தன் - இது காரும் கின்றது போலன்றி இனி விளக்கம் பெற நீளும் முடியினைச்சாரும் என்றது தொனிக் குறிப்பு. நீண்முடி விளங்கும் என்று கூட்டினுமாம்; நீளுதல் - செல்வேலிச் செரு வென்று வாகை பூழியர் வேம் புடன புனைந்தமையாலும், விளங்குதல் - 'திருநீற்றி நெறிவிளங்க வுரைசெய பெரும் புகழவ்ளக்கி'ய திறனலும் காணப்படும (கின்றசா செடுமாறா புரா 7 - 8 - 11-ர்க்க); புகழும் புண்ணியமும் பெருகும் கீலைக்குறிப்பு.

நம்மேன்மை உளம் கொள்ளன் - மது சமயம் மேனமையுள்ள தென்று கருத மாட்டான். இதுவரை நாம் மேனமையுடையோம் என்று உள்ளத்திற் கொண் டான். இனி அக்கருத்தினை உள்ளத்தில் வைக்காது அகற்றி விடுவான், நம்மேன்மை - நம் சமயத்தில் உள்ளதாகக் கொண்ட மேனமை; "இருந்தித் திருந் தீரும்; கைதவம் பேசுமாட்டேன்" (2647); "நீங்க டேறிய தெய்வத் தன்மை மென்னிடைத் தெரிப பீர்" (2657); "வெந்தொழிலருகா தோற்றீ ரெனனைவிட் டகல் நீங்கும்" (2667), "வெப்புநோய் கவாந்தபோ தென்துமந் கொழித்திலீக் ளெனனவா துமக்கு" (2674); "பொயயினால் மெயமமை யாகக்கப் புகருநீர் போயின்" (2690) என்பனவாறியாகப் பின் அரசன் கூறுவன காண்க. இதுவரை அரசன் இவர்களது மேனமை உளம் கொண்டிருந்த நிலை 2580 - 2591 பாட்டுக்களின் நிகழ்ச்சியாற் கண்டு கொள்க.

நமர் வீரத்தியும் ஒழிக்கும் - "மெயவ கைத்திற மறிந்தியுன் வேந்தனும் வெருண்டு, சைவ னுகிநம் வீருத்தியுந் தவிர்கும்" (1347) எனறிவவாதே உட் கொண்டு அரசுகளது சரித்ததினுள் சமணர்கள் பலலவ அரசன்பால் முறைப்பட்ட வருச நிகழ்ச்சியினையும் இறகு வினைவு கூடக் வேற்றுச் சமயத்தார் அரசா சார்பினைப் பலதிறப் பட்ட சூழ்ச்சிகளாலும் பெற்று அதனால் தத்தம் சமய நிலைகளைப் பரவச் செய்தலும், அதன்கொண்டு நாம் சிவனோபாயமும் பொருளும் தேடிக் கொள்ள வழிசெய்து கொள்ளுதலும், பற்பல காலங்களில் இத்தமிழ் நாட்டிலும், பிற நாட்டிலும் இன்றுவரை நிகழ்ந்துவரக் காண்கின்ற உண்மை, பெளத்தர் சமுநாட்டினும் பரவி அரசன் சார்பு கொண்டு பிழைத்துச் சைவ வாசம் செய்யத் தில்லைக்குவந்த வாலாறு திருவாதவூர சரித்ததுட் காணலாம்; ஈழ நாட்டின் இங்காளிலும் அவர்களின் பரவுதல் காணவுள ளது; இந் நாட்டிற் சமணம் புத்தம் இரண்டிம் பரவித் தாம் தாம் பிழைப்புத்தேடி அதன் பொருட்டுச் சைவ விளக்கத்துக்குறைத்து நிகழ்ந்தமை சமயாசாரியர்களின் வரலாறும் நாட்டுச்சரித் நிகழ்ச்சிகளும் உண்மைப்படுத்தும்; கிறித்தவா, முகமதியா,

முதலிய புற காட்சி சமயங்களின் பரப்புதல்களும் இன்று வரை நம் காட்டில் இவ்வாதே நிகழ்தலும் காணவுள்ளன; ஒருவனேத தாழ்த்தி மறமவன் பிழைத்தல் என்றது உலகியல் நிலையிலேயன்றிச் சமய நிலையிலும் காண்பது ஆணவத்திற் கட்டுண்ட மனிதனின் இயல்பாய் நின்றது; பல வகையாலும் கிகழும் உலகியற் போகங்களுக்கும் இதுவே உள்ளுறை என்க; இவவுண்மையினே உணர்ந்து ஒழுகினால் உலகம் கலக மின்றி நலம் பெற்று வாழ வழியுண்டாகும்; வீருத்தி - சீவனோபாயம்; சீவிதம் - சாவ மானியம் என்பர். அம்வீருத்தி - அமாத்நிய - கியமித்த - தொழில் என்றலுமாம்.

உணர்வார் - உணர்வாராகி; உணர்நீல மனத்தில துணிதல். உணர்வார் - புரிந் தனர் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க 699

2598 (வி - ரை) “மந்திரச் செயல்...இது” என - சமணர் மனத்தினுள் எண்ணமிட்டுத் துணிந்த நிலை.

செய்யும் புநதி ஆவது இங்கு இது - புநதி-புதநி தத்துவத்தின் ரொழில்; இது வென-புதநி தத்துவம் இது செய்த்தகத்து என நிசசயித்தும், இதனை நான் செயவேன என்று அகநகாரம் பலகால் எழுந்திருந்தும், செயல்புரியும்; “அநதமனம் புதநிபுட னுந காரஞ - சிந்தையிவை, பற்றியது நிசசயித்துப் பலகா லெழுந்திருந்தும், குறத்து சிந கிகரு முணர் “(உண்மை விளக்கம் - 16) என்று அநதக்கரணங்களின் தொழில்க ளாகிய இவற்றின் தன்மைகளை ஞான சாதிரம் பேசுதல் காண்க.

இது என - இது என்று துணிந்து, அடியார்பால் வரும் தீமையாதலின் அதனை இன்னதென்று கூறுது அவர்கள் துணிந்து செயத் செயலாற் கருதவைத்த ஆசிரியரது மரபு காண்க, பின்னரும் “பொத்தழல் கொடுபுக்குத் நந்தோழல் புரிந்தனர்” என மறைவுபடக் கூறிய மரபும் காண்க; “தானமுன் நினைத்த அபபரிசே” (481); “பாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான” (647)

பொத்தழல் - வெளிப்படாது மறைத்த தழல்; கூரையிற் பொதியுத் தழல் என்றலுமாம்; தழலை உள்ளே வைத்தப பின்னாத தானே வெளிப்படும் தீக்கந்தகம் (Phosphours) போன்ற நெருப்புப் பொருள்கள் என்னலுமாம். சமணர் இத்தகைய கலை ஞானங்களில் வல்லவர் என்பர்; பின்னர், “மருவு வித்தவத் தொழிலவெளிப் படுத்தலும்” (2599) என்பதும் இக்குறிப்புத்தருவது.

அநதன் மாதவர் - அழகிய தட்பமாவது - “யான் பெற்ற வினபம் பெறக் இவ வையகம்” (திருமந்நிரம்), “வையக முந்தயா தீகவே” (தேவாரம்); “மகவென்ப பல லுயிரனைத்தைய மொக்கப் பாகக்குஞ் செல்வக் கடவுட டொண்டா” (திருவிடை மரு ஞா முமமனிக் கோவை 7) முகலிய திருவாக்குக்களாலறியப்படும, மாதவர் - திரு மடம் - “மாதவாதுயிலும் இதநிருமடம்” (2600); இதநிருமடம் அமைச்சருநா பின்னே யாரா தற்குத்தகாக நிறுவுவித்தது; (2574).

நிருமடப்புத்தி அபால் - வந்து - காவலபற்றித் திருமடத்தின் முன்பேயாயினும் உள்ளேயாயினும் புத்த இயலாதவர்களாகிப் புறத்தில் ஒருபக்கமாகக் கரந்து வந்து; “திருமடப் பறச சுற்றினில்” (2599), வந்து - தாம் இருந்து மந்திரத் தொழில் செய்த இடத்தினின்றும் வந்து

நந்தோழல் புரிந்தனர் - தொழில் - “தொழில் வினைத்தால்” (2586) என்று கூறிய குறிப்புப்படியே செயலிற் செயதனா.

வஞ்சனை மனத்தோ ராதலின் புரிந்தனர் என்க; பிறரை வஞ்சித்தது தாம் பிழைக்கும் வழி தேடுவோர் வஞ்சகா என்பபடுவர். இங்கு அரசனை வஞ்சித்த செயலும்

வந்த அந்தணர்களைத் தீதொழில் முயற்சியாலே வருகிதது அசுசுறுத்தி கெரினை விட்டு நீங்கச் செய்தலும் உடைய மனதுடையவா.

இந்ந் போல் - ஒளியை மறைத்தலால் இந்ந் எனுறா. “ இருட்கிருளென ” (2877); “ இருட்குழாம் ” (1349) என இவர்களை இருளுக்கே உவமித்தல் கருதுக ; “ ஞானதனை, கண்ணை மறைத்த கடிய்தொழி லாணவம் ” (பேரறிப பரிபெருடை) “ இருண மலரினை ” எனறபடி வருசத்தால் ஞானத்தை மறைத்துவிட முயன்றாராதலின் இவ்வாறு ஆசிரியா ஆணை தந்தருளினா ; ஆணவம் - வருசம் - முதலியன கருநிற முடையன வென்பது மாபு.

700

2599. திரும டப்புறச் சுற்றினிற் றீயபா தகததோர்  
மருவு விதவத தொழில்வெளிப படுதலு மறுகிப  
பரிசு னததவா பதைப்பொடுஞ் சிதைத்தது நீக்கி  
அருக ரித்திறம் புரிந்தமை தெளிந்துசென் றணைவார், ௭0௧

2600. கழும் லபபதிக் கவுணியா கறபகக் கன்றைத்  
தொழுது நின்றமண் குண்டாசெய் தீங்கினைச் சொன்ன  
பொழுது, “ மாதவா துயிலுமித் திருமடப புறம்பு  
பழுது செய்வதோ ! பாவிக்கா ! ” எனப் பரிந்தருளி, ௭0௨

2601. “ என்பொ ருட்டவா செய்ததீங் காயினு மிறையோன்  
அன்ப ருக்கேய்து மோ ? ” வென்று, பிணையு மச்சம்  
முன்பு தப்பின்பு முனிவுற முததமிழ் விராகர்  
“ மன்பு ரக்குமெய் முறைவழு ” வெனமனங் கொண்டா, ௭0௩

2602. “ வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற் ” மெனும்விதி முறையால்  
“ செய்ய னேதிரு வாலவா ” யெனுநதிருப் பதிகஞ்  
“ சைவர் வாழ்மடத் தமணாக ளிட்டதீத் தழல்போய்ப்  
பைய வேசென்று பாண்டியற் கா ” கெனப் பணித்தார். ௭0௪

2599. (இ - ள்) திருமடப புறசு சுற்றினில் . வெளிப்படுதலும் - திருமடத்தின் புறசுசுற்றிலே அந்தத்திய பாத்தார்களாகிய அமணர்கள சோத்திய அந்தத் தீத்தொழில் வெளிப்படுதலும் ; மறுகி நீக்கி - பரிசுணைகள் கலங்கிச் சுழன்று பதைப்புடனே அதனைச் சிதைவு செய்து போககி ; அருகா... ..அணைவா - சமணர்களே இவ்வாறு செய்தனா என்று தெளிந்து போய அணைவார்களாகி, ௭0௧

2600. (இ - ள்) கழும் லபபதி...சொன்ன பொழுது - சீகாழிப்பதியில் கவுணியர் குடியில் வந்த கறபகக் கணருகிய பிணையாரைத் தொழுது நின்று, அமணக் கீழ் மக்கள் செய்த தீங்கினைச் சொன்ன பொழுது : “ மாதவா . பாவிக்காள் ! ” எனப்பரிந்தருளி - சிவனடியார்களாகிய மாதவர்கள் துயிலும் இறந்த திருமடத்தின் புறப்பக்கத்தில் தீங்கு செய்வதோ ! பாவிக்கே ” என்று பரிவு கொண்டருளி, ௭0௨

2601. (இ - ள்) “ என் பொருட்டு ..எய்துமோ ? ” என்று - இது என் பொருட்டாக அவர்கள் செய்த தீங்கு ஆயினும், இறைவரது அடியார்களுக்குப் பொருந்தவதாகுமோ ? என்று உட்கொண்டு; பின்னையும்...முனிவுற - மேலும் அச்சம்முன்னே

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் அநுநு

வரப பின்பு கோபமும் வர ; முததமிழவிரகா...என மனங் கொண்டா - முததமிழ விரகராகிய பிள்ளையா “அரசன காவுல புரியும் நீதி முறை வழுவிற” என்று திருவுள்ளம் கொண்டாராய் ;

எருந்

2602. (இ - ள்) வெய்ய முறையால் - (முன் சொன்ன காரணத்தால்) கொடுமையாகிய இரத்த தீங்கு வேரதன மேலதேயாகும் என்ற விதி முறையினாலே ; “செய்யனே...பதிகம்-செய்யனே” திருவாலவாய் என்றுதொடங்கும் திருப்பதிகத்தினே ; “சைவா...ஆக” எனப் பணித்தா - சிவனடியார்கள் வாழும் திருமுடத்தில் சமணர்கள் கொளுவிய தீயானது மெல்லவே சென்று பாண்டியனுக்கு ஆகுக !” என்று கட்டின யிட்டருளினார்

எருச

இரத்த நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

2599 (வி - ரை) தீருமடப் புரகீ க்ஷீநிஸீ - திருமுடகின் வெளிப் பக் கத்துச் சுற்றிலே ; க்ஷீறு - சூழ்ந்த அமைப்பு.

மருவுவித்த - பிற விளையாற கூறினார் ; அம்மண நேரே கையினால் பொதி தழலாகக் கொண்டு பொருந்தச் செய்த, தனது செபலாகத் தீக்கடவுள் சென்றாரல்லர் ; 2596 பாக்க.

தொழில் வெளிப்படுதலும் - பொதிதழலாக மருவுவித்தாராயினும், அத்தழல் மூண்டு எரியத் தொடங்கி அவர் செய்த தொழிலை வெளிப்படுத்தித் தென்க

மறுதல் - கலங்கி இவ்வுமங்குமாகச் சுழன்று ஒடிச் செயல் செய்தல்

பதைப்போடும் சிதைத்து அது நீக்கி - சிந்திப்பில் இரவில் வெளிப்படுதலாலும் பிள்ளையார்பால் கொண்ட அன்பின் மிகுதியினாலும் அவர்க்கு அடாத தென்ற பரிவின லும் பதைத்தனா ; சிதைத்து அது நீக்கி - தீய அவிச்ச செய்தவின், தீப்பற்றிய பகுதிகளைச் சிதைத்து நீக்குதல் சிறந்த உபாயமாக.

அநகீ இத்தீரம் புரிந்தமை தெளிந்தது - தெளிதல் - பல வகையாலும் நாடித் துணிந்த கோடல், யாவா செய்தா ரெனத் தெளிவாகத் தெரிந்தாலன்றிப் பிள்ளை யாரிடம் செய்தி அறிவித்தல் பயனற்றதாகு மாதலின் “தெளிந்தபின் சென்றனர் ; தீ வெளிப்படலும் முதலில் செய்யத்தக்கது அது பரவாதபடி. சிதைத்தல் ; அதைச் செய்ததக்கது அதனை யார் செய்தார் என்று தெளிந்த கோடல் ; இனி மூன்றாவதாகச் செய்யத்தக்கது அதனை உடையவரிடம் அறிவித்தல். இப்பரிசனங்களை அறிவுடையோராதலின் இவற்றை முறையே இயற்றினார்.

அநகீ புரிந்தமை - கருதலளவையாற தெளிந்தனா என்க.

சென்று - பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்த துயில் கொள்ளும் இடத்திற்குச் சென்று.

அணைவார் - அணைவாராகி, முற்றெச்சம் ; அணைவார் சோன் - என மேல் வரும் பாட்டுடன் கூட்டுக.

701

2600. (வி - ரை) கற்பகக் கன்று - கற்பகம் - வேண்டுவார வேண்டுவதே யீயும் தெய்வத்தன்மையுடைய தொரு மரம் என்பா ; அஃதிப்பசாரம் ; இறைவனே கற்பகமாவார் ; “கற்பகமே யானுனை விடுவே னல்லேன்” (தாண்டி) ; பிள்ளையாரைக் கற்பகக் கன்றென்றது அத்தன்மை பெற்றுடைய பிள்ளையாதலின் என்க. இங்கு, அம்மண - அரசன் - அம்மை - அமைச்சர் - அநாட்டு அன்பா - அரண்டியார் - முதலிய பல திறப்பட்டுடாருக்கும் அவரவா வேண்டிய செய்திக் கேற்ற பயனை அருளும் செயலினால் பிள்ளையார் புருந்தருள்கின்ற அவசர மாதலின் இத்தன்மையாற



கூறினா. மாறுபாடு கொண்ட அம்ணாகும் அரசனுக்கும் அவ்வவர் வேண்டியது எதல் யாநகன மென்னில்? அம்ணா தீமை வேண்டினராகத் தீமையின் பயனைப்பெற்று முடிவில் அரசு தண்டனையினால் கிரய தண்டனையினின்றும் தப்பினா ; அரசன் அம்ணரின தீமைக்கு உடன்பட்டு நின்றானாகத் தீய சுரம பெற்றது திருநீற்றினால் நலமும் பெற்றனன என்க.

மாதவர் ..பாவிகாள்-இத தீய செய்தி கேட்டவுடனே பிள்ளையாரது திருவுள்ளத்தில முதலில் எழுந்த கருத்து அடியவாபால நோந்த அபசாரம் பற்றியதே யாகும். அடியவாபால அபசாரப்பட்டது பெரும் பாவமாகும் என்பாரா, பாவிகாள்! என்றார்;

மாதவர்-சிவனடியாரா; துயிலும்-துயில் கொள்ளும்போது இரவில் தீக்கொளுவினா என்ற காலக் குறிப்பு; மக்கள குடியிருப்பு இடத்தில் தீவைத்தல் இறதை நாள் அரசாட்சிக் குற்ற நீதிசட்டத்திலும் பெருந்தண்டனைக் குள்ளாகும் பெருநகுற்றமாம் என்பார்; - (Arson). அதன்மேலும் மக்கள துயிலும்போது வீட்டிற்குத் தீவைத்தல் மிகப் பெருந குற்றமாம். அதன் மேலும் மாதவர் துயிலும் போது தீவைத்தல் அச்சுரினும் பெருந குற்றமும் பாவமுமாம் என்ற குறிப்பெல்லாம் படை கூறியது காண்க பாவிகள் - என்பதும் பாடம்.

பரிந்தருள் - பரிவு - இரக்கம் : இச்சமணர் அடியார்களிடம் அபசாரப்பட்டுப் பெருந கொடு நாகத்துக் காளாகும் உபநியிலலாக குற்றம் செய்ததனோ என்று முதலில் அவர்கள் பால் இரங்கியருளினா பிள்ளையாரா ; அநுள் என்ற குறிப்பும் ; அவ்வயர்கள் படுந துன்பங்கண்டுந் இரங்கன மாதநிரையே சீவன முததா பலலுயிரினதையு மொக்கப் பாக்குந தன்மையாம் என்று 12ம் சூத்திரத்தினுள் ஞான தூல பேசுதல்காண்க. இதன் தன்மை பற்றி மேலவரும் பாட்டிற் “பின்னையும் அச்சம் முனடிப பின்பு முனிவு” (2601) என்ற விடத் துரைப்பவையும் கருதுக. 702

2601. (வி - ரை) ; “ என பொருட்டு...எய்துமோ? ” என - இது சமணர்கள செயலைப் பற்றிப் பிள்ளையார் மேலும் துணிந்தருளிய நிலையைக் கூறியபடி, “என் பொருட்டு அவர் செய்த தீங்காயினும்” - இதன்மையினை அம்ணர்கள் இவ்வடியார்களின் பொருட்டன்றி என்பொருட்டே செய்தனா என்பதனை அறிவேன ; ஆதலின் அதனைப் பொருட் படுத்தாது அவர்களது அறியாமைக்கு இரங்கி விடுத்தலோ, தடுத்தலோ, தண்டம் செயவித்தலோ இவை என்பாலதேயாம் ; ஆயின் என்பாற் செய்த அபசாரத்தை நான் பொறுத்து விடலும் அடியார் பாத செய்த அபசாரம் அவ்வாறு விடுத்தற்கு எய்துமோ? (பொருளுதமோ?); பொருந்தாது எனத் திருவுள்ளம் கொண்டனா பிள்ளையார்.

பின்னையும் அச்சம் முன்பு உற்பின்பு முனிவு உற-பின்னையும்-மேலும்; பரிவு கொண்டதன் மேலும் என்பதாம் ; பரிவு கொண்டது அம்ணரின் பொருட்டு ; அச்சங் கொண்டது அடியவர்களின் பொருட்டு? (அச்சம் - இது பற்றி மேற்பாட்டுப் பதிகக் குறிப்பும் பார்க்க) ; பின்னையும் வந்தவை இரண்டு கிளைகள். அவை அச்சம் முனிவு என்பன. அவற்றை முன்பு வந்தது அச்சம் ; பின்பு வந்தது முனிவு என்க ; இவர்களால் ஏதப்படும் வகையில் அடியார் நின்றது பற்றியது அச்சம் ; அடியவர்கள் பால் ஏதப்படுதலின் ஒறுத்தது தாய்மைகள் செய்தலும், இனியும் அவர்கள் அவ்வாறு அபசாரப் படைமைக் காததலும் பற்றி முனிவு எழுந்தது : “ தந்தைய பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் - தஞ்சொ லாற்றில் வந்திடா விடலு றுத்தி வளாரின லடித்தன தீய, பந்தமு மிவ ரெல்லாம் பாத்திடி பரிவே யாகும் ; இந்நீர் முறைமையன்றோ

வீசனா முனிவு மென்றும்” (சுத்தி 2 - 106). எனவே ஈண்டு பிள்ளையா மேற கொண்டது ஆணவக குணமாகிய முனிவு அன்று எனவும், இறைமைக குணமாகிய கருணையின் வீளைவு எனவும் கண்டு கொள்க.

முத்தமிழ் விரகர் - பிள்ளையாரது தமிழின் மூலம் கோபமும் பிரசாதமும் இனி வர உள்ளமையால் இறகு இத்தன்மைபாற கூறினா ; கூடர், பையவே சென்ற பாண்டியற காகவே ” “வெப்பந தென்னவன் மேலுற மேதினிக், கொப்ப ஞான சம்பந்த னுரை பத்தும் ” என்ற பதிகக் குறிப்புக்கள் காண்க.

மண்புரக்கு மெய் முறை வழுவேன மணங்கொண்டார் - குழிகளுக்கும், தண்டாட்டில வருவோரக்கும், தன்னுடைய தீர்ப்பரிசனத்தாலும் களவா, பகைவார்களாலும் வேறையா களாலும் வரக்கூடிய ஐந்தி பயங்கலையும் காத்து அறத்தைக் காவல் புரிவது அரசன் கடமை. இதன் தன்மை முன் (121) விளக்கப்பட்டது ஈண்டு அம்மணரால் வீளைநத் திமைக்கு அரசனே பொறுப்பாளி என்பது அறநூலின் வழியும் துணியப்படும். மண் - அரசன், புரக்கும் முறை - அரசன் நாடு காவல்புரியும் நீதிமுறை வழி - வழுவியதனால் வீளைநத்த, மெய்முறை - வெறும் மேற்பாணவககாக அன்றி உண்மையாகச் சொல்கதும் நீதி ; “மாதவா நோன்பும் மடவா கறபுந காவ லன் காவலினறித் தனகா ” என்பது (மணிமே) ; மூதாதிராயனா புராணத்தினுள் வடுக்க கருநாடகா மன்னன் சமண சார்பினால் அடியாரை வன்மை செய்து பட்ட வரலாற்றின் பகுதிகளும், ஆளுநைய அரசுகளின் வரலாற்றுப் பகுதிகளும், தண்டியடி கள் வரலாறும், பிறவும் ஈண்டு விளைவு கூாதற்பாலன்

மண்புரக்கு மெய்முறை வழி - என மணங்கொண்டார் - ஈண்டு அம்மணர்களே இததிசெய்யல் செய்தோரென்றறிந்த பிள்ளையா இததிக்குக்கு அம்மண முதற் காரண ராயினும் அது வாராமற் காவல் புரியும் முறையில் அரசன் வழுவியது மேலும் துணைக் காரணமாம் என்று திருவுள்ளத்திற் துணிபு கொண்டனா, இஃது அடியா பால் செய்த அபசாரத்திற்குப் பொறுப்பு யாவா என்று துணிந்தபடியாம் ; பரிவும் அச்சமும் முனிவும் உறந் தலையில் ஏனை மக்கள் போலத் துளங்குதலினறி நோமையில் மனம் வைத்துத் துணியும் பெரியோர் நிலையாம். இத்துணியினால் இக்குறத்திற்காகச் செய்யப்படும் தண்டம் முதற்கண் அரசனையே சாரத் தக்கதென்பதை மேலவரும் பாட்டிற்கு கூறுவார மணங் கொள்ளுதல் - மனத்தினுள் ஆய்ந்து கொள்ளுதல். 703

2602. (வி - ரை) “வேய்ய தீங்கு இது வேந்தன் மேற்று ” எனும் வீதி முறையால் - அரசனது நாடு காவல் முறையின் வழுவே இதற்குக் காரணம் என்ற துணியினமேல் அரசனும் அவ்வுமம் என்ற இரண்டில் அமைச்சத்திறம் நோபட நிகழ வது தெரிதலின், பாரிசேட அளவையால், இது வேந்தன் மேற்று எனத் துணிவது வீதி எனப்பட்டது ; மண்புரக்கு மெய்முறை வழி என மனங் கொண்டது அரசநீதி வழுவாதாயின் இது நிகழாது ; அரசநீதி வழுவாமையும் தீங்கு நிகழாமையும் நியத மாண காரண காரியமாகி வரும் உடனிகழ்ச்சிகள் ; ஆதலின் தீங்கு நிகழக் காண டவ்ன் நீதி வழுவியது என முன் துணிவது எகிரமத்தைக் கருதலளவையான் வரும் வீதி ; மேற்று - மேலது ; பொறுப்பு அவன்மேல் நின்றது, வீதி - உலகியல் நீதி ; முறை - இறைவா நியதி ; விதியும் முறையும் என்க ; பிள்ளையா இவ்வாறு தமது சிவத்தன்மையால் உணர்நதாராயினும் உலகியல் நீதி விதியினும் வைத்துத் துணிபு கண்ட லோமை காண்க அதனை விரித்து எடுத்துக் காட்டி அம்மணா கொளுவிய தியினை அரசனிடம் பையசு சென்று பாண்டியறகு ஆக ! எனப் பணித்த அருளிப் பாட்டின் காரணத்தை உலகறிய வைத்த ஆசிரியரது தெய்வக் கவிமாண்பும், பிள்ளையார்பால் உலகம் அபசாரப்படாமற் காக்கும் கருணை மாண்பும் காண்க.

“செய்யானே தீருவாலவாய்” எனும் - இது பதிகத் தொடக்கம்.

“சைவீ...ஆக” என - இது பதிகக் கருத்தும் குறிப்பும்; தம் பொருட்டானன்றி அடியார்களபால நோகத் அபசாரத்தின தோவே பிள்ளையார் திருவுள்ளங் கொண்டது என்பது முன இரண்டு பாட்டானும் உரைக்கப்பட்டது; அவை பரம பரையாறறேனறி வந்த உருக்கொண்டு முடிவு பெற்ற ஆணையின் உருவம் ஈண்டு உரைக்கப்பட்டது; ஆதலின் கூறியது கூறலன்மையுணாக; பதிகப் பாட்டுக் குறிப்புக்கள் பாராகக்.

இட்ட நீத்தழல் - இட்ட - விஞ்சை மந்திரத்தாலன்றிப் பொதித்தல் கொடுபுகுக் கொளவிய என்பதும் குறிப்பு; நீத்தழல் - தழல் ஐம்பூதங்களுள் ஒன்று; இறைவனது பெருந் திருமேனிகளுள் ஒன்று; உயிர்களின் நலங்கருதி இறைவர் தரும் தனுகரண புவன போகங்களுட்பெறுது; ஆயின் இங்கு அது தீமையின் பொருட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டதென்பார நீத்தழல் என்றார், தீ - தீமை என்ற பண்புப் பொருள்பட வினாது; ஒரு பொருட் பன்மொழியாகக் கொண்டிரைப்பாருமுண்டு; மேலும் இதன் இயல்பினை மேல் சமணரது கணலவாதப் பகுதியிற் கண்டு கொள்க, அம்மணிகள் இட்ட தீ - “அம்மண கொளுவும் சுடா” (பதிகம்).

“பையவே சென்று பாண்டியநீது ஆக என” - இது பதிகத்தினை மேற கொண்டது; பதிக முதற்பாட்டும் பாட்டுக் குறிப்பும் பாராகக்

போய் - சென்று - போய் இவ்வுத திருமடத்தினின்றும் பாண்டியநிதம்; சென்று - அவன் உடலினுள்; போதல் - புறச் செல்வம், செல்லுதல் - உட்புகுதலும் உணர்த்தின.

“நீத்தழல் போய் - சென்று ஆக” - இது பிள்ளையார் தழவினை ஆணையிட்டது; “நாடு மமைபெரும் பூதமு நாட்டுவ” என்பது சிவபூத கணங்களின் வன்மை. நீக்கடவுள் அடியார்களின் வழிவின்று ஏவல் கேட்டுப் பணி செய்தொழுகும் தேவர் களுள் ஒருவனையாதலின் பணித்தார் என்றார்.

ஆக என என்பது ஈற்றகரம் தொகு ஆகென என நின்றுது; பையவே - என்றது முனிவிலும் பரிவிலும் எழுந்த கருணையின் தெளிவு, ஆக என்பது அருந தண்டத்தினும் வைத்த அருளிப் பாட்டின் முதிர்ச்சி; Justice tempered with mercy என்பா நவீனா; ஆக - ஆக்கமுண்டாக என்ற ஆசிமொழி. இத்தண்டத்தி ஞால் அரசனும் அவனால, அவன் நாடும், அதனால சைவமும் ஆக்கம் பெறுக என்பது திருவுள்ளம்.

பணித்தல் - கட்டளை யிடுதல்; இவ்வாறு பணிசெய் என்றருளினர்; வருணன் முன்பு மாதவஞ் செய்து அரசுகளைத் தலைமேல் ஏங்கினன்; (1895); இந்திரன்மால் பிரம் ரெழிலார மிகுதேவரொலாம் வந்தெதிராகொண்டு வெள்ளை யானையின்மீது ஆளுடைய நம்பிகளை அழைத்துச் செல்லும் பேறுபெற்றவர்” (வெள்-சருக. 33-34); “பூவா திசைமுக னிரங்கிரன் பூயிசை, மாவா முகலத்த மான்முதல் வானவா;” தேவா சிரியன் திருவாயிலில் அடியார்களின் சமயநோக்கி வாழ்வடைந்து நிற்கின்றனர் என்பது முன (137) உரைக்கப்பட்டது; மணிவாசகப் பெருமான கலைகளை ஏவல் கொண்டருளிப் புத்தர்கள் காவலின்று போ என்று பணித்த வரலாறும் காண்க. 704

திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கேளசீகம்

செய்ய நேதிர வாலவாய் மேவிய,  
வைய நேயஞ்ச லென்றருள் செய்வெனைப,

பொய்ய ராமம் ணர்கொளு வுஞ்சுடர்,  
பைய வேசென்று பாண்டியந் காகவே. (1)

அப்ப னுலவா யாதி யருளினுல  
வெப்பந தென்னவன மேலுற மேதினிக  
கொப்ப ஞானசம் பநத் னுரைபத்துஞ  
செப்ப வல்லவா தீதிலாச செவ்வரே. (11)

திருசிறுதம்பலம்

பதிக் குறிப்பு :— “ அமணா கொளுவும் சுடா பையவே சென்ற பாண்டியந்  
காக ” என்ப பணித்தது (2602)

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—குறிப்பு - பாட்டுத்தோறும், “ அஞ்சலென மருள  
செய்யெனே ” “ அமணா கொளுவும் சுடா - பாண்டியந் ஆகவே ” என்றருளுதல்  
காண்க ; கொளுவும் சுடர் என்றதனால் அமணா பொதிதழல் கையினிற் கொண்டு  
கொளுவினா என்பதும், அமணா செயல் பாண்டியந்காகவே என்றமையால் இத்தீமை  
யரசனமுறை வழுவியதனால் விளைந்தமையாலே அரசனமேற் சாரதல் நீதி என்று  
குணிகதனா என்பதும், பையவே என்றதனால் தீயருவமாக அன்றி வெப்ப நோயின்  
உருவில் மெல்லப் பற்றுக் என்று பணித்தனா என்பதும், ஆகவே என்றமையால் இது  
அருளிப்பாடு என்பதும், கங்குலாரமண கைய ரீடும் கனல் (7) என்றதனால் அமணா  
இரவிற நீக்கொளுவினா என்பதும், “ அஞ்சலென் நநன் செய்வே ” என்றதனால்  
அடியார்க்கு ஏதம் வாராமற் காத்தற் பொருட்டுப் பாடியருளினா என்பதும் முதலிய  
வரலாற்றுப் பகுதிகள் ஆதரவு பெறப் போந்தவாறு கண்டுகொள்க ;—(1) செய்  
யனே ! - எரிபோல மேனியன் ஆதலில் எரியினின்ற காக வல்லவன் என்றதும்,  
ஐயன் - முதலவனதலிற் காக்குமுரிமையுடையவன் என்றதும் குறிப்பு. பையவே  
சென்று - அருடகுறிப்பு : தீயின் உருவாயன்றி வெப்ப நோயின் உருவுடன் மெல்லப்  
போயப் பையச செல்க ; ஈரமும் வேகமாய்ச் சென்று தாக்கினால் கெடுதி நேருமாத  
லின் கேடு விராதபடி மெல்லச் செல்க என்றது ; “ பக்கமே சென்று ” (3) “ பங்க  
மில் தென்ன ” (7) என்பவையும் இக்குறிப்பு , ஆகவே - ஆக - ஆகி மொழி,  
“ அலமநத் போதாது அஞ்சேல் ” (தேவா) வகாரம் பிரிவின ; தேற்றமுமாம் ;  
பையவே சென்று என்ப பணித்தமைபற்றி மேல் (2603-ல்) வருவதும் ஆண்டு  
உரைப்பவையும் பாகக ,—(2) சித்தனே - எல்லாம் வல்ல சித்தரான திருவினையாடற்  
குறிப்பு ; சித்தராகிய தன்மையால் அவரே அமணா கொளுவிய தீயின வெப்ப  
நோயாக மாற்றவும், எண்டு நின்ற ஆண்டுச் செலுத்தவும், உடலிற் புகுத்தவும், பிறவும்  
வல்லவா என்பது குறிப்பு , அஞ்சல் - அச்சம் ; அடியாா பொருட்டு எழுந்ததாலின்  
“ அஞ்சவதி யாதொன்று மிலலை யஞ்ச வருவது மிலலை ” என்ற அடியாரின் வீரத்தன்மை  
புடன் முரணமை யறிக ; “ அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சவ தஞ்ச லறிவாா  
தொழில் ” (குறள்) ; “ வாளுலா மெரியு மஞ்சேன...ஆளலா தவரைக் கண்டா  
லமமகா மஞ்ச மாறே ” என்பன வாதி கருத்துக்களும் காண்க ; பத்தீமன் - பத்தி  
சேரும் மன்னவன் என்ற குறிப்பு ,—(3) தக்கன் வேள்வி தகர்த்தநன் ஆலவாய்ச்  
சோக்கனே - அதுபோல சமணர் வஞ்சனைக் கொடுமையினையும் தகாக்க வல்லவா  
என்பது குறிப்பு ; “ நண்ணலா புர மூனறெரி ” (5) ; “ செந்கண் வெளவிடை  
யாய் ; (7) ; “ னாததன் வீரம் தொலைத்தருள (8) என்பனவு மிககுறிப்பு ; எக்கர் -  
கொடியர் , பக்கமே - அவா பக்கமேயாக ; “ தீத்திறத்ததா பக்கமே சோக ” (சிலப்) ;  
சோக எதிர் செல்லாத ஒரு புறமாய் ஒதுங்கி என்ற குறிப்பும் ,—(4) அட்ட

ழந்தியனே - தீயினத தனது அட்ட மூத்தத்தினுள் ஒன்றாகக் கொண்டவன் ; மேல் கனலவாத வரலாற்றினுள் “ அட்ட மூத்ததியைப் பொருளென வுடைமையா லமாந்து, பட்ட தீயிடை பச்சையாய விளங்கியது ” (2684) என்னும் கருத்தும் காண்க ; பட்டி - பொது ; (5) எண்ணிலா - சிவன அடியார பெருமையை உளந் கொளாத ; எண் - எண்ணுதல் , தொழிற பெயர் ; எண்ணிலாத - அனேகராகிய என்றலுமாம் ; பண் - இயற்றமிழ் - தமிழ் என்றதனைப் பண்ணுதலும் கூட்டுக. இசையும் இயலும் கூறவே இனம்பற்றி நாடக மடக்கிய முததயிமும் கொள்ளப்படும் —(6) வஞ்சஞ் செய்து - 2577 - 2586 - 2597 முதலியவை பாராக. தஞ்சமென்று சாண் புத்தேன் - “ தாமென்று மனந்தளராத் தகுதியா யுலகத்துக், காமென்று சாண்புத்தார் தமைக்காக்குங் கருணையினுள்,” (பிரம்புரம் - தேவா) என்ற கருத்தது ;—(7) வெள்விடையாய் - மாயப் பசுவை வதைத்த திருவிளையாடற் குறிப்பு ; —(8) தூர்த்தன் - தீயோன் - இராவணன் ; ஆந்தன் - (ஆபதன்) உற்றவன் ; ஏத்து - (சிவனை) ஏதுதல ;—(9) தூ விலா - தூ - தூயமை ;—(11) வெப்பம் - சடா வெப்பு நோயாக மாறி ; வெப்பமாக ; மேசினிக் கோப்ப - உலகத்துக்கு நலம் பொருத்த.

வேறு

2603. பாண்டிமா தேவியா தமது பொற்பிற,  
பயிலுநெடு மங்கலநான் பாது காததும்,  
ஆண்டகையார் குலச்சிறையா ரன்பி னாலு,  
மாசன்பா ஸபராத முறுத லாலும்,  
மீண்டுசிவ நெறியடையும் விதியினாலும்  
வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தா  
தீண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலுந்  
தீப்பிணியைப் “ பையவே செல்க ” வென்றா.

எ0௫

(இ - ன்) பாண்டிமா தேவியா பாதுகாததும் - பாண்டிமா தேவியாரது அழகிய மிக்க நீண்ட திருமங்கல நாண்ப பாதுகாததல் வேண்டப் படுதலாலும் ; ஆண்டகையார்...அன்பினாலும் - ஆண்டகையையுடைய குலச்சிறையாரது அன்பி னாலும் ; அரசன்பால் உறுதலாலும் - அரசனிடம் அபராதம் சோதத்தாலும் ; மீண்டு ஆதலாலும் - மீண்டும் சிவநெறியினை அடையும் விதியிருத்தலாலும், வெப்பு நோய் தீருமபடி அரசனது மேனியைத் தீண்டித் திருவெண்ணீற்றைச் சிகழி மன்னர் இடம் பேறு அரசன் உடைமையாலும் ; தீ. என்றா - தீப்பிணியைப் “ பையவே செல்க ” என்று பணித்தனர்.

(வி - ரை) தீப்பிணியை...என்றி - “ பையவே சென்று ” என்ற பதிகத்துக் குக காணம் விரித்துக் கூறியது இப்பாட்டு ,

பாண்டிமா தேவியார்...பாதுகாத்தும் - அம்மையாரது திருமங்கலநாண் பாது காவல பெறவேண்டி யிருத்தலின் அதன் பொருட்டு அரசனைத் தீயால அழிவுபடாது காததல் வேண்டப்பட்ட தென்பதாம் ; “யானுமென பதியுஞ் செய்த தவம்”(2570) என்றது காண்க.

ஆண்டகையார் ..அன்பினாலும் - குலச்சிறையார் அரசன்பாற கொண்ட அன்பு நீடித்தல் ஒரு காணம். “ நற்றமிழ் வேந்தனு முயநது, வென்றிகொள் திரு

கீத றெளியினில விளங்கு மேனமைபும படைத்தனம்” (2557) எனறதஞல அவ ரன்பு தேறறமாதல காண்க.

அரசன்பால் அபராதம் உறுதலாலும் - அமமையார்க்கும அமைச்சனார்க்கும அருளுதல் வேண்டப்படின அரசனேத் தீப்பிணி வாராது வானா விடுத்கிருக்கலாமே? எனின், அறமனறு, அரசனிடம் வந்த சிவாபராதத்திற்குக் கழுவாய் செய்து தாய னாகக் வேண்டிய கடப்பாடு பற்றி இவ்வாறருளினா என்பதாம்.

மீண்டு... ஆதலாலும் - இவையிரண்டும் தொடர்புடைமை பற்றி ஒரு காரண மாகக் கொள்ளப்பட்டன; மீண்டு சிவநெறி யடைதல விதி - இறைவா நியதி - என பதம், அத்தரு வாயிலாகிய சாதனம் அவனதனது முன்னேத் தவத்தால் பெற்றுடையன என்பதாமாம்; “என்பதிகும செய்த தவமென்கொல” (2570) என்று அமமையாா கூறியருளியது காண்க. புகல் வேந்தர் தீண்டி வெண்ணீறு இட என்க; பேறு முன்னேத்தவம். இடுநல் - பூசதல

தீப்பினியை - தீயாகிய பிணிப்பினை, ஈண்டுப் பிணி என்றது கட்டி வீழத்தம் வினை என்ற பொருள்பட ினறது. பிணித்தல் - கட்டுதல தமது அருளால் தீயின உருவாய வரும் பிணி - நோய - என்றலுமாம்

தறிப்பு - வரலாறு கருதலில் முன்னும் மேலும் தொடர்ந்து செல்லும் கவி நினைத்துறைச் சந்த யாப்பினிடையில் இப்பாட்டுத் தனித்து எண்ணி விருத்தமாகப் புருந்து நிற்கின்றதனாலும், ஆசிரியரது சிறந்த பொருட்செறிவும் சொற்பண்பும் இன்மையாலும், பா துகாத்தும், அன்பினாலும், உறுதலாலும், விதியினாலும், ஆதலாலும் எனவரும் முடிபுகள் பொருந்தாமையாலும், குலச்சிறையா அன்பினால் என்றதுபொருந தாமை யாலும், தீயைச் செல்க என்றதன்றிப் பினியைச் செல்க என்பது பதிகத் துச் சொல்லும் கருத்து மன்றதலாலும், “புத்தரொ டுமனை வாதி லழிவிக்ரு மண்ண றிருநீறு செமமை கிடமே” (தேவா) என முன்னா அருளியமையாலும், “வெண் ணீறு வேந்தனையு மிடுவித்து” (2512) என்று தொண்டாகன செய்த விண்ணப்பத் தின்படி ஆக என்று முன்னரே “அருள புரிந்த”ன (2513) ராதலால் இப்பாட்டு வேண்டப்படாமையாலும், இஃதன்றியே வரலாறு இடையீடின்றித் தொடர்ந்து செல்வதாலும், பிறவாறருளும் இப்பாட்டுப் பிறகாலத்துப் புலவரால் நோந்த இடைச் செருக்கலோ? என்பது எனது பணிவாகிய ஐயப்பாடு; அன்பாகன கூர்ந்து நோக்கித் தெளிந்து கொள்வார்களாக. \*

705

வேறு

2604. திருநதி சைப்பதி சத்தொடை திருவால் வாயின்

மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட வருளால்

விரிந்த வெந்தழல் வேம்மைபோய்த தென்னனை மீமலிப்

பெருந்த ழறபோதி வெதுப்பெனப் பெயர்பெற்ற தனறே. எடுக

(இ - ள்) சண்பை மன்னா - சகாழி மன்னவராகிய பிள்ளையா; திருவால்வாயின் மருந்தினை - திருவால்வாயில் எழுந்தருளியுள்ள மருந்துருவமாகிய இறைவரை; திருந்த ..புனைந்திட - திருந்தும் இசையினைபுடைய திருப்பதிகம் புனைந்து போற்றி யருள, அருளால் - அவரது திருவருளாலே, விரிந்த...பெற்றதனறே - விரிந்து செலுத்திய வெவ்விய தீத்தொழில் முழுதினும் கூடிய வெம்மையின் தொகுதி

\* இதுபற்றி எனது ‘சேக்கிழார்’ என்ற நூலில் ௨௦௧ முதல் ௨௨௪ வரை கூறியவையும், ஆண்டு இப்பாடல் பற்றி ௨௧௭ - ௨௧௮ உரைத்தவையும் பாக்க.

சென்று பாண்டியனை அடைந்து பெரிய தீயின் பொதியாகிய வெப்பு கோய் எனப் பெயர் பெற்றது அப்பொழுதே.

(வி - ரை) திருந்து இசைப் பதிகத் தொடை - திருந்து - பகைமை, செற்றம் முதலிய தீய கருத்துக்களானனறி அரசனும் நாடும் திருநத வேண்டுமென்ற ஒரே கருத்துடன் அருளிய; திருந்து - தொடை எனக்; திருநததற்குக் காரணமாகிய தொடை; இசை - இன்னிசை; பதிகப்பண.

மநந்தினைத் தொடை புனைந்திட - மநந்து என்றோ, திருநதவும் நோய் நீங்கவும் உதவ வேண்டுதலின்; மருநதினைத் தொடை புனைதல் என்றது மருநது அததொடையினுள் விளங்க என்ற குறிப்புத் தருவது; தொடை - உள் வைத்தல்.

அநுநதல் - இறைவரது திருவருளாதல், “மற்றைத் தோற்ற மலபாகம் வரக்காத தல் போகக் துயப்பித்தல் திரோதாயி நிறுத்த லாகும், போற்றவரும் அருள்; அருளே யன்றி மற்றப் புகனதவையும் அருளொழியப் புகலொ ணுதே” (சிவப - 18); ஒருவருக்கு நோய்வரசு செய்தல் அருளாமோ? எனின், உலகில் வரும் நோய்கள யாவும் பலவாற்றாலும் உடலுட் புகுநத கேடுகளை நீக்கும் பொருட்டே உடலியலபின் அமைக்கும் இறைவரது அருளமைப்பேயாம் என்பது மருநத துவ னுற்றுணிபுமாம், இவரு உயிரினகட் சேரும் பாவவினையும நோய் தருது தீர்த்தல் இறைவருளேயாம்; அரசுகளைச் சூலை தந்தாண்ட வரலாறும் “பண்டுபுரி நற்றவத்துப் பழுதினள் விற்றைவழுவூர் தொண்டரையா ளக்கருதுரு சூலைத் தன்னனைக், கண்டருநெற நியரருள்” (1314) எனப்பட்டது இவரு நினைவு கூடாதறபாலது

அருளால் - போய் - மேவி - என்று முடிக்க; “சுடா - ஆக” எனப் பிள்ளையார் பணிக்கத் திருவருளால் போய் மேவிற்று என்பது, “அஞ்சல் என்று, அருள்செய்ய யென” என்று பிள்ளையார் விண்ணப்பிக்க அத்திருவாக்கினுள்ளே நின்ற திருவருள இயற்றுவததது என்பதாம்; பிள்ளையார் திருவாக்குப் பணிக்கத் தீ சென்ற தன்றோ? எனின், ஆம். அஃதொக்கும், ஆயின், பிள்ளையார் திருவாக்குச் சிவசத்தியினுள் சிறைந்து நிற்க, அச்சிவ சிறுசத்தி நிகழுவததென்பது ஞானதூத றுணிபு; “ஆவ தென்முன்னு ணாவல் பெருமான, பண்டொரு முதலை யுண்டமைந் தனைவர, வழைத்தன மென்றய பிழைப்பில் ததுஉந, ‘தந்திடல் வேண்டு’ மென்றன ரனறே” (சங்கரப கிராகரணம் - 9 - சிவசமவாதி கிராகரணம்). இவ்வாறே பிறவும் காண்க;

விரிந்த வெந்தழல் வெம்மை போய் - விரிந்த - பலவாற்றாலும் புறத்திலே வெளிப்பட்டுத் தோன்றி விரிந்த; வெம்மை போய் - தழல் போகாமல் தழலின் வெம்மையே சென்றது; தழல் ஒன்றினைப்பற்றி நின்றல்லது தொழிற்படாதாதலின் இங்கு வெம்மைக்குணம் போய் தெருவனமெனில் துலமாய் சின்ற தழல் குக்கும் கிடை பெற்றுச் சூக்கும் ஆகாயம் புறங்குகோடாகச் சென்ற தெனக்.

தேன்னனை மேவிப் பெருந்தழற் பொதிவேதுப்பு எனப் பெயர் பெற்றது - மேவி-திருமடத்தின் இட்டுச் சிதைக்கப்பட்ட இடத்தினின்றும் பாண்டியன் உடலின் கப்பொருநதி; பெருந்தழற் பொதி வேதுப்பு-துலமாகிய பெரிய தழலின் பொதியாகிய வெப்பு; பொதி - மூட்டை; தொகுதி; வேதுப்பு - வெப்பு என மருவி வழங்கும்; வேதுப்புதல் - சுடுதல்; வெதுப்புதலாகிய தொழில் அதனைச் செய்யும் கோய்க்கு வந்தது; ஆகுபெயர்.

தழல் வெதுப்பு எனப் பெயர் பெற்றது - தழலே இவவருவங்கொண்டு வந்ததேனும் இவருத் தழல் என்ற தன்மையாலன்றி வெதுப்பு என்ற பெயரால் அறியப்பட்டது; கீர் வீழ்ச்சியில் உளதாகும் மின்சார சக்தியானது செப்புக கம்பியினைப் பற்றக்கோடாகக் கொண்டுசென்று அதற்கென்றமைந்த கண்ணாடிக் குப்பியினுள்

வெளிப்படுமபோது விளக்கு எனப் பெயாபெறுவது போலக் காண்க. அரசனான யானது நீதிமன்றத் தலைவர்பால் வெளிப்படுமபோது நீதி முறை என்றும், தண்டத் தலைவர்பால் விளங்குமபோது தண்டம் என்றும் பெயாபெறுமா போலவும் காண்க. இவ்வாறு வரும் பிறவும் காண்க.

அன்றே - அப்போதே; அருளான சென்று சேரும் விரைவு குறித்தது.

சுண்பை மன்னவர் - மன்னவனை மறுத்துத் திருக்குதல் பிறிதொரு மன்னவன் லன்றி யியலாதென்ற இயல்புக் குறிப்பு, 706

2605. செய்ய மேனியர் திருமக னுருறை மடத்தில்  
கையு முள்ளதத் ராயமண் கையாதா நணுகி  
கையி னாலேரி யிடவுடன் படுமேல்லி கரப்ப  
வெய்ய வனகுண கடலிடை யெழுந்தன்ன மீது. எ0௭

(இ - ள்) செய்ய . மடத்தில் - சிவந்த திருமேனியினையுடைய இறைவருடைய திருமகனாகிய பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருமடத்தில்; நையும் எரியிட - கவலையினால் வாடும் உள்ளத்தையுடையவர்களாக அமணராகிய கீழமக்கள் பக்கத்தில் வந்து கையினால் கொண்டுபோய்க் தீக்கொளுவ , உடன்படும் எல்லி கரப்ப - உடனிருந்து சமமித்த இராப்போது மறைப , வெய்யவன்...மீது - சூரியன் கீழ்க் கடலினமீது வந்து எழுந்தன்ன

(வி - ரா) செய்ய மேனியர் - “எரிபோன மேனிப்பிரான நிறம்” (தேவா). “செய்யனே” என்ற பகைக் குறிப்புப்பட நின்றது.

திருமகனார் - அத்தனே, ஐயனே, அபடன, என்ற பகைக்குறிப்புக் காண்க; மகனார் - பாலாட்டியதனால் மகனமை முறைமை கொண்டவா, இதுபற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க.

நையும் உள்ளம் - கவலை - கவலையினால் இது கைக்கூடமோ என்று வருந்துதல்;

நணுகிக் கையினால் எரியிட - விஞ்சை மரச்சிரத்தொழில் செய்த இடத்தினின்றும் பிள்ளையாரது திருமடத்தை அணுகி; மந்திரத்தொழில் வாயத்தில்தாயினமை யார் கையினால் எரிகொண்டு கொளுவினா என்ற சரிதக் கருத்து.

உடன்படும் எல்லி - எல்லி - இராப்பொழுது; உடன்படும் - தற்குறிப்பேற்ற அணி; கரப்ப என்றதும் அது; தீவினை செய்தலைக் கவனித்தும் உடன வாளாவிருந்த மையால் உடன்படும் என்றா.

வெய்யவன் - எழுந்தன்ன - குற்றஞ்செய்த அரசனை வெதுப்ப உள்ளவனாதலின் வெய்யவன் என்றா.

மீது எழுந்தன்ன - விண்ணினமீது எழுந்தான், இதுவும் தற்குறிப்பேற்றம். கடலிடை - இடையினின்றும். இப்பாட்டினால் சமணர் எரிகொளுவிய இரவு போய்ப் பகல் வந்தமை கூறப்பட்டது. அமையார கருத்துமுற்றி மேலெழுதல் குறிப்பு என மேலவரும் பாட்டுக் காண்க. 707

2606. இரவு பாதகா செய்ததிக் கிரவிதன் மரபிற  
சூரவ வோதியார குலச்சிறை யாருடன் கேட்டுச்  
“சிரபு சப்பிள்ளை யாரையித் தீயவர் நாட்டு  
வரவ ழைத்தநா மாய்வதே!” எனமன மயங்கி, எ0௮



2607. பெருகு மச்சமோ டாருயிர் பதைப்பவர் பின்பு

திரும டப்புற மருங்குதீ தின்மையிற் றெளிந்து

“கருமு ருட்டமண் கையாசெய் தீங்கிது கடைக்கால்

வருவ தெப்படி யா?”மென மனங்கொளும் பொழுது,

௭௦௯

2608. “அரச னுக்குவெப் படுத்த”தென் மருகுசுளு சசிகள்

உரைசெ யப்பதைத தொருதனித தேனியார் புகுத

விரைவு மச்சமு மேற்கொளக் குலச்சிறை யாரும்

வரைசெய் பொறபுய மன்னவன் மருங்குவந தணைநதார்.

௭௧௦

2606. (இ - ள்) இரவு கேட்டு - (முன்னையாள்) இரவிலே பாதகர்களாகிய அம்மணர்கள் செய்த தீங்கினைச் சூரிய மரபிலே வந்த குராமலரை யணிந்த கூந்தலை யுடைய மங்கையர்க்கரசி யமமையாரா குலச்சிறையாருடனே கேட்டு, “சிரபுரப்பிள்ளை யாரை.....நாமமாய்வதே” என மனமயங்கி - சிகாழிப் பிள்ளையாரை இறத்ததீயவா நாட்டினிலே வரும்படி அழைத்த நாம உயிர் துறந்து விடுவதே இதற்குத் தீர்வாகும்” என்று மனம் மயங்கி;

௭௦௮

2607. (இ - ள்) பெருகும்...பதைப்பவா - மேன மேற பெருகுகின்ற அச்சத்தாடனே அரிய தமதுயிர் பதைக்கும் அவலிருவரும், பின்பு...தெளிந்து - அதன்பின், திருமடத்தின் புறப்பக்கத்திலும் தீங்கு இல்லாமை கேட்டதனால் தெளிந்து, “கரு முருட்டு...எப்படியாம்?” என மனங் கொளும் பொழுது - “கரிய முருட்டு உடலுடைய சமணக் கீழமக்கள் செய்த இறத்ததீங்கு இதன் வழித்தாய் விளைவது எவ்வாறுகுமோ?” என்று மனத்தில் எண்ணியிட்ட போது;

௭௦௯

2608. (இ - ள்) “அரசனுக்கு வெப்பு அடுத்தது” என்று...பதைத்தது - “அரசனுக்கு வெப்புநோய் மேவிறது” என்று மெய் காவலராய அருகில் உள்ள கஞ்சகி மாக்கள் கூறப்பதைப்பதைத்தது; ஒரு...புகுத - ஒப்பற்ற பெருந்தேவியாரா (அரசனது ஹையுளில்) புகுத; விரைவும்...வந்து அணைந்தாரா - விரைந்த செலவும் பயமுற பொருந்தக் குலச்சிறையாரும் மலை போன்ற அழகிய புயங்குளையுடைய அரசன் பக்கத்தில் வந்து அணைந்தனா.

௭௧௦

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடராக ஒரு முடிபு கொண்டன,

2606. (வீ - ரை) இரவு - முன்னையாள் இரவினில், சேய்த தீங்கு-செய்ததாகிய தீக்கொளுவிய செயல்; தீக் கொளுவினா என்ற மட்டில் கேட்டனரே யன்றி அது உடனே சிதைக்கப்பட்டதனையும் தீமை ஒன்றும் நேராமையினையும் பின்னரே கேட்க வுள்ளவா, உலக நிலையில் செய்தியறிவிப்போ இவ்வாறு அறிவிப்பது இயலாது.

இரவிதன் மரபில் துவ வ ஓதியார் - இரவி - சூரியன்; சூரிய மரபு - சோழ மரபு; இங்கு இதன்மையாற கூறியது மதி விளங்கும் இராக்காலம் விளக்க மற்ற குற்றங்கள் நிகழ்வதற்கு இடமாகவும், ஞாயிறு விளங்கும் பகல், அவை புலப்படவும் நீக்கம் பெறவும் சிகழ்ச்சிகள் பெறும் கால மென்பதும், மதி மரபில் வந்த பாண்டியனது சூற்றம் மறைய இரவிமரபில் வந்த அமமையினால் தீரவு பெற உள்ள தென்பதும் குறிப்பு; முன பாட்டில் “உடன்படு மெல்லிகரப - வெய்யவன் மீது எழுந்தன” (2605) என்ற குறிப்பைத் தொடராக கூறியபடி; “தென்னா குலப்பழி தீர்த்த தெய்வப் பாவை” (மங்கை - புரா). துவம் - குராமலர்; ஓதி - கூந்தல்.

தலச்சீரையாநடன் கேட்டு - செய்தியறிவித்தவாகன இவ்விருவருக்கும் அறிவித்தனா என்க; உரிமைத் தேவியாராதவின் அம்மையாருக்கும், அரசாங்க முறைமை பற்றி அமைச்சனாகும் முதல் அறிவிப்பு இன்றியமையாமை யுணாக.

“ சீர்புரப் பிள்ளையாரை மாய்வதே ” என மனம் மயங்கி - இஃது அம்மையாரும் அமைச்சனாரும் எண்ணிப் பதைத்த நிலை. தாம் அழைத்து வந்த பிள்ளையாருக்குத் தம்மையாறியாமலே தீவகு இழைத்ததற்குத் தாம் காரணங்களாய் கின்றமையால் அவ்வப்பராதத்திற்குத் தம் உயிராமாயப்பதே தக்க தண்டமாம் என்று கொண்டனா, தம் செயலால் பிள்ளையாருக்குத் தீவகு நிகழக்கண்டு உயிர வாழத்தலைவிடச் சாதல நனமென்றலுமாம், இவ்வாறு இவர்கள் முன்னரே (2594) அணிந்து கொண்டமையும் காண்க. தீயவர் - குணத்தாலும் தீக்கொளுவியதனாலும் தீயவர்

மதி மயங்கி - என்ற பாடம் பொருத்த மன்று.

708

2607. (வி - ரா) பெருதம் அச்சமோடு ஆநயிர் பதைப்பவர்-அச்சம் பெருததல் - அம்மையா செய்த தீங்கினைக் கேட்டார்களன்றி அது உடன் பிள்ளையார திருவாததை கேட்டாரல்லா, சிவக்கப பட்டத்தையும் தீதினமையினையும் கேட்டலும் முலை சுரந்த தலையனபின் கிலையுடையவா அம்மையாராதவின் இருக்குத்திரு கேட்டவுடன் அச்சம் பெருக உயிர பதைத்தனா, பிள்ளையார திருமறைக்காடு சோந்த நனநிலை - கேட்ட அப்பொழுதே - சேட்படு புலத்தாரேனும் சென்றடி பணிநதா ஒத்தாராயினா அம்மையாரும் அமைச்சனாரும் (2502—2504) என்றது காண்க. “ நாம் மாயவதே ” எனும் அணிவு கொண்டாராதவின் அதன்படியே உயிர்பதைத்தனா. அடுத்தார்க்குத் தீயவை நேரக் கேட்டபோது உயிர போகும் நிலை வருதல் தலையனபின் திறம் என்க

பின்பு தெளிந்து - உயிர பதைக்கு நிலை வந்த பின்னாத தீதிலலாத செய்தியைக் கேட்டனா; அதனால் பதைப்பு நீங்கித் தெளிந்தனா. திருமடத்தில் அம்மையா தீத்தொழில் செய்து விட்டனா, ஆனால் தீதிலலை என்க கேட்ட செய்தியில் முதற்குதி கேட்டவுடன் உயிர பதைத்தலும், உடன் பிறகுதி கேட்டலும் தெளித்தலும் நிகழ்ந்தன. ஒரு கணத்தில் முதற்குதியில் ஒன்றும், பிறகுதியில் மறநீ ஒன்றமாக நிகழ்ந்த இருவேறு மன நிகழ்ச்சிகளை இவ்வாறு பாருபடுத்தி அறிவித்த தெய்வக் கவிநலம் காண்க. (Psychological sequence) இவ்விரண்டும் காலத்தால் இடையீடு பெருமல நிகழ்ந்ததனைப், பதைப்பவர் - பதைப்பவராய் (எனினால் முதற் எச்சப்பொருளில் வந்தது) தெளிந்து என்றதுடன் கூட்டி முடிக்க வைத்த கவிநலமும் காண்க.

திருமடப்புற மருங்கு - “ திருமடப்புறத்தயல் ” (2598); திருமடப் புறச்சுற்று; (2599); புறச்சமயிகள் புறத்தின் மருங்கன்றி அனுகுலார என்ற குறிப்பினைக் காட்டிச் செல்லும் கவிநலம் காண்க.

தீதினமை - தீத்தொழிலால் தீமை விளையாமை, தீதினமை கேட்டலால் என்க.

கடைக்கால் வருவ தெப்படியாம்? - கடைக்கால் - ஒரு விடயத்தைத் தொடங்கும் நிலை - கட்டிடத்துக்கு அடிநிலை கோலுதல் போல - (அலகிவாரம் என்பா); அடிநிலை எப்படியோ அதன்படியே மேல் கட்டிடமும் அகல் நீள உயர முதலியவை அமையும். இங்கு அம்மையா தீத்தொழிலில் அடிநிலை தொடங்கினார்களாதவின் அதனமேல் கிளம்பும் பயன்களும் அதனை ஓட்டியே நிகழும்; அஃது எவ்வண்ணமோ என்றா, கடைக்கால்-முடியும் வேளை என்பாரு முன்னு; அது பொருந்தாமையறிக்க.

மனம் கொள்ளுதல் - எண்ணியிடுதல். எண்ணியிடலாவது தீத்தொழில் கேட்டலும் உயிர பதைத்தனா; தீதினமை கேட்டு அது தெளிந்தனா; பின்னாத தீத்தொழில்

அப்போது தீமை செய்யா தொழியினும், எகருமமும் பயன் தந்தே விடுமாதலின், பின்னா என்ன பயனைத் தருமபடி எப்படி வந்து முடியுமோ எனறிவவாறு எண்ணுதல்.

709

2608. (வி - ரை) வெப்பு - வெப்பு நோய், வெப்பு - என்ற பண்பு அதனை யுடைய நோய்க்கு வந்தது பண்பாகு பெயர்; அநேந்தது - வந்து நேர்ந்தது; செய் வோர் செயலுக்குத் தக்கதே அடுக்குமாதலின் அவ்வாறு அடுத்தது என்ற குறிப்பும் காண்க.

அந்நு கஞ்சுக்கிகள் - அரசனருகில் எப்போதும் இருந்த காவலும் எவலும் உரிய மாக்கள், கஞ்சுக்கிகள் - சட்டையணிந்த சேவகர், இந்நாளிலும் அரசாங்க உயர் நிலைகளில் ஆணையாளர் பக்கம் அதற்கென்று குறித்த அடையாளங்களை யுடைய சட்டைகளை அணிந்த காப்பாளர் - துதுவா - இருத்தல் காண்க. இவ்ருக குறித்தவர்கள் அரசன் பக்கம் இருக்கும் காவல் மாக்கள். அந்நு - பக்கம், அந்நு - வெம்மையால் அருகிய என்றாரை கொள்வாருமுளா; அது பொருந்தாமையறிக. கஞ்சுக்கம் - மெய்யுறை. கஞ்சுகி - மெய்க்காப்பாளர்.

உரை செய - தேவியாரிடமும், அமைச்சரிடமும் சொல்ல.

பதைத்து ஒருநதீத் தேவியார் புத்த - பதைத்து - தமது நாயகருக்கு வெப்பு வந்தமையால் அவருடன் பாதிவாக எண்ணப்படும் நாயகியாருக்குப் பதைப்பு உற மது; ஒரு நதீத் தேவி என்ற குறிப்புமிது; புத்த - அரசன் இருந்த உறையுளில் புத்த.

விரைவும் அச்சமும் - தீரவு தேடுதலில் விரைவும், சிவாபராத மாதலின் தீர்வு எவ்வாறு நேருமோ என்ற ஐயப்பாட்டினால் அச்சமும் உண்டாயின.

710

2609. வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை

காந்து வெந்தழற் கதுமென மெய்யெலாங் கவர்ந்து

போந்து மாளிகைப் புறத்துநின் றூர்களும் புலர்ந்து

தீந்து போம்படி யெழுந்தது விழுந்தது நிரங்க.

எகக

(இ - ள்) வேந்தனுக்கு வெம்மை - அரசனுக்கு உடல் நடுக்கம் வர வெதுப்புறும் நோயின் குடு; காந்து.. போந்து - எரிதலால் வெப்பத்தை வீசும் தழல் போல விரை வாக உடம் பெல்லாம் உள்ளடங்கப் புறத்திலும் பரவி; மாளிகை...உடல் நிரங்க - அரண்மனை உறையுளின் புறத்தே நின்றவர்களும் வாழத் தீந்து போகும்படி உடல் கிடந்து உலர மேல் எழுந்தது.

(வி - ரை) அரசனுக்கு உற நோயின் வெப்ப மிகுதியின் தன்மையினையும் நோயின் விளைவிலும் உரைத்தது இப்பாட்டு.

விதிர்ப்புறு வெம்மை - விதிர்த்தல் - நோய் மிகுதியால் உடல் நடுக்கமுறுதல்; காந்து தழல் - வெளியில் வீசும் குடு; கதுமென - விரைவாக. விரைவுக் குறிப்பு;

மெய் எலாம் கவர்ந்து போந்து - வெப்பு நோயின் வெம்மை அரசனது உடல் முழுதும் தன்னுட்படுத்தி மிக்குப்புறத்திலும் வீசி.

மாளிகைப் புறத்து நின்றீர்களும் புலர்ந்து தீந்து போம்படி - மாளிகை - மாளிகையின் கண்; புறத்து நின்றீர்கள் - அரசனிருந்த மாளிகைப் பகுதியின் அடுத்தப் புறத்துக் காவல் நின்றவர்கள்; இவர்கள் “அந்நு கஞ்சுக்கி மாக்கள்” “உழைச் செல்வோர்” முதலாயினோர்; புலர்ந்து - வெப்பினால் வாடுதல்; தீந்து போதலாவது வெப்பின் மிகுதிதாக்க மேனிகருகுதல்.

உடல் திரங்க - உடல் உலர்ந்து சுருங்க; வெம்மை - கவாந்து; உடல் திரங்க - எழுந்தது என முடிக்க; உடல் விழுந்து திரங்க என்க; உடல் விழுதலாவது தன் முயற்சி யொன்று மின்றி வீழ்ந்து கிடத்தல்.

கன்மேன - என்பதும் பாடம்.

711

2610. உணர்வு மாவியு மோழிவதற் கோருபுடை யோதுங்க

அணைய லுற்றவ ரருகுதா ரத்திடை யகல்ப

புணரி ளங்கத லிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே

கொணரி னுஞ்சுருக கொண்டவை றுண்டிக ளாக,

எகஉ

2611. மருத்து நூலவர் தங்களபல் கலைகளில் வகுத்த

திருத்த குந்தோழில் யாவையுஞ் செய்யவு மேன்மேல்

உருத்தெ முருகவெப புயிரையு முருக்குவ தாகக்

கருத்தோ ழிந்துரை மறந்தனன் கொரியா தலைவன்,

எகங்

2610. (இ - ள்) உணர்வும் ஒதுங்க - உணர்ச்சியும் உயிரும் ஒழிவதற்காக ஒரு பக்கமாய் ஒதுங்கி நிற்கவும்; அணையலுற்றவா அகல் - பக்கத்தில் வருபவாகள தூரமாகச் சென்று அகலவும், புணர் துள்ளாக - பொருந்தும் வாழியிளந் குருத்தும் நீர்க்குளிரியும் பக்கத்திற் கொண்டுவரினும் வெப்பத்தாற் காய்ந்து சுருங்கி அவை நுண்பொடியாகவும்;

எகஉ

2611 (இ - ள்) மருத்து நூலவர்...செய்யவும் - மருத்து நூல் வல்லவாகள தங்களுடைய பல கலைகளிலும் வகுத்தோதப்பட்ட சிறந்த தக்க மருத்துத் தொழில்கள எல்லாவற்றையும் செய்திடவும், மேன் மேல்...உருக்குவதாக - மேலும் மேலும் முடுகி எழுந்த வெப்பு கோய உயிரையும் உருக்குவதாகியிட, கருத் தொழிந்து...தலைவன் - நினைவு ஒழிந்து பேச்சினறிக் கிடந்தனன் பாண்டிய அரசன்.

எகங்

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிவு கொண்டன.

2610. (வி - ரை) உணர்வும்...ஒதுங்க-உணர்வு - உணர்ச்சி பிரகஞ் - என்பது வடமொழி; ஒழிவதற்கு - ஒழிந்து போவதற்கு முன்னகமாய் ஆயத்தமாக - ஒழிவதன் பொருட்டு; ஒருபுடை ஒதுங்குதல் - உடல் முழுதும் இன்ன இடத்தில் உள்ளது என்று குறித்ததற்கியலாதபடி எல்லா விடத்தும் வியாபித்து நின்ற உணர்வும் உயிரும் அவ்வாறன்றி உணர்வுள்ளது - உயிர் உள்ளது என்று ஒரு பக்கம் ஒதுங்கின; இது அவை முற்றும் ஒழிந்து போவதற்கு முடிவில் காணும்படி அடையாளம் போலக் காட்டின என்பது. ஒழிவதற்கு - ஒழிவதன் பொருட்டு.

அந்ந அணைய வந்தவர் என்க, நூரத்திடை அகல் - பக்கத்தில் வந்து கண்டு காரியம் செய்ய வந்தவாகளும் இவ் வெப்பம் வீசதலினால் குறிண்டு பக்கத்தில் அணுக மாட்டாது தூரத்திற் போக.

புணர் ..துள்ளாக - வைஞ்சுரி, கொடுஞ் சுரம், முதலிய மிக்க வெப்பு மேலேறும் வியுள்ள நோய்கள் வரின் அவரை வாழியிளந் குருத்திற் கிடப்பித்தல், நீர்க்குளிரி அருகில் வைத்தல் முதலியவை அவ்வெப்பு ஏறாமல் தடுக்கும் முறைகளாம்; இந்நாளில் பணிககட்டியை வைத்தாக கட்டுதல் முதலிய முறைகளும் காண்க. இவ்ருவாழைக் குருத்த - குளிரி என்னும் இவை இதன் பொருட்டுக் கொண்டரப்பட்டவை, கொணரினும் - கருக்கொண்டு - என்றது அவை கொண்டுவந்து உரியவாறு இட்டுப்

பயன்படுத்து முன்னே சுருங்கிப் பொடியாயின என்றதாம் ; நுண்துகள் ஆக - பொடிபட ; குளிரியினை வெப்பத்தீரப் பயன்படுத்துதல முன்னரும் (319) காண்க. 712

2611. (வி - ரை) மருத்து நூலவர் செய்யவும் - தங்கள் பல்லைகள் - நோய் வகையாலும், அவற்றைத் தீர்க்கும் வாய்களின் வகையாலும், அவை செய்ய வகையாலும், பிறவாற்றாலும் மருத்து நூல்கள் பலலைகளாகப் பிரியும் ; “ நோய் நாடி நோயமூல நாடி யதுதீர்க்கும், வாய்காடி வாய்ப்பச செயல் ” (குறள்). இவ்வாறு நாடும் பதபல கலைகளினும் வல்லோர் அவற்றை வகுத்த இந்நோய்க்கு ஏற்றவற்றை மிகச் சிறந்தனவாகிய செயல்கள் எல்லாவற்றையும் செய்யவும் ; தீரு - சிறப்புடைய ; தரும் - நோய்க்குத் தக்க ; தோழில் - தீர்வுமுறை. யாவையும் - உம்மை முற்றம்மை ; செய்யவும் - சிறப்பும்மை.

மேன்மேல் உருத்தெழுந்த வெப்பு உயிரையும் உருக்குவது ஆக - தீர்வு செயத் தவிர தவிராததன்றி, செய்த தீர்வினை அளவுக்கு மேன்மேல் முடிகி ஒங்கிறது ; ஒங்கின அளவு உடலையேயன்றி உயிரையும் உருக்கிறது என்பது. உயிரை உருக்குதல் - உயிரின் வலி நிலை தீரும்படி குறைத்தல்.

கருத்து ஒழிந்து - தன்னுணர்ச்சி நீங்கி மரம்போற் கிடந்து ; உரை மறந்தனன் - பேசும் ஆற்றல் நீங்கினன் , கோளரியர் - பாண்டியர்.

கருத்தழிந்து - என்பதும் பாடம்.

713

2612. ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி யுமணர்க ளெல்லாம்

மீன வன்செயல கேட்டலும் வெய்துயித் தழிந்து

“ போன கங்குலிற் புருந்ததின் விளைவுகோ ? ” லென்பா

மான முன்றெரி யாவகை மன்னமாட் டணைந்தா.

எகச

(இ - ள்) ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி - இவ்வாறான வலிய நோய் மூண்டு நிகழும் போது ; அமணர்கள் எல்லாம் . அழிந்து - சமணர்கள் எல்லாரும் அரசனது நிலைமையினைக் கேட்டலும் பெருமூச்சு விட்டு மனமுடைந்து வருந்தி ; போன .. என்பார் - “ சென்ற இரவிர செய்த செயலினால் வந்த விளைவுதானோ இது ? ” என்று ஐயுறுவார்களாகி ; மானம்.. அணைந்தா - தமக்கு நோந்த அவமானம் முன தெரியாதபடி மறைத்து அரசனிடம் வந்து அணைந்தனா.

(வி - ரை) ஆன - முன கூறியபடி முடிவதாயின ; “ ஆகவே ” என்ற ஆணையருளினபடி வரலான என்ற குறிப்புமாம் ; வன்பிணி - மருத்து நூலவரின் திருத்தகு தொழில்கள் எவ்வெவற்றாலும் குறையாது கின்று மேலும் முடிகிய வலிமை குறித்தது.

அமணர்கள் எல்லாம் - முன இரவில் இருள் போலச் சென்று தந்தொழில் விளைத்த அவமணாக எல்லாரும்.

செயல் - நிலை என்ற பொருளில் வந்தது , கேட்டலும் - அழிந்து - அணைந்தார் - தேவியாரும் - குலச்சிறையாரும் அச் செய்தி கேட்டலும் அணைதலும் முன்னா கிகழ்ந்தன ; சமணாபால் அவை கடையில் நிகழ்ந்தன ; அவர்கள் கரவாடும் வன்னைஞ்சின் நிலை குறித்தது.

வெய்துயிர்த்து அழிந்து - கேட்டலும் பதைத்தனா தேவியார் ; அஞ்சினா அமைச்சனா ; அநிலைகள் மன்னனிடம் அவர்கள் கொண்ட அன்பினால் விளைந்தன ; ஈண்டு அமணர் வெய்துயித் தழிந்த நிலை தமது வருசம் பலன தராதொழிந்தமை

யாலும் தமது தீததொழில் வெளிப்பட்டுத் தமக்கே கேடு தருமென்ற அச்சத்தாலு மாயிற்று.

போன கங்குலிற் புருந்ததின் விளைவுகொல்? - இது சமணரது ஐயப் பாடான மனநிலை, தாம் செய்தது தீமையாகிய பாவம் என்பதாம். அதுவே இவ வாராக விளையும் என்பதிலும், விளைக வல்லா பிள்ளையா என்பதிலும் நம்பிக்கை யில்லாதவர்களாதலால் ஐயப்பாடுறும் இவ்வாறு தமக்குள் ஐயங் கொண்டனா ஆயின் இந்த ஐயப்பாடு கிகழ்ந்ததெனின? எனின், தமது செயலுக்கும் இவ விளைவுக்கும் உள்ள விரைவாகிய தொடாசரியும் ஒற்றைமையும் முதலிய சம்பந்தம் பற்றி என்க.

மானம் முன் தெரியா வகை - மானம் - மேனமை. இங்கு அது தவறுபட வருதலால் உள்ள மனநிகழ்ச்சி என்ற பொருளில் வருதது, அவமானம் - வெகுமானக் குறைவு எனப்பிறப்போல், முன் தெரியா வகை - வெளிப்படப் பிறா அறிந்து கொள்ள முடியாதபடி புறத் தோற்றத்தினுள் மறைத்தது. மானம்-அவமானம் என்றலுமாம் 714

வேறு

2613. மால்பெருக்குஞ் சமண்கையா மருங்கு சூழ்ந்த

வழுதிதிலை கண்டழிந்து வந்த நோயின்

மூலநெறி யறியாதே தங்களை தெய்வ

மொழிநவினமந் தீரங்கொண்டு முன்னும் பின்னும்

பீலிகொடு தைவருதற கெடுத்த போது

பிடித்தபீ ளிகளபிரம்பி னோடுந் தீர்து

மேலெரியும் பொறிசிதறி வீழக் கண்டு

வெப்பினது சயநோக்கி வெருவின் மிக்கரா.

எகடு

(இ - ள்) மால் பெருக்கும்...அறியாதே - மயக்கத்தையே பெருகச் செய்யும் சமணராகிய சீழ் மக்கள் பக்கத்தில் வருது சூழ்ந்து பாண்டியனது நோயின் முடுகிய நிலையினைக் கண்டு மனமுழிவற்ற, அவனுக்கு நோந்த நோயினது மூலத்தினை அறியா மலே, தங்களை தெய்வம்...எடுத்த போது - தங்களை தெய்வத்தினை மொழியினை எடுத்த ச சொல்லும் மந்திரத்தினைச் சொல்லிக்கொண்டு மயிற் பீலியினால் முன்னும் பின்னுமாகத் தடவுதற்காக எடுத்தபோது; பிடித்த...கண்டு - கையிற் பிடித்த பீலிகள் அவற்றுடன் சோந்த பிரம்பினோடும் தீர்து மேல் தீப்பற்றி எரிதலால் தீப்பொறிகள் சிதறி வீழக் கண்டு, வெப்பின் மிக்கரா - வெப்பினது அதிகயத்தினை நோக்கி மிகவும் வெருண்டனா.

(வி - னா) இப்பாடலும் மேலவரும் பாடலும் அமணர்கள் அரசனிடம் வருது சூழ்ந்து செய்த கரவாகிய மந்திரத் தீர்வுச் செயல்களைக் கூறுதற்கெழுந்தன

மால்பெருக்கும் சமண்கையி - எழுவகைப் பதார்த்தங்களை அநேகாந்த வாதத் தாற் கூறிப் பொருளியலவு இவற்றுள் ஒன்றாகச் சொல்லவும் படும், சொல்லவும் படாது எனக்கூறும் சமயமாகவின் பொருள் துணிபு தெளிவுபெறாது மயக்கத்தைப் பெருகத்தரும் சமயமாயிற்று. தங்களை சமயத்தினை மயக்கத்தினைப் பாண்டியனுள்ளத்திற் பெருக்கும் என்றலும் குறிப்பு.

வழுதி - பாண்டியன், அமணர் சராவினால் வழுவியது பற்றி வினை மூளப் பெற்றவன் என்ற குறிப்புப்பட இவ்வு இப்பெயரார் கூறினார். தீ - தொழிற்பெயர் விருதியாதலும் காண்க.

வந்த நோயின் மூலநேறி அறியாதே - நோயினைத் தீரக்க முற்படுவோர் அந் நோயினை அறிதலேயன்றி அது வந்த மூலத்தினையுமறிதல் வேண்டு மென்பது மருத்து னுறமுணிபு ; இங்கு இந்நோயின் மூல நெறியாவது தங்களுடைய கரவுச் செயலேயாம் என்பதனை அறியாமல் என்க. முன்பாட்டிற் கூறியது ஐயப்பாடாகிய நிலையன்றித் தெளிந்த நிலையன்று என்பது காண்க, பொருணரிசியும் தெளிதலன்றி, அநேகார்த வாதம் கூறுவோராதலின் நோயின் மூலத்தினையும் அவ்வாறே தெளியாராயினர் என்ற குறிப்பும் மேல் மால் பேருக்கும் என்றதனாற் பெறப்பட்டது காண்க.

தங்கள் தெய்வமொழி நவிலி மந்திரங்கோண்டு - தமது தெய்வத்தின் பெயரால் சொல்லப்படும் மந்திரத்தினை உச்சரித்துக் கொண்டு, தெய்வ மொழியினால் - நவிலப் பெற்ற - மந்திரம் என்றலுமாம் ; தமது தெய்வம் அருளிய என்றலுமாம். மந்திரம் கோண்டு - உச்சரித்துக் கொண்டு - உட்கொண்டு ; ஆதரவாக்கக்கொண்டு என்றலுமாம், மந்திரிப்போர குறித்த தெய்வப்பெயர் பூண்ட மந்திரத்தைக் கணித்துக்கொண்டே செயல் புரிதல் மரபு.

முன்னும் பின்னும் பீலி கொடு தைவருநல் - இது அமணர் மந்திரத் தொழில் செய்யும் முறை ; பீலி - மயிற் பீலிக் கதறை. இதனை வந்திச செல்லுதல் அமண குருமார் மரபு, அதனோடு பிரம்பினையும் வந்துவதுண்டு. முன்னும் பின்னுமாகப் பாண்டியன் உடலைத் தடவுதற்காகப் பீலியை எடுத்தனர். அப்போதே அது தீரத் தீப்பற்றிப் பொறி சிதறியதனால் அமமுயற்சியினை விட்டனர் என்பது.

வெப்பின் அதிசயம் நோக்கி வேருவின் மிக்கார் - வெப்ப நோயின் வெப்ப மிகுதியால் வீணாத அதிசயமாவது வெப்ப மிகுதியால் மயிற் பீலியும் தீரத் தீப் பொறி பாததல் ; சுரநோய் இவ்வாறு பொருள்களைத் தீப்பற்றச் செய்தல் அதிசய மாயிற்று ; வேரு - சடுதியில் நேர்ந்த மிக்க அச்சம். ' வெருக் கொண்டாற போலமு வா ' (1953)

வேருவன் மிக்கார் - என்பதும் பாடம்.

715

2614. கருகியமா சுடையாக்கைத் தீயோர் தங்கள்

கைத்துங்கு குண்டுகளீர் தெளித்துக் "காவாய்

அருகனே ! அருகனே !" யென்றென றோதி

யடல்வழுதி மேற்றெளிக்க வநீர் பொங்கிப்

பெருகுமெரி தழல்சொரிந்த நெய்போ லாகிப்

பேர்த்துமொரு தழலதன்மேற் பெய்தாற் போல

" ஒருவருயிற் கிருமருகரு மிராது போ "மென்

றமணரைப்பார்த னுரைத்தரச னுணர்வு சோநதான். எகக

(இ - ள்) கருகிய.. தெளிக்க - கருகிய அழகுருடைய உடலையுடைய தீயோரக னாகிய அவ்வமணர் தமது கையில் தொங்குமினர குண்டுகளின் நீரினை மேலே தெளித்த " அருகனே ! அருகனே ! காப்பாயாக " என்று பல முறையும் ஒதி வலிமைபெற்ற பாண்டியன் மேல தெளிக்க ; அநீர்...போல - அந் நீரானது பொங்கி முன்னமே பெருகி எரியும் தீயின் மேல சொரிந்த நெய் போல ஆகி அதன் மேலும் ஒரு நெருப்பினை வாரித் தவியது போல ஆக, " ஒருவரும்...சோநதான் " - " நீங்கள் ஒருவரும் இங்கு இருபுறமும் இராமல் அகன்று போங்கள் " என்று அரசன் அமணரைப் பார்த்துச் சொல்லி உணர்ச்சி சோர்ந்த அவசமாயினான்.

(வீ - ரை) கருகிய - கரிய நிறமுடைய ; வெப்பினும் கருகிய என்ற குறிப்பு  
மாம். தீயோர் - அத் தீதொழில் செய்வவா என்பதும் குறிப்பு.

கைத்தூங்கு குண்டுகைநீர் தெளித்து - தெளிக்க - உரியபடி மந்திரித்த நீர்  
நிறைந்த குண்டுகை சுமந்து செல்லுதல் சமண குருமா வுமக்கு ; முன்னாத தெளித்த  
அப பின்னர் மந்திரிஞ் சொல்லி மேலுந் தெளித்தல் மந்திரம் செய்யும் தொழில்முறை.  
ஆதலின் இருமுறை தெளித்துக் தெளிக்க என்றார். முன்னாத தெளித்த நீர் தழவின  
மீது நெய் சொரிந்தது போலவும், பின்னாத தெளித்த நீர் அதன மேலே பின்னும்  
தழவித் தவியுது போலவும் இருந்த தென்றார் ; முன்னரே அரசனுள்ளே பரவியது  
தீயேயாதலின் மீண்டும் தெளித்த நீரும் தழலபோல ஆயிற்று என்று இருவழியும்  
சமணர் செயலுக்குத் தீயினை உவமித்தார். “சந்தின் தழலைப் பணிநீ ரளவித் தடவுங்  
கொடியீர் ” (32) என்றதும், பிறவுங் காண்க.

போல - போலவதாயிடலால்

இப்பாட்டு ஐயப்பாடான பாட்டுக்களுள் ஒன்று, இதுபற்றி எனது சேக்கிழார்—  
உகஅ பககம் பாககக. 716

வேறு

2615. பாண்டிமா தேவி யாரும் பயமெய்தி யமைச்சா பாரம  
பூண்டவர் தமமை நோக்கிப் “புகலியில் வந்து நம்மை  
யாண்டுகொண்டவாபாற் கங்கு லமணாதாளு செய்த திங்கு  
முண்டவா றினை தாகி முடிந்ததோ ?” வென்று கூற, எகஎ

2616. கொற்றவ னமைச்ச னுராங் குலச்சிறை யாருந் தாழ்ந்து  
“மற்றிதன் கொடுமை யிருந் வருசகா மகிலகண் மூன்றுஞ்  
செற்றவ ரன்பா தம்பாற செய்ததிங் கரசன் பாங்கு  
முற்றிய ; திராக டாக்கின முகிவதே யாவ ” தெனபா, எகஅ

2617. இருகிறத் தவரு மன்ன னெதிர்பணிந் “நிந்த வெப்பு  
வருகிறம் புகலி வந்த வள்ளலா மதுரை நண்ண  
அருகர்கள் செய்த தீய வனுசித் மதனால் வந்து  
பெருகிய ; திதற்குத் தீர்வு பிள்ளையா ரருளே ” யென்று, எகக

2618. “காயமு மணமு மாசு கழுவுதல் செய்யாரா செய்யும்  
மாயமு மிருந் நோயை வளர்ப்பதே ! வளாவெண் டிங்கண்  
மேயவே ணியர்பால் ஞானம் பெற்றவா விரும்பி நோக்கிந்  
நீயவிப் பிணியே யன்றிப் பிறவியுந் தீரு ” மென்றார். எஉ௦

2615. (இ - ள்) பாண்டிமா தேவியாரும்...நோக்கி - பாண்டிமா தேவியா  
ராகிய மகையாகக்கரி யமையாரும் அமைச்ச பாரத்தை மேற்கொண்ட குலச  
சிறையாரை நோக்கி ; “புகலியில்...முடிந்ததோ ?” என்று கூற - சீகாழியில் அவ  
தரித்த நமமை ஆளாகக் கொண்ட பிள்ளையாரிடத்து இரவிலே அமணர்கள் செய்த  
திருத்தானே இவ்வாறாக வந்து முடிந்ததோ ?” என்று சொல்ல, எகஎ

2616. (இ - ள்) கொற்றவ னமைச்சனாராம்...தாழ்ந்து - அது கேட்டு அரச  
சாது அமைச்சராகிய குலசசிறையாரும் அவரை வணங்கி ; “மற்றிதன்...ஆவது ”



என்பா - மற்று இந்த நோயின் கொடுமையானது, மதில்களையுடைய மூன்று புறங்களையும் எரித்தவருடைய அண்பரிடத்து இந்த வஞ்சகங்களாகிய அம்ணாகள் செய்த தீருகு அரசனிடத்து வந்து நிரம்பியது ; இதனை இவ்வம்ணாகள் தீரக்க முயன்றால் அது மேலும் பெருகி முடுகுவதேயாகும் ” என்று சொல்வாராகி, எகஅ

2617. (இ - ள்) இரு திறத்தவரும் . எதிர்ப்பணிந்து - இரண்டு திறமுடையவர்களும் அரசனெதிரிற் பணிந்து ; இந்த வெப்பு...பெருகியது - இந்த வெப்பு நோய்வரும் திறமாவது சீகாழிப் பதியில் வந்த வள்ளலாராகிய பிள்ளையார் மதுரையின்கண் வந்து பொருந்த அது கண்டு அம்ணாகள் செய்த தீமையாகிய அழித்த செயலால் விளைந்து பெருகியது ; இதற்குத் தீர்வு பிள்ளையார் அருளே என்று - இதற்குத் தீர்வு செய்ய வல்லது பிள்ளையாரது அருளேயாம் என்று எடுத்துக் கூறி, எகக

2618. (இ - ள்) காயமும் வளாப்பதே - உடம்பிலும் மனத்திலும் பொருந்திய மாசு கழுவாத சமணர்கள் இனிச் செய்யும் மாயத்திறங்களும் இந்த நோயினை வளாப்பதேயன்றிக் குறைத்தல் செய்யா ; வளாவெண் நிகுகள் தீரும் என்றா - வளரும் வெண்மதி பொருந்திய சடையினையுடைய இறைவாபால் ஞானமபெற்ற அபிபிள்ளையார் விருமபி நோக்கினுராகில் தீய இந்தப் பிணியேயன்றிப் பிறவி நோயும் தீரும் என்று சொன்னார்கள் எஉ௦

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2615. (வி - ரை) பயமேயீதி - தமது கணவா கருத்தொழிந்து உரை மறந்து கிடந்த நிலையும், உணர்வும் உயிரும் ஒழிவதற்கு ஒருபுடை ஒதுங்கிய நிலையும், வெப்பக் குறையாது மேலும் எழுந்து உயிரையும் உருக்குவதாகிய நிலையும், இது சிவனடியார் பாதசெய்த அபசாரத்தினால் விளைந்த நிலையும் கண்டு, மேல எவ்வண்ம முடிவதாகுமோ என்றஞ்சினா அம்மையார்.

அமைச்சர்பாரம் நோக்கி - அமைச்சர் பாரம் பூண்டவர் தம்மை - குலச் சிறையாரை , அமைச்சராதலின் அவரை நோக்கி என்க. அமைச்சுத் திறம் மூன்று காலமும் உணர்ந்து அரசுக்கு வரும் தீமைகளை எல்லாம் போக்கும ஆற்றலும் கடமையு முடையதாதலின் அததன்மையோரே இவரு வேண்டுவனவற்றை அறியவும், இயற்றவும் தக்கவா என்பது கருத்தி ; அக்கடமை மிகப் பெரிதும் அரிதுமாகிய தொன்று என்பா பாரம் என்றா ; பூண்டவர் - மேற கொண்டவர். “ தமக்கனபு பட்டவா பாரமும் பூண்பா ” (அரசுகள் - அரசுநெறி 2 இரத்தனம்).

புகலியில் வந்து - வருதல் - அவதரித்தல் ; அங்கு நின்றும் இங்கு அருளாத போந்து என்பதாமாம் , “ இங்கும மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளி ” (திருவெம் - திருவா). ஆண்டு கொண்டவர் - ஆட்கொண்ட செயல் முறறுப்பெற்ற தென்பா இறந்த காலத்தார் கூறினார்.

கங்குல் ..முடிந்ததோ ? - இது அம்மையார் கொண்ட ஐயப்பாடு ; முன்னர்த “ தீங்கிது கடைக்கால வருவ தெப்படியாம் ? ” என்று ஐயங் கொண்டனா ; இங்கு “ அததீங்குதான் இனையதாகி முடிந்ததோ ? ” என்று மேலும் அதனையே தொடர்ந்து கொண்டனா , முடிந்ததோ ? - அத தீங்கின விளைவு இதனுடன் முடிந்ததோ ? இன்னும் மேலும் விளையும் குறையுண்டோ ? ; ஆகி - “ பாண்டியற்காகவே ” என்ற விடத்துப் போல் ஆகத்திற கேதுவாகி என்ற குறிப்புமபட நின்றது ; இன்னதல் - வருந்ததல் என்ற குறிப்புமாம்.

முண்டவாறு - தீ மூளும் தன்மை என்பதும் கருத்து.

அம்ணர்கள்--என்பதும் பாடம்.

2616. (வ - ரை) கொற்றவ னமைச்சுனராம் துலச்சிறையார் - அமைச்சுத திறத்தின நிலைபற்றி விடையளிக்கின்றார் என்ற மேலும் கூறுதல் காண்க  
மற்றிதன் கொடுமை முற்றியது - இது அமையாரா வினவிய ஐயத்தகரு அமைச்சுனார் துணிந்த விடை கூறியது.

வஞ்சகர் - செய்த நீங்கு - அரசன் பாங்கு முற்றியது...முடிந்ததோ? என்ற வினாவுக்கு இனி அரசன் பாங்கு வரக்கூடவ தென்ற மின்ன - என்று கூறியபடி; அரசன் பாங்கு முற்றிய தென்றமையால், அம்மனா பாங்கில் முறறது பெரிதும் பின் னா வர எஞ்சியுள்ளது என்றதும் குறிப்பு செய்தது ஈங்கு - என்று பிரித்து, ஈங்கு - பாண்டியனிடம் என்றலுமாம்.

இவர்கள் நீக்கின் முதிர்வதேயாவது - மேல விளைவதாகிய வருநகால் நிகழ்ச சியை அமைச்சுத திறத்தால் ஓங்குகு சொல்லியது; நீக்கின் - தீரவு தேட முயன்றால்; அவர்கள் அவ்வாறு முடிவது கருதலளவையால் தெரிந்தாரா தவின் அதனால் தீராத மேலும் நோய மிகச் செய்தவாகிய முடியும் அதனை எடுத்துக்காட்டியபடி; மேல (2661) உரைப்பது பாகக; இவ்வாறு துணிந்தமை நோய்க்குக் காரணமாய் வின்ற பொருளே பின்னரும் உடலுட சோந்தால் நோயினே மிகச் செய்யும் என்ற மருத்து னுறமுணியும், உலக நூற்றுணியும் பற்றி என்க ஒப்புமுறை மருத்துவமென்று (Homeopathy) ஒன்று உளத்தென்பின் அது வினை பற்றியனவற்றாக கேலாமை யுணர்க.

தீர்க்கின் - அரசனபால் தமது செலவாககினால் தாமே முந்திக்கொண்டு தீரக்க முற்பட்டு முயல்வார்களென்று அறிந்து கூறியது அமைச்சுத்திறன்.

முதிர்வதே - மூண்டு பெருகும் நிலையடைவதே.

மதில்கள் முன்றும் செற்றவரன்பர் - ஆண்டவனது தன்மை அடியார்களிடம் விளங்குமா தவின் அம்முறையால் இவ்வன்பரும் பகைவார்களைச்செற்று நீக்குவா என்பது குறிக்க இத்தன்மையார் கூறினார்.

718

2617. (வ - ரை) இருசிறத்தவர் - இத்திறத்தவர் கிறை இருவரும், அமமை யாரும் அமைச்சுனரும்,

மன்னனெதிர் - மன்னவன் முன்பு - மன்னவன் கருத்தொழிந்த உரை மறந்து கிடந்தனனாதவின் (2611) மன்னவனைப் பணிந்து என்னுது எதிர் என்றார். ஆயின் பணிதல் ஏற்றுக்கொள்ளின் மாபுபற்றி என்க; அறநேரல் அத்தாக; கருத்தொழிந்து கிடந்தவன்பால் அறிவுறுத்தல் எவ்வாறு நிகழுமெனின், அது மேலவரும் (2619) பாட்டில் கூறுவது காண்க

இருதிறத்தவர் - அமமையார சைவத்திறம் பற்றியேயன்றிக், கணவன் என்ற தன்மையானும் என்க ஆவன் செய்தற கடப்பாடுடையாராதவின், சைவத் திறமும் அமைச்சரிமையும் பூண்ட அமைச்சரினும் திறமுடையார் என்று குறிக்க, இருவர் என்க இரத்திறத்தவர் என்றார்

"இந்த வெப்பு...அருளே" என்றதும் மேல "காயமும்...நீரும்" என்பதும் இருதிறத்தவரும் மன்னனுக்கு உரைத்தவை.

வநநீரம் - வந்த புருந்த விதம், அதனால் வந்து - அது காரணமாக - அதன் மூலமாக - விளைந்தது; இது நோயின் மூலமாம், பெருந்தல் - மூளுதல்; பெருகிய தன்மைகள் முன் (2609 - 2610 - 2611) பாட்டுக்களில் உரைக்கப்பட்டன.

வள்ளலார் - வளமற்றனமை. பாண்டி நாட்டவாக்களுநம் பொருட்டுத் தாமே மதுரை நண்ணியருளியமையாலும், அம்மனாக நீக்கொருவிய போதும் செம்மையிற

றிறம்பி வேறு முனிவு கொள்ளாது, அரசனையும் நாட்டவரையும் ஆட்கொண்டு திருத்தியருளும் கருணையே திருவுள்ளம் கொண்டு “பையவே சென்று...ஆகவே” என்று ஆகி புரிந்தமையாலும், மேலவருவனவற்றாலும் உணரப்படுதலை உட்கொண்டு கூறியது.

மதுரை நண்ண - ஆலவாயின முதற் பெயர் : “மதுரைத் தொண்கா வந்தனை கின்றா” (2528) என்றதனைத் தொடர்ந்து கூறியவாறு காண்க. “மதுரையின் புறத்து” (2544); “மதுரை தோன்றுதலும்” (2559); மதுரை என்ற பெயர் போலத் தரலாற்றில் அறியப்படுமாறு போல இங்குப் பிள்ளையாரால் புனிதமாக கப்படும் நகரமாம் என்ற குறிப்பு,

நீய் அநுசிதம் அதனால் - தீமைபை வாக்கினாலும் சொல்லலாகா தென்ற மரபு பற்றிக் கூறியது; நீய் - தீயை உட்கொண்ட என்ற குறிப்பும் காண்க.

இதற்குத் தீர்வு பிள்ளையார் அருளே - முன்னா இதன் கொடுமை என்றதனால் நோயினையும்; நீய் அநுசிதம் என்றதனால் நோய் மூலத்தையும், கூறியவாறே, தீர்வு என்றதனால் “அது தணிக்கும் வா”யினையறிவித்தபடி; “வாய்ப்பசு செயல்” என்றதனை வரும் பாட்டுக்களின் கூறுதல் காண்க. “நோய்நாடி நோய்முத னாடியது தீர்க்கும், வாய்நாடி வாய்ப்பசு செயல்” (குறள்); என்று - என்று சொல்லி, என்று - என்றும் எனமேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

அருள்கள்-எதிர்பணிந் தேய்த - இரவு செய்த அநுசிதம் - என்பனவும் பாடம்.

2618. (வி - ரை) காயமும் மனமும் மாசு கழவுதல் செய்யார் - அமணர் ; காயம் கழுவாமை பிராணிகள் சாம் என்று உடலு குளியாதிருக்கும் சமணரது வழக்குக் குறித்தது; “கழுவாவுடலம்” (ஆளு - பின் - திருவந் - 28); மனமாசு கழுவாமை - மனம் தூய்மை செய்யாது வருசனை நிறைதல்.

செய்யும் மாயம் - தாம் செய்த வஞ்சத் தீச்செயலினையும், அதனால் இது விளைந்த தென்றதனையும் வெளிப்படுத்தாது ஒன்று மறியாதார போன்று நடித்து நோய் தீர்க்க முயலும் வஞ்சம்; மாயம் - பாசாவகு - மறைவு - என்ற பொருளில் வந்தது.

வளர்ப்பதே - தணிப்பதன்றி வளர்ப்பதனையே செய்யும், ஏகாரம் பிரித்திலே செய்யும் (ஆகும்) என்பது தொக்கு வினையது.

வளர் வெண்தீங்கள் மேயவேணர்ப்பால் ஞானம் பெற்றவர் - இறந்துபட்ட கின்ற மதியினை வளர்வித்த இறைவனபால் பெற்ற ஞானம் ஆதலின் அந்நிலையினின்ற அரசனையும் உயவிக் கவலலது என்பது குறிப்பு; பால்ஞானம்-பாலின் வழிபெற்ற என்ற சரித்த குறிப்பும் தர நின்றது.

விறம்பி நோக்கி...புணிகீறும் - விறம்பி நோக்க - “இருநோக கிவளுண்க னுள்ள தொருநோக்கு, நோய்நோக்கொன் றநீநோய் மநந்து” (குறள்) எனபுழிப் போலக் கொள்க; பாண்டியருக்காகவே என்ற மறக்கருணை நோக்கால் வந்த நோய், விறம்பி நோக்கும் அறக்கருணை நோக்கினால் தீரும் என்பது;

விறம்பி நோக்கிந் - பிறவியும் தீரும் என்றது பார்த்த பாவையால் மலநீக்கம் செய்து முதநி சாதனம் தரும் பரமசாரியராதலு குறிக்கப்பட்டது; “சிரபுரத் தலைவா தீண்டி - நீது பூசப்பெற்ற - முதலவனையறியுந் தன்மை, துணைஇனை வீனைக் ளோத் துத் துலையென கிறற் ளாடில்” (2717) என்றும், “மீனவற் குயிரை நல்கி மெய்நெறி காட்டி” (2757) என்றும் வரும் தீக்கைமுறைக் குறிப்புக்கள காண்க. “மன்ற

**சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் அளகு**

பாண்டியன் கேட்பக கிளக்கு மெயஞ்ஞானம் ” (இருபா - 2) என்ற ஞானசாதிரமும் காண்க.

பிறவியும் தீரும் - திராத பிறவியும் என உமமை சிறப்புமமை, எச்சவுமமையு மாம. மேல் தீக்கையின் விளைவாகிய சரிதக குறிப்பும காண்க.

விரைந்து நோக்க - என்பதும் பாடம்.

720

2619. மீனவன் செவியரி னூடு மெய்யுணர் வளிப்போர் கூற  
ஞானசம் பர்த ரேன்னு நாமமந் திரமுஞ் செல்ல,  
ஆனபோ தயர்வு தன்னை யகன்றிட, வமண ராகும்  
மானமில் வவரைப பர்த்தது மாறறமொன றுரைக்க லுறமுன்; எஉக

2620. மன்னவ னவரை நோக்கி, “ மறறிவா செய்கை யெல்லாம்  
இன்னவா நெய்து கொய்க்கே யேதுவா யின ” வென நெண்ணி,  
“ மன்னிய சைவ நீதி மாமறைச சிறுவா வததால்  
அன்னவ ரஞ்ஞா னீநீநா யகலு மீம லறிவே ” னென்றான் ; எஉஉ

2621. என்றுமுன் கூறிப்பினனும் “ யானுறற பிணியைத திராது  
வெனறவா பக்கஞ் சேர்வன , விரகுண்டே லழைபு ” மென்ன,  
அன்றவ ருவகை பொங்கி யராவததா லீணையெ நூக்கிச  
சென்றநீர் வேளளம் பீபாலுங் காதுல்வேள எத்திற செலவாரா; எஉக

2622. பாயுடைப் பாத கததோர் திருமடப் பாங்கு செயத  
திவினைத தொழிலை நோக்கி யுள்ளழி திருவுள் எத்தான  
மேயவத் துயர நீங்க விருப்புறு விரைவி னோடு  
நாயகப் பிள்ளை யாதந் நற்பதம் பணிவா ராகி, எசஉ

2623. மன்னவ னிடுமறை தீர மறறவன் பணிமேற் கொண்டே  
யன்னமென னடைபி னொரு மணிமணிச சிவிகை யேறி  
மின்னிடை மடவார குழ வேறபடை யமைச்ச னொரும  
முன்னணை தேக்கச சண்பை முதல்வனொ மடத்தைச் சாந்தாரா. எஉடு

2619. (இ - ள்) மீனவன் கூற - பாண்டியனது காகிலே மெய்யுணர்வு அளிப்பவர்களாகிய அமமையாரும் அமைரசனாரும் முன் கூறியவாறு சொல்ல , ஞான சம்பந்தர் என்று...செல்ல - அதனுள் திருஞானசம்பந்தர் என்னும் திருப்பெயராகிய திருமந்திரமும் உடன் செல்ல , ஆன...அகன்றிட - அப்போது அயாசசி தன்னை நீங்குதலால் , அமணராகும் உரைக்கலுறமுன் - அமணர்கள் என்னும் மானமில்லாத மாகக்ளைப் பார்த்து ஒருசெய்தி சொல்லலாயினன , எஉக

2620. (இ - ள்) மன்னவன்...எண்ணி - “ மறறு இவர்களுது செய்கைகள் எல்லாம் இப்படிப் பொருந்திய நோயினுக்கே காரணமா யிருந்தன ” என்று மனது துட்கருதி ; மன்னவன் அவரை நோக்கி - அரண் அவர்களைப் பார்த்து , மன்னிய னென்று - நிலைபெற்ற சைவ நீதியின் பெருமையைச் சிறுவராகிய பிள்ளையார் இவரு வந்தால் அவருடைய அருளினாலே இந்த நோய் நீங்குமாய்க் அறிவேன ” என்று உறினானென , எஉஉ

2621. (இ - ன்) என்ற முன்கூறிப் பின்னும் - இவ்வாறு முன்னே சொல்லி மேலும் ; யானும்த...என்ன - (தேவியாரையும் அமைச்சரையும் நோக்கி) நான் பொருந்திய இந்த நோயினைத் தீர்த்து வெற்றி கொள்பவா பக்கத்துச் சோவேன ; உபாயம் இருந்தால் அழையுங்கள் என்று சொல்ல ; அன்று அவா...செல்வாரா - அன்று அவர்கள் அணையை உடைத்துச்சென்ற வெள்ளம்போலப் பேரண்பு என்னும் வெள்ளத்தினுடன் செல்வாராகி , எஉந

2622. (இ - ன்) பாயுடை நீங்க - பாயுடையினைக்கொண்ட அம்ணர்களாகிய பாதகர்கள் திருமடத்தின் பக்கத்திற் செய்த தீவினைச் செயலை நீங்குநது உள்ளியும திருவுள்ளத்திற் பொருந்திய அந்தத்துன்பம் நீங்குமபடி ; விருப்புற ..பணிவாராகி - விருப்பம் மிக்க விரைவினுடனே தமது நாயகராகிய பிள்ளையாரது நல்ல திருவடிகளைப் பணிவார்களாய் ; எஉச

2623. (இ - ன்) மன்னவன்...மேற்கொண்டே - அரசனது துன்பம் தீரும் பொருட்டு மற்று அவனது பணியினை மேற் கொண்டவர்களாகியே ; அன்னமென நடையிரும - அன்னம் போன்ற மெல்லிய நடையினை யுடைய மங்கையாக்கரசி யாரும் ; அணிமணி...எக - அழகிய மணிகளிறுத்த சிவிகையின் மேல் ஏறிக்கொண்டு, மின் போன்ற இடையிளையுடைய காவற் பெண்கள் சூழ்ந்து வரவும், வேற்படையிளையுடைய அமைச்சரோடிக் குலசசிந்தையாரும் முன்பு அணைந்து செல்லவும் ; (இவ வண்ணமாக்க) சண்பை முதல்வனோ மடத்தைச் சாராதா - சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரது திருமடத்தைச் சாராதனா. எஉரு

ஐந்து பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிவுகொண்டிருக்க நின்றன.

2619. (வ - ரை) சேவியினூடு கூற - கருத்தொழிந்த உரை மறந்து கிடந்த நிலைமையிலிருந்தானாதவின் அவனது சேவியின் பக்கத்துச் சென்று பொருந்தும் படி கூற வேண்டியதாயிற்று , இது ஆசாரியன் மந்திரோபதேசம் செய்யு முறையு மாம என்பது ஆகமவீதிகளாணுரைப்படும ; இக்குறிப்புப்பற்றியே மேல் “நாமமந்திர முத் செல்ல” என்றார் ; “அஞ்செழுத்தி னுமத்தான் காண்” (தேவா) என்றபடி திருவை தெழுத்தும் இறைவன் திருநாமமேயாம் ,

மேய் உணர்வளிப்போர் - அம்மையாரும் அமைச்சரும். இதுவரையும் அரசன் செவியுறக் கூறிய ஏனையோர் அன்னரல்லாது தீயுணாவே புகட்டி அவனைத் தீ நெறிகடச் செலுத்தினா என்பது குறிப்பு.

ஞான சம்பந்தர் என்னும் நாமமந்திரம் - ஞான சம்பந்தர் - என்பது ஒற்று நீக்க ஐந்தெழுத்தே யாதவின் மந்திரம் எனப்பட்டது , நாவுக்கரசு என்றதும் இவ்வாறே அப்பூதியாரை உய்வித்த நாம மந்திரமாயின்மையும் காண்க ; “தான் செய்யுந் தன்மை களு, மாக்கியு மண்பாக கரன்”(களிற்றுப்படி) ; மந்திரம்-நினைப்போனைக் காப்பது என பது பொருள் ; அத்தொழிலைச் செய்யும் சொல்லுக்கு ஆகு பெயராய் வந்தது ; இங்கு இத் திருநாமம் மந்திரமே யான தன்மை, “கருத்தொழிநதுரை மறந்து” (2611) கிடந்த அரசன் இம் மந்திரம் செவிவாயாக உட்புகுத்தும் (ஆனபோது) அயாவு தனை யகன்று, மேல், உண்மை நெறி நிறகத்தலைப்பட்டு உரைக்கத் தொடங்குகின்ற தனாலறியப்படும்.

மந்திரமும் சேல்ல - உமமை - முன் (2618)ல கூறிய செய்தி சொல்லியத் தோடு மந்திரமும் உடசெல்ல என்று இறந்தது தழுவிய எச்சவுமமை. சேல்ல - அச் செய்திகூறிய வாக்கியத்தினுடனே மந்திரமும் உட்புக என்க. சோல்ல - என்பது பாடமாயின் அதற்குத்தக உரைத்துக் கொள்க.

**ஆனபோது அகன்றிட -** அப்போதே அயர்ச்சி நீங்கிட ; மனநிரசத்தி தொழிற பட்டவுடன் பயன தந்த விரைவு குறித்தது ; **போது -** தேற்றேகாரம் தொகை ; மின்சார வேகம் (Electric Speed) என்பது முதலாகத் தாமரியளவையில் சடசத்தி யின் வேகம் பற்றி வழங்குவா னவீனா ; ஆனால் இது சிவநிரசத்தியின் நெழுநிறபாடா தவின் நிலைவின் மாததிரையின் பயன் விளைபப்தாம்.

**அகன்றிட -** அகன்றிடலான ; கருத்தொழிந் துரைமறந் நிலையில் நோய் முற திக் கிடந்த அரசன், நோய் நீங்காத நிலையிலிருநகேயும் கருதவும் உரைக்கவும் வல்லனா யினதன் காரணம் கூறியபடி.

**மான மில்லவர் -** அமணா ; வஞ்சனையும் பொய்யும் நிறைந்தும் அது புறத்தது தோன்றாவகை கரந்த ஒழுத்தலும், தமது செயல் பமனநராணம் கண்டும் திருநதாது மேலும் அவ்வாறே செயல் செயதலும் முதலாயின் உடையவர்.

**மாற்றம் ஒன்று - மாற்றம் -** சொல் ; “வள்ளலா நீ நாமம் சென்று தன் செவி நிறைத்தலும் செயித்தது” க கூறிய (2584) முன்னே நிலையினின்ற மாற்தல் பெற்றத னன்ற குறிப்புப்பட இவகு மாற்றம் என்றா முன் அமணா கூறியதும் பின்னையாரது நாமம் தான் ; இவகு அமையாரா - அமைச்சனா (2584) கூறியதும் அதற்கு நாமமே யாம் ; ஆயின் இங்கு அதனையே மெய்யுணர் வளிப்போர் கூறியவாற்றால் அது முன்னே நிலையினை மாற்றியது என்க ; ஒன்று - ஒப்பற்றது என்றும், பலபடியாகச் செவ்வாது இனி ஒரே படியாய்ச் செவ்வது என்றும் கொள்ள நின்றது. 721

2620. (வி - ரை) அவரை நோக்கி...எண்ணி - ஈண்டு நோக்கி - என்றது கருத்தினுள் வைத்தது ஊன்றி அளந்தது என்ற அக் கோக்கத்தினி உணர்த்தி நின்றது. முன்பாட்டில் பார்கீது என்றது புறப்பாவை யாதலிற் கூறியது கூறலன்மை யுணாக் ; மேல் எண்ணி என்றதும் காண்க , எண்ணி - துணிந்து , “எண்ணித் துணிக் கருமம்” (குறள்) ; மற்ற இவர் என்றது மற்றியார் என நின்றது. எண்ணி - அமணாபால் வைத்த மதிப்புப்பற்றிச் சோதுகதும் நிலையுமாம்

**இன்னவாறு எய்தும் நோக்கிகே ஏது -** காரண காரிய முறைமையாலே செயற்கையான விளைந்தது இந்நோய் என்று வழியளவையான அறிந்ததாம் ஏகாரம் இன்றியமையாத இயைபு குறித்தவின் பிரிநிலை.

**மன்னிய...அறிவேன் -** இஃது அரசன் எண்ணி மனத்தாட்டுணிந்த முடிபினைப் புறத்திற் கூறியபடி ; **அறிவேன் -** எனது துணிவு உண்மையோ அன்றோ என்று அறி வேன். முன் உடன்பாட்டுக் கருதலளவையால் துணிந்த உண்மையினை, மேலும் எதிரா மறைக் கருதலளவையால் நிச்சயப்பேன் என்றதாம் ; மற்றவா செயற்கையால் நோய் வந்தது என்பதனை அஃது அருளால் அகலுமாயின் முடிந்த முடிபாகத் துணிவேன் என்றது கருத்தது.

**மன்னிய சைவ நீதி -** சமணம் போல் இடையில் வாராததும் இடையில் அழிவு பெறாததுமாகி நிலைபெற்ற என்பது மன்னன் மனத்தான் அப்போது எழுந்த உணர்வு பற்றிக் கூறியது.

**மாமறை சீறுவர் -** அன்னவாநாளால் - “மற்ற மாமறை மைந்தன்” (2585) என்று முன் கூறியதனை ஈண்டு ஒப்பு நோக்குக.

“ஆணவத்தோ டத்தவதித் மான்படி” என்றறப்போல் முன் அமணா வயமாய் சிந்த அரசனுக்கு அமணராகிய பொய்யுணர் வளிப்போர் தன்செவி நிறைக்கக் கூறிய தும் வள்ளலா நாமமேயாயினார் அது செய்யாப்பு (கோபம்) விளையக் காரணமாய் மற்ற மைந்தன் என ஒருமையிற் கூறச்செய்தது ; ஈண்டு அந் நாமமநிராமே வாயிலாக

மெய்யுணர்வாளிப்போ தன்செவியுணர்வு கூறுதலின் அது மெய்யுணர்வே வினதது மறைச் சிறுவர் - அன்னவர் என்றும், அந்நூல் என்றும் பன்மையின் ஒதச் செய்தது; அதுவேயுமன்றி அம்மொர் சொல்லுக் கெல்லாம் அடிமைப் பட்டுக் கிடந்த அவனது மன மயக்கத்தை நீக்கி நன்மைநீமை நாடியறியும் ஞானத்தையும் கொடுத்தது.

அகலுமேல் அறிவேன் - என்றது, அம்மையாரையும், குலச்சிறையாரையும் நோக்கிக் கூறியது; இஃது அவர்கள் “ஞானம் பெற்றவா விரும்பி நோக்கில் - பிணியே யன்றிப் பிறவியும் தீரும்” என்று தனது செவியுணர்வு கூறியதற்கு விடையாகவும், தான் மனத்தின் அம்மொர்களைப் பற்றி எண்ணிய கருத லளவைத் துணிபுசுரு முடிபு காட்டுவதாயும் அமைந்தது காண்க.

இந்நோய்கலுமேல் - அவர் பிணி தீர்த்தலே யன்றிப் பிறவி தீரக்கவும் வல்லா என்பதனையும் அறிவேன் என்ற குறிப்புமாம், அகலுமேல் - நீங்குமாயின்.

மாமறைத் தலைவர் - என்பதும் பாடம்.

722

2621. (வி - நர) என்று முன்கூறிப் பின்னும் .அழையும் என்ன-முன் கூறியது தனது உள்ளத்தையினை அம்மையார் அமைச்சனா கூறியதற்கு விடை கூறு முகந்தால் அறிவித்தது; மேற பின்னும் அழையும் என்றது அவர்கட்கு உத்தரவுதருக ஆணையிட்டது; அரசன் கருதக்கொழிந்த துறைமறந்த கிடந்த நிலையில் தீரவுதிடுதற்கு அவனது ஆணையினையே செயல் செய்தல் அமைச்சர் கடனன்றோ? எனின்: முழுதும் உணர்ச்சி நீங்கிய நிலையன்றாதலானும், (2590) அம்மொர் சார்பு பற்றிக் கண்டுமுட்டு கேட்டுமுட்டு என்ற நிலையில் அரசன் நின்றமையானும் அது கட்டுகாது என்க.

வேள்நவர் பக்கம் சேர்வன் - என்றது இன்னமும் ஒரு படித்தான் துணிவு பெறாது அம்மொர் சார்பின் பற்றுவிடத் தொடங்கிய நிலையில் இருசார்பும் பற்றாது பொதுப்பட நின்ற மனநிலை குறித்தது.

விரத உண்டேல் - மாமறைச் சிறுவரை அழைத்தற்கு உரிய உபாயம் உண்டா னால், விரத - உபாயம்; வழி. விரத - உபாயம் வேண்டப்படுவ தென்னையோ?, எனின், அரசர் செல்வத்தைப் பொருட் படுத்தி வரும் நிலையினரல்லாதலின் தான் சென்று கண்டு வேண்டாது அழைக்க வருவரோ என்றும், சிவந்ததை பேசுவோர் முதலிய “பிணக்கரைக் காணு கணவாய் பேசா தப் பேசுக னோடே” என்படியுள்ள நிலையில் இவரு வருவரோ என்றும், அவாபால் அனுசரித செய்க இவர்கள் குழலினுள் இவரு வருவரோ என்றும் இன்னோரன்ன ஐயப்பாடுகளால் அழைத்த வருதற்கு உபாயம் தேடவேண்டியதாம் என்பது அரசன் கருத்து; பின்னா, அழைத்த பின்னரும் பின்னையார் நேரே அவரு அரசனிடம் எழுந்தருளிவாராது ஆலவாயப் பெருமானிடம் சென்று வேண்டித் திருவுள்ள மறிந்த பின்பே எழுந்தருளிய நிகழ்ச்சியும் கருதுக.

அழையும் - அழைத்து வருகங்கள் என்று “ஞானம் பெற்றவா விரும்பி நோக்கில் பிணியே யன்றிப் பிறவியும் தீரும்” என்று உறுதி கூறிய மாதேவியாரையும் அமைச்சனாரையும் நோக்கிக் கூறியது.

அன்று அவர் உவகைப்போங்கி - அன்றுவரை முன் பல காலமும் ஏக அரட்சியும் நாட்டினையும் சிவகெறிப்படுத்தும் கவலை கொண்டதனால் உவகையின்றியிருந்த அவர்கள், அன்று உவகை பெற்றனராதலின் அது திருவருள் பெற வருங்கால நன்மை யினை நோக்கி மேன மேலும் பொங்குவதாயிற்று.

ஆர்வந்தால்...காதல் வெள்ளத்தில் செல்வார் - உவகை பொங்கியதால் அது ஆர்வமாக விளைய, அது மேலும் முதிர்வதனால் காதல் வெள்ளமாயிற்று; உவகை - ஆர்வம் - காதல். ஒன்றற்கொன்று மீண்டும் அன்பு நிலைகள்.

அணையை நாக்கிச் சென்ற நீர் வெள்ளம் போலும் காதல் வெள்ளம் - நாக்து தல் - அழித்தல், தகாத்தல், அணை - தன்னியலின் ஓடுகின்ற நீரினைத் தடுத்தல் நிறுத்தித் தேவகுமபடி செய்தல் போல, இவ்வு அரண்னை வை வெறியிற் பிறழ்ந்திருந்த செயல் இவர்களது இயல்பிற் செல்லும் தைவ ஒழுகுதலினைத் தடுத்தல் அதனைப் "புகழ்முத செயியன் முனடி புலப்படா வுக்கொண றியக்கச" செய்தது (2502) என்றது குறிப்பு இவ்வு அரண்னை நிறைநீர் விட்டமையானும் "அழைப்பு" மெனத் தானே ஆணைநந்தமையானும் அந்த அணை அழிவு பட்டது என்க.

நாக்கி - எனக்கூறியது இவர்களது அன்பின் முதிர்ச்சியால் கிழந்த செயல்களின் விளைவுகளாலே அதைடை உடைபட்டமை குறித்தது.

காதல் வெள்ளம் - மிகுதிப்பாடி; வெள்ளத்திற் செல்லுதல் என்றது வெள்ளத் தின் வயமாய்ச் சென்றமை குறித்தது.

செல்வாரி - செல்வாராதி; செல்வாராதி - பணிவாராதி - அநந்தர என மேல் வரும் பாட்டுக்களுடன் முடிக்க. 723

2622. (வி - ரை) பாயுடைப் பாதகங்கோர் - பாயுடையினை உடைய அமுனா, பாயுடை - பாயாடிய உடை.

பாங்கு - பக்கத்திலு; நீவினைத் தொழில் - தீவையுடைய செயற்கு. தீயினா செய்த தொழில் என்ற குறிப்புமாம்.

உள்ளுழிதல் - உள்ளுடைத்தல்; உள்ளிட மெல்லாம் னைத்தல்

உள்ளுழி திருவுள்ளத்தால் மேய அத்தாராம் - அமுனரது தீச்செயல் மனத்தை வருத்த அது துயரம் விளைத்து அகம் புறமாகிய கருவிகளை மெல்லாம் துன்ப வசமாகிய மிகைக்கின்ற நிலை. "நாம் மாயவதே" என மனமயங்கிப் (2606), பதைத்த (2608) நிலை முன் சொல்லப்பட்டது.

துயரம் நீங்க விந்நபுறு விரைவு - தீச்செயலால் விளைந்த விளைவினை நீக்கத்தீரவு அகப்படக் கண்டபோது அதனைப் பெறுதலின் மிகுதல் மனமேவகம். "உண்ணினை விருப்பினோடு" (2626) என்றது சருவக.

நாயகப் பிள்ளையார் - நாயகன் - கியமஞ் செய்த நடத்தற்பவன்; தலைவன்.

நம்பதம் பணிவாராதி - "இதற்குத் தீரவு பிள்ளையார் ருனே" (2617) என்று துணிந்தாராதலின், அவ்வருள் பெறுதல் அவர் பதம் பணிந்தாலன்றிப் பெற இயலாமை யின், அச்செயலின் முற்பாட்டுச் செனஞா என்பதாம் 724

2623 (வி - ரை) மன்னாவன் இடும்பை நீர் மற்று அவன் பணி மேற் கொண்டே - "அத்தயரம் நீங்கப் - பணிவாராதி" (2622) என்று முன் உரைத்த ஆசிரியர், இவ்வு "மன்னவ னிடுமபை தீர்" என்றருளிய தெனனை? எனின்; முன் சொன்னமை தமது பொருட்டும், இவ்வுக கூறியது மன்னவன் பொருட்டும் என இரு பொருளும் கருதிச் சென்றனா என்க, இதற்கு முன் இவர்கள் செயல் யாவும் இவ் வீரு பொருளுை கருதிச் செய்தனவே யாயினும் (2557 - 2570) - முதலியவை பார்க்க). அவையெல்லாம் அரண்னது மன வொற்றுமையையு இல்லாது தாமே செய்தன; இவ்வு அவனுடைய உடம்பாடும் கூடிய தென்ற வேற்றுமை குறித்ததற்கு இவ்வாறு பிரித்து வெவ்வேறு பாட்டுக்களிற கூறினா; மற்று அவன் பணிமேற் கொண்டே என்ற மேலுக் கூறிய கருத்துமிது; மற்று - இதுகாறும் மாறுபட்டு நின்றவன் என்ற குறிப்புடன் நின்றது. சிறப்புப் பற்றித் தமது துயரத்தீர்தலை முன் வைத்தாரா, மேற் கொள்ளுதல் - தாமதத்தல்; மேலாக ஏற்றல்; மேலே புறப்பாணவியற் காணும்படி



தாங்குதல எனற குறிப்பும் தருவது காண்க; ஏகாரம் - பிரிச்சு; பணியே மேற் கொண்டு என்று பிரித்துக் கூட்டி யுரைத்தலுமாம்.

அவன் பணி - அவனது ஆணை; பணி - பணித்து ஆணையிட்ட செயல்; “அழையு” என்ற ஆணை (2621).

மடவார் தழ - அமைச்சுறும் முன் அணைந்து ஏகச் சிவிகை ஏறிக் சார்ந்தார் - என்க; சிவிகை ஏறிச் செல்லுதலும் மடவாரு முடிச் செல்லுதலும், அந்நாள் உயர் குலத்தோரினும் வழங்கும் வழக்கு; இவை அரசியாரின் உயர்ந்த உலக நிலைக்கும் பொருந்தவன்; இங்கு மடவார் என்றது பட்டையேந்திய காவற் பெண்டிரும் ஏவற் பெண்டிராகிய தோழியருமாம்; அமைச்சுறா பரியேறிச் சென்றமை மேற்பாட்டிற் காண்க.

வேற்படை அமைச்சுற - படை - அமைச்சர் நிலையில அவர் தாங்கும் உடைவாள முதலியவை; படை - படைஞர் என்றலுமாம்

நடையினும் - முன்னாப பிள்ளையாரை எதிர் கொள்ளுதற்கு அமைச்சுறரைப் பணித்தமையே போல (2543), ஈண்டும் அவர் ஒருவரே பணி மேற்கொண்டு சென்றழைத்தல் சாலுமாயினும் அவ்வாறமையாகு அன்புமேலீட்டினால் அம்மையாரும் சென்றனர் என உம்மை எச்சப் பொருள் தந்து நின்றது.

நடையினும் ..சார்ந்தார் - அமைச்சுறா முன் ஏகப், பின் மடவார் குழுச் சிவிகை ஏறிச் சார்ந்தார் என இம்முறையே சென்றாராயினும், நடையினரை முன்னா வைத்துக் கூறிய அமைதி மனத்தின் விரைவினால் அவர் முற்சென்றனர் என்ற குறிப்புப் பற்றியது.

மடத்தில்—என்பதும் பாடம்.

725

2624. திருமடஞ் சாரச் சென்று, சேயரிக் கண்ணி னார்முன் வரிபரி யிழிந்து நின்ற வமைச்சுறர், “வந்த பான்மை சிரப்புரப் பிள்ளை யார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்வீ” ரென்னப், பரிசனத் தவரும் புக்குப் பதமறிந் துணர்த்து கின்றார்; எஉசு

2625. “பாண்டிமா தேவி யாரும் பரிவுடை யமைச்சு றொரு மீண்டுவந் தணைந்தா” ரென்று விண்ணப்பஞ் செய்யச், சண்பை யாண்டகை யாரு “மீண்ட வழையு”மென் றருளிச் செய்ய, மீண்டுபோந் தழைக்கப் புக்கார விரைவுறும் விருப்பி னோடும். எஉஎ

2624. (இ - ள்) திருமடம் சாரச் சென்று - திருமடத்தினைச் சார் அணுகிச் சென்ற பின்; சேயரிக் கண்ணினர் . என்ன-செவ்வரி படாந்த கண்களையுடைய அம்மையாரின் முன்னே இவாநது வந்த குதிரையினினறும் கீழே இறங்கி நின்ற அமைச்சுறா, “நாங்கள் வந்த தன்மையினைச் சீகாழிப் பிள்ளையார் பால் விண்ணப்பஞ் செய்வீர்களாக” என்று பரிசனத்தவர்களிடம் கூற; பரிசனத்தவரும்...உணர்த்துகின்றார் - அந்தப் பரிசனங்களும் உள்ளே சென்று விண்ணப்பிக்க ஏற்ற செவ்வியினை அறிந்து சொல்வார்களாகி, எஉசு

2625. (இ - ள்) பாண்டிமாதேவியாரும்...விண்ணப்பஞ் செய்ய - பாண்டிமா தேவியாராகிய அம்மையாரும், அன்புடைய அமைச்சுறாகிய குலச்சிறையாரும் மீண்டு வந்த அணைந்துள்ளார்கள் என்று விண்ணப்பம் செய்ய; சண்பை...அருளிச் செய்ய - அது கேட்ட சீகாழி ஆண்டகையாரும் “அவர்களை உள்ளே இங்கு அழைப்புகள்” என்று அருளிச் செய்யவே; மீண்டு போந்த அழைக்க - அப்பரிசனங்கள் மீண்டு

சென்று அவ்வாறே அவர்களை வரும்படி அழைக்க; விரைவுறும் விருப்பினோடும் புக  
கார் - விரைவுடைய விருப்பத்தினோடும் உள்ளே புகுந்தனா. எவள

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

2624. (வி - ரை) சார - அணிமையாக; சேயரிக் கண்ணினார் - மறக்கயாக  
கரையா; செவ்வரி படாந்திருத்தல் மாதா கண்ணழகியலபுகளுள் ஒன்று.

முன்வநு பரியிழந்து நீன்ற - அமைச்சனா பரியினியை ஏற் வந்தமை இறங்குக்  
கூறினார்; அமையாரா சிவிகை யேறிப் போந்த பின்னாத தாம் பரியேறி, முன்னா  
வந்த அமையாரா திருமடத்தினேச சாருமுன வந்த பரியினிழிந்த கின்றனா என்ற  
மரபு குறிக்கொள்க. இக்கருத்தினைப் புலப்படுத்தவே அமையாரா “சிவிகை யேறி”  
என்ற முன பாட்டில் இக்கை கூறுது இப்பாட்டிற் கூறியது மென்க; இழிந்து நீன்ற  
என்ற கருத்தும் மரபும் காண்க

“வந்த..சேய்வி” என்ன - இது திருமடத்தின வாசில் காப்போராகிய  
பரிசனங்களை நோக்கி அமை சனா கூறியது; “பரிசனத்தவரை நோக்கி” என்பது  
மேற் கூறுதலின் உயத்துணர் வைத்தாரா; சொற் சுருங்கக் கூறும் அழகும் அமைதியும்  
பற்றி; மேலவரும் பாட்டிலும் (அவரும்) “மீண்டு போந்து அழைக்க” என்ற விடத்  
தும் இவ்வாறே கூறுதல் காண்க இவை அமையத்துக் கேற்றபடி செய்யல்  
கிகழாத விரைவும் குறித்து நின்றன. முன அறிவிப்புச் செய்ய விண்ணப்பித்து விடை  
பெற்று உட் செல்லுதல் அந்நாளிலும் பெரியோரிடத்தும், அரச சமூகத்தும், இவை  
போன்ற உயர் விடங்களிலும் வழக்கு என்பது முன்னரும் கூறப்பட்டது. 2507 -  
2508 = 2509 முதலியவை பாரக்க.

பதம் அறிந்து இனமுகச் செவ்வியினை அறிந்து; இஃது செயதியறிவிக்கும்  
எவலாளா தலைவரின் செவவி நோக்கி யறிவித்தல் வேண்டு மென்னும் தகுதி குறித்  
தது; “நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி” (2509) என்று முனகூறியதும் காண்க.

உணர்ந்துகின்றார் - பிள்ளையா - உணரும்படி கூறுவாராகி; முற்றெச்சம்;  
கிகழ்காலத்தாற் கூறியது காலவழுவமைதி; உணர்த்துகின்றாராகி - விண்ணப்பஞ்  
செய்ய என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

விண்ணப்பஞ் சேய்விர் என்று கூறிய மரபு காண்க; மேலும் “விண்ணப்பஞ்  
செய்ய” என்றதும் காண்க. பிள்ளையாரது சந்தித்ததை இறைவரது திருமுன்பே  
யாகக் கருதிய நிலை காட்டப்பட்டது.

வந்த பான்மை - மாதேவியாராகிய அமையாரும் தாமும் வந்துள்ள தன்மை  
யினை; வந்த என்பதில் எழுவாயும், பான்மை என்றதில் இரண்டனுருபும் தொக்கன.  
இவையும் விரைவுக் குறிப்பு. சேய்தி எனஞது பான்மை (தன்மை) என்று பண்பு  
குறித்துக் கூறினார்; குறிப்பினால் கிகழ்ச்சிகளை உணர்ந்து கூறும் அறிவுடைப் பரி  
சனங்கள் என்பது குறித்ததற்கு. 726

2625. (வி - ரை) “பாண்டியமாதேவியாரும்...அணைந்தார்” என்று - இது  
பரிசனங்கள் பிள்ளையாரிடம் விண்ணப்பித்தது. மாதேவியாரை முன வைத்தக் கூறி  
யது சிறப்பும் அமைதியும் பற்றி; பரிவுடை அமைச்சனார் - இவர்கள் வந்த காரணம்  
மாதேவியாரைப் பெறுதத்தாம் என்றும், அதனை நிறைவாக்கும் வகையில் அவர்கள்  
பால் பரிவு காரணமாக அமைச்சனார் உடன் அணைந்தனா என்றும் குறிப்புப் பெறக்  
கூறிய நயம் காண்க; அடைமொழி யின்றித் தேவியாரையும், பரிவுடை என்று

அமைச்சுளுரையும் கூறியது இக்கருத்து; பரிவு - அரசா காரியத்தினை கிறைவாக்க மேற்கொண்ட அன்பு.

**மீண்டு வந்து அண்ணந்தார்** - முன் வந்ததேயன்றி மீண்டும் என எச்சவும்மை தொக்கது; முன்னே நாள வந்து அணைந்து வரவேறுத திருமடமுங்காட்டி எழுந்தரு ளாச செய்தவாகள மீண்டும் வந்தனர். எனவே இதனுள் விரைவுக் குறிப்புப்பட்ட தொரு விசிட்டா செய்தி யுண்டென்பது பெறவைத்த நயம் காண்க; முன்னே நாள வந்தணைந்தமை அமணர்களால் வீளைந்த பொதுத் தீமைபற்றி நிகழ்ந்தது; இப்போது மீண்டும் வந்தணைந்தமை அத்தனுடன் அமணரால் முன்னிரவில் கோந்த சிறப்புத் தீமை யின் வீளைவு பற்றி நிகழ்ந்தது என்ற தொடாசனிக் குறிப்பும் காண்க, இரவின் நிகழ்ச்சி யும் வீளைவு குறித்த பிள்ளையாரது அருளாணையும் பரிசனநகன அறிவார்களாகலான என் பது, இவ்வாறன்றி உமமை விரிக்காமல் மீண்டு வந்து எனதே கொண்டு முனவந்த வாறன்றி அமணர்களது தீமையினின்று அரசன மீட்சிபெறும் நிலையால் அவனது உடன்பாடு கொண்டு வந்து என்றுரைத்தலுமாம். **மீண்டு** - மீண்டமையால் என்று காரணக் குறிப்புப்பட உரைத்துக் கொள்க.

**ஆண்டகையாரும்** - இளியன அல்லவற்றையும் இனிதாகக் கொண்டு நல்கும் அருட்டன்மையும் பேராற்றலும் ஆண்டகைமை என்பபடும.

**சுண்ட** - இவ்ரு வருமபடி; **சுண்டுதல்** - அண்மையாதல்; விரைய என்றலுமாம். “சுண்டரீ வருவாயோலம்” (432).

**மீண்டு போந்து அழைக்க** - விண்ணப்பஞ் செய்ய - இரண்டு செயலுக்கும் பரிசனநகன என்ற எழுவாய் முன பாட்டினின்றும் கூட்டுக.

**விண்ணப்பித்தல்** பிள்ளையார திரு முனபும, அழைத்தல் அமையார அமைச்சு ளா திரு முனபும நிகழ்ந்தன.

**விரைவுறும் விநப்பினோடும் புக்கார்** - எனக், விருப்பத்தினும் விரைவு முருதிய தென்பது குறிப்பு, விரைவு-அமணா செய்த தீச்செயலினுக்குத் தாம் மன மிக அழிந்த நிலையை விண்ணப்பிக்கவும், அததீச செயலின் உட்படாத பிள்ளையாரது திரு மேனி நலம் கண்டு மகிழவும் போந்தது; அகன பின்னராக, அதுபற்றி வந்த மன்ன வன கோயினையும் தங்கள் இடுமபையினையும் விண்ணப்பிக்கவும் விரைவு உண்டாயது எனக். இஃது அவர்கள் பிள்ளையாரைக் கண்டு வீழ்ந்த நெடனாயிதது உரைகுழறிப் பிள்ளையாரது திருவடி பற்றிக் கிடந்த நிலை (2628) யினாலும், பிள்ளையார வினவிய தற்குக் கூறிய விடை (2630—2831) யினாலும் அறியப்படும.

**மிக்கார்** - புக்கார் - மிக்கார்களாகிய அன்னமென னடையி ன்றும் அமைச்சு ளும் திருமடத்தினுள்ளே பிள்ளையாரது திருமுன்பு புருந்தனர். **மிக்கார்** - விளைப பெயர்; புக்கார் என்பதனை விளைசெய்சமாக்கி மேலவரும் பாட்டில் கண்டார்க்கு வினையதேனோ முடித்தலுமாம்.

727

வேறு

2626. ஞானத்தின் நிருவுருவை, நான்மறையின் றனித்துணையை, வாணத்தின் மிகையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழந்தைத், தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங் கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

எஉஅ

(இ - ள்) ஞானத்தின் திருவுருவை - சிவஞானத்தினுலமைந்த திருவுருவத்தினை யுடையவரை ; நான் மறையின் தனித் துணையை - நான் மறைகளினுடைய ஒப்பற்ற துணையாயினரை; வானத்தின்...கொழுநதை - வானத்தின் மேலேயன்றி மண்ணுலகத்தின்கண் வளாமதியின் கொழுநதுபோலவாரை, தேனநக்க...எழுபிறப்பை - தேனவழி வழிகின்ற கொன்றை மலரைச் சூடிய சிவந்த சடையினை யுடைய சிவபெருமானது சோகனைத் தொடுத்தெடுத்த திசைக்கின்ற காணத்தின் எழு பிறப்புக் கிடமாகிய பிள்ளையாரை ; கண்களிப்பக் கண்டார்கள் - கண்கள் களிப்படையும்படி கண்டார்கள்.

(வி - ரை) அம்மையாரும் அமைச்சனாரும் ஆளுடைய பிள்ளையாரை அன்று கண்ட காட்சியினை அவர்கள் மனத்துட்கொண்ட அவ்வாதே எடுத்துக் காட்டுவது இந்த திருப்பாட்டு இவ்விருவரும் தனித் தனியும், ஒருங்கேயும், முன்னை நாளும் கண்டனர்: அவ்வாறு கண்டிலீல வேறு ; இடையில நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளாலும் அவைபற்றி இவர்கள் மனத்தினுள் எழுந்த பலவேறு வகைப்பட்ட எண்ணங்களாலும் இங்குக் கண்ட நிலை வேறு என்பதனை விளக்கமுற்க கூறியபடி.

இனி, முன்கண்ட காட்சிப் பாதுகா காட்சியும், இங்குக் கண்டது சிறப்புக் காட்சியுமாம் ; சிறப்பு, பொதுவினைத் தன்னுடக்கி விரித்துக் காட்டுமாதலின் முன்னா விரிக்காது ஈண்டு விரித்தாரா என்க.

அன்றியும், இங்குக் கண்ட இந்நிலையே எழுந்தருளிப் பிள்ளையார் - திருவால் வாய்ப் பெருமானைக் குமபிட்டு, அவரது திருவருட் குறிப்பு ஷோக்கம்பெற்று அரசனுக்குக் காட்சியருளியும் நோய நீக்கியும் ஞானோபதேசம் செய்தும் ஆட்கொண்டருள்வாராதலாலும், இந்நிலையே மதுரைமா நகரினுள்ள பல்கிறப்பட்ட மக்களும் அம்ணாகளும் கண்டு தத்தமது தரத்திற் கேற்றவாறு பயன்பெறக் காட்சியருள்வாராகலானும், இவ்வாறு இவர்கள் கண்டதுபற்றி விரித்தருளினா எனவலுமாம். “எழுச்சியிற் காட்சிபெற்றா, நண்ணிய சமயம் வேறு நம்மன்றெனினும் முன்பு, பண்ணிய தவம்கு ளென்கொல் பஞ்சவன் தஞ்ச மேவீப், புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புத்த வெனறா ” (2642) என்றும், “தென்ன னுரி வாழ்வந் தீனநதாரா” (2700) என்றும், “சிவிகைமேற் பிள்ளை யாராதம் வருமழ கென்னே யென்பார வாழநன் கண்கள் ” (2701) என்றும், மேலும் வருவன காண்க

அன்றியும், ஞானோபதேசத்தால் அரசனையும் நாட்டினரையும் உயர்க்கக் குரு மூர்த்தியாக எழுந்தருளும் எல்லையாதலின் இவ்வாறு கண்டார்கள் என்ற கருத்தும் காண்க. இவ்வாதே, பின்னரும், திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் புண்ணியத் திருமணத்தின் வந்தாரா யாவருக்கும் ஞான மெய்ச்சொல் உபதேசித்து முத்திப் பெருமபேறு தந்தருள் வந்தருளும் காட்சியிளையும் விரித்துக் கூறுதல் காண்க. இங்குப் பிள்ளையார் ஞானதேசிகராய் எழுந்தருள்கின்றாரா என்பது பாண்டியனாகிய சற்சீடனுக்கு, “வினைக் ளொத்தத் துலையென நிறைலாலே” “ஆல வாயிலான பால் தாயினா ஞால மள்ளவரே” (தேவா) என்பது முதலாகப் பாவனா தீக்கை, சடசுவீ. தீக்கை, பரிசு தீக்கை, வாசக தீக்கை முதலியன செய்து, வைக்கக் கலையையே தீக்கை மண்டபமாக வைத்து, “முனைவல் வினையு நீங்கி முதலவனை யறியும் தன்மை” தந்த திருவடியும் ரூட்டிம் வரலாறுகள் இங்குக் கருத்த தக்கன ; இக்கருத்தே பற்றி “மன்ற பாண்டியன், கேட பக்கின்கு மெயஞ்ஞானத்தின், ஆடபா லவாக்கரு ளென்பதை யறியே ” (இருபா விருப்ப - 2) என்றா ஞானநூ லுடையாரும். இவை ஞானோபதேசமாதல் மேல் சூசிரியா தாமே ஆண்டு விரித்தருளுமாறால் உணர்க. இதுவரை வரலாறு கூறிவந்த

யாப்பினை மாற்றி, நாமசீரடிக் கொச்சகக் கலிப்பாலினால் மேல் வரலாறு கூறத் தொடங்கும் ஆசிரியரது கிருவுள்ளக் கருத்தும் கருதுக.

இனி, ஞானத்தின் நிதவுந முதலாக சீர்தொடுக்கும் கானத்தின் எழுபிறப்பு என்றது வரை நான்கும் முறையே ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை என னும் சைவ நன்னெறி நான்கினையும் குறிப்பினுணர்த்தி நிற்கும் வகையான இந் நான்கு நெறிக்களால் இறைவனையடையும் வழிகாட்டியருளும் மெய்க் குரவராகிப் பிள்ளையாரா கின்ற கிலை குறித்ததலும் காண்க.

இன்னும் இவ்வாறு பதபல அரிய குறிப்புக்களும் பெற்றவைத் இதற்குப்பாட்டி னருமை அனுபவமுடைய தேசிகாவாயக கேட்டறிந்தது சிந்திக்கத் தக்கது.

ஞானத்தின் நிதவுந - சிவஞானத்தினால்மறைந்த திருமேனியை உடையவா. “உணாவரிய மெய்ஞ்ஞானம்” (1967) தாமுணர்ந்த தவமுதல்வராதலின் ஏனையோரா போலப் பசுபாச ஞானங்களாலன்றிப் பதிஞானத்தானே திருவுடையை எப்போதும் மற வாதுகண்டு கொண்டிருப்பவா என்பது. அது திருவடிகிறைவாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தாலே பிள்ளையாரா முற்று முணர்ந்த கிலையுடையாரா என்பது முன்னா “வேயுறு தோளி பங்கன” என்ற பதிகக் கருத்தாலும், அதனுட “புத்தரோ டமணை வாழி லழிவிக்கு மண்ண நிந்நீயு செம்மை திடமே” என்றதனா சிறப்பாகவும், மற்றும் பலவாறா னும் விளக்கமாகவும் அறியக் கிடத்தல் காண்க ; இவ்வாறு காலங்கடந்த முற்றுணா வாகிய சிவமெய்ஞ்ஞானமே எல்லாமவல்ல பேராத்மலுடையதாதலின் அது தமது வலிய இடாகளை செல்லாம நீக்கி யுயவிகக் வல்லதாம் என்பதும் குறிப்பாகக் கண்ட னர் என்க. “உணாவரிய, காலங்கள் செல்லாத காத லுடனிருத்தி, காலங்கண் மூன்றி னையுங் கண்டு” (களிற்றுப்படி. 31). இக்கருத்தினைப் பின்னா “ஒடுகீ ருடன்செலாது கிறகுமோ வோலை யெனப்பா, நீடிய ஞானம் பெற்றாரா கிறுத்தவும் வல்ல ரென்பா” (2705) என்று பிள்ளையாரை இவ்வாதே காட்சிபெற்ற ஆலவாய் மக்களது வாக்கில வைத்து ஆசிரியா உணர்த்துதலும், “ஏகமாரு சிவமெய்ஞ்ஞான மிசைந்தவா” (புரா - 1237); “அலகின்மெய்ஞ்ஞானத் தெலலை யடைவுறுந் குறியால” (புரா - 1243), “ஞானமெயந் நெறிதான் நமச்சிவா யச்சொ லாமென்று ..அருள்செய்து” (ஐ. 1247); என்பனவாறா லுணர்த்துதலுமாம் “போதகிலை முடிந்தவழி” (ஐ. 1253) என்று முடித்துக் காட்டுதலும் காண்க

நான் மறையின் தனித் துணையை - சிவஞானத்தின் துணையானே மறை வழக் கினையும் சைவ நெறியினையும் சமணர் வஞ்சனையினையும் மீட்டு ஒங்கத் துணை செயதலே ஈண்டு இவர்கள் வேண்டியதாதலின், அதனை அடுத்தது நான்மறையின் றனத்துணையாகக் கண்டனா : “வேத வேளவியை நிகத்தினை செய்துமுல், ஆத மில்லி யமண்”, “மறைவ ழக்கமிலாத மாபாலிகள்” “ஒகி யோத்தறி யாவமண்” “அமுல தோம்பு மருமறை யோதிம விழல் தென்னு மருகா” “நீற்று மேனிய ராயினா மேலுறற, காற்றுக்கொள்ளவு கிலலாவமணா” முதலாக வரும் திருவாக்குக்கள் காண்க. தனி - ஒப்பற்ற ; தனிமுதலாகிய ; துணை செய்வாரைத் துணை என்று உபசரித்தாரா.

வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில் வளி மதிக்கொழுந்தை - மிசையன்றி - மிசை உள்ள மதிபோலன்றி ; அதற்குள்ள குறைபாடுகள் இன்றி என்பது குறிப்பு. மேல் வளி என்ற குறிப்புமது, வானமதியானது வளராத குறைதல் உள்ளது - இது என்றும் வளாவது ; அது பெளதிக ஒளி தருவது - இது ஞான ஒளி தருவது என்பன

முதலாகக் கண்டு கொள்க கோழநது - இளமையும், இனி 16 கலையளவும் நிறைந்தது மாறாத நிறைவு பெறும் தன்மையும் குறிப்பு. மதிதரும் ஊன வொளிபோலன்றி ஞானவொளியும் ஞானவெறியும் ஈண்டுக் கருதப்பட்டன. மேல “நிலத்திடை வானினின்ற நீளிரு ணீரிக் வந்த கலைச்செழுந திவகளை போலும் கவுணியா” (2649) என்பதனாலும் காண்க. “கண்ணிறை கதிரே கலைவளா மதியே” (1990) என்ற தொடக்கத்திற் றெண்டாகளும் தோணிபுரத்தவாகளும் கண்டு துதித்ததும் இக்குறிப்பு.

தேன்நக்க...எழுபிறப்பை - தேன்நக்க - தேன துளித்தது விரிகின்ற ; நகுதல் - விரிதல் எனலும் பொருட்டு ; அரும்பு விரியும் பருவம் நகைத்தல் போன்றிருத்தலின் இவ்வாறு கூறுதல் வழக்கு, இறைவான திருமேனியில் அணியப் பெறுதலால் மகிழ்கின்ற என்பதும் குறிப்பு ; “முருகுயிரீக்க நகைக்கும் பத்தினி னுடன பறித்த அலகின் மலாகள்” (1023) ; “நல்ல கமழமுருக யலரும் வேலைத், தெய்வ நாயகாசஞ்ச சாததும் கிருப்பளளித் தாமம்” (559) ; என்றவை காண்க. திருமுடியிற் சாததும் போது தேனபிவிற்ற மலாகின்ற என்பது.

கோன்றை - சடையார் - சீர் - தொடுக்கும் கானம் - சடையார் சீர் என்றதனால் சடை சிவபெருமானாகக் கூறிய சிறப்படையாளமாதலும், கோன்றையும் அவ்வாறே குறித்தலானும், சிவபெருமானது சிறப்புகளையே யன்றிப் பிறிதொன்றும் பேசாத தொடையின் கானம் என்றவாறாயிற்று ; “மதுமலா கற்கோன்றையா னடியலாற் பேணு” “கசுகிறு மறிபவன் சழலலாற் பேணுக கருகத்” (தேவாரம்) என்றற றெடக்கத்தத் திருவாக்குகள் காண்க கோன்றை மலர் - பிரணவத்தினைக் குறித்தலால் “ஒமெனும் பத்ததில் வேத மாதிபுறப்பவிக்கு மாலவித்தினுதிக்கு மாபோல” என்றபடி பிணையா தொடுத்த கானம் வேதமேயாதல் குறிக்கப்பட்டது.

கானத்தின் எழுபிறப்பு - கானம் எழுவகைப்பட்ட சுரங்களிற் பிறந்து விரிவதாதலின் எழுபிறப்பு என்றா ; “பாலையீரேழு கோத்த பண” என்பது முதலாக அறியப்படும் முதற் பண்களும், இவற்றின் வழப்பிறப்பு வருவனவாகிய பண்களின் பேதங்களும் அடங்கக் கானத்தின் எழுபிறப்பு என்றா ; இவற்றை மேள காதர இராகங்கள் என்றும் சன்னிய ராகங்கள் என்றும் கூறுதல் நவீன வழக்கு ; கானம் என்பது காந்தாவ வேதம் என உபவேதங்கள் நான்கனுள் வைத்து எண்ணப்படும் இது எல்லாக் கடவுளாகும் உவகை வரச்செய்யும் என்ப, சிவனை யல்லாத பிறதெய்வங்களையும், மக்களையும், ஜெயியர்களையும் பாடி வரும் பாட்டுகளுக்குப் பயன் படுத்துதான் பயன் பெறுது வருந்தித் தவகிடந்த கானம் என்ற தெய்வம் எழு பிறவியும் பிறந்து இறுதியில், “கோன்றையா னடியலாற் பேணு” - வெம் பிரானாராய திருஞானசம்பந்த நாயனாரு திருவாக்களினின்றும் போகத் திருப்பங்கங்களுட் பொருந்தி உறுதிபெற்ற தென்ற குறிப்பும், கானத்தினெழுபிறப்பு என்றதனாலும், எழு என்றதனாலும், “கோன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்” என்று உடம்பொடு புணர்த்தியோதிய குறிப்பினாலும், பெறப்படும், எழு - இவருத் தீவினை தீர்த்து எழுவிற்கும் என்ற குறிப்பும், சீரீனையே என்ற பிரிநிலையேகாரம் தொக்கது.

தேனக்க மலர்க் கோன்றை என்றும் - தேனக்க கானம் - என்றும் இரட்டிற் மொழிந்தகொள்க ; எழுபிறப்புக் கானத்தின்-என்று மாற்றியுரைக்கவும் நின்றது

கண்களிப்பக் கண்டார்கள் - கண்களிப்ப - களித்தல் - உயிரின் உணர்வு நிகழ்ச்சி கண்ணாகிய புற இரதிரியமும் மனமும் ஆகிய இவற்றை உணர்வாய் இவையநது கண்ட காட்சியினால் உயர் களிப்பையடைந்தது என்க, “அவற்றி

ஞான ஆனமா ஒற்றித்தக கண்ணிலலது அவை ஞானையும் விடயிடலா ஆகலான, ஐயுணாவுகள் ஆனமாவா லுணரும்” என்ற சிவஞானபோதம் ம் குத்திரக கருத்தைக் காண்க. ஈண்டு கண என்ற பொறியினவழி உயிரில் விளைந்த நிகழ்ச்சியாகிய களிப்பினைக் கண்ணின் நிகழ்ச்சியாக உபசரித்தாா.

இத்தீர்ப்பாட்டின் தொகைக்குறிப்பாவது : செங்கணவிடையா திருமலாககை தீண்டப்பெற்ற சிறுவனா, அங்கண மாயை யாக்கையின்மே லளவின் துயராத சிவ மயமாயச - சூழ்ந்தவொளியிற றேனறினா (1260) என்று சேயுஞ்ஞாப பிள்ளை யாராக கண்டதுபோல யாவாகருந தந்தைதா யெனுமவரிப படியளித்தா, ராவதனா லாளுடைய பிள்ளையாரும், தாவிறனிச சிவஞான சமபந்தருமாய்க கலைஞானமு முணாவிரிய மெயுஞ்ஞானமு முணாநதாரையும், அச்சிவஞானத்தின் தீருவுநவெயாகக் கண்டார்கள என்றும், அச்சிவஞானமே இறைவனருளிய மறைகளின் விளக்கத்துக்கு இடையூறு நோந்தபோது அது வராமற் காக்கும் தனித் துணையாவதென்றும், மண்ணில வந்து பிறவி வெப்பந தீர்த்துத் தண்ணிய ஞான வொளி செய்யும் மதிக்கொழுந்து போனனா இவரென்றும் ; இவா அவ்வாறு துணை செயதருளுதல் சடையாரது சோகையே பரவும் திருவாக்குக்களால் ஆவதாதலின அநதக் காணத்தின் எழுபிறப்பு இததிருவருவமே என்றும் இவ்வாறு கருத்துட் கொண்டு களித்தனா என்பதாம். இது அவா நிலைக்கேற்றவாறு அருளும் திருவருட் குறிப்பணாதக கண்ட காட்சி என்க.

ஞானத்தீன்றிருவுரு - ஞானத்தினுலமைந்த திருவரு, மூன்றாம் வேறுமைபுருபும பொருளும் உடனறெக்க வழிச, சாரியைகள் தொகாது வந்தன.

உண்மையுணாந்து பிறம்புணரப்படாத பண்புகளுள் கண்ணீரும் முலைப்பாலும் போல் பிள்ளையாரது திருமேனிடும் மெயுஞ்ஞானத்தினுலமைந்தது என்பதாம். அருண் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றருடைய மாயேயவுடலம் பகல் விளக்குப்போல அவவருண் ஞானத்தான மறைந்து அத்தனுடனுகித் தான் புலப்படாது நிற்குமாதலின பிள்ளையாா திருமேனி ஞானத்தினுலமைந்ததேயாம் முன்னரும் “பேருணாவிற பொலிவிற பிள்ளையாா” என்றதும் ஈண்டுணரப்பாற்றும்.

728

2627. கண்டபொழு தமண்கொடியோர் செய்தகநேத் தோழினினைந்தே  
மண்டியகண் ணருவிநீர் பாயமலாக் கைகுவித்துப்  
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்ததில முறவிழுந்தாா  
கொண்டகுறிப் போடுநெடி துயிர்த்தழிந்த கொள்ளையராய், எஉக

2628. உரைகுழறி மெய்ந்நடுங்கி யொன்றுமறிக திலராகித்  
தரைநினைமிசைப் புரண்டயர்ந்து சரணகம் லம்பற்றிக்  
கரையில்லவ லைக்கடற்கோர் கரைபற்றி ஞாப்போன்ற  
வினாவறுமெய் உன்பினால் விடாதொழிவாா தமைக்கண்டு, எஉ0

2629. அருமறைவாழ் பூம்புகளி யண்ணலா ஈடிபூண்ட  
விருவரையுந் திருக்கையா லெடுத்தருளித் தேற்றிடவுந்  
தெருமந்து தெளிபாதார் தமைநோக்கிச் சிறப்பருளித்  
“திருவுடையீ ! ருங்களபாற் நீங்குளதோ ?” வெனவினவ, எஉக

2630 “வெஞ்சமணா முனசெய்த வஞ்சனைக்கு மிகவழிந்தே  
அஞ்சினே; திருமேனிக் கடாதென்றே யதூதிர்தோம;  
வஞ்சகர்மற நவாசெய்த தீத்தொழிலபோய் மனைவன்பால  
எஞ்சலிலாக கொடுவெதுப்பா யெழாநிறை” தென்தொழுது, எந்.

2631, “வெய்யதொழி லமணகுண்டா வினைக்கவரும் வெதுப்பவாதாரு  
செய்ப்புமதி மாயைகளாற நீராமைத தீப்பிணியான  
மையலுறு மனைவன்முன மறமவரை வென்றருளில்  
உயப்புமெம் தூரீருமவ னுரீரு ”மென வுரைத்தார்கள். எந்.

2627. (இ - ள்) கண்டபொழுது வினைந்தே - அவ்வாறு கண்டபோது  
அமணராகிய கொடியவர்கள் செய்த கொடிய தொழிலை வினைந்தே; மண்டிய கண்  
அருவி நீர்பாய - கண்களின்மீதும் அருவிபோல மிகுந் நீர் சொரிய; மலாகை  
குவித்தது - மலா போன்ற கைகளைக் கூப்பி, புண்டரிக...விழுகதா - (பிள்ளையாரது)  
தாமரை மலாபோன்ற சிவந்த திருவடிகளின்கீழே பொருந்தமபடி நிலமுற வீழுகது  
வணங்கின்வர்களாய், கொண் - கொள்கையராய் - உட்கொண்ட குறிப்பினுடனே  
பெருமூச்சு செறிந்த மனமழிந்த கிலேவினர்களாய், எந்.

2628. (இ - ள்) உரை குழறி அறிந்திலராகி - மொழி தடுமாறி உடல  
நடுங்கி மனங் கலங்கியதஞ்ஞ ஓன்றும் அறிந்திலர்களாகி, தரையின் பற்றி - கிடை  
தின மேலே புரண்டு அயாசசி அடைந்து பிள்ளையாரது திருவடித் தாமரைகளைப்  
பற்றிக்கொண்டு, கரையில்...தமைக கண்டு - எல்லையிலலாத கவலையாகிய கடலின்  
வீழுகது அயாவர்கள் அதினின்றும் ஏறாதற்கு உரியதொரு கரையினைப் பற்றிக்  
கொண்டவர்கள் போல விரைந்திற மெய்யனபு காரணமாக வீடாமல் பற்றிக்கொண்ட  
படியே கிடந்த அவர்களைக் கண்டு, எந்.

2629. (இ - ள்) அருமறையாழ பூமபுகலி அண்ணலா - அரிய மறைகள்  
வாழ்வாட்டும் அழகிய சிகரழியில் வந்தருளிய அண்ணலாராகிய பிள்ளையார், அடி  
பூண்ட தமையோக்கி - தமது திருவடிகளைப்பற்றிப் பூண்டுகொண்டு கிடந்த அவ  
விருவரையும் தமது திருக்கையினால் எடுத்தருளித் தேறுதல் செய்யவும் மனஞ்சுழன்று  
தெளிவடையாமல் கலங்கி கின்ற அவர்களை நோக்கியருளி, சிறப்பருளி...எனலினவ  
சிறப்புச் செய்தருளித் “திருவுடையவர்களே! உங்களிடம் ஏதேனும் தீங்கு வர  
துண்டதோ?” என்று கேட்டருள், எந்.

2630. (இ - ள்) வெஞ்சமணா...அஞ்சினே - கொடிய சமணர்கள் முன்னே  
செய்த வஞ்சனைகளைப்பற்றி மிகவும் கலங்கி அச்சமடைந்தோம்; திருமேனிக்ரு...  
அது தீர்தோம் - திருமேனியினிடம் அவை ஒன்றும் தீங்குசெய்ய அடுக்காது என்று  
தூண்டி அவ்வச்சத்தினைத் தீர்தோம், வஞ்சகா...எனத் தொழுது - வஞ்சகா  
களாகிய மற்ற அவர்கள் செய்த தீத்தொழிலபோய் அரணிடம் அளவிலலாத கொடிய  
பெய்பு கோயாக எழுகது கின்றது என்று சொல்லி வணங்கி, எந்.

2631. (இ - ள்) வெய்யதொழில் ..வெதுப்பு - கொடுந்தொழில் செய்யும்  
அமணர்களாகிய கீழ்க்கள் செய்தவற்றால் வினைந்த பெய்புறைய, அவதாம்.....  
தீராம - அவர் தாமே செய்யும் மதிக்கொண்ட மாயத்தோவுத் தொழில்களாலே தீராத



படியினாலே ; தீபபிணியால் எனவுரைத்தாரா - தீபபிணியினாலே மயக்கமடைந்த மன்னவன் முனபாக மற்றவர்களை வென்று அருளிச்செய்தால் எமது உயிரும் அம் மன்னவனது உயிரும் உயிதி பெறுவனவாகும் என்று சொன்னார்கள். எந்ந.

இவ்வைவநது பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டுரைக்க கின்றன. பொருளின் தொடாசியும், செயலின் ரொடாசியும், பிற அமைதிகளும் நோக்கி யிவ்வாறுரைக்கப்பட்டது.

2627வது பாட்டினைக் கொள்கையராய - நிலமுற விழுந்தாரா என்று கூட்டி முடித்து, ஏனை நான்கும் வேறு முடிபாக்க கூட்டி உரைப்பினுமிழுக்கிலை.

2627. (வி - ரை) கண்டபொழுது...நீனைந்தே - கண்களிப்பக கண்ட காட்சி யானது இத்தகைய பிள்ளையார்பால் இத்தகைய கொடுந்தொழில் செய்து தீமை விளைத்தனரே என்ற எண்ணத்தை உடனே தோற்றவித்தது ; அது தோற்றவே காட்சியிற்பெற்ற களிப்பினை உடனே ஷடியோடு மாற்றியதன்றி அதனினும் பன் மடங்கு அதிகமாகிய கவலையினையும் வருத்தத்தினையும் கடலபோல விளைத்தது , இது குறிககவே கண்டதனால் விளைந்த களிப்பினை ஒருபாட்டானும் அதனைத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த கவலையினை இரண்டு பாட்டுக்களானும் கூறிய கவியம் காண்க. கண்ட பொழுது - நீனைந்தே என்றதனால் களிப்பக்கண்ட காட்சியே மேலறிவைக்குக் காரணமாயிற்று என்று குறித்தாரா ; கோடியோர் செய்யக் கடுந்தொழில் - செடல செய்தாரும் கொடியார் ; அவர் செய்த செயலும் மாபெருந் கொடுமையுடையது என்றபடி.

கண்ணீர் பாய்தல் - கைதுவித்து நிலமுற வீழ்தல் - நேடிது உயிர்த்தல் - அழி தல் - இவை மனத்துள் நிகழ்ந்த வருத்தம் கவலை முதலிய மிகுந்த துன்பங்களின் மெய்ப்பாடுகள்

கோண்ட குறிப்போடு - கொள்கையர் என்றவை இக்கருத்தை விளக்குவன. குறிப்பு - முனகூறியபடி எழுந்த மனநிகழ்ச்சிகளின் தோற்றம் ; கொள்கை - கொள ளப்பட்ட செயலுக்காகி வந்தது.

மண்டிய - நீர் என்று கூட்டுக. மண்டுதல் - மிகுதல்.

அருவி போன்றதனை அருவி என்றதுபசாரம்.

மலர்க்கை - உவமத்தொகை , மலாககை என்றதற்கேற்பப் புண்டரீகச் சேவடி என்றா ; திருவடியைத் தீண்டிப் பூண்டுகொள்ளும் தகுதியும் பண்பும் உடைய கைகள் என்றது குறிப்பு , மலர்க்கை - மலர்களை ஏந்திக் குவித்துத் தூவி வணங்கிப் பழகிய கைகள் என்ற குறிப்பும் காண்க. பொருந்த - என்ற குறிப்பும் காண்க.

அழிதல் - மனமுடைந்து நைதல்.

729

2628. (வி - ரை) உரைகுழறுதல் - மெய் நடுங்குதல் - ஒன்றுமறிந்திலாதல் - தரையிற் புரளுதல் - அயர்தல் - இவையும் முனபாட்டிற் கூறிய மெய்ப்பாடுகளின் தொடர்பால் ஒன்றன்மேலொன்றாய்ப் பரம்பரையின் முகிர்ந்து புறத்து நிகழும் மெய்ப்பாடுகள்.

ஒன்றுமறிந்திலர் - முன்னாக கண்டவுடன் களிப்பு வந்தது ; அதனைத் தொடர்ந்து மேல் கிளைவு வந்ததனால் வருத்தம் வந்தது ; இவை மாறி அவ்விரண்டு நிலையினறி மனமழிதலால் ஒன்றுமறியா நிலை வந்தது.

தரையின்மீசைப் புரளுதலும் அயர்தலும் மிக்க துன்பத்தான நிகழ்வனவாம் எனபது உலகநிலையனுபவங்களினும் காணலாம்.

சரண கமலம் பற்றி - முன பாடமில் மலர்க்கை என்றும், புண்டரீகச் சேவடி என்றும் கூறிய கருத்தையே தொடர்ந்து கூறிய நயம் காண்க.

கரையில்...பேரீன்று - கவலைக்கடல் - கவலையாகிய கடல் ; மிகுதிபற்றிக் கடல் என்றா ; கவலைக்கடற் - கடலைக் கடந்தேறுதற்கு ; கரைபற்றுதல் - கரையினைத் தலைப்படுதலால் அதனை நெகிழவிடாது பற்றிக்கொள்ளுதல். “ பிறவிப் பெருங்கட னீர்துவா ” என்றும், “ தாள சோந்தாக் கல்லால் மனக்கவலை மாறமலரிது ” என்றும் வரும் திருக்குறட் கருத்துகளை நோக்குக.

கரையில் கவலைக் கடலாவது - பெருந் கவலைகளின் தொகுதி ; இவை முன் 2593-2594வ் கூறிய அசனங்களின் குறிப்பினாலும், மேல் 2630-2631ல் கூறுவனவற் றாலும் உணரப்படும், தம் தம் வாழ்வாக அழைக்க வந்த தெய்வமாயிய பிள்ளையார்பால் தம் கருத்துக்குமாறாக அபசா, உகிழ்நதவிட்டமையும், அவர் அருளால் மனனையும் காட்டினையும் உயர்த்தியும் எண்ணியதற்கு மாறாக அடியார்பா லபசாரப்படுதலால் அசன தீபினியான மயங்கிக் கிடந்தமையும், நாடு பாவப்பயன்பெற நின்றமையும், பிறவுமாம்.

கரைபற்றினார் பேரீன்று - பயன்பற்றி வந்தவுவமம்

விரைவுரும் மேல்அன்பு - விரைதல் - வேகமாகப் புறத்தோற்ற நிகழ்தல் ; விடாது ஒழுவார் - பறவவிடாத நிலையினர் ; சரணம் பற்றியபடியே கிடந்தனா - எனக் ஓடி - துணிவுபொருள் விசுதி.

அறிந்தீல் தம்மை—என்பதும் பாடம்

780

2629. (வி - சா) அருமறைவாழ் - அண்ணலார் என்று கூட்டுக, மறைவழக கிருகு இழுகு வந்தபோது அதனை நீக்கி நிகழுவதெனின் மறைகள் வாழ்வடையும் என்றா ; மறைவாழ்வந்த அண்ணலார் என்க ; “ வேதகெறி தழைத்தோங்க ” (1899) “ மறைவனா திருவே ” (1989) முதலியவை காண்க. மறையோர்களை மறை யென்றுபசரித்ததாகக் கொண்டு அருமறையோர் வாழும் பூமபுகலி என்று கூட்டி உரைப்பினுமமையும்.

அடிபூண்ட - தமது கிருவடிகளைப் பற்றிக்கொண்டு விடாதொழிந்த

நிருக்கையா லெடுத்தேன்-வாக்கினு லருளுதலன்றித் திருக்கைகளால் எடுத்தருளு தல் விரைவுக்குறிப்பு முன் உரைத்தவையும் காண்க (2555 - 2569 - பாக்க.)

அடிபூண்ட இருவரையும் - முன்னாத திருநகாப்புறத்தும், திருவாலவாயுடையார் கோயில் திருமுனரில்லுமாக இருவருள் ஒவ்வொருவரே அவரது இரண்டு திருவடிகளை யும் பற்றிக் கிடந்து திருக்கையால் எடுத்தருளப்பெற்றனா ; ஈண்டு இருவரும் ஒருவரே அத்திருவடிகளைப் பற்றினராக ஒரே காலத்து இருவரும் எடுத்தருளப்பெற்றனா எனபது குறிப்பு.

எடுத்தேன் - எடுத்தல் - கவலைக் கடலினின்றும் மேலே எடுத்தாற்போன்று மேலே எடுத்த என்ற குறிப்புந் தந்து நின்றது ; “ என்னையிப் பவததிற் சேரா வகை யெடுத்த ”, “ இனித்தமுதைய எடுத்த பொறபாதம் ”, “ எடுக்கு மாககதை ” என பனவாதி யிடகுகளிறபோல.

தேற்றிடவும் தெருமந்து தெளியாதார் - தேற்றிடுதல் - உண்மை தெருட்டுதலால் மனத்தேறச் செய்தல்.

தெருமந்து - மனம் சுழன்று ; தெருமருதலால் என்று காரணக் குறிப்புப்பட கின்றது ; பிள்ளையார தேற்றிடவும் தெளியாமைகருக் காரணங் குறித்தவாறு.

சிறப்பருளி - சிறப்புடைய அருட்கண்ணோக்கம் செய்தருளி ; சிறப்பு - அவர் வேண்டிய உய்திபெறும் தன்மையைக் கண்பாவையின் மூலம் தருதல்.

திரு - அருட்டிரு ; திருவுடையீர்களாகிய உருகளபால் ; ஏனையோபாற சேரல் போல உருகளிடத்தும் ; உருகளபாலினும் என்று சிறப்புமமை தொக்கது.

தீங்குளதோ ? - மெய்ப்பாடுகளினால் அறிய வந்தபடி ஏதேனும் தீங்கு உளதோ என்க. இங்குத் தீமையே நலம் விளைவதன் தொடக்கமாதலின் நலம் கேட்கும் குறிப்புடன் கின்றது ; " தீங்குளவோ வெனவினவ " (1321) என்றவிடத்துரைத்த குறிப்புகளை நன்கு வைத்துக் காண்க. 731

2630. (வி - ரை) இப்பாட்டினாலும் மேல்வரும் பாட்டினாலும் அவர்கள் தம் மனத்துள் ஒன்றன்மேலொன்றாக நிகழ்ந்த கிளைவுகளை அவ்வாறே எடுத்தாக் கூறு கின்றார்கள்.

வெஞ்சமணி...அஞ்சினேம் - இது தீத்தொழில் விளைந்த செய்தியினைக் கேட்ட வுடன் முதலில் எழுந்த நினைவு.

முன்மிக அழிந்தோம் - என்க ; முன் - முதற்கண்.

திருமேனிக்து...தீர்ந்தோம் - இஃது அவ்வாறெழுந்த அச்சத்திறநீர்ந்த கிழையும் தீர்ந்த காரணத்தையும் கூறியபடி ; திருமேனிக்கு வந்து பொருந்தாது என்று திண்ணமாய்நின்ற கிளைவுவர அச்சம் தீர்ந்தது , அச்சமாவது நண்டு அம்ணா இட்ட தீயினால் பிள்ளையாரது திருமேனிக்கு ஏதேனும் ஊறு விளைந்நிருக்குமோ என்றதாம். அது - அவ்வாறெழுந்த அச்சம்.

வஞ்சகர்...எழுநின்றது - இது அதன்மேல் அடுத்தபடியாகத் தாம் எதிர்பாராத விளைவாக அததீயானது மன்னனிடம் சோந்த தன்மையினைத் தாம் அறிந்தபடி உரை செய்ததாம் ; மேல்வரும் பாட்டிற் கூறும் விண்ணப்பத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்த படியுமாம்.

தீத்தொழில் மன்னவன்பால் போய் - என்க.

தீத்தொழில் - தீயை மூட்டிக் கொளுவிய தொழில் எனவும், இரட்டிற் மொழி தலால் தீயதொழிலெனவும் உரைக்க கின்றது.

மன்னவன்பால் போய் வெதுப்பாய் எழுநின்றது என்க. இங்கு வருமோ என்றனஞ்சினேம் , இங்கு அவ்வாறு வருதற்கு அதற்கு வலிமையிலலை ; ஆதலின் அங்கு மன்னவன்பால் காரண முறையினால் போய் எழுந்தது.

எஞ்சலிலாக் கொடுவெதுப்பு - எஞ்சதலாவது கொடுமை ஒன்றானும் எஞ்சாது - குறையாது - எல்லாம் ஒருங்கு சோந்தது.

தொழில் - வெதுப்பாய் எழுநின்றது - தொழில் கருமமாகிய ருக்கும் நிலையடைந்து பின் வெதுப்பாய்த் துலமாய் உருப்பட்டு எழுந்தது ; எழுந்தது என்றதனால் ருக்கும்நிலை நீங்கித் துலமானமை குறிக்கப்பட்டது. 732

2631. (வி - ரை) வெய்யதொழில்...மன்னவன் - இஃது அவர்களது உள்ளத்தில் அடுத்த மூன்றாவதாக எழுந்த நிகழ்ச்சி.

அம்ண் குண்டர் விளைக்கவரும் வெதுப்பு - அவர் செய்யும் - மாயைகளால் தீராம - அவர்கள் செயலால் விளைந்த நோய்க்கு அவர்களே தீரவாகச் செய்யும் வஞ்சனை முயற்சிகளால் தீராததிலதாக ; மாயைகள் - இங்கு வஞ்சச் செயல்கள்

என்ற பொருளில் வந்தது : மதி - மதியின் குழசியினாலே ; தீராமம் - தீராமையால் ; தீராமம் - மையவழியும் என்று கூட்டுக.

தீராமம் மையவழியும் மன்னவன்முன் - அவரை வென்றநிலையில் உய்யும் - என்று ஒருதொடராக வைத்தோதினாரேனும் - தீராமல் மனன்களை மையல் செய்துள்ளது ; அவர்களை அவன் முன்பே வென்றாளு வனனும் என்று இருபிரிவாக உரைத்தல் கருத்தாகக் கொள்க.

வெய்ய நொழில் தீராமம் - தீத்தொழில் செய்த அவர்களே தீர்வுத் தொழில் செய்வது போல முயல்கின்ற ரென்றும், அதனால் அந்நேய தீராத பெரு மயக்கம் விளைக்க அரசன் அதனுள் மயங்கிக் கிடக்கின்றன வென்றும், அவர்களை அவன் காண வென்றாளுவிடில் அவனுயிர் சோரும் எங்கள் உயிரும் அதன் முன்பே சோரும் என்றும் அங்குற நினைமைகளையும் பின் செய்தக்க நினைமைகளையும் எடுத்துரைத்த விண்ணப்பித்த நயம் கண்டுகொள்க

அவர் தாம் செய்யு மதிமாயைகளார் தீராமம் - அவர்தாம் - செய்த அவர்தாமே ; கோயின் காரணர்களாய் அவர் உடனிருக்கும் செயல் நோயை நீக்கச் செய்திலது ; காரணம் அவ்வாறு உடன நிதக்க காரியம் கெடாது என்ற நியாயப்படி என்பதாம் ; இனித தாம் செய்யும் மதி மாயைகளால் தீராமம் என்றதற்கு இரட்டெற மொழிதலால் நோய் அவரால் விளைந்தாயினும் விளைத்த அவரே தம் செயலின் விளைவை மாற்ற வலியிலராய் கின்றனா என்ற குறிப்புப்பட உரைத்தலுமாம் ; “சடா, பையவே சென்று பாண்டியமகாகவே” என்று பணித்ததனால் அரசனுக்கு வெப்படுக கப் பணித்த பிள்ளையாரே பிணைத் “தேற்றித் தென்னுடலுற்ற தீப்பிணியாயின் தீரப்”பாடல் சாற்றித் தீர்வும் வகுத்தருளுவா , அதுபோல இவர்கள் தாம் செய்யும் மதிமாயைகளால் தமது செயலின் விளைவினை மாற்ற வலியிலா என்ற குறிப்பும் காண்க.

தீப்பிணியால் - தீய்பிணி - தீயினால் விளைந்த பிணி - தீயின் உருவாகிய வெப்பு - என்று பலவும் உரைக்கின்றது

மையல் - நோயின் கடுமையால் நோந்த விளைவு ; கருத்தொழிந்தரை மறந்து கிடந்தநிலை

உய்யும் எமதுயிரும் அவனுயிரும் என - எமது உயிரைக் காத்தல் தேவரீர்த் முதற்பாரம் ; அவற்றைக் காத்தற் பொருட்டு அவனுயிரைக் காத்தல் வேண்டும் ; எமதுயிரும் அவனுயிரும் அவ்வாறு பிரிக்கப்படாது பிணைந்துள்ளன ; என்பனவாதி குறிப்புகள் பெறக் கூறிய நயம் காண்க ; மேலும் அவனுயிர்க்கு இடா நேர வரு மாயின் அதன்முன் எமதுயிர்க்கு இடாவரும் என்பா எமதுயிர் என்பதனை முணவைத்துக் கூறினா ; என்னுமமை தந்தி பிணைத்ததும் இக்கருத்து ; ஆயினும் இற்றை நிலையில் தேவரீரது திருவருட் செயலுக்கு உரியனவாம் தன்மையில் எங்கள் உயிர் அன்பினால் அணிமையான நிலையிலும், அவனுயிர் அவ்வாறன்றித் திருவருட் கயலாய்ச் சேய்மையான நிலையிலும் இருவேறு திறம்பட திற்பன என்று குறித்தற்கு “எங்கள் உயிரை உய்யும்” என்று ஒருங்கு சேர்த்துக் கூறுது, உய்யும் “எமதுயிரும் அவனுயிரும்” என்று வேறு பிரித்துக் கூறிய தெய்வக் கவி நயமும் காண்க ; உய்யும் வகை பெறத்தல் இரண்டு மொன்றாய்ப் பிணைந்த விளையால் நன்றாகக் கட்டுறும் திற்பன என்பா உய்யும் என ஒரு விளையால் முடிபும் காட்டினா.

வென்றநிலில் - வெல்லுதல் ஒரு செயல் ; அந்நுதல் அதன்மேற செய்தக்க வேறொரு செயல் ; வெல்லுதல் பாச நீக்கமும், அந்நுதல் சிவப்பேறும் குறித்தன.

இவைவிரண்டும் திகழ்ந்த தன்மைகளுள், வெல்லுதல் பின்னாச் சுரத்தினிலும் தீயினிலும் கீரினிலும் அரசனமுன் சமணரை வென்றதனாலும், அந்நூதல் திருநீறு தாது ஆட்கொண்டு சிவாகம மந்திரோபதேசமாகிய திருப்பாசுரத்தினை உபதேசித்த வகையாலும் அறியப்படும் ; சரித திகழ்ச்சிகளுட கண்டுகொள்க.

வேன்றநளில் உய்யும் - எனறதனால் அது செயதருளாவிடில் உய்தி பெறாது அழிவுறவோம் எனபதும் குறிப்பு.

மதியான்மைகளால்—எனபதும் பாடம்.

733

வேறு

2632. என்றவ ருரைத்த போதி லெழில்கொளபூம் புகலி வேந்தா

“ ஒன்றுதீ ரஞ்ச வேண்டா ; வுணாவிலா வம்ணா தமமை

யின்றுதீ ருவகை யெய்த யாவருங் காண வாதின

வென்றுமீ னவனை வெண்ணீ ரணிவிப்பன் விதியா ” லென்றார். எகச

(இ - ள்) வெளிப்படை. முன் பாட்டுக்களிற கூறியபடி அவர்கள் சொன்னபோது அழகிய பூப்போன்ற புகலியின் தலைவராகிய பிள்ளையார் ‘ நீங்கள் ஒன்றும் அஞ்ச வேண்டா, உணாவிலலாத சமணர்களை இன்று நீவிரா மகிழ்ச்சியடையும்படி எல்லாரும் காணுமாறு வென்று பாண்டியனைத் திருநீரணிபுமபடி இறைவனானையிலே செயவேன ” என்று கூறியருளினார்.

(வி - ரை) இப்பாட்டினால் அமையாரா அமைச்சர் இவர்கள் கூறியதற்குப் பிள்ளையார் கூறியவிடை அறிவிக்கப்பட்டது.

எழில்கொள் எனபது பூவுக்கு அடைமொழி, பூம்புகலி - அழகிய சீகாழிப்பதி ; எழிலிலலாத பூக்களும் உளவாதலின் அவற்றை நீக்க எழில்கொள் பூ என்றார் ; பிறிதினியைப் பூக்கிய விசேடனம் ; பூ - தாமரையைக் குறித்தது

ஒன்றும் நீர் அஞ்ச வேண்டா என்றது அஞ்சி வந்தவர்க்கு அஞ்சுமக என்று முதலில் அபயம் கொடுத்தபடி.

வேன்று...அணிவிப்பன் - வென்று அநுள்ளி என முன்பாட்டிற் கூறியதற்கு அவ்விரண்டினையும் செய்வோம் என்றுறுதி கூறியபடி.

விதியால் - விதியால் அணிவிப்பன் என்க. விதியால் - விதிப்படி, ஊழின் வியதிப்படி என்ற குறிப்புமாம். மேல் “ ஆவது மழிவு மெல்லாம் அவா செயல்... திருவுள்ளம் அறிவேன ” (2634) என்று கூறுதலானும், சண்டித் திருவருளினைப் பற்றாது தாமே துணிந்து செயவேன என்று கூறுதலானும், முன்னாப் பிள்ளையார் கூறிய கருத்துக்கு மாறுபடுதலானும், பிறவாற்றானும் இங்கு கூறும் விடை பிள்ளையாரது திருவுள்ளக் கிடைக்கு மாறாகக் காணப்படுகின்றது. செய்யுண்டையாலும், முன்னரும் மேலும் கூறிச் செல்லும் யாப்பின் தொடர்ச்சி இடைப்பட்டு மாறுதலானும் இப்பாட்டு ஐயப்பாட்டுக்கு இடம் தருகின்றது ; மேலும் இவ்விரண்டு பாட்டுக்களைப் பின்றியே சரித்த தொடர்பு செம்மையாய் நிகழவகை காணப்பெறும். மேல்வரும் (2633) பாட்டும் இவ்வாறே காண்க. (எனது சேக்கிழார் 218-219 பக்கங்கள் பார்க்க).

ஒன்றும் - ஒன்றிற்கும் - ஒன்றினாலும் ; உணர்வு - நல்லுணர்வு.

734

வேறு

2633. மொழிந்தருள வதுகேட்டு முன்னிறைஞ்சி முகமலாவார்  
“ அமுநதமிழக கடலிடைநின் றடியோமை பெடுத்தருளாச  
செழுந்தராச சிவிகையின்மேற் றெனனாடு செய்தவததால்  
எழுந்தருளப் பேறுடையோ மென்றே ” மெனத் தொழலும். எங்ங

வேறு

2634. ஆவது மழிவு மெல்லா மவர்செய ! ; எம்ண ராகும்  
பாவகா ரிகளை நோக்கும் பழுதுட னீங்க லெல்லச்  
சேவுயா கொடியி ஞாதந் திருவுள்ள மறிவே னென்று  
பூவலா பொழில்குழ சண்பைப் புரவலா போதுகின்றா ; எங்ங

2635. வையக முயய வந்த வள்ளலார் மடத்தி னின்று  
மெய்யணி நீறறுத் தொண்டா வெள்ளமுந காலும் போநது  
கையினை தலையின மீது குவியக்கண் மலாசசி காட்டச  
செய்வார சடைபா மன்னுந் திருவால் வாயுட் புக்கார. எங்ங

2633. (இ - ள்) மொழிந்தருள - முன் கூறியவாறு யினையாரா அருளிச்  
செய்ய, அதுகேட்டு முகமலாவார் - அதனைக் கேட்டுத் திருமுன்பு வணங்கி முகம்  
மிக மலாசசி கொண்டவாகளாகி, “ அமுநதமிழ என்னென்றே ” என - அமுநதிக  
கிடந்த துன்பமாகிய கடலினின்றும் அடியேன்களை மேலே எடுத்தருளும் பொருட்டுச்  
செழிய முதத்ச சிவிகையினின்று தென்னாடு செய்த பெருநதும் பயனாலே எழுந  
தருளும் பெருமபேறு பெற்றுடையோம் ; (அதனால்) வேறு என்ன பேறுதான் பெற  
மாட்டோம் “ (எதுவும் பெற வல்லோம்) ” என்று கூறி வளங்கியதும், எங்ங

2634 (இ - ள்) ஆவதும் செயல - ஆகக்மும் அழிவும் ஆகிய எல்லாம்  
“ அவர் ” என்று மறைகள் சுட்டிக் கூறும் இறைவரது செயலேயாகும் ; அம்ண  
ராகும்...வெல்ல - அம்ணா என்னும் பாவஞ் செயலோக்களைப் பாரக்கவும் பேசவும்  
மற்றும் செயல செயவவும் நோதலால் வரும் பழுது அச்செயல்களுடனே நீங்கவும்,  
அவர்களை வென்றிடவும், சேவுயா...அறிவேன என்று - இடபத்தை உயர்த்திய கொடி  
யினைபுடைய சிவபெருமானது திருவுள்ளக் குறிப்பினை அறிவேன என்று கூறி ;  
பூவலா ..போதுகின்றா - பூக்கள் அலாஜினை சோலைகள் சூழ்ந்த சிகாழித் தலைவராகிய  
யினையாரா செல்கின்றாராகி, எங்ங

2635. (இ - ள்) வையகம்...வள்ளலா - (அவ்வாறு செல்லும்) உலகம் உய  
யும் பொருட்டே வந்தவதரித்த அந்த வள்ளலா ; மடத்தினின்று...போநது - திரு  
மடத்தினின்றும் மெய்யிலே அணிந்து கொண்ட திருநீற்றின் பொலியினைபுடைய  
திருத்தொண்டா கூட்டமும் தாழுமாகச் சென்று, கையினை காட்ட - இரண்டு  
கைகளும் தலையினின்று குவியவும், கண்கள் மலாசசியினக் காட்டவும் ; செய்ய...  
புக்கார - சிவந்த சடையினைபுடைய இறைவா கலைபெற எழுந்தருளி யிருக்கும்  
திருவாலவாயத் திருக்கோயிலினுள்ளே புகுந்தனா. எங்ங

இந்த மூன்று பாடல்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டிருக்க நின்றன.

2633. (வி - ரை) முனபாட்டில் பிள்ளையா அருளியனவாகக் கூறிய மொழி களை கேட்டு அம்மையாரும் அமைச்சனாரும் அவற்றைக் விடைகூறும் பகுதியாக அமைந்தது இப்பாட்டு.

அது - முனபாட்டில் மொழிந்தருளியது.

முகமலர்வாரி - முகமலாவாராகி ; முறமெச்சம் ; முகமலாசசி அகமலாசசியினால் விளையும் மெய்ப்பாடாகி அதனைக் காட்டி கிற்றலால் அகமலாசசியினை வேறு கூறு ராயினா.

இடர்க்கடலிடை நின்று...எடுத்தருள - ஏகதேச வருவகம் ; அடியோமை - அரசனையும் நாட்டவரையும் உள்ளடக்கிய உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை ; எடுத்தல் - துன்ப நீங்கி யின்பமடைவதற்கு மேலோங்கச் செய்தல்.

தென்னுடு செய்தவந்தால் - தென்னவனுடு என்றது தென்னுடு என மருவிமற ; செய்யவம் - முன் செய்த தவம்.

பேறுடையோம் என்பேறேம் ! - பேறுடையோ மாதவின வேறென்ன தான் பெறமாட்டோம் ? என்றது எழுந்தருளும் பேறுதானே வேறு எல்லாப் பேறுகளையும் தரவல்லது என்பது குறிப்பு ; என்பேறேம் - எதிர் மறையும் வினவும் வேறெல்லாப் பேறும் எளிதில் பெறவல்லோம், எமக்கரியது ஒன்றுமில்லை என்று உடன பாடும் உறுதியும் குறித்தது கிணறன்.

அவர் கேட்டு—என்பதும் பாடம்

735

2634. (வி - ரை) ஆவதும் அழிவும் - ஆகமும கேடும் என அவத தொழில் களைக் குறித்த பெயர்களாய் கிணறன் ; வெல்லுதல் - அழித்தல் ; அருளுதல் - ஆகுதல் என இவ்விரண்டும் முன்னா (2631) அவர்களால் வேண்டப்பட்டமையால் அவை யிரண்டும் அவருளன்றி கிகழா என்பா எல்லாம் அவர் செயல் என்றார் ; ஆக்குதலும் அழித்தலும் எனனது ஆவதும் அழிவும் என்றது அவர் செயலினாலே இவை தாமே விளைவன என்றபடி. அவர் - அவன் என்று மறைகளுட் பேசப் பெற்ற அவர் என உலகறி சுட்டு.

அவர் செயல் - ஆதலின் - திருவுள்ளம் அறிவேன் என்று காரணப் பொருள் படக் கொள்க.

பாவகாரிகள் - பாவத்தைச் செய்பவர்கள், காரி - செய்பவன் ; அதன் மேல் கள் விசுதி பெற்றது. பாவகாரிகளை நோக்கும் பழுது உடன் நீங்க - பாவிகளைப் பார்த்தலும் பழுது ; நோக்கும் பழுது - நோக்குதலால் விளையும் தீமை ; “ பிரட்டரைக் காண்கண ; வாய்பேசாதப் பேய்களோடே ” (திருவிசைப்பா) ; “ வெண்ணீரணி கிலாதவரைக் கண்டா லம்ம நாமஞ்சுமாறே ” (திருவா) என்பன வாதி திருவாக்குகள் கிற்கத், “ தியாரைக் காண்பதுவும் தீதே ” என்று நீதி நூலும் பேசும் ; “ கண்டு முட்டி ” என்னும் சமணர் கொள்கையும் இந்தக் கருத்துடையதாம் ; பாவகாரிகளை நோக்குதல் பழுதாவது போல அவர்களால் நோக்கப்படுதலும் பழுது தருவதாய் என்பதும் அறிந்தோர் மாபு.

உடன் நீங்க - நோக்கின் அப்பொழுதே அந்தப் பழுது ஊன்றது கழியு ; உடன் நீங்குதல் - தோன்றிய அவவளவே அழிவெய்துதல் ; பார்த்தலால் வரும் விளைவு களைப் பற்றி முன் ஆண்டாண்டும் உரைத்தவையும், இனியும், 2636 லும், பிறுண்டும் உரைப்பவையும் கிளைவு கூட்க.

நீங்க வெல்ல - நீங்கவும் அவர்களை வெல்லவும் ; என்னுமைகளை தொகனை ; பாவகாரிகளை நோக்குதலும் அவர்களுடன் பேசி வாது செய்தலும் ஆகிய நிலைமையை ; அதனமேல தொடர்ந்து அவர்களை வெல்லுதலும் அழித்தலும் ஆகிய செயலமற்றொன்றும் ; இவற்றை முறையே, “ நோக்கி நான் உாதுசெய்த திருவுள்ளமே ? ” என்ற பதிகத்தானும், “ வாகில வென்றழிகத்த திருவுள்ளமே ” என்ற வேறொரு பதிகத்தானும் வேண்டிப் பாடித் திருவுள்ள மறிதல காண்க.

சேவயர் கோடியினர் - “ சாலவும், வதிலா அண்ணெனன மேலவிளங்கியோ காடநற, கோந்லா வேறுங் கொடி ” (திருவா - தசாங்கம் - 10) ; “ சேவயருந் திண்கொடியான் ” (பிள தேவா, கமூலம் - மேகரா - 1) “ ஏதயிலவீர வெனவிடைக் கொடியும் ” (11-ம் திருமுறை, கோயினா - 4), பற்றலரை வெற்றி கொள்ளும் கொடி என்பது குறிக்க இதன்மையாத கூறினா.

திருவுள்ளம் அறிதல் - அறிபும வகை மேல 2636 - 2637 - 2639 பாட்டுகளிற் காண்க

என்று - போதுகின்றார் - போந்து - புக்கார் - என்று மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க ; போதுகின்றார் - போதுகின்றாராடி ; முற்றெச்சம்.

அழ்வநெல்லாம்—நீங்கவெல்ல—என்ற பாடங்களுமுண்டு. 786

2635 (வி - ரை) வள்ளலார் - முன் கூறிய அந்த வள்ளலா என்று சுட்டு வருவிக

வந்த வள்ளலார் - வந்த - அவதரித்து இவ்வல்லில் வந்த , பாண்டிநாட்டுக்கு வந்த என்ற குறிப்பும் கொள்க , பாண்டிநாட்டுக்கு வருதலால் வையக முந்தலாவது சைவம் தழைத்துத் தீயது ஆழநது எல்லாம் அரனும்மே குமுதலால் வரும் விளைவு ; வள்ளன்மை - இவர்கள் விண்ணப்பத்திறநினைந்தி, அரசுகளது கருததையும் கடந்து தாமே திருவுள்ளங்கொண்டு, தீய சமணா நடுவுட்போந்த அருளவளம்

மெய்யுணி நிறுத்தோண்டர் வெள்ளம் - மெய்-திருமேனி; நீறு அணி மெய்த் தொண்டா என்று கூட்டிபுரைக்கவும் நின்றது , வெள்ளம் - பெருங்கூட்டம் ; திரள நீர்ப்பெருக்குப்போலப் பெருநீர் செலவது ; வெள்ளம் - பேரெண் குறித்தது என்றலுமாம்.

கையினை - துவியப் - புக்கார் - கைகளைச் சிரமேற கூப்பித் தொழுதபடியே புருந்தனா. துவிய - தாமே குவிய

கண்மலர்ச்சி காட்டுதல் - இறைவரது திருமுன் செல்லும் ஆனந்தக் குறிப்பு ; கண் மலர்ச்சி - உள்ள மகிழ்ச்சியின் மெய்ப்பாடு.

செய்யவார் சடையார் - செய்ய சடையா என்றும் வாசகடைச செய்யா என்றும் கூட்டி உரைக்கவும் நின்றது ; “ செய்யனே ! திருவாலவாய மேவிய, வையனே ! ” என்று முன்கூறியதைத்தருளிய குறிப்புமபட நின்றமை காண்க

மடம் - குலசகிதையா காட்டத் (2574) தாம் எழுந்தருளியிருந்து அமணா புறம்பு செய்த தீசசெயல அறிந்த திருமடம்

மடத்தினின்று - போந்து - உட்புக்கார் என்க. 787

2636. “ நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கியான் வாது செய்யத்

தீக்கனன் மேனி யானே திருவுள்ள மே ? ” மெய் நெண்ணில்

பாக்கியப் பயனா யுள்ள பாலா வாயா மெய்ம்மை

நோக்கிவண் டமிழ்செய மாலைப் பதிகந்தா னுவல ஹறாரா, எஉஅ



2637. கானிடை யாடு வாரைக “காட்மோ வரி”முன் பாடித்  
தேனலர் கொன்றை யார்தந திருவுள நோக்கிப் ; பின்னும்  
ஊனில் “வேத வேள்வி” யென்றேதே துரையின் மாலை  
மானமில் லமணர் தம்மை வாதிவ்வென் றழிக்கப் பாடி, எகசு

2638. “ஆலமே யமுத மாக வுண்டுவா னவர்க்க ளித்துக் ;  
காலனை மார்க்கண் டாக்காக காய்ந்தனை ; யடிமேற் கின்று  
ஞாலரின் புகழே யாக வேண்டு ; நான் மறைக ளேததுஞ்  
சீலமே ! யால வாயிற சிவபெரு மானே !” யென்றார், எசு0

2636. (இ - ள்) தீக்கனல மேனியானே ! - மிகு எரியும் தீப்போனத திரு  
மேனியினையுடைய இறைவரே! ; நோக்கிட...வாதுசெய்ய-நோக்குதற்கு விதியிலலாத  
அமணரை நோக்கி யான வாது செய்வதற்கு ; திருவுள்ளமே என்று - தேவரீருக்குத்  
திருவுள்ளமோ ? என்று , எண்ணில்...பாலறவாயா - எண்ணிலலாத பாகியவர்களின்  
பயன்போனதுள்ள பாலறவாயாகிய பிள்ளையா ; மெய்மமை நோக்கி - உண்மைத்  
திறத்தை நோக்கி ; வணதமிழ்...துவல்லுற்றா - வணமையுடைய தமிழால் இயன்ற  
மாலையாகிய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளவாராதி, எகஅ

2637. (இ - ள்) கானிடை , நோக்கி - கானதத்தில் நடடம் ஆடுவாராகிய  
இறைவரை “காட்டு மாவரி” என்று தொடங்கிப் பாடித் தேன அலாகின்ற  
கொன்றையணிந்த இறைவரது திருவுள்ளக் குறிப்பினைத் தெளிந்த கொண்டு ;  
பின்னும்...மாலை - மேலும் ஊனத்தை இலையாகச் செய்யும் “வேத வேள்வி”  
என்று தொடங்கிச் சொற்பதிகத்தினை ; மானமில் , பாடி - மானமில்லாத அமணர்  
களை வாத்ததில் வென்று அழிக்கவும் பாடி, எகசு

2638. (இ - ள்) நானமறைகளேததும்...சிவபெருமானே ! - நான்கு வேதங்கள்  
போற்றுகின்ற சீலமானவரே ! திருவாலவாயிவு எழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! ;  
ஆலமே...காய்ந்தனை - தேவரீர் விடத்தையே அமுதமாக உண்டு, தேவர்களுக்கருள்  
அளித்ததேனோ மாக்கண்டனுக்காகக் காலனையும் உதைத்தருட்டினார் ! , அடியேற்கு  
இன்று ஞாலம் நினபுகழே ஆகவேணடும்-இன்று அடியேனுக்கு இந்த நிலவுலகம் முழு  
தும் தேவரீரது புகழே ஆகப் பரவதல் வேண்டும் ; என்றார் - என்று விண்ணப்  
பித்தார், எசு0

இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

2636. (வி - ரை) நோக்கிட விதியிலாரை நோக்கி - முன் “பாவகாரிகளை  
நோக்கும்” (2634) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க. விதி - தூலகளின்  
விதி ; நோக்குதற்கும் நோக்கப்படுதற்கும் என இருபாலும் கொண்டுரைத்துக் கொள்க ;  
அமணர்கள் பிள்ளையாரது அருளநோக்கம் பெறுதற்கு அப்போது ஊழவிதியுடைய  
ரல்லா என்பதாம் ; இப்பொருளில் விதி - ஊழ, நியதி என்று கொள்க.

நோக்கி - வாதுசெய்ய - திருவுள்ளமே - அமணரை நோக்குதலும் கூடாது ;  
வாது செய்வதும் கூடாது ; இரண்டும் சைவத்திறத்தில் விலக்கப்படும். தியோரை  
நோக்குதலும் கூடாது என்ற விதியின் மூட்பம் முன் (2634) விளக்கப்பட்டது ;  
நோக்குதலும் வாது செய்வதும் கூடாவெனின், இங்குப் பிள்ளையார் அவற்றைச் செய்ய  
முற்படுதல் தகுதியாமோ ? எனின், கூறுதும், “வாது செய்து மயங்கு மனத்தரா

யேது சொல்லுவீ ராகிலு மேழைகாள் !, யாதோ தேவ ரென்படு வாககெலாம், மாதே வண்ணாற தேவாமத நிலையே” என்பது அரசுகளது ஆணை; ஏனைச் சமயங்களின் உண்மைகள் எல்லாம் சைவத்தில் ஒவ்வோர் அனகமாயமைந்து அடங்குவன; ஆனால் சைவத்திற் வேறெதனினும் அடங்காது; இவ்வாறு ஒவ்வோர் பகுதியாகிய சிலசில கொள்கைகளை மட்டில் கொண்ட சமயங்கள் தாந்தாம் முழு உண்மையும் கொண்டவை என்றகவகரித்தெழுந்து உலக மாககளை வகுத்தபு பரசமயக் குழியில் வீழத்தக் கண்டபோது உலகம் மொரூமல் உய்யும்பொருட்டு அவ்வவற்றின் உண்மை நிலைகளை இக்கவிரையத் தெருவுள்ளவசமாய் கின்று யாது செய்து காட்டியருளுதல் உலகத்தை வழிப்படுத்தும் பெரியோர் கடமையாகும்; அன்றியும் நமது பெருஞ் செல்வங்களாகிய சைவக் கோயில்களையும், சைவக் கொள்கை நிலைகளையும், பிற்சமயங்கள் கவராத ஆக்கிரமித்தபோது நமது உடைமையை மீட்டுப் பாதுகாவல் செய்வதும் நமது கடமையாகும். இவ்வு பிள்ளையார் நிகழ்த்தியவை இம்மட்டே அடங்குவன; புறச்சமயங்கள் சமயங்களில் நல்லாமல் மேலெழுந்து கவரத் தொடங்கியபோது அச் செயலினின்றும் உலகம் மொரூது காவல் புரிதலே பிள்ளையாரும் அரசுகளும் (பழையாற்றை வடதளி) இயற்றிய அருட்செயல்களாம். சமயங்கள் எவற்றையும் அழித்தல் சைவத்திற் அன்று; எல்லாச் சமயங்களும் உயிர்களின் பக்குவ பேதம்பற்றி வேண்டப்படவனவே, இவை பற்றி முன் 1562ல் உரைத்தவையும், பிறவும் பாரக்க, சைவத்தின் உண்மை சமயமாவது பக்குவபேதம்பற்றிப் படிமுறையால் எல்லா வற்றையும் அவ்வநிலையில் அமைத்தக் காணுவதேயாம். இதுவன்றிச் சிலசில சொற்களும் கருத்துக்களும் ஒன்றாக வருதல் கொண்டே எல்லாம் ஒன்று என்று கூவிக் சமரசம் காணுதல் போலிச் சமரசமென்றெழுக. அவையெல்லாம் சைவவுண்மைகளை உள்ளபடி உணராத தேசிகப்பால் ஒழுங்குபட உபதேசம்பெறாமலும், அணுபவத்தில் ஒழுக்கமல்லும போந்த குறையால் நோந்த போவியுரைகளென்க.

தீக்கனல் மேனியானே - தீக்கனல் - ஒரு பொருட் பலசொல் தன்மை மிகுதி குறித்தது; மிகத் தீ என்க, தீ ஒன்றே அடுத்தும் செய்யும்; சுதிதலால் காத தலம் செய்யும். தீ மிகின் உயர்போம்; தீ இன்றையினும் உயிர்போம், எனவே, இவ்வு அழித்தலும் காத்தலும் செய்யவல்ல திருமேனி கொண்டவா என்பார் தீக்கனல் மேனி யென்றார் என்பதுமாம்; தீயினையும் எரிக்கும் தீப்போன்ற என்ற குறிப்புமாம். “நெருப்பையு மெரிக்கும்” (திருப்புகழ்); அம்மனா இட்ட தீயினே மேம்பட்டு அதன் வீணைப்ப பாதச் செய்வது என்பதுமாம். கனல் - கனல்கின்ற என்றலுமாம்.

“திருவுள்ளமே” என்று மெய்யுமை நோக்கி-தேவரீருக்குத் திருவுள்ளநதானோ? என்ற இறைவரது மெய்யுமையுள்ளே தாம் “அவனே தானே யாகிய அந்நெறி, யேக னாகி” என்று கோக்கிக் கண்டு” என்க. அந்நிலையில் கின்றரது உள்ளத்தில் உணரும்படி நல்குவன இறைவன்; “சோஅடியார் தங்கள் வழித்தொண்டை யுணரநல்கி” (341) முதலியவை பார்க்க; “அவனருளா லல்லது ஒன்றையும் செய்யார்” ராகித் தம் வய மற அவனருளே கண்ணுக்க காணும் பெருமக்கள் சிவனது கிறைவினை அடங்கி எல்லாங்காண் வல்லவரவா; இந்நிலை அவ்வாறு சிலவாத பிறாக்கு விளங்குதலாகி, கிமித்தமறிதல், திருவுள்ளசீட்டு இடுதல், குறிப்பாததல், பூக்கேட்டல் முதலியனவாக இந்நான் வழங்கும் பலவும் இதனவழியே அவ்வவா தரத்துக்கேற்ப வந்தவை என்க; பின்னாப் பிள்ளையார், “திருமுறையினைத் தாமே கீற்று வண்கையால் கியா” (கத (2680) திருவள்ளாறும் பதிகம் எழுகிய வெவர, அதனுள்ளே திருவருள் வெளிப்பாட்டினைக் காணும் கிழ்ச்சியும் இக்கருத்தே பற்றியது.

எண்ணில் பாக்கியப்பயன் - அளவில்லாத ஆளமாககள் செய்த அளவில்லாத தவங்களாற்பெற்ற பாக்கியங்களுக்கெல்லாம் இவரைப் பெறுதலே பயன் என்க. இதனை "எங்கள் பாக்கி யப்பய னுபபதி குணறைவாழ் சேக்கிழான்" என்று எழுது பாக்கியப் பயனாகிய மாதவச சிவஞான முனிவா, ஆசிரியா சேக்கிழார் பெருந்தகையாருக்கு ஆகி எடுத்தாண்டு இதன் அருமபொருளை விளக்கியருளியமை காண்க.

பாலறுவாயர் - அமமையார் ஊர் அயருளிய ஞானப்பாவின் மணம் இடையறுது கமழாது ஞானவாசஞ் பிறந் து யுநா றிருவாய் என்பதாம்; ஆதலின் அந்தச் சிவ ஞான வயததால் இறைவரது திருவுள்ளத்தை நோக்கிக் கண்டனா என்பது குறிக்க இப்பெயரால் ஈண்டிக் கூறினா; "சுந்தரப்பொற றேணிமிசை யிருந்தபிரா னுட னமாந்த அணைவி யாகும், பைந்தொடியா டிருமுலையின் பாலறு மதுரமொழிப் பவள வாயர்" (1995) என இக்கருத்தை ஆசிரியா முன்னா விளக்கியருளியதனை நினைவுகூக. இப்பெயாச சிறப்பையும் அருமையினையும் நோக்கியே பின்வந்த பெரியார்கள் தம் மக்களுக்கு இப்பெயரை இடவி வழங்கிப் பயன்பெறும் உலக வழக்கு உளதாயிற்று; ஆசிரியரது தம்பியார் "பாலறுவாயா" என்ற பெயா சூட்டப்பெற்ற வழக்கும் கருதிக்

வண்தமிழ் சேய்மலை - வண்மையாவது அறததாற்றின் கின்று அருள்வழியே சென்று உயர்க்குதுதி காட்டுதல்; அமணாபால் ஈண்டித், திருவருள மறக்கருணையாய்ச் செல்லும் நியதியின் விளைவின் வெளிப்பாட்டுக்குக் காரணமாதல்பற்றி அவா திறத்தும் வண்மையாயிற்றென்க.

நுவல் லுற்றிர் உறராதிப் பாடி என்று முறதெச்சமாக்கி மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 738

2637. (வி - ரை) "காட்டுமாவர்" முன்பாடி - "காட்டுமாவதுரி" என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை முன்னே பாடி; கானிடையாடுவார் - கானில் ஆதேல் சங்காரத்தையும் புருநுபவத்தையும் குறித்தலால் அமண இருள மாயவதனையும் சைவம் மீதத் தழைவதனையும் குறித்தது.

முன்பாடி - முன் - திருமுன்பு, திருவுள்ள மறித்த பொருட்டுப் பாடியருளிய பதிகங்களுள் முன்னா இதனைப் பாடி என்றலுமாம். பதிகக் கருத்துப் பாகாக்.

முன்பாடித் திருவுள்ள நோக்கி - திருவுள்ளக் கருத்து வாது செயதலேயாம் என்றறிந்ததனால் மேலும் அவ்வாறு செய்யும் வாதினில் கடைபோக வெல்லுதலும் வென்று, அழித்தலும் வர வேண்டுதலின் அவற்றுக்கும் திருவுள்ள முளதோ என்பது குறிப்பு அதனை இரண்டாவது பதிகமாகிய "வேத வேள்வி" என்ற பதிகத்திற் வினவி யருளுகின்றா. முன்பதிகத்தில் "வாதுசேய்த் திருவுள்ளமே" என்று திருவுள்ளம் வினவியருளிய பிள்ளையார், இப்பதிகத்தில் "வாதில் வென்றழிக் கத் திருவுள்ளமே" என்றதனால் "வாது செய்வதற்குத் திருவுள்ளம் உவந்துகொண்டருளினா இறைவர்" என்று பிள்ளையார் தமது திருவுள்ளத்தில் உணர்ந்த பின்னரே, அதன் பின் வாதில் வென்றழிக்கத் திருவுள்ளம் வினவியருளினா என்பதாம்; வாது செயத் திருவுள்ளம் பெறவில்லையாயின், மேல் வாதில் வென்றழிக்க வுள்ளமறிதல் பொருந்தாமை யறிக்க; ஆயின் பின்னா வினவிய இத் திருவுள்ளத்தினை ஆம் என்று பிள்ளையார் உணர்ந்தமை எதனாற் பெறுது மெனின்? "கோக்கும் பழுது னீங்கட வெல்லச் சேவ்யா கொடியினுணைநன் திருவுள்ள மறிவேன்" (2639) என்று உட்கொண்டு திருவால்வாயுட புகு வணங்கி வினவிய பிள்ளையார், அவ்வாறு திருவுள்ளத் திசைவினைக் கொண்டாலன்றி அதனை மேற்கொண்டு சென்றிரா ராதலின் திரு

வுள்ளம் பெற்றனா என்பது வழியுள்ளவையாத் துணியப்படும; இதனை மேல் “நாதாத் மந்நம்முன் பெற்று நாடிய மகிழ்ச்சி பொருக—விடைகொண்டு”—(2639) என்ற ஆசிரியா விளக்குதல் காண்க. “கோளை விடைகொண்டு” என்ற பதிகமும் காண்க. எனவே, பின்னா நிகழும் சமய வாத்தும், அதன் தொடர்பாக நிகழும் வெற்றியும், அம்மனா அழிவும் சிவபெருமானது திருவுள்ளமாகிய ஆணையால் நிகழ்ந்தன என்பதும், ஈண்டுப் பிள்ளையாரா செயல்கள் யாவும் “அவனை தானே யாகிய அந்நெறி, யேக ஞ்சி யிறைபணி” தீனதமையால் சிவா செயல்களேயாம் என்பதும், இவைபற்றிப் பிள்ளையாரது கருணைத்திறம் பற்றியும் சைவத் திறம் பற்றியும் பிறவாறும் செய்யப்படும நவீன ஆராய்ச்சிகளாகிய விசாரங்கள் உண்மையு லுணர்ச்சி யில்லாமையால் எழுந்த போலியுரைகளே யாமென்பதும் தெற்றென விளங்கும், மேலும் அங்கங்கும் இவை விளக்கப்படும்

காட்டுமா ௨1 முன்பாடிப் - பின்னும், வேத வேள்வி என்று பாடி - “காட்டு மாவ தரி”யினால் பரசமய க்ராசரிசத்தையும், “மீவத் வேள்வி”யினால் நீற்ற நெறியினை ஆக்குதலையும் (1917) வேண்டித் திருவுள்ளம் அறிய எழுந்த நிலை குறிப்பும் காண்க. இவை இரண்டும் சிவஞான பேர்த்துப் 10 - 11-மருத்திரங்கள் கருத்தாக இறைவா உயிர்களுக்குச் செய்யும் இருவேறு அருள் வகைகளாதலும் காண்டு கொள்க. இவையே பிள்ளையாரின் திருவவதாரத்தின் உளஞ்ஞைகளா மென்பது சிவபாத விருதயருக்குத் தோஷியப்பா அருள் புரிந்த வகையால் தொடக்கத்தில் உணர்த்தப் பட்டது இவை இரண்டும் வெவ்வேறு திறம்பற்றிய நிலைகளாதலின் தனித்தனி இரண்டு பதிகங்களால் வேண்டப்பட்டன

எனவே வெவ்வுதலும் அழித்தலும் பிள்ளையாரது திருவுள்ளமாதலன்றி இறைவரது திருவுள்ளமாக உயிர்களின் கனம்ப பயன்களை நுகரச் செய்யும் அழித்ததற்றெழி லின் பகுதியாய் விளைவனவா மென்பதும் அறியப்படும்

ஊனமில் - ஊனத்தை இல்லையாகச் செய்யும் என்க; ஊனம் - அம்மன்கள் சைவத்திறத்திற்கும் பிள்ளையார்க்கும் அடியார்க்கும் செய்த தீமைகள்

உரையின் மாலை - நிருபபதிகம், நாலடிமேல் வைப்பாகிய யாப்பினியல்பும், மேல் வைப்பாகிய பின் ஈடியும் பதிகக் குறிக்கோளை உணர்த்திய தொடர்ந்த நிலையும் பற்றி மலரும் காரும் போல் வரும் நியலுணர்த்த மாலை என்றுருவிக்ததாரா; “மதித்த விப்பாடல்” என்ற பதிகக் குறிப்பும் காண்க

வென்றிழக்கப்பாடி - “வென்றழிக்க” என்பது பதிகக் குறிப்பு; வாதுசெய்த திருவுள்ளம் இறைவா கொண்டமை யுணர்நதாராதலின், வாது செய்யின், அதன் முடிபு வெற்றியாதல் வேண்டும், அது வேண்டவே ஓட்டிச் செய்யப்படுவது வாத மாதலின் அதன் முடிபு தோல்வியுற்றாது அழிவுபாடாதலும் வேண்டும், இவை காரண காரிய முறையால் நிகழ்வனவாதலின் அவ்வளவும் செய்தலின் தமது மனம் செல்லாமையால் திருவுள்ளம் வின்வினா என்க. இதனால் அம்மனரை அழித்தல் பிள்ளையாரது திருவுள்ளக் கருத்தனென்பது நனகு போதற்கும்.

மானமில் அம்மனார் - மானம் - பெருமை, அவமானம் எனவழங்கும்; “மானம்” (குறள்), தோல்வி பெற்றும் அதனுள் அமைந்துஒழுநி நலம்பெற மாட்டாது; மேலும் மேலும் அகங்கரித்து எழுவதனால் மானமில் என்றா; மானம் - அளவு என்று கொண்டு தம் சமய அளவுட்படாது மிகைபடச் சென்றவா என்றலுமாம். 739

2638. (வி - ரை) நான்மறைகள் ஏத்தும் கீலமே! என்றும், ஆலவாயிற் சிவபெருமானே! என்றும் இரண்டு தன்மைகளால் இறைவரை விளித்தது, ஆல மழ

தாக உண்டு வானவர்க் களித்ததும், காலனை மார்க்கண்டர்க்காகக் காய்ந்ததும் என்ற இரண்டு அருளிப்பாடுகளைப் பற்றிப் போற்றினா ; இவற்றினைக் கண்டு அடியேனும், இன்று அடியேற்காக ஞாலம் நீன்புகழே மிக வேண்டும் என வேண்டிக் கொள்கின்றேன் என்றபடி.

சீலம் - என்றது மறைகளாற் போற்றப்படும் சொரூபம் என்னும் (இறைவரது) சிறப்பிலக்கணம். “சீலமோ வுலகம் போலத் தெரிப்பரிது” எனபுழிச சீலம் இப் பொருட்டாதல் காண்க. (சித்தி - 1-50), சமகார காரணனுபுளன் தனி முதல்வன்.

ஆலவாயிற் சிவபெருமான் - என்றது ஐந்தொழில் செய்வதற்கு உன்முகமாகி நிற்கும் தடத்தம் என்னும் (இறைவரது) பொதுவிலக்கணம்.

ஆலமே அமுதமாக உண்டு வானவர்க் களித்தல் - அறக்கருணை ; காலனைக் காய்தல் - மறக்கருணை ; ஈண்டு இரண்டும் செய்ததக்க தென்பது குறிப்பு.

ஆலமே யமுதமாக உண்டு - “ஆலத்தி ஞாலமீர் தாக்கிய கோன ” (திருக கோவை) தடையாயிருந்த தத்துவங்களால் சுத்தி செய்தது சிவானுபவத்துக்குத் துணையாகுமாறு செய்தல் குறிப்பு.

வானவர்க்களித்து - சிறப்பாய்ப பாண்டி நாட்டவாக்கும் பொதுவாகச் சைவ வுலகத்துக்கும் புரிதல் குறித்து நின்றது ; வானவரை மயக்க எழுந்த வ்ருத்திய விடத்தை ஒடுக்கித் தன் அளவில் அடக்கி வைத்தது போலப், பாண்டியனையும் பாண்டி நாட்டவரையும், அரண்டியாரையும் மயக்கிப் பெய மிகுத்த மறைவழக்கம் அருகிப் பூதிசாதன விளக்கம் போற்றல் பெறுது ஒழிய மேல் எழுந்த பரவிய சமணகையர் சாக்கியா தம் பொய்நெறியினை மேலடராது ஒடுக்கித் தம் அளவில் கிறுத்தி என்ற குறிப்புப்படநின்றது.

மார்க்கண்டர்க்காக் காய்ந்து - மார்க்கண்டரை முன்னிலையாகக் கொண்டு காலனைக் காய்ந்த செயல்; அஃது அவர்களுக்கேயன்றி அடியவாக்கெல்லா மாகியவாறு போல, ஈண்டு இதனை, “இன்று அடியேற்காக ” வேண்டினும் இப்பயன் அடியாகக் கெல்லாமாகுதல் வேண்டிம எனபது குறிப்பு. “ஞால நீன்புகழே மிக வேண்டும்” (தேவா) என்ற கருத்துக் காண்க. காலன் மார்க்கண்டரை அடர்வந்தமைபோல ஈண்டுச் சமணரும் பிள்ளையார்பால் தீத்தொழில் செய்தமையும் கருதுக. “கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடியவர்க்கா ” (தேவா). பிருகண்டா மகன் மார்க்கண்டா எனபது வடமொழியியல்.

அடியேற்கின்று ஞாலம் நீன்புகழேயாக வேண்டும் - “ஞால நீன்புகழே மிக வேண்டும் ” என்ற தேவாரக் கருத்துரைத்தபடி.

நான்மறைக் கோத்தும் சீலமே ! - சிவமும் சத்தியுமாய் நின்ற உயிர்களுக் கருளும் கருணையே சீலம் எனப்பட்டது. “பாகி மாதுட ஞாய் பரமனே !” (தேவா) என்ற பதிகக் கருத்து, இங்குச் சீலம் என்றது சிவனது இறைமைக் குணத்தை எனபது ‘நான்மறைக் கோத்தும்’ என்ற வீசேடணத்தால் அறிக ; சீலமுடையாரைச் சீலம் என்றுபசரித்தாரா. “விடந்தையுண்டு கண்டததே வைத்த பித்த நீசெய்த, சீலம் கண்டு” (கம்பி. புனகா - தக்கேசி - 5) என்ற கருத்துக் காண்க. சமணர்கள் கொண்ட கொள்கையாகிய அறம் - சீலம் - இவை வேறு ; இங்குக் கூறிய சீலம் வேறு, சொற்பெயர் ஒற்றுமை கருதியே இவையிரண்டும் ஒன்றென மயங்கிக் கொண்டு ஆதி சமணர் இச் சீலத்தைப் பொருளாகக் கொண்ட வழிபாடு செய்தனர் என்றும், பிறகாலச் சமணர் அதனினின்றும் பிறழ்ந்ததனால் அததீமையைக் களையப் போந்தனர் பிள்ளையார் என்றும், பலவாறும் மயங்க வைக்கும் திரிபாகிய வீசேட

ஆராய்ச்சிகள் ஈண்டுச் செய்வாருமுண்டு ; அவை பொருந்தாமை முன்னாக காட்டப் பட்டது ; பின்னுல காண்க.

ஞாலம் தீன்புகழே மிகவேண்டும் என்றதனால் அறறை ஞானறு அரன்புகழ ஞாலத்தில் மிகாது குன்றி கிகழ்ந்த தென்பது பெறப்படும் ; படவே ஆநிலையை நீக்கி அரன்புகழ் உலகு எங்கும் பரவச் செய்தலையே பின்னையா வேண்டினா என்பதும் பெறப்படும் ; “மேதினிமேற சமணகையா சாக்கியாதம் பொயமிருத்தே , ஆதியரு மறைவழக்க மருகியர னடியாபாற, பூதிரா தனவிளக்கம் போறமலபெரு தொழியக்கண்டு ” (1916) என்றது காண்க. “ஆழ்க நீயது எல்லா மரணமே, சூழ்க ” (பாசரம்) என்று இதன் முடிவில் வேண்டிய திருவாசகமும் கருத்க.

ஆலவாயிற் சிவபெருமானே ! - எனரும் நிறைந்த விளங்கும் அக்கருணை வெளிப்பட்டருளும் இடமாவது இஃது என்றதாம். “மண்ணகத்திலும் வானிலு மென்குமார், திண்ணகத் திருவால் வாயாய ” (கௌசிகம் - 5).

மார்க்கண்டீக்கா - என்பதும் பாடம்.

740

#### IV திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கௌசீகம்

காட்டு மாவ துரித்தரி போரத்தட

றாட்ட மூன்றுடை யாயுரை செயவளுை

வேட்டு வேளவி செயாவமண் கையரை

யோட்டி வாது செய்த்திரு வுள்ளமே !

(1)

செந்தெ றுமூர லுந்திரு வாலவாய்

மைந்த னேயென்று வல்லம் னாசரச

சந்த மாதமிழ் கேட்டமெய்கு ஞானசம

பந்தன சொற்பக ரும்பழி நீங்கவே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகக் குறிப்பு :—கரியுரி போரத்த கடவுளே ! நோக்கிட விதியிலாத அமண கையரை நோக்கி நான் ஒட்டி வாது செய்தல் தேவாரிருக்குத் திருவுள்ளமே ! என்று இறைவரது திருவுள்ளத்தின் அருடகுறிப்பினை வினாவி யறிந்தது. “ திருவுள்ள மறி வேன ” (2624), “ திருவுளமே ” (2636); “ திருவுள நோக்கி ” (2637).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) காட்டு மா - மாகத்தி லெழுந்த பக்ககாட்டி வந்த யானை ; காட்டானை என்பாருமுண்டு , அது - பகுதிப் பொருள் விருதி , உடல் போர்த்து என்று கூட்டுக. நாட்டம் - கண் , மூன்று இறகுச சிறப்பாகிய நெறிக் கண்ணைக் குறித்தது கின்றது. மாவுரித்ததுவும் நெறிக் கண்ணுடைமையும் பக்கையை அழிக்கும் தன்மைக் குறிப்புப்பட கின்றன. கண் என்றொது நாட்டம் என்றதும், உரித்து என்றொழியாது உரி உடல் போர்த்து என்றதும், அந்த அறித்தலும் காவல கருதி கிழுவது என்ற குறிப்புப்பட கின்றன. உரை செய்யின் - வினவுவேன ; வேட்டு வேள்வி செய்யாந் ; ஆதலின் என அடை மொழியால வதுக கூறினா : மேல் வருவனவும் இவ்வாறே ; ஒட்டி - ஒட்டி என்பது முதல் நீண்டு வந்தது செய்யுள் விகாரம் ; “ ஒட்டியே செயவ தென்றா ” (2695), வாது ஒன்றினின்றும் மேல். இரண்டும் மூன்றுமாக கீளவதும் குறிப்பு ; நான் வாது செய் - என்று கூட்டுக ; திருவுள்ளமே - வகாரம் வினா.—(2) ஈர்உரி - ஈதலால் பெற்ற உரி ; உரி - தோல் ; உரித்தலாகிய பெயர் அதனால் பெறப்படும் பொருளுக்காகி வந்தது ஆகுபெயர் ; முன் பாட்டில் “உரித்தரி” என்றதும் காண்க , போய்த்த - பொய்யாகிய ; வருசுகமாகிய ;

வன் தவம் - வலிமையாவது மயிர் பறித்தல், சுடுபாறையிற கிடத்தல் முதலாக உடலை வருத்ததல் ; வேடத்தார் - வேட மாததிரையாயொழிந்த உரிய ஒழுக்கமில்வாமை குறிப்பு ; சித்தர் - பொய்ததவத்தையே குறிக்கொண்ட சித்தத்தவா ; அழித்தல் - ஈண்டு அவர் தீமையைப் போக்குதல் என்ற கருத்துக் கொண்டது , மேல் " அழிக்க " (10) என்றதும் இக்கருத்து ; மேல் " கற்பழிக்க " (3) என்றதும் காண்க.—(3) மண் - வான் - எங்கும் - நடு - மேல் - கீழ் என்ற மூவுலகங்களிலும் ; எங்கும் - கீழுலகத்தைச் சொல்லாமற் குறிக்கும் ; " வானே நிலனே பிறவே " - " ஞாலமே விண்ணே பிறவே " (திருவா) ; தீண்ணகம் - செறிந்த பிரியா கிறைவுடைமை ; பெண்ணகம் - பெண் ஆறவிய ரிடையில் ; நெண்ணர் - நெஞ்சின் கொடுமையுடையோ ; கற்பு - கற்பித்த பொயசு கொள்களின் தொகுதி ;—(4) ஒத்து - வேதம் ; நீதி - சைவநீதி - ஒழுக்கம் ; ஆக - விளங்க ; " நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தென்கும " (2756) , நீனைந்தநள் செய்திடுதல் - கிளைத்தல் , இறைவரது அருட்சக கற்பம்.—(5) ஆர்தல் - கிறைதல் ; திருவுள்ளமே - செப்பாய் என்ற கூட்டுக ; செப்புதல் - உணர்த்துதல் ; பையா - கெட ;—(6) லீறு - ஈண்டு உண்மை ; மோட்ட மண் - முருடாகிய அமண , வேடர் - வேடத்தைபுடையவா ; கீறுதல் - கோபித்தல் , எவரையம் கீறுதல் செய்யலாகா தென்பது விதியாதலின் திருவுள்ளம் கேட்டருளினா ;—(7) செண்டடித்தல் - இலகுவில் வெற்றி கொள்ளுதல் , உளற - கலக்க ;—(8) பாவர் பாவமுடையார் ; கரக்க - மறையசு செய்ய ; பிறவினை ;—(10) மீள்பட்டுப் பார் - மீள் படித்துண்பவா ; மீள்கள் கீரின வெளிப்போந்ததும், அப்போது வேறெவரும் அவற்றைக் கொலை செய்யாமலே தாமே இறந்துபடுதலால் மீள் படித்தல் கொலை யாகா தென்பது புத்த சாக்கியர்களது கொள்கை. அறம் பேசிட திரிந்து கொலை புரிதலால் பதிதா ; அழிப்பர் - அழிவு செய்குவோர், சைவ விளக்கத்தை அழித்தவா ; ஆதலின் அவரை அழிக்க எனக் காரணப் பொருள்பட உடம்பொடு புணர்த்தி ஒதியருளினார் ;—(11) அமண் ஆக - அமணரால் நோந்த குற்றம் ; ஆகஅற - ஆசு அறம் படி செய்ய ; தமிழ் - தமிழினால் , கேட்ட - வினவிய , பழிகீங்கப் பகரும் ; " வண சமீழ் செயமாலை " (பதிகம் - கௌசிகம் - 11)

## V திருவாலவாய்

திருச்சிறுமபலம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்—நாலடி மேல்வைப்பு

வேத வேளவியை நிரத்தனை செய்துமுல்

ஆத மிலலி யமனொடு தேரரை

வாதின வெணறழிக் கத்திரு வுள்ளமே

பாதி மாதட னாய் பரமனே

ஞால நினபுக மேயிக வேண்டுகதென

ஆல வாய் லுறையுமெம் மாதியே.

(1)

கூட லாலவாய்க் கோனை விடைகொண்டு

வாடன மேனி யமணரை வாட்டிட

மாடக காழிசசம் பந்தன மதித்தவிப்

பாடல் வல்லவா பாக்கிய வாள்ரே.

(11)

பதிக் குறிப்பு :— நோக்கிட விதியிலாரை நோக்கியும் ஒட்டியும் வாது செய்த திருவுள்ளமே ? என்று வினவி இறைவா அதற்குத் திருவுளங்கொண்டமையருக்குறிப்பினால் உணராதனா பிள்ளையா , அற்றாயின் வாது செய்தால் அது வெற்றிபெற முடிதல் வேண்டும்; ஒட்டி வாது செய்தல் குறிப்பாதலின், அம்முடிவில் அததீயோ அழிவு

படுதலும் உளதாகும் ; இவையிரண்டினளவும் இவ்வாறு சென்று முடிதற்குத் திருவுள்ளமே என்ற பின்னா மேலும் வினவித் திருஅருட் குறிப்புணாதல் இப்பதிகக் குறிப்பு ; முன் பதிகத்தின் “ வாது செய்ததிரு வுள்ளமே ” என்றதும், இங்கு “ வாதில் வென்றழிக்கத் திருவுள்ளமே ” என்பதும் காண்க. “ பரசமய சிகாகரித்து கீருகரும் ” (1917) என்றவிடத்தும், பிறுண்டும் உரைத்தவை ஈண்டுச் சிறதிகத்தக்கன. தாம் வினவிய வண்ணமே திருவுள்ளக் குறிப்பினை உள் உணர்ச்சியிற் பிள்ளையார் உணரப்பெற்றவா என்பது முன்னாத “ சமீப கேட்ட ” (முன் பதிகம்) என்றும், இங்கு “ விடைகொண்டு - மதித்த ” (இப்பதிகம் - 11) என்றும் வருவனவற்றால் துணியப்படும். இவ்வாறு இறைவரால் உண்ணின்று உணர்த்தப்படும் பரிபக்குவ முடையவா பிள்ளையார் என்பதும் கருத்தது.

பதிக்கப்பட்டீக் குறிப்பு :—(1) வேத உழல் - ஆதம்ல்லி - வெனறுழிக்கத் திருவுள்ளமறித்தகெழுந்த ஈரணமுமுணாகதி நின்றன இவ வடைமொழிகள் ; ஆதம் - அறிவடைமை ; ஆதம்ல்லி - அறிவிலி ; “ ஆதமிலி நாயேனை ” (திருவா) (2) வைதீகம் - வேதநெறி ; கைதவம் - பொய், எய்தி - எய்தலாகாதவரை எய்தி ; “ நோக்கிட் விதியிலாரை ” (2636), “ காண்கணவாய் பேசாதப் பேய்களோடே ” (திருவிசைப்பா) ;—(3) வழக்கம் - வழி வழங்குதல், முறிய - உடைய ; வெற்றி கொள்ள ;—(4) அறுத்த - அறுகியிட்ட, வரையறுத்த, அங்கம் ஆறு - அவேதநாகம் ; கறுத்த - வெறுத்த, ஆறுஅம்மா - பாவக்குழியில் ஆறுந் அம்ணா, கையர்கள் - கீழ்க்கு ; செறுத்து - மேற்கொள்ளலாகாத சினத்தைத் தாங்கி ; முறித்த - தளிர்த்த ; “ முறிமேணி ” - குறை - (1113), கொழுநாகிய. “ முறியேந்தனிரே ” (தொல் - பொ. 642) ; வான் முறித்த - ஒளி முகிழ்த்த ;—(5) அருகர் தீரங்களைச் சிந்த - அம்ணாகளது கொள்கைகளைச் சிந்துவிக் ; அழிக்க - முறிய என வருபவற்றின் கருத்தினை விளக்கியவாறு காண்க ; மேல் “ திறமகழல் ” (7) என்பதும் இக்கருத்துச் சிந்த - சிந்துவிக். பிறவினைப் பொருளில் வந்தது, —(6) விளிமுட்டு சிந்தை - இகழும் மனம் ; ஒட்டி - ஒட்டி ;—(7) விழலநென்னும் - வீண என்னும் ; பழுது என்ற சொல்லும் ; அது - பகுதிப் பொருள் விசுதி, —(8) நீற்று...நில்லா அமணர் - சமணர் சைவத்திறத்தினமேல் வைத்த வெறுப்பினையும் பகைமையினையும் அளவுபட எடுத்துக் காட்டியபடி ; திருநீற்று மேனியுடைய சிவனடியாராமேற் பொருந்திய காமமுத் தானும் தம்மேல் அணையப்பொருத் வண்கண்மை, பொருந்திய உள்ளம் உடையா என்றது, தேற்றி - உண்மையை உலகமறியச் செய்து ; ஆற்ற - மிகவும், —(9) சீலம் - பெருமை விளங்க, —(10) கேன்ற - அழிய ; கன்று - பகைத்த ;—(11) விடைகொண்டு - மதித்த - அருட்குறிப்பினை உணர்ந்து வாதின மேற்செல்ல விடை பெறும் உட்குறிப்புடன் விண்ணப்பித்த.

2639. நாதாதம் மருண்முன் பெற்று நாடிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்

போதுவாரா பணிந்து போற்றி விடைகொண்டு புனித கீதறு

மேதரு கோலத் தோடும் விருப்புறு தொண்டா சூழ

மூதெயிறு கபாட கீடு முதற்றிரு வாயில் சாரநதா.

சைக

(இ - ள்) நாதா பெற்று - இறைவரது திருவருட் குறிப்பினை முன்னே பெற்றுக்கொண்டு ; நாடிய போற்றி - நாடியிருந்த அருள் உணரப்பெற்றமையாற் பெற்ற மகிழ்ச்சி பொங்கும்படி போவாராகி வணங்கித் துதித்த ; விடைகொண்டு - வாதினை மேற்கொண்டு செல்ல இறைவாபால் அருள் விடை பெற்றுக்கொண்டு ; புனித கீதரின், சாரநதா - தாய் திருகீதரின் அணி விளங்கும் மேனமையுடைய



திருக்கோலப் பொலிவினுடனே அன்புடைய திருத்தொண்டர்கள் சூழ்ந்துவரப் பழமை யாகிய மகிலின் நிலையாயில் பொருந்திய முதற்றிருவாயிலினைச் சாராதருளினா.

(வி - ரை) அந்நீர்மன் பெற்று - இறைவரது திருவருட் குறிப்பினைத் தமது திருவுள்ளத்தில் முன் உணரப்பெற்றவராகி.

நாடிய மகிழ்ச்சி - நாடிய பொருள் பெறப்பெற்றமையார் போந்த மகிழ்ச்சி.

விடைகொண்டு - வாதத்தின் மேறசெல்லுதற்கு விடைபெறுதலே இப்பதிகக் குறிப்பாமென்பது "கோனை விடைகொண்டு...மதித்தவிப் பாடல்" என்ற திருப் பதிகத்தாலறிக; பதிகத்துட் "கோனீ" என்றதும் அரசுணையின்றி அடியவர்க்குச் செயலில்லை என்ற குறிப்புநடந்து கின்றது. சொக்கநாதா மதுரையின் அரசாட்சியுடையவா என்ற வரலாற்றுக்குறிப்பும்.

முதற்றிருவாயில் - கோயிலினுட் செல்லும்போது புகும் முதல வாயில்; கபாடம் - கதவு. 741

2640. அம்மலாக் குழலி ஞர்க்கு மமைச்சர்க்கு மருள வேண்டிச் செம்மணிப் பலகை முதனின் சிவிகைமேற் கொண்ட போதில் எம்மருங் கினிலுந் தொண்ட ரெடுத்தவாரப் பெல்லை யின்றி மும்மை நீ லெக மெல்லா முழுதுட னிறைந்த தன்றே. எசுஉ

(இ - ள்) அம்மலாக் குழலினாக்கும்...போதில் - அந்த மலர்களை யுடைய குழலை யுடைய அம்மையாருக்கும் அமைச்சராகிய குலச்சிறையாருக்கும் அருள் புரிய வேண்டிச் சிவந்த மணிகள் பொருந்திய பலகையுடைய முததுச் சிவிகையின்மேல் பின்னாயா எழுந்தருளியபோது; எம்மருங்கினிலும் ..ஆர்ப்பு - எல்லாப் பக்கங்களிலும் தொண்டர்கள் எடுத்திசைத்த ஆரவாரவோசை; அன்றே - அப்போதே; எல்லை யின்றி...கிறைந்தது - அளவிலலாது பெருகி மூன்றாகிய நீண்டவுலகங்களில் எங்கும் கிறைந்தது.

(வி - ரை) அம்மலாக் குழலினுக்கும் அமைச்சர்க்கும் - அகரம் தம்மிடம் புக லடைந்த அரசனை ஆட்கொண்டருளுமபடி விண்ணப்பித்த அந்த என்ற (2631) முன்னறிசுட்டு. அவ்வமைச்சர்க்கும் எனச்சுட்டு ஈண்டிம கூட்டுக. அம் - அழகிய என்றலுமாம்.

குழலினுக்கும் அமைச்சர்க்கும் அருளவேண்டி - அரசனையும் நாட்டினரையும் ஆட்கொண்டருளுதல இவர்கள் பொருட்டேயாம் எனபது; இவர்களது விண்ணப்பமே இவ்வருளிப்பாட்டுக்குக் காரணமாதலும் கருதுக.

செம்மணிப்பலகை - மணி - அழகு என்றலுமாம்.

மேற்கொள்ளுதல் - மேலே எழுந்தருளி மேறசெல்ல ஒருபபடுதல்.

மும்மை - ஈண்டு என குறித்தது கின்றது; "தமிழ் மும்மை" என்புழிப்போல

தொண்டர் - பின்னையாருடன போந்த திருக்கூட்டம். 742

2641. பல்லிய நாதம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி நல்லொளி வட்ட மாகி நண்ணிமேல் வருவ தென்ன விலவளர் தாளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற, வெவ்வே றெல்லையில் முதனின் காளந் தாரைசங் கெங்கு மோத; எசுங்

2642. கண்ணினுக் கணியா புள்ளா ரெழுச்சியிற் காட்சி பெற்றார் நண்ணிய சம்பம் வேறு நம்பின ரெனினு முன்பு

“ பண்ணிய தவங்க னென்கொல் பஞ்சவன் தஞ்ச மேவிப்  
பண்ணிய மூத்ததி வந்த மதுரையிற் புதுத ” வென்றா. எசச

2641. (இ - ள்) பலவிய நாதம்பொருக - பலவகைப்பட்ட இயங்குகளின் ஓசை மிக்கு எழுந்திசைக்க; படா...திழற்ற - எங்கும் படாநது பெருகும் திருநீற்றின் சோதியானது ஸல ஸ்னிவட்டமாக உருவெடுத்துப் பொருந்தி மேலே வருவதுபோல ஒளிபெருகும் முத்துக் கோவையுடைய வெண்குடையானது மேலே நிழலிசைய; வெவ்வேறு...ஓத - வேறு வேறு அளவிலலாத முத்துக் காளமும் தாரையுடைய சங்கங்களும் எங்கும் இளைக்க; எசந

2642 (இ - ள்) கண்ணினுக்கு...எனினும் - கண்ணினுக்குரிய அணியாக விளங்கும் பிள்ளையாரது திருவெழுச்சியின் காட்சியினைப் பெற்ற அநந்த மாந்தர்கள் தங்கள் சாராத சமணமாகிய வேற்றுச் சமயத்தை நம்பினராயினும்; பஞ்சவன் தஞ்சம் மேவி - பாண்டியன் அடைக்கலம் பெறும் பொருளாகப் பொருந்தி; புண்ணிய - புதுத - புண்ணிய வடிவிலராகிய இயா காசம் வந்த மதுரையிற் புதுவதற்கு; பண்ணிய தவங்க ள் என்கொல்? - (இப் பாண்டியன்) முன்னே செய்த தவங்கள் தாம் எவையோ? என்றா - என்று சொன்னார்கள். எசச

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடராக ஒரு முடிபு கொண்டன.

2641. (வி - ரு) பொங்க - நிழற்ற - ஓத(ச) செல்லும் எழிச்சி என, வரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

திருநீற்றின் சோதி - ஒளி வட்டமாக உண்ணி மேல் வருவ தென்ன வென்ற துடை நிழற்ற என்றது மேலே கவிநது நுழறறும் வெள்ளிய முத்துக் குடையானது திருநீற்றின் பரந்த ஒளி ஒரு வட்டமாகப் பொருந்தி மேலே வருவது போல இருந்த தென்பது மெய்யும் உருவம்பற்றி வந்த உவமம் மறியைச் சூழ்நது பரி வேடம் ஒளி வட்டமாகப் பொருந்தும் காட்சி இவகு நினைவு கூாதற பாலது; “ சிவிகையின் மேற சேவித்து வருநிலவு தரும்திபோல வளரொளியெண்ண குடைநிழற்ற ” (2546) என்று முன் கூறிய கருத்தும், திருநீற்றுத் தொண்டாகுமா திறகு சிலவின்கடலை உவமித்துத் “ திரண்டவருந் திருநீற்றுத் தொண்டாகுமா மிருமருங்குஞ் சோந்த போதி, விரண்டு நில வின்கடலை ளொன்றாக் கிணைந்தன்போ விசைந்த வனதே ” (1498) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் இவருக் கருதற பாலன.

படர் திருநீற்றின் சோதி - படர் திருநீறு என்றும், படர் சோதி என்றும் ஈரிடத்தும் கூட்டுக

வெண்குடை நிழற்ற - அரச அடையாளமாகிய பத்து அங்கங்களுட சிறப்புடைய ஒளராதலின் ஈண்டிக் குடையினை இவ்வாறு சிறந்த உவமானத்தாற சிறப்பித்துக் கூறினா.

வெவ்வேறு - ஓத - என்க; தாளம், தாரை, சங்கு இவற்றின் ஓசைகள் வெவ்வேறுதல காண்க முத்தின் என்பதனைத் தாரை என்பதனுடனும் கூட்டுக. ஒதுதல் - புகழ்களை எடுத்து ஒலித்தல் வில்வளர் தாளக்கோவை - வில் - ஒளி; முத்துக்கள் கோத தணிபெற அமைத்த

நாதமோங்க - எவ்துமோத்த - எவ்துமுத - என்பனவும் பாடல்கள். 743

2642. (வி - ரு) கண்ணினுக்கு அணியாய் உள்ளார் - கடபுலனுக்காசகிக்குப் பேரழகுடையராய் விளங்கும் பிள்ளையார்; செவி - கை முதலியவற்றுக்குப் போலக் கண்ணுக்கு அணிகலம் இடுவாரிலா; என்னவற்றிற் சிறப்புடைய கண்ணுக்கணியின்றிப் பருத்தல் சாலாமையின் சிறந்த அதற்குச் சிறந்த அணியே வேண்டும், அச்சிறந்த அணி

யாவது பிள்ளையாரது அழகினை காண்டலே யாம் என்பது. “நாவினுக் கருங்கல மரசி வாயவே” (அரசு - தேவர்); “கண்ணுக் கணிகலங் கண்ணோட்டம்” (குறள்) என்பனவாதி கருத்துக்கள் காண்க.

உள்ளார் எழச்சி - உள்ளாரது எழுச்சி; ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.

எழச்சியிற் காட்சி பெற்றார் - எழுச்சியினைக் கண்ணாரக் காணும் பேறு பெற்ற வர்கள்.

வேறு சமயம் நண்ணினர் நம்பினா என்னும் - காட்சி பெற்றார் என்றும் - என்று கூட்டிக். நண்ணிய, என்றதனால் முன்பு தொன்று தொட்டு வரும் தமது சமயமல்லாது புதிது புருத்த சமயம் என்றும்; வேறு-என்றதனால் அது புறச்சமயமென்றும், நம்பினார்- எனினும் - என்றார் - என்றதனால் அதில்கொண்ட நம்பிக்கை புறத்தளவில் ஒழிய அதனை அடிப்படத்திற் உள்ளுற நின்ற முன்னைய வுண்மை யுணாவே மேம்பட்டு வெளி வந்தது என்றும் கூறியது கண்டு கொள்க.

எழச்சியிற் காட்சி பெற்றார் - இவர்கள் நகரமாநதா. சமணத்திற் புதிதாகப் புகக்கவாகள்; சமணக் குருமார வேறு; அவர்களே கண்டு முட்டி முதலிய கொடிய கொள்கை பற்றி நின்ற வாதிற் வென்றழிகப்பட்டவா என்பதறிதல் வேண்டும்; அக்குருமா வயப்பட்டு எழுச்சி காணுது சென்றோரும், அன்றிப் பொருமை உணர் வின்மை, ஊழின்மை, அறியாமை, மடிமை முதலியவற்றால் காணுது ஒழிந்தோரும் நீங்க, ஏனையோர்களில் எழுச்சியின் காட்சிப் பேறு பெற்ற நகர மாநதாக்கள் என்பதாம்.

“முன்பு பண்ணிய ..புத்த” என்றார் - முன்பு - முற்பிறவிகளில்; “படிமுறை யானன்றி இவ்வொரு பிறவியிற் செய்த தவநதானே அமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு முற செய்த தவம் என விசேடித்தாரா” என்று வரும் சிவஞான போதக் (8-ஆத) கருத்துக்கள் காண்க. அன்றியும், இப்பிறவியில் அரசன் சமணரது மாயத்தழுநிதி அபசாரப்பட்டுக் கிடத்தலால், இப்பேறு கிடைத்ததற்குரிய தவம் ஏதும் செய்கில் ஞாதவின் இது முன்பு பண்ணிய தவங்களின் பயனாகப் பெற்றபே மென்றார்; தவங்கள் ஒரு வகையாலன்றிப் பல படியாகவும் தவங்கள் செய்திருந்தாலன்றி இது பெறுதல் அரிதாம் என்பது

என்கோல்? - எவையோ? யாம் அறியோம் என்றபடி. எதிர்மறை அனு மானத்தால் முன்னேத் தவங்களுண்டுன்ற நிச்சயித்துக் காண்பதன்றி அவை இன்ன வென்ப தறிகின்றிலம் என்றா என்க

பஞ்சவன் தஞ்சம் மேவி - பஞ்சவன் - பாண்டிமன்; தஞ்சம் - அடைக்கலம் புகு மிடம்; மேவி - தாமாகமுன் வந்து; பஞ்சவனுக்கு அடைக்கலம் புகுமிடமாகத் தாமே வலிய எழுந்தருளி; நான்கனுருபு தொக்கது

புண்ணிய முத்தி - புண்ணியமே வடிவாக வுடையவா;

முத்தி - மூர்த்திமான உண்ணிற்றைநது இருத்தத்கிடம் மூர்த்தி எனப்படும்; ஆச னம் - மூர்த்தி - மூர்த்திமான் என்னும் சிவாகம மரபு காண்க.

வந்து - புத்த - அறியாது கிடக்கும் அரசன் முன்பு தாமே எழுந்தருளி வந்து புகுவதற்கு.

எழச்சியிற் காட்சி பெற்றார் - தவங்கள் என்கோல் - என்றார் - காட்சி என்பது அகப்பொரு ணிகழ்ச்சிகளில் முதலில் நிகழுவது, அதன் பின்பு ஐயம், தெளிதல், நயப்பு, உட்கோள், தெய்வத்தை மகிழ்தல் என்பன முறையே நிகழ்வன. அவற்றி னியல்பு எல்லாம் அகப்பொரு ளிலக்கியமாகிய திருக்கோவையாருளளும், பொரு ளிலக்கணத்தாளும் விரிக்கப்படும். ஆணடுக் கண்டு கொள்க. ஈண்டுப் பிள்ளையாரது

எழுச்சியிலுல இருபாலும் காட்சி என்ற நிகழ்ச்சியுட்படும் நல் ண்டு பெற்றோர் பஞ்ச வன் தஞ்சமாக வந்து இப்பண்ணிய மூர்த்தி தாமே நமது மதுரையிற் புருந்து என கருக்குக காட்சியருளி ஆட்கொள்ள வந்த பெருமையினைப் பெற நான்கள முன்னையிற் செய்த நல்ல புண்ணியம் தான் எனனே? என்ப பிற்தொரு பொருளும் குறிப்பிற் பெறப்படுதல் காண்க; “இக் கெண்டையந் கண்ணியைக் கொண்டதந்த, வீணவையல் லாலவிய லேனய லேனதெய்வ மிக்கனவே” (திருக்கோவை - 6); “பீனியு மதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிறழமின்னும், பணியும் புனரமுந் குறபெருந் தோளி படைக்கன்களே” (ஷெ - 5) முதலிய திருவாக்குக்களின் கருத்துக்கள் ஈண்டு வைத்துக் கருத்ததக்கன.

சமணர் கொளவிய தீ பிள்ளையார்பால் அணுகாது, கொளுவுதற் கிசைந்த அவா களது அரசனபாலே அணுகி அவா ஆணையிலுல தீப்பிணியாய் எழுந்ததுவும், அப்பிணி யினைத் தீர்த்ததற்கும் அவரருளே ஆணையாய் எழுந்தது போதுவதும் என்றிவ்வொரு காட்சி கண்ட துணையானே, காம முன் கொண்ட மையல் நீங்கினவா இங்குக் கூறும் நகரமாதா; இனி, இதன்மேல், பிள்ளையாரது ஆணையிலுல மருவும் தீப்பிணி நோய தீரந்து வழுதியு முழுதும் உயங்கமையும், அனல் வாதத்திற் பிள்ளையாரது அருளின் வெற்றிப்பாடும் கண்டு புனல் வாதத்தினை மேற்கொண்டு பிள்ளையார் எழுந்த போது வதனைக் காணும் நகர மாநகர்களாகிய மாதா மைநகர்கள், அக்காட்சித் துணையாக “நம விழுந் தீர்த்த ஞானம் பந்த ரிந்த நாயனா காணீ” (2701); “நாது ணு மால் வாயி னம்பனே காணும்” (2702), “போற்றுவா ரெல்லாரு சைவ நெறியினைப் போற்றும்” (2706) என்பனவாதியாக மேலும் உண்மையுணர்ந்து கூறும் உயாத்ரம் காண்க, இவர்கள் முன் கூறியவர்களின் அடுத்த மேலதரமாகிய பக்குவமுடையோர்; இனி, அதன் மேல் அவகைக் கரையாகிய தீட்சா மண்டபத்தில் பாண்டியனுக்குப் பெருந் குருவாகிய பிள்ளையார் திருப்பாகரத்தால் ஞானோபதேசம் செய்து ஆட் கொண்ட திருநீறு அளித்தபோது புனல் வாதத்தின் வெற்றியும் கண்டு, தாமும் உயந்து, “மதறவன் மதுரை வாழ்வார, துன்னி கின்றாக ளெல்லாக துயரிற் றுடிகந் கொண்டா ராகி” (2755) ஆட் கொள்ளப் பட்டவா அதற்கடுத்த மேலதரமாகிய பக்குவ முடைய நகர மாதா; என்றிவ்வாறு பலதிறப்பட்ட பக்குவானமாகக் கருக்கும் எமது ஞான குருநாதர் அருளிச் செய்த பலதிறப்பட்ட உருளின் வண்ணங்களைக் கண்டு கொள்க.

744

2643. தென்னவன தேவி யா நந் திருமண்சி சிவிகை மீது

பின்வர, வமைச்சா முன்பு பெருந்தொண்டா குழாத்துச் செல்லப்,

பொன்னணி மாட வீதி யூடுமூந் தருளிப் புக்கார்

கன்னிநா டேடையான் கோயில் காழிநா டேடைய பிள்ளை.

எசுரு

(இ - ள்) தென்னவன - பின்வர - பாண்டியனது தேவியாராகிய அம்மையாரும் அழகிய மணிகளையுடைய சிவிகையினை மேல் கொண்டு தமது பின்னே வரவும், அமைச்சர்...செல்ல - அமைச்சருராகிய குலசகிதையார் தமது முன்பு திருத்தொண்டா கூட்டத்தினுள் கலந்து செல்லவும்; பொன்னணி - எழுந்தருளி - இவ்வாறு பொன்னணிகளையுடைய மாடவீதியின் வழியாக எழுந்தருளிச் சென்ற; காழி நாடுடைய பிள்ளை - சீகாழி நாட்டுத் தலைவராகிய பிள்ளையார்; கன்னி நாடுடையான கோயில் புக்கார் - கன்னி நாட்டரசனாகிய பாண்டியனது அரண்மனையினுள்ளே புகுந்தனர்.

(வீ - ரை) முன பாடடி ல பிள்ளையா திருவீதியில் எழுந்தருளி வரும் எழுச்சி யின் சிறப்பினைக் கண்ட நகர மாந்தர் வாக்கில் வைத்துக் கூறினா ; இப்பாட்டில், அவ்வெழுச்சியினுடன் அம்மையாரும் அமைச்சனாருமுடன் கலந்து செல்லும் நிலையினைக் கூறுகின்றார்.

தென்னவன்.. பின்வா - அமைச்சர் முன்புசேல்ல - அம்மையா பிள்ளையாரது பின்பும், அமைச்சனா முன செல்லும் திருக்கூட்டத்துடன் முன்புமாக சென்றனர் ; அம்மையா காலவழக்குக்கும் அரசுமரபு வழக்குக்கும் ஏற்பச் சிவிகையிற் பின் சென்றனா , அமைச்சர் முன்பு தாம் ஊர்ந்து வந்த குதிரையை விட்டுத் தொண்டர்களுடன் நடந்து சென்றனா என்க ; பின்பு வரும் அம்மையாரை முன வைத்துக் கூறியது சிறப்புப்பற்றி ; அமைச்சனா பரியலேறித் திரும்பத்துக்கு வந்தமை “ வருபரியிழிந்து ” (2624) எனறதனால்கி. பிள்ளையா திருத்தொண்டர் கூட்டத்துடன் செல்லும்போது தாம் பரிமிசைச் சேறல் மரபன்றாதலின் அமைச்சனா பெருந் தொண்டாருழாததுடன் கலந்து முன்பு நடந்து சென்றனா என்பது , இதனை அவர் ஊர்ந்து வந்த பரியைப்பற்றிக் கூறுது விட்ட தன்மையாற கருகியறியவைத்த கவியமும் கண்டி கொள்க ; எஞ்ஞான்றும் தொண்டா குழாத்தினை வணங்கி வழிபடும் நிலையினின்றவர்குலச்சிறையாரா என்பது அவாதம் புராணத்துட கூறியவாற்றாறாகி.

பிள்ளை - கோயில் - புக்கார் - எனது கூட்டுக் , காழ்நாடுடைய பிள்ளை - கன்னி நாடுடையான் - என்றமையால் பிள்ளையாரும் அரசனும் ஒப்பத் தத்தம் நிலையில் நாடுகாவல் உடையோர் என்பது குறிக்கப்பட்டது , தடாதகைப் பிராட்டியார் ஆண்டதனால் கன்னிநாடு என்பதுபாண்டியநாடு ; அரசனும் பிள்ளையாருளால் இனிசைவத்தலைமை பெற்றினதமை குறிப்பு : பின்னா “ சோற்றவன் - சண்பைப் புரவலர் ” (2644) எனனும் குறிப்பும் காண்க

தூதாந்துட் செல்ல—என்பதும் பாடம்

745

2644. கொற்றவன் தன்பான் முன்பு குலச்சிறை யாவந் தெய்திப்

பொற்றட மதில்கூழ் சண்டைப் புரவலா வரவு கூற,

முற்றயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி யணிப்பொற பீடம்

மற்றவன் “ முடியின் பக்கத் திடு ”கென வல்ல னானான். எசக

(இ - ள்) கொற்றவன் . கூற - அரசனிடத்து முன்னால் குலச்சிறையார் வந்து சேர்ந்து அழகிய பெரிய மதில் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரது வருகையை அறிவிக்க ; முனதுயா சிறிது நீங்கி - முன இருந்த தன்பம் சிறிது நீங்கப் பெற்று ; மற்றவன் - மற்ற அரசன் ; முழு மணியணி பொற்பீடம் - முழுதும் மணிகளை அணியாகவுடைய பொற பீடத்தை ; முடியின் பக்கத்தே இடுக என - தன்னு முடியின் பக்கத்தே இடுக என்று சொல்ல ; வல்லன் ஆனான் - வலிமை பெற்றவனுயினான்.

(வீ - ரை) கொற்றவன் - புரவலர் - முன பாட்டின் குறிப்புப் பாகாக.

முன்பு - பிள்ளையாரும் ஏனையோரும் வரும் முன்னர் ; இவ்வாறு முன்பு வந்து அறிவிப்புச் செய்து வரவேற்கும் வகையில் ஒழுங்கு படுத்திப் பீடமிடச் செய்து வைத்தல் அரசு காரிய ஒழுங்கு முறைகளுள் ஒன்று.

வரவுகூற முற்றயர் சிறிது நீங்கி - நலவரவு கேட்ட அத துணையாலே முன் இருந்த துயா சிறிது நீங்கப் பெற்றான என்க காரணப் பொருளபடக் கூற - நீங்கி என்றா ; கூற - கூறக் கேட்டதனால் ; “ கூற - சோல்ல - ஆனபோ தயர்வு தன்னையகன்றிட ” (2619) எனறது காண்க.

நீங்கி - நீங்கப் பெறுதலால் ; துயர் நீங்கியதனால் நல்லறிவு சமரே வர என்பதுமாம்.

முழுமணி அணிப் போற்பீடம் - பிள்ளையார் எழுந்தருளுதற்கேற்ற கலச ஆசனம். பெரியோர் எழுந்தருளு முன்னமே அவாகருத் தக்க ஆசனம்மைத்தல் இஹை நாளினும் நாகரிக வழக்கு.

“முடியின் பக்கத் தீடுக” என - பிள்ளையார் தன் முடியினை வீற்றிருக்கத் தக்காரா என்றுட்கொண்டு வழிபடும முறையால் இவ்வாறு அரசன் கூறியது திருவருட் குறிப்பினால் எழுந்தது உய்யும் காலம் அணிமையாதற் குறிப்பு ; மேல் “செல்கதிக் கணிய னாளுன” (2667) என்பது காண்க.—“நல்லெறி, செய்துவதோ காலந்தன் னப்பரைக்கண் டின்புறுதல், உய்யு நெறிசிறிதே யுண்டாக்கி” (போற்றிப்பல் னெடை) என்ற ஞானசாதிரிமுந் காண்க.

மற்றவன் - வேறறச் சமயத்துட்பட்டு நின்ற அவனும் என்க. உம்மை தொக்கது ; “நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பின ரெனினும்” (2642) என்று நகர மாந்தர்க் குரைத்த உண்மை அரசன்பாலும் பொருநகியதாயிற்று என்பதாம்

சிறிது நீங்கி - முழுதும் நீங்கி உய்யும் தன்மை மேல் “முழுதும் உயந்தான்” (2668) என்பதுட காண்க.

வல்லன் ஆனான் - கிரமபெற்றவனாயினன் ; ஆக்கச்சொல் அருமைப்பாடு குறித்தது 746

2645. மந்திரி யாரைப் பின்னு மெதிர்சேவ மன்ன னேவச்  
சிறதையுண் மகிழ்நது போந்தார ; செயலையான் சம்பத துள்ளோர்  
பைந்தனை ரவங்கன மன்னன் பரிசுகண் “டிதுவோ பண்பால்  
நந்தனிச் சமயந் தன்னே நாட்டுமா ?” நென்றி பின்னும், எசஎ

2646. “நின்னற நெறியை நீயே காத்தருள் செய்தி யாகில்  
அன்னவா தமமை ஈவிகே யழைத்தனை யவரும யாமும  
முன்னுற வொக்கத் தீர்க்க மொழிந்துமற றவரற நீர்ந்த  
தென்னினும் யாமுந் தீர்த்தோ மாகவு யிசைவா ” பெண்ணா. எசஅ

2645 (இ - ள்) மந்திரியாரை...ஏவ - மேலும், எகா செனறழைத்து வரும் படி அமைச்சனரை அரசன் எவியிட, சிறதையுள் மகிழ்நது போந்தார - மனத்தினுள் மிக மகிழ்ச்சி கொண்டு அவரும் போந்தனா ; செயலையான்.. கண்டு - அசோகின் னாகிய அருகனது சமயத்தில் உள்ள அம்ணாகள் பசிய கொத்துக்களாலாகிய வேப்ப மாலையை அணிந்த மாப்பையுடைய பாண்டிய அரசனது தன்மையினைக் கண்டு ; “இதுவோ...நாட்டுமா ? ” என்று - நமது ஒப்பற்ற சமயத்தினைப் பண்பினால் நாட்டும வழியிதுவோ ? எனற கூறி ; பின்னும் - மேலும் சொல்வார்களாய், எசஎ

2646 (இ - ள்) நின்...ஆகில - உனது அறநெறியாகிய சமயத்தை நீயே காத்தருள் செய்வாயானால் ; அன்னவா அழைத்தனை - அவரை இங்கே வரும்படி அழைத்தாய், (அவ்வாறு அழைத்தாலும்), அவரும்...மொழிந்த - அவரும் நாங்கனும் உனது முன்னே ஒருநரு கூடி இந்நோடைத் தீராகும்படி சொல்லி, மறம்...இசைவாய் எனரா - மறம் அவரால் நோய் தீராதாலும் நாங்கனும் தீர்த்தோம் என்ற சொல்ல உடன் படுவாயாக என்ற சொன்னார்கள். எசஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் ஒரு முடிபு கொண்டன.

2645 (வீ - ரை) மந்திரியாரை...ஓவ - பின்னும் - பொற்பீடம் முடியின் பக்கத்திலுள்ள வேலியத்தோடும் மையாது மேலும்;

எதிர்கோள - முன சென்று பின்னையாரை எதிர கொண்டு அழைத்து வரும்படி; ஆசனத்தை முன்னே கமபித்துப் பின் மூத்ததியை அழைத்து அதில் எழுந்தருள் வைத்துப் பூசுக்கும் முறை கருதுக :

பின்னையாரது வருகையைத் தானும் கேட்டுமுட்டு என்று வருந்தியும், திருமடத்தில வெந்தழறப்பட விஞ்சை மந்திரத்தொழில் விளைக்க அம்ணாககுடனப்பட்டிருந்தும், (2557) கவலையோடு முகமுலாந்த (2588) அவரை நகரின்னிறும் வெளிப் போக்க எண்ணியது முன்னே நாளிரவில் அரசனது நிலை, இது “காட்டி ஆணவக் கருவறையிலிறுவற கண்ணிலாக குழவி” என்றபடி மலத்தாற கட்டுண்டு நன்மை தீமையறியாது “நனமெல்லாந தீதாயுந தீதெல்லா நன்றாயும், கன்றி வரும்” உயிராகளின் நிலை, அவ்வாறமாககளபால இறைவரது கிரோதான சமதி பிறவி வெமமைப் பிணியின் உருவில் போந்து தொழில் செய்யச் செய்ய அவ்வாணவ இருள சிறிதுசிறிதாக நீங்கி நல்லறிவு படிப்படியாக வெளிப்பட்டு நற்றெழிலில் செலுத்தும் என்பது ஞான னுறுணிபு; ஈண்டு, “அம்ணா கொளுவும் சுடா, பைய வேசென்று பாண்டியந் காக்கவே” என்ப அருளிப்பாடாகிய நோய தொழிற்படவே, முன்னா வெறுப்புக்கொண்டு வெளிப் போக்க எண்ணியது மாறிப், பின்னையாரது வருகையில் விருப்பம் உண்டாயிற்று; அவரது நாம மந்திரமும் கூறி, அவா விரும்பி நோக்கித், நீயவிப் பிணியே யன்றிப் பிறவியும் தீரும் என்றபோது அவா வந்தால் அவரது அருளா லிரநோ யகலுமேல் அறிவேன என்று (2620) அவரை அழைத்து வர வுடன்பாடு விளைத்தது; அவா வரவு கூற அவருக்குத் தன் முடியின் பக்கத்துப் பீடம் இடுக (2644) என்று கூறச்செய்தது; அதன் மேலும் எதிர கொளும்படி அமைச்சரை எவச் செய்தது - (2645); முன்னா அம்ணா சொல்லு மெல்லாவறறுக்கும் உடன்பட்டுநின்ற நிலை நீங்கிச் செய்தவப்பயன் வந்தெய்தும் செவவிமுன் உறுதலாலே அம்ணா கூறறை மறுத்தது “கைதவம் பேச மாட்டேன்” (2647) என்னவும், பின்னையா எழுந்தருளியதனைக் காணப்பெற்றபோது கையெடுத்தெய்த நோக்கி முடியின் பாங்காத தமனியப்பீடங் காட்டவும், “கெழுவுறு பதியாதென்று விருப்புடன் கேட்கவும்” (2651) ஆகும் நிலைகளையும் செய்தது; அருள பதியப்பதியப் இருள படிப்படியாக நீங்குதலும், நலம் அங்கதும் விளைதலும் இவ்வாறு பின் “தேனலா கொன்றை யாராத் திருநெறி நடந்ததன்றே” (2758) என்பது ஈறாக வரும் எல்லா கிழ்ச்சிகளிலும் படிமுறையில் வைத்து அநகங்கே ஆசிரா காட்டக் கண்டுகொள்க; 2667 - 2668 - 2670 - 2690 - 2716 - 2717 - 2718 - 2755 முதலியவை பாராக.

சிந்தையுண் மகிழ்ந்து - இதுவரை அரசனது நலங்கருதித் தாமே செய்துவந்த அரசுகாரியமாகிய பின்னையாரது வீரவேற்பினை முன அரசியா எவல்வழி யமைந்த (2543) செய்ய நோந்ததுபோல, இப்போது அரசனும் உடன்பட்டுப் பீடம் அமைக்கவும் எதிர செல்லவும் எவியமையால் மகிழ்ந்தனா.

சேயலையான் - அருகன்; சேயலை - அசோகமரம்; அசோகமரத்தின்கீழ் உள்ள வன அருகக்கடவுள் என்பர். “சேயலைத் தண்டளிர்” (முருகு).

மன்னன் பரிசு - இவ்வாறு பின்னையாரை வரச்செய்து உபசரிக்க ஒருபபட்டு முறப்பட்ட தன்மை.

இதுவோ நாட்டுமாறு - இது அமணா அரசனுக்குச் சொல்லியது, நீமை செய் தேனும் தம சமய நிலையை நாட்டுவது என்ற அமணரது கொள்கைக்கேற்பக் கூறியது; மேலும் தொடர்ந்து மேலவரும் பாட்டிற் கூறும் நிலையும் காண்க. இதுவோ - ஓகாரம் இது அன்று என எதிர்மறை குறித்தது.

பீண்டும் - என்றார் என்று மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

747

2646 (வி - ரா) நீர் அந்நெறியை நீயே காத்தநீர் செய்தியாகில் - நீர் அந்நெறியை - என்று அரசமயத்தை அரசனது உடைமையுட்க கூறியது அரசனைத் தமது செயலுக்கு உடற்படுத்தித் தருகிறது; நீத்தனச்சமயம் என முன்பாட்டில் அரசனையும் தம்முடன் உள்படுத்திக் கூறியதும், தமது நெறியின் மேம்பாடு காட்டிக் கூறியதும் இக்கருத்து; “ தலைநெறியா நியசமயந தன்னையுழித் தன்னுடைய, நிலை நின்ற தொவ்வரம்பி நெறியுழிகத் பொறியிலியை, அலைபுரிவாய ” (1354) என்று பாடலிபுரத்தில் அமணர் பலவனுக்கும் இவ்வாறே உரைத்த கருத்தும் காண்க. இஃது அரசனே சமய காவலனுவான் என்ற பொதுவழியை அமணர் தமது நலங்கருதிப் பயன் படுத்திக்கொண்ட முறை. செய்தியாகில் - செய்வாயாறால்;

நீயே காத்தநீர் செய்தியாகில் என்றது சமயநெறி உனது உடைமை, உன் உடைமையைக் காத்தல் உனது கடமை; அரசு கடமைகளிற் றிறம்பாது ஒழுக நீ மறுக்கமாட்டாய்; அந்நெறியின் - என்று அமணர் தமது நிய நகுததைப் புகட்டுதற்கு முன்னுரை - பீடிகை - கூறியபடி செய்தியாகில் - இசைவாய் என்று கூட்டுக.

அன்னவர் தம்மை இங்கே யழைத்தனை - சமயநிலையின்படி காணக்கூடாத அவரை - அழைக்கக்கூடாத அவரை - நகரவிட்டுப் போக்குதற்குரிய அவரை - அவ வாறே நீ அனுமதித்து உனது குரவார்களாகிய நாங்கள் முன் இரவ - “ தீத்தொழில் விளைத்த அவரை - என்று இவ்வாறு பல குறிப்புக்களும்பெற அன்னவர் தம்மை என்று முன்னறிசுட்டினாற் கூறினா;

அழைத்தனை - அழைத்தல் அடாத செயலே, ஆயினும் சில காரணம்பற்றி அழைத்தவிட்டாய்; இருந்தபோதிலும் நமது சமய காவலின் பொருட்டு அவ்வடாத செயல்தீர, இனி மேற்கொள்ளத்தக்கது நாம் கூறுமாறு இசையும் இஃது என மேற் கூறுதற்குரிய காரணமும் அமைதியும் காட்டியபடி.

அவரும் இசைவாய் - சமயக் கொள்கைக்கு மாறுபாடானதொரு அடாத செயலைச் செய்ய நோந்தபோது மேலும் சமயநெறி வழுவாது அதனைத் தீரக்கவலை தொரு உபாயம் கைக்கொள்ளத்தக்கது என்பது முறை, இவ்விடத்தில் அத்தகைய உபாயம் இதுவேயாம் என்று அரசனை இசைவுபடப் புகட்டியபடி; “ இக்கூற்றால் அக்காலச் சமணர் உண்மைச் சமணத்தின் செந்நெறியினின்றும் வழக்கி வீழ்ந்தவா என்பது வெள்ளிடைமலையென விளங்குதல் காண்க ” என ஈண்டு விசேட ஆராய்ச்சி யுரை செய்வாருமுண்டு; இது தவறான ஆராய்ச்சிமுறை என்பதை முன்னர்ப் பல விடத்தும் எடுத்திக் காட்டினும்; “ கொல்லாமை மறைநதுறையும் அமண சமயம் ” (1302), “ கொலையும் பொய்மையும் மில்மென்று கொடுந்தொழில் புரிவோர் ” (1346); “ கொலைபுரியா நிலைகொண்டு பொய்யொழுகு மண்ணுண்டா ” (1354) முதலியவையும் பிறவும் காண்க. சமயத்திற்காகக் கொலை முதலியவும் செய்யத்தகும் என்னும் கொள்கை சமண சமயத்துக்கு மட்டுமேயன்றி, மற்றும் புறமும் அகமுமாகிய கூறுபாடுடைய பல சமயங்களினும் காணப்படும் என்பது அவ்வவற்றின் தூல்களானும், சரித வரலாறுகளானும் அறியப்படும் உண்மை; முதலாலமோ இடைக்காலமோ எதுவாயினும் சமண சமயம் இக்கொள்கையைக் கொண்டிருந்ததென்பது தேற்றம்;



ஆதலின் முறகாலச் சமணம் வேறு - அது உயர்ந்த நிலையினது என்றும், பிற்காலச் சமணம் அதனின்றும் வீழ்ந்துபட்டதென்றும், பிறவும் இறகுசெய்யும் ஆராய்ச்சிகள் ஒரு சார்புபற்றி எழுந்த மயக்க உணர்வு காரணமாக வருவன என்க. 1344 - 1347 - பாட்டுக்களினும், “நினையாதொரு போது யிருந்தறியேன்” (பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு - III பக்கம் - அஎ) என்றவிடத்தும், பிறுண்டும் உரைத்த சமயநிலை பற்றிய குறிப்புக்களும் சனம் மனங்கொள்கதக்கன ; சைவத்திறத்தில் இதுபோன்று வருவனவற்றின் உள்ளுறையும், இதற்கும் சைவநிலைக்கும் உள்ள வேறுபாடும், தண்டியடிக்கணையனா புராணம் (7), கோட்புலி நாயனா புராணம், எறிபத்த நாயனா புராணம் முதலிய வற்றுட் கண்டுகொள்க.

இசைவாய் என்றி - இறகு அமணா இவ்வாறு பொய்மையுள்ள இசையும்படி புகட்டியது சமயக்காவலை மேற்கொண்டதும், தமது வீருத்தியினையுட கொண்டதும் ஆம்.

அறநெறியை - இவ்வமணா இப்பொய்மையைத் தம் சமயக் கொள்கையாக மேற்கொண்டனா என்பது குறிக்க இறகு அறநெறி என்றா. முன்பாட்டிற் “செயலையான சமயத்துள்ளோ” (2645) என்றும், “தனிச்சமயம்” என்றும், மேல்வரும் பாட்டில் “பொய்தவமாகக் கொண்ட” (2647) என்றும் கூறுதல் இக்கருத்தையன.

748

2647, பொய்தவ மாகக் கொண்ட புன்றலைச் சமணா கூறச்

செய்தவப் பயன்வந் தெய்துஞ் செவ்விமுன் னுறுத லாலே

“யெய்திய தெய்வச் சார்வா லிருத்திற் தீநூந் தீநூல் ;

கைதவம் பேசமாட்டேன்” எனன்றுகை தவனுஞ் சொன்னான். எச்சு

(இ - ள்) பொய்தவமாக...கூற - (மேற்கண்டவாறு) பொய்யைத் தவமாகக் கொண்ட புன்மை பொருந்திய தலையினையுடைய அமணர்கள் சொல்ல ; செய்தவப் பயன்...உறுதலாலே - முன் செய்த தவத்தின் பயன் வந்து பயனதரும் பக்குவம் முன்வந்து பொருந்ததலினாலே , எய்திய சொன்னான் - சோந்த உங்கள் தெய்வங்களின் சார்பினாலே இருபக்கத்தீர்களும் தீருங்கள் , நான் நடுநிலை கோடி வஞ்சகம் பேசமாட்டேன் என்று பாண்டியனும் சொன்னான்.

(வி - ரு) பொய்தவமாகக் கொண்ட - பொய்யினையே தவமாக மேற்கொண்ட ; முன்பாட்டில் அமணா கூறியதனை அனுவதித்துக் காட்டியபடி ; 2689 பார்க்க. தலையிற் பறித்தலை ஒரு தவமாகக் கொண்டவா என்பதும் குறிப்பு.

புன்தலை - புல்லிய - புன்மையுடைய - தலை ; புன்மையாவது மயிர் பறித்தலாலும், பிராணிபடும் என்று கழுவாது விடுதலாலும் இழிவுபடுதல்.

செய்தவப்பயன்...உறுதல் - பாண்டியன் முன்னேப் பிறவியிற் செய்த தவப் பயன் பக்குவப்பட்டு வந்து கூடும் சமயம் வாய்த்தல் ; இதிகாறும் சமணர்களுடன் கூடி அவர்கள் தீமைகளுக்கு உடன்பட்டு நன்மையறியாது நின்ற அரசன் இப்போது அவர்கள் கூற்றை மாறுபட்டு அவாத கொள்கைக்கு உடன்பட மறுத்த நடுநிலையினின்றும் பிறழமாட்டேன் என்றது ;

கைதவம் பேசமாட்டேன் - என்று கூறவந்த நிலை முன்னேத் தவத்தாலாகியது என்பது ; அறநூலின் அந்த முன்னேத்தவம் இதிகாறும் அமணர்க்குடன்பட்டபோது கைகொடாது நின்றதென்னையோ ? எனின், முன்னேத் தவம் பக்குவப்பட்டு வந்து கூடும் காலத்தேதான் வெளிப்பட்டுப் பயன்படும் என்க.

சேவ்வி - தவப்பயன் வந்தகூடிப் பலிக்கும் பரிபகருவ காலம் ; பின்னர்  
“வினைக் கொடுத்தது கலையென கிறைவாலே” (2717).

உறதலாலே - என்று - சொன்னான் - என்று கூட்டிக். முன்னேத தவப்பயன்  
வரும் செவ்வி கூடியிராதாயின முன்போலவே அமணரது மாமையககுட்பட்டு கிற்பன்  
என்பதாம்.

எய்திய தேய்வக் சார்வால் - சீன்கள் தனித்தனி பொருந்திய தெய்வங்களின்  
சார்பாகிய பலகனிலை, அவ்வவரின் தெய்வ பதிகிலை. “மருத்து தூலவா .  
தொழில் யாவையும் செய்வம மேனமேன, உருசுதெ முந்தவெப் புயிரையும் உருக  
ருவது”யிறறு (2611), ஆகலின், மருநிலைவற்றி மணி மந்திரஞாளாகிய தெய்வப்பலத்தி  
னிலேதான் தீர்த்தகந்தென்று கண்டறிந்துகொண்ட அரசன் கூறியபடி.

இருகிறத்தீர்த் தீரும் - இருபக்ககருவரும் தனித்தனி தீருவதன், “ஒக்கச தீரக்க  
மொழிந்த” (2616) என்று அமணர் கூறியதை மறுத்தது, அரசன் இருவரையும் வெவ்  
வேறு பிரித்தது கீருக்கா என்றான் இதுபற்றியே அமணர் “நாங்கள் - இருபுடை  
வாட மாகம், முன்னம் மருநிரிதருத் தெய்வ முயற்சியாத தீர்த்தகம்” என்று (2660)  
பின்னாத தமது தொழிலுக்கு இடையுதையும் காலவரதையும் வேறு பிரித்தது கூறுவது  
காண்க.

கைதவம் - வஞான - கடுகிலே ரோணிய பண்ட, அதுபற்றி வரும் மொழிக்கு  
சூயிறறு, ஆகுபெயர்.

கைதவன் - பாண்டியர்கள்து மரபுப்பெயர் ; கைதவம் - கைதவன் - சொற்  
பின் வருகிலே கைதவனும் - முன்னவரெல்லாம் அமணர்குடன்பட்டிருந்த அந்நாறு  
என உமமை சிறப்புமமை 749

2648. என்றவ னுணர்ப்பக் குண்ட ரெண்ணகெட் டிருந்த வெல்லீகத்  
தென்றமிழ நாடு செய்த செய்தவக் கொழுந்து போல்வார்  
வனதனிப் பவன் முன்னர் வாடினு ளீணெந்து மாடு  
பொன்றிகழ் தரளப் பத்திச சிவிகைகின் றிழிந்து புககார. எருடு

(இ - ள்) என்றவன் எலிலே - என்று அரசன் சொல்ல அமணர்கள் தமது  
கருத்தசு சிதைந்து மனந குன்றி இருந்த அளவில் ; தென்தமிழ் போலவார் -  
தென்தமிழ் நாடாகிய பாண்டியநாடு முன்னாச செய்த செய்தகத் தவத்தின் கொழுந்து  
போலவாராகிய பிள்ளையார் ; வனதனி...புககார - வலிய ஒப்பற்ற அரசன்மனையின்  
முன்புள்ள வாயிலினுள்ளே சேராத பக்கங்களில் பொன் பூண்டு விளங்கும் முத்தக்கள்  
சிறைத்த சிவிகையினின்றும் இறங்கி உள்ளே புகுந்தருளினார்.

(வி - ரு) எண்ணம் கெடுதலாவது கொண்ட கருத்து கிறைவேறுமையில் மன  
முடைதல்.

எல்லே - கிலே ; இந்நத வேலை என்பது பாடமாயின் இருந்தபோது என்றுரைத்  
தக் கொள்க

செய்த செய்தவம் - சொல்லணி. செய்தவம் - செய்ததக்கதாகிய நற்றவம் ;  
“செய்தக” (குறள்) என்புழிப்போல, தவமென்ற பேரால் அதுவரை அமணர்  
செய்த செய்தககவல்லாத அவம்போலது முன்னாச செய்த செய்தகத் தவம் என்க.

கொழுந்து - பிள்ளையாரின் இளமை குறித்தது ; இனிமேல் முற்றிய நன்மை  
களைத் தரவுள்ள குறிப்பும காண்க.

வந்தனிப் பவனம் - வன்மையாவது காவறகட்டு ; பவனம் - அரண்மனை.

வாயிலினுள் அணைந்து - சீவிகை நீன்று - இழிந்த - வாயிலினுள்ளே வருமாறுவும் சிலிகையில் எழுந்தருளி வந்து அதனபின் அரண்மனையினுள் அதினின் நிறக்கி வந்து என்ற முறை குறிக்க.

புக்கார் - அரண்மனையினுள்ளே அரசன் இருந்த இடத்துப் புருந்தனர்.

மன்தனிப் பவனம்—என்பதும் பாடம்.

750

2649. குலச்சிறை யாரமுன் பெய்தக், கொற்றவன் தேவி யாரும்  
தலத்திடை யிழிந்து சென்றா ; தண்டமிழ் நாட்டு மன்னன்  
நிலத்திடை வானி னின்று நீளிரு ணீங்கு வந்த  
கலைச்செழும் திங்கள் போலுங் கவுணியா தமமைக் கண்டான். எருக

(இ - ள்) குலச்சிறையாரா ..எய்த - அரசனிடம் அறிவித்தபின் குலச்சிறையாரா பிள்ளையாரது திருமுனடி வந்து சேர, கொற்றவன்...சென்றா - அரசர்மாதேவியாரும் அரண்மனையினுள்ளே வந்து தமது சிலிகையினின்றும் இறங்கிச் சென்றனர் ; தண்டமிழ் நாட்டு...கண்டான் - தண்மைபுடைய தமிழ் நாட்டின் மன்னனாகிய பாண்டியன் வானத்தினின்றும் நீண்ட இருள் நீங்கும்படி நிலத்தினில வந்த நிறைந்த கலைகளைபுடைய செழித்த திறங்களைப் போலும் கவுணியா பெருமாளுகிய பிள்ளையாரைக் கண்டான்.

(வ - ரை) முன்பு எய்த - திருவாலவாயினின்றும் பிள்ளையாரா போத, முன்பு பெருந் தொண்டா குழாத்துச் சென்ற (2643) அமைச்சனா, அரண்மனையை அணுகியபோது அத்திருக்குழாத்தின் முனடி நீங்கி, முன்னர் விரைவிற சென்று அரண்மனையினுள் புகு அரணுக்கு அறிவித்து, அவன் ஏவல்வழிப் பீடம் அமைத்து எதிரைச் சென்று அழைக்கும்படி மீண்டு, பிள்ளையாரா முனடி வந்து எய்தினா என்க.

கொற்றவன் தேவியாரும் தலத்திடை இழிந்து - அரசனுக்கு முன் அறிவிப்பின் பொருட்டும், ஆசனம் அமைத்ததற்கின் அவன் ஏவல் வழி அவனுக்காக எதிரைச் சென்றழைத்த பொருட்டுமாக அமைச்சனா திருக்குழாத்தினீங்கி முன் சென்றனர் ; அரசியார்க்கு அத்தகைய அரசுகாரிய மொன்று மின்மையின் பிள்ளையாரைப் பின்பற்றித் தொடர்ந்து தமது சிலிகையில் வந்தனர் ; இழிந்து - தமது சிலிகையினின்றும் கீழே இறங்கி. (2643)

தண் தமிழ் நாட்டு மன்னன் - வெப்பு கோய நீக்கிக் குளிரச்செய்ய வுள்ள தன்மைக் குறிப்புப்பற்றித் தண் தமிழ் - என்ற தண்மையோடு புணர்த்தி ஒதினா ; “தமிழ்மாருதம்” (313) என்ற குறிப்பு மிது, தண்மையைப் பொதியம்மைச்சார்பு பற்றி நாட்டொடு புணர்த்தித் தமிழ்த் தண் நாட்டு என்று கூட்டி உரைப்பினும்மையும். முன்னாத “தென்றமிழ் நாடு செயத செய்தவம்” (2648) என்ற குறிப்பு மிது ; பிள்ளையாரது ஞானத்தமிழே இந்நலம் செய்வதாம் என்பாரா இனம்பற்றி அறிவித்த குறிப்பும் ; “தமிழ் நாடன் ஞான சம்பந்தன்” (ஆலவாய் - கொலவி - 11) என்ற பதிகமும் காண்க.

நீள் இருள் நீங்க வானினின்று நிலத்திடை வந்த - என்க ; நீள் இருள் ; திணிந்த பணிப்பாகிய அமண அக விருள் ; வான் - இறகு அறிவொளி வானம் (சொகாசம்) குறித்தது ; வானினின்றபடியே இவ்விருணைக்குதல் சாலாமையின் நிலத்திடை வருதல் வேண்டப்பட்ட தென்பது குறிப்பு.

கலைச் செழும் திங்கள் போலும் - கலை - வளாவும் குறையும் படாத கலை ; செழுமையாவது கிரம்பியிருத்தல், “வளமதிக்கொழுந்தை” (2625)

திங்கள் போலும் - ஞான அமுதகலையோடும் குளிராசரி செயதலால் திங்களை உவமித்தாரா, பய வுமம வெண்ணீறறுப பூசனை விளக்கத்தால் திறம் பற்றி எழுந்த “இரண்டு சிலவின கடல்கள் (1498)” என்றபடி உரு வுமமுமாம் “கலை வளர் மகிமே” (1990) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பாகக. பிள்ளையாரது ஆண டெலில பதினாறு வரும் குறிப்பும் கொண்டது.

கண்டான் - முனை நாளிற “கண்டுமுட டடிகண் மாகள கேட்டு முட்டி யானும்” (2591) என்ற அரசன், முதசெய தவப்பயன் வந்தெயதும் செவவியுறறதனால் இங்கு அநிலை மாறி விருப்பொடும் கண்டான், அகப பொருட்டினைகளுள் காட்சி என முதற்கண் நிகழும் இயல்பெல்லாம் ஈண்டு வைத்தக கண்டுகொள்க, “நறபெரும் பாண்மைகூட்ட...விளங்கிழையவரைக கண்டாரா” (285), “பண்டைவிதி கடை கூட்டப் பரவையாரும் கண்டாரா” (258), “விதியாற கண்ணுறறா” (ஏயா கோன - புரா. 226) முதலியவையும், முன் “காட்சிபெறறா” (2642) என்றவிடத் துரைத்தவையும் இங்கு வைத்தக கான்க, “திங்களை போலும் கவுணியா” என உடம்பொடுபுணாததி ஒதின மாறிப்பினுல வெப்பயிக்காரபாலே திங்களின் வரவு பயன் செய்யுமாறு, பயன் கூாதர விருப்புடன் கண்டான் என்பது பெறப்பட்டது.

நீரிநீணீங்க நிலத்திலை வந்த திங்கள் - “இருளிரண்டின மாகள, சிறதையுட் சாராது சினை பொங்கிய விருளை-செங்கதிரவன் போலநீக்கும” (10) என்ற கருத்துக் கள் இங்குவைத்தக கருத்தக்கண், முன்னாச் செங்கதிரவன் என்ற ஆளிரியா இங்கு வெப்பு நீக்கமும் அமுத ஞானவொளியும் வேண்டப்படும் குறிப்புணாததக கலைசெழுந திங்கள் என்ற தகுதியும் கவியமும் காண்க.

கண்டான் - இக்காட்சியின் சிறப்பும் பயனும் நோக்கி இதனை விதந்தெடுத்துத் தனியாக ஒதியருளினார், இதனால் விளைந்த மனநிகழ்ச்சியைப் புறச்செயலால் மேல் வரும் பாட்டிற் கூறுவது காண்க. 751

2650. கண்டலப் பொழுதே வேந்தன் கையெதே தேய்த நோக்கித்  
தண்ணோ முடியின் பாவகாத தமனியப் பீடங் காட்ட  
வண்டமிழ விரகர் மேனி யதன்மிசை யிருந்தாரா ; மாயை  
கொண்டவல மணை ரெல்லாகு குறிப்பினு ளசசக கொண்டாரா.

(இ - ள்) கண்ட...நோக்கி - கண்ட அப்போதே அரசன் கைகளை எடுத்துத் துக்கி வழிபடும் பண்பு பொருளுதம்படி நோக்கி; தண்ணோ...காட்ட - குளிரந்த மலாகளையுடைய தன்னு முடியின் பக்கத்தில இடப்படமுருந்த பீடத்தில் எழுந்தருளும் படி கைகளைக் காட்ட, வண்டமிழ...இருந்தாரா - வண்மையுடைய தமிழ விரகராகிய பிள்ளையா அதன்மேல் எழுந்தருளி அமாந்தருளினார், மாயை...கொண்டாரா - மாயக் களைக் கொண்ட வண்மையுடைய அம்மனாகள எல்லாரும் குறிப்பினுள்ளே பயங் கொண்டார்கள்.

(வி - ரை) கண்ட அப்பொழுதே ..நோக்கி - கண்ட என்றது முன்னா விருப் பொடு கண்ட காட்சி.

கண்ட - முன்பாட்டில் “கண்டான்” என்றபடி கண்ட, அப்பொழுதே - நோக்கி என்க; அக்காட்சியோடு உடனிகழ்ச்சியாய நோக்கம் நிகழ்ந்தது; இங்கு நோக்கம் என்பது வழிபடும் பண்பு காட்டிப் பாவை குறித்தது, “கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி” எனபுழிப்போலக் கொள்க, நோக்குதல் - ஒரு குறிப்பினொடு

பாத்தல், எய்த - வழிபடும பண்பு பொருந்த; வரவேறும் தன்மை பொருந்த  
என்றலுமாம்;

அப்பொழுதே கை எடுத்து - நோக்கி - பீடம் காட்ட - கை எடுத்தலும், நோக்கு  
தலும், பீடம் காட்டுதலும் ஒன்றனபின் ஒன்றாய் எழும் மன சிகழ்ச்சிகளின் வழி  
சிகழினும் விரைவு பற்றி ஒருங்கே நிகழநன்வாகக் காணப்பட்டன என்பது; கை  
எடுத்து - நேரே எழுந்த கை கூப்பி வணங்கும் ஆறதல் இல்லாது நோய மிக்கிருந்  
தமையால் கைகூப்பி என்னாது கை எடுத்து என்றா; கை எடுத்தல் வழிபட்ட நிலை  
புணர்த்தும் வகையால் கையை மேல் எடுத்தல், நோக்கி என்றதும், பீடம் காட்ட  
என்றதும் இவ்வாறு அரசன் உட்பட்டிக் கிடந்த நோயினைக் கூடிய நிலையை உணர்த்து  
தல் காண்க; வெப்ப நோயின் கடுமையால் அரசன் முடியசையும் நிலையிற் கிடந்தான்  
என்பது “ துளங்கும்முடித் தென்னன் முன்னிவை ” (கொலி - ஆலவாய - 11)  
என்று அப்போது அங்கு அருளிய பிள்ளையாரது தேவார அகச சான்றினால் அறியப்  
படும். எய்த - அணுக எய்தியபோது என்றலுமாம்.

பீடம் காட்ட - இப்பீடத்தி லிருநகன் என்று கையிறு காட்ட; சிவ பூசை  
யில் இறைவரை எழுந்தருளுவதற்கு முறையில் ஆவாகனம், காபனம், சன்னி  
ரோதனம் முதலிய கிரியைகளின் பொருட்டுக் கையிறு உரிய முத்திரைகள்  
காட்டும் தன்மையும் ஈண்டிக் கருத்த தக்கன.

கூண்டுனர் முடியின் பாங்கு - பீடம் - “ முடியின் பக்கத் திடுக என ”  
முன்ன அரசன் கூற, அமைச்சனா அவ்வாறே இடுவீத பீடம்; தன் துணி முடி -  
வேப்பமலாக் கொத்துக்களணிதல் பாண்டியாக் குரியது, துணி - இடம் நோக்கி  
வேப்பமலாக் கொத்துக் குறித்தது; கடுஞ்சுர நோய் கொண்டா முடிப்பக்கம் வேப  
பிலைக் கொத்துகளை இட்டு வைக்கும் வழக்கின் குறிப்பும் ஈண்டிக் கொள்ளத் தக்கது,  
“ மருத்து நூலவா தமகளபல் கலைகளின் வகுத்த, திருத்தரு தொழில் யாவையும்  
செய்யவும் ” (2612) என்றது காண்க. வெப்பு நீங்க இட்ட வேறு இலைகளுமாம்.

அதன்மிகை மேவி யிந்தார் என்க; அணைந்து அதன் மேல் எழுந்தருளி  
அமாந்தருளினா.

மாயை கொண்டார்-மாயை - முன்கூறிய வருசம் பொய் முதலியவற்றைக்  
குறித்து கின்றது; வன்மையாவது கனமனம், வன்கண்மை; எவ்வாறானும் தமது  
சமயக் கொள்கையை விடாத வன்மை நிலை என்னுமாம்.

அச்சம் குறிப்பினுட் கொண்டார் - குறிப்பாவது மனத்தின் எழுந்த குறிப்பு.  
அச்சம் வெளிப்படாமல் உள்ளேகொண்டனா என்க. “அச்சம் மறைத்து” (2653);  
“ பயத்தால் நெஞ்சு சோரவும் பீய்கை சோரநிலா கின்றா ” (2656), “ ஊறுடை  
நெஞ்சி லச்சம் வெளிப்பட ஒளிப்பா போனது ” (2715) முதலியவை காண்க;  
இனி, இவ்வாற்றித, தென்னவன் கண்டு - நோக்கிக், காட்டிய குறிப்பினாலும்,  
பிள்ளையா எழுந்தருளிய குறிப்பினாலும், பீடத்திற் மேவியமாத குறிப்பினாலும்  
அச்சம் கொண்டனா என்றலுமாம்; குறிப்பினுள் - முன்பொருளில் உள் - ஏழாம்  
வேற்றமைப் பொருளும், பின்னையதில் மூன்றாவதன் பொருளும் கொண்ட  
தென்க.

2651. சேழியனும் பிள்ளை யார்தந் திருமேனி காண்பு பெற்று

வழியுந் நோக்க லாலே வெம்மைநோய் சிறிது நீங்கி

யழிவுறு மனநோர் நிற்க வந்தனா வாழவை நோக்கிக்

“ கெழுவறு பதியா ” தென்று விருப்புடன் கேட்ட போது, எஞ்சு

வேறு

2652. “பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புனற்புனப் புறம்பணை குழ

கன்னிமகிற் கழமலநாங் கருதுமு” சென்சுகிறநத

பன்னிரண்டு பெயாபற்றும் பரவிபசொற ற்ருப்பதிகந்

தேன்னவன்முன் பருளசெய்தார திருஞான சம்பந்தநா

எடுச

2651. (இ - ள்) செழியனும் நீங்கி - பாண்டியனும் பிள்ளையாரது திரு  
மேனியைக் காண்ப பெற்றவனாகி விழ்பொருந்த நோக்கியதனாலே வெப்ப நோய்  
மேலும் சிறிது நீங்கப் பெற்றது ; அழிவுறு மனம் நோக்கிக - ஒருநிலை நிலலாது வச  
மிழ்ப்பதும் சிறிது வசமுழுவதமாகி நின்ற மனம் ஒரு வகையாய் நேரே நிற்கவும்  
பெற்றது ; அந்நணா கேட்டபோது - அந்நணா வாழ்வாக வந்தவதரித்த பிள்ளையாரை  
நோக்கி “வாழவு பொருந்தகிலைப் பெற்ற பதியாவது யாது?” என்று விருப்பத்  
துடனே கேட்டபோது , எடுக

2652. (இ - ள்) பொன்னி என - காவிரி பாய்ந்த வளந் தருகின்ற சோழ  
நாட்டிலே நீர் நிறந்தத வயல்களையுடைய மருத்திலும் குழந்த அழியாத மகில சுற்றிய  
திருக்கழுமலம் என்பது நாம் கருகும் ஊராகும் என்று ; சிறந்த திருப்பதிகம் -  
சிதப்புகடைய பன்னிரண்டு பெயாங்களையும் பற்றிப் போற்றிய கருத்துடைய திருப்  
பதிகத்தினை , திருஞானசம்பந்தா - ஆளுகைய பிள்ளையார் ; தென்னவன் முன்பு  
அருள செய்தார் பாண்டியன் முன்பு அருளிச் செய்தனார் ; எடுச

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒரு முடிபு கொண்டன

2651. (வி - ள்) செழியனும் - முன்னாக கண்டு முட்டு என்னும் அம்ணா  
கொள்கையுட்பட்டு நின்ற செழியனும் என உமமை சிறப்பு.

காணப்பெற்று - விழியுந் நோக்கலாலே - முன்னாக கண்ணான (2649) என  
தும், “எய்த நோக்கி” (2650) என்றும் வந்தவிடத்துரைத்தவை பாராக , இதனை  
மீண்டும் கூறியது அதன் விளைவாக “வெம்மை நோய் சீறித் நீங்கி”ய தன்மை  
சரித்த கதை புணர்த்ததாய் எனவும், இவ்வாற்றிற்குக் காணப்பெறுதல் அரசன்யாலும்,  
விழியுந் நோக்கல் பிள்ளையார்பாலும் நிகழாதனவாகக் கொண்டு, அரசன் பிள்ளை  
யாரைக் காணப்பெற்றதனை, அதனோடு பிள்ளையாரால் விழியுந் நோக்கவும் பெற  
முன் என்ற குறிப்புப்பட உரைத்தல்லமாய் ; இப்பொருளில் நோக்கம் அருள நோக்க  
மென்னும் சாட்களே தீர்க்கை ;

விழியுந் - அரசன் கண்ட பாண்டியோடு பிள்ளையாரது அருட் பார்வைப் பொருந்த,

நோக்கலாலே வெம்மை நோய் சீறித் நீங்கி - முன்னா நாம் மகிர்முஞ்  
செல்ல வானபோ கயாவு தன்னே அகன்றிட - மறைந் சிறுவ வந்தால், இந்நோய்  
அகலுமேல் அறிவேன் - வென்றவா பகருஞ் சேவன் என்று சொல்லும் தன்மை  
பெற்றான் (2620) ; அவர் வரவு கூற, மேலும் முற்றமா சிறிது நீங்கப் பீடம் முடி  
யின் பக்கத்திடுக என்னவும், மறச்சிரியாரை எதிர செலவும் கூறவல்லனான (2644) ;  
அதனோடு கைதவம் பேசமாட்டேன் என்று கூற மனவன்மையும் பெற்றான் (2647) ;  
நண்பு பிள்ளையாரைக் காணப்பெற்று நோக்கவும் பெற்றபோது மேலும் வெம்மை  
நோய் சிறிது நீங்க மனங்கிற் நிற்கப் பிள்ளையாரை விருப்பமுடன் “உய்யு பதியாது?”  
என்று கேட்கும் வலிமையும் பெற்றான் ; எனறிவவாறு படிப்படியாய் நோய் நீக்கமும்  
அறிவு வளக்கமும் பரம் குருநாதராகிய பிள்ளையார் சாாபிறை பெற்றமையும், மேலும்  
இவ்வாதே பெற நிற்பவையும் கருதுக.

அழிவுறும் மனம் நேர் நீங்க - முன்னே நோயின் கடுமையால் அழிந்த வச யிழந்த மனம் நேராக நிற்க. “கருத்தழிந்தனரை மறந்தனை” (2612), சிறிது அளவு நீங்கலாலே அழிவுறும் மனம் என்றா; “துளங்கும் முடித்தென்னன்” (தேவா) என்றது நோயின் கடுமை காட்டிற்று அழிவுறும்மன்னோ—என்பதும் பாடம்.

அந்தணர் வாழ்வு - பிள்ளையா. வாழ்வு - வாழவு தருபவரை வாழ்வென்ற அபசாரம். கேழுவ - பொருந்ததல.

கேழுவறு பதியாது - கேழுவதல் - உமமால் வாழவு பெறதல; பதியாது? - உமது ஊர்து என்றது புதியரை வரவேற்கும் முறையில் விருப்புடன் அவரோடு பேசத் தொடங்கும் மரபினில் இவ்வாறு வினவுதல் உலக வழக்கு. “வளவா சோண்டு வண புகல்” (2583); “தாவிலசாக கழும்லத்தான” (2589) என்று கூறிய வாதறா பிள்ளையாரது பதியினை முன்னரே அறிந்த அரசன், பின்னரும் பிள்ளையாரை இவ்வாறு வினவுதல் மேற்கூறிய உலக மரபு வழக்குப் பற்றியது.

விர்ப்புடன் கேட்டபோது - அம்மனா சார்பால் முன் வெறுப்பு நிலையில் அரசன் கிணறமை முன்கூறிய ஒருமைச் சட்டுக்களாலும், மனங்கழ்ச்சி, புறங்கழ்ச்சிகளாலும் அறியப்படும்; “என்குறைவீ; சீர்தாம் யார இயம்பும்” (1797) என்புழிப் போன தவை வெறுப்பின் சிகழும் வினாக்கள்; ஈண்டு அவ்வாறன்றி முன்னே கிலைமாறி விருப்பின் நிகழ்ந்ததென்க

கேட்டபோது - அந்நிச்சய்தாள் - என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 753

2652. (வி - ரை) பொன்னி வளநதநு நாடு - சோழநாடு; புனர் பழனப் புறம்பணை துழ் - நாட்டு வளமும், சிறப்பும், நிலமும், பிறவும் குறித்தாக கூறியபடி.

கன்னிமதிற் கழும்லம் - நகரச சிறப்பு, பதியாது என்று வினவியவன் தமது நாடல்லாத பிறநாட்டரசுளுதலின், ஆறும் நாடும் நிலமும் பிறவுமாகிய சிறப்புக களுடன் எடுத்தக் கூறியறிவுறுத்ததல் முறையாதலின் வாளா பதியை மட்டில் கூறுது இதனுடையும் கூறிய தென்க. கன்னி - கட்டழியாத தன்மை.

பன்னிரண்டு பதிகம் - சீகாழியின் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்களுடைய பற றுக்ககொண்டு பரவிய சொனமாய்கிய திருப்பதிகம்; பற்றும் - பதிகம் என்றும், சோற்றிற்ப் பதிகம் என்றும் கூட்டுக, பற்றுதல் - பெயர்களுடைய பொருளாகக் கொள்ளுதல். பரவிய - பெயர்களை அகித்த; “கைதொழுது பாடு மூரே” (3) “நாம புகழு மூரே” (5) “நாம கருது மூரே” (2 - 6 - 9) எனவரும் பதிகம் பாகக்க. ஒவ்வொரு பெயர்பற்றிய ஒவ்வொரு பாட்டும் நூல் - பனுவல் - எனப்பட்டன.

பெயர்பற்றும் பரவிய - “பெயரை நாளும், பரவியசோப பன்னிரண்டு நன னூலா” (12) என்ற பதிகத் திருக்கடைக் காப்பின் கருத்து; நாம கருதும் பதி யாகிய ஊரே அதனைப் போற்றினால் உயிதி தரவல்லது என்று அரசனுக்குக் கூறியபடி.

கழும்ல நாம் கருது முள் - இது பதிகத்தின் மகுடமாய் உள்ள கருத்து; பதிகப் பாட்டுத்தோறும் வரும் முடிபுகாண்க. பன்னிரண்டு பெயர்களுள் ஒன்பது பதினொன்றும் கூறி அவற்றை உள்ளிடும் இதனோடு பன்னிரண்டு பெயர்களாய் நிகழும் ஊர் என்பது; கழும்லப் பெயரால் முடித்து மகுடமாகிக்க கூறியது அது பன்னிரண்டனுள் இறுதி ஊழியில் பெற்ற பெயராதலாலும், ஈண்டுப் பாண்டியனை மலங்கழுவி உயயக்கொண்டு நாட்டினரை உயவிக்கும் ஆசாரியராக எழுந்தருளியுள்ள குறிப்பினாலுமாம்; “அமண் மாசு கழுவுதற்கு” (2549) என்று எழுச்சியில் இக் கருத்தினைத் தொடக்கத்திலே காட்டியதனை நினைவு கூர.

பன்னிரண்டு பெயர் பற்றும் பரவிய கோற்றிந் பதிகம் - “பிரமணூ வேணு புரம்” என்று தொடங்கிப் பன்னிரண்டு பெயர்களை யும் பாட்டுத்தோறும் உட்கொண்டு போற்றிய காந்தாரப்பண - திருச்சக்கரமாதறு என்ற பதிகம். பெயர் பெற்றுப் பரவிய என்பது பாடமாயின், ஒவ்வொரு பாட்டும் பன்னிரண்டு பெயர்களை உட்கொண்டும், பிரமணூ முதல் கழமலமீராக அவ்வரிசையில வரும் பெயர்களை முதலாகக் கொண்டும், ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி முடிபு பெற்ற நன்னூலாகிய பணுவன் மாலை யாகிய என்றாகத்துக் கொள்க; பெயர் பெறுதலாவது கொண்டு தொடங்கிய கலப் பெயரையே அவ்வப் பாட்டின் பெயராகப் பெற்றதல்; முதல் பாட்டிப் பிரமணூப் பாட்டு; இரண்டாவது பாட்டு வேணுபுரப் பாட்டு, முன்றாவது பாட்டு புகலிப் பாட்டு என்றிவ்வாறு கொள்க, இப்பெயர் முற்பற்றி 1912ல் உரைக்கவை இங்கு நினைவுச் சூரத தக்கன “மௌரி டு காங்கிய” (பஞ்சம் - 1).

கேன்னவன் முன்பு அருள் செய்தார் - பதினெனவிய அரசன முன்பு அவனைத் தேற்றத் தர பொருட்பு அவனது அரண்மனையில் அருளப்பட்டது என்று பதிக வரலாறு கூறியபடி, ஈகாழிப் பதிகமாயினும் மதுரையில் அருளப்பட்டது என்பதனை உளவகொள வைத்து எடுத்துக் காட்டியது ஆசிரியரது அருடகவியலம்; இவ்வாறே பின்னாத தாகையார சாவிஞ்ஞல தோணியமாநகரைக் கண்டு போற்றிய “மண்ணினல” என்ற பதிகம் மதுரையில் திருமடத்தி லருளப்பட்டதென வரலாறு காட்டுவதும் காண்க

திருஞான சம்பந்தர் - பின்னையாரது திருப்பெயர் முதறும் கூறியருளியது திருக்கடைக் காப்பில் “நாவினலம் புகழ்சீர நானமறையான ஞானசம்பந்தன்” என்றருளியதனைக் குறிக்கொள வைத்ததனோடு, பாண்டியனுக்குத் திருஞானத்தைப் புகட்டி ஆட்கொள்ள வந்த குறிப்புபெற வைத்ததும்யாம். 754

### திருக்கழமலம்

திருச்சிறைமபலம்

திருச்சக்கரமாதறு - பன் - காந்தாரம்

பிரமணூ வேணுபுரம் புரலி வெங்குருப் பெருநீரத் தோணி  
புரமணனு பூந்தராய பொன்னஞ் சிரபுரம் புறவஞ் சண்பை  
அரண்மன்னு தண்காழி கொச்சைவய முள்ளிட்டங் காதி யாய  
புரமணூ பன்னிரண்டாய் நின்றதிநக் கழமலநாம் பரவு முரே (1)

காவி மலப்புரையுங் கண்ணூர் கழமலத்தின் பொயரை நாராய  
பரவியசீர்ப் பன்னிரண்டு நன்னூலாப் பத்திமையாற் பணுவன் மாலை  
நாவி னலம்புகழ்சீர நானமறையான ஞானசம்பந்தன் சொன்ன  
மேவி யிசைமொழிவார விண்ணவரி வெண்ணுதலை விருப்பு னாரே (12)

திருச்சிறைமபலம்

பதிகக் குறிப்பு:—கெடுவுறு பதியாது என்று வினவிய அரசனுக்குப் பிரம புரம் முதலிய 12 பெயர்களை யுடைய திருக்கழமலம் நாம் கருதும் ஊர் என்று விடை கூறியது. குறிப்பு: இப்பதிகத்துள் ஒவ்வொரு பாட்டும் தனித்தனி அவ்வொரே கருத்துக் கொண்ட பணுவல்; அது 12 போகளைக் காலக்கிரம வரிசையிற் போற்றிய தனூல் மாலையாம்; அப்பன்னிரண்டு பெயர்களை அவ்வரிசையுள்ளே சுழன்று வருதலால் சக்கரமாதறு என்பப்டும். “பன்னிரண்டு நன்னூல்” என்றதும் காண்க

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) உள்ளிட்டு - சோதது, உள்ளிட்டுப் பன்னிரண்டாய் நின்ற ஊர் - முன்கொண்ட பதிகொரு பெயர்களுடன கழமலம் என்பது



சேர்த்துப் பன்னிரண்டு பெயர்களுடையதாய் வினா ஊர் எனக் ; இப்பன்னிரண்டு பெயர்களும் அவ்வரிசையில் வருமாறு தனித் தனியே தொடக்கமாக வைத்தும், பன்னிரண்டு பெயர்களுையும் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் வைத்தும் போற்றுகலால் இப்பதி கம் டன்னிரண்டு பாட்டுக்களையுடையதாயிற்று, “பெயரை நாளும் பரவிய சோப பன்னிரண்டு நன்னூலா” என்பது காரணக், ஆத்யாயபரமன் - ஊழிகடந்த முதலவர்; சிவன் (2); வெள்ளம் - ஊழி; ஒங்குதல் - மிதத்தல்; ஒங்குந் தோணிபுரம் - ஓங்குதலால் இப்பெயர் பெற்றதென்பா உடம்பொடு புணாதகி ஒதினா: முன பாட் டில் பெருநீர்த் தோணிபுரம் - என்றதும் இக்கருத்து; கோட்டாறு - சீகாழியில் வரும் ஆறு; செல்வம் காணிய - செல்வங்காணும் பொருட்டு; காணுதல் - அனுப விகப பெற்தல்; (3) நீமேல்நின்ற முதார் - மிதந்தகோணிபுரம்; அமரர் பெருமார் கின்பம் பகநூர் - இந்நிரனுக்கு அபயம் கொடுத்தகருத்த சரிதக்குறிப்பு, (4) தலை பண்டு ஆண்ட முதார் - சிரபுரம்; வழிமொழிதிருவிராகம் முகநியவை பாரகக்; (5) தோல் நீரில் தோணிபுரம்-பழைய ஊழிகளில் மிதந்ததனால் தோணிபுரமாகிய ஊர்; இன்-நீர் இனிய நீர்மையுடைய; இல் நீர் என்று கொண்டு இந்நிரன் மறைந்து தங்கும்- இல்லாக - வீடாக - உதவிய வேணுவின் காரணமாகக் கொண்ட என்றலுமாம்; சீலம்ப னகர் - சிரபுரம் “சிலையான மலிந்த சீர்ச்சிலம்பன் சிரபுர மேயவனை” (பல பெயர்ப பத்து - தக்கேசு - 7); பொன்னீர் - அழகிய; (6) தாமரையான் - பிரமன்; தலை முன் ஆண்ட அண்ணல் நகர் - சிரபுரம்; (7) ஆரத்தாய் - பூந்தாய்; (10) இன்ன பெயர் பன்னிரண்டும் - உடையவூர் எனக்; “பெயர் பற்றம்” (2652); (11) நீச்சல் - மிததலும், மிததல் என்பது எதுகை நோக்கி மிச்சல் எனவந்தது; நம்மேல் அச்சங்கள் நீர்த்தநூலும் அம்மான் - அரசனுக்கு அஞ்சல் அளித்ததற் குறிப்பும காரணக்; (12) பாவிய - பரவிய; பாவுதல் - பரப்புதல்.

2653. பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப் பீடத்தி் விருந்தபொழுது  
துள் ளநிறை பொருமையின லுழையிருக்க காரமணர்  
கொள்ளுமனத திடையச்ச மறைத்துமுகங் கோபத்தீத்  
துள்ளியெழு மெனக்கண்கள் சிவந்துபல சொல்லுவார் ; எருரு

2654. காலையெழுங் கதிரவனைப் புடைசூழங் கருமுகில்போற்  
பீலிசேர் சமண்கையர் பிள்ளையார் தமைச்சூழ்வார்  
ஏலவே வாதினால் வெவ்வதனாக் கெண்ணித்தார்  
கோலுறா லெடுதிதோதித் தலைதிரிப்பக் குரைத்தார்கள். எருரு

2653. (இ - ள்) பிள்ளையார்...பொழுது - பிள்ளையார் அழகிய பொற்பீடத்தி்  
எழுந்தருளியிருந்த போது; உள்ளம்...அமணர் - மனத்துள் கிறைந்த பொருமையி  
னாலே பகததிலிருந்த கரிய அமணர்கள், கொள்ளும்..மறைத்து - மனத்தினுட்  
கொண்ட அச்சத்தை மறைத்து; முகம்...சிவந்து - முகத்தினில் கோபத்தினால்து  
துள்ளி எழுவது போலக் கண்கள் சிவந்தது; பல சொல்லுவார் - பலவாறு சொல்வார்  
களாகி; எருரு

2654. (இ - ள்) கால...போல காலையில் இளங்கிளி பரப்பி எழும் சூரியனைப்  
பக்கங்களிற் சூழும் கரியமுனிற் கூட்டம் போல; பீலிசோ...சூழுவார் - மயிற் பீலிகளை  
ஏந்திய சமண்கையர் பிள்ளையாரைச் சூழவாராய்; ஏலவே...எண்ணி - பொருந்தும்படி  
வாதினால் வெவ்வதற்கு எண்ணம் கொண்டு; தாம்...குரைத்தார்களா - தாம் பேணி

ஆருகத தூல்களிற கண்ட பொருள்களை எடுத்துச் சொல்லித் தலைகள் திமிர்க்கும்படி குறைத்தார்கள். எடுக

இதே இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

2653. (வீ - னை) உள்ள நிறை பொறுமையினால் - அவருள்ளதில் முன்னமிகு கிறைநிறுத்தமை காரணமாக; ஈண்டு பொறுமையாவது அறநெறியை முன்காட்டி வருசனை பொய் முதலிய உபாயங்களால் சைவத்தை ஒடுக்கித் தாமே வாழ வேண்டுமென்ற மனக்கிலை குறித்தது, இது அழககாறு எனப்படும்; “அழககாறுவா வெகுளியினனாசொ னானும், இழுககா வியனற ததம்” (குறள்) என்ற விடத்து அழககாறு என்பதற்கு ஆசிரியர் பரிமேலழகர் பிறராகக் கொள்ளுமென என்றாரைத்தது காண்க

பொறுமையினால் கண்கள் சிவந்து பல சொல்லுவார் - அழககாற்றினால் அவாவும், அது முற்றுப்பெற்றதோடு வெகுளியும், அது பற்றிக் கடுகு சொல்லும் என இவை ஒன்றுபற்றி ஒன்றாக மேன்மேல் தொடர்ந்து வரும் என்ற முனை திருவள்ளுவர் கூறியபடி ஈண்டு அமணர் பொறுமையினால் கண்கிவந்து பல சொல்வாராயினா எனக்கண்டு கொள்க; மேலும் இறுதியில் இப்பொறுமை காரணமே யாகித், தங்களவாய் சொன்னது தாமே தனியாதி வழங்கிக் காணில், வெவ்வேறு வேறறுவானிவ வேறதனே யென்று சொன்னா” (2656) என்பதும், “அழககாறு நெனவொரு பாலி திருச்செறத்த, தீயுழி யுய்த்து விரிம்” (குறள்) என்றபடி அதுவே அவர்களை அழிவினகட் செலுத்தவதும் காண்க

உள்ள நிறை - அழககாறு வந்தபோது அது வேறு எந்த நற்குணத்திற்கும் இடந்நராது தானே உள்ளத்தை முழுதும் கவர்ந்து கொள்ளும் என்பது.

உழையிந்நத காமணர் - அரசனது நோய் கேட்டு வந்து அதனைத் தீர்ப்பதற்குச் சூழநது நின்ற அமண குருமார், கார் என்றது புறக்கருமையும் அக்கருமையும் குறித்தது; அழககாறு முதலிய தீக்குணங்கள் தாமதத்தினின்றும் போதுவன என்பதும், தாமதத்துக்கு கிறம் கருமையாகக் கூடப்படுவதும் காண்க, அழககாறு முதலிய கண்களையும் இழுககென்று தள்ளாது மகக்கொண்டு ஒழுதுதலின் இவர்கள் புறத்துக் காடமொறு அறவோராகாது மறவோரேயாவா என்பதும் குறிப்பு.

மனத்திடைக் கொள்ளும் அச்சம் - எனக். இரண்டனுரையும் அத்துச் சாரியை யும் தொக்கன;

முகம்கோபத்தீத்துள்ளி எழும் எனக் கண்கள் சிவந்து பல சொல்லுவார் - முகத்தின் கண்ணை சினமாசிய தீதுள்ளி எழுவது போல, கோபத்தைத் தீயாகக் கூறுவது மரபு, தன்னை மேற்கொண்டாரைத் தான் உட்படுத்தி எரித்து விடுதலுபற்றி; எரித்தலாவது பல்வாறறும் உள்ளும் புறமும் குறைவித்தல்; “உள்ளம் கவாறதெழுந் தோற்குனெம்” என்பது நீதிநூல், தீக கொழுநது விட்டுமுதற் கீடம் முகமாகவும், தூக்குக் கண்சிவத்தல் தீயாகவும், பல சொல்லுதல் தீதுள்ளி எழுகலாகவும் உவமிக்கப்பட்டன; உருவும் வினையும் பற்றி எழுந்த தொடர் நிலையுமாம், “எரி துள்ளினுலென வெகுண்டான” (727); “கதமிக் கெரிகதி” (சிவஞான போதம் - 10 - குத - வெண) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் பாரக. “உளத்திடைக் கிளாந தது சினத்தி; காட்டம் எரிகாலவ, புறக் கண்ணுவன் துண்டம்” (முககு); (கந்தபு - அகரே - மகே - செல் - 37)

பல - பொருத்தாவையும் சொல்லத்தகாதவையும் என்பது குறிப்பு, இவை இன்ன என்ற கூறுதல் பல என்றொழிந்தது மிகுறிப்பும் உயர் கவிமரபுமாம்.

சொல்லுவார் - குரைத்தார்கள் எனவரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

அனற்கண்கள்—என்பதும் பாடம்

755

2654. (வீ - கை) காலே ..ழகில்போல்-பிள்ளையார் தமைப் பீலி சேர்கையர்  
தூழ்வார் - பிள்ளையார் காலே எழும் கதிரவனுக்கும்; பீலிசோகையர் கருமுகிலினுக்  
கும் உவமிகப்ப பட்டனா; உருபபற்றி வந்த உவமம்; முகில் சூழதல் - மெய்யாற  
சூழதலுக்கு விளைபற்றி வந்தது; காலே எழும் கதிரவன் என்றதனால் சொந்திரம்  
போந்தவாறு காண்க; “காலையே போனநிலம்கும் மேனி” (அற்-அந்.) என்ற  
அம்மையார் திருவாக்கும் காண்க;

காலே எழும் என்றதனால் முன்னுள் இரவின் இருளை ஓட்டி எழும் கதிரவன்  
செயல்போல முன்னே சூழநதிருந்த அம்மிருளைத் தூர்த்துதலும், கதிரவனைப் புடை  
தூழும் கருமுகில் என்றதனால் முகில் அவன்முன் தன் செயல் வலிமைபெற்று நிற்க  
மாட்டாது உடைதல் போல ஈண்டு அம்மண உடைந்த மறைதலும் குறிப்பிற் பெற  
வைத்த பண்பு உவமை நயமும் காண்க.

பீலி சேர் சமண்கையர் - பீலி - அம்ணகுருமார் எப்போதும் கையிற் கொள்  
ளும் மயிற் பீலி; கையர் - கையினை உடையவா என்றும், கீழமக்கள் என்றும் இரு  
பொருளும் பட உரைக்க நின்றது.

ஏலவே - காலமும், இடமும், பிறவும் பொருந்த மாற்றால், அவர் நோய்  
தீர்த்துத் தமமேல் வெற்றி கொள்ளு முன்பு என்ற குறிப்புமாம்.

வாதினில் வெல்வதனுக்கு எண்ணி - நோய் நீக்க மாட்டாமையால் தாம்  
தேறப்பதுவும் (2612—2616), அவர் அதனுள் வெற்றி பெற வுள்ளமையும்  
அறிந்த அம்மணர், அதனைவிட்டு நூல வாத்ததினால் வெற்றி கொள்ள எண்ணி.

வாது - நூல வாத்தம், வாதினில் - வாத்தப்பொருள் கருவியாக.

தாம் கோலும் நூல் - தாம் கைக்கொண்டு உயத்த ஆருகத் சமய நூல்; கோலு  
தல் - கற்பித்தல்; செய்தல் என்றலுமாம்; “வேறொரு சமயஞ் செய்தே” (தேவா)

தலை திமிர்ப்ப - தலை அசைத்தது; இது வாத்ததினை குறி.

“திமிர்தீதல் - சொல்லின் வேகத்தால் நடுக்குறறு வருந்ததல்” என்பர்  
ஆறுமுகத் தம்பிரானார்.

குரைத்தார்கள் - நாய குரைத்தல் போல இழி சொற்களைப் பொருளின்றி  
உரக்கக் கூவினார்கள். அவர்களது சொல்லிழிபு தோன்றக் கூறினா; இழி சொற்க  
ளாதலின் அவை இன்ன வெனக் கூறலுமாகா தென்பா இவ்வாறு குறிப்பிற் பெறக்  
கூறிய கவிதலும் காண்க; முன்னாப பல சொல்லுவார் என்ற குறிப்பும் காண்க:  
முன் கதிரவன் என்றதற்கேற்ப “சூரியனைப் பார்த்து நாய் குரைத்தாற் போல” என்ற  
பழமொழி நினைவுபடக் கூறிய நயமும் கண்டு கொள்க; நாய சினந்தொலித்தலைக்  
குரைத்தல் என்பது மரபு வழக்கு; இஃது எடுத்த பொருளை விட்டு விலக்கி வேறு  
மொன்றிற் செலுத்த முயலுதல்; தோலவியுறுவோர் கைக் கொள்ளும் உபாயங்களுள்  
ஒன்று; தமது பொருமை சினம் முதலிய தீக்குண மிகுதிபாட்டால் பாண்டியன்  
கிடந்த அவதியின் காலமு மிடமும் கூட நோக்காது அம்மண இவ்வாறு துணிந்தனர்  
என்க.

தூழ்வார் - சூழவாராகி; முற்றெச்சம்- பலவாறாய்ச் சூழ்வாராகி என்றும்  
சூழ்ச்சி - உபாயம் - செய்வாராகி என்றும் உரைக்க நின்றது; வரும்பாட்டுப் பார்க்க.  
சூழ்வார் - ஒதிக - குரைத்தார்கள என்றும் கூட்டுக.

756

2655. பிள்ளையா ரதுகேளாப் “பேசுதிர்ந்நும பொருளெல்லை  
யுள்ளவா” நென்றருள, ஆத்தைவாயப் பறிதலையர்  
துள்ளியெழுந தனேகராய்ச் சூழ்ந்துபத ழிக்கதற,  
வொள்ளியழை ரதுகண்டு பொருராகி யுண்ணுந்நகி, எருள

வேறு

2656. தென்னவன் தனை நோக்கித் “திருமேனி யெளியா போலும்  
இன்னருட் பிள்ளை யாரமற நிவ;ருவ ரெண்ணி லார்கள் ;  
மன்ன ! நின் மயக்க மெங்கள் வளளலா தீர நலகும் ;  
பிள்ளையிவ் வமணா மூளவா வல்லேறே பேச ” வென்றா. எருஅ

2655. (இ - ள்) பிள்ளையா ..என்றருள - பிள்ளையா அதனைக் கேட்டு  
“ உங்கள் கொள்கையின் படிக்குள்ள பொருள் முடிபுகளை உள்ளபடி பேசுங்கள் ”  
என்று அருளிச்செய்ய ; ஊததைவாய...கதற - ஊததைவாயினையும் பறித்த தலை  
யினையுமுடைய அவ்வமணா துள்ளி அநேகராக எழுந்து பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து  
பதறிக் கதறவே ; ஒள இழையார...உள மடுநகி - ஒளரிய இழைகளை அணிந்த  
பாண்டியா தேவியா அதனைக் கண்டு பொறுக்கலாற்றாது உள்ளம் கடுக்கமுற்று, எருள

2656. (இ - ள்) தென்னவன் தனை நோக்கி - பாண்டியனைப் பார்த்து ;  
திருமேனி...இவா - இளிய அருளையுடைய பிள்ளையாராகிய இவா எளிய  
ராம் சிறுவா ; உவா எண்ணிலாகள் - மற்ற அங்கு கிறகும் உவர்களாகிய  
அமணர்கள் எண்ணிலாதவர்கள், மன்ன...நலகும் - அரசனே ! உனது சுரனோயின்  
மயக்கத்தினை எங்கள் வளளலாராகிய பிள்ளையா தீரும் வண்ணம் அருள் செய்வா ;  
பிள்ளை...பேச என்றார். அதன்பின் இவ்வமணா வாது செய்ய வல்லவரானால் பேச  
வாராக என்றார். எருஅ

2655. (வி - ரை) அது - அமணா தாம் கோலும் தூல் எடுத்தோங்கி குரைத்த  
அதனை ;

நும் பொருள் எல்லை உள்ளவாறு பேசுதிர் - உமது சமய தூல்களுள் உண்மைப்  
பொருளாகக் கூறும் முடிபுகளை உள்ளபடி இவ்வாறு குரைத்தெழாமல் ஒழுங்குபடப்  
பேசுங்கள் என்றதாம்.

பொருள் எல்லை - முடிந்த கொள்கைகள் ; அதாவது சமய வாதத்தின் ஒழுங்கு  
பட அறதியிட்டுக் கூறும் முடிபு ; “ நீங்கள் செப்பிவரும் பொருள் நிலைமை தெரிக்க ”  
(புரா - 913) ; “ உங்கள் தலைவனும் பொருளும் உரைக்க ” (ஷட - 914) : “ நாட்டு  
கின்ற முத்திதான் யாவது ? ” (ஷட - 916) என்றும், “ புகழ்மீனும் மிறையு நூலு  
மத்தலைநின் றேரெய்தும கதீயும் ” (திருவிளை - புரா - மண சு - பட - 101) என்ற  
படி வாதிகளும் அச்சமயக் கொள்கையின்படி உவா கூறும் கடவுள் இலக்கணமும்,  
அளவையுள் இலக்கணமும், அச்சமயத்தோர் கொள்கையின்படி அடையும் முத்த  
யிலக்கணமும் எனவிறறை அடைவுபட முடித்துக் கூறுதல்.

உள்ளவாறு பேசுதிர் - வாதத்தின் அமைவில் ஒழுங்குபடுத்தி உரைக்கின்ற ,  
இதனால் அவர்கள் பொறுமையும் கிணமும் மேற்கொண்டு ஒழுங்கற்ற புறையில் பேசு  
ணர்கள் என்றதாம் ; “ பல சொல்லுவா ” (2653) “ குரைத்தாராகள் ” (2654)  
என்று ஆசிரியா கூறிய குறிப்புக் காண்க ; பல சொல்லுதல் - ஒன்றாக ஒழுங்கிற  
கூறுதல் பலவாறு கூறுதல்.

**பேசுதீர்** - சினந்த முறையிலணிப பேசுக என்க, இதனால் வாதிஸ் வெல்ல எண்ணி வாத்தத்திற் கறைகூவி முற்பட்டழைத்தோர் அம்ணாகள் என்பதும், அதனை உடனபட்டுப் பிள்ளையார அவர்கள் மேற்கொண்டெழுந்த சமய வாத்தத்தினை ஏற்று ஒழுங்குபட்ட முறையில் அதனைத் தாமும் செய்ய உடனபட்டு அழைத்தருளினா என்பதும் பெறப்பட்டன.

**ஊத்தை வாய்** - பல தலக்கிற புழு முதலிய பிராணிகள் சாகும் என்று பறமலக் காத ஒழுக்கமுடையராதலால் ஊத்தை மிக்க வாய் ; இதனால் வரும் துர்நாற்றத்தை மறைக்க அவர்கள் வாய்க்கு ஒரு மறைப்பு இட்டுக் கொள்ளுதலும் வழக்கென்பா.

**பறிதலையர்** - தலை மயிரைப் பறித்த நிலையினர் ; ஒருவா சமண ஆசிரமம் புக்கும் போது அதனில் முதியோர் பலா சூழ்ந்து “ இபதுக - பிச்சக் ” (இப்போது துக்கம் - பின்னால் சுகம்) என்ற மந்திரம் சொல்லிக் கொண்டு அவரது தலைமயிரைப் பறித்தல் அவா சமய வழக்குகளுள் ஒன்று என்பா.

**துள்ளி...கதற** - துள்ளி எழுதலும், ஒழுங்குபெற ஒவ்வொருவராயன்றி அனேகராய் எழுதலும், சூழ்ந்து கொள்ளுதலும், பதறுதலும், முறை தவறிக் கதறுதலும் முதலியவை வாத்தமுறைக்கேற்காத செயல்கள் ; பிள்ளையார் அருளியபடி நேரிய முறையில் வாத்தத்துட் புகாது இவ்வாறு பிழைபட நடந்து கொண்டதற்கு அம்ணர்களது பொறுமையும் சினமும் காரணமாம்.

**ஒள்ளிழையார்...உள்ளுங்கி** - ஒள் இழையார் - நேரிய துண்முறையினையே கொண்டு ஒழுக்குமவர் என்ற குறிப்பும் காண்க ; “ ஆயிழையாய் ” (சிவஞானபோதம்-7 சூத் - 3 அதி - வெண்பா) என்றவிடத்து “ நுணுகிய தூல்களை ஆராயவது ” “ இழை நூலாகலான ஈண்டுச் சாத்திரத்தை யுணர்த்திற்று ” என்று எழுது மாதவச் சிவஞான முனிவா உரை வகுத்தமை கருதுக ; பொறுராகி உள்ளுங்கி - முன்னே இரவில் கரந்து தீத்தொழில் செய்த அவர்கள் இங்கு நேரிலும் முறைதவறி ஒழுகத் தலைப்பட்டாராதலின், அதனால் யாது விளைபுமோ என்ற அச்சத்தால், காண்பொருத்த நிலையும் மன நடுக்கமும் விளைந்தன ; அன்றியும், இது தாயமைக் குணமாகிய கருணையின் விளைவுமாம் ; இதனை மேலவரும் பாட்டில் விரித்து “ இனஅருட் பிள்ளையா ரிவா திருமேனி எளியா போலும் - உவா எண்ணிலாராக ” என்பதும் காண்க, அம்ணர்கள் மேலும் அடாத செயல்களைத் தமது கூட்டப் பெருக்கின் வலியினாலும் பொறுமை கொண்ட மூண்ட சினத்தாலும் செய்ய முற்படுவார்கள் என்ற கருத்து எழுந்தது ; அதுகண்ட அமைச்சரும் அரசனும் இருக்கவும் அம்மையார் முதபட்டுத் தடுத்திலை “ அச்சந் தாயதலை யனபின் முன்பு கிற்குமே ” (574) என்றவிடத் துரைத்த நிலையின் தன்மையாலறிக

முள்வார் என்ற குறிப்பும் அச்சந் காட்டியது.

757

2656. (வி - றா) இது மறையாகக்கரசியார் மணங்கி அரசனை நோக்கி அம்ணர்களது தகாத செயலை முறையிட்டுத் தவிப்பார்போன்று கூறியது, நென்ன வள்ளன்னை நோக்கி என்ற குறிப்புகிது.

மற்று இன்னநூட் பிள்ளையார் திருமேனி யெளியர் போலும் என்க ; பிள்ளையார் திருமேனி எளியர் = உவா எண்ணிலார்கள் = வள்ளலார் நல்கும் = பிள்ளை அம்ணர் பேச என்ற நான்கும் திருவுள்ளத்துட் கொண்டு அம்மையார் கூறியவற்றுள், முதற்கண் எழுந்தது பிள்ளையாரது திருமேனியின் எளிமையேயாம் ! அதவே தாய் தலையன்பின் தன்மை.

மற்ற இன்னநட் பிள்ளையார் இவா திருமேனி எளியர் போலும் - இனிய அருள வனமையுடையா ஆயினும் திருமேனி இனையராதலின் எளியபோலும் எனற்படி.

போலும் - அருளின் வலிமையால் மேனியும் எளியரல்லாதிருத்தலும் கூடும் என்ற ஐயப்பாடு குறித்தது.

மற்று இவர் - அதுவரை மன்னனுக்கு மற்றவராய் கின்று இப்போது மன்னனுக்கு தமக்கு அணியராயினா என்ற குறிப்புப்பட்ட பிள்ளையாரை இவர் என்றார்.

உவர் எண்ணிலாடிகள் - உவர் - உரசுசுடடுசு சேயமைக்கும் அணிமைக்கும் இடைப்பட்ட நிலை குறிக்குமென்ப; ஈண்டு அமணர்கள் அப்போது அரசனுக்கு முற்றும் சேயாருமல்லராய், முற்றும் அணியாருமல்லராய் கின்ற நிலை குறித்தது. எண்ணிலாடிகள் - அரசனது நலமேயன்றித் தநலத்தினையும் தாம் கொளுவிய தீயினை வல கொண்ட பிள்ளையாரது வெற்றிப்பாட்டினையும் எண்ணுதாரா என்ற குறிப்புமாம். "அறநதநத தமக்குறுதி யறியாத புலவறிவோர்" (1300) என்ற கருத்துக் காண்க, உவர் - உவாதத்துக்கு வெறுத்து ஒதுக்குதற்கு - உரியார்கள் என்ற குறிப்பு பட்ட கூறியதுமாம்.

எங்கள் வள்ளலர் நீண்டயக்கம் தீர நல்தம் எனக எங்கள் - அருமைப்பாடு குறித்த பன்மை; தம்மையும் அமைச்சரையும் உளப்படுத்தி முன்க்குழசிக் குறிப்பு பெற வந்த உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை என்றலுமாம்; மயக்கம் - பொருளல்ல வறறைப் பொருளென்றுணராத மருளிறை போலத் தீயினை, மயக்கம் அதன் தீயினை வாகிய நோய் முதலிய தீயங்களின் தொகுதிகையற்று, மயக்கம் - 'கருத்தொழிந துறைமற்' (2611) திருநத்கலை சிறிதளவில் நீங்கியும் முற்ற நீங்காத மயக்க நிலை.

பின்னை - முன்னே மயக்கம்தீர அவா நல்கும், அதன் பின்னே; நல்தம் - உறுதி குறித்தது.

மூர்வார் - பொருமைபும் சினமும் மூர் பபெற்றோர்; வல்லலால் - வல்லலால் தொழிபவா என்பது குறிப்பு பேசுபதும்; அகரம் வியங்கோள் விசுதி. 758

2657 மாறனு மவரை கொக்கி "வருநதனீ!" ஸ்ரீமது, "மற்ற உவறுவா நெனநா" ஸ்ரீமது மவரை வெப்பபாழித் தருநா நீரும் ஆறணி சடைபி னுநத கன்பரா மிவரு நீங்கள் தெறிய தெயவத் தன்மை யென்னிடைத் தெரிபீ" ரொனறான.

(இ - ள்) மாறனும் என்று - பாண்டியனும் மங்கையாக்கரசியம்மையாரை கொக்கி "நீ வருநத வேண்டா" என்று சொல்லி, மற்ற...என்கொல் - பிற வேறு வாது என்ன வேண்டும், அருகா நீரும் இவரும் - அருகார்களாகிய நீங்களும் கூறிக் கையத் தரித்த சடையினையுடையாருக்கு அன்பாறிய இவரும், எனமேல் வெப்பு ஒழித்து - எனமேல் உள்ள இந் வெப்புகோயை ஒழியச் செயது, நீங்கள்...என றான - நீங்கள் அவ்வவா தெளிந்த தெயவங்களின் உண்மைத் தன்மையை என்னிடத்தில் விளக்குவீராக என்று சொன்னான்.

(வி - ரை) மாறனும் என்றான் - "மன்ன" (2656) என்று அரசன் என்னும் நிலையில் வைத்து அம்மையார் அருகிக் கூறி முறைப்பாடு செய்து, மிகைபட கிகழாத அமணர்களது செயலை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டினாராதலின் அந்நிலையினை மேற கொண்டே அரசன் முறைப்படுத்தி ஒழுங்குசெய்த நிலை கூறப்பட்டது. மாறன் - இதுவரை பற்றி கின்ற அமண சாப்பினதும் மாறிச் சைவ நெறியில் வரவுள்ளவன் என்றதும் குறிப்பு.

வருந்தல் நீ - உண்ணுகி முறைப்பட்ட அம்மையாரை அஞ்சல் என்றமைப்பது முதற்கடமையாதலின் இதனை முன்னே கூறினா.

மற்று வேறு - வேறு வேறு ; மற்று என்பது தன்னிடையனறி வேறுகிய என பதம், வேறு என்பது நோய் தீர்த்தலன்றிப் பிற என்பதும் குறித்தது.

என்மேல் - வெப்பு ஒழித்து - என்பது காரணக ; வாது - சாதி யொருமை.

என்மேல் வெப்பு ஒழித்து - தெரிப்பீர் - வெப்பு ஒழியச் செய்தலால் தெரியச் செய்வீராக ; ஒழித்து - ஒழியச் செய்தலால் எனக் காரணக குறிப்புப்பட வினதது.

அநகர் நீரும் - அன்பரா மிவரும் - இவர்களைத் தனித்தனி நோக்கிக் கூறியது ; தெரிய தெளிந்தது கைக்கொண்ட.

தேறிய தெய்வத்தன்மை - “தேறிய தொண்டரை” (திருவிருத்தம்) ; தெய்வத்தின் உண்மைத் தன்மையை என இரண்டனுருபு விரிகக.

தேரிப்பீர் - தெரியச் செய்வீர் - விளக்குவீர். இருதிருத்தவரையும் பிரித்துக் கூறியதனால் இருவரும் தனித்தனி தீர்த்து உண்மை காட்டுகளை என்றபடி ; “அவரும் யாமும் முன்னுற ஒக்கத் தீரக்க மொழிந்த” (2646) என்று அம்மணரது வஞ்ச மொழிகு “இருதிருத் தீரும் தீரும்” என முன (2647) குறிப்பிற கூறிய விடையினை இங்கு விளக்கி விரித்தது முறைசெய்து நியமித்தபடி ; பிள்ளையா விழியுற நோக்க லாலே வெம்மைநோய் சிறிது நீங்கியதனால் அரசன் இவ்வாறு அடைவுபடுத்தும் வன்மை பெற்றனன் எனக

ஆறணி சடையினுக்கு அன்பராம் இவர் - “மைநதன் - அணைந்தானேல்” (2585) என்றும், “கழமலத்தான சங்கரனருள் பெற்று இங்கு மேவினான்” (2589) என்றும் முன்கூறிய ஒருமைக் கூறுக்களுடன் இங்குக் கூறும் பன்மைகளை ஒப்பு நோக்குக ; இது பிள்ளையாரது நாமமந்திரக் கேள்வியும், திருமேனிக் காட்சியும், திரு கோக்கமும் பெற்ற திருவருட்பேற்றினால் முன்னைய நோயும் மயக்கமும் சிறிது நீங்கப் பெற்றமையாலாகியது.

என்னிடை - எனமுன எனவும் உரைக்க கின்றது.

759

2658. ஞானவா ரமுத முண்டார் நறவத திருவை நோக்கி

“மானினேர் விழியி னாய்கேனை ! மறமெனைப் பால னென்று  
நீரணி யஞ்ச வேண்டா ; நிலையிலா வமணர்க் கென்றும்  
யானேளி யேன லே”னென் றெழுந்திருப் பதிகம் பாடி, எசு0

2659. பெறறியா லருளிச செய்த பிள்ளையா தமக்கு முன்னஞ்

சுற்றினின் றழைத்த லோவா வருகர்க்குந் தென்னர் கோமான்

“இற்றைநா னென்னை யுற்ற பிணியைநீ ரிகலித் தீருந் ;  
தேற்றெனத் தீர்த்தார் வாதில் வென்றவ” ரென்று செபப ; எசுக

2660. மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு, வடிவுபோன் மனத்து மாசு

துன்னிய வமணர் தேன்னர் தோன்றலை நோக்கி “நாங்கள்

உன்னுடம் பதனில வெப்பை யொருபுடை வாம் பாகம்

முன்னமந திரிததுத் தெய்வ முயற்சியாற றீர்த்து” மென்றார்.

2658. (இ - ள்) ஞான ஆர் அமுதம்...நோக்கி - ஞானமாகிய நிறைந்த அமுதத்தினை உண்டாருளிய பிள்ளையார் நல்ல தவததையுடைய திருவாகிய அம்மையாரை

கோகதி ; “ மானின் நேர்வழியினுய கேள - மானின் விழியினைப்போனற விழிகளை யுடைய அமையே கேட்பாயாக ! ; மற்று எனை...வேண்டா - மற்ற எனைசிறுவன் என்று நீ யிகவும் அஞ்ச வேண்டாம் ; ‘ நிலையிலா அலேன் ’ ..பாடி - நன்னிலையிலலாத அம்ணாகளுக்கு என்றும் யான எளியேனவலேன் ” என்ற கருத்துடன் எழுகின்ற திருப்பதிகத்தினைப் பாடியருளி, ௭௬0

2659. (இ - ள்) பெறியால...தமக்கும் - திருவருளைப்பற்றிய தன்மையினால் அவ்வாறு திருப்பதிகம் அருளிச்செய்த பிள்ளையாருக்கும் ; முன்னம்... அருகாக்கும் - தன் முன்பு சூழ்ந்து வின்று குறைத்தலை நீங்காத அம்ணாக்குக்கும் (ஒன்றுபோலவே), “ இறைநான் , வென்றவா ” என்று - இன்றைய நாளில் என்னை மடைந்த “ இவ்வெப்பு கோயினை நீர் இருவீரும் தனித்தனி வேறாகி இகல வைத்து ஒட்டித் தீருங்கள் ; தெளிவுபெறாத தீர்த்தவாகளே வாழல வெற்றி பெற்றவராவா ” என்று ; தென்னா கோமான் - பாண்டிய மன்னவன் ; செப்ப - சொல்ல, ௭௬௧

2660. (இ - ள்) மன்னவன் மாற்றம் கேட்டு - அரசனது மாற்றத்தினைக் கேட்டு ; வடிவுபோல அம்ணா - உடம்பினைப் போலவே மனத்தினும் மாசு பொருந்திய அம்ணாகள் ; தென்னா தோன்றலை நோக்கி - பாண்டியனாகிய அரசர் பெருமானை நோக்கி, நாங்கள் என்றோ - “ நாங்கள் உனது உடம்பில் ஒரு பகத்தலை இடப்பாகத்தின் வெப்பு நோயை முதலில் மறக்கிரித்தது தெய்வ முபதசியினுலே தீர்ப்போம் ” என்றனா, ௭௬௨

இம்முன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன

2658. (வி - ரை) தீநு - திருப்போலவாரைத் தீநு என்றது உபசாரம். தவத் தீநு - தவமாவது பாண்டி நாடும அரசனும் சைவமும் ஒங்கும்படி செய்த தவம்.

மானின் நேர்வழி - இது பதிகத் தொடக்கம், பதிகச் சொல்லும் பொருளும் போற்றப்பட்டன ; மான் - மானின் விழி குறித்தது ஆகுபெயர். இங்கு இத்தன்மையாத கூறியது உண்ணாடுங்கி உரைத்த நிலையும், ஆதனால மருந்திப் பாவையையும் கண்டது பற்றியாம்.

மற்றுஎனை - மற்று - அமையாயா பிள்ளையாரைத் திருமேனி எளியா போலும் என்று எண்ணிய நிலைகுறித்தது.

நிலையிலா அம்ணா - நிலை - உண்மை நிலை ; நிலையிலாராதலின் - அவர்களுளியேனலேன் என்று காரணக் குறிப்புப்பட உடம்பொடு புணர்த்தி ஒதினா. நிலையிலாமை - தெளியா தொகுபொருளே பொய்யு மெய்யுமா மென்னும் புரையெறி என்ற குறிப்புப்பட நினைத்து.

என்றும் - இன்று இங்குமடமென்றி வேறு எங்கும் எப்பொழுதும்.

இப்பாட்டுப் பதிகக் கருத்துணர்த்திற்று. இப்பதிகமொன்றே தனி ஒருவரை முன்னிலைப் படுத்திக் கூறிய அமைதியுடையது.

தீருவையோத்த—என்பதும் பாடம்.

760

2659. (வி - ரை) பெற்றி - சிவத்தன்மை ; அவனருளாலல்ல தொன்றையுஞ் செயயாராய்த் திருவருள் வசத்தராய் நிற்பதனால் சிவச் செயலே தம் செயலாக கிகழும் தன்மை ; “ திருவாலவாயர் னிறக்கவே ” “ சொக்க நென்னு ளிருக்கவே ” என்ற பதிகம் காண்க.

பிள்ளையார் தமக்கும் அருகர்க்கும் - செப்ப எனக். இகலி - என்றதனால் ஒட்டித் தனித்தனி செய்க என்று வருத்தவாறு காண்க.



இற்றை நாள் உதற - என்றும், இற்றை நாளே தீரும் என்றும் உரைக்க கின்றது  
தேற்றேன - தெளிய - வினங்க ; விரைய என்றலுமாம் ;

தீர்ப்பவரே - என்று பிரிகிலை ஏகாரம் தொக்கது.

வேன்றவார், ஆவா என்று ஆக்கச் சொல் வருவிக் ; இப்பாட்டு அரசன கூறிய  
முடிபு : முனனா (2657) அருகி நீரும், அன்பராம் இவரும் தெரிப்பீர் என்ற  
பொதுப்படத் தன்முன செய்பும வாத்தாவது இது என்று கூறினான், இவரு அவவாதத்  
தின் முடிபு இது என்றும் கூறினான், “வாதசெயத் திருவுள்ளமே” “வாதில வெனதழிக  
கத் திருவுள்ளமே ” என்ற இரண்டு பதிகங்களால் முறையே பெற்ற அருட் குறிப்  
பின் வழி நிகழ்ச்சிமுறை தொடங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

கற்றும் நீன்று அழைத்தல் ஓவா - வேறு வாது என்னை ? வெப்பொழித்தது  
தெரிப்பீர் என்று அரசன ஆணையிட்டும் ஒழியாத, அக்கிரமித்து வன்கண்ணராயப்  
பின்னரும் குரைத்தக் கொண்டிருந்த ; அழைத்தல் - குரைத்தல் - கூவுதல். 761

2660. (வி - னா) மன்னவன் மாற்றம் - மாற்றம் - சொல். இவரு முன  
பாட்டிற் கண்டபடி வாத்ததின் முடிபு இது என்று மன்னவன் கூறிய பொருளுக்கு  
வந்தது ; மாற்றம் - மாற்றங்களின் - சொற்களின் - துணிபு ; இரட்டி மொழிதலால்  
மாற்றம் - மாறிய நிலை என்று கொண்டுரைத்தலுமொன்று, மாறிய நிலையாவது,  
“தென்னவன் றுணு முனசெய சீவ்னைப் பயத்தி னுலே, யநெறிச் சாரவ தன்னை யற  
மென நின்றது நிற்ப ” (2498), “தருண மன்னனு மவாகண் மாயத் தழுந்த ” (2510)  
என்ற நிலைமாறிப் ( “ செய்தவப் பயன்வற தெய்துஞ் செவவிமுன உறுத லாலே ”  
(2647) முன்னேச் சாரபுகொண்ட நிலை நீங்கிப் ) பின்னையத் தீர்த்தவரே வாதில  
வென்றவராவா என்று முடிபு கூறியது, “வணிகனவாய மாற்றந கேட்டு” (1764)  
என்ற காரைக்காலம்மையார் புராணமும் காண்க.

வடிவுபோல் மனத்தும் மாசு துன்னிய அமணி-வடிவு மாசு துன்னுதலாவது  
உடல் கழுவாமையாலும், பல துலக்காமை, மயிர் பறித்தல் முதலிய மரபினாலும்,  
“வோவறதற மாஞ்சார வெயிலினின்றுழலவாரும் ” (பிள - தேவா - அண்ணாமலை -  
கட்டபாடை - 10) என்றபடி வெயிலினிறதல், சுடுபாறை கிடத்தல் முதலிய ஒழுக்கி  
னாலும் உடலில் மாசு - புற அழுக்கு - மிகுதல் ; மனத்து மாசு துன்னுதல் - உள்மாசு  
என்னும் வஞ்சம் - பொய் - கொலை முதலிய தீமைகள் மனத்தினுட் சாராத பெருகு  
தல் ; இவ்ருச் சரித் நிகழ்ச்சியில் முன் கூறியபடி இவாக்கது சொறசெயுங்களினுலே  
இந்நிலை தெளியப்படும பொருளாய் (2577); சூழ்ச்சி (2578); அழிவுறு  
மனத்திடைப் புலாச்சி (2579) செறறமீக கொண்ட சிறதையும் செய்கையுமுடைமை  
(2585), உறை மடத்தில் விஞ்சுமநதிரத் தொழில் வீணாகக்க சூழ்தல் (2556); தீய  
செயலும் தீதொழிலும் (2596 - 2597) ; மான விலாது பின்னருஞ் சூழ்தல் (2261) ;  
மன்னலுக்குப் பொய்மமையும் வஞ்சனையும் புகட்டுதல் (2645) முதலியவை காண்க ;  
அமணாகது மாசு துன்னிய மனத்துநிலை அரசுகள் புராண வரலாற்றினும், தேவாரந  
களினும், தண்டியடிகள்-நமிநந்தியடிகள் புராணங்களினும், பிறுண்டும் உணரப்படும்.

மனத்தும் - உமமை - என்னுமமை.

நாங்கள்...தீர்த்தும் - இது அமணா அரசனது முடிபினை ஏற்று வாதனை மேற  
கொண்டு தாம் செயல் புரியப் புகுந்த நிலை குறித்தது ; உடம்பதனில் வெப்பை ஒரு  
புடை வாமபாகம் - வெப்பு உடம்பினில் எங்கும் பரவியுள்ளதாக அதனில் ஒருபுடை  
யாகிய இடது பாகத்தில் உள்ள கோயினை ; இகலித் தீரும் (2659) என்ற ஆணையை  
ஏற்று இடப்பாகத்து நோயினை நாங்கள் தீரக்கின்றோம் என மேற்கொண்டது.

முன்னம் - முதலில். பிள்ளையார தருசெயல் புரிவதன்முன் எனத் தாங்கள் முந்திக் கொண்டது ; வாமபாகம் - வாமபாகத்த நோய்க்கு ஆகிவந்தது ; வாமம் - இடப்பக்கம். வாமபாகத்தைத் தோந்து கொண்டது உடற்கூற்றின்படி இடப்பாகம் பெண்பாகமானதால் ஆண் மக்களுக்கு அப்பகுதியில் பற்றிய நோய் வலிதெளி எளிதில் தீர்த்தமருமியது ஆதலானும், வலப்பாகம் ஆண்பாகமானதால் ஆண் மக்களுக்கு வலப்பாகத்திற் பற்றிய நோய் தீர்த்தல் எளிதன்றாதலானும் முயற்சியின் வலிய் பகுதியைப் பிள்ளையாருக்கு விட்டு எளிய பகுதியை ஏடுத்திக் கொண்டனர்; இஃது அம்மனா மருத்தானல் முதலிய கலைஞானங்களின் வல்லமை கொண்டு துணிந்த வஞ்சக செயல்களுள் ஒன்று என்க.

முன்னம்-என முந்திக்கொண்டதெனின எனின், “போன கருவுற புருந்தின் விளைவுகொல?” (2612) என்று அஞ்சிய அம்மனா தமது தீத்கொழிவின் பயனை இவ்வாறு நோயாகப் பற்றச் செய் பும பிள்ளையார் இக்வி முற்பட்டி ஒரு பகுதியை நோய் தீர்ப்பாராயின அது மறற் பகுதியின் நிலையை முடுக்கச் செய்துவிடுமென்று கொண்ட அச்சங் காரணம் ; இவ்வுணர்ச்சி முன்னே அனுபவத்தாலும் கலைஞான அறிவினாலும் வந்தது என்க, “இருபுடை வெப்புங் கூடி யிடங்கொளா தென்னப் பொருக” (2663) மேல் விளைதல் காண்க

மந்திரித்துத் தெய்வ முயற்சியால் - “தேறிய தெய்வத் தன்மை என்னிடைத் தெரிப்பீர்” (2657) என்று இங்கு நோய் நீக்கம் வாயிலாக அவ்வத் தெய்வ உண்மை காட்டுவதாகவின் இவ்வாறு கூறினார். 762

## VJ திருவாலவாய்

திருச்சிற்றமபலம்

பண் - கொல்லி

மானி னேர்வீழ் மாத் ராய்! வழு திக்கு மாபெருந் தேவி! கேள்  
பாணல் வாயொரு பால னீங்கிவ னென்று நீபரி வெய்திடேல;  
ஆனை மாமலை யாதி யாய விடங்க ளிற்பல வல்லல்சோ  
ஈனார் கட்டுகளி யேன லேன்றிந் வால வாயர் னிற்கீவே (1)  
எகக ராமமண் கைய நக்கெளி யேன லேன்றிந் வாலவாய்த்  
சொக்க னென்றி னிருக்க வேதுளங் தும்பு டித்தென்னன் முன்னீவை  
தக்க சீர்ப்புக லிக்கு மன்றமிழ் நாதன ஞானசம் பந்தனவாய்  
ஒக்க வேயுரை செய்த பத்து முரைப்ப வாககிட ரிலலேவே (11)

திருச்சிற்றமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து அம்மனா அநேகராயப் பதறிக் கதறிக் கண்டு, அம்மையார் உண்ணுகதிப் “பிள்ளையார் திருமேனி எளியா : அம்மனா எண்ணி லார்கள்” என்று அஞ்சி அரசனிடம் கூறியபோது, பிள்ளையார் அம்மையாரை நோக்கி விளித்தது “எனனைப் பாலனென்று நீயிக் அஞ்சுவேண்டா ; ஆலவாயரன் எனனுள் நிற்கவே இரத ஈனாகடரு யான எளியேன் அலலேன்” என்று, (நோயயிக்குத் தலை நடுங்கிய நிலையிற் கிடந்த) அரசன்முன் தேற்றியது ; குறிப்பு - மக்களுள்ளே தனிப் பட்டவரை முன்னிவைப்படுத்திப் பிள்ளையார் கூறியருளிய பதிகம் இஃதொன்றேயாம்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) மானின் (வீழ்)நேர் வீழி என்க ; மான்-மானின் வீழிக்கு வந்தது - ஆகுபெயர் ; உளநடுக்குறும் மருண்டதனால் மானின் மருண்ட பார்வை உவமையாயிற்று ; பால்நல் - என்க ; பாணல் வாய்ஒரு பாலன் - ஐயம்பைப் பருவம்மட்டிற் குறித்தது ; பாலஞவாயா என்ற பெயர்க் குறிப்புமாம், பரிவு - பயம் - அச்சம் ; ஆனைமாமலை ஆதியாய இடங்கள் - மதுரையைச் சுற்றியுள்ள எண்பெருங்

குன்றங்கள் ; மாலைமலை - பனரிமலை - நாகமலை - பசுமலை முதலாயின. இவை ஓவ  
வொன்றிலும் 1000 போகன சமண குருமார பள்ளிகள் வகுத்து வாழ்ந்தனர். அவர்  
அங்கு கிடந்த குகை-சுழைபாறைப் படுக்கை முதலிய அடையாளங்களை இன்றும் காண  
லாம். இவர்களே வாழ்ந்து செய்து கழுவேறினவர்கள் ; பல அல்லல் - சுடுபாறையிற்  
கிடத்தல் - மயிர் பறித்தல் முதலிய உடறுதலுடைய போலித்தவர்களை ; ஈனர் - கீழ்மை  
குணமுடையோர் , எளியேனலேன்...நீர்கவே - நிறைவால் எளியேனலேன் ;  
“ உளமே புருந்த அசுரன் - நல்லகல்ல அடியாரவாகு ” (தேவா) — (2) ஆகமநீ  
தோடு அமைந்த - ஆகமங்களென்றும் மந்திரங்களென்றும் கற்பித்துப் புனைந்து  
கொண்ட ; சங்கத பங்கமாய் - பாகத்தொடு வடமொழிச் சிதைவுகளால் , பாகதம் -  
பிராகிருதம் ; இரைத்துரைத்த - வெற்றோசப்பட உரைத்த ; உரைந்த ஆகநீர் - என்ற  
கூட்டுக ; சனங்கள் வெட்டுறு பக்கமாய் - நல்ல மாந்தர் சாணவும் வென்றும்படி  
ஒழுங்கிழுமையராய் ; (3) பாட்டுப் பாக்க. மாகதக்கீர் - மிகக் மதம் உடைய  
யானை , நின்றுன்பது - சமணர் வழக்கு ; ஆகநீர்-சமணர் ; ஆருகதம் என்பது ஆகதம்  
என வந்தது , — (3) அந்ததபொருள்...மொழிந்து - பொருள் சிசையமாவது உண்டும்  
இல்லையுமாம் என்பது சமணர் கொள்கை ; இப்பொருள் கொண்டது “ அததிநாததி ”  
என்னும் அவர்கள் மந்திரம், வாழிலிந்து - ஓடிந்து-சமணரை வாழில் வெல்லும் சரித  
வரலாற்றைக் குறிப்பு ; நீக்கம் - கிரவாணம்-உடையிலலாமை ; சித்திரர் - புனைந்துரைப்  
போர் ; — (4) கந்து சேனன் முசலிவவை சமண குருமார மேற்கொள்ளும் பெயர்  
கள் ; சேனர் - பட்டப்பெயர் , அரசர்களுக்கு அமணர் “ தங்களிலேமே லாந்தரும் சேன  
ரெனும் பெயர் கொடுத்த ” மை காண்க. மந்திபோல் - மெய்யும் வினையும் பற்றி  
எழுந்த உவமம் ; முன் மாகதக் கிரிபோல் (2) என்றதும் ; ஆரியநோடு செந்  
தமிழ்ப் பயன் அறிவிலா அந்தக் - அமணர்கள் ஆரியமும் தமிழுமாகிய கலை வல்லவா  
களாய்ப் பல சிறந்த நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்கள் ; ஆயினும் அம்மொழிகளின்  
வேதங்களையும் நூல்களையும் ஒதியுணர்ந்தொழுகாது பேதித்து நின்றமையால்  
பயனறிகிலர் என்றார். “தென் தமிழ்ப் பயனா யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகை” (358);  
“ வாய் நுநதமி மேபடித் தாருரு, வாயிரகு சமண ” (அரசு - தேவா - பழையாரை  
வடதளி) ; அந்தக் - குருடா ; அறிவுக்கண் இழந்தோர். — (5) கீர்விநுத்தம் - எலிப்  
பாட்டு என்பன சமணர் செய்த சயம்ச் சிறுநூல்கள் என்பர் ; நிவிநுத்தம்-சிவக் சிந்தா  
மணி செய்த திருத்தக்கதேவரியற்றியது. மதுரைச் சங்கத்திலு அச்சிடப்பட்டுள்ளது.  
கிளிப்பாட்டு, எலிப்பாட்டு என்பனவும், நரிவிருத்தம் போல நிலையாமையை உணர்த்தக்  
கற்பித்துக் கொண்ட கதைகள். நரிவிருத்தக் கதை வடமொழிப் பஞ்சதந்திர ஸூத்  
ரம் சிறிது வேறுபாட்டோடு காணப்படுகின்றது. நரிவிருத்த முன்னுரையில்  
பூரீ ராகவையங்கார் விரித்துரைத்தவை பாக்க. பக்கம் - நடுவுநீராக ஒருபக்கமாக.  
அங்காட்டி - மாடெலாங்கவர் கையர் - அறமாகிய வேட்கு காட்டிப் பொருள்  
கவரும் கீழ்கள். “ விருத்தியும் கெடுகும் ” (1347), கசிவு - அன்பு ; சேட்டை -  
திருத்தறந்தோர் , — (6) கனகநந்தி...மொழிகொள-நந்தி சமணருள்ளும் புத்தருள்  
ளும் குருமார கொள்ளும் பட்டப்பெயர், கனக நந்தி முதலாயின குருமார் பெயர்கள் ;  
மொழி - பெயர் ; அனகன் - அருகன் ; சினகி - சமணர் ; — (7) பந்தணம் - கட்டு ;  
பரிவு - ஆசை ; மந்தணம் - இரகசியம் - மறைவு மொழி ; அந்தணம்...அருகந்தணம் -  
புத்தணம் - அமணர் பரிபாலையான உபசாக்கங்கள் ; சிந்தணம்-சமணர் ; — (8) கீலி -  
ஒழுக்கு ; திப்போலி - தீயினைப் போன்ற உருவுடையவர்-சிவபெருமான் ; “ செந்தியின்  
உருவான் ” “ எரிபோன மேனிப் பிரான் ” — (9) சாமவத்தைபினுக்கன்போந் நல

யைப் பறித்து—சாகும் அவததையிலுள்ளோர் தலை பறித்தலநேய முடுகிய நிலை; அது போல இவாகளும் மயிர் பறிக்கும் ஒழுக்குள்ளவா; சரித விளைவுக்குற்ப்புமாம். பொடி-சுகரு முதலியவை கூட்டிய பொடி தினனும் சமண ஒழுக்குக் குறித்தது; “சுகருத தினனும்” (தேவா); வாய் சகதீகீது நேராம் அவர் - சகதி (சேறு) போல வாய நாதமுள்ளவாகள;—(10) இடுக்கு - வஞ்சகம்;—(11) எக்கீர் - வஞ்சகா; துளங்கும் முடித்தேன்னன் முன்னியை - உரை சேய்த - வெப்புகோய மிகுதியால் தலை கிலேநிறலாற்றாது நடுக்கமுற்றுக கிடந்த பாண்டியன் முன்பு இப்பதிகம் பாடப் பட்டது என்ற சரித வரலாற்று அகசான்று.

2661. யாதுமொன தறிசு லாதா ரிருளென வணையச சென்று  
வாதினில் மன்ன வனை வரம்பா கததைத் தீப்பார்  
மீதுதம் பீலி கொண்டு தடவிட மேன்மேல் வெப்புத்  
தீதுறப் பொறுது மன்னன் சிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான். எகக

(இ - ள்) யாதும் சொன்று - எதேனும் உண்மையில் ஒரு சிறிதும் அறியும் ஆற்ற வல்லாராகிய அம்ணாகள் இருளைப்போல அரசனாக கிடடிச சென்று; வாதினில்... தீப்பார் - வாத்தின் முதலிடு மன்னனுடைய இடப்பாகத்த நோயினாத தீப்பார்களாகி; மீது...தடவிட - அவன் உடம்பின்மேல் தமது மயிற்பீலிக் கற்றையைக் கொண்டு (மகநிரித்துத்) தடவ, வெப்பு மேன்மேல் தீதுற - வெப்புகோய மேன்மேலும் அதிகரித்துத் தீமை செய்ததனால்; பொறுது - ஆற்றமாட்டாதவனாகி; மன்னன்...பார்த்தான் - அரசன் சிகாழித் தலைவரை வாதினில் தனது நோயினாத தீக்க வேண்டுமென்ற குறிப்புடன் பார்த்தான்.

(வி - ரை) யாதுமொன்றும் அறிகிலாதார் - அம்ணா; யாதும் என்பது அறியும் பொருளையும், ஒன்றும் என்பது அறியும் அளவையும் குறித்தன; ஒன்றும் - முற்றும்மை தொகத்து “யாது மொன்றமென பக்கலுண்டாகில” (410); அறிகிலாதார் - கில் - ஆற்றலுணாதையு இடைக்கலை; “வெம்பவரு கிற்ப தன்று கூற்றம் நம்மேல்” (தேவா - அரச-நாண); உண்மையில் யறியும், அலெதிலலை யாயினும் அனுபவதாலறியும் ஆற்றலு மில்லாதாராதலின் இவ்வாறு இவ்வாறத்தில துணிகந்து முற்பட்டனா என்பது குறிப்பு.

இருள் என - இருட கூட்டம்போல, உருப்பற்றிய உவமம், “இழுது மையிருட் கிருள் என” (2576)

அணையச் சென்று - தாக்கள் நின்ற இடத்தினின்ற பாண்டியனை அணுகச் சென்று.

மீது - பாண்டியனது உடலின்மேல்; பீலி - அம்ணகுருமா எப்போதும் மயிற்பீலி கையிற்பிடித்தல் மரபு; தடவிட கொண்டு - தாம் கையிற்பிடித்த பீலியிருளை, கொண்டு - கருவப்பொருளில் வந்த மூன்றாவதன் சொல்லுருபு.

பீலியினால் தடவுதல் - மகநிரிக்கும் முறையில் அவர்கள் செய்யும் கிரியை

வெப்பு மேன்மேல் தீதுற - தடவத் தடவ முன்னைய வெப்பு மேலும் மேலும் தீயதாயப்—வெப்பு மிகுவதாயப்—பொருத - அக்கரிக்க, தீது - வெப்பம் - தீதனை.

பொறுது - பொறுக்கமாட்டாதவனாகி தாக்கலாற்றாது

பார்த்தான் - “கண்ணி சொலி” என்பது அரசரிலக்கண மாதலின் ‘இதில் அம்ணா தோற்றனார்; இனி நீவிர் நம்பக்கத்து வாத்தகின் மேற்கொள்க’ என்ற

குறிப்புப் பாவையிறறேனற ; “ நோககம கண்டு ” என மேற்கூறுதல் காண்க.  
வெப்பு மேனமேல தீதறப்பொருத நிலையில பேசமாட்டாது பார்த்தான் என்ற  
குறிப்புமபட கிணறது. 768

2662. தென்னவ னேக்கங் கண்டு திருக்கழு மலத்தார் செல்வர்

“ அன்னவன் வலப்பால் வெப்பை யாலவா யண்ண னீறே  
மன்னுமந் திரமு மாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்ப ” தென்று  
பன்னிய மறைக ளேத்திப் பகர்திருப் பதிகம பாடி, எகச

2663. திருவளர் றீறு கொண்டு திருக்கையாற நடவத் தென்னன்  
பொருவரு வெப்பு நீங்கிப் பொய்கையிற் குளிர்ந்த தப்பால் ;  
மருவிய விடப்பான் மிக்க வழலெழ, மண்டு தீப்போல்  
இருபுடை வெப்புங் கூடி யிடங்கொளா தென்னப் பொங்க, எகரு

2664. உறியுடைக் கையா டாபி னுடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச்  
செறியிற பீலி தீயத், தென்னன்வெப் புறுதீத தம்மை  
யெறியமா கடவுங் கன்றி, யருகுவிட் டேற நிற்பார்  
அறிவுடை யாரை யொத்தா ரறிவிலா நெறியி னின்றார். எகச

2662. (இ - ள்) தென்னவன் நோககம கண்டு - பாண்டியனது நோக்கத்தினைக்  
கண்டு ; திருக்கழுமலத்தார் செல்வா - சீகாழியார்களுடைய செல்வராகிய பிள்ளை  
யார் ; அன்னவன் . தீர்ப்பது என்று - அவனுடைய வலப்பாகதது வெப்புநோயினைத்  
திருவாலவாயில இறைவனது திருநீறே நிலைபெற்ற மந்திரமும் மருந்துமாகித் தீர்ப்ப  
தாகும்” என்ற கருத்துட்கொண்டு ; பன்னிய , பகர் - கூறிய வேதங்களின் கருத்தைப்  
போற்றி எடுத்தச் சொல்லுகின்ற , திருப்பதிகம பாடி - “மந்திரமாவது றீறு” என்று  
தொடங்கும் திருப்பதிகத்தினைப் பாடியருளிச் செய்து, எகச

2663 (இ - ள்) திருவளர்...தடவ - திருவளரும் திருநீற்றினைக் கொண்டு  
பிள்ளையார் தமது திருக்கையினாலே அரசனது உடலில் தடவியிட ; தென்னன்...அப  
பால - பாண்டியன் ஒப்பில்லாத வெப்பு நோயினின்றும் நீங்கியதனால் அவ் வலப்பகம  
தண்ணீர்ப் பொய்கைபோலக் குளிர்ந்தது, மருவிய . அழலெழ - பொருந்திய இடது  
பகம மேலும் மிகுந்த அழலின் தன்மை எழுந்ததனால் ; மண்டு , பொருக - செறிந்த  
தீயினைப்போல இருபக்கத்தி் வெப்பம் சோந்த இடம்கொள்ள மாட்டாதென்று  
பொங்கவே, எகரு

2664. (இ - ள்) உறியுடை...எயதி - உறிதுகுகிய கையினையுடையார்களும  
பாயினை உடையாக வுடையார்களும் ஆகிய அமணர்கள் நடுக்கமடைந்து ; செறி...  
தீய - செறிந்த மயிற்பீலிக் கற்றை தீங்குபோக ; தென்னன்...கன்றி - அரசனது  
வெப்பு நோயினை சூடு தம்மைத் தாக்குதலாலே மாசுகொண்ட உடலும் மேலும் கருகி  
வெதுமபியவாகளாய் ; அருகுவிட்டு ஏற நிற்பா - அரசனது அருகினின்றும் அகன்று  
தூர்ச்சென்ற நிற்பவர்களாகிய அவவமணா ; அறிவுடையாரை...கின்றார் - அறிவில்  
லாத நெறியின் கிணறவராயினும் அறிவுடையாராகிப் போனதனர். எகச

இம் மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒரு முடிபு கொண்டன.

2662. (வ - ரை) ஷேக்கம் கண்டு - நோக்கமாவது “சீர்புரந்தவரைப் பார்த்தான்” (2661) என்ற முன பாட்டிற் கூறிய பாவையின் உடகுறிப்பு.

தேன்னவன் - அம்மையா - அமைச்சனா - பிள்ளையா சாபு பற்றிக் கூறு மிடங்களில் தேன்னவன் (2604 - 2652 - 2656), சேழியன் (2502 - 2631), கொற்றவன் (2593), மீனவன் (2619) என்ப பெருமபான்மை இக்கருத்தப்பட்ட பெயர்களாலும், அம்மணரது சாபு பற்றிக் கூறும்போது மன்னன் (2511 - 2534 - 2578 - 2579 - 2580 - 2585 - 2612 - 2620 - 2645), கைதவன் (2647) என்ற கருத்துப் பட்ட பெயராலும் கூறும் குறிப்புக் காண்க; அம்மணர் அரசனைப் பெரும் பான்மை மன்னன் என்ற ஒரே நிலைபற்றி உட்கொண்டு வசமாகக் கி அவனது அரசாணையைத் தம்வயமாகப் பயன்படுத்திச் சீவித்து வந்தனராதலின் அக்கருத்தே அவர்க்கு முன்னின்றது. அம்மையா, அமைச்சா, பிள்ளையா இவர்க்கு அவ்வாறன்றி அவனது நலங்களுமே பிறகுபண்புகளும் ஒரே எண்ணிய கருத்து முற்பட நின்றது. இவர்கள் சார்பில் “மண்புரக்கும் மெய்முறை” (2601), “மன்னவ னிடுமறை தீர” (2623), “மன்னவன் முன் வென்றருளி” (2631) என்று வருமிடங்களில் அவனது அரசாணை நிலை வழுவாமற் காக்கும் கருத்து முன் நிற்பதும் காண்க.

“அன்னவன்...நீப்பது” என்று - இது பதிகக் கருத்து. ஆலவாய் அண்ணல் நீறே - “ஆலவாயான நிருகீறே” என்ற பதிக மருடம் காண்க; ஏனாம தேற்றம்; பிரிநிலையுமாம்.

மன்னும் மந்திரமும் ஆக - மன்னுதல் - அழிவுறுது - நிலை திரியாது - பொருந்த தல்; “மந்திர மாவது நீற” என்ற பதிகத் தொடக்கம் அதன் கருத்தையும் உட் கொளையும் குறித்தது; கோய் தீர்த்தல் வழியாகத் தெய்வ உண்மை நிலை நாட்டுக் (2657) என்று மன்னன் சொல்ல, அவ்வாதத்தினின்று ஏறக்கொண்டு அம்மணர் “மக்திரித்த தெய்வ முயற்சியால்” என முந்திக் கொண்டாராதலின், அவ்வாறே பிள்ளையாரும் “மந்திர மாவது நீற” என மந்திரத்தை வைத்துத் தொடங்கினா, அவ்வாறு தொடங்கினும் நோய் விளைகளின் தீர்வு மந்திரமே மருந்து என மூவகைப் படுத்தின் அம் மூன்றும் கொண்டது இதற்கிருநீறு என்பது கருத்தென்று விளக்குவார் ஆலவாய் அண்ணல் நீறே என்று மணியினையும், மருந்துமாய் என்று மருந்தினையும் உடனே சொத்துக் கூறியருளினார்.

அன்னவன் வலப்பால் வெப்பை அண்ணல் நீறே நீப்பது - என்று கூட்டுக. இப்பதிகம் அரசனது உடலில் உற்ற வெப்பினைத் திருநீறு கருவியாக மந்திரித்துத் தீர்த்தலை உட்கொண்ட தென்பது “தேற்றித் தென்னுது லுற்ற தீப்பிணி யாயின் தீரச், சாற்றிய பாடல்கள் பதனும்” என்ற பதிகத் திருக்கடைக்காப்பின் அகச்சான்றி னுறு மறியப்படும்; “அண்ணல் நீறே - நீப்பீர் என்று” என்ற பாடமுமுண்டு; அது பிழையென றெறுகருக; “புத்தரோடமனை வாநி லழிவிக்ரு மண்ணை திருநீறு செம்மை திடமே” என்று திருமறைக் காட்டில் அரசுகள் கேட்கப் பிள்ளையார் அருளிய “வேயுறு தோளி”ப் பதிகத்தினுள் திருநீற்றினையே இவ்வாதினில் வெற்றி தரும் பொருளாக முடித்து அருளியதை நினைவு கூர்க.

பன்னிய மறைகள் ஏத்திப் பகர் - வேத சிரசாகிய உபநிடதங்களின் கருத்துக் களால் திருநீற்றினைப் போற்றியருளிய என்பது “வேத்ததினுள்ளது நீற” என்பது முதலிய பதிகப் பகுதிகளால் விளங்கும்; பஸ்மஜாபாலம் முதலிய உபநிடதங்கள் திருநீற்றைப் பஸ்மம் - ரட்சை முதலாகிய வசனங்களால் போற்றுவதல் காண்க.

பதிகம் பாடித் - தடவ - என்று வருமபாட்டுடன் முடிக்க; பதிகம்பாடி.

பதிகதது முதல ஆறு திருப்பாட்டுக்களைப் பாடி என்பது கருதப்படும் ; இவை வலப பால் வெப்பைத் தீர்க்கவும், பதிகததுவீனைய (7 - 11) ஐந்து பாட்டுக்கள் பின்னா இடப் பால் வெப்பைத் தீர்க்கவும், அருளப் பெற்றன என்பது, முதலாறு பாட்டுக்களில் “ திருவாலவாயான நிருநீறே ” என்று போற்றி அதற்கேற்றவாறு தகர இகர மோனையும், மேல் ஐந்து பாட்டுக்களில் “ஆலவாயான திருநீறே ” என்று போற்றி அதற்கேற்றவாறு அகரமோனையும் வர அமைத்தருளி இப்பதிகம் இருகூறாக நிற்கும் அமைதி கொண்டும் கருதப்படும் ; இருபாகததுக்கும் பதிகமொன்றே யாதலும், இடப் பாகததுக்கும் “ நீறு காட்டிப் பெருமறை துதிககுமாமறால் போற்றி ” (2668) என்பதும், சரித விகழ்ச்சியும் ஈண்டுக் கருத்த தக்கன.

764

2663. (வீ - ரை) திருவளர் நிறுகொண்டு திருக்கையால் தடவ - திருவளர் - திருவை வளாககினத ; தீந - சைவ மெய்த திரு ; திருவாகிய எனறலுமாம் ; ஈண்டுத் தீந - அருளாகிய திரு எனக், நீறு பராசத்தியின உருவெனப் படுமாதலின ; “பராவண மாவது நீறு ” (8) எனறதும், “ நீறுபு பதிகம் மிகழத்தக் காலே, மாற்றுப் பரையின வரலாறுகும் ” எனறதும் கருதுக கொண்டு - மூன்றாவதன் சொல்லுருபு ; திருக்கையால் தடவ - அம்ணாகள் பீலி கொண்டு தடவியது போலன்றிப், பிள்ளையார் தமது திருக்கை அரசனது உடலிற் பொருந்தத் தீண்டித் தடவினர் ; இது ஞான ஆசாரியனது பரிசு தீக்கைப் பேற்றை அருளியபடியாகும் ;

போருவந வெப்பு - அரசனது தீவினை காரணமாக அம்ணா செடல பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு பிள்ளையார் ஆணையின வழியே போருது தீயின உருவம் மாறி வெப்பாக வந்து பற்றியதாகலின் ஒப்பற்ற தென்றா.

நீங்கிக் துளிரீந்தது - நீங்கி - நீங்கினமைபால் ; அப்பால் - அந்தப் பக்கம் ; பால் - பகுதி - பக்கம்.

பொய்கையின் - இன் - ஒப்புப் பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு ; பொய்கை - தண்ணிய நீரிலை ; “ மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே ” என இக்கருத்தே கொண்டு நீற்றறை குளிரந்த நிலையினை அரசுகள் அருளியது காண்க ;

மருவிய இடப்பால் மீக்க அழல் எழ - மருவிய-முன்னரே வெப்புப் பொருத்திய எனக் ; அப்பக்கம் அதன் மேலும் மிகக் வெப்பு எழுந்தமையால் என்பதாம் ; மருவிய - முன் அம்ணரது தீர்வுச் செயல் பொருத்திய என்ற குறிப்புமாம் , அவர்கள் அப்பக்கத்தில் முன் உள்ள வெப்பினைத் தீர்க்கமாட்டாமைமே யன்றி, வலப்பால் வெப்பும் ஆங்குக் கூடி மிகுவதனைக் காக்கமாட்டாமைமையாகிய இருவகைத் தோலவியும் பெற்றனா என்பது குறிப்பு.

இருபுடை வெப்பும் கூடி இடங்கொளா தென்ன - இருபுடை வெப்பும் - முன் இடப் பக்கத்தில் இருந்த வெப்புடன் வலப்பக்கத்து வெப்பும் ; கூடி - கூடியதனால். இடம் கொளாது என - இருபுடை வெப்பும் ஒரு பக்கத்தில் இருக்க இடமின்மை என்னும்படி ; இடம் - இடத்தில் - என்று இரட்டிற் மொழிதலுமாம் ; புடை - பக்கம்.

பொங்குதல் - மேலும் அதிகரித்தல். பிள்ளையார் திருநீறு கொண்டு தடவும் பதிகப் பாட்டுத்தோறும் வலப்பாகத்தின் வெப்புப் படிப்படியாய் வந்து அளவு அதிகமாதல் ;

765

2664. (வீ - ரை) உறியுடைக்கையர் - உறி துகளிய கையினை யுடையவா ; கையின் சிறிய உறியில் குண்டுகை நீரைத் துகலி வருதல் அம்ணருருமா வழக்கு ; பாயுநீர் தலும் அவவாறே அவா வழக்குக்களுள் ஒன்ற ; உடுக்கை-உடை ; பாயின் உடுக்கை-பாயாகிய உடை. உடைக்கையர் - உடுக்கையர் என இருமுறையும் கையர் என்ற

குறிப்புமடக கூறியது முன்பாட்டிற் கூறிய இருவகைத் தோல்வி குறித்தது; கையர் - கீழ் மக்கள் என்ற குறிப்புமடக நின்றது; இவர்கள் இடப்பாக்கத்தில் நின்றவர்கள்.

மயிற் பீலி கீய - தம் கையில் கொண்டு அரசனுடைய தடவி நின்ற மயிற் பீலிக் கறறை; கீய - கருக, வெப்பு மிகு நினை குடு தாங்கலாதற்கு மயிற் பீலி தீரதுபோக என்க.

தேன்னன் வெப்புறு தீ - இவ்வொன்றே மயிற் பீலி தீவதற்கும், தம்மை எறிவதற்கும் காரணமாதலின் முன்னும் பின்னும் கூட்டி உரைக்கும்படி இடையில வைக்கப்பட்டது.

எறிய மாகடலும் கன்றி - எறிய - எறிதலால், கன்றுதல் - கருதல் - வெதும்பு தல், மாகடலும் கன்றி - இடத்தைக் கருமைபுடன செறிந்த செயற்கை மாசும் கூடிக் கருகிய உடல், வெப்புத் தீயிற்றை மேலும் கருகிறது என்க. கன்றி - கன்றுதலால்; நடுக்கமெய்தி - “கண் திசைப்பிப்பது நீறு” என்ற பதிகம் காண்க;

அந்நு விட்டு ஏற நின்பார் - அந்நு - மறநிதிது நோய் தீர்க்க அணுகச் சென்ற அணியதாகிய இடம், ஏற - அசல் தூரத்தே - செய்மையில்.

நின்பார் - நீன்றார் - டீந்தார் - என்று கூட்டி முடிக்க.

அறிவுடையாரை டீந்தார் - அறிவுடையாரல்லா ராயினும் அறிவுடையார போன்றனர் என்பது; அறிவுடைமை போலவதாவது அறிவுடையோர் போன்று செயல் செயதல், என்னு மன்னவனை அணுகி அருகு நிறைவி விட்டுச் சிறிது அன்று கிற்றல், “அகலா தணுகாது தீக்காயவார போலக், விகலவேந்தாச் சோந்தொழுரு வார்” (குறள்) என்றபடி மிக நீங்குவதும் மிகச் செறிவதும் செய்யாது தீக்காய்வார் போல் மன்னாச் சோந்தொழுருதல் அறிவுடையார் செயல், அதுபோல இங்கு அமணர் மிக அருகில் நிற்பதை விட்டு மிக அகலாமல் சுற்றத் தூரத்தில் நின்றாராதலின் அறிவுடையாரை ஒத்தனர்; “புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை” (சித்தி - க - சஉ)

அறிவிலா - நீன்றார் - ஆனால் அச்செயலாத பயன் கொள்ளமாட்டா தழிந்தன ராதலின் அறிவிலா நெறியில் நீன்றார் என்றார். அறிவிலா நெறி - அமண நெறி

இங்கு இவ்வாறன்றி, இங்கேய எமமால் தீர்த்தற்கு அறிதென விவேகம் வந்து அன்ற அறிவுடையோர் போல் என்றாரப்பா ஆறுமுகத் தம்பிரானார். நெருப்புச் சுடுமென்பதை மறிந்து விலகிக் கொண்டமையால் அறிவுடையாரை டீந்தாதனர் என்பது இராமநாதச் செட்டியார் உரைக் குறிப்பு. பின்னையார் பெரியார்; அவரே தீர்க்கட்டும் என்று ஒதுங்கி நிற்பது அறிவுடைமையாதலின் அவ்வாறு செய்வார் போல; “கல்லா தவரு நனிகல்லா கற்றாழ்முற, சொல்லா நிருக்கப் பெறின” (குறள்) என்றதற்கேற்ப ஒதுங்கி ஏற நின்றனர் என்பது சதாசிவ செட்டியார் குறிப்பு.

அறிவிலா நெறியில் நின்றமையாவது அறிமயமாட்டாது தமது புறம் நெறியினையே பற்றிப் பின்னரும் மூண்டு நின்ற தன்மை. 766

2665. பலர்தொழும் புகலி மன்ன ரொருபுடை வெப்பைப் பாறற

மலாதலை புலகின் மிக்கார வந்ததி சாித்துச சூழ

இலகுநீவற் மென்னன் மேனி வலயிட மெய்தி நீமே

உலகினிற் றணமை வெம்மை யோதுங்கிஞ லோத்த தன்றே. எசுஎ

(இ - ள்) பலர்தொழும்... பாறற - பலராலும் தொழப்படும சீகாழித் தலைவராகிய பஞ்சீனாயர் அரசனது ஒரு பக்கத்த (வலப்பக்கத்து) வெப்பினைப் போக்க; மலாதலை... சூழ - மலர்தலைபுடைப் உலகின் அறிவினான் மிக்கோகன் அதிசயித்த வந்த சூழ;



இலகு...எய்தி - விளங்கும் வேலேந்திய பாண்டியமனது உடல் வலத்தின வெப்பம் இடத்திற் பொருந்தியமையால் ; நீடும்...அன்றே - நீண்ட உலகில் தட்பமும் வெப்பமும் ஒன்றுபட ஒதுங்கிற்றபோல் அப்பொழுது இருந்தது ;

(வி - ரை) பலர் தொழும் - “பலா புகழ் ஞாயிறு” (முருகு) ; பாற்ற - அழிக்க ; எய்தி - எய்தியமையால், வலம் - வலத்தின வெப்பம் ;

வலமிடம் - தன்மை வெம்மை ஒதுங்கினால் ஒத்து - வலமும் இடமுமாகத் தன்மையும் வெப்பமும் வரது முறையே ஒதுங்கிபது போல் ;

மிக்கார் - அறிவின் மிக்கார என வருவித்தாராக 767

2666. மன்னவன் மொழிவா “என்னே ! மதித்தலிக் கால மொன்றில் வெந்நர கொருபா லாகும் , வீட்டின்ப மொருபா லாகும் ; துன்னுந் சொருபா லாகுந் ; சுவையழு தோருபா லாகும் ; எனவடி வொன்றி லுற்றே னிருதிற் தியல்பு ” மென்பான், எசுசு

2667. “வெந்தொழி லருகா ! தோற்றீ ; ரொண்ணித் டகல நீங்கும் ; வந்தெனை யுய்யக கொண்ட மறைக்குல வள்ள லாரே ! இந்தவெப் படைய நீங்க வெனக்கருள் புரிவீ ” ரென்று சிந்தையாற் றெழுது சொன்னான் செல்கதிக் கணிய னுனான். எசுசு

2666. (இ - ள்) மன்னவன் மொழிவான் - அரசன் சொல்வானாகி ; “என்னே... காலமொன்றில் - என்ன அதிசயம் ! குறிக்கொண்ட இவ்வொரே காலத்தில் ; வெந்நரகு...ஆகும் - கொடிய நரகம் ஒரு பக்கத்தில் உளதாகும் - முததியின்பம் மறநெரு பக்கத்தில் உளதாகும் ; துன்னும்...அமுது ஒருபாலாகும் - மிக்க விடத்தின் நுகாச்சி ஒரு பக்கத்தில் உளது ஆகும் - சுவையழுத நுகாச்சி மற ஒரு பக்கத்தில் உளதாகும் ; என வடிவு , என்பான் - என உடல ஒன்றினிடமாகவே இவவாறு மாறப்பட்ட இருவேறு தன்மைகளினியல்பையும் அடையப் பெற்றேன என்பானாகி ;

2667. (இ - ள்) வெந்தொழில் ..நீங்கும் - வெவவிய தொழிலுடைய அம்ணாகளே ! நீங்கள் தோற்றவிட்டாகள ; என்னை விட்டு அகல நீங்குங்கள் ; வந்தனன் , புரிவீர் என்று - இவரு வந்து என்னை உய்யும்படி ஆட்கொண்டருளிய மறைக்குலத்து வந்த வள்ளலாரே ! இந்த வெப்பு நோய் முழுதும் நீங்கும்படி எனக்கு அருள் புரிவீராக என்று , சிந்தையால் ..அணியுனான் - மனத்தினாலே வணங்கி இவவாறு சொன்னான் செல்லத்தக்க நற்கதிக்கு அணியவனாகிய பாண்டியன். எசுசு  
இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

2666. (வி - ரை) மதித்த இக் காலம் ஒன்றில் - அனுபவமாகத் தெரிந்த இந்த ஒரே காலத்தில் ; ஒன்றிலே - ஒன்றின் கண்ணேயே ; தேற்றேகாரம் தொக்கது ; இதனால் அனுபவத்தின் காலம் கூறப்பட்டது. இன்பவீடு என்க. “பரனை கிளை நிழலுன்றம் விட்டதே பேரினப் வீடு”. இதனால் அனுபவிக்கும் கிலை குறிக்கப் பட்டது.

துன்னும்...அமுது ஒருபால் ஆகும் - துன்னும் நீங்க - கொடுமை எல்லாம் உடிச் செறிந்த நஞ்சின் நுகாச்சி ; சுவை அமுது - நரசுவைகளெல்லாம் செறிந்த அமுதநுகாச்சி ; நீங்க - அழநம் - என்பன அவ்வந் நுகாச்சிகளுக்காகி வந்தன. இதனால் அனுபவத் துன்ப வினப்பங்கள் குறிக்கப்பட்டன.

பால் ஆதும் - என்ற நான்குதம ஏழனுருபுவிருக்க ; ஆதும் - உளது. ஆகின்றது - நிகழ்கின்றது.

என் வடிவு ஒன்றில் - வடிவு - உடல என்ற பொருளில் வந்தது ; ஒன்றில் - ஒன்றினிலேயே ; தேற்றேகாரம் தொச்சுது ஒரு பொருளை மாறுபட்ட வெவ்வேறு இரண்டு இயல்புகள் பொருந்ததல் கூடாது , ஆனால் என வடிவு ஒன்றே இங்ஙனம் மாறுபட்ட வெவ்வேறுகிய இயல்புகளைப் பொருந்தப் பெற்றேன என்பது ; ஒன்றினால் உற்றேன் என்று மூன்றனுருபு விரித்து இவ்வோருடம்பாளே வெவ்வேறுடம்புகளான பொருந்துவனவற்றைப் பெற்றேன என்றலுமாம் ; இருநீறும் - இரு வேறு திறம்.

என்பான் - முற்றெச்சம் ; என்பான்கி ; என்பான் - சொன்னான் என மேல வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 768

2667. (வி - னா) வெந்தொழில் - மடக்கம் செய்ததும், தீத தொழில் செய்ததும், வருசத்திலும் பொருமமையிலும் பருத்த முயன்றதும் ஆகிய வெவ்வித தொழில்கள். வெந்தொழிலுக்கு அருகா (அணிமையா) என்றதும் குறிப்பு.

தோற்றீர் - முன் 2661-ல் கூறியபடி ; நீக்காமை - காவாமை என்ற இருவகையாலும் தோலவியடைந்த லிட்டைகள் என வாதத்தின் முடிவு கூறியபடி ; வெற்றி தோல்விகளின் தன்மை முன் 2659-ல் வந்ததவாறே தோலவியினை அரசன் திச்சயித்தான் என்க

என்னை லிட்டகல் நீங்கும் - தோலவியுற்றாருக்கு அரசன் இங்கு வித்த தண்டம் ; அறிவு கொண்டு தேறி இவ்வரசு நீதியினுள் அமைந்த நீதி யிருப்பார்களாயின அழிவுறுது உயாநதிருப்பா அவமணை ; அங்ஙனம் செய்யாது மேலும் மேலும் வாதங்களில் ஓட்டித் தமது அறிவினைத் தாமே தேடிக்கொள்வது கண்டு கொள்க.

வந்து - உய்யக்கொண்ட - வந்து - நான் விருமபி வேண்டாமை மாதத்திரையே யன்றி வெறுத்தகற்ற எண்ணிய போதும் அருள கொண்டு இங்கு வந்தருளி ; உய்யக் கொண்ட - கொடிய வினைப் பயனை ஓட்டி ஒறுத்துக் கழிப்பித்த உய்யுமபடி செய்தருளி ஆளாகக் கொண்ட, வள்ளலாயே - வளான்மைபாவனை என்னு அருட்பெருக்கும் அருட் செயலின் அளவு என்னமுமாம். அடைய - முழுதும் , “கோயிலடைய விளக்கேறி ” (1879), தேவாரைத் தஞ்சமாக அடைந்ததனால் என்றலுமாம்.

சீந்தையாற்றெழுது - கோய் மிகுதியால் எழுந்தும் கைக்கூப்பியும் உடம்பால் தொழுதற்கு வலியினையபால் மனததாற்றெழுதப்படையே

செல்கதிக்கு அணியன் ஆனான் - செல்கதி - செலலத் தக்க கதி , சிவநெறிப் பேற ; அணியன் - சமீபத்தவன் , மேற்கூறிடபடி சொன்னாளுதலால் அணியன் ஆனான் என்றும் உரைக்க நின்ற நயம் காண்க , நதிக்கு அணியனாயினமை, “செய்தவப் பயனவந் தெய்தும் செவவியுண உறுதலாலே ” (2617) என முன்னரும் குறிப்பிட்டமை காண்க , ஆண்டு அச செவவி - பருமம் - மட்டும் வந்தது. இங்கு அது ஓரளவில் கைக்கூட்டிற்று என்று குறிக்க அணியன் என்றா , முழுதும் கதிக்கூடப் பெற்றமை மேற்பாட்டிற் கூற்தல் காண்க செல்கதி - “செல்கதிப் பயன் காண்பவா போற்றிநதை கூதர ” (2045). 769

2668. திருமுகங் கருணை காட்டத் திருக்கையா வீறு காட்டி

பெருமறை துதிக்கு மாற்றிற் பிள்ளையார் போற்றிப் பிணமும்

ஒருமுறை தடவ வங்க நெழிந்தவெப் பகன்று பாக

மருவுதிப் பிணியு நீங்கி வழிதியு முழுது முய்ந்தான்.

௭௭0

(இ - ள்) திருமுகம்...காட்டி - திருமுகப் பொலிவு உள்ளே நிறைந்த கருணை யினைப்புகுத்துக் காட்டியிருக்க திருக்கையினால் திருநீற்றினைக் காட்டி; பெருமறை ..போற்றி - பெரிய மறைகள் அதிகமும் வகையாலே பிள்ளையார் துதித்தது; பின் னும் ஒரு முறை தடவ - பின்னரும் ஒருமுறை பாண்டியனுடைய தடவியருள்; வெப்பு அங்கண் ஒழிந்து அகன்று - வெப்புபோய் அப்பொழுதே நீங்கி உடம்பை விட்டு முழுதும் அகன்றதனால், பாகம் நீங்கி - இடப் பாகத்தில் முன் பொருந்திய தீப் பிணியும் நீங்கிப் பாண்டியனும முழுவதும் உயிர்மிகுந்ததான

(வி - னா) தீர்ப்புகள் காட்டி - அருள் புரிவீர் என்று சிறந்தயாரை ரொழுது சொன்ன அரசனுக்கு அவன் வேண்டியவாரே தாம் நானது அருளும் நிலையை மேற்கொண்ட திருவுள்ளக் கருணையைத் திருமுகப்பொலிவினால் காட்டினார்.

தீருக்கையால் நீறு காட்டி - முகம் கருணை காட்டிற்று எனக் அக் கருணை - அருள் - வடிவான திருநீற்றினைக் காட்டிற்று என்று குறிப்புக் காண்க. அந்நீர்வடிவு - சிவ சக்தி; நீறு சிவசக்தியின் வடிவம்; நீறு காட்டித் - தடவ - என்று கூட்டுக. நீற்கொண்டு தடவ என்பது கருத்து; 2663 பாகம்.

பெருமறை...போற்றி - “ பன்னிய மறைக் கேட்குப பகாதிருப் பதிகம் பாடி ” (2662) என்று வலப்பக்கத்து நோய் தீர்க்கப் பாய்வாரே அததிருப்பதிகத்தை அக் கருத்துடன் திருநீற்றைப் போற்றிப் பாடி நிறைவாகக் கிண்பதாம்.

பின்னும் ஒருமுறை தடவ - பின்னும் - முன்னா வலப்பக்கத்தின் நோய் தீர்க்க ஒருமுறை தடவியதன்றிப் பின்னும் எனக், தடவுதல் - தீண்டிப் பூசுதல்; கருணை காட்டுதல் - பாவுனையும், போற்றிதல் - மந்திரமும், தடவுதல் - கிரியையும் என மூன்றும் கண்டு கொள்க.

வெப்பு அங்கண் ஒழிந்து அகன்று - எனக், அங்கண் - இடமும் காலமும் குறித்தது; அங்கணினதும் ஒழிந்து; ஒழிந்து - நீறு தடவிய இடப்பக்கத்தினின்றும் நீறுதற்கும், அகன்று - உடம்பில் எஞ்சுநிலைந்து அடைய அகலுதலுக்கும் வந்தன வாதலின் கூறியது கூறலன்மையறிக; அடைய நீங்கி என்று அரசன் முன் வேண்டியதனை (2667) வேண்டியவாரே அருளிய வகை காட்டியபடி.

பாகம் மருவு தீப்பிணியும் - வலப்பக்கத்து இன்றும் இடப்பாகத்தில் வந்து கூடிய மிக்க வெப்பேயன்றி, முன்னாப் பொருந்தி அமுணராத தீர்க்கப்படாது நின்ற பிணியும் என உமமை இறந்தது தழுவிய எச்சவுமமை; இனிப் பாகம்-மலபரிபாகம் - நீங்கும் பக்குவம் - என்று கொண்டு, மலபரிபாகமும் இருவினை ஒப்பும் வரப்பெற்று, வலவினையும் மூலமலமும் உடைய கொடிய பிறவிப் பிணியும் நீங்கி என்று உரைக்கும் குறிப்பும் காண்க. பின்னாச் “ சிரபுரத் தலைவா தீண்டிப், பொன்னவில் கொன்றை யாராத திருநீறு பூசப் பெற்று, முன்னேவல் வினையு நீங்கி முதலவனை யறியுத் தன்மை, துன்னினுள் வினைக் கொடுத்த துலையென கிறைவாலை ” (2717) என்பதும், முன்னாத, “ தீயவிப் பிணியே யன்றிப் பிறவியுந் தீரு மென்றா ” (2618) என்றதும் ஈண்டுக் கருத்ததக்கன.

வழுதியும் முழுதும் உயிந்தான் - வழுதி - முன்னா வழுவிதப்பட்டவன் என்ற குறிப்புப்பட இப்பெயராத கூறிய நயம் காண்க. முழுதும் - கோடும் அதன் மூலமும் ஆகிய முழுவதும், மூலநோயாகிய பிறவிப் பிணியும் என்றதும் குறிப்பு. “ பிறவா மேன்மையுறமன ” (2669) என மேற்கூறுதற் காண்க.

VII திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீற்றுப்பதிகம் - பண் - காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவா மேலது நீறு  
சுந்தர மாவது நீறு குதிககப் படுவது நீறு  
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு  
செந்தவா வாயுமை பங்கன திரு வாலவா யாற்றி நீறே. (1)

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்தயா தீர்ப்பது நீறு  
போதந் தருவது நீறு புனமை தவிப்பது நீறு  
ஒத்த தருவது நீறு வுண்மையி லுள்ளது நீறு  
சித்ப புனலவமல சூழநத் திரு வாலவா யானறிரு நீறே. (2)

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு  
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர புகழுவது நீறு  
பத்தி தருவது நீறு பாவ வினியது நீறு  
சித்தி தருவது நீறு திரு வாலவா யானறிரு நீறே. (3)

காண் வினியது நீறு கவினேத் தருவது நீறு  
பேணி யணிபவாக செல்லாம பெருமை கொடுப்பது நீறு  
மாணந் தைகவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு  
சேணந் தருவது நீறு திரு வாலவா யானறிரு நீறே. (4)

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு  
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோகளுக கெல்லாம  
ஆசை கெடுப்பது நீறு வந்தம் தாவது நீறு  
தேசம் புகழுவது நீறு திரு வாலவா யானறிரு நீறே. (5)

அருத்தம் தாவது நீறு வல்ல மறுப்பது நீறு  
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான் மளிப்பது நீறு  
பொருத்தம் தாவது நீறு புண்ணியா பூசுவெண்ணீறு  
திருத்தரு மாளிகை சூழநத் திரு வாலவா யானறிரு நீறே (6)

எயிலது வட்டது நீறு விருமககு முள்ளது நீறு  
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு  
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு  
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவா யானறிரு நீறே (7)

இராவணன் மேலது நீறு வெண்ணத் தருவது நீறு  
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு  
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு  
அராவணந் சூல்திரு மேனி யாலவா யானறிரு நீறே. (8)

மாலொ டயன்றி மாத வண்ணமு முள்ளது நீறு  
மேலுறை தேவாக டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு  
ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மன்பந் தருவது நீறு  
ஆலமு துண்ட மிடறமெம் மாலவா யானறிரு நீறே. (9)

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்  
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வியியது நீறு  
எண்டிகைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந தகையது நீறு  
அண்டத தவாபணிந தேதது மாலவா யானறிரு நீரே. (10)

ஆறற வடல்விடை யேறு மாலவா யான்றிந் நீற்றைப்  
போற்றிப் புகலி றிலாவும் பூசுரன ஞானசம பநதன  
தேற்றித் தென்னனுட லுற்ற நீப்பிணி யாயின தீரச்  
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வலலவா நலலவா தாமே. (11)

திருசுசிறமபலம்

பதிக்கத் துறிப்பு:—திருஆலவாயானறிருநீரே மந்திரமும் மருநதுமாகித் தென்னவ  
னது தீப்பிணியாயின தீராகும் அது வேதநகலாற போற்றப்பட்டது : என்று  
தேற்றித் தென்னனுட லுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச் சாற்றப்பட்டது. 2662-ம்,  
பதிகம் திருக்கடைக்காப்பும் பார்க்க.

பதிக்கப்பட்டதே துறிப்பு—(1) திருநீரே மந்திரமாவதும் மற்றும் கூறும் தன்மை  
களும் உளதாவதுமாம் ; கந்திரம் - “மந்திரமுந தந்திரமு மருநது மாகித் தீரானோய்  
தீராததருள்” (தாண்) ; பிணி நீசுரும் மூவகைச் சாதனங்களுள் ஒன்று ; செந்துவர்  
வாயுமை பங்கன் - இறைவா மீண்டுச்சுநதராய வீற்றிருக்கும் தன்மை ; மந்திரம் -  
சிபஞ்சாககர முதலாகிய எல்லா மந்திரமும் ; நீறு - நீற்றப்படுவதனால் நீறு எனப்படும்.  
மந்திரம் - வேதம் ; தந்திரம் - சிவாகமங்கள் என்று கொண்டு இவற்றுள் விதித்தன  
வெல்லாம் என்றுரைத்தலுமாம் ;—(2) போதம் - சிவ ஞானம் (2742) ; வேதந்தி  
லுள்ளது நீறு-சிவபெருமானுக்குப் போலவே திருநீற்றுக்கும் வேதங்களுள் மெஸ்காரம்  
சொல்லப்பட்டுள்ளது ; பஸம்ஜாபாலம், காலாககினி ருத்திரம் முதலிய உபசிடதங்கள்  
திருநீற்றைப்பற்றிப் பேசுவன . “வியூதி யிலலாத நெற்றியைக் கொளுத்தாக”  
என்பது முதலாகிய வசனங்களால் வேதங்களும், ‘திருவெண்ணீர்ணியாத திருவி  
லாரும் ..அவையெல்லா முரலவ வடயி காடே” (அரசுகள் - தாண்) என்பனவாதி  
வசனங்களால் தமிழ் வேதங்களும் போற்றும் ; வெந்துயர் - கொடியதாகிய பிறவித்  
துன்பம் ; சிறப்புமமை விரிசுக் ; அதனையளவிட்ட எல்லாத் துன்பங்களும் என்க ;  
புன்மை - உடற்புணமையும் உயிர்புணமையாகிய ஆணவமலமும் ; திருநீறு அணிதலு-  
தியர் குளித்தல் (ஆகனேய ஸநானம்) என்பா ; உயிரகினி மலங்கமுடிவதால் இது  
கஷாரம் எனப் பெயர் பெறும் ; உண்மை - உண்மை துணைகள் ;—(3) முனிவர் -  
இறைவரை இடையறாது கீழ்ப்பிற் கொளவோர் ; சந்தியம் - சதது எனப்படும்  
அழிவில்லாத பொருள், திருநீற்றினே மேல எவவிதமாகவும் அழிக்கலாற்றாமை காண்க ;  
சிந்தி - அணிமா முதலிய எட்டுச் சித்திகள் - 1711 உரை பார்க்க ;—(4) கவின் -  
அழகு, முன் சுந்தரமாவது என்றது தனது அழகும், இவருக் கவினைத்தருவது தான்  
சாரத பொருளை அழகு செய்வதும் ஆம், மாணம் - மாண்பு, தகைவது - தகைவு -  
அது ; தகை - மேம்பாடு ; தகைவது - நீங்காமற் கட்டுவது என்றலுமாம் ; மதி -  
உலக அறிவு ; சேணம் - சேண் - மேலுலகம், அம் - அழகிய இனபம் ;—(5) பெருந்  
தவத்தோர் - முதலாகிய விருமடும் தவசிகள் : ஆகை கேடுப்பது - பற்றறுத்தலாகிய  
முதலி சாதனம் ; அந்தம் - இறுதி ; எல்லாப் பொருள்களும் இறுதியில் நீரூய முடிவ  
தனால் அநகம் என்றா ; தேசம் - உலகோர் ; உயாநதோர் ; ஆகுபெயர் ;—(6) அநு-  
தம் - செல்வம், அவலம் - துன்பம், பொருந்தம் - நன்மைகள் எல்லாம் பொருந்த

யிடம்; சாதனம், புண்ணியம் - சிவபுண்ணியம்; புண்ணியர் - சிவபுண்ணியமுடையவர், சிவபெருமான என்றலுமாம், “புண்ணியா வுன்னடிக்கி போதுகின்றேன்” (தாண);—(7) எயில் - மயில்; இவ்வு முமத்திலகையுடைய முப்புரம் குறித்தது; அட்டது - சுட்டது, இருமை - இம்மையும் மறுமையும் வரும் இன்பம், துயில் - தூக்கம்; இறப்பு என்றலுமாம், துயில் மறக்கு நிலையாதலின், அதனைத் தடுப்பது சிவனை மறக்காமற் செய்வது என்பதாம், அயில் - கூடமை, ஐ - சாரியை;—(8) இராவணன் மேலது - இராவணன் சிறந்த சிவனடியானதலால் அவன் பூசம் நீதறினப பற்றிக் கூறினார். பராவணம் - பரை - சிவசத்தியின் வண்ணம் - திருநீறு சிவசத்தியின் வடிவம் என்பது னூற்றுணிபு; பரா - பராசத்தி - வடமொழி ஆகார ஈறு; ஸதிரீலிகமாகிய ஆகார ஈற்றுப் பெண்பாற் சொல். தமிழில் பரை என வரும். “நீற்றுப் பதிக் கிகழ்த்து காகில், மாற்றுப் பரையின் வரலாறுகும்” (பாயிரம்)—(9) மாலோடு அயன் - சிறப்புப்பற்றி டு உருபை மாலுடன் சேர்த்தினார், திருநீறு இறைவரது வடிவாதலின் அரியபுனல் அறியப்படாதென்றார், உடம்பிடர் - உடம்பின் கண் வரும் இடா என்றும், உடம்பாகிய (பிறவி) இடா என்றும் உரைக்க கின்றது; ஆல் - வடம்; ஆல் அமுது உண்ட - ஆலத்தை அமுதாக உண்ட என்க. “ஆலத்தி னுலமி தாககிய கோன்” (திருசுருகை), “ஆலமே உழுத மாக வுண்ட” (2638)—(10) குண்டுகைக் கையி-மருந்தித் தீர்ந்ததைத் திறு கரத்ததை உறியில் தூக்கிக் கையில எடுத்தசெல்லம் சமண கருமார் வறங்குசு குறித்தது, கண் திகைப்பிப்பது - காண் மாட்டாது கண் நிகைக்கும்படி செய்வது; திருநீற்றின் வலிமையினால் வலப்பாக்கது வெப்பு நீங்கியதும் இப்பபுத்தது வெப்பு நீங்கி வருவதும் கண்ட அம்ணா நடுங்கிக் கண் திகைத்த வரலாறும் குறிப்பு; “உறியுடைக் கையா பாயினுடுக்கையா நங்க மெய்தி” (2664); சரித அக்கசான்று; எண்ணிசைப் பிட்ட பொருளார்-எட்டுத்திருக் காவலர்; இவர்கள் இறந்தின, தீக்கடவுள் முதலியோர், பொருளார் - நிலைவர்; பொருள் - நிலைமை; அண்டத்தவர் - எல்லாப் புலன்களிலும் உள்ள எல்லா வுயிரகளும். அண்டம் - புலனம்,—(11) ஆற்றல் - வல்லமை, அடல் - வெற்றி; “அரண் முர ணேறு” (தேவர்) அடைந்தாரைக் காக்கும் ஆற்றலும் அடையலாம் அடம் வெற்றியும் என்க; ஆலவாயான் திருநீற்றைப் போற்றி - “ஆலவாயான் திருநீறே” என்று பாசரமதோறும் துதித்தமை காண்க, துடுக்கப்பட்டது திருநீற்றையினும் அது தனித்துப் போற்றப்படாமல், அதனுடைய ஆலவாயாலுடன் சேர்த்துப் போற்றப்பட்டதால் அவனுடைய போற்றியதாய்றது; “நீதே தீர்ப்ப தென்று மறைக் ளேத்திப் பகா” (2662) “பெருமை துதிக்குமாறகுற பிள்ளையா போற்றி” (2668) என்றும் சரிகவரலாறுபற்றி ஒருமுறை இதனை விளக்குதல் காண்க, தேற்றி - பெருமையை உலகநியசு செய்தல், அம்மையாரையும் அமைச்சரையும் முன்னாத (2629) தேற்றியவாதே என்ற குறிப்புமாம்; “நீங்கன தேறிய தெய்வத் தன்மை யெனனிடத் தெரிப்போ” என்ற (2657) அரசனையும் அவ்வாறே வேறு நீக்கிய வகையால் சிவபெருமானது திருநீறே பொருளாவது எனத் தெரிவித்தது - தேற்றி - என்ற லும் குறிப்பு; தீப்பிணி - தீயபிணி, தீயினால் விளைந்த பிணி என்ற சரிதக் குறிப்பு மாம்; பிணியாயின - வலமிடமாகிய இருபக்கத்துப் பிணியும் தீர இவ்வொரு பதிகம் இருபகுதியாக அருளப்பட்டமையின் பிணர் ஆயின என்று பன்மையாற் கூறினார்; தீயும் பிணியும் என்று உமமைத்தொகையாகக் கொண்டு, “வெந்தழல் வெம்மைபோய்ப் பெருந்தழற் பொதி வெதுப்பெனப் பெயாபெற்ற”தாகிய அம்ணரிட்ட தீயின் விளைவும், அதன் மூலமாகிய மயக்கமதரும் ஆணவமாகிய மூலநோய்ப் பிணியும் தீர என்றலுமாம்;

“பிணியே யன்றிப் பிறவியும் தீரும்” (2618) “மடக்கம்” (2657) என்றவை காண்க. பிணியாயின நீரகி கூற்றிய பாடல்கள் - இப்பதிகம் பாண்டியன் சுரநதீர்க்கப்பாடிய தென்ற வரலாற்றுகருசு சிறந்த அகச்சான்று ; உடல் உற்ற - பிள்ளையாரது ஆணையால் வந்தற்ற என்ற குறிப்பும் காண்க. “மருவு தீப்பிணியும் கீங்கி வருகியு முழுது முய்தான்” (2664) ; பதிகத்துள் “மந்திரமாவது” (1) “வெந்துயாதிர்ப்பது” (2), “அவலமறுப்பது” - “வருத்தந தணிப்பது” (6) ; “வலவுடம்பிடா தீர்க்குமின்பக தருவத நீற” (9) எனபன முதலியவையும் சரித வரலாற்றுக குறிப்புப்பட மிறபன காண்க ; இப்பதிகப்பாட்டுக் குறிப்புகள் பல க. சதாசிவசு செட்டியார் அவர்கள் உரைக குறிப்புகளைத் தழுவி எழுதப்பட்டன.

2669. கொற்றவன் தேவி யாருங் குலசசிறை யாருங் தீங்கு

சேற்றவர் செய்ய பாத தாமரை சென்னி சேர்த்துப்

“பெற்றனம் பெருமை ; யின்று பிறந்தனம் ; பிறவா மேன்மை

யுற்றனன் மன்ன” நெனநே யுளவகளித துவகை மிக்கார். எனக

(இ - ள்) கொற்றவன்...சேர்த்து - அரசனது மாசேவியாரும் குலசசிறையாரும், தீங்கினை அழித்த பிள்ளையாரது சிவந்த திருவடித் தாமரைக்கீழ் தமது முடியிற சேர்த்து வணங்கி ; “பெற்றனம் , மன்னன்” எனநே - நான்கள் பெருமை பெற்றோம் ; இன்றை நாளே உறுதிபெறப் பிறந்தவர்களாயினோம் ; அரசன் இனிப் பிறவியிலவாராத மேனமை யடைந்தனன் எனமுகூறி ; உளம்...மிககார - உளம களிப்படைந்தது மிகவும் மகிழ்ந்தனர்.

(வி - ரை) தீங்கு சேற்றவர் - வெப்பு நோயாகிய தீங்கும், அதன் மூலமாகிய அமண் சாவு என்னும் தீங்கும், அதன் மூலமாகிய அரசனது முனசெய தீவினையாகிய தீங்கும், ஏற்கன்கே அழித்துப் போகுகியவா.

பாததாமரை சென்னி சேர்த்தி - திருவடிமேல் முடிபொருந்த வீழ்ந்து வணங்கி.

பெருமை பெற்றனம் எனக , வினைமுற்ற முனவந்தது விரைவுக் குறிப்பு. இன்று பெற்றனம் - இன்று பிறந்தனம் என இன்று என்பதனை முன்னும் பின்னும் கூட்டி உரைக்க இடையில் வைத்தார்.

இன்று பிறந்தலாவது பிறவிப்பயனை இன்றுதான் பெற்றோம் என்பது, “பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே” (தேவா) என்றபடி பிறவிப்பயனாகிய, அரசன் பணியும், அடியார் பணியும், அரசன் பணியும் செய்ய இயலாமல் கழிந்த முனை வாழ்காட்கள் பிறவா நாட்களாகிக் கழிந்தன என்பது கருத்து.

(வாங்கல்) பிறந்தனம் - மன்னன் பிறவா மேன்மை பெற்றனன் - என்ற கவி நயமும் காண்க. பிறவாமை மேன்மை - வீடுபேறு ; பிறந்தனம் - “நன்மையல்லாத செய்ய, ஆனமவந் தடையின் யாழ் முயிர்துறந தொழிவ தெனறா” (2594) எனற ராதலின் அவவாறென்றும் வாராது மீனப் பிழைத்தவர்களானோம் என்ற கருத்தும் காண்க.

உளம் களித்து உவகை மிக்கார் - உளம் களித்தல் - உள்ள நிகழ்ச்சி ; உவகை மிகுதல் அதனை வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாடு பொருத்ததல்.

2670. மீனவன் தன்மே லுள்ள வெப்பெலா முடனே மாற,

ஆனபே ரின்ப மெய்தி யுச்சிமே லங்கை கூப்பி

“மாணமொன் தில்லார முனபு வன்பினி நீங்க வந்த  
ஞானசம் பந்தர் பாத நண்ணிநா னுயந்தே ” நென்றான். எஎஉ

(இ - ள்) மீனவன் - பாண்டியன் - தன்மேல் உள்ள...அங்கை கூப்பி - தன்மேல் உள்ள வெப்பு முழுதும் உடனே தீர்த்தபோக அதனால் உண்டாகிய பெரிய இனபதையைடைந்து தலையினமேல் அவகைகளைக் குவித்துக்கொண்டு ; மாணமொன்றில் லார்...உயந்தேன் என்றான் - மாணம் ஒன்றும் இல்லாத அமணர்கள் முன்னே வலிய நோய நீங்கும்படி வந்தருளிய! திருஞானசம்பந்தருடைய திருவடிகளைச் சேர்த்து நான் உயந்தேன் ” என்று சொல்லித் துதித்தான்.

(வி - ரு) இது பிணர் நீங்கியுயந்தபோது அரசன் கிலையும் செயலும் கூறிற்று ; அதுபோலது அமலையா நிலைப அமைச்சர் கிலையும் முன்பாட்டிற் கூறினா ; அரசனது நலத்தினும் நாட்டின் நலத்தினும் கருத்துக்கொண்டு இறைவாபால் வரங்கிடந்து அருமபாடிபட்ட அவலிருவரது மகிழ்ச்சி, நலம்பெற்ற அரசனது மகிழ்ச்சியினும் மிகரு முற்பட்டதாதலின் அவை முன்னாக கூறப்பட்டன , நோயினவாய்ப்பட்ட சேயினைவிட அதன் நலங்கண்ட தாயின் மகிழ்ச்சி முற்படுவதை உலகியலுடிற கண்டுகொள்க, மீனவன் தன்மேலுள்ள வெப்பெலாம் மாற - எனபுழித் தன்மேல் எறையுமிகுநிறப்புக் கொண்டது ; தன்னு நலத்தைத் தான் பிண்ணீர அறிந்து மகிழ்ந்தான் என்பது.

வெப்பெலாம் - வலமிடம் வந்ததும், இடமிருந்ததுமாகிய எல்லாம் ; அதன் மூல காரணமாகிய மயக்க வெப்பமும், அதன் காரணமாகிய முன்னே வலவினை வெப்பமும் என்ற எல்லாம் என்க ; தூல சூதகும் காரணம் என்ற மூன்றாம் என்பது குறிப்பு ; முழுதும் (2168) ; உடனே - ஒருநகே , பிள்ளையா பிண்ணம் ஒருமுறை திருநீற்றைப் போற்றித் திருக்கையாற் தடவிய உடனே. அக்கணமே என்பதுமாம்.

ஆன - மாறுதலால் உளதாயின ; பேரீன்பம் - பெரிய இன்பம் ; பேரீன்பம் ஆன என்ற மாற்றிப் பேரின்பம் எனப்படும் வீடுபெறு என்ற குறிப்புமாம் ; இனி நின்றசொ நெடுமாறனாராக ஆகிச் சேயன்முத்த நிலை பெற்றப பிறவி நீங்கிப் பேரின்பம் அடையும் சரித்குறிப்புக் காண்க ; இவ்வுப் பேரின்பம் போற்றின் பேரீன்பம் என்றா என்னை ? நோய நீங்கவே இன்பானுபவமாதல் இல்லை ; இன்ப அறுபவத னாக நோய தடை செய்வதாதலின் அதன் நீக்கம் இன்ப தகாசகிக்குத் துணை செய்தல் பற்றி நோய நீங்கியதும் இன்பம் எய்தியதாக உபசரித்து வழங்கப்படும் இனி வைகைக் கரையில் மெயஞ்ஞானோபதேசம் பெற்றபு பேரின்பம் பெறுவது நிச்சயமாதலின் அத துணிவுபற்றிப் பேரின்பம் எய்தி என இறந்தகாலத்தாற் கூறினா எனினுமாம்.

வீடய நுகாசசியல் புத்தியின்கண் வந்தவற்றை அமுருகியிறியுந் தனவேதனைக் காட்சியின்பமே சிற்றின்பம், அருணஞானத்தால் தனவேதனைக் காட்சியில் சிவத்துவ விளக்கத்தை அமுருகியறிதலே பேரின்பம் என்பது பாடியதும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உச்சிமேல் அங்கை கூப்பி - முன்னா நோய மிகுதியினாலே மெயம்முயற்சியின் வலிமையின்மையாற் “ சிந்தையாற் றெழுதமை ” (2667) போலன்றிச், சிரமேற கைகூப்பினான் என்பது கருத்து.

மானம் ஒன்று இல்லார் - ஒன்று - ஒன்றும் - ஒரு சிறிதும் ; முற்றம்மை தொக்கது ; மானமில்லாமையாவது தீவினையஞ்சாமையாகிய தறுகணமை ; இல்லார் முனபு - மானமில்லா அமணர் காண அவா முன்னே , வாதினில் ஏற்று கின்ற அவர்கள் முனபு என்பதாம் ; “ உரிஞ்சாய வாழ்க்கையமண...இருஞ்சாக்கியாக னெடுத்த னுரைப்ப ” (தேவா - மயிலை—10) எனபுழிப்போல.



வண்பிணி - வல்வினைப் பயனறபோதது பற்றிய - வேறெவ்வாற்றினும் போக்க  
லரிதாகிய - நோய், பிணி - பிணிதது உணர்வுசோர வீழத்திய நிலைக்குறிப்பு.

வந்த - தான வேண்டாமலே கருணையினால் தாமே எத்தனைத் தடைகளையும்  
இடையூறுகளையும் பொருட்படுத்தாது எழுந்தருளி வந்த

ஞானசம்பந்தர் - ஞான வெற்றிக் குறிப்புப்படக் கூறியது.

நண்ணி - உய்த்தேன் - மானியிலலாரை விட்டு இவரை நண்ணுதலால் உய்தி  
பெற்றேன என்பது.

வண்பிணி நீக்கவந்த—என்பதும் பாடம்.

772

வேறு

2671. கருது சிறு மாலியானை மீன வன்க ருத்துநேர்

வந்து வாய்மை கூற, மறறு மாசு மேனி நீசாதாம்

முருதை மந்தி ரதது விஞ்சை முறறு மெஞ்ச வஞ்சியே

சிறதை செய்து கைவ ருந்தி றந்தெ ரிந்து கூறுவார், எஎங்.

2672. “சைவ மைந்தர் சொல்லின் வென்றி சந்த வின்சொன் மாலையாற

கைத வன்றன வெப்போழிந்த தனமை கண்ட றிந்தனம் ;

மெய்தெ ரிந்த தாக்க வாத்தி வெல்ல லாவ தனறு; மீவ

மெய்து தீயி னீரில் வெல்ல” தென்று தமமி லெண்ணினார். எஎச

2671. (இ - ள்) கருது ..சுற - கட்டுத்தறியைச் சேறிவரும் மதமுடைய யானை  
போலப் பாண்டியன் கருத்து கட்டுநீங்கி நோபட வருதலால், உண்மை நிலையினைக்  
கூறவே ; மறறு...நீசா - மறறு அழகுக்குப் படிந்த உடலுடைய நீசர்களாகிய அமணா  
கள் ; தாம் முருதை...அஞ்சியே - தாம் முறப்படக் கைக்கொண்ட மந்திரத்தின்  
விஞ்சைகள் முழுதும் வலியிலவாகி ஒழியக் கண்டு அச்சம் பொருந்தி ; சிறதை...கூறு  
வார் - சிறத்தித் தத் தாம் வெற்றியுடையும் திறத்தினை எண்ணிச் சொல்வாராகி, எஎங்.

2672. (இ - ள்) சைவ மைந்தர் சொல்லின் வென்றி - சைவ மைந்தராகிய  
பிள்ளையாரது சொற்சரினை வெற்றிப் பாட்டினை ; சந்த - கண்டு - அவருடைய  
இனிய சொன்மாலைய் புகித்ததினால் பாண்டியனது வெப்ப முழுதும் ஒழிந்தபோயின  
தனமைகைக் கண்டதனால் , அறிந்தனம் - அறிந்தோம் ; மெய...அன்று - ஆதலால்  
உண்மை தெரிந்த தாக்க வாத்தில நாம் வெற்றிப்பெறுவது இயல்வதன்று ; எய்து...  
எண்ணினார் - பொருந்திய தீயினிலும் நீரினிலும் வெற்றிப்பெற முயலவோமாக என்று  
தங்களுக்குள் எண்ணினார்கள். எஎச

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

2671. (வி - ரா) கருத்து நேர்வந்து மீனவன் வாய்மை கூற என்க. வந்து -  
வந்தமையால் ; வாய்மையாவது பிள்ளையாரது திருவடிகளையடைந்தது என உயர்த்தனை  
எனறது (2670) கருத்து நேர்வந்தல் - முன்னே பொருள் மாறுபட்டிருந்த கிடந்த  
மயக்கநீங்கி உண்மை தெரியல் திறமல் ; முன்னாக் கோணி கின்றது நேராகி,  
நேர்மை - திறம்புதலிலலாத உண்மை ; மால் - பெரிய என்றலுமாம்.

கந்து சீறும் - மாலியானை - மீனவன் - இதுவரைக் கட்டுண்டிருந்த நிலையை  
முனிர்த விடுபட்ட அரசனது நிலையும் கொள்ளப்படும். இப்பொருளுக்கரு யானை -  
யானை போன்ற என உவமவுருபு விரிக்க.

யான மீனவன் - யானைப் படையையுடைய பாண்டியன் என்றலுமாம். யானை போல் என்றது மெய்யும் விளையும் பற்றிவந்த உவமம். கந்துகிறதல் - முன்தன்னைக் கட்டுப்படுத்தியிருந்த தறியினை முறித்த நீக்கித் தன் வயத்ததாகுதல்.

மற்று - மாறுபட்ட; உண்மை தெரிந்தும் நேர்மை திறம்பிய; நீசர் என்றது இக்கருத்துக் கொண்டது.

முந்தை மந்திரத்து விஞ்சை - முன்னர்க் கைக்கொண்ட மந்திரமும் அதவாயிலா கக்கொண்ட விஞ்சையும்; “விஞ்சை மந்திரத் தொழில் விளைந்தால்” (2586); “தங்கண் மந்திரத்தார் செநதி - திருமடஞ் சேரச்செய்தார்” (2595).

முற்றும் எஞ்ச - முழுதும் செயலற்றுத் தவிர்த்தபோக; ஒழிய; எஞ்சுதல் - குறைவுபட்டொழிதல்.

கைவரும் தீறும் - வெற்றி கைகூடும் உபாயம்; தேடுவார் - ஏற்பது பாட மாயின. தேடுதல் - ஆராய்தல் என்க.

வந்தவாய்மை—என்பதும் பாடம்.

778

2672. (வி - ரை) மாலையால், வெப்பொழிந்த தன்மை கண்டு சொல்லின் வேனீறி வறிந்தனம் - என்க. பதிகத்தினால் வெப்புத்திரிந்த செய்கை காட்சியளவையால் அறிந்தோம்; ஆகலின் அதனுணைகொண்டு பிள்ளையாரது சொல்லே வெற்றி பெறுவது என்பது தெளிய அறிந்தோம். மன்னன் என்னுது கைத்தவன் என்றது அரசன் தனங்கள் சார்பை விட்டகன்றமை கண்டு தம் மனத்துள் எழுந்த மனக்கசப்பை உணர்ந்திய குறிப்பு.

மெய் தெரிந்த தர்க்கவாதம் வெல்லலாவதன்று - உண்மை தெரியின்ற தர்க்க மூலமாக நிகழும் வாதம் நம்மால் வெல்லத்தக்கதன்று; மெய் - சமய உண்மையும் தெய்வத்தன்மை நிலையும்; தர்க்க வாதம் - சொல்லினால் வாதித்து நிலைநாட்டுதல்.

வேறுஎய்து தீயில் நீரில் வெல்வது - வேறு - இத்தனின் வேறுகிய உபாயமாகிய; வேறுக; எய்து - பொருந்தும் ஆற்றல வரும்;

தீயில் நீரில் வெல்வதென்றது - தீயும் நீரும் சடப்பொருள்களானமையால் அவற்றின் சடசத்தியைத் தமது மந்திரங்களின் - அபிதெயவங்களின் - செம்சத்தியால் கட்டுப்படுத்தலாம் என்பது அவர் கொண்ட கருத்து; தீயில் நீரில் - தீ ஒன்றிலே வெற்றி பெறுவதில் ஐயப்பட்டார்களாதலின் நீரையும் அப்போதே உடன் எண்ணினார்; என்னை? முன்னர்ப் பிள்ளையார்மாட்டுத் தாம் விஞ்சை மந்திரத்தொழில் விளைந்து எவிய தீ எவியபடி செல்லாமை கண்டாராதலின் ஐயம் கொள்ள நோந்தது. ஆயின் அவ்வாறு அறிந்த பின்னரும் தீயினை எண்ணவந்ததென்னையோ? எனின், இதகுப் பிள்ளையார்மாட்டுச் செலுத்தப் பெறுது தம் அளவில் மந்திர சக்தியுள் சடசக்தி அடங்குதலைக் காட்டும் அளவுக்கு வேண்டப்படுதலால் அமையும் என்ற கருத்தாலும், முன்னர்த் தமது எவலுக்குள் அமையாது தின்ற தீ பிள்ளையார் பணித்தபடி அமைந்த வெப்பு என்ற உருவுடன் பாண்டியனை அடைந்தது என்ற உண்மை அணியப்பெருமையாலும் என்க; “போன கங்குலிற் புகுந்ததன் விளைவுகொல்?” (2612) என்றது விளைப்பயனோ? என்ற ஐயப்பாடேயன்றிப் பிள்ளையாரது செயலென்ற அணிபின்மை காண்க; அவ்வாறு அறிந்தும் அறிவுபெற்றமையாது மேற்செல்லும் அமணாது மானமின்மை கண்டுகொள்க.

வெல்வது - வெற்றிபெற முயலத் தக்கது;

வெப்பொழிந்த தன்மை கண்டறிந்துதான்—என்பதும் பாடம்.

779

2673. பிள்ளை யாரு “முங்கள் வாய்மை பேசு மின்ச” ளென்றலுந்,  
தன்னு நீர்மை யார்கள் “வேறு தர்க்க வாதி னுத்தரங்  
கொள்ளும் வென்றி யன்றியே குறித்த கொள்கை யுண்மைதான்  
உள்ள வாறு கட்டி லத்தி லுய்ப்ப” தென்ன வொட்டினார். எனடு

(இ - ள்) பிள்ளையாரும்...என்றலும் - பிள்ளையாரும் அமணர்களை நோக்கி உங்கள் சமயவுண்மைகளைப் பேசுங்கள் என்று கூறலும், (அதுகேட்டு); தன்னு நீர்மையார் கள் - தள்ளப்படும் தன்மையுடையவர்களாகிய அவ்வமணர்கள்; வேறு...ஆன்றியே - வேறு தர்க்க உருவமாகிய கடா லிடைகளால் வரும் வெற்றியையன்றி; குறித்த... உய்ப்பது - “அவ்வவா குறிக்கொண்ட கொள்கைகளின் உண்மை தன்மை உள்ள படியினைக் கண்முன்னே நிறுத்திக் காட்டுதல் ஈண்டு செய்யத்தக்கது” என்று ஒட்டினார்கள்.

(வி - ரை) பிள்ளையாரும் உங்கள் வாய்மை பேசுமின்கள் என்றது - முன்னா அமணர்கள் பிள்ளையாரைப் பலராயச சூழந்து சினைந்து வாதினில் வெல்ல எண்ணித் தாம் கோலும் தூல் எடுத்தோதித் தலைதிரிப்பக குரைத்தார்கள் (2654); அப்போது “தும்பொருள் எல்லை உள்ளவாறுடேசுக” என்று பிள்ளையார் அருளினார் (2655); பிள்ளையார்பாற கொண்ட பரிவினால் அவ்வாதம் நிகழாமல் அம்மையார் தடுத்து, “அரசனது நோய நீக்கியபின் இவ்வமணர் வல்லாரகில் பேசுக” என்று குறுக்கிட்டுத் தடுக்க, அரசன் ஆணையின்படி நோயநீர்த்தலையே இகலிய வாத்தாக்கொண்டு தெய்வத் தன்மையும் வெறியும் துணியப்பட்டன; ஆதலின், அவ்வாறு முன்பு தாமே அழைக்க வும் இடையில் தடுக்கப்பட்ட சமயநூல் வாத்தினினைத் தொடர்ந்து பேசுக என்று பிள்ளையார் அமணரை அழைத்தருளினார் என்க; அவர்களது சமயம் முழுதும் மெய்ச் சமயமாகிய சைவத்தின் முன் நிற்கமாட்டாமையை உலகுக்கறிவித்து உண்மை நிலையை உபதேசுக்கும் பரம குருநாதராதலின், உலகம் உண்மையறிந்து உய்திபெறும் பொருட்டு இவ்வாறு அழைத்தருளினார் என்க; சிலசில சிறு உண்மைகளையே கோட்பாடாகக் கொண்டு சிறுதெய்வங்களை வணங்கும் சிறுசமயங்கள், முழு உண்மை களுக்கு நிலைக்களமாய் முழுமுதற் கடவுளும் சங்கராகாரணனுமாய் உள்ள சிவ பெருமானையே கடவுளாகக் கொண்டதாய் விளங்கும் சைவ சமயத்தொடு மாறுபட்டு உலகை மயக்கினது அக்காலநிலை; அதனால் பொய் மிகுத்து மறைவுழக்கமருகிப் பூகிசாதன விளக்கம் போற்றல்பெறுது சைவநெறி குன்றியது (1916); இதனை நீக்கிச் சமயங்களானவற்றின் தாறுகளை உள்ளபடி அறிவித்த அளவுபடுத்தி நிறுவ வேண்டியது ஞானசாரியரது கடமையாயிற்று. திருவருட் குறிப்பினை வினவி விடைபெற்ற பின்னரே பிள்ளையார் இதனை மேற்கொண்டனார்; 2636, 2637 பார்க்க. இக்காரணங்களால் அமணரை அவரது சமய உண்மை பேசுக என்று பிள்ளையார் அழைத்தனரேயன்றி இகலினால், “இகலில் ரெனினும்” (2752); “இது வாகு மதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி, நீதியினு னிவையெல்லா மோரிடத்தே காண கின்றதியா தொருசமய மதுசமயம்” (செதி. 8 - 13) என்றபடி உலகில் ஒன்றோ டொன்றெவ்வாமல் உள்ள பற்பல சமயங்களின் கொள்கைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு அதனால் ஒன்றோடும் மாறுகொள்ளாமல் அவ்வவற்றுக்கும் படிமுறை காட்டி நிற்பது சைவ சமயம்; ஆதலின் அது எச்சமயத்தினையும் வெறுப்பதோ மாறுகொள் வதோ அழிப்பதோ இல்லை; ஆயின் பரபகக் கிராகரணமும், சமயவாதமும், ஈண்டு வருவதுபோல் அழிவும் சைவத்துட் கேட்கப்படுதல் என்னையோ? எனின், தற்காப்பின்

பொருட்டும் உண்மை தெரிததற்பொருட்டுமாம் என்க. இங்குப் பின்னையார் சமணரைச் சமயநூல் வாதம் பேசுக என்றது சைவத்துக்கு இடையூறு விளைத்த அவர்களையும், அவரது பொய்களில் மயங்குகின்ற உலகத்தையும் தேற்றி உண்மை தெளிவித்து உய்யக் கொள்ளும் கருணையினாலேயாம் என்க; பின்னா அமணர் கமுவேறி அழிந்த வரலாறு அரசன் சிகழத்திய அரச நீதிமுறையின்பாற்படும். பின்னையாரா ஈண்டுச் சமய வாதத்திற்கு அழைக்கத்தற்கும் அரசன் நீதிமுறை விதித்த அதற்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை; பின்னையாரா அழைத்த சமயநூல் வாதத்தை மறுத்துக் காட்சி வாதத்தில் ஒட்டிப் புருத்த, தோலவியுற்றற் கமுவேறுவேம என்று இசைந்து, தம் செயலிலும வாக்இலும தாமே தமக்கு அழிவைத் தேடிக்கொண்டதும், அரசன் நீதிமுறை செய்ததும் பின்னா விரிக்கப்படும; ஆண்டுக கண்டுக்கொள்க; இங்கு மேற் கூறியவாறன்றி, “அவாகன எண்ணத்தை உணர்ந்த பிள்ளையாரும்” என்றார்த்த அவ வாறுணர்ந்தமையால் சமய வாதத்துக்கு அவர்களை அவா கிளைத்தபடியே பிள்ளையாரும் அழைத்தனா என்றுரைகூறுவாருமுண்டு; அது பொருந்தாமை கண்டுகொள்க. அமணர்கள் சமயவாதம் வெல்லலாவதன்று; காட்சிவாதமே செய்யத்தக்கது என்று எண்ணிய போது பிள்ளையாரா சமய உண்மைகள் பேசுக என்றது அவா எண்ணத்துக்கு மாறுபட்டமையாலும் அது பொருந்தாமை யறிக.

தள்ளும் நீர்மையானீகன் - சாவாதத்தினை இகலிச் செய்து தோற்றமையாலும் முன்னாச் செய்த பொய்-வஞ்சம் இவற்றாலும் ஒதுக்கித் தள்ளத்தக்கவர்கள்; இதற்கு இவ்வாறன்றித் தள்ளப்படும் பொய் வஞ்சனை முதலிய குணங்களைபுடையவர்கள் என்றார்ப்பாருமுண்டு. தள்ளும் - தாக்கவாதத்தைத் தள்ளிய என்றலுமாம்.

வேறு...அன்றியே - வேறு - மேற்சொல்வதற்கு வேறாக - தனியாக - என்க; கட்புலத்தில் உயப்பதே சமய வாய்மையை விளக்குவதாகும் என்பது கருத்து; தர்க்கவாதின் உத்தரம் கொள்ளும் வென்றி - வாதமெய்து கடைவிடைகளால் சமய உண்மைகளை நிகழாட்டும் வெற்றி; அன்றியே - ஆஃது இல்லாமலே; வேண்டாமலே.

குறித்த கொள்கை உண்மைதான் கட்புலத்தில் உயப்பது - கொள்கையின் உண்மையை வாதிப்பதாயின் காதிறை கேட்பதன்றிக் கண்ணா காண இயலாது; அவ்வாறன்றிக் கண்ணா காணுமபடி காட்டிச் செலுத்துதல் வேண்டப்படுவது; குறித்த - அவ்வவர் குறிக்கொண்ட; குறிக்கோளாகக் கொண்ட; உள்ளவாறு - யாவரும் ஒப்பும் முறையில்.

ஒட்டினார் - குளுவவு சொன்னார்; பந்தயடி கூறினார்.

குறிப்பு :- இவாகள்போலன்றிப் புத்தா மஃதிரவாதம் வேண்டாது சாதிர வாதமே வேண்டி எதிர்த்தது குறிக்க; (புரா. 911 = 2811) 775

2674, என்று வாத கூற லுமீமி ருந்த தென்னர் மண்ணுங்

“கன்றி யென்னு டம்பொ டுங்க வெப்பு நோய்க வர்ந்தபோ தொன்று மங்கொ ழித்தி லீர்க; ளென்ன வாது மக்”கெனச் சென்று பின்னு முன்னு நின்று சில்லி வாயர் சொல்லுவார், எ ௭. 10

2675, “என்ன வாது செய்வ” தென்று ரைத்த தேவி னுவெஞ்சு

சொன்ன வாச கந்தொ டங்க “யேடு கொண்டு சூழ்ச்சியான மன்னு தம்பொ ருட்க ருத்தின் வாய்மை தீட்டி மாட்டினால் வேங்கே ருப்பின் வேவு ருமை வேற்றி யாவ” தென்னார், எ ௭. ௭

2674. (இ - ள்) என்று வாத கூறலும் - அமணர் முன்சொல்லியபடி ஒட்டி வாதத்தினைக் கூறுதலும் ; இருந்த...உமகரு என - நோய் நீங்கியிருந்த பாண்டியனும் அவர்களை நோக்கி “எனது உடம்பு முழுதும் வெதும்பி வெப்புநோய் என்னை முழுதும் உள்ளாக்கியபோது, அங்கு ஒருசிறிதும் தவிர்க்கவில்லையாகித் தோல்வியுற்றீர்கள் ; ஆதலின் இப்போது இனி, உமகரு என்ன வாத இருக்கின்றது!” என்று சொல்லி; சென்று...சொல்லுவார்-அரசனுக்குப் பின்னும் முன்னமாகச் சென்று அணுகி நின்று கொண்டு ஓட்டை வாயாகளாகிய அமணர்களை சொல்வாராகி, எசு

2675. (இ - ள்) என்ன...தொடங்கி-நீங்கள் செய்வதற்கு என்ன வாத உள்ளது என்று தோல்வியுற்று உமகரு வாதமொன்றுமில்லை எனற குறிப்புப்படைச் சொன்னதையே தம்மை என்ன வாத என்று வினாவினதாக எடுத்துக்கொண்டு முன் தாம் சொன்ன வாசகத்தினையே தொடங்கி கொண்டு ; “ஏடுகொண்டு...வெற்றியாவது” என்றனர் - ஏட்டினைக் கொண்டு அறிவாத சூழ்ந்து நிலைபெறும் தத்தமது சமய உண்மைப் பொருட் கருத்தின் உண்மைகளை எழுதி மாட்டினால் வெவ்வித நெருப்பின்கண வேகா திருபபதுவே வெற்றியாவது என்று கூறினர், எஎ  
இந்த இரண்டு பாக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2674. (வி - ரை) என்று - முன்பாட்டிற் கூறியபடி சொல்லி ; வாதுகூறல் - வாதத்துக்கு அறைகூவுதல்.

இருந்த - முன்னா வெப்பு நோயுடன் வலிகெட்டுக் கிடந்த நிலை நீங்கி எழுந்து அமர்ந்திருந்த ; அவ்வாறு இருந்தமையால் - என - என்ற குறிப்புமாம்.

மன்னனும் - உமமை சிறப்பு ; மன்னனும்...என - பின்னையா அமணர்களை உங்கள் வாய்மை பேசுமின்கள் என்று அருள, அதனைத் தொடர்ந்து அவர்கள் வாதத்தில் முற்பட்டனர் ; ஆயினும் அரசன அதனை உடம்படாது மறுத்து எனது நோயினே ஒழிக்கமாட்டாது தோல்வியுற்ற உமகருக்கு இனி வாத செய்ய என்ன நிலையுள்ளது ; ஒன்றுமில்லையே! என்று தடுத்துக் கூறியபடி ; “நீங்கள் தேறிய தெய்வத்தன்மை என்னிடைத் தெரிப்பீர்” (2657) என்றும், “இகலித்திரும் ; தீர்த்தார வாசில் வென்றவர்” (2659) என்றும் தான அரசாணையிட, அதனை ஒட்டியே மந்திரவாதம் நிகழ, அதிலே தோற்றி (2667) என அரசநீதி முடிபுகொள்ள, ஆணையும் சிகழ்ந்துவிட்டமையால், ஒருமுறை தீர்வுபெற நியாயத்தில் வாதத்துக்கிடமில்லை என்று அரசாங்க நீதிமுறையில் கூறியபடியாம்.

இனி, “குறித்த கொள்கை - கப்புலத்தீவியப்படுதென்ன ஒட்டேதல்” என்ன பொருட்டு? முன்னரே அவ்வாறு எனது நோயினைப் பற்றிக் கப்புலத்தில் உய்த்த போது உமது கொள்கை உண்மை நிலைபெறுதொழிந்தமை கண்டோமே என்ற படியுமாம்.

ஒடுங்க - ஒடுங்கும்படி. “உணர்வும் ஆயிபு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுங்க” (2610); ஒன்றும் - ஒரு சிறிதும் ; ஒருபக்கமும் என்றலுமாம்.

ஒழித்தல் - நோய் தவிரத்தல் குறித்தது.

என்ன வாத? - வினா ஒன்றுமில்லை என எதிர்ப்பறை குறித்தது.

சென்று பின்னும் முன்னும் நின்று - சென்று - வெப்புத் தீக்கதவ அருகுவிட்டேற நின்றார்க் (2664) ளாதலின் அருகு சென்று ; பின்னும் முன்னும் சூழ்ந்து கொண்டு.

சில்லிவாய் - ஓட்டைவாய் ; உண்மைப்பொருள் தங்குதலின்றி ஒழுகிவிடும் - நழுவும - வாய்.

சோல்லுவார் - முத்தெச்சம் ; சோல்லுவார் - என்றனர் என வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 776

2675. (வி - கை) என்ன...என - என்ன வாது என்று வாதமில்லை எனக் கூறிய எதிர்மறை வினாவினையே, அறியா வினவாக எடுத்ததென்கொண்டு. பின்னரும் இவ்வாதே, “சீங்கன் தோற்றிலிப்போலும்” (2691) என்னுமிடத்து அரசன் நகைபுட்கொண்டு செப்பிய இகழ்ச்சி மொழியைத் தேரூர் (2692) சொன்ன சொல்லின் சொல்லே பயனாகக்கொண்டு மேற்சொல்லி அமணர் வாது துணிதல் காண்க.

சோன்ன வாசகம் - தானகன முன் “கட்புலத்தில் உயப்பது” என்ன ஒட்டிய வாசகம் (2673); கட்புலத்தில் உயப்பது இவ்வகையாய் எனபது தொடராத கூறியமை காண்க.

தூழ்ச்சி - அறிவாற் சூழ்நத தெரிநதகொள்ளும் முடிவு ;

தூழ்ச்சியால் மன்னுதல் - அவ்வாறு சூழ்நத கிளைபெறுதல் ; தூழ்ச்சி - இறகு நம்பொருளில் வந்தது.

ஏடு கொண்டு தீட்டி - ஏடு - ஓலை ; ஏடமுனை இடமாகக் கொண்டு எழுதி ; கொண்டு - இடமாகக் கொண்டு அதன்கண் தீட்டி என்க ; தீட்டுதல் - கங்கு எழுதுதல்.

மாட்டுதல் - தீயினுள் ஊடுருவ உய்தல்

வேவுறமை வெற்றியாவது - வேவாதிருத்தலே வெற்றியைக் கட்புலத்தில் காண உயப்பதாம் என்றபடி. 777

2676. என்ற போது மன்ன னென்றி யம்பு முன்பு பிள்ளையா

“நன்று நீரு ரைத்த வாறு ; நாடு தீயி லேடுதான்

வென்றி டிற்பொ ருட்க ருத்து மெய்மமை யாவ தென்றிரேல்

வன்ற னிக்கை யானை மன்னன் முன்பு லுமயி” நென்றனர். எனஅ

(இ - ள்) என்றபோது, முன்பு - முன் கூறியவாறு அமணர்கள் சொல்லிய போது அதற்கு விடைமாக அரசன் ஒன்று சொல்லுவதன் முன்பே ; பிள்ளையா - ஆளுடைய பிள்ளையா ; நன்று...ஆறு - நீர் சொல்லியவழி நன்று ; நாடுதீயில்... என்றிரேல் - நாடும் தீயினில் ஏடுதான் வேவாமை காட்டி வென்றிடில் அதில் எழுதிய பொருட்கருத்து வாய்மையுள்ளதாகும் என்று சொல்வீர்களாகில் ; வந்தனி...வம் மின் - வலிய ஒற்றைக் கையினையுடைய யானை மன்னன் முன்பு அவ்வாதே வாதம் செய்த முடிபுகொள்ள முன்வாருங்கள் என்றருளிநா. எனஅ

(வி - கை) மன்னன் ஒன்று இயம்புமுன்பு - பிள்ளையார் - என்றனர் - வாதம் விரும்பி அதைகவிலோகளை அதனைச் செய்யவிடாது தடுத்தல் நேர்மையன்மென்பதும், அவ்வாறு செய்யின் வாதில் வெற்றிபெறமாட்டாமை குறிக்குமென்பதும், ஆனால் அரசன் அமணர்களுது பொய்மையை உணர்ந்த தோவும் முடித்தவிடமையின் அவர்கள் கூறும் வாதத்திற்கு உடனப்படமாட்டான் என்பதும், இம்மட்டோடு நிறுத்தாது சமயவாதம் அல்லது மந்திரவாதத்தில் அவர்கள் இசையும் வழியெல்லாம் காட்டி அவர்களது பொய்மையை கிளையிட்டுக் காட்டினாலன்றி மயக்கினின்று நீங்கி உலகம் உய்தலும் சைவத்திற்கு நோந்த தீமை ஒழிதலும் திருநீறு ஓங்கலும் அமையா வென்பதும், இன்னபிறவும் திருவுள்ளம்கொண்டு அரசனிடம் அமணர்கள் கூறியதற்கு அரசன் விடை கூறு முன்பு, பிள்ளையார் விடைகூறி அவா கொள்கைப்படியே வாதிற்று அவர்களை அழைத்தனர் என்க.

இயம்பு முன்பு - அரசன முடிவு சொல்வதன் முன்பே குறுக்கிட்டு, அரசன் வேறு முடிவு கூறிவிட்டானாயின் பின்னர்த் தாம் மறுதலுரைத்தல் உலகவியல்கிலே மரபு வழுவாமாதலின் முன்பு கூறினர் என்க.

நன்று - ஆம் என்று நாமும் உடன்பட்டோம் என்றபடி.

நாடு தீ - தெய்வதன்மையினுள் அடங்குமபடி நாடப்பட்ட தீ.

வேன்றிடில் - வேவாதிருத்தலால் வெற்றி காட்டினால்.

பொருட்கருத்து - அவ்வேட்டில் எழுதிய பொருளின் கொள்கை.

வன்தனிக்கை யானை மன்னன் - "கருது சீறமாலி யானை மன்னன்" (2671) என்று அமணர் கண்ட கருத்தையே தொடர்ந்து பிள்ளையாரும் கண்டனர் என்பது; தம்மைச் சீறி விலகிய நிலையில் அவர்களும், தம்பால் வந்தடைந்த நிலையில் இவரும் கூறியபடி; தனிக்கை - ஒன்றாகிய துதிககை.

மன்னன் முன்பு - அரசன் அவை காணுமபடி; மன்னன் - அவன் (2677) அவைகளும்.

வம்மின் - வாதத்தினை மேற்கொண்டு அவவாறே முன்வாருங்கள்.

778

வேறு

?677. அப்ப டிக்கெதி ரமணரு மணைந்துறு மளவிலு

ஒப்பில் வண்புகழ்ச் சண்பையா காவல நுரையாற

செப்ப ருந்திறல் மன்னனுந் "திருந்தவை முன்னர்

வெப்பு றுந்தழ லமைக்"கென வினைஞரை விடுத்தான். எளக

(இ - ள்) அப்படிக்கு...அளவில் - அவவாறே எதிரி ஏற்று அமணர்களும் முன் வந்து பொருந்தும்போது; ஒப்பில்...உரையால் - ஒப்பற்ற உண்மையினையும் புகழினை யும் உடைய சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரது சொல்லினாலே; செப்பரும்...விடுத தான் - சொல்லுதற்கரிய வலிமையுடைய மன்னனும் "திருந்தும் அரசசபையின் முன்னே வெப்புடைய தழுவிய அமைக்க" என்று வலி அதற்குரிய வலாட்களை விடுததனன்.

(வி - ளை) அப்படிக்கு...அளவில் - மேலும் அரசன் வேறு எவ்வாறேனும் சொல்லிவிட்டாளுமன பிள்ளையார் சொல்வழியே போதுமென வமைந்து அமணர் முன் வந்தனர்.

ஒப்பில் வண்புகழ்...உரையால் - அரசன் மறுபடியும் தாம் உடன்பட்டமையால் ஒப்பில் என்றார்; வண்மையாவது அமணமாட்டும் உலகினமாட்டும் வைத்த கருணையால் வரையாது அருள் வழங்குதல்; புகழ் - இவற்றான வரவுதது; சண்பையர் காவல நுரையால் - மன்னனும் - வினைஞரை விடுத்தான் - பிள்ளையார் அவ்வாறு கூறிவிட்ட மையால் முன்னர் மறுத்த அரசனும் இசைந்து தியமைக்க வலின். மன்னனும் - உமக்கு என்ன வாது உனது என்று மறுத்த அவனும் என இறந்தது தழுவிய எச்ச வும்மை; சிறப்பும்மையுமாம்.

திருந்து அவை முன்னர் அமைக்க - திருந்து - தன்போலவே அன்று சைவ வுண்மை தெரிந்து திருந்திய அவை; உலகம் கண்டு திருந்துதற்கு இடனும் கிரகமும் அரசவை என்றலுமாம்; பெரும் பொருள்களை நிச்சயித்தல் அரசனது அவையின் முன் செய்யப்படுதல் வழக்கு; "மேய விவவுரை கொண்டு விரும்புமாம் - ஆய சீரக பாய னரசவை" (8).

வெப்புறும் தழல் - தழல் வெம்மையுடையதென்பது இயல்பு; ஆயினும் இங்கு வெப்புறும் என்றது ஈண்டுத் தெய்வவுண்மைவாதத்தினை காட்டும் கருவியாக வருதலின் அதற்கேற்றபடி உண்மை கண்டவிடத்து அடங்கியும், காணாதவிடத்து அடங்காத தன் தொழிலசெய்து காட்டுதற்குரிய வெப்பம்பொருளுதலும் உள்ள தழல் என்ற குறிப்புத் தருதலால் இயையினமை நீகருதலோடு பிறிதொன்றையு நீக்கிய விசேடணமுமாம் ; “காயும் வெவ்வழற் கடவுளும் படரோளி கட்ட” என மேற்கூறும் குறிப்பும் காண்க.

வினாது - தீ அமைததற்குரிய தொழில் செய்வோர் ; எவலாளர். 779

2678. ஏய மாந்தரு மிந்தணங் குறைத்துட னடுக்கித்  
தீய மைத்தலுஞ் சிகைவிடு புகையெழுந தொழிந்து  
காயும் வெவ்வழற் கடவுளும் படரோளி காட்ட  
ஆயு முத்தமிழ் விரகரு மணையவந் தருளி, எஅ௦

2679. “செங்க ணேற்றவ ரேபோரு ” னென்றுதாந் தேரித்த  
பொங்கி சைத்திருப் பதிகநன்முறையினைப் போற்றி  
‘யெங்க ணைதேனே பரம்போரு’ னொனதநொழு தெடுத்தே  
யங்கை யானமுடி மிசைக்கொண்டு காட்டா ணவிறுத்தார். எஅ௧

2678. (இ - ள்) ஏய...அமைததலும் - எவப்பெற்ற மாந்தர்களும் விறகை வெட்டி உடனே அடுக்கித் தீயினை அமைததலும் ; சிகைவிடு...காட்ட - சிகைபோல விடும் புகையெழுந்து பின் அது மாறப்பெற்றதற் கடுகின்ற வெவ்விய தீக்கடவுளும் படரும் ஒளியினைக் காட்ட ; ஆயும்...வநதருளி - உயாநதோர் ஆயுந்நெ முத்தமிழ் விரகராகிய பின்னையாரும் அந்தியினுக்கு அருகு அணையும்படி வநதருளி, எஅ௦

2679. (இ - ள்) செங்கண.....போற்றி - சிவந்த கண்களைப் பொருத்திய இடபதையுடைய சிவபெருமானே உண்மைப்பொருளாவார் என்று உலகறிய உபதேசித்தருளிய பொருளும் இசையுடனகூடிய திருப்பதிகங்களை எழுதிய கலல திருமுறைச் சுவடியினைத் துதித்த ; எனகள் நாத்தே.....தொழுது - என்கள் நாதராகிய சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுளாய் எல்லார்க்குமேலாகிய பரம்பொருளாவார் என்று தொழுது ; எடுத்தே...அவிழத்தா - அநகையால் எடுத்தது தமது திருமுடிமேற் கொண்டபின் அதனை காப்பாகிய கயிறினை அவிழ்த்தனா. எஅ௧

இந்த இரண்டு பாக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2678. (வி - ரை) ஏய - எவிய - எவப்பட்ட - எனச் செய்பாட்டுவினைப் பொருளில் வந்தது.

உடன்குறைந்து அடுக்கி - உடன் - எவியடுத்த உடனே ; குறைந்தல் - துண்டாகலாக வெட்டித் தீக்கொளுவதற் கேற்றதாகுதல் ; அடுக்கி - தீக்கொள்ளுமபடி ஒழுங்குபடுத்தி வைத்தது ; தீ அமைத்தலும் - தீயைக் கொளுவிப் பற்றச் செய்தலும்.

சிகை வீடு புகை ஒழிந்து எழுந்து - ஒளிகாட்ட - முன்னாய் புகைவிட்டு எழுதலும் பின்னா ஒளிகாட்டி எழுதலுமாகிய தீப்பற்றி எரியும் இயல்பு குறிக்கப்பட்டது. சிகை வீடுபுகை - சிகைபோல மேலே வீடும புகை ; சிகைபோன்றதைச் சிகை என்ற அபசாரம் ; கருமையாலும் அடி மிகுதலும் தொகுத்தும் துளித்தும் மேல கொழுந்து போல் எழுதலாலும் சிகைபோன்றது எனப்பட்டது ; ஒளி காட்ட - புகை நீங்கி ஒளி



விடுதல்; தீப்பற்றிய தன்மையை ஒளியினால் காட்ட; ஒளியே எல்லாப் பொருள்களையும் காட்டுதல் இயல்பு; அதுபோல் இங்கு ஒளியானது தீப்பற்றிய நிலையினைக் காட்டித் தென்ற நயமும் காண்க. அழங்கடவுள் - என்றதற்கேற்பச் சிவையும் ஒளியும் கூறினார். அக்கடவுளைத் தியானிக்கும் சுருதிமுறையும் இங்கு நினைவுகூர்தற்பாலது.

காயும் வெவ்வழி கடவுள் - “வெப்பமுற தழல்” என்றதற்கேற்ப நண்டும் இவ்வாறு கூறினார்; பின்னையாரால் திருநோக்கம் பாவனை பரிசம் என்ற தீக்கை முறைகளைப் பெற்றுத் திருநீறு பூசப்பெற்றவனானாலும், வினைகளொத்துச் செய்த உபயமெய்தும் செவவிபுறவனானாலும், அரசன் தாய் உள்எத்து எண்ணியாங்கே அழகடவுளும் வந்தனன் என்ற குறிப்பும் காணத்தக்கது.

ஆயுழந்தமிழ் விரகி - ஆயும் - உயாந்தோரால் ஆயப்படும; பின்னையாரது ஞானத்தமிழின் பெருமை கூறியவாறு; தமிழ்த் திருமுறையினைத் தாமே ஆய்ந்து பின்னர் எரியினிலிடும பதிகத்தினை எடுக்கும் நிலையும், “எரியினி லிடவிலை கூறிய, கோநீற்றி யொருபது மறிபவர்” (சாதாரி - பதிகம் - 11) என்று அதன் ஆயத்தரும் தன்மையைப் பின்னையாரே காட்டியருளும் நிலையும், மற்றும் பின்னையாரது தமிழே வெற்றிபெறும் நிலையும் குறிப்பிற் பெறவைத்த சான்று இதனையையாற கூறினார்; “அசைவில்செழுந தமிழ்வழக்கே யயல்வழக்கின் றுறைவெல்ல” (1922) என்றதும் இங்கு நினைவுகூரக.

அணைய வந்தருளி - அவையில் தழல் அமைத்த இடத்திற் சேரவந்தருளி. 780

2679. (வி - ரா) செங்கனேற்றுவரே பொருள் என்று - பொருள் - உண்மைப் பொருள்; முழுமுதற்பொருள்; சிவபெருமானே பெருளாவார்; ஏனை எவையும் பொருளல்ல என்று துணிகது அவரையன்றி வேறொருவரையும் துதியாமை எடுத்துக்காட்டி உலகுக்கறிவுறுத்தியு.

பொங்கு இசை - பண் - இசையமைதி - மிக்க; இசை - புகழ் என்றலுமாம். புகழ் பொருளுதலாவது பாடியருளிய அன்றுபோலவே என்றும் புதியதாயும் பயனுடையதாயுமிருத்தல்.

தீர்ப்பதிக நன்முறை - பதிகங்கள் எழுதிய ஏடு; சுவடி. முறை - தூல். இங்குத் திருமுறை எனத் தேவாரத் தொகுதிககு வழங்கும் மரபுப்பெயராய் வந்தது; சைவத் தெய்வத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டுமே தீருமுறை என்ற பெயரால் வழங்கப்படுவது சைவ ஆன்றோர்களது மரபு வழக்கு. ஏனை தூல்களை இப்பெயரால் வழங்குதல் பிழை வழக்கும், மரபு வருவாமல். (பின்னையா அருளிய திருப்பதிகங்களை அவ்வப்போது எழுதிக்கொண்டும் அந்த ஏட்டினைத் தாங்கிக்கொண்டும் வந்தவா பின்னையாரின் நல்லம்மான் சம்பந்த சரணுலாயர் என்பது வரலாறு. “அருமுறைசொற்றிருப் பதிகம் எழுதுமன்பா” (புரா. ௧௦௮); இவரே அத்திரவாக்கினாலே “புத்தநகி தலையில் இடிவீழ்க” என்று பொருடரை முன் விட்டவர். பின்னர் பின்னையா திருமுன்பு புத்தவாதம் வென்று புத்தரைச் சைவராகியவரும் இவரே. பின் வரலாறு குறிக்க).

முறையினைப் போற்றித் தொழுது - சிவனையே பொருளாகக் கொண்டமையால் மறைபோல இதுவும் பதியின் தன்மைகொண்டு வணங்கத்தக்கதாயிற்று.

காப்பு நான் - ஏட்டினைக் கட்டிய கயிறு.

தாந்தேறித் - என்பதும் பாடல்.

2680. சாற்று மெய்ப்பொரு டருந்திரு முறைபினைத் தாமே  
நீற்று வண்கையான் மறித்தலும் வந்துகோர் துளதால்  
நாற்ற டம்புயத் தண்ணலார் மருவுள் ளாறு  
போற்று மப்பதி கம்“ போக மாந்த்பூண் முலையான் ”

எஅஉ

(இ - ள்) சாற்றும்...மறித்தலும் - அதிக்கும் மெய்ப்பொருளினைத் தருகின்ற திருமுறைபினைத் தாமே திருநீறு பொருந்திய வண்கையுடைய கையினால் மறித்து எடுத்தபோது ; நாற்றடம் புயத்து...அப்பதிகம் - நான்கு பெரிய தோள்களையுடைய அண்ணலாராகிய இறைவா எழுந்தருளிய திருள்ளாற்றினைப் போற்றிய அந்தப் பதிகம்; வந்து - நோபட வந்து, அதனுள் ; “போகமாதத பூண்முலையான்” - “போக மாந்தப் பூண்முலையான்” என்று தொடங்கும் திருப்பாட்டு ; கோந்து உளது - கோர்ந்து உளதாயிற்று. (ஆல - அசை).

எஅஉ

(வி - ரை) சாற்றும் மெய்ப்பொருள் தரும் - சாற்றும் - வேத முதலிய தூதர்களால் பெரியோராலும் எடுத்துச் சொல்லப்படும் ; இவ்வாற்றினிச் சாற்றும் மெய்ப்பொருள் தரும் - சொல்லால் சொல்லப்படும் மெய்ப்பொருளாகத் தரும் என்றலுமாம் ; பதிகம் - மெய்ப்பொருளைக் குறிக்கும் சொல்வடிவம். அதனால் தரப்படுவது அச் சொல்லால் குறிக்கப்படும் மெய்ப்பொருள் என்றலுமாம் ; ஆதலின் அது ஈண்டு வாதத்தில் வேண்டிய “பொருட்கருதகின் வாயமை”யினைத் தரும் என்பதாம்.

தீருமுறை - முதல்த திருவுக்கு ஏதுவாகிய உண்மைகளை உரைக்கும் தூல் ; இப்பொயா ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரமுதல் திருத்தொண்டா புராணமிறதியாகக் கோவை செய்யப்பட்ட சைவத் தெய்வத் தமிழ்மறைகளுக்கே காரண விடுகுறியாக வழங்குதல் பெரியோர் மரபு ; இங்கு இம்மரபினைப் பிள்ளையார் தேவாரத்திற்பொருள் தக் காட்டி இவ்வழக்குத் தொடக்கிக் காட்டியருளினா ஆசிரியா ; இறைவன் பாடலே தீருமுறை எனப்படுமென்பது “பாடுந் திருமுறை பாப்பதி” (திருமர் - திருவுரை - 1087 = 4-5-23) என்ற திருமந்திரத்தாலும் அறிக ; இஃகருத்தப் பற்றியே தேவாரமுதல் திருப்புராண மிறதியாகியவையும் இறைவா வாகநேயாதலால் அவையும் திருமுறை எனப்பட்டுப் பண்ணிரு திருமுறைகள் என வகுக்கப்பட்டமை உமாபதி சிவாசாரியர் திருவாக்காலு மறியப்படும். இப்பெயரை ஏனைய பக்ககளின்பாடல்களுக்கு வழங்குதல் போலியேயாம்.

தாமே மறித்தலும் - தாமே - வேறொருவரையும் செய்யவிடாது தாமே ; மறித்தல் - தூற்சுவடியைக் கையினால் குறுக்கிட்டுத் திறத்தல் ; இதுபற்றியே திருமுறை - கந்தபுராணம் - திருவிளையாடல் புராணம் முதலியவற்றுட் கயிறு சாத்திப் பாசுகும் வழக்கு இன்றும் வழங்கி வருகின்றது ; அவ்வாறு மறித்தெடுத்தபோது வரும் பாட்டு இறைவர் திருவுள்ளத்தைக் காட்டுமென்பது கொள்கை, ஈண்டுப் பிள்ளையாராது தேவாரத் திருமுறையின் வந்தெழுந்த பதிகம், எரியினில் வேலாது கின்று, சைவத்தின் உண்மை காட்டிப் பரசமய கிராகரணமும் சைவசமய விளக்கமும் பெறுவித்த உலகை உய்விக்கும் திறம் காண்க. மெய்கண்டதேவா திரு அவதாரத்திற்கு முன் இவ்வாதே தம் குருவின் ஆணைப்படி அவா தந்தையார் ஆளுடைய பிள்ளையாராது தேவாரத் திருமுறையினிற் கயிறு சார்த்தத் திருவெண்காட்டுப் பதிகம் “பேயடையா” என்ற பாடல் வரவே, அதன்படி பெற்றோர்கள் திருவெண்காட்டில் பேராய வரக கிடந்து பின்னிப்பேறு பெற்று, அதனால் பரசமய கிராகரணமும் சைவத் தாபனமும் தரும் சிவஞான போதம் பெற்று, உலகம் ஈடேறக் காரணமாயின வரலாறு ஈண்டுச் சிந்திக்கத் தக்கது.

“போகமாந்த பூண்முலையாள்” பதிகத் தொடக்கம்; வந்து நேந்தல் - உதய மாகுதல்; வெளிப்படுதல்.

நால்தடம்புயந்து அண்ணலார் - சிவபெருமான் - நாடுடையகர்; தேள்வலி பற்றிக் கூறினார் வெற்றி குறித்தற்கு.

நன்னாறு போற்றும் - இரண்டனுருபு விரிக்க. நன்னாற்றின் அண்ணலாரைப் போற்றும் என்னுது “அண்ணலார் மருவு நன்னாறு போற்றும்” என்றது “நம்பெரு மான் மேயது நன்னாறே” என்று தலத்தைப்போற்றிய வகையால் அமைந்த பதிக அமைப்புகு குறித்தது.

பதிகம் - போகமாந்த பூண்முலையாள் - வந்து நேந்தளது - என்றது அப் பதிகத்தினே இத்தொடக்கமுடைய முதற்பாட்டு எழுந்தது என மருபிப்பாம்; பதிகம் - பதிகத்தினுள்; ஏழனுருபு தொக்கது. “வண்முலை யிணையவை குலவலின்” என்று இதனைப் போற்றுவதும், அப்பதிகத்தினுள் இவ் வொருபாட்டே முலை என்ற சத்தத் துடன் நிறபதும் காண்க. நோந்த முதற்பாட்டின் அச்சொல்லே அருட்குறிப்பினே உணர்த்தியதாம் என்பது அதனைப் போற்றிய “தனிரிள வளரொளி”ப் பதிகத்தின் பதினொரு பாட்டினும் முலை குலவலின் - செறிதலின் - கலவலின் - துதைதலில் - புணாதலின் - பயிறலின் - என்று அச்சொல்லையும் பொருளையுமே பாராட்டியும், மேல் அந்த வடு எரியில் பழுதிலாமைக்கு அதுவே காரணமாகக் காட்டியும் அருளுதலாற் பெறப்படும்; பிராட்டியின் முலையினைகளே ஞானங்களாய் அமுதமாய் உயிர்களுக்குப் போகக்கூறாத தருவன என்பதும் போந்த குறிப்பாம். ஒரு பாட்டுப் பதிகம் என வழங்குவதும் மரபு. அப்பதிக முழுமையும் அவ்வொரு திருவேட்டினில் பொறிக்கப் பட்டிருத்தலுமாம். “பதிகத்தினை யமாந்துகொண்டருளி - திருவட்டினைக் கழற்றி” (2681), “பதிகத்தின் நாதன்” (2682) என வருவனவும் கருத்தக்கன; பதிகம் - வந்து (அதனுள்) போகம் - முலையாள் - நேந்த - அஃதுளது என்று கூட்டிக் கொள்க.

782

2681. அத்திருப்பதி கத்தினை யமாந்துகொண்டருளி

மைத்த வெங்கடு மிடற்றுநள் ளாறரை வணங்கி

மெய்த்த நற்றிரு வேட்டினைக் கழற்றிமெய்யம் மகிழ்ந்து

கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர் தலைவர்.

எஅஉ

(இ - ள்) அத்திருப்பதிக்கத்தினை அமர்ந்து கொண்டருளி - அந்தத் திருப்பதிகத் தினை விரும்பி மேற்கொண்டருளி; மைத்த...வணங்கி - இருண்ட வெவ்வித விடம் பொருந்திய கண்டத்தினையுடைய திருநளளாற்றிறைவரை வணங்கி; மெய்த்த... கழற்றி - உண்மை பொருந்திய நல்ல அது திருவட்டினைத் திருமுறைச் சுவடியினின்றும் கழற்றி வேறெடுத்தது; மெய்யம்மகிழ்ந்து...தலைவர் - மெய் மகிழ்ந்து கைத்தலத்தினிற் கவுணியர் பெருமானாராகிய பின்னையார் வைத்துக்கொண்டருளினர்.

(வி - ரை) அமர்ந்து கொண்டருளி - அமர்ந்தல் - விரும்புதல்; கொண்டருளு தல் - திருவுள்ளத்தில் மேற்கொள்ளுதல்; மெய்யின் மேற்கொண்டு கையிற் கொள்ளு தல் மேற்கூறுதல் காண்க.

மைத்த - மைபோலக் கரிய; குறிப்புவினைப் பெயரசெச்சம் “பனித்தகடை” (தேவா); “விரைத்த கடுக்கையத் தொங்கல்” (பேரூர்ப் புரா.) பரவிக் கேடுவினைத்த விடத்தை அடக்கிக்கொண்டதுபோலப், பரவிக் கேடு செய்யும் அமணிகூறையும் அடக்கி ஒடுக்கிக்கொள்ள வேண்டுதல் குறிப்பு.

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கூடுக

நன்னாறீ - அத்திருப்பதிகத்திற் போற்றப்பட்ட நாதர் ; “மெய்ப்பதிகத்தின் காத னென்று” (2182) என்பது காண்க.

மெய்ப்தரல் திருவட்டினைக் கழற்றி - மெய்த்த - உண்மைப் பொருள் கொண்ட. மெய் - சத்து ; அழிவில்லாமை ; ஈண்டு எரியிடை அழிவில்லாமை குறிப்பு. எட்டினைக் கழற்றி - இவ்வாறு ஒரு வட்டினைச் சிதைவின்றிக் கழற்றி வேறு எடுத்தல் முன்னாலான ஒலைச்சுவடிகளின் அமைப்புக்கே யியல்வது ; இற்றைநாளிற் சுவடிகளைச் சிதைவுபடுத்திக் கிழித்தல்லது ஒரு இதழை வேறெடுக்கவும் கோக்கவும் இயலாமை யும் சித்திக்க. இரண்டன் வேறுபாடும் ஏற்றிழிவுகளும் கருதுக.

மெய்ம்கிழ்த்து - உண்முகிழ்த்தல் முன அமாந்து கொண்டருளி என்றதனால் கூறப்பட்டது. மெய்ம்கிழ்த்து - கையிற் கொள்ளுதலால் உடல் பூரித்தமையின் மெய்ம்கிழ்த்து என்றார் ; இது மெய்ப்பாடு.

கொண்டனர் - வைத்துக்கொண்டனர். இதனை முதற்சொல்லாக்கிக் கொண்டன ராகிப் - பாடித் (2182) - தீயினில் இட்டார் (2683) என மேல்வரும் பாட்டுக்களுடன் கூட்டி முடித்துரைத்துக்கொள்ளலுமாம்.

கவுணியர் தலைவர் - மேல்வரும் பாடி - இட்டார் - என்ற வினையெச்ச முற் துக்களுக்கும் இதவே எழுவாயாதலின் அதனொடாபுகாட்ட இறுதியில் வைத்தார். 783

2682. “நன்மை யுய்க்குமெய்ப பதித்தி னுத”னென் றெடுத்தே

பென்னை யாளுடை யீசன்றன் நாமமே யென்றும்  
மன்னு மெய்ப்பொரு ளாமெனக் காட்டிட வன்னி  
தன்னி லாகெனத் “தளிரிள வளரொளி” பாடி,

எஅச

2683. செய்ய தாமரை யகனித முனுமிகச் சிவந்த

கையி லேட்டினைக் கைதவன் பேரவை காண  
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யவர்சிறதை வேவ  
வைய முய்த்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன் னிட்டார்.

எஅடு

2682. (இ - ள்) நன்மை...எடுத்தே - நன்மையிற் செலுத்தும் மெய்யாகிய அத்திருப்பதிகத்திற் போற்றப்பட்ட நாதன் என்று மேலவடுத்துக்கொண்டு; என்னை... நாமமே - என்னை ஆளாக உடைய இறைவரது நாமமே ; என்றும் ..காட்டிட - எப் பொழுதும் நிலைபெறும் மெய்ப்பொருளாம் என்று காட்டும்படி ; வன்னிதன்னில ஆகன - எரியினில் வெவாது சிற்பதாக என்று , தளிரிள வளரொளி பாடி - “தளி ரிள வளரொளி” என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி ; எஅச

2683. (இ - ள்) செய்ய...வட்டினை - செந்தாமரை மலரின அகவிதழினும் மிக்க சிவப்பு வாய்ந்த கையிற் கொண்ட அந்த வட்டினை ; கைதவன் பேரவை காண - பாண்டியனது பெரிய அரசவை காணும்படி ; வெற்றரையவர் சிறதை வேவ - ஆடையில்த அரையினையுடைய அம்ணாகளது மணநகல் வெந்தழியும்படி ; வையமும் உய்த்திட வந்தவர் - உலகம் உய்யும்படி வந்தவராகிய (கவுணியர் தலைவர்) ; வெய்ய தீயினில் - வெப்பமிக்க தீயினிடத்தில ; மகிழ்ந்து முன் இட்டார் - மகிழ்ச்சியுடனே முன்னர் இட்டருளினர். எஅடு

இத்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2682. (வி - ரை) திருநள்ளாறறுப பதிகம் எழுதிய ஏட்டினைக் கைக்கொண்டருளி, அதனில் உதயமாகித் திருவருட்குறிப்பினை உணர்த்தி நின்ற “போகமார்த்த பூணமுலையாள்...அண்ணல் பாமேட்டி” என்ற கருத்தினை உட்கொண்டு அதனைத் திருவுளங்கொண்டு அதித்த வணங்கி, எரியினிலிடும்போது பின்னையார் அருளிய “தனிரிள வளரொளி” என்ற பதிகத்தின் குறிப்பும் கருத்தும் உரைப்பது இத்திருப்பாட்டு.

நன்மை...எடுத்தே - “போகமார்த்த என்னும் பதிகத்துக்குரிய திருநள்ளாற்று நாதா நன்மையைத் தருவார என்று, கையிற் கொண்ட அவவேட்டை எடுத்து” என்பது இராமகாதச் செட்டியா ருரைக்குறிப்பு; இப்பொருளில் நாதன் நன்மையுக்கும் என்று கூட்டி உயக்கும் என்பதனை வினாமுறாகுகி உரைத்தனர்.

என்னை ஆளுடை ஈசன்நன் நாமமே என்றும் மன்னும் மெய்ப்பொருளாம் - அவரே என்னை ஆளாக உடைய இறைவா; அவா நாமமே மெய்ப்பொருள்; அது திருநாமமே இவ்வேட்டினில் எழுதியுள்ளது.

நன்மையுக்கும் - “நற்றிமுது” (11) என்ற பதிகம் காண்க.

மெய்ப்பொருளாம் எனக் காட்டிட வன்னிதன்னில் ஆக என - இவ்வாறு அந் நாமமே மெய்ப்பொருள் என்பதை “மன்னுதம் பொருட்கருத்தின் வாய்மை - தீயின் வேவுறுமையாற காட்டுக” என்று ஒட்டிய அமுணாக்குக் காட்டவேண்டில் இது வன்னியின் வேவாதிருத்தல வேண்டும்; அவ்வண்ணமே ஆக என்று கருதி ஆணையிட்டு; “தனிரிள வளரொளி மருவுநன் னாறீந்த நாமமே - எரியிலிலிவைப்பழநிலை - மெய்ப் மையே” (1) என்று பதிகப் பாட்டுத்தோறும் நாளாறறு (பதிகத்து நாதன்) நாமமே எரியில் இட்டால் பழுதில்லையாம்; இது மெய்ம்மை; (சத்தியமாகலான்) நிலைபெற்ற சத்தப் பொருளாகலான் - என்று ஆணையிட்டு அருளுதல் காண்க.

பதிகத்து நாதன் - “நாளாறர்” (பதிகம்); நாமமே - “நன்னாறத் நாமமே” (பதிகம்); என்றும் மன்னும் மெய்ப்பொருள் - “மெய்ம்மையே” (பதிகம்); “மன்னுதம் பொருட் கருத்து வாய்மை” (2675); வன்னி தன்னிலாக - “எரியினி லிடிவிலை பழுதிலை” (பதிகம்)

“தனிரிள வளரொளி” பாடி - தனிரிள வளரொளி என்று தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடி; முதற் குறிப்பால் வந்த ஆகுபெயர்; இது சரித வரலாற்றின் இப் பதிகத்துக்குப் பேராதரவாகிய அகச்சான்று; பின்னையார் செய்த சமண வாதம் பற்றிப் பலப்பட பிறழவுணர்ச்சி கொண்டு ஆராயும் ஆராய்ச்சியாளர் இத்தையும் மேல் இதுபற்றிக் கூறுவனவற்றையும் சிந்தித்துத் தமது தவறுகளை உணர்வார்களாக. பதிகக் குறிப்புக்கள பாகக.

பாடித் - தீயினில் - இட்டார் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. பாடி இடுதல் என்னை? எனின்: “அஞ்செழுத தோதினா ஏறினர் தட்டில்” (544); “அண்ணலா ரஞ்செழுத தோதிப், பாற்ற டம்புனற் பொய்க்கையின் மூழ்கினார் பணியால்” (1635) என்றமையும் ஆண்டுரைத்தவையும் கருதக் ஒரு பெருவாதத்தில் ஒட்டிய புருகின்றாராதலின் புரும்போது சிவநாம மோதிப்புருதல் உயர்ந்தோர் மரபும் முறையுமாம்; ஆயின் ஈண்டுத் திருவைந்தெழுத்தை ஒதாததென்னையோ? எனின், “அஞ்செழுத்தி னுமத்தான்கான்” என்றபடி சீபஞ்சாக்கரமும் சிவநாமமேயாம். இங்குப் பின்னையார் போற்றிப்புருத்த நாமமேயாம் என்று கண்டுகொள்க. சிவநாமம் பொதுவினர் போற்றாது நன்னாறர் நாமம் போற்றியது உதயமான கலம்பயக்கும் பதிகத்தினுடன் என்றதனாலும் அதுவே தமையாளுடை ஈசன்நன் நாமமே என்றதனாலும்.

இவருச் “சிவகாமமே என்றும் சிவியான மெய்ப்பொருளாகு மென்பதைச் சமணருக்குக் காட்டும்படி இவை அக்கினியீ விடப்படுமாயின் பழுது இல்லை; இது சதநிய மெனணுங் கருதையுடைய தளிரின வளரொளி என்னும் பதிகத்தைப் பாடி வணனியிற புதுதக என்று கூற” என்பது இராமநாதச் செட்டியா ருரைகருதிப்பு. இவ்வாறன்றி, என்னெடுத்தும் எனப் பாடல்கொண்டு, என்று எடுத்தும், - நாமமே என்று கூறியும் - பாடி என்று உரைகொள்வர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார். 784

2683. (வி - ரை) செய்யநாமரை...சிவந்த - செய்யநாமரை - செந்தாமரை; செந்தாமரைப் புறவிதழும் சிவப்புமிற மிக்கன; அதன் அகவிதழ் அவற்றினும் மிகச் சிவப்புடையன்.

மிகச்சிவந்த-பிள்ளையார்கிருக்கைகள் அவ வகவிதழினும் மிகச் சிவந்தன; என்று இவ்வாறு சிவப்பு ஒளிறகொன தேறறமாக் கூறியது உவமைநயம்; இவரு நிறம் ஒன்றேபற்றிக் கூறினாரேனும் இனம்பற்றி மென்மைப் பண்பும மெய்யும் உருவம்பற்றியும் உவமை பொருத்தக கொள்க; சைவ மெய்த திருவாகிய திருமீரற்றினை வழங்கிய சிவியினால் பயன்பற்றியும் உவமை குறிக்கொள்க.

கையில - கையில கொண்ட. “கைத்தலத்திடைக் கொண்டனா” (2681).

கைதவன் பேரவை காண - “திருத்தவை முன்னாத தழலமைக கென” அரசன வின்மையால் (2677) அந்தப் பேரவை முழுதும் காணும்படி என்க.

தீயினில் - இட்டாரீ என்று கூட்டுக; சீந்தை வேகலாவது - தீவாதிலவரும்தோல்வியினால் அவர்களது சிந்தை கரிந்தொழிய. ஆகஎன என்பது பாவனை; பாடி - என்பது மறநிரம், இட்டாரீ என்பது கிரியை - என மூன்றும் கொள்க.

வையம் உயந்திட - உண்மைத் தெய்வத்தன்மையின் நிலை கண்ணென்றது, உலகம் உய்ய வந்தவர் - அவதரித்தவர்; பாண்டிநாடுய் அதனால் உலகுய்ய அந்நாட்டில் எழுந்தருளி வந்தவர் என்ற குறிப்புமாம்.

மகிழ்ந்து - நன்னாற்றம் நாமமே, எரியில் பழுதுபடாது மெய்மை யிதுவென்று காட்டி உலகுக்குப் பேரகம் கொடுக்கும் என்னுணராதுகொண்டாராதலின் மகிழ்ந்தனா; அமணா இவ்வாறன்றிக் கவலையாம் உணர்விலால், நையுநெஞ்சினராகியே நடுநெகி கின்றிட்டாரா (2685) என்பது காண்க; தெய்வத்தன்மை யின்றிக் கறபித்துப் புனைந்த பொய்யும் வஞ்சனையுமாதலின் அவா நடுநெகின் என்க.

முன் - அமணா இவ்வதற்கு முன்பு; பொருணிலையின் வாயமை பெற்றுடையாராதலின் மகிழ்தலும், அவரின முன்னரே இடுதலும் ஆயிற்று. 785

திருநள்ளாறு

திருச்சிறம்பலம்

திருவிநாயகம் - பண் - சாதாரி

தளிரின வளரொளி தனதெழி மருகிதழ மலையகன்  
ருளிரின வளரொளி வனமுலை யீணையவை துலவலின்  
நளிரின வளரொளி மருவுநள் ளாற்றத் தநாமமே  
மிளிரின வளரேரீ யீடிவிலை பழநிலை; மெய்ம்மையே. (1)

சிறிடை யரிவைதன் வனமுலை யீணொடு சேறித்த  
நற்றிற முறுகழு மலநகா ஞானசம் பநந்ந  
கோற்றவ னெதிரிடை யேரீயினி லிடவிலை கூறிய  
கோந்தெரி யொருபது மறிபவர் துயிரிவர் துயரே. (11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—வந்து நேர்ந்து கையிறகொண்ட திருநள்ளாற்றப் பதிகம் எழுதிய இத்திருவேடு திருநள்ளாற்றம் நாமமே பாட்டுக்கள்தோறும் கொண்டுள்ளது; மனைகள் வனமுனையினையொடு குலவுதலால் எரியினில் இடில் இவை பழுதிகை. இது மெய்ப்பொருள். அரசன் எதிரில் இவ்வேட்டினை எரியினில் இட இதனைப் போற்றி நேன் - என்பதாம்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) இளவளர் என்று நன்கடியிலும் சொற்பொருட் பின் வருகியாய வைத்தம், தளிர் - குளிர் - நளிர் எனக் குளிர்ச்சி பொருந்த வைத் தும் கூறியது ஏட்டினையிடும் எரியினைக் குளிர் எண்ணிய திண்மைபுணர்வு ; நீற்றைற யாகிய தீயினடுவுள் நின்ற அரசுகள் அதனை மதி - தென்றல் - பொய்கையாகிக் குளிர்ந்த திருவடிநீழலாக உணர்ந்த திண்மையினை இவரு நினைவுகாக ; மலைமகள் - வனமுலை குலவலின்-நள்ளாற் நாமம் - போகமாத்த பூண்டமுலையாள் தன்னொடும் பொன்னகலம், பாகமாத்த பைகண்ண வெள்ளேற் றண்ணல் பரமேட்டி " என்ற அப பதிகத்தின் வந்துகோந்த முதற்பாட்டின் பகுதியிற் குேன்றிய திருவருட் குறிப்பு. குலவலின் - நாமமே - எரியிடில் - பழுதிலே - என்றதன் கருத்தை ஆசிரியா மேல் வரும் "இட்ட ஏட்டினில்" (2684)ல் விரித்தருளுமாற்றால் அறிக ; நளிர் - குளிர்ச்சி ; மெய்ப்மையே - அமுணா காட்டவேண்டுமெனக் கூறிய வாய்மை ; நாமமே வாய்மை என்றதாம். பழுதிலே என்பது மெய்ப்மை - சத்தியம் என்று ஆனை தந்த தாகக் கூறலுமாம். முலை - குலவலின் - நாமமே எரியிடில் பழுதிலே மெய்ப்மையே என்பன பதிகம் எல்லாப் பாட்டுகளிலும் அறுதிபெறக் கூறியருளப்படுதல் காண்க ;—

(2) நாதம் - அருவத் திருமேனிகள் நான்குனுள் ஒன்று ; அவை சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என்பன. மீதமு - மேம்பாடுடையது ;—(3) கலவல் - கலத்தல் ; கடுதல் ; நட்டுறு - கடுதல் பொருந்திய ; இட்டுறு - இதற்கென்று வளர்க்கப்பட்ட ;—(4) மைச்சு - மைத்து என்பதன் போலி ; மை தீட்டிய ; மை பொருந்திய ; நீச்சு அணி - கஞ்சு என்பது எதுகை நோக்கி வலிந்து நின்றது ; மெச்சு - ஏத்திப் புகழும் ;—

(5) குளிர் நண்ணிய என்க. நண்ணிய புனல் புதும் - வெள்ளம் பார்த்தபோது அப்புனல் தானே வயல்களுட் புகுதற்கிடமாகிய என்றலுமாம் ; " வயல்புகு பொன்னி" ; விண்ணியல் எரி - தேவர்களுள் ஒருவருகிய தீக்கடவுள். " காயும் வெவ்வழற் கடவுளும்" (2678) ;—(6) துதுறு - துதம் - மா ; மாகனி போன்ற ; மெய்ப்மற்றி வந்த உவமம் ; துது - சூதாடுவட்டு ; உறுதல்-போலுதல் ; உவமவுருபு உருவு பற்றிய உவமம் ; என்றலுமாம். மீதுறுமேரி-மேலநோக்கி எரியும் இயல்புடைய தீ ; மேம் பட்ட பொருளை வேவாமல் எடுத்துக்காட்டும் எரி என்ற குறிப்பும் காண்க ;—(7) நகு தலை-இறைவர் சிரத்திறுநறும் நகுசிரம் ;—(8) மன்னிய-வளர் ஒளி - நிலைபெறா வளரும் ஞானவொளி ; தன்னியல் - (தசமுகன்) தன்னியல்பே - ஆணவ இயலே - மிக்க ; தன் (இறைவரது) இயல்பினால் வேற முயற்சியின்றி என்றலுமாம் ; மின் னியல் - விளக்கம் செய்யும் ;—(9) காண்முக மயில் - காணில் வாழும் மயில் ; காண் - காடு ; முல்லைசிலம். குறிஞ்சிபு முல்லைபுக கலந்துள்ள திணையுமாம் ; மேன் முக எரி - "மீதுறு மெரி" (6) என்ற கருத்து ; மேன்மையைக் காட்டும் முக முடைய என்ற குறிப்புமாம் ;—(10) அத்திரநயனி - அத்திரம் - வேல் ; வேல் போன்ற கண்ணையுடையவன் ; பொய் பெயரும் - பொய்யைப் பெயர்விக்கும் - போக்கும். இது சரித வரலாற்றுக் குறிப்புடைய அகச் சான்று ;—(11) நற்றிறமுறு - கோல் - "கண்மையுக்கு மெய்ப்பதிகம்" (2682) ; கோற்றவ னெதிரிடெ எரியினி லிடவிவை கூறிய - பதிகம் அருளிய காலம் - இடம் - வரலாறு - குறிப்பு - கருத்து முதலிய சரித நிகழ்ச்சியெல்லாம் குறிக்கும் அகச்சான்று.

**குறிப்பு :—**இப்பதிகம் மதுரையில் அரசன எதிரில் வேறு தலமாகிய திருநள்ளாற்றினைப்பற்றிப் பாடிய பதிகம். முன்பிரமபுரத்தைப் பாடியதும் பின்னரும் பாடுவதும்போலவும் காண்க; “நள்ளாறுடைய ஈசனே-ஆல வாயின்கண் வந்தமர்ந்த வாறென் கொல் சொல்லாய்” என்ற கருத்துடன் பின்னாத திருநள்ளாற்றில் அருளும் வினவுரை - திருநள்ளாறு திருவாலவாயும் - என்ற (சுட்டபாடை) பதிகத்தாலும் சரிதவரலாற்றின் இப்பகுதி அக்கீசான்றுடன் உறுதி பேறுதல் காண்க.

2684. இட்ட வேட்டினி லெழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிகம்  
மட்டு லாக்குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்  
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையா லமர்ந்து  
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய தன்றே.

எஅக

(இ - ள்) இட்ட...புதிதம் - மேற்கூறியவாறு பிள்ளையார தமது கையினால் தீயிடை இட்ட எட்டிலே எழுதப்பட்ட திருநள்ளாறறைப் போற்றும் செந்தமிழ்த் திருப்பதிகம்; மட்டுஉலாம்...உடைமையால் - மணம் வீசுகின்ற கூந்தலையும் அழகிய முலைகளையுமுடைய மலைமகளாராகிய உமையம்மையாரை ஒருபாகத்திற் கொண்டு அட்டமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானையே பொருளாகக்கொண்ட உடைமையாலே; அமாநது பட்ட - பொருநதிக் கிடந்த; தீயிடை..அன்றே - தீயினிடையே வேவா திருந்ததனுடனே பச்சையாயும் அப்பொழுதே விளங்கிற்று.

(வி - ரு) பதிகக் குறிப்பைக் காட்டி, அது திருவருட் குறிப்புடன் பொருந்தியமையால் ஏடு வேவாமைக்குரிய காரணத்தை ஆசிரியர் எடுத்துப்பேசுத்தபடி.

இட்ட ஏடு - பிள்ளையார் தீயினில் இட்ட ஏடு.

பதிகம் - அட்டமூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் - பதிகம் - சொல்; அட்டமூர்த்தி அதனாற் குறிகப்படும் பொருள்; “பதிகத்தின் நாதன்”; “ஈசன்தன் காமமே” (2682) என்றவையும் இக்கருத்து, பொருளினே உட்கொண்டமையாற் சொல்லும், அதனை மேற்கொண்டதனால் அது எழுதப்பட்ட ஏடும் அததன்மைபட்டு வேவாதிருந்தன என்பது.

அட்டமூர்த்தி - “கிலனீர் நெடுபடியிர் நீளவிசுடி நிலாப்பகலோன, புலனாய மைந்தனோ டெணவகையாயப் புணாநதுவினாருன்” (திருவா. தோனோ - 5) மண் - சீர் - தீ - காற்று - வான் என்ற ஐம்பூதங்களும் ஞாயிறு - மதி - உயிர் என்ற மூன்றும் ஆக எட்டும் இறைவரது திருமேனி என்ப. (“புலனாய மைந்தன்” என்றதனால் வனைய ஏழும் அசித்த எனற்படி.)

அட்டமூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் - பச்சையாய் விளங்கியது - என்றதெனினே? எனின் கூறுதலும்: முன்கூறியபடி எட்டு மூர்த்தங்களுள் எரி - தீ - பும் ஒன்று; மூர்த்தம் - மூர்த்தி - என்பது உடல்; அவ்வுடலுள் உயிராய் இருப்பவன் மூர்த்திமான்; உயிரையன்றி உடலுக்குச் செயலில்லை; உடல் தனித்தியுதலாகாது; அரசன்முன் அமைத்த எரி உடலும், அதனுள் இட்ட ஏடு அவ்வெரியுள்ளிட்ட எட்டினையும் உடலாக்கொண்ட மூர்த்திமானாகிய உயிர். ஆதலின் உடலினுள் உயிர் பொருந்தியவாறு இவ்வேடு அமர்ந்துபட்டுப் பச்சையாய் விளங்கியது. உடல் உயிரை அழிக்கமாட்டாதன்றோ? ஆனால் ஏடு இடுவதன் முன்னரும் எரியாகிய உடல் அவ்வுயிரை இன்றியமையாமல் உட்கொண்டிருந்ததன்றோ? எனின், அஃதொக்கும். முன்னரும் அத்தீ உயிருடன்தானிருந்தது. இறைவனது கிணைவு யாண்டுமுள்ளதன்றோ? ஆயின் பின்னர்ப் பதிகம் எழுதிய ஏடு, அத் தீயாகிய ஒருடம்பு அளவின்மட்டிலின்றி



எட்டும் உடம்பாக உடைய மூர்தியை உட்கொண்டது. ஆதலின் சத்தார் தன்மை மிகப்பெற்று எரியினில் வேவாமை மட்டுமன்றிப் பச்சையாயும் விளங்கிற்று என்க. இன்னும், அவ் வெட்டுமூர்த்தங்களுள் கீரும் ஒன்று, காற்றும் ஒன்று; எனவே தீயும் கீரும் காற்றும் உட்கொண்ட மூர்த்தமாகிய அட்டமூர்த்தத் தொகுதிப்பொருள் உட்புகுந்தது. அஃது ஊழித்தீயினையும் ஊழிநீரினையும் ஊழிக்காற்றினையும் உள்ளடக்கியது; அவ்வாறாயின் இத்தீயினே அவிததல்வேண்டாமே எனின், அதனுள் தீயுமிருத்தலின் அவித்திலது; இத்தீயினே அடக்கவல்லது அதனீ; “நெருப்பைப் புகைக்கும்” (கிருபுகழ்); ஊழித்தீயை உள்ளடக்கிய நீயாகிய மூர்த்தம் இருக்கவே அங்கமகம் தீயின் வடிவம் அளவுபடுத்தப்பட்டு விகழ்வது அவ் வட்டமூர்த்தியின் செயல்; “அங்கமிகாமைவைத் தானுடல் வைத்தான்; எங்குமிகாமைவைத் தானுலகேழையும், தங்குமிகாமைவைத் தான்றமிழ்ச் சாதகிரம், பொங்குமிகாமைவைத் தான் பொருடானுமே” (பாயிரம் - 87) என்று திருமூலர் திருமந்திரம் இதனை விளக்குதல் காண்க.

மலைமகள்பாகத்து அட்டமூர்த்தியைப் பொருள் என உடைமையால்-எரியினில எடு இடவேண்டியகாலிப “போகமாதத பூண்முலையான் தனனெடும் பொன் அகலம்-பாகமாதத - பரமேட்டி” (பதிகம்) என்ற பாட்டு எழுதிய எடு வந்த லோகத்தது; அதனை எரியிலிடிப் பழுதிலை என்பது திருவருட் குறிப்பென அருள்வழியே உணர்த்தனர் பின்னையார்; அதனால் அவ்வணாச்சி கொண்டு “முலையான் பாகமாதத பரமேட்டி” என்பதற்கு “மலைமகள் முலையீணையவை துவவலின் - எரியிலிடிப் பழுதிலை என்று உரைக்கிற போற்றி உலகுக்குக் காட்டியருளினர்; அவ்வாறு பின்னையார் காட்டிய நியாயத்தினைப் பின்னும் விளக்கி முலை துவவலின் என்பதற்கு முலைமலைமகள் பாகத் தட்டமூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் என்று விரித்துரை செய்து காட்டியருளினர் ஆசிரியர். மலைமகளும் இறைவரது திருமேனி என்பது.

போகமார்த்த பூண்முலையான் - பரமேட்டி - (திருவருட் குறிப்பு); மலைமகள் முலையீணையவை துவவலின் நள்ளநர் நாமமே - (பின்னையார் அருளியது); மலைமகள் பாகத் தட்டமூர்த்தியைப் பொருளென உடைமை - (ஆசிரியர் உரை).

பதிகம் - நீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கியது - பதிகம் எழுதிய எடு விளங்கியது என்பது கருத்தது. இங்கு வாதத்தில் ஒட்டிய பொருளாவது தீயினே ஏவல் கொண்டு சுடாதிருக்கப் பண்ணுதலன்று; அதனுள் இட்ட எடு பழுதிலாது நின்று உண்மை காட்டுதலேயாம்; தீயினே ஏவல்கொள்ளுந் தன்மை முன்னரே பின்னையார் “கடர் - பையவே சென்று பாண்டியந் தாகவே” எனப் பணிததமையாற் போந்து அறிய சிந்தது; அதனை உட்கொண்டுபோலும் அம்ணாகளும் “மன்னுதம் பொருட் கருத்தது வாய்மைதிட்டி மாட்டினால், வெந்நெருப்பில வேவருமை வெற்றி” (2675) என்று ஒட்டினர்; “அங்கித்தம் பனைவல்லாரக் கண்குடா தாகும்” (சித்தி - 10-5) என்றபடி தீயின் வேதனை தம்மாட்டுச் சாராது செயதல் சில சாத்திகளால் ஆகும். இது சமணர் அறிந்த கலைகளுள் ஒன்று என்பது “அகிசயமன் றிதுமுன்னையம்ன்சமயச் சாதகத்தா, விதுசெய்து பிழைத்திருந்தான்” (1867) என்று பாடலிபுத்திர அம்ணர், கீற்றறையில் அரசுகள் பழுதுறுது பிழைத்திருந்தபோது பலவலனுக்குச் சொன்னதனு லறியலாம்; எனவே அசேதனமாய் எரியுப்பட்டமாதகிராயிற் பழுது படுவதாய் உள்ள எடு வேவாமை அதனுள் எழுதிய பொருளின் வாய்மைத் தன்மை யாகிய வலிமையாலாவது என்று காண்பது அவர் கருத்தது; அதனால் அவ்வலிமை ஏட்டினிற் காணவேண்டுவதாயிற் ருதலின் தீச்சுடாது குளிர்த்தென்று தீயின் செயலாகக்கூறுத பதிகம் - அட்டமூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையின் நீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கியது” தென்று, பதிகப் பொருளின் செயலாகக் உறிஞர் என்க,

ஆயின் ஈண்டுத் தீயிற் பழுதுபடாது நிற்கும் வாய்மையின் வலிமையின் அவ் வேட்டினில் என்னை கண்டுகொண்டிருளினார் எனின், ஏட்டினைக் கண்டனர்; அதனுள் “பூண்முலையான் பாகமுடைய பரமேட்டி” - என்ற சொற்றொகுதி கண்டனர்; அதனுள் அதன் பொருளாகிய கள்ளாறியும், அவன் அருள்முலையாளொடு குலவலின் அட்டமூர்த்தமாகிய உடம்புடையான் என்பதனையுமே கண்டனர்; அவ்வேட்டினை அவ்வாறே கருதல (பாவனை); அமுருதியறிதல (கியானம்); ஆணையிடுதல (மந்திரம்) என்ற செயல்களை அவ்வண்ணமாகுகினா; “முலையோடு குலவலின்” என்றது பாவனை; “நாமமே” “மேயீம்மையே” என்பன கியானம்; “எரியிழிவைய பழுதிலை” என்பது ஆணையாகிய மந்திரம். எனனை? “நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த, மறைமொழி தானே மந்திர மெனப்” (தொல்), அவ்வேட்டினை எடுத்த இவ்வாறு பதிகப் பதினொரு பாட்டாலும் பதினொரு முறை தியானித்தும் அபிமந்திரித்தும் அருளுருவாக்கிக் கொண்டதனால் அவ்வேடு அத்தன்மையே பெற்றதென்க. “கண்டதொரு மந்திரந்தாற் காட்டத்திலங்கிலே, மண்டலபோ னின்றங் குளநாற் மாந் - கண்டவுருத, தானதுவா யன்றானை றுளதுவாய்த் தோன்றினே, தானதுவாய்க் காணுந் தவர்கீத்” (12 - 3 - அதி - வெண்பா) என்று தாபரத்தினகட் சிவவழிபாடு செய்க என விகிதகும் சிவஞானபோத உண்மை ஈண்டுச் சித்தித்துணர்த பாலது; இவ்வாற்றாது சிவம் வெளிப்பட்டமையால் அவ்வேடு சிவனுருவாகிய எரியிடை அமைந்துபட்டதென்க. “மரத்தை மறைத்தது மாமத யானே...பரத்தின மறைந்தது பார்முதற் பூதமே” (திருமந - 8 - பராவததை - 28) என்றபடி இவரு கள்ளாறா நாமமேயாகிய பொருளியலே வெளிப்பட்டு, எழுத்தாகிய சொல்லும் ஏழை தோற்றப் படாது நின்றன.

மட்டுஉலாம் குழல் - இயற்கையாகிய மணத்தைபுடைய குழல்.

பட்ட நீயிடை என்று வேறு பிரித்து, வளர்க்கப்பட்ட என்றுரைப்பாருமுண்டு. அன்றே - அசையென ஒருதகருவாருமுண்டு.

இனி, இப்பாட்டிற்கு மோகூறியவாறன்றி, “எரி அட்டமூர்த்தங்களுள் ஒன்று. அவ்வெரி ஆண்டவனுருவம், இவவுண்மையை அதுபூதியில் உணராத திருவருள ஞானம் பெற்ற பெரியாரின் திருவாகைகை கொண்ட திருப்பதிகம் என்னும் அழிந்த படிம்?” என்று கருத்தரை கொள்வாருமுண்டு; அருளஞானம் பெற்ற பெரியாரின் திருவாகு எனப்பது பின்னையாரது எல்லாப் பதிகங்களுக்கும் ஒக்கும்; அதனால் இப் பதிகத்திற்குச் சிறப்பியல்பு ஒன்றுமில்லை. ஈண்டு எரியில் பழுதில்லாதிருந்தது பின்னையார் திருவாக்கு என்பதனால்; “மலைகள் முலையினை குலவலின்” - “அட்டமூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால்” - என்று பின்னையார்தாம் ஆசிரியரும் உணர்த்தியருளினமை கொண்டும், இவ்வாற்றாலும், பிறவாற்றாலும் இக்கருத்தரை பொருந்தாமை கண்டுகொள்க.

இனி, ஈண்டு இத் திருப்பாட்டின் கீழ், விசேட ஆராய்ச்சியுரை எனப்பட்டுத், திரிபுணர்ச்சியானும் ஒருசொருபுணர்ச்சியானும், உண்மையினவின் துட்பவுணர்ச்சி பெருமையானும், வேண்டப்படாதனவும், சைவசித்தாந்தத்திற்கு முரண்பாடாயினவும், மயங்கவைப்பனவுமாகிய பல பொருள்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை பொருத்த மற்ற ஆரவார கீர்மையவாகிய வெற்றுரைகளே என்று வேறு ஒத்தகத்தக்கனவே யாயினும், சைவதந்தர்களின் உண்மைத் திறத்தின் அறுபவயில்லாதாரை மயங்கவைக்குமாதலின் அவைபற்றி ஈண்டுச் சில கூறுதல்தகுதியாகும்; அவர் கூற்றுவன:-“உயர்களைத் திருஞானத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தும் ஒருவர் குரு எனப்படுவர் - திருஞான சம்பந்தர்

உலகுக்கு ஒரு பெரும் குருவாக வீற்றிருப்பவா. அவருக்குப் பல மொழிகளில் பல பெயர்கள் உண்டு. மொழியுளவில் கிற்போர் அவரை வெவ்வேறு புருடராக உணர் கிறார்; உண்மைஞானை கைவரப்பெற்றோர்க்கு அவர் ஒருவரே என்பது விளங்கும்;

திருஞான சம்பந்தரைச் சூழ்ந்து அவர்தம் எவல்வழி கிற்கும் குருமார் பலர் வீற் றிருக்கிறார்; உலகில் எங்கெங்கே திருவருள் நெறிமீது மாசு படிக்கிறதோ அங்கங்கே அம் மாசினைப் போக்கித் திருவருள் நெறியை விளங்கச் செய்யத் திருஞான சம்பந்தர் போதருவர்; இல்லையேல் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள குருமாருள் ஒருவரை அனுப்புவர்” - என்றும்,

“ஆண்டவன் ஒருவன்; அவன் அருள்நெறியும் ஒன்றே; அவ்வொன்று ஒவ் வொருபோது ஒவ்வொருவிதப் பெயர் பெறுவதாகிறது; அப்பெயர்கள் பல சமயங் களாக ஆராய்ச்சி யில்லாதவர்களால் கொள்ளப்படுகின்றன; பலபட்ட பெயர்களை நீக்கிப் பொருளைப் பார்த்தால் ஒருமை புலப்படுமேயன்றிப் பன்மை புலப்படாது” - என்றும்,

“திருஞானசம்பந்தர் வருகைக்குக் காரணமாயிருந்தது அந்நாளிற் சமணமென்று பெயர் பெற்றிருந்த திருவருள் நெறியில் சோந்த மாறுபாடேயாகும்; ஆதிநாதராகிய விருஷபதேவர் கண்ட அருள்நெறி தோன்றியவாறே இயங்கியிருப்பின் திருஞான சம் பந்தர் வருகைக்கு இடம் நேர்ந்திராது” - என்றும்,

“...ஆதிஜைனத்திடைச் சிறப்பாகத் திகம்பர ஜைனம் என்றும் சுவேதாம்பர ஜைனம் என்றும் இரண்டு பிரிவுகள் தோன்றின. திகம்பரம் இப்பற்கையை வெறுப்பது; பெண்ணை இழிவாகக் கருதுவது; பெண் பிறவிகு வீடுபேறில்லை; ஆண்பிறவி தாங் கிய பின்னரே வீடுபேறு எய்தும் .. ....இவை ஆதிஜைனத்தினுடைய மாறுபட்டவை; இதற்கு உடன்படாதா சுவேதாம்பரர்கள்; .....திகம்பரா இயற்கை நெறியினின்றும் வழுவினார்கள்; பெண்ணை இழிவாகக் கருதினார்கள்; பெண்ணை வெறுத்தல் பெருந் துறவு என்று கொண்டார்கள்; இவர்களால் இயற்கை நெறிக்கும் பெண்ணுலகுக்கும் பெருந்தகடம் நோந்தது.....இது இறைநெறிக்குக் கேடு நேர்வதாகும்; இயற்கை இறையின் போாவை அதாவது உடல்; அவ்வியற்கையை வெறுத்தது திறப்பது இறையை வெறுத்தது திறப்பதாகும். “உலகினி லியற்கையை பெயர்நீத்திட், டற்ற வர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது யிதவே” (திருஞான சம்பந்தர்)” என்றும்,

“இயற்கையை உற்று நோக்கினால் அது ஆண பெண் மயமாயிருத்தல் விளங்கும் .....இயற்கை நெறிக்கும் பெண்ணுலகுக்கும் இடங்கு நேரும் இடங்களில் அருள்நெறி செவ்விய முறையில் இயங்காது...தெனஞாட்டில் திகம்பரத்தால் இயற்கை நெறிக்கும் பெண்ணுலகுக்கும் இழிவு நேர்ந்தமையால் அவ்விழிவைப் போக்கவே திருஞான சம்பந் தர் தோன்றினார்; அவர் அருள்நெறியாகிய ஆதிஜைனத்தை அழிக்கப்போந்தா ரென் பது ஆராய்ச்சியில்லாதா கூற்று” என்றும், “திருஞான சம்பந்தரது திருவிரும்புனைப் பதிகத்தில் “சமண சாகசிய மாக்கிய வாறே” என்றதனால் சமண சாக்கியம் ஆக்கிய வன் சிவனே என்பது விளங்குகிறது; .....சமண சாகசியம் என்பன அந்நிநெறிக்கு வழங்கப்படும் பல பெயர்களுள் சேர்ந்தவை. ஆகவே சிவனால் ஆக்கப்பட்ட சமண சாக்கியம் ஒழிந்துபட்ட திருஞானசம்பந்தர் முயல்வரோ?” என்றும், “...சிவஞானம் சமணத்திற்கும் சைவத்திற்கும் பொதுவானது. சமணமும் சிவநெறி; சைவமும் சிவ நெறி. சிவநெறி எனனும் அருள்நெறி ஒவ்வொருபோது ஒவ்வொரு பெயர் பெறுவது வழக்கம்” என்றும், ...“சிவாஷோகி” (குந்தருத்தோச்சாரியர் அஷ்டபாரு

டம்); “சிவசகம்” (பூபால ஸ்தோத்திரம்); “சிவகதியடையலாமே” (சிந்தாமணி); “சிவகதியாயகன்” (சிவப்பதிகாரம்); “சிவகதியின் அமர்ந்திருந்தார்” (மேருமந்தர புராணம்); “மூவெயிலின் முரண்முருக்கி...கெருபுயிழ் செடுகோக்கினை...கொடுக உற்றைத் தான்வலியின் விழ வுதைத்தனை; மூன்று கணமுனித தலைவினை...கிணனுள் னேரீ யொடுக்கினை...கின்னின்று கீ விரித்தனை; ...ஆதி பகவனை அருகனை” (திருக கலம்பகம்) என்று சமண துல்களுள் வருவன...என்றும் ...“இயற்கையானது ஆண்ட வன் உடல்; ஆண்டவன் பெண்ணெடு கடையுள்ள பெருந்தகை என்பது பொதுளவே திருஞான சம்பந்தர் திருப்பதிகங்கள் பாடியுள்ளார்...உலகில் பெண் ஆண் கூட்டுறவு என்னும் பேரறம், இயற்கை-இறையின் வழியது என்பது திருஞான சம்பந்தர் உள்ளக் கிடக்கை; ...“பொறியைப் புலத்தின வேட்கையோய் தீர்க்கும் மருந்து...” என்றும், இவ்வாறு வருவன பலவாம்.

இவற்றின் பொருத்தங்களைச் சிறிது ஆராய்வாம்: (1) திருஞானசம்பந்தர் என்பது மூலகுரு - இறைவா - என்ற காரணப்பொருளபட மயங்கியறியவைத்தது பிழை; (2) பிணனா அப பெயாசசொலையே ஆளுடைய பிள்ளையா பெயராக வைத்துப் பேசியது மயங்கவைத்தலாம்; (3) அருளகெறிசுரு மாசு படியும்போதெல்லாம் அதிபாப போகத்த திருஞான சம்பந்தர் வருவா அல்லது அவரைச் சூழ்ந்துள்ள குருமாருள் ஒருவரை அனுப்புவா என்றது சைவசமய உண்மையாகிய சித்தாரத்தத்திற்கு முற்றும் மாறாகிய பெரும் பிழை; (4) அருளகெறிசுரு மாசு படியாத. அவ்வாறு மாசு படித்தல் சைவத்தின் இலலை; திருஞான சம்பந்தர் என்பது ஆதி குருவாகிய ஞான இறைவா என்று கொண்டால் அவருக்கு நம்போல உலகில்வரும் அவதாரநிலை பேசுதல் சைவ சமயக் கோட்பாட்டுக்கு முற்றும் மாறுபாடு; வைணவ மரபில் அவ்வாறு பேசுதல் அமையும், அவர்கள் கடவுள் அவதாரம் என்னும் பிறப்பில் வருதல் அவதாரம் மரபுக் கொள்கையிற் பேசப்படுதலால்; ஏனைப் புத்தம் - கிறித்தவ முதலிய சமயங்களிலும் அஃதொக்கும்; சைவத்திற்கேலாமை புணர்துகொள்க; (5) திருஞான சம்பந்தர் என்ற பெயருக்கு உயரகிளைத் திருஞானத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தும் ஒருவர் குரு எனப் பட்டுப் பெரும் குருவாவர் என்றது பிழை; இப் பெயர்ப்பொருளை ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணம் விளக்குகின்றது. உலகத் தந்தை நாயாகன் சிவஞானத்தை ஊட்ட உண்டருளியமையாலும், கலைஞான மெய்குஞானங்களை முற்ற உணராதமையாலும் இப் பெயர் போந்ததென்பது; 1966 - 1967 பாட்டுக்கள் பாகக. இதற்கு ம'ருகப் பொருள் கொள்ளுதல் பிழையும் மரபு வழுவுமாம், அவ்வாறு கொள்ளுதற்கு இலக்கணமு மில்லை. “எப்பொரு னெச்சொலி னெவ்வா றுயார்தோர் செப்பின ரப்படிசு செப்பு தல் மரபே” என்ப திலக்கணம்; (6) இறைவன் ஒருகாலத்து ஓரிடத்து வருவோ னல்லன் - எஞ்ஞான்றும் எவவிடத்தும் ஒவ்வொரு கணமும் உடனின்றி உலகினிடை திருத்தி உயர்க்கினை மாசுறுக்கின்றான் என்பது உண்மைதான் துணிபாம்; (7) ஆண்ட வன் ஒருவனே என்பதொக்கும்; ஆனால் அவனருள்கெறியும் ஒன்றே என்பது சாலாது; அஃது குறுபுடையானதொரு மயக்கம்; ஆண்டவன் ஒருவனையாயினும் உயராகப் பல. அவை பலப்பல பக்குவமுடையன; ஏன்? ஒரோருயிரும் ஒரோர் திறமும் பக்குவமுமுடையதாம் என்னலாம். அவ்வுயிராகின திறமும் பக்குவமு நோக்கிப் பல திறப்படுவன இறைவனருளும் முறைகளும் கெறிக்கருமாம்; அருணெறி முடிவில் கீடுபேருகிய ஒன்றையே கருதினும் உபாயங்களும் சாதனங்களும் மிகப் பலவாம்; அருணெறி ஒன்றே என்றும், அஃது ஒவ்வொருபோது ஒவ்வொருவிதப் பெயர் பெறு மென்றும், அப்பெயர்கள் பல சமயங்களாக ஆராய்ச்சியில்லாதவர்களால் கொள்ளப் படுகின்றன என்றும் இவ்வாறெல்லாம் பேசுதல் முழுக் குறுபுடையான மயக்கம்,

சமயநகன் பலப்பல, அவை உயிர்களின் பகருவபேதம் நோக்கி அவ்வவற்றை வழிப் படுத்த இறைவன் வகுத்தனவேயாம். “சமய கோடிகள் எல்லாம்” “சைவ முதலா மளவில் சமயமும் வகுத்த” என்பன பெரியாரா திருவாகரு. ஆதலின் சமயநகன் எல் லாம் ஒன்று என்றும், புறத்தோற்றம் மட்டும் வேறுபடுவன என்றும் சொல்வன எல் லாம் பிழை சைவம் எல்லாச் சமயநகனையும் படிமுறையின வகுத்தத் தன்னுள் அடக்குதலால் இதனுள் எல்லாச் சமயங்களும் அடங்கும்; இஃது ஒன்றினுமடங்காது. ஏனேச் சமயநகன் தாமறிந்து சென்ற அளவில் ஒருசில உண்மைகளை மட்டும் காட்டு வன. சைவம் முழு உண்மையினையும் காட்டும்; சமணமும், புத்தமும், இனியும் “விரி விலா அறிவினார்க ளேறெரு சமயஞ் செய்தே, எரிவினா சொன்னாரேனும்” அவை யெல்லாமும் தன்னுள் அடங்குவது சைவம்; ஆனால் அவை யெவையும் ஒவ்வோர் பகுதி மாதிரியானனறி முழுமையாகிய சைவமாகா, “கண்ணிலலா பலர்குழிநீக் கொண்ட வேறு நின்றழித்தலைபட்டுக் கையிறை நைவவது வேறு வேறு கூறு மில்க் கணநக் ளெல்லாந், கண்ணுள்ளா னெருவன்கண்டு கூறுமத் தலைகணத்தான் ஏகதேச மாயககாணப்பட்ட டடங்குமாறுபோல, ஏனேச் சமயநூலா தத்தனூ சிறுநிவகுக்குப் புல னாயவாறு பறநி அவ்வநூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புக ளெல்லாம், முற்றுணா வுடைய முதல்வனாறு செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின ஏக தேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்று ளாடங்கும்” எனவும், “நூலெனப்படுவனவெல்லா மொரு நிகரனவாதலின்றி, முதலூல, வழிநூல, சார்புநூல, பூருவபக்க நூலெனப் பல வேறு வகைப்பட்டு மேன்மேல் நூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கள் மென்மையுடை யனவாம்; அவற்றுள் ஏனேச் சமய நூல்களெல்லாம் முதலூலாகிய வேதாகமப் பொருளை முழுவதமுள்ளவா றுணரமாட்டாதா அவற்றுட் சில பொருளைச் சமுத்திர கலச நயம்பறநி ஆண்டான் டெடுத்தகுகொண்டு தத்தமறிவனவுக்கேற்பத் தொகுத் தும் விரித்துஞ் செய்த நூலாகலான, அவையெல்லாம் பூருவபக்க நூலெனப்படும்” எனவும் சிவஞான சித்தியாரா 8 - 13 - 14 பாட்டுகளின்கீழ் எம் மாதவச் சிவஞான முனிவா கூறியவை ஈண்டுச் சிந்திக்கறபாலன், (8) இனி, ஆதிதாராகிய விருஷப் தேவர் கண்டது மாசுறந் அருணெறி என்றும், அநக் ஆதிநாணத்திடை சில மாசுகள் படிந்தன என்றும், அவை இயற்கையை வெறுத்தது துறவு பூண்டதும், பெண்ணை இழி வாக்கக் கருதுவதும் என்றும் பலப்பல எழுதப்பட்டன; உண்மை அருணெறியாயின் அதனில் மாசு சேராது என்பது முன்னர்க் காட்டப்பட்டது; இயற்கைகெறி என்பது பொருளறறதொரு சொற்றொடா வழக்காம். “உலகினி லியற்கையை ஒழிந்திட் டறறவர்க் கறறவென்” என்பதற்குக் கொண்ட பொருள் பிழை. உலகினிலியற் கையை ஒழிந்திட் டறறவர் என்றது உலக பந்தங்களினின்ற விடுபட்ட மனமுடையோ எனறும், அஹிம்சை - அவர்க்கு அவ்வறுதலின்கண்ணே வெளிப்பட்டருளும் இறைவன் என்றும் பொருள்கொள்ளுகிடந்து இவர்க்கு நோமாராக உள்ள திருவாக்கு ஆகும். “யானெனதென நற்ற விடமே திருவடியாம்” (குமரகுருபார்); (9) பெண் பிறவியைச் சமணா இழித்தமையால் அதனை ஒழிக்கத் திருஞான சம்பந்தா தோன்றி னார் என்பது பொருத்தமறற மொழி; மகளிரிழிவு - துறவின் மேன்மை முதலியவை சைவத்திலும் பேசப்படும்; ஆண்பிறவியோ பெண்பிறவியோ இரண்டும், பிறவி என்ற அளவில் முததிக் கிடையுருவன; ஆணையிரென்றும் பெண்ணுயிரென்றும் வேற் றமை உயிரினுள் இல்லை; பிறவிகளுள் ஒன்றினை உயர்த்தியும் ஒன்றினைத் தாழ்த்தியும் கூறுதலும் சைவமன்ற; பெண்ணின்பொருமை பேணத் திருஞான சம்பந்தா தோன்றி யருளினார் என்பது பெரும்பிழையேயாம். பெண்ணையாக ஆணையாக அன்புநெறி யினையே சைவம் போற்றி எடுத்தது; பெண்ணை உயர்த்திப் போற்றிய இடமுமுண்டு;

தாழ்ந்தி ஓதக்கிய இடமுமுண்டு. இவ்வுயர்வு தாழ்வுகள் அன்பினைப் பற்றி எழுந்த னவேயன்றிப் பிறவியினிலை பற்றி எழுந்தனவல்ல; பிள்ளையாரது சமண வாதத்தக் கும் பெண இழிவோ உயர்வோ என்ற இதற்கும் சம்பந்தமில்லை; சைவத்திற்குச் சமணர் சூழ்ந்து செய்த கேடுகளைப் போக்கித் திருமேதை ஒருக ஆக்கித் தாபிதமே இவ்வாதங்களின் கருத்தாதல காண்க; (10) சமணத்தை அழிக்கத் திருஞான சம்பந்த ராவது, அரசுகளாவது வேறு எதற் சைவ ஆசாரியராவது முற்படவில்லை; சமணர் சைவத்துக்குச் செய்த சூழ்ச்சிகளையும் கேடுகளையும் ஒழித்துத் தற்காப்பும்படி செய்த னர் என்க; (11) சமண-சாக்ரியம் முதலியவையும் இறைவனால் உயிர்களின் பக்குவ பேதம்பற்றி ஆக்கப்பட்டன; ஆதலின் அவற்றை அழிக்கப் பிள்ளையார் முற்படார் என்ற னா; பாம்பு-தேன்-புலி - தீ-முதலியவையும் இறைவரால் ஆக்கப்பட்டன என்ற காரணத்தால் அவற்றை எடுத்துக் குலவுவா உண்டோ? அவற்றைக் காட்சிச்சாஸில் அவ்வவற்றளவில் வைத்து அமைவுபடுத்தத்தே முறையாம். சமணம் இறைவனால் ஆக்கப்பட்டமையால் அதுவும் சைவமும் ஒன்றாகுமோ? பசுவும் பாம்பும் ஒக்க இறைவ னால் படைக்கப்பட்டனவும் ஒன்றாகாதவாறு இவையும் கொள்ளப்படும்; (12) இவர்கள் சிவம் சிவகதி என்ற சத்தங்கள் சமண தூலகளுள் வருதல்காணப் பெருமுயற்சி செய் தெடுத்தனா; இது பயனில் முயற்சி என்றொழிக. சிவம் - சிவகதி முதலியவற்றிற்கு அவா கொள்ளும் பொருள் வேறு; சைவம் கொள்ளும் பொருள் வேறு. பொரு ளொற்றமையினி வெறும் சொனமாதகிறை கொண்டு மயங்குதல் முறையன்று; (13) வேத சிவாகமங்களறி போற்றப்படும் சிவனையும் ஏனைக் கடவுளா-சிறு தெய்வங ளையும் ஒன்றாகவைத் தெண்ணுதல் பெரும் பிழை; சைவத் தெய்வப் பரமாதாரியா களை ஏனைச் சிறுசமயங்கள்-போலிச் சமயங்க-என்றிவற்றின் குருமார்களுடன் ஒன்றாக வைத்துப் பேசுதல் உய்தியில்லாத பெரும்பாவுமும் சிவாபராதமுமாம்; “மூவரென் றேயெய் பிரானொடு மெண்ணிவிண னுணடுமணமேற, தேவரென் றேயிறு மாந்தென னபாவத் திரிதவரே” (திருவாசகம்); “சிவனோ டொகருத் தெய்வத் தேடினு மில்லை, அவனோ டொப்பாரிங் கியாவரு மில்லை” (திருமந்திரம்), (14) சமயங்களைப் புறப் புறம் - புறம் - அகப்புறம் - அகம் என நாலவகையாக வகுத்து அவற்றுள் ஆகுதல் என்னும் சமணம் சிவன முதலாகப் பதாராதங்கள் ஏழு கொள்வதென்றும், இவ்வெழு வகைப் பதார்த்தங்களும் உண்டாம் - இல்லையாம் - உணடுமில்லையாம் எனப்பனமுதலாக எழுவகையால் கூறப்படும் அனேகாரத் வாதத்தைக் கொண்டதென்றும், வேத சிவா கமம்தி உண்மை தூதனை உடம்படாது மாறுபடுவதென்றும், கண்ட நம் பெரியோர் அதவும், அதுபோன்ற பிறவும் உயிரகளை உண்மை காணமாட்டாது மயக்காத வண்ணம் சியாயத் காட்டி மறுத்துப் பரபக்கம் கூறிச் சைவத்தின் உண்மையை நாட்டினர்; இது பற்றியே ஆசிரியரும் “தெனியா தொருபொருளே பொய்யுமெய்யு மாமென னும் புரை நெறியா” என்று இதன் கருத்தினை வடித்தாக் கூறியருளினர்; இவற்றையெல்லாம் விட்டுச் சைவத்தோடொப்ப ஆதிசமணம் மாசுற அருணெறி யென்றும், பிறவாறும் மேறகூறியபடியெல்லாம் பிதற்றிப் போலிச் சமரசம் காண முயலும் உரையெல்லாம் பட்டப்பகலில் காக்கை வெளிதென்பது போன்ற வெளிற்றையேயாமென்று விடுக்க.

முன் அரசுகள் புராணம் 1560-ல் கீழும், பிறுண்டும் உரைத்தனவும், இனிபும் ஆண்டாண்டிரப்பனவும் கண்டுகொள்க.

இனி, முன்னர்ச் சுரர் தீர்த்ததற்கும், பின்னர் நீரில் வெல்வதற்கும் தனிப் பதி க்கெனினால் அருள்மேற்கொண்டாகுச் செய்யாது, இவ்ருத் திருமுறையினை மறித் தெடுத்த வந்த ஏட்டினைப் போற்றித் தீயில் இட்ட கருதென்னையோ? எனின் :

அவ்வாறு செய்தருளவுற்ற திருவருட் குறிப்பு எம்மா லறியும்தரமன்று; “ஆட்பா லவர்க் கருளும் வண்ணமு மாகிமாணபும், கேட்பான்புகி ளளவில்லை கிளக்க வேண்டா” என்பது ஆணை; ஆயினும் ஒன்று கருத உள்ளதனை ஈண்டு அச்சத்துடன் குறிக்க நினைக்கின்றேன் : முன் செய்த சுரநதிராதத செயல் சமயஉண்மை காட்ட ஒட்டிச் செய்த வா தமன்று; அரசன் கோயின் மிகுதியால் “ஶீககன் தேறிய தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத தெரிபரீ” (2657); “இகலித தீரும்” (2659) என்று கூறிய அள விலன்றி அது பிள்ளையார் முறபட்டுச் சமய வாத்தத்திற் றுணர்ந்த வா தமன்று; அது போலன்றிப் பிள்ளையார் “பேசுகி றும்பொருள் எல்லை” என்று வாத்தத்தில் அழைக்க, அமணர் வாய்மை ஏடு நெருப்பில் வேவுறழை வெற்றியாகும்; அது கட்டிலத்திலுய் பது என்று ஒட்டிருராக, அதன்படி துணிகது வாய்மை கிலைகாட்ட எழுந்தது இவ்வாத மாதலின் தாமாத துணிகது செய்தலினிற் றுறைவ ரருட் குறிப்பினையே கைக்கொண்டு செய்தல் தருமென்பது பிள்ளையாரது திருவுள்ளகிடைபோலும் என்பது கருதப் படுவதாம்; பின்னாப புனல்வாதத்தில், இவ்வாறு முன்னாத தீயினில் கிலைகண்ட வாய்மையினைப் பாண்டியனுக்குத் தேற்றி ஞானோபதேசம் செய்து ஆட்கொள்ளும் வகையாற் றிருப்பாசரம் பாடப்பட்டதென்பதும் கருதப்படுமே.

எய்திய சேந்தமிழ்ப் பதிகம்—என்பதும் பாடம்.

786

2685. மைய நெஞ்சுடை யமணருந் தம்பொருள் வரைந்த  
கையி லேட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினி லிடுவார்  
‘உய்யு மோவிது?’ வெனவுறுங் கவலையா முணர்வால்  
கையு நெஞ்சின ராகியே நடுங்கினி ன் றிட்டார்.

எஅஎ

(இ - எ) மையல்...இடுவார் - மயக்கத்தைக் கொண்ட மனமுடையவர்களாகிய அமணர்களும் தமது சமய உண்மைப் பொருளை எழுதிய தமது கையிற்கொண்ட ஏட் டினை வெப்ப மிக்குக் காய்கின்ற தீயிலே இடுவார்களாகி; “உய்யுமோ இது?”... உணாவால் - இது தீயினில் வேவாது எஞ்சுமோ என்று பொருந்திய கவலை கொண்ட வுணர்விலுலே; கையும்...இட்டார் - அழிகின்ற உள்ளத்தினை புடையவர்களாகியே நடுங்கின்று தீயினிடை இட்டனர்.

(வி - ரை) நடுங்கி நீன்று இட்டார் - பிள்ளையார் மகிழ்ந்து முன் இட்டார் (2683); அதுபோலன்றி அமணர் திருவருள் வலிமை பெருமையினால் நடுக்கமுடன் இட்டார்கள்.

மையல் - மயக்கம்; பொய்யை மெய்யாக்கிக்கொள்ளும் மாறுபாடு; இஃது அவர்க்குச் சமயக் கோட்பாடுபற்றிய இயல்பால் வந்தது; கவலை-ஈண்டு ஏடு உய்யுமோ- உய்திபெறுது தீர்த்து சமயத்தை இழுக்கிவிடுமோ என்ற பயத்தால் அப்போது வந்த மனநிலை; நையும் நெஞ்சம் - நைதல்; கவலையால் நேரும் மன அழிவு; நடுக்கம் - அதனால் வரும் மெய்ப்பாடு.

தம்பொருள் - தமது சமய உண்மைப் பொருட் கருத்தின் வாய்மை (2675); வரைந்த ஏடு - கையில் ஏடு என்று தனித்தனிக் கூட்டுக.

கதுவுதல் - கூட்டு அழித்தல்; அடுதல்; இங்குக் கதுவு சேந்தி எனவும், முன்னப் பிள்ளையார் இட்டபோது அமர்ந்துபட்ட தீ (2684) என்றும் கூறியவை சரிதலினைவுக் குறிப்புப்பட வைத்த அமைதி காண்க.

நடுங்கி - தமது அச்சம் - கவலைகளை மறைத்தாராயினும் மனமழிவு மிகுதலின் மெய்ந்நெஞ்சமாகிய புரட்செயல் வெளிப்பாடு பெற்றது என்க.

787

2686. அஞ்ச முன்னத்த ஈகியு மறிவிலா வமணர்  
வெஞ்சு டர்ப்பெருந் தீயினில் விழுத்திய வேடு  
பஞ்சு தீயிடைப் பட்டது படக்கண்டு பயத்தால்  
நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார்.

எஅஅ

(இ - ள்) அஞ்சம்...அமணர் - பயங்கொண்ட மனதை யுடையராயினும் அதனால் அறிவு பெறாத அமணர்கள்; வெஞ்சுடா...எடு - வெவ்வித சுடரினையுடைய, தீயிலே வீழ்த்திய எடு; பஞ்சு...படக்கண்டு - தீயினிலே பஞ்சு வீழ்த்தால் பட்டொழிவதபோல ஒழிந்துபட்டது கண்டு; பயத்தால்...நின்றார் - பயத்தினாலே மனம் சோர்வடைந்த பின்னும் கையில் ஏந்திய மயிற்பீலிக் கற்றையைக் கைசோர விடாதவராகி நின்றனர்.

(வி - ரை) அஞ்சம்..அறிவிலா - தமது சமய உண்மைகளும் தமது புனைவுகளும் வெறறி பெறு எனது கண்டு அஞ்சினார்கள்; ஆனால் அவ்வச்சத்தினின்றும் தெளிய வேண்டிய அறிவினைப் பெறுதொழிந்தனர்.

விழுத்திய எடு - அச்சு காரணமாக எட்டினை வீழும்படி செய்தனரேயன்றி ஒழுங்குபெறப் புகுதவிடமாட்டாத நிலை என்பது குறிப்பு.

பஞ்சு தீயிடைப்பட்டது பட-பட்டது - பட்டதுபோன்ற அழிந்த நிலை; பட்டது - பெயர்; ஆகுபெயராய் பட்ட நிலையைக் குறித்தது; இரண்டினுருபு விரிக்க; படுதல் - பெறுதல்; அழிதல் என்றலுமாம்; இப்பொருட்டுப் பட்டதுபோலப் பட என உவம வுருபு விரிக்க.

பயத்தால் நெஞ்சு சோர - எட்டினைத் தீயில் இடும் முன்னர் உய்யுமோ என்ற ஐயப்பாட்டின் கவலையினால் அச்சம் மட்டும் இருந்தது. இப்போது அவ்வேடு உய்யாது ஒழிந்தமை கண்டுகொண்டாராதலின் பயம் மிகுதியினால் மனம் சோர்ந்துபட்டது; பயம் - மிக்க அச்சம்; இது வேவுறுமை வெறறியென்றும், வெந்துபட்டது வாய்மையன்று என்றும் ஒட்டினாராதலின் தோலவி வந்தமையும் அதனால் அரசனிடம் தொடர்பு பற்றிய பயன்களெல்லாவற்றின் இழப்பும், கிளியழிவுமே தோவதனையும் எண்ணியதனால் உண்டாகியது; பயம் - இதன் விளைவு என்றலுமாம்.

நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் - பீலி - சமயக்குறி; மனஞ்சோர்வுபடி னும் தறுண்மையால் அதனை மறைத்தப் பீலியைக் கைவிடாது நின்றார்; உண்மை கண்டபோதும் பொய்ப்பட்ட தமது சமயக் கொள்கையை விடாது பற்றிக்கொண்டு என்றதும் குறிப்பு. சோர்ந்திலர் - சோர்ந்திலராகி முறநெச்சம்; முற்றாக உரைப்பினு மிழுக்காது.

நின்றார் - தோல்வியை ஒப்பித் தாழாமலும் அகலாமலும் நின்றனர்.

பஞ்சுதீயினில்—என்பதும் பாடம்.

788

2687. மாண மன்னவ னவையின்முன் வளர்த்தசெந் தீயின்  
ஞான முண்டவ ரிட்டவே டிசைத்தநா ழிகையில்  
ஈன மின்மைகண் டியாவரும் வியப்புற வெடுத்தார்  
பான்மை முன்னையிற் புகமையும் புதுமையும் பயப்ப.

எஅ௬

(இ - ள்) மாணமன்னவன்...எடு-ஞானபோனகராகிய பின்னையார், பெருமையுடைய பாண்டியனது சபையின்முன் வளர்க்கப்பட்ட தீயிலே இட்ட எடு; இசைத்த...கண்டு- குறிப்பிட்ட நாழிகையளவில் அழிவுபெறாமல் நின்றதனைக் கண்டு; பான்மை...பயப்ப.



முன்னையினும் பசிய தன்மையும் புதிய தன்மையும் உளதாயிருக்க; யாவரும் வியப்ப எடுத்தார் - எல்லாரும் அதிசயிக்கும்படி தீயினின்றும் எடுத்தருளினார்.

(வி - ரை) மரீன மன்னவன் - மாணம் - பெருமை; ஈண்டுக் கொள்கையின் பெருமைபெற்ற கிலை குறித்தது.

அவையின் முன் - அவையின் முன் வளர்த்த என்றும், அவையின் முன்இட்ட என்றும், அவையின் முன் எடுத்தார் என்றும் தனித் தனி கூட்டி புரைததுக்கொள்க.

தீயின் - தீயின் இட்ட என்றும், தீயினின்ற எடுத்தார் என்றும் அவ்வாறே தனித் தனி கூட்டுக.

இசைந்த நாழிகை - இத்தனை நாழிகை வரை வேவாதிருத்தல் வேண்டுமென்று குறித்துக்கொண்ட காலஎல்லை. ஈனமீனமை - அழிவுருமை.

பசுமைப்பாண்மையும் புதுமைப்பாண்மையும் என்க. முன்னையினும் பயததல் - அதிகரித்தல் - மேம்படுத்தல். பசுமை-எட்டின்பாலும், புதுமை - அதிலு எழுதிய பொருளின்பாலும் கொள்க. பசுமை-தினமை, தீயிற்படும ஏனைய பொருள்களபோலன்றி வறட்சி நீங்கிப் பசுமை பெற்ற கிலை; இதனால் இதற்குப் பச்சைப் பதிகம் என்று பெயர் வழங்கும். “தான செய்த-பச்சைப் பதிகநீ துடனபதினா றுயிரம் பா, வித்துப் பொருளை விளைக்கவல பெருமான” (ஆளுடைய பிள்ளையாரா திருத்தொகை) என்ற நம்பியாண்டார நம்பி திருவாக்கும் காண்க. இதனுள் பாவித்துப் பொருளை விளைக்க வல என்ற கருத்து ஈண்டுச் சிந்திக்கத் தக்கது. “பச்சையாய் விளங்கிய தனதே” (2684).

புதுமையாவது அவ்வேட்டில் எழுதிய பொருள் முன்னாப் பொதுவகையால் இறைவனது பொதுவியல்பு கூறிய நிலையில் அறியப்பட்டது. இங்கு இவ்வாலாற்றின் ரொடர்பினால் சிறப்பாகவும் அவனது சிறப்பியல்புபற்றிய நிலையிலும் அறிந்து வழிபடப் பெறுவது.

பயப்ப - பயனாகப் பெற; பயப்ப எடுத்தார் - என்க. வியப்பாவது - அழிவின்மையோடு முன்னையினும் பசுமையும் புதுமையும் பயப்ப விளைதல்.

பாண்மை - பாண்மையினால்; தெய்வத் தன்மையினால் என்றலுமாம். 789

2688. எடுத்த வேட்டினை யவையின்முன் காட்டியம் முறையில்

அடுத்த வண்ணமே கோத்தலு மதிசயித் தரசன்

தொடுத்த பிளிமுன் றாக்கிய கையரை நோக்கிக்

“கடுத்த நீரிட்ட வேட்டினைக் காட்டீமி” நென்றான்.

எகடு

(இ - ள்) எடுத்த...கோத்தலும் - (அவ்வாறு தீயினின்றும்) எடுத்த அவ்வேட்டினை அரசனவையின் முன்னே காட்டி, (முன்பு கழறிய) அம்முறையினாலே மீளப் பொருள் தும்படி சுவடியினால் கோத்தலும்; அரசன் - பாண்டியன்; அதிசயித்த - அதிசயம் கொண்டு; தொடுத்த...என்றான் - கறையாகக் கட்டிய மயிற் பீலியை ஏங்கிய கை களைபுடைய அம்ணர்களைப் பார்த்துக் கோபித்தது நீர் தீயில் இட்ட ஏட்டினைக் காட்டுங் கள் என்று சொன்னான்.

(வி - ரை) எடுத்த ஏடு - தீயினின்றும் வியப்புற எடுத்த ஏடு; விளக்கம் போற் றல்பெறுகிருத்த திருநீற்றின் நிறத்தினை மேல் எடுத்த என்ற குறிப்புமாம்; “எடுத்த பொற் பாதமும்” (தேவா); “எடுக்கு மாக்கதை” (புரா).

அவையின் முன் காட்டி - போவை காண - இட்டாராதலின் (2688) அஃது பழுதின்றி எடுக்கப்பட்டமையும் அந்த அவையோர் காணும்படி காட்டி.

அம்முறையில்-கோத்தலும் - சுவடியினின்றும் கழற்றிய அவ்வண்ணமே ஏடுகள் முன் வரிசையிற் பொருத்தும்படி கோத்தல் வேண்டும் என்பது.

பீலிமுன் தூக்கிய - கெஞ்ச சோரவும் அச்சோர்வு புலப்படாது மறைத்துப் பீலிகை சோராது ஊக்கக்கொண்டார்போலத் தூக்கிப் பிடித்த என்க; முன் - விளக்கமாக; தூக்குதல் - பலருமறியும்படி உயர்த்துதல்.

கடுத்து - கோபிதது; கடுத்து - இட்ட என்று கூட்டுக. “முகம் கோபத்திற் தன்னியெழு மெனக்கண்கள் சிவநது” (2653); கடுத்து - என்னுள் என்று கூட்டி, மன்னவன் செயல்பற்றிக் கூறுதலுமாம்; முன்னரே “என்னவா தமக்கு” (2674) என்று கூறியதும், அரசன் அதன்மேல் ஒன்றுரைக்குமுன் பின்னாயார் தடுத்த மேற் கூறியருளியமையும் காண்க.

காட்டுமின் - இகழ்ச்சிக் குறிப்புப்படக் கூறியபடி; “எய்திய நகையினோடு” (2690) என்பது காண்க. கையர் - வஞ்சகர் என்றலுமாம். 790

வேறு

2689. அருகர்தா மிட்ட வேடு வாக்கச்சென் றினையும் போதிற் பெருகுதிக் கதுவ, வெந்து போந்தமை கண்ட மன்னன், தருபுனல் கொண்டு செநதீத் தணிப்பித்தான்; சமண ரங்குக் கருகிய சாம்பு ரோடுங் கரியலான் மற்றென் காண்பார்? எகக

2690. செய்வதொன் றறிவி லாதார் திகைப்பினுற் றிரண்ட சாம்பல் கையினுற் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது கண்ட மன்னன் எய்திய நகையி னோடு “மேடினன் மரித்துக் காணும் பொய்பினுன் மெய்யை யாக்கப் புருத்தரீர் போயின்” என்றான்;

2691. “வெப்பெனுந் தீயில் யான்முன் வீடுபெற் றுய்ய ரீங்கள் அப்பொழு தழிநது தோற்றீ; ராதலா வதுவா ருக இப்பொழு தெரியி னிட்ட வேடுய்ந்த தில்லை பென்றார் றப்புர வுடையீர்! ரீங்க டோற்றிலீர் போலு” மென்றான். எகக

2689. (இ - ள்) அருகர்தாம்...கதுவ - அமுனர்கள் தாமகள் இட்ட ஏட்டினுற் தீயினின்றும் எடுக்கச் சென்று அணுகியபோது பெருகிய தீச் சுட்டமையாலே; வெந்து போந்தமை கண்ட மன்னன் - உடல் வெந்ததனாறு புடைபெயர்ந்து சென்றதனைக் கண்ட அரசன்; தரு...தணிப்பித்தான் - கொணரச் செய்து தரும் ரீரீனைக் கொண்டு சிவந்த தீயினுத் தணியச் செய்தான்; சமணர்...காண்பார் - சமணர்கள் அங்கே கருகிய சாம்பரும் கரியுமல்லாமல் வேறெதனைக் காண்பார்கள்? எகக

2690. (இ - ள்) செய்வது ஒன்று அறிகிலாதார - மேற்செய்வது ஒன்றினையும் தெரியமாட்டாதவர்களாகிய அவ்வமணர்கள்; திகைப்பினுல்...மன்னன் - திகைப்பினாலே அங்குத் திரண்ட சாம்பலுக் கையினாலே பிசைத்தும் தூற்றியும் ஏட்டினுற் தேடிப் பார்ப்பதைக் கண்ட அரசன்; எய்திய நகையினோடு - பொருந்திய புன்சிரிப்பினுடனே; ஏடு இன்னம்...என்றான் - “ஏட்டினு இன்னும் அரிததும் பாருகை; பொய்ம்மை தெறியினாத துணையாகக் கொண்டு அதனை மெய்ப்பொருளாக விளக்கப் புருத்த ரீங்கள் அகன்ற செல்லங்கள்” என்று சொன்னான். எகக

2691. (இ - ள்) வெப்பெனும்...தோற்றீர் - வெப்பு நோயாகிய தீயினின்றும் என் முன்னர்ப் பிள்ளையாரால் விடுதிபெற நாய்க்கிட நீங்கள் வாசில் அழிந்து தோல்வி யுற்றீர்கள்; ஆதலால் - ஆகையினாலே; அது ஆறாக...உய்ந்ததில்லை என்றால் - அதன் வழியாகவே தொடர்ந்து இப்பொழுது தீயில் இட்ட ஏடு நிலைபெறாமல் ஒழிந்துபட்டது என்றால்; அப்படி...என்றான் - வல்லமை மிக்கவர்களே! நீங்கள் தோற்கவில்லை போலும் என்று சொன்னான்.

௭௬௩

இம்மூன்று பாகங்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2689. (வி - ரை) வாங்க - மேல் எடுக்க; வாங்குதல் - இட்டதொன்றினை அம்முறையே மீள எடுத்தல் குறித்தது.

கதுவ வெந்து - கதுவுதலால் - வெந்தமையால் என இரண்டும் காரணப் பொருட்டாய விளையெச்சுதல்கள்; வெந்து - தீச்சுட்டதனால் உடல் கருகிய நிலை குறித்தது.

மன்னன்...நீ தணிப்பித்தான் - நடுநிலைகோடாத மன்னனாயினமையால் அமணர் தோல்வியுற்றனராயினும் அவர் வருந்தாவண்ணம் தீயைத் தணிப்பித்தான்; இது நீதிமுறையும் கருணையும் உடன்கொண்ட செயல்; நீ அமைத்த காரணமும் நிறை வெய்தி முறறுபபெற்றமையும் உட்குறிப்பு.

சமணர்...என்காண்பார்? - இது கவிகூற்று; வினா, வேறொன்றுமில்லை என இன்மை குறித்தது; கருகிய சாம்பல் - தீப்பற்றிய பொருள்கள் தாமே முற்றும் எரிந்து அவியின் வெள்ளிய நீறுபட ஆகும்; இங்குப் புனஸ்கொண்டு அவித்தமையால் கருகிய சாம்பலாயின. கரி - தீப்பற்றி யெஞ்சிய விறகின் துண்டுகள். கருகிய - அமணர் இட்ட ஏடு தீயிடைப் பஞ்சுபோல வெந்துபோன என்ற குறிப்புமாம்; என் - தமது எட்டுத் துண்டமேனும், அல்லது வெற்றியின் அறிகுறியான எதுவேனும் என்க.

791

2690. (வி - ரை) செய்யவதோன் றறிகிலாதார் தீகைப்பினுல் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது - செய்யவது - மேற் செய்யப்படுவது; படுவிகுதி தொக்கு கின்ற பிறவினை. ஒன்று - ஒன்றினையும் - முற்றும்மையும் இரண்டனுருபும் தொக்கன; தீகைப்பு - தமது நிலைக்கு அறிவு நோர்ந்து வேறு தீர்வு தெரியாதபோது உளதாகும் மனநிகழ்ச்சி.

கையினுந் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது - இது அமணர் ஏடு காண்பது கருதிச் செய்த செயலன்ற; வேறு செயல் ஒன்றும்தோன்றாது, அதனை எண்ணுகின்ற காலக் கழிவுக்குப் பிறா காணச்செய்யும் பாவனையாம் என்க; தீரிலலாத கேடுவந்தபோழ்து கைகளைப் பிசைதல் அவலக்குறிப்பாகிய மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்றாதலும் காண்க.

எய்திய நகை - இகழ்ச்சிக்க் குறிப்பாகிய புன்கிரிப்பு.

ஏடு இன்னம் அரிந்துக் காணும் - சாம்பரைப் பிசைந்து தூற்றிப் பார்த்தலன்றி அரித்தும் காணுதல்கள்; அவர்கள் செய்வது விண்ணெயல் என்ற குறிப்புடன் கூறிய இகழ்ச்சி மொழி. அரிந்து - அரிததும்; உம்மை தொக்கது.

பொய்யினுல் மெய்யை ஆக்கப் புதுந்த நீர் - பொய்யாகிய சமயக் கோட்பாடு களைக் கருவியாகக் கொண்டு உண்மைப்பொருளினது என்று முடிபு காண்பது துணிந்த நீர்; மெய்யம்மை - சமய வாதத்தில் சமய உண்மையை நிலைநாட்டி வெற்றி பெறுதல்.

போயின் - அகன்று சென்றுவிடுதல்கள்; முன்னர் "என்னவிட்டு அகல நீங்கும்" (2667) என்றது இடப்பாகத்தைத் தீர்க்க அணைய கின்ற இடத்தினின்றும் விலகி

சிற்றலைக் குறித்தது : இங்குப் போயின் என்றது இந்த இடத்திலேனும் தனது சாப்பிலேனும் சிவ்வாறு முற்றும் சீகருதலைக் குறித்தது.

என்றான் - என்று கூறி மேலும் சொல்வான் என்றதாம்.

பார்ப்பது கண்டு—என்பதும் பாடம்.

792

2691. (வி - ரை) வெப்பேனும் தீயில் யான்முன் வீடுபெற் றாய் - எரியில் இட்ட ஏடு உய்ந்ததில்லை - வெப்பாகிய தீயினின்றும் என்னையே விடுவதெனப் பின்ன யார் எடுத்தனர் ; அப்பொழுது அதனினும் தோற்றீர் ; இப்பொழுது இது தீயினுள் எடு தானும் வேகாமைக் காக்க வலியிலராகி சின்னீர் ; ஒருசிறு எட்டிகளையும் தீயில் வேவாது காக்க உங்களால் இயலவில்லை. வீடு முதலிதற்கு என்ற குறிப்புமாம்.

தோற்றிலீர் போலும் - துப்புரவுடையீர் - இவையிரண்டும் இகழ்ச்சிக் குறிப்புப் பட சின்னன ; தோற்றிலீர் போலும் என்ற இகழ்ச்சிக் குறிப்பு வினா தோற்றீர்கள் என உடன்பாடு குறித்தது. துப்புரவு - வல்லமை ; “துப்புர வில்லார் துணிபு தகனாக” (1968).

ஆதலால் அது ஆறாக - முன்னர் வெப்பத்தினில் தோற்றமைபோல அதுவே வழி யாக இப்பொழுதும் ; அதனினும் வழியேயாக ;

அது வேறாக—என்பதும் பாடம்.

793

2692. தென்னவ னகையுட் கொண்டு செப்பிய மாற்றற் தோரார் ;

சொன்னது பயனாக் கொண்டு சொல்லுவார் “தொடர்ந்த வாது முன்னுற விருகாற செய்தோ” ; முக்காவி லொருகால் வெற்றி பென்னினு முடையோ மெய்ம்மையினியொன்று காண்ப”தென்றார்.

(இ - ன்) தென்னவன்...தோரார் - பாண்டியன் இகழ்ச்சியாகிய புன்சிரிப்பை உட் கொண்டு சொல்லிய மாற்றவகளை மனததுட் டெனிரது மேற்கொள்ளாதவர்களாகி ; சொன்னது...சொல்லுவார் - சொன்ன சொன்மாததிறைவே அதன் பொருள் என்று மேற்கொண்டு சொல்வார்களாய் ; “தொடர்ந்த...காண்பது” என்றார் - “தொடர்ந்த வாதமாக முன்பு இரண்டுமுறை செயதோம் ; மூன்று முறையில ஒரு முறையேனும் வெற்றியடைவோம் ; ஆதலின் உண்மைத் திறம் இனி ஒருமுறை காணத்தக்கது” என்றார்கள்.

(வி - ரை) நகையுட்கொண்டு...தோரார் - நகையுட்கொள்ளுதல் - இகழ்ச்சிக் குறிப்புடன் கூறுதல், தோரார் - அங்ஙனம் தெரியாதார்போலப் பாவனை காட்டி ; அதன் புறப்பொருளையே பொருளாத தொடர்ந்தகொண்டு என்பார் சொன்னது பய னுட்கொண்டு என்றார். சொன்னது - சொல்லின் பருப்பொருள்

தொடர்ந்த வாது - முன்னுற இருகாற் செய்தோம் - மேலும் தொடர்ச்சிபெறும் பொருட்டு ஒன்றற்கொன்று தொடர்பின்றியே முன்னாத தனித்தனி ரிகழ்ந்த இரண்டு சிகழ்ச்சிகளையும் ஒன்றுபடுத்தித் தொடர்ந்த வாது என்றெடுத்தப் புனைந்துகொண்டது ஒரு வஞ்சனை ; “ஒன்று தவறின் மூன்று” ; “கண்களையும் மூன்று பிழை பொறுக கும்” என்பது முதலிய சாமானிய உலக வழக்கினையும் தம் பக்கமாக எடுத்த முக்கீ லில் என்ற மேலும் ஒரு வாதத்திற்குத் தோற்றவாய் செய்துகொண்டது மறம மொரு சூழ்ச்சியாம் ; “சூழ்ச்சி முடிசுருக தொழிலோ” (1387) ; இவ்வாறு சூழ் தல் தீவினைப்பட்ட செயலைய உலகநிலை மாக்களின் இயல்பாம். அதனினும் மேலாய் சமயப்பீடை மிகக்கொண்டவர்களாகி வன்களுளர்களாகிய சமணர்களிடம் இது மேலும் கொடிய அடர்ந்த சிவியற் காணப்படும் ; மேல்வரும் பாட்டுப் பார்க்க.

அரசனை அமணர், தம் உரை ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் பலிக்காமை கண்ட பின்னும் ஒன்றன்மேலொன்றாய் நான்குமுறை மாணதண்டம் செய்வித்த தறுகண்மை அவர் சரி தத்துட் காண்க ; இவர்கள் மேலும் மேலும் இவ்வாறு யாதாமொரு காரணம் காட்டி ஒட்டிக்கொண்டே முடிவின்றிச் செல்வார் என்பதும், அரசன் மறுப்பினும் பின்னையார் கருணையினால் அவர்களாகச் சலிக்குமளவும் இடந் தந்தருளுவர் என்பதும் அனுபவத் தாலும் நுண்ணறிவினாலும் உணர்ந்த அமைச்சர், பின்னர், “வேறினிச் செய்யும் இவ் வாது ஒன்றினுந் தோற்றா செய்வ தொட்டியே செய்வ” தென்பதும் (2693 - 2695) காண்க ; வாதம் செய்தால் இவ்வாறு ஒட்டிச் செய்யும் வழக்கும் அதன் முடிவில் அதன்படி தீர்வு கிடைத்ததுவதும் உண்மை. “இந்தவூரி லிருக்கிலோ மென்றே யொட்டி னார்...இந்த வழக்கை முடிப்பதென மொழிந்தார்” (17) என்ற தண்டியடிகளையுரை வரலாற்றினாலும் இவையறியப்படும்.

முக்காலில் ஒருகால் வெந்நீர் யென்னினும் உடையோம் - உடையோம் என்று உறுதிபெறக் கூறியது வாதந் துணிவோர் இயல்பு. வெற்றி பெறுவது உறுதி ; அவ் வாறு பெறினும் முன் இருமுறை தோற்றமை (2697) அரசன் குறிப்பிட்டபடி தோல்வி தானமே மிகுதியாம் ; ஆயினும் யாங்களும் மெய்மை முழுமையல்லாவிடி னும் ஒரு பகுதியேனும் உடையோமாகக் காண்பது பொருளாம் என்று தொடர்ந்த தமது கிலையை ஏற்பித்தது சூழ்ச்சியின் மற்றுமொரு நிலை ; இது கிரிதாகக் காட்டி உள் துழையும் சூழ்ச்சித் திறன். உடையோம்-மெய்மை என்று கூட்டினுமாம். 794

2693. தோற்கவு மாசை நீங்காத் துணிவிலார் சொல்லக் கேட் “டிம் மாற்றமென் னாவ” தென்று மன்னவன் மறுத்த பின்னும், நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர் “வேற்றுவா தினியென் செய்வ?” தென்றது மேற்கோ னேற்பார்,

2694. “நீமெய்ப் பொருளி னுண்மை நிலைபெறத் தன்மை யெல்லாம் ஏடுற வெழுதி மற்றவ் வேட்டினை யாழு நீரும் ஓடுநீ ராற்றி லிட்டா லொழுகுதல் செய்யா தங்கு நாடிமுன் றங்கு மேடு நற்பொருள் பரிப்ப” தென்றார். எகுக

2693. (இ - ள்) தோற்கவும்...கேட்டு - ஒருமுறைக் கிருமுறையும் தோற்க வும் ஆசை விடாத உண்மைத் துணிவிலாத அமணர் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்டு; இம் மாற்றம்...பின்னும் - அரசன் இந்த மாற்றம் என்ஆக்ககடவது? -இதனாற் கடவது ஒன்றுமில்லையே - என்று மறுத்தபின்பும் ; நீற்றணி...என்றலும் - திருநீற்றின் அழகு விளங்கும் திருமேனியிணையுடைய நிறைந்த புகழிணையுடைய சோழித் தலைவர் இனிச் செய்யும் வேறு வாத என்ன? என்று கேட்டலும் ; மேற்கோள் ஏற்பார் - வாதத்தினை மேற்கொள்வதனை ஏற்றுக்கொள்வவராகி, எகுக

2694. (இ - ள்) வெளிப்படல். நிலையாகிய மெய்ப்பொருளினது வாய்மை யானது நிலைபெறும் தன்மையெல்லாம் தொகுத்த எட்டிற் பொருந்த எழுதி மற்ற அந்த எடுகளை யாங்களும் நீரும் ஓடுகின்ற நீரிணையுடைய ஆறில் இடுவோமாகில், நீருடனே ஒத்தொழுதிச் சென்றவிடாது, இட்ட அவ்விடத்தைப் பற்றி முன்னர்த் தங்கும் ஏடு எதுவோ அதனே நல்ல பொருளைப் பெற்றதையதாகும்” என்று கூறி னார்கள். எகுக

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒருமுடிபு கொண்டன.

2698. (வி - ரை) தோற்கவும் ஆகை நீங்கா - அனுபவத்தாலும் அறிவுபெறாத ஆணவமலத திண்மையுடைய ; மாகை என்று பிரித்த மாசினை உடைய தன்மத்தனை என்பாருமுண்டு.

துணிவு - உண்மையிற் றுணிந்து ஒழுகும் தன்மை ;

மன்னவன் இம்மாற்றம் என்னவது என்று மறுத்த பின்னும் - இது ஒன்றும் பெறாத வெற்றுவை என்று அரசன் மறுத்த பின்னரும் ; தீ வாததின் முன்னரே “ என்ன வாது உமக்கு ” (2674) என்ற அரசன் இங்கு அக்கிலியின் மேலும் ஒரு தோல்வி கண்டபோது முற்றிலும் மறுதலனை என்க ;

பின்னும் - என்றலும் - பின்னையாரது கருணைப்பெருக்கைக் காட்டிய குறிப்பு உம்மை சிறப்பு.

நீற்றணி...மன்னர் - நீற்றணி விளங்கு மேனி - “புத்தரொ டமனை வாதி லழி விக்கு மண்ண ருரீது செம்மை திடமே” (தேவா) என்று திருமறைக்காட்டில் முன்னரே ஆணை திகழ்ந்ததற்கேற்ப ஈண்டுத் திருசீரே முதலில் வாதத்தில் வெற்றிகொண்ட தாதலின் அவ்வெற்றிக் கோலம் மேலும் விளங்குவதாம் என்பது குறிப்பு. இக்கருத்தே பற்றிப் பின்னா வைகைக்கரையில் ஏழிடுக என்று மன்னவன் பின்னையாரை நோக்கிய போது “ நீற்றணி தீக்ழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பின்னை யாரும் ” (2712) என இக குறிப்பே கண்டு போற்றினன. “ நீற்று வண்கையான் மறித்தலும் ” (2680)

நிறைபுகழ் - தாமே வெற்றிகொண்டபோதும் தோல்வியுற பதகரீதியே கருணை கொண்டமை புகழின் கிறைவாகும். “ உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லாம் இரப்பார்க் கொன், நீவாமே னிரதும் புகழ் ” (குறள்) என்ற கருத்து ஈண்டு வைத்துச் சிந்திக் கற்பாலது ; அமணா தோல்வியுற பின்னும் இனி வேற்று வாது என்? என்று கேட்டதும், அதுவும் மன்னவன் மறுத்த பின்னும் கேட்டதும் புகழின்பாலதாம். “இறைவன் பொருள்சோ புகழ் ” என்றவிடத்து இறைமைக் குணங்கள் முற்றவுமுடைய இறை வன் புகழே புகழெனப்பட்டது என்ற தன்மையின் கருத்தும் ஈண்டுக் கருதுக. நிறை புகழ் - என்ற கருத்தையிது புகழின் எல்லை என்றபடி.

மன்னவன் மறுத்த பின்னும் - நிறைபுகழ்க் கண்பை மன்னர் - மாறலும் மன்னவன் - பின்னையாரும் மன்னவா என ஒப்புக்கூறிய குறிப்பும், அதன் மேலும் இரப் பாக்கொன் தீதில் மறுத்த அமமன்னவனிலும், ஈந்த பின்னையா புகழின் கிறைவுடையா என ஏறமம்பெறக் கூறிய குறிப்பும் காண்க. மனைன் சொல்லுக்கு மாறாக உரைத்தலும் செயதலும் வல்லவா பிறிதொரு மன்னரேயாவர் என்றதும் குறிப்பு.

கண்பை - சோழியின் ஒன்பதாவது பெயர்.

இனி வேற்று வாது செய்வது என் - என்க ; “ இனி ஒன்று காண்ப ” (தென்று (2692) பொதுப்படக் கூறினார்களாதலின் அது என்ன? என்றா. வேற்று வாது - சீவ கன் மேற்கொள்ளும் வாதங்கள் முன்சொன்ன தன்மையில் தோல்வியுறுவனவே யன்றி வேற்று வாதம் என்ன உளது என்ற குறிப்பும் போதருதல் காண்க

மேற்கோள் ஏற்பா - மேற்கோள் - மேற்கொள்ளுதல் ; ஏற்றல் - துணிந்து முற்படுதல் ; ஏற்றுக் கொள்ளுதல் ; ஏற்பா - என்னுள் என வரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

795

2694. (வி - ரை) நீடு.....எல்லாம் - நீடு - நிலபெறும் - எல்லாம் - என்ற அடைகள் முன்போலன்றி இவை முற்றிய உண்மைத் தன்மைகளின் தொகுதியாம் என்றும், இவை தோற்றப் போகா என்றும் கூறிய குறிப்பு. வேற்று வாது என்?

என்ற குறிப்பிற்கு விடையாகக் கூறிய குறிப்பும் காண்க; ஏழுஉற - உண்மைத்தன்மை வட்டினிற் பொருந்த.

ஒடு நீர் - விரைந்த செல்லும் நீரினையுடைய. ஒழுததல் - நீர் செல்லும் வேகத் துடன் ஒன்றுபட்டு ஒழுததல்; பள்ளந்தா முறுபுனவினோடு கீழ்ளேக்கிச் செல்லுதல்; ஒழுததல் செய்யாது - ஒடிவிடாது.

ஒழுததல் செய்யாது - முன் தங்கும் - அமணர்கள் காணக் கருதியது நீருடன் சென்றுவிடாது இட்ட இடத்திலேயே, நீரில் இட்ட கற்போலத், தங்கிவிடுமனவேயாம்; ஆயின் இனிப்பிள்ளையா, அவரும் உலகும் காண்வரக் காட்டிய அருட்பெருமையாவது இட்ட அங்குத் தங்குமனவன் நி மேல் எதிர்த்துச் செல்லும் தன்மையாம்; ஏடு அங்குத் தங்கும் அளவே உண்மை விளக்கமாக அதனைக் கேட்ட நாட்டுமக்களும் கருதினார் என்பதும் காண்க. “ஒடுநீ ருடன்செ லாதுநிற் குமோ வோலை என்பார்” (2705) என்று மறுபிற கண்ட மாதா மைநதர் கூறுதல் காண்க.

நற்போருள் பரிப்பது - நன்மைமையாவது அழிவுருமையும் நிலைபெறுதலும் காட்டி நன்மை பயத்தல். பரித்தல் - தாறுதல்.

குறிப்பு:—முன்னர்த் தீயிற் செய்த வாதம் கீழ்நோக்குதலின்றி மேலோக்கியே எரியும் தீயில் உய்ந்திடில் அப்பொருளும் மேலோக்கமுடையது என்ற கருத்து. இங்கு நீரில் மேற்கொண்ட வாதம் நீர், மேலிருந்து கீழ்ச்செல்ல மியல்புடையதாதலின் அதனுடன் செல்லாது கிறகும் தன்மையால் அப்பொருள், மேல்நோக்க மில்லாவிடினும் கீழ்நோக்க மில்லாத அளவிலேனும் கிறபதென்ற கருத்து; நோயை நீக்க இயலாது தோற்றப்பின்பு “தீயின நீரில் வெல்வது என்று தம்மில் எண்ணி”ய அமணர் எண்ணிய இரண்டனுள் முதலில் தீயைப்பற்றி ஒட்டியதற்கு இதுவும் ஒரு குறிப்பாகும்.

அங்கு - நாடி - முன் - தங்கும் - என்றவை அவ்வாறு கிறதலின் அருமையும் செயற்கரிய தன்மையும் குறித்தன. 796

2695. என்றமண் கையர் கூற வேறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்

“நன்றது செய்வோ” மென்றங் கருள்செய, நணுக வந்து

வென்றிலே லமைச்ச னூர்தாம் “வேறினிச் செய்யு மிவ்வா

தொன்றினுந் தோற்றார் செய்வ தோட்டியே செய்ய” தென்றார். எகௌ

(இ - ள்) என்று அமண்கையா கூற - முன்கூறிய அவ்வாறு அமண்கையாகள் சொல்ல; ஏறுசீர்...அருள்செய - மிக்ரு ஏறுகின்ற கிறப்பையுடைய சீகாழித்தலைவர் “நன்று; அதன்படியே செய்வோம்” என்று அங்கு அருளிச்செய்ய; நணுகவந்து...என்றார் - வெற்றியுடைய வேலேந்திய அமைச்சரூராகிய குலச்சிறையார்தாம் பக்கத்தில் வந்து வேறு இனிச் செய்யப்புகும் இந்த வாதம் ஒன்றிலும் தோற்பவர்கள் அதன்மேற் செய்யவேண்டுமது இது என்று ஒட்டியே செய்தல் வேண்டும்” என்றார்.

(வி - ரை) ஏறுசீர் - வேந்தர் என்க; முன்னர் இரண்டு முறையினும் வெற்றி பெற்ற சிறப்பு இனியும் இவ்வாதத்தின் வெற்றியாலும் மேல்வறி மிகுவதாகும் என்பது கிறப்பு. சீர் - வெற்றியின் சிறப்பு; ஏறும் - இனியும் மேன்மேல் மிகுவதாகும்; வேந்தர் - முன் “மன்னர்” (2693) என்பதற்கேற்ப அதனைத் தொடர்ந்து சொல்லிய ஈண்டும் கூறப்பட்டது காண்க.

நன்று அது செய்வோம் - நன்று - இசைவுகாட்டும் மொழி; அது - அதனையே - அதன்படியே; தேற்றேகாரம் தொக்கது.

அந்நீன் செய் - அருள் காரணமாகக் கூற.

அமைச்சுனரீதாம் நணுக வந்து-என்றீர் என்க; நணுக - “அகலா தணுகாது தீக்காய்வார்போல்க, விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்” (குறள்) என்றபடி மன்னா யிக அணுகாமலும் மிக அகலாமலும் சிந்த தூரத்தினின்றும் பக்கத்தில் வந்து ; பின்னியார்பாலும் நெருங்காது தூரத்தில் சிந்த முறையினின்றும் அணுக வந்து என் றலுமாம்.

நணுக வந்து - இவ்வாறு ஒட்டியே செய்வது - என்றீர் - இவ்வாறு அமைச்சா சொல்வதற்குரிய குறிப்பு முன் உரைக்கப்பட்டது. இவ்வாததிற்கும் அதன் முடிபினால் அமணா சார்பினுக்கும் எல்லைகண்டு முடிக்கவேண்டுமென்பது அர சாங்க சிவியிற் றும் மேற்கொண்ட கடமையினால் இவ்வாறு அமைச்சா முன்வந்து கூறினார் என்க. இதற்கும் பின்னியாரது திருவுளப பாங்காகிய சொறசெயல்களுக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லாமை கண்டுகொள்க ; “வேன்றிவேல் அமைச்சுனரீதாம்” என்று அமைச்சுத் தன்மைபற்றிக் கூறியது மிக்கருத்த ; “கோந்றெழில் திருந்தவல்ல குலசசிதைபார்” (2747) என்றும், “மருபுடைக் கழுக்கோல செயதார் மந்திரியாரீ தாம்” (2704) என்றும் பின்னாக் கூறும் கருத்தும் காண்க

வேறு...செய்வது - வேறு - முனவாதகளை முடிந்த நிலையின் அமையாது இது வேறுமென்ற கருதி ; ஒன்றிலும் - “இனி ஒன்று காண்பது” (2092) என்று அமணர் கேட்டதில் வாது ஒன்று என்பதனை வற்புறுத்தியபடி ; ஒன்றிலும் - உம்மை, முன் இருமுறை தோற்றப்படி இவ்வொன்றினும் என இறந்தது தழுவியது, தோற்றிச் செய்வது - தோற்றவா அதன்மேற் செய்வது ; உட்படும் தண்டம் ; ஒட்டி-(பந்தயம்) இகலிக் கூறி இசைத்து- ஒட்டேதல் - பணையம் வைத்தலபோல ஒன்றினை இசைத்தல், ஒட்டியே- ஒட்டியன்றிச் செய்யத்தகாது என எளையதனை விலக்குதலின் பிரிசிலை; தேற்றமுமாம். செய்வது - வாது செய்யக்கடவது. 797

2696. அங்கது கேட்டு நின்ற வமணரு மவர்மேனீ சென்று

பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொறுமைகா ரணமெ யாகத்

தங்கள்வாய் சோர்ந்து தாமே “தனிவாதி லுழிந்தோ மாகில்

வெங்கழு வேற்று வானிவ் வேந்தனை” என்று சொன்னா. எகஅ

(இ - ள்) அங்கு ..கூர - அங்கு அதனைக் கேட்டுநின்ற அமணர்களும் அவ்வமைச் சாமேல் போயின பொங்கி எழுந்த சினம் மிக்ககூதலால் ; பொறுமை...சோர்ந்து - பொறுமை என்னும் தீக்குணம் மிக்க காரணத்தால் தவகளுடைய வாய் சோர்ந்ததனால் ; தனி வாதி...என்று - இவ்வொரு வாதத்திலும் தோற்றோமானால் இவ்வரசனே எங்களை வெவ்விய கழுவில் ஏற்றவானான என்று ; தாமே சொன்னா - தாமே சொன்னார்கள். எகஅ

(வி - ரை) அவர்மேற் சென்று பொங்கிய வெகுளி - இவ்வாறு தமது குழ்ச்சிகளுக்கு ஒரு முடிவான எல்லை வகுத்ததனை எண்ணி அவர்மேற் சினம் கொண் டார்கள்.

பொறுமை காரணமேயாகத் தங்கள் வாய் சோர்ந்து - மேற்கூறும் வஞ்சினமா ளொ ஓட்டெலுக்குப் பொறுமையே காரணமாயிற்றன்றி, வேறெவரும் அவரை அவ்வாறு செலுத்தினரில் ; பொறுமை - சைவர்களது சூகசத்தைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாது அழுக்காறு படுதல் ; “அழுக்காறு டையாகத் துசாவும் ஒன்றார், வழுக்கியும் கேட்கன் பது” ; “அழுக்கா மெனவொரு பாவி திருச்செறத்த, தீயுழி புய்த்த விரும்” (குறள்)



என்பன முதமொழி யாதலின் ஈண்டுப் பொருணையினால் தனகன் கேட்டினைத் தாமே தேடி வரவழைத்துக்கொண்டனர் என்பதாம். இவ்வனமாகவும் சமணர் கழுவேறிய செயலின்காரணத்தை அமைச்சர்பாலதாகவோ, அரசன்பாலதாகவோ, அன்றிப்பின்னையார் பாலதாகவோ சுமத்திப் பழிசாற்றுவதல் எத்துணைப் பெருந்தவறு! என்பதறியலாம். இவ்வாதம் ஒட்டிச் செய்வது என்று அமைச்சர் அறுதியிட்டனரே யன்றி இன்னபடி என்று வருத்தாரிலர். தண்டியடிகன்பால் “நாங்கள் இவ்வூரிலிருக்கிலோம்” என்று ஒட்டிய இவர்களது சகோதர சமணர்கள்போலவே இவர்களும தாமே ஒட்டினர் என்க.

தனி...வேந்தனே என்று சொன்னார் - தனி வாது - இனி ஒன்று என்று வேண்டிப் பெற்ற இவ்வோர் வாதம் ; தனி - ஒப்பற்ற என்னலுமாம் ; வேந்தனே ஏற்று வான் - வேந்தன் எங்களை இவ்வாறு முறை செய்வானாக ; அதற்கு நாங்கள் இசைகின் றோம் என்று ஒட்டினார். இசைவு தனகன்பாலதாகவும் அதனை இயற்றுவதல்மட்டில் அரசன் பாலதாகவும் வைத்துக் கூறியது காண்க ; தாமே - தம் பொறுப்பாகவே. 798

2697. மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலு டலப மன்னன்  
“செற்றத்தா லுரைத்தி; ருங்கள் செய்கையு மறந்தி” ரென்று,  
“பற்றிய பொருளி னேடு படர்புனல் வைகை யாற்றிற்  
பொற்புற விடுவ தற்குப் போதுவ” தென்று கூற, ௭௯௯

2698. பின்னையார் முன்னம் பைம்பொற் பீடத்தி னிழிந்து போந்து  
தென்னுரீத தாளப் பத்திச் சிலிகைமே லேறிச் சென்றார்;  
வள்ளலா சுவர்தம் பின்பு மன்னன்மா வேறிச் சென்றான்;  
உள்ளவா றுணர்கி லாதா ருணர்வுமா லேறிச் சென்றார். ௮00

2697. (இ - ள்) மற்றவர்...மன்னன் - மற்ற அவ்வமணர்கள் சொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் பொதிகைமலைக்கு அரசனான பாண்டியன் ; செற்றத்தால்... என்று-நீங்கள் வெகுளி மிகுதியினால் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டீர்கள் ; உங்கள் செய்கையையும் மறந்துவிட்டீர்கள் என்று கூறி ; பற்றிய...கூற - உண்மைபற்றிய பொருளை உட்கொண்ட நுரதம் ஒலிகளை ஒடும் நீரினையுடைய வையையாற்றில் அழகு பொருந்த விடுவதற்குச் செல்லுங்கள் என்று சொல்ல, ௭௯௯

2698. (இ - ள்) பின்னையார்...சிலிகைமேல் ஏறிச் சென்றார் - பின்னையார் பசும்பொன்னாலியன்ற பீடத்தினின்றும் முன்னம் எழுந்த வெளியிற் போந்து தெளிந்த நீர்மையுடைய முதது வரிசைகையுடைய சிலிகையின்மேல் ஏறிச்சென்றருளினர் ; வள்ளலார்...மா ஏறிச் சென்றான் - வள்ளலாராகிய அவர் பின்பு அரசன் குதிரையின்மேல் ஏறிச் சென்றான் ; உள்ளவாறு...மாலேறிச் சென்றார் - உண்மையினை உள்ளபடி உணர்ந்தொழுகும் ஆற்றலிலலாதவர்களாகிய அமணர்கள் தம் உணர்வினில் மயக்கத்தினை மேற்கொண்டு சென்றனர். ௮00

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2697. (வி - ரை) மலயமன்னன் - மலயம் - பொதிகை; இங்கு அந்த மலையினையுடைய பாண்டிய நாட்டைக் குறித்தது.

உங்கள் செய்கை - நீங்கள் முன்னே செய்த வஞ்சச் செயல்கள் ; வஞ்சனை - பொய் - சூழ்ச்சி முதலிய தீமைகளில் மனமறிந்து கின்றமையால் அவற்றுள் உண்மை கிடை காண்பதெவ்வாறு என்றபடி ; செய்கை - இவ்வாறு ஒட்டும் செயலால் மேல் வினைவு என்ன என்பதனை நினைக்க மறந்தீர் என்றலுமாம்.

பற்றிய பொருளின் ஏடு - செயல் எட்டினிடமாகவும், முடிவு அதனைப் பற்றிய எழுத்தின் பொருள்மேலதாகவும் கின்றமையால் பற்றிய பொருளின் ஏடு என்றா, பற்றிய - தொடர்ச்சியாத பொருத்திய ; பொருள் எழுத்தையும், எழுத்து எட்டினையுமாகப் பற்றிய.

போதுவது - பெயர். போதும் செயல் இனிச செய்யக்கடவது என்றதாம்.

போதுக-என்பதும் பாடம். 799

2698. (வி - னை) முன்னம் இழிந்து போந்து - “இனி வேற்று வாதென்?” என அழைத்தமையாலும், “கனறு செயலோம்” (2695) என்று ஏற்றருளியமையாலும் பின்னையார் தாமே முன்னா எழுந்துபோந்தருளினா.

பைம்போற் பீடம் - பின்னையாருக்காக மனன இடுவதற் பீடம். “முழுமணி யணிப பொற்பீடம்” (2644) ; “தமனியப் பீடம்” (2650).

தேள்ளும் நீர்த்தாளும் - நீர் - நீர்மை ; தேள்ளும் - தூவ்வலலோர் தெளிந்த மேற்கொள்ளும். பத்தி - வரிசை.

மா ஏறி - குதிரையினமேல் ஏறி.

உள்ளவாறு - உண்மையிலே இருக்கும் வழியினை ; இரண்டனுருபு தொக்கது.

உணர்வுமால் ஏறி - உணர்வு - அறிவு ; மால் ஏறி - மயக்கம் மிக்கு ; பொருளல்லாததைப் பொருள் என்றும், வெற்றிப்பாட லல்லாததனை வெற்றிப்பாடு என்றும் கொண்டமையும், தோலி வரும் குணக்குறிகளை அன்னவென் றறியாமையும் ஈண்டு மால் - (மயக்கம்) என்றா. உள்ளவா றறிக்லாதா - என்றதாயிது.

மேல் ஏறிக் கேன்று - மா ஏறிக் கேன்று - மால் ஏறிக் கேன்று - என மூவருக்கும் மூவகையான ஏறம் கூறியது அவ்வப் பொருக்குறிப்புப் பெற கின்ற சொல்லணி. 800

2699. தென்னவன் வெப்புத தீர்ந்து செழுமணிக் கோயி னீங்கிப் பின்னுற வணைந்த போது பின்னையார் பெருகுஞ் செல்வம் மன்னிய மதுரை மூதூர் மறுகில்வர் தருளக் கண்டு துன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவே றினைய சொன்னார். ௮௦௧

(இ - ன்) தென்னவன்...போது - பாண்டியன் வெப்பு நோய் நீங்கிச் செழிய அழகிய அரண்மனையினதும் புறப்படடுத தமது பின்னே பொருந்த அணைந்தபோது; பின்னையார்...கண்டு - பெருகுநிறை செல்வம் நிலையாக கிறைந்த மதுரையாகிய பழம் பதியின் வீதியில் பின்னையார் எழுந்தருளி வருதலாக கண்டு ; துன்னிய...சொன்னார் - வந்து நெருங்கிய மாதர்களும் மைந்தர்களும் வணங்கித் தத்தமக்குத் தோன்றியவாரே வெவ்வேறு விதம்பட இத்தன்மையான மொழிகளைச் சொல்ல வாயினர்.

(வி - னை) செழுமணிக் கோயில் - அரசனுடைய அரண்மனை.

தென்னவன் - பின்னுற அணைந்தபோது - பின்னையார் வந்தநாள் - என்றத அரசன் பின்னும் பின்னையார் முன்னமாகப் போந்த முறையும், அரசன் பின்அணைந்த பின்பு பின்னையார் வீதியில் புறப்பட்ட காலமுறையும் குறித்தபடி; பின்னுற-பின்பற்ற என்றதும் குறிப்பு. இவ்வாத முடிவில் பின்னையார் ஈந்தருளிய திருநீற்றினை முழுவதும் அணிந்த புனிதனும் உய்ந்த வரலாறும் காண்க (2755 - 2756).

பெருதும் செல்வம் மன்னிய மதுரை மூதூர் - அகையதகண்ணம்மையாரது அருள் கோக்கமாகிய அரசசெல்வம் கிலபெற்று நிறைந்த பழங்கூர். இத்தன்மை என்றும்

கிலைபெறும் பெருகியும் சிகழ்வது இன்றும் கண்கூடு. “பண்டு மின்று மென்றமுன்ன பொருள்” (திருப்பல்லாண்டு) என்ற தன்மை இம்முதலுக்கும் பொருந்தும்.

வந்தநாள் - ஒருசொல் ; வந்த அருள் என்று பிரித்து வந்த நகர மாந்தர்க்குக் காட்சி தந்து அருள் என்றலுமாம் ; பின்னர் “மன்னவீ ரணிந்தா னென்ற மற்றவன் மதுரை வாழ்வாரா, துணிகின் றூர்க ளெல்லாந் தாயநீ ரணிந்து கொண்டா” (2755) என்னும்படி நகர மாந்தரும் அருள்பெறும் குறிப்பு.

துன்னிய மாதநீ மைந்தநீ தொழுது-பிள்ளையாரா பின் அரசனும் அரசியாரும்மத்திரியாரும் எழுச்சியாக ஒருபுறமும, அமணர் கூட்டம் எண்ணியும் ஒருபக்கமுமாக மிகப் பெரிய ஆரவாரமுடைய எழுச்சியானமையாலும், தெய்வத்தன்மை விளங்கிய வாழ்வும் அரசன நோய் நீங்கினமையும் ஆகிய பெருஞ் செயல்கள் நகர முழுதும் பரவிவிட்டமையாலும் நகர மாந்தா இவ்வெழுச்சியினையும், இதன் விளைவாகிய முடிவினையும் காணும் ஆர்வத்துடன் எழுந்தவந்த மறுகில் கூடினார்கள் ; அவருள் மாதநீகளே முற்படும் இயல்பு காட்ட அவர்களை முன்வைத்தார். தொழுது - முன்னர் வேறாற் சமயம் நம்பின நிலையில் இருந்தாராதலின் தொழாதா (2642) இப்போது அதனில் நம்பிக்கை நீக்கிச் சைவமாகிய முனசார்பின் நம்பிக்கை கொண்டமையின் ஈண்டுத் தொழுது என்றார் ; இடைப்பட்ட சிறுகால அளவே கிடைமையால் சமண நம்பிக்கை விரைவில் நீங்கவும் சைவகிலை முன்பு கிடைநாட் பொருந்தியதாதலின் விரைவிற பற்றவும் ஏதவாயிற்று ; இதனை இவா மேற்கூறுவனவற்றா லறிக.

வேறு - தத்தமக்கேற்றவாறு வெவ்வேறாக ; இனைய - மேல் 2706 வரை எழுபாட்டுக்களில் கூறுமாறு. இவற்றையெல்லாம் தொடர்புபடுத்திக் காட்டுதலுமாம்.

வந்தநேயம்—என்பதும் பாடம்.

801

2700. “மீனவன் கொண்ட வெப்பை நீக்கநம் விழும் தீர்த்த

ஞானசம் பந்த ரிந்த நாயனார் காணு” மென்பார் ;

“பாணாறுத் குதலைச் செய்ய பவளவார்ப் பிள்ளை யார்தாம்

மானசீத தேன்ன னுடு வாழ்வந் தீணந்தா” ரென்பார். ௮0௨

(இ - ள்) மீனவன்...காணுமென்பார் - பாண்டியன் கொண்ட வெப்புகோயினித் தீர்த்த நமது வருத்தத்தைத் தீர்த்தருளிய திருஞானசம்பந்தா இந்த நாயனார் பாருகளை என்று சொல்வார்கள் ; பால் நறும்...தாம் - பால்மணக் கமழும் குதலைச்சொல் எழும் பவளம்போன்ற வாயினையுடைய பிள்ளையார்தாம் ; மானசீ...என்பார் - பெருமையாய் சிறப்பினையுடைய பாண்டியனது நாடு வாழும்பொருட்டு இங்கு வந்தணந்தனர் என்று சொல்வார்கள்.

(வி - ரை) கொண்ட வெப்பு - தனது தீச்சாபினால் தானே தேடிக்கொண்ட என்ற குறிப்புக் காண்க. தீமைக் குடன்பாடு செய்து அதன் பயனாக வாழ்க்கைகொண்ட என்று வாணிகக் குறிப்பும் காண்க.

மீனவன் வெப்பு நீக்கி நம் விழும் தீர்த்த - என்றது அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும் உள்ள உரிமைப்பாடு குறித்தது.

ஞானசம்பந்தர் இந்த நாயனார் காணும் - ஞானசம்பந்தர் என்ற பெயரால் அறியப்படுகின்றவர் இந்தத் தலைவர்தான் பார்த்துக்கொள்ளுக்கள் என்று அறிந்தவர் அறியாதாரைத் தேற்றியது ; பெயர் அளவாற் கேட்டறிந்து திருவுருவத்தைக் காணாத கின்றோர் பலாதலால் அவர்க்கு அறிவித்தபடி ; பிள்ளையாரா மதுரையில் அன்று முன்னா ளானே எழுந்தருளினார். அப்போது திருக்கோயிலுக்கு வந்தருளியபோதும் அங்குமின்

றும் திருமடத்திற் கெழுந்தருளும்போது கண்டோர் சிலரே ; பின்னர் அன்றிரவு அமுனரது தீச்செயலால் கோய்முன அதன்பொருட்டுத் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று பின் அரண்மனைக்குள் புகுந்தருளியபோது கண்டோரும் மறறும் சிலரே ; அப்போது சமணசமயம் மூண்டு மாதரை மயக்கினின்ற தின்னிய இருள்நிலை யாதலின் மாந்தர் பலராகக் காண்பதும் பெரும்பொருளாகக் கருதவதும் நிகழா ; அன்று கோய் நீக்கிய நிலை பின்னையாரது அருளினால் திருகேற்றினால் நிகழ்ந்தது என்றும், அதன்மேல் அனலிற் பின்னையார இட்ட ஏடு அழியாது நிலைபெறற்ச் சைவ மேன்மை சாற்றியது என்றும், இவ்விரண்டினும் அமுனா ஒட்டிக்கெட்டுத் தோல்விபுறநாள் என்றும், அரசன் அவர்களை ஒதுக்கிய பின்னும் மூன்றாவது ஒருமுறை இறுதியாக ஏட்டினை நீரில் இட்டு உண்மை காணவும் இதிலும் தோல்விபுரின கழுவேறுதற்கும் ஒட்டிப்போதருகின்றனர் என்றும் நிகழ்ந்த இச்செய்திகள் கசரம் முழுதும் கடுவேளினிற் கடுகநாற்றிற் பரவும் காட்டுத்தீபபோலப் பரவியிட்டமையின் இவ்வெழுச்சிகாண மக்கள் பெருகூட்டமாகத் திரண்டு கூடிவிட்டனர் ; இவர்கள் முன்கூறியவாறு பின்னையாரது பெயரும் திருவுரு வமும் கண்ட சிலா காணக் பலருக்கும் அவரையும் அவர் பெருமைகளையும் அவரால் வெல்லப்பட்ட அமுனரின் இழிவையும் பிறவற்றையும் அறிவுறுத்தும் இயல்பின் எழு வன இவருக கூறும் மொழிகள். மேல் கூறு பாட்டுக்களினும் வருவனவும் இவ்வாறே இரங்கிச்சொன்ன பல்பல பகுதிகளை எடுத்துத் மக்கள தத்தமக்குத் தோன்றிய கருத்துக் களை எடுத்துக் கூறும் தன்மையும் காண்க.

முன்னர்க் கண்டவர் சிலராதலினாலும், சமண சமயக் கோட்பாட்டுப்பட்டு நின்ற நிலை நீங்காமையாலும் “ பண்ணிய தவங்கள் என்கொல - புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புகுத ” (2642) என்றமட்டில அமைந்த நிலையினை ஒரு பாட்டிற் கூறிய ஆசிரியர், இவரு மாதா மைந்தர் பலரும் துணைய பெருந்திரளாகக் கூடிக் கண்டு சைவ வெற்றிப்பாடும் சமணரது இழிவும் அழிவும் அறிந்தகொண்ட நிலையிற் கூறுவன பல வாதலின் அததிமபட ஏழு பாட்டுக்களிற் பலபடப் புகழ்ந்தூ கூறும் அமைதியும் கவித் திறமும் காண்க. கூறும் பொருளும் ஏற்றம்பெற அமைத்தருளுதலும் காண்க.

மாணசீ - பெருஞ் சிறப்பு ; “பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்”, “தென்பாண்டி நாடே தெளி” எனப்பனவாதி திருவாக்குக்களால் பேரருட் பெரியோர்களாற் போற்றப் படுதலும், இறைவர் எவ்வுயிர்க்கும் எளிவரும் பேரருளுடன் தேற்றம்பெற விளங்குதலும் மாகிய சிறப்பு ; பெருமக்களாற் போற்றப்படுதல் மானம் - பெருமை எனவும், இறைவா எளிவரும் கருணை சீர் எனவும் கொள்க. “ நாமன்னு சிந்தைப் பலகற்றுறை மாந்தா போற்றும், பாாமன்னு தொன்மைப் புகழ்பூண்டது ” (968) என்று இத்தன்மை பற ரியே தொடக்கத்தில் ஆசிரியர் அறிவித்தருளியது காண்க.

தேன்னன் நாடு - தென்னவனும் அவன் நாடும் என்ற குறிப்புமாம். நாடு வாழ்- காட்டினாக் கூறியது அவ்வாழவு தங்களுக்கு வருதலால் தாம் பெறும் கலம் பற்றி. “ வாழ்த்தன கண்கள் ” (2701) என்பது முதலியவை காண்க. “ மன்ன கண்டு வாழ்த்தோ மென்பா ” (171) ; “ கலலம் கலங்கள் கூறி மனிதருட் தேவ ரானா கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி ” (புரா - 1238) முதலியவை காண்க.

வந்து - தாமே வந்தருளி ; இத்தனை சோகேடுகளுக்கிடையே கருணையினால் வந் தருளி என்றதும் குறிப்பு. 802

2701. “எளியிடை வாதிற் றேற்ற திவர்க்குமே மருக” சென்பார் ;

“புரிசடை யண்ண னீரே பொருளெனக் கண்டோ” மென்பார் ;

“பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிலிகைமேற் பிள்ளை யார்தாம்  
வருமழ கென்னே” பெண்பார்; “வாழ்ந்தன கண்க” ளெண்பார்;

(இ - ள்) “எரியிடை...அருகி” எண்பார் - தீயிற் செய்த வாதத்தில் நமது அமண குருமார் தோற்றது இவர்க்கு என்று சொல்வார்கள்; புரிசடை...கண்டோம் என்பார் - புரிசடையினையுடைய சிவபெருமானது திருகீதே மெய்ப்பொருளாவது என்பதனைக் கண்ணூரக கண்டோம் என்று சொல்வார்கள்; பெருகு ஒளி...என்னே என்பார் - பெருகும் ஒளியினையுடைய முதது நிரைத்த பசும்பொன்னாலியனற் சிலிகையின் மேலே பிள்ளையார்தாம் வருகின்ற அழகுதான் என்னே! என்று சொல்வார்கள்; வாழ்ந்தன கண்கள் என்பார் - அககாட்சியைக் கண்டு நமது கண்கள் வாழ்வடைந்தன என்று சொல்வார்கள்;

(வி - ரை) தோற்றது - தோல்விபுறற் செயல் நிகழ்ந்தது. இவர்கீத - இவரால் - குவ்வருபு கருத்தாப்பொருளில் வரும் மூன்றனுருபாக வந்தது. பணைப்பொருளில் வந்த நான்கனுருபாகவே கொள்ளினும் அமையும்.

நம் அருகி - இதுவரை மேம்பட்டு நமக்குக் குருமாராகி நின்றவர் என்ற உரிமை பற்றி நம் என்றாகள்.

நீதே பொருள் எனக் கண்டோம் - சுரவாதத்தால் கிச்சயமாகக் காட்டப்பட்ட உண்மையாதலின் இவ்வாறு கூறினா. பொருள் - மெய்ப்பொருள்.

அழகு என்னே - என்னே - சொல்லவொண்ணாத அற்புதம் என்றபடி;

வாழ்ந்தன கண்கள் - வாழ்வாவது கண பெற்ற பயன்பெறுதல்; “மண்ணெலா முய்ய வந்த வள்ளலார் தம்மைக் கண்டு, கண்ணினொ பயன்கொண டாகள கன்னிகாட்டவர்க ளெல்லாம்” (2760) என்று மேல் இக்கருத்தை முழுவதிதல் காண்க. “கண்ணினாலவர் நல்லிழாப் பொலிவுகண் டாதல்” உறுதிப்பொருள் இரண்டனு ளொன்று மென்று காட்டும் பொருள் ஈண்டும் ஒகும் என்க; (அவரீ - அடியார் எனக் கொள்ளலுமாம்).

808

2702. “ஏதமே விளைந்த திருந வடிக்கண்மா ரியல்பார்” லெண்பார்;

“நாதனு மால் வாயி னம்பனே காணு” மெண்பார்;

“போதமா வதுவு முக்கட் புராணனை யறிவ” தெண்பார்;

“வேதமும் நீறு மாகி விடும்கிடு மெங்கு” மெண்பார்;

அ0ச

(இ - ள்) ஏதமே...இயல்பாலென்பார் - இந்த அமண குருமாரின் இயல்பினாலே தீமையே விளைந்தது என்று சொல்வார்கள்; நாதனும்...காணும் என்பார் - முழுமுதற் கடவுளாவார் திருவாலவாயில் எழுந்தருளியுள்ள நம்பனே என்று கண்டு கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வார்கள்; போதமாவதுவும்...அறிவது என்பார் - முக்கண்ணுடைய பழமை யாகிய சிவபெருமானையறிவதுவே ஞானமாவது என்று சொல்வார்கள்; வேதமும்...எங்குமென்பார் - வேதமும் திருகீதமே எங்கும் நிறைவுடையனவாகிப் பரவியிடும் என்று சொல்வார்கள்;

(வி - ரை) இயல்பால் - அவர் தத்தம் இயல்புக்கேற்றவாறு செய்த தொழில் களால்;

நாதன் - தெய்வத் தன்மையின் நிறைவுள்ள தலைவர்.

நம்பனி - நம்பி அடையத்தக்கவன் என்பது சொற்பொருள்; இது காண இடுகுறி யாய்ச் சிவபெருமானையே உணர்ந்தம்; நம்பி - (நம்பப்படுபவன்) என்றதாய்க்குத்து.

மீம்பி என்ற திருப்பதிகம் (கம்பிகன்) பார்க்க. ஏனைச் சிறுதெய்வங்களை மீம்பி அடைபவர் களும், அவற்றும் சிறுசிறு பயன்கள் பெறுபவர்களும் உண்டு. ஆனால் “மறத தெய்வங்கள் வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறகுமேல விரையும் செய்யும்; ஆதலா லவையி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னனறே” (சித்தி); ஈண்டு அதுகாறுங் கைகொடுத்த அமணரைக் காத்தப படன் உதவிய அருககடவுள் அவர்களை இப்போது நட்பாற்றில் வீட்டுப போவது கண்டு மாதர் மைந்தர்கள் இவ்வாறு கூறினா. “ஏர்கொணமுக் குடையுந் தாரும் எழுத்துகை காற்றிப் போக, ஆருளோ ரோடிக் காணக் கண்டனம்” (2535) என்று சமணர்களும் நகர மாந்தர்களும் முன்னாக கண்ட கருத்திற்றும் கருதுக.

புராணனை அறிவது - போதமாவது எனக. போதம் - முடிந்த ஞானம்; அது பவ ஞானம். புராணன் - பழமைக்கெல்லாம் பழமையானவன். அறிவதுவே என்று பிரிநிலை ஏகாரம் விரிகக.

நம்பினே நாதன் - அவனை அவ்வாற்றிந்து ஒழுதுதலே போதம் என்றதாம். இஃது அனல வாதத்தின் முடிவினால் மகன அறிந்துகொண்ட முடிபு.

எங்கும் வேதமும் நீறுமாகி வீடும் வீடும் - வீடும் வீடும் என்றது துணிவுப் பொருளில் வந்த அடுக்கு; ஆகிவீடும் - வீடும் பகுதிப்பொருள் விசுதி; வேதமாகி வீடுதல் - வேதசெறி தழுவாதோருதலையும், நீறுமாகிவீடுதல் - மிகுசைவத் துறை விளங்குதலையும் குறித்தன; எங்கும் - முன் அவை குணற்ச் சமணம் மிகக் இடங்க ளில் எல்லாம், அதுபற்றி முன் 2499 - 2500-ல் அமணா கிறைந்த கிலையிற் கூறப பட்டதும், பின் 2769-ல் வேதமும் நீறுமாகித் தாய்மையாகப்பட்ட கிலையிற் கூறப படுவதும் காண்க. இவ்வாறு பின்வரும் கிகழ்ச்சியினைத் தம துண்ணறிவினால் மதுரை நகர மாதர் மைந்தா முன்னறிந்து கூறும் திறம் கருதுக. இரண்டாவது வீடும் என்ற தற்கு அமணா செய்த மயக்கம் நீங்கிவிடும் என்றலுமாம்.

விரவீடுமேந்தும்—என்பதும் பாடம்.

804

2703. “அடிகண்மார் முகங்க னெல்லா மழிந்தன பாரி” ரென்பார்;

“கொடியவளு சனை நெல்லாக் குலைந்தன போலு” மென்பார்;

“வடிகொளவேன் மாறன் காதல் மாறின வண்ண” மென்பார்;

“விடிவதாய் முடிந்த திருந் வெஞ்சம ணிருளு” மென்பார்; அ0டு

(கு - ள்) அடிகண்மார் பாரி என்பார் - சமண முனிவர்களின் முகங்களெல் லாம் வாடிவிட்டன பாருதன என்று சொல்வார்கள்; கொடிய...போலுமென்பார் - கொடிய வஞ்சனையாற் கட்டிய மாயாசாலகளை எல்லாம் அழிந்துவிட்டன போலும் என்று சொல்வார்கள்; வடிகொள்...வண்ணமென்பார்-வடித்த வேலை ஏதிய அரசன் (அடிகண்மேல வைத்திருந்த) பறறு மாறிவிட்ட வண்ணந்தான் எனனே அதிசயம்! என்று சொல்வார்கள்; விடிவதாய்...இருளும் என்பார் - இருதக கொடிய சமணமாகிய இருளும் நீங்க இன்று புலாதது விடிவதாய் முடிவதாயிற்று என்று சொல்வார்கள்;

(வி - ரை) அடிகண்மார் முகங்களெல்லாம் அழிந்தன பாரி - மறகில கூடிய பெருகதிரட்கட்டத்தின் மாதர் மைந்தா ஒவ்வொரு கிலைபற்றிச் செதித்துப் பலபடப் பேசுகின்றார்கள். முன்னர் முதலில் பிள்ளையாரது அழகிய அருள்பொதிகத தோற்றம் கண்ட சிலர் அதுபற்றிச் கூறினார்; அதன்பின் சிற்சிலா முன் கிகழ்ந்த இரண்டு வாதங் களையும் அவற்றின் முடிபுகளையும் பற்றிச் செதித்துப் பேசினார்கள்; இங்கு வேறுசிலர் அமணரின் கொடிய வஞ்சனையையும் அவை அழிய, அவற்றுள்ளே சிக்குண்டு கிடந்த

அரசன் காதல் மாறப்பட்ட நிலையினையும் சமன்மாயம் அழியும் நிலையினையும் எண்ணி மகிழ்ந்த கூறினர் ; இந்நிலைகள் இப்பாட்டாற் கூறப்பட்டன.

முகங்களழிந்தன - முகமழிதல் அகத்தின் வாடிய நிலை முகத்திற நேர்ந்தவற்றை குறிப்பு. முன்னர் இருமுறையும் தோல்வியுற்றமையும், வேந்தன் உண்மையறிந்து தனிகள் கட்டினின்றும் நீங்கியமையும், இனிவரும் வாதிலும் உண்மையானதால் வஞ்சத் தானதல் தாம வெற்றியடையமாட்டாத நிலைமையும், அதன் பிறகு தாமும் (கழுவேறித்) தமது சமயமும் மாயவேண்டிய நிலைமையும் எண்ணி வாடினா ; அழிந்தன - அழிந்த நிலைமையினே. அழிந்தன - இறந்தகாலம் பின்னர் வரும் அழிவு இப்போதே வந்து விட்ட உறுதி காட்டிற்று.

வஞ்சனைகள் - பொய்யினாலும் வஞ்சனையினாலும் செய்த சூழ்ச்சி (செயல்)கள் ; மாயாசாலங்கள் ; துலைதல் - கிழையழிதல். ஈண்டும் இறந்தகாலம் உறுதியும் விரைவும் குறித்தது ;

மாறன் காதல் மாறின வண்ணம் - அரசன் அடிகளமேல் வைத்த திண்ணிய காதல் இவ்வளவு விரைவில் முழுதும் மாறினவண்ணமதான் என்ன அதிசயம் என்றது. மாறன் - மாறின - சொல்லணி. மாறினவனதலின் அக்குறிப்புப்பட ஈண்டு மாறன் என்று கூறினா ; என்ன அதிசயம் என்பது இசையெசசம்.

விடிவதாய்...இருளும் - இருள் - அதனையுடைய இரவுக்காயிறு ; ஆகுபெயர் ; சமனே இரவிரௌகக் கூறியது உருவகம்

விடிவதாய் முடிந்தது - இருள் - விடிவது - முடிவது - இரவு இருள் நீங்கிப் பொழுது புலர்ந்தது ; ஏனையிருள்போல அழிவின் ஓதுவகி கிற்பதன்றி இவையிருளின் செயல் அழிந்த முடிவதாயிறு என்பார் விடிவதாயிறு எனொழியாது இருள் முடிந்தது என்றார். விடிவதாய் - விடிய பொழுதாய் வர என்ற குறிப்புமாம். சூரியனாகிய பின்னையார் வர என்றது இடத்துக்கேற்ப வருவின் துரைத்துக்கொள்க ; முடிந்தது என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது விரைவில் கிழமும் உறுதிபற்றி. 805

2704. “நெருப்பினிற் நேற்றார் தாங்க ணீரில்வெல் வர்களோ?” வென்பார் ;

“இருப்புநெடு சுடையா ரேனும் பின்னையார்க் கெதிரோ?” வென்பார் ;

“பருப்பொரு ளுணர்ந்தார் தாங்கள் பவேன பார்” ரென்பார் ;

“மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்திரி யார்தா” மென்பார் ;

(இ - ள்) நெருப்பினில...வெல்வர்களோ என்பார் - தீயினே ஒட்டிச் செய்த வாத்தில் தோற்ற இவர்கள் நீரிற் செய்யும் இவ்வாத்ததிவ வெற்றி பெறவார்களோ? என்று சொல்வார்கள் ; இருப்பு...எதிரோ என்பார் - இந்த அம்ணாகள இரும்பு போன்ற கடிய நெஞ்சுடையவர்களாயினும் பின்னையார்க்கு எதிராய் கிறக வல்லரோ? என்று சொல்வார்கள் ; பருப்பொருள்...பாரீர் என்பார் - நுண்பொருளல்லாத பருப்பொருளினே மட்டும் உணர்ந்த அவ்வளவில் அடங்கிய அம்ணா படஇருக்கும் முடிபினைப் பாருங்கள் என்று சொல்வார்கள் ; மருப்புடை...மந்திரியார்தாம் - கொம்புகளைப் போலக் கூரிய நீண்ட கழுமரங்களை மந்திரியாராகிய குலச்சிறையார் செய்வித்துள்ளார் என்று சொல்வார்கள் ; அஃக

(வி - ரை) முன் பாட்டுக்களிற் கூறிய கருத்துக்களன்றி, அம்ணர்களின்பாலான வாக எழுந்தனவாய் வேறு பலருடைய கூற்றாய் அமைந்தது இப்பாட்டு.

நெருப்பினில் தோற்றார் நீரில் வெல்வர்களோ - நெருப்பும் ஒரு பூதம் ; அதுபோன்ற நீரும் ஒரு பூதம் ; ஆதலின் ஒன்றிற் நேற்றார் மற்ருென்றில் வெல்வரோ என்பது.

தோற்றமுறையில் நீரைத் தனபாற் சேருதலுக்கவும், ஒடுக்குமுறையில் அதனைத் தன்னின் ஒடுக்கவும் வல்லவா தீ ; ஆதலின் அதனில் தோல்வி நீரினில் தோல்வியை உன்னிட்டதாம் என்க. இனி, வலிய நெருப்பினில் இவர்களை வென்று தோல்விபெறச் செய்த பிள்ளையார் அதனின் கீழ்தாய்க் குறைந்த வலிமையுடைய நீரினில் வெல்லாது விடுவாரோ ? வென்றேவிடுவர்-; ஆதலின் இவர்கள் வெல்வாரோ என்று பிள்ளையாரைப் பற்றி உரைப்பதும் கருத்தது ; ஆனால் இப்பாட்டுக் கருத்துக்கள முழுமையும் அமண அடிகளைப்பற்றியே எழுதலின் இவ்வாறு அவர் செயல்பற்றிக் கூறினார்.

இருப்பு நெஞ்சம் - இரும்புபோற் கடிய கெஞ்சம் ; அன்பு கலவாத முழு வன் கண்மையுடைய மனம் ; இருப்புநெஞ் சுடையார் - அமண அடிகணமாள் ; வஞ்சனை சித்திரிததக் கொலையும் சூழத் துணிபவா ; உடையரேனும் - உம்மை சிறப்பு. எதினோ - எதிர்த்து சிறகும் ஆற்றலுடையராவாரோ ; எதிர்க்க வல்லவாரோ ? எதிர் அல்லா என வினா எதிர்மறை குறித்தது.

பருப்பொருள் உணர்ந்தார் - பசு தர்மங்களாகிய அறங்களை விதிக்கும் நூல்களை மட்டும் கற்று, அவற்றின் நுண்பொருளாகிய உணர்நுறையை அறியாதார் ; பாவ புண்ணியங்களை உணராதார். இவர்கட்புராணத் திருக்குறள்தொகையும், “கருகை யாடிவென்” என்பன முதலாக வரும் தனித் திருக்குறள்தொகையும், பிறவும் பார்க்க ; “பூசீறு சாந்த மெனப புணரத் பிராணுகாண பணி, யாசிலாநல லறமாவ தறிய வருமோ உமக” கென்று தண்டியடிகள் புராணத்தால் (6) இந்நட்பம் விளக்கப்பட்டதும், பிறவும் காண்க. இவ்வாறன்றி நுண்பொருளாவது இயற்கையினாடு இரண்டாக கலந்துள்ள இறையின் உண்மை என்றுரைப்பாரும் உண்டு ; இயற்கை என்ற சொல்வழக்குப் பொருளற்ற தொன்றென்பது முன்னரே கூறப்பட்டது. “அறியுமச்சமய நூலினனவீனி ஸடக கிச் சைவ, கெறியினிற் சித்தஞ் செல்லா நிலைமை” (2501) ; “அந்தூற் றனமை யுன்னிய மாநதர், இதுவே பொருளென றதனிலை யறைதலின், வேற்றோற் பனுவ லேற்றோர்க் கிசையா, மாறு பாடு கூறுவரதனாற், புறசுதும் யநகன் சிறப்பில வாதி, அருளின யாந்தரை வெருளுற மயக்கி, யலகைத் தேரின் நிலையிற் றீரும்” (சங்கற்ப கிராகரணம் - பாயிரம்)

படுவன - அழிந்துபடும் நிலைகள்.

மநப்புடைக் கழக்கோல் - மநப்பு - கொம்புகள் ; குததிக் கொல்லும்படி கூரிய மான்கொம்பு முதலாயின. மநப்புடை - மருப்பின் தன்மையை உடைய. அது போலக் கூரிய ; மான்கொம்பின் நுனியிற் பதித்த எனபாருமுண்டு.

கழக்கோல் செய்தார் - தோற்றால் கழுவேறதவான இம்மண்ணை என்ற ஒட்டினாரதலானும், தோறபது கிச்சயமாதலானும், அதனின் ஒட்டியவாதே மன்னவன ஆணையினுன் எண்ணுவிருவரையும் கழுவேறத் அத்தனைக் கழுககள் வேண்டப்படுமாற லானும், முன் எச்சரிக்கையாக மந்திரியார் கழுககளைச் செய்தனர் என்க ; இவ்வாறன்றி இவ்வமணரைக் கழுவேற்றி யகற்றதலில் முனைந்தனா அமைச்சர் என்ற பொருளபடக் கூறுவனவெல்லாம் பிழை என்க.

806

2705. “ஏடுகள் வைகை தன்னி விடுவதற் கணைந்தா” ரென்பார் ;

“ஓடீ ருடன்செ லாது நிற்குமோ வோலை” யென்பார் ;

“கீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்ல” ரென்பார் ;

“காடெலாங் காண விங்கு நண்ணுவர் காணீர்” என்பார் ; ௮௦௭



(இ - ன்) இனி, நகரமாந்தரும் வேறுசிலர் இனி வரும் நிகழ்ச்சியினைபும் அதன் விளைவையும் பற்றித் தங்கள் எண்ணங்களைச் செலுத்திப் பேசும் கூற்றாக அமைந்தது இப்பாட்டு.

(வி - ரு) ஏடுகளை-பிள்ளையாரும் சமண அடிகண்மாரும் தனித் தனி வேறாக இமி தலின் பன்மையாற கூறினா; ஏடு - இங்கு, ஒலை - இதழ் - என்ற பொருளில் வந்தது.

ஒடு நீருடன் செலாது நிற்குமோ ஒலை - தத்தம் ஏடுகளை வையகையில் இடச் செல் கின்றனா என்று ஒருவா கூற, அதைத் தொடர்ந்து இன்னொருவா அவ்வாறு இடுதலில் நீருடன் செலாது தங்கிநிற்கும் ஏடு மெய்ப்பொருள் பரிபதது என்றும் அதவே வெறநி யாமென்றும், இதில தோலவியுற்றவா கழுவிவேற்றி முறைசெய்யப்படுவர் என்றும் அறியப்படுதலின், அவ்வாறு எந்த ஏடுநாளுக-ஒலை என்பதன் இயல்பு நீரில் மிதப்பதும் அந்நீருடன் ஒழுகிச் செல்வதுமாகும், ஆதலின் இவ்விருவர் ஏடுகள் எத்தனை ஒடுநீரு டன் செல்லாது இட்ட இடத்தில தங்கிநிற்க வல்லதாம் என்று ஐயுறறுக கூறினா; இஃது இரகாளிலும் உலகியற பொருளியல்புபற்றிக் கூறும் பெரும்பான்மையோர கூற றுதல் காண்க

நீடிய ஞானம் பெற்றீர் நிறுத்தவும் வல்லீர் - இது மேலும் ஒருவர் முன்கூறிய ஐயக் கூற்றினைத் தொடர்ந்தகொண்டு நீர் கூறியது ஒக்கும்; ஆனால் இங்கு அவ்வாறு ஒடுநீருடன் செலாதுநிற்கும் எமது ஒலை என்று துணிந்து இசைந்த பிள்ளையா ரது இயல்பினை நீர் அறிந்திலீர்; அவர் ஏனையோர பெறும் ஞானம்போலன்றி எப்பொரு ளும் என்றும் எங்கும் நீடிய ஞானம் பெறவா என்பது முன்னா இங்கு நிகழ்ந்த இரு நிகழ்ச்சிகளாலும், முன் வரலாற்றாலும் அறிந்தனம்; ஆதலின் அவர் அவ்வாறு தமது ஒலையை ஒடுநீருடனே சென்றுவிடாமல் நிறுத்தி வைக்கவும் வல்லவா என்றார். சடப்பொருளி னியல்புபற்றி உரைத்தார்க்கு இங்கு ஞானத்தின் வலிமைபற்றி உரைக் கப்பட்டது. சித்தபு பொருளாகிய ஞானமே சடப்பொருளை இயக்குதலால் இவ்வாறு கூறினர். பிள்ளையாரது பல்வேறு அருளிப்பாடுகளிலும் இவ்வாறு ஐயங்கொண்டு அபசாரப்படும் இந்நாண மாககள் இவ்வுணமை கண்டு தெளிவார்களாக.

நிறுத்தவும் வல்லீர் - இங்கு அமணர் சமய உண்மை காண்க கேட்டி ஒட்டிய நிலை, ஒலை நீருடன் செல்லாது இட்ட இடத்தில நிற்பதேயாகும். அதனையே இங்கு இந் நகர மாந்தரும் வினாவுயும் விடுத்தும் பேசினா. ஆனால், இட்ட ஏடு அமமட்டோடு நின்றுவிடாது ஒடும நீரை எதிர்த்தும் செல்லவைத்தது பிள்ளையார் பெற்றருளிய அருணஞானத்தின் பெருமையாம் என்பதை இவ்விருத்திரத்தவரும் அப்பொழுது அறிந் திலர்; எதிர்பாத்தவருமல்லா. அவர் இட்ட ஏடு “மநவுறு பிறவி யாநீறிந் மாதவர் மனஞ்சென் றற்போல் - எந்நீந்துநீர் கீழ்த்துப் போகும்” (2744) தன்மை பின் நிகழ்ச்சியின் அறிவிக்க அறிகுவா; ஆண்டுகூறிய உவமையினால் அதன் காரணமும் இயல்பும் உணர்த்தியபடியும் காண்க. ஏனையோர் மனஞ் சொற் செயல்கள் பிறவி வழியே செல்ல, மாதவா மன முதலாயின பிறவியை எதிர்த்து செல்வனவாதலின் அத் தகைய பிள்ளையார் இட்ட ஏடும் நீரினையெதிர்த்து சென்றது என விளக்கிய குறிப்பும் காண்க.

நாடெலாங் காண இங்கு நண்ணுவீர் காணீர் - முன் கூறியவர் பிள்ளையார் தமது நீடிய ஞானத்தால் ஒலையை ஒடுநீருடன் செலாது நிறுத்த வல்லவா என்றார். அதனைத் தொடர்ந்த மேலும் ஒருவா அவ்வாறு நிறுத்தி வெறநி பெற்றவராய் காட்டவராகிய காம் எல்லாம் காணும்படி சிறிது நேரத்தில் இங்கு வருவர்; அதை நீங்கள் பாருங்கள் என்றார். இங்கு நீடிய ஞானம் பெற்றாராகிய அவர் என்ற எழுவாய் வருவிக்க.

காண நண்ணுவர் - அவரது வெற்றியின் பின், இவரு நாம் காணச் செல்லும் இவ் வமணர் ஓட்டியபடி மன்னவனால் முறை செய்யப்பெற்றது கழுவேறதப்பட்டு ஒழிவர் ; ஆதலின் அவர்கள் மீள இங்கு கண்ணுமாரிலை; இவர் ஒருவரே நாடுகாண நண்ணுவர் என்ற குறிப்பும் காண்க. இருதிமத்தாருள் இவர் கண்ணுவா என்றமையால் அவர் நண்ணுமை அருத்தாபத்தியளவையால் தானே போதருதல் காண்க.

நாடேலாங் காண - அவரையும் அவர் ஒலையினே நிறுத்திய வெற்றியையும் யாவரும் தேற்றமாய் உணருமபடி; “நீரால் விளக்கிட்டமை நீண்டு டறியுமன்றே” (தேவா) “நாட்டா ரறிய” (1898)

காணீர் - இன்னும் சிறிதுபோதில் நீங்களே கண்ணுற காணலாம் என்ற உறுதி பட அவா அறிந்தகொண்ட கிளை. 807

2706 “தோற்றவா கழுவீ லேறத துணிவதே யருக?” ரென்பார்;

“ஆற்றிய வருளின் மேன்மைப் பிள்ளையார்க் கழுகி!” தென்பார்;

“நீற்றினு மென்னன் தீங்கு நீங்கிய வண்ணங் கண்டார்

போற்றுவா ரெல்லாஞ் சைவ நெறியினைப் போற்று” மென்பார்;

(இ - ள்) தோற்றவா...அருகா என்பா - தோலவியுறறவர்கள் கழுவில் ஏற என்று அமணர்கள் துணியலாமா ? என்று சொல்வார்கள; ஆற்றிய..அழகித என்பார் - செய்து காட்டிய அருளின் மேனமையினைபுகுடைய பிள்ளையாருக்கு இஃது அழகேயாகும் என்று சொல்வார்கள்; நீற்றினால்...போற்றுவவா - திருநீற்றினாலே பாண்டியா தீக்கினினமும் நீங்கிய தனமையைக் கண்டவர்கள் யாவரும் சைவத் திறத்தினைப் போற்றுவவர்கள் (ஆதலால்); எல்லாம் சைவ நெறியினைப் போற்றும் என்பார் - எல்லாம் சைவ நெறியினையே போற்றுகள என்று சொல்வார்கள்;

(வி - ரா) அருகர் “தோற்றவர்க் கழுவில் ஏற”த் துணிவதே என்க. ஏகாரம் வினா. துணிந்திருக்கக் கூடாது என்று எதிர்மறை குறித்தது. “தனிவாநில அழிந்தோ மாநில கழுவேறதுவான வேந்தனே” (2696) என்று தோற்றவா செய்வதனை ஓட்டிய தனைக் குறித்த மாந்தா இரங்கிக் கூறியது. தோற்றவர்க் - இவ்வா தொன்றினும் தோலவியுறபவா. முன்னமே தோலவியுறறவரா யிருந்த அதனால் அறிவுறாமல் இவ்வாறு துணிவதோ? என்றலுமாம்.

இப்பாட்டு இவ்வாதத்தின் முடிவாக அருகா தோற்றவர்க் கழுவிலேற ஓட்டியதனை யும், அதனையும் பிள்ளையா ஏறதுப் போந்தருளியதனையும், அதன் முடிவில் மாந்தர் செய்தக்கதனையும் எண்ணிய மறமும் பல மாந்தர்களின் கூற்றாக அமைந்தது. பலபல மாந்தர் பலபலவாறுகளும் எண்ணியவற்றுள் இது முடிந்தகிலை பறியியதாதலின், தொடர்வின் முடிவில் கூறப்பட்ட அமைதி காண்க.

அநளின் ஆற்றிய மேன்மைப் பிள்ளையார்க்கு இஃது அழகு - என்க; அநளின் ஆற்றிய மேன்மை - இதுவரையும் செய்தருளிய செயல்கள யாவும், இகல் - செறமம் - மூதலிய தீக்குணமொன்றும் பறகுது, அருளின் மேற்கொண்டே செய்த மேம்பாடு; அமணர்கள் தமது திருமடத்தில் தீயினை நாடியிட்டபோதும் அவர்களை முனியாது அத்தீ, முறைவழுவிய அரசனிடம் பையவே சென்று ஆக என்று கூசியுரிந்த அவனை வினை அனுபவிக்கச் செய்த தீர்த்து ஆட்கொள்ளும் அருளும், வாதிற் புருமன் அதனை அஞ்சித் திருவருட் குறிப்பினை ஒருமுறைக் கிருமுறையும் வினவி யறிந்தபின்பே அரசவைபுட் புருத்த அருளும், ஆணமே அரசன் அமணர்க்கிடங்கொடாத மறுத்தகாலை அவனைத் தடுத்த அவர்களுக்கு வாத்தத்திரு இடம் தந்தருளிய அருளும், பிறவும்

சுண்டுக் கருதியே மாநதர்கள் இவ்வாறு புகழ்ந்த அநுள்ளி ஆற்றிய மேன்மை என்றனர்.

பிள்ளையார்கீது இஃது அழகு - என்றது அவ்வாறாயின், இறகுச் சமணர் தோற்பது கிச்சயமாதலறிந்தும் அவர்கள் கழுவேறறின்ற இவ்வாதத்தில் முற்படுவது அந்த அருளுடன் பொருந்தமோ? என்று வினாவினாகு அற்றன்று; இஃது அதற்கு மாற்றம்; அழகேயாம் என்று விடுத்தவாறு; அமணர்களை இவ்வாதத்தின் இடையில் இடங்கொடாத மறுத்தல் அழகன்று; அது சைவவுண்மையினை முற்றும் காட்டாததலின் அரசனையும் இவ்வாதத்தில் இசைவித்தருளினர் பிள்ளையார்; கழுவேற ஒட்டி இசைந்தது அமணர் தாமே செய்துகொண்ட செயல்; பின்னா அவ்வாதே அவர்களைக் கழுவேற்றி முறைசெய்வது அரசனது ஆணைச்செயல். இவ்விரண்டிலும் பிள்ளையார்க்கு எவ்விதத் தொடர்புமில்லை எனபனவாதி நியாயங்களை உட்கொண்டு இவ்வாறு அறிவுடை மாந்தர் இஃது இழுககாவதனறி அழகேயாம் என்று முடித்தனர். அழகு-அழகேயன்றிப் பிறிதில்லை என்று பிரிதில்லை ஏகாரம் தொககது.

நீற்றினால் - போற்றுவார் - திருநீற்றின் உண்மைத் திறத்தினாலே அரசன் அமணர்களால் வந்த தீங்குகள் எல்லாவற்றினின்றும் நீங்கின உண்மையினைக் கண்டவர்கள் அவ்வண்ணங்களைப்பற்றி எடுத்தபு போற்றுவார்கள்; எல்லாம் என்பதனை முன் உரைத்தவாறன்றி சுண்டுக் கூட்டி எல்லாத தீங்கும் என்றும், எல்லா வண்ணமும் என்றும் உரைப்பினு மமையும், கண்டார் - பிள்ளையாரது அருளின மேன்மையும், இஃது அவர்க்கு இழக்காதலன்றி அழகாமாறும் கண்டு போற்றுவர் என்பதும் குறிப்பு.

எல்லாம் சைவ நெறியினைப் போற்றும் - ஆதலால் எல்லா வகையாலும் முழு உண்மையும் உடைய சைவ நெறியினைப் போற்றுகங்கள்; சைவநெறி - சைவநெறியின் வாய்மை; ஆதலால் என்பது சொல்லெச்சம்; எல்லாமுடைய சைவநெறி என்பது அந்நெறியிலடையப்படும் கடவுளாகிய சிவனது முழுமுதற்றன்மை. “இறைவனா வான்றான மெல்லா மெல்லா முதனமையனு கிரகமெல்லா மியல்புடையா னியம்பு, மறைகளா கமங்களி னாலறிவெல் லாததோற்றம் மரபினவழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும், முறைமையி னாலின்பத துன்பவகொ டத்தலாலே முதன்மையெலா மறிந்து முயற் கிரண்டு போகத், திறமதனால் வினையறுககுஞ் செய்தியாலே சேருமனுக் கிரக மெல்லா காணுதலாஞ் சிவநகே” (சித்தி - 8-17) என்ற கருத்தாக் காண்க.

கண்டார் போற்றுவார்—என்பது இராமநாதச் செட்டியார் கண்ட பாடம். 808

2707. இன்னன விரண்டு பாலு மீண்டின ரெடுத்துச் சொல்ல,  
மின்னொளி மணிப்பொற் காம்பின் வெண்குடை மீது போதப்  
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற் பஞ்சவ னாட்டு ளோர்க்கு  
நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை வாழ வந்தார். அசு

(இ - ள்) இன்னன...சொல்ல - இத்தகைய மொழிகளைப் பிள்ளையார் செல்லும் மறுதில் இருபக்கங்களிலும் நெருங்கிய மாந்தர்கள் எடுத்துச் சொல்ல; மின்னொளி... போத - மின்போன்ற ஒளியினைபுடைய அழகிய பொறகாம்பினைபுடைய வெண்குடை மேலே சிறுத்த; பன்மணிச் சிவிகைமீது - பல மணிகளைபுடைய முத்துச்சிவிகையின் மேல் எழுந்தருளி; பஞ்சவன்...வந்தார் - பாண்டியனது காட்டினுள்ளவர்களுக்கு கன்னையினைக் காட்டும் பொருட்டு வந்தருளினர்; நான்கு மறைகளும் வாழும் பொருட்டு வந்தருளினர்.

(வி - கா) இரண்டுபாலும் ஈண்டினர் - அத்தெருவின் இரு பக்கங்களிலும் நெருங்குவத மாதர் ; இரண்டுபாலும் - “அன்னிய மாதர் மைந்தா” (2699) என்ற இருபாலாருமாக என்றலுமாம்.

எடுத்துச் சொல்ல - நிகழ்ச்சியின் ஒவ்வோர் பகுதிகளைப்பற்றி முன் கூறியவாறு எடுத்துப் பேசு.

வேண்தடை - திருவர்த்துறையீசர் அருளிய முத்துக்குடை. வெண்குடை அரசு அடையாள அறக்களுள் ஒன்றாகும் குறிப்பும் ஈண்டுத் தருவது. சீவிகையும் அவரருளிய அக்குறிப்பது தருவது.

பஞ்சவன் நாட்டுளோர்க்கு நன்னெறி காட்ட வந்தார் - “கன்னிகாடு அமுணர் தம் மாற் கட்டழிந்த” (2511) ; “நன்றியி நெறியி லமுந்திய நாடு” (2557) என்று வருவனவாற்றால் அரசனை புயலிக்கும்வகையால் நாடுய்யச செய்யப் பின்னையார் போந்தருளினர் என்பதாம்.

சோல்ல - போத - வந்தார் - என்று வினைமுடிபு கொள்க.

நான்மறை வாழ வந்தார் - மறைகள் வாழும் பொருட்டு வந்தவராகிய - அவதரித் தவராகிய - பின்னையார் என்க. வந்தார் - வந்தவா ; பெயர் ; வினைமுற்றுகவே கொணரும் பின்னையார் என்ற எழுவாய் வருவித்தும், காட்டவும் வந்தார் ; அதனால் மறை வாழவும் வந்தார் என்றுரைப்பினு மமையும். “மிகக்கிரு விளக்கிட்டார் விழுந்தொண்டு விளக்கிட்டார்” (கலியா புரா - 11) எனபுழிப்போல.

காட்ட - வாழ - காட்டும்பொருட்டு - வாழும்பொருட்டு என்க.

இன்ன - முன 2699-ல் “வேறு இனைய சொன்னார்” என்று தொடங்கி என்பார் என இருபத்தைந்து வகையான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வார்களாகி, இவ்வாறு கூற - என்று இந்த ஒன்பது பாட்டுக்களையும் தொடர்புபடுத்தி உரைத்துக் கொள்க.

809

2708. “தேன்றமிழ் விளங்க வந்த திருக்கழு மலத்தீதான் வந்தான் ;  
மன்றுளா ரளித்த ஞான வட்டில்லண் கையன் வந்தான் ;  
வென்றுல சூப்ப மீள வைகையில் வெல்வான் வந்தான்” ;  
என்றுபன் மணிச்சின் னங்க ளெண்டிசை நெருங்கி யேங்க, அக0

2709. பன்மணி முரசஞ் சூழ்ந்த பல்லிய மியம்பப் பின்னே  
தேன்னவன் தேவி யாரு முடன்சேலத், திரண்டு செல்லும்  
புன்னெறி யமணர் வேறோ புடைவரப் புகலி வேந்தர்  
மன்னிய வைகை யாற்றின் கரைமிசை மருவ வந்தார், அகக

2708. (இ - ன்) தென்றமிழ்...வந்தான் - அழகிய தமிழ் விளங்கும்படி வந்த திருக்கழுமலத்தோராகிய பின்னையார் எழுந்தருளினார் ; மன்றுளா...கையன் வந்தான் - அம்பலவாணர் அளித்தருளிய செவ்வானப்பால் திறைந்த பொற்கிண்ணத்தையுடைய வண்மை பொருந்திய திருக்கரத்தையுடைய பின்னையார் எழுந்தருளினார் ; வென்று... வெல்வான் வந்தான் - முன்னம் சுவாதத்திலும் அனல்வாதத்திலும் வெற்றிபெற்று உலகியும்படி மீள வைகையாற்றில் செய்யப்படும இவ்வாதத்திலும் வெல்பவராகிய பின்னையார் எழுந்தருளினார் ; எனது...வங்க - என்று இவ்வாறு பல அழகிய முதற்ச் சின்னங்கள் எட்டுத் திசைகளிலும் நெருங்கி ஒலிக்கவும், அக0

(இ - ன்) பன்மணி...இயம்ப - பல அழகிய முரசுகளுடன் இணைந்த பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்க; பின்னே...உடன் செல - தமது பின்பு அரசனும் மாதேவியாரும் சேர்ந்து வரவும்; திரண்டு...புடைவர - கூட்டமாகச் செல்லும் புன்மை நெறியில் சிந்த அமுனாகள வேறு ஒரு பக்கத்தில் வரவும்; (இவ்வாறு) புகலி வேந்தர்...மருவ வந்தார் - கோழி வேந்தராகிய பின்னையார் நிலைபெற்ற ஹூகையாரதின் கரையின்மேல் பொருந்தும்படி எழுந்தருளி வந்தார். அக்க

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2708. (வி - ரை) தென்தமிழ் விளங்க வந்த - தென் - அழகு; அழகாவது என்றும் அழியாத இளமையோடிருத்தலும், மாறாத அழகினைச் செய்யும் ஞானமயமாகிச் சிவனடிச் சார்பு தருதலும் ஆம். “தெனமழிப பயனா யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாட” (358); பின்னையார் இந்தச் சிவஞானத் தமிழ் பரவும்படியே அவதரித்தவராதல “அசைவிலசெழுந் தமிழ் வழக்கே யயலவழக்கின் றுறைவெல்ல” (1922) என முதற்கண்ணே அருளப்பட்டது காண்க; “பிறவியெனும் பொல்லாப பெருகடகூல நீந்தத், துறவியெனா நோற்றேணி கண்டா.....சம்பந்தன், தனமாலே ஞானத் தமிழ்” (ஆளு. பின் - மும்மணிக்கோவை - கக.)

அளித்த ஞான வட்டில் - அளித்த சிவஞானப் பாலைக்கொண்ட பொற்கிணைத்தை ஏந்திய; ஞானப் பாலினை யுடைய வட்டிலே ஞானவட்டில் என்றார்.

தமிழ் விளங்க - என்றும், ஞானவட்டில் வண்கை - என்றும் கூறியது தமிழின் மூலம் ஞானத்தைப் பரப்பி அஞ்ஞான இருளாகிய சமணத்தை வென்றார்; மேலும் வெல்வார் என்றபடி.

வேன்று - மீள வேல்வான் வந்தான் என்று அடுத்த எடுத்துக் கூறியபடி.

வேன்று...வேல்வான் வந்தான் - முன்னே வென்றுவிட்டதனோடு மீளவும் வெல்வார் என்று சின்னங்கள் பின்வரும் வெற்றியை விளம்பின; வேல்வான் - வெல்லும்பொருட்டு என்றலுமாம்.

உலகுய்ய என்பதனை உலகுய்ய வேன்று என்றும், உவகுய்ய வேல்வான் என்றும் ஈரிடத்தும் கூட்டுக. உலகுய்ய - இவ்வாதத்தினால் பின்னையார்க்கு ஆகவேண்டிய நலமொன்றுமில்லை. உலகுய்ய - வந்தான் என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம்.

பன்மணிச் சின்னங்கள் - அரத்தறைநாத ருளிய முதலுச் சின்னம் - தாரை - காளம், இவையும் அரசாங்க அடையாளம். சிவனருளிய சிவிகையும் குடையும் சின்னமும் எனற மூன்றும் உரியபடி இங்குத் தொழிற்பட்டதனை முறையே கூறியது காண்க.

ஏந்துதல் - மிக்க ஓசைபட எடுத்தியம்புதல்; மரபு வழக்கு.

ஏங்க - உடன்கேள் - புடைவர - வந்தார் - என வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 810

2709. (வி - ரை) பன்மணி முரசம் தூழ்ந்த பல்லிய மியம்ப - இவை அரசன் வரும் வீதி எழுச்சியைக் குறிக்க முழங்கி வரும் அரசனது வாத்தியங்கள்; முன்கூறிய சின்னங்களினின்றும் வேறு பிரித்து அரசனையும் மாதேவியாரையும் சார முன்வைத்தோதியதும் இவை இயம்பப் பின்னே தென்னனும் தேவியாரும் வர என்றதும் இக்கருத்து.

பின்னே - பின்னையார் பின்பு; பணிசென்ற நிலையிற் பின்பற்றி என்ற குறிப்பு மாம். வீதியில் ஒரு பக்கத்தில் பின்னையாரும் பரிசனங்களும் அரசனும் மாதேவியாரும் வரும், மற்றொரு பக்கத்தில் வேறு கூட்டமாய் அமுனருமாகவும் போந்தனர்.

தேன்னனும் தேவியாரும் உடன் சேல - இருவரும் ஒருநகு வர ; அரண்மனையில் அரசனது கோய் நீங்கிய அளவும் மாதேவியாரும் மந்திரியாரும் அரசனது கோர் உடன்படிக்கைத் தாமே முறப்பட்டு நின்று காரியஞ் செய்யவேண்டியதாயிற்று. அதன்மேல் கிழந்த அனல்வாதமும், இனி கடக்கவுள்ள புனல்வாதமும் அரசன் அவையினர் முன் கடைபெற்று அரசனது கோ அரசகாரியமாயின. இவற்றை மாதேவியார் உடனிருத்தல் வேண்டப்படுவ தின்றுயினும், முன்னா அரண்மனையில் அவையின் முன் அனல்வாதத்தில் உடனிருத்தமையும், ஈண்டு வைகைக் கரைக்கு உடன் வந்தமையும், அரச காரியங்கள் அரசனும் அரசியாரும் உடனிருந்து இப்பறமும் முன்னோள் அரசாங்க வழக்கின் மரபு குறித்தது. இது முன்னோள்களின் கலவெட்டுக்கள பலவற்றாலும் அறியத் தக்கது. அவ்வாறு அரச காரியங்களில் உடனிருப்பவும் அரசன் சமணச் சார்புகொண்டொழுகிய முன்னோள்கள் உடனிருக்க சைவசமயம்பற்றிய அரச காரியங்களில் இருவரும் உடன் இவ்வாறு வேறாய் கிணறமையால், இந்நகு அதனிலும் இருவரும் உடனிருந்து செல்லுதலை விதந்த கூறினார். உடன் - உடனாக ; இன்னாக ; ஒருசேர.

தீரண்டு செல்லும் புன்னெறி யமணன் - அமணருள அரசனவையில் நின்று சிலரையன்றிப் புறத்தது கிணற ஏனையோரும் திரண்டு எண்ணுயிரவர்களாகக் கூடியவர்கள் என்க.

வேறேர் புடை வர - வீதியில் பிள்ளையாருடன் பின்வரும் சைவத் திருக்கூட்டத் துடன் சேரகிலலாது வேறு ஒரு பக்கமாக அமணர் வர ; அவ்வாறு சாரதாயும் விதியில்லாமையால் வேறோர் புடை வந்தனர்.

மன்னிய - புகழாலும் சிவச்சார்பு பெற்ற புண்ணியத்தாலும் கிடைபெற்ற ; மீளாட்சியம்மையார் திருமணத்தில் குண்டோதரணுகாக இறைவரது ஆணைப்படிக்க கைகையே வைக்கையாக வந்தது என்பது திருவிளையாடற் புராணத்தா லறியலாம். இதன் கரையில் இறைவர் மணசமந்த திருவிளையாடல் கிழந்தது. “ ஆணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றமேதோ திறமுந் தோன்றும் ” (தாண - பூவணம்) என்ற இத்தனைத் தமிழ்மறையும் போற்றியது.

கரைமிகை மருவ - கரையின் மேலே பொருந்தும்படி ; மிகை மருவ - என்பது (ஓலை) மேற்சென்ற பொருந்த என்ற குறிப்புமட கிணறது. 811

2710. கார்டெழு பருவம் வாய்ப்பக் காழுறு மகளி ருள்ளன

சீர்கெழு கணவன் தன்பால் விரைவுமச் செல்லு மாபோல்

நீர்கெழு பெளவ கோக்கி நிரைநிரை யிரைத்துச் செல்லும்

பார்கெழு புகழின் மிக்க பண்புடை வைகை யாறு.

அகஉ

(இ - ள்) கார்டெழு.. செல்லுமாபோல் - காரகாலம் வந்தபோது விருப்பம் மிக மகளி ரு மனம் சிறப்புடைய தமது கணவனிடம் விரைந்து செல்லுமாபோல ; பார்கெழு...ஆறு - உலகில் புகழினான் மிக்க பண்புடைய வைகையாறு ; நீர்கெழு... செல்லும் - நீர் மிக்க கடலை கோக்கி வரிசையாகிய அலைகளினால் ஆரவாரித்துச் செல்லும்.

\* [ பகுதி பக்கம் ௧௩௩ - மனுச் சரிதம் கண்ட கலவெட்டு. வரிகள் 10 - 11. ‘ திரிபுவன முழுதுடையா ளிவந்திரு வுளத்தருள் முழுதுடையானென உடனிருப்பச் செம்பொன் வீரசிம்மாசனத்தது ’ என வருத்தலும், பிறவும் காண்க.

(வி - ரை) இப்பாட்டு ஐயம்.\* உவமை இந்த இடத்தக்கு ஏற்றதாகத் தோன்றுமையும், மகளிர் என்ற பன்மையும் கணவன் என்ற ஒருமையும் ஆக மயங்குதலும் உன்னுள்; வைகை கடலுடன் சேராமைமையும் கருதுக. “கடல் ஒருவர்க்கு முதலாத வுலரியென, மடுத்தறியாப் புன்ல்வைகை” (வாதலு, உப. பட.) என்ற திருவிளையாடற் புராணக் கருத்துக் காண்க. இப்பாட்டின் கருத்து “ஆற்றினீர் கடுகவோடு” (2711) என்று மேற்பாட்டிற் கூறப்படுவதும் கருதுக.

கார்கேழு பருவம் - காகாலம் - இதுவரை ஆற்றியிருந்த சிறப்புப்பற்றி மகளிர் என்று பன்மையிற் கூறினா என்றும், பன்மையாகவே கொள்ளினும் “எவல் இளைய வா தாய்வயிறு கரிப்ப” என்பதிற்போலத் தனித்தனிக் கணவன்பால் என்றலுமாம் என்றும், ஆறுகள் எல்லாம் கடலுநோக்கிச் செல்லும் பொதுவியல்புப்பற்றிக் கூறினர் என்றும் இங்கு அமைதி காண்பாருமுண்டு. கற்பொடு பொருந்திக் கணவன்சொற் பிழையாது இல்லிருந்து நலவறஞ் செயதல் மகளிரது இயற்கை, முல்லைதலின் அது முறகூறப்பட்டது. எனவே முல்லை என்ற சொற்குப் பொருள் இருந்தலாயிற்று” (தொல் - பொருள் - அக-5 - )நச்சினாகுகினியா உரை; “காரு மாலைபும் முல்லை” என்பது குத்திரம்; (ஷ - 6)

உள்ளம் கணவன்பால் விரைவுநகீ செல்லுதல் - “பின்வரும் கூடலாகிய குறிஞ்சித் திணையொழுக்கம் நிகழும்பொருட்டு; புணாதலின்றி இலலறம் நிகழாமையின்” என்பா நச்சினாக்கினியா; “விரவுந” என்பதும் பாடம். “மகளிரா உள்ளம் செல்வதற்கும் வைகை விரைந்து செல்வதற்கும் காப்பருவம் ஒப்பக் காரணமாகும் குறிப்பும்காண்க.

நீர்கேழு பெளவம் நோக்கி - செல்லும் - “பள்ளந்தா முறுபுனலில் கீழ்மேலாக” (திருவா) என்றபடி கீழ்நோக்கிச் செல்லும் நீர் மிக்க விரைவுடன் செல்லுதல் குறிப்பு. நோக்கிச் செல்லும் - என்றதனால் நோக்கமாகச் செல்லும் அளவேயன்றி அது கைகூடுவ தில்லை என்ற குறிப்புப்போலும்.

நிரை - திரை - இரைத்து - நிரை - வரிசையாக; திரை - அலைகளினால்; இரைத்தல் - ஓசையிருதல்; நிரை திரை இரைத்தல் - காமுறு மகளிரா உள்ளம் விரைவும் அலைவும் பதைப்பும் பொருந்தும் பண்புக்கு உவமை.

செல்லுமாபோல் - செல்லும் - விளைபற்றிய உவமை.

812

2711. ஆற்றினீர் கடுக வோடு மருங்குற வாச னோக்கி,

“நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும

வேற்றரு வருநர் நீரும் விதித்தவே டுகெ” வென்றான்;

“தோற்றவர் தோலா” ரென்று முன்னுறத் துணிந்திட்டார்கள். அகந.

(இ - ள்) ஆற்றின்னீர்...கடுக ஒஹ் மருங்கு உற - (முன் கூறியவாறு பிள்ளையா ரும் யாவரும்) ஆற்றில் நீர் வேகமாகச் செல்லும் இடத்தின் பக்கத்தைச் சேர; “நீற் றணி...டுகெ” என்றான் - திருநீற்றின் அழகு விளங்கிய நிறைமதி போன்ற பிள்ளையா ரும், அதனின் வேருகிய உருவுடைய அருளாகளாகிய நீங்கலும் இசைந்தபடி அவ்வவர் எடுகளை இடுகைகள் என்று சொன்னான்; தோற்றவா...துணிந்திட்டார்கள் - “முன் தோற்றவர்கள் பின்னும் தோலாகள்” என்று உட்கொண்டு முந்திக்கொள்வதற்கு அருகர் துணிந்தனர்.

\*எனது “சேக்கிழார்” பக்கம் உகக பார்க்க.

(வி - ரா) ஆற்றின் நீர் கடுக ஓடும் மருங்கு உற - பின்னையாரும் பிறரும் முன் பாட்டிற் கரையிசை மருவ வந்தமை கூறினார். இவருக் கரையைக் கடந்த மணல்வழி உட்சென்று ஆற்றில் நீர் வேகமாய் ஓடும் இடத்தின் பக்கம் சோந்தமை கூறினார். ஆற்றின் - ஆற்றின் பரப்புக்குள்; கடுக - வேகமாக; நீர் ஓடும் மருங்கு - நீர் செல்லும் இடம்; உற - இருதிருத்தவரும் பொருந்த.

நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளையாரும் - திருநீற்றினாலே தான் உய்ந்தமைபால் அதனால் நிறைந்த திருக்கோலமே நாயனாரு பெருந் திருக்கோலமாக அரசனாக் கவர்ந்தது என்பது குறிப்பு. நிறைமதி - முழுமதி; மதி - அறிவு - ஞானம் - என்று கொண்டு அருள்ஞான நிறைவுடைப என்றலுமாம். இவரு இனிப் பாண்டியனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்யப் புகுவின்றமைபால் முழுஞானமுடையராய் ஆசாரியரிலகணம் முழுதும் பெற்றவா என்ற குறிப்பும்பெற வைத்ததா என்க. “நீற்றணி, விளங்கு மேனி” (2693) என்றதும் ஆண்டுக் கூறியனவும் பார்க்க.

நிறைமதி - மதி - இரட்டை மொழிதலால் சக்திரன் என்ற பொருளில் “கலைவளர் மதியே” (990); “மதிக்கொழுந்தை” (2628) என்றும், “கிலத்திடை வானி னின்ற நீளிரு ணீரக வந்த, கலைச்செழுந் திவன் போலும் கவுணிமா” (2649) என்றும் எண்டு அகிலையின் முழுமை குறிக்க “நிறைமதி” என்றும் கூறிய கவிநாமம் உட்குறிப்பும் கண்டுகொள்க. அமுதகலைகள் கிரமபித் தாய்மை செய்து பிறவிலெப்பத்தை மாற்றத் தண்ணொளி பரப்பித் தண்ணை தந்து அண்டமெல்லாம் பரந்து திருநீற்றினொளி தழைத்த விண் மதியை உவமித்தார். நீற்றணி திகழ்ந்த என்றதனுடன் புணர்த்தி ஓதியது மிகக்ருதது; நீற்றணி திகழ்தலின் நிறைமதி போன்றனா என்ற குறிப்பும் காண்க. “தோற்ற மன்னுயிர கட்டுகலாத தாய்மையே, சாற்று வினபமுந் தண்மையுந் தந்துபோ, யாற்ற வண்டமெ லாம்பரந் தண்ணலவெணை, னீற்றின் பேரொளி போனது மீணிவா” (308) என்றும், “திருநீற்றுத் தொண்டாகுழா மிருதிருமுரு சேர்ந்த போதி, விரண்டில வில்கடல்க ளொன்றாகி” (1498) என்றும் கூறிய கருத்துக்களை காண்க.

வேற்றுற - நீற்றணி திகழத்தகு வேருதிய உரு என்பது; வேறுபாடு உடையது என்றலுமாம்; வேறுபாடாவது “புரட்டரைக் காண்கணவாய் பேசாதபு பேயக னோடே” (திருவிசைப்பா) என்றபடி காணத்தகாத நிலை; வேற்றுமை செய்யும் என்ற குறிப்பும். இவர்களது உருவே பின்னையாரது அருள்பெறு முன் இத்தகு செய்யு முருவாக அரசன் மயங்கிய முனை நிலையும் இங்குக் கண்ட மாறுபாடும் கருதுக. இதன் காரணம் 2717-ல் கூறுதல் காண்க.

விதிந்த - ஒட்டி யிசைவழனுட; விதித்தல் - கியமித்துக்கொள்ளுதல்.

தோற்றவர் தோலார் - முன்னே தோற்றவா மேலும் தோற்கமாட்டார். இஃது உலகியல் நிலையினை உத்த எண்ணியது. துன்பவிற்பனகள் மாறியரும் நிலையும், சோதிடனார் துணிபு நிலையும், பிறவும் மனத்ததுட் கொண்டனா. என்று - என்று கருதி.

முன்னுற - முந்திக்கொள்க; துணிந்திடல் - ஒருசொல்.

இரு - பகுதிப்பொருள் விருதி. துணிந்திட்டார்கள் - துணிந்தார்; இவரு இவ்வாறன்றித் தம் கையிலிருக்கும் சமயதூதர்களை யிட்டார்கள் என்று உரைத்தனர் முன்கரைகாரர். ஏடு எழுதியிடுதல் மேல்வரும் பாட்டிற் கூறப்படுதலின் அது பொருள்கள் மென்க.

திகழும்—என்பதும் பாடம்.



2712. படுபொரு ளின்றி நெல்லிற் பதடிபோ லுள்ளி லார்மெய்  
யபேவர் பொருளை “யத்தி நாத்தி”யென் மெழுதி யாற்றிற்  
கடுகிய புனைக் கண்டு மவாவிறுந் கையி லேடு  
விடுதலும் விரைந்து கொண்டி வேலைமேற் படர்ந்த தன்றே. அகச

(இ - ள்) படுபொருள் இன்றி - உள்ளே உண்மை தோன்றும் பொருள் இல்லாத  
தால் ; நெல்லிற் பதடிபோல் - கெதபதாபோல ; உள்ளிலார் - மெய்மமையாகிய  
உள்ளீடில்லாத அம்மணர் ; மெய் அடுபவர் - மெய்ப்பொருளைப் பொய்ப்பொருள் என்று  
கூறுவோராய் ; பொருளை அதி நாததி என்று எழுதி - ஆருகதனுலுக் கூறும்  
பொருளின் தொகுதியை அதி நாததி என்று எட்டில் எழுதி ; யாற்றில்...கண்டும் -  
ஆற்றில் விரைந்து ஓடும் நீரினைக் கண்டும் ; கையில ஏடு அவாவிறுந் விடுதலும் -  
கையிற் கொண்ட எட்டினைப் பேராசையினாலே விடுதலும் ; விரைந்து...அன்றே -  
அப்பொழுதே அதனைக்கொண்டு வேலையின் முகநோக்கி விரைந்து சென்றது.

(வி - ரை) படு பொருள் - உள்ளிருந்தது தோன்றாத காதாரமாகிய உயிப்ப  
பொருள்.

இன்றி - இல்லாமையால் ; பதடி - பதா.

உள் இலார் - உள் - உட்பொருள் ; உண்மை.

மெய் அடுபவர் - உண்மையை மறுப்பவராகி ; வினைமுறமெச்சும்.

மெய் அடுபவர் அத்திநாத்தி என்றெழுதி - அத்தி - உள்ளது - உண்டு ; நாத்தி -  
இல்லாதது - இல்லை ; எனவே உள்ளது என்றதனைத் தாமே உடனமறுத்துக் கூறுப  
வர் என்பதாம். அத்தி நாத்தி - அம்மணர்களது மூலமநதிராம்.

ஆற்றிற் கடுகிய புனல் - வேலைமேற் படர்ந்தது - இந்த இரண்டு கருதலுக்கினை  
யும் மூன்பாட்டில் கூறியது காண்க.

கடுகிய - கடுகிச் சென்ற ; விரைந்த. கண்டும் பார்த்தும். உம்மை சிறப்பு.  
புனலையும் பாததனார் ; அது கடுகிச் சென்றதையும் பாததனார் ; அவ்வாறு கண்டும்  
அமைந்துவிடாது விடுத்தனா. மூன்னா எரியும் தீயைக் கண்டு இது நம் எட்டினை  
எரித்துவிடும் என்றறியாது இட்டித் தோல்வியுற்றனா. அதுபோலவே இங்குப் புன  
லும் கடுகியது கண்டும், இது எட்டினை உடன்கொண்டு இழுத்துச் சென்றேவிடும்  
என்றறியாது என உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவுட்கமையாகக் கூரைப்  
பிண மமையும் ; இப்பொருளில் தீ எரிந்ததுபோலப் புனல் கடுகியது கண்டும்  
என்க.

அவாவிறுந் - அவா - தகாத ஆசை ; பேராசை என்ப. ஆசை வெட்கமறியாது  
என்பது பழமொழி. ஒரு தோல்வி கண்டபோது அதுகொண்ட மைந்துவிடாது  
மேலும் மேலும் தோல்வியைத் தேடிக்கொள்வதனால் நாணமில்லாது முயலுதல் அவா  
விறுந் வருவது. இக்கருத்தேபற்றிப் பின்னர் “நாணிலா வம்மணர் தம்மை கட்டாற்றில்  
விட்டுப் போக” (2714) என்பது காண்க.

கையில் ஏடு - கையிற் கொண்ட ஏடு ; எட்டைப் புனலில் விடுதலும் என்று  
விரித்துக் கொள்க.

வேலைமேற் படர்ந்தது அன்றே - வேலை மேல் - வேலையை நோக்கி. வேலை -  
கடல் ; மேல் - முகமாக.

வேலை - காரியம் என்று கொண்டு புனல் தன்னுட்பட்ட பொருள்களை நீர்த்துச்  
செல்லும் இயல்புடையதாதலின் தன் வேலையைச் செய்தது என்ற கணக்குறிப்புப்

படக் கூறியதும் காண்க. இழுததுச் சென்ற புணைப் பற்றிய இக்கருத்தினையே தொடர்ந்த பின்னர் “கட்டாறநில் விட்டுப் போக” என்று ஈர்த்துச் செல்லப் பட்ட ஏட்டினைப்பற்றிக் கூறுவது காண்க. மெய்அடுபவர் - உடல் வருத்தம் செயல் களைத் (சுடுபாறை கிடத்தல் - மயிர் பறித்தல்) தவமென்று செய்பவர் என்ற குறிப்பு மாம்.

இனி, ஈண்டு, உள்இலார் - (முன் உறற தோல்வியால்) உள்ளம் அழிந்தவர் என்றும், மெய்அடுபவர் - உண்மையை கொல்பவா என்றும், கைமீல் ஏடு - கை - ஒழுக்கம் எனக் கொண்டு ஒழுக்க கிரியைற்ற பொருள் கொண்ட ஏடு என்றும் குறிப்புக் கள் காண்பர் திரு. வ. சு. செ. அவர்கள்.

படர்ந்தது - படர்ந்தல் - செல்லுதல்; அப்புணல் என்ற எழுவாய் அவாயகிரியான் வந்தது. அன்றே - அதபொழுதே. 814

2713. ஆறுகொண் டோடு மேட்டைத் தொடர்ந்தேதி ரணைப்பார் போலத்  
தேறுமெய் யுணர்சி லாதார் கரையிசை யோடிச் சென்றார்  
பாறுமப் பொருண்மேற் கொண்ட பட்டிகை பெட்டா தங்கு  
நூறுவிற் கிடைக்கு முன்னே போனது நோக்கிக் காணார். அகடு

(இ - ள்) ஆறு...போல - அவவாறு - அவ-ஆறு-ஈரத்தகொண்டு ஓடும் ஏட்டினைத் தொடர்ந்தபோய் எதிரே ஓடாமல் அணைப்பவர்போல; தேறும்...சென்றார் - தெளிவும் உண்மையறிவு இல்லாத அமணர் ஆற்றின் கரையின்மேல் ஓடிச் சென்றனர்; பாறும்...பட்டிகை - அந்த அழியும் பொருளை மேற்கொண்ட அவ்வேடு; எட்டாது - கிட்டாது; அகடு...போனது - அங்குக் கீழ்நோக்கி னூறு விற்கிடை அளவு தூரத்தின் எல்லைக்குமேல் போய்விட்டது; நோக்கிக் காணார் - அவ்வெல்லையில் கண்ணால் பார்க்கவும் மாட்டாராயினர்.

(வி - ரை) ஏடு எதிர் அணைப்பார்போல - கரைம்கை ஓடிவந்தார் - ஆறுமுடன் ஓடிய ஏட்டினை எதிர்சென்று அணைத்துக்கொண்டு வருபவர்போலக் கரையின்மேல் வந்தார்கள். திகைப்பினால் தாம் செய்வ தின்னதென றறியாது இவ்வாறு செய்தனர்; தேறுமெய் உணர்விலாதார் - எனற கருத்ததுது. தேறித் தெளியத்தக்க உண்மையில் உணர்வு. தமது முன்னைய அறிவினறியும் இதுவரை சிகழ்ந்த பலவற்றாலாயினும் உண்மை அறிந்துகொள்ள மாட்டாதார்களாகிய அமணர்.

பாறுதல் - அழிதல்; அப்போருள் - அதநிகாத்தி என்ற மகதிரம். உண்மையின் முன் சிர்கலாற்றாமையின் அழியும் என்றார்.

மேற்கொண்ட - மேலே பொறிகப்பெற்ற - எழுதப்பட்ட.

பட்டிகை - ஓலை. “பட்டோலை தீட்டும் படிபோற்றி” (போற்றிப்பலி ஞெடை 38); பட்டிகை - தோணி என்று கொண்டு இங்கு ஏட்டைக் குறித்தது என்பாருமுண்டு.

நூறு விற்கிடை - விற்கிடை - ஒரு அளவை; வில் கிடக்கும் தூரம். நூறு விற்கிடை - சிறு பொருள்கள் கண்மறையும் தூரம்.

நூறு விற்கிடைக்கு முன்னே போனது நோக்கிக் காணார் - போனது - போய்ற குதவின் அதனைக் கூர்ந்த நோக்கியும் காணாதாராயினா; நோக்கி - நோக்கியும்; சிறப்பும்மை விரிக்க; போனது - போயினமையால் அதனை; நோக்கி - கூர்ந்த பார்த்தம்.

விற்கிடக்கை-நோக்கிக் சென்றார்—என்பனவும் பாடங்கள்,

815

2714. காணவு மெய்தா வண்ணங் கடலின்மேற் செல்லு மேடு  
நாணிலா வமணர் தம்மை நட்டாற்றில் விட்டுப் போகச்  
சேணிடைச் சென்று நின்றார்; சிதறினார்; திகைத்தார்; மன்னன்  
ஆணையின் வழுவ மாட்டா தஞ்சுவா ஈணைய மீண்டார். அகசு

(இ - ள்) காணவும்..எடு - காண்பதற்கும கிடைக்காதபடி கடலின் முகமாக  
நோக்கிச் செல்லும் அந்த எடு; நாணிலா...போக - காணம் இல்லாத அமணர்களை  
நட்டாற்றிலே கைவிட்டு அகன்று போயிறமுக; சேணிடை...மீண்டார் - (அவ்வம  
ணர்) துரத்தே சென்றார்களும், பலவாறும் சிதறுண்டாகளும், திகைப்படைந்தவர்  
களும் ஆகி, அரசனது ஆணையின் தப்பமாட்டாது அஞ்சுவாராய அவன் பக்கத்தில்  
மீண்டுவந்து சேர்ந்தார்கள்.

(வி - ரை) காணவும் எய்தாவண்ணம் - எதிர்ப்போல அணைப்பார்போலக் கரை  
யின்மேல் ஓடிய அமணருக்கு அவர்கள் கையில அணைக்கக் கிட்டாததோடு, காணவும்  
என்று உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவுமமை.

கடலின் மேல் - கடலினை நோக்கி அதன் முகமாக. கடல் உள்ள திக்கு  
மட்டும் குறித்தது.

நாணிலா அமணர் - “தோறகவும் ஆசை நீகா” (2698); “அவாவிலால்”  
(2712) என்ற கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து முடித்தவாறு; முழுமுறையும் தோல்வியே  
பெற்ற முடிந்தனர்; தங்கெஞ்சரியவே பொய்யும் வஞ்சமும் செய்ததனோடு ஒருமுறை  
தோல்வியுற்றமையால் அறிவு பெற்று நலம் தேடிக்கொள்ளாது மீளமீளத் தோற்று  
மாணமுமிழந்தனர் என்றவை குறிப்பு.

நட்டாற்றில் விட்டுப் போக - “நம்பினோரை நட்டாற்றில் விடுதல்” என்பது  
பொய்யராகிய கீழோரார் தன்மை குறிக்கும் பழமொழி. அதுபோல இவர்கள் நம்பிய  
பொய்ப்பொருள் பொதிந்த எடு, நம்பும் உண்மைப் பொருளின்மையால் நடு ஆற்றிலே  
விட்டு ஒடிவிட்டது; பழமொழியில் உருவகத்தால் வந்த நட்டாறு என்பது - (நடு  
ஆறு) இங்கு உண்மை - உருவகம் - இரண்டு பொருளிலும் பொருந்தியது என்று நகைச்  
சுவைபடக் கூறியது காண்க. நட்டாறு - நடுஆறு என்பது நட்டாறு என வந்தது  
புறனடையாறகொங்க. ஆறுநடு என்பதாம். உண்மையில் ஆற்றின் நடுவில் அமணரை  
அவர் நம்பிய எடு கைவிட்டுச் சென்றது என்பதாம்.

சேணிடை...திகைத்தார் - சேணிற்றல் - சிதறுதல் - திகைத்தல் - மிக நம்பி  
எதிர்பார்த்த நிலைக்கு முறறும் மாறாய்ச் சடுதியில் கோந்த பெருந்துன்பத் தரும் ஏமாற்  
றத்தால் வரும் சிகழ்ச்சிகள்; இதன் விளைவாக அவர்கள் ஒட்டியபடி அரசாணை  
தம்மைக் கழுவேற்றி அழிக்கும் என்ற எண்ணத்தால் இவை சிகழ்த்தன; மேற்பாட்டில்  
“வெருவுற்று நடுக்கித் தம்பால ஈறுவந தெய்திற் றென்றே” (2714) என்பதனால்  
இவை, எடு கைவிட்டதனால், அதன் விளைவுபற்றிய எண்ணத்தாலாயின என்க.

சேணிடை-சேன்று நின்றார் - பெருந்தேரு விளையுமிடத்தினின்றும் நீங்கி கிம்பார்  
போல என்பது.

சிதறுதல் - தொடர்பின்றிப் பல பக்கமும் சிதறுண்டு ஓடுதல். திகைத்தல்  
ஒன்றும் தோன்றாது மனந்தடுமாறி கிற்றல். நின்றார் முதலிய மூன்றும் முற்றெச்  
சனகள். அஞ்சுவார் - அச்சத்துடன் - அஞ்சுவாராய்.

அணைய - நீருடன் சென்ற எட்டினை அணைப்பார்போன்ற கரையினை ஓடிய  
துரத்தினின்றும் மன்னவனிருந்த இடத்தினை அணைய; கார - இனி அவன் செய்யும்

ஆணையினையும், அதன்படி கழுத்தறி கிரையினையும், கழுவேறியபின் வரும் அவ்வ வினைப் போக நுகர்ச்சிகளையும் முறையில் அணைய என்ற குறிப்புமாம்.

மீண்டார் - தமது தன்முயற்சிகளினின்றும் இப்பிறவியில் மீட்டி பெற்றனா; அவற்றை இனிச் செய்யமாட்டாராய் மீண்டனா என்பதும் குறிப்பு. ஆணையின் - இன் நீக்கப்பொருளில் வரத ஐந்தனுருபு. ஆணையினால் என்று மூன்றனுருபாகக் கொண்டு அரசனது ஆணை தமமை விடாது பற்றும் என்ற காரணத்தால் சேன்சென்று விடாமலும் சிதறி ஓடாமலும் அணைய மீண்டார் என்றலுமாம்.

ஆணையும் வழவமாட்டா தஞ்சிவாரடைய-என்பதும் பாடம்.

816

2715. வேறொரு செயலி லாதார் வேருவற்று நடுங்கித் தம்பால்  
ஈறுவந் தெய்கிற நென்றே மன்னவ நெதிர்வந் தெய்தி,  
ஊறுடை நெஞ்சி லச்சம் வெளிப்பட வொளிப்பார் போன்று  
“மாறுகொண்டவரு மிட்டால் வந்தது காணு” மென்றார். அகஎ

(இ - ள்) வேறொரு நடுங்கி - வேறு செயல ஒன்றும் இல்லாதவர்களாகிய அம் ணர்கள் வெருக்கொண்டி நடுங்கி; தம்பால்...எய்தி - தமக்கு முடிவு வந்துவிட்ட தென்றே துணிந்த அரசன் முன்பு வந்த சோகது; ஊறு உடை...போன்று - புண பட்ட தமது நெஞ்சில் பயம் வெளிப்பட்டு வர அதனை மறைப்பார்போல; மாறு... என்றார் - “மாறுகொண்ட பிள்ளையாரும் ஏட்டினை இட்டால் அதனை பினை வரும் முடிவினைக் காணுங்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

(வி - ரை) வேறேடு செயல் இலாதார் - வேறு செயல் ஒன்றும் என்க; செயல்- செயத்தக்கது; செய்யக்கூடியது. முற்றும்மை தொக்கது.

வேருவற்று - வெருவுதல் - சடுதியில் வரும் அபாயத் தோற்றத்தால் வரும் மன கிழ்ச்சி. “வெருக்கொண்டாற போலமுலா குறிப்பயலாய” (1952).

என்றே - ஏகாரம் தேற்றம் எனவே துணிந்தது.

தம்பால் ஈறுவந்து எய்திற்று - தம்பால் - நாணகனுருபின் பொருளில் வந்தது; தமக்கு. ஈறு - முடிவுகாலம், சாககாலம்.

ஊறு உடை நெஞ்சில் அச்சம் வெளிப்பட - ஊறு - மூன்று முறையும் தோலவி யும், வாய் சோர்ந்த கழுவினே ஒட்டிய கிலையும், பற்றிய எண்ணம்; உடை-உடைய - ஈறு கெட்ட பெயரெச்சம்; ஈறு வரும் என்ற எண்ணத்தால் நெஞ்சம் கெட்டதனால் இங்குப் பெயரெச்சமும் ஈறு கெட்டது. ஊறு உடை - ஈறு வரும் என்ற எண்ணத் தால் - ஊற்றினால் - உடைந்த என்றலுமாம்.

ஒளிப்பார் போன்று - என்று - நெஞ்சினின்றும் வெளியே அச்சக்குறி காட்ட அதனை மறைப்பவார்போல “மாறு...காணும்” என்றா ஒளித்தலாவது தமக்கு வரும் முடிவுப்பற்றிய எண்ணத்தையும் அதன் விளைவாகிய மெய்ப்பாடுகளையும் புறத்தில தோற ருமல் இம்மொழிகளால் மறைத்தல்; இம்மொழிகளால் இன்னும் வாதம் முடியாதது போலவும் அதனால் முடிவு கிச்சயமில்லாததுபோலவும் பேசுதல்.

மாறு...வந்தது காணும் - மாறுகொள்ளுதல் - தகவளை எதிர்த்துகிறதல். இட் டால் வந்தது காணும் - அவரும் ஏட்டினை நீரில் இட்டால் அதுவும் ஒருவேளை ஓட்டிய படி அங்கு கில்லாது நீரினோடு சென்றுவிடுமாதல் தோல்வி யிருபுறமுமாக மாதவின் அதன் பின்பே நாகுகள் தோற்றமமை கிச்சயிக்கவேண்டி என்பது குறிப்பு. இதனால் தமது தோல்வியும் அழிவும் கிச்சயம் என்று மனத்தன் துணித்தகொண்ட கிலையினையும்,

அதனால் சேர்ந்த மெய்ப்பாடுகளையும் மறைத்தமை காண்க. காணும் - அரசனையும் ம் திரியாரையும் நோக்கிச் சமணா கூறியது. காணும் - செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டு முற்று முன்னிலை வரை பன்மைக்கண்ணும் அருகி வருதல், “நீர் ஆக்கியவிக் கருவியினைத்தாரும்” (2348) என்றும்போலவனவற்றிற் காண்க, மறைப்பார் போன்று - மறைக்க முயன்றாகளையன்றி மறைக்கக் கூடவில்லை என்பது குறிப்பு.

மாறுகொண்டும்...கூண்டும் என்பது பாடமாயின் பின்னையாரை நோக்கி அரு கர்கள் உரைத்ததாக உரைத்துக்கொள்க. 817

2716. மாசுசே ரமண ரெல்லா மதியினின் மயங்கிக் கூற  
ஆசிலா நெறியிற் சேர்ந்த வரசனா மவரை விட்டுத்  
தேசுடைப் பிள்ளை யார்தந திருக்குறிப் பதனை நோக்கப்  
பாசரம் பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பார, அகஅ

(இ - ள்) மாசு...கூற - அழுக்கு மிகுந்த அமணர்கள் எல்லாரும் (முன் கூறிய படி) மதிமயங்கிக் கூற ; ஆசிலா...விட்டு - குற்றத்தை நீக்கும் நெறியில் சேர்ந்த அரசனும் அவ்வமணர்களை விட்டு ; தேசுடை...நோக்க - (சிவஞான) ஒளியுடைய ஆளுடைய பின்னையாருடைய திருவுள்ளக குறிப்பு யாதோ என்று தெரியும்படி அவரை நோக்க ; பாசரம்...பார - பரசமயங்களால் நோந்த மயக்கம் அழியும்படி திருப்பாசரத்தினைப் பாடியருளலுற்றனா.

(வி - ரை) மாசு சேர் - மாசு - அகத்தும் புறத்தும் மிகச்சேர்ந்த அழுக்கு. உண் மாசு - உண்மைஞான மின்மையானும், பொய - வஞ்சனை முதலிய தீக்குணங்க ளுண்மையானும் மிகுவதாயிற்று ; புறமாசு - உடல் கழுவாமை வெயிலினிறமல் முத லியனவாய் செய்தக்கவல்லாத புறச்செயல்கள் செய்தலானும் செய்தக்க புறச்செயல்க ளில்லாமையானும் மிகுவதாயிற்று ; “தன்னுமுழு உடற்குகளாற் சூழமுணர் வினிற மகளால், அன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த வமணமாசு கழுவுதற்கு” (2549) என்ற தும் ஆண்டுரைத்தவையும் பாகக. சேரீ - மிகும். அவா வழக்குகளால் நாளும் மிகுவ தாயிற்று என்பது.

மதியினில் மயங்கிக் கூற - மதிமயக்கம் காரணமாக அவ்வாறு கூற, மதிமயக் கம் - முன் இரண்டு பாட்டுக்களாலும் விரிக்கப்பட்டது ; பின்னையார் இடம் ஏடு ரீரினி லும் வெற்றிபெறும் என்பதனை மறுகின்ற கண்ட சாதாரண மாந்தரும் முன்னிகழ்ச்சி களின் முடிவினால் உணர்ந்து கூறினர். 2704, 2705 பாகக. அவ்வாறிருப்பவும் கலைஞானமுடைமையோடு முன் அனுபவத்தால் கண்டகூடாக காண்பதும் பெற்ற அமணர் “இட்டால் வந்தது காணும்” என்று ஐயப்பாடு பெற அம்முடிவு இனிக் கண்டறியும் பொருளாகக் கூறியது அவர்கள் மதிமயங்கிய காரணத்தாலாயது என்று அரசன் உணர்ந்தான் என்பதாம்.

ஆசிலா நெறியிற் சேர்ந்த அரசனும் அவரை விட்டு-ஆசு இலா நெறி-குற்றத்தை இல்லையாகச் செய்யும் நெறி ; சிவநெறி. மாசுசேர் என்று அமணரைக் கூறியதற் கேற்ப அவரினின்றும் நீங்கி அரசன் சேர்ந்த இச் சிவநெறி அக்குற்றமேயன்றிப் பிறவி யாகிய தீமைபிணையும் இல்லையாகச் செய்வதாம் என்று இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது ; அது ஆசீசர் நெறியாதலின் இஃது அவ்வாறு குற்றமிலாத - குற்றமற்ற நெறி என் றுரைப்பினுமமையும். சேர்ந்த - என்றதனால் அந்நெறியினை விட்டு இந்நெறியிற் சேர்ந்த கொள்கைபற்றிய புடைபெயர்ச்சி குறிக்கப்பட்டது.

அவரை விட்டு - “அறிவிலாப் பிணங்களை நா மிணங்கெறி பிறப்பினெடு மிறப்பினெடு பிணங்கெடுவர்; விடுநீ” (சித்தி - 12-2); இதனோடு அமணரின சார்பும தொடர்பும் அறவே நீக்கப்படுதலின் முடிவாக இறகு அவரை விட்டு என்ருர்.

தேச உடைப் பிள்ளையார் - தேச - சிவஞானப் பேரொளி; “பேருணர்வின் பொலிவின் பிள்ளையார்” (2969); தேச - திருநீற்றினொளியுமாம்.

மாகசேர் அமணர் - ஆசிலா நேர் - தேசுடைப் பிள்ளையார் - புறச்சமயத் தீமையும், அதனைப் போக்கும் சாதனமாகிய நெறியும், அதனை விளைத்துத்தரும் ஆசாரியரும், அவர்க்கு உள்ளே துணைநின்று அருளும் சிவனருளும் கூறப்பட்ட நயம் காண்க. இவ்வாறு இங்குக் கூறியது இனி அரசன் ஞானோபதேசம் பெறும் பக்குவ முடையனாதல குறிக்க என்க. மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களாலும் இக்கருத்தினை ஆசிரியர் விளக்குதல் காண்க.

நீநக்திற்ப்பு - திருவுள்ளக் குறிப்பு நோக்குதல் - அதனை இன்னதென்றறியும் கருத்து விளங்க அவரைப் பாராதல.

நீநக்திற்ப்பினை நோக்குதல் - “பிள்ளையாரும் அருகாரீரும் விதித்தவெடு இடுக” (2711) என்று முன்னரே ஆணை தந்த அரசன் ஈண்டு பிள்ளையாரது திருக்குறிப்பினை நோக்கியதெனையோ? எனின், முன்னா “எடு இடுக” என்று ஆணை தந்தது இரு திறமும் ஒட்டி இசைந்த வாத்ததினை அவா இசைந்தவாதே சிகழ்த்தவிகும முறையில் அரசன் என்ற நிலையில் நின்று செய்த செயல்; ஈண்டு அவ்வாத்ததினுள் அமணர் முந்திக்கொண்டு தமது தோல்வியை நிச்சயப்படுத்திவிட்டார் ஆதலான அதன்மேல் பிள்ளையார் செயல் வேண்டப்படாமலே வாத்ததின் முடிவு கூறலாகும் என்ற நிலையினை அரசன் உளறக்கொண்டனன்; ஆனால் “மாறுகொண் டவரு மிட்டால் வந்தது காணும்” (2724) என்று அமணர் கேட்டதனால் தனக்கு வேண்டாவிடினும் நடுநிலை நின்று அசுசெயலிற் பிள்ளையாரது திருவுள்ளக் குறிப்பினைத் தெளியவேண்டினன் அரசன். அறறியின் எடு ரீரும் இடுக என்று கூறி விடாமல் நோக்கியுறிய முறப்பட்டது யாது கருத்து எனின்? தீய அமணர்சார்பு விட்டுப் பரிபக்குவமடைந்தமாணவகன் என்ற நிலையினை அடைந்தமையால் ஆசாரியரது திருக்குறிப்பினை எதிரொர்க்கி விண்ணப்பித்தபடி என்க. இது “முன்னைவல் வினையு நீங்கி முதல்வனை யறியும் தன்மை துணைநின்று வினைக் கொடுத்தது துலையென நிறைவானே” (2717) என அரசனது நிலையினை யிரு வினை ஒப்பும் மலப்பிராகமும் வந்த தன்மைபற்றி ஆசிரியர் அறிவிப்பது காண்க; அது பற்றியே அவனுக்குப் பிள்ளையார் ஞானோபதேசம் செயதமையும் உணரப்படும்.

பாகாய் - திருப்பதிகம்; “வாழ்க அநதணா” என்ற பதிகத்திற்குச் சிறப்புப் பெயர்.

பரசமயங்கள் பாற - பாறுதல் - அழிதல்; இறகு அழிதல் என்றது பரசமயங்களின் தீமைகளும் மயக்கமும் ஒழித்து மறுக்கப்படுதலையுணர்த்த சமயங்கள் அழிதல் என்பதன்று. இது முன்னரும் விளக்கப்பட்டது; மேலும் உரைக்கப்படும். 2718 முதல் 2741 வரை வரும் பாட்டுக்கள் காண்க.

பரசமயங்கள் என்று பொதுவாகக் கூறியதனால் புறப்புறம், புறம், அகப்புறம் என்ற முககூற அறுவகைச் சமயங்களின் நிலைகளும் குறிக்கப்பட்டன. “ஆறுவகைச் சமயத்தி னருந்தவரும் புகச்சுத்பின்” என்ப பின்னாக் கூறுதலின் அகச் சமயத்தார் தழீஇக்கொள்ளாருரியார் என்க. சமணத்தை முன்னரே சுரவாதம் - கணலவாதம் - புனல்வாதம் என்ற மூன்றனும் வெறுநிகொண்டு சைவமெனமை நாட்டினர்; ஆயின் அறையாட் சமணத்தின் பொய்மை அறபுதச் செயல்களபற்றி நெருப்பினும் நீரினும் கொண்ட வெறுநியின்மூலம் காட்டப்பட்டதன்றி, அதன் கொள்கைகளின் தீமைகள்

மறக்கப்படாது தின்மனவாதலின் அவற்றையும் ஏனைச் சமயங்களின் கொள்கைகளையும் மறுத்தீச் சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தத்தின் உண்மைத் தன்மையினை நிலைநாட்ட வேண்டியதாயிற்று ; இதுவே ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருஅவதாரத்தின் தத்துவமாம். “பரசமய பிராகரித்து நீருக்கும் புனைமணிபூண் காதலன்” (1917) ; அற்புதச் செயல் கிகழ்ச்சியால் காட்டப்படும் வெற்றி வேறு ; உயர்வு தாழ்வுகளை எடுத்துக் காட்டி நிலைநாட்டுதல் வேறு. இதனைப் பின்னர் “எஞ்சலின்மந திரவாத மன்றி யெம்மோ டெதிர்த்துபொருட் பேசுவதற் கிசைவ தென்று” போதிமநகையில், அன்பரது அத்திரவாக்கால தமது தலைவன் இடிவீழ்ந்து இறந்தது கண்டபின்னரும், புத்தர் கூறிச் சாததிர வாதத்தினை மேற்கொண்டு வந்தமையா லறிந்துகொள்க.

பாகரம் பாடலுற்றுப் பரசமயங்கள் பார - எனவே முன் அருளிய பதிகங்களாலும் அருட்செயல்களாலும் பரசமயங்களின் கொள்கைகளின் தாழ்வான தன்மைகளைச் சாததிர வாதம்பற்றி எடுத்தது காட்டப்படாமல் எஞ்சின்மந எனபதும், அதனையே முன்வைத்து இததிருப்பதிகம் அருளிச் செய்யப்பட்டதென்பதும் போதருதல் காண்க. திருக்கீழ்ப்பு எனமதும்; துதிது பரபகீக நிராகரிப்பு எனபபடும். சிவாகமநகளுள்ளும், சிவஞானசெதிகியார பரபககத்துளனும், சமகற்பிராகரணத்துள்ளும் இதன் விரிவெல்லாக கண்டுகொள்க. இததிருப்பதிகத்தால் இவவாறு பரபக மறுப்பு மட்டுமேயன்றிச் சைவவுண்பைத் திறத்தினை நாட்டுதலாகிய சைவத் தாபனமும் (நீருகருதல்) உடன் செய்தருளினா பிள்ளையா எனபதும் (2718) கண்டுகொள்க.

பரசமயங்கள் - “இச்சமயங்களெல்லாம் புறப்புறச் சமயமும், புறச்சமயமும், அகப்புறச் சமயமும் ஆம். அவற்றுள் புறப்புறச் சமயம் : உலகாயதம், நால்வகைப் பௌத்தம், ஆருகத்தமன அறுவகைப்படும் ; புறச்சமயம் : தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாக்ஷியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என அறுவகைப்படும் ; அகப்புறச் சமயம் : பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், ஐக்கியவாத சைவம் என அறுவகைப்படும் ; (அகச்சமயம் - பாடாணவாத சைவ முதற சிவாத்துவ சைவ மீரூக அறுவகைப்படும், அநவ பாடாணவாத சைவம், பேதவாத சைவம், சிவசமவாத சைவம், சிவசங்கிராதவாத சைவம், ஈசுவர வவிகாரவாத சைவம், சிவாத்துவித் சைவம் என்பன.) இவைமெல்லாம் அகம் புறம் என்று இரண்டாய் அடங்குமாறும் ஓர் துணர்க்.

“என்துக் கூறிய சமயத்தாருள, உலகாயதா முதல் ஆருகதீரூகிய அறுவரும் வேதஞ் சிவாகம மிரண்டனையும் நிந்திகரும் ஈத்திகராயினும், ஒரு நூலென்றும் பிரமாணமென்றும் கோண்டு ஒருநெறிக்கண்ணே நிற்கலான் அவர் சமயம் புறப்புறச் சமயமென வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன ;

“தார்க்கிகர் முதற் பாஞ்சராத்திரிகளீரூகிய அறுவரும், வேதம் பிரமாணமெனப் பொதுவகையாற கொள்ளினும், அவருள் தார்க்கீகர் தன்னாற் பிராமானியம் கொள்ளாமையானும், வேதப் பொருளோடு முரணிப் பொருட்டன்மை கோடலானும் ; மீமாஞ்சகீ கருமகாண்டமாகிய வேதமாத்திரைககே பிரமாணக்கொண்டு ஞானகாண்டமாகிய உபபிடதகளை இகழ்தலானும் ; ஏகான்ம வாதிகள் ஞானகாண்ட மாததிரைக்கே பிரமாணகொண்டு கருமகாண்டத்தை இகழ்தலானும் ; ஏன முவரும் வேத வாக்கியங்களிற் மத்தம் மதத்திற்குப் பொருந்துவன மாததிரையே எடுத்துக்கொண்டு ஏனையவற்றிற்குப் பிரமாணக கொள்ளாமையானும், வேதப் புறமாகிய தூல்னைப் பிரமாணமெனக் கோடலானும் ; இவ்வறுவருந் சிவாகம நிந்தகார்கலானும் இவர் சமயம் புறச்சமயமென வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன ;

“பாசுபதீ முதலிய ஐவரும், வேதஞ் சிவாகம மிரண்டற்கும் பொதுவகையாற் பிரமாணம் கொள்ளினும், அவ்விரண்டற்கும் புறமாகிய பாசுபத முதலிய துல்கட்டுச் சிறப்பு வகையாற் பிரமாணம் கோடலானும்; வேதஞ் சிவாகம மிரண்டினும் ஆகா வென விலக்கப்பட்டனவற்றை ஆசரித்தலானும்; ஐக்கியவாத சைவரீ வேதஞ் சிவாகம மிரண்டற்கும் சிறப்பு வகையாற் பிரமாணங்கொண்டு, அவற்றில் விலக்கியன ஒழித்த விதித்தவழி ஒழுருவாராயினும் எல்லாப் பெருங்கேட்டிற்கும் மூலகாரணமாகிய ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாமையானும், அதனுண்மை சாதிக்கும் சிவாகம வாக்கியங்களை இகழ்த்தலானும் அவவறுவகைச் சமயமும் அகப்புறச்சமயமென வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன;

“ஏனைப் பாடாணவாத சைவரீ முதலிய அறுவரும் பொருளுண்மை யெல்லாந் சித்தாந்த சைவரோ டொப்பக்கொள்ளும் அந்தரங்க உரிமையுடையராயினும், அவ்வப் பொருள்கட்டுக் கூறாக தன்னியல்பு பொதுவியல்பு மாதிரியின் முரணுதலான் அவர் அவா சமயம் அகச்சமயமென வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன;

“இவ்வாறு நாலவகைச் சமயங்கட்குஞ் சித்தாந்த சைவத்தோடுளாதாகிய வேற்றுமை தாரதம்மியந கண்டுகொள்க

“அகச்சமயமாறனுட் சிவாத்துவிதசைவமாவது சிமித்தகாரண ததுக்குப் பரிணமம் கூறுவதாகலின், அது சிமித்தகாரண பரிணமவாதம் எனப்படும்; அங்நகன கொண்ட சிவாததுவித சைவா கருதாணராதா சிவாததுவித சைவமாவது யாதோ எனவும், “நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தததுக்குலவின ரளவளாவா” என்றமையின், இறுதிக்கண் எடுத்த தோதப்பும் சுததசைவம்போலு மெனவும் மயங்குவா. சுததசைவம் றுட்பப்பொருளுணராமை மாததிரையேபற்றி வேறு வைககப்பட்டதன்றித் கருததுவகையாற் சித்தாந்த சைவத்தின் வேறன்மையிற் சுததசைவஞ் சித்தாந்த சைவத்துண்டநகுமென்றுணாக. அறநுகலின்னே “நிலவுல காய் தாதி நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தததுக், குலவின ரளவ ளாவாக கொள்கைய தாகி” என, ஏனைச் சமயநகளை எடுத்தோதி விலக்கிச் சுததசைவத்தை அநநனம் விலக்காதொழிந்ததுவுமென்க.

“இனி, இவ்வாறன்றிப் பாடாணவாதத்திற்கும் பேதவாதத்திற்குந் தமமுள் வேறுபாடு சிறிதாகலின் அவ்விரண்டினையும் ஒன்றாகவைத்தெண்ணிச் சுத்தசைவத்தையும் உடன்கூட்டி அகச்சமயமாறெனக் கோடலுமொன்று. இந்நகனமாகலான “மெய்தரு சைவ மாதி யிருமுன்று” என்றதுமே பாடாணவாத முதலிய அறுவகைச் சைவங்களை யுமெனக் காண்க. பாசுபதா முதலியோர் கலைகருமேலுள்ள தத்துவங்களை உணராமையின், அவர் “விததையாதி யெய்து தத்துவங்க ளேயவா” எனக் கோடல் பொருந்தாமையறிக. ஐக்கியவாத சைவா கலைகருமேலுள்ள தத்துவங்களுண்டெனக் கொண்டாராயினும், மூலமலம் உண்டெனப் தறியாமையின் மூலமல நீங்கிய முததர்க்கன்றிச் சுதத தத்துவ புலன்க்களிலெய்துதல் கூடாமையின், அவர்க்கு முததித்தானம் மோகினிக்குமேற் சுத்தவிததைக்குகீழ் விஞ்ஞானகலாகருரிய தானமேயாமாகலின், ஏனைப் பாடாணவாத சைவா முதலியோரே “விததையாதி...தத்துவங்க ளேயவர்” என்றறிக. “புறச்சமயத் தவாக்கிருளாய் அகச்சமயத் தொளியாய்” என்புழியும் அகச்சமயமென்றது “ஏக னனைக் னிருள்கரும மாயை யிரண்டு” என்றும் ஆறுபொருளுக் கொண்ட பாடாணவாத முதலிய அறுவகைச் சைவங்களை யேயாமெனவும், புறச் சமயமென்றது அநநனம் பொருளுண்மைகொள்ளாத ஏனை மூவகைப் புறச்சமயங்களை யும் எனவும் உணர்நதுகொள்க” — எனவரும் சிவஞானபோத அவையடக்கத்தின் மூபாடியதன் மாதவச் சிவஞானமுனிவ ருரையும் நண்டுச் சித்திக்.



பரசமயங்கள் பார - பாறுதல் - நூல்வழியால் மறுக்கப்படுதல்; ஈண்டுச் சமண சமயம் அளவையால் மறுக்கப்படுதல்பற்றி ஒருசிறிது காண்போம். சமணசமய உண்மைகள் எனக் கொள்வன : அருகனைச் சிவனாய்க் கூறுதலும் கித்தியமான இயற்கைஞான முடையனென்றலும் ; (ii) சீவன் சங்கோசவிகாச தன்மியா யிருப்பன் என்றலும் ; (iii) பொருளின் தன்மையைப் பலபடக் கூறி அஸ்தி நாஸ்தி - உண்டு இல்லை என்றலும் ; (iv) உலகம் ஒருவராத் படைக்கப்பட்டதன் மொன்றலும் முதலாயின. (i) அநு கக்கடவு ளியல்பு : பாவம் வராது அறத்தினின்றான் என்று அம்ணர்கள் கூறுதலின், பந்த முதலிய குற்றங்களினின்றும் விடப்பட்டு வளை முததர்போலச் சேர்க்கைஞான முடையனேயன்றி இயற்கையாலே அனந்தஞான முதலியவை யுடையனன்று என்பது போதரும் ; (ii) சீவன் சங்கோசவிகாச தன்ம - அதாவது எடுத்த உடவினளவு பரிண மிக்கும் தன்மையுடையனாதலு ; யானையின் உடலிற் பெருந்தும் எறும்பினுடலிற் குறைத்தும் கிற்றலவேண்டும் ; ஒருடலில் ஓரவயவம் குறையில் அவவளவில அசீவன் குறைதல் வேண்டும் ; பரகாமம் புதும் யோகியின் உயிா எண்வகைச் சித்திகளுள் பிரா காமிய சித்தியினால் வேற்றுடம்பிற் புதும்போது நான் புதும் அவவச் சரீரங்களின் அளவிற்கு விரிந்தும் சுருங்கியும் பரிணமித்தல் வேண்டும் ; விளக்கு ஓரிடத்திலிருந்த படியே வீடு முழுதும் பரவினாற்போல இவ்வாறு விரியும் எனின அது விகாரமாதலின் உயிா சடமாம் அநித்தியமுமாம் ; ஆதலால் அவா கொள்கை தவறு ; (iii) அஸ்தி நாஸ்தி - ஒரு பொருள் உண்டுமாம் இல்லையுமாம் ; ஒளியும் இருளும்போல ஒன்றை கொண்டு மாறுபாடாகிய உண்மையும் இனமையுமாகிய தன்மைகள் ஒருகாலத்தில் ஒரு பொருளில் இருந்தல் இயலாது ; இவ்வாறு கூறுதல் காட்சி விரோதம் ; சூரியனுள்ள காலத்தில் அஸ்தி இல்லை எனற பொருள் தோன்றாமையும், பாம்புள்ள காலத்தில் பாம்பில்லை என்று பயமின்மையும் வேண்டும் ; அதனால் இல்லை என்றலும், உண்டில்லை என்றலும் பொருந்தாது ; .....இன்னும் அவா கூறும் அனேகார்த்தவாதத்தினுள்ளும் எழுபொருள் உள்வென வகுத்துக்கூறுதலும் காண்க ; (iv) உலகம் கித்தியமாதலின் ஒருவனாத் படைக்கப்பட்டதன்று ; இயல்பாயுள்ளதாதலின் எளிதில் யாது அவயவப் பகுப்புடையதாய்ப், பலவாய், அசேதனமாய்க் காணப்படும் அது அழியும் ; அது ஒருவ ராத் படைக்கப்பட்ட காரியப் பொருளாம். உலகமும் அவ்வாறு அவன் அவன் அது என்ற அவயவப் பகுப்புடையது ; தோன்றலின்றழியும் தன்மையுடையது ; அசேதன மாய்ப் பலவாயுள்ளது ; ஆதலின் ஒரு முதல்வனாத் காரியப்படுத்தப்பட்டது. —என்றிவ்வாறு கண்டுகொள்க. (குறிப்பு : இவை பெரும்பாலும் பூரித ஆறுமுகத் தம்பிரானார் உரையிற் கண்டவாறு தழுவி எழுதப்பட்டது).

818

2717. தென்னவன் மாறன் றானுஞ் சிரபுரத் தலைவர் தீண்டிப்

பொன்னவில் கொன்றை யார்தர் திருநீறு பூசப் பெற்ற

முன்னைவல் வினையி னிங்கி முதல்வனை யறியுந் தன்மை

துன்னினான் வினைக ளோத்துத் துலையென நின்ற லாலே. அகக

(இ - ள்) தென்னவன் மாறந்தானும் - அரசனாகிய பாண்டியன்தானும் ; சிரபுரத் தலைவர்...பெற்று - சீகாழித் தலைவராகிய பின்னையாரால் தீண்டிப் பொன்போன்ற கொன்றையினைச் சூடிய சிவபெருமானது திருநீறமைப் பூசப்பெற்றதனால் ; வினைகள்...கிற்றலாலே - இருவினைகளும் ஒத்துப் பொருளைச் சமன்செய்து காட்டுந் துலாக் கோல்போல நிற்கப்பெற்றதனாலே ; முன்னை...துன்னினான் - முன்னைக் கொடிய வினையினின்றும் நீங்கிடவளவும் முதல்வனை அறியும் தன்மை பொருத்தினான்.

(வி - னை) நீண்டிப் பூசப் பெற்று - திருக்கையார் நீண்டிப் பூசும் பேறு பெற்றதனால் ; “ திருக்கையார் மடவ ” (2663) ; இது பரிசுதீக்கை என்ற குறிப்புப் பெறத் தீண்டி என்றெடுத்தக் கூறினார். பெற்றுத் - துன்னினார் - என்ற முடிக்க. பெற்று - பெற்றதனால் ; வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்தது.

தானும் - உம்மை உயாவு சிறப்பு.

தீருநீறு பூசப்பெற்று - “ நீறு - ஈந்தா ” (2755) எனப் பின்னாக் கூறுவது னுடன் இதனை ஒப்புநோக்குக. அஃது தீக்கை முடிவில் பாதபங்கயமும் சூட்டியருளும் கிடை. முன்னாத் திருக்கையார் திருநீறு பூசியது தீக்கைக்கு உரியனாக்கும் கிடை.

முன்னை வல்வினையும் நீங்கி - முன்னை - வினை - “ முன்செய்த தீவினைப் பயத்தினாலே ” (2498) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. இது முன்னுடம்பால ஈட்டப்பட்டபு புத்தித்ததவும் பற்றக்கோடாக நின்று அனுபவத்துக்கு முகந்த கொண்ட பிரார்த்த வினை. வல்வினை என்றது எதிராவிலக்கலாகாத வலிமையுடைமை பற்றி ; விலக்கலாகாமையாவது சைவா சாரிற் பிரததும், அமைமயார் அமைச்சனார முதலிய அன்பாளிறைந்த சைவசாராபு படைத்தும், “ பாண்டி னாடே பழம்பதி யாகவும் ” (திருவா) என்று போற்றப்படும் சைவப் பாண்டிகாட்டின் அரசாட்சியின் உரிமை பெற்றும் மதியமங்கிச் சமணசாராபு பற்றி ஒழுகியதன்றி சைவத்திற்குக் கேடு குழவும் துணைநிற்கச் செய்த வலிமை.

வினைகள் ஒத்துத் துலை என நிறலாலே - முதல்வினை அறியுந் தன்மை துன்னினான் - என்று கூட்டிக். துலை என - துலை - தராசின இரு தட்டினும் இடும ஒத்த இரு பொருள்களுக்கு வந்தது ; ஆகுபெயர். ஏனைப் பொருள் ஒன்றுமிடாத துலைத் தட்டிகள் எனினுமொக்கும் ; வினைகள் - நல்வினை தீவினையாகிய இரண்டும். வினைகள் ஒத்தல் - இருவினையொப்பு எனப்படும். அஃதாவது நல்வினைப் பயனாகிய இன்பம் வருவதால் அவ்வின்பத்து ளமுதலிடிலாமலும், தீவினைப் பயனாகிய துன்பம் வருவதால் அத்தன்பத்துமுதலிடிலாமலும் இரண்டினையும் ஒன்றுபோலவே இறைவனதானையால் வந்தன என்று எண்ணி நுகரும் உயிரினினை பக்குவநிலை ; “ அநிக் வரினு மழிலான் ” “ இடுக்கண வருவதானாக ” “ இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் ” என்று பொய்யாமொழியா உலகநிலையின் வைத்துக் கூறிய தன்மைகள் வேறு ; இறக்குக் கூறிய பக்குவநிலை வேறு. முன்னவை உலகில் துன்பங்கள் வரதுழி அவற்றை சோர்வுற்று மனமழிந்துவிடாதபடி மக்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சியாகிய சாதனைகள் ; இறக்குக் குறித்தது வினைவயத்தானும் திருவருளாலும் உயிர் அடையும் பரிபக்குவ நிலை. “ உணக்கிலாததோர் வித்தக மேலவினை யாமலென் வினையொத்தபின், கணக்கிலாத்திருக் கோல நீவந்த காட்டி னாயசமுத குன்றிலே ” (திருவா) என்ற கருத்து.

முன்னை வல்வினையும் நீங்கி - என்றும், வினைகளோத்துத் துலை என நிறல் - என்றும், முதல்வினை அறியுந் தன்மை - என்றும் கூறியவை மூன்று நிலைகள். இவை மூன்றையே சத்திபாதம் என்றும், இருவினையொப்பு என்றும், மலபரிபாகத்தின் வினைவு என்றும் ஞானசாத்திரங்களுட் கூறப்படும். முன்னை வல்வினை என்றது சமணபுக கிருத்தபோது செய்துகொண்ட தீவினை என்றலும் பொருத்தம். வல்வினை என்றது சரித சிகழ்ச்சிக் குறிப்பு. சத்திபாதம் எனபதுபற்றி மாதவச் சிவஞான முனிவர் மபாடியத்துட் கூறுமாறு காண்க (8-1) ; “ பக்குவமாத் பொருட்டு மலத்திற்கு அனுபவமாய் வின்று நடாததாய் திரோதானசத்தி, மலம் பரிபாகமெய்திய வழி, அக கருணை மறமாகிய செய்கை மாறிக் கருணையெனப்படும் முன்னைப் பராசத்தி ரூபமெய்ய ஆன்மாத்கன்மாட்டுப் பதிதலாகிய சத்திபாதமும், சோபானமுறையான மத்ததாம்,

மதம், நீலம், தீவிரதம் என நால்வகைப்பட்டு நிகழுமெனக் கொள்க; எனவே சத்திரிபாதத்துக்குக் காரணம் மலபரிபாகம் என்பனவும், அதுவும் அவ்வாறு பலவேறு வகைப்பட்டு நிகழுமென்பனவும் பெறப்பட்டன.

“சத்திரிபாதம் என்னும் சொல்லியல்பு சத்திரினது வீழ்ச்சி என்றவாறு. நீ என்ற பது ஏற்றமாக என்னும் பொருள் குறித்துநின்றதோ ரிடைச்சொல்; ஓரவைக்களத்தின் நடுவே ஒரு கல் வந்து வீழ்ந்தால் அவ்வீழ்ச்சி அவ்வவைக்களத்தின் ஓரவரை ஆண்டுகின்றும் அகல்விக்கும்; அதுபோலச் சத்திரிபாதம் நிகழ்ந்தமாதிரியே அஃது அவ்வான்மாவை மனைவி மக்கள் முதலிய உலகத்துமுனியின் அச்சநிகழ்ந்து அவ்வுலக வாழ்க்கையினின்று வெளிப்போய் போந்து உண்மைக் குரவனை நாடிச் செல்லுமாறு செயலித்தலின் அவ்வொப்புமை தோன்றா, சத்திரி நிகழ்ச்சி என்னுது சத்திரி வீழ்ச்சி யென்றேதப்பட்டது.

“மலபரிபாகமாவது மலந் தனது (மறைத்த) சத்திரி தேய்தற்குரிய துணைக் காரணமாக எல்லாவற்றோடும் கூடுதலேயாம்”; “சுண்ணெது துணைக்காரணங்கள் என்றவை சிவபுண்ணியங்களும் அவற்றின் வரும் தூயவுடமபு முதலிய கருவிகளும் ஆம். இங்குச் சிவபுண்ணியப் பேராகப் பிள்ளையாரது திருநோக்கம், பரிசும் முதலியவை நிகழ்ந்தமையால் இத் துணைக்காரணங்களாகிய தூயவுடமபு முதலியவற்றை அரசன் அடையப்பெற்றனன் என்பார் “மாறன குணஞ் சிரபுரத் தலைவர் தீண்டி.....திருநீறு பூசப் பெற்ற” என்றதும் காண்க.

இருவினை ஒப்பு - “இசைத்த, விருவினை யொப்பி விறப்பி நவததான், மருவவனா ஞானத்தை வந்த” (8 - 1 வெண்பா) என்றவிடத்தது “ஒருவனுக்குப் பந்த முறத்துத் தற்கட் பொன்விலைமும் இருபடி விலைமும்போலத் தம்முட் சமமாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய பாவங்க ளிரண்டு, தம்மைப்போலக் கெடுதலில்லாத அத்தவங்களின் பயனாகிய பதமுத்திகளை அறுபவத்து வையும் ஆண்டே தானே ஞானநெறியைத் தலைப்படுவன். அவை அங்கனம் நேராகவியின் மீள நிலத்தின்கண் வந்து பிறந்து வினை யொப்பு நிசுநீறு குரவன் நிறுவநன் பெற்று ஞானத்தைத் தலைப்படுவன் என்க. “.....சுண்ணெது கூறப்பட்ட இருவேறு புண்ணியங்களுள், இசைத்துவரு வினைகளெல்லாம் பசுக்களை நோக்கிச் செய்யப்படுதலின் பசுபுண்ணிய மெனவும், இறப்பில் நவங்க ளெல்லாம் சிவனையே நோக்கிச் செய்யப்படுதலின் சிவபுண்ணியம் எனவும் பெயர் பெறும்...” இனி, இறப்பிவததால் நிகழும் இருவினையொப்பாவது யாதெனின் கூறுதல் : சஞ்சிதமாய் ஈட்டப்பட்ட கிடந்த இருவினைகளும் பகருவமுறையானே பயனாய் வரும வழி, எல்வினையுண் மிக்கதாகிய பரிமேத வேள்விப் புண்ணியமும், தீவினையுண் மிக்கதாகிய பிரமக கொலைப்பாவமும் ஒருமகே பகருவமெய்திப் பயன்படு தற்கண் ஒத்தனவாயின், அவை தம்முள் ஒன்றொன்றை மடிக்கப்பட்டுச் \*சந்தோபசந்த நியாயமாய்க் கெட்டொழியுமாகலின் அவை அவ்வாறு தம்முள் ஒத்தலே இருவினை யொப்பப்பெண்பர் ஒருசாரார். சஞ்சிதமாய்க் கிடந்த புண்ணியங்களும் பாவங்களும் மிகுதி குறைவின்றித் தம்முள் ஒத்தல் இருவினையொப்பப்பெண்பர் ஒருசாரார். மிக்க வினையிரண்டுத் தம்முளொத்ததுக் கெட்டனவாயினும் அவையொழித்தொழிந்த புண்ணிய பாவங்கள் தத்தம் பயனைத் தருதற் கிடையீழ்மைமையானும், இருவினைகண் முழுதும் தம்மு னொக்குமாரில்லை; ஒக்குமெனினும் அதுபற்றி ஆணவமலம் நீங்குமாரின்மையான்

\*சந்தோபசந்த நியாயமாவது : சந்தன் உபசந்தன் என்னும் அசாரிருவரும் திலோத்தமை என்னும் பெண்பொருட்டாக ஒருவரையொருவர் கொன்றதுபோன்ற ஒரு கெறி.

விஞ்ஞானகலாவாராந்தி முத்தியெய்ததல் கூடாமையானும் இவ்வாறு பௌட்கரதத நெடுத்தோதி அவ்விரண்டினையும் மறத்தலானும், ஈண்டோதிய இருவினையொப்புக்கு அவை பொருளல்லவென்றொழிக.

“இனி இவ்வாறாக : வேறு பொருள்படுதற் கேலாமையானும், சிவப்பிரகாசத்தில் (பொது - 2 - 30) “எதிர்வினைபு முடிவினை யுதவுபவனானேராக” என ஏனை வினைகன்போல ஆகாமிய வினையும் முடிவினையும் (பிராரததம்) ஒத்தல்வேண்டுமென்றோததலின் அஃதொத்தல் பிறிதோராதமுற பௌபபடாமையானும், மலபரிபாகக் குறி, சந்திப்பாதக் குறி, சிவபுண்ணியக் குறிக்கெல்லாம் ஆன்மவழிவின்னன் விளங்கு மாறபோல இருவினையொப்புக் குறியும் தன்னறிவினகண் விளங்குமாரில்லையாயின் அது முததிக்வேதவாதல கூடாமையானும், ஒன்றில் விநப்பும் ஒன்றில் வேறுபு மாநலீனறிப் புண்ணியபாவ மிரண்டினும் அவற்றின் பயன்களினும் ஒப்ப உவர்ப்பு நீசுழ்ந்துவிடுவேன நறிவின்னன் அவ்விநவினையும் அவ்வாறெப்ப நீகழ் தலே ஈண்டு இருவினையொப பென்றதமருப பொருளென துண்ணுணரவாற் கண்டு கொள்க. \* \* \*

“இனி, இருவினைகள் (1) பசு நல்வினை-தீவினை என்றஞ் (2) சிவ நல்வினை-தீவினை என்றும் இருவேறு வகைபபடும. எனவே இருவினையொப்பும் அவ்வாறு “பசு நல்வினை தீவினைகள் தம்மு ளொத்தலாகிய இருவினையொபபென்றும், (2) சிவ நல்வினை தீவினை கள் தம்முளொத்தலாகிய இருவினையொபபென்றும் இருவேறு வகைபபடுமெனபத உம் பெறமும். சிவநல்வினை தீவினைகள் தம்முளொத்தலாவது சிவ நல்வினையும் தீவினை போலத் தமது முதலுபகாரததை மறந்து பிறவிக்கேதுவாய்ப பசுபோதம் முனைத்துச செய்யப்படுவதொன்றெனத் தெளிந்த உவர்த்துவிடுவோனது அறிவின்னன் அவ்வாறறு னெப்ப சிகழுவது. இவ்விருவகை யிருவினையொப்புள், முன்னையது பக்குவத்தா னிக மும் பசுபுண்ணியத்தினும் சிகழ்வனவாயுளவென மேற்கூறப்பட்ட அபுத்திபூர்வம புத்திபூர்வமென்னும் பொதுச்சிவபுண்ணியத்தான உண்டாவதாய், மலபரிபாகததைத் தோற்றுவிக்குமுகத்தானே மறத்தாற்மெனபபடும முதறசத்திசிபாதததில் சிகழும். பின னாயது, பலதிறப்படுவனவாகிய சத்திசிபாதத்தான் அவ்வாதே நால்வகைப்பட்ட முறையான் சிகழ்ந்து முடிவின்னன் ஞானத்திற கேதுவாமென்றுணர்க.

“இனி, (1) ஞானத்திற்குக் காரணஞ சரியை முதலியனவெனபத உம், (2) சரியை முதலியவற்றுக்குக் காரணம் மந்ததர முதலிய சத்திசிபாதமெனபத உம், யாண் டும் விளங்கிக் கிடந்தன. இவையெல்லாவற்றிற்கும் (3) மூலகாரணமெனப்பட்ட பக்குவமாவது தமக்குரிய சோபானமுறையானன்றி யறியமாட்டாததோ ரியல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கு அம்முறையான சிகழும் அறியவல்லுதலேயா மென்பது மேல் ஆண் டாண்டுக் கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்துகொள்க. (4) அவ்வலுத்தறதுக் காரணம் கேவலக்கிடையினும் நீங்காது உடனுயி நீன்று நோக்கிவரும் முதல்வனது கருணைநோக் கத்தின் அடிப்பாடென அறிக” (மாபாடியம் - 8-1 - பக, சநக - சநச). 819

வேறு

2718. உலகியல் வேதநா லொழுக்க மென்பதும்

நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதும்

கலிவா யமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்

பலர்புகழ் தென்னவ னறியும் பான்மையால்,

அஉ0

வேறு

2719. அலரும் விசைசூழ் பொழிற்காழியு ளாதி ஞானம்  
மலநந் திருவாக்குடை வள்ளலா ருள்ள வண்ணம்  
பலரு முணாந்துய்யப் பகர்ந்து வரைந்தி யாற்றில்  
நிலவுந் திருவேடு திருக்கையா னீட்டி யிட்டார்.

அஉக

2718. (இ - ள்) உலகியல்...என்பதும் - உலகாசாரமாகிய நடை வேதநூலின் விதித்த ஒழுக்கமே என்பதனையும் ; நிலவுந் ..நெறியது என்பதும் - அழியாத நிலவுகின்ற வீடுபேறடையும் உண்மைநெறி சிவநெறியேயாகு மென்பதனையும் ; கலதி... ஆயினும் - கேடு பெறும் வாய்ப்பினையுடையாராகிய சமணர்கள் அறியமாட்டார்கள் எனினும் ; பலாபுகுத...பாணமையால் - பலராலும் புகழப்படும பாண்டியன் அறியும் பாண்மையினாலே,

அஉ0

2719. (இ - ள்) அலரும் ..வள்ளலா - பூக்கள் மலாதலால் உளதாகும் மணம் சூழ்ந்த சோலைகளையுடைய சிகாழியில் அவதரித்த சிவஞானம் மலரும் திருவாகுகளையுடைய வள்ளலாராகிய பிள்ளையாரா ; உள்ளவண்ணம்...உய்ய - உண்மைப் பொருள் நிலையினைப் பலரும் அறிந்த உய்யும்படி ; பகாநது வரைந்தது - அருளிச்செய்து எழுதுவதது ; நிலவுந் திருவேடு - என்றும் அழியாத மெய்ப்பொருளினே உடைய அத் திருவேட்டினே ; யாற்றில் - வைகையாற்றிலே , திருக்கையால் நீட்டி இட்டார் - தமது திருக்கரத்தினிலே நீட்டி இட்டருளினார்.

அஉக

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2718. (வி - ரை) உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம் - வேதநெறி.

மேய்ந்நெறி சீவநெறியே - சைவநெறி ; சிவாகமநெறி. “வேதநெறி தழைத் தோறக மிருகசைவ தழைவிளங்க” (1899) ; “சைவமுதல் வைதிகமுந் தழைத் தோறக” (1920) எனறு இப்புராணத்தொடக்கத்திலும் பிள்ளையார் திருவவதாரத்தினும் குறிப்பித்த இருபெரும்பொருள்களும் விளக்கமுற்று உலகியல்வரும் இடம் இஃதே ஆதலின் ஈண்டு இதநீரூப்பாசுரக் கருத்தாக இவற்றை எடுத்துக்காட்டியருளியது ஆசிரியரது தெய்வீக கவிகலம் இறைவர வேதங்களை உலகாக்காக உணர்த்தியருளினார் எனவும், ஆகமங்களைச் சத்திநிபாதுமுடைய பக்குவான்மாகக்கருக்காக உணர்த்தியருளினார் எனவும் காண்பா.

கலதிவாய் அமணர் காண்கிலார்கள் - அமணர்கள் வைதிகநெறி ஒழுக்கின் வாராதவா ; அதனால் அதனின் மேம்பட்ட சைவநெறியினும் வாராா ; ஆதலின் அவற்றின் உண்மைத் திறத்தை உணராத புறச்சமயிகளாவா ; ஆதலின் இந்த இருநெறியினையும் உணராத அருளபபட்ட இத்திருப்பதிகம் அமணர்களுக்கு அறிவுறுத்தத்தக்கன்றி, முதலவனையறியும் தன்மை தன்னிய பகருவமுடைய தென்னவனை அறிவுறுத்தித் தேறறுத்தருகமுந் ஞானோபதேசமாம் என்பது ; “மன்ற பாண்டியன் கேட்கக் கிளக்கும் மெய்ஞ்ஞானம்” (இருபா - 2) என்பது ஞானசாத்திரம் ; “தென்னவனறியும் பாண்மையால்” என்பதும் காண்க.

அமணர் காண்கிலார்க ளாயினும் - தென்னவன் அறியும் பாண்மையால் - வைகைக் கரையில் கின்று இத்திருப்பதிகம் அருளப்பட்டது ; நீரில் உடன் ஓடாது நிற்கவல்லது மெய்ப்பொருள் என்று வாதத்தினை முற்பட்ட அமணாமுன்பு அரசனுக்கு மெய்ப்பொரு ளிதுவென்று காட்டி அறிவுறுத்ததற கெழுந்தது ; அமணர்களும் முன்னின்றனர் ; அருளிப்பாட்டினையும் கேட்டனா. ஆனால் பகருவயின்மையின் அவர்கள்

அதன் உண்மையினைக் காணும் ஆறாவிலர்; ஆதலின் அரசன் அறியும் பான்மையாற பிள்ளையாருளினா என்க. அமணர் தேறமவும் தேருத அபக்துவ நிலையுடைய ஈனாக னாதலின் (2741) பிள்ளையார் அவர்களைப் பொருட்படுத்தாது ஈரசனை அறிவுறுத்தியருளினர்; பக்துவயில்லாதார்க்கு ஞான முணர்த்தற்பாலதன்று எனமும், உணர்ந்திலும் அவர்கள் காணும் ஆறாவிலர் என்றும், வரும் உண்மைகளும் உணரத்தப பட்டன.

கலதி - கேடு; வாய்; வாய்ப்பினைபுடைய. கலதி - மூதேவி என்றரைப்பாரும், கலகரு செய்யும் என்றரைப்பாருமுண்டு; காண்கிலார் - காணும் வல்லமையில்லாதாரா; “அருககனேர் நிற்றலு மல்லருளே காணாக்கு” (போதம் 11 - 2) என்றபடி ஞாயிறு முனனின்து ஒளி செய்யினும் குருடா காணமாட்டாமைபோல; கில் - ஆறறுணாததம் இடைச்சொல்.

பலர் புகழ் - பலராலும் என்க முதறும்மை தொக்கது. புகழ் - புகழப்படும். செய்ப்பாட்டுவினைவிருதியும் தொக்கது. “பலாபுகழ் ஞாயிறு” (முருகு); பலர் - உண்மை அறியும் பான்மையால் - பகர்ந்து என வரும் பாட்டுடன் கூட்டுக. பான்மை - பண்பு; அறியும்படி என்க. பான்மை - கியதி - பகருவம் - ஊழ் என்றுகொண்டு அப்பானமை பொருந்தியமையினுலே என்றலுமாம். 820

2719. (வ - ரா) இப்பாட்டுச் சில பிரதிகளில் “வெறியா பொழில்” என்ற (844 = 2742) பாட்டின்கீழ்க் காணப்படுகின்றது; அதுவும் ஓரமைதியுடையதென்று தேன்றுகிறது; சரித்தொடர்பும் யாப்புத்தொடர்பும் பிரவும் கருதிக.

ஆதிஞானம் - ஆதியினது ஞானம்; ஆதி - சிவன்; ஆறமவேறுறமைத்தொகை, ஆதியினால் அருளப்பெற்ற ஞானம் என மூன்றனுருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையாகக் கொள்ளலுமாம்; ஆதியாகிய - எல்லா ஞானங்கட்கும் மேலாகிய - ஞானம் எனப் பண்புத்தொகையாகிய யுரைப்பினு மமையும்.

ஆதிஞானம் மலரும் தீரவாக்கு - மலர்தல் - வெண்பபட்டு விரிதல். வாக்கு - வாக்கினின்ற வரும் அருளிப்பாடு; ஆகுபெயர்.

அலரும் விரைதழ் பொழிற்காழ் - மலர்களினின்றும் அலரும்போது மணம் விரிந்த எங்கும் பரவுதலேபோலப் பிள்ளையாரது வாக்கினின்றும் வெளிப்பட்டுச் சிவ ஞானமணம் உலகெங்கும் விரிந்த கமழும் என்ற குறிப்புப்படக் கூறிய கவியம் காண்க; இதனை இறைச்சிப்பொருள் என்க. “நாயினே னிருந்து புலம்பினு விரைநி லம்புரி பரமாதந கோயில், வாயினே ரருமபு மணிமுருக கலர வளரிளஞ சோலைமாந தளிர்செந, தீயினே ரருமபும பெருமபறப புலியூ” (சுருஞர் - திருவிசைப்பா - 8) என்புழிப்போலக் காண்க பொழில் - உலகம் என்ற பொருட்குறிப்பும் தருவது காண்க. “பொழிலேழுந் தாங்கி நின்ற”; “வழ்பொழிநு மேழ்மலையு மாயினுன் காண” (தேவா).

வள்ளலார் - பகர்ந்து - வள்ளலாராதலின் என்க காரணக் குறிப்புப்பட வோதினார்.

உள்ளவண்ணம் - உள்ளவண்ணத்தை - மெய்ப்பொருள் சிவையினே; இரண்ட னுருபு விரிக.

பலரும் உணர்ந்துய்ய - “மன்னவ னறியும் பான்மை”யால் (2718) பலரும் உணர்ந்தய்ய என்றது, “மன்ன னுயிர்த்தே மலாதலை யுலகம்” என்றபடி மன்னவன் வழிநிற்கும் உலகையினர் அவன் அறிந்த பான்மைகண்டு உணர்ந்து உய்ய. மன்ன னொருவனை உய்வித்தால அவன்வழியே பல்லுயிரும் உய்யும்; அவற்றை வேறு தனித்

தனி உய்விக்க வேண்டா என்பது குறிப்பு. பலரும் - “பலர்புகழ் மன்னவன்” (2718) என்று குறித்த, அவன்வழி யவர்களாகிய பலரும் என்க. அங்கு வைகைக்கரையினிற் ற அமணரல்லா வேளையோரும் அவாவழியாகிய உலகரும் “பூதபரம்பரை பொலிய” (1899).

உய்யப் பகிர்ந்து - பலரும் உய்க என்று திருவுள்ளஞ் சிறுத்தித்த. பாவித்து எடுத்துச்சொல்லி; ஆசாரியனது உபதேசத்தின் முன் அவனது சதபாவனை இன்றி யமையாது வேண்டப்படும். “திருமூல வாக்கால் பாவனையால் மிகுதலால்” (சிவப் - 8).

வரைந்து - வரையச் செய்து; வரைவித்து. பிறவினைவிடுதி தொக்கது. “வரு மறைச்சொற நிருப்பதிக மெழுதுமனப்”ராகிய (2806) சம்பந்த சரணுலையரால் எழுதுவித்தது என்க.

நீருளே யாந்நில் - இட்டார் - என்று கூட்டுக. யாந்நில் நிலவும் என்று சொற கிடக்கை முறைபற்றியே கொண்டு, யாறறோடு சென்றொழியாது எதிர்சென்று, அன்று முத லின்றனளவும் இனிமேலும் என்றும், உயிர்களுக்கு உண்மைகாட்டி நிலவும் என் றலுமாம்.

நீட்டி - நீளச் செல்லுமாறு பணித்தது என்பதும் குறிப்பு. நீளுவித்தது என்க.

இட்டார் - இடுதல் - சேர்த்துதல்.

821

## VII திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீநுப்பகராம் - பண் - கவுச்சிகம்

வாழக வந்தணர்; வானவ; ரானினம்;  
வீழ்க தண்புனல்; வேந்தனு மோறுக;  
ஆழ்க தீய; தெல் லாமர னுமே  
சூழ்க; வையக முந்துயர் திகவே.

(1)

அரிய காட்சிய ராய்ததம தகைசோ  
எரிய; ரேறுகந் தேறுவா; கண்டமும்  
கரியா; காடுறை வாழ்ககைய; ராயினும்  
பெரிய; ராரறி வாரவாப் பெற்றியே?

(2)

வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே  
தந்தை யாரொடு தாயிலா; தம்மையே  
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்ப்பரால்;  
எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யாகொலோ?

(3)

ஆட்பா லவர்க்கநுநம் வண்ணமு மாதிமாண்பும்  
கேட்பான் புகிலள வில்லை; கிளக்க வேண்டா;  
கோட்பா லனவும் வினையும் குறுகாமை யெந்தை  
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிலை கேட்க தக்கார்.

(4)

ஏதுக்க ளாலு மேடுத்த மொழியாலு மிக்துச்  
சோதிக்க வேண்டா; கூடர்விட்டுள நெங்கள் சோதி;  
மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்வின்;  
சாதுக்கண் மிக்கீ ரிழையே வந்து சார்மின்களே.

(5)

ஆடும் மெனவும் மருங்குற்ற முறைத்த வேதம்  
பாடும் மெனவும் புகழல்லது பாவ சீங்கக்  
கேடும் பிறப்பும் மறுக்கும்மெனக் கேட்ட ராகில்  
ஊடுந் திறத்தார்க் கருளல்லது நாட்ட லாமே?

(6)

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல  
படிசேர்ந்த பாலகொண்டக் காட்டிடத் தாழை பண்டு  
முடிசேர்ந்த காலையற வெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி  
யடிசோந்த வண்ண மறிவாசொலக் கேட்டு மனதே.

(7)

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்  
ஏதப படாமை யுலகத்தவ ரேததல் செய்யப  
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பெரிந்த  
“ துதன் னெலிமலை ” யென்றே கலிக்கோவை சொல்லே!

(8)

பாராழி வட்டம் பகையா னலிந்தாட்ட வாழிப  
பேராழி யானதுடா கண்டருள் செயதல பேணி  
நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்ட வரிக்குப்  
பேராழி யீரத புகழும் புகழுற தன்றே.

(9)

மாலா யவனும மறைவல்ல காண்மு கணும  
பாலாய தேவர் பகரிலலமு னுட்டல் பேணி  
காலாய முந்தீர் கடைந்தார்க் கரிதா யெழுந்த  
ஆலால முண்டம கமராக்கருள் செய்த தாமே.

(10)

அற்றன்றி யந்தண் மதுரைத்தோகை யாக்கி னுணும்  
தெற்றென்று தெய்வத் தெளியா கரைக்கோலை தெண்ணிப்  
பற்றின்றிப் பாங்கெதிரீ விரவும் பண்பு நோக்கிற்  
பெற்றென் றுயாதத பெருமான பெருமானு மன்றே.

(11)

நல்லாடிகள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்த னல்ல  
எல்லார்க ளும்பரவு மீசனே யேதது பாடல  
பல்லாடிக ளும்மதிக்கப் பாசுரஞ் சொன்ன பததும்  
வல்லார்கள வாறே ருலகாளவும் வல்ல ரன்றே.

(12)

திருச்சிற்றம்பலம்

(10) மறைவல்லவ-

(11) பாங்கெதிரீவினாரவும் - பாங்கெதிராவீனாரவும் - என்பனவும் பாடல்கள்.

பதிகத் துறிப்பு :—பக்குவான்மாக்களுக்கு வேதநெறி ஸைவநெறிகளின் மெய்ப்  
பொருள் விளக்கமாகிய ஞானோபதேசம் செய்தது (2818) என ஆசிரியர் காட்டியருளு  
தல் காண்க.

துறிப்பு :—இத்திருப்பதிகம் பன்னிரண்டு திருப்பாட்டுக்களைக் கொண்டது ;  
சிவாகமங்களின் ஞானபாத முடிபாய்ச் சிவஞானபோதத்துள் வடித்தெடுத்துக் காட்டப்  
படும் பன்னிரண்டு குத்திரங்களின் கருத்துக்களையும் எடுத்துக்காட்டும் சிறப்பினை  
உடையது ; பொது சிறப்பு என்ற இருதன்மைகளைக் காட்ட முதன் மூன்று பாட்டுக்  
கள் ஒரு யாப்பும் சந்தமும் ஆகவும், ஐனையவை வேறு யாப்பும் சந்தமுமாகவும் இரு



பிரிவினதாயமைந்த சிறப்புடையது. இவ்வாறிரண்டியலின் அமைந்த திருப்பதிகம் இஃதொன்றேயாம். இவ்வியலினை இப்பதிகத்துக்குமேல் 22 பாட்டுக்களில் பேருரை செய்தருளிய ஆசிரியர் பெருமானும் இவ்விருவகை யாப்பினு லமைத்தருளுவதும் காண்க. தெய்வத் தன்மைபுடைய ஆசிரியா பெருமானால் விதத்து உள்ளவண்ணம மெய்ப்பொருண் முடிவு என்று பாராட்டப் பெற்றதோடு பேருரையும் விரித்துரைக்கப் பட்ட சிறப்புடையது. “திருப்பாகரம்” என்ற தனிச் சிறப்புப்பெயர் பெற்ற திருப் பதிகம்; “பாகரஞ் சொன்ன பததம்” (தேவாரம் - 12); “பாகரம் பாட வுற ரூர்” (2716); “மெய்ப்பாகரத்தை” (2742). பாசமயங்கள் பாறவும் முதல்வனைய ரியும் தன்மையிற் சிவநெறி விளக்கமுமாகப் பரபக்கம் சுபக்கம் என்ற இருதன்மை யில் விளங்குவது. (1) பாசமய கிராகரித்து (2) நீறுஆகும் காதலனைப் பெற (1917) வரங்கிடந்து பெற்ற சிவபாதவிருதயரின் வரம் ஒருங்கே நிறைவேறிய சிறப்பு இத் திருப்பதிகத்துக்குரியது; இப்புராணமுடிவில் “எங்களை வாழ முன்னு னேடு வைகையினி லிட்டார்” (8128 = 1230) என்று தமது ஒப்புயாவதற் அருளாசி மொழியாலே அன்றுபோலவே என்றும் உயிர்களை வாழ்விகடும் சிறப்புடையதென்று ஆசிரியர்பெரு மானால் கிளைவுகொண்டு பின்னரும் விதந்தெடுத்தோதப்பட்ட சிறப்புடையது. இதனை “மெய்ஞ்ஞானம்” என்று போற்றினார் அருணந்தி சிவாசாரியார். இன்னும் இவ்வாறு எண்ணுதற்குரிய பதபல சிறப்புகளையும் கண்டுகொள்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—இத் திருப்பாட்டுக்களைத் தனித்தனி எடுத்தபு பொழிப்புரையும் கருத்தாரையும் ஆசிரியர் உரைத்தருளிய 22 பாட்டுக்களும் மேல் உரை விரிக்கப்படுமாதலின் ஏனைப் பதிகங்களுக்குப்போல ஈண்டுப் பதிகக் குறிப்புத் தரப்படவில்லை.

[“வாழ்க வந்தணர் வானவர் ஆனின்”]

2720. “அந்தணர், தேவரா னினங்கள் வாழ்க”வென்

நிந்தமெயம் மொழிப்பய னுலக மின்புறச்

சந்தவேள் விகண்முதற் சங்க ரர்க்குமுன்

வந்தவர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம்;

அஉஉ

(இ - ள்) அந்தணர்...பயன் - அந்தணர்களும் தேவர்களும் ஆனினங்களும் வாழ்க என்று கூறிய இந்த மெயம்மொழியின் பயனாவது; உலகம் இன்புற - உலகுயிராகள் (அன்பு நீங்கி) இன்பமடையும் பொருட்டு; சந்த வேள்விகள் முதல் - சந்தத்துடன் கூடிய மந்திரங்களையுடைய சிவவேள்விகள் முதலாக; சங்கரர்க்கு - சிவபெருமானுக்கு; முன்வந்த...மன்னவாம் - முதன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட அருச்சுனன்களும் ஏனை வழிபாடுகளும் ஆகிய இவை கிளைபெறுதலாம்.

அஉஉ

[“வீழ்க் தண்புனல்; வேந்தனும் ஓங்குக”]

2721. வேள்வி நற்பயன் “வீழ்புன” லரவது

நாளு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலால்;

ஆளு “மன்னனை வாழ்த்திய” தர்ச்சனை

முளு மற்றிவை காக்கு முறைமையால்;

அஉஉ

(இ - ள்) வேள்வி...புனலாவது - நல்வேள்விகளின் பயன் மறை தவிராது பெய்தலாம் என்றருளியது; நாளும்...உறுப்பாதலால் - அது நாடோறும் அருச்சுனைக்கு நல்ல உறுப்பாதலால்; ஆளும் மன்னனை வாழ்த்திய - உலகாளும் வேந்தனை ஓங்குக

என்று வாழ்த்தியது ; அர்ச்சனை...முறைமையால் - அர்ச்சனை முதலாக வரும் இவற்  
றைக் காக்கும் முறைமையினால் ;

அஉரு

[“ஆழ்க நீயது ; எல்லாமா னுமமே சூழ்க”]

2722. “ஆழ்க நீய”தென் றேறதிற் றயனெறி  
வீழ்க வென்றது ; வே“றெல்லா மரன்பெயர்  
சூழ்க” வென்றது தொல்லுயிர் யாவையும்  
வாழி யஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே.

அஉரு

(இ - ள்) ஆழ்க...என்றது - ஆழ்க நீயது என்று ஒதியருளியதன் பொருளாவது  
வேதாகமங்களுக்குப் புறமாயுள்ள நெறிகள் வலிமையற்றொழிக என்றதாம் ; வேறு...  
என்றது - வேறாக எல்லாம அரண் நாமமே சூழ்க என்று அருளியது ; தொல்லுயிர்...  
வளர்கவே - தொன்றுதொட்டு வரும் உயிர்கள் எல்லாம் வாழ்வு தரும் திருவைந்  
தெழுந்தை ஒதி வளாக எனனும் பொருட்டாம்.

அஉரு

[“வையகமுந்துயர் தீர்கவே”]

2723. சொன்ன ‘வையக முந்துயர் தீர்கவே’  
என்னு ரீர்மை யிக்பரத் திறுறுயா  
மன்னி வாழுல கத்தவர் மாற்றிட  
முன்னர் ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர்.

அஉரு

(இ - ள்) சொன்ன...ரீர்மை - சொல்லிய வையகமும் துயர் தீர்கவே என்னும்  
அருள ஆசியின் கருத்தாவது ; இக்பரத்தில்...மாற்றிட - இம்மையிலும் மறுமையிலும்  
நிலைத்து வாழும் உலகத்தவர்களாகிய உயிர்கள் துன்பநீங்கியவாகும் ; முன்னர்...  
...மொழிந்தனர் - இக்கருத்துக்கள் பட முதலில் திருஞான சம்பந்தர் மொழிந்  
தருளினார்.

அஉரு

இந்நான்கு பாட்டுக்களானும் ஆசிரியர்பெருமான “வாழக வந்தனர்” என்ற  
திருப்பாசுர முதற் திருப்பாட்டுக்கு உரை வகுத்தருளினார் ; திருப்பாசுரப் பாட்டின்  
அடிக்களைத் தனித்தனிப் பிரித்து அவை இன்ன கருத்துடையன என்று விளக்கி இவ்  
வாறு பின்னியார் மொழிந்தனர் என முடித்துக்காட்டியது உரைத் திறம். இவ்வாறு  
பாட்டுத்தோறும் கண்டு கொள்க. பாட்டின் உரை முடிவிலே குறிப்பதற்கு ஞான  
சம்பந்தர் மொழிந்தனர் (2723) ; வாழத்தினா சண்பை ஆண்டகை யாரவா  
(2725) ; பூதநாய வேந்தர் அருளினர் (2729) ; என்றனர் சண்பை காவலர்  
(2731) ; சண்பை அரசர் அருளினார் (2735) ; என்றனர் கொள்கை மேலோர்  
(2736) ; என்றனர் பின்னியார்தாம் (2737) ; என்றரை செய்தனர் யாவும் ஓதா  
துணர்ந்தார் (2738) ; என்றனர் வேதவாயா (2739) ; வெறுத்து வேந்தர் வைத்  
தார் (2740) ; என்றனர் ஞானமுண்டார் (2741) ; சண்பையர் வேந்தர் (2742)  
எனப் பன்னிரண்டு திருப்பாட்டுக்களுக்கும் பாட்டுக்கொன்றாகப் பன்னிரண்டு முடிபுகள்  
காட்டிப் பின்னியாரது திருப்பெயரைப் பன்னிரண்டு வகையாகக் கூறிப் போற்றிய  
திறமும் கண்டுகொள்க.

புறத்தேயொளிதரும் சூரியர்கள் பன்னிருவராதலின் அக்குறிப்புப்பட அகஒளி  
தரும் ஞானசூரியராகிய பின்னியாரும் சிவஞான விளக்கம் செய்யும் ஈண்டுப் பன்னிரு

வகையாற் போற்றப்பட்டனர் என்க.\* “மாககள் சிந்தையுட் சார்ந்து சிந்த, பொம்  
சிய விருளை யேனைப் புறவிருள போகரு கின்ற, செநகதி ரவன்போ னீக்குந் திருத்  
தொண்டர் புராணம் (10); திருக்கோயில்களிலும் திருமடங்களிலும் திருவெம்பாவை  
திருப்பொற்சுண்ணம் என்ற திருவாசகங்களை ஒதி வழிபடுங்காலத்துப் பாட்டுத்தோறும்  
மணிவாசகப் பெருமானைப் புகை ஒளி அமுது காட்டிப் பூசிக்கும் சைவமரபு வழக்கு  
இகருநிப்பினைத் தருவது. அமமரபு வழாமை ஆசிரியா இவருக் காட்டியருளிய திறமும்  
காண்க. “நகுபா சுரமுத லுரைசெய் தலினு னவிலுரை யாசிரியன், கீடிய பரசமயக்  
ருழி வீழ்ந்தவர் நீப்பப் போதனைசெய் கிலையாற் போத காசிரி யன்னிவை நிகழ்தோறு  
நிகழ்தோறும், ஆடிய ஞானத் திறனுற லானஞா னாசிரியனு நீ” (சப - பரு-9); “புலி  
யிற பதநிசெய் மார்க்க மறிந்தவரா...விமலா கீ யவதாரஞ செய்யாவிடி னெனமேய”  
(தால் - 10) என்று இக்கருதகங்களைக் காட்டி மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை  
அவர்கள் சேககிழார் பிள்ளைத் தமிழிற் பாராட்டியமை காண்க.

2720. (வி - ரை) என்று இந்த மெய்ம்மொழி - “வாழக வந்தணர் வானவர்  
ஆனினம்” என்ற பதிகத்தின் முதற்பாதம். பதிகம் மெய்ம்மொழி எனப்பட்டது.

பயன் - மன்ன ஆம் என்று கூட்டுக. மன்னுதல் மொழியின் பயனாம் என்க.  
மன்னுதல் பயன் என்பது கருத்து.

உலகம் - உயிர்கள், இன்பத் துன்பங்களை அடைவன அவையேயாகலான்.

இன்புற - இன்பமடையும் பொருட்டு. இன்புற - வழிபாடு மன்ன என்க.  
உலக மின்புறம்பொருட்டுச் சிவனது வழிபாடு செய்யக்கடவது என்றபடி; மன்னு  
தல் - இடையறாது நிகழ்தல்.

சந்த வேள்விகள் முதல் - அர்க்கீசனை - வழிபாடு - என்க. சந்த வேள்வி - சந்  
தசகளுடன் கூடிய வேதங்களில் விதிக்கப்பட்டனவும், உரிய சந்தசுடன் உசசரிக்கப்  
படும் மந்திரங்களைக் கொண்டனவுமாகிய வேத வேள்விகள். “வேத வேள்வியை நிக்  
தனை செய்துதல், ஆத மில்லி யமனெடு தேரரை, வாதிஸ் வென்றழிக் கத்திரு வுன்  
ளமே” என்று தொடக்கத்தில் இறைவா திருவுள்ளக் குறிப்பு (அனுக்ளை) பெற்றமை  
காண்க. அர்க்கீசனை வழிபாடு - அாச்சனைகளும் ஏனை வழிபாடுகளும், இவை சிவாக  
மங்களின் விதிக்கப்பட்டன.

அந்தணர் - பாரார்த்தமாகிய வேத வேள்விக்குரிய வைதிகர்களும் ஆகம் வேள்விக்குரிய  
சிவ வேதியர்களும் அடங்க அந்தணர் என்றார். உலகமின்புற இவ்வேள்விகள்  
செய்யப்படுதலின் இவர்கள் முனிவா - அந்தணர் - எனப்பெறுவாகள். சிவபாதவிருத

\*இப்பன்னிரு திருப்பெயர்களுமே ஆசிரியர் போற்றியவாறு தினமும் போற்றி  
அருச்சிப்பதற்கு எளிதாய் கிளைவுகூர்தம் பொருட்டு யாககப்பட்ட பன்னிரு பெயர்க்  
குதி என்னும் துவாதக நாமார்க்கீசனைத் தோத்திரம் :—

திருஞான சம்பந்த தேவே போற்றி ;	மெய்ம்மை சேர் வேத வாயாய் போற்றி ;
அருளுறு சண்பை யாண்டகை போற்றி ;	வெம்மைதீர் வெங்குரு வேந்தே போற்றி ;
விளங்கிய பூந்தராய் வேந்தே போற்றி ;	உணையருண் ஞான முண்டாய் போற்றி ;
கனங்கயில் சண்பைக் காவல் போற்றி ;	விமலமார் சண்பையர் வேந்தே போற்றி ;
அரணுறு சண்பை அரசே போற்றி ;	எனுமந் தான்கா மித்திருப் பெயர்த்துதி
விரவிய கொள்கை மேலோய் போற்றி ;	தனைமனமொன்றிகாடொறுஞ்சாந்துவோர்
பெம்மா னிவனெனும் பிள்ளை போற்றி ;	இம்மைவி னின்பான் செய்தி
ஓதா தன்மைக ளுணர்ந்தாய் போற்றி ;	மெய்ம்மைவீட் டின்பமு மேவுவர் திடமே.

யர் - கமிஷ்னியார் - திருவிவகரர் முதலியோரும், புத்தத்தினையார் முதலியோருமாம். “மறை முனிவர் முத்ததலம்” (1958). “ஆதி மாமறை விதியுலா வாறும் வேணி, நாத னாரமுன் னாகவே புரிபுலம் வேன்வி, தீது நீங்கரீர் செய்யவுத்திருகரு மலத்தா, வேத வேதிய ருளவருஞ் செய்யவும்” (2327); “கறாறு கெரியோம்பிக் கவியை வாராமே செற்றார்” (தேவர்); “திண்ண யந்தணர்” (359) முதலியவற்றின் கருத்துக் கள் காண்க; இக்கருத்தினையே “அந்தண ரென்போ ரதவோர்மற் றெவ்வயிரீகீர்த்தி செத்தண்மை பூண்டொழுக லான்” (குறள்) என்றருளிந்ந் திருவள்ளுவரும். ஈண்டும் “உலகமின்புற” என்றது காண்க. இக்கருத்துக்களை மனங்கொள்ளாது அந்தணர் என்பதனை வெறும் இடுகுறியளவான சாதிப் பெயராகக் கொண்டு பேராருஞ்ஞானப் பிழம்பாகிய பிள்ளையார் பாடும் பிணங்கி அபசாரப்பெயர் மாக்களும் உண்டு; அஃது அவர்தம் ஊழின் வலி என்க.

சங்கராக்கீது முன் வந்த - சங்கரா - சுதந்தைச் செயல்பவர் என்பது பொருள். உலகம் இன்புறச் செய்யும் வேள்விக்கும் வழிபாட்டுகரும் முதல்வராய்க் கருதிய இன்பத்தைச் செய்யவல்லவா அவரேயாம் எனபா இப்பெயரார் கூறினார். முன் - முதன்மையாக.

வேள்விகள் - சிவவேளவிகள்; சிறுதெய்வங்களைக் குறித்த வேள்விகளல்ல; சங்கராக்கீது என்ற குறிப்புமிது; இங்கு இவை சமணாக்குமுடையதென்று கூறும் சமணசார்பு பற்றி வீழும் உரைகாரருமுண்டு; அஃது அபிமானம்பற்றிய வெற்றுரையென நொழிக. சமணரை மறுக்கவந்த இவ்விதத்துப் பிள்ளையாரது மூலதனக் கருத்துக்கும் உரைஅருளும் ஆசிரியாபெருமான கருத்துக்கும் ஒருசிறிதும் பொருள் தாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்பானபுகும் உரைகாரர்களை இகழ்ந்தொதுக்கு தலையென்றி வேறு என்னென்று சொல்வது? சங்கராக்கு முன்வந்த வேள்விகளைச் சமணரும் செய்வா என்பது இவர் கருத்தோ? என்று விடுக்க.

ஆனினங்கள் - சண்டைச் சரிதம் காண்க.

822

2721. (வி - நை) வேள்விநற்பயன் “வீழ்புனல்” ஆவது - “வீழக தண புனல்” என்ற பதிகப்பகுதிக் கருத்து வேளவிகளின் நல்ல பயன் மறை - புனல் - வீழ் வது ஆம் என்க. வீழ்புனல் வேள்வி நற்பயனாவது என்று வாழ்த்தியது என்ன? எனில் புனல் நாளும் சிவனது அருசுசுனையின் கலல் அங்கமாதலால் என்க.

நற்பயன் - வேள்விய் பயன் பலவாம். அவற்றுள் நல்லபயன் மறை பெயதல் என்பார் நற்பயன் என்றார்; நல் - நிறப்புக் குறித்தது; ஏனைப் பயன்கள் நல்லவல்ல என்பதன்று. சங்கராக்குச் செய்யும் வேளவிகளின் பயன் எவையும் நல்லவையே ஆம்; “தீது நீங்க” (2327); அவற்றுள்ளே சிறந்த பயன் என்பது.

நல்லறுப்பு - நற்பயன் என்றவாறு ஈண்டும் உறுப்புப் பலவற்றுள்ளும் சிறந்த உறுப்பாம் என்க; ஏனை அங்கங்களாவன - மலா - புகை - ஒளி - அமுது - முதலாயின.

புனல் அருகிலே நல் உறுப்பு - என்றது சிவனது வழிபாட்டில் நீர் இன்றியமையாத் சிறப்புடையது என்றபடி; “புண்ணியகு செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு” (திருமந்திரம்); “பூவோடு நீசுமக்கும் தினையடியா” (பிள். தேவர்); “தயகா விரியி னன்னீர் கொண்டிருக் கோதியாட்டி” “இட்டுக் கொன்வன பூவுள நீருள” (அரசு. தேவர்); “அரிசிற்புனல் கொண்டுவந் தாட்டுகின்றன” (நம்பி - தேவர்); “போதும் பெருவிடிற பசிலையுண்டு புனலுண் டெங்கும்” (11-ம் திருமுறை - கழமல மும். கோவை); “எக்கோமான நனைவிடுவே னல்லேனென் றீர்ப்பக்க

லுங், கொங்கார்பன் மலர்கொண்டு துளிப்புனல்கொண் டநஞ்சிப்பார்” (புகழ்த் துணை-புரா - 2); “சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம், வறகருமேல் வாணோர்க்கு மீண்டு” (குறள்).

அருஞ்சனை - வழிபாட்டின் (திருவீழியிழை வரலாறு ஏயர்கோனார் வரலாறு காண்க.) திருமஞ்சனம் - அருககியம் - பாததியம் முதலியனவாகிய எல்லா அங்கக் களையும் குறிக்கும் பொதுமொழி.

நாளும் - சிவவழிபாடு ஒவ்வொரு நாளும் செய்தல்வேண்டும் - ஒவ்வொரு நாளிலும் உரியகாலங்களில் எல்லாம் செய்தல்வேண்டும்.

வேள்வீ நற்பயன் வீழ்புனல் ஆவது - மழை வேள்விகளின் பயனாகவே வீழ்வது என்ற உண்மை வேத சிவாகமங்களின் கருத்து “மண்ணிற் பெருவேள்வி வளர்தீப புகைநாளும், விண்ணிற் புயல்காட்டும் வீழும் மிழலையே” (பிள். தேவா. குறிஞ்சி - 5); “மறகுறேய் மாடச் சாலை மருங்கினை யொதுங்கு மஞ்சம், அங்கவை பொழிந்த நீரு மாகுதிப் புகைப்பா னாறும்” (836) முதலிய திருவாகுத்துகளின் கருத்தும் தமிழ்ச்சுவையும் குறிப்பும் காண்க.

வேள்வியின் பயனும் வருவது புனல் ஆகும்; அதுவே வேள்வியின் அங்கமுமாம் என்ற இரண்டும் குறித்தமை காண்க.

வீழ்க் தண்புனல் - “வீழ்க்” என்ற சொல் நனமை தரும் அருள்ஆசியாய் வந்த சிறப்பு; மழையினப்பற்றிய சிறப்புரிமையாம்.

ஆறும் மன்னனை வாழ்த்தியது - “வேந்தனு மோங்குக” என்ற பதிகத்தின் பகுதியின் கருத்தும் காரணமும் என்ன? எனில் இது என்க.

முறும் - முதலாகத் தொடர்ந்து வரும் - பெருகி வரும்; இவை - முன் பாட்டிற் கூறிய வேள்விகள் முதலிய வழிபாடுகளைக் காததலால் அவை காரணமாய் நிற்கும் மழையும்.

காக்கும் முறைமையால் - காததற் கடமை பூண்டவன் அரசன் என்ற முறைமை குறிக்க; ஏறிபதநாயனா புராணத்தாலும், புகழ்ச்சோழா புராணத்தாலும் வருமாறு புகழ்ச்சோழர் இந்த அரசு கடமையை நிறைவேற்றிய வரலாற்றினையும், இடங்கழியார் சரித வரலாற்றினையும் ஈண்டுக கருதுக; மனுநீதிச் சோழா சரிதமும் காண்க. இறைவரது வழிபாடு காகரும் வகையால் மழை பெய்யப்பெற்று உலகம் காததல் அரசர் கடன் என்பது “ஏத நன்னில மீரறு வேலி” (3) என்றும், “வையக முற்று மாமழை மறந்து வயலி னீரிலை மாநிலந் தருகோ, முய்யக கொள்கமற மெனகளை யென்ன வொளிகொள் வெண்முதி லாய்ப்பரந் தெங்கும், பெய்யு மாமழைப் பெருவெள்ளத் தவிர்த்துப், பெயாததும் பன்னிரு வேலிகொண் டருளும், செய்கை” (தக்கேரி-திருப்புன்கூ - 2) என்றும்வரும் ஆளுடையநம்பிகளது திருவாக்கானும், “இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னாட்ட, பெயலும் விளையுநந் தொகரு” என்றும், “முறை கோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி, யொல்லாது வானம் பெயல்” என்றும் (குறள்) உடனபாட்டினும் எதிமறையினும் வைத்துக்கூறும் பொய்யாமொழியா கூற்றாலும், பிறவாற்றாலும் உணரப்படும். “ஆயன் குன்று மறுதொழிலோர் தான் மறப்பா, காவலன் காவா னெனின்” (குறள்) என்றதும் இததிருப்பாட்டின் முற் கூறிய கருத்துக்களை வற்புறுத்தும்; “அந்தணா னாரு மறத்துக்கு மாகியாய், சின்னத மன்னவன் கோல்”, “தானந் தவிரிணடுந் தகா வியனுலகம், வானம் வழங்கா தெனின்” என்ற திருக்குறட் பாககளும், பின்னதனை எடுத்து “நேய புகழ்த் துணையார் நீராட்டுக கைதளர்த்தன், றாயருடி மேல்வீழ்த்தார் சோமேசா” என்று

மாதவச் சிவஞான முனிவா தமது சோமேசா முதமொழி வெண்பாவிற காட்டி யருளியமையும் ஈண்டுக் கருதத் தககன.

மன்னன் - வேந்தன் - அன்றி இக்காலத்துக் கொள்ளப்படும் லீன வின் வகனாகிய குடியரசு - முதலிய முறைகள் நம் ஆணைக்கு உடன்பாடில்லாதவை என்க.

823

2722. (வி - ரை) ஆழ்க நீயது என்று ஒதீற்று அயனெறி வீழ்க என்றது - இஃது “ஆழ்க நீயது” என்ற பதிகப் பகுதியின் கருத்தை விளக்கிறது; நீயது - தீமையக்கும் அயல் கொடுக்கின் தொகுதியை; இவை வேதங்களை உடன்பாடாத புறப்புறம், புறம் என்று வருக்கப்படும்; இவை திருநீறு அகமணி யாகிய சாதனங்களை புடனபடாமையால் நீயது என்றும் ஆழ்க என்றும் ஒதுக்கப்பட்டன. இவை இவ்வாறு பலவாயினும் அவற்றால் வரும் தீமை சிவநிறை சிவசாதன கிந்தை என்ற ஒன்றையாதலானும்; இவை எல்லாம் ஒன்றுபோலவே முறையும் மறத் தொதுக்கப்படுவனவாதலானும் நீயது என ஒருமையாகட்டிக் கூறினா; இதனை அறிவுறுத்தவே “ஆழ்க நீயது என்றோகிறது .வேறெல்லா மரணபெயர் சூழ்க” என்றது எனப் பிரித்துக்காட்டி உரைவருத்தருளினா ஆசிரியர். இக்கருத்துக்களை அறியாது இந்நாளில் இதற்குப்பாடடை ஒதுபவர்கள் “ஆழ்க நீயதெல்லாம்” என்று பிழையாகப் படிக்கின்றனர்; அது தவறு. நீயது - ஆணவமல வின் அமுறைப்பு.

வேறு - அயனெறி வீழ்க என்ற கருத்துக்கு வேறு என் முன சொன்னது தீமையைப் போக்குதல்; மேற்சொல்வது அதன்பின் நன்மையை ஆக்குதல். இவை யிரண்டும் பாசரீகமும் சிவப்பேறுமாக போதம் 10-11 ருத்திரங்குறி மனிதனை கூறப்படும் இருவேறு நிலைகள்.

எல்லாம் - எல்லா வுயிர்களும்; சேதனப் பிரபஞ்சம் என்பா; ஒதி வளாதற குரியவை அவையேயாதலின். “உயி யாவையும்” என்றது ஆசிரியர் காட்டும் பொருள்.

அரண் பெயர் - சிவனது திருநாமத்தை உட்கொண்ட சீபஞ்சாகாரம் எனலும் திருவையறெழுத்து. “ஆழை படுகருமபின் சாறு போல வண்ணிக்கு மைந்தெழுத்தின் நாமத் தானகாண்”, “துஞ்சம் போதுகின் மறத் திருவெழுத் தஞ்சந தோன்ற வருளு மையாறே” (தேவா).

சூழ்க - சூழ்தல் - அமுத என்னுதல்; “ஒதி வளாக” என்றது ஆசிரியர் கண்ட பொருள்.

வாழி - வாழிய என்றது வாழி என்கின்றது.

உயிர் - வளர்கவே - உயிர் வளாதலாவது சிவத்தன்மை பெற்றுப் பொலிவடை தல்; கட்டுறறுச் செததும் பிறதும் உழலாது கட்டு நீங்கிச் சிவத்தன்மையுள் கிறைவாகி நிலைபெற்தல். வளர்க - சூழ்க என்றதன் கருத்து.

வீழ்கவென்று வேறெல்லா மான் பெயர் - என்பதும் பாடம். 824

2723. (வி - ரை) “சோன்ன வையக் முந்துயர் நீகவே என்னும் நீமை - “வையகமும் துயர் நீகவே” என்று பதிகத்துட் சொன்ன தன்மையின் கருத்து; சோன்ன - பதிகத்தினுட் சொல்லிய. நீமை - கருணைத்தன்மை.

துயர் - இகத்திலும் பரத்திலும் பிறவித் துன்பமெனநி நிர்நிதய இன்பமில்லாத தன்மை. “சுழலா துயர்வெயிற சுட்டிடும போது” (தேவா); இகமும் பரமும் இரண்டும் பிறவியற படுதலின் துயர் என்றா;

துயர் மன்னி வாழ் உலகந்தவர் மாற்றிட - பிறவித் தன்பமே பொருந்தி வாழும் உயிர்கள், அதனை மாற்றிப் பிறவாத தன்மையுடைய சிவனெறி யடைந்திடும் பொருட்டு.

மொழிந்தனர் - துயர் தீர்க என்று ஆசி மொழிந்தருளினர்.

இகத்துத் துயர் - பிணி சாக்காடு முதலியவற்றாலும், பரத்துத் துயர் - அலகை முதலியவற்றாலும் காணப்படும்.

முன்னர் - தொடக்கத்தில் ; ஞானோபதேசமாகிய இவ்வருளிப்பாட்டின் மகல வாழ்த்தாகிய இம் முதற்பாட்டில்.

ஞானசம்பந்தர் மொழிந்தனர் - முதற்பாட்டின் உரை முடிந்தமை எழுவாயும் பயனிலையுமாகப் பிள்ளையாரது திருப்பெயருடன் விளைமுறறுத்த தத்து முடித்ததககாட்டினர். இவ்வாறே வளைய திருப்பாட்டுகளினும் கண்டுகொள்க. இப்பதிகம் ஞானசிரியார்த் தன்மையில் வரும் உபதேசம் என்று குறிக்க இப்பெயரார் கூறினார்.

திருப்பாகரம் முதற்றிருப்பாட்டின் தொகைப்பொருள் - ஆசிரியர் காட்டியருளிய வாறு :—இத் திருப்பாகரமாகிய மெய்மொழிப் பயன் உலகுயிர யாவையும் தன்ப நீக்கி இன்பவாழ்வடைதலேயாம் ; அது சங்கராக்குச் சந்த கேளவிகள் முதல் அர்ச்சனை வழிபாடுகள் மன்னுதலாலன்றி நிகழாது ; அவை மன்னுதலின் பொருட்டு, அந்தணர்களும் தேவர்களும் ஆனினங்களும் வாழுக ; அவ்வேளவி யாச்சனை வழிபாடுகளின் பயனாய் விளைந்து அவற்றிற்குரிய நல்லுறுப்பாகிய மழையும் வீழ்ந்து பெருகுக ; அவற்றைக் காக்கும் மன்னவன் ஓங்குக ; அவற்றால் வரும் நலங்களை அடையவொட்டாது கேடுவினைக்கும் அயனெறிகளின் தீமை ஆழ்ந்து அவை தத்தமக்குரிய நிலைகளில் அமைந்தொழுக ; உயிர்கள் யாவும் சிவனாமோதி வளாக ; இவ்வாறு உலகுயிர்கள் துயர் நீங்குக என்றதாம்.

தமக்கெனவன்றி உலகயின்புறம்படி வேள்வியர்ச்சனை வழிபாடுகள் சங்கராக்கு இயற்றுவோர் அந்தணர்களாதலின் அவர்கள் முன்னும், அவ்வழிபாடுகளைச் சிவனியதிப்படி ஏற்றுச் செலுத்தவோர் வானவராதலின் அவர்கள் அதன் பின்னும், வேள்வி வழிபாட்டுக்குரிய சிறந்த கௌரியங்களையும் திருநீற்றினையும் அளித்தலால் ஆனினம் அதன் பின்னும், வேளவி வழிபாட்டின் பயனாய் வந்து அவற்றிற்குரிய இன்றியமையாத உறுப்பாகிய நீரினையும் உலக சாதனங்களையும் தருதலால் (மழை) தண்புனல் அதன் பின்னும், இவ்வெல்லாவற்றையும் காத்தமகன பூணுதலால் வேந்தன் அதன் பின்னும், கேட்டில் வீழாமை முதற்கண் வேண்டப்படுதலின் நீயது ஆழ்தல் அதன் பின்னும், தீமை ஒழிந்தபோது இன்பம் பெறும் சாதனமாகிய அரன்பெயர் சூழ்தல் அதன் பின்னும், துயர்தீர்தலாகிய பயன் அதன்பின்னும் ஓதப்பட்ட வைப்பு முறை கண்டுகொள்க.

இப்பாட்டுப் பின்வரும் ஞானோபதேசத்துக்கு முதற்கண் வைக்கப்பட்ட மகல வாழ்த்து எனக் காண்க. திருக்கயிலாயபதி கோர குருவாய் எழுந்தருளி ஞானவமு தூட்ட உண்டு எண்ணரிய சிவஞானமுணர்ந்த கயிலாய பரமபரையில் வந்த முதல்வராகிய பிள்ளையாரே இவ்ரு ஞானசாரியா ; வைக்கக்கரையே தீட்சாமண்டபம் ; பாண்டியனே பக்குவமுற்ற நன்மாணவகா ; உரைத்தறிவுறுத்திய பொருள் மெய்ஞ்ஞானம் ; “ ஞானத் திரளாய் நின்ற பெருமான் நல்ல அடியாராமேல், ஊனத் திரளை நீக்கு மதுவும் உண்மைப் பொருள்போலும் ” (அண்ணாமலை - பிள் - தேவா) ; “ மன்ற, பாண்டியன் கேட்பக் கிளக்குமெய்ஞ் ஞானத்தின் ” (இருபாவிருபலித் - 2) ; “ எல்லா மாளமுமே சூழிக் ” என்றதனால் வணக்கமும், வாழ்க அந்தணர் என்றதனால் வாழ்த்தும், அராமமே என்றதனால் சாதனமும், துயர் தீர்கவே என்றதனால் பயனும், உறிய திறமும் ;

அான் என்றதனால் சங்கரா காரணனாகிய முதலவனே முதல்வன் என்ற பதியுண்மை யும் இலக்கணமும், எல்லாம் துழ்க் - வையகமும் துயர் நீர்க் என்றதனால் பசுக்களின் உண்மையும் இலக்கணமும்; நீயது-துயர் என்றதனால் பாசவுண்மையும் இலக்கணமும் கூறிய திறமும் என்றிவ்வாறு சிவாகம ஞானபாத முடிபுகள் எல்லாம் பொருநாதக ருநிப்பாலுணர்த்தியருளிய வகையினால் பொருளியலபுரைத்ததலும் என்று இது மூவகை வாழ்த்தும் ஆதல் கண்டுகொள்க.

எல்லாம் - துழ்க்; வையகமும் துயர் நீர்க் - துழ்க் - நீர்க் - "கயவொடு சவ் வொற நீற்ற வியனகோள், இயலு யிடம்பா லெனகு மென்ப" ஆகவின் மூவிடத்தினும் ஐம்பாலினுஞ் செலவதாகிய இவ்விபநகோன பிள்ளைமார அருளிய அன்று நிகழ்காலத திலே குறித்த அப்பயன தநததுமணிப, பிணை எககாலத்தும் சென்று அவ்வாறே அருட்பயன தருவனவாம் என்று காட்டும் திந்ததால் ஆசிரியா பிணை, "என்களை வாழ முன்னு ளேடுவை கையினி லிடடா" (புரா - 1230) என்று நினைவுகொள்ளுக கூறி யருளுதலும் ஈண்டிக் கருதுக; மெயத்திருவாககாதலன் என்றும் என்கும் ஒன்று போலவே பயன்றருமென்க.

இறைவர்ால் உணாவரிய மெய்ஞ்ஞானம் பெற்ற ஞானசாரியா அருளிய ஞான உபதேசத்துக்கு அவவிறைவரது "மெயம்மொழி" பெற்ற ஆசிரியா சேக்கிழார்பெருமா னும் அவ்வாறே கயிலாய பரம்பரையில வந்த உரைவகுத்தருளிய பெருமையும் தெய வக் குறிப்பும் கண்டுகொள்க. 825

["(1)அரிய காட்சிய ராய்த்; (2)தம் தங்கைசேர் எரியர்; (3)ஏறுந் தேறுவர்; (4)கண்டழங் கரியர். (5) காடுறை வாழ்க்கையர்..."]

2724. "அரிய காட்சிய" ரென்பதவ் வாதியைத்

"தெரிய லாநிலை யாற்" நெரி யாரென, உரிய வன்பினிற் காண்பவாக் குணமையாம் பெரிய நல்லடை யாளங்கள் பேசினா;

அஉசு

(இ - ள்) அவ்வாதியை "அரிய காட்சியா" எனபது ஆதி தெரியலா நிலையல் - முன்பாட்டில் அரன் என்று கூறிய அந்த ஆதியைப் பாசஞான பசுஞானங்களால் தெரி யப்படாத நிலைமையுடனும் காரணமாக அரிய காட்சியா என்று சொல்வது ஆம்; தெரி யார் என - அவ்வாறு பாச பசு ஞானங்களால் தெரியமாட்டாதவா என்று அறிந்து, காண் பதற்கு உரிய அன்பின்றித்ததாலே காணும் பகருவமுடைய அடியவர்களுக்கு; உண்மை யாம்...பேசினா - காண உள்ளனவாகும் நல்ல அடையாளங்களை அதனமேல எரியா - ஏறுவா-கரியா-வாழ்க்கையா என்றிவ்வாறு எடுத்திக் கூறியருளினார்;

அஉசு

[ஆயினும் பெரியர்]

2725. "ஆயி னும்பெரி யா" ரவ ரென்பது

மேய விவ்வியல் பேயன்றி, விண்முதற் பாய பூதங்கள் பல்லுயி ரண்டங்கள் எயும் யாவு மிவர்வடி வென்றதாம்;

அஉஎ

(இ - ள்) அவர் "ஆயினும் பெரியார்" என்பது - அம்முதல்வா முதலென்ன அடையாள நிலைகளையுடையவராகக் காணப்படுவவராயினும் அக்காட்சியுள்ளே யடங்கு



காத பெருமையுடையவர் என்று சொல்லப்படுமியல்பாவது ; மேய இவ் இயல்பே யன்றி - மேற்கொண்டருளிய முன்சொன்ன “எரிய” ரா யிருத்தல் முதலாகிய இயல்பு சளை யுடைமையே யல்லாமல் ; விண்முதல்...என்றதாம் - விண்முதலாகப் பரந்த ஐம் பூதங்களும் பலவுயிர்களும் அண்டங்களும் இன்னும் உளவாகிய யாவையும் இவர் பெரு வடிவில் பொருந்துவன என்று கூறியபடியாம் ;

அஉஎ

[ஆரறிவாரீ அவரீ பெற்றியே]

2726. பின்பு “மாறழி வாரவர் பெற்றியே”

யென்ப தியாருணர் வாறுஞ்சேன் றெட்டோண

மன்பே ருந்தன்மை யானென வாழ்த்தினார்

அன்பு சூழ்சன்னை யாண்டகை யாரவர்.

அஉஅ

(இ - ள்) பின்பும்...என்பது - மேலும் அவர் பெற்றியே ஆர் அறிவார்? என்று கூறும் தன்மையாவது ; யாருணாவாலும்...தன்மையா என - யாவருடைய உணர்வி னாலும் சென்று எட்டுத்தெய்வாத நிலைபெற்ற பெரிய தன்மையினை யுடையவர் அவர் என்று ; அன்பு...ஆண்டகையாரவர் - அன்பு சூழ்ந்த சன்னை ஆண்டகையாராகிய அப் பிள்ளையார் ; வாழ்த்தினார் - வாழ்த்தியருளினார் ;

அஉஅ

இம்மூன்று திருப்பாட்டுக்களானும் “அரிய காட்சியார்” என்று தொடங்கும் திருப்பாசரத்தின் இரண்டாவது திருப்பாட்டுக்குப் பேருரை வகுத்தருளினார் ஆசிரியர் பெருமான்.

2724. (வி - ரை) அரிய...என - “அரிய காட்சியராய்” என்ற பதிகப் பகுதி யின் உரை விரித்தவாறு : காட்சிக்குரியர் என்னில அதுபொரு ளென்னவரும் ; “அறி பொரு ளசித்தாம் ; அறியாத தின்றும்” என்றதபோலக் (போதம் - 6 கு) காட்சிக்குரியராயின் அழிபொருளாம். எவ்வாற்றினும் காட்சிப்படாரெனின் பயனின்றும். ஆதலின், இவ்விருவகையுமன்றி உன்பொருளாயப் பாசஞானத்தாலும் பிசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிதாயப் பதிஞானமெனறானே காணப்படுவதாய் உள்ளது அந்த முதல்வனதியல்பு என்பார் காட்சியரியர் என்னாது அரியகாட்சியர் என்றார். பாசஞானத்தார் காணப் படாமை காட்சி நான்கணுள் இரத்திரியக் காட்சி, மானதக் காட்சி, தன்வேதனைக் காட்சி என்ற மூவகைக் காட்சியினு லறியமாட்டாமையும், “வேத சாததிர மிருதி புராண கலைஞானம் விரும்பசுபை வைகரியா தித்திறங்கண மேலாம், நாதமுடி வானவெலாம் பாசஞானம்” என்றதனால் வேத முதலிய சாததிரங்களானும் காணப்படாமையுமாம். இத்திரியங்களும் மன முதலியவையும் மாயாகாரியங்களாதலின் தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட தத்துவப் பொருள்களைக் காட்டுதலின்றி மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவனைக் காண டற்குக் கருவியாகமாட்டா.

இனி, இவ்வாற்றானன்றி, அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற மலசத்திகளை இயம் நியம் முதலிய அட்டாங்க யோக சமாதியான ஒருவாறு கேடுகீழ் ஓரிடத் தொருகாலத் திருத்தாங்கிருத்த மூவிடத்தது முக்காலத்தப் பொருள்களையும் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினே முணர்வு தெரிவது யோகக் காட்சி எனப்படும் நான்காவது காட்சியாம் ; அதனார் காண்பெனின் இதனிலும் ஆன்மபோத முனைப்பு கிற்றலால் இததகைய காட்சிக்கும் அரியர் இறைவர் என்க.

பின் என்னையோ இறைவன் காட்சிப்படும் கிளை? எனின், “ஊனக்கண் பாசமுனை ராப் பதியை, ஞானக் கண்ணினிற் சித்தை காடி” (9 - கு) என்ற சிவஞானபோதக்

கருத்தினிப் “பாசஞா னத்தாலும் பசுஞா னத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரினப் பதினா னத்தாலே, கேசமொடும் உள்ளதே காடி” (1), “கண்டசிவன் தனைக்காட்டி புயி ரும் காட்டிக் கண்ணகிக் கரணங்கள் காணாமல்சிற்பன், கொண்டரனை புளத்திற்கண் டடிகுடிற் பாசம் கூடாது” (5); “உளத்தவன்கு னின்றகலப் பாலே சோகமெனப் பாலிக்குத் தோன்றுவன்வே றின்றி” (7); “அருளின் வழிநின், தஞ்செழுத்தை விதிப்படி புச்சரிக்க மதியருக்க ன்ணையரவம் போற்றேன்று மானமாவி லரனே” (8) என்பனவாதி திறநகனல (8 - ருத்) விரித்த சிவஞானசித்தியார்த் திருவிருத்தங்களும், “தொடர்வரும் அருளி னாலே தோன்றுமா காணு ராயின் உடையவ னடிசேர்ஞான முணர்ந்தலின் தனைத் தலனே” (79) என்ற சிவப்பிரகாசமும் ஈண்டுக் கருத்தத்க்கன.

ஈண்டுத் “திரியக காண்டல, இரட்டுறக காண்டல, தெளியக் காண்டல் எனக் காட்சி மூவகைப்படும். அவை மூன்றும் அதிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டல் மாற திரையானே ஒருவரு சிகழும்; ஏனையோர்க்குச் சோபான முறையாற கேட்டல் சித் தித்தல் தெளிதல் என்னும் மூன்றும் முறையே சிகழவன் ஆகலின் ஆன்மதரிசனத் தைப்பயக்கும் சிவநுபத்தியின ஆனமசதகியைப் பயக்கும் சிவநரிசனம் ஒருநிலையான் வேண்டப்படும்” என்றும், “பசுஞானத்தாலும் பாசஞானத்தாலும் அறியப்படாத முதல்வனை அம்முதல்வனது ஞானக்கண்ணானே தன்னறிவினகண்ணே ஆராய்ந்தறிக; அப்பதிஞானத்தைப் பெறுமாறு யாநானமெனின், நிலமுதல ஶாதவிரூபிய பாசக்கூட் டம் (காரியப் பிரபஞ்சம்) நின்றது நிலலாது பரந்த திரிதற்கண் அதிவேகமுடைய பேய்த்தேரி வியல்பிற்றாயக கழிவதென்றறிந்த நீநகவே, அப் பதிஞானம் பிறவித்துய ராகிய வெப்பததுக்குக் குளிராத சிதூலாய் வெளிப்பட்டு வளங்கும். அநநனம் வின் கிய ஞானத்தான் ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி சலியாமைப் பொருட்டு அப்பொருள் பயக் குத் திருவஞ்செழுத்த அவ்விதிப்படி அறிந்த கணிகைப்படும்” என்றும்வரும் (9 - ரு) மாபாடியமும் கருதக.

இனி, இக்காட்சி யருமையாதலன்றி எளிமையாதற்கு “ஏகனாகி யிறைபணி சிற்ற”லும் (10) (அரன்) “காண வுள்ளததைக் கண்டு காட்டலும்” (11 - ரு) வேண்டப்படு மென்பது ஞான சாத்திரம். மேலும் இவ்வியலபெல்லாம் சிவாகம முதலிய ஞானசாத்திரங்களால் அனுபவமுள்ள தேசிகர்பால் அடுத்தக கேட்டுணரத் தக்கன.

அவ் ஆதிசய - அகரசு சுட்டு. முன்பாட்டில் “அரன்” என்று குறிகைப்பட்ட அந்த என் முன்னறிசுட்டு. அரன் - சங்காரகாரணன். அவனே ஆதி என்பது “அநத மாதி” “சங்கார காரணனுய்ள முதலையே முதலாகவுடைத்த இவவுலகம்” என்று சிவஞானபோத முதறகுத்திரத்தன நாட்டப்பட்டது காண்க.

தேரியலா நிலையால் தேரியாள் - தேரியலா நிலை - தெரிவிக்கமாட்டாத நிலைகள். இவை பிரம விட்டுணுககன் தெரியப்புக பசுபோத முறப்பட்ட நிலைகளும், புத்தர், சமணர் முதலிய புறச்சமயத்தோர் காணமுயலு நிலைகளும், அத்தகைய பிரவுமாம். தேரியாள் - தெரியப்படாதவர் எனச் செய்பமாட்டு வினையாகக் கொண்க.

என - என்று அறிந்தவர்களாகி.

உரிய அன்பினிற் காண்பவர்க்கு - நால்வகையுள் தீவிரத சத்திசிபாதமும் மல பரிபாகமும் அடைதற்குரிய அன்பு முதிர்ந்த காணும் அடியவர்களுக்கு. அன்பினில் - அன்பினுலே - அன்பு துணையாக; நான் காண்கின்றேன் என்பதின்றி அவன காட்டு கின்றான் என்ற அன்புநிலை காரணமாக; “ஆர்வமுன் பெருக வாரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே” (777) என்ற நிலை; அன்பினுள்ளே அனை வெளிப்படக் காண

புலர்க்கு என ஏழனுருபாக வைத்த உரைப்பினுமமைபும். “உன்னத்திற் றெளிந்திற் அன்பின் மெய்ம்மை யுருவினைப் புவவன்பி னுள்ளே மனனும், வெள்ளஞ்செஞ் சடைக் கறறை நெறற்ச செநகண் விமலரையும்” (புரா - 1023).

“நல்லசிவ தன்மததால நல்லசிவ யோகததால  
நல்லசிவ ஞானததால் நானழிய - வலலததால்  
ஆரேனு மனபுசெயி னாகே தலைப்படுகாண  
ஆரேனுங் காணு அரன்” —(களிற் - 15)

என அரிய காட்சியராகிய அரன் காட்சிப்படும் நிலையினை ஞானசாததிரம் கூறுதல் ஈன முச் சிநுதிக்கதக்கது. “காட்டுவித்ததா லாரொருவா காணு தாரே” (தேவா); “அப்ப டிப்பு மந்நிறமும் மவ்வண்ணமும் அவனருளே கண்ணாக காணி னல்லால்” (தேவா); “அவனரு ளாலே யவன்றா வண்ணங்” (கிருவா) என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் அக் காட்சி அவன் காட்டினாலன்றிக் காணற் கரிதாநன்மையை விளக்குவன. அவன் அவ்வாறு காட்டுதற்கு அனபும் பகருவமும் காரணமென்க. இவற்றினியல்புகளை முன் (2717) உரைத்தாம். அவனருளை நாடினாகரு அவனருட் சத்தியால் காட்சிப்படுவர் என்க.

உண்மையாம் பேரிய-நல் அடையாளங்கள் - இவை இத்திருப்பாட்டில் மேல் (1) அங்கைசேரி எரியர் என்றும், (2) ஏறுந் தேறுவர் என்றும், (3) கண்டழங்க சரியர் என்றும், காடுறை வாழ்க்கையர் என்றும் கூறினவாம்.

உண்மை ஆம் - பேரிய நல் - உண்மை - உள்ளன - அழிவில்லாதன என்பது; பேரிய - தம்பரமாகிய - தமக்குமேற் பரமில்லாத; எல்லாவற்றையும் தமக்குள் அடக் கிய. நல் - நற்பயன் தரும். இம்மூன் றடைமொழிகளாலும் சத்தாத் தன்மையும், முழுநிறைவாக தன்மையும், பேரினபுறம் பேரருளும் உடையராக தன்மையும் குறிக்கப்பட்டன.

அடையாளங்கள் - காட்சிப்படும் குறிகள். அடையாளங்கள் அவயவப் பகுப் புடைமை காட்டுதலால் ஏனையவைபோல முததொழிறபட்டுக் கண்டமாய் அழியும் தன்மை வருமோ? என ஐயுருமைப் பொருட்டு உண்மையாம்-பேரிய-நல்-என்று கூறினர்.

அரிய காட்சியர் என்றது சிவனது சொரூப நிலையினையும், எரியர் - ஏறுவர் - கரியர் - வாழ்க்கையர் என்றவை அவரது தடத்தவடிவங்களையும் குறிப்பன. பாச ஞானநதளுக்கு அரிய காட்சியராயினும், சிவஞானங்களின் காட்சிக்கு இத்திருமேனி களாகக் காணப்படுவர் என்பதாம்.

அடையாளங்கள் - “பிரமபுர மேவினர் தம்மை அடையாளங்க ளுடன்சாற்றி” (1973) என்ற இடத்திற்போலவே ஈண்டும் கூறிய அடையாளங்களின் ஒற்றணம் கண்டு கொள்க. ஏறுந் தேறுவர் - காடுறை வாழ்க்கையர் என்பன முறையே விடையேறி, காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசி எனக் கூறப்பட்டன.

அங்கைசேரி எரியர் - என்பது தோடுடைய செவியன் என்பதுபோலச் சிவனது ஒரு அங்கத்தினையும் அதனில் ஏற்ற பொருளினையும் குறிப்பதவும், “சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம்” (உண்மைவிளக்கம்) என்றபடி கையில் எந்திய எரி சங்காரத்தைக் குறித்தலால் அதன்பின் இறைவர் சத்தியுடன் கூடியின்று புனருற்பவம் உனதாரும் அருளின் உண்முகமாக நிற்பதனை உணர்த்துதலின் தோடு உடைய என்ற கருத்தைக் குறிப்பதவும், “முத்தி மருவாருது குழலுமைபத் தினிவளர்ப்ப விடக்கர்த்த வயங்க

வேத்தி” (பேருர்ப் புராணம் - கடவுள் வாழ்த்து) என்றபடி எரி எத்தல் உலகோம்பு  
நீனை குறிப்பதவும் காண்க. கண்டழங்கியர் - மதிதுடி என்றது போல அமுதவடி  
வம் குறித்தலும் காண்க.

அரிய காட்சியர் - அடையாளங்கள் - இவை இவ்வாறு பதிவடிவாகிய சொருப  
கிட்கன சகன சிலகனை முன்னர் ஞானம்பெற்று இறைவனைத் தந்தைக்குக் காட்டும் இடத்  
தும், ஈண்டுப் பதிபுண்மையினையும் பதி இலக்கணத்தையும் பாண்டியனுக்கு உபதேசித்  
தும் இடத்தும் தொடக்கத்தில் பின்னாயா அருளியவாறு கண்டு, ஆசிரியா சேக்கிழார்  
பெருமானும் தாரும் ஈண்டு எடுத்தக்காட்டியதன்றி இப்புராணத் தொடக்கத்தில்  
“உலகெலாமுணாதோதற கரிடவன” என்றருளியமையும் கண்டுகொள்க. என்னை?  
“உலகெலாம்உணாதோதற கரிடவன” என்றது “அரிய காட்சியா” என்ற சிவனது  
சொருப நிலையினையும் - நிலவுலாவிய வேணியன் - சோதியன் - ஆடுவான என்பன -  
“எரியர் - ஏறுவா-கரியர்-வாழ்க்கையா” எனப்பனவற்றை பெற்ற சிவனது தடத்தநிலை  
யினையும் குறித்தவாறும் கண்டுகொள்க.

இனி, “அகனமாய யாரு மறிவரி தப்பொருள், சகனமாய வந்ததென் றந்திபற”  
(திருவுத்தி - 1); “அகர வயிர்போ லறிவாகி யெய்து, கிகிலிதை கிமகு நிறைநது”  
(திருவருட்பயன் - 2); “அமமையபப ரேயுலகுக் கமமையபப ரென்றறிக”, “அகன  
மய மாய்கின்ற வமபலததென கூததன” (களிற் - 1-4); “அகர முதல வெழுத்  
தெல்லாம்” (குறள்); “உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலும்...கருணையின  
வடிவு காணே” (சித்தி - 1-54) எனப்பனவாறியாக வரும் திருவாகுக்களின் கருத்துக்  
களும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கன. ஞானஉபதேசமாதலின் அவைபோலவே ஈண்டும  
அகர முதலாகத்தொடங்கிய மரபுநிலையும் கண்டுகொள்க.

உரிய அன்பினீர் காண்பவர் கீது - என்றதனால் அன்பும் உரிய பக்குவமுமுடை  
யாரே காண்பா என்பதும், ஏனையோர் காணா என்பதும் பெறப்பட்டன. “அமணா  
காண்கிலாக னாயினும், தென்னவன்றியும் பாணமையாலும்” (2718) என்றதும் காண்க;  
முன்னீர் தவகிறைவாகிய அன்பு காரணமாகவே பின்னையார்தாரும் கணம் பேசினார்  
என்பார் “அன்புமுத சண்பை யாண்டகையார்” (2726) என மேல் இப்பாட்டின் விரி  
வுரை முடித்தருளியமை காண்க.

2725. (வி - ரை) “ஆயினும் பெரியார்” என்பது-இது திருப்பதிகம் 2-வது  
திருப்பாட்டில் “ஆயினும் பெரியார்” என்ற சொற்றொடர்ப் பகுதியின் பொருள்  
விரித்தபடி.

ஆயினும் - அகண்டாகாரசொருபமா யிருப்பதன்றித் திருவருக்கொண்டு விததை  
யாடுபவன்போலக் கையிலே கெருப்பைத் துக்குத்தலும், யானை குதிரை முதலிய நல்ல  
வாகனங்களிலேறாமல் மாட்டிலேறுத்தலும், சுடுகாட்டிலிருந்தலும், முதலிய இவை பரத  
துவத்துக்கு இழுககன்றோ என னும சிகழாமாயினும், அடியாகக்கிரகஞ்சு சகலீகரித்தலே  
யன்றி எங்கு நிறைவாகிய அகண்டாகார வடிவமுடையவா என்றதாம் என்பது இராம  
காத செட்டியார் உரைக்குறிப்பு.

ஆயினும் - மேற்கூறியவாறு சொருபமும் தடத்தமுமாகிய வடிவுகளுடையா  
ராயினும்.

மேய இவ்வியல்பு - ருனபாட்டிற்கூறிய இந்த எனச.

பெரியார் - அவதறன்னுடனாகாது நீண்டு எங்கும் நிறைவாகியவா. இவ்வாறு  
ஆன்மாக்களை உய்யக்கொண்டருளும் பொருட்டு முன்கூறிய சொருப தடத்த நிலைநீ  
மேற்கொண்டருளினும் அவ்வருளினீத தினைக்கும் அன்பர்களது கருத்தினாலும் அனக்க

லாகாதபடி நிற்பவர் என்பது ஆயினும் பேரியாள் என்றதன் குறிப்பாகும். “கடலைத்தே யாடுதற்குக் கைவந்த கிணறு, கடலளக்க வாராதாற போலப் - படியில், அருத்திசெய்த வன்பரைவந் தாண்டதுவு மெல்லாந், கருத்துக்குச் சேயனாய்க் காண” (களிற் - 90) என்ற ஞானதூதர் கருத்து என்னு உய்த்துணராதபாலது.

பாய - பரந்த; விண்முதல் - வான்முதல் நிலமீறிய ஐந்து; விண்முதல் என்றது தோற்றம் முறைபற்றிக் கூறியது.

விண்முதல் பாய பூதங்கள் ஐந்தும், பல்லுயிர் என்னும் உயிர்களும், அண்டங்கள் - சூரிய சந்திரர்களாகிய அண்டங்களின் தெய்வங்களிரண்டும் ஆக அட்டமுத்த மாய மின்றிலை குறித்தது. “நிலனீர் நெருப்புயிர் நீளவிசம்பு நிராபகலோன், புலனாய மைந்தனோ டெணவகையாய்ப் புணரநது கிணறு” (திருவா). இவ்வாறன்றி அண்டங்கள் என்பதற்குச் சகல புலனங்களாகிய அண்டங்கள் என்பாருமுண்டு.

ஏவும் யாவும் - இவைகளையென்றிப் பொருந்திய மறு எல்லாப் பொருள்களும்.

இவர் வடிவு - இவரது பெருவடிவிலுள்ள அடங்கி அமைவன; எல்லாவற்றுள்ளும் நிறைந்திருப்பார் என்றலுமாம். பெருவடிவை விசுவரூபம் என்பார். முருகப்பெருமான் இங்கிரன் முதலிய தேவர்கள் காணக்காட்டும் பொருட்டு ஒருமுறையும் (திருவிளையாட்டுப் படலம் - 88-90), சூரன் காணக்காட்டும் பொருட்டு ஒருமுறையும் (சூரன்வதை - 422-427) மேற்கொண்டு காட்டியருளிய இப்பெருவடிவத்தினியல்பு கந்தபுராணத்திலுள் பேசப்பட்டது காண்க.

“மண்ணளவு பாதலமெ லாஞ்சரண, மாதிரவ ரைப்புமிரு தோள்,  
விண்ணளவெ லாமுடிகள், பேரொளியெ லாநயன், மெய்கடுவெ லாம்,  
பண்ணளவு வேதமணி வா, புணாவெ லாஞ்செவிகள், பக்கமடன் மால்  
எண்ணளவு சிந்தையுமை, யைந்தொழிந் நல்கியரு ளீச னுயிரே”

—(கந்தபு - திருவிளா - பட - 89); இதனைத் “தொல்லையொரு தனதுருவம்” என்பா (சூரன் வதை - 427); “இருகிலனாயத் தீயாகி ...” எனும் நின்ற திருத்தாண்டகமும், மறைகளுள்ளே இதயமாகிய திருவுருத்திரமும் இக்கருத்தையே விளக்குவன.

பேரியாள் முன்கூறிய இயல்பின் அடங்காது நீளபவர்.

827

2627. (வி - ரை) “ஆரறிவர் ரவர் பெற்றியே” என்பது பதிகப் பாட்டுப் பகுதி.

ஆரறிவர் - வினா; வேறு.....ஒருவரும் அறியகிலலார் என எதிர்மறை குறித்தது; பெற்றி - “பெற்றி பிழர்க்கரிய பெமமான” (திருவா) என்றபடி முன்கூறியபடியிய அன்பினிற் காண்பவா காணும் சில அடையாளங்களானன்றி அவா தன்மையை முழுதும் அறியவல்லவர் வருமில்லர் என்பதாம். முன், அரிய காட்சியர் என்றார்: பின்னர் எரிய முதலிய சில அடையாளங்களால் அறியப்படும் நிலை கூறினார்; அவற்று ளடங்காது கீறும் பெருநிலையும் கூறினார்; இவற்றுள் முடிந்தவிடுமோ அவாநிலை என்னில் அன்று, யாவாதான அவா பெற்றி முழுதும் அளந்தறிய வல்லவர் என வினா வினா உறுதிப்பட வராலும் இயலாது என்று முடித்துக்காட்டியருளினார். “இவா தன்மை யறிவாரா” என்று பாட்டுதோறும் வரும் திருப்பல்லவ ளீச்சரப் பதிகம் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

யாள் - யாவர் என்பது யார் எனக் குறைந்து நின்றது.

உணர்வாவும் - சிறப்புமமை.

சென்று எட்டோனா மக்பெந் தன்மையார் - “ உலகெலா முணாக தோதற கரியவன் ” ; மக்பெநும் - ஒருபொருட் பலசொல மிகுதி குறித்தன. மிகப் பெரிய என்க. மன் - விலைதத என்றலுமாம்.

வாழ்த்தினார் - இறைவரது தன்மையினை எடுத்துக் கூறும் வகையாய்ப் போற்றி யருளினார்.

அக்பு துழ் - அன்பின் நிறத்தால இறைவரை இடைவிடாது துணியுத நினைக் கும் ; துழ்தல் - நினைத்தல். அன்பு துழ்த்தவராதலின் வாழத்தினா என்க காரணக் குறிப்புப்பட உடம்பொடு புணர்த்தி ஒதினா. உரிய அன்பினிற் காண்பவர்கீது என்ற படி அன்பு குழவுள்ளவராதலின் என்றதும் குறிப்பு.

ஆண்டகையார் அவர் - ஆண்டகைமை இறைவரது சிவஞானத்தை முழுதும் பெற்று அதனுள் நிலிபெற்று நீற்கும வீரத்தன்மை. அவர் - என்ற சுட்டும் அது தேறற்ப் பொருள்பட கினைத்து. “யாவ ராயினு மனப ரன்றி யறியொருமுதல்” (திருவா. சென்னிப்பத்து).

ஆரறிவா ரவீடுந்நி-தாயுமானா “அறிஞரை”யில் இதனை விதந்தெடுத்த தாண்டமை காண்க.

இம்முன்று பாட்டுகளின் தொகைப்பொருளாவது :—அரிய காட்சியா என்ற இரண்டாம் திருப்பாட்டுப் பதியுண்மையும், பதியிலக்கணமும் வகுத்துக் காட்டிற்று என்பதாம். சொரூப தத்த இலக்கணங்கள் பேசப்பட்டன. “ அரிய காட்சியர் ” என்று இலக்கணம் கூறியவகையால், உள்பொருளுக்கன்றி இலக்கணம் கூறுதலின்மையால், பதிப்பொருளுண்மையும் உடன கூறியபடி கண்டுகொள்க. எரியர் என்றது சங்காரத்தைக் குறித்தலின் அதனைச் செய்யும் சங்காரகாரணனாயுள்ள முதல்வனை உலகுக்கு முதலவன் என்று கூறியதாம். (போதம் - 1 - ௨ - ௩) இனி, “ ஏறு உகந் தேறுவர் ”, “கண்டழம் கியர் ” என்றமையால் அவ்விதவனை நிதி காத்தாவாதல குறிக்கப்பட்டது அளவிலாற்றலையும் பேரருளுடைமையையும் கரியர் - வாழ்க்கை யார் என்பவை குறித்தன. “அவையே தானே யாய ” (போதம் - 2 - ௩ ) என்ற கருத்துப் “ பெரியார் ” என்றதற்குப் பெறப்பட்டது. “ ஈறு...எட்டுத்திசை தானும், வேறு யுடனான ” (தேவா வீழி. பிள்ளையார்) ; “ ஒன்று நீயல்ல யன்றி யான நிலை ; யாருனை யறியகிற பாரே ” (திருவா) ; “ ஆரறிவா ரந்த வகனமு கிகளமும் ஆரறிவா ரெங்க ளண்ணல பெருமையை ” (திருமங்கிரம்) ; அரிய காட்சியர் - என்ற தனை “ மறையிலு லயான...குறைவிலா வளவினாறு கூடுகொ தாநி ன்னற இறை வனார் ” என்றும், எரியர் - ஏறுவர் - கரியர் - வாழ்க்கையர் என்றதனை “ அருளின வாக்க மத்தே யறியலான சிவனை ஞானச செய்கியாற சிந்தை யுளனே, மருளெலா நீந கக கண்டு வாழலாம் ” என்றும் சித்தியாரும் பின்வரும் ஞானசாரியா விளக்குதல் காண்க.

[“ வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே ”]

2727. “வெந்த சாம்பல் விரை”யென பதுதம்

தந்த மில்லொளி யல்லா வொளியெலாம்

வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி

சந்த மாக்கொண்ட வண்ணமுஞ் சாற்றினார்.

௮௨௧

(இ - ள்) வெந்த...என்பது - “வெந்த சாம்பல் விரைஎனப் பூசியே” என்ற பதிகத்த மூன்றாந் திருப்பாட்டிற் கூறும் முதற்பாதப் பகுதியினில் ; தமது...வெந்த அற - தமது அழிவில்லாத கித்தியமாகிய சிவவொளியல்லாத மற்ற ஒளிப்பொருள்க னெல்லாம் சிருட்டிக் கிரமத்தில் தோன்றிச் சுககாரக கிரமத்தில் வெந்து நீராகி ஒழிய ; மற்று - வேருகிய ; அப்பொடி - அந்தச் சாமபலை ; அணிசாந்தமா...சாற்றினா - இறைவா அழகாகிய சந்தனமாக மேற்கொண்ட வண்ணத்தினையும் எடுத்துக் கூறி னார் ; அடக

[“ தந்தை யாரோடு நாயிலி ”]

2728. தமக்குத் “தந்தையர் நாயிலர்” என்பதும்  
அமைத்திங் கியாவையு மாங்கவை வீந்தபோ  
திமைத்த சோதி யடக்கிப்பின் னீதலால்  
எமக்கு நாதர் பிறப்பில ரென்றதாம்.

அட௦

(இ - ள்) தமக்கு...என்பதும் - மேல் அத்திருப்பாட்டில் இரண்டாம் பாதத்தில் தமக்குத் தந்தையாரோடு நாயிலா என்பதன் கருத்தும் ; இங்கு யாவையும் அமைத்து - தமதொளியல்லா வொளிப்பொருள்க னெல்லாவற்றையும் சங்கரித்த பின் தமக்குள்ளே ஓடுசெடி ; பின் ஈதலால் - பின்னரும் புணருதபவத்தில் மீளவும் அவற்றை உளவாக்கு தலால் ; எமக்கு...என்றதாம் - எமது இறைவா பிறப்பில்லாதவர் என்று கூறிய படியாம். அட௦

[“ தம்மையே, சிந்தியா வேழவாந் வினதீப்பரால் ”]

2729. “தம்மை யேசிந்தி யா”வெனுந் தன்மைதான்  
மெய்ம்மை யாகி விளங்கோளி தாமென  
ஈம்மை யேநினை வார்த மிருவினைப  
பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவ ரென்றதாம்.

அடக

(இ - ள்) தம்மையே.....தன்மைதான் - “தம்மையே சிந்தியா எழுவா வினை தீர்ப்பரால்” என்று கூறும் பதிகப்பாட்டின் பகுதியினது தன்மையாவது , மெய்ம்மை யாகி...தாமென - உண்மையாகி விளங்கும் ஒளி தாமே என்று கண்டு ; இம்மையே... போக்குவர் என்றதாம் - கினைவாகனது இருவினைகள் தொடர்வதற்குக் காரணமாகிய பொய்ம்மையை வினைத்துநிற்கும் மலவிருளை இம்மையே கீகருவா என்றதாகும். அடக

[“ எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கோலோ ”]

2730. “எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கோ”லென்  
றிக் வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினும்  
முந்தை யோரையெக் கூற்றின் மொழிவதென  
றந்தன் பூந்தராய் வேந்த ஈருளினார்.

அட௨

(இ - ள்) எந்தையாரவர்...வாய்மை - “எந்தையாரவ ரெவ்வகை யார்கோலோ” என்ற பதிகப்பாட்டின் இறுதியடியிற் கூறிய உண்மையாவது ; மற்று எப்பொருள்... மொழிவது என்று - வேறு எந்தப் பொருளைப்பற்றிய சொற்பகுதிகளினுள்ளும் அநாத்

முந்த சித்தநவராசிய சிவபெருமாளையே எவ்வகை மொழிகளாலும் சொல்லப் பட்டது என்ற; அதன்...அருளிஞா - அழகிய குளிராத பூதராயத் தலைவராகிய பின்னையா அருளிச்செய்தனா.

அ:௨௨

2727 முதல் 2730 வரை இவர்களுக்கு திருப்பாட்டுக்களான "வெந்த சாம்பல்" என்ற மூன்றாவது திருப்பாட்டின் உரையினை விரித்தருளினார்.

2727. (வி - கா) " வெந்த சாம்பல் விரை எனப் பூசியே " என்பது பதிகப் பகுதி. இதனா சிவபெருமான, மாசனகாரத்தினிற்றதியில் நீருயக கிடந்த உலகத்தைத் தமது திருமேனியிற் குத்தினத கண்ணம் பேசப்பட்டது "வெந்த சாம்பல் - வெந்த தஞ்சை பெற்ற நீர், ஆறு சென்ற வியா எனப்பூசியேயல்; வெந்த எனத்து காரணம் பொருளில் உரத்தது.

விரை - கலவைச் சாந்து; " சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து " (தேவா) " சாந்தமுந் திருநீர் " (திருவிடை). சிவதருமம் பல; அவற்றினே சிறந்தது பூசினையாம், அப்பூசினையினுட செய்யப்படும் உபசாரங்களுட சிறந்தன ஐந்து அங்கங்கள். அவையாவன: அபிடேகம், விரை, விளக்கு, அருச்சினை, கிவேதனம் என்பன; அவற்றின் விரையாவது இலேபனமும் சுகந்தமும்மேன்று இருவகைப்படும்; அவற்றின இலேபனமாவது பனிநீரும் பரசைக்காப்பூரமுந் குங்குமப்பூவுங் கோரோசனையும் புழுஞ் சுத்தநீரியுந் கலந்த மலாக்காச சந்தனத்தைச் திருமேனி முழுவதஞ் செறிவாகச் சாந்துதலாம்; சுந்தமாவது முல்லை, இருவாட்சி, பிச்சி (சாதி), மல்லிகை, பனிகீர், மருக்கொழுந்த, வெட்டியோ எனனும் ஏறினையுந் தொடுத்த திருவுருத் தெரியாவண்ணம் அலங்கரித்தலாம் எனவரும் ஆகமவிகிகள் அண்டுக் கருத்ததக்கன.

" சிவதருமம் பல; வவற்றுட் சிறந்தது பூசனை; யதனுள் அவயிலபல வுபசாரத் தைநதுகிறத் தனவவற்றைத் தவமலியப் பதினாறு மண்டலத்தண்ட டாகியதற்குந் கவலையறப் பன்னிமணப் பிறப்பிடையே கைகூடும் " (28)

" ஆககவைதா மபிடேக மரியவிரை விளக்குமனுத் தாங்குமருச சனைகிலே தனமாகும்..... " (29)

" .....விரைபிரண்டாந் தளரத் விலேபனமுந் தயங்குக்கந் தமுமெனன் " (33)

" கசிப்பனி நீர்பசைக் கருப்பூரந் குங்குமப்பூ மாசுறரோ சனைப்புரு மாணமதகா வியுங்கலந்த வாசிகந்த மலாக்காசந் தனமிலே பனமதனைத் தேசவிருந் திருமேனி முழுவதுசெறி தரகொட்டல் " (34)

எனவரும் பேரூர்ப்புராணம் (மருதவரைப் படலம்) காண்க.

விரை எனப் பூசியே - பூசியே என்பது உபசாரம். மாசனகாரத்தான் இறைவரை ஒழித்தொழிந்த எல்லாமும் நீருக; அநீது தங்குதற்கு வேறு இடமினமையின் ஆண்டு அழியாத சிறகும் இஹவா திருமேனிமேற் கிடத்தலே பூசதலென றபசரித்தக உறப்படும்.

தமது அந்தம் இல் ஒளி-தமக்கு அழிவில்லாமையால் தமது சிவவொளி அததில் ஒளி எனப்பட்டது. தாம் எல்லாவற்றுக்கும் அநதத்தைச் செய்யத் தமக்கு அநதரு செய்ய வேறொருவருமில்லாதவா. " அநதமாதி " (போதம் - 1).



அல்லா ஒளி எல்லாம் வந்து வெந்து அற - ஈண்டு அல்லா ஒளி என்றது சிவனை யல்லாத எல்லாப் பொருள்களின் ஒளி. ஒளி - ஒளியுடைப் பொருள் - சக்தி - என்ற பொருளில் வந்தது. வந்து - சிருட்டியின் கண்ணே பட்டுத் தோன்றி. வெந்து அற - சங்கரிக்கப்பட்டு ஒழிய.

மற்று அப்பொடி - மறற அநதச் சாமபர்; மற்று - தாமல்லாத ஏனையவை.

அணி சந்தம் - அணியும் சாரதது; கொண்ட - ஏற்றுகொண்ட.

வண்ணம் - தன்மை; திருமேனி வண்ணம் என்றலுமாம்.

தமது அந்தமில் ஒளி அல்லா ஒளி எல்லாம் - வெந்தற - என்றதனால் இறக்குக கூறியது கிவிரத்திகலை முதலிய பளுக்கலைகளுட்பட்ட ஐவகைச் சங்காரத்தான் இறத்திக் கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தை; அந்தமில் ஒளி - சிவசக்தி; அல்லா ஒளியெல் லாம் - அவ்வச் சங்காரத்துட்பட்டு ஒடுங்கும் தத்துவ புவனங்களின் அநிதெய்வங்களும் அவற்றின் சததிகளும்; மாசங்காரத்தில் ஐவகைக் கலைகளுள் இறத்திககண்ணதாகிய சாந்தியதீத கலையிலடங்கிய தத்துவ புவனங்களும் தெய்வங்களும் - எல்லாம் சிவனது அந்தமில் ஒளியினால் ஒடுங்குவனவாதலின் எல்லாம் என்றதனால் ஈண்டுக் கூறியது சுத்தமாயா புவனத்தைச் சங்கரிக்கும் சங்கார காரணனாகிய பரமசிவனை; அயன்மா லொடுங்குடக் குணத்தத்துவத்தின் வைகிப் பிரகிருதி புவனத்தைச் சங்கரிக்கும் குணிருத திரணையன்மென உணர்க; .... இவ்வேறுபாடு நனாததற்களே பொதுப்படச் சங்கார காரணனெயன் றெழியாது சங்காரானையுள்ள முதலையே என வித்தோதியதும் என்க என்ற சிவஞானபோத முதற்குத்திர மாபாடிய உரை கருதுக.

வந்து வெந்தற - தோற்றப்பட்ட அமமுறையே சங்காரக்கிரமத்தில் ஒடுங்கி.

பொடியுணிதல் - பொடி சந்தமாக கொள்ளுதல் புனரும்பவம் குறித்தது; மறு பயிர்க்குரிய விதைமுதலைக் கோட்டை செயது சேமித்தல்போல மீளச் சிருட்டித்தற் பொருட்டை தாக்குதல் என்க.

மேல்வரும் பாட்டில் “ அமைத்திக் கியாவையும் ஆங்கவை வீந்தபோ, நிமைத்த சோதி யடக்கிப்பின் னீதலால் ” (2728) என்று இக்கருத்தை விரித்தல் காண்க. “ ஒடுங்கி மலத்துளதாம் ” என்ற சிவஞானபோத முதற் குத்திரமும் காண்க; “ வீந்த கடலை விழுதி தரித்திருவா, கூர்ந்த தலைமலை கொண்டவரார் ” என்ற இரட்டையா திருவேகம்ப ரமணனை இந்நினைப் போற்றுதல் காண்க; “ அவர்தமை விழியாற் றெல்லை நாளினீ ருக்கியும் புனைந்திடுந் தாயோன் ” எனவரும் (ததிசெயுத்தரப் படலம்- 13) கந்த புராணமும், “ எலும்புந கபாலமு மேந்தில னாகில, எலும்புந கபாலமு மிற்றமண் னாமே ” (2 - தந் - 371) என்ற திருமந்திரமும் காண்க. 829

2728. (வீ - ரை) தமக்குத் தந்தையார் தாயிலீ - “ தந்தையா ரொடுதாயிலர் ” என்ற பதிகப்பாட்டுப் பகுதி. என்பதும் - இது முன்சொன்ன கருத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டு விரித்தலால் உம்மை இறந்தது தழுவியது.

இங்கு அமைத்து - என்க. இறகு என்ற சுட்டு தம்மிடத் தொடுங்கியகிலிய னின்றும் வருவிக்கும் சிருட்டியிலை குறித்தது. “ இங்கு மங்கு மென்பதும் ” (திருவா).

யாவையும் - ஐந்து கலைகளினுட்பட்ட எல்லாப் புவனங்களும் புவனவிபகிகளும். “ ஒளியெல்லாம் ” என முன்பாட்டிற் கூறியதைத் தொடர்ந்துகொண்டார்.

ஆங்கு - சிருட்டிமுறையில் தோற்றிய அவ்வாதே; வீந்தபோது - சங்கரிக்கப் பட்டபோது.

இமைந்த சோதி - வெளிப்பட்டு ஒடுங்கித் தொழிலற்றிருக்கும் சிவசக்தி; சங்கா ரஞ் செய்த தமது நெற்றிநாட்டத் தொரு சிறப்பொறி என்ற குறிப்பும் தருவது.

அடக்கீப் பின் ஈதலால் - ஒடுகச்செய்து பின்னரும் புனருத்பவம் செய்வதால். “ஒடுகி மவத்தானதாம்” (சிவஞானபோதம் - 1 கு); “ஒடுங்குதற கேதவாய் சின்ன கடவுளினினதும், சகசமலம் நீககாமையால், அது நீககுதறப்பொருட்டு மீளத நோன்றவதாம்” என ஆண்டு உலகினமேலவைத்துக் கூறியது உலகினைக் கொண்டு பதிப்பொருளுண்மையினை அறிவிக்கும் முறையால் என்க; இங்கு அவ்வாறு ஒடுகியும் மீளச் செட்டித்ததும் இப்பறப்பவா மாசகாரத்தையச் செய்யும் முதல்வராகிய சிவ பெருமான் எனப் பதியுண்மையும் இலக்கணமும் காட்டியவாறு “நீடுமெயப் பொரு ளினுண்மை சிலப்பெறந துண்மை யெல்லாம், எடுந வெழுதி” (2694) என்ற சமணர் ஒட்டிஞராதலின் இவ்வாறு மொய்ப்பொருள் கூறியதாம். “ஒடுகிய சங்காரத்தின் அல்லது உறபத்தியிலை” என்று சிவஞானபோதத்துள் விரித்ததும் காண்க.

அடக்குதல் - பிறநது இளைதகலால் இளைப்பாற்றும் பொருட்டுத் தம்முள் ஒடுக்குதல்.

பின் ஈதலால் - “அநதம் ஆகி” என்ற முதற்குத்திரக கருத்தும். “சங்காரமே முதல்” என்க.

எமக்கு நாதர் - ஆனமாசககளாகிய எககளுக்குத் தலைவா.

நாதர் பிறப்பில் - முன் அந்தம் - இறப்பு - இல்லாமை கூறினார்; ஈண்டுப் பிறப்பு - ஆதி - யில்லாமை கூறுகின்றார். “சராசரமாகிய எப்பொருளும் தன்னிடத்திற் றேனறி யொடுங்கத் தானென்றிற் றேனறி யொடுங்காத நிறவறி பிறப்பிறப்பில் என்றார்”. தந்தை நாய் - எனப்பன் தோன்றுபிடம் என்ற மாத்திரை குறித்த சின்னம்.

830

2729. (வி - ரை) தம்மையே சிந்தியா எனும் தன்மை - “தம்மையே சிந்தியா எழுவார் வினைநிபரால்” என்ற பதிகப்பாட்டுப் பகுதியினால் போந்த பதியின் இலக்கணமாவது என்க.

தம்மையே - ஏகாரம் பிரிவிலை. “இரண்டிற் மமை வையேல்” (பின்னை - தேவா); “பொதுநீக்கித் தனைநீளிய உல்லா” (அரசு - தேவா) முதலியவை காண்க.

சிந்தியா எழுவார் - சிந்தியா - சிந்தித்து, சிந்தித்து எழுவார் என்க. “தொழு தெழுவான்” (குறள்) என்புழிப்போலக் கொள்க; எழுவார் - பிறவிக் குழியினின்றும் மேல் எழுவார்; ஒடுகிக் கிடந்த கேவல நிலையினின்றும் உணர்த்துமுறைமைச் சகத்தில் வருதலே ஈண்டு எழுதல் எனப்பட்டது.

மெய்ம்மையாகி விளங்குகாவிதாம் என மும்மையே நீனைவார் - சிந்தியா எழுவார் என்ற பதிகத் தொடருக்குச் சிந்திக்கும் ஆறு இதுவென ஆசிரியர் காட்டிய வாறு. இறைவரை அழிவிலலாத மெய்ம்மையாகி விளங்கும் பேரொளிப் பிழம்பாக இடையறாது அழுந்தியுற்தல் சாதனம் என்க. “அரண் கழல செலுமே” (8 - கு) என்ற சிவஞானபோதச் சூத்திரக் கருத்துக்கள் ஈண்டுச் சிந்திக்கத் தக்கன. சிந்தியா எழுவார் என்ற தொடர் சிந்தை நாடி எனச் சிவஞானபோதத்தினுள் விளக்கப்பட்ட தென்க.

மெய்ம்மையாகி விளங்கு ஒவீதம் - மெய்ம்மை - அழிவிலலாத நிதமாதல்;

விளங்குதல் - பரஞ்சோதியாயும், சுயஞ்சோதியாயும், அலகில் சோதியாயும் விளங்குதல். “சோதியே சுடரே ருமொளி விளக்கே” (திருவா), தமக்கு மேற்பட்ட சோதி யில்லாதபடி எல்லா ஒளிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு விளங்குதலின் பரஞ்

சோதி எனவும், பிறிதொன்றனால் விளக்கமுறுதலன்றித் தானே விளக்கமுறுதலின் கயஞ்சோதி யெனவும், அளவுபடாதிருத்தலின் அலகில சோதி எனவுமபடும்.

அவ்வாறு அகண்டமாய் கிறமலால சோதியே என்றும் இறைவரை நோக்கக் கண்டமாகவும் உலகத்தது ஏனைய ஒளிகளை நோக்க அகண்டமாகவும் இருக்கும் சூரிய சந்திரர்களை ஒளிதது இயக்குதலின் சுடரே எனவும், கண்டமாகிய ஏனே ஒளிகளுக் குள்ளுமாய கிறமலின் சூழ் ஒளி விளக்கே எனவும் அந்வனம் கூறப்பட்டது. “ஒளியா யொளியத னொளியா யொளியத னொளியுந் தணிதரு மொளியாகி” (பேரூப் புராணம் - கிருத்தப் படலம்); “ஒளியி லொளியி லொளியன” (நெஞ்ச விடு துது).

இருவினைப் பொய்ம்மை வல்லிநள் - நல்வினை நீவினையாகிய வலிய இருள் என்றலுமாய்; இருவினையாகிய பொய்ம்மையும் வலிய ஆணவமாகிய இருளும் என்றும் உரைக்க லீனதது; “இருளசே ரிருவினையும் சேரா விதைவன, பொருளசேர் புகழ் புரிததா மாட்டு” (குறள்) என்ற கருத்துக் காண்க; இறைவன பொருளசேர் புகழ் புரிதலே ஈண்டு “மெய்ம்மையாகி விளங்கொளி தாமென, இம்மையே நினையார்” எனப்பட்டது; பொய்ம்மையாவது கிளையாகவுள்ளதுபோலக் காணப்பட்டுச் சடுதியில் மறைந்ததுபோதல். அது காரியப்பிரபஞ்சத்தின் தன்மை. “பொய்ம்மாய்ப் பெருங் கடல்” என்பது இதுவே.

போக்குதல் - தியான உறைப்பினாலே இருவினை ஒப்பும் மலபரிபாகமும் வாச் செய்து பகருவப்படுதது மலத்ததன்பத்தினின்றும் நீக்குதல்; வலிகெடச் செய்தல். “அவையே தானே யாயிந்வினையிற், போக்கு வரவு புரிய ஆணையின், நீக்க மின்றி நிற்ருமன்றே” (2 - ருத்) என்றதனால் விளக்கப்பட்ட பாசவுண்மையும் இயலவும் சாதன மும ஈண்டுக் கூறப்பட்டமை காண்க.

இருள் - இருள் மலம் எனப்படும் ஆணவம்; “ஞானத்தின் கண்ணை மறைத்த கடியதொழி லாணவம்” (போற்றிப் படுஞ்ஞடை) என்றது காண்க. வல் இருள் - வலிமையாவது ஏனைப் பொருள்களையும் மறைத்து, அவ்வாறு மறைக்கும் தானொரு பொரு ணுண்டென்பதையும் அறியவொட்டாத தன்னையும் மறைத்துச் சகசமாய் உடன் கிற்தல். “ஒருபொருளுந் காட்டா திருளுருவங் காட்டி, இருபொருளுந் காட்டா திது” (திருவருட் பயன்).

பொய்ம்மை - பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனக் கொள்ளும் மருள்.

இருவினை - இருள் - கனமம், ஆணவம் என்ற இரண்டையுமே கூறினா. மும் மலகளுள் மாயையாவது - “விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை, வடிவாதி கன் மத்த வந்த” (திருவருட் பயன்); “கட்புலஞ் காணாத்தம் கைக்கொடுத்த கோலே போற, பொற்புடைய மாயைப் புணர்பயிண்கண்-முற்பாற், தறுகரண மும்புலன முற் தத்த” (முற்பால் - முதலுற்பவம் - மாபாடியம் - பக. ௧௧௩) என்பனவாதியாக வரு வனவற்றால் மயக்கத்தை நீக்க இறைவன்தரும் உபகாரமாதீதும், மலம் என்றபுரித்துப் பேசப்படுமென்பதும் அறிக. “வினைப்போக மேயொரு தேகநகண் டாய்வினை தா னொழிந்தாற, நினைப்போ தளவுகில் லாத” என்றபடி இருவினைப் பொய்ம்மை வல் விருள் போக்கவே அதன்பொருட்டுத் தரப்பட்ட மாயைப் புணர்ப்பும் உடனொழியு மாதலின் அதனை வேறு எடுத்துக் கூறாயினர்.

தம்மையே என்றதனால் ஒன்றேபதி எனப்பட்ட தனிப்பொருளாகிய பதிபுண்மை யும் இலக்கணமும், எழுவார் - என்றதனால் அனேகமாகிய பசுக்களி னிருப்பும் இலக்

சீருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧0௨௭

கணமும், வீணை - வல்லிநுள் - என்றதனால் பாசவுண்மையும் இலக்கணமும் பேசப் பட்டமை காண்க.

மெய்ம்மையாகி வினங்குகோள் தாமெனக் சிந்தியா எழுவார் - என்றதனால் சாதனமும், பொய்ம்மை வல்லிநுள் போக்குவா என்றதனால் பாசநீக்கமாகிய பயனும் குறிக்கப்பட்டமையும் கண்டுகொள்க. இந்நனம் சிவஞானபோதத்துட் கூறப்படும் இயல்பெல்லாம் உபதேசிக்கப்பட்டமையும் காண்க. 881

2730. (வி - ரை) எந்தையாரவர் வாய்மை - “எந்தையாரவர் ரெவ்வகை யார்கொலோ” என்ற தேவாரப் பகுதியிற் கூறிய மெய்ப்பொருளாவது என்ற விரித் துக் காட்டியபடி.

மற்று எப்போரூட் கூற்றினும் - இதைவரை யொழித்தொழிந்த வேறு எல்லாப் பொருளும் அவற்றைக் குறிக்கும் சொற்களினும். “உரையின் வரையும் பொருளின் அனவுமென், நிருவகைப் பட்ட எல்லை” (11-ம் திருமுறை-கோயினுனமணிமாலை); மற்று - வேறு; இதைவரின் வேறுகிய.

எந்தையாரவர் எவ்வகையார் கொலோ - “ஒன்றலா வெண்ணுல” (போதம் - 1 - கு. 3 - அதி) என்ற வெண்பாவின் கீழ் மரபாடியததினுள், “இலக்கணத்தால் வேறுபாடிவழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுந் கருத்தான் ஒன்றலா வென்று என வரையறுத்தோதினா. ஒன்றலா என்பது உருவும் அருவமாகிய இரு கூறுப (சேதனப்) பிரபஞ்சத்தின் ஒன்றல்லாத என்றவாறு. ஒன்றென்பது இலக கணத்தான் வேறுபாடிவல்லது எனலும் பொருட்டு. ‘எந்தையாரவர் ரெவ்வகை யா கொலோ’ என்றது மது” என்று மாதவச சிவஞான முனிவர் உரைவகுத்தது ஈண்டுக் கருத்திற் தக்கது. ஆண்டு உரு அரு என்றது தூல ரூக்கும் உடல் உடைய என்னும் பொருளில் வந்தது

முந்தையோரை - எல்லாவற்றுக்கு முன்னாகியவரை, எந்தை என்ற மொழிப் பொருள் முன்னவா - எல்லாவற்றையும் தம்முள் அடங்கப் பின் ஈபவா என விரித்த படி “எந்தைதா னீன்ன னென்று மின்னதா மின்னதாகி, வந்திடா னென்று சொல்ல சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே” (சித்தியாரா - 1 - 44) என்றவிடத்து, அருவம் உருவம் அருவருவ மென்னும் முக்கூறுகள் இன்னனாவென்றதான அம் முக்கூறுமும் பட்டம் வீருத்தி பரிணாம விவாததன்மென்பவற்றுள் ஒன்றிற்படுவன் படாவென்றதான கூறுதற்கோ ராசனாகையு மில்லை; ஆசனத்தை யினமையில அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமுமில்லை என்றும், அநாதிமுதத சித்தருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக்கேடுகளின்மையானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புபடாமையானும், அவன் முக்கூற்று ஞொருகூற்றினும் வைத்து மொழியப்படா னென்பாரா “எந்தைதான் , .. இன்னென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே” என்றும், கட்டுவீடுகளிலினனாக வின் எவ்வாறுமா மென்பாரா, ‘பந்தமும் வீடு மாய பதப்பதாத தற்க ஞெல்லா மின்னதா மின்ன தாகி வந்திடா னென்றரு சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே’ என்றும், கூறி னார். “எந்தையாரவர் ரெவ்வகை யார்கொலோ” என்றருளிச் செய்த பாசரமுபித, என்றும்” உரைவகுத்தமையும் காண்க

எக்கூற்றின் மொழிவது - வினா எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தது, “எந்தைவ கூறுகேன்” என்புழிப்போலக் கொள்க.

இனி, எக்கூற்றின் - எவ்வகைக் கூற்றினும் - சொல்வீனும் - எனக். முற்றம்மை தொக்கது; கூற்று - சொல், எப்போரூட் கூற்றினும்-சித்த-அசித்த ஆகிய எப்பொரு ளைக் குறிக்கும் சொல்லானும்; எப்பொருளைக் குறித்தாக் கூற்றினும் அது எந்தை

யாரை மொழிவதாம் என்றாரைப்பாருமுண்டு. அஃதாமாறு : இந்திரன் மால் பிரமன் முதலிய தெய்வங்களைக் கூறினும் “யாதொரு தெய்வங் கொண்க ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே, மாதொரு பாக ஞாதாம் வருவா” என்றபடி. உண்ணின்று இயக்கும் தன்மையால் என்க. இனி இவ்வாறு எல்லாவற்றுள்ளும் சிறைநது இயங்கும் முதன்மையானன்றி அங்காங்கி பாவததால் எல்லாம் தனக்குள் கூறுகனா யடங்குகிற்கும் தன்மையாலுமாம் என்க. இத்தன்மையில் கூற்றின் எனபது - கூறு - பகுதி ; பகுதியாகிய தன்மையால் என்று கொள்க. கூறுகளை மொழியும்போது அவற்றைத் தன் கூறாக உடையவனே மொழியப்படுகின்றான் என்பதாம்.

வெந்த சாமபல என்ற மூன்றாம் பாசரப் பொருள் விரித்த இரகாங்கு திருப்பாட்டுக்களின் தொகைப்பொருளாவது : மாசனகார காரணனாகவும் சனகாரத்தில் தான் அழியாது கின்று எல்லாவற்றையும் தன்னுள் ஒடுக்கிப் பின் மீள் வுதிப்பிகரு முன்னவனாகவும், தன்னை கினைப்பாரதம் வினைப்பொயமமையும் இருளும் போக்குபவனாகவும் உள்ளவன் எமது முதல்வன் ; அவனே எல்லாவற்றினும் சிறைநது இயங்கும் தலைவன் ; சராசரங்கள் யாவும் அவனது ஒரு கூற்றினுள் அடங்கும் என்பதாம்.

பூந்தராய் வேந்தர் அருளிஞா - எனபது மூன்றாவது பாசரத்தின் பொருள் விரித்தமை சிறைவு என்க காட்டியபடி. 832

[ஆட்பாலவர்க் கந்நும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும்  
கேட்பான் புகிலன் வில்லை கிளக்க வேண்டா”]

2781. ஆதி “யாட்பா லவர்க்கு ஞந்திற்ம்”

நாதன் மாட்சிமை கேட்க நலிவங்கால்

ஒது மெல்லே யுலப்பில வாதலின்

யாது மாராய்ச்சி யிலையா மென்றதாம்.

அகந.

(இ - ள்) ஆதி நலிவங்கால் - ஆளாகும் பான்மையுடைய அடியவர்களுக்கு முதலவா அருளுகின்ற திறங்கையும், நாதருடைய மாண்பினையும் கேட்கலாயின அதற்கு விடை சொல்லும்போது, ஒதும எல்லை...ஆதலின் - சொல்லும் நிலைகள் அளவுபடாது விரிவனவாம், ஆதலின், யாதும...என்றதாம் - எவ்வகையாலும் ஆராய்ச்சி செய்யும் தன்மை இல்லை என்று அருளியபடியாம் ; அகந.

[“கோட்பா லனவும் வினையுங் தறுகானம் யெந்தை  
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்க நக்கார்”]

2782. அன்ன வாதலி “ஞதியார் தாளடைந

தின்ன கேட்கவே யேற்றகோட் பாலவும்

முன்னை வல்வினை யும்முடி வெய்துமத

தன்மை யார்க்” கேன்ற னர்சண்பை காவலர்

அகச

(இ - ள்) அன்ன...ஆதலின் - உண்மைநிலை முன்பாட்டிற் கூறியவாறுதலின் ; ஆதியார் தாள அடைநது - முதலவருடைய திருத்தாள்களை அடைந்து ; இன்ன கேட்கவே - இவவுண்மைகளைக் கேட்கலாயின ; அததன்மையார்க்கு - அததன்மை பெற்ற அடியார்க்கு ; ஏற்றகோட் பாலவும்...முடிவெய்தும - ஏற்ற மலமும் வாதனை யும் ஆகிய பீடைகளும் பழைய வலிய வினைகளும் முடிவு பெறும் ; என்றனர் சண்பை காவலர் - என்று சண்பை காவலராகிய பின்னையார் அருளிச்செய்தனர். அகச

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧0௨௧

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களானும் “ஆட்பாலவாகு” என்ற நான்காவது திருப் பாசரத்திற்கு உரை விரித்தருளினா ஆசிரியர்.

2731. (வி - ரை) ஆதி - முதலவன் , ஆதி...இல்லையாம்-என்றது “ஆட்பா லவாக் கருளும் வண்ணமு மாதி மாண்பும், கேட்பான புகிலன் வில்லை; கிளக்க வேண்டா” என்ற பாசரப் பகுதியின் கருத்தும் உரையும் விரித்தவாறு.

ஆட்பாலவர் - ஆளாகும் பான்மையுட் பட்டவா பால் - பான்மை; பண்பு; “உய்யுகெறி, யெய்துவதோரா காலந்தன் னன்பரைக்கண டின்புறுதல் உய்யுகெறி சிறிதே புண்டாககி” (போற்றிப் பட்டுறொடை) என்றும், “என்னைத் தன்னடி யானென் றுணாதலுந், தன்னை நானும் பிரானென தறிந்ததே” (தேவா) என்றும் வரு வனவாதி திருவாக்குக்களா லுணரப்பட்டு நின்றபடி ஆளாத தன்மைபெறும் பான்மை- அருள்-பக்குவம் - பெற்றவர்கள்.

அந்நும் தீறம் - நாதன் மாட்சிமை - கிறமும்-மாட்சிமையும் என எண்ணுமமை விரிகக. “வண்ணமும் மாண்பும்” (தேவா); அந்நும் தீறம் - “அந்நும் வண்ணம்” (பகிம); ஆதி - முதலவா; ஆதி மாண்பு - ஆதியினது மாட்சிமை, “நாதன் மாட்சிமை” (தேவா); அந்நும் வண்ணம் - “என்றநீ யன்றுநான்” என்றும், “அரு ஞடைய பரமென்றோ வன்றுதானே யானுள்ள” என்றும் வருவனபோல, பசவும் பதி யும் உள்ள நாளே ஆதியாக, அந்நும் தொடங்கியுள்ள பண்பு.

அந்நும் தீறம் - தன்மை; வண்ணம் அந்நும் வண்ணமே அவனது மாட்சிமை- மாண்பு - என்பது.

கேட்க - நவிலுங்கால் - “கேட்பான புகில்” அதற்கு விடை சொல்லுமோரது. முதல்வ னருட்சார்பினி ஒருவா கேட்கவும் ஒருவா தமயிலபால விடை கூறவும் புகுந்தால்.

ஓதும் எல்லை உலப்பில - சொல்கின்ற அளவு சொல்லளவின் அடங்கி முடிவு பெறுது நீள்வன்; உலத்தல் - முடிவு பெறுதல்

யாதும் ஆராய்ச்சி யில்லையாம் - ஏதும் அதன்மையை ஆராய்ச்சி செய்யதற் கிடையிலை; ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டா

இவவுண்மைத் தன்மை “மனற்பாண டியன் கேட்பக கிளக்கு மெயஞ்ஞா னத் தின், ஆட்பா லவாக்கென பதையறியே” என்று எடுத்தப்பேசப்பட்ட பெருமையுடையது. ஆன்மபோத உணர்ச்சிகொண்டு ஆராய்ச்சியெய்யும் நவீன உலகமாகக்ள் இதனை அறிந்து கடைப்பிடிப்பது நலந்தரும்

இனி உயிர்கள் ஒருமலத்தார, இருமலத்தார, மும்மலத்தார என மூவகைப் படுவா; இவர் முறையே வீஞ்ஞாலிகல், பிரளயாகல், சகலீ எனப்படுவா வீஞ்ஞாலிகல்குத தன்மையில் உண்ணின் றுணாதலுந் பிரளயாகல்கு முன் னினையில் வந்து மான மழு நாற்றோள் நீலகண்டம் முதலிய உருவங் காட்டி அருள புரிவா. இவையிரண்டுந் தமது வடிவேயனறிப் பிறிதொரு வடிவம் ஆதாரமாக நின்று செய்யாமையான நிராதாரமென்பபடும; விஞ்ஞானுலாகு “மெயஞ்ஞானம் தானே விளையும்” (உண்ணின் தறுத்தருளி) எனவும், பிரளயாசலாகு முன்கூறிய உறுப்புக்க ளுடன் கூடிய முததொழில் நடத்தும் தனதிறைகை வடிவே குரு வடிவாகக் காட்டி முன்னின்று உபதேசமுகத்தான உணர்த்துவா. இதுபற்றியே ஆளுடைய பிள்ளையா ருக்குப் பிரளயாகல்கீக்துப்போல உணர்த்தியருளினா என்பா, சகலிகீத் முன் கூறிய தமது இயற்கை வடிவை யொழித்துப் பிறிதொரு மாணுட வடிவ மாதாரமாக சின்று அவர் வடிவம்போலும் குரு வடிவாகிய மாணுடப் போரவையின் மறைந்தின்று

உபதேச முகத்தான் உணர்த்தி யாட்கொண்டருளுவர். ஆதலின் இது சாதாரணமென்ப  
படும். இனிச் சகலருள்ளும் இவ்வாறு ஆட்கொள்ளத் தாங்கும் குருவடிவம் அவ்வவர்  
தன்மைக்கேற்பப் பலதிறப்படும் என்பதை இப்புராணத்தினுள்ளும் ஞானசாத்விததன்  
ளும் வையதற்குக் கண்டுகொள்க. “மெய்ஞ்ஞானந் தானே வினையும்விஞ் ஞானகர்க்,  
கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்-மெய்ஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்த மன்றிப் பிரளயா  
கலருக்கு, முன்னுணர்த்தந் தான்ருருவாய் முன” (போதம் - 8 - 2) முதலியவை  
காண்க. இப்பாட்டு இக்கருத்துக்களை உட்கொண்டு விளங்குகிறதலும் காண்க. எல்லா  
உயிரகட்கும் ஒன்றுபோலவே அருளாமை காரணமாகப் பின்ன்கும் மாக்கள் இவ்  
வுண்மை உணர்வாராக.

833

2732. (வீ - ரை) இததிருப்பாட்டுக் “கோட்பா லணவும் வினையு குறுகாமை  
யெநதை, தாட்பால் வண்ணகித் தலைநின்றி வை கேட்க தக்கா” என்ற பதிகப்பகுதியை  
விளக்கிக் கருத்துரைத்தது.

அன்ன ஆதலின் - அன்ன - அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். உண்மை நிலை  
ளாகிய வண்ணமும் மாட்சிமையுமாகிய அவைகள் அததன்மையை உடையன. அகரம்  
முன் சொன்ன அந்த என முன்னறி சுட்டு. வண்ணமும் மாட்சிமையும் என்றிவை  
முன்பாட்டிலிருந்து வருவித்துக்கொள்க.

ஆதலால் தான் அடைந்து இன்ன கேட்கவே - தான் அடைந்து கேட்டலாவது  
திருவடி ஞானத்தால் உணரலுறுதல்; அதனியல்பாவது :- “ஐயா! வழியடியோம்;  
வாழ்ந்தோம் காண்;.....மடந்தை மணவாளா! - நீ ஆட்கொண்டருளும் வினையாட்  
டின உய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்; எய்யாமற் காப்பாயெமை”  
(திருவா. திருவெம்பாவை) என்றவாறு இறைவரது திருவருளை வழத்தி நின்று  
“முதல்வரே! அடியேன் அறிவில்லாதேன்; தேவரீரது அருளினால் அடியேனை  
ஆட்கொண்டருளும் வகையினையும் அடைந்தய்யும் நெறியினையும் உணர வருளிச்  
செய்யும்” என்று கேட்கவே என்க; அடியார்களைப் பாடுக என்று திருவாரூர்ப்  
பெருமானுள் ஆளுடைய ரம்பிகளை ஆணையிட்டருளியபோது, “இன்னவா றினனபண  
பென் தேறதுகே னதறி யானா?; பன்னுபா மாலைபாடும் பரிசெனக் கருள்செய்  
யெனன”, அதற்கு, இறைவா “அல்லறீர் துலகுயய மறையளித்த திருவாககால்,  
தில்லைவா தந்தணர்தம் மடியார்க்கு மடியேனென், நெல்லையிலவண புகழாரா யெடுத்த  
திசைப்பா மொழி” யென்றார் (344 - 345) என்றும்; அவ்வாறே திருத்  
தொண்டர் புராணத்தைப் பாடியருளும்படி அநபாயச் சோழா கேட்க அதற்குடன்  
பட்டுச் சென்ற ஆசிரியா சேக்கிழார பெருமான், தில்லைமயலவாணா திருமுன்பு  
பணிந்து கைத்தல முச்சிவைத் துளமுருகி நைந்துகின்ற “அடிகளே! உனதடியாச்சீ  
ரடியனே னுரைத்திட வடியெடுத்த திடர்கெடத் தருவாயெனத் திருவருளை யெண்ணி  
யிறைஞ்சிக்” கேட்கவே, “திருவருளினு ஸசீரீவாக் குலகெலா மெனவடி யெடுத்த  
துரைசெய்த பேரொலி யிலகுச் சீரடியா செவிப்புலித் தென்குமாகி கிணைந்தால்”  
(திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு - 20-21) என்றும் வரும் வரலாறுகள் இவ்ருச்  
சித்திக்கத் தக்கன; அவ்வாறு கேட்கவே “ஆட்பா லவர்க் கருளும் வண்ணமும் (அரு  
ளிய) ஆகிமாண்பும்” கம்பிகளும் ஆசிரியர் பெருமானும் உணரப்பெற்றருளினர் என்ற  
உண்மைகளும் காண்க; இவற்றுக்கு அகச்சான்றாக “ஆரூர னுருரி லமமானுக  
காளே”, “அன்னவனா மாருர னடிமைகேட் டுவப்பார்” என்றும், “வெருளின்  
மெய்மொழி வானிழல்கூறிய பொருள்” என்றும் வரும் திருவாக்குக்களும் இக்  
கருத்தை ஆசரிக்கை மரபில் வலியுறுத்தி விளக்குதல் காண்க.

இன்ன - ஆட்பாலவாக்கு அருளும் வண்ணமும் ஆதிமாண்புமாகிய இவை; அசுர வீற்றுப் பலவறிசொல். இகரம் - அணிமைச்சுட்டு.

அன்ன - இன்ன - தாளடையாத தன்முனைப்பின் ஆராய்ச்சியால் வினவினாசும் விடையிறப்பார்க்கும் சொல் அளவுபடாத சேய்மைப்படுதல் குறிக்க அன்ன என்ற சேய்மைச்சுட்டாத கூறிய ஆசிரியர், அவ்வாறன்றித் தாளடைத கேட்கவே கோட்பாலனவும் வினையுந் குறுகாது முடிவெய்ததலின் இவை உணராதல் அணியவாதல் குறிக்க அணிமைச்சுட்டாத் கூறிய தெய்வக் கவிநலமும் காண்க.

கேட்கவே - ஏகாரம் பிரிநிலை; முன்னாக கேட்க என்ற (2731) வானாகூறிய ஆசிரியர் ஈண்டுக் கேட்கவே என்றருளிய கருததமது. பகிதத்தினும் "கேட்பான புலவன், ஈனக்க வேண்டா" என்றும், "கேட்க தக்கார" என்றும் அருளியதன் பொருள் இவ்வாறு ஆசிரியர் காட்டியருளக் கண்டுகொள்க.

ஏற்ற கோட்பாலவும் முன்ன வல்வினையும் முடிவெய்தும் - ஏற்ற கோட்பால- ஏற்ற - சக்சமாயப் பொருநதரிய; கோட்பால - பால - அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். கோள் - பற்றிக்கொள்ளுதல். அநாதியே செம்பிற களிமப்புபோலச் சக்சமாய உயிர்களைப் பற்றிநிற்கும் மூல ஆணவமலமும் அதன் எச்சமாயப் பிணைநிற்கும் வாசனாமலமும் என்க. முன்ன வல்வினை - பண்டைப் பழவினை; மூலகன்ம்மம்; "இருவினைப் பொய்மை வலவிருள் போக்குவா" (2729) என்றவிடத்த துரைத்தவை பாரக்க. முன்னாக் கூறியது சாதனவகையும், ஈண்டுக் கூறியது மூலமல வாதனையும் மூலகன்ம்மம் ஆவிய இவை "முடிவெய்தி"ப் பற்றற வொழியும் பயன்வகையுமாதலின் கூறியது கூறலன்மையுணர்க.

ஆதியார் தாளடைந்து இன்ன கேட்க - என்றது திருவடி ஞானை கைகாட்ட அத்தனை அடக்கினின்றுணாவதாகிய நீட்டைகூடல் என்னும் நான்காவது ஞானநிலை என்க.

ஏற்ற கோட்பால - முன்ன வல்வினை - இவற்றைக்கு முன் கூறியவாறன்றி, (தொன்றுதொட்டனவாய்த தம்மைவந் தடையும்) விரும்பத்தக்க நலவினையும், பழமையான தீவினையும் என்றுரைத்தனர் முன்னுரைகாராகன; அவை பொருநதாண்மையறிக. கோட்பால என்பதற்குக் குற்றப்பகுதிகள் எனபது இராமநாதச செட்டியார் குறிப்புரை; கோட்பாலவும் - கிரகங்களின்பாற பட்டு வினையும் தோஷத்தாளும் என்றும், ஆண்டவன் தாளடைந்து கோளாலும் வினையாலும் வினையும் கெடுதல்கள் குறுகி இடர்ப்படுததாதவாறு முறையிடவேண்டுவது உயிர்களின் கடமை என்றபடி என்றரைப்பாருமுண்டு; இவை ஈண்டைக் கேலாமை யறிந்தகொள்க.

அத்தன்மையார்கீது - கேட்கவே அவ்வாறு தாளடைந்து கேட்கும் தன்மையார்க்கு.

இந்த இரண்டு பாட்டுகளின் தொகைப் பொருளாவது இறைவா தம்மை அடைந்தவர்களுக்கும் திறநகன் எலையில்லன்; ஆதலின் அவை ஆராய்ச்சி செய்யத் தகுரியனவல்ல; அற்றாகவே அவா திருவடிகளில் அடைவு கொண்டு கேட்க. அவ்வாறு கேட்பார்க்கு கோட்பாலனவும் முன்ன வல்வினையும் முடிவெய்தும் என்பதாம்.

சுண்பை - கோழியின் ஒன்பதாவது பெயர்.

834

["ஏதுக்க னாலு மெடுத்தமொழி யாலுமிக்குச்  
சோதிக்க வேண்டா"]



2788. மன்னு “மேதுக்க ளா” லெனும் வாய்மைதான்  
தன்ன தொப்புவே நின்மையிற சங்கரன்  
இன்ன தன்மையை யேது வெடுத்துக்காட்  
டன்ன வாற்றா லளப்பில நென்றதாம்.

அ௩௫

(இ - ள்) மன்னும் “எதுக்களால்” எனும் வாய்மைதான் - சிலபெற்ற “எதுக்க ளாலும் எடுத்தமொழி யாலுமிககுச சோதிகக வேண்டா” என்ற அருளிய உண்மை யாவது; தன்னது ஒப்புவேறு இன்மையின் - தனக்கு உதாரணமாகக் காட்டக்கூடிய பொருள் வேறென்று மில்லாமையால்; சங்கரன் இன்ன தன்மையை - சங்கரன் தனது முன்சுடரிய வண்ணமு மரணமும் உடைய தன்மையினே; ஏது எடுத்துக்காட்டு ... அளப்பிலன் என்றதாம் - எதுக்களினாலும் சிறுத்தும் உதாரணங்களாலும் அவை போன்ற பிற அளவைகளாலும் அளக்கப்படாதவன் என்றருளியபடியாம்.

அ௩௫

[“கடர்விட்டுள நெங்கள் சோதி”]

2789. தோன்று காட்சி “கடர்விட் ளே” நென்ப  
தான்ற வங்கிப் புறத்தொளியாய்ப்பில்  
ஊன்ற வுள்ளெழுந் சோதியாய் நின்றனன்;  
வன்று காண்பார்க் கிதுபொரு ளென்றதாம்.

அ௩௬

(இ - ள்) தோன்று... என்பது - “தோன்று காட்சி கடர்விட்டுளன்” என்பதன் பொருளாவது; ஆன்ற வங்கிப் புறத்தொளியாய் - அமைந்த அக்கினியிற் புறவொளியாய்க் காணப்பட்டி; அன்பில்... நின்றனன் - அன்பின் உறைப்பினாலே அதனுள் அழுத்திக் காண உள்ளே எழுகின்ற சோதியாய் நின்றனன்; வன்று... என்றதாம் - அவன் ஒளிவழியே பொருந்திநின்று காண்பவர்களுக்கு இதுவே பொருள் என்று கூறியருளியபடியாம்.

அ௩௬

[“மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்”]

வேறு

2790. “மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்று” மென்ப  
தாதிச் சுடர்ச்சோ தியையன்பி னகத்துள் ளாக்கப்  
போதித்த நோக்குற் றெழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து  
பேதித்த பத்தப் பிறப்பின்னெறி பேர்மி னென்றாம்.

அ௩௭

(இ - ள்) மாதுக்க நீங்கல்... என்பது - “மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்” என்ற பதிகப் பகுதி; - ஆதிச் சுடர்ச் சோதியை - மூலமாகிய சுடர்ச் சோதியினே (சிவபரஞ்சுடரினை); அன்பின்... வாழ்ந்து - அன்பினாலே ஆன்மாவிற்கு கண்டு அஞ்செழுத்தால் அகப்பூசை செய்து ஞானசிரியரால் போதிக்கப்பட்ட திருவருள் வழித்தாகிய அகநோக்கத்திற கண்டு கூடிய சிவயோகத்தால் இடையறாமற் கூடிச் சிவஞான வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து; பேதித்த... பேர்மின் என்றும் - அகாதியே தொடர்ந்த அறிவை மறைத்த வேறுபடுத்திய ஆணவதாலாகிய பிறவியில் வரும் நெறியினின்று நீங்குவீர்கள் என்றபடியாம்.

அ௩௭

[“சாதுக்கண் மிக்கீ ரிறையே வந்து சார்மின்களே”]

வேறு

2736. ஈண்டு “சாதுக்க” னெனறெடுத்த தோதிறு  
வேண்டும வேடனைய வெல்லாம விடலாதான  
பூண்ட வன்பினிற் போதறுவீர ! “சார்மி”னென்  
றூண்ட சண்மை யரச ரருளினார்.

அ.உ.எ

(இ - ள்) ஈண்டு...ஒத்திறு - இவருச “சாதுக்கள மிக்கீ இறையே வந்து சார்மின்களே” என்று ஒத்திருளியதனால் ; வேண்டும போற்றுவிர்...விரும்புநின்ற வேட்கைகளாகிய எல்லாம் இயல்பாகவே பாரங்குளினீங்கிய இறைவரது திருவடிகளையே மேற்கொண்ட அன்பினால் போதறுவதற்காகவே ; சார்மின - வந்து சாருவர்கள் என்று சண்பைத் தலைவரால் பிள்ளையார் அருளிச்செய்து காண  
“மன்னும்” என்பது முதல் இரண்டாம் பகுதி பாட்டுக்களாலும் “வதுக்களாலும்” என்ற ஐந்தாம் திருப்பாட்டின் விரிவுரை நான்கு பகுதிகளாக வையது விரித்தருளியவாறு.

2733. (வி - ரை) ஏதுக்களால் - எனும் - “எதுக்களாலு மெடுத்தமொழியாலுமிக்குச சோதிக வேண்டா” என்ற பகுதி, வாய்மை - அதனை குறிக்கப்படும் உண்மை, வாய்மை - என்றாம் - என்று கூட்டிக்

தன்னது ஒப்பு வேறினமையின் - தன்னது - தனக்கு. அது - ஆறனுருபு நான்கனுருபின் பொருளில் வந்த உருபாயக்கம் ; ஒப்பு இன்னமையின் - இன் - ஏதுப்பொருளில் வந்தது “தனக்குவனம் இல்லாதான” (குறள்) ; “ஒருவமனிலவி” (தேவா) ; “பெருமைக்கு நன்மைக்கும் பேரருட்கும பேற்றி, நன்மைக்கு மொப்பின்மை யான்” (திருவருட்பயன்) என்பனவாறு திருவாக்குக்கள் காண்க

இன்னமையின் - அளப்பில் - என்று கூட்டிக்

சங்கரன் இன்ன தன்மையை - அளப்பில் - எனக் சங்கரன் - இன்பகு செய்பவன். “இன்பகு செய்தலிற் சங்கரன் எனமிரான், இன்ப மாகவிற சம்பு” (காஞ்சிபுரா) ; “ஆடபா லவாக்களுளும் வண்ணமும் - மாண்பும்” உயிர்களுக்கு இன்பஞ் செய்தத பொருட்டேயாம் என்று குறிக்க இப்பெயராத கூறினார் ; இக்கருத்தை மேலவரும் பாட்டிற் றொடங்கத் கூறி விரித்தல் காண்க இன்ன தன்மை - வண்ணமும் மாண்பும் ; பண்பு ஒன்றாகவின் ஒருவமயார கூறினார். முன்னரும் “இன்ன கேட்க” என்றது காண்க

தன்மையை - தன்மையைப்பற்றி.

ஏது - எடுத்துக்காட்டு - அன்ன ஆற்றல் - எடுத்துக்காட்டு - கருதலளவையால் அறிதற்குரிய ஐந்து அங்கங்களுள் இவை இன்றியமையாதன ; இவை கூறப்படவே ஏனையவும் அடங்கும். எடுத்துக்காட்டு - உதாரணம் ; பதிகத்தினுள் “எடுத்த மொழி” என்பதுமிது ; உதாரணம் கூறுதற்கு ஒப்பாம் பொருள் வேறினமையால் திருட்டாந்தம் என்ற அங்கம் குறைவுபடும் ; படவே அவ்வளவையால் அளப்பு இலன் என்பது.

அன்ன ஆற்றல் - கருதலளவையின்பார்பட்ட வகைகளெல்லாமும் கொள்க. இவ்ஞானசுத்தியார் - அளவை - என்ற பகுதியில் இவை விரிக்கப்பட்டன தருக்க நூலினுள்ளும் காண்க ; உரையளவையான அறிதலற்றிப் பதிகத்தின் ஏழாவது திருப்பாட்டி

னுள்ளும் அதன் விரிவுரையாகிய 2738-ம் பாட்டினும் கூறுதல் காண்க. காட்சியளவையா ளளப்பினமை பற்றி இரண்டாவது பாசரத்தினும் அதன் விரியாகிய 2724 - 2726 பாட்டுக்களினும் கூறியமை காண்க.

அளப்பிலன் - அளப்பு - அளவுபடம் தன்மை. இது "மிக்குச் சோதிகக வேண்டா" என்ற பதிகப் பகுதியிற் கூறியருளிய ஆணையாகிய முடிபுகுக் காரணம் காட்டிய வகையாற் பொருள் விரித்தவாறு. 835

2734. (வி - னை) கோன்று காட்சி - காட்சியிற் றேனறும் என்க. "அரிய காட்சியா" (2724) என்றும், "மெய்மமை யாநி விநங்கொளி தாமென" (2729) என்றும் கூறியவாற்றா காட்சியிலே ரொளியாய்த் தோன்றுதல் பெறப்பட்டமையால் ஈண்டுச் "சடாவிடமொன எங்கனசோதி" என்ற பதிகப்பகுதியில் அச்சோதியின் தன்மையும் அது காட்சியிற் றேனறமாதும் கூறப்பட்டன; ஆதலின் கூறியது கூறலன்மை கண்டுக்கொள்க.

கடர் விட்டு உளன் - விடுதல் - தன்னை அடங்கிவிடாது வெளியில் விரிந்து தோன்றுதல்

என்பது - என்பதனுட்பட்ட பொருளாவது.

ஆன்ற அங்கிப் புறத்தொளியாய் - அன்பில் ஊன்ற உள்ளேழுஞ் சோதியாய் புறத்தொளியாயும் உளஎழும் சோதியாயும் என உடமை விரிக்க; அங்கிப் புறத்தொளியாய் - அங்கியின் கண்ணேபற்றி அதனை ஒளிதரச் செய்யும் ஒளிப்பொருளாய்; அங்கி - அக்கினி; நெருப்பு; ஐம்பூதங்களுள் ஒன்றாகவையது எண்ணப்படுவது. அங்கி என்றதனுள் சூரியனையும் சந்திரனையும் ஏனைய புறவொளிப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் அடக்கிக்கொள்க. என்னே? புறஒளி யெல்லாம் தீயின் கூறுவனவாதலின் அங்கியின் ஒளித்தன்மை பெற்ற அங்கிப் புறத்தொளிகள் எல்லாம் கொள்ளப்படுமென்க; புறவிரும் அகவிரும் என இருள் உலகில் இரண்டாதற்கேற்ப அவற்றைப் போகரும் ஒளிகளும் இரண்டாவன; "இவ்வலகத்து முன்னாட்டங்கிரு எிரண்டின" (பாயிரம்); "ஒருபெருளுக் காட்டா திருளுருவாக் காட்டிம், இருபொருளுக் காட்டா திது" என்பன காண்க. ஆனால் இவ்வொளிகள் தொகையால் இரண்டாயினும் வகையால் ஒன்றே என்பா "அங்கிப் புறத்தொளியாய் - உள்ளேழுஞ் சோதியாய்" என்றார்; அங்கிப் புறத்தொளியாய் கின்றவன இறைவனே என்பது "நீருகி நீறுமீழ நெருப்பு மாகி"; "இருகிலையத் நீடாகி நீருமாகி" என்பனவாதி திருவாகுக்களால் அறியப்படும்; ஆனால் அவ்வாறு புறத்தொளியாய் கிறகுநிலையில் கண்டிதமாய், வகதேச விளக்கமுடையதாய், மிகுதல் குறைதல் லுடையதாய், ஒன்றனைப் பற்றி விளங்குவதாய்க் கண்ணாகிய புறஇருகிரியத்தாற் காணப்படுவதாய் உள்ளதாம்; அவ்வொளியின் வெளித் தோற்றத்தினுள் அதனை ஒளிதரச் செய்யும் முதல்வன் மறைந்து அடங்கி கிற்பன். மறை உள்ளொளியோ எனில் கண்ணை காணப்படாது எண்ணெய்-விறகு முதலிய பற்றுக்கோடு வேண்டாது அன்பினில் மனததுள் ஊன்றிக் காணக் காண்பது; புறவொளிபோல வேறுஒன்றினைப் பற்றாது தானே ஒளி தருவது; ஒன்றினுள் அடங்கிவிடாது தானே மேலே எழுவது; குறைவுபடாதது; அநிலையிற் புறத்தகக் காணாது இவ்வித உள எழுவது என்றிவ்வாறு ஒற்றமையும் வேற்றமையும் உடன்காட்டுவா அங்கிப் புறத்தொளியாய் என்றும், அன்பினில் ஊன்ற உள்ளேழுஞ் சோதியாய் என்றும் அடைமொழிகளால் விளக்கிக் கூறினார்.

நின்றனன் - முன் கூறியவாறு வெளிப்படும் நிலையின் வேறுபாடுகளே யன்றிப் பொருள்கிலைமையில் ஒன்றும் மாறுபாடின்று என்பதாம்.

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம்** கபருரு

ஆன்ற அங்கி - ஒன்றினைப் பற்றிப் பொருந்தினதே வெளிப்படும் தீ; ஆன்ற - பொருத்திய.

ஏன்று காண்பார்கீது - இவ்வாறு புகுத்து உணராத அறியப்பெறவாக்குக; ஏன்று காண்பார்கீக் கீதுபொருள் என்றமையால் அவ்வாறு காணாத எனையோடு இருப்பொருள் காண இயலாதென்பதும் பெறப்படும். ஏன்று காண்பார் - எவ்வாறு - பொருத்ததல்; திருவருள் வயப்படுதல் என்க

இது பொருள் - இது பொருளாம், பொருள் - பெயர்ப் பயனிலை

அன்பில் ஊன்ற - எழும் - அன்பு கிலைகளமாக அமுரசியறிய வெளிப்படும்.

“உறவு கோண்ட டுணர்வு சுயிறறினால, முழுக வாங்கிக் கட்டையுன னிறகுமே” (தேவா) என்ற நிலை

முன் கருதலளவையான் அளப்பிலை ஆரீனும் இவ்வாறு காண்பார்க்குக் காட்சி யளவைக்குள் நின்று தோன்றவன் என்றவாறு. “மனையினு லயுனான் மாலான மனத்தினுள் வார்க்கான மறதறு குறைவிலா வளவி னுலக கூறெனா தாந் தின்ற, இறைவனா கமல பாதம்” (சுகதிடா - பாயிரம் - 5) என்ற அருண்மதி சிவாசரியார், “அருளின லாக மத்தே யறியலா மாவிலுயர நெருங்கிச் சிவனை நானக் கெயி தியாற் சீந்தையுள்ளே, மருளாலா நீங்கிக் கண்டு வாழலாம்” என்றருளிய கருத்தும் இது: “முத்திக் கண்ணொன்று பார்க்கின்ற மூடாகாள் அகத்துக் கண்ணொன்று பார்ப்பதே யானாதம்” (திருமங்கைமாமுனிவர்); “கழல் மனத்துக், கொண்ட கருத்தினை நோக்கு குறிப்பே யனறிப் புறநோக்குந், கண்ட வுணர்வு ஊறாதா போல்” (தண்டி யடிகள் புராணம் - 1) முதலிய திருவாக்குகளின் கருத்தும், “அலகில் சோதியன்” என்று முதற் பாட்டில் விளக்கமாய்க் காட்டியருளிய கருத்தும் காண்க. உள்ளம் சோதி - அகத்துட் டோன்றும் அளவிலலாத ஒங்கும் சிவ (நான்) ஒளி; “எங்கள் சோதி” என்பது பதிகம். 836

2735. (வி - ரா) “மாதுக்க நீங்க ஹுவீர் மனம் பற்றும்” என்பது, “மாதுக்க நீங்க ஹுவீர் மனம் பற்றி வாழ்வின்” என்ற பரிசுப் பகுப்பின் பொருளாவது.

ஆதிச் சுடர்ச் சோதியை - ஆதியாகிய “சுடர்விட்டான” “எங்கள் சோதி” என்று முன்பாட்டில் விரித்துக் காட்டிய அகத் தோதிப்பொருளை

அகத்துள்ளாக்கி - மனத்தின் விளங்கிப்பெழுத செய்து, ஆதித்துல் - “அன்பில் ஊன்றுதலால் விளங்க எழுவித்தல்; முருகித்தல், கைலசொன்றி கடைநது மூட்டு தல்போல; “அகனமாத வணினராய் பறப்புகொற்ற ஸ்தம்பமென மடக்கி நூலைய, புகலுடையோ தமமுள்ளப் புண்டரீகத் துள்ளிநசுக்கும் புராணம்” (யிள தேவா) என்றருளியபடி ஆனமாவிற கண்டு அஞ்செழுத்திற் பூசித்தலை குறித்தது; இஃது அநதரியாக பூசை என்பபடும். “அநதரியாகககனை ரதவிராதனமா யாதந திவ ரதுதானு மானமசுத்தி யாகும்” (நித்தி - 1) என்றதும் காண்க. “வித்தெ றியான ...முன்னிறகுமே” (அரசு தேவா) என்ற திருப்பாட்டும் சந்திக்க.

போதித்த நோக்கு உற்று - நூலொசாரிய அறுபதில் வருமபடி காட்டியருளிய நூலாநாட்டக் காட்சியைப் பொருத்தி; போதித்தல் - போதம் - அனுபவ நூலாம், போதித்தல் - அனுபவத்தில் வரச் செயவித்தல்; “நிச்சயப் பொருள் இதுவென்று உணர்த்ததல்” (மாபாடியம்-சிறப்புப் பாயிரம்) என்பா சிவஞான முனிவர். நோக்கு - அகக்கண்ணினருக்குக் காட்சிப் புலப்படும் நிலை. உறுதல் - வரப் பொருந்ததல்,

ஒழியாமற் பொருந்துதல் - அக்காட்சி இடையறாது கண்டுகொண்டு அதனொடு பொருந்தி நிறமல; சிவயோகத்தாற கூடி நிறமல; “மறொன் றறிந்திலால்” (1254); “வேறுணரா” (1255).

வாழ்தல் - அந்நிலையின் பயனை விடாது அனுபவித்தாக கூடிநிறமல.

போதித்த பந்தப் பிறப்பின் நெறி - மாதுக்கீழ் என்றதனை விளக்கியவாறு; போதித்தல் - உயிர் சாராத நிகவேண்டிய சராபுணர்ந்து சாரவொட்டாது தடுத்த நிறமல். பந்தம் - மூலமலம்; பந்தப் பிறப்பின் நெறி - மலத்தினால் வரும் பிறவி வழி; நெறி என்றா பிறவியில் இடையறாது செலுத்ததலின்.

போமீன் - அந்நெறியினின்று விலகிச் சிவநெறி சோதல். “மனம் பற்றி வாழ்மீன்” என்ற பகிக்கருத் துரைத்தவாறு; வாழ்மீன் என்றது சிவச் சார்பு பெற்ற வாழ்மின் என்றதாம்; அது பந்தப் பிறப்பின் நெறி பெயாதலால் வருதலால் பிறப்பின் நெறி பெயாதலே வாழ்வென்றா. என்னை? பந்தப் பிறப்பின் நெறி பெயரும் உயிர், சாராததன் வண்ணமாந் தன்மை யுடைமையா றும், பந்தத்தைப் பெயாந் வழிச் சிவனையன்றி வேறு சார்பு இனமையானும், சிவனையே சாருமாதலின் பந்தநெறி பெயாதலே வாழ்வாம் என்க; “இவ்வானமாத தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே முதல்வனது சீபாதததையினையும் - “ஊசல கயிறற்றாலதாய தரையேயாந் துணையால்” என்ற உண்மை காண்க.

போதித்த நோக்கு - ஞானகுரு அறிவிற பொருநதக் கொளுவிய உள்நோக்கம்; உற்று - அதனுள் அழுநதி, போதித்த என்றதற்கு ஞானகுரு என்ற எழுவாய் அவாயநிலையான வந்தது. “தமமுதல் குருவுமாயத் தவத்தினி லுணராத” என்றது இக்கருத்தை விளக்கியது. ஈண்டு சகலானமாக்களுக்குப் பின்னையா ஞானஉபதேசம் செய்தருள்கின்ற ராதலானும், சகலாக்குக் குருவேடத்தினுள் மறைந்தே முதல்வன் அருளுவானாதலானும், இங்கு எழுவாய் மறைந்த கின்றது.

போதித்த நோக்கு உற்று ஒழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து - “ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி” என்ற சிவஞானபோதம் ஒன்பதாஞ் சூத்திரம் இக்கருத்தையே விளக்கு தல காண்க.

போதித்த நோக்குதலும் (1), ஒழியாமற் பொருந்துதலும் (2), வாழ்தலும் (3) என்ற இம்மூன்றும் முன் கூறியபடி சிவஞானபோதம் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தினுள் (1) அம்முதலில் ஞானக்கண்ணிலே காண்க எனவும், (2) அத்ததாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உளதாய் கிற்பது ஞானசொருபம் எனவும், (3) இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க எனவும் முறையே மூன்றதிகரணங்களால் விரித்துப் போதிக் கப்பட்டமை காண்க. “அண்டனை யானமாவி லாய்ந்துணரப் - பண்டனைந்த, ஆனதைத் தானவிடுமா றுத்தமனி லொண்கருட, சானத்திற் றீர் விடம் போற்றான்” (9 - 2) என்றவீடத்து அச் சிவஞானத்தானே, ஆசாரியன் “சிவோயம்” எனத் தன்னுள்ளே பாலித்தச “சிவத்துவம்சி” என்றறிவுறுகரும் மகா வாகியப் பொருளை நாடோறும் பயின்று, சிவோகம் எனப் பாலிப்பானாயின், அந்தப் பாலனைகருள் விளங்கும் முதலவனால் அநாதியே கூடிய பொதுவியல்பையும், அதற் கேதுவாகிய மல மாயா கன்மமகளையும் தான விட்டு நீங்குமாறு, ஒன்றிய கருட நியானத்தில் விளங்கு கருடனால் அபபாவகனம் விடத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறு போலாமென்க” (மாபாடியம்) எனவரும் உரையும் காண்க; அசுசூத்திரப் பிண்டப் பொழிப்புரைக்கும் வழிப் “(1) பசுஞானத்தானும் பாசஞானத்தானும் அறியப்படாத முதல்வனை அம்முதலவனது ஞானக்கண்ணினே தன் அறிவின் கண்ணே ஆராய்ந்தறிக்க

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௦௩௭

(2); அப பதிஞானத்தைப் பெறுமாறு டாவ்வனமெனின் நிலமுதல காதமீருகிய பாசக கூட்டம் கின்றுழி நிலலாது பரநது திரிதற்கண் அகிவேகமுடைய பேய்தேரின்னிடல பிற்றாய்க் கழிவதென் றறிநது கீங்கவே, அப பதிஞானம் பிறவித் துயராகிய வெப்பத துகருக் குளிராத கிழலாய வெளிப்படடு விளங்கும். (3) அந்நன்ம விளங்கிய ஞானத் தால் ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி சலியாமடப்பொருடடி அப்பொருள் பயக்குந் திரு வஞ்செழுத்தது, அவ்வதிப்பிடி அறிநது கணிகப்பதும்” என்றுரைத்ததும் இந்நு வைத்தக காண்க.

ஒழியாமற் பொருந்திவாழ்தல் - “ அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரனுடைமை கண் டானே, யஞ்செழுத்தா லாச்சித தீதயந்தில் - அஞ்செழுத்தாற, குண்டலியிற் செய தோமன கோதண்டஞ் சானிக்கில, அண்டலுஞ் சேடடை மவது ” (1-3) என்ற இதன பொருள் விரிககப்பட்டதும் கூருதக ஈண்டு, “ ஆரியனா மாசானவந் தருளாற் றேன்ற வடிஞான மானமாவிற றேன்றத தோன்றச, தூரியனாஞ் சிவன றேன்றம் ” (சித்தி - 8 - 28); “ சங்கரனோ, டொகசவுகைந் திவரவனே யவனியவரை விடாதே யுடனதையாயச சிவனறேறற மொன்றமே காண்பா ” (ஹ - 8-29), “ சோதிகுட் சோகியாயத் தோன்றிவென காணே ” (ஹ - 8-33) என்பவ்வாறியாக வரும் எட்டாரு ருத்திரத்திள கேட்டல சிங்கிததல முதலிய ஞான ராகணகளை யும், அவற்றைத் தொடாநது ஒன்பதாரு ருத்திரத்திள சாங்குமும் ஹண்டிய வரையையும் ஈண்டிக் கருதக. “ கிணைநிருக்க நோபட வகுகளனே, பெறு மரியபெறவன்பா ருளியதன வழியே, புருநடுகிவ னென்குமளப போகசுதைப் பரிந்தி ” (ஹ - 9-1), “ சோக மெனப பாலிககத் தோன்றவன வேறினி ” (ஹ - 9-7) என்பனவாறி உண்மை தூலின் றிருவாக்குக்கள ஈண்டு உணர்நது கிதிகிதக தகாண.

“ மனம் பற்றும் ” என்ற பகுதியினை பொருள் கோகமபாவணியின் தன்மையும் அது பிறவிகீகரு முத்கிசாதனமாமாறுக கூறியதாமெனக் ௪37

2736 (வி - ௭) “ சாதுக்கள் ” என்னெடுத்து ஒதிற்று - “ சாதுக்கள் மிக்கீரிதையே வநது சாரமின்களே ” என்கிறறிய பதிரப பகுதியினை பொருளாவது என்க.

வேண்டும்.....போற்றுவீ - சாதுக்களின் தன்மையும் கொட்பொருளும் கூறியது; தமமை முழுதும் இறைவ பாவிற சாரத்தித் கமக்கென வெருரெயலு மில லாதவா.

வேண்டும் வேட்கைய எல்லாம் - பெறவேண்டிய விருப்பங்கள் சென்ற உள்ள பொருள்கள எவையும்

பூண்ட அன்பினில் விமலந்நாப் போற்றுவீ - ௨௭௪. (பொருளும்) அன்பினுடன் இறைவா திருவடிகளைப் போற்றதலேயாம் என்ற சொன்னு வாழ்வாகாள். “ வேண்ட தத்தக்க தறிவோய்கீ வேண்ட முழுதரு தருவோய்கீ, வேண்டும் மயனமற் கரியோய்கீ வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய், வேண்டும் நீயா தருளசெயதாய யானு மதவே வேண்டினல்லால், வேண்டும் பரிசென் றுண்டெ ண்னி லதுவு முனறன் விருப்பனறே ”, (வா); “ இன்றோ ரிடை யூ தென்கருண்டோ வெண்டோ ணை முகக ணெமமானே, கந்தே செயவாய் பிழசெயவாய் காணே விதரு கட்டமே ” (திருவாசகம்), “ கேடு மாககமுந் கெட்ட கிருவினா . ஒடுந் தெம்பொன்று மொககவே கோக்குவா, டு மன்பினிற் குமபிட லேயனறி, வீடும வேண்ட ” விதவின விளங்கிஞா ” (143) என் பனவாதி திருவாக்குக்களில் இக்கருத்து விளக்கப்பெறுதல் காண்க, இனி, இவ்வா ரன்றி “ இதுவோ வெமையாளு மாறீவ தொன்றெமக் கிலையேல் அதவே வுனதின்

னருள்” (பிள். தேவா - திருவாவடுதறை); “பேச்சில ரொன்றைத் தரகிலராகி  
லிவரலா தில்லையோ பிரானா” (கம்பி தேவா - திருப்பாச்சில) என்றவாறு வேண்டு  
மவற்றை யெல்லாம் இறைவர்தான் போற்றியே பெறுவர் என்றாரைப்பினு மமைபும்.

காமீனி - சாதுக்களாகிய மிக்கோ! [பெரியோர்களே!] விரைந்த சாருநகன்  
இறையே. விரைவில்.

இந்நான்கு பாட்டுக்களின் தொகைப்பொருளாவது, முன் “ஆட்பாலவர்க்கு”  
என்ற பாட்டில் ஆட்பாலவர்க்கு இறைவர் அருளும் சிறங்களும் அம்முதல்வனது  
மாட்சிமையும் தற்போத்தக்கொண்டு ஒருவர் கேட்கும்பொருள் சொல்ல அளவு  
படாது. மலநகன் சாராது இறைவாதாளின் அடங்கிநின்று இவற்றைக் கேட்க என்றா;  
இப்பாட்டினால் அவ்வாறு இறைவாதாளின் அடங்கிக் கேட்டு உணராவதெவ்வாறென  
விளக்க அருளியவாறு. முதல்வனே ஏது - உதாரணங்களால் சோதிக்க வேண்டா.  
அவன் புறத்தொளியாய் நின்று புறப்பொருள்களை விளக்கியும், அன்பில் ஊன்றியவழி  
அகத்தஉள்ளே ஏழும் சோதியாய் நின்று விளக்கியும், எஞ்ஞான்றும் உதவுகின்றான்;  
அந்த அகத்தச சோதியைக் குரு போதித்தபடி ஞானகண்ணாலே கண்டு இடையறுது  
பொருந்தி அவனேதானாக ஏகஞ்சிப்பணிசெய்து வாழ்ந்தால் பிறவீநெறி விலகி, எல்லாம்  
அவன் சார்பேயாகும், அப்போது “அவனே தானே யாகிய அந்நெறி, யேக ஞகி  
யிறைபணி நிறக, மலமாயை தன்னொடு வலவினே யினதே” (போதம் - 10) என்று  
ஞானதுலன் உரைத்த நிலைபெற்றப பிறவீநெறி நீக்கிச் சிவநெறி வாழவு நிலைப்பட்டு  
நிகழும் என்பதாம்.

இவ்வாறு அவாதாளி னடங்கி அவனருளா லல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யாளுகவே  
அஞ்ஞான கணமநகன் பிரவேசியா; அப்போது அம்முதல்வனே இவனுள் கின்று  
எல்லாம் கண்டும் காட்டியும் செலுத்தவாறானவின் இவன் அவனது சீபாதநகளை  
யணைந்து நிலைபெறும் என்ற சிவஞானபோத (11 - சூத) உண்மையும் ஈண்டுப்  
போதருதல் காண்க. எனவே போதம் 8-9 சூதநிறங்களில் விரித்த சாதனமும்,  
10 - 11ல் விரித்த பயனும் இத் திருப்பாட்டால் உபதேசிக்கப்பட்ட திறக கண்டு  
கொள்க.

838

[“ஆடும் மெனவும், மருங்கூற்ற முதைத்தது, வேதம்  
பாடும் மெனவும், புகழல்லது பாவ நீக்க  
கேடும் பிறப்பும் மறுக்கும்மெனக் கேட்டி ராகில்  
நாடுக திறத்தார்க் சுநளல்லது நாட்ட லாமே.”]

வேறு

2737. “ஆடும்” மெனவாந திருப்பாட்டி னமைத்த மூன்றும்  
கூற்றை நீடும் புகழோ? பிறந்துன்ப நீக்குதற்கோ? வென்று  
உதைத்தது தேடும் முணர்வீ ருலகுக்கிவை செய்த தீசர்  
வேதம் கூடும் கருணைத்திற மென்றனர் கொள்கை மேலோர். அங்கு

(இ - ள்) ஆடும்...மூன்றாம் - “ஆடும் எனவும், அருங்கூற்ற முதைத்தது வேதம்  
பாடும் எனவும்” என்று பதிகப் பகுதி குறித்த பொருள்களாகிய ஆடும் என்றதும், அருந  
கூற்றம் உதைத்து என்றதும், வேதம் பாடும் என்றதும் ஆகிய மூன்றும்; நீடும்  
புகழோ...உணர்வோ - புகழுகளாகவோ? அன்றி உயிர்களுடைய துன்பம் நீக்குதற்கோ  
என்று ஆராயும் உணர்வுடையோர்களே!; உலகுக்கு...மேலோர் - இவைகளை ஈசர்

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருக

செய்தது உலகின்மேல் வைத்த பெருநகருணையின் திறம் எனது கொள்கை யானமேம்  
பாடுசெய்வாராகிய பிள்ளையார் அருளிச் செய்தனா.

அருக

(வி - ரை) “ஆடும்” எனவாம் திருப்பாட்டின் அமைத்த முன்றும் - ஆடும்  
எனவாம் - ஆடும் என்ற தொடருக்கும் ; முதற் குறிப்பு அமைத்த முன்றும் - ஆடும்  
எனவும், கூறும் உதைத்து எனவும், வேதம் பாடும் எனவும் கூறியருளிய மூன்று  
பொருள்களும் ; “உதைத்து வேதம் பாடும்” என்பது உதைத்துப் பாடும் என  
ஒருபொருள்பற்றி உரைக்ககின்ற வினையெச்ச முடிபாகவும் காணப்படுவின், அஃது  
அவ்வாறு பொருள் கொள்ளப்படாது உதைத்து எனவும், பாடும் எனவும் இரண்டாகப்  
பிரித்துப் பொருள்கொள்ளுதல் வேண்டுமென்று காட்டுவார் மூன்றாம் எனச் செய்வெண்  
டொகை விரித்து ஒதினா.

புகழோ ? பிறி துன்ப நீக்குதற்கோ ? என்று தேடும் ஸ்ரீவிர் - “புகழல்லது  
பாவம் நீங்கக் கேடும் பிறப்பும் அறுக்கும் எனக் கேடமராவில்” என்ற பதிகப் பகுதி  
யின் பொருள் விரித்தபடி ; புகழ் - புகழ்மா ? ; அறுக்கும் - அறுக்கும் வகையோ ?  
என்று இரண்டிடத்தும் ஐயவின ஒராரம் சொக்க ; புகழ் தன்பொருட்டாற்  
செய்வது ; பாவம் நீங்கக் கேடும் பிறப்பும் அறுக்கும் வகையோ ? என்றது பிற உயிர்  
களின்பொருட்டுச் செய்வது, கேட - இரப்பு, கேடும் பிரபு - பிறவித் துன்பம்.  
தேடும் - ஆராயும், உணர்வீர் - பிறவிக்குறிவீர் போத சித்திக்கு ஆராயும் உணர்ச்சி  
யுடையோர்களே !, விளியவற்றுமென்று பெயர்.

இவை நகர் உலகுக்குச் செய்தது - எனக். உலகுக்கு - நாளைநுருபு கொட்டப்  
பொருளில் வந்தது.

செய்தது - செய்த காரணம் ; கூடும் கருணைத் திறம் - கூடும் - முன் இயை  
பாகிய வேறு காரணமின்றித் தன்னிடமிடந்த பொருளும் ; உரைநடைபுறம் திறம் -  
தன்மை ; பெருமை என்றலுமாம். வினையுதிதம் பற்றிக் கூடும் என்றலுமாம்.

கூடும் கருணைத் திறம் - இரகுநதின்னே “கொணலிச் சொழிலக ளென்ன  
காரணந் தோற்ற வென்னின, முன்னவன் விளையாட் டென்று மொழித்து மாமு  
யிராகரு, மன்னிய புதி முத்தி வழங்கவு மருளான முன்ன, அன்னிய மவங்க  
ளெல்லாந் துடைப்பதும் செல்ல லாகும்” (1 - 36) என்று சித்திராரிலும், “ஏறந்  
விலை யரனருளின் திருவிளையாட் டாக விபராயாக, ளுறுக்களி டாக கடனினறு  
மெடுத்தே, யூற்றமிக வருளபுரித லேழுவக வு ளரெயவ ரொடுக்கமினெப் பொழித்தன  
மறறைத், தோற்றமல பாகமவரக காசுசல போகந் கூயாடித்த நிரோதாயி க்றுத்த  
லாகும், போற்றவரு மருளருளே யன்றி மாறுப டுணை அவரும் மருளொழியப்  
புகலொ ணுதே” (1 - 18) என்று சிவப்பிரகாசச் சிறு இரகுநதை விளக்கியவாறு  
காண்க.

முன்றும் - கூடும் கருணைத்திறம் ஆமாய் என்ன ? எனின் கூறாகம் : (1) ஆடும்  
எனவும் - ஆடுதல் ஐந்தொழிற் கூத்து. ஐந்தொழில் செய்தல் முதலவனுக்கு இலக்க  
ணம். “ஐந்தொழிவான தோற்றம் நிலை இறுதி மறைப்பு அந்ன் எனபன. இவ்  
வைந்தொழிலும் தூலம் சூக்குமம் அகிருகத்தம் என்று மூவகப்படும அவற்றள  
தூலமாகிய தோற்றமும் இறுதியும் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றமும் ஒக்கமும் என்பது  
வெளிப்படை. நிலை - தோன்றிய பிரபஞ்சம் ஒக்கம் வருகாறும் நில்பெறதல்.  
மறைப்பு - அந்ன் எனபன “பந்தமும் வீடும” என்ற உணாக. தோன்றிய பொருள்  
சங்கரிக்கப்படும் வரை தானே நில்பெறும், ஆதலின் நிலைதொழில் முதல்வன  
காரியமென்றதென்னை ? எனின், காலத்தி ஒருவகு தோன்றிய பொருள் இரண்டனாள்



ஒன்ற நெடுநகலும் நிறதலும் ஒன்று சிறிதுகால நிறதலுமாகிய நிலை வேறுபாடுள்ளமையின் இந்நிலை வேறுபாடு இதற்கேதுவாகிய வினாவேறுபாட்டானாயிற்று..... அவ விருவேறு வினையும் முதல்வண்ணையானன்றி வாராமையான நிலைத்தொழிலும் முதல்வனாற் செய்யப்படும் காரியமாதல அறிக. இன்னும், தண்ணீர்க்குடம் நிலைபெறுதல்தாங்கிச் செல்வோனது முயற்சியின்றி அமையாதவாறுபோலத் தோன்றிய பிரபஞ்சம் ஒடுங்குகாறும் நிலைபெறச் செய்வதும் ஆகிய முதலவனது ஆணையாகிய சங்கதப்பேமயாம்.

மறைப்பாவது, குடங்கையில் ஏந்திய தீயின் சூட்டினை நிகழ்வொட்டாது தனக்கு மாறாகிய மந்திரமுச்சரிக்குவாறாக தடுத்தது நிற்கும் குளிகைப்போல, முதல்வனைச் சிறப்பியல்பான உணரும் மெய்ப்புணர்வு சோனறுநகாறும் அவனது பெருநகருணை உயிராகள் மாட்டு ஒருங்கே நிகழாதவண்ணம் தடுத்தது நிறதும் அவ்வம் மலசத்தியின் வழிநின்ற அவுறறை நடாததுவதாகிய அவனது சங்கதப்பேமயாம். “பந்தமுமாய் வீடுமாயி ஒருக்கு” என்புழிப் பந்தம் என்றதும் அது.

இனிச் சூக்கும் ஐந்தோழிவான, சங்கரித்த பிணை மோதெய்யக்கடவனவாகிய தூல ஐந்தொழிற்கு யோக்கியமாமபடி கேவலத்தின்கண் நிகழத்தவனவாம். அதிக்குமமாகிய தோற்ற முதலிடன ஐந்தும் அவ்வவ் விடயநுகாசசிதோறும் கணந்தோறு நிகழ்தல் கண்டுகொள்க” (மாபாடியம் - 2 - கு - 1 - அ).

“ஊன நடன மொருபா லொருபாலா ஞானடந தானடுவே நாடு” (திருவருட்பயன்) என்றருளிய திருகடனயிரண்டனுள் இங்குக் கூறியது ஒன்று. “மோனந்த மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்தது, தானந்த மாந்தத்தே தங்கியிடு - மானந்தம், மொண்டருநி நின்றூடல் காணுமருண மூரத்தியாக, கொண்டதிரு வம்பலத்தான் கூதது” (உணமை விளக்கம்-37); “எங்குந் திருகட்டம்”; “சிற்பரகு சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனைச், சொற்பதமா மந்தச் சந்தரக கூத்தனைப், பொற்பதிக கூத்தனைப் பொற்றிலலைக் கூத்தனை, யற்புதக் கூத்தனை யாற்றி வாரே” (திருமொழி - 9 த - திருக்கூத்துத் தரிசனம்), “அவா முன மமமைக் கண்டவா மெதிரே நின்று காட்சிந் தருளி” (159), “நிறையங்கி யாடலே நிலைப்பதே நியமமே” (பிள. தேவா - ஆலவாய - கௌசிகம் - 6) என்பனவாதி திருவாக்குக்களான அறியப் படுகின்றபடி ஞானிகளுக்கு அருணஞானக் கண்ணிலே கண்டு திளைக்கும்படி கொடுத்து நிறதும் ஞானநடனமாகிய அருடகூத்து மறொரு வகையாம்.

“காததும் படைத்தும் கரந்தும் வினையாடி” எனவும், “ஐயாநீ யாட்கொண்டருளும் வினையாட்டி, னுயவாரக் ஞாயபும் வகையெல்லாம் உயர்தொழிந்தோம்” எனவும் வரும் திருவாசகத் திருவாக்குக்கள் இப்பாசரக கருத்தை விளக்கி நிறதலும் காண்க.

இனி (2) அருங்கூற்றம் உதைத்து என்ற செய்யலும் உயிரகளின்மேல் வைத்த அருளால் ஆயது. மாரகண்டாக்காகக் கூற்றுவனை உதைத்து உருட்டிப் பின் உயிரும் கொடுத்த சரிதம் எல்லாப் புராணங்களாலும் விளக்கமா யறியப்படுவதாம். “மாக்கண்டர் காக மலிபட்ட பாட்டையுன்னிப், பாக்கிலின்பக் கென்ன பயங்காண் பராபரமே” (தாயுமானார்); கால பாராயணக் குறுந்தொகையுள் அரசுகள் இயமனறுதுவரைத் “தமா நிறகிலுரு, சுருக்கென தவகுப் போயின்னண மற்றாரீ, சுருக்கெனிற்சுட ராண்கழல் குடுமே” என ஆணையிட்டமையும் காண்க.

இனி (3) வேதம் பாடும் எனவும் - வேதாகமங்களை இறைவா புணருதபவமாகிய சிருட்டியில் அருளிச்செய்து உலகுயிர்கள் அறிந்து அவவழியொழுதி உய்யும்பொருட்டுப்

பாடுகின்றார் என்பது ஆன்றோர் துறறுணிபு. “வருங்கடன மீள்கின் மெய்கிறை  
கலவீணை வாசிகருமே” (அரசு. தேவா); “வேத முகநகினை தோண்டிகு பனமொழி  
சேதம்” (பொன் - அந - 19); “ஓவா வோசை முழுதுகின் வாயமொழி” (திரு  
ஒற்றியூர் ஒருபாவொருபுத்த - 2); “ஒப்பிலா மணிவாய் வேதம், பலவிடை யெழுத்தது  
நாவீர் பரமவா கமதநின் பேதம், நல்லிதழ மனுவின விஞ்சை” (கந்தபு - குரன்  
வதை - 426).

உலகுக் கிவையெய்த நீசர் கூடுங் கருணைத்தீரம் - உலகம் கண்டு சிந்தித்த  
உணர்ந்த உய்யும்பொருட்டு ஐந்தொழிற் கூத்தது ஆடுதலானும், மார்க்கண்டாக்காகக்  
கூற்றனை உதைத்தது அவாபொருட்டேயன்றி உலகோர் அதன் உண்மை உணர்நத  
தம்மை வந்தடைநது சாவாமையும் பிறவாமையும் பெற்றய்தற் பொருட்டாத  
லானும், வேதம் பாடுதல் உலகோர் விதிவிலகருகளை அறிந்தொழுங்கவும் சிலவொளி  
கின்ற உய்யவும் ஆதலானும் இவை உலகுக்குச் செய்தது கருணைத் தீரம் என்றார்.

பெருங்கருணைத் தீரமாவது - “முதல்வ னாவான் முதறணா வுடைமையின்  
உலகத்துயிராகப் படுங் துன்பமுழுவதும் உணர்ந்தோறையும், பேராற்றலுடைமை  
யான், உயிர்களை யெல்லாம் ஒருநகே வீடுபேறடைவிக்க வல்லனாயும், சீவன் சங்க  
ரன் முதலிய பெயர்களானு மறியப்படுவதாய், விருப்பு - வெறுப்பினறி, எல்லா  
வுயிர்க்குமாட்டும் ஒப்பகிழவதாயது, கொடாபுறறது, பிறாதுன்பந கண்டுழி அதனை  
அக்கணமே நீக்குதற்கு விளையும் மனவெழுச்சியாகிய பெருங்கருணை யுடைமையான்,  
அவற்றை ஒருநகே வீடுபேறடைவித்தகருணை ஒருபாடு மிகருகையனாயும் உள்ளான்  
என முதல்வன் திலககணம் பேசப்படும. அந்நன்மாதகவும் உயிர்கள் யாவும் ஒருநகே  
வீடுபேறடையாமற் தடுத்திற் பண உயிரை குற்றமாகிய மலசத்திகளை ஆதலின் உயிர்  
கள் முதல்வனைச் சிறப்பியலபான் உணரும் மெய்யுணர்வு தோன்றவகாறும் முதல்வன்  
தனது சுகமபத்தான் அவ்வம் மலசத்தியின் வறியின்றி அவற்றை நடத்ததுதலும்  
மறைப்பு எனப்படும் அவனது கருணைத்திறமாதல் காண்க 830

திருப்பாசரத் திருப்பதிடம் முன்னேநது திருப்பாட்டுக்களான் முப்பொருளுண்மை  
யும், இலக்கணமும், சாதனமும், பயனுமாக வரும் வேத சிவாகமநகனின் முடிபுகளை  
எடுத்துக் காட்டியருளியபடி, பின்னேநது திருப்பாட்டுக்களான் அவ்வுண்மைகளை  
மாபுராணங்களின் உதாரணங்களால் எடுத்துக்காட்டியருளுகின்றார், இவை  
பொதுவியல்பு - சிறப்பியல்புகளாக ஒருவாற்றான் வருத்தரைக்க நின்றன  
என்ற நிலையினை, முன்னேநது பாட்டுக்களுக்கு உரைவிரித்த நிலையும் மாபபும் ஒரு  
வகையானும், பின்னேநது பாட்டுக்களுக்கு உரைநிலையிட்ட மை வேறுவகையும் சந்தமு  
மாகிய வகையானும் ஆசிரியர் காட்டியருளிய தெய்வக் கவிரலம் காண்க. முத  
பகுதிபோ லன்றிப் பின்னேநது திருப்பாசரப் பாட்டுக்களுக்கு ஒரோர் திருப்பாட்  
டால் கருத்துரைத்துச் செல்லும் நிலையும் கண்ணகி திருப்பாசரத்  
தைப் பின்னையார் இருவகை விருத்த யாப்பினால் யாத்ருளிய நிலையும், ஆசிரியரும்  
அவ்வாறே அவ்விருவகை விருத்தங்களாற் பொருள் விரித்த நிலையும் இக்குறிப்புத்  
தருவன.

[“கடிசேர்ந்த போது மலரான் கைகொண்டு நல்ல  
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு  
முடிசேர்ந்த காலையற வெட்டிட முக்கண் முகீந்தி  
அடிசேர்ந்த வண்ண மறிவார்சொலக் கேட்டு மனதே.”]

2788. கருதும் “கடிசேர்ந்த” வெணுந்திருப் பாட்டி லீசர்  
சண்டிசர் மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்ச் கோறன் முத்தி  
— தருதன்மைய தாதல் சண்டிசர்தஞ் செய்கை தக்கோர்  
ஆகமம் பெரிதுஞ் சொலக் கேட்டன மென்றனர் பிள்ளை யார்தாம்.

(இ - ள்) கருதும்...பாட்டில் - கருதுகின்ற “கடிசேர்ந்த” என்று தொடங்கும் திருப்பாசரத்தின் ஏழாம் திருப்பாட்டில்; ஈசர்...தன்மையதாதல் - சிவபெருமான் விரும்பி ஏற்று வீற்றிருந்தருளும் பெரும்பூசையினைச் சிதைவு செய்தவர்களைக் கொல்லுதல், அற்செயலாவதன்றி முத்திதரும் தன்மையுடைய நல்ல செயலாதலை; சண்டிசர் தம்...சொலக்கேட்டனம் - சண்டிசர் தமது சரித்தத்தினால் தகவர்களாகிய பெரியோர் சொல்லக் கேட்டோம்; என்றனா பிள்ளையார்தாம் - என்று பிள்ளையார் தாம் அருளிச் செய்தனா.

(வி - ள்) கருதும் “ கடிசேர்ந்த ” எனும் திருப்பாட்டில் - “ கடிசேர்ந்த ” என்று தொடங்கும் திருப்பாசரம் ஏழாவது திருப்பாட்டின் கருத்தினை இப்பாட்டால் உரைக்கின்றவாறு.

ஈசர்...முத்திதரு தன்மையதாதல் - முதலவரது பூசையினைத் தடுத்த இடையூறு விளைத்தாணாக கொல்லுதல் மாரபாதகங் கிடைத்தனா முத்தன்மைபெற்ற கொலைப் பாவ மாகாது; பாவப் பயனாகிய நரகமும் கொடாது; ஆனால் அது பசுபுண்ணியங்களினும் மேலாகிய சிவபுண்ணியமேயாகி, அதன் பயனாகிய முத்திதரும் தன்மையுடையதாகும் நிலை; ஆதல் - ஆதலை - ஆகும் நிலையினை என்று இரண்டனுருபு விரிக்க; ஆதல்-கேட்டனம் என்று கூட்டிக்; கோறல் - கொல்லுதல்; கொல் என்ற பகுதி முதலிணை, தல் - தொழிற்பெயர் விருதிபெற்ற பெயர்.

சண்டிசர்தம் செய்கை - செய்கை - செய்கையினால்; செய்கை காரணமாகக் காட்ட.

தக்கோர் பெரிதும் சொல் - தக்கோர் - உண்மை அறிந்த சொல்லும் தருதியுடையோர். தருதியாவது திருவருள் அறிவிக்க அறிந்து கூறும் பக்குவமுடைமை; அறிவார் - என்பது பதிகம். பெரிதும் சொல்லுதலாவது விளக்கமாக எடுத்துக்காட்டுதல். சண்டிசர் சரிதம் பதிகப் பாட்டினில் எடுத்துக்காட்டியது காண்க. பதி புண்ணியங்களுக்கும் பசுபுண்ணியங்களுக்கும் வேறுபாடு காட்டப்பட்டது. இனிப் பதிபுண்ணியங்களும் சிவகலவினை - தீவினை இருவகைப்படும். இவற்றி னியல்பெல்லாம் மாபாடியததன் (8 - 1) இருவினை ஒப்பு என்பதனைக் கூறுமிடத்து விரிக்கப்பட்டன. ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

தக்கோர் சொலக் கேட்டனம்-பிள்ளையார் காலத்துக்கு முன்பு வாழ்ந்த அறிவார் சொல்லியதனைத் திருமுலர் - மணிவாசகப் பெருமானா - நக்கோர் முதலியோர் திருவாக்குகளால் அறிக்; பிள்ளையாருடன் ஒருகாலத்து வாழ்ந்த அரசுகள் தேவாரமும் காண்க; இனி அவற்றை ஒட்டிப் பின்வந்த நம்பிகள் தேவாரத்தினும் திருவிசைப் பாத திருப்பல்லாண்டினும், பதினொராக திருமுறையினும் அவ்வாறே போற்றப்படுதல் காண்க. ஞானசாத்திரங்களாகிய திருக்களிற்றப்படியார் (19) சிவஞானசித்தியார் (2 - ௫) முதலியவரதுள்ளும் இவ்வுண்மை போற்றப்படுதல் காண்க. திருமுறைகளுள் கண்டவை சண்டிசர் நாயனார் புராணத்திற்சிறியல் தொகுக்கப்பட்டன. ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

கோழல் முத்தி நதம் தன்மையதாதல் - கொலைப்பாதகச் செயல் எவ்வாறானால் முத்திரும் எனில் அன்பு காரணமாமென்க இதன் இயல்பு சண்டிசா புராணத்தினுள் 1264-ன் மே “ அன்பு தந்த வடியாரா செய்தனவே தவமாம் ” என்றவிடத்து உரைசெய்து கட்டி; ஆண்டுக் கண்டுகொள்க. “ பாதகமே சோறு பதறினவா ” (சுருவா); “ பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தான ” (பல்லா); “ பாதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே, தாழையை வேதியினைத் தாளிரண்டுஞ் - சேதிப்பக, கண்டிசா தாமரம் பரிசளித்தார் கண்டாயே, தண்டிசா தாருசெயலாற் றான ” (களிற் - 19).

“ மண்ணைக் கல்லிற் பிராணிபடும, வருத்த வேண்டா ” என்று தந்தை கருதி இதுபாதேசம் செய்த அமணர்க்குப் “பிராணிக் காண்பணி, யாசி லாநல லதமாவ நறிய வருமோ லுமக்கென்று” தண்டியடிக்கணையனா விடையிறுத்த வரலாறும் இவ்வுண்மையை விளக்குதல் காண்க.

இதனால் முன்கூறிய (1899) பயன்கள் மூன்றனுள் இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட “மிருகசுவத துறைவிளங்கு”தல் பெறப்பட்டமை காண்க. 84()

[“வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்  
ஏதப் படாமை யுலகத்தவ ரேத்தல் செய்யப்  
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த  
குதன் னொலிமலை யென்றே கலிக்கோவை சொல்லே”]

2759. “வேத முதல்வ” னெனுமெய்த திருப்பாட்டினினா

பதினெண் ஆதி யுலகோ ரிடாரீங்கிட வேதத் “வாடும்”

புராணங்கள் பாத முதலாம் பதினெண் புராணங்க ளென்றே

புராணம் ஒதென் றுரைசெய்தனா யாவு மோதா துணர்ந்தார. அசக

(இ - ள்) “வேத முதல்வன்”. திருப்பாட்டினில் “வேத முதலவன்” என்று தொடங்கும் உண்மைத் திருப்பாட்டிலே, நோ - நோபட வரும் பொருளாவது : ஆதி...பாதம் முதலாம் - பரம பிரமாணமான வேதத்தால் குறிக்கப்படும் முதற்கடவுள் உலகுயிர்கள் தத்தம் பிறவித்தன்பம் நீங்கவும், அறிந்த ஏததவும் திருக்கூத்தாடுகின்ற திருவடிகளையுடைய சிவபெருமானையாம் ; அவரே முதற்கடவுளாவா ; பதினெண் புராணங்கள் - (அவ்வுண்மையைத் தெளிய விளக்குவன) பதினெண்புராணங்களாம் ; என்றே ஒது-என்று துணிந்தே அவற்றைஒதுவாயாக, என்றனா யாவும் ஒதாதுணர்ந்தார்-என்று கூறியருளினா எல்லா ஞானங்களையும் ஒதாது உணர்ந்தவராகிய பிள்ளையாரா.

(வி - ரா) வேத முதல்வன் ....நேர் - வேத முதலவன் என்று தொடங்கும் திருப்பாசுரத்தின் பொருளைக் கூறியபடி. ஆதி - முதலவன், உலகோர் இடர் நீங்க ஏத்த ஆடும் பாதம் - முன் “ஆடும் எனவும்” என்ற திருப்பாசுரத்தில் “உலகுக்காவை செய்தது ஈசர் கூடுத கருணைத்திறம்” (2737) என நாட்டப்பட்டமையின் அதன்மைய முடிந்த பொருளாக எடுத்தது அதுவதித்துக்கொண்டு எண்கு உலகோர் இடாரீங்கிடவும் ஏத்தவும் ஆடும் என்றருளினா. ஆடும் - எனபது (2737) முன்பாட்டின் குறிப்பு.

உலகோர் - “உலகுக்கு” (2737); இடர் நீங்கிட ஏத்த-தன்ப நீங்கவும் ஏத்தவும் என எண்ணுண்மை விரிக. முன்பாட்டிற கூறியவற்றின் (2737 - பாசரம் - 6) “அறங்கூற்றி முதைந்த”லால் துன்பநீங்குதலும், “வேதம் ஸூத்”லால் ஏததும் பெறப்பட்டன என்பது குறிப்பு.

பாதம் - “ஆடும்” என்பதற்கேற்ப பாதம் என்றா. பாதம் என்பதுபசாரம் ; அருளே திருவடி என்க. பாதம் - பாதத்தையுடைய முதல்வன். ஆடும் என்பது அந்நீர் கூடும் கருணைத் தீரம் - என முன (2737 - பாசரம்-6) கூறி முடித்தமைபும் காண்க.

ஆதி, உலகோர் இடர் நீங்கிட ஏத்த ஆடும் பாத முதலாம் என்ற முடிபு வேதங் களுக்கும் மாபுராணங்களுக்கும் ஒக்குமென்பாரா நேர் - என்றார். வேதம் பொதுதா லாதலின் எல்லாக் கடவுளரையும் முகமனால் எடுத்தியம்பினும் அவரையெல்லாம் இயக்கும் முழுமுதலவனாகிய சிவபெருமானைத் திருவருத்திரத்தினுள் இருதயத்தில் தலைமையாக வைத்துப் போற்றும். அதுபோலவே வேதங்களை உபப்பிடுங்கணம் செய்யும் புராணங்கள் பதினெட்டும் தலைமைபற்றிப் பத்துப் புராணங்களுள் சிவனது முதன்மையினைப் போற்றி, ஏனை எட்டனுள்ள சிவனால் இபககப்பட்டுத் தந்தொழில் நடாததும் விட்டுணு - பிரமன் - அக்கினி-சூரியன் இவர்களை முகமனால் தலைவர்களாக எடுத்துக் கூறும். திருப்பாசரமும் “வேத முதலவன் முதலாக வினநகி - உலகத்தவா ஏததல் செய்ய” என்றும், “பூத முதலவன் முதலே முதலாப் பொலிந்த, சூதன் ஒலி மாலை” என்றும் இக்கருத்தைக் கொண்டதென்று காட்டுமுகத்தால் ஆசிரியர் வேத முதலாப்...பாட்டினில் நேர் - எனறுகாட்டியருளினார். புராணங்கள் நேர் - (கூறும்) என்க.

உலகோர்இடர் நீங்கிட ஏத்த - நீங்கிடவும் ஏத்தவும் இடர் நீங்கிட - இடர் நீந் தும் பொருட்டு என்றலுமாம். “ஏதப்படாமை உலகத்தவ ரேததல் செய்ய” என்ற திருப்பாசரப் பகுதியை விளக்கவைத்தவாறு.

என்றே ஓது - ஏகாரம் தேற்றம். ஓது - அவற்றை வெறும் கதைகள் என்று எண்ணிப் புறக்கணிக்காமல் ஒதுவாயாக என்று ஆணை தந்தருளினர் என்க.

புராணங்கள் நேர் என்றே ஓது - சொல்க என்றலுமாம். “கலிக்கோவை” - (பதிகம்) புகழ்மாலை. பதிகம் கலி விருத்தம் - கலி நிலைத்துறையாதலும் குறிப்பு.

ஓதென் றுரைசெய்தனர் - ஓதுதுணர்ந்தார் - முாண அணி. பிள்ளையார் இறை வார்பல் முனைத தவத்தால் ஞானம் பெற்றனராதலின் இப்பிறப்பில் ஓதாதுணர்ந்தார் என்றவாறு ; உணர்ந்தார் - என்ற குறிப்புயிது. யாவும் உணர்ந்தார் என்க. தவ முதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் (1967) ; “அகில, தேவருக்கு முனிவருக்குத் தெரிவரிய பொருளாகுந், தாவிறனிச சிவஞான சம்பந்த ராயினார்” (1966) ; இவ்வா ரன்றிப் புராணங்கள் யாவும் நேர் என்று கூட்டியுரைப்பினும் அமையும்

பதினெண் புராணங்கள் - மச்சம் - கூர்மம் - வராகம் - வாமனம் - சிவமகா புராணம் - இலிங்கம் - பவிடியம் - காரதம் - மாரககண்டேயம் - பிரமாண்டம் என்ற பததம் சிவபிரானை நேரே எடுத்துக் கூறுவன ; விஷ்ணு புராணம் - பாகவதம் - கருடம் - காரதீயம் என்ற நான்கும் விட்டுணுவைப்பற்றியும், பிரமம் பதமம் என்ற இரண்டும் பிரமனைப்பற்றியும், ஆக்கினேயம் அக்கினியைப்பற்றியும், பிரமகைவர்த்தம் சூரியனைப்பற்றியும் கூறுவன. இவை, அரசனானையின் வழிகின்ற மந்திரத் தலைவர் முதலியோர் செய்வனவற்றை அவ்வவர் செய்தனவாகக் கூறுதல்போல, அவர்களை இயக்கும் சிவச்செய்தலை முகமனால் அவ்வவாமேற கூறுவனவாகக் கொள்க.

என்றே ஓதென் றுரைசெய்தனர் - “சூதன் ஒலிமாலை யென்றே கலிக்கோவை சொல்லே” என்பது பதிகப் பகுதி. “பண்டைகற் ரவததாற் றோன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணும் தொண்டா”களாகிய சாமுசித்தர்களன்றி “மார்க்கர் கண்டா லோதி வீடு காத்தலிப்பவா”களாகிய ஏனையோர் யாவர்க்கும் வேதங்களின் பொருளுரைப்

புராணங்களை யோதுதல் இன்றியமையாததென்றதாம். ஓது - ஓதிக் காத்தலிப்பவா (சித்தி - பாயி) என ஞானனாலும் விதித்தல காரணம்.

ஒருவன் காணகு வேதங்களை யும் உன்னுணர்நதானேனும் புராணத்தை கணுணரா னேல், அவ்வேதங்கள் தமது அர்த்தங்களைப் பேதிப்பான என்றஞ்சும் என்பா. அனநி யும் வேதம் 4 - அங்கம் 6 - மீமாம்சை 1 - நியாயம் 1 - புராணங்கள் 1 - தன்மனால் 1 என்ற பதினான்குடன், ஆயுள் வேதம், தணு வேதம், காரதர்வ வேதம், சிற்பம் என்ற உபவேதம் காணகும் கூட்டிப் பதினெட்டு விதங்களை யும் உலகோர் படிமுறையால் ஒதியுய்யும் பொருட்டுச் சிவபெருமான அருளிச் செய்த பிரமணப் படைத்த அவறறை அவனுக்கு உபதேசித்தருளினா என்று வரலாறு கேட்கப்படுகின்றது. “அட்டாரச விதங்களுக்கும் கர்த்தா ரூபாணி” எனப்பது காரணம்.

திருப்பாசரத்தினுள் “பூதமுதல்வன் முதலே முதலாக” ; “உலகத்தவர் ஏதப் படாமை” என்றும், இப்பாட்டினால் உலகோர் இடர் நீங்கிட என்றும் கூறிய வாற்றால் முன் (1899ல்) கூறிய பயன மூன்றனுள் இறுதிகளை நின்ற பயன பெறு தற்குரியராகிய “பூத பரம்பரை போலிய” என்ற பயன பெறப்பட்டமை கண்டு கொள்க.

சுண்ட வேதம் என்றது வேதாந்தத்தை எனவும், வேதாந்தம் சிவத்தின் இயல்பை துண்மை வழியில் அறிவுறுத்தும், உத்திப பருமை நெறியில் அறிவுறுத்துவன புராணங்கள் எனவும், புராணக் கதைகளை உள்ளவாறே கொள்ளாது வேதாந்த முறைப்படி கொள்ளல் வேண்டும் எனவும் விசேட ஆராய்ச்சி உரை கொள்வாரு முண்டு.

இனி, இதன்மேலும், பலா பலப்பலவாறு புராணங்களைப் பொய என்றும் புணர னுரைகள் என்றும் இகழ்ந்து கூறித் தாழும் இடாப்பட்டு அபசாரப்படுவதுடன் உல கோரையும் இடாப்படுத்தி யொழிவர் தன்மைநிலையானும், உவமை உருவகம் அருந்த வாதம் முதலிய நிலைகளானும் தூலங்களைப் பொருள்கொள்ளும் வகைகளை அனுபவம் வல்ல தேசிகாபாற கேட்டுப் பயின்று ஞானதூலங்களை ஆளுதல் முறை. புராண சரித வரலாறுகளை உண்மை ஞானதூலங்களினும் எடுத்தாண்ட முறைகளும் கவனிக்கற் பாலன.

841

[“பாராழி வட்டம் பகையா னலிநதாட்ட வாடிப்  
போராழி யானகிடா கண்டருள செய்தல் பேணி  
நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்ட வாகுபு  
போராழி யீந்தபுக மும்புக முற்ற தனறே”]

2740. பாவுற்ற “பாராழி வட்டத்” திருப்பாட்டி னுண்மை  
காவற் றோழிலானேனுங் கண்ணனுங் காவல் பெற்ற  
தியாவர்க்கு மேலாய வீசனரு ளாழி பெற்று  
மேவுற்ற சீருற்ற தென்றனா வேத வாயர்.

அசுஉ

(இ - ள்) பாவுற்ற...உண்மை - திருப்பாசரத்திற் பொருந்திய “பாராழி வட் டம்” என்று தொடங்கும் திருப்பாட்டினை உண்மையாவது ; காவல்...பெற்றது - உலகக் காக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ள விட்டுணவும் அக காவல்தொழிலை கிடைக்கப்பெற்ற வரலாறுவது ; யாவாகும்..சீருற்றது - எல்லார்க்கும் முதல்வ ராகிய சிவபெருமா னருளும் சககரமும் பெற்றதுப் பொருந்திய சிறப்பைப் பெற்றபடி

யாம் ; என்றனா வேதவாயா - என்ற அருளிநா வேதங்களை வெளிப்படுத்தும் திரு வாக்கினை யுடைய பின்னையா.

(வி - ரை) பாவுநீற...உண்மை - இததிருப்பாட்டினால் “பாராழி வட்டம்” என்ற தொடராகும் திருப்பாசரம் ஒன்பதாம் திருப்பாட்டின் கருத்தினை எடுத்து உரைத்தபடி. பாவுநீற - பா - திருப்பாசரம். அதன் சிறப்புப்பற்றி இவ்வாறு கூறி னார். “பாவெனப் படுவதுன பாட்டு” என்றது காண்க ; பா உநீற பாட்டின் கல் லிலககணம் முறறும் பொருந்திய என்றலுமாம். பரமயிய - எங்கும் பரந்த சிறப்புடைய என்ற குறிப்புமாம்.

காவல் றெழிலான்.....பெற்றது - தொழிலான் எனும் - படைப்புக் காப்பு அழிப்பு என்ற முத்தொழிலகளுள் காததல் என்ற தொழிலைச் செய்பவன் என்று சொல்லப்படும். உலகம் அவ்வாறு முகமனால கூறினும் உண்மையில் அவன் செய்கிற தில்லை என்பாரா எனும் என்றா

கண்ணனும் காவல் பெற்றது - உண்ணின்றியகருதலால் அவன் ஆணைவழியே நின்றும் அவன் தந்த சக்கரத்தின் துணைகொண்டும் செய்கின்றான் என்ற தன்மையால் அவ்வாறு பகுசரிக்கப்படும் தன்மையும் வாயத்தது எனபது கண்ணனும் என்ற இழிவு சிறப்பும்மையின் குறிப்பு.

காவல் பெற்றது - காக்கும் தொழிலின் தன்மை அடையப்பெற்றது.

யாவர்கீது மேலாய ஈசன் - முதல்வன் “யாவாகரு மேலா மளவிலாச சீருடை யான்” (திருவாசகம்) ; சீநூற்றது அவன் அருளப்பெற்ற சீர் உறறதன் துணை என்க. “மூவிலை யொருதாட் குல மேறததல், மூவரும் யானென மொழிந்த வாறே” (திரு வெரம் - ஒருபா - 6) ; “மூவாநின் சநகிதி முத்தொழில் செய்ய வாளா மேவண்ணல்” (திருவினை. புரா) முதலியவையும் காண்க.

ஈசன் - ஈசத்துவமாகிய முதன்மைக்குண முடையவன் ; ஏனையோர் எல்லாரை யும் தன் ஆணைவழி கிறகச செய்பவன்.

அநுள் ஆழி - அருளும் ஆழியும். அருளாவது அவனது காததறறெழில் இனிது செல்லும்படி சநகற்பித்தல் ; “அநுள் சேய்தல் பேணி” எனபது பதிகம். ஆழி - சக்கரம். பாராழி வட்டம் - என்றவிடத்தது, வட்டஆழி குழும் பார் என ஆழி-ஆணைச் சக்கரம் என்ற குறிப்பும் தந்ததுகிற்பது காண்க.

பெற்றது - பெற்ற வரலாறு ; பெயர்.

சீநூற்றது - சீருறறதனால் காவல் பெற்றதாம் என்க காரணப் பொருள்பட கின்றது.

கண்ணன் - கிருட்டிணன் என்ற ஓரவதாரத்தின் வந்த பெயர் விட்டுணு என்ற பொதுப்பொருளில் வந்தது. “நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடம் கொண்டவர்” (தனது உறைவிடமாகிய நீரினையுடைய கடலினை விட்டு ஏறிவந்த தன் நெஞ்சினை இறைவ னாகரு இடமாக வைத்துக்கொண்டு தியானித்த திருமால்) என்றது பதிகம். “நாகப் பள்ளி கொள்வா னுள்ளததான்” (அப்பா - ஆறா) ; (திருமாலினால்) தியானிக்கப் படுபவன் ; “தியேயன்”. தியாதா - தியானிக்கின்றவன் ; (மால்) ; “நாராயண: பரோத் தியாதா” எனபது வேதம்.

கண்ணன் (திருமால்) ஆழிபெற்ற வரலாறு மாபுராணங்களாற் பேசப்படும், திருப்பாசரத்தில் விரிவாக அருளப்பட்டதனால் சூசிரியர் அதனைச் சுட்டிக் கூறியமட் டில் அமைந்தன.

இத்திரன் ஒருகாலத்த அகநதையொடு திருக்கயிலாயதகக்குச் செனருன். சிவ பெருமான் ஒரு பூதகணநாயக னுருவக்கொண்டு அவன் எந்நேர வந்தனா. அவரை யறியாமையால் அகந்தையினால் அவாமேல தன்ன வசசிராபுதத்தை எறிந்தனன். அது துகளாயிற்று. சிவபெருமான் உருத்திர வடிவங்கொண்டு சிவநவாபோத காட்டினா. அவரது திருமேனியில் வியர்வை தோன்றிற்று இரத்திரன் கண்டு பயதது வணங்கினான். இறைவன் சினகீதகி அவனுக்கு அருளி, விடுத்தனா. இறைவா அப்போது தாமதிய சினத்தினைக் கடலில் எறிந்தனா. அது ஒரு அசுரஉருக்கொண்டு வருணனால் வளர்க்கப் பட்டுச் சலந்தரன் என்ற பெயர்கொண்டு வளராதது, அசுர சலந்தராகரன் சிவனபாற நேன்றியவளுதலால் விட்டுணு பிரமன் முதலிய வேதெத்தேவரையும் மதியது தானே அனேகம் அசுராகள் குழ உலகிற் சுயாட்சி புரிந்து வந்தனன். விட்டுணு அவனிடம் அனேக ஆண்டுகள் போர்புரிந்து தோல்வியுற்றனா. இரத்திரனும் வளைத் தேவாகளும் பயந்து திருக்கயிலையிற் புகலடைந்தனர். அங்குச சிவபிரானுடன் போசெய்யும்பொருட் டுச் சலந்தரன் சேனைகள் குழ அகநதையுடன் கயிலைக்கு வந்தான். சிவபிரான் ஒரு சிறு முனிவராக அவன்முன்னே வந்து அவனை எங்குச செல்கின்றாயென்று கேட்டனா அவன் நான் சிவனுடன் போர செய்யச் செல்கின்றேன் என்றான் அவர், உனக்கு அவவலிமை யிருக்குமாகில் இந்தச் சக்கரத்தை எடுத்துத் தலையில் வைத்துக்கொள் என்று கூறித் தமது காலவிரலால் நிலத்தில் ஒரு சக்கரத்தைக் கீறினா. அவன் அதை மிக்க சிரமத்துடன் போதெடுத்தது தலையில் வைக்க அது அவனை இரு பிளவாக அறுத்துக் கொண்டது. அந்தச் சக்கரத்தைப் பெறும்பொருட்டு அனேக காலம் திரு மால் திருவீழிமிழலையில் தினம் ஆயிரம் தாமரைமலர் கொண்டு இறைவரை அருச்சித் துத் தவனகிடந்தா. ஒருநாள் இறைவரது அருளினால் அவற்றுா ஒருபூக்குறைய அவா தமது கண்ணைத் தோண்டிச் சாத்தினா; இறைவா வெளிப்பட்டு அவருக்குச் சுதரிசனம் என்ற அச் சக்கரத்தை அருளினா. அதன் ஆணையினால் திருமால் தமது ஆணைச் சக்கரம் உலகில் செலுத்திக் காவறொழில் புரிந்து வருகின்றா. இது திருமால் ஆழி பெற்ற சரிதம். விரிவு காதம் முதலிய மாபுராணங்களுட் கண்டுகொள்ள.

“தனநவம் பெரிய சலந்தர னுடலந் தடிந்தசக கரமெனக் கருளென்  
நனநரி வழிபட் டிழிச்சிய விமானத் திறையவன்”

(பிள தேவா - புறநீரமை - மிழலை - 9)

“கீற்றினை நிறைப்ப பூசி நித்தலா யிரம்பூக கொண்டு  
வேற்றுழி யொருநா ளொன்று குறைபக்கண னிறைய விட்ட  
வாற்றலுக் காழி நல்கி யவன்கொணாந் திழிச்சக கையில  
வீற்றிருந் தளிப்பா வீழி மிழலைபுள் விஞாத னேரே” (நேரிசை - 8)

“சமரமிகு சலந்தரன்போ வேண்டி னானே  
சக்கரத்தாற் பிளப்பித்த சதரா போலும்” (தாண்டகம் - 2)

“செருமெவு சலந்தரனைப் பிளந்தசுட ராழி  
செங்கணமலா பங்கயமாச சிறந்தானுக் கருளி” (நம்பி - கலையநல்-2)

“சலமுடைய சலந்தரன்ற னுடறடிந்த நல்லாழி  
நலமுடைய நாரணற்குள் றருளியவா நென்னேம :  
நலமுடைய நாரணன்ற னயனமிடந் தரனடிகழே  
அவராக விடவாழி யருளினன்காண சாமலோ” (18 - திருவா - சாமல்)



என்பனவாதி திருவாக்குக்களால் இச்சரிதம் வேத சம்மதமாகிய விளக்கமுடையதென்பது பெறப்படும்.

இச்சரிதமும், மேல்வரும பாட்டிற் கூறும் விடமுண்ட சரிதமும்-இவைபோல் வன்வம் “வேதமுதல்வன்” என்ற திருப்பாட்டிற் கூறியருளியபடி பதினெண் புராணங்களும், “வேத முதல்வன் முதலாக” என்ற சிவபெருமானது முழுமுதற் தன்மைவினை எடுத்துக்காட்டி வேதங்களுக்கு உபபிரம்மணங்களாதலை நிலைநாட்டுகின்றன. இங்கு வேதவாயர் - என்ற குறிப்புமிது.

842

[“மாலா யவனும் மறைவல்ல நான்மு கனும்  
பாலாய தேவா பகரில்லமு தூட்டல் பேணிக  
காலாய முநீரா கடைந்தார்க கரிதா யெழுந்த  
ஆலால முண்டநு கமராக்களுள் செய்த தாமே”]

2741. “மாலா யவ”னென்ன வருந்திருப் பாட்டின் மாலும்

தோலா மறைநான் முகனுந் தொடர்வா மமரர்

ஏலா வகைகூட்ட நஞ்சுண் டிறவாமை காத்த

மேலாங் கருணைத்திறம் வெங்குரு வேந்தர் வைத்தார்.

அச்சு

(இ - ள்) மாலாயவன்.. திருப்பாட்டில் - “மாலாயவனும்” என்று தொடங்கும் திருப்பாசரப் பாட்டின்னணு ; மாலும்...நஞ்சு - திருமாலும் வெற்றி பொருந்திய வேதங்களில் வல்ல பிரமனும் அவர்களைத் தொடரவாகும் தேவர்களும் பொருந்தமாட்டாதபடி கூட்ட விடத்தினை ; உண்டு ..கருணைத் திறம் - தாம் உண்டு அவர்கள் சாவாதபடி காத்த மேலாகிய பெருங்கருணையின் வெற்றிப்பாட்டினை ; வெங்குரு வேந்தர் வைத்தார் - சிகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் அறிய வைத்தருளினார்.

(வி - னை) பாட்டில் - கருணைத் திறம் - வைத்தார் - என்று கூட்டுக. திறம் - வைத்தல் - திறத்தினை அறியக் காட்டுதல்.

மேலாங் கருணைத்திறம் - திறம் - திறத்தினை - மேம்பாட்டினை ; மேலாம் - பெரிதாகிய ; பிரா எவர்க்கும் அரிதாகிய ; தலைமையாகிய. போருளுடைமை - இறைவரது எண்குணங்களுள் ஒன்று ; இது முதனமை குறிக்கும்.

தோலா மறை - தோலா - தோல்வியிலலாத்; வேறெந்த தூலாலும் மறுக்க முடியாத ; “மறைவல்ல நான்முகனும்” என்பது பதிகம்.

தோடீவாம் அமரர் - தொடர்ந்த தேவா ; தோடீநல் - (அவர்களுள்) அடங்கி அவரார் பயன் பெறுதல்.

அமரரும்-என்று எண்ணும்மை விரிக்க. இவர்கள் வருணன்-சூரியன் முதலியோர்.

மாலும் - மறை நான்முகனும் - அமரரும் ஏலா வகை கூட்ட - நஞ்சு உண்டு - காத்த என்றதனால் வேதங்களுள்ளும், அவற்றை உபப்பிரம்மணம் செய்யும் மாபுராணங்களுள்ளும் சிவனையேயன்றி மால் - பிரமன் முதலாகிய தேவர்களும் உடன் போற்றப்படலும், மால் முதலிய ஏனைத் தேவாக்கெல்லாம் முதல்வன் சிவனேயாம் என்பது அவற்றின் கருத்து என விடமுண்ட சரிதம் அவற்றுள்ளெல்லாம் பேசப்பட்டதனால் விளங்கும் என்று காண்க. இக் குறிப்புப் பெறத் தோலாமறை என்றார். “மறை வல்ல” - (பதி).

ஏலாவகை - ஏலாதல் - பொருந்ததல் ; பொறுத்தல் ; தாங்கிக்கொள்ளுதல்.

கூட்ட - கருக்கிய ; தீய வைத்த. நஞ்சுண்டு - உண்டதனால்.

இறவாமை - அன்று அந்த நஞ்சினால் சாவாதபடி. மறநபடி அவர்கள் காலநகரத்தில் இறத்தற்குரியவர்களேயாம்.

சிவபெருமான் விடமுண்ட வரலாறு: ஒருகாலத்தில் அமிர்தமுண்டு நீண்ட ஆயுள் பெறும்பொருட்டுத் தேவர்களும் அசுரர்களும் திருமலைத் தலைவராகக்கொண்டு, மந்தர மலையை மததாக நாட்டி, வாசுகியைக் கயிறாகக் கொண்டு, திருப்பாறகட்டைக் கண்டதன்றி. அப்பொழுது வறத்த மிகுதியால் வாசுகி விடத்தினைக் கசுத்தது; அந்த நஞ்சு உறத்தக் கொடியதாயெழுந்து பொங்கி அவர்களை மேனிகருத்த தீயத்தது, அவர் ஓலமிட்டு ஓடிச் சிவபெருமானிடம் வேண்ட அவர் அவவிடத்தினைச் சிறிதாக ஆக்கிக் கொணரும் படி ஆலாலசந்தரரை வலிநா. அவர் அவ்வாறே அதனைச் சிறிதளவிலாகத் திரட்டிக் கொணர அதனைச் சிவபெருமான் உண்டருளிநா தேவர்கள் வேண்டிவினபடி அம்மையார் திருக்கரத்தினால் அதனை இறைவரது கழுத்தினில் தடுத்து நிறுத்தி நுள்ளிநா. இறைவரது எரிபோன்ற சிவந்த நுருமேனியில் கண்டத்தில் அந்த நஞ்சு சிறிது கருமைகொண்டு விளங்கிப், பிறைகுநிலை-கங்கை காமகுநிலை-போலச் சிவந்து பெருநகருணையின் வெற்றிபாட்டினையும் முழுமுத்த மனமையினையும் மேம்பாட்டி விரகரங்கொண்டு நிற்கிறது. இவ்வரலாறு மாபுராணங்களெல்லாவற்றினும் பேசப்படவில்லை. "பொங்கி நின்றெழுந் தட்ட னஞ்சினைப்பங்கி யுண்டே கொ தெய்வமுண்டோச்சலைய" (குறந்); இவ்வாறு இறைவர் விடமுண்ட பின்னாகத் தேவர்களும் அசுரர்களும் பரிசு கடவில் எழுந்த அமுதமுண்டு நீண்டகாலம் ஆயுள் பெற்று வாழத்தக்க வர்களுக்காகத் தத்தம் காலவெலலை கூடியபோது இறந்தும், நீளப் பிறந்தும் வருவின்றனர். ஆனால் எமது முதலவராகிய சிவபிரான் என்னோரைப் பாசுரொய்யுடையருளின உண்டும் தாம் இறந்துபடாமல் நித்தியராக விளங்குகின்றார். இதனாலும் "வேத முதலவன் முதலாகிய" தன்மை விளக்கப்பட்டமை காண்க.

வேங்குந - சோழியின் நான்காவது பெயர்; அசுரர் வழிபட்டமையால் இப்பெயர் போந்ததென்பார். இறைவரது முழுமுத்த மனமையினையார் இவ்ருப புராணங்கள் மூலமாக எடுத்த உருவச்சித்த நுருமேனியை வெங்குந வேந்தர் என்ற இவ்வாற்றாறு குறித்தார்.

841

[“அற்றனநி யந்தனை மதுரைத்தோகை யாககி ன்னும்  
தெறநென்று தெய்வந் தெளியார்க்கரைக் கோலை நெண்ணி  
பற்றினிற் பங்குகேதி விரவும் பண்பு நோக்கிற்  
பெறென றுயரத்த பெருமான பெருமானு மன்றே!—11]

2742.. ஆன “வற் றன்றியந்தனை” நெணுகிறுப பாடபுற கூடன்  
மாநகர்ச் சங்கம் வைத்தவன் தேறத் தேறு  
நான்கு எள்ளைக் கிட்டவே டெதிர்ந்து செல்லில்  
ஞானமீ சனாலனை பெனநா ஞான முண்டார்

அசச

(இ - எ) ஆன அற்றனநி...பாட்டில் - பதிகம் நிறைவாயின் “அற்றனநி யந்தனை” என்று தொடங்கும் திருப்பாட்டினை; கூடல்...தேற - நான்மாடக்கூடல் என்னும் மதுரையில் முச்சங்கங்களை நிறுவிப் பாண்டியன் தேறவும், தேறு.. ஏடு - தெளிவு பெறாத கீழ்களாகிய சமணர்கள் வாசத்திற்கு கூறிய எல்லையில் முடிவாகாணும்படி இட்ட ஏடு, எதிராகது. அன்பு - கீரில் எதிர்த்து மேற்செல்லுமானால் அதனால் உறுதிபெறப்படும உண்மை பொருளாவது நச்சுவிடத்தது அன்பேதான்.

என்றனர் ஞானம் உண்டார் - என்று சிவஞானவழுத்துண்டருளிய பிள்ளையார் கூறியருளினார்.

(வி - ரை) ஆன - பதிகப்பகுதி நிறைவாயின. மேல்வரும் பாசரம் திருக்கடைக் காப்பு ஆதலின் இதவே பதிகநிறைவு என்க. “ பாசரஞ் சொன்ன பத்தம் ” (12) என்பது காண்க. “ பாடியவப் பதிகப்பாட் டான பத்தம் பாடனிரம் பியபின்னும், ...நீடுதிருக கடைக்காப்பி லரிது வேண்டி நினறெடுக ” (2480) என்றமையால் இந் நியமம் கண்டு கொள்க ; கருதும் - என்றும் (2738) ; பாவுற்ற - என்றும் (2740) அவ்வப் பாட்டுக்களுக்கு ஏறா அடைமொழிகள் தந்தோதியமைபும் காண்க.

“ அற்றனீறி அந்தன் ” எனும் - “ அற்றனறி யந்தன ” என்று தொடங்கும் பதிரொராவது திருப்பாட்டு.

கூடல் மாநகரீச் சங்கம் வைத்தவன் - பாண்டியன் சங்கம் - தமிழ் முசு சங்கங்கள். சங்கம் - “ அந்தன் மதுரைத் தொகை ” எனபது பதிகம். இது பாண்டியர்களுக்குப் பொதுவாயக கூறும் அடைமொழி இப் பாண்டியர் சங்கம் வைத்தவா என்பதன்று ; முன்னேருள் ஒருவா செய்த சிறப்புச்செய்கை அம்மரபில் பின்வரும் எல்லோருக்கும் ஏற்றியுரைக்கும் நிலை காண்க. பாண்டியர்கள் தமிழ் முச்சங்கங்கள் நிறுவிய வரலாறு இறையனாகப்பொருளுரையாலும் திருவிளையாடற் புராணத்தாலும் அறிக.

வைத்தவன் தேற(வும்) தேற ஈனர் எல்லைக் கிட்ட ஏடு - என்க. ஞானம் ஈசன் பாட அன்பே என்று இப்பாட்டின் உண்மையினை அரசன் தேறக் கூறியருளினார் ; தேற ஈனர் - சமணர்கள் ; சுரத்திலும் தீயிலுமாக ஒருமுறைக் கிருமுறையும் சிவ பெருமானது உண்மை தெளிவிக்கப்படினும் தெளியாது பின்னும் நீரில் ஏடு எதிர்த்து செல்லும் வாதம் வேண்டி ஒட்டிஞார்களாதலின் இவ்வாறு கூறினார்.

எல்லைக் கிட்ட - வாதத்தின் முடிவாக ஒட்டியது. இவ்வொரு “ தனிவாநில் அழிந்தோமாகில் ” இனியும் வேறு வேண்டோம் ; எங்கன “ வெங்கழு வேற்று வா னிவ் வேந்தனே ” என்று வாதத்துக்கு எல்லை வகுத்தமை குறித்தது (2696) ; எல்லைக்கு - எல்லைபாடி ; இட்டது - வகுத்தது ; ஏடு - வாதத்தில் உண்மை காண இடம் ஏடு ; இதனைக் “ கரைக்கேடலை ” எனபது பதிகம். கரைக்கு - எல்லைக்கு.

எதிர்த்து செல்லில் - மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்லும் நீரின் வேகத்துட்பட்ட கீழ்நோக்கிச் சென்றுவிடாது எதிர்த்து மேலே சென்றால்.

ஞானம் ஈசன்பால் அளிப்பு - செல்லில் அதலை காண நாட்டப்பெறும் உண்மையாவது சிவனிடத்துச் செல்லும் அன்பே உறுதிப்பொருளாவது ; “ தெண்ணீர்ப் பற்றின்றிப் பாக்கெதிர விரவும் பண்பு நோக்கில், பெற்றென் றாயிர்த்த பெருமான் பெருமானு மன்றே ” என்ற பதிககருத்து இது என்று காட்டியபடி. இப்பதிகப்பகுதி இச்சரித வரலாற்றாககு வலிய அகச்சான்றாய் விளங்குதல் காண்க. பெருமான் பெருமானு மன்றே - பெருமானே பெருமான் - தலைவர் - முதல்வர் ; ஏனையோர் அல்லர் ; ஆதலின் அவன்பா லன்புசெய்தல் கடன் என்ற பதிகக்குறிப்பை எடுத்துக் காட்டியவாறு கண்டுகொள்க.

பாட்டில் - அளிப்பு - என்றனர் - என்று கூட்டுக.

ஞானம் ஈசன்பால் அளிப்பே என்றனர் ஞானமுண்டார் - ஞானமுண்டவராதலின் சிவஞானமே பொருள் ; (ஏனைய எல்லாம் அவஞானம்) என முடித்து அருளினார் என்று காண்க குறிப்புப்பட ஞானமுண்டார் என இவ்வாற்றாறு கூறினார்.

என்ற அது திருப்பாட்டில் - மாநகரத்துச் சங்கம் - வைத்தவன் தேற்ற - ஏடு சீரெதிர்த்த - அன்பே என்றனா - என இப்பாட்டின் அங்கமும் பாடப்பேதம்

செருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுருக

கொண்டு இப்பாட்டினை முன்பின் பாட்டுகளாகிய ஐஞ்சீர்க் கலிநிலைத் துறையாய்வி  
வேற - அறசீர்விருதத் - ஆக்கி உரைப்பன் சில பதிப்புக்கள், அப்பாடம் சொற  
பொருள் யாப்புப் பொருததங்களின்மையாலும், பிறவாறநூலும் சிறுவாமை கண்டு  
கொள்க.

844

“நல்லார்கள் சேர்ப்பதில் ஞானசம் பதத எல்ல  
எல்லார்க ளும்பரவு மீசனை யேதது பாடல  
பல்லார்க ளும்மதிக்கப் பாசுரநீ சொன்ன பத்தும்  
வல்லார்கள வாறே ருலகாளவும் வல்ல ரனதே” —12]

2743. வேறியார் பொழிற்சண்பையர் வேந்தர்மேய்ப் பாடி ரததைக் குறியே றியவேல்லை யறிந்துதும் பிடீடே னல்லேன சிறியே னறிவுக்கவர் தந்திருப பாந் தந்த நெறியே சிறிதியா னறிநீர்மைதம பிடீடே னன்பால்.

(இ - ள்) வெறியார்...பாசரத்தை - மனனு கமழ்கின்ற கோலேழுந்த சிகாழி மன்னவராகிய பிள்ளையார் அருளிய மெய்ப்பொருள் விரித்த திருப்பாசரத்தை, குறி எறிய...அல்லேன் - அதன் அருடகுறிப்புச் சொல்லும் அளவு அறிந்த போதறினே னல்லேன்; (ஆயின் இதுகாறும் போதறி உரைத்தவாறு என்னை? எனில்) சிறியேன்...அறிநீர்மை - சிறியவருகிய என்று சிதறறிவுக்கு அவா தமது திருவடிகள் உணர்த்தியருளிய வழியே நின்று சிறிய அளவில் நான் அறிந்த தன்மை பற்றுககோடாகக் கொண்டு - அன்பால் குமபிட்டேன் - (அறிவு காரணமாக அன்றி) அதன்பால் வைத்த அன்புகாரணமாகக் குமபிட்டே ததினேன்

(வீ - ரா) திருப்பாசரப் பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்படி, பதிகத்தினை முடித்துக் காட்டிப் பயனும் அருள்வதுபோல் அதனைச் சுட்டி எழுந்த இத்திருப்பாட்டும் ஆசிரியர் அத்திருப்பதிகத்திற்கு வருத்தப் பெருந்தருள் திருக்கட்டக்காப்படி'க் கின்று அதனை முடித்துக்காட்டி அதன் தாற்பரியமும் பயனும் ஆசிரியரவரது கண்டிப்புகளாக.

வேறி - மணம். வேறிநாள் பொழில் - பொழிவின் மலர்ந்ததாம் இருந்த பொழி  
வின் இடத்தின்கண் ணிருந்தபடியே மணம் எல்லாத் திக்குக்களினும் பரவுதல் சொல்ல  
போலப் பின்னையா பதிகமும் சுவமணத்தை எங்கும் பரப்புவன் என்பது குறிப்பு. வேறி  
யோர் - என்பது பாடலாயின் வேறியும் ஆழ்கும் உடையவன்.

குறி ஏறிய எல்லை - பின்னையாரது திருவுள்ளக் கட்டி கொண்ட - குறிப்புச் சொல்லு  
பரவிவிரும் அளவாகிய எல்லாம் குறி - குறிப்பு; குறிக்கோள; "உணர்வமின்ற  
பெருக்கிலை குறியாளா" (தான - செங்காட்டநாடி)

சிறியேன்...நெறியே - சிறியேன்-நேறி - மாணும் கிறமையுடையேன், எனது அறிவும் சிறிது; ஆதலின் பிள்ளையாரின் அருளுள்ளை குறிப்புச் செலலும் அளவு என் அறிவுசென் மெட்டாது நேறி - அளவு.

அவர் தம் திருப்பாதம் தந்த நெறியே - சீறிது மான் - அறிநீமை - என  
சிறிய அறிவுதானும் தானே விளங்கிக்கொள்ளமாட்டாது அவரது திருவடி பற  
ருகிய ஞானத்தால் என் அறிவுக்கேதற்படி அறிந்த அளவு, திருவடி, முழுதும் உணாத  
துமாறலும் கருணையும் உடையதாயினும் என அறிவாகிய கொள்கலம் சிறிதாத  
லின் அது கொள்ளும் சிறிய அளவுக்கேதற்படி என்பார் சீறிது மான் அறிநீமை  
என்றார்.

**தம்பிட்டேக்** - திருப்பாசரத்தின் கருத்தும் பொருளும் எடுத்துரைத்து அதனை வழிபட்டதாம் என்க.

**அன்பால்** - ஆதரவேனும் அறிவேனும் ஞானமேனும் காரணமின்றி அன்பே காரணமாக என்க. **எல்லார்** - பல்லார் - (பதிகம்) புறச் சமயிகளையும் உள்ளிட்டது பதிகப்பெயர்.

**மெய்ப் பாகரம்** - உண்மைப் பொருணிலைகாட்டும் பதிகம்.

**குறிப்பு:**—இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் இல்லை.

845

வேறு

2744. திருவுடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்கையா லிட்ட வேடு  
மருவுதும் பிறவி யாற்றின் மாதவர் மனஞ்சென் றுற்போல்  
பொருபுனல் வைகை யாற்றி லெதிர்ந்துநீர் கிழித்துப் போகும்  
இருநிலத் தோர்கட் கெல்லா மிதுபொரு ளென்று காட்டி. அச்சு

(இ - ள்) திருவுடை...எடு - சைவ மெய்ததிருவையுடைய பிள்ளையா தமது திருக்கையினால் இட்ட அவவேடு; மருவுதும்...போல - பொருநதிவரும் பிறவியாகிய ஆற்றிலே மாதவர்களுடைய மனமானது எதிராத ரெல்லுமாறுபோல; பொருபுனல் வைகை ஆற்றில் - மிகுரு ஓடும் நீரினையுடைய வைகையாற்றிலே; இருநிலத்தோர்கட் கெல்லாம்...காட்டி - பெரிய நிலவுலகின் லாமுயராகக் கெல்லாம் இதுவே உண்மைப் பொருள் உடையது என்று எடுத்துக்காட்டி; எதிராதநீர் கிழித்துப் போகும் - கீழ் நோக்கிச் செல்லும் நீரின ஓட்டத்தினை எதிராத நீரினடுவன் அதனைக் கிழித்துக் கொண்டு மேலேக்கிப் போவதாயிற்று.

(வி - ரை) திருவுடை - திரு - சைவ மெய்ததிரு, அருந்திரு; முத்தித்திரு. ஈண்டுத் திருப்பாசரம் பாடி ஞானோபதேசம் செய்தவகையால் பரசமய நிராகரிப்பும் சைவத்தின் ஆக்கமும் செய்து சிவஞானத்தை அருளியமை குறிப்பு.

திருக்கையால் இட்ட ஏடு - “நிலவும் திருஎடு திருக்கையால் நீட்டி இட்டா ” (2719) என்று முன்கூறியபடி இட்ட; இடையில் திருப்பாசர விரிவுரை கூறியரு ளியமைபால் சரித்த தொடாச்சி காட்ட முன் கூறியதனையே மீண்டுந் “திருக்கையால் இட்ட ஏடு” என்றருளினை.

மருவுதும் பிறவி ஆறு - உயிர்களுக்குப் பிறவி ஒன்றைப்பின் ஒன்றாக இடையறாது தொடர்பாய வருதலின் பிறவி ஆறு என்று உருவகித்தாக கூறினா; “பிறவாக அநாதி” என்று தூல்களுட் கூறும் மரபும் இது. மருவுதல் - இடையறாது தொடர்ந்து வினைக்கீடாக வருதல் பொருந்ததல்.

பிறவி ஆற்றில் மாதவர் மனம் சென்றிற்போல் - மாதவர் - சரியையாதி சிவ தெறி கிற்போர். சிவதெறி கிறதல தவமெனப்படும்; ஐனையவெல்லாம் இவற்றிற கணுகூலமாய கிற்கும் அளவே தவமென் றுபசரிகப்படும்; அல்லாதன அல்லவாய் அவமெனப்படும். சிவதெறியே பிறவியழிச செல்லாது உயிர்களை மேலேறச் செய்யவல்ல தாதல் குறிப்பு. வினையும் பயனும்பற்றி எழுந்த உவமை.

மாதவர் மனம் பிறவி ஆற்றில் எதிர்த்துக் செல்லுதலாவது மாதவர்களது மனம் ஐனையோர் மனம்போலப் புலன்வழிச் சென்று பிறவி ஏறவிடாது, புலன்களைத் தம் எவல்வழி கிறகச்செய்து பிறவியைக் கட்டக்கவல்லனவாதல். “தம்மை யைந்து புல னும்பின் செல்லுந் தகையா” (1207); இவவுவமம் மிகச் சிறந்தபொருளை விளக்கு வது. இவ்வாறு உவமை காணுதல் ஆசிரியரது தெய்வக் கவிலகைகளுள் ஒன்று.

“கிண்பப்பட்ட மெய்யுணர்வு நோபட்ட போதில், அலைப்பட்ட வாவமுதற குதறம்போ லாயினா” (634) என்றும், “கிலவியவிரு விளைவலையிடை கிளைசூலபவா நெறி சோ, புலனுறமுன னிடைதடைசெயத பொறிகளினன வுளவே” (734) என்றும் முன்கூறிய உவமைகளையும் ஆண நிரைத்தனவறறையும் காண்க. எண்ணிக் கூறும் பொருட் கருத்தினை அவ்வுவமைகள் விளக்குவனவாம் என்பதும் கண்டுகொண்க.

இதுவே பொருள் என்க. பிரிகிலை வகாரம் தொக்கது. “நீடுமெயப் பொருளின் உணமை கிலைபெறும் தன்மை எல்லாம்” எழுதுக என்று (2694) அம்மனா கேட்டன ராதலின் அந்த மெய்ப்பொருள், முப்பொருள் கிச்சயமாம் சிவஞானமாயி அழியாத மெய்ப்பொருள் என்றலுமாம்.

பொருள் என்று காட்டிப் போதும்-என்று கூட்டுக சமணர் ஒட்டிய வலையால் எதிரது ஏகுதலினால் காட்டிற்று. பிள்ளையார நண்டு உபதேசமுக்கததால் திருப் பாகரம் இதுபொருள் என்று கூறியருளியபடி அப்பாகரம் வரைந்த ஏடும மெய்ப் பொருள் காட்டிற்று என்ற நயமும் காண்க.

திருவுடைப் பிள்ளையார் தம் திருக்கையால் இட்ட ஏடு-பொருள்காட்டிப் போதும் பிள்ளையார் திருவுடையாராதலின் அவா மெய்ப்பொருள் காட்டுதல் சகும்; “பெருமா னிவனனறே” என்று சிவஞானம் ஊட்டப்பெற்ற அனறே பொருள் னா டுநாராதலின் அஃதவாக கியலபாம், அவா தம் திருக்கையால் இட்ட ஏடும காட்டிய செல்லும்; அவா திருக்கையால் இட்டபெறுதலின் எதை நுறிப்பும் நயமும் காண்க. பொருள் - “எம்பிரான் சிவனே எல்லாப் பொருள்களையும் என்று” (2115) இத்தனைத் தொடரது வரும்பாட்டில் விரித்துத் திருப்பாகரப் பதிகக் சருக்கதுக கூறுதலு காண்க.

இருநிலத்தோர்கட் கெல்லாம் காட்டி - எல்லா நிலத்தோர்கட்கும் என்றலுமாம் விண்மண முதலிய எல்லாப் புவனத்தோர்கட்கும், முற்றம்மும் தொக்கது எல்லாம் என்றதனால் அன்று கண்டாரேயன்றி இனி ஏராளாலத்து வருநவாக்கு எல்லாம் என்றதும்; எல்லாம் இதுபொருள் என்று கூட்டி உரைப்பதும் ஆம் மெய்யுடும் பாட்டுப் பாகரக்

எதிர்ந்து நீர்-என்பதும் பாடம்

846

2745. “எம்பிரான் சிவனே யெல்லாப் பொருள்” மென றொடுது மீட்டிற் றம்பிரா னருளால் வேந்தன் றனனைபுன் ளெருங்ப பாட அம்புய மலராண் மாபப னன்பாய னென்னுந் சீர்த்திச சேம்பியன் சேங்கோ லென்னத் தென்னனகூ னியிரிந்த தனறே.

(இ - ள்) எம்பிரான்...எட்டில் - எமது பெருமானாயி சிவனே முழுமுதற் பொருள் ஆவான் என்று எழுதும் அந்த எட்டில், தம்பிரான்...பாட - தமது பெரு மானது அருளாலே “வேந்தனு மோருக” என்று அரசனை ஓங்கும்படி பாடியருளி யமையாலே; அம்புயமலராண்...என்ன - இலக்குறியை மராயில் உடைய அன்பாண் னன்னும் பெயருடைய சிறப்புப் பொருந்திய சோழ அரசனது செங்கோலினைப்போல, தென்னன கூன் நியிரந்தது - பாண்டியனது கூனும் அப்பொழுதே நியிரந்தது

(வி - ரை) எம்பிரான் சிவனே எல்லாப் பொருளும் என்று - இது சிவபெரு மானது முழுமுதற் தன்மை குறித்தது; சட சித்தாகிய எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் கிறைந்த சர்வவியாபி என்னும் எகருகிறைவாம் தன்மை குறித்ததெனலுமாம். “எப்

பொருளு மாக்குவா னீசனே" (1968) என்னும் திருப்பாட்டின் கருத்தும் ஈண்டு வைத்துக் காணத்தக்கது. எல்லாம்-மெய்ப்பொருளின் முடிந்தமுடிவு என்க. "ஞானத் திரளாய் நின்ற பெருமான் நல்ல வடியார்மேல், ஊனத் திரளீர்க்கு மதுவு முனை மைப் பொருள்போலும்" (பிள். தேவா - திருவண்ணாமலை); இது திருப்பாசராக கருத்தாகிய முதல்வனது "அருள்", "மேலாங் கருணைத் தீரம்" (2737) என அப் பதிகத்தின் இருதயத்தில் வைத்துக்காட்டிய நிலைகுறித்தது.

ஏட்டில் - பாட - ஏடு - என்றது இங்கு ஏட்டில் எழுதிய பதிகத்தில் என்ற பொருளில் வந்தது. ஏடு - அதனில் எழுதிய பதிகத்துக்காகியது ஆகுபெயர்.

வேந்தன்மன்ன முன் ஓங்கப் பாட - "வேந்தனும் ஓங்குக" என்றது பதிகம். தன்ன முன் - பாட - பதிகத்துள் வேந்தனும் என்றது பொதுப்பெயராய்ப் பின்வரும் மன்னர்கள் எல்லாரையும் குறிக்குமாயினும் அவ்வாறு குறிக்கும் மன்னாக்களுள் முதலில் வருபவர் இவ்வரசனாதலின் அதன் பயன் பெற்றனன என்பதாம். முன் - என்ற குறிப்பும். இனி வேந்தனும் என்ற சிறப்பும்மையால் இதுவரை சமண சார்ந்தது "முன்செய்த தீவினைய பயத்தினாலே, அநெறிச் சாவு தனை அறமென நினைந்து நின்ற" னாயினும் (2498) இப்போது பின்னையார் "தினமிக திருநீறு பூசப்பெற்று முன்னையல் வினையு நீங்கி முதலவனை அறியுந் தன்மை துணைநின்ற வினைக் கொத்துத் துலையென நின்ற லாலே" (2717) என்ற நிலைபெற்று ஞானோபதேசமும் பெற்றதகுதி பெற்றமையால் "ஆல வாயிலான, பால தாயினார் ஞால மாள்வரே" (தேவா) எனது தொடக்கத்திற போந்த அருட்குறிப்பினபடி அந்நிலை பெற்ற இவ்வேந்தனும் குறிக்கப்படுதல் காண்க. முன் - முதற்பாசரத்தில் என்றலுமாம்.

ஓங்க - ஓங்குக என்ற பதிகம் அரசனது உயிரைப்பற்றிய நன்மைகளும் சிறப்பும் குறிக்குமாயினும் சொல்லாற்றலால் உடலைப்பற்றிய கிரியாச்சியாகிய ஓங்குதலும் குறித்த அப்பயன் விளைத்தது; இது பின்னையாரது அருள்மெய்த திருவாக்கின் சிறப்பு. "குரும்பை ஆண்பனை யீன்குலை யோத்தனா" (தேவா) என்று "ஈனாக" என்று கட்டினையிடாமலே சிறப்பாக இயைபு கூறியமாதநிறையான அவ்வாக்குக்கேற்ப ஆண்பனைகள் பெண்பனைகளாக உடலமைப்பின் மாறுவதும், அவை காலநாதரத்திற் சிவத் தைக்கடி உயிசாசிறப்பான முத்தி பெறுவதும் ஆகிய வரலாறு இவ்வுக கருத்தத்தக்கது. "வாயமை குலவுதலால்"; "பெண்ணையாகி" (2878); "காலங்கள் கழித்துச் சிவகே கூடினவால்" (2881) என்பன காண்க அன்ன பிறவும் கண்டுகொள்க.

அம்புய மலரான் மார்பன் - அம்புய மலரான் - இலக்குமி. அரசாக்களை திருமாவின் கூறுகச் சொல்வதும், இலக்குமி திருமாவின் மார்பில் வாழ்கின்றாள் என்பதும்மரபு அன்பாயன்...சேம்பியன் - ஆசிரியர்பால் வேண்டி இப்புராணம் பாடுவதற் அரசாபெருமான். இவருக்குக் குலோத்தமகா, அபயன், திருநீற்றுச் சோழா முதலிய பல பெயர்களுண்டு; ஆயினும் அன்பாயா என்ற பெயரையே ஆசிரியா மிகவும் வழங்குகின்ற ராதலின் அதனே பெருவழக்கில் கிகழத்திருந்தது என்பது கருதப்படும்.

சேம்பியன் சேங்கோலென்னக் - கூன் - நிமிர்ந்தது - செங்கோல் கிடிர்த்துள்ள தன்மைபோலக் கூனும் நேராக கிடிர்த்தன்மை பெற்றது செங்கோல் நிமிர்ந்தலாவது (கோட்டம்) கோணுதலின்றி நேர்செல்லுதல்; மெய்பற்றி வந்த உவமை. சேங்கோல். அரசாட்சியைக் குறிக்கும்.

சேங்கோல் என்ன - நிமிர்ந்தது - என்ற உவமைக் குறிப்பினால், பின்னையார், வேந்தனு மோங்குக என்று அவ்வரசரை வாழ்த்தியருளியதுபோல் ஆசிரியரும், அரசனது ஆட்சியின் செம்மையை வாழ்த்திய குறிப்பும், தகுதியும், அமைதியும் கண்டு

மகிழ்க. இப்புராணத்தினுள் அனபாயரை ஆசிரியா கூறியருளிய பதினொரு இடங்கள் இது சிறந்த இடமாக.\*

கூண் நிமிர்ந்தது - ஈண்டுக் கூறியவாற்றால் அதுவரையும் பாண்டியரது உடலிற் கூன் இருந்ததென்றும், அதனால் அவர்க்குக் கூன்பாண்டியா என்ற பெயர் வழங்கியதென்றும், ஈண்டு இவ்வாறு அது நிமிராதபடியால் அவர் கின்றமொருமொழி ஆயினா என்றும் சரிதம் அறிவித்த திறமும் தகுதியும் காண்க. அன்றே - அப்பொழுதே. 847

2746. ஏடுகீ ரெகிர்த்து செல்லும் பொழுதிமை யோக நெல்லாம்

நீடிய வாழ்த்திற் போற்றி நிமிராதபூ மாரி தூர்த்தா;

ஆடியல் யானை மன்ன னற்புத மெய்தி நின்றான்;

பாடுசே ரமண ரஞ்சிப் பதைப்புடன் பணிந்து நின்றார். அசஅ

(இ - ள்) ஏடு ..தூர்த்தா - பிள்ளையார் இட்ட ஏடு வைப்பதற்குரிய நீரில் முன் கூறியபடி எதிர்த்து செல்லும்போது தேவர்களெல்லாம் நீண்ட வாழ்த்து மொழிகளினாலே துதித்து மிக்க பூமழை பொழிந்து நிலத்தை மறைத்தனர்; ஆடியல் ..நன்றான் - ஆடும் இயல்பையுடைய யானைப்பலையினையுடைய அரசன் அற்புதமடைந்து கின்றான்; பாடு...நின்றார் - பாடு சேரவின அம்மண்கள் பட்டது பதைப்புடன் தலைகுனிந்து நின்றார்கள்.

(வி - ரை) இமையோர்கள் எல்லாம் - நார்த்தா - அவைநாள் வெளிப்பாடு கிகழும்போது தேவர்கள் போற்றத்தலும் சுறப்படி புதுபூமாரி பெய்தலும் கிகழும்

தூர்த்தல் - (பூவினல்) நிலத்தை மறைத்தல்; தூர்த்தல் என்றலுமாய். நிமிர்ந்த - மிகுந்த; நிறைந்த.

ஆடியல் யானை - யானை ஆடும் இயல்புடையது. ஆடுதல் - எப்போதும் அசைந்துகொண்டிருத்தல்; ஆடுதலும் இயலும் (அழகு) உடைய என்றரைப்பாருமுண்டு.

அற்புதம் - காணாதோறும் இன்னதென்றறியவாராத புதிது புதியது விரையுந்தன்மை. “அற்புதம் அறியேனே” என்ற திருவாரகம் அற்புதப் பதஞ்க்காண்க.

பாடுசேர - அழிவுசேர அணியாராகிய; பாடு படுதல் - அழிதல்; தோலவி என்றுரைப்பாருமுண்டு.

பதைப்பு - அச்சம். மேல் வரகின்ற அரச நீதியாகிய கொலைத்தண்டனை பெற உள்ள அச்சம். முதலிற் பிள்ளையார் அரசன்பால் வந்து அணிமணிப் பீடத்தமர்த்து கண்டபோதே “அம்மணரெல்லாந் குறிப்பினு ளரசர கொண்டார்” (2650) என்ற படி தொடக்கத்திலே அவர் கொண்ட அச்சம் இறுதி காட்டப் பதைப்பாக விளங்கியது.

பணிந்து - தலைகவிழ்கது.

நின்றான் - நின்றார் - இருதிருத்தார்பாலும் இருவேறு நிலைகள் குறித்த சொற்பின்

\*இதுபற்றி எனது சேக்கிழார் 180-184 பக்கங்களிலும், அனபாயா பெருமை பற்றி அதனுள் 31-ம் பக்கத்திலும் பிறுண்டும் அனபாயரைப் பாராட்டிவைத்த இடங்களைப் பற்றி 180-183 பக்கங்களிலும் உரைத்தவை பார்க்க. 1213ம் திருப்பாட்டின் உரைத்தவையும் பார்க்க.



வருகிலை; “ஏறிச் சென்றார்” (2698) என்புழிப்போலக் காண்க.

நிறைந்தபு—என்பதும் பாடம்.

848

2747. ஆற்றின்மேற் செல்லு மேடு தொடர்ந்தெடுப் பதற்கு வேண்டிக்  
காற்றென விசையிற் செல்லுங் கடும்பரி யேறிக் கொண்டு  
கோற்றெழு றிருத்த வல்ல குலச்சிறை யார்பின் சென்றார்;  
ஏற்றுயர் கொடியி னாரைப் பாடினா ரேடு தங்க.

அசக

(இ - ள்) ஆற்றின்மேல்...எடுப்பதற்கு - ஆற்றிலே நீரினை எதிராகது மேனோக்கிச் செலவினற அந்த எட்டினைத் தொடர்ந்துபோய எடுப்பதற்காக; காற்றென, பின் சென்றார் - அரசாட்சியினைத் திருந்தச் செய்யவல்ல குலச்சிறையார் காற்றப்போல விரைந்து செல்லும் வேகமுடைய குதிரையின் மேல் ஏறிக் கொண்டு அவவேட்டின் பின் சென்றார்; ஏற்றுயர்...தங்க - (பின்னையார்) இடபக்கொடியினையுடைய இறைவரை அந்த ஏடு மேற்செல்லாமல் ஓசிடத்தில தங்குகிறதும்படி பாடினார்.

(வி - ரா) மேற்செல்லுதல் - ஓடும் நீரினை எதிர்த்து மேலே போதல்  
ஆறு - சிவநெறியாகிய வழி என்று கொண்டு ஆற்றின் - சிவநெறியின்கண்ணை தாகலின் என்றலுமாம்.

எடுப்பதற்கு வேண்டி - கையில் பற்றி எடுத்துக்கொண்டு வர விருமபி.

காற்றென - விசையிற் செல்லும் - காற்றப்போல; விளைபற்றிய உவமம்; வாயுவேகம் என்பார். காற்றினுங் கடுக - என்பதும் பாடம்.

கடும்பரி - கடைய வேகமுடைய குதிரை; பரி - அரச அங்கமாதல் போல அமைச்சர்க்குரிய குதிரை; “வருபரி யழிந்த” (2624).

கோற்றெழில் - கோல் - அரசனது செங்கோல்; அதன் தொழில் - அரசாட்சி.

கோற்றெழில் திருத்தவல்ல என்னது கோல கோணியபோது செய்யும் சிறந்த முத்தகடமை. “வல்ல தமைச்சு” என்பது குறள். “அறிவொன் றறியா னன்னினு முறுதி, யுழையிருந்தான கூறல கடன்” (குறள்) என்ற கருத்தினை ஈண்டு வைத்துக் காண்க. இக்கடமையின் மேம்பாட்டினை ஆசிரியர் தமது அரசனுக்கு உறுதிகூறித் திருத்திய அமைச்சுத் திறத்தினுமவைத்துக் காண்க

பின் சென்றார் - எட்டினைப் பின்பற்றிச் சென்றனர்.

பாடினார் - பின்னையார் என்ற எழுவாய் அவாயநிலையான் வந்தது. தங்கப் பாடினார் - தங்கும்பொருட்டு; தங்குக என்ற ஆணைக்குறிப்புடன் பாடினார். “எதிரவிரவும் பண்பு” (தேவா) என்று ஏடு எதிரே நினைந்தருளிப் பாடியபடியால் அஃது ஏறது தங்கும்படி பாடினாலன்றித் தங்காததலானும், அமைச்சனா அதனை எட்டிப் பற்றிக் கொண்டு அரசன் முன்னர்க் காட்டவேண்டிய நிலைமையானும், தங்கும்படி நினைந்து பாடினார்; இஃது “ஏடுசென்றனைதரும்” என்ற பதிகக்குறிப்பின் வருணனையின் இலேசிறை பெறப்படும. “குருமபை யாண்பனை யீன்குலை யோததா” என்புழிப் போலக் காண்க.

849

2748. ஏடகம் பின்னை யார்தாம் “வன்னி”யென் றெடுத்துப் பாடக்

கடிய ரீரி லேடு குலச்சிறை டாருங் கூடிக்

காடிட மாக வாடுங் கண்ணுதல் கோயின் மாடு

நீடுநீர் நடுவுட புக்கு நின்றவே டெடுத்துக் கொண்டார்.

அரு0

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௦௫௭

(இ - ள்) பின்னையார்தாம் ஏடகம் வன்னி என்று எடுத்தப பாட - பின்னையார் திருவேடகத் திருப்பதிகத்தை “வன்னியு மததமும” என்று தொடங்கிப் பாடியருளவும்; கூடிய...கூடி - ஆற்று நீரினுட் கூடி வந்த ஏட்டினிடம் குலச்சிறையாரும் சென்று பொருந்தி; காடிடமாக...புக்கு - பெரு மயானமே இடமாக ஆடுகின்ற கண்ணுதற் பெருமானது திருக்கோயிலின் பக்கத்தில் நிலைபெற்ற வைகையாற்றின் கடுவிலே புகு; சின்ன ஏடு எடுத்ததுகொண்டார் - மேல் ஏறுமல் சின்ன ஏட்டினை எடுத்தது கொண்டனா.

(வி - னா) வன்னி என்று எடுத்து ஏடகம் பாட - என்க; ஏடகம் - திருவேடகத் திருப்பதிகத்திக்கு ஆகுபெயர். பதிகத்தை என்ன சாரியையும் உருபும் தொக்கன.

வன்னி - பதிக முதற்குறிப்பு. எடுத்தல் - தொடங்குதல்.

நீரில் கூடிய - என்க; நீரில் கூடிய ஏடு குலச்சிறையாரும் கூடி - நீரி னடுவழியாக எதிரேறி வந்த ஏட்டினைக் குலச்சிறையார் கரைவழியே குதிரைமீது வந்து பொருந்தி. ஏடு - ஏட்டின் இடமாக; இங்குக் கூடி என்பது, குலச்சிறையார் கரைவழியாலும் ஏடு நீர்வழியாலும் ஒத்த இடத்தைப் பொருளுதல் குறித்தது பின்னர் நீர் நடுவுட் புக்கு என்றது கரையினின்று நீரினுட் புகுதலைக் குறித்தல்வின கூறியது கூற லன்மை யுணர்க.

நின்ற - “கரைக்கோலை தெண்ணீர்ப் பற்றினறிப் பாகுகெனா விரவும்” என்று முன் ஆணையிட்டருளிய பின்னையார், இப்போது ஏடு கங்க ஆணைதரு “ஏடுசென்று அணைதரும்” என்று அருளிய நமமால் மேல் ஏறாது செல்லாமலும் நீரோடு உடன் ஓடாமலும் அணைந்துநின்ற என்க.

எடுத்துக்கொண்டார் - கையினால் எடுத்து மேற்கொண்டனா. அதனைத் தலையின்மீசை வைத்தலை மேற்கூறுவது காண்க. 850

திருஏடகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கொல்லி

வன்னியும் மததமும மறிபொதி சடையன்மை  
பொன்னிய நிருவடி புதுமல ரவைகொடு  
மன்னிய மறையவா வழிபட வடியவா  
இன்னிசை பாடல் ரோடகத் தொருவனே. (1)

கோடுசந் தனமகில கொண்டிழி வைகைநீர்  
ஏடுசென் றணைதரு மேடகத் தொருவனே  
நாடுதென புகலியுண ஞானசம் பந்தன்  
பாடல்பத் திவைவல்லாராக கிலையாரம் பாவமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு - “வைகை நீரினை ஆணையால் எதிராது சென்ற ஏடு சென்று அணைந்து தங்கும் ஏடகம் என்பது. “பாயனா ரோடு தங்க” (2747) என ஆசிரியர் அறிவித்தமையும் “ஏடுசென் றணைதரும் ஏடகம்” என்ற பதிகத் திருக்கடைக காப்பும் காண்க.

குறிப்பு :- இப்பதிகம் மதுரையில் வைகையாற்றின் கரையில் எழுந்தருளியிருந்த படியே பின்னையார் அருளி ஆணையிட்டது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :- (1) வன்னி - மரம். வன்னியின் இலை; மதி - என்னும்மை தொக்கது; வன்னியும் மததமும முதலியவை மிகுதியும் மேற்பெய்தமை

யால் மதியினை வெளித்தோன்றாமல் பொதிந்த - மதியைப் பொதிந்த - மூடிய என்றலுமாம். பொன் இயல் - பொன்போன்ற ஒளியுடைய ; இயல் உவமவுருபு ; உருவுவமம். “பொன்னார் திருவடிக்கு” (தேவாரம்) ; புதுமலர் - நாட்போது ; அன்றலர்ந்த மலர். மன்னிய மறையவர் - சிவ வேதியர் ; மன்னிய - வழிவழி கிளை பெற்ற நிகழ்ந்த. “வழிவழியே திருத்தொண்டின, விரும்பியவர்க்கு சனைகளிவ வேதியர்க்கே யுரியன” (முப - திரு - புரா - 2), மறையவர் வழிபட அடியவர் பாடல் என்க. பாடல் - பாடல் செய்வாராயினா;—(2) இடிபடும் - இடிபடுதலும். இடி - துன்பம் ; துன்பமும் என்றலுமாம்,—(3) சேடன் - அறிவுப் பிழம்பானவன் ; கவலை நோய் - கவலையும் அது காரணமாக வரும் நோயும் ; கவலையாகிய நோய் என்றலுமாம்;—(4) மாதவ் - குருகத்திக கொடி;—(5) நயனி - கண்களையுடையவராகிய ; பெரியவன் - “ஆயினும் பெரியார்” (திருப்பாசரம்) ; எரியவன் - “எரிபோன் மேனிப்பிரான்” (திருஅநகமாலை) ; “எரியலா லுருவமில்லை” (தேவா),—(7) கேட - கெடுதலினால் ; வெய்ய வன் பிணி - உயிர்களை இருளிற்கட்டிய ஆணவம். பிணி - பிணிப்பு செய்யும் பொருள் ;—(8) மடவால் - கனகை நகை ;—(11) ஏடு சேன்று அணைதரும் - பதிகக் குறிப்பும் கருத்துமாகிய ஆணை.

தல விசேடம்:—நீருடகம் - பாண்டிய நாட்டுப் பாடல்பெற்ற தலங்கள் பதினான்கனுள் நான்காவது தலம், வைகையாற்றின் வடகரையில் உள்ளது. “வைகையின் வடகரை மருவிய ஏடகம்” என்ற தேவாரம் காண்க. மதுரையினின்று வடமேற்கில் 7 நாழிகையளவில் உள்ளது. மதுரையினின்றும் வைகையாற்றின் கரை வழியே மேல்நோக்கிக் குதிரையின்மேல் குலச்சிறையார் இவ்வளவும் அதிவேகமாகச் சென்று, பின்னையாரது ஆணையால் நீரினை எதிராக சென்று அங்குசின்ற திருப்பாசர ஏட்டினை எடுத்த தலம். பின்னையாரது இத் தலப்பதிகம் மதுரையில் வைகைக் கரையில் அமணருடன் புனல்வாத நிகழ்ந்த இடத்தினின்றபடியே அருளப்பட்டது. பதிகம் ஏடகம் என்ற பெயரால் போற்றப்பட்டிருந்ததலின் இத்தலம் முன்னமே அப்பெயரால் லேயே வழங்கப்பட்டிருந்ததல்வேண்டுமென்றும், அத்தகேற்பத் திருவருளால் ஏடுசென்றிணந்த கிகழ்ச்சியினால் அப்பெயரே மேலும் சிறப்புப்பெற்று நிகழ்வதாயிற்று என்றும் கருதப்படும். எவ்வாறாயினும் அததலக் கோயில் ஆண்டு முன்னமே இருந்த பழக கோயில் என்பது “மன்னிய மறையவர் வழிபட” (2) ; “சேடனார்” (3) ; “எழையோ டெழில் பெறுங் கோலமா” (4) ; எனவரும் தேவாரங்களானும் “கண்ணுதல் கோயின் மாடு நீடுநீர் நடுவுட் புக்கு” (2748) என்றதனானும் அறியப்படும் ; “வன்னியும் மத்தமும்” என்று தொடங்கிய பதிகத்தின் “வன்னியு மத்தமும்” (8) எனவும், “வன்னியும்” (10) எனவும் பின்னரும் விதந்து கூறுதலான் இத்தலம் “வன்னி”யின் சிறப்புடையதென்பதாம். சுவாமி - ஏடகநாதர் ; அம்மை - உமாதேவியார், ஏலவார் குழலி ; “ஏலமா தருகுது லேழை”—(பதிகம் - 4) ; தீர்த்தம் - வைகை ; பதிகத்துட் போற்றப்பட்டது. பதிகம் 1.

இத்தலம் சோழவந்தான் நிலையத்தினின்றும் தென்மேற்கில் சுற்சாலை வழி 2½ நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது. வைகையாற்றின் இருகரையிலும் இங்குசின்றும் மதுரைக்குச் செல்லத்தக்க சுற்சாலை வழிகள் உண்டு.

2749. தலைமிகை வைத்துக் கொண்டு தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்க அலைபுனற் கரையிலேறி யாங்கினி தமர்ந்த மேருச்

சூருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௦௫௧

சிலையுடை யவர்தாள் போற்றி மீண்டுசென் றனைவார் தெப்ப  
மலைமகள் குழைத்த ஞான முண்டவர் தம்பால் வந்தார். அருக

(இ - ள்) தலையிசை வைத்துக்கொண்டு-எடுத்த அவ்வெட்டினைத் தமது தலையின் மேல் வைத்து ஏற்றுக்கொண்டு ; தாங்கரும் .. ஏறி - தாங்குதற்கரிய மிகக் மகிழ்ச்சி மேன்மேல் அதிகரிக்க அலைகையுடைய கீர கிறைந்த அவ்வாற்றின் கரையில் ஏறி ; மீண்டு...வந்தா - மீண்டு போய் மதுரையினைச் சோபவராகிப் பாவதியம்மையாரா குழைத்துட்டிய சிவஞானவமுத்தனை உண்டருளியவராகிய பிள்ளையார்பால் வந்து அணைந்தனர்.

(வி - ரை) தலையிசை வைத்துக்கொண்டு - ஞானப் பெரும பொருளாதலின் அதனைத் தமது உடலில் சிறந்த அங்கமாகிய தலையினமேல் வைத்தனர் ; கொண்டு - மேற்கொண்டு தாங்கி.

கரை - வடக்கரை. அங்கு...சிலையுடைபவர் - அங்குத் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளிய சிவபெருமான மேற்குச் சிலையுடைபவர் என்பது புரமொரித்தமைபோல இவருப் பெறப்பட்ட ஞானவெற்றியின் முகலவா என்ற குறிப்பு

அணைவார் - அணைவாராகி, மீண்டு - மதுரைக்குத் திரும்பி.

தேய்வ...உண்டவர் - சாண்டம அமணரை வென்ற ஞானவெற்றிக் குறிப்புப்பல இவ்வாறு ஞானமுண்டவர் எனக் கூறினா தேய்வ - ஞானம் - எனக், சிவஞானம்.

ஞானமுண்டவர் தம்பால் - பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்த வைகையாற்றின் கரையின்கண். 851

2750. மற்றவர் பிள்ளை யாரத மலரடி வணங்கிப் போற்றிக்  
கொற்றவன் முதலாயுள்ளோர் காணமுன கொணாத வேடு  
பற்றிய கையி லேந்திப் பணிசின வியாக்குங் காட்ட  
அற்றருள பெற்ற தோண்ட “ரர”வொலி யெழுந்த தன்றே. அருட

(இ - ள்) மற்றவர் ..போற்றி - மற்ற அசுருலசகிதை நாயனார் பிள்ளையாருடைய மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து ; கொற்றவன்...காண - அரசர் முத லாகியுள்ளவர்கள் எல்லாரும் காணும்படியாக ; முன்கொணாத...காட்ட - முற்படத் தாம் தலையில் வைத்துக்கொண்டு கொணாத எட்டினைப் பிடித்தகையில் ஏந்திப் பணி சினவே எல்லாருக்கும் காட்டவே ; அற்றருள .. அன்றே - இப்படி பற்றுக்களை அடுத்தலால் திருவருளைப் பெற்ற திருத்தொண்டர்கள் செய்யும் “அரகர” என்ற ஒலிமுழுக்கம் மிக்கு அப்பொழுதே எழுந்தது.

(வி - ரை) மற்று அவர் - மற்று - வினைமாதரின் உண் வந்தது ; முன்பாட்டில் “அணைவார் வந்தார்” என்ற அவர் அதன்மேல் செய்வனவற்றை வேறு கூறுதலின் வினைமாதராதல் காணக் அவர் - குலசகியராய், முன்னறிபட்டி.

கொற்றவன் முதலாயுள்ளோர் காண - பிள்ளையார் தமது ஆணையால் சித்தமுதலிய செயலாதலின் அவர் காணவேண்டாது அரசன் முதலியோரே காணவேண்டியவா , காணக் - காட்ட என்று கூட்டுக

முதலாயுள்ளோர் - அரசன் வையுள்ளோர்

முன்கொணிந்த - முற்படத் தலையிசை வைத்துக்கொண்டு கொணாத, (முன் பாட்டுப் பார்க்க).

ஏடு பற்றிய கையில் ஏந்தி - எட்டினைத் தலையிசைக் கையில்பற்றி வைத்து வர தமையால் அவ்வாறு பற்றிய கையினில் ஏடுத்து ஏந்தி

பண்பினால் யார்க்கும் - அவையிலிருந்தாரும் அமணரும் பிறரும் அவ்வவர்க் கேற்ற பண்பினால் அறியும்படி காட்ட; கோந்றவன் முதலாயுள்ளோர் காண என்றது செய்தியினைக் கண்டு வாதத்தை முடிபு கூறவேண்டியவர் காண என்றபடி; இங்கு யார்க்கும் காட்ட என்றது ஏனையோர் யாவரும் காணக் காட்ட என்றபடி.

அற்றநன் பெற்ற தொண்டர் அரவொலி எழுந்தது அன்றே-ஏடு கண்டோர் அரச னும் அவையினரும் பிறருமாயினும், அதனுள் திருவருள வெளிப்பாட்டினைக் காண வல்லவர் அருள்பெற்ற தொண்டர்களேயாதலின் அவர்கள் அரவொலி முழக்கினர். ஆயின் அந்த முழக்கும், முயற்சியானன்றித் தன இயலபிலே தானாக எழுந்தது என்பார் எழுந்தது என்றார்; அன்மே - அப்பொழுதே.

அற்று அநன் பெற்ற - அற்று - இகபரப பதறுககள் யாவும் அறுதலான் - அறுந்து; அதனால் அருள் பெற. “அற்றவாக கற்ற சிவன்” என்று இத்திருவாலவா யீசனையே தொடக்கத்திலே போற்றியதும் கருதுக. தொண்டர் - தொண்டர் முழுக்குகின்ற. 852

2751. மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்

“துன்னிய வாதி லொட்டித் தோற்றவிச் சமணர் தாங்கள்  
முன்னமே பின்னை யார்பா லுதசிட முற்றச் செய்தார்  
கொன்னுனைக் கழுவி லேற்றி முறைசெய்க” வென்று கூற, அருக

2752. புகலியில் வந்த ஞான புங்கவ ரதனைக் கேட்டும்

இகலில ரெனினுஞ் சைவ ரிருந்துவாழ மடத்திற் றீங்கு  
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையாற் சாலு மென்றே  
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா திருந்த வேலை, அருச

2753. பண்புடை யமைச்ச னாரும் பாருளோ ரறியு மாற்றால்

கண்புடை பட்டு நீண்ட கழுத்தறி நிரையி லேற்ற  
கண்புடை ஞான முண்டார் மடத்துத்தீ நாடி யிட்ட

வேண்பெருங் குன்றத் தேண்ணு யிரவரு மேறி ஞர்கள். அருரு

2751. (இ - ள்) மன்னவன்...நோக்கி - அரசராகிய நின்மகோடுமாதனார் முன் சொன்னவாறு மந்திரியார் காட்டக் கண்டு அமைச்சரை நோக்கி; “துன்னிய... செய்க” என்று கூற - “பொருந்திய வாதத்தில தாமே ஒட்டித் தோல்வியுற்ற இந்தச் சமணர்கள் அவ்வாறு ஒட்டித் தோல்வியுற்றமையால் தண்டத்திற்குரியராதலன்றியும், முன்னமே பின்னையாரிடத்தில் அனுசிடம் முறறவும் செய்துள்ளார்கள்; ஆதலின் அவர்களைக் கழுவிலேற்றி நீதிமுறைப்படி தண்டஞ் செய்யும்” என்று சொல்ல, அருக

2752. (இ - ள்) புகலியில்...கேட்டும் - சீகாழியில் வந்தருளிய ஞானபுங்கவ ராகிய பின்னையார் அவ்வாறு அரசன் ஆணையிட்டதனைக் கேட்டும்; இகல் இலர் எனி னும் - அமணரிடத்துப் பகைமை யில்லாதவராயினும்; சைவர்...தன்மையால் - சைவ மாதவர்கள் இருந்த வாழ்வுதரும் திருமடத்திலே தீங்கினைச்செய்த சமணர்களு தருதியற்ற தன்மையினாலே; சாலும் என்றே - இது பொருத்தமுடையதேயாகும் என்றுகொண்டு; மிகையிலா...வேலை - நீதிமுறையில் மிகைபடாத அரசரது ஆணைச் செய்தியை விலக்காமலிருந்தபோது; அருச

2753. (இ - ள்) பண்புடை...ஏற்ற - பண்புடைய அமைச்சனாரும் உலகத்தின் னோர் அறியும்படியாகக் கணுக்களைப் பகைகருகிற மரித்திட்டுக் கூர்மையாய் நீண்ட

கழுக்களில் வரிசையாக ஏற்றியிட : நண்புடை... ஏறினாள் - அன்புடைய ஞான முண்டாராகிய பிள்ளையாரா எழுந்தருளிய திருமடத்தில் தீயினைக்கொளுவ வேண்டுமெனநே ரூழ்ச்சி செய்து கொளுவிய எட்டுப பெருந் குன்றுகளினின்றும் வந்த எண்ணியிரம் அமண குருமார்களும் ஏறினாள்.

அருள்

இம் மூன்று பாட்டுக்களும் தொடராக ஒருமுடிபு கொண்டன.

2751. (வி - ரை) மன்னவன் மாறன் கண்டு - மன்னவன் என்ற குறிப்பு மேல நீதிமுறைசெய்யவுள்ளநிலை குறித்தபடி. மாறன் - “வடிகொளவேள மாறன் காதல் மாறின வண்ண மென்பா” (2703) என்றபடி பொய்யின நீதி உண்மைகண்டு மாறுதலடைந்தவன் என்பது தொளி : கூண்பாண்டியனாய் அமணச்சார்பில் குளிரது இருந்தவா மாறி உண்மை கண்டு சைவச்சார்பில் நிரிந்தது நின்றசொடுநொது ராயின மையும் குறிப்பு. கண்டு - “கொற்றவன் முதலாயுள்ளோர் காண” (2750) அமைச்சரார் காட்டக் கண்டு.

மந்திரியாரை நோக்கி - முறைசெய்க என்று கூற - முன்னர் மாறனரை மன்னவன் என்று கூறிய நிலைக்கேற்பக் குலசசிதையாரை என்றது மந்திரியாரை என்றா. அந்த அமைச்சர் நிலையில் அரசரால் ஏவப்பட்ட நீதிமுறைவழி என்பது.

துன்னிய வாதி ஓட்டித் தோற்ற - துன்னிய - அமணர் தாமேவலிந்த மேலிட்டிகொண்ட. “உள்ளவாறு கட்புலத்தில் உயப்பது” (2671) என்றும், “வெந நெருப்பில் வேவுருமை வெற்றியாவது” (2671) என்றும், “தொடாந்தவாறு, முன்னுற விருகாத செயதோம் முக்காவி லொருக்கால் வெற்றி, என்னினு முகையோம், மெய்மமை யினியொன்று காண்பது” (2692) என்றும் வந்தனவற்றால், அமணர் மேனமேலும் தாமே வலிந்த வாதினை அழைத்து மேற்கொண்டமை அறிக. ஓட்டி - ஓட்டுதல் வைத்தது. “தனிவாதி ஸுழிந்தோ மாநில, வெங்கழு வேற்று வாழிய வேந்தனே” என்றது (2696). தோற்ற - தமது ஏடு கீருடனே செல்லவும் பின்னையாரா இட்ட ஏடு எதிராக செல்லவும் கண்டமையால் ஸேவியுற்றது.

தோற்ற - வாதி ஓடலியுற்றமையென்றும், அரண் கூறிய ஆணையாவது : தாமே ஓட்டியபடி அமணர் வாதி ஓடலியுற்றதொரு சாரணத்தானே அவ்வாறு சமூவிலேற்றி முறை செய்க என ஆணைதருதற்குப் போதியதாகும், ஆகவே, அவ்வாறு அதுகொண்டே ஆணையிடாமல் மற்றொரு நியாயமும் காண்கின்றேன் என்றபடி.

முன்னமே .. முற்றச்செய்தார் - அநுதிதம் - செய்யத்தகாத செயல் : அந்தவாறு திருமடத்தில் வருசனையினால் அரசாளுகிய தன்னை மொற்றித் தீக்கொளுவி அடியார்களை எரித்துக்கொல்ல முயன்றது அதனைச் சொல்வது தானும் பிழை என்பா “அநுதிதம்” என்றொழிந்தார். இவ்வாறுசெய்தும் கொலைத்தண்டம் பெறத் தகுதியுடையது என்பது.

கொன்னுனைக் கழுவில் ஏற்றி முறைசெய்க என்று கூற - மேற்கூறிய இசைவாகிய ஓட்டுதலினாலும், அநுதிதத்தாலும் கழுவேற்றப்பட்ட தக்காராதலின் அவ்வாறே நீதிமுறைத் தண்டம் நிறைவேற்றுக என்றபடி. இஃது அரசன செய்த அரச நீதிச் சட்டமுறைத் தீர்ப்பு. வாதி ஓட்டியதொரு காரணத்தாலே அரசன் இவ்வாறு தீர்த்தான்வல்லன். இசைவுபற்றியெழும் தண்டம் அவ்வளவின் எல்லையை முடிந்த கோடியாகக்கொண்டு வாதத்தின் அளவுக்கு ஏற்ற அளவே நீதிபதி குறைத்த முறை செய்யலாம் என்பது இந்நாளிற் போலவே முன்னாளிலும் வழக்கு ஆயின் இங்கு அரசன் அவ்வாறு அமணர் கழுவேற இசைவு தந்தாலும் வாதினை தோல்வியுடையதென்றவாறு,

கழுக்கொலைத் தண்டததைத் தலித்து, நாடுகடத்துதல் முதலாகிய எவையேனும் சிறிய அளவில் தண்டங்கள் விதித்திருக்கலாமே எனின், அவ்வாறு செய்யாமையை விளக்குதற்கெனவே காரணங்காட்டி மேறவருகூற்று எழுந்தது. பிள்ளையாபார் செய்த அதுசெய்யாமைய, மக்கள் குடியிருப்பு வீட்டுக்குத் தீவைக்க முயன்றமையும், மக்களைத் தீயிட்டுக் கொல்ல முயன்றமையும், அவையும் எவ்விதக் காரணமும் பற்றாது செய்தமையும், சிவனடியார்பார் செய்த அபசாரமாயினமையுமே கழுக்கொலைத் தண்டம் விதித்து முடித்ததன் காரணம் என விளக்கப்பட்டது.

கழுவில் ஏற்றி முறைசெய்க - இவ்வாறு கழுவேற்றிக் கொலைத்தண்டம் இயற்றத் தல் முன்னாலில் வழக்கத்திலிருந்ததொரு தண்ட விசேடம். அன்றியும் தமது சமயச் சார்புக்கு இழுகு நோந்தபோது கழுநாட்டி அதன்மேற் பாய்ந்து உயிர் மாய்த்துக் கொள்வது சமணர் சமய மரபுகளுள் ஒன்றென்பதும் அறியப்படும். “புத்தர்சமண கழுக்கையா” என்ற தேவாரம் இதனை உரைத்தமை காண்க. அதனாற்றின இறகு அமணர் அவ்வாறு ஒட்டினா என்க; ஆதலின் அரசன் அவ்வாறே முறைசெய்க என மதில் கருணையினமை - வன்கண்மை முதலிய இழுகு ஒன்றுபிள்ளை; இறநாளிலும் “நாகரிக” (ஆங்கில) நீதிசட்டத்தின்படி கொலைத்தண்டம் விதிக்கப்பட்ட ஒருவனைக் கழுத்தில் கயிறு சுருக்கிட்டுத் தொங்கவைத்துக் கொல்ல முறைசெய்வது தண்ட விசேடமாதல்காண்க. அதனை அன்றென விடுத்த மேனாட்டில் குற்றவாளியைப் படுக்கவைத்துக் கழுத்தைக் கணத்த வாள்விட்டு விரைந்து துண்டமாக்குதலும், நாற்காலியில் வைத்து மின்சாரத்தை உடலில் வலிக் கணத்தில்கொல்லுதலும் முதலிய தண்ட விசேடங்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக எழுதல்காண்க. ஈட்டி (சனியன் என்பா) கொண்டு குத்திக் கொல்லும் முறையும் காண்க. ஆதலின் இத் தண்டமுறை பற்றிப் பரிவுகொண்டது போன்று பகைகொண்டும் ஆராய்ச்சியிற் றின்புலோர் இவைகளை உளவகொள்க்கடவர்; அரசன் சம்பச சார்புபற்றி இவ்வாறு முறைசெய்தானல் லன் என்பதும், பிள்ளையார்க்கேனும் சைவர்க்கேனும், சைவ சமயச் சார்புகள் எவற்றுக்கேனும் இதனுள் பொறுப்பும் சம்பந்தமும் இல்லை என்பதும், அரச நீதிமுறை யொன்றே இவ்வு இயற்றப்பட்டதென்பதும் தெளிந்துகொள்க.

“கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ், களைகட்டத் தொடு நோ” (குறள்) என்றதும், அங்குக் கொடியாவார இன்றா என்று கூறுகையில் “தீக் கொளுவுவார, நஞ்சிடுவார, கருவியிற் கொலவார, களவா...முதலாயினரை” என்று விரித்துத் தீக்கொளுவுவாரை முதற்கண் வைத்து வருத்தும், “அரசன் கொடியாரைக் கொலையா றொறுத்துத் தக்கோரைக் காத்தல்” என்று வருத்தும் எழுதிய பரிமேலழகர் உரை எண்டுச் சிந்திக்கற்பாலது.

இறகு வேறு வேறு பேசுவனவெல்லாம் பிழையென் றெதுக்கிவிடுக ஆயிரக் கணக்கான மக்களைத் தீக்கொளுவிக்கொளுத்த முயன்று குழ்ச்சி செய்த கொலைபாதகர்கள் எண்ணியிரவா கொலைத்தண்டத்திற் குள்ளாவதில் பரிவுகொள்ளத்தக்க நீதித் தவறு என்னவுள்ளது என்று விடுக.

இனி ஒருசார நவீன ஆராய்ச்சியாளர் இக்கழுவேற்றிய அரசதண்டம் நிகழ்ந்ததே இல்லை என்று முடிக்கவும் துணிந்தனர்; அவர் கூற்றுக்கள் சிலரை மயங்கவைக்குமாதலின் அவைபற்றி எண்டுச் சில பேசவேண்டியது அவசியமாகின்றது. அவர் கூறுவனவற்றின் சுருக்கம்: (1) நம்பியாண்டார் நம்பிகளுக்கு முன் இங்கிலாந்து பற்றி னுட்களுள் ஒன்றும் காணப்படவில்லை; (2) பிள்ளையார் தேவாரங்களில் இதுபற்றிய அகச்சான்று இல்லை; (3) சீன யாதிரிகர்கள் எழுதிய தமிழ்நாட்டுக் குறிப்புகளில்

இச்செய்தி குறிப்பிடப்படவில்லை; (4) சமணர்களது துல்களிலும் இதுபற்றிய சான்றிலை; (5) பின்னேவந்த திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்; பரஞ்சோதி முனிவார் திருவிளையாடற் புராணம் முதலியவை இச்செய்தியைப் பலவாறு பெரிய புராணத்துட் கூறுவனவற்றுக்கு முரண்படக் கூறுகின்றன:—சமணர்கள் தான்களே கழு வேறினாகனோ? அல்லது ஏறதப்பட்டாகனோ? என்பதில் மாறுபாடு; அவர்களைக் கழுவேறுதவாறு பிள்ளையார் தடுத்தனா என்று திருவிளையாடற் புராணம் கூறும்; பின்னையார் “மிகையிலா வேந்தன செய்கை விலக்கிடா திருந்தனா” (2752) என்பது இப்புராணம். இவ்வுகைவைக்கை கரையில் இச்செய்தி கிழந்ததென்பதற்கு மாறாகத் திருவாலவாயுடையார் புராணத்தினுள் அது திருப்புவணத்தில் கிழந்ததென்றும் பின்பு அது கழுவா படைவீடு என வழங்கப்பட்டதென்றும் கூறப்பட்டது, (6) பிள்ளையாரது வீணை அருட்செயல்கள் தமிழகாடெங்கும் கொண்டாடப்படுவன; இச்செய்தி பற்றிய விழாக்கள் பாண்டிநாட்டில் மட்டும் நடைபெறுகின்றன; (7) இச்செய்தி பிள்ளையார் கூறும் “எல்லார்களும் ஏதும் சகன” “என்பதது நான்குதா ருயிரமாம் யோனி பேகம், கிரைசேரப் படைத்தவற்றி னுயிரக்குயிரா யகங்கே கினறா” என்பனவாதி திருவாக்ருக்களாற் கூட்டியுள்ளபடும சிவன பொதுகூட்டவுள என்ற கொள்கைக்கு இது மாறுபாடு;—முதலியன

இவற்றைச் சிறிது ஆராய்வாம்: 1-2. பிள்ளையார் ஓசைவாரங்களில் இச்செய்தி குறிக்கப்பட்டாமை: “புத்தரோ டமனை வாதிஸ் அர் விக்ரம்” என நினைந்து சொன்ன திடமே” எனவரும் குறிப்பும், “ஆதமில்லிய வண்ணி தேர ர வாதின வென்றதிக் கத் திருவுள்ளமே”, “அமணையாரை, ஒட்டி வந்த மெய்தற்கு வுள்ளமே” என்று திருவுள்ள நோக்கிய குறிப்பும் ஒட்டிய வாதம் கிழங்குள்ள கிழங்குதான் சான்று பகாக்கின்றன. “ஆனை மாமலை யாதி யாய விடங்க ளிற்பல வல்லல்லோர் பாரிசட் கெளரியே ன் லேன்றிரு வாலவாயர னிறகவே” என்ற தேவாரம் சமண சார்புபற்றி நின்று சுரநோயுற்ற அரசன் முன்பு அமணர் பிள்ளையாரைச் சுற்றி விடையிட்டுத் துணைகிரையச் சூழ்ந்து பதிகக் கதா வகுத்து அரையா நடி பிள்ளையார் தெருட்டிய செய்கையினையும், ஆனேமலை முதலிய எண்குறையுறங்கும் அமணர் சனா அவருக்கூடிக் குறைத்தனையும், அவர் இனி அல்லல் சேரவுள்ளனையும் எடுத்துக் காட்டி; அப்போது பாண்டியனதலை நிலைத்தகலாற்றது நிகரூர்த் தலைல நோய் நிகழ்ந்ததா னென்பது “துணக்கும முடித் தென்னனமுன இவய” என்ற அப்பகுத்த திருக்கடைக் காப்புச் சான்று பகாக்கை காட்டி நிற்கும், “பொய்ய ராமம் ணாகொளு வுஞ்சுடா, பைய வேசென்று பாண்டியற் காக்கவே” என்ற தேவாரம் அமணர், பிள்ளையாரும் அடியவரும் இருந்த திருமடத்துத் தீகாடியிட்ட கொங்கப் பாலச் செய்கையினையும், பிள்ளையார் அருளாணையினால் அத் தீப் பாண்டியரிடம் சுரமடிக் சென்று பற்றுவதனையும் கூறுகின்றது; இனிச் சுரவாதம் கிழங்கு அதுவில அமணர் தோலவியுற்ற செய்கைக்குத் திருநீற்றுப் பதிகம் “குண்டிகைக் கையர்கனோர் சுகந்தியா கூட்டழங்குடக் கண்ணைக் பிப்பது கீறு” என்று சான்று பகாக்கின்றது. இனி, அனலில் ஏடு இட்டு வேவாமை பெற்ற ஏடு மெயம்மை என்ற வாதம் கிழங்குமைக்கும் அதில் பிள்ளையார் இட்ட திருநள்ளாற்றப் பதிகம் எழுதிய ஏடு (வேவாது) பழுதின்றிப் பச்சையாய் விளங்கிச் சமணர் தோலவியுற்றனா என்பதற்கும் “நாளாநாதக், நாமமே மினிரிள வளவெரியிடிவிலை பழுதிலை மெயம்மையே” “கொற்றவ செதிரிடை மெயியினி லிட விலை கூறிய, சொற்றெரி ஒருபதம்” எனவரும் திருநள்ளாற்றப் பதிக வட்டினை வைத்த அரசன் எதிரில் திருநள்ளாறா நாமம் எழுதிய வட்டினைப் பாடிய சாதாரித



திருவிராகப் பதிக முழுமையும் ஆகிய தேவார அகசான்ற உறதுகூறுகின்றது; “கன்னாறுடைய நம்பெருமான் - ஆல வாயின்க ண்மாந்த வாறிது - என்கொல் சொல்லாய்” என்ற பதிகமும் பாகக. இனிப், புனல்வாதம் கிகழ்ந்து வைகையாதறில் பிள்ளையார் இட்ட ஏடு எதிர் சென்றமையால் அமணர் தோல்விபுற்றுச் சிவனே பரம்பொருளாவார் என நாட்டப்பட்டமை திருப்பாசரப் பதிகத்தால் ஐயமற விளக்கம் பெறுகின்றது. “ஆழக தீயது; எல்லா மரணமேமே சூழ்க” “தெற்றென்று தெய்வந தெளியார் கரைக் கோலை தெண்ணீர்ப், பற்றின்றிப் பாங்கெதிர் விரவும் பண்புகோககிற, பெற்றெனறுயாதத பெருமான் பெருமானு மனதே” எனவரும் திருப்பாசரப் பகுதிகளும் “ஏடு சென்றணைதரு மேடகம்” என்ற பதிகமும் இதற்குரிய அகசான்றுகளாதல தெளிக. “பருமதின் மதுரைமண னவையெதிரே பதிகம் தெழுதிலை யவையெதிரே, வருநதியிடைபிசை வருகரனே வசையொடு மலர்கெட வருகரனே” என்ற திருவியமகமும் இதனை நாட்டியதுடன் இவ்வாதங்களில் எல்லாம் பிள்ளையாரே வெல்லவும் அமணாதோரகவும் கிகழ்ச்சிகள் கூடிய செய்தியும் விளங்குகின்றது

இவ்வாறான சமணர் கொலைமுயன்ற கீசசெயலும், அதுவே அரசனாகுகேறிக் கொடிய நோய்பற்றிய செயலும், அமணர் பிள்ளையாரைப் பொறுமையார் சூழ்நது பதறிக் கதறிய செயலும், இவை காரணமாக ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் மூன்று பெருவாதங்களும் அவற்றால் மூன்றுமுறை அமணர்க்குத் தோல்விகளும் கிகழ்ந்த செயலும், இவையெல்லாம் பிள்ளையார் தேவார அகசான்றுகளால் நாட்டப்பெறுகின்றன, பொய்யினான் மெய்யம்மையாக்கப் புகுநது வருசிறத்த தனது உரிமை உணமைச் சமயத்தை மறக்கவும் இகழவும் இடையூறு செய்யவும் மயக்கம் செய்து தனக்கு இறந்துபடுமளவு தரும் நோய விளைத்தும், உணமை நின்ற பெருகுநிலைக் குறியாளரை அவமதித்து கிந்தித்துக் கொலையும் சூழ்ந்தும், சைவ உடைமைகளையும் உணமை அறிவையும் ஆறலைத்துக் கவாந்தும், இத்தனையும் தமது சீவனோபாய முயற்சிகளின் ஆக்கக் கருதிச் செய்வது மன்றி, அதனோடு கில்லாமல், ஒட்டி வாதமும் செய்து தோல்வியும் பெற்றார்களாயின் அரசமணர்களை அரசன வற்றவாறு நீதிமுறைத் தண்டனா செய்வதில் என்ன குறை? பெருங்குற்றம் நடந்ததும், பெருவாதங்கள் நடந்தனவும் தேவாரங்களால் அறியப்படுதலின் அவற்றைக்குத் தக்க தீர்ப்பும் அரச தண்ட முறையும் கிகழ்ந்தமை எளிதில் கருதக்கிடக்கின்றது. சைவம் மீளத் தாபிக்கப்பட்டமையும் சமணம் வலியுழைத்தொழிந்தமையும் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். ஆதலின் அரச நீதிமுறையால் சமணர் அழிக்கப்பட்டனர் என்பது தேற்றமாய் விளங்குமன்றோ? பிள்ளையார் அமணர் கழுவேறிய செய்தி கூறுமைக்குக் காரணம் பல இருக்கல கூடும். அரசநீதிமுறை பற்றியதாய் அஃது ஒழிந்து சமயச்சார்பு பற்றியதனானதலின் அவர் கூறும் நியதியில்லை என்க. அன்றியும் தேவாரங்கள் முழுமையும் நமக்குக் கிடைத்தில என்பதனையும் ஈனடு நாம் மறந்துவிடலாகாது. (3) கீன யாத்திரிகன் குறிப்பிடாமை பற்றி இங்கிகழ்ச்சி கிகழவில்லை என்பது தவறு; அவ்வாறு முடிவுகொள்ளுதல் தவறான அளவைமுறை. வெதிரேகச் சொல் என்ற அன்மைபற்றி இன்மை கூறுதல் இன்றியமையாத வியதியாகிய பொருத்தமிருந்தாலன்றிக் கூடாது, சேயின்மை பணியின்மை என்புழிப்போல; சேன யாததிரிகன் கூறுதனவெல்லாம் கிகழாதன என்றல் பொருந்தாது; சேன யாததிரிகன் ஆளுடைய பிள்ளையார் ஞானமுண்டமை முதலியனவாகத் தேவார அகசான்றுடன் கூடிய ஏனையவெல்லாம் எழுதினா? ஆளுடைய அரசுகளைச் சமணர் துன்புறுத்திக் கொலையூழ்ந்த செயல்களையும் அதன்காரணமாகப் பல்லவன் மகேசுவரன் சமணவீட்டுச் சைவம் சார்ந்ததும் பாடலிபுத்திரத்துப் பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் இடித்ததற் குணபர

வீச்சரம் எடுப்பித்தமைபும் அங்காட்டுப் பிற விளக்கமாகிய உண்மைச் சரித சிகழ்ச்சிகளையும் எழுதினா? சோழநாட்டில் திருவாரூரில் கமலாலயக் குளக்கரையைத் தாத்தாக் கவர்ந்து மனைகளை ஆக்கியதோடு, தண்டியடிகள் கயிற்றியா முதலிய அடியார்களை யும் வெப்பெருமானதருளையும் இழித்துக்கூறிய சமணர்களையும், பழையாறை வடதனி யிற லோயிலு மறைத்தக் கவாகது தமது பள்ளியாக்கிய சமணர்களையும், உண்மை கண்டு ஓடக் குரத்தித் தூயமைகள் செய்த சோழ அரசரது செயல்களையும் நாட்டுச் சரித சிகழ்ச்சிகளையும் எழுதினா? “வாய் நுகதயி மேபடித தானு, வாயிரஞ் சம ணும்மழி வாககினா” என்ற தேவார அக்சான்று பற்றிய செய்தியைச் சே யாததி ரிகள் எழுதினா? இவ்வாறு யாததிரிகள் எழுதாமல்கொண்டு இவையெல்லாம் சிகழ்ந்தனவல்ல என்று முடிப்பது போலியாய் முடியுமன்றோ? வழிப்போக்களுய் வந்த பிறநாட்டு அப்புறச்சமடத்தோன் தான் கண்டவற்றுட் சிலவும், கேட்டவற்றுட் சிலவு மாக, அவற்றுள்ளும் தான் கொண்டவற்றுட் சிலவுமாக இருக்குமருமாகத் தானே குறித்ததுக்கொளவானன்றி நாட்டு முழுச்சரிதமும் எழுதுவான் என்பது அறிவாளிகள் ஒப்பமுடியாத தொனருமென்றொழிக (1) சமணரது தூலகளுள் இதற்காதரவில்லை என்கின்ற, தமது தோலவிகளையும் அழிவுகருகிய காணைகளையும் தாமே எழுதி கினை பெற விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ளுதல் மனித இயற்கையன்று; இற்றைஞானது முடிவெய்தியாகக் கருதப்படும் முதலாவது இரண்டாவது உலகப் பெருமப்போர்களில் அவ வத திறத்தினர் அவ்வப்போது தமக்கு நோந்த தோலவிகளையும் அழிவுகளையும் எவ் வெவ்வாற்றால் எழுதி வெளியாக்கினர் என்ற வரலாறுகளை அமைதிபெற கோக்கினால் இவவுண்மை எவாக்கும் விளங்காமற்போகாது. (5) பின்வந்த திருவாலவாபுடையார் புராணம் முதலியவற்றுட் கூறப்படும் சரித மாறுபாடுகள் இச்செய்தியை ஐயப்படுத்து கின்றன என்பதும் போலியாராய்ச்சியாம்; இஃது ஆதரவுகளின் வண்மை மென்மை யற்றது முடிக்க அறியாத குறையேயென்க. வேதாகம புராணங்களுள் முன்னையவற் றொடு ஒத்த அளவே புராணங்கள் ஆதரவாம்; மாறுபட்ட வழி, மாறுபடும் பகுதிகளி ன்ளவு புராணங்கள் மென்மைபுற்றுத் தள்ளப்படும்; பதிவாக்கியங்களாகிய முன்னைய வே வலிமையுற்றதுக் கொள்ளப்படும் என்பது தூலநி மரபு. பெரியபுராணம் வேதம்; அதனொடு மாறுபடும் தலபுராணங்கள் வலிமையுறுவன அல்ல என்க. எனவே பெரிய புராணவாக்கிக் உறுதி என்ற விடுக்க. இனி, இவா காட்டும மாறுபாடென்பவும் மாறு பாட்டன்றும்படி கண்டுகொள்ளத் தக்கன. என்ன? கழுவரிடை (கழுவேறிடை?) என்று வழங்கும் ஒரு கிராமம் வைக்கக் கரையில் மதுரையின் கிழக்கில் ஒருநாழிகையளவில் இப்போதும் கேட்கப்படுகின்றது. பூவணப் புராணம் அங்கு இச்செய்தி கடைபெற்றதாகக் கூறுதல் இறைவரது அருள் எங்கும் வியாபகமாக விளையுந் தன்மைத்தாத்தலின் அவவினைவை யாண்டே சிகழ்ச்சியிற் கூறியும் கொண்டாடியும் வருவது முறைதானே! முருகன் திருவவதாரமும், வள்ளி கல்யாணமும், பார்வதி கல்பாணமும், இத்தகைய பிற வும் யாண்டும் கொண்டாடப்படுதல்போலக் கண்டுகொள்க. இனிச் கழுவேற்றிய செய்தி மதுரையிலோ, அன்றி, அதன் அணிய வேறிடத்திலோ இன்ன இடத்தில் சிகழ்ந்ததப்பட்டதென்று பெரியபுராணத்துட் கூறப்படாமையும் காண்க. மேலும், இவ்விழாப் பாண்டிகளாடு மட்டுமேயன்றி ஏனைச் சோழநாடு முதலியவற்றினும் கொண் டாடப்படுதலும் கண்டுகொள்க. சமணர்கள் கழுவேறினார்களோ? அன்றி ஏற்றப் பட்டார்களோ? என்பதில் புராணங்களுள் மாறுபாடு காணவுள்ளது என்னின், இரண் டும் அமையும் என்க. என்ன? அரசன் ஆணையிட்டவழி அதனை நிறைவேற்றும் நிறைச்சாலை அதிகாரி முதலிய தண்டத் தலைவர்கள் கெடுவையாளியைத் “தாக்குமேடைக் குப்போ” என்றால் அவன் அதற்குட்பட்டுச் சென்ற மெடை ஏறுகின்றான். அவன்

வறினா? அல்லது வற்பப்பட்டா? என்று சிந்திக்கில் இரண்டும் உண்மைதானே என்பது புலப்படும், “மதத்தி னின்மான மிககார் தாங்களே வலிய வேறி” என்ற என்ற திருவினையாடற் புராணமுடையார் “சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம்” என்று பெயரிட்டமை காண்க. “எல்லார்களும் ஏததும் ஈசன்” என்ற கருத்துப்பற்றியும், உண்மைச் சமய சமரசம்பற்றியும் முன்னரே உரைக்கப்பட்டன; கண்டுகொள்க.

ஈண்டு, முன் எவரும் சொல்லாத பொய்ச்செய்தி யொன்றைப் பழிபடக் கற்பித் துரைத்தனர் என்று சைவாசாரியராகிய நம்பியாண்டார் மம்பிகள்பால் இல்லதபுனைத் துரைத்த குறறமும், “அவரை நகன நாத”ரென்று கொண்டு அவர் கூறியபொய்யைப் பழிபடப் பரப்பினா என்று எமது தெய்வச சேகரிதார்பால் அறியாமைக் குறறமும் சுமத்தி அலாதுற்றும் இந்நவீன ஆராய்ச்சியாளா, சைவத்தோல் போர்த்த சமணரே யாவர் என்றஞ்சி விடுக. “நேர்நின்று, காக்கை வெளிதென்பா ரென்சொலார், = தாய்க்கொலை, சால்புடைத தென்பாரு முண்டு” — இனி, சமணர்கள் தமிழர்கள் - கொல்லாமையாகிய அறம்பூண்டவாகள - உயர்ந்த சமயநிலைக் கொள்கை பற்றியவா கள என்றும், — சைவர்கள் அவர்களைப் பகைத்துச் செய்த செயல்கள் தவறு = இவர்களது அச்செயல்கள சமயப் பூசல்பற்றியும், வடமொழியாளர் குழர்ச்சிபற்றியும், சமய சமரச நோக்கின்றிக் குறுகிய மனப்பான்மைபற்றியும், சாதிப் பிணக்குப்பற்றியும், இன்னபிறவாறும் எழுந்தன என்றும் சில கோட்பாடுகளைச் சில காரணம்பற்றி முன் னரே மனத்தள்ளே துணிந்துகொண்டு, அக்கோட்டமபற்றி மேலே கண்டவாறு (வேத சிவாகமங்களின் உண்மை), காணாது போலியாராய்ச்சிகளுட் புகுந்து சிவநிகதை, சிவனடியார நிகதை புரிந்தும், பெரியோரைப் பழித்தும், தாமும் கெட்டு உலகையும் மயக்கிப் பழிகரும் பாவத்துக்கும் ஆளாகியொழிகின்றனர் இந்நாளிற் சில புதிய ஆராய்ச்சியாளர்கள். திருவருள் அவர்களுக்கு நல்லறிவு தருவதாக. உலகர் இப் போலி ஆராய்ச்சிகளில் மயங்காது மது முனனோர் கண்ட உண்மைகளை அனுபவம் வல்ல தேசிகர்களை அடுத்த உணர்ந்த உய்வார்களாக.

வாதில் ஓட்டித் தோற்ற செய்தி 2692 முதல் 2744 வரை பாட்டுக்களிற் கூறப்பட்டது.

முன்னமே பிள்ளையார்பால் அங்குசீதம் முற்றச் செய்த - செய்தி 2577 முதல் 2689 வரை பாட்டுக்களிறு கண்டுகொள்க. முற்ற - மிகவும்; முழுதும் என்றலுமாம்.

ஏற்றி—ஏற்ற—என்பனவும் பாடல்கள்.

853

2752. (வி - ரை) ஞானப்பூங்கவர் - ஞானமும் தாய்மையும் உடையவர் - கொலைத் தண்டனையின்பாறப்படும் இவ்வரசாணையை விலக்குதருகரிய ஞானமும், அது செய்ததருகரிய மனத்தாய்மையுமுடையவராயினும் என்பது குறிப்பு.

கேட்டும் இகல் இலர் எனினும் விலக்கிடாதிந்த - ஞானமும் மனத்தாய்மையு முடையராயின் இதனைக் கேட்டாரா எவரும் இகல் இருந்தாலன்றி விலக்காதினார் என்பது குறிப்பு.

சைவர்...செய்த தன்மையார் சாலும் - இவ்வாறிருப்பவும் பிள்ளையார் அரசனை விலக்காமை அமணர் சிவனடியார்பாற செய்த பெரிய அபசாரமும், அரசனது ஆணை நீதிவரம்பு கடவாமைபுமேயாம் என்பது.

இத்திருப்பாட்டினை ஊன்றிக் கருத்தறிந்தாராயின் இங்கேழ்ச்சியிற் பிள்ளையாரின் பகரு இத்தனையென ஒருசார்புபற்றிப் பிணங்கும் நவீன ஆராய்ச்சியாளரும் கங்கு தெளிந்த நலமடைகுவா. உண்மை நிலையினை இவ்வாறு எடுத்த நிறுவிக் காட்டியது ஆசிரியரது தெய்வக நவிலமும் அமைச்சியல் பற்றிய நல்லறிவின் திட்டமும் துட்ப

மூங்கொண்ட திருமாம. இக்காலிலும் சீதமந்தனத்தில் இவ்வாறு சீதிமுறையின் படி கொலைதண்டம் விதிக்கப்படுகையில் யாவரும் விலக்கலாகாத நிலைமையும் ஒருதி உணர்ந்துகொள்க.

தற்ப்பு :—இப்பாடல் சில பிரதிகளில் இல்லை என்பாருமுள்ளா. ஆயின் எனது பார்வையில் வந்து பரிசோதித்த பன்னிரண்டு ஏடுகளிலும் இப்பாடல் உண்டு; அவற்றின் விவரமும் பழமையும் பற்றி முதற்பாகம் முன்னுரை பார்க்க. திரு. வ. க. செ. அவர்களும் தமது பிரதியில் இப்பாடல் உண்டு என்று எழுதினா. 854

2758. (வி - நா) பண்புடை - பண்பாவது கோமறொழில் திருத்தி உலகை காக்கவல்ல பண்பு (2747) ; அஃதாவது சிவாபராதமானது பொல்லாத பெரும் குற தமாமென்றும், அதற்குத் தக்கன தலைபோனதுபோல இதுவே தக்க தண்டனையாமென தும், இதுவே அது செயதா கரகத துன்பநீங்கி யுய்யுமவழி என்றும் அறிவிக்கும் பண்பு.

பாநளோர் அறியுமாற்றில் - உலகம் அரசுசீதி வழியால் உண்மைகண்டு அறிந்து கண்ணெறியொழுகி யுய்யுமபடி. தண்டவகை பலவற்றானும் கொலைதண்டமொன றெழிந்தொழுகாத ஏனையவை அகருதறவாளியையும் சீதிமுறை காணும் உலகையும திருத்தும் ஒருததையுன. கொலைத் தண்டமோ, குறதவாளி அரசாணையார் கொல் பைபட்டொழிதலின் பாருளோர் மட்டும் அறிந்து பயன்பெற நிகழுவதென்பதாம். அரசனா கொலைதண்டம் செயலிக்கப்பட்டோர்க்கும் இறைவனது நரகதண்டனை யீங்குதலாகிய மறுமைப்பயனுண்டென்க.

“அரசனுஞ் செயவ தீச னருள்வழி யரும்பா வங்கள்  
தரைபுளோர் செயயிற, நீய தண்டலின் வைத்தது தண்டத்  
துரைசெய்து தீர்ப்பன், பீன்பு சொல்வழி நடப்பர் நாயோர்;  
நீயழகு சேரா ; ரகத நிரயமுன னீர்மை யீதாம்” — சீத்த - 2-112.

கண் புடைபட்டு-பக்கங்களில் உள்ள கண்களா தறிக்கப்பட்டு; புடை கண்பட்டு என்க படுதல் - தறித்தல குறித்தது.

கழுத்தறி - கழுமரம் ; நீரை - எண்ணெயிரவா ஏறும் வலையால் இடத்தின் நிலை பற்றி வரிசையாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்பது.

கண்புடை ..நீரை - இவற்றை இவ்வாறு முடிவினை முன்பே கிசையித்து அமைச சர் யாவருமறிய ஒழுங்குபடுத்தி அமைத்தனா என்பது “மருப்புடைக கழுக்கோல செயதார் மகதிரி யாரா தாமென்பார்” (2704) என்று நகர மாந்தா கண்டு கூறியவாற்றா லறியக்கிடக்கின்றது.

ஏற்ற - ஏற்றி முறை செய்யுமபடி தண்டலாளர்களாக்கு ஆணையிட , இதுபற்றி முன் 2751-ன் கீழ் உரைத்தவை பார்க்க.

ஏற்ற - ஏற்றினார்கள் - ஆணையிட்ட செயல மகதிரியார் செயலாகவும், அவ வாண்பபடி ஏறிய செயல அமணர் செயலாகவும் கிழத்தலின் இவற்றை மாறுபா டின்மையறிக.

நண்புடை ஞானம் - உயிர்களின்மேல் வைத்த அன்புநிறைந்த ஞானம். “அன்பே சிவமாவது” என்ற அருணெறியினையவா பின்னையாராயினும் அவாபால் இகல் கொண்டு பொருமையினால் அமணர் பொல்லாத செயற்றினா என்பது இங்கு இவ்வடை மொழியின் குறிப்பு.

நாடியிட்ட - திவைதது ஒழித்தல் வேண்டுமென்ற கருத்துடனே முற்படச் சூழ்ந்து செய்த; நாடியிடுதலாகிய இஃது குற்றத்தின் முக்கிய அங்கம். With the intention என்பார் நவீனா. நாடுதல் - சூழ்தல்; சதியோசனை. (Conspiracy)

என்பெருங் குன்றம் - மதுரையினைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து நிற்கும் ஆனைமலை முதலிய எட்டு மலைகள். இவற்றில் குறைமொன்றுக்கு ஆயிரவராக அமண குருமாரா பாழிகள வருதது உறைந்தனா; ஆதலின் “என்பெருந் குறைத் தெண்ணை யிரவர்” என்றா. இவர்களே (குருமார்களே) அரசாணையின்படியும் தமது சபையக் கோட்பாடு பற்றியும் கழுவேறியவர்கள்; இவர்கள் சராபுகொண்ட ஏனைச் சமணா கூட்டமாகிய பொது மக்கள் எவ்வாற்றானும் வருததம் செய்யப்படாமல் பின்னர்ச் சைவர்களாகி உய்ந்தனர் என்பது நாட்டு நடப்புச் சரித வரலாறு. “ஆனை மாமலை யாதி யாய விடங்க ளிற்பல வல்லச்சேர், ஈனர்க்குரு” (தேவா) என்று பிள்ளையாரா முன்பே அருளியது கருத்த தக்கது.\* 855

2754. தோற்றவர் கழுவிலேறித் தோற்றிடத் தோற்றும் தம்பம்

ஆற்றிடை யமண ரோலை யழிவினா லார்ந்த தம்பம்

வேற்றெரு தெய்வ யின்மை விளக்கிய பதாகைத் தம்பம்

போற்றுகிர்ப் பிள்ளை யார்தம புகழ்ச்சயத தம்ப மாறும். அஞ்சு

(கு - ள்) தோற்றவர்...தோற்றுக தம்பம் - (வாதினே) தோல்வியுறதவர்களாகிய அமணர் (எண்ணுயிரவரும்) முன்கூறியபடி கழுவிலேறியிட, அவ்வாறு யாவரும் கண்டறியும்படி காணப்பட்ட அத தம்பங்கள்; ஆற்றிடை...ஆர்ந்த தம்பம் - ஆற்றினிடை அமணர்கள் இட்ட ஓலை அழிந்துபோயின காரணத்தால் சிறுத்திய தம்பங்களாம்; வேற்றெரு...பதாகைத் தம்பம் - (ஓலையழிந்த காரணத்தால் சிறுத்தப்பட்டன என்பது இறுதியாய்க் கண்ட புறக்காரணமாயினும் அவை அவ்வெற்றிப்பாட்டினைக் காட்டுவதோ டமையாது) சிவனையன்றி வேறுமொரு கடவுள் இல்லை என்ற உண்மையினை உலகுக்கு விளக்கி நாட்டியுயரத்திய கொடித்தம்பங்களாகவும் விளங்கின; போற்று சீர்...செய்ததம்பமாகும் - உலகம் போற்றும் சிறப்பினைபுடைய பிள்ளையாரதுபுகழைக் காட்டிய செய்ததம்பங்களாகவும் நினறன.

(வி - ரை) ஏறித் தோற்றிடத் தோற்றும் தம்பம் - முன்கூட்டித் கூறியபடி பாருளோர் அறியும்படி பண்புடை அமைச்சனா அச சமணர்களைக் கழுநீரையில் ஏற்ற ஆணையிட அவ்வாறே எண்பெருந்குறைத்து எண்ணுயிரவரும் ஏறினார்கள். அக் கழுவில் இறந்துபட்டு கின்றார்கள். அதைப் பாருளோர் கண்டபோது இன்னினனபடி உணமைகளை யறிந்துகொண்டனா என்பது இப்பாட்டு.

மன்னவன் ஆணையிட, மந்திரியார கழுஅமைத்து ஏற்றிட, அமணர் ஏறியிடத் தம்பங்களின் வரிசை தோற்றிறறு எனபது கிகழ்ச்சி. உலகக் கண்டனர்; பொருள் அறிந்தனர்; கல்வழி நடைபெற்றது. அங்நன்ன கண்ட பொருளாவன, சமணரது ஓலை, ஒட்டியபடி இட்ட இடத்தில் கிலலாது ஆற்றேடு கீழ்நோக்கி ஓடிவிட்டபடியால் இத்

\*என் பெருங்குன்றமாவன .—

“பரமகுன் ரெருகவகம் பப்பாரம் பள்ளி

அருங்குன்றம் பேராந்தை யானை - யிருநகுனறம்

என்மெட்டு வெற்பு யெடுத்தியம்ப வல்லாக்குச்

செனஞெட்டு மோபிறவித் தீருகு”

என்பதொரு பழம் பாடல் :—வ. சு. செ.

தம்பங்கள் இவ்வாறு தோற்றின என்று கண்டார சிலா ; மேலும் நண்ணுணர்வுடை யோர் அவ்வாறு ஒலை நீருடன் ஒடிவிடுதல் இயல்பாதலின் அதனால் வாத்தில்தோல்வி மட்டும் காணப்பெறுமேயன்றித் தெய்வத்தன்மை காணப்பெறுதல் ; அந்நன்மை தோல்வி யினைமட்டும் காட்டாது, இததம்பங்கள், மேல் பிள்ளையார் இட்ட எடு மேலேறிச்சென்ற வாதஞால் இவ்வாறு தோற்றப்பட்டுச் சிவனே முதல்வன் என்த தெய்வங்கள் அவனை நோக்கத் தெய்வங்களாகா என்பதனை காட்டின என்று கண்டனா.

மேலும் ஊனறிக்காணும் மிக நுட்பமுடையோர் அச்சிவனருள் வெளிப்பாட்டுக் குக காணரான ஞானசாரியராகிய பிள்ளையாரது புகழினை இததம்பங்கள் காட்டின என்று கண்டனா என்க. இவை இததம்பங்களைப் பாருளோர் கண்டறிதற்கொண்ட படியினை விளக்கியவாறு.

தோற்றவர் - தோற்றிட - தோற்றும் - சொற்பின் வருகிலை.

தோற்றவர் - கழால் ஏறித் - தோற்றிட - தோற்றும் - தோல்வியுறவார் அவ்வாதே அப பாவப்பயனுடன் ஒழிந்துபடாது, அரசனால் தண்டிக்கப்பட்டுத் தாய்மை செய்யப்பட்டமைமால் சிரமமீதுங் கண்மை பெறக் காரணமாகிய பிறவியிற் சேர மீன்ப் பிறத்தற்கும் ஈடு திறத்தற்கும் கருவியாக என்றதொரு குறிப்பும் காண்க, தோற்றிட - ஈற்பிறவிபெற ; அடிவிலை ஆந்நத - என்ற குறிப்புமுது. ஆந்நல் - நிறைதல் ; கிறவப்பெறுதல்.

வேற்றெந் தெய்வம் இவ்நமை - சிவனையன்றி வேறு ஒரு முதற்கடவுள் இல்லை என்ற உண்மையினை, "மற்றமோர் தெய்வத்தை உண்டென கினைந்து" (நிருவா), சிவனையன்றி என்பது அவாயில்லையான வந்தது.

பதாகை - வெற்றிக் கொடி ; பதாகை கட்டி உயாததியு என்க. உயாத்திய பதாகையினை பொருள் சிவனையன்றி முதறதெய்வம் இவ்நிலை என்பது அப்பதாகையை உயாதத்திற் தாங்கி கிற்பது பிள்ளையாரின் புகழ்ச் செய்த தம்பம் என்பது பின் வரும் கருத்தினை குறிப்பு.

புகழ் கேய்த - என்பதும் பாடம்

856

2755. தென்னவன் நனக்கு றீறு சிறபுரச் செல்வ ரிந்தார்,

முன்னவன் பணிந்து கொண்டு முழுவது மணிந்து நின்றான்;

"மன்னவீ மணிந்தா நென்று மறவன் மதுரை வாழ்வா

துன்னிசின் றூர்க ளெல்லாக தூயரீ மணிந்து கொண்டார். அந்ந

(இ - ள்) தென்னவன் . ஈந்தார் - பாண்டியனுக்குச் சீகாழிச் செல்வராகிய பிள்ளையார் திருநீறு ஈத்தருளினர் ; முன்னவன்...நின்றான் - முன் அவன் வணங்கி அதனை ஏற்றுகொண்டு தன் உடம்பிலு எங்கும் விநித்தவாறு அணிந்து நின்றான் ; மன்னன்...என்று - அரசன் திருநீற்றினை அணிந்தகொண்டனன் என்றதனால் ; மறவன்...அணிந்துகொண்டார் - அவனுடைய மதுரைமரகரில் மறந வாழ்வார்களாய் கெருங்கினை நகர மாகதங்கள் எல்லாரும் தூய திருநீற்றினைத் தாமும் அணிந்து கொண்டனர்.

(வி - ளை) தென்னவன்...ஈந்தார் - உயாததவராகிய பிள்ளையார் தாமதோராகிய மன்னவருக்குச் செய்யும் கொடையாதலின் ஈந்தார் என்றனர். முன்னர்ச் சர நீக்கும்பொருட்டு அரசனது மேனியைப் பிள்ளையார் தீண்டித் திருநீறு கொண்டு தடவினர் ; அத்தலை வேறு ; அரசன் சமணசாராபிலு நின்றான் ; அன்றியும் தலைதளவிக் கெடுக்குறாக கருத்தொழிந்து உரைமறந்த கிடந்தான் , ஆதலின் மேரே பிள்ளையார்

திருநீறு ஈயவும் அரசன் வணங்கி வாறகிப பெறதலும் அணிதலும் கடாவாயின ; அன்றியும் அந்தப் பகருவமும் கூடவில்லை. ஆயின் பிள்ளையார அவனது கிளைகண்டு தமது திருக்கையிறை நீண்டித தடவித தூய மையாக்கிப் பக்குவப்படுத்தும்படி நீறு பூசியருளினா. அதன் பயனால் (2717) திருப்பாசரம உபதேசிக்கப்பெற்று உண்மை யுணர்ந்தான் ; உணர்ந்ததனால் இப்போது பிள்ளையார் திருநீறு ஈயவும் வணங்கிப் பெற்று முழுவது மணியவும் பெற்றான் என்க.

முன்னவன் - அரசன் ; முன் - ஏனையோர்க்கு முன்பு என்றும் ; முன் - திரு முன்பு என்றும் உரைக்க கின்றது.

முழுவதும் - தனது மேனி முழுதினும் ; அவா ஈந்தருளிய திருநீற்றினை முழுதும் (ஒருசிறிதும் புறம்போகாமல்) என்றலுமாம்.

மன்னன் நீறு அணிந்தான் என்று - “மன்ன வெவ்வழி மன்னுயி ரவ்வழி” “மன்ன னுயிர்ததே மலர்தலை யுலகம்” (புறம் - 186) என்றபடி மன்னவன் சமண சார்பு பற்றி வினாபோது அவனது மாந்தரும் அச்சார்பு பற்றினா (2498) ; அவர்கள், ஈண்டு அரசன் உண்மையுணர்ந்து நீறணிந்து சைவச்சார்பு பற்றினன் என்க கண்டு அது காரணமாகத் தாமும் அவவாறே நீறு அணிந்துகொண்டனா என்க.

மதுரை மற்று வாழ்வார் - இவர்கள் மதுரைமாநகரத்து வாழும் குடிமக்கள். அரசனை பின்பற்றிச் சமணத்துப் புகுநது, இங்கு அரசன் சைவத்துக்கு மீளக்கண்டு தாமுமீளச் சைவம் புகுவார்கள. இவர்கள் வேறு ; முன்னர் ஓட்டி வதுசெய்து தோற்றுக கழுவேறிய சமணர்கள் வேறு ; அவர்கள் எண்பெருநு குன்றத் தெண்ணையிரவர்கள் (குருமார்) எனப்பட்டமை காண்க. மற்று வாழ்வார் - என்றதுமிக் கருத்து.

வாழ்வார் என்றதனை நாமவாராய்த் தொலைதழிந்த அமுணர்போலல்லாது பிள னையாரருளால் வாழ்பபெற கின்றவர்கள்.

எல்லாம் - ஒருவரும் எஞ்சாமல் எல்லா மாந்தர்களும் நீறணிந்து சைவராயினர் ; உய்த்தனா ; அரசுள்ள சரித்தரில் வரும் பலவனும், குடிகளும், திருத்தெளிச் சேரியில் பிள்ளையார்பால் வாது செய்து தோலவியுறுபு பின் தெளிந்த புகத்தரும் போல.

தூய நீறு, அணிந்துகொண்டார் - தூய - தூயதாக்கும் தன்மையுடைய என்றத னால் அவர்களது பாவத்தைத் தூய்தாக்கிறது என்பது குறிப்பு. அணிந்துகொண்டார என்றமையால் முன்னர் அணியாமை தானே பெறப்படும். மதுரை மாந்தா எல்லாம் சமண பற்றி ஒழுக்கின்ற தன்மை “இருவாதம் பாங்கு மன்றிச் சைவமங் கெய்த தாக” (2501) என்றதனாலிக.

பணிந்து வாங்கி—மற்ற அம்மதுரை—என்பனவும் பாடல்கள்.

857

2756. பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனு யுய்ந்த போது

நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தென்கும் ;

மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி

மாதிரந் தூய்மை செய்ய வமணிநுள் மாய்ந்த தன்றே.

அருஅ

(இ - ள்) பூதி...போது - பிள்ளையார் ஈந்தருளிய திருநீற்றினைத் தனது மெய்யி னுக்கு மருந்தாக அணிந்துகொண்டு அரசன் தூயவனாகப்பெற்று உய்ந்த அப்பொ முது ; நீதியும்...என்கும் - அரச நீதிமுறையும் வேதங்களில் விதித்த நீதியேயாக னாடென்கும் நிகழ்வதாயிற்று ; மேதினி புனிதமாக - உலகம் தூய்மை பெற்றதாரும்

படி ; வெண்ணீற்றின்...செய்ய - திருவெண்ணீற்றினது விரிந்த பேரொளியானது திருக்கணையெல்லாம் தூயமை செயதலால் ; அமணிஞன் மாயாதது அனதே - அப்பொழுதே உயிர்களைச் சூழத்திருந்த சமணமரையிடுருள் மாய்ந்தது.

(வி - னா) பூதி - விபூதி ; சிறந்த செல்வம். “ சீர்புரக் செல்வக் கந்தர் ” (2758) என்றதற்கேற்பப் பூதி என்றார். தானழியாது சிறப்பதுடன் அழியாமையினையும் ஞானதையும் வினக்கவல்லது என்பது குறிப்பு.

மெய்கீது - குவவுகுபு ஏழுனுரின் பொருளில் வந்தது ; மெய்யின்கண் ; மெய்யாக - மெய்மைத்தன்மை விளக்குமபொருட்டு என்ற குறிப்புமாம்

அணிந்து - கவசமாகவும் மருகதாகவும் முழுதும் பூசி ; “ நீற்றின் கிறையப் பூசி ” (தேவா) ; சமணத்திலிருந்து இறைவனருளிய சூலைகொயால் சூட்டுகொண்பட்டு வந்தடைந்த தமது மெய்யார மருணிக்கொருக்குத கிலகவியம்மையார இவ்வாதே திருவருசெழுந்தை ஒதி உபதேசிக்குத கிருநீறு அளிப்ப, அவர் பணிகளு ஏற்று உடவார அணிந்து உயங்க வரலாறு முழுதும் ஈண்டு ஒப்பிட்டு கிளைவுகூடதமாலது ; “ திருவானன் நிருநீறு கிலகவதி யாரளிப்ப, பெருவாயுவு வந்தக்கொப பெருந்தகையார பணிகதேற்றது, காவார வுணிந்து ” (13312) ; “ பூதிமெய்க் கணிந்து புனிதனுயிர்ந்த ” என்ற குறிப்பும், ஈண்டு திருப்பாசரம் ஸூலேசபதேசமாதலும் கருதுக ; அணிந்து - அணிந்ததனான

புனிதனுய் - அணிந்துகொண்டமையாலே தூயமை பெற்றவனாகி ; “ சுததம் தாவது கீறு ” (தேவா)

வேந்தன்...நிகழ்ந்ததெய்தும் - இவருக்கு கூறிய வேதநீதி என்பது உலகியல் அரசு நீதி ஒழுக்கத்தினே ; “ உலகியல் வேதநா லொழுக்க மென்பதும் ” (2718) என்ற கில வேதன புனிதனெய்யோது உலகியல் ஒழுக்கமும் அவ்வாதே தூயதாக நிகழும், அலறுழி நிகழாது என்பது. வேதநூலகளுள் விதித்தன ஷோதலும் விவகரியன வொழி தலும் அறமென்ற பரிமேலழகருரை ஈண்டுக் கருத்த நகரது ; ஆகியே - காரம பிரி கில ; முன்னிருந்த கோள்கள் எல்லாம் நீங்கி என்பது

மேதினீ...தூயமை செய்ய - “ கிலவு மெய்க்கெறி கிலக்கிறே என்பதும் ” (2718) என்ற கில முன்கூறியது உலகியல் ஒழுக்கம் ; ஈண்டுக் கூறியது உயிரினைப் பற்றிய கலம்.

புனிதமாகத் - தூயமை செய்ய - என்று கூட்டுக , “ தோற்ற மன்னுயிர் கட்டுகொந் தூயமையே, சாற்ற யின்பொரு தன்மைபுர தந்துபோ, யாற்ற வண்டமெ லாமபரத் தண்ணலவெண், னீற்றின் பேரொளி போன்றது கிலினா ” (208) என்ற கருத்தை ஈண்டு வைத்துக்காண்க.

வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி - மதுரையின் எல்லா மக்களும் அரசனுக்குப் பின்னையார திருநீரளிக அலன் அணிந்தது கண்டு எல்லவாகளும் அணிந்துகொண்டமை யால் “ விரிந்த சோதி ” என்றார். “ பூதி சாதன விளக்கம் போற்றலபெரு தொழியக கண்டு ” (1916) என்றபடி விளக்கம் சுருவகியிருந்த நிலையினினும் விரிந்த என்பதும் குறிப்பு. “ விரிந்தனை குவிகதனை ” (பிள - தேவா. புறமபயம்).

அமணிஞன் - அமணர்கள் கட்டிய பொய்மைகளின் செயல இந்நன் எனப்பட்டது. உண்மைஞானத்தின்க் காணவொட்டாது மறைவு செய்தலின் இந்நன் என்றார். இருள் போவ்வதின் இருள் என்றதுபொருள். மயிதல் - வலிகெட்டு தொழிதல் “ தயிதொடு பழிவெடு படிபரந்த, மானயிலா வமனெனனும் வல்விருளபோய் மாய்வதனுக்கு. ”



(2550) என்று முன் கூறியது காண்க. சோதிவருதல் இருள் மாய்தலுக்குக் காரணமாகும் இயல்பும் குறித்தெழுந்த உருவகம்.

அன்றே - அப்பொழுதே. மேல்வரும் பாட்டினும் இவ்வாறே கொள்க. மேல்வரும் பாட்டில் சைவத் திருநெறி நடந்தமை கூறுவர்.

உயர்ந்தபோது—என்பது பாடமாயின் சமணாபாற் றுழந்த நிலையினின்றும் உயர்ந்த என்றும், கூன் நிமிர்ந்துயர்ந்த என்றும் உரைத்துக்கொள்க. 858

2757. மீனவற் குயிரை நல்கி மெய்நெறி காட்டி மிக்க ஊனமாஞ் சமணை நீக்கி யுலகெலா முய்யக் கொண்ட ஞானசம் பந்தர் வாய்மை ஞாலத்திற் பெருகி யோங்கத் தேனவில் கொன்றை யார்தந் திருநெறி நடந்த தேன்றே. அருக

(இ - ள்) மீனவரு...காட்டி - பாண்டியனுக்கு உயிரைக் கொடுத்ததுமன்றி உணவை நெறியினையும் காட்டி; மிக்க, கொண்ட - மிகுந்த கேடு விளைவிக்கும் சமணைப் போகதி உலகெலாம் உய்யும்படி ஆட்கொண்டருளிய, ஞானசம்பந்தர்... ஊக - திருஞானசம்பந்தர் ஞானமெய்நெறி உலகத்திலே பெருகி ஓங்குதலினாலே; தேனலா..., நடந்ததன்றே - வண்டுகள் ஒலித்தற்கிடமாகிய கொன்றை மாலை யணிந்த சிவபெருமானது திருநெறி நடந்தது அப்பொழுதே.

(வி - ரை) மீனவந்து உயிரை நல்கி - உணாவு மாவியு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுங்கியும் (2610), கருத்தொழிந் துரைமறந்தும் (2611) முடிதுளங்கியும் உயிர் தரிகெலாகாத நிலையில இருந்த பாண்டியனுக்கு உயிர்கொடுத்து, அமண சார்பாற் கேற்ற உயிரைத் தம்வசமாக்கி நோயத்தண்டததாலும் நீக்கையாலும் ஞாய்மையாக்கி மீனப் புத்தையிராய்க் கொடுத்த னன்ற குறிப்புமாம்.

மெய்நெறி காட்டி - சமணை நீக்கி - உய்யக்கொண்ட - “சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகும்” (குறள்) நிலையினைச் செய்து.

மெய்நெறி காட்டுதல் - அருட்திறிப்புடன் திருப்பாசர ஞானோபதேசத்தாலும் திருநீறு சுந்தருளியமையாலுமாம்.

மீக்க ஊனம் ஆம் - மிகப் பெருங்கேடுகளை யெல்லாம் ஆகும். ஆம் - ஆகச் செய்யும் எனப் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது மிகப் பெருங்கேடாவன மறைக ணித்தனையும், சிவ கீர்த்தனையும், அடியார கீர்த்தனையுமாகிய சிவாபராதம்; இவை கழுவா யில்லாத சிவாபராதங்களாதலான் மீக்க ஊனம் என்றார்.

உலகெலாம் உய்யக்கொண்ட - அமணீக்கி மீனவரு உயிரைநல்கி நெறிகாட்டி யதனால் உலகெலாம் உய்வித்ததாயிற்று என்பது; அரசன் ஒருவனை கல்வழிப்படுத்தவே அவனால் உலகம் நன்னெறி நிறுத்தப்படுதலின் அச்செயலே உலகை உய்வித்த செய லாயிற்று என்க. கொண்ட - ஆட்கொண்ட.

உலகெலாம் - இறைவர் ஆசிரியர் பெருமானுக்கு முதலாகத் தந்த “வெருளின் மெய்மொழி” யெனும் ஞானவாக்காகிய ஐந்தெழுத்து; இதனைத் திருஅருள் வெளிப் படும் அரிப் பெரிய இடங்கன்தோறும் அமைப்பது ஆசிரியரது மரபு; “உலகெலா முய்யவுறுதியாம் பதிக முறைத்துமெய் யுணாவறு வொருமையுடன்” (ஏயர்கோன்-புரா - 88) என்று நம்பிகளது திருப்பாண்டிக்கொழுமி நம்ச்சிவாயத் திருப்பதிகத் தினைக் குறித்தருளியதும், “அஞ்செழுத் தோதி ஏறின நய்யவுலகெலாம்” (2114) என்று பின்னையார் முத்துச்சிவிகையில் ஏறியபோது அருளியதும், இவ்வாறே உள்ள பிறவும் ஈண்டு கிளைவு கூர்க.

ஞானசம்பந்தர் வாய்மை - திருஅருள்ஞானமூண்டருளியவராதவின அநத ஞான வாகவென்றும் போகதது சிவனருளையாடிய ஆனை என்பது குறிப்பு “எனதுரை தனதுரையாக” (இலம்பையங்கோடார் - தேவா) என்ப துண்மையாதவின பிள்ளையா ரருளிய வாய்மை சிவனருளிய நன்னெறியே என்பது பொருள். இதுபற்றியே ஈண்டு ஞானசம்பந்தர் என்ற பெயராத கூறியருளிஞா ஞானசம்பந்தர் வாய்மை - ஓங்கக் - கொன்றையா கிருநெறி நடந்தது - என்றதும், இங்கு வாய்மை என்பது சிவநெறி குறித்ததென விளக்குதல் காண்க. வாய்மையும் திருநெறியும் ஒன்றென்பது கருதது. “சைவ வாய்மை” (2498) என்ற இவ்வரலாறுத் தொடக்கத்துக் கூறியதும் காண்க வாய்மை - வாகவென செய்யலாகிய அருளிப்பாடு.

“மலையிலலா ரருளப் பொல்லாநாள புனைவா - எனவே அவ்விருவரும் தம்முள் வேற்றமையின்மை பெற்றும்” என்று மாதவச்சிவஞான முனிவா சிவஞானபோதம் மங்கல வாழ்த்து உரைப்பது உரைத்தகருததுக் காண்க.

பெருகி ஓங்க - உயர்க்கரிடத்து வகையாலும் தொகையாலும் மிகுதல்.

வாய்மை - ஓங்கக் - திருநெறி நடந்ததன்றே - “எல்லா மரணமேயே சூழக் ; வைபவ முகையா தீராகவே” என்ற வாய்மை நூலத்தினை திருநெறியினை ஈடைபெறச் செய்தது என்க.

தேனலில் கொன்றையா - தேன் - நவில் - இறைவரது கொன்றையின் தேனை உண்டு தேன்கள் (வண்டுகள்) சிவஞானம் பெருகச் செய்வழிப் பண்பாடும் என்ற குறிப்பினும் சிவஞானவழுதுண்டு அதனவயமேயாகி ஞானப்பாடல் பாடும் பிள்ளையா; தன்மையின் உணர்த்துதல் காண்க நவிலுதல் - இவ்வுரு சொல்லுதல்; அறிவுறுத்த தல் என்ற பொருளில் வந்தது. “செவகழாரித தாதாடி மறுவுண்டு சிவநத வண்டு, வேறாய் வருவாஞ்ச செய்வழிக் பண்பாடும்” (மீழலை - மேகராகக் குறிஞ்சி) என்ற பிள்ளையா திருவாகுரு இவ்ருக் கருத்ததக்கது “ஆனந்தத் தேனசொரியும், ருளிப் புடையானுக்கே சென்றுநாய கோத்தபயி” (கிருவாய்); கொன்றையா - பிரண வக் குறிப்பும் தருதல் காண்க.

திருநெறி நடந்ததன்றே - நடந்தது - நகழந்தது ; வழக்கம் அருகியிருந்து திரிகத் நிலைமாரி நன்கு வழங்கத்தொடங்கிறது.

“மன்னிய சைவ வாய்மை வைதிக வழக்க மாடு

நன்னெறி திரிகது மாறி நவைநெறி நடந்த தன்றே” (2498)

என்று பாண்டிநாட்டு வரலாறு கூறித் தொடங்கிக்காட்டிய ஆசிரியா ஈண்டு அவ வரலாற்றினை நன்மை பெற முடித்துக்காட்டிய தெய்வக் கவிநமை கண்டு களிக்க.

“பரசமய கிராகரித்த நீறு ஆக்கும்” காதலனைப் பெறத் தவறவிடாது வழிபட்ட சிவபாதவிருதயருக்குத் தோணியப்பா ஈந்த வரமாகிய பிள்ளையா திருவவதாரம் செய்த பயன (2498 முதல் 2757 வரை = 600 - 859) இரத 259 பாட்டுக்களில் கூறப்பட்டது ; இதுவே பிள்ளையாரது புராணத்தாக்கும் திருத்தொண்டர் புராணத்துக் கும் உயரகிரியாகிய உளஞ்ஞை என்றலுமமைபும்

ஞானசம்பந்தர் வாய்மை பெருகி ஓங்கத் திருநெறி நடந்தவாற்றை வரும் பாட் டாத் கூறுகின்றார்.

உய்வந்த—தேனலர்—தேனவிழ்—என்பனவும் பாடல்கள்.

859

2758. மறைபவர் வேங்கி செய்ய வாணவர் மாரி நல்க

இறைவனன் நெறியி னோங்க விகத்தினி லவனி யின்பங்

குறையில் தென்னும், கூற்றை யுதைத்தவர் நாமங் கூறி  
நிறைகடற் பிறவித் துன்ப நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே.

அக௦

(இ - ன்) மறையவா...ஓங்க - வேதியர்கள் சிவ வேள்விகளைச் செய்யவும், (அது காரணமாகத்) தேவர்கள் மழையைப் பெய்விக்கவும், (அதுகாரணமாக) அரசன் நல்ல அறநெறியில் ஓங்கியிடவும், ஆக இவ்வாறான ; அவனி - உலகம் ; இகத்தினில்- இவ்வுலக வாழ்வாகிய இம்மைநிலையிலே ; இன்பம் குறையிலது - துய்க்கும் இன்பம் களில் எவ்வாற்றானும் குறையிலாமலிருந்தது; எனினும்-அவவாறாயினும் (அது பிறவித் துன்பத்துக் கேதுவாதலினி); கூற்றை...அன்றே - இயமனை உதைத்தவராகிய சிவ பெருமானுடைய திருநாமத்தைக் கூறுதலால் நிறைந்த கடல்அலை போன்று மேலு மேலும் தொடர்ந்துவரும் பிறவியாகிய துன்பத்தினின்றும் நீங்கியிடவும் அன்றே பெற்றது (அவனி)

(வி - ரை) ஞானசம்பந்தரது வாயமையினால் திருநெறி நடந்த வரலாறு இவ்வாறென்று மூன்பாட்டிற் கூறிய பொருளை அனுவதித்துக் கூறியது இப்பாட்டு.

மறைபவர் வேள்வி செய்ய - “வாழ்க வந்தனர்” என்றருளிய “வாய்மை” யின் பயனாக உலவ மின்புறச் சந்தவேளவிகள்-சிவவேள்விகளைச் செய்ய ; வேள்வி - சிவவேள்வி ; “சங்கரர்க்கு” (2719).

வானவர் மாநீ நல்க - “வாழ்க...வானவர்”, “வீழ்க நண்புனல்” என்றருளிய “வாய்மை”களின் பயனாக உலகமின்புறச் செய்யும் வேளவிகளினாலே “வேளவி நற்பயன் வீழ்புனலாவது” (2720) என்றபடி வேள்விகளில் விளிக்கப்படும் இந்திரன் வருணன் முதலிய தேவர்கள் அவ்வம் மந்திரங்களால் வரும் சிவனது ஆணைப்படிபின்று முறைமையால் மழையைப் பருவந் தப்பாது பெய்விக்க ; நல்குதல் சிவனுடையால் என்பது துணிபு : ஆணைவழி நல்குதலை வானவர் நல்க என்றதுபொருள்.

இறைவன் நன்னேறியின் ஓங்க - இறைவன் - இறகு அரசன் என்ற பொருள் தருகின்றது இது “வேந்தனு மோங்கு” என்றருளிய “வாய்மை”யின் பயனாக வந்தது. நன்னேறி - இறைவர் அருளிய வேத சிவாகமங்களின் விதித்த ஒழுக்கநெறி. நெறியின் ஓங்குதலாவது நெறியில் தானுமகின்று தனக்கே உலகத்தையும் அநநெறியில் கிற்பித்தலால் உலகத்தை வளரச்செய்தல், ஓங்க என்பது “ஓங்கு” என்ற பதிகத்தின்படியே என்ற குறிப்புத்தர அச்சொல்லினாலே கூறினார். “வேள்வி” என்றது போல.

அவனி, இகத்தினில் இன்பங் துறவிலது என்று கூட்டுக. உலகத்தின் இம்மையின்பம், மழையும் வினையுருமாகிய இவற்றான வருதலானும், இவற்றை அரசனது சென்கோல நிலப்பெறுதலானும் இகத்தினில் இன்பம் குறையிலதாயிற்று. “இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ ஞாட்ட, பெயலும் வினையுரும் தொக்கு” (குறள்). ஈண்டு இன்பம் என்றது ஐம்புல வின்பங்களாகிய உலக வின்பங்களை.

இன்பங் குறையில தென்னும் - பிறவித் துன்ப நீங்கிடப் பெற்றது - உலக இன்பங்கள் துய்ப்போக்குப் பற்றாமைமையால் பிறவியுறுதலில்லை என்பது துல்களின் துணிபு. “பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும்”, “பிறப்பறுக்க லுறார்த் குடம்பு மிகை”, “அடல்வேண்டு மைநதன் புலத்தை; விடல்வேண்டும், வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு” (குறள்) என நீதிநல் பேசும்; “மோக மறுத்திடும் முததி கொடுப்ப தென, வாசுமகன் சொன்ன வவர்” (களிறு - 72); “ஆசை நீத்தவர்க்கே வீடு தருவ பொன் னணவில் வேதந் சாற்றிய தலைவன்” (திருவினை. புரா-பாயி) எனப் பெருநூல்கள்

தனிவன ; உண்மை இவ்வாறுக ஈண்டு இகததின்னில் இன்பம் குறைவிலாதாயினும் அதனால் பிறவி பெருகுதலின்றிப் பிறவிததுன்பம் நீங்கிடப்பெற்றதென்பார் எனினும் எனார்.

நாமங் கூறித் - துன்ப நீங்கிடப் பெற்றது - உலக இன்பங் துயததலால் இவ வாறு துல்கன் விதித்தவாறு பிறவி பெருக்காமல் அததுன்ப நீககுதற்குக் காரணம் தீநதாமங் கூறுதல் என்பதாம் ; . “ஐந்தி புலன்களு மார வாரகது, மைகதரு மொகதலு மகிழ மனமகிழக, திவ்வகை யிருதேர மாயீறு மவ்வகை, மத்தீர வேழத் தைத்தும் வாய்கிட மறவாது, சிகதை கிணவழிச் செலுத்தலி னக்த, முத்தியி மிழநீ தில் ; முதலவ ! வத்திறம், நீன்னது பெருமை யன்றோ ! வெனன்னென்ன ?, வலலா னெருவன் னைம்முயன் தெறியினும், மாட்டா வெருவன் வானா வெறியினு, கிவத் தின வழாஅக கலலே போல, கலத்தின வழாஅநீன் னுமநவீன் றேரே” (திருவிடை - மும் - கோ - 19) என்ற பட்டினத்தடிகளது கருத்து ஈண்டு விளக்கப்பட்டது காண்க.

கூற்றையுதைத்தவா - ஆயமனை உலகத்தத துன்பம் காட்டிய இவரே பிறவித துன்பமாயி மரணத் துன்பத்தை நீக்கவல்லவா என்பார் இவ்வாறுகூற கூறினார்.

நாமங் கூறி - அரகர என முழக்கம் செய்தலும் ஐயாளித்தலுமாம், “எல்லாம் அரனுமே துழ்க” என்ற “வாய்மை” ப பயன் இது.

கடல் - இங்கு கடலாகிலு குறித்து நின்று, அலைபோல மேன்மேல் தொடருத வருதல் குறித்தது

அவனி, - துன்ப நீங்கிடப் பெற்றது - “வையகழப் துயர் நீக்கவே” என்ற ‘வாயமை’யின் பயனாது காரணம். இவ்வாறு ஞானசம்பந்தர் பரமஞ்ஞானசாரிய ராதலின் அவர் சதபாவனையால் எழுகத் ஞானவாய்மையாகிய அருளவாழ்த்து அவ வாறே பலித்த முழுதும் பயன்தருமை கண்டுகொள்க.

இன்பம் குறையிலதென்றும் நாமங்கூறி அவனி பிறவித்துன்ப நீங்கிடப்பெற்ற தன்மை பின்னாவாது வாய்மையின் பலன் என்பதாம் பொரு செலவம் பூரியார் கண்ணுமுள தாதலின் அச்செலவம் வரத்தீபாது தெய்வமும் சிறிது பிபுளராய நரகில் வீழவா உலக மாககள், ஆளுல் ஈண்டு ஞானசாரியாது நல்ல திருநீங்குகம் பெற்றதே பெற்றினால் மதனர வாழ்வார் எல்லவரும் பெற்று, அத்தேருந் நாமங் கூறிப், பிறவித துன்ப நீக்கவும் பெற்றனா என்க

860

2759. ‘அங்கயற கண்ணி தனனோ டாலவா யமாந்த வண்ணல்

பங்கயச செய்ய பாதம் பணிவ”னென நெழுந்து சென்று,

பொங்கொளிக சிவிகை யேறிப் புலியா வேந்தர் போகதார,

மங்கையர்க் கரசி யாரு மன்னனுட போழறி வந்தார.

அகந

(இ - ள்) “அங்கயறகண்ணி பணிவன்” என்று - அங்கயறகண்ணியிம்மையா ருடனே திருவாலவாயில் விரும்பி வீற்றிருந்தருளிய பெருங்கருணையாளராகிய இறை வரது தாமரைபோன்ற திருவடிகளை வணங்குவன் என்று ; எழுந்த சென்று-வையகை பதறின கரையினின்றும் எழுகதபோய், பொங்கொளி...போகதார - மேன்மேற பொங்கும் ஒளியிளையுடைய முததச சிவிகையின் மேற்கொண்டு சிகழி மன்னவா போந்தருளினர் ; மங்கையர்க்கரசியாரும்...வந்தார - மங்கையர்க்கரசியம்மையாரும் செமொறஞ்சாரிய அரசரும் போற்றிகொண்டு அவாபின் வந்தார.

(வி - கா) “அங்கயறகண்ணி பணிவன்” என்று - இது பின்னையார் உட் கொண்டுநுனிக் கூறியது. அரசனிடம் வரும்முன் திருமடத்தினின்றும் கேரே திரு

வாலவாயினுட் சென்று பணிந்து “காட்டுமா”, “வேதவேள்வி” என்ற பதிகங்களைப் பாடித் திருவருட் குறிப்பினைப் பெற்ற பின்பே போந்த சமணருடன் வாதம் செய்து முடித்தருளினாலாதலானும், இவ்வாதங்கள் அவரருளவழியே நின்று தம் செயல் அவர் செயலேயாக நிகழத்தப்பட்டனவாதலானும், இவை முடிந்தபின்பு அரசன் கோயிலுக் கேளும் திருமடத்துக்கேளும் வேறெங்கும் செல்லாது திருவாலவாயுட் சென்று அந்த இறைவரைப் பணிவேன் என்று ட்கொண்டனர். இதவே “தம்மை மறந்து கிண்ணி நினைப்பவர்” (கோயினுன்மணிமாலை) என்ற தன்மை பெற்ற பெரியோரா இயல்பு. “மறக்குமா நிலாதவெண்ணை” (தேவா) என்றபடி எப்பொழுதும் மறவாது பணிந்திருக்கும் நிலையினர் பின்னையார்; இவ்வாதத்தில், “புத்தரோட மனை வாதி லழிவிக்கு மண்ணல் திருநீறு செம்மை திடமே” என்று முன கூறியவாற்றாலும், “ஆலவாய் மேவிய வையனே! அஞ்சு வென்றருள்” என்றும், “ஆற்ற லடல்விடை வேறு மாலவா யான்றிரு நீற்றைப், போற்றி...ஞானசம்பந்தன், தேற்றித் தென்னனுட லுற்ற தீப் பினியா யினதீரசு, சாற்றிய பாடல்கள்” என்றும், “மலைமகள் குளிரிள வளரோளி வனமுலை யிணையவை குலவவின்.....எரியிடிவிவை பழுதினில்” என்றும், “மதுரைத் தொகையாகினும்.....கரைக்கோலை தெண்ணீர்ப் பற்றினறிப் பாங்கெகிா விரவும் பண்பு கோக்கில்” என்றும் கூறியவாற்றாலும், “நள்ளா றுடைய நம்பெரு மானிது வென்கொல் சொல்லாய்.....ஆலவாயினக ணமானத் வாறே” - (தென்னவர்கோன் முன்னணர் செய்த வாதிற் றியினக ணிடுமேடு பரசை யாகி, யென்னுள்ளத் துணையாகி யால வாயி லமர்ந்திருந்த வாறென்கொ லெந்தாய்) என்று பின்னர்க் கூறுமாற்றாலும் பின்னையா எப்போதும் பணிந்தே கின்றனா எனபதறியப்படும்; ஆயின் இங்குப் “பாதம் பணிவனென் றெழுந்து” என்றதெனையோ? எனில்: “ஞானத்தாலங் குச் சிந்திக்கும் படியிங்குச் சிந்தித்துப் போற்றிப் - புறம்பேயு மரணகழல்கள் பூசிக்க” (சித்தி - 9-11) என்றபடி பூசித்தலும், தமது உள்ளத் துணையாகி உடனிருந்தியக்கிய இறைவரை நன்றியின் பொருட்டு நேரே பணித்தலும், உலகர்க்கு வழிகாட்டலும் கருத தென்க. அற்றாயின் வைகைக்கரையி னின்றவாறே பணிதலாகுமே? எனின், அற தன்று; “அமுதவலவன் யாங்கணும் வியாபகமாய் கிற்பினும் (திருவேடம், சிவாலயம் என்ற) இவ்விரண்டிடத்து மாத்நிறையே தயிரின நெய்போல விளங்கி நிலைபெற்று, அல்லுறி யெல்லாம் பாலி நெய்போல வெளிப்படாது கிறமலான” (அவன் மறறிவ விடங்களிற் பிரகாசமாய் கின்றே அல்லாதவிடத்து அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்) என்ற சிவஞானபோதம் 12-வது சூத்திரச் சிறுமுறையும் வாத்திகமும் கருதுக.

எழுந்து - வைகைக்கரையில் அமாந்துகின்ற இடத்தினின்றும் எழுந்து; கேன்று - அவ்விடத்தினின்றும் முததுச்சிவிகை யிருந்த இடம்வரையும் சென்று.

போந்தார் - திருவீதியினுள்ளே சிவிகையின்மேற் சென்றருளினர்.

வேந்தர் - மன்னன் - ஈண்டு மன்னவன் மாறனுக்கு மன்னராய் விளங்கிய நிலை குறிக்க வேந்தர் என்றா.

மங்கையர்க்கரசியாரும் என அம்மையாரை முன்வைத்துக் கூறியது சிறப்புப் பற்றி. அருள் வெளிப்படும் மிடம் “மாகும் நிலைபற்றி அங்கயறகண்ணி தன்னோடு” என அம்மையாரை முன்வைத்துக் கூறியவாறே ஈண்டும் கூறியது காண்க. “மங்கையர்க்கரசி” என்ற தேவாரத்தும் “அங்கயற் கண்ணி தன்னோடு மமாந்த வாலவா யாவது மிதுவே” என்றநிலை குறிப்பித்தமையும் கருதுக.

அண்ணல் - பெருமையுடையோர். பெருமையாவது தம்மை அஞ்சுவென்றருளி உடனாக இருந்து இயக்குவித்தது தாம் விண்ணப்பித்தவாறே ஆட்கொண்டதனோடு,

அச்செயலொன்றுளே அரசனையும் அவனுடன அவனது காடு முழுமையும் ஆட் கொண்ட திறம் தொடக்கத்து “அண்ணல் திருநீறு செம்மை” (தேவாரம்) என்ற குறிப்புத்தர இவ்வாறமுத கூறினா.

போற்றி - ஆளுடைய பிள்ளையாரைப் போற்றி.

அழிந்த வள்ளல்—என்பதும் பாடம்

862

2760. எண்ணரும் பெருமைத தொண்ட ரியாவரும் மகிழ்ச்சி பெய்திப்  
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப் புகழ்கதடி. போற்றிப் போத,  
மண்ணெலா முய்ய வந்த வளளலார் தம்மைக் கண்டு  
கண்ணினார் பயன்கொண்டார்கள் கன்னிநாட் டவர்க ளெல்லாம்.

(இ - ன்) எண்ணரும்...போத - எண்ணுதற்குமரிய பெருமையுடைய தொண்டர்கள் எல்லாரும் மகிழ்ச்சியடைந்தது சிவபுண்ணியப் பிழம்பாசிய பிள்ளையாரைப் புகழ்கது அவரது திருவடி களைத் துதித்துக்கொண்டு உடன் வர ; கண்ணி நாட்டவர்க ளெல்லாம் - பாண்டி நாட்டவர்கள் எல்லாரும், உலகநகர ளெல்லாம் உய்யும் பொருட்டே திருவவதரித்த வளளலாராயி பிள்ளையாரை தேரே காண்பபெற்றமை யாலே ; கண்ணினார் பயன்கொண்டார்கள் - கண்கள் படைத்த பயனையடைந்தனராயினார்கள்.

(வி - கா) எண்ணரும் பெருமைத் தொண்ட ரியாவரும் - எண்ணரும் பெருமை-அடியார்களுடைய பெருமைகள் கிளைத்தற்குமரியான என்பது “தொண்டர் தம் பெருமையைச் சொல்ல வு மரிதே”, “அந்நியரும் பெருமைத் திருத்தொண்டா” (1), ரியாவரும் - பிள்ளையாரது திருக்கூட்டத்துடன் வந்தோரும், மதுரை ஆலவாயிற பணி செயலோரும், அன்று உண்மைநிலை கண்டு பழையபடி ரீது அணிந்துகொண்ட மதுரை வாழ்வாரும் தொண்டர்களுமாகக் கூடிய எல்லாரும்.

மண்ணெலாம் உய்ய வந்த வள்ளலாள் - ஆளுடைய பிள்ளையார் ; பிறவிக்கு வித்தாகத் தமக்கென்று கருமப்படுத்தி ஒன்றுபில்லாதவராய், உலகத்தை உயலித்தற கென்றே திருவவதரித்தவர் - பிள்ளையார் வள்ளலாள் - வரையாது கொடுத்தவர் என்பது.

கண்ணினார் பயன்கொள்ளுதலாவது கண்பெற்ற பேருய்ய உறுதிப்பயன் பெறுதல். முன்னா வைகைக் கரைக்கு ‘வாழ்ந்பொருட்டு’ என்றருளிய பிள்ளையாரைக் கண்ட மாந்தர “வாழ்ந்தன கண்கள்” என்றநிலையேறு ; அஃது ஆண்டுப் புனைவாதத் தொடங்குமுன் மதுரைவீதியில் பிள்ளையாரைக் கண்ட மாந்தர பலரும் தத்தமக் கேற்றவாறாகப் பதப்பலவாறு பேச, அத்துள் அவரது அழிநில நடுண்ட ஒருசிலா பேசிய நிலை. நண்டுக் கூறியது உண்மை கண்டபின் அவரது அருளில் தோய்ந்த ஆட்கொள னப்பட்டு கீற்றணிக் உய்ந்தகொண்டோர்களின் நிலை. ஆதலின் கூறியது கூறலன்மை யுணாக. முன்னாக கண்ட பலருள் ஒருபகுதியினரே “கண்கள் வாழ்ந்தன” என்றவர் ; நண்டு எல்லவரும் கண்டு கண்பெற்ற பயன் பெற்றனர். எல்லாம் - என்ற கருத்துமித.

புகழ்த்துழன்—புகழ்த்துடன்—என்பனவும் பாடங்கள்.

862

2761. ஆலவா பண்ணல் கோயி லங்கண்முன் றேனறக் கண்டு  
பாலுற வாயர் மிக்க பண்பினா ரெழுமுது சென்ற  
மாதுகான் முகனும் போற்ற மன்னினார் கோயில் வாயில்  
சேவமா தவத்தோர் முன்பு சிகிகைகின் றிழிந்த புக்கார். அகநூ

(இ - ள்) ஆலவாய...கண்டு - இறைவரது திருவாலவாய என்னும் கோயில் அவ் விடத்தில் முன்பு தோன்றிடக் கண்டு ; பாலராவாயர்...சென்று - பிள்ளையார் மிகுந்த அடிமைப் பண்பினாலே தொழுது சென்று ; மாலு...புக்கார் - விட்டுணுவும் பிரமனும் துக்கிக் கிலைபெற எழுந்தருளிய இறைவரது கோயிலின் திருவாயிலின் முன்பு சீலமுடைய அடியார்களின் முன்பு முததுச சிவிகையினின்றும் இறங்கி உள்ளே புகுந்தனர்.

(வி - ரை) அண்ணல் ஆலவாய்க் கோயில் என்க. ஆலவாய எனபது கோயிலின் பெயர்.

அங்கண்முன் தோன்றிக் கண்டு - வைகைக்க கரையினின்றும் சிலதூரம் வந்த பின்பே ஆலவாய்க் கோயில் முன்னே கட்டபுலப்படும் ஆதலின் அவ்வாறு தோன்ற.

மிக்க பண்பாவது - உறைப்புடைய அடிமைத்திறம்.

மாலு நான்முசனும் போற்ற மன்னினார் - பிரமன முதலிய தேவர்கள் வந்த துதித்த வரலாறுகள் தலபுராணத்துட் கண்டுகொள்க.

வாயில் - திருவாயிலின் அணிததாகிய இடத்திலு.

சீல மாதவத்தோர் - சைவ சீலமுடைய அடியவர்கள். மாதவம் - சண்டுச் சிவ பூசையே தவமெனப்படும்.

863

2762. தென்னவன் ருனு மெங்கள் செம்பியன் மகளார் தாமும்

நன்னெறி யமைச்சு ஒரு ஞானசம பந்தர் செய்ய

பொன்னடிச் சமலம் போற்றி யுடன்புகப் புனிதர் கோயில்

தண்ணெழுன் வலங்கொண் டென்றார் சண்பையர் தலைவர் புக்கார்.

(இ - ள்) தென்னவன்தானும்.....அமைச்சரும்-பாண்டியனும் என்களுடைய சோழ மன்னரது மகளாராகிய மங்கையாகுகரியாரும் உலகை நன்னெறிப்படுத்தும் மந்திரியாராகிய குலசிறை நாயனாரும் ; ஞானசம்பந்தர்...உடன்புக - திருஞான சம்பந்தருடைய செம்மை தரும் பொற்பாதத் தாமரைக்கிளப் போற்றி எனத் துதித்துக் கொண்டு உடனே உட்புக ; சண்பையர் தலைவர் - சோழியரவர்களது தலைவராகிய பிள்ளையார் ; புனிதர் கோயில்.....வலங்கொண்டு - புனிதராகிய இறைவரது திருக்கோயிலினை முன் வலமாகச் சூழ்ந்து வந்து ; உள்ளால் புககார் - உள்ளே புகுந்தருளினர்.

(வி - ரை) தென்னவன் தானும் ..உடன்புக - முன்னா “மங்கையர்க்கரசி யாரும் மன்னனும் போற்றி வந்தார்” (2759) என்றது வைகையாற்றினின்றும் போந்து திருவிதியில் வந்த செயல குறித்தது ; சண்டுக் கூறியது திருக்கோயிலினுள் புகும்போது பிள்ளையாருடனேகூடச் செல்லும்போதுஉள்ள நிகழ்ச்சியினை. இக்கிளை இவ்வாறு வேறுபிரித்த விதத்து கூறியதெனனை? எனின், முன்னர்த் தொடக்கத்தது அந்நாளின் முன்னாலில் அமைச்சர் மட்டும் உடன் வரவும் அமையையார் முன்னமே சென்றிருப்பவும் ஆலயத்துட் சென்றருளிய பிள்ளையார், திருமடத்தினின்றும் அந்நாள முற்பகல் அரசன் கோயிலுக்குப் போதுவார இறைவர் திருவுள்ள மறிவேனென்று “திருவாலவாயுட் புககார்” (2635). அப்போது கவலைக் கொண்ட “அம்மலர்க் குழலினரும் அமைச்சரும்” மட்டும் உடன் புகப் புக்கருளினர். அதுகாலே அரசன் அமணர் சூழ்ந்து நிற்ப உணர்வின்றி மிக்க சுரநோயுடன் கிடந்தான் ; திருவருள் கைவந்தமையால் சண்டு அதேநாளில் பிற்பகல் அரசன் உள்ளோயும் புறநோயும் நீங்கி அமணர் சூழலும் நீங்கி உடன்வரவும், பன்னாள்

அவன் “முன்பு புலப்படா வகைகொண் டய்தத” “ஓவியை வைவவாய்மை ஒழுகத்தின் கிணர்” செய்வழிபாட்டினை, அவ்வரசனும் உடன் வரவும், உலகம் கலை தெறி கீகதித் திருநெறியிற் செல்லவும் கண்ட பெருமொழிசெயுடனே அம்மையாரும் அமைச்சனாரும் உடனவரவும், முன்னாப பின்னாயாரை அந்த மாக்கரிடத்திராது அகல விகக அமணர் மூழ்செயுப்பட்ட அரசனானுணை அவருடன் கூடச்சென்ற இறை வழி பாட்டினை கிகழவிககவுமாகக் கண்ட இவ்வரபுதக் காட்சியினைத் தமது திருவுள்ளத்துக் கண்டு மகிழ்ந்த ஆசிரியர் அதனை நாமும் குறிக்கொள்ளும் வகை எடுத்தக் கூறியவாரும் எனக் ; மன்னவன்னுளும் என்ற குறிப்பும் இது

எங்கள் செம்மியன் மகனார்தாமும் - எங்கள் - சைவம் பெருக்கிய உரிமைப் பாட்டின் சிறப்பு ஆகையாச் சோழரது மந்திரியாரா யிருந்த கிலைமையில் அவர் வீறும் பியபடிதம் இப்புராணம் பாடியபடியால் அம்மரபின் உரிமையும், ஞானசாராச் சோழர் திருமுறைகளை வெளிப்படுத்தக் கிலைமையின் அம்மரபின் உரிமையும், பிறவும் கருத்துட் கொண்டு கூறியவாரும் “மகனாராகருத் தனிப் பரி யோய்கள் தெய்வம்” (மறை யாதகரையார் புராணம்) என்றும், “தங்கள் பொங்கொளிவெண் டிருநீறு பரப்பி னுறை” என்றும் கூறும் கருத்துக்களை எண்ணியதும் காண்க. எங்கள் செம்மியன் - “மனநிலை நடைத் துறையின் வழிவந்த முயல்வாய்” (1900) என்ற இப்புராணத் தொடக்கத்துக் கூறிய குறிப்புரை காண்க :

மகனார் - அமைச்சனார் - என்ற பணமைக் குறிப்பும் தெய்வாவன்றும் என்ற ஒருமைக் குறிப்பும் முடிசரித் கிகழவெல்லாம் குறித்துக்கூறலாம்.

ஞானசம்பந்தர் செய்யப் பென்னடித் தமலம் போற்றி - போற்றி என்ற துதித் துககொண்டு, திருக்கோயிலினுட் புருமபோதும் திருக்கோயிலினுள்ளும் விவனையுநறி வேறு கிணவதம் துதிப்பதும் செய்யலாகாது என்பது விதி. எண்டு இவ்வாறு இம் மூன்று பெருமக்களும் பின்னாயாரைப் போற்றிப் புகக்கெனனை? எனின், அது தம் மிறைவரும் குலமுதலவருமாகிய அவ்வத்தைவர் பின்னாயாரைத் தந்தருளி யாட்கொண்ட கணிப்பறி எழுந்ததென்பது, மேல (2763) விளக்கப்படுவது காண்க. செய்ய - செம்மை - சுவை தன்மை - தருந் தன்மைபுரியும். சுவைத் என்றல்லாமல். ஆலயத்துள் ஆசாரியரை வழிபடுதல் வேண்டும் என்ற விதியுந் கொள்ளப்படும்.

உள்ளால் - உள்ளே இறைவா திருமுன்பு ஆல் - ஏழனுருவின் பொருளில் வகத்து 864

2763. கைகளுந் தலைமீ தேறக் கண்ணிலா னந்த வெள்ளம்

மெய்யெலாம் பொழிய வேத முதலவரைப் பண்ணித் போற்றி,

“ஐயனே யடிய னேனை ‘யஞ்ச’லென் றநா லால்

மெய்யனே” யென்று “வீட லாலவாய்” விளம்ப லுறறா. அகடு

(இ - ள்) கைகளும் ..பொழிய - கைகள் இரண்டும் தலையின்மேல் ஏறித் குவிந் திடவும் கண்கள் இரண்டினின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர்வெள்ளம் திருமேனி முழுவ தும் பொழியவும் ; வேத ..போற்றி - வேத முதலவராகிய இறைவரைப் பணிந்த துதித்த ; ஐயனே ..என்ற - “ஐயனே ! அடியேனையும் அஞ்சேல் என்று அருளிச் செய்த ஆட்கொள்ளவல்ல மெய்ப்பொருளாகியவரே !” என்ற ; வீடலாலவாய் விளம்பலுறறா - வீடலாலவாய் என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தினை அருளிச்செய்ய லுற்றனர்.

(வி - ரு) கைகளும் தலைமீது ஏற - ஏற - முயற்சியானன்றித் தாமே ஏறித் குவிந் ; உம்மை கண்களினின்றும் வெள்ளம் பொழிய என எதிர்த் தழுவிற்று.



மெய்யெலாம் கண்களின் வெள்ளம் போழிய - என்க. வெள்ளம் பெருகி உடல்முழுதும் நனைப்ப.

வேத முதல்வர் - வேத வேள்வியை கிந்தனைசெய் துழல்வோரை வென் றழிக் கத் திருவுள்ளம் வைத்தவராதலின் ஈண்டு “வேத முதல்வர்” என்ற பெயரார் கூறினார்.

ஐயனே - பெருமையுடையவரே - அண்ணலே.

அடியனேனை அஞ்சலென றநளவல்ல மெய்யனே! - “ஐயனே! யஞ்சல் என் றருள்செய் எனே” (தேவா) என்று பதிகம் பாடியதற்கேற்ப அஞ்சல அளித்தது அருளி யவர் என்பது குறிப்பு. மெய்யன் - சத்திய சொரூபமானவர் ஆதலின் அழிக்கவும் மறைக்கவும் கூடாதவர்.

“ஐயனே...மெய்யனே” - பதிகக் கருத்தும் குறிப்புமாம். மேற்பாட்டும் பதிகக் குறிப்பும் பார்க்க.

வீடலாலவாய் - இத்தொடர்க்கத்தையுடைய திருப்பதிகத்தினை.

865

### VIII திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிராகம்

பண் - கௌசிகம்

வீட லால வாயிலாய் விழுமி யார்க ணின்கழல்

பாட லால வாயிலாய் பரவ நின்ற பண்பனே

காட லால வாயிலாய் கபாலி நீளக டிமமதிற

கூட லால வாயிலாய் குலாய தென்ன கொள்கையே.

(1)

பட்டி சைந்த வலகுலாள் பாவை யாளோர் பாகமா

வொட்டி சைந்த தன்றியு முச்சி யானொ ருத்தியாக

கொட்டி சைந்த வாடலாய் கூட லால வாயிலாய்

எட்டி சைந்த மூர்த்தியா யிருந்த வாறி தென்னையே.

(2)

குறற நீரு ணங்கணி கூட லால வாயிலாய்

சுறற நீபி ராணுநீ தொடர்ந்தி லறகு சோதிநீ

கறற னூறக ருத்துநீ யருத்த மின்ப மென்றிலை

முறறு நீபு கழ்ந்துமுன் னுரைப்ப தென்மு கமமனே.

(3)

பொன்ற யறகி லறகொளிர் கலறகு ளிர்த்த புன்சடை

பின்ற யறக வாடுவாய் பிஞ்ஞ காபி தப்பிலீ

கொன்றை யம்மு டியினாய் கூட லால வாயிலாய்

நின்ற யங்கி யாடலே நீனைப்ப தேநி யமமே.

(6)

போய நீரவ ளறகொளும் பொருபு னற் புகலியான்

பாய கேள்வி ஞானசம் பந்த னல்ல பண்பினால்

ஆய சொல்லின் மாலைகொண் டால வாயி லண்ணலை

திய தீர வெண்ணு வார்கன் சிந்தை யாவர் தேவரே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—“மானிட ருய்யவேண்டி நின்றநீ யாடல்செய்கை கிளைப்பதே சியமமாகும்” என்பது பதிகக் கருத்து என ஆசிரியர் காட்டக் கண்டுகொள்க (2764).

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வீடு-அல்-ஆல்-வாய்-இலாய் - கரிய விடத்தை  
 புடைய பாம்பினாற் காட்டப்பட்ட இடத்தை வீடாக - இருப்பாக - கொண்டவரே ;  
 —வீடல் - ஆல் - அ - வாயில் - ஆய் - விழியார்கள் - வீடல் - விடுதல் - வீடு  
 பேற்றின் பொருட்டு ; ஆல் - கல்லால் ; அ - வாயில் - அந்த இடத்தில் கல்லாலின்  
 கீழ் ; ஆய் - ஆயத்த ; விழியார்கள் - சனகாதிபா முதலினோர் ; எனவும் பொருள்  
 கொள்வர்—(வ. சு. செ.) (வேறு பலவாறும் பொருள் கொள்வர்.) பாடலால் -  
 அ - வாயிலாய் - பாடுதலினாலே அந்த வாகினிடம் விளங்குபவரே ; காடு அல்)  
 லால் அவா இலாய் - சுடுகாட்டையனறி வேறு இருப்பிடம் விரும்பாதவரே ;  
 நீன் - கடி - கபாலி மதிர்கூடல் ஆலவாயிலாய் - நீண்ட காலவாழ்வுடைய சபாலி  
 மனில் மூலத் திருக்கடலாலவாயக கோயிலினான் எழுந்தருளிய இறைவரே ;  
 தலாயது என்ன கொண்கையே - இவ்வுத எழுந்தான் உள்ளே விளங்க  
 விரய் எழுந்தருளியிருந்து அருள்புரிந்து வந்துகொண்ட தன்மைதான் எனனே ?  
 (எமமால் அதன் பெருமை உணராதவர்களுக்கும் தரமன்ற) ;—(2) ஒட்டு இளைத்தது -  
 பிரித்ததில்லாகா வகையால் பூணீர்தும் பிணைதும் கட்டினதது ; “அண்ண விருப்ப  
 தவள்க கரத்தனே, பெண்ணி னல்லான்றும் பிரானக கரத்தனே ” (திருமங்கிரம்) ;  
 “ உடையா னுன்ற னடுவீருக்கு முடையா ண்டுவ னீயிருத்தி ” (திருவா) ;  
 “ சததிதான் சிவனை யீன்றாது சிவஞ்சததி தனனை யீன்றும் ” (செதி - 2-77) ;  
 ஒட்டு - “ ஒட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பலகணத்தார்க்கு ” (பிள. தேவா - மயிலை) ;  
 “ உணரப்படுவாரோ டொட்டி வாழ்க ” (அரசு) ; “ ஒட்டி உளமவனா கில்லான் - உள  
 மவனா மாட்டாது ” (போதம் - 2) ; ஒட்டுதல் - பிரிப்பினைப் பொருத்ததல் ;  
 ஒட்டாக இளைத்தது என்க ; குணமும் குணியும்போல. உக்சியான் - கணகை ;  
 ஒத்தீயா - ஒருத்தியாகக் கொண்டு ; ஆக எனமது, ஆ என கது குறைதலினின்று ;  
 கொட்டு இளைத்த ஆடல் - தான் முதலிய இப்பகளுக்கே இளைத்தபடி ஆடுதல் ;  
 “ இலயம்பட ” (தேவா) கொட்டு-பெயர் ; நான்கனுருபு விரிக்க ; கொட்டு இளைத்த  
 ஆடல் - கொட்டியாடல் - கிரிபுரமெரித்தனான்ற ஆடிய ஆடல் ; “ கிரிபுர மெரி  
 யத் தேவா வேண்ட...இளமையன னாடிய கொடுகொட்டியாடல் ” (சிலப - ௬ - 40)  
 (வ. சு. செ.) ; எட்டு இளைத்த முத்தி - கிலம் முதலிய அட்டமுத்தமும தனது  
 திருமேனியாக வுடையவன் ; ஈண்டு எரியில் ஏடு வேவாணம் கருதிய குறிப்பு.  
 என்னை - உணர்வுக்கும் வாகுகுறும் எட்டாமை குறிப்பு ;—(8) தந்தீ துணங்  
 கன் நீ - “ அவையே தானே யாயிரு வினையின்...ஆணையி னீக்க மினறி கிற்பன் ”  
 (போதம் - 2) என்பா இவ்வாறு கூறினா. இதன் விரிவு ஆண்டு கணகை. “ பத்  
 தம் வீடு தரும் பரமன் ” (300) என்றவிடத் துரைத்தவையும் பார்க்க ; “ பத்  
 தம் வீடு மாய பதபதாரத் தங்க ளல்லான் ” (செதி - 1-44) கருதுக. கற்றம்நீ  
 ...கோதி நீ - கற்றம் - இறைவா உலகெல்லாமாய் அவையேயாயிருக்கும் கிண  
 யினையும் ; பிரான் - அவற்றின் வேறுபுத் தானேயாய் யிருக்கும் கிணயினையும்,  
 தொடர்ந்திலங்க் கோதி - அவற்றோடு உடனாகி கிறினை கிணயினையும் உணரத்தின.  
 கற்றநாற் கருத்து - வேத சிவாகமங்கள் ; அருந்தம் இன்பம் - இருவினைகட்டாக உயி  
 கள் போகண்கண் துக்கச்செய்யுத தன்மை - சாதனங்கள் ; புகழ்ந்து...புகழ்மனே -  
 இவ்வுண்மைகளை எப்போதும் மனததட்டுகொண்டு மறவாது ஒழுதி அன்பு செயதலன்றி  
 முகமனாக உரைத்தலிற் பயனில்லை - உரைக்கவும் படாதது ;—(4) முநீரும் நீர்சீசடை  
 முடி முதல்வன் நீ - முநீரும் - “ கிலலாத கீர சடைமேல் கிரிபித்தான ” (தேவா) ;  
 “ பன்னம் தாழ்வுத புனன் ” என்றபடி மேலிருந்து கீழ் வேகத்துடன் செல்லும்

தன்மையை மாற்றிக் கீழ்நின்ற மேனோக்கிச் செல்லும்படி தாழியவர் என வாதத்தின் இறுதியாய் செய்த அருட்குறிப்பு. முழங்கு அழல் ஏந்தி - சுமத்தன்மையுடைய தீயனை அவ்வாறல்லாது செய்த அனல்வாதத்தின் அருட்குறிப்பு; மதுரன் - இன்பவுருவினன் - இன்பஞ் செய்பவன்; மனோன் - கடத்துபவன் - நாயகன்; சதுரன் - வெற்றிப்பாடுடையவன்; சதுமுகன் கபாலமேந்து சம்பு - மூவர்க்கு முதலாகிய முதல்வன் - சமகார காரணாகிய முதல்; சம்பு - சகத்திறகு இருப்பிடமானவன்; “இன்ப மாக்கலிற் சம்பு” — (காஞ்சிப்புரா) — (5) நீள்மதில் - கபாலமுகில்; பாலனுய் தொண்டுசெய்து பண்டிமீன்றும்...கீலமாய சிந்தை - பிள்ளையாரது முன்னேநிலைத் தொண்டின குறிப்பும் அதனையே தொடராத இவருவதா பணிசெய்து நிற்கும் குறிப்பும் உணர்ந்தும் சிறந்த சரித அகச்சான்று; “பண்டு திருவடி மறவாப் பாண்மையோர்” (1953); “பவமற வெண்ணை முன்னு ளாண்டவப் பண்பு கூட” (புரா - 1244), “மறக்குமா ரிலாத வெண்ணை” (தேவா) முதலிய திருவாக்குகளுக்காண்க. பாலனுய - “ஆளுடைய பிள்ளையா” (1966). — (6) பின் தயங்க - பின்புறம் அசைந்தாடி விளங்க; நீள்தயங்கி ஆடல் - இவருக்கூறும் ஆடல் சிவஞானிகள் கண்டு எப்போதும் கும்பிட்டுச் சிவானந்தத்திற் றேசுகிறதும் திருக்கூத்தர் உலகம் மீளப்படைதல் முதலாக அருளல ஈருக வரும் ஊழி எல்லையாகவுள்ள ஐந் தொழிறகூத்தம், நிதந்தகாரம் என்பதாதியாகக் கூறப்படும் ஐந்தொழிறகூத்து வேறு; இவ்ருக குறித்த தயங்கியாடல் வேறு. இவை வெவ்வேறு நிலையன. தயங்கியாடல் என்று சிவஞானிகள் கண்டு தினைத்திருக்க ஆடும் கூத்துத் “தம் முண்ணிறைந்தொ னத்தெழு மாநந்த பொருபெருந் தனிக் கூத்த” (2558), “வவ்விய மெய்யுணர்வின் கண் வருமானந்தக் கூத்த” (3570) என்று கூறப்பட்டு ஆளுடைய பிள்ளையாரும் திருமூல நாயனரும் கண்டுணர்ந்து தினைத்த திருக்கூத்தர்; திருமூலர் திருமந்திரத்தினுள் திருக்கூத்துத் தரிசனம் (ஒன்பதா நந்திரம்) என்ற பகுதியில் “எங்குந் திருமேனி எங்குரு சிவசத்தி” (9-74) என்பதாதியாகச் சிவானந்தக் கூத்து, சுந்தரக்கூத்து, பொறபதிககூத்து, பொறநிலக்கூத்து, அறபுதக்கூத்து என்ற தலைப்புகளிற பேசப்படுவது; பிணையது இரண்டாந் தந்திரத்தினுள் “சாவொருபு” முதலாக (45) அதுக்கிரக மீறக (114) வரும் திருமந்திரங்களுட் பேசப்படும்; — (7) கீதம் வந்த வாய்மையாற் கினர் தருக்கினர் - கீதம் வந்த வாய்மை - அன்பு மேலிட்டினுற் தம்மை மறந்து தேவர்கள் பாடிக்கொண்டிருத்தல். “என்புருகிப் பாடுகின்றிலை” (திருவா); “தேத்தை மிகப்பாடும்” (தேவா); “பாட்டும் பாடிப் பரவித் திரிவா” (தேவா-ஒறையூ); “பண்ணென்ற விசைபாடும்” (தேவா) முதலியவை காண்க “ஆடுவதும் பாடுவது மானந்த மாகநினைத், தேடுவது நின்னன்பா செய்கை பராராமே” என்றார் தாயுமானர்; தருக்காவது சிவனடிக்கீழும், சிவனடியா திருக்கூட்டத்தின் உள்நாம் இருந்துவாரும் ஆனந்தத்தால் வருவது; “இதுமாந் திருப்பன் கொலோ வீசன் பல்வணத் தெண்ணப்பட்டுச், சிறுமா நேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச்சென்று” (தேவா); ஆகுமே - ஏகாரம்; ஆகாது என எதிரொழைப் பொருட்டு; — (8) கருநீலா-மண்ணு என கூட்டு. நிறை இலங்கு நெஞ்சு-பிற்தொன்றனுக்கும் இடமின்றிப் பொதுகீக்கி இறைவனையே கிணைக்கும் நெஞ்சு; — (9) நீவணம் - “எரிபோல்மேனி” (தேவா); — (10) போய நீர் - மிகுதியாய் வயலுள் புகும் கீர். நீய - நீர் - தியவை எல்லாம் திருமபடி; எண்ணுவாரீ-எண்ணுவார்களை. சிந்தை யாஃவர் என்பதும் பாடம்.

2764. “ஒன்றுவே றுணர்வு மில்லே ஞெழிவற நிறைந்த கோலம்  
மன்றினன் மறைக ளேத்த மானுட ருய்ய வேண்டி.

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௦௮௩

நின்றநீ யாடல் செய்கை நினைப்பதே நியம மாகும்"

என்றபூம் புகழி மன்ன சினைமீழ்ப் பதிகம பாட, ௮௬௧

2765. தென்னவன் பணிந்து நின்று "திருவால வாயின் மேவும்  
மன்னனே! யாணர் தங்கண் மாயையான் மயங்கி பாடும்  
உண்ணகர னறிகதி லேனை யுறுபிணி தீர்த்தாட் கொள்ள  
இன்னருட் பிள்ளை யாரைத் தந்தனை யிறைவு!" வென்றான். ௮௬௪

2764. (இ - ள்) ஒன்று...இல்லை - பற்றுவினை வேறு உணர்வு ஒன்றும்  
இல்லை; ஒழிவு...நியமமாகும் என்ற - கீட்கமின்றி எங்கும் கிறைந்த அழகிய  
திருச்சிறைமலத்தின்கண்ணே காணகு வேதந்தளும் போற்றும்படி மக்கள் உயரும்  
பொருட்டு நீ அருடகூ த நியமறுவதை இடையறாது கிளைப்பதேவெனது நியமமாகும்  
என்ற கருத்தினுள் ; பூம்புகலி மன்னர்..பாட - அழகிய சிகழியின் தலைவராகிய  
பிள்ளையார் இளிய தமிழ்ப்பதிகத்தினைப் பாடியருள் ; ௮௬௩

2765. (இ - ள்) தென்னவன் பணிந்து கின்ற - பாண்டியன் பணிந்து எழுகது  
கின்ற ; திருவாலவாயின் - அறிகதிவேளை - திருவாலவாயினுள்ள எழுந்தருளியுள்ள  
மன்னரே! அமணாகளுடைய வஞ்சனைகருடப்பட்டு மயங்கி உனது அருடபெருமையினை  
ஒருசிறிதும் அறியாது கிடந்த வனனை ; உறுபிணி...இறைவ! என்றான் - இறைவனே!  
உறற னோயினாத தீர்த்த ஆட்கொள்ள, இளிய அருளுருவமாகிய ஆளுடைய  
பிள்ளையாரை எனக்கு அளித்தருளினீர் என்று அறித்தனன். ௮௬௪

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடராக ஒருமுடிபு கொண்டன.

2766. (வி - ரு) திருவாலவாய்க் கோயிலினுட் புகுது வணங்கிய இருவருட்...  
பிள்ளையார் திருப்பதிகம் பாடித் தந்ததனை கருத்தினை கூகதிர்ப்பாட்டிக்குறும், அரசன்  
தந்தத கருத்தினை மேல்வரும் பாட்டினாலும் கூறும் நிறம் காண்க ; இவ்வாறே அவர்  
விரு திறத்தினரும் அறகுவினறும் கீர்த்தி திருமடத்தினும் மாளிகையினும் சென்று  
சேர்ந்தமை முறையே இவற்றின் மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களினும் கூறுதல்  
காண்க.

ஒன்று...நியமமாகும் - இது திருப்பதிகக் கருத்தும் குறிப்புமாக. இது திருப்  
பதிகத்தின் ஆரம்பத் பாட்டிற் கண்டருளிய ஆசிரியர் காட்டும் நிறம். அதற்குப்  
பாட்டிற்கு ஆசிரியர் உரைவகுத்ததக் காட்டியருளியவாறுமாக.

வேறு உணர்வு ஒன்றும் இல்லை என்க, வேறு - உண்ணியன்றி வேறு  
உணர்வு ஒன்றும் - முற்றமமை பிரித்தது கூட்டிக். ஒன்று உணர்வு என்று கூட்டிப்  
பொருளதும் பற்று என்றரைக்கவும் கின்றது. "ஒன்றி யிருந்து நினைப்பினகை" (தேவா)  
"மறகருமா றிலாத வெனை" (பிள. தேவா - திருத்தருத்தி) இல்லை - இல்லை  
கூடு; முறமெச்சம்; இல்லை - (ஆக) நினைப்பதே - என்ற கூட்டிக்

ஒழிவு நிறைந்த - என்கும் கிறைவாகிய ; "பார்க்குமிட மெந்தமொரு ௮௬  
மற கிறைவினை பரிபூர னுணர்தமே" (தாடியுமாறா) ; "ஒழிவு கிறைந்த யோகமே"  
(திருவாசகம்)

கோலமன்றில் - "அற்புதக் கோலீடி...சிறை வியோமமாகும் திருச்சிறை  
பலம்" (351). கோலம் - அருளுடனகடிய ஞான அழகு. மன்ன - ஞான கிறைவு;  
"மெய்க்ஞானமே யான வம்பலம்" (2058).

மான்ட நய்யவேண்டி ஆடல் செய்கை - “நின் தயங்கியாடல்” என்ற பதிகப் பொருள்.

நீண்ப்பதே நியமமாதும் - நியமம் - நியதியாகிய கடன் ; ஏகாரம் - பிரிவினை ; நீ செய்யும் பேரருளுக்கு அருள் ஆடலை நினைப்பதனைத் தவிர வேறு கைமறு ஒன்று மின்ற என்பது. ஈண்டுச் சமணர் வாதினில இறைவர் செய்த பேரருளின் திறங்க ளெல்லாம் உட்கொண்டு உறியருளினார். நீண்ப்பதேன் நியமமாதும் என்று பாடக் கொள்வாருமுண்டு ; “வேயுறு தோளி”, “மானினைவிழி” என்ற பதிகங்களி னும், ஏனை, “மந்திரம்”, தளிர்நீ” “வாழ்க” என்றவற்றினும் உண்னையே முன்னிட்டி வைத்ததன் தி என் செயலாகக்கொண்ட தொன்றுமில்லை என்றபடி. 866

2765. (வி - ரை) தென்னவன் பணிந்து நின்று - நின்று - என்றமையால் நிலமிசை வீழ்ந்து பணிந்து எழுந்து என்றுரைக்க.

மன்னனை - தங்கள் பாண்டியமரபின் குல முதல்வர் சோமசுந்தரக் கடவுள் ஆதலின் குலத்தைக் கேடுறாமற காததவா என்பது குறிப்பு.

மாயையால் மயங்கி - மாயை - வஞ்சனை என்னும் பொருளில் வந்தது. ஆல் - ஏதுப்பொருளில் வரும் ஐந்தனுருபின் பொருளது

யாதும் - எவ்வளவேனும் - ஒருசிறிதும் என உம்மை - முறறும்மை. மேல் உண்னையான் என வருதலின், யானும் என்ற பாடம் பிழை.

உறுபிணி - உறு - முன்செய் தீவினைப்பயனால் வந்த தீயசார்பும், அதுகாரணமாக வந்த மயக்கமும், அதுகாரணமாக விளைந்த சுரனோயும் எனறிவ்வாறு பரம்பரையில் வந்துற்ற விளைவெல்லாம் கொள்ள நின்றது. பிணி - சுரனோயினையே யன்றி அதன் காரணமாய் கின்ற எல்லாம் கொள்க.

நீர்ந்து ஆட்கொள்ள - ஆளலே வென்று வாளாகிடந்த என்னை அங்கிலை நீக்கி ஆளாக ஏன்றுகொள்ளும் பொருட்டு அதற்கு உரிய சாதனமாகிய ஞானகுரு வாக ; சிவஞானபோதம் எட்டாரு குத்திரத்தின கருதது ; கொள்ள - கொள்வதற் காக.

இன்னநுட் பிள்ளையாரைத் தந்தனை - பிள்ளையாரைத் தந்தமையே தன் இறைவர் தனக்குச் செய்த பேரருள் என்பது. இன்னநுள் - தனது தீச் செயல்களுக்காக முனிந்து விடாது, அருளினாலே நோய்தருது, பின் நீக்கி, உபதேசமும் செய்து, தீரளித்தது ஆட்கொண்ட அததணையும் எல்லாம் அருளே என்பது ; கூட்டுவிய்ப்பவன் நீயே என்ற படி. முன் பலமுறையும் என் முன்னோகளுக்கு இவ்வாறு வந்த இடாகளை நீக்கிய ஆட்களைப்போல, இன்று இவரைத் தந்த இடர்நீக்கி யாட்கொண்டனை என்பதும் குறிப்பு. இறைவ - எனது தலைவரே.

மாய்கையான் - என்பதும் பாடம்.

867

2766. சீருடைப் பிள்ளை யாருஞ் சிறப்புடை யடியா ரோடுங்

காரினிற் பொலிந்த கண்டத் திறைவர்தாள் வணக்கிக் காதல்

ஆருள் பெற்றுப் போற்றி யங்குசின் தரிது நீங்கி

ஏரியன் மடத்தி னுள்ளா ளினிதெழுந்தருளிப் புக்கார். அகஅ

(இ - ள்) சீருடை.. வணக்கி - சீரினையுடைய பிள்ளையாரும் சிறப்புடைய அடியார்களுடனே மேகம்போன்று விளங்கும் கழுத்தைபுடைய இறைவரது திருவடி களை வணக்கி ; காதல்...போற்றி - அன்பினால் கிறைந்த திருவருள் பெற்றுத் துதித்து ;

அங்குமின்ற...புக்கார் - அங்குமின்றும் அரிதின் நீங்கி அழகிய இயலின் அமைந்த திரு மடத்தின் உள்ளே இனிதாக எழுந்தருளி உள்ளே புருத்தனா.

(வி - கா) சீரடை - சிறப்புடை - வெற்றிகரமாகப் பின்னையாரின் புகழ் பெருகிய நிலையும், அதனால் அடியார்களின் மேனமை விளங்கும் நிலையும் குறித்தன. (வ. ச. செ.) அடியாரோடும் - வணங்கி - அடியார்களுடனே கூடி இறைவரை வணங்கப்பெறதல் பெருமகிழ்ச்சி தரும் பேராகும்; “அன்பொரு மரீஇ” (12 - குத); “அடியரோ டிருக்கலாமே” (சித்தி - பாயி).

அரிது நீங்குதலாவது சீவலோற்றது பரிவுடன ஒருவாறு ஒருபுறப்பட்டுப் பிரிதல்.

இனிது எழுந்தருளிப்புதுதலாவது மடத்தினின்றும் அன்று காணியுற புறப்படும் போது அரசன் மிக்க சரத்தடன கிடக்க, அம்மனா வரத்ததினை எதிரோகரி, அம்மனா ரோகி வாது செய்யவம வாதில் வென்றழிக்கவும் இறைவரது திருவளங்க நகுத்து அறிந்த நிலைகள் எல்லாம் சீக்கி இனிது புருத்தல்.

காரினிற் போலிந்த கண்டம் - விடத்தன்மை வாய்ந்த அம்மனாகத்து கொடுமை களை யெல்லாம் வெளிவரது கேடு விளக்காவண்ணம் ஈடகருவையத அருணிமை குறிப்பு

ஏரியல் மடம் - “திருசீரமர்த் தொண்டா குழாம் சாருமிடம் செங்கமலத் திரு மடம்” என இதன் அழகினைப் பின் (2775) விரித்தல் காண்க சமணா கொளுவிய திவினை மரதவழித் அழகுபொருகிய எனது குறிப்புமாம். 868

2767. நீடுசீர்த் தென்னர் கோனு நேரியன் பாவை யாரும்

மாடுசென் றிறைஞ்சி நோக்கி மாளிகை தன்னிற் போகக் கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குமபிடுமி கிருப்பி னாலே நாடியங் கிருந்து தங்க ணைதரைப் பாட னிறுந்தார்; அபிநா

\*2768. திருவிய மகத்தி னுள்ளந் திருநீல கண்டப் பாணர்க

கருளிய திறமும் போற்றி யவரோடு மளவ ளாலித்

தெருளுடைத் தொண்டா குழத் திருத்தொண்டி னுண்மை நோக்கி இருள்கெட மண்ணில வந்தா ரினிதமாக திருநதா ளன்றே. அபிநா

2767 (இ - ள்) நீடுசீர...போக - சீடம் சிறப்பினையுடைய டாண்டிய அரசர் பெருமானும் சோழரது மகளாராகிய மகையாகையொன்றும் பகததிற சென்று வணங்கிக் குறைவறுப்பார்களாயப் பாவை செயதபின் தமது மாளிகையினுள் போக வும்; கூடிய...புகாரா - மிக்க மகிழ்ச்சி மேலும் அதிகரிக்க வழிபடும் விருப்பத்தி னாலே நாட்டம்வைத்த அங்கு அமாந்தருளித் தமது இறைவரைப் பாடுவாராகி.

2768. (இ - ள்) திருவியமகத்தினுள்ளும்...அளவளாவி-திருநீலகண்ட யாழ்ப பாணர்க்கு இறைவா அருளசெய்த திறத்தினைத் திருவியமகத் திருப்பதிகத்தினுள்ளே வைத்ததற் தத்திது அவருடனே அளவளாவியிருத்தது; தெருளுடை...நோக்கி - அறி வின் தெளிவு மிகுந்த திருத்தொண்டாகப் பலரும் குழத்திருக்கத் திருத்தொண்டி னது அழியாத உண்மைத் திறத்தினை நோக்கி மகிழ்ந்தகொண்டு; இருள்கெட... இருள் கெடும்படி மண்ணுலகில் வந்தவதரித்த பின்னையா இனிதாக அங்கு விரும்பி வீரதிரும்பருளினர் அக்காலிலே. 869

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடராக ஒரு முடிபுகொண் டரைக்கின்றன.

2767. (வி - ரை) நீடுகீர்த் தென்னி கோன் - கூன்பாண்டியரா யிருந்த நின்றேர் நெடுமாறனாராயின தன்மைக் குறிப்பு. கீர் - திருத்தொண்டத் தொகையுள் வைத்துப் போற்றப்பட்ட பெருஞ்சிறப்பும் கொள்க. முன்பாட்டில் “சீருடைப் பிள்ளையார்”, “சிறப்புடை அடியார்” என்றமை காண்க.

நேரியன் பாவையார் - நேரியன் - சோழன்.

மாடு சென்று இறைஞ்சி - பிள்ளையாரது பக்கத்தில் சென்று அடிவீழ்ந்து வணங்கி; முன்னர்ப் “பணிந்தகொண்டு” (2755) என்றது ஆசிரியரிடம் மாண வன் நீறுபெறும் முறை.

நோக்கி - பலவாறும் குறைவறப் பேவுதற்பொருட்டுத் திருமடத்தினைச் சுற்றி முற்றும் பார்வையிட்டு. முன்னா அம்மையார்தாமும் அமைச்சனாகும் அரசன் பணி மேற்கொண்டு அத் திருமடத்திற் போந்தனர் (2623); ஈண்டு அரசனும் அம்மையாரும் உடன்போந்தனர் என்பது குறிக்க.

நேரியன் பாவையாரும் - பாண்டியர் தேவியாரும் என்னுது சோழர் மகளா என இவ்வாறறா கூறியது சைவநெறியிற் பிறழாத சோழ மரபில் வந்தமையால் அரசனையும் பாண்டி நாட்டினையும் சைவத்தில் நிலைபெறுவித்தவர் என்று பிள்ளையார் “வளவாகோன பாவை” (தேவா) என முதற்கண் கூறிய குறிப்பு, பாவையாரும் - “பாவை” என்ற பதிகஆட்சி போதறப்பட்டது.

மாளிகை - அரச மாளிகை; போக - விடைபெற்றுச் செல்ல.

தும்பிளும் வீநம்பினுலே நாடி அங்கிருந்து - பாடலுற்று - திருவாலவாய்த் திருக் கோயிலினுள் நேரே சென்று குமபிட்டபின் ஆராமையால் மேலும் தும்பிட்டுக் கொண்டே யிருக்கும் மிக்க விருப்பத்தாலே திருமடத்தினின்றவாறே திருப்பதிகம் பாடி வழிபட்டனா என்க. “நீடு பூசனை கிரம்பியு மன்பினு னிரம்பா” (1837) என்றும், “மீளமீள விவ்வண்ணம் வெண்பால் சொரிமஞ் சணமாட்ட” (1241), “பரவ மேன்மே லெழும்பரிவும்” (1253) என்றும் வரும் நிலைகள் குறிக்க.

அங்கிருந்து - திருமடத்தின்கண் இருந்தபடியே.

கூடிய மகிழ்ச்சி போங்க - கூடுதல் - சரித நிகழ்ச்சியிற் கண்டவாறு திருஅருள வெளிப்பாடு பொருந்தப்பெறுதல். மகிழ்ச்சி போங்குதல் - திருவியமகம் என்ற பதிக யாபபமைதி, சந்த அமைதி, பொருளமைதி முதலியவைகளால் புலப்படுதல் கண்டு கொள்க.

திருவாலவாயினேபபறறிப் பிள்ளையார் அருளிய பதிகங்களுள் (1) “மங்கையர்க்கரசி” என்ற பதிகம் திருநகரினை அணுகும்வழியில் திருவாலவாய்த் திருக்கோயில் கட்டபுலப் படும்போது திருநகரின் புறத்தே அருளப்பட்டது; (2) “சீலமாயிட்டு” என்ற பதிகம் முதலில் இறைவரைக் கண்டு திருக்கோயிலில் திருமுன்பும், (3) “காட்டமா”, (4) “வேத வேன்வி” என்ற பதிகங்கள் சுரந்திர்த்துச் சமணை வாது வென்றருளத் திருமடத்தினின்றும் அரச மாளிகைக்குப் புறப்படும்போது இறைவரது திருவுள்ள கோக்கித் திருக்கோயிலில் திருமுன்பும், (5) “வீடலாலவாய்” என்பது வாது வென்ற பின் திருக்கோயிலில் திருமுன்பும் அருளப்பட்டன; (6) “மானினேர்வழி”, (7) “மந திரமாவது” என்ற இவை சுரந்திரு முன்னர் அரசனது மாளிகையில் அரசன் முன்பு அருளப் பட்டன; (8) “வாழ்கவந்தணர்” வைகையாற்றக்கரையில் அருளப்பெற மது; (9) “ஆலசீமல்” இங்குக் கூறியபடி திருமடத்தில் அருளப்பட்டது.—இனி, மதுரையில் இருந்தபடி ஏனைப் பதிகனைப்பற்றி அருளிய பதிகங்கள் மூன்று; அவற் றுள் (10) “தளிர்ள வளரோளி” என்ற திருக்களாற்றுப் பதிகம் அரசன்முன் அவன்

மானிகையில் கணல் வரத்தின் முன. (11) “போகமார்த்த” என்ற பதிக எட்டியுள் முன்னிட்டு வைத்துப் பாடியருளப்பட்டது; கோழியைப் பற்றிய இரண்டனுள் (12) “பிரமணா” என்ற பதிகம் அரசன மானிகையில் கரநிர்க்குமுன் “உமது பதியாத” என்று அரசன கேட்டதற்கு விடையாகவும், (13) “மண்ணின்ல” என்ற பதிகம் தரையாரா திருமடத்திற்கு வரக்கண்டபோது அவர்சாராவ கண்டருளித் திருத தோணிப்பரை நினைதும் பாடியருளப்பட்டன; என்றிவ்வாறு பதிக வரலாறுகள் மனத்தன் வைத்து அடைவு எண்ணுதல் பயன் தருவதாகும்; அதுபற்றியே ஆசிரியர் அங்குதம் அடைவு வகுத்துக்காட்டியிருளினா என்க; திருவாலவாயினைப் பற்றிப் பிற பதிகனிலிருந்து பாடிய பதிகம் “பாடகமெல்லடி” என்ற இருகளளாற்றில் அருளப்பட்ட பதிகம் (2500); “வேபுறு தோளி” என்ற திருப்பதிகம் பொதுப் பதிகமாகவைத்து தெண்ணப்படினும் திருவாலவாயினைத் திருவுள்ளத்துக் கருதிவைத்துத் திருமறைக்காட்டில் அருளப்பட்ட தொடர்பு கண்டுகொள்க.

பாடவற்றி - பாடவற்றாராதி - முறவற்றாரம் பாடவற்றாராதி - போற்றி என வரும் பாட்டுடை முடிக்க.

இறைஞ்சு தோக்கி - மானிகை தன்னிற் தோக்கி - என்றம் பாடம் 8669

2768. (வி - கை) திருவிமயகம் - இது பதிக யாப்புப்பற்றி வந்த பெயர். திரு இருகதக் குறள் - என்பது போல; “இருககையே” - “இருககையே” என ஒருசொல் - அல்லது சொற்றொடர் - மடித்து ஒவ்வொருபடியும் இடையில் இருமுறை வருமபடி தொடுக்கப்பட்ட யாப்பு வகை. ஒவ்வொரு அடியினும் முதலில் ஒரு சொல் - அவ்வது சொற்றொடர் - அல்லது சொற்றொடர்கள் அவ்வாறு வரத்தொடிக் கும யாப்பும் இயமகம் எனப்படும்; “மடக்குச சகதவியமகம்” (2174) என இதனை ஆசிரியர் குறித்தது காண்க.

திருவிமயகத்தினுள்ளும் - திருவிமயகம் என்றயாப்புக் காரணமாகப் பெயர் பெற்று விளங்கும் “ஆலீழல்” என்ற திருப்பதிகத்தினுள்ளும் என்க. இயமகம் அரசுத்தன்கொண்ட பதிகத்திற்கு வந்தது ஆகுபெயர்.

திருநிலக்கண்டப் பாணர்க்கருளிய திறம் போற்றி - “தாமுயத்தது பாணர்க்கருளொடே” என்று பதிகம் ஆளுவது திருப்பாட்டில் வரும் பகுதி குறித்தது; அருளிய திறமாவது, திருநிலக்கண்ட யாழ்ப்பாணர் திருநெருக்கத்தம்புயிழ்வின்றம் சோழ நாட்டுப் பல பதிகனையும் வணங்கிப் போய்த் திருவாலவாய் பணியச் சென்று கோயில் வாயிலினின்று பாணிகள் யாழிலிட்டு வாசித்தனர்; அப்போது முதல்வா தொண்டாக் கருளியபடி அவர்கள் அவரைத் திருமுனடி கொண்டிருந்தது செய்தனர்; பாணர் அங்குத் திருமுனடிருந்து பரிவினா பாடினார்; அதுகேட்ட இறைவா, “பாணர் பாடுஞ் சகதயாழ் தரைவிற தேந் தாகெல்லீக கழிபுமென்று, சுந்தரப் பலகை முன்னீரிடு” மென்று தொண்டர்களுள் அவர்களும அவ்வாறே பலகையிட, அதன் மேலிருந்து பாடினர் என்ற வரலாறு; இது பின்னர்த் திருநிலக்கண்ட யாழ்ப்பாணர் புராணத்து விளக்கப்படுவது கண்டுகொள்க. அதன் பின் பு பாணனா திருவாரூர் சென்று வணங்கத் திருவருளால் வடநிலையில் வாயில் வேறு வகுப்பப் புகுந்து வணங்கினார்; அதன் பின்பு கோழிக்கு வந்து பின்னையாறு அருளப்பெற்று அவருடனே சேவித்த அணைதனர் என்பதும் ஆண்டுக் கண்டுகொள்க. ஈண்டு அருளிய திறம் என்றது திருஞாலவாயில் அடியார்க்கருளிக் கோயிலினுள் உள்ளே திருமுன்பு வரச்செய்த பலகையிட்ட அருளினீற்றம்; திருவாரூர் வாயில் வேறு வடநிலையில் வகுத்தத் திருமுன்பு வரச் செய்த திறமும் குறிக்கும்; இத்திருப்பதிகம் அருளியபோது திருமடத்தின்



யாழ்ப்பாணரும் உடனிருந்து யாழ் வாசிக்கப் பெற்றமையால் அவருக்கு முன்னர் கூடலிறைவர் அருளிய திறத்தினை நினைவுற்று ஈண்டு வைத்துப் பாராட்டியருளினர் என்க.

இனிப, பாஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணத்தினுள் விநகு விற்றதுமுதல் இசைவாது வென்றதுவரை நான்கு படலங்களினும் பேசப்படும் பாணபத்திரனார் வேறு; இங்குக் குறித்த திருநீலகண்டிப் பாணர் வேறு என்பது உணரத்தக்கது. அவர், இறைவர்பால் “மதிமலி புரிசை” என்ற திருமுகம் பெற்றுக் கழறிற்றறிவாரிடம் சென்று பெருமபரிசில பெற்றனராதலின் காலத்தால் மிகப் பிறபட்டவராதல் கழறிற்றறிவார் புராணத்தினுள் 26—39 வரையில் உள்ள பாடல்களினும், 94-வது பாட்டினும் ஆசிரியா அருளியவாற்றாலும், திருவிளையாடற் புராணம் திருமுகம்கொடுத்த படலத்தானும் அறிந்துகொள்ளத் தக்கது; இவ்விருவர்பாலும் தனித்தனி இறைவர் செய்த அருளிப்பாடுகள் வெவ்வேறும். அவை ஒன்றையெனக்கொண்டு மயங்கித் தமது மயக்கத்தை ஆசிரியாபெருமான்மே லேற்றி அவர்பால் அறியாமையைச் சுமத்தி அபசாரப்படும் மாகக்ளும் உண்டு; ஆராய்ச்சி என்ற பேரால் செய்யப்படும் தகுதியில்லாச் செயல்கள் பலவற்றுள் இதுவுமொன்றும் என விடுதொழிக. நூறம் - பண பாடும் திறம் என்கொண் டரைப்பினும், அரியபண்டம் என்று கொண்டு பொற்பலகை எனக்கொண் டரைப்பினும், அஃதிவ்விருவர்க்கும் இறைவா அருளுதலும் அமைபுமாதலின் மாறுபாடோ மயக்கமோ கூடுதல் யாருகனமென்க; யாழ்ப்பாணருக்குப் பலகை விட்ட வரலாற்றைப் பெயரொற்றுமைபற்றிப் பிறழ் உணர்ந்த வடமொழியாளர் பாடியதை அவ்வாறே திருவிளையாடலுள் மொழிபெயர்த்தனா என்பதும் அமையும்; பலகை விட்ட வரலாறு ஈரிடத்தும் வெவ்வேறும் வருவதும் கருத்த தக்கது. ஈண்டு யாழ்ப் பாணர்க்குப் பலகை தந்தருளியது யாழினைத் தரையில் வைப்பின் சித்தந்தாக்குமென்று பலகையிட்டருளினர் என்பதாம். இக்கருத்தால் யாழ் தரையில் வைக்காது பலகையின் மேல் வைத்து வாசிக்கும் இயலும் மரபும் காண்க. பாணபத்திரனுக்கு இரவில் மழையில் தாழும் கருவியும் நனைததுவருது, வாசிக்க இடர்பட்டபோது, அதனை மாற்ற இறைவர் அருளியது வரலாறு; நூறம் - பண பாடும் திறம் எனக்கொண் டரைப்பின் யாழ்ப்பாணர் திருவாலவாயிலிலும், திருவாரூரிலும் தமது மரபின் முறைபற்றிப் புற முற்றத்திற கோயில் வாயிலில் இருக்க அதனையாற்றது திருமுன் வரச்செய்து பாட அருளிய தன்மை குறித்ததென்க. இனித, திருவிளையாடற் புராணம் புராணத்தின் பகுதியில் அமைவதாலும், திருத்தொண்டர் புராணம் திருமுறையாகிய வேதப் பகுதியில் அமைவதாலும் இவை ஒன்றொடொன்று மாறுபட்டபோது வலிமையுடையதென எடுக்கத்தக்கது வேதமேயாம் என்ற ஆதரவுகளின் ஏற்றத் தாழ்ச்சி முறையும் மனன்கொள்ளத் தக்கது எனபது முன்னரும் பலவிடத்து உரைக்கப்பட்டது. பிறவும் கண்டுகொள்க.

அவரோடும் அளவளாவீ - என்றதனாலும் பதிகத்துட் பாணர் என்றது யாழ்ப் பாணரைக் குறிக்கும் என்க.

தேநள் - உண்மையுணர்வாகிய அறிவு. “முன்னின்ற தெருட்சி மருட்சியினால் முதல்வன் கருணைக் கடனமூழ் கினே” (1336); “தெருளுமுணர் வில்லாத சிறுமை யேன்” (1798).

திருத்தொண்டின் உண்மை தோக்கி - திருத்தொண்டர்கள் முதல்வர்பாலும் திருவேடத்தார்பாலும் செய்யும் திருத்தொண்டுகளின் திறங்களையே பேசிக் கலந்து களிப்புறவது இயல்பு. “வாய்மைச், சால்பின்மிக் குயர் திருத் தொண்டினுண்மைத் திறத் தன்னையே தெளியநாடிச், காலமுய்த் தவர்க்களோ டளவளா விக்கலத் தருளினா”

(2421) எனவும், “ திருத்தொண்டர் பெருமையினை விரித்துரைத்தல், கொடுப்படு  
 சிந்தையினார்க்கு ”. (1509) எனவும் கூறிய பொருள்கள் ஈண்டுச் செறிக்கத்தக்கன ;  
 “ சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார், திரண்டு திரண்டின் திருவாராதை, விரிப்பார்  
 கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வே நிருத்தன் நிருதாமர், தரிப்பார் பொன்னம் பலதரா  
 மர் தலைவா வென்பார் ” (திருவா - கோயின்முத்த பதி - 9) என்ற கருத்தும் காண்க.  
 திருத்தொண்டின் உண்மை - திருத்தொண்டின் நிறமும் இறைவர் ஆட்கொள்ளும்  
 தன்மையும் எஞ்ஞான்றும் அழிவுபடாது நிலைத்த தன்மை ; ஈண்டு ஆலவாய்ப  
 பெருமான், அமண் இருளினுள் அகப்பட்டு வருகதிக் கிடந்த அம்மையார்க்கும்  
 அமைச்சனார்க்கும் அருளிய வரலாறுகளும் குறிப்பு. நோக்கி - அமுரதி உளநதில்  
 உணர்ந்த களித்தது.

இருள் கேட மண்ணில் வந்தாள் - பிள்ளையா ; “ பரசமய நிராகரித்த கீழுக்கு  
 தன் ” ஈண்டு இருள் கெடுத்தல் எனப்பட்டது. ஆணவ இருள் போக்கிச் சிவஞான  
 வொளிதருதலும் குறிப்பு.

அமர்தல் - விரும்பி எழுந்தருளியிருத்தல் ; அகநே - அந்நாளில்.

## IX திருவாலவாய்

திருச்சிறுமபலம்

திருவிமங்கல்

பண் - பழம்பாட்காரம்

ஆல நீழ லுக்கத திருக்கையே யான பாட லுக்கத திருக்கையே  
 பாலி னோமொழி யானொடு பகதனே பாத மோதலா சோபுர பகதனே  
 கோல நீரணி மேதரு பூதனே கோதி லாராமன மேவிய பூதனே  
 ஆல எஞ்சமு துண்ட களத்தனே யால வாயுறை யண்டா களத்தனே. (1)

நக்க மேருவா காடுமோ ருருமே நாதன மேனியின் மாசுனை முருமே  
 தக்க பூமினச் சுற்றக கருளொடே நார முயித்தது பானந் கருளொடே  
 மிக்க தென்னவன தேவிக் கணியையே மெல்ல நல்கிய தொண்டாக கணியையே  
 அக்கி னொழு துண்கல னேடுமே ஆல வாயர னுருமை யோடுமே (2)

ஈன ஞானிக் டமொடு விரகனை யேறு பலபொருள் முத்தமிழ் விரகனை  
 ஆன காழியுண் ஞானசம பாதனே ஆல வாயினினை மேயசம பாதனே  
 ஆன வானவா வாயினு ளத்தனே அனப ரானவா வாயினு ளத்தனே  
 நானு ரைத்தன செந்தமிழ் பததமே வல்ல வாகங்கவ நற்றமிழ் பததமே. (11)

திருச்சிறுமபலம்

பதிக் குறிப்பு :—இறைவா செயதருளிய திருவருட பேரறினை மகிழ்ச்சி மீக  
 உரப் பாடியது (2767).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(உதாரணத்திற்காகச் சில குறிப்புகள் மட்டும்  
 ஈண்டுத் தரப்படுவன. ஏனைய முறறும் நற்றமிழ் வல்ல நல்லோர்பாற கேட்டுணாக.)  
 —(1) இரக்கை - (1) இருப்பிடம் ; (2) ஒருக்கு (வேதம்) , ஐ இரண்டனுருபு ;  
 பங்கன் - (1) பாகமுடையவன் (2) புரப்பங்கன் - புரத்தினைப் பகக்கு (சிறைவு)  
 செய்தவன் ; ஒதல் - ஒதாதவா ; பூதன் - (1) திருஉடம்புடையவன் , (2) பூத  
 கணங்கட் கிறைவன் ; (1) களத்தன் - களம் - கழுத்தி ; கழுத்தினை உடையவன் ;  
 (2) அண்டர்கள் அததன் :—(2) மாலை - (1) விட்டுணுவையே ஒருபாடியாய்  
 உடலிற் கொண்டது ; (2) மாலை - அலர்மாலை ; தா ; (1) ஆகன் - உடம்பினன் ;

(2) மான் இடம் ஆகன் - இடக்கையில் மானை உடையவன் ; ஆகன் - ஆயினவன் ; ஆனையே - (1) ஆன் ஐந்தினையே ஆவெது ; (2) ஆனையினையே உரி செய்தது ; வாயிலே - (1) வாயினிடமாக வேதம் வெளிப்படுப்பவன் ; (2) ஆலவாயிலே - ஆலவாய்க் கோயிலே ஊர் ;—(3) கத்தன் (1) முழவு முதலிய பல ஒசைகளை உடையவன் ; (2) தம் அகத்தன் - அகத்தில விளங்குபவன் ; விருப்பன் ; இருப்பன் ; (1) அப்பன் - அப்பு - நீர் ;—(4) (1) இருத்தி - செல்வம் ; (2) இருத்தி - இருக்கின்றாய் ; (1) மிதுகண்டனே - சிறந்த கழுததினையுடையவனே ; (2) கண்டனே - புறச்சமய கண்டனரு செய்தவனே ; விழித்தி - விழி செய்தாய் ; இழித்தி - இழிவு செய்வாய் ;—(5) இப்பாட்டின முண்பாட்டுக்களிற்போல அடிதோறும், அடிகளின் பகுதிகளிலும் வெவ்வேறு பொருள்களபற்றி மடக்குவாரது சண்முக நாயனார் சரிதம் ஒன்றேபற்றி மடகருக்கள் வந்தமை காண்க. நீன்னுநவாகத் தடவியே - “மடுத்த சுருணையாத் தடவி” (1259) விடையார் திருமலாக்கை தீண்டப்பெற்ற சிறுவனார், அங்கண்மையை யாக்கையினமே லளவின றுயாநத் சீவமயமாய...குமுந்த வொளியிற றேனறினா (1260) என்ற சரித்தத்திற்கு ஆதரவு ;—(6) எமெ ஓ ஊரும் நக்க உருவுடன் பல்க்கு ஏருவர் ; மாசணம் (பாமு), ஊரும் (நவமு). தார முயித்தது பாணற் கருளோடே - இதனையே “திருநீலகண்டப் பாணர்க்கருளிய திரமும் போற்றி” என்று ஆசிரியா வரலாறு காட்டிப் பொருள் விரித்தருளினார். தாரம் - இசை; தாரம் உயித்தது - இசை பாட அருளிப்பது ; தாரம் - அரியபண்டம் என்று கொண்டு பொற பல்கையிட்ட செய்தி குறித்ததென்பது மமையும். “கடம்பஃ ரூர்த் நாடு கிழுவோயே” (புறம் 30) ; கணியை - (1) கணிக்கப்படுபவன் ; (2) அணியை-எளியை யாக நெருங்கியிருப்பவன் ; தேவிக் த அ(ண்)னிய நல்கிய - அணி - மங்களநான் என்று கொண்டு மனகையர்க்காசிக்கு அவரது திருமங்கிலியத்தை விளங்கவைத்தவர் என்றலுமாம். (1) ஒடும் - “ஒடே கலன்” - உண்கலம் ; (2) ஒடும் - ஒடும் முன்றுவதன் உருபு ;—(7) (1) குட்டியே பல் உருத்தது - தலையில் குட்டிப் பல் உகிரச்செய்தது (வீரம்) ; (2) குட்டி - இளநாகம் ; மெய்யன் - (1) மெய்-உடம்பு. (2) மெய் - உண்மை ; காளம் - (1) விடம் ; (2) கங்காளம் - எலும்புக் கூடு ; “கங்காளராய” ; விணையே - (1) விண்பு (இரண்டனுருபு) ; (2) விணை-இயம். —(8) இப்பாட்டு முழுமையும் 5-வது பாட்டிற்போல இராவணன் சரித வரலாறு ஒன்றேபற்றி மடகருக்கள் வந்தமை கண்டு கொள்க ;—(9) மாலோடே (2) மால் - மயக்கம் - அகந்தை ; இடக்கை - (1) இடதுகை, —(10) நல்கானையே - நல்காதவனையே நல்குதல் - அருள் கொடுதல், “நாடொறு நலருவா னவன்” (தேவர்) ; (2) கானையே - காண் - காடு ; தவளு செய்யச் சேருமிடம் என்க ; காணை - திருக்கானபேர் - என்றலுமாம் —(11) விரகன்-(1) விரவாது முனிபவன்.

2769. பூழியன் மதுரை யுள்ளார் புறத்துளா ரமணர் சேரும்  
பாழியு மருகா மேவும் பள்ளியு மான வெல்லாந்  
கிழறப் பறித்தப் போக்கிக், கிளரொளித் தூய்மை செய்தே  
வாழியப் பதிக ளெல்லா மங்கலம் பொலிதச் செய்தார். அளக

(இ - ள்) பூழியன்...புறத்துளார் - பாண்டியனது மதுரையிலுள்ளார்களும் மதுரையின் புறத்துப் பல இடங்களிலும் உள்ள மாநதர்களும் ; அமணர்...போக்கி - சமன் குருமார் தனிய பாழிகளும் அவாதம் கடவுள் இடம்கொண்ட பள்ளிகளும் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கீழ்விடிக் காண அகழ்ந்து போக்கி ; கிளரொளித் தூய்மை செய்தே-

சூத்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருக

ஒளிபெருகத் தூய்மைப்படுத்தி ; வாழி...செய்தா - வாழவுபெறும் அப பதிகளெல  
வைத்திறும் சிவததவமாயிச சின்னங்களை விளக்கச் செய்தா.

(வீ - னா) பூழியன் - பாண்டியனுடைய ; ஆறனுருபு தொகை

மதுரையுள்ளார் - புறத்துளார் - மதுரைமா கரத்திலும், கரத்தப புறமப  
பாண்டிமாட்டிலும் உன்ன மாந்தர்கள்; பொலியச்செய்தார் என்ற விளையுடன கூட்டி  
முடிக்க.

அமணி சேதம் பழி - அமண குருமா தற்கும மடங்கள். அநகர் மேவும்  
பள்ளி - அருகக் கடவுள் கோயில் ; “ பள்ளியொடு பாழிகளும் கூடலிடித தக  
கொணர்ந்து குணபரவீச சரமெடுத்தான ” (1411). ஆன எல்லாம் - ஆன - முன  
இல்லாத இடையில் தோற்றலாயின.

கீழற்ப் பறித்துப் போக்கி - அவர்கள் கட்டிய அடிமட்டம் கீழ்அனவு காண்ப  
பறித்த அப்புறப்படுத்தி.

போக்குதல் - இருந்தவாறே வேற பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமே? எனின், பின்  
ஒருகால இவை முன்னகிலைமை பெற உதவவும் கூடுமாதலின் அவ்வாறு அக்கேட்டிற்  
குத் துணைபுரியாவண்ணம் போக்குதல் வேண்டப்பட்டதென்க.

கீழற்ப் பறித்தல் - எறறுக்கெனின், அவற்றின் தூய்மையற்ற தன்மை மீண்டும்  
முனையாவண்ணம் வேறாக கிடைத்தென்க ; இக்காலினும் உருமியா நாட்டினா முன  
னிருந்த அரச குடும்பத்தைக் கிடைத்த குடித்தனியரசு நாட்டியின் அவதம் முன்னே த  
தொழுமிடங்களை யெல்லாம் வேறற இடித்து மண்ணையும் அகழ்ந்து எறிந்து பின்னக  
அவ்விடத்தைத் தம் அரசாங்கக் கட்டிடங்களை அமைத்த சரித கிகழ்ச்சிகள் இம் மனப  
பான்மையின் உறைப்பின விளக்கும்.

கிணராளித் தூய்மை செய்தே - ஒளி கிளரும் தூய்மையாகக் , முன்ன  
உண்மைவிளக்கமென அஞ்ஞானஇருள் நிறைந்திருந்தமைபால் அவ்விடத்தை உண்ண  
விளங்கும் இடங்களாக ஆக்கி ; ஏகாரம் - தேற்றம், பொய்த பின்பே

வாழி அப்பதிகள் - வாழி - வாழவு பொருளிய

மங்கலம் - சிவத்தன்மை காட்டும குறிகள் ; னசய அனட டாளங்கள் ; சிவ  
சின்னங்களாயி இடப்பக்கொடி, குலம், இடம் இலசனின் முத்தியமவை நாட்டுதலும்,  
மெழுதலும் வெண்கலத் போக்குதலும் முதலாயின. 871

2770. மீனவன் தோயி யாருந் குலச்சிறை யாரு மிக்க

ஞானசம் பந்தர் பாத நாடொறும் பணிகது போற்ற

ஆனசண் பையர்கோ னு ந மாலவா யமாந்தார் பாதம்

ஊனமர்ந் தருக வேததி யுளங்களித துறையு நாஸில, அளவ

வேறு

2771. செய்தவததாற சிவபாத னிருகயாதாம் பெறறெடுத்த

வைதிகக் ளாமணியை மாதவத்தோர் பெருவாழ்நா

மைதிகழும் திருமிடா ரு ரகுன்போற் ற வான்பொருநீ

எப்பிபழம் புகழியிலே யிருந்ததான் மிக்கினைந்தார். அளவ

2770. (இ - ள்) மீனவன் . போற்ற-பாண்டியரது தேவியா ராகிய மங்கையர்க  
கரியாரும் குலச்சிறை நாயனரும் மிகுந்த சிவஞானசம்பந்த நாயனருடைய திருவடி

களை நாடோறும் பணிந்து போற்றியிட ; ஆன...ஏத்தி - ஆக்கமுடைய சோழியர் தலைவராகிய பிள்ளையாரும் திருவாலவாயில் விருமபி வீரறிருக்கும் இறைவருடைய திருவடிகளை ஊனெலாம் உருகும்படி துதித்துக்கொண்டு ; உளம் களித்த உறையும்களில் - மனமிக மகிழ்ந்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாட்களிலே, அளஉ

2771. (இ - ன்) சிவபாதவிநுதயாதாம் - சிவபாத இருதயர் ; செய்தவத்தாம் பெற்றெடுத்த-முன்செய்த பெருந்தவப் பயனாகப் பெற்றெடுத்த ; வைதிக...பொருளை - வைதிகர்களது சிரமணியாகியவரை, மாதவத்தேராகளாகிய சிவஞானிகளது பெருவாழ்வு ஆகியவரை, விடம் விளங்குந் திருமிடற்றிளையுடைய இறைவரது திருவருள் பெற்ற மெய்ப்பொருளாயினரை ; எய்திய...கிளைநதார் - தாம் இருந்த சோழிப் பதியிலே தங்கியிருந்த அந்நாட்களில் மிகவும் நினைந்தனர். அளஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2770. (வி - னை) மீனவன் தேவியாரும் துலச்சிறையாரும் - போற்ற - சிறப்புப்பற்றி இவ்விருவரும் கூறப்பட்டனரேனும் இனம்பற்றி நெடுமாறனாரையும் உடன் கொள்க ; மீனவன் தேவீ என்று அறிவித்த குறிப்பும் காண்க. அரசனும் உடனிருந்து பிள்ளையாரை வழிபட்டமை 2782 - 2785 - 2791 - 2792 - 2793 முதலியவற்றை காண்க.

தேவியாரும் துலச்சிறையாரும் ஞானசம்பந்தர் பாதம் போற்ற, அவரும் ஆலவாயமீந்தார் பாதம் ஏத்தி - பிள்ளையார் திருவடிகளை அவர்கள் தங்கட்குப் பற்றுக்கோடாகக்கொள்ளத், தாம் இறைவா திருவடியைத் தமக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டனர். அவர்கள் குருவழிபாட்டினால் முத்தி பெறப், பிள்ளையார் சிவலிங்கத்தால் முத்தி பெற்றவர் என்ற பாகுபாடு பின்னாக காண்க. தமமை யிடமாகக்கொண்டு இறைவனே அவர்களுக்கு அருள் செய்கின்றார் என்றது கருத்தது. “பணி செய்து நாடோறும் பாவ” (பின். தேவா)

ஆன - உயாவாகிய. ஆக்கசொல் இயலபு குறித்தது.

ஊன் அமர்ந்து உருக - ஊன் முழுமையும் உளருகும்படி.

உளங்கின்று—என்பதும் பாடம்.

872

2771. (வி - னை) செய்தவம் - முன்னேசு செய்த தவமும், இவ்வுலகிற செய்த தோணியப்பர் வழிபாடாகிய தவமும் ; இது “காதலனைப் பெறப் போற்றும் தவம் புரிந்தார்” (1917) என முன்கூறப்பட்டது காண்க.

பெற்றெடுத்த - பெற்ற மகனாகிய ; எடுத்த - பகுதிப்பொருள் விகுதி.

வைதிக தூளாமணியை - என்றது வேதநெறி தழைக்கச்செய்தமையும், மாதவத் தோர் பெருவாழ்வை - என்றது மிகுசைவத் துறைவிளங்கச் செய்தமையும், தீருமீடற்றி அருள்பெற்ற வான்பொருளை - என்றது பூதபரம்பரை பொலியச் செய்தமையும் குறித்தன ; ஞானமணி - வாழவு - வானப்பொருள் - இவைபோன்றவை என்பதாம். இவை தந்தையார் தமது அருமைப் பிள்ளையாரைப் பாராட்டிய முறையினையும் குறிப்பி ஊணர்த்தியபடி காண்க.

எய்திய - தாம் மேவி இருந்த ; இருந்த நான் - பிள்ளையாரைப் பிரிந்திருந்த நான். மிக நினைதலாவது - இடையறாது அதுவே நினைவாக இருந்தல். 873

2772. “ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பா லவஞ்செய்த  
மாணமிலா வமணநுடன் வாதுசெய்து வேல்வதற்கும்

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 406

மீனவன் ஈடுப்ப வேண்ணீறு பெருக்குதற்கும்  
போனவர்பார் புகுந்தபடி யறிவ"னெனப் புறப்படுவார்; அஎச

2778. துடியிடைபா டன் னோடுந் தோணியிலீறித் திருத்தொண்டி  
அடிவணக்கி பலர்சுண்பை பதனின்றும் வழிக்கொண்டு  
படியின்மிகை மிக்குளவாம் பான்கோயில் பணிந்தேத்தி  
வடிவெடுவேன் மீனவன் னன் வளநாடு வந்தணைநதார். அஎரு

2772. (இ - ள்) ஆனபுகழ்...வெலவதற்கும் - ஆயின புகழினையுடைய திரு  
நாவுக கரசரிடம் தவறு செய்த மானமிலலாத சமணர்களு- னே வாதம் செய்த அவர்  
களை வெற்றி கொள்வதற்கும் ; மீனவன்...பெருககுதற்கும் - பாண்டியனுடைய  
நாடு உய்யும்வண்ணம் திருநீற்றினைப் பெருக ஆககுதற்கும் ; போனவர்பார்...புறப்  
படுவார் - சென்றருளிய பிள்ளையார்பால் சிகழ்ந்த வண்ணங்களை அறிவேன் என்று  
சிவபாதவிருதயா புறப்படுவாராகி ; அஎச

2773. (இ - ள்) துடியிடையாள...அடிவணக்கி - துடிபோனது இடையினுடைய  
யினைபுடைய பெரியராய்கியிருந்தே திருத்தோணியில் எழுந்தருளி யிருந்த பெருமா  
னுடைய திருவடிகளை வணங்கி , அலாசுண்பை ..வழிக்கொண்டு - அமுதிய சோழியி  
னின்றும் புறப்பட்டு வழிச சென்று ; படியின்மிகை...வத்கி - செவ்வும் வழியிலே  
இசை சிலவுகளில் மேம்பட்டு விளங்கும் சிவபெருமான திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும்  
வணங்கித் துதித்துப் போய் , வடி...வந்தணைநதார் - வடித்த கடாமையுடைய நீண்ட  
வேல எத்திய பாண்டியனது வளப்பமுடைய நாட்டின்கண் வந்தணைந்தனார். அஎரு  
இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்பு ஒருமுடிபு கொண்டன.

2772. (வி - ரு) ஆன புகழ் - நல்லதாயின புகழ் ; ஆன - சிறப்பாயின ;  
சிவனருளாலாயின ; திருத்தொண்டின்கண் உறைப்பாயின. புகழ்த் திருநாவுக்கரசர் -  
“ திருநாவுக் கரசென்றால் கேழிணுந் தன்னமே நயப்புந் தன்னுடையவென்ற ” (1339)  
என இறைவனருளால் ஏழலரும் பரவிய பெரும் புகழ் “ அவாபெருமை யறவணாதம்  
புவனத்தி லறியாதா ரியாருளரே ” (1797) என்றும் காண்க.

அவம் - பெருந்தவறு , கெடுதி. அரக்கிபால் அவந் தேய்த - என்றதனால்  
பிள்ளையார்பால் மிகவும் செய்வார்கள் என்றது குறிப்பு. “ கலந்துமணா கடுவியினசெய்,  
மாயை சாலை மிகவல்லா ரவாமற் றெனனை முன்செய்த, தீய தொழிலும் பல ” (1551)  
என அப்பா கூறியருளியது காண்க.

வாது செய்து வெல்வதற்கும் - நீறு பெருக்குதற்கும் - போனவர் - இது அடிய  
வர்பால் கேட்டறிந்த உரையாளையொழும், போயின பிள்ளையாரின் கருத்தாக கருத  
னைவையொழும் சிவபாதவிருதயா அறிந்தது “ புத்தொடமனை வாதி லழிவிக்கு  
மண்ணல் திருநீற் செமமை திடமே ” (கோளது பங்கும - 10) என்ற பதிகத்தினையும்  
அவ்வரலாற்றினையும் உடனிருந்து கேட்டார் சொல்க கேட்டனராம் என்க “ பர  
சமய கிராகரித்த நீதுஆகும் ” (1917) என்ற தாம் வேண்டிப் பெற்ற வரங்கள்  
இரண்டுமே பிள்ளையாரது திருவவதாரக கருத்தாவதும் காண்க. “ தென்து, தீசுழ  
மலகை பருளுமென னாவமண சேனையுபா திகழு மலகை குரைத்தோ னலத்தலை  
தெய்வகளை (காதல - 9) என்றது இதே கருத்தாக.

நீறு பெருக்குதற்கும் - “ நீது ஆகும் ” (1917) , பெருக்குதல் - எங்கும் பரவி  
ஓங்கச் செய்தல். வினகை மிகுவித்தல் என்றலுமாம்.

புத்தபடி - சிகழ்ச்சிகள் கோந்த வண்ணங்களை ; படியினை என இரண்டனுபு விரிக்க;

புறப்படுவார் - செல்வராகித் துணிந்து ; முத்தெச்சம். புறப்படுவாராயினர் என முற்றாக உரைகொள்ளுதல் பிழை ; அடி வணங்கி - வழிக்கோண்டு (2772) என்று மேற்கூறுதலும் காண்க. எழுவாய் முன் பாட்டினின்றும் வருவிக்.

பெருகுதற்கும்—என்ற பாடம் சிறப்பின்று.

874

2773. (வி - னா) துடி - உடுக்கை ; மேலும் கீழும் பெருகது இடையில் சிறுத அள்ள தன்மையால் அடிமை உவமையாகக் கூறுதல் மரபு ; துடியிடை - துடி போன்ற இடை ; உவமத தொகை. இடையிறப்பறி ஒருநா இருதலை இயற்கை விசையால் முழக்கப்படுதல் அடிதடித்தல் போலாதலின் இப்பெயர் பெற்றதுபோலும். “தமருகத தரையிற கையினிற கட்டிய கயிறால, இருதலை யொருநா வியற்கை” (திருவி-கருவூர்-பூவணம் - 3).

துடியிடியான்...அடிவணங்கி - அம்மையோடும் திருத்தோணியில் எழுந்தருளிய தோணியப்பரை வழிபடும் கியமமுடையா ராதலாலும், அவருளாற பிள்ளையாரைப் பெற்றனராதலாலும் அவரை வணங்கி விடைபெற்று என்க.

அலர் சண்பை - அலர்தல் - அழகினால் மிளிர் தல்; ஒளி அலாதல்; வழக்கோள் ளுதல் - வழிச் செல்லுதல்.

மிக்துளவாம் பரன் கோயில் - சோழியினின்றும் புறப்பட்டவர் பாண்ட நாட்டினை அடையும் வரையும் சோழ நாடாதின அங்குள்ள சிவன்கோயில் எண்ணிறத் தவற்றுள்ளும் ; ஏனைய நாடுகளினும் சோழநாட்டில் சிவத தலங்கள் மிகுதியாதல் காண்க. மிக்துளவாம் என்றதுமிக கருதது ; “செம்பொன் வார்கரை யெண்ணில சிவாலயத், தெம்பிராண யிறைஞ்சலின்” (57) ; இவருக் கூறியவை சோழ நாட்டுத் தலங்கள்.

பணிந்தேந்தி - சோழியினின்றும் மதுரைக்குச் செல்லும் சிவபாத இருதயா நேரே அங்குச் சென்றுவிடாது இடையில் உள்ள கோயில்களை வணங்கிச் சென்றனா. இதிலே முறையும் பெரியோர் மரபுமாம்.

வடி ருடுவேல் மீனவன் - வேலவனை செண்டு கொடுத்தது - கடல் சுவர வேல் விட்டது முதலிய திருவிளையாடல்களின் தொடர்புடைய மரபின் உயர்வுருநிகக வேல் மீனவன் என்ற தன்மையாற கூறினா.

பரன்கோயில் வலங்கோண்டு—என்பதும் பாடம்.

875

2774. மாமறையோர் வளம்பதிக ளிடைததங்கி வழிச்செல்வார்

தேமருவூ நறும்பைநதாரத் தென்னவன்றன் திருமதுரை

தாமனைநது திருவால வாயமாந்த தனிநாதன்

பூமருவுஞ் சேவடிக்கீழ்ப் புக்கார்வத் தொடும்பணிந்தார். அனக

(இ - ள்) மாமறையோர்...வழிச் செல்வார் - பெருமையுடைய மறையவராகிய சிவபாதவிருதயா வளம்பொருந்திய பாண்டி நாட்டுப் பதிகளில் தங்கிப் போவாராகி ; தேமருவூ...அனைநது - தேன பொருந்திய வாசனையுடைய பசிய வேப்பமாலையை புடைய பாண்டியனது தலைகரமாகிய திருமதுரையினை அணிந்து ; திருவாலவாய்... பணிந்தார் - திருவாலவாயில் விரும்பி வீற்றிருந்தருளும் தனி முதல்வராகிய சொக்க நாதப் பெருமானுடைய பூமருவும் அழகிய சிவந்த திருவடிகளின் கீழ்ப் புருந்து மிகக் ஆர்வத்தொடும் பணிந்தனர்.

(வி - னை) மாமறைவோர் - சிவபாத இருதயா - மறையோர் - பணிகளை என்ற கூட்டுக; இனி, இவ்வாறன்றி, மறையோரானது - பதிகளினுடைய தங்கி என்ற ஆறும்வேற்றமைத தொகையாகத் தொடர்புபடுத்தி உரைப்பினுமையும், என்ன? சோழ நாட்டின் எல்லையும் இடையில் மறவர் வைப்பும் நீங்கிப் பாண்டி நாட்டினுடைய சென்றபின் மதுரை சேரும்வரை திருத்தலங்கள் மிகச் சிலவேயாம்; பின்னியா சென்ற வழியில் திருக்கொடுங்குன்றமொன்றே இடையில் வண்ணத் துறை சோந்த வரலாறு முன் (2527) உரைத்தது காண்க. ஆதலிற் சிவபாத இருதயா சென்ற வழியில் இடையில் மறைமலர் பதிகளில் தங்கித் தங்கிச் சென்றனா என்பதாம். சோழ நாட்டின் முன் “பாண்டியில் பணிகளேததி” என்ற ஆசிரியர் ஈண்டுப் பதிகளினுடைய தங்கி என்ற குறிப்பும் காண்க.

வழிச் செல்வார் - வழி போவாராய்ப - புக்குப் பணிகளா - என்ற கூட்டி முடிக்க.

தேமரவு நயம் பைந்தாள் - பூழிபரது வேப்பமாலையைக் குறித்தது. தேனு டைமை, தறுமை, பசுமை என்ற தன்மைகள் வேம்புக்குரியன.

தாம் அண்ணீது - பரிசனங்கள் முதலியோர் ஒருவருமுடனினறித் தாமாக என்ற தும குறிப்ப.

தனி நாதன் - முதல கட்டின, ஒப்பற்ற என்றவுமாம் “தனக்குவமை மில்லா தான்” (குறள்), னாயில் எல்லாறையும் தமமுன் ஒங்கித் தாமொருவரே தனியாக இருப்பவா என்ற குறிப்பும் ஆம்; அவா தாமே அண்ணதார்க்கு அவ்வாறே இவரும் தனி சினதருளினா என்ற வயமும் காண்க “முனைத்தாளை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி” (தேவா)

பூமநயம் சேவடி - தேவா முனிவா பரவித்தனவிய மலாகன இருக்கும் திருவடி.

புகீது - மணம் னவந்து.

மாமறையோர் - பின்னியாரைப் பிரிந்து குறைந்தது இரண்டாண்டு அளவும், மிக கிண்குத சிவபாத இருதயா தேரே சொல்லாது தோன்றிய பரிசன வண்ணம் சொன்னதும், வழியில் மிககுளவாப் பாண்டியில் பணிகளா என்றதும், பின்னதே திருமுதுவாய்க்கையினை யணுகதவுடன் பின்னியாரது திருமடத்தினைச் சென்றனையாது, தேரே திருவாலவா யமாகத் தனிநாதன் சேவடி புகு ஆவததொடும் பணிகளையும், அதன் பின்னரே திரு மடத்தினைக் கேட்டறிந்து அங்குச் சென்றதும் கருதமளவில் அவா பின்னியாரை மிக கிண்குத தியராகிய அமணரிடையே அவரது நலன்களை அறியும் அவாவுடன் வந்தா ராயினும், இறைவரை வழிபடும் ஆவமும் முறையுமே அதனின மேலாய முதல்கண் வைத்த சில ஒழுகுமுடையா என்பது போதரும்; தமது இவ்வாழ்க்கைக்கு மகவு வேண்டிய அவா அதனின மேலாயச சைவ ஆக்கமே கருதித் தலைகின்ற தவம் புரிந னர் என்று கூறிய வரலாறு ஈண்டு கிண்குதாதற்பாலது; மனைவி மக்கள் முதலிய உலகச் சார்புகளையே பற்றி அவையே பொருளென மயங்கி ஒழியும் எம்போன்ற உலக மாககன இவ்வுண்மை இல்லறவொழுக்கத்தினைக் கருதிக்க கண்டு ஒழுகுவோமாயின நலந தரும். பின்னியார்பற் பொருள் வேண்டிப் பெற்ற தாதையா அவா பிரிவாறாது தொடராத வந்தாரேனும் “ஆதி மாமறை விதியிற் லாறுகுறு வேணி, நாதுரை முன்னு கவே புரியுந் வேளவி” (2327) செய்வதன் பொருட்புப் பிரிந்து சீகாழியிற் சென்றதனையும் ஈண்டு கிண்குதார்க்க. இவ்வாறு வேதகெறி தழைத்தோருங்ங் கன லொழுக்கம் பற்றிய குறிப்பெல்லாம் பெற வைத்தது ஈண்டு மாமறையோர் என்றவாற் குறிக்கிறார்.



புக்கு ஆவந்தோடும் பணிந்தார் - ஆவமாவது தாம் எண்ணித் தோணியப்பர் பாம் தவங்கிடந்த பரசமப் பிராகிரிபபும் கீற்றினை ஆக்குதலுமாகிய சைவப் பெருக்கத நினை சிறைவேற்றத தமக்குத் தந்த பெருங்கருணைத் திறத்தினை நினைந்து கொண்ட தன்மையாலாயது ; “இதத்தையும் எம்பரமோ வைய வைபோ வெம்பெருமான் நிறுக் கருணை யிருந்த வாறே” (தேவா) என்ற எண்ணமே எஞ்ஞான்றும் தோன்ற வழிபடுதல் பெரியோ ரியல்பென்க ; தோணியப்பா தந்த வரம் ஈண்டு சிறைவேறாத தந்தமையால் அவரைப்போலவே திருஆலவாயமாந்த தனிநாதனைக் கண்டு பணிந்தனர் எனபது ; பிள்ளையாரா யிகநினைந்து தாதையார், தோணியப்பரை வணங்கிப் புறப்பட்டு, அவரையே ஈண்டு மதுரையில் மனங்கொண்டு கண்டு பணிந்து, பின் பிள்ளையாரைக் காண்கின்றனர் என்ற திறமும் கண்டுகொள்க “அங்கணரைப் பணிந்து போந்து (பின்) அநு கணைந்தார் தமை வினவ” என மேல் கூறுவது காண்க. இவ்வாறே பிள்ளையாரும் தாதையாரைக் கண்டவுடன் அவர் சார்விற நிருத்தோணியப்பரைக் கண்டு “மண்ணி னல்ல” என்ற பதிகம் ஆண்டுத் திருமுடத் திருநதபடியே அவரை வினவிப் பணிந்தமை யும் காண்க (2728)

876

2775. அங்கணரைப் பணிந்துபோங் தருகணைந்தா தமைவினவ

“இங்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியா ரிளவேறு

தங்குமிடந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாஞ் சாருமிடந்

தோங்கமலத் திருமடமற் றிது”வென்றே தெரிந்துரைத்தார். . அஎஎ

(இ - ள்) அங்கணரை...வினவ - அங்கணராகிய இறைவரைப் பணிந்து புறம் போந்து பக்கத்தில் வந்தணைந்த நகர மாநதர்களாகிய அடியார்களைப் (பிள்ளையாரது திருமடத்தினைப் பற்றி) வினவ ; இங்கெம்மை...தங்குமிடம் - இங்குக் குருடராயிருந்த) எம்மைக் கணதிறப்பித்து ஒளிநெறி காட்டிய சோழியவரது இளஞ்சிறகமாகிய பிள்ளையார் தனக்கும் இடமாவது ; திருநீற்று.. இது எனறே தெரிந்துரைத்தார் - திருநீற்றுத் தொண்டர் கூட்டம் சாரும் இடமாய்ச், செந்நாமரை போன்ற திருமடம் மற்று இதவையாரும் என்று தெரிந்து சொன்னார்கள்.

(வி - ளை) அங்கணர் - அழகிய கருணைநோக்க முடையவா ; பணிந்து - முன் பாட்டிற் கூறியவாறு திருவடிகளேழ் புக்கு ஆவந்தோடும் பணிந்து.

போந்து - வினவ - திருக்கோயிலின் புறத்தே போந்த வினவினராக ; திருக்கோயிலினுள் சிவன் பேச்சுன்றி வேறுபேச்சுப் பேசலாகாதென்பது விதியாதலின் அம் மரபு பற்றிப் புறம் போந்தபின் வினவினா.

அந்ந அணைந்தார் தமை - ஆங்குப் பக்கத்துச் சார்ந்து அணைந்தார்களாகிய தொண்டர்களை ; அந்ந - திருக்கோயிலினருகு ; கோயிலின் அந்ந என்றதனாலும் அவர்களை நோக்கிச் சிவபாதவிருதயா பேசும் உரிமை எண்ணத்தக்க நிலையில் இருந்தமையாலும் அவர்கள் அடியார்கள் என்று கருதப்பட்டது ; அல்லாரைக் காணலும் பேசலும் இணங்குதலும் தகாதெனலும் அவர்கள் அஞ்சத்தக்கவா என்றும் பெரியோர் கொள்வர். “காணு கணவாய் பேசாதப் பேய்களோடே” (திருவிசைப்பா). “திருமுண்டந் தீட்டமாட்டாது அஞ்சுவா ரவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்ச மாறே” (திருவா).

இங்கெம்மைக் கண் விடுத்த - என்றமையால் அவர்கள் பாண்டி நாட்டவர் - மதுரை நகரத்தவர் என்றும், முன் அக்கணை குருடாய் அமணிகுளில் கின்று, பின் பிள்ளையாரருளியவாற்றால் ஞானம் விளங்கடபெற்று அக்கணை பெற்றவர் என்றும் கொள்ளப்

படும். கண் வீழ்ந்தல் - குருடாகிய கண திறப்பிதலு, பாண்டி நாட்டி மக்களது கன்றி பாராட்டுமுணர்ச்சி குறித்தது காண்க.

காடியார் இளவேறு - சிகாழிப்பதியவாகளது இளஞ்சிவகம் போன்ற தலைமா ; ஏறு - பொதுப்பெயர் ; ஆண்சிவகம் என்ற பொருளில் வந்தது ; காடியார் - சீகர நி இறைவராகிய தோணியப்பா எனக் கொண்டு அவரது சிவஞானமுண்டருளிய மதலை யாரா என்ற குறிப்புடனும் சின்றது.

சேங்கமலத் திருமடம் - திருமடத்தைத் தாமரைபோன்ற தென்றது " தாமரை மிசைத் தனிமுகம் குழவியென்ன " (1939) என்ற உவமையின் கருத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டு கூறியபடி, ஆண்கிறத்தலைவ பாகக். " மலர் மகட்கு வண்டாமரைபோன மலர் தலையில் சீர்திறு வாஞா விளங்குமால் " (97) எனப்பிறப்போலச் சைவமெனக் திருவையாசிகும பிள்ளையார் தங்குமிடமாகவின் திருமடத்தினோ சொங்கமலம் என்றார். சொங்கமலத்தில் வாழும் இலக்குமிக்கு மிடமான திருமடம் என்றார்த்தனா முன் உரைகாரர், அது பொருந்தாரை காண்க.

திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாங் காந்தமடம் - தமது முன்னோசார்புகள் கெடாத தமது நற்சார்பு இதுவென உணராதகொண்டு திருநீற்றுத் தொண்டர்கள் கூட்டம் க வந்த சார்பினது இடமாமென்பது. திருநீற்றினே ஆசகம் செய்த பிள்ளையாரது செய லால் 2501ல் கூறியபடி முன்னையிருள் நீங்கித் திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாம் பெருகப்பெருக வந்த சார்பினது என்று அவர்கள் கண்கூடாகக் கண்ட சொப்பிய நி லிக்கப்பட்டவாறு.

" இது " என்றே - இது என்ற அண்மைச்சுட்டினால் இத்திருமடம் திருவால் வாயத் திருக்கோயிலுக்கு அணிமையில் இருந்ததென்று கருத இடமுண்டி. என்றே - வகாரம் தேற்றம்.

தேர்ந்து உரைத்தார் - தெரிதலாவது கண விடுதல் தன்மை - சொங்கமலம் தன்மை என்ற இவற்றின் சிறப்பைத் தாம் உணராத கக்கரக்கரத்தது உரைத் திறம் தேர்ந்து - தெரிந்தமையால்.

2776. செப்புதலு மதுகேட்டுத் திருமடத்தைச் சென்றெய்த,

"அப்பரேழுந் தருளின" செனக்கண்டோ ரடிவணங்கி

யொப்பிலபுகழ்ப் பிள்ளையார தமக்கோதை யுரைசெய்ய,

"எப்பொழுது வந்தருளிற்?" நென்றெதிரே எழுந்தருளா, ௨௮௭

2777. சிவபாத விருதயர்தா முன்றொழுது சென்றிணையத்,

தவமான நெறியிணையுந தாதையா ரேதிர் தொழுவார்

அவர்தார்வு கண்டருளித், திருத்தோணி யமரந்தருளி.

பவபாச மறுத்தவர்தம் பாதங்க ணினெவற்றா.

௨௮௭

2776. (இ - ள்) செப்புதலும்...சென்றெய்த - முன் பாட்டிற் கூறியவாறு அவர்கள் சொல்லுதலும் அதனைக் கேட்டுச் சிவபாத இருதயா திருமடத்திற் சென்று சேர் ; அப்பா. அடியவணங்கி - அங்கு அவரைக் கண்டவர்கள் அவரை அடியவணங்கி போய் ; ஒப்பில்...உரை செய்ய - ஒப்பற்ற புகழையுடைய பிள்ளையாருக்கு அந் த மகிழ்வாயின் செய்தியைச் சொல்லவே ; எப்பொழுது ..எழுந்தருள் அவர் "எப் பொழுது வந்தருளிற்?" என்று வினவிக் கொண்டு எதிரில் எழுந்தருளி வர் ; அஎஅ

2777. (இ - ள்) சிவபாதவிருதயர்...செனநீனய - சிவபாதவிருதயர் தாம் அவர் முன்னே தொழுது சென்றருள் ; தவமான...எதிதொழுவார் - தவநெறியினில அணையும் தாதையார் எதிரில் தாமும் தொழுவாராகிய பிள்ளையார் ; அவர் சார்வு... நினைவுறார் - அவரைக் கண்டருளிய சார்பினாலே திருத்தோணியின்கண்ணே அமர்ந்தருளியிருந்த பவபாசனகளை அமுத்தவராகிய தோணியப்பருடைய திருப்பாதங்களை நினைவுறனர். அங்கு

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2776. (வி - ரா) அது கேட்டு - கேட்டதனால் திருமடத்தினை அறிந்து.

“அப்பர் எழுந்தருளினார்” எனக் கண்டோர் - பிள்ளையாரது தாதையார் எழுந்தருளினார் என்று அவரு அவரைக் கண்ட பரிசனங்கள் இது பரிசனங்கள் மனந் கொண்டது.

அடி வணங்கி - அவரைத் தொழுதுபோய் உட்சென்ற, எழுந்தருளிக் கண்டோர் பிள்ளையார்க்கு அந்த ஓகையினை அடிவணங்கி உரை செய்து என்று கூட்டி உரைப்பினுமமையும் ஓகை - உவகை, மகிழ்ச்சிக்கிடமான செய்தி.

“எப்பொழுது வந்தருளியீறு?” என்று - பிள்ளையார் இவ்வாறு கூறிக் கொண்டு ; எதிரே எழுந்தருள் - எதிர்கொண்டு வந்தருளவே ; “எப்பொழுது வந்தது?” என்பது வரவேற்கும் மரபு “என்றுவந்தா? யென்னு மெம்பெரு மான்நன் றிருக்குறிப்பே” (தேவா) ஒப்பில் புத்தி - பிள்ளையாரது புகழ் ஒப்பற்ற சிறப்பினைபுடையது.

எனக் கேட்டோர்—என்பதும் பாடம்.

878

2777. (வி - ரா) முன் தொழுது - முன் - பிள்ளையார் திருமுனபு ; முதற்கண் - வேறு செய்தற்கு முன் என்றலுமாம்.

தொழுது முன் சென்று என்று கூட்டினுமமையும்.

சென்று அணைய - திருமடத்தினுள் பிள்ளையாரை அணுகச் சென்று சார.

தவமான நெறி...எதிர் தொழுவார் - தவமான நெறி-வைதிக சைவ நெறி. முன் (2773 - 2774) பாட்டுக்களில் உரைத்தவை பாரக் ; தவநெறியின்கண்ணே எப்பொழுதும் வாழ்வார் ; எதிர் தொழுதல் - அவர் தொழத் தாமும் தொழுதல் ; தொழுவார் - தொழுவாராகி ; முதற்கண்மே. தொழுவார் - சைவவித்தருளி - என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க. “அன்பின் வந்தெதிர் கொண்டே ரடியா ரவர்களோ நம்பி யாருரா தாமோ, முன்பி னைஞ்சின ரியாவரென் றறியா முறைமையா லெதிர வணங்கி மகிழ்ந்தா” (214) என்ற நிலை இவருக்குக் கருதற்பாலது. அங்கு இருபாலும் அடியார்கள என்ற கருத்தால் ஒருசேர வணக்கம் உடனாக நிகழ்ந்தது “பரமனாக் காளா மனபர் தத்தமிற் கூடி ஞானக் தலையினால் வணங்கு மாபோல்” (72) என்ற நிலை ; இனித, “திருமுனைமுத முண்டபோதே, யேழிசைவனை டமிழமாலை யிவ னெமமா னென்காட்டி யியம்ப வலை, காழிவரும் பெருந்தகை” (1443)யைக் கண்டு வணங்க வருகின்ற அரசரும், “வரை விலவியார் வெஞ்சூலை மடுத்தருளி நேரே முன்னு, ளாண்டவர செழுந்தருளக் கேட்டருளி” (1446) அவரைக் காண்டகைய பெருவிறப்புடன் எதிர்கொண்டு வந்த பிள்ளையாரும் கோழியில் திருமடத்தில் சந்தித்த இடத்துக் “கண்ட கவுணியக் கன்று கருத்திற் பரவுமெயக் காதற், றெண்டர் திரு வேட மேரே தோனிய தென்று தொழுதே...எதிர்வந் திறைஞ்ச” (2169) என்ற நிலையும் இவருக்குக் கருத்ததக்கது ; ஆண்டு இறைவர் ஆட்கொண்டருளிய பெருமை நினைந்ததும், திருவேடத்தினை பெருமைபற்றி நினைந்ததும், ஆகிய கருத்துக்களினால்

பின்னையார் தொழுத நிலையும் அப்பர் இறைஞ்சிப் நிலையும் கிகழ்தே நடப்புகளை உயத் துணர்ந்துகொள்க; அன்றியும் அரசுகளைப் பிள்ளையார் தமது “அப்பர்” என அழைத்தருளி மேற்கொண்ட நிலையும் கருதுக. இனி, சண்டிக் சிவபாதவிருதயா தமது திருமகனா என்ற நிலையிற் காணவருகின்றனா, அவ்வொகைச் செய்கி கேட்டுத் தாதையார் வருகின்றனர் என்ற கருத்துடன் எதிர்கொண்ட பிள்ளையார், “எப்பொழுது வந்தருளிற்று” என்று உரைத்தது அழகாக, அவர் பின்னையாரைத் தொழுதபோது, பிள்ளையார், அந்தத் தாதையாரது சார்புறநித் திருத்தோணியில் இருக்கும் தாதையாரையும் தாயாரையும் கினைந்து தொழுதனா; தாதையார் தொழுதபோது உலகத் தாதையார் என்ற நிலையில் பிள்ளையார் தொழவில்லை அவ்வாறு தொழுதிடுதல் எம்மேனாகிய உலகரது பாசநிலையா யொழிந்து “பாசமற்று இலரா”கிய பிள்ளையார்போன்ற பெரியோர்நிலை யாகாது பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிற்குகின்ற எம்மேனாகருப “பரந்தை மறைத்தது பாாமுதற் பூதம்” என்றபடி உலகப் பொருள்களை காட்சிப்பட இறைவனை அவற்றைக் காணலரிது. ஆனால் பெரியோ “பரமே பாசகிருப்பா பதாரத தங்கள் பாரா”; ஆகலின் ‘பரத்தனை மறைந்தது பாாமுதற் பூதம்’ என்ற நிலையுடையார் என்ற நுட்பத்தினை சண்டிக் கண்டுகொள்க. பவபாடி மறுத்தவர் - தொழுத தாதையாரை அவ்வாறே காணையார் என்ற நிலையிற் காணாது அவர் சார்பில் தோணித் தாயாரையும் தந்தையாரையுமே கினைவறச் செய்தது பவபாடிமறுத்த நிலை என்க. இது “மறக்குமாறிலாத என்னை” (தேவா) என்ற நிலை 879

2778. இருந்தவத்கீதா ரவாமுன்னை யிணைமலாககை குளித்தருளி  
“யருந்தவத்கீ! ரேனையறியாப் பருவத்தே யெதேதாண்ட  
பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி யுடனிருந்த தே?”யென்று  
பொருளுபுகழப் புகலிவினமேற நிருப்பதிம போற்றிசைத்தாரா;

2779. “மண்ணினல்ல” வென்றேடுத்து மனதெழுந்த பெருநகிழ்ச்சி  
யுண்ணிறைந்த காதலினா கண்ணாற் பாயந்தொழுக  
வண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிம மருளசெய்தாரா  
தண்ணறமபூஞ் செங்கமலத் தாராநிந்த தரிழவிரகர். ௮.௮௩

2778 (இ - ள்) இருந்தவத்கீதா ரவாமுன்னை...குவித்தருளி - பெருந்தவத்தை யுடைய வராகிய அந்தச் சிவபாதவிருதயா முன்னே இணையாகிய மலாபோன்ற இரண்டு கைகளையும் கூப்பியருளி; ‘அருந்தவத்கீ! இருந்ததே என்ற - அரிய தவத்தை யுடையவரே! என்னை அறியாப் பருவத்திலே எடுத்தாண்ட பெருந்தகையாராகிய தோறியிய பா எமது பெரியநாயகியாருடன் கண்கெழுந்தருளி யிருந்ததே? என்ற கருத்துடன், பொருந்து...இசைத்தாரா - பொருந்தும் புகழ்நீண்டதைய சிகழ்வியின்மல நிருப்பதித்த திறை போற்றிசைப்பாராகி, அஅ)

2779. (இ - ள்) “மண்ணினல்ல”...என்று எடுத்து - “மண்ணினல்ல” என்ற தொடங்கி; மனதெழுந்த...பாயந்தொழுக - கிருவுள்ளத்திலே எழுந்த பெரிய மகிழ்ச்சியோடு உள்ளே நிறைவாகிய ஆகாசப் பெருநீரோலே கண்களிலிருந்து அருவி போலக் கண்ணீர் பாயந்து வழிய; அண்ணலார் தமை வினவி - தோறியிய பா இனி திருத்தமைபற்றித் தாதையாரை வினவி; தண்ணறம்...தமிழ் விரகா-குளிராத மணமுடைய அழகிய செந்நாமரை மாலையினை அணிகாத தமிழ் விரகராகிய பிள்ளையார், திருப்பதிம அருளசெய்தாரா - நிருப்பதித்ததினை அருளிச்செய்தனா அஅக

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டிருக்க நின்றன.

2778. (வ - ஸ) இந்நவத்தோர் - சிவபாதவிருதயர் ; “செய்தவத்தால்” (2770) ; “தவமான நெறியினையும் தாதையா” (2776) என்று பன்முறையும் அவரது தவமபற்றியே விதந்து கூறியது அவரது சிவதவத்தின் பெருஞ்சிறப்புக் குறித்தது இதுபற்றியே பிள்ளையாரும் “அருந்தவத்தோ! என ஈண்டு அவரை விளித்தருளவதும் கருதுக, “தாமென்று மனத்தளராத தருதியரா புலகத்துக; காமென்று சரண்புகுந்தா தமைக்காக்குந கருணையின” (பிள.தேவா பிரமபுரம்) என்ற திருவாககு இவரது குறிப்புப் பெற கிற்பதும் காண்க ; இவரது தவம் கிறைவெய்திய பயன இப்போது ஈண்டு மதுரையிற் பெறமமையால் இக்கருத்தால் இங்கு விதந்து பாராட்டியபடியாம். இந்நவத்தோர் - பிள்ளையா என்று கொண்டிரைப் பாருமுண்டு

அவர் முன்னே இணைமலர்க் கைகுவித்தருளி - அவர் முன்னே - கை குவித்தது அவர் முன்பு ஆயினும் குறித்தது தோணியப்பரை என்பது குறிப்பு.

“எனையறியாப் பநவத்தே எடுத்தாண்ட பெருந்தகை யெம்பெருமாட்டி யுட னிந்ததே ?” - இது பதிகக் குறிப்பும் கருத்துமாம். “போதையா பொறவண்ணத் தடிசில்” என்ற பதிகத்தின் இரண்டாவதுபாட்டி னறியக்கிடக்கின்றது.

“போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்” (பதிகம்) - என்றதனால் பொறவண்ணத் தில் ஞானமூட்டியதும், பிள்ளையாரது அறியாப் பநவமாகிய மூவாண்டு வயதும், ஞானவரு தூட்டி எடுத்தாண்டமையும், “போதையா எவளோடும் பெருந்தகை யிருந்ததே” (பதிகம்) என்றதனால், “பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி யுடனிருந் ததே” என்றதும் பெறப் படுதல் காண்க.

அறியாப் பநவம் - அறிவு கிரமபாத இளங் குழலிப் பநவம் ; இறைவரை அறிந்து வழிபடாத காலம் என்றலுமாம் ; மறந்த காலம் என்ற குறிப்பும் காண்க. எனனை இன்னா என்று நான் அறியாத பநவம் என்றாரைக்கவும் நின்றது.

பெருந்தகை - யான அறியாதிருதும் தான நினைந்து அறிந்து எடுத்தாண்டமை குறிக்கப் “பெருந்தகை” என்றா.

இருந்ததே - கலம் பெற இருந்ததே என்க ; ஏகாரம் வினா. “வின்வி - அருள செய்தா” (3779) என மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுதல் காண்க.

போற்றிசைத்தார் - இசைத்தாராய - அருள்செய்தாரா என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிசு கின்றது, முதமெச்சம். புகலியின்மேற் றிநப்பதிகம் போற்றி இசைத்தார் - பெருந்தகை எம்பெருமாட்டியுட னிருந்ததே எனத் தாதையார்பால் இறைவா இறைவி யாரது கலம் வினாவும் வகையால் பதிகம் அமைந்ததாயினும் புகலியைப் போற்றுவது கருத்தென்பது. போற்றிசைத்தல் - ஒருசொல்லியலபிதறு.

எம்பெருமாட்டி - பாலமுது ஊட்டிய நன்றி குறிக்க எம் என்ற உரிமைப்பாட்டு டன கூறினா. பதிக முழுமையும் அம்மையைப் போற்றியதும் குறிப்பு.

பொருந்து புகழ் - தன மேன்மைகருதிப் புகழ் தானே வந்து பொருந்தும் என்க. வணை புகழ்களபோலப் பொருந்தாத என்பதினறிப் பொருந்திய - பொருத்தமாகிய - புகழ் என்க.

புகலியின் மேல் - திருவாலவாயினின்றபடி சீகாழியாகிய அததலத்தைப் பாடியதென்ற வரலாறு குறிக்க இவ்வாறு எடுத்தக்காட்டினா.

2779. (வி - ரை) மண்ணினில் - பதிகத் தொடக்கம்.

மனத்தேழுந்த - கவிதல் - மனநிலை ; கண் அருவி.....ஒழுக - மெய்யின் நிலை ; மெய்ப்பாடு ; வினவி அருள் செய்தார் - வாக்கின் நிலை என்று மூன்று சுரணுகளின் நிலையும் கண்டுகொள்க.

அண்ணலார் - “பெருந்தகை” என்ற பதிகக் கருத்து.

செங்கமலத்தார் அணிந்த - தாமரை அத்தணா மரபுகுரிய அடியாள மாலை.

தமிழ் விரகர் - “அருத் தமிழ் ஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்” (பதிகம் - 11) என்ற பதிகத் திருக்கடைக்காப்பின் குறிப்பு.

தண் - நறும் - பூ - செங்கமலம் - தாமரையின் தன்மை - மீனம் - அடர்வு - நிறம் என்ற நான்கு தன்மைகளும் குறிப்பிடப்பெற்ற நயம் காண்க. ௧௦1

திருக்கழமலம்

நிருசசிமறமபலம்

பண் - கொல்லி

மண்ணினல் லவண்ணம் வாழலாம் ; லவகுலம்

எண்ணினல் லகதிக்கு யாதுமோ குறைவிலை

கண்ணினல் லலிதுறுங் கழமல் வளநகர்ப

பெண்ணினல் லாரொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. (1)

“போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்பொல் லா” (போதையார்

தாதையார் முனிவுறத், தானேனை பாண்டவன்,

காதையார் குழையின்ன, கழமல் வளநகர்ப

போதையா ளவளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. (2)

கருந்தடக தேனமலகு கழமல் வளநகர்ப

பெருந்தடக கொறுகையோ டிருந்தவெம பிரானனை

யருந்தமிழ் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ்

வீருமபுவா ரவாகளபோய விண்ணுல காளவமீர (11)

நிருசசிமறமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—முன 2778-ல் தீசிரியா எடுத்துசொட்டப்பட்ட சுரணுகொள்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பெண்ணினல்லாரொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே ; அத்தல வாழலாம் ; குறைவில் ; உறும் - என்க, —(2) போதை - சிறிதவரத் தாமரைமலரைப் போதை தன்மையினையகொண்ட ; ஆடல் - தன்மை பொருளுதல், தாமரைப் போதுபோன்ற பொன் கிண்ணம் என்க போதுநீதன தருதல் குறிப்பு அடிசில்-பாலமுது என்ற பொருளில் வந்தது, பொல்லாதென-முனிவுற-சரிதக் குறிப்பு. இப்பாட்டுப் பிள்ளையாரது சரித்தத்திரு அறு திருவாக்கிற பெற்பாபடும சிறந்த அகச்சான்று ; “யாரளித்த பாலடிசி லுண்டானீ யெனவெஞ்ஞா” (1970). ஆண்டு அடிசில் என்பதும், வெகுளா என்பதும் பதிக ஆட்சி;—(3) தொண்டு-வெறியின் அணையும் வகையாற செய்யும் தொழிலினாலே, —(4) அயர்வு - துன்பம், அசைவு - கவலை, அதிசெய் - இருந்ததேயாதலின் அசைவு ஒழி என்றபடி நியர் - ஒளி, பெயர் பல - சிவகாமமாகிய சிபஞ்சாகரம் முதலாகிய மந்திரங்கள் ; சிவாழியின் பல பல பெயர்கள் என்றலுமாம்.—(5) அடைவு - அடைக்கலமாகிய ஆடம், புகலிடம் ; “அடைவுதிருத்தாண்டகம்”,—(6) பெருந்தகை இருந்ததே யாதலின் மறஞ்ஞ உறம்

பறமயில்லை; “மற்றுப்பற நெனக்கின்றி” (தேவாரம்); பெற்று எண்ணாளுடைய - பெறுதல் - ஞானப்பாவுதல் மகவாகப் பெற்று;—(7) துறைவு - அணைவதும் - துன்பத்தை அனுபவித்தலும்; கறை - இருள்பொதி நிழல என்ற பொருளில் வந்தது;—(8) அரக்கனார் - பன்மை இகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. நீர் - நீமை; அருள்;—(9) நெடியாவன் - விட்டுணு; ஆர்உறும் - மேலதிகப் படும; தார் - உற - தட்டுடை - பாய உடுக்கை;—(11) தேன் - உண்டினம்.

2780. திருப்பதிகம் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் சிறப்பினிக்கு  
விரும்பினு லவந்தமக்கு விருதளிதது மேவுநாள்  
அருப்புறுமெய்க் காதல்புரி யடியவர்க டம்மோமே  
பொருப்புறுகைச் சிலையாசோ பதிபிறவுந் தொழப்போவார்; அஅஉ

2781. ஆலின்கீழ் கால்வர்க்கன் தறமுரைத்த வங்கண்ணை  
நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார் கீந்தானைக்  
காலம்பெற் றினிதிறைஞ்சிக கைதொழுது புறம்போநதார  
சிலங்கொ டென்னவனுந் தேவியரு முடன்போத. அஅஉ

2780. (இ - ள்) திருப்பதிகம் சாததி - திருப்பதிகத்தினைத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்தி முடித்தருளி; சிறப்பினிக்கு...மேவுநாள் - மிகக் சிறப்பினுடன விரும்பத்தினுலே அத தாத்தையா தமக்கு விருக்கமுதளித்தது களித்துப் பொருத்தியிருக்கும் நாள்களிலே, அருப்புஉறு...டோவார - அருமப்புபோலப் புதிதின மலாகின்ற உண்மை யன்பு மிகுதியினால் திருத்தொண்டனை இடையறாது கிளைந்து செய்யும் அடியவர்களோ டும், மலையினையே வில்லாகக் கையில் ஏந்திய இறைவா எழுந்தருளிய பிற பதிகையும் சென்று தொழுவதனபொருட்டுப் போவாராகி, அஅஉ

2781. (இ - ள்) ஆலின் ..அங்கண்ணை - கல்லாலமத்தின் கீழே நான்கு முனி வர்களுக்கு அறங்களை உபதேசித்தருளிய அங்கண்ணையினால்; நூலின் உண்...ந தானை - தமிழ் நூல்களுள்ளே சிறந்த பொருளிலக்கணத்தைப் பாடி நூலறியும் சங்கப் புலவர்களுக்கு நந்தருளியவரை; காலம்பெற்று ..கைதொழுது - உரிய காலம் சேரப் பெற்று இனிதாக வணங்கிக் கைதொழுது, சேலம்...போத - சிலவொழுக்கத்தினை மேற்கொண்ட பாண்டியனும் அவரது தேவியாரும் தம்முடன் கூடவர; புறம் போந தார - புறத்திலே போந்தருளினா (பிள்ளையார்); அஅஉ

இந்த இரண்டு பாடல்களும் தொடராத ஒருமுடிபு கொண்டன.

2780 (வி - ரை) சிறப்பின் மிகு விரும்பாவது - ‘அவாசார்பு கண்டருளித் திருத்தொணி யமர்ந்தருளிப் பவபாச மறுத்தவாதம் பாதங்கள் நினைவு’ நின்ற சிறப் பினுலவரும் பெருவிரும்பம்.

விருந்து - தாத்தையா பழஞ்சுறமாய ஒக்கல் எனப்படுவாராயினும் ஈண்டுத் திருத் தொணியமர்ந்தா பாதங்களின் கிளைவு கொள்ளும்தோறும் புதிது புதிதாய் வருவ தொன்றாதலின் விருந்தென்றா. விருந்து - புதிதின வருவோர், அகிதிகள்; இங்கு விருந்தென்றது விருந்திறகுச்செய்ய முபசாரத்தினை; “யாதுசெய வேன்கொல் விருந்து” (குறள்).

அற்புது மெய்க்காதல் - புர் - அருப்புறுதல் - அருமப்புபோல அவம்போது புதிதின மலர்ந்தல் : உறு - உவமவுருபு; அரும்பு - அருப்பு - என எதுகை னோக்கி வலிந்து வந்தது. காதல் - அன்பின் செறிந்தவிளைவு; ஈண்டு அதனால் விளையும்

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கக௦௩

செயல்களுக்காயிற்று. புரிதல் - இடைவிடாது நினைத்தலும் சொல்லுதலும், செய தலுமாம்.

அடியவர்கள் தம்மோடும் - அடியவர் - அயரா அன்புசெய்யும் மெய்ஞ்ஞானிகள். “அன்பொடு மீதி” (12 குத - சிவஞானபோதம்).

கையறு பொருப்புச் சிலையார் என மாற்றுக. பொருப்பு - சண்டு மேருமை ; சிலை - வில ; “சிலையது வெஞ்சிலையாக” (தேவா)

பிறப்பியும்—என்பதும் பாடம்.

882

2781. (வ - ரை) ஆலின்...அங்கண்ணை - ஆல் - கல்லாலமரம் ; நால்வர் - முனிவர் நால்வர் ; அவராவார் சனகா-சனகதனா-சனாதனா-சனதருமாரர்.

அறம் - அறமுதலிய நான்கினை அமுணர்த்தி நின்றது, “அழிந்த சிந்தையந்த ன்ணாக் கம்பொரு ளினபமவீடு, மொழிந்த வாயான முககண்கு மேயது முது குணமே” (பிள. தேவா - பழநக்க 7) ; இவை வேதங்களில் மக்களுக்கு உறுதிப பொருள்கள் என எடுத்தோத்ப்பட்டன.

நூலின்கட் பொருள் பாடி - பொருள் - பொருள்தூல ; “செழுமபொருளுந் தருவானே” (1671) ; நூலின்கண் - தமிழ் நூல்களில் சிறந்த பேசப்படும், எழுத் துச் சொல் பொருள் யாப்பு என்ற நான்குளை சிறந்தது பொருள், அலகு அகம்புற மென இருவகைப்படும், அவற்றுட் சிறந்தது அகப்பொருள் ; அதுகாணும் ஞான யோக நுண்பொருள்-உலகவழக்குப் பொருள் என இரண்டு பொருளும் துசலும் இயல் புடைத்தது ; அவற்றுட் சிறந்தது ஞானயோக நுண்பொருள் ; என இவ்வெல்லாவகைப பட்ட பொருளாக்களிளும் சிறந்த ஞானயோகப் பொருளுந் பாடியளித்தனா என்ற தாம் ; “மெய்மைப் பொருளாந் தம்முநூலின் வீளங்கு வாய்மைச், செம்மைப் பொருளுந் தருவார்” (974) என்று இதன் இயல்பை முன்னர் விரித்தருளியமை காண்க. இதுபற்றி வரும் இறையனாகப்பொருளுநரையும் (1), திருக்கோவையா (1) ருரையும் பார்க்க பொருள் பாடி - “இறையனாகப்பொருள்” என்னும் பொரு ளிலகண்ததைப் பாடி.

நூலறிவார் - சமகப் புலவாக்கரும் பாண்டியனும் அவர்களு இறைவா பாடியிருத் வாலாறு இறையனாகப்பொருள் முற்றத்தினை ஆராயுட் காணச் “நூலறிபுலவ” (முருகு)

காலம் பெற்று - இறைஞ்சி வழிபட்டு விடைகொள்ளுத்தருளிய புகைசக்காலம் கிடைக்கப்பெற்றது.

நூல்...பாடி - “படிக்கு நூல்கள் சிவாகமம்” (சித்தி) என்றபடி எண்ணச் சரியை யாகி உண்மைப்பொருள் காட்டும் சிவாகமங்களைப் பாடியருளின என்றும், இவற்றை மறையாகி உணர்ந்தாருக்கு நந்தருளினா என்று கொள்வதுமாம்.

புறம் - மதுரைத் திருநகரின் புறம் ; மேலவரும் பாட்டிப் பார்க்க

சீலம் கோள் - சைவவொழுத்தத்தினை மீள் மேற்கொண்ட (அரசன்). 883

வேறு

2782. தேவிலவு பொழிண்மதுரைப் புறத்துப் போந்த

தென்னவனா தேவியா ரமைச்சர் சிந்தை

சூனெகிழும் படியழிந்தக் கொழுது கண்ணீர்

பாய்ந்திழிய வுணர்வினறி வீழக் கண்டே



“யானும்மைப் பிரியாத வண்ண மிங்நாட்  
புறைவர்ப்பதி யேனைப்பலவும் பணிவீ” ரென்று  
ஞானமுணர் வாரஞள, வவரும் போத,  
நம்பர் திருப் பரங்குன்றை நண்ணி னுரே.

அசிசு

(இ - ள்) தேன.. போரத - தேன பொருந்திய (மலர்கள் நிறைந்த) சோலைகள  
சூழ்ந்த மதுரைமாத்கரின புறத்திலே போரத; தென்னவனா...கண்டே-பாண்டியரும்  
தேவியாராகிய மங்கையாகக்கரசியாரும் அமைச்சராகிய குலச்சிறையாரும் தமது ஊன  
உருமபடி மனம் அழிந்த அங்கு வடியும் கண்ணீர் இடையறுது பெருதி வீழ் உணர்வு  
மடங்கி வீழ்ந்தனக்கண்டே; யானுமமை..அருள் - நான் உங்களைப் பிரியாதபடி இந்  
நாட்டில் இறைவர கப்திகள் எனேப் பலவற்றையும் வணங்குவீர்களாக எனது சிவஞான  
முணர்வாராகியபிள்ளையார் அருளிச்செய்ய; அவரும் போத-அவ்வாறே அத்தகையதையும்  
அவர்களும் உடன்கொல்ல; நம்பா.. நண்ணினுரே - இறைவரது திருப்பரங்குன்றத்தி  
னைச் சொன்ன சோந்தருளினா.

(வி - ரை) தேன் நிலவு போழில் - தேன் நிலவுதல் - பூக்களில் தேன பிவிழ்ந்  
தல், தேன் - வண்டுகள் என்றலுமாம்.

மதுரைப் புறத்துப் போரத - முன பாட்டிற் புறம் என்றதனை விரித்துவர ,  
திருவால்வாய்க் கோயிலின் புறத்துவின்றும் நகரின் பறமவரையும் உடன சென்ற  
பெரியோர்களைக் குறைந்தது பதினாழி யளவும் பின்சென்று விடைபெறுதலும், அவ  
வளவும் முன்கென்று வரவேறறலும் விதி. எனது, அரசனாரும் தேவியாரும் அமைச்ச  
ராரும் ஆவாய்க்குதியினால் விடைகொள்ள நகரின் புறத்து வரையும் சென்றனர் என்க.  
குலச்சிறையார் நான்குநாழிகை மளவும் புறத்துச் சென்று பிள்ளையாரை வரவேற்கும்  
வகையால் திருக்கூட்டத்தின் முன் நிலத்தின் வீழ்ந்த பணிந்து கிடந்த வரலாறும்  
காண்க (2553)

தேன்னவனார்-தேவியார் - அமைச்சர் - அரசாங்கச் சாபுபற்றி இவர்கள் உடன  
வந்து குறைவறுத்து வர அந்நாட்டில், இனிப் பல பதிகளிலும் எழுந்தருளுவார்த  
லால் அக்குறிப்புப்பட அரசாங்கச் சாபுபற்றி இம்மூவரையும் கூறினா.

ஊன் நெகிழ்ப்படி சீந்தை அழிந்து - என்க; ஊன் நெகிழ்தல் - உடம்பெலாம்  
உருகுதல்; அழிந்து - அழிதலால்; அழிதல் - நைந்து வருந்ததல்; “ஊனென  
நின்றருகப் புருநாண்டான்” (திருவா).

ஊன்வின்றி - ஊனாவு மயங்கி; ஊன்வின்றி வீழ் - பிள்ளையாரது பிரியாற  
றுமையினால் ஒன்றும் தோற்றாது மயங்கி வீழ்; “பிரியாற்ற துடன்போத பொருப  
படும அவ்வளவு” (2792).

யானும்மைப் பிரியாத வண்ணம் - பிள்ளையாரைப் பிரியலாற்றாது மயங்கி வீழ்ந்  
தார அவர்களாக, நீ எனனைப் பிரியாதவண்ணம் என அவர் மேலவைத்துக் கூறுது  
அந்நிலையினைத் தம்பாலதாக வைத்து நான் பிரியாதபடி எனறிவவாறு கூறியது பெரி  
யோர் இனமொழி கூறும் தகுதி மாபுபற்றி; உலக வழக்கிலும் தக்கார்பால் இம்மரபில்  
உரை வழங்குதல் காண்க. I think I have made myself clear - முதலிய  
நவீனர் நாகரிக வழக்கும காண்க. பதி பிறவும் தொழ்த தாம் அவர்களைப் பிரிந்து  
செல்லப் போந்த குறிப்பும் உடன்கொண்ட மரபுமாம்.

எனைப் பலவும் - என - எததுணையும்; மிகுதி குறித்தது; உமமை முற  
றுமை. எனைய என்றலுமாம்.

பணிவீர் - என்னுடன் கடவே போந்து பணிவீர் வந்ததாம்.

ஞானமுனிவரீ - ஞானம் - “எண்ணரிய சிவஞானத தின்னமுதம்” (1965) ; “தாவில்தனிச் சிவஞானம்” (1916) ; உணர்வரீ - உணரும் தன்மைபுடையவா என வினைப்பெயர் ; ஞானமுணாவாராதலின் இவ்வாறு பணித்தருளினர் என்பது குறிப்பு. அருளியதன் அருணஞானக் குறியாவது அவர்களது பிரவாதமுமையினே அகத்தியதும், பாண்டி காட்டுப் பதிகளைத் தம்முடன்கூட வழிபடுமாறு பணித்த வழிகாட்டியருள்வதும், அதன்மூலம் பாண்டி காடு முழுமையும் தாமே போகதருளி “வேதநூல சேறியே யாக்கி வெண்ணீற்றின சாவினா மிகுரு யாகத் ததியருளுவதும்” (2790), பிறவுமாதல் கண்டுகொள்க.

அவரும் - தென்னவனார் முதலிய மூவர்களும் ; போத - உடன் வர. 884

2783. ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி யங்குப் போற்றி

யணியாப்ப னூரணைந்து பணிந்த பாடி

நீறணிந்த செல்வர்பதி பிறவுரு சேர்ந்த

நிலவுதிருப் பகிகங்க ணிகழப் பாடிச்

சேறணிந்த வயறபழனக் கழனிசூழ்ந்த

சிரபுரத்து வந்தருளுஞ் செல்வர் செங்கண்

ஏறணிந்த வெல்கொடியார திருப்புத் தூரை

பினிதிறைஞ்சிச் சிலநாள நிருந்தா ரன்றே.

அஅரு

(இ - ள்) ஆறு...போற்றி - கங்கையை(ச சடையில்) அணிந்த இறைவரை அப் பதியிற் போற்றி ; அணி...பாடி - அழகிய திருஆப்பனாரினைச் சார்ந்த வணக்கிப் பாடியருளி ; நீறணிந்த...பாடி - திருநீறு தங்கி அழகு செய்யும் திருமேனியை யுடைய செல்வராகிய இறைவரது பதிகள் பிறவற்றையும் சேர்ந்த நிலைபெற்ற திருப் பதிகங்களை நிகழும்படி பாடி ; சேறணிந்த...செல்வா - சேறு பொருந்திய வயல்களை சூழ்ந்த சோழியில் வந் தவதரித்தருளும் செல்வராகிய பிள்ளையார் ; செங்கண்...திருந்தா ரன்றே - செங்கண்ணையுடைய இடபத்தை உடைய வெற்றி பொருந்திய கொடியினே உயர்த்திய இறைவரது திருப்பதிகாரினை இனிதாகச் சாராது வணக்கிச் சில நாள்கள் அங்கு எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

(வி - ரை) ஆறு - கங்கையாறு ; சடையில எனப்பது இடநோக்கி வருவிக்஑ப் பட்டது.

அங்குப் போற்றி - இறைவா எங்குமுள்ளாராதலின் எங்கெங்கும் போற்றும் நிலை யில் அங்கும் போற்றி.

அணி ஆப்பனார் - “அணியாப்ப னூரணை” என்ற பதிகஆட்சி போதறப்பட்ட து. வைகையாற்றினது வடகரையின் அமைப்பாகிய அணியும், திருவாலவாயின் காட்சியினது அணியும், பிறவும் குறிப்பு.

நீறு அணிந்த - நீறு இங்குத் தங்கியநூல அழகினைப் பெற்ற.

செல்வர் - ஐசுவரிகுமுடையவா ; ஐசுவரியம் - ஈசுவரத் தன்மை.

நிலவு திருப்பதிகங்கள் நிகழ - நிலவுதல் - அழிவுருதிருத்தல் ; நிகழ - வழங்கு மாறு.

சேறு அணிந்த - சேறு - ஏனைய இடங்களில் அழகுகெண் றொதுக்கப்படினும் வய லில் உள்ளபோது அழகு தருவது ; பயிர் விளைவுக்குக் காரணமாய் உலகு புரக்கும் தன்மைக்குக் காரணமாதல் குறிப்பு.

வந்தநாளும் செல்வார் - “நீதணிந்த செல்வா” எனப்பட்ட இறைவரது தன்மை இவரும் பெறவா என ஈனமும் செல்வா எனறா.

ஏறு அணிந்த - ஏற்றினாக கொடியில் அழகுபட வைத்த.

வெல்கோடி - எஞ்ஞான்றும் வெற்றியேயன்றிப் பிறிதில்லாதது.

நிநுப்புத்தாரை...இருந்தார் - திருப்புத்தார் அந்நாளினும் அரசாங்கத்தொடர் புடைய பெருமபட்டினமா யிருந்தமை சரிதங்களா லறியப்படும் ; பாண்டி நாட்டுப் பெருந் தலங்களுள் ஒன்று ; தலவிசேடம் பார்க்க.

எய்தியிறைஞ்சிக் சிலநாள்—எய்தியிறைஞ்சிப்பயி—என்பனவும் பாடல்கள்.

திருப்பரங்குன்றம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

நீடலா சோதி வெண்பிறை யோடு நிறைகொணறை

குடல னநதிச் சுடரெரி யேந்திச் சுடுகாளில

ஆடல னஞ்சொ லணியிழை யானை யொருபாகம்

பாடலன மேப நன்னகர் போலும் பரங்குன்றே.

(1)

மைத்தகு மேனி வாளரக் கன்றன மகுடங்கள்

பத்தின திண்டோ ளிருபதுஞ் செற்றான பரங்குன்றைச்

சித்தம் தொன்றிக் செய்கழ லுன்னிக் சிவனென்று

நித்தலு மேந்தந் தொலவினை நம்மேல லிலலாவே.

(8)

தடமலி பொய்கைச் சண்பைமன் ஞான சம்பந்தன்

படமலி நாக மரைக்ககைத் தான்றன பரங்குன்றைத்

தொடைமலி பாடல பத்துமவல் லாதந் துயர்போகி

விடமலி கண்ட னருள்பெறுந் தன்மை மிககோரே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—சிவனதிடமாகிய பரங்குன்றத்தைச் சிவனென்று எத்துவோர் மேற ஞெல்வினை நிலலா.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு.—(1) துடலன் - துடலை உடையவன் ; ஆடலன் - ஆடல் செய்பவன் ; பாகம் பாடலன் - பாகம் வைத்துப் பாடல் புரிபவன். பாட்டு-மறை ; வரும் பாட்டுப் பார்க்க ; அதனுள் தேன்மொழி என்ற குறிப்புமிது ;—(2) தேன்மொழி - தேன போன்ற மொழியையுடையவன் - உமையம்மையார் ;—(3) பாரிடம் - பூதகணம் ;—(4) தொடை நல்கின்ற - தொடுத்த அளவாலே செயல் விளைகின்ற ; தொடை - தொடுத்த செயல் ; நவிலுதல் - செய்தல் என்ற பொருளில் வந்தது ;—(5) சித்தம்தொன்றி...ஏந்த - சிவனை வழிபடும் சிவையினையும் மந்திரத்தினையும் உபதேசித்தருளியபடி ; 1 - 2 - 3 - 4 - 9 பாட்டுக்களில் அம்மையோடிகுறக்கும் சிவையினைப் போற்றி, அத்தன்மை குறிக்கும் மகாமந்திரத்தையும் அருளியவாறு காண்க ; தொல்வினை நிலலா - என்றதனால் பழவினையேயன்றிப் பின்னர்த் தேடிக்கொள்ளப்படும் வினையும் உடல் முகந்துகொண்ட வினையும் ஒழியும் என்பது பெறப்படும். 10-வது பாட்டும் இக்கருத்தினை வற்புறுத்தியவாறு ; பரங்குன்றத்தினைச் சிவனை என்று வழிபடுகின்றதாம். அப்பெருங்குன்றம் மெய்யும் உருவும் சிவமடிவாய்த் திகழ்வதும் கருதுக. நம்மேல் நிலலா என்றதனால் “இன்றோ ரிடைபூ ரென்கருண்டோ” (கிருவா) என்றபடி பழவினையும் உடலுழாய்க் கழிவ

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௬௦௭

தன்றி உறுத்தல் செயயா என்று எடுத்துக்காட்டியபடி ;—(9) மோய் ஒளி உந்தி - மாலினுடைய அழகிய உந்தித் தாமரை. உரவோன் - பிரமன் ;—(10) மீண்டு - வன்மை.

தல விசேடம் :—தீர்ப்பாங்குன்றம் - பாண்டி நாட்டின் பாடலபெற்ற தலங்களுள் மூன்றாவது பதி ; முருகப்பெருமானது படைவீடுகள் எப்பெடும் ஆறு சிறந்த பதிகளுள் முதலாவது ; அப்பெருமானு ரூராகளை வதைத்தபின் இவரு எழுந்தருளித் தெய்வயானையமமையாரைத் திருமணம் செய்துகொண்டருளிய பெருமையுடைய பதி. அத்திருமணத்தில சிவபெருமான உமையமமையாரோடும் எழுந்தருளி யிருந்த கண்டு, தேவர்களுக்கும் வெளிப்படக் காட்சி கொடுத்த பெருமைபெற்ற பதி ; இததிருமணக் காட்சிபற்றிய விழா இன்றம நடைபெறுகின்றது ஆனால் கந்தமா புராணத்திற் கூறியபடி ரூரசங்கரத்தினை அடுத்த நடைபெறுது பல மாதங்களபின் நடைபெறுவது பிற்காலத்தாரால் நோந்த வழக்கு மாறுபாடு ; அக்கே மாற்றிப் புராணத்தன் விதித் உரிய நாளில் செய்வது சிறந்த புண்ணியம் , ஆளுடைய நம்பிகள் திருவாலவாயினின்றும் எழுந்தருளித் தமிழ் மூவேந்தர்களுடனே வழிபட்டு உத்தனமையின் சிறப்பினை “முடியா லுலகாண்ட மூவேந்தா முன்னே மொழிந்தாறுமோ காண்குமோ ரொன்றினையும்” (11) என்று தமது “கோத்திட்டையும் கோவலும்” என்ற பதிகத்தினுள் வைத்துப் பாராட்டியருளி, இறைவரது திருவடிக் கீழ் ஆட்சியும் அருமை நின்றது “அக்கே னுமக்காட் செய்வரு சுதுமே” என்று பாடியருளிய பெருமை பெற்ற பதி ; பாங்குன்றம் - என்பது கோத்திட்டை என்ப பெற்றது. பரன் எழுந்தருளியது எனவும் பரன்போன்றது எனவும் உரைக்க நின்றது. வைப்புத்தலம் என்றும் கூறுவர் ; தீட்டை - மேடு-குன்று ; இவருக்காணும் திருக்கோயில் ஏறக்குறைய 1200 ஆண்டுகளின் முன்னே மகேந்திரவாமன் முதலாகிய பல்லவர்களது ஆட்சியில் மலையையக்குடைந்தெடுத்து நிறுவிய கற்குக்கை கோயில்களுள் ஒன்றும் ; இறைவரது திருவுருவமும் முருகப்பெருமான தெய்வயானையமமைய மன்னரு செய்யும் திருமணக் கோலம் அணிதிகழ அமைத்தளன்மை 9. ஊடுகண்டு மீட்டித் து உயரப்பெற்றதல் சிறப்பு. தம்மை யடைந்த “வேண்டினா வேண்டியாக் கெட்கினா வழிபட” இகபர வாழவுகளை யெல்லாம் அருளும கலியுகக் கண்கண்ட தெய்வமாகிய முருகப்பெருமான, தமது திருமணக் கோலத்துடன் எழுந்தருளியிருந்த அனேகமாகிய மக்கட்கூட்டம் இலவாமழவு பெற்றின்பமடைந்திருக்க மனமபுணரும் பெருவாழவை நாடோறும் வகுத்துவைக்கும் பெருங்கருணை இன்றும் விளக்கக்காணும் பெருமையினால் “போகியா யிருந்த யாகுப போகத்தைப் புரிதல்” (சித்தி-1-50) எனனும் ஞானசாததிர் உண்மையினைத் தெளியக் காட்டுமபதி. இறைவரும் அவ்வாதே விளங்கும் தன்மை பதிகம் 1-2-11-4-9 பாட்டுக் களிற் பாராட்டப்பட்ட தலம்.

சுவாயி - பாங்கிர்நாதர், அமைய - ஆயுடை நாயகி ; தீர்த்தம் - சரவணப் போய்கை ; மலைமேல் - காசி தீர்த்தம் - கந்த தீர்த்தம் ; பதிகம் - 2

இது திருப்பரங்குன்றம் என்ற நிலையத்தினின்றும் ½ நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது. மதுரையினின்றும் மேற்கில் சுமார் 4 நாழிகையில அடைவதற்குரிதாய் மற்றும் எல்லா வசதிகளும் உள்ள தலம்

திருஆப்பனார்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - குறிஞ்சி - 1 ம் திருமுறை

முற்றுகு சடைமுடிமேல் முந்நா விளம்பிறையன்

ஒற்றைப் படவரவ மதுகொண்டரைக்கணிந்தான்

செற்றமில் ரொணைத் திருவாப்ப னுரானை  
பற்றும் மனமுடையார் வினைபற தறுப்பாரே.

(1)

அந்தண் புன்ல்வைகை யணியாப்ப னுர்மேய  
சந்த மலர்க்கொன்றை சடைமே லுடையானே  
நந்தி யடிபரவு நலஞான சம்பந்தன்  
சந்த மிவைவல்லார தடுமாற தறுப்பாரே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

**பதிகக் குறிப்பு :—**திருஆப்பனூர் இறைவரைப்பற்றி கினைத்தெழுவார வினை பற்றறுப்பார். பதிக மகுடமும் பயனும் பார்க்க.

**பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—**(1) ஒற்றை - ஒன்று ; ஒற்றை - அரவம் என்க. —(2) குரவம் - குராமலர் ; கோட்டம் எனறலுமாம் ; “ குராமலரோ டாராமதியஞ் சடைமேற கொண்டா ” (தேவா) ; குரவங்கமழகுழலம்மை என்ற தல அம்மை பெயர்க் குறிப்புமாம் ;—(3) குழலார் மனங்கொள் - குழலாரை மனநு கொள் ளச் செய்யும் ; முன் பேரிதும் முனிந்து (பீன்) உகந்தான் என்க ;—(4) பீனியும் - பிணித்தலைச் செய்யும் ; பீணி - கட்டுதல ; துணியும் உடை - துணித்தலினால் பெற்ற உடை. ஈண்டு துணித்தல் உரித்தல என்ற பொருளில் வந்தது ; புனலும் அணிவானை என்ற பிரித்துக் கட்டுக ;—(5) தகாய் - மலா முதலிய வாசனைப் பண்டங்கள் ; நகரமோடு முனீறும் - திரிபுரங்களாகிய அரண்கள் ; அகரம்முதலானை - “அகர முதல வெழுத்தெல்லாம்” (குறள்) ; “அகரம் முதலி னெழுத்தாகி கின்றாய்” (கம்பி. தேவா - இந்தளம் - செல்வாயிலரத்ததை - 7) ; எழுத்துக்களுக்கு அகரம் முதலாதல்போல உலகுக்கு முதல்வன் ;—(6) பருக்கும் - பருகும் என்பது சந்த எதுகை நோக்கிப் பருக்கும் என கின்றது பருத்தல் - ஆர அனுபவித்தல் ; “ஈசனைத் தின்பன் கடிப்பன் நிருத்தவன ருனே” (திருமந - 9 - அனைத்தோர தன்மை - 832) ; “தினாதந் தேககிபு பருகிபு முருகேன” (திருவா - செத்திலாப் பதது - 10) ;—(7) எண்ணில் வினை - எண் இல்லாத - அளவற்ற ; எண் - நில் - எண்ணத்தினால் வினைகின்ற என்றனரக்கவும் கின்றது ;—(8) செய்ய கலிங்கம் - கல்லாடை ; துவர் தோய்த்த உடை. கலிங்கம் - ஆடை ; புரிந்த - இடைவிடாது சொல்லிய - கினைந்த ; “இறைவன் பொருளசோ புகழ்புரிந்தார” (குறள்) ; ஐயம் - மயக்கம் ; அறியாமையைச் செய்யும் ஆணவத்தின செயல் ; பைய - சிறிது சிறிதாகத் தமக்கியன்றவாறு ; பையவேபும் என உம்மை தொக்கது ;—(9) அணி - அழகிய புனலுடைய வைகையினால் அழகு செய்யப்பட்ட. சந்தம்-மலரின் மணம் ; நந்தி-இறைவா. சந்தமியை - சந்தம் அந்நையுடைய பாடலுக்கு வந்தது. தடுமாற்றறுப்பாரே - பதிகப் பயனாகப் பதிகக் குறிப்பினையே கூறியபடி.

**தலவிசேடம் :—**திருஆப்பனூர் - பாண்டிநாட்டுத் தேவாரம் பெற்ற பதிகஞ் ஓரண்டாவது பதி. “திருவாப்புடையார கோயில்” என வழங்குகின்றது. ஒரு பாண்டிய அரசனுக்காக இறைவர் ஆப்பினிடத்தில் வெளிப்பட்டருளிய காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது ; “கன்றுபூர் நடுதறி” என்பதுபோலக் காண்க. இங்கு நடராச மூர்த்தி - சிவகாமசுந்தரியமமையார திருவருவதிகள் சிலாமூர்த்தமாயும் அமைத் துள்ளன. சுவாமி-ஆப்பனூர்க்காரணர் ; அம்மை-குழவங்கமழ்துழலம்மை ; பதிகம் 1.

இது மதுரை கிசையத்தினின்ற வடக்கில் கறசாஸியல் ஒருநாழிகையில் வைகை யின் வடகரையில் உள்ளது ; வைகைக்குப் பாலமுண்டி.

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௦௧

பதி பிறவும் - இவை பழமுதிரீசோலை - தீநவாதலுர் முதலாயின என்பது கருதப் படும்.

திருப்புத்தூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - தக்கராகம் - 1-ம் திதமுறை

வெண்கள் விம்மு வெறியார் பொழிறசோலை

திருக னோடு திண்கருந் திருப்புத்தூர்க்

கண்கை தருகு முடியா ரவாபோலும்

எனக் ஞ்ச்சி புறையு மிறையாரே.

(1)

நல்ல கேள்வி ஞான சம்பந்தன்

செலவர் சேட ருறையுந் திருப்புத்தூர்

சொல்லல் பாடல் வல்லார தமக்கென்றும்

அல்ல நீரு மவல் மடையாவே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—திருப்புத்தூர் உறைவாரா எழுது இறைவா.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு.—(1) வெம் கள் - வெம்மை - விருப்பம் ; விம்மு - மிகக் ; சோலை தீங்கனோடு தீனத்தல் - என்றது சோலை சுந்திரமண்டலத்தளவும் கீண்டு வளர்ந்து சுந்திரனோடு அளவுதல் ; அவர் போலும் இறையார் - அவரே எழுது இறைவா , போலும் என்பது உடன்பாடு பற்றிய உறுதிப்பொருள் தந்தது ;—(2) வேனல் விம்மு வெறி - வேனற காலத்தில பூக்கள் மிககலர்ந்து மணமிககண் வாதல் குறித்தது , தேன் - ஒருவகைத் தேனவண்டு , ஊனம் இன்றி - அடியார மேல் ஊனத்தை இலையாகச் செய்து , நன்கு என்றலுமாம் , ஏனமுள்ளும் எயிறும - முள்ளம் பன்றியின் முள் , வராகத்தின் கொம்பு ,—(3) தாங்கு தீங்கள் தவழ் - தாங்குதலினால் கிடைபெற்ற மதி தவழும் வலி பெற்ற , கொன்றை - தலமரமுமாதற சிறப்பு ,—(4) ஊறல் - சுரத்தல் ஊறல் வாழ்க்கை - ஐங்குரு சுருணையே சுரக்கும் தன்மை குறித்தது. “கருமயி னுறலகண் னாயகலந் தாக்கவன” (தேவா) ;—(5) பசை விளங்கப் படித்தார் - முன் 4-பாட்டில் “ஊறல் வாழ்க்கை யுடையார்” என்ற கருத்து. பசை - ஒட்டுந் தன்மை இங்குக் கருணை குறித்தது. பசை என்பது எதுகைகளோடு இடை குறைந்தது எனக்கொண்டு அதற்கேற்ப உரைத்தலு மொன்று. படித்தல் - பயில்தல் , காட்டுதல் , வசை விளங்கும் வடி - வசை - மண்மதனை எரித்த தன்மை வசை என்பபட்டது , வடி - கூரிய தன்மை குறித்தது ; ஒரு கண்போதில் எரித்த திறம் வடி என்பபட்டது , வடி - அத்தன்மை கொண்ட கண்ணுக்கு வந்தது - ஆகுபெயர் ,—(6) வெண்ணிறத்த - புனல் - எனக் கூட்டுக் ; நீருக்கு சிறம் வெண்ணை என்பது சாத்திரம். “பொன்பார புனல் வெண்ணை - (உண்மை விளக்கம் - 5) , தெண்ணிறத்த - தெளிந்த தன்மை , ஒண்ணிறத்த - ஒண்மை - ஞானம். இப்பாட்டில் நிறத்த - சொற்பின் வருகினை ,—(8) கருக்கம் - கார்மேகம். கமழ்தல் - செழிக்கத் தருகுதல் என்ற பொருளில் வந்தது. “மஞ்சு அங்கவை பொழிறநீரு மாகுதிப் புகைப்பா ளுறும்” (834) என்றவிடத் துரைத்தவை யும் பிறவும் அறிவிக்குமாறு. கமழும் - ஆகுதிப்புனை மணக்கும் என்றலுமாம். திருக் கொள் சேம்மை விழவு - இறைவரது திருவிழா. தீந - முதல்த திரு. சேம்மை - ஶ்ணம். “கண்ணி னாவா நல்விழாப் பொலிவுகண் டாரதல்” (பிள. தேவா) ;

இருக்கவல்ல - வீற்றிருக்கும் அருமைப்பாடு குறித்தது;—(9) பெருநீ - கருணை மேன்மேற் பொருகி;—(10) ஆறு - அங்கம்; நான்கு - வேதம்; அமர்தல் - விரும்பு தல்;—(11) சேடர் செல்வர் - சேடராகிய செல்வர்; சேடர் - அறிவுடையோர்; சோல்லல் - சொல்லுதலும் பாடுதலும்; “பிதற்றாய் பிறைகுடி தன்பேரிடமே (தேவா)”

தலவிசேடம் :—திருப்புத்தூர் - பாண்டி நாட்டுப் பாடல்பெற்ற புதிகளுள் 6-வது பதி. தலவிசேடம் - III - பக். சுஅச பாக்க. இலகருமி பூசுத்த குறிப்புத் தோன்ற ஸ்ரீதளி எனப்படும். “திருத்தளி” (தேவா-தாண); வயிர்வர் பூசுத்திச் சுவாமிகடும் அம்மைக்குமிடையே (கந்தாபோல) கிழக்கு நோக்கி வீற்றிருக்கும் வரம்பெற்ற பதி.

2784. பற்றூர்தம் புரங்கண்மலைச் சிலையாற் செற்ற

பரமனாற் திருப்புத்தூர் பணிநது போந்து

புற்றூரும் பணிகூண்ட புனித னூர்தம்

பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து பாடிச்

கற்றூர்க டொழுதேத்துங் காணப் பேருங்

கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல் போற்றிக்

குற்றலங் குறும்பலாக் குமிட்ட டேத்திக்

கூற்றுதைத்தார் நெல்வேலி குறுகி னாரே.

அஅசு

(இ - ள்) பற்றூர்தம்...போந்து - பகைவரது திரிபுரங்களை மலையாகிய வில்லினாலே அழித்தருளிய பரமனாறு திருப்புத்தூரினைப் பணிநது சென்று; புற்றூரும்...புகழ்ந்து பாடி - புற்றிலவாரும் பாம்புகளை அணிநத புனிதராகிய இறைவரது திருப்பூவணத்தை அணைந்து வணங்கிப் புகழ்ந்து பாடியருளி, கற்றூர்கள்...தமிழ் பாடி - கற்றவர்கள் தொழுது போற்றுகின்ற திருக்காணப்பேர்ப் பதியினையும் தொழுது பதிகம் பாடி; சுழியல்...குறுகினாரே - திருச்சுழியலைப் போற்றிப் பின்னாக குற்றலத்தினையும் குறும்பலாவினையும் குமிட்டிடுது துதித்தது கூறுவனை உதைத்தருளிய இறைவரது திருசெல்வேலியினைச் சோநதருளினார்.

(வி - ரை) பற்றூர் - பகைவா - அன்பில்லாதவா.

மலைச்சிலையாற் செற்ற-என்றதுபசாரம். சிலை வளைததமைமட்டேயன்றி அதனால் ஒரு செயலுமின்றி நகைப்பினாலே எரித்தனர்.

புற்றூரும் பணி - பணி - அரவு; புற்றூரும் - என்பது பாம்பாகிய சாதியின் பொதுவியபேயன்றி இறைவா அணிநத அரவுகள் புறநில வாழ்வன என்பதன்று.

கற்றூர்கள் தொழுதேத்தும் - “கற்றவா விழுங்குங் கற்பகக் கனியை” (திரு விசைப்பா); “தம்மை மறந்து நினை நினைப்பவா” (கோயினும்மணிமாலை) என்ற தன்மை வரக் கற்றவா.

குற்றலம் - குறும்பலா - இவையிரண்டும் தனிப் பதிகங்கள் பெற்ற இரண்டு பதி கள்; ஒரு தலத்துள்ளவாதலின் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் குமிட்டேத்தி என்று ஒருவினையாற் கூட்டி உரைத்தார்; குற்றலம்-குமிட்டமே குறும்பலா எதிர்ப்பும் என்று விரித்து நிரணிரையாகக் கூட்டி முடிப்பதுமாம்; தலவிசேடம் பாக்க. குற்றலம் என்பது கூத்தர் கோயில் எனக் குற்றலத்தினுள் உள்ள தனித்தனி; குறும்பலா - அகத்திய முனிவரால் விட்டுணு உருவத்தைச் சிவனுருவாக ஆக்கப்பட்ட தலம். வரலாறு கத்த புராணத்துட் காண்க. (திருக்குற்றலப் படலம்).

சுழியல் போற்றி - என அடைமொழியின்றி வானாகுறியது பகவிறதப்பட்ட  
நிலைக்குறிப்புபோலும். 886

திருப்பூவணம்

திருச்சிறம்பலம்

பண் - தக்கேசி - 1-ம் திருமுறை

அறையார் புனலு மாம லரு மாடர வாசடைமேல்  
குறைமார் மதியரு குடி மாதோர் கூறுடை யானிடமாம்  
முறைமார் முடிசேர் தென்னர் சேரா சேழாகடாம் வணகரு  
திறையா கொள்சேர் செம்மை யோங்கரு தென்றிருப் பூவணமே. (1)

திண்ணா புரிசை மாட மோங்கரு தென்றிருப் பூவணத்துப்  
பெண்ணா மேனி யெயமி றையைய பேரிய வினையிழால்  
நண்ணு ருட்கக் காழி மலகு ஞானசம பந்தன்சொன்ன  
பண்ணா பாடல் பதனும் வல்லா பயிலவது வானிடையே. (11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது இடம் தென்றிருப்பூவணமே

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(2) அறை - ஓசை - சததம் , குறைநூல் - குறை  
தல் பொருந்திய , முறையார் முடிசேர் - “முடியா லுலகாண்ட மூவேந்தர்” (தேவா-  
கம்பி); தென்னர் சேரர் சோழர்கள் தாம்வணங்கும் - தமிழ் மூவேந்தர்களுக்கும்  
பொதுவாகிய வணங்குமிடம் என்பது நாட்டு நடப்பினாலும் அறியக்கட்கின்றது.  
2 - 5-வது பாட்டுக்களும் பார்க்க , தலவிசேடம் பாகக , திறைநூல் ஓள்சேர்  
சேம்மை - ஏனை ஓளிகள் எல்லாம் திறையளக்கும் - பணியும் - பேரொளியுடைய  
செவவிதாம் தன்மை ; ஓளி - ஞானவொளியினையும் , சேம்மை - சிவததன்மையினை  
யுங் குறிப்பாணுணர்த்தின ; தென் - அழகு , தெற்கு என்றலுமாம் தென்றிருப்  
பூவணமே - ஏகாரம் தேறறம். திரு - தெய்வத் திருவுணாகதம் சிறப்பு , பாட்டுத்  
தோறும் இதலே மகுடமாய வருவது - இததலச சிறப்புணாததவது , தென்  
திருப்பூவணமே - இடமாம் என்று கூட்டுக ,—(3) மநவாள்-பொருந்தாதவா - பகைவா ,  
காலி - நெல்வகை , ஆலை - கரும்பாலை , மன்னர் - மூவேந்தர் , காத்தளித்த  
சேடர் - சேடர் - அறிவுடையார் , மாதவா , இவர்களைக் காப்பது அரசர் கடன் என  
பது ;—(4) வைகை.....வாரி சேர நின்று - வைகை அணிமையில் கடலை நோக்கிச்  
சேர உள்ள நிலையும் அவ்வணிமையில் அதன் வடக்கரையில் இப்பதி உள்ளமையும்  
குறிப்பு. சேரநின்ற - சேர்தல் - அடிதல ; சேர - நின்று - என்றதனால் அணிமை  
யில் கின்றதேயன்றிச் சோதலிலை என்றது குறிக்கப்பட்டது. வைகை கடலொடு  
சேராது இராமநாதபுரம் சில்லாவின கோடியில் ஓர் ஏரியின்கண் பாய்ந்து முடிந்தவிடுவ  
தாம். “கடல் ஒருவாககு முதவாத வுவரியென, மடுததறியாப் புணல்வைகை” (வாத-  
உப - பட) என்று இதனைச் சுவைபடக் கூறுவது திருவிளையாடற் புராணம் , வைகை  
யின் கரையில் இந்நகரம் அழகுடன அமைவதுபற்றி மேல் 4 - 8 - 9-ம் பாட்டுகளும்  
“அணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி அன்றிதோ திறமும் தோன்றும்” என்ற திருத்  
தாண்டகமும் பாகக ;—(5) வில்லி - வில்லையுடையவன் , வில்லியாகிய - மகிழ்க்  
தான் என்று கூட்டுக ,—(6) மறையோன் - என்று உலகீ வந்த நின்று என்க ;  
மறையோனாகிய பிரான் - என்றலுமாம் , நன்று நீதென் றென்றிலாத - கணமென்  
றும் திமை மென்றும் வரும் பாருபாடு தன்னிடத்துப் பொருந்தாதவன் ; “குறைநீ



ருணங்கண்” (தேவர்); “மேயம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினார்க்கு” (திருவர்);—(7) கைவாழ்...ஓவர் - அம்மை யின்பச சாதனங்களையன்றி உலகபோக இன்பங்களாலும் குறைவில்லாத செழுநகர என்பது குறிப்பு; “பாடலோடு மாடலோங்கி” என மேல்வரும் பாட்டும் பார்க்க;—(8) கூட - அழித்தலுடன் கூடவே; கொண்கையி னர் - 1974 பார்க்க; ஓங்கி - உயர் என்ற கூட்டுக; ஓட நீர் - ஓடத்தால் கலக் கும்படி செழித்து ஓடும் நீர்;—(10) புனலை நீத்தவர் - உடல் கழுவாதவர்; “கழுவா வுடலம்” (11-ம் திருமுறை - ஆளு. பின் - அந் - 23); மாயம் வைத்த - அவர் தமது கண்மங்களை அனுபவிக்கும் பொருட்டு மறைப்பினைக் கொடுத்த; மாயம் - நண்டு மறைப்பு என்ற பொருளில் வந்தது. மாயம் வைத்தானாகியும் நீண்மலன் - என்க; “லையில் ண்ணாகரு - சலமிலன்” (திருவருட்); “சார்ந்தாரைக் காத்தரு சலமிலனும்” (சிவஞானபோதம்-10); “சார்ந்தவர் கல்லா ணமிலன்” (தேவர்); மலைபோல் மாளிகை - பரிசு - மூவேந்தரும் வந்து வணங்கும் பரிசும், அந்நான் உலகநிலையுயாவுடனும் விளங்கிய நகரின் பரிசும்; புரீசை - மதில்கள்; மாடமோங்கும் என மேல்வரும் பாட்டும் பார்க்க. தின்னார் - அருகா புத்தராதி புற வுரையாளர்கள். உட்குதல் - அஞ்சியொழிதல்.

தலவிசேடம் :—III பக்கம் கூகஉ பார்க்க; ஒரு அடியார சிறப்பாக நந்தவனம் வைத்து வழிபட்டமையால் இப்பெயரெய்தியதென்பா.

திருக்கானப்பேர் (திருக்காளையார் கோயில்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் : கொல்லி 3-ம் திருமுறை

பிடியெலாம் பின்செலப பெருநகைமா மலர்தழீஇ  
விடியலே தடமூழ்கி விதியிலை வழிபடுந  
கடியுலாம் பூம்பொழிந் கானப்பே ரண்ணனின்  
னடியலா லடைசர ணுடையரோ வடியரே.

(1)

காட்டகத தாடலான கருதிய கானப்போ  
கோட்டகத திளவரால் குதிகொளுந் காழியான்  
நாட்டகத தோங்குசீர ஞானசம் பந்தன  
பாட்டகத திவைவலராக கில்லையாம் பாவமே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு.—கானப்போ அண்ணல் அடியே சரணுவது; அதனைக் கருத லும் தொழுதலுமே கருமம்; அதனை ஞானரீர் பெய்து மலரால் வழிபடுவோர் நன்மை பெறவர்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) தேவேந்திரனது ஐராவதம் என்னும் யானை சாப நீக்கத்தின் பொருட்டுத் தனது பிடியுடன் வழிபட்ட சரிதம் குறித்தது; தலவிசே டம் பார்க்க; 7 - 10 பாட்டுக்களும் பார்க்க. விதி - வழிபாட்டுக்காக உள்ள தூல் விதி; சாபநீக்கத்தின் பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட விதி என்றலும் குறிப்பு. காண் - அபயம் புகுமிடம்;—(2) நுண் ஓடை - போல்தல் - முரண அணி;—(3) காவி - கருங்குவினா; நாவி - கதாரி; உ(ள்)ளும் - எனபன ஓடு என்ற மூன்றனுரூபின் பொருளில் வந்தன. உம்மை எண்ணும்மைகள்; மேல்வரும் (4) பாட்டிலும் இவ் வாறே கொள்க. ஞானநீர் - உரிய மந்திரம் கிரிடைஞான பாவனைகளால் தயந்தாக்கப் பட்ட நீர்; அபிமந்திரித்த நீர் என்பது மடிபு. நீரினை மந்திரித்துச் சாந்தம் மலரும்

பெய்த இறைவனை ஆட்டுதல் குறித்தது. மேற்பாட்டில் வருவன பாதசியம் ஆகிய யம் ஆசமனம் முதலாயின;—(4) நிறையுடை - அன்பின் நிறைவுடைய, நிறைவாவது வேறொன்றற்கும் இடந்தராமை; முழவு - பலி - பாட்டு - வழிபாட்டு ஆக்கைகள்; துறையுடையவர் - தம்பாற குறைந்தடைந்தவர்;—(5) வண்ணமும் - உமமை நீதிலாராதலுடன் என இறந்தது தழுவிற்று;—(6) கள்ளமே - உள்ளமே - ஏகாரைகள் தேற்றம், —(7) அலகிட - திருவலகுப பணி செய்ய; ஞானமாமலர் - செபித்துச் சாததம் பூ. வாய்மை - கொடை, பொறை, அன்பு முதலாகிய அடடபுப்பம் என்றலுமாம்;—(8) நாளுநாளுயர்வதோர் நன்மை - “பையப பையப பழுக்கு மருட்கனி” என்றபடி பக்குவ முறையில் காடோறும் வளரும் அருணலும்; வாரீவதோர் - வளருந் தன்மையையன்றிக் குறைவுபடாத ஒப்பற்ற;—(9) நிலை - பணிதல; கலையினுர் - ஞான்களாற் பேசப்படும, —(10) உறித்தலைக் கரை - உறியாகிய சுரை, உச்சி-தலையின் மயிர் என்று பொருள் தந்தது; கறித்தல் - உண்ணுதல;—(11) கோடு - கரை; பாட்டகத்திவை - பாட்டுகளுள் இவற்றை.

தலவிசேடம் —திருக்கானப்பேர் - பாண்டிநாட்டுப் பாடலபெற்ற பதிகஞள் 10-வது பதி. இது காளையார் கோயிலு என விளக்கமாய் வழங்கப்படுவது ஆளுடைய நம்பிகளும் சேரமான் பெருமானையுஞ் சிறுநாசுழியிலில் வழிபட்டு எழுந்தருளியிருந்தபோது இறைவா நம்பிகளுக்குக் “கங்குலிடைக் கணவினகட காளையார் திருவடிவார், செந்நகையினிற் பொற்செண்டிற் திருமுடியிற் சுழியமுடன், எஞ்சுமில்லாத் திருவேடம் காட்டி”ச, “காணப்போ யாமிருப்பது எனக்கழறி” அகல, நம்பிகள் உணர்ந்து “தொண்டரடித் தொழுவம்” என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தினைக், “கண்டு தொழப் பெறுவதென்று கொலோவடியேன் காவயல் சூழகாணப் பேருறை காணையையே” எனப் பாடியருளிப் போகது வணங்கிய பதியாதலின் இப்பெயரால் வழங்குவது, காட்டாணையாருமபடி சபிக்கப்பெற்ற ஐராவதம் போகது விதிப்படி வழிபட்டுச் சாப் நீங்கப்பெற்ற பதி யெனப்பது பிள்ளையாரது திருப்பதிகத்துப் போற்றப்பட்டது. நன்கு திருப்பணிகள் பலவும் செய்யப்பட்டு விளங்குகின்ற தலம்; அது திருப்பணிகள் காரணமாய், அவற்றைச் செய்த அன்பர் பததா குணத்தினால் யெதற்குச் சபையுமுமு, மன்னியிருப்பவர்கள், வானி னிழிந்திடு னு மண்டல நாயகராய் வாழுவது நிச்சயமே” என்று பயனருளிய நம்பிகளது திருவாக்கின் வாய்மையை உலகம் காணுமாறு நிலவுவதும் காணக், ஐராவதம் “விடியலே தடமுழி விதிவிலை வழிபடும்” என்ற பிள்ளையாரது திருவாக்கின் வாய்மை காண இன்றம் திருக்கோயிலின் தடாகத்தில் யானை மூழ்கிவரும் திறமும், தீர்த்தம் யானைமீது என வழங்குவதும், “காவயல்சூழ” என்ற நம்பிகளது திருவாக்கின் வாய்மையினால் இன்றும் வயல்கள் காரைவலகை சிறக்க உள்ள திறமும் காணப்பெறுவன.

சோமேகவாரி - சேனந்தநாயகியம்மை; சநகிதி 1; காளீசுவாரி - சோனை வல்லியம்மை; சநகிதி 1; சுந்தரேசுவாரி - மீனாட்சியம்மை; சநகிதி 1 என மூன்று சநகிதிகள் திருக்கோயிலில் உள்ளன; தீர்த்தம் - யானைமீது, பதிகம் 2.

இது திருவாடானைக்கு மேற்கில் கற்சாலை வழி 21 நாழிகையிலும் தேவகோட்டையிலிருந்து தென்மேற்கில் மடசாலை வழி 15 நாழிகையிலும் உள்ளது; இவை பழைய வழிகள், இப்போது மாளமுத்துரை - திருச்சி இருப்புப்பாதையில் சிவசுந்தரையிலுள்ளதின்னதும் 12 நாழிகையளவில் கற்சாலைவழி அடைவது சுருக்கம். அந்தப் பாதையில், நடராசபுரம்-நாட்டரசன்கோட்டை நிலையங்களினின்றும் இன்னும் அணியமையில் அடையலாம். ஆயின் வண்டிவசதிகள் குறைவு.

I திருக்குற்றலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - துறஞ்சி 1-ம் தீழமுறை

வம்பார குன்ற நீடுயா சாரல் வளர்வேறுகைக  
கொம்பார் சோலைக் கோலவண டியாழ்செய் குற்றலம்  
அம்பா னெய்யோ டாட லமர்ந்தா னலர்கொன்றை  
நம்பான் மேய னன்னகா போலு நமரநகான ! (1)

மாட வீதி வருபுனற் காழி யார்மன்ன  
கோட லீன்று கொழுமுளை கூம்புந குற்றலம்  
நாட வல்ல நறமிழி ஞான சம்பநதன  
பாடல பததும் பாடநம பாவம் பறையுமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் துறப்பு :—நமரநகான ! தண்சாரந சோலைக் குற்றலம் நம்பான் மேய  
நன்னகர் போலும்!

பதிகப் பாட்டுக் துறப்பு :—(1) வம்பு - மணம் ; யாழ் செய் - யாழ்போலப்  
பாடும் ; ஆடல் - திருக்கூத்தின் குறிப்புமாம் ; நம்பான் - இறைவன் ; நகர்  
போலும் - நகாதானே ; நமரநகான் - மமவரே ! அடியாகான - சிறுதொணமர் -  
பெரியாகான - தொழுவாகான என இப்பதிகம் அடியாகானே நோக்கி வினாவிய அமைப்  
புடையது ;—(2) பொடிகள் - திருநீறு - சுண்ணம் முதலாயின ; சிறப்புப் பன்மையு  
மாம் ; “பொடிகள் பூசுபவ தொண்டா கூடிபுலா காணையே” (செவ்வழி - திருந  
தலைப்பதி - 1) ; பின் செல்ல-விழாமல்கு என்று கூட்டுக ; திருவாரூர் (துறஞ்சி) அரசு  
கள பதிகம் பாக்க ; நான்விழ - நாட்கூற்றின் அமைப்பினைப் பின்பற்றிய விழா.  
நான் - புதிது ஆகிய ,—(3) செல்வம் - சுண்ணச் செழிப்பு என்ற பொருளில் வந்தது ;  
வில்லின் - வில்லினால் ; ஒல்க எய்து என்க ;—(4) பக்கம் - பக்கங்களில் கனறுகள்  
புடைத்தத தோன்றிப் பெருகும் ; தூங்குதல் - தொகுதல் ,—(6) மைம்மா நீலம்-  
மைம்மா - மிக்க கருமை குறித்தது , ஒப்புதல் - கடிதல் ;—(8) அநவி புடைதூழ -  
பல முகங்களானும் அருவிகள் எப்பக்கங்களினும் சூழ்ந்து ஓடி வீழ ; கூதன் மாரி  
நுண்ணுளி தூங்கும் - இது குற்றலத்தின் பருவச் சிறப்பு ; ஆனி - ஆடி மாதங்களின்  
சிறப்பு ; மீறை - தண்டனை ;—(9) குராமலரின் அருமப் பாம்பின் பல்போலக் கூரிய  
தாய் வளைந்து உட்டுளையுடையதாய் மெல்லிதாய் வெள்ளிதாய் உள்ள தன்மை குறித்  
தது ; மெய்யும் உருவுமபற்றி வந்த வுமம் ; “தம்புடை வாலெயிறு” (முருகு) ;  
தூவம்பாவை - உருவத்ததா குராமலருக்கு வழங்கும் பெயர். குராமலர் விரிந்த  
போது ஆடும் பாவைபோன்று காட்டும். “வைக லாயிரம் பாவையை வளர்ப்போம்  
...குரவே” (திருவாரூர் - முமணிக கோவை - 16) ;—(10) செவ்வழி - பண் ;  
“சிவந்த வண்டு வேறாய் வருவாரசிச் செவ்வழிநத பண்பாடு மிழை யுமே” (தேவா) ;  
அநந்தன் - அரிய (தப்பம்) தண்ணியுடையவன் ; அநதன்ன் என்பது போல ;  
—(11) கோடல் - வெண்காந்தன் ; கூம்புதல் - குவிதல். துறப்பு - இப்பதிகப்  
பாட்டுக்கள் குற்றலவள நகரின் இயற்கை வளத்தின் அழகை அருமைபடத்  
தன்மையனியில் வைத்துக் காட்டுவன. இப்பதிகம் குற்றல நகரைய் பற்றியது.  
நகரின் புறத்திருந்து அருளப்பட்டது போலும் ; “நன்னகா போலும்” (பதிகம்).  
திருமுதுகுன்றம் - திருவிடைமருதூர் முதலிய பதிகளின் பதிகங்களும், அவற்றைப்  
பற்றி ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டுமாறும் (2079 = 2311) காண்க.

## II குறும்பலா (குற்றலம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - காந்தாரம் - 2-ம் திதழறை

திருந்த மதிசூடித் தெண்ணீர் சடைக்காரது தேவி பாகம்  
பொருந்திப் பொருந்தாத வேடத்தாற காடுறைதல புரிந்த செல்வா  
இருந்த விடம்வினவி லேலலை கமழ்சோலை யினவண் டியாழ்செய  
குருந்த மண்காறுறு குன்றிடஞ்சூழ் தண்சாரற் குறுமப் லாவே. (1)

கொம்பாபூஞ் சோலைக் குறுமபலா மேவிய கொல்லேற தண்ணை  
கம்பா னடிபரவு நானமறையான ஞானசம் பந்தன சொன்ன  
இன்பாய பாட லிவைபததும் வல்லார் விரும்பிக் கேட்பாரா  
தம்பால தீவினைகள் போய்கலு நலவினைக் டளரா வனமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவாது இடம் குறுமடலாவே, இப்பதிகம் “குறுமபலா”  
பரம் உள்ள கோயிலைப் பற்றியது “இடம் போலும்” பதிகம்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு.—(1) பொருந்தாத - தேவிபாகத்தோடு பொருந்தாத;  
இன வண்டு - ஆண பெண் வண்டுகள், இனமாய் ஒதுதுப்பாடும் என்றலுமாம்; யாழ்  
செய்தல் - யாழ் இசைபோலப் பாடுதல்;—(2) நாட்பலவும் சேர்மதியம் - கயகோய  
முதிர்ந்த இறகுகும்லில் வருடவரை உள்ள நாட்கள் பலவும் கூடிய பருவத்துச் சந்தி  
ரன்; ஆட்பலவும் - ஆளாகக்கொள்ளும் பருவங்களும், அவ்வவா பருவங்களும்  
வெவ்வேறாதல் குறிப்பு, “ஆட்பா வவாகருளும் வண்ணமும்.....அளவிலை”  
(பாசரம்); மந்தி - பெண்குறங்கு, கடுவன் - ஆண்குறங்கு; மந்தி பலாக்களியைத்  
தோந்து போழ்ந்து சீளக்கூர் எடுத்துச் சுவைத்துக் கண்டு நல்லன்வறறைக் கடுவனுக்கு  
உண்ணத் தர அதனைக் கடுவன் உண்டு களித்திருக்கும் என இல்லறம் பற்றிய வாழ்க  
கைக் குறிப்புப்படக் கூறிய சுவையும் தன்மையுணர்ச்சி சுவையும் காண்க. “மந்தி கடுவ  
னுக் குணப்பற நாடி மலைப்பறம்” (தேவா); குறும்பலா என்ற தலமரத்தாற போந்த  
சிறப்பும் உடன கூறியபடி, இக்காட்சி இன்றம் காணவுள்ளது;—(4) கண்  
திறக்க - கணபோல மலர்;—(5) தலை - தலையாண்கண்; தலைகாண் மதியம் - பிறை -  
என்றகூட்டி யுரைத்தலுமாம், கதிர் விரிய - வளரந்து வர, அகம்பு - ஊறம்;—  
(6) கூற்று ஏர் சிதையக் கடிந்தார் - மாள உதைப்பினும் பிண உயிர் கொடுத்தலின் ஏர்  
சிதையக் கடிந்தார் என்றார்; ஏர் சிதைதலாவது முன் செலுத்திய “மடியா ஆணை”  
யாகிய வென்றி குறைதல்; தேன் - தேனவண்டுகள், வண்டுகள் இசை முரன்று  
பாட அதனைக் கேட்ட குயில்கள் தாமும் அவ்விசை பயிலின்றன பாடல் வல்லா  
றொருவன் பாடக் கேட்ட மறறோ இசைவல்லான் அதற்கு மூண்டபபட்டுத் தானும்  
பாடுதலை மேற்கொள்ளுதல் போன்ற இயல்புக் குறிப்பு, கேளா - கேட்டு,—(7)  
தொந்த - கொந்தாகிய; பிலயம் - ரீபபெருக்கு - பிரளயம் - என்றது பிலயம் என  
மருவியதுஎன்பர். மண் முழுவம் ஒங்கி - மண்ணிற் புடைததலால் முழுவம்போல  
மிகுஞ்ச் சத்தித்தது;—(8) காந்தமென நீறு அணிந்த - “சாரதமுந் திருமீ” (திரு  
விசைப - சாட்டிய - 2): கைவர் - சிவன், மந்தகத்தில் வெங்கைப்பூங்கொத்த  
ஏந்தி வணங்குதல் - கையில மலாகொண்டு வணங்கும் குறிப்பு; வெங்கை - இறை  
வழிபாட்டுக்குரிய மலாகளுள் ஒன்று; “கொலலை யினவேங்கைக் கொத்திறுத்த...  
கனிதேற” (சுற - எழுபது - 34);—(9) குரவம் முழுவல் செய்யும் - குராமலர்  
பூத்தல் பாவையா முறவல் செய்தலபோல இருப்பது எனத் தற்குறிப்பேற்ற அணி;

“ தனவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுன் டென்ற ” (1094) ; மல்லிகையும் கண் பகழும் மலர்ந்து-சண்பகமரகதில் மல்லிகை படர இரணமெ ஒருங்கே பூதது ; “குருகத மேறிக் கொடிவிடு மாதவி ” (தேவா) :—(10) முன்-பின் - காலம் குறித்தன ; கூறுண்டு ஏறுதல் - பலபடப் பிதற்றி மீக்கூர்ந்து ஆரவாரித்தல் ; காடி - புளித்த கஞ்சி ; நோடுதல் - உண்ணுதல் ; நீடுயீ...டுசீயீய - “ மந்தி, கானமுத வேயின கண்ணேறித-தானந், கிருததயரக கைகீட்டும் ” (சுந - எழு - 68) ; கைமறித்தல் - கைகொட்டி மகிழ்தல்.

தலவிசேடம் :—திருத்தூற்றலம் - பாண்டி நாட்டுப் பாடல்பெற்ற பதிகளுள் பதினமூன்றாவது தலம் ; இவருக் கூத்தர் கோயில் என்றது அழகிய பழங்கோயில் ; இது தேவார திருவாசகப் பாடல்பெற்ற கோயில். குறும்பலா என்ற கோயில் அருவியினை அடுத்து வடக்கரையில் உள்ளது. அங்கு உள்ள தலமரம் குறும்பலா வாதலின் இக்கோயில் இப்பெயர் பெற்றது. பலாவின பெயர் அது உள்ள ஆலயத் துக்கு வந்தது. குறும்பலா எனப்பது பலாவின ஒருவகை. கூத்தர் கோயில் குறும்பலாவின வடக்கில க்கரத்தினுள் சித்திர சபைக்குப் போகும் வழியில் உள்ளது ; “ குற்றலத் தமாநதுறையுங் கூத்தாவுள் குரைகழற்கே ” (திருவா-திருப் புலம்பல்), “உயரகொண்டு போம்பொழுது, குற்றலத்தறை கூத்தனல் லானமக் குற்ற ராராளரோ ?” (திருவநகமாலை) ; “ குற்றலத் தமாநதுறையுங் கூத்தன் கண்டாய ” (தாண் - கோடிகா - 5) முதலிய திருவாக்குக்கள் இத்திருக்கோயிலைப் பற்றியன ; ஐம்பெருமன்றங்களுள் சித்திர சபை இதனைச் சோந்தது ; இக்கோயில் பழதுபட்டிக் கவனிப்பாரினி இருத்தலும், குற்றலம் செல்வோரும், அன்பாக பலரும் இதனை யறியாமலே யிருத்தலும் வருந்தத் தக்கது. இப் பழந்திருக்கோயிலே இயன்ற அளவு திருப்பணி செய்து புதுக்கி அதன் பழமையை வெளிப்படுத்திப் பலரும் வழிபடுமபடி வைப்பது பெரும் புண்ணியமாகும் ; குறும்பலாக கோயில் திருமுற்றம் என்னும் பெய ருடைய வைணவத் தலமாயிருந்தது, அவ்வைணவாசன தமமை அவ்வூரினுள் அணுக வும் ஓட்டாது தடுத்தச் சிவநிந்தையும் சிவனடியார் கிந்தையும் செய்து வலிசெய் தமையால், அகத்திய முனிவா அவாசனது அகநதையை அழிக்கும் பொருட்டு வைணவ அடியார் வேடத்துடன் சென்று கோயிலினுள் விஷணுமூர்த்தி வடிவின் சிரத்தினமேற் கைவைத்துச் சிவலிங்க வடிவாக்கினா என்பதைக் கந்தபுராணம் திருக்குற்றலப் படலத் துக் காண்க. அதுமுதல் அக்கோயில் சிவாலயமாகியது எனப். (1) கூத்தர் கோயில் - சுவாமி - கூத்தர் ; அம்மை - சிவகாமியம்மை ; சபை - சித்திர சபை ; தீர்த்தம் - சித்திரா நீர் ; பதிகம் - 2, குறும்பலா - சுவாமி - குறும்பலா நாதர், அம்மை - குழல்வாய் மொழியம்மை : மரம் - குறும்பலா ; பதிகம் 1

இத்தலம் தென்காசிச் சந்திப்பு கிணையத்தினின்றும் மேற்கே செவ்விய கற்சாலை வழி மூன்று நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது ; வண்டி வசதிகளும் உணவு-உறையுள் வசதிகளும் உண்டு. இந்நாள் நாகரிக மக்கள் வேனிலை விளையாட்டாய் உலக இன்பங் கள் பற்றி வீணே கழிக்கும் வேனில் விடுமுறைக் கொண்டாட்ட இடமாகப் பெரும் பா லும் இதனை அறிந்து கொண்டாவோ.

2785. புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப்

புரிசடையார் திருப்பதிகள் பிறவுஞ் சென்று

நண்ணியினி தமர்ந்தங்கு நயந்து பாடி,

நற்றொண்ட ருடனும் போற்றிச் செல்வார்,

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கக்கள

விண்ணவரைச் செற்றுகந்தா னிலங்கை செற்ற  
மிக்கபெருமி பாதகத்தை நீக்க வேண்டித்  
திண்ணியபொற் சிலைத்தடக்கை யிராமன் செய்த  
திருவிரா மேச்சுரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார். அ-அள

(இ - ள்) புண்ணியனா...போற்றி - புண்ணியராகிய சிவபெருமானது திருநெல்  
வேலியினை வணங்கித் துதித்தது; புரிசடையாரா...பாடி - முழக்கிய சடையினை  
புடைய இறைவரது திருப்பதிகள் பலவற்றையும் சென்று பொருந்தி, விரும்பி எழுந்  
தருளி அகங்காரம் விரும்பிப் பாடி; நற்கொண்டருடன...செல்வாரா - நல்ல திருந்  
தொண்டர்களுடனே நாளும் துதித்துச் செல்வாராகிய பிள்ளையாரா; விண்ணவ  
ரை...சேர்ந்தாரா - தேவர்களை அழித்தது மகிழ்ந்தானாகிய இராவணனது இலங்கையினை  
அழித்த மிகுதியாகிய பெரும் பாதகத்தினைப் போக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு வலிய  
அழகிய வில்லை எந்திய பெரிய கையினையுடைய இராமன் தாபித்த திருவிராமேச  
சுரத்தைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.

(வி - ளை) புண்ணியனார் - புண்ணியர்களுக்கெல்லாம் இலக்காயுள்ளவாரா; சிவ  
பெருமானார்; “புண்ணியா வுன்னடிக்கே” (தேவா); அவனடியாராகவும் சிவபுண்ணிய  
மேலீடானால் சிவத்தன்மை பெறுதலால் புண்ணியர் எனப்பெறுவார் “புண்ணியப்  
பொருளாயுள்ள பொருவிலகி ருருவி னுரை” (666) என்று கண்ணப்பரையும், “புண்  
ணியக்கன தனையவாதாம்” (1959) என்று ஆளுடைய பிள்ளையாரையும் கூறியிருக்கிற  
பும, “புண்ணியா போற்றிசைப்ப” (திருவிசைப்) என்றமையும், பிறவும் பார்க்க.

இலங்கை செற்ற மிக்க பெரும்பாதகம் - “பெரும்பாதகம்” - 1671-ல்  
உரைத்தவை பார்க்க. இராவணனை வதைத்த ஒன்றான் வந்ததன்றி, இலங்கை முழுது  
மழித்தமையால் மிக்க பெருமபாதக மாயிற்று என்பது.

நீக்கவேண்டி - இராமன் செய்த திருவிராமேச்சுரம் - நீக்க - நீக்கக்கொள்ள,   
இறைவா நீக்குதற்காக வேண்டி என்றலுமாம்.

வேண்டி - வேண்டிக்கொண்டு, இராமனால்தான் திருநெல்வேலி சிவபெருமானை  
இராமேசுரம் எனப்படும் என்பார் இராமன் செய்த இராமேசுரம் என்று சொற்  
பொருள் விரித்தோதினார். சண்டம், முன்னரும் (1673) இத்தகைய மயிற் கூறியது  
பிள்ளையார் இரண்டு பதிகங்களினும், அரசுகளது திருநெல்வேலியும் இச்செய்தி பற்றி  
யே அறிவுறுத்தப்பட்டமையை வற்புறுத்தி எடுத்தக்காட்டும் பொருட்டு.

திண்ணிய பொற்சிலை - சிவனது வில்லாதலின் திண்ணிய என்றது. பொற்சிலை -  
அழகு; பொற்சிலை - சிவனேந்திய மேருப் போன்றதென்ற குறிப்புடனும் கிள்  
மது. 887

திருநெல்வேலி

திருச்சிறம்பலம்

பண் - சாதாரண - 3-ம் தீர்மானம்

மருந்தவை மந்திர மறுமனை நெறியவை மறுமெல்லாம்

அருளுதயா கெடுமவா நாமமே சிந்தைசெய நன்னெஞ்சமே

பொருளுதனை புறவின்றி கொண்பைபொன் சொரிந்த துன்புறுப்பூ

செருகதிசெம் பொன்மலா திருநெல்வேலி யுறை செல்வாதாமே (1)

பெருந்தன்மா மலாயிசை யயனவ ன்னையவா பேணுகலவித

திருநதமா மறையவா திருநெல்வேலி யுறை செல்வாதாமே

பொருந்தூர்த் தடமல்கு புகலியுண் ஞானசம் பத்தன்சொன்ன  
அருந்தமிழ் மாலைகள் பாடியா டககெடு மருவினையே.

(11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிக்கீ துறிப்பு :—நன்னெஞ்சமே! திருநெல்வேலியுறை செல்வா தாமேயாகிய அவரது நாமங்களே சிந்தை செய் ; அவையே மருந்தும் மறுமை நன்னெறியுமாவன ; அவா எனறுமோ ரியல்பினர் என நினைவரியவர் ; ஆடல் பேணி (பேணுபவா) என்றினை முதலாயின தன்மைகளையுடையவர்.

பதிகப் பாட்டுக் துறிப்பு :—(1) அவை - முன்னறிசுட்டு ; அவன் என்று மறை களாம் சுட்டப்பட்ட இறைவரது நாமங்களாகிய அவை. அவையே மருந்தும் மறுமை நன்னெறியுமாவன ; அவற்றைச் சிந்தை செய்தால் அருந்தியர் கெடும் ; “ மருந்த வேண்டில் லிவை மந்திரமுகள்ளிவை.....வேடங்களை ” (தேவா) ; நாமம் - நாமங் கன் ; பாலபகா அஃறிணை. பொன்மலர் - பொன்போல மலர்கின்ற ; செருந்திப் பூவின் கிழம் குறித்தது. கொணரை பொன் சொரியச் செருந்தி செம்பொன் மலா கின்ற ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமான கொடை தருவனபோல என்ற குறிப்பும் காண்க ; செல்வர் - இறைவா - அழிவுபடாத முத்திச்செல்வ முடையவா. ஐசுவரியம் என்பு ; —(2) ஓர் இயல்பினர் - இன்ன இயல்புடையவர் ; சோடிச்சீயர் - இழிந்த பெண்கள் ; புராண வரலாற்றறி, ஆணவப் பிணிப்புடைய ஆன்மாக்களைக் குறிப்பிற கூறியது மாம் ; கேதகை - தாழை ;—(3) கலவுதல் - சூழ வைத்தல் ; கிறி - மாயம் ;— (4) பேணி - பெயா ; பேணுபவா ; இகரம் உடைப்பொருள் விசுதி ; விடையேறி, பிறைகுடி என்பனபோல் ; கொடிகள் மதியம் நீண்டி-என்பது மாடங்களின் உயர்ச்சி குறித்தது ;—(5) ஆனில் நல் ஐந்து - பஞ்சகவ்வியம் எனபா ;—(6) வேடிநடு தலையி னர் - படுதலையினை எதிரியவர் ; வேடித்தல் - சுடலையில் தீயால் பிளத்தல் ; வேனல்- சிவமுடைய ;—(7) வெள்வியைச் சாடிய சதுரநாள் - தககன் வேளவியைச் சமகரித்த வா வீரபத்திரக கடவுள் ; அவா செயல் அவரை அளித்தது ஏவிய சிவபெருமானது வீரங்களுள் ஒன்றாகக் கூறுதல் மாபு ; சதுரம் - வலலமை, கதிர்கோள்...புரவின் - கதிர் - ஞானஒளி ; செய்மை - சிவநெறி ; புதுதல் - உண்ணின்று அருளுதலும், புரிவு - இடைவீடாது அருளுதலும் குறித்தன , திக்கெலாம் புகழும் திருநெல் வேலி - நகரச்சிறப்பும் பெருமையும் குறித்தது ;—(8) சீந்துபூந்துறை - நதித்தறைச் சிறப்புப் பெயா ; இன்றும் உழங்குவது ;—(9) சங்கம் - கூட்டம் ; திங்கன் நாள் விழ - மாதந்தோறு கிகழும் பருவ விழாக்கள் ; இவற்றின் சிறப்புகள் இன்றும் கிகழ வன ;—(10) கவர் - பின்பு ; கவநு கொடி - கொடிகள் இருபினவாய் அமைந்த உரு ; தீவர் - ஒளி ;—(11) மாமறையவர் - இந்நகரின் மறையவரின் சிறப்பு. 9-வது பாட்டும் பார்க்க. அந்நாளின் சிறப்பு ; நீர்த்தடம் - நீர்ச் சிறப்பு ; இன்றும் காணவுள்ளது.

தலவிசேடம் :—திருநெல்வேலி - பாண்டி நாட்டில் தேவாரப் பாடல்பெற்ற பதிகஞன் பதினாண்டுவது தலம். வேதசுருமா என்ற அன்பர் இறைவரது திருவழுதக் காகக் கட்டியிருந்த நெல்லை வெள்ளக் கொள்ளாதபடி வேலியிட்டபடி இறைவா காத தமையால் இப்பெயர் பெற்றது ; ‘நெல்லுக்கு வேலியிட்ட நெல்லையப்பா’ என்று வழங் குவர். மூங்கிலடியில் இறைவர் முனைத்த வெளிப்பட்ட காரணத்தால் இது வேணு உணம் எனவும் பெயாபெறும் ; திருமால், பிரமதேவர், அகத்திய முனிவர் வழிபட்ட தலம் ; தாருக வனத்தாக்கு இறைவர் பிச்சைக்குச் சென்றருளிய வரலாறு இவரு

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கககக**

கிழந்ததென்பர். பதிகம் 2-வது பாட்டில் இகருறிப்புப் போற்றப்படுகின்றது காண்க. பிட்சாடணர் திருவுருவம் முதற்சுறில் தாபித்த வழிபடப்பெறுகின்றது; ஐம்பெருஞ் சபைகளுள் இது தாமிரகபை; சுவாமி - நெல்லையப்பர் - வேணுநாதர்; இரண்டும் தனிச் சந்திதிகள்; நெல்லையப்பா காப்பகிருகத்தினி அடுத்த அரங்கநாதர் வழிபட்டுப் பன்னிகொண்டெழுந்தருளியுள்ளார். அம்மையார்-காந்திமதியம்மை; தீர்த்தம் - தாமிரவதனி; துறை - சீந்துபூந்துறை; சிந்திய எலும்புகள் பூக்களாயின என்பது வரலாறு; சுவாமியம்மை யாலயங்கள் மிகப் பெரியனவாய் அழகிய அமைப்புடைய தனிக் கோயில்கள்; பதிகம் - 1.

திருநெல்வேலி சந்திப்பு நிலையத்தினின்றும் மேற்கே கறகாவழி இக்கோயில் 1½ நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது; நகரத்தினிடையே இருப்புப்பாதை செல்கின்றது. கோயிலுக்கு அணிமையில் மேல்புறம் திருநெல்வேலி டவுன் நிலையம் ½ நாழிகையளவில் உள்ளது.

தீநீர்ப்பதிகள் பிறவும் - இவை திருப்புடைமருதூர் (திருப்பிடலூர்), திரு அகத்திச்சுரம், திருச்சுழியல், திருவுத்தரகோசமங்கை முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

2786. செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயி னண்ணித

திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்த தென்ன னேனும்

மங்கையாக்கு நாயகியா தாமு மெய்மமை

மருகிரியா ருஞ்சூழ மணிரீள் வாயில்

பொங்கியெழும் விருப்பின லுடனே புக்குப்

புடைவலங்கொண் டுள்ளனைவா போற்றி செய்து

பங்கயச்செங் கைகுவித்துப் பணிந்து நின்று

பாடினார் மன்னவனும் பரவி யேத்த.

அஅஅ

(இ - ள்) செங்கண்...நண்ணி - சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் (இராமாவதாரத்தில்) தாபித்த வழிபட்ட திருக்கோயிலைச் சேர்த்து, திருமுன்பு ..அண்ணவா - அதன் திருமுன்பு வீழ்ந்த எழுந்த அரசனேனும் மகுகையாக்கரசியாரும் உண்மை ஒழுக்கத்தன் கிறகும் மருகிரியாராய் குலச்சிறையாரும் தம்மைப் பின்பற்றி ருமுந்த வர; உடன் - அவர்களுடனே அழகிய நீண்ட திருவாயிலிலுள்ள மேனமேல் எழும் விருப்பத்தினுலே புகுந்து உட்பகத்தில் வலமாக வந்து உள்ளே அண்ணவாராகி, மன்னவனும் பரவி ஏத்த - அரசனும் துதித்துப் போற்ற, போற்றி செய்து ..பாடினார் - துதி செய்து தாமரைபோன்ற கைகளைக் கூப்பி வணங்கி நின்று பாடியருளினார்.

(வி - ரு) மரல் - திருமால் இராமரூப வந்த அவதாரம் குறித்தது

வழிபட்ட - “மகிவினான் மால்செய கோயில்” (தேவா - அரசுகள்); வழிபடுதல் - தாபித்துப் பூசுதல் எனப் பொருளில் வந்தது. “இராமன் செய்த” என மூன் பாட்டிற் கூறியது காண்க

முன்பு - திருக்கோயிலின் திருமுன்னா.

தென்னனேனும் - சிறப்புப்பற்றி வேறுபிரித்தது கூறினார்.

மெய்மமை - உண்மை ஒழுக்கம் வெளி.

உடனே - அரசன் - தேவியா - மருகிரியா இவர்களுடனே.

மன்னவனும் பரவி எத்த - இராமன் பெரும்பாத்தகத்தை தீர்த்ததபோல, மன்னவன் தான் செய்த பெரும்பாத்தகமாயி அமண சார்புபற்றிச் செய்த விவாபாரதம்



களினினதும் காக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் பரவி வந்த என்ற குறிப்புப்பெற  
 ஈண்டு மன்னவன் பரவியதைத் தனி எடுத்து விதந்த கூறினார்.

பணிந்து போற்றி— என்பதும் பாடம்.

888

## I திருவிராமேச்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - காந்தார பஞ்சமம் - 3-ம் தீநழுவை

அலைவளா தண்மதி யோடய லேயடக் கியுமை  
 முலைவளர் பாக முயநகவல் லமுதல் வண்முனி  
 இலைவளா தாழைகள் விடமுகா னவிரா மேச்சுரம்  
 தலைவளா கோலநன மாலையன் னுனிநக தாட்சியே. (1)

பகலவன மீதியுந காமைக்கரத் தபதி யோன்றனை  
 இகலழி விததவ னேத்தகோ யிலிரா மேச்சுரம்  
 புகலியுண் ஞானசம பந்தன்சொன னதமிழ் புகழியால்  
 அசலிட மெனகுசின் தேத்தவல் லாககிலலை யல்லவே (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இராவண்ணரை சென்ற இலங்கையை அழித்த பழி போக  
 இராமன் தாபித்து வாய்ப்பட்ட கோயில திருவிராமேச்சுரத்தில் இறைவா விளக்க ஆட்சி  
 புரிந்து ஞானமு நனபொருளுமாகி நின்று அருள் புரிகின்றார்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) முனி - உமை முலைவளா பாக முயநகவல்ல  
 முதல்வளுகியும் முனிவளுவான என்க. இலைவளர் - செறிந்து நீண்ட இலைகள்  
 நிறைந்த, தாழைகள் விடமு - தாழை - நெய்தனிலக கருப்பொருள், இவரு மிக்  
 கிருத்தல குறிப்பு. தலைவளர் - மலை - “தலைக்குத் தலைமலை யணிந்ததெனனே”  
 (நமசி), “தலைமலை தலைக்கணிந்து” (அரசு): தலை - வீரதாரது தலைகள் :  
 வளர் - தமது தலைக்கு அத்தலைகளை மாலையாக என இரட்டுற மொழிந்துகொள்ள வளர்  
 என்றார்; ஆட்சி - ஆட்சி-அரசு-புரியுவிடம், இராமநாதர் என்ற பெயராகுறிப்பு;  
 —(2) தேவர் - இராமனது மனைவியாகிய சீதை; தசமாழகன் - இராவணன்;  
 பொன்னுவித்த பார் - “மிக் பெரும்பாதகம்” (2785) என்றவிடத் துரைத்தவை  
 பாகக; ஏ இய்யும் சிலை அண்ணல் - இராமன் ஏ - அம்பு; இவரு அகத்தியா  
 தந்த பாசபகத்தை குறித்தது; சிலை - வில; —(3) வைதேகி - சீதை; மாயை - மாய  
 மாணைக காட்டி வருசுதிதக கவாந்த வாஞ்சனை. காண் - தசரதன் ஏவியபடி இராமன்  
 வசித்திருந்த காடு; காராக்கன் - இராவணன்; ஈனம்லாப் புகழ் அண்ணல் -  
 இராமன். இராமனது நற்குணத்தின் சிறப்புக் கூறியபடி, இராவண வதமானது  
 பழியைத் தரினும் வேறு இழிவற்ற செயலும் புகழ்முற்றதுமாம் என்ற குறிப்பும்  
 காண்க; ஞானம் - சரியையாதி நனனெறி நானகணு முத்திக்கேதுவாய் இறுதியில்  
 உள்ளது. “னனெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டியவலது மேட்சத்தைக் கொடா  
 வாகலான” (சிவஞானபோதம்); நன்பொருளும் என உம்மை விரிக்க. நன்பொருள்-  
 வீடுபேறு; நன்மை - நலம் தரும் இடம்;—(4) உரை - மேலோர் சொல்; வேத  
 நீதியாகிய உரை என்றலும் ஆம். உரை - வேட்கையான் - இராவணனுடைய; ஆற  
 னுருபு தொக்கது; வேட்கையான் - தோள் என்ற கூட்டுக; வில்லி - விலையுடை  
 யவன்; இராமன். விரை மறவும் - இராமேச்சுரம் என்க. விரையாவது சிவமணம்;  
 —(5) ஊறு - உடைதல்; உடை - உடைய; ஈறுகுறைத்த பெயரெச்சம், பட்ட;

**சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௨௧**

விறு - பழிப்பு; ஆணவச் செருக்கு பேறு - உடைபான் - இடமாகப்பெற்ற வினா குபவன். பேறு - வீடுபேறு என்றலுமாம்;—(6) அணை - வடி என்ற உட்கு; இணையிலி - சிவபெருமான், “தனக்குவமை யில்லாதான்” (குறள்); “ஒன் றென்ப தொன்றேகாண ஒன்றே பதி” (போதம்); என்றும் - இராமன் கோயில் செய்ய முன்பும், செயத அன்றம், பின்னா இன்றம் என்க. “பண்டு மின்ற மென தம்” (திருவிசைப்பா); துணையிலி - தமக்குத் துணையாக வேறொருவரையும் இல லாதவர்; முழுமுதல்வா; பேராற்றல் முதலிய எண்குணங்களுடைமை குறிப்பு;— (7) சனி...திங்கள் - கோள்கள் ஒன்பதும்; சனி...செய்துகூர்நான் - இராவணன் கோள்களைத் தன் திசைசுவழி நிறகப் பணிதது வலகொண்ட வரலாற்றைக் குறிப்பு, முனிவது செய்து - சினைதது, நீயான - தீயனவாக; அண்ணல் - இராமன்,— (8-9) பெரு...ஏந்தினான் - பெருவரை - கயிலைத் திருமலை; அன்று எடுத்தேந்தி னான் - இராவணன்; சாய் - புகழ்; உத்தம முன வரத்தான் பெற்ற பெருவலியின னைத் திக்கெலாம் வென்று போந்த புகழ், கேட. அருவரையாலடீர்த்து - அப்புகழ் கெடும்படி அந்த மலையின் கீழேபட்டு நகங்கி அழுமபடி வருத்தி; அன்று டீல்கி - அடர்த்த அப்போதே அவன் பாடலகேட்டிரங்கி வாறும் நாளும் கொடுத்தது; ஒருவ னுமே பலவாகி நீன்றது - ஆகுதல் - தனது சத்தியாஸி மாயையைய விரித்த அதனால் உலகம் படைத்தது அசு சத்தியை மீளத் தனக்குள் ஒங்குதல்; உலகப்பொருள் எல்லா வற்றினும் அவையேயாகிக் கலந்தது என்றலுமாம். இகற்கு இறைவனே உயிராகறும் உலகமுமாகிறான் என்று புறச்சமயிகள் கொள்ளும் பொருள் அடாது, “நிலனீர்... எண்வகையாய்ப் புணராதது கின்றான்”; “உல கேழுனைத் திசை பத்தெனத் தானொருவ னுமே, பலவாகி கின்றவா தோணுகை மாடாமோ” (15) (திருவா),—(10) மெய் யில் - உண்மையில்லாத; உடம்பில் என்றலுமாம். பற்று விட்டு - ஏந்தி என்க,— (11) பகலவன் - ஞாயிறு; பகலவன்...பதிமோன் - சூரியன் கடுமபகலாயத் தன் நகரத்தின்மீது செல்லாது இராவணன் வலகொண்ட வரலாற்றைக் குறிப்பு பதி யோனையும் என்று சிறப்புமமை தொக்கது. இகல் - போரிடல்; புந்தியால்..... ஏந்த - கிளைந்து எங்கெனுந்ருகது அதிப்பினும் இராமேசகரம் கொண்டு வழிபட்ட பயனற்றும் என்பது. அல்லல் - பழிபாவம், பிறவியுமாம் இப்பங்குகளுள் இராமன் கதையின் பல பகுதிகளும் பேசப்பட்டு அரசரிதேவனை உண்மையினை உறுதிப்படுத்து கின்றன; அரசுகள் பதிகமும காண்க.

**தலவிசேடம்:—**திருவிடாமேசூரம் - பாண்டிநாட்டுப் பாடலபெற்ற தலங்க ளுள் எட்டாவது தலம். இராவணனைக் கொன்று இலங்கையினையும் அரசுகளையும் அழித்த மிக்க பெருமபாதகம் நீங்கும்பொருட்டு இராமனொரு குறித்து வழிபட்ட பெற றமையால் இப்பெயர் பெற்றது; இராம சரித்திரப் பகுதிகளும் அப்பழி மீர்க இராமன் இவ்ருசு சிவலிங்கநதாபித்து வழிபட்டமையும் தேவாரப் பதிகங்களுட் காணப் பெறும். தாபித்தநகராகச் சிவலிங்கம் கொண்டுவரக் காசிக்ருசு சென்ற அனுமான் குறித்த கோரத்தினுள் வரத் தாமதித்தமையால் சீதைமமை மணலாற் குவித்த இலிங்கத்தை இராமன் தாபித்துப் பூசிக்கின்றான் இவ்வே இராமநாதர் என வழங்கப்படும் மூர்தி யாவர். அதன்பின் அனுமன் கொணர்ந்த இலிங்கத்தை மூலமூர்த்திக்கு வடபுறம் தாபித்து விசுவலிங்கம் எனப் பெயரிட்டு அனுமன் வருந்தாமம் அவருக்கு முதற்பூசை விசும்படி நியமுமே இராமனொரு செய்யப்பட்டது எனப். இப்பதி சோதிலிங்கத் தலம் 12 - ல் ஒன்று; வீட்டுணுமூர்தி தமமைப் பிரிந்தது, குணநிதி என்னும் பெய ருடைய பாண்டியனிடம் வளராத இலக்குமியை மறையவராய் வந்த மணந்த இவ்ருச்

சேதுமாதவர் என்ற பெயருடன் எழுந்தருளியுள்ளார். அவரை வழிபடாதார் இராம லிங்கரது வழிபாட்டின் பயன் பெறார் என்பது சேது புராணம்; இப்பதியில் உள்ள எண்ணிறந்த தீர்த்தங்களின் வரலாறும் பெருமையும் பற்றிச் சேது புராணம் பார்க்க; இராமனை வதந்தினை பொருட்டு இராமன் அணைக்கட்டி இலங்கையை அடைந்த இட மாதலின் இது சேதுக்கரை என வழங்கப்படும்; சேது - செய்கரை; சேதுவில் இராமனது தனுவினை நுனியாற தீர்த்த தீர்த்தம் காணப்பட்டமையால் இது “தனுக் கோடி” என்ற வழங்கப்படும் (தனு - வில்); சேது - கடற்கரைத் தீர்த்தம். நகரின் வடபுறம் கந்தமாதன் மலை உள்ளது. அதில் இராமனது பாதம் தீட்டப்பட்டு விளங்கு கின்றது; “ஆயன் தமர ரழியா வகைசெய்தா, யாயன் தமர ரழியாமை - யாயன், நிருத்தினுன் செநகண் விடைபூவான மேனி, திருத்தினுன் சேதுக் கரை” (48) என்ற 11-ம் திருமுறை - பரணர் அருளிய சிவபெருமான நிருவந்தாதியும் காணத் தக் கது. இராமன் கதை மச்சம் - கூாமம் முதலிய மகாபுராணங்களினும் பேசப்படும். சுவாமி - இராமநாதர்; அம்மை - மலைவளர் காதலி; பிள்ளையாரது பழம்பஞ்சுரப் பதிகம் - 3 பார்க்க; (பர்வதவாததனி என்பது வடமொழி); தீர்த்தம்-அக்கினிதீர்த்தம்- இராமதீர்த்தம் - இலட்சுமணதீர்த்தம் - தனுக்கோடி முதலியனவாய் எண்ணிறந்தன; பதிகம் 3.

இதற்கு இராமேச்சுவரம் என்ற இருப்புப்பாதை நிலையம், நகரின் உள்ளே அமைந் டுள்ளது. நிலையத்தினின்றும் கடற்கரையில் 1 நாயிகை யளவில் கோயில் உள்ளது.

2787 சேதுவின்கட் செங்கண்மால் பூசை செய்த

சிவபெருமான் தனைப்பாடிப் பணிந்து போந்து,

காதலுட னன்ககரி வினிது மேவிக்

கண்ணுதலான் நிருத்தொண்ட ரானுக் கெல்லாங்

கோதில்புகழ்ப் பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க்

குலச்சிறையார் குறைவறுத்துப் போற்றிச் செல்ல

நாதர்தமை நாடோறும் வணங்கி யேத்தி

நளிர்வேலைக் கரையினயந் திருந்தா ரன்றே.

அஅக

(இ - ள்) சேதுவின்கண்...போந்து-சேதுவினிடைமாகச், சிவநத கண்களையுடைய திருமால் பூசுதத சிவபெருமானைப் பாடி வணங்கிப் புறம்போந்து; காதலுடன்... மேவி - விருப்பத்துடனே அத்திருநகரின் கண் இனிதாக அமர்ந்தெழுந்தருளியிருந்து; கண்ணுதலான்..போற்றிச் செல்ல - முதலிறகண்ணுடைய சிவபெருமானது திருத் தொண்ட ரானாகளுக்கெல்லாம் குறமதமற புகழினைபுடைய பாண்டிமா தேவியா ராகிய மனகையர்க்காசியமமையாரும் உண்மைநெறி நிற்கும் குலச்சிறை நாயனரும் குறைவின் றி வேண்டுவன எல்லாம் அளித்துப் பாதகாததது துதித்துவா; நாதாதமை ...வந்தி - இராமநாதராகிய இறைவரை நாடோறும் வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு; நளிர்...அன்றே - நுளிந்த கடற்கரை நகரின் கண் விருப்புடன் (பிள்ளையார்) அப் பொழுது எழுந்தருளியிருந்தனா.

(வி - ரு) சேது - அணையினை உடைய காரணமாக இராமேச்சுவரத்துக்கு வழங் கும் பெயர். சேது - சேதுக்கரை என்றலுமாம். “செநகண்மால் சிலைபிடித்துச் சேனையோடும் சேதுபத் தனுச்செய்து சென்று புக்கு” (தேவா).

காதலுடன்...அந்நகரில் இனிது மேவி, நளிர்வேலைக் கரையின் நயத்திருந்தார் என்றது - மால் பூசித்துப் பழிநீங்கிய பதியாதலால், மன்னவன் பொருட்டு அங்குச்

சில காட்கள் தவகியருளினர் எனபதாம்; தொண்டர்க்கு எல்லாம் பாண்டிமாதேவியார் - குலச்சிறையார் குறைவறுத்துப் போற்றிச் செல்லு என்ற குறிப்புமிது.

கோதில் புகழ் - எனபதுபற்றி முன் உரைக்கப்பட்டது; கடைப்பிடிக்க.

குறைவறுத்தல் - உலகியலில் வேண்டிய உணவு உணவுகள் முதலியன எல்லாம் குறைவின்றிப் பெறவிதது இனிதிருக்கச் செய்தல். பாண்டிமாதேவியார் - மாதேவியாராதலின் இவ்வறநெறியில் மன்னனைச் சாந்தோர்க்கு குறைவறுத்தல் அம்மையார் கடனாயிற்று; குலச்சிறையார் மந்திரியாராதலின் மன்னவன்புனை செய்தல் அவர் கடனாயிற்று.

திருத்தொண்டரானுக் கேல்லாம் - என்றது இவருக்கு குறைவறுத்துப் போற்றப்பட்டவர் சிலபெருமான் தொண்டர்களை என்ற நிலை குறிக்கப்பட்டது. இதுவே பதிபுண்ணியமாயும், இவருக்குப் பிள்ளையாருடன் சிறை தன்மைக்கு ஏற்றதாயும் உள்ளமையின் என்க. அரசன் கடமையாகிய ஏனைய உலகரைப் பாதுகாக்கும் பசுபுண்ணியமே குறைவின் இவ்வாறு தொண்டரானுக்கு என்று பிரித்துக் கூறினார். ஆனால் - பிள்ளையாரது திருவருளால் அநாட்டிற் றையவ பெருக நீரிட்டுத் தொண்டராயினாரும் அடங்க என்ற குறிப்பும்தருவது. “ பரமனடியா ரானுக் கெல்லா மெய்தி புண்கவென ” (1524) என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க.

நரிவேலைக்கரை - கடற்காற்றுக்கு குளிரவீசும் கரை

நயந்திருந்தார் - மன்னவன்பொருட் டநகரின் விரும்பி எழுந்தருளியதன்றியும், ஈழநாட்டுத் தலைகளைப்பாடி அநாட்டினரையும் வழிப்படுத்தி உய்யச்செய்யும் கருனை நோக்கமும் காரணமாம் எனபது மேல்வரும் பாட்டின் குறிப்பாதல் காண்க. ஈழநாடும் பாண்டிநாடு போலவே புறச்சமயிகளாகிய புத்தா சாபினால் அலைபுண்டு வருங்கியமை திருவாதவூரடிகள் வரலாற்றினாலும் அநாட்டிற் சரிதங்களுளும் அறியக்கிடத்தல்கருதுக.

889

## II திருவிராமேச்சுரம் (சேது)

திருச்சிறைமபலம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திரிதரு மாமணி நாக மாடத் திளைத்தொரு சீயமுலவாய்

நரிகுதிக கவெரி யேநதி யாடு நலமே தெரிநதுணாவா

எரிகுதிரா முதத மிலங்கு காண விராமேச சுரமேய

விரிகுதிரா வெண்பிறை சூடு சென்னி விமலா செய்யுஞ்செயலே. (1)

தேவியை வவ்விய தென்னி லகை யசையன் றிறவவாட்டி

வயியல் வெருசில யண்ண னண்ணு மிராமேச சுரத்தாரை

நாவியன ஞானசம் பந்த னல்ல மொழியா னவின்னேதேதம்

பாவியன மாலையல் லாரவா தமவின யாயின பற்றறுமே (11)

திருச்சிறைமபலம்

பதிக்க குறிப்பு:—இறைவா எல்லியல் எரியேநத்யாடும் நலமே தெரிநதுணாவார்கள், அஃது இராமேச்சுரமேயாரது அருட்செயல் என்று வழிபடுவா.

பதிக்க பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) கதிக்க - ஓசைசெய்ய, ஆடும் நலமே - உயிரகளை உடற்பணி நீங்கும் அருடகூத்தன் மனமையினையே, எரிகுதி முத்தம் இலங்கு கானல் - முதற்களை ஒளிவீசிக் கரை ஈரும் செய்தல்கானல், திருமறைக்காட்டி னின்றும் தொடரும் இக் கடற்கரையில் முதற்கு குளிகும் துறைகளுள்ளமை

குறிப்பு; 1529-ம் பாட்டும் ஆண்டுரைததையும் பார்க்க. “ துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகம்முஞ் சோதித் தொன்மயிலை ” (திருத்தொண்டத்தொகை - 8) என்று தொண்டைகாட்டுக் கடற்காணலைத் தமிழ்காவலா பெருமான காட்டியருளும் கருத்தும் இங்குவைத்துக் காண்க. விரிகதிர் - இனிக் கதிராவிரிய சினை பிறை;—(2) நெறி - பாட்டுடன் வீணை முதலியவற்றைத் தடவுதல், எறிகிளர்-வீசி மேலெறிந்து எழும்;—(3) மலைவளர் காலை - தல அம்மை பெயர் ; தாயுமானா பாடலில் இப்பெயர்ப்பற்றிய பருதி காண்க ; மயக்கா - உயிர்களைத் தமது மறைப்பாகிய திரோதானசத்தியுளகப் படுத்தி ; இலைவளர் - நீண்ட இலைகள் மிகவுமுடைய தாழையின் இயல்பு குறித்தது ; முன்பதிகம் (1) பார்க்க ; தலைவளர் கோலநன் மாலை - முன்பதிகம் (1) பார்க்க ;—(4) மாதனம் - பெருநதன்கள ; நேநேர் - தேசகடைய - ஒளியுடைய - எரி ; நேது - தேச ; ஏதமீலார் - ஏதங்களை சீக்கவேண்டிபவா. இலார் - இலையாக விரும்புவோர் ; போது - மலைப்பொழுது ;—(5) ஏலநறும் - ஏலம் - மணத்தின் பொதுமை குறித்தது ; ஏல - பொருந்த என்றலுமாம் ; இப்பொருளில் ஏலப் - பாடும் என்று கூட்டுக ;—(6) கணை - பிணை - பிணைத்த, தொடுத்த ; இணைபிணை - பிணை - மான் ; இணை - ஒத்த இரண்டு ; இணைமலர் - பொருந்திய மலர் ; அணைபிணை - சேரப் பணித்த ; கட்டிய ;—(7) நீர் - கறகை ; ஊர்னார் துஞ்சினர் சுககாரகாலம் ; “ கடுநல் யாமம் ” (திருவிசைப்பா) ;—(8) கண்ணவெண் ணீறுபூசி - பொறசண்ணமாக வெண்ணீற்றிறைப பூசி. “ சாந்தமென நீதணிந்த ” (தேவா) ; பொன் திகழ் - பொன்போல விளங்கும் ; பொன்னுடன் விளங்கும் என்றலுமாம் ; குன்று - கயிலை;—(9) கோவலன் - திருமால் ; மேவலன் - பொருந்த வல்லவன் ; சே - இடபம் ; வல - வல்லமையுடைய ;—(10) நட்புடை-சட்டிடை ; பிரட்டு - பொய் ; சீவரம் - தவருடை ; இன் - (சோலை) இனிய ; இன்-யாழ் என்று கூட்டியுரைப்பினுமமையும் ;—(11) தேவ - சிதை, ஏ இயல் வெந்திலை அண்ணல் - இராமன். முன்பதிகம் (2) பார்க்க.

குறிப்பு :—இப்பதிக முழுதும் ஏலவி எரியேந்திக் காடிடமாக ஆடும் திறம் போற்றப்பட்டமையும், அம்மை யுடன்பாடாக கூடிய யாடுகின்றமையும் கூறியருளிய குறிப்பினால் இஃது சேதுக கரையில் அருளப்பட்டசென்று கருத இடமுண்டி ; முன்பழிபோக்கிப் பின் னருளசெய்யும் குறிப்பும் கருதப்படும்.

2788. அநகரி லமர்த்தங்க ணினிது மேவி

யாழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கு மீழந தன்னின்  
மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்து செங்கண்  
மழவிடையார தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்  
சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்திற்  
நிருக்கேதிச் சாத்தண்ணல் செய்ய பாதம்  
உன்னிபிகப் பணிந்தேத்தி யன்ப ரோடு

முல்வாத கிழிபெற்றருவகை யுற்றார்.

அகூ0

(இ - ள்) அநகரில்...மேவி - அதற்குநகரில் விரும்பி எழுந்தருளி அவ்விடத்தில் இனிதாகப் பொருந்தியிருப்படியே ; ஆழி...பாடி - கடல் நாற்பக்கமும் சூழ்ந்து சத்திக்கும் தீவாகிய ஈழநாட்டில் நிலபெற்ற திருக்கோணமலையில் மகிழ்ந்து வீற்றிருத்தருளும் செங்கண்ணையுடைய இளமையாகிய இடபத்தினை உடைய இறைவரைத் துதித்த வணங்கிப் பாடியருளி ; சென்னி...ஏத்தி - உச்சியில் சந்திரனைச் சூழும்படி

**சேக்கிழார் 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௨௫**

உயர்ந்த மாடகளைபுடைய மாதோட்டத்தில் திருக்கேதீச்சரத்தில் எழுந்தருளிய இறைவாது செம்மையாகிய திருவடிகளை மிகவும் கிணைந்து பணிந்து அதிதது ; அன்பரோடும்...உற்றார் - இறைவர்பால் முன்னாள் உலவாக்கிழி பெற்ற பிள்ளையார் அன்பாக ஞானே கூடியிருந்து மகிழ்ச்சி பொருந்தினார்.

(வி - ரை) மேலி - மேலி அங்கிருந்தபடியே ஈழநாட்டுத் தலவக விரண்டினைபும வணங்கிப் பதிகம் பாடியருளினார் எனபார் மேலி என்றார். மேல உண்ணி என்றது மித.

ஆழி புடைதழிந் தொலிக்கும் ஈழம் - ஈழம் - ஈழநாடு, இப்போது இலங்கைத் தீவு எனப்படும்; தீவாதலின் ஆழிபுடை சூழ்ந்து ஒலிக்கும் என்றார். புடை - எல்லாப் பக்கங்களிலும் ; எப்புடையினும் என முற்றம்மை தொக்கது.

திருக்கோணமலை - திரிகோணமலை எனப்படும்.

மாதோட்டம் - கசரம் ; திருக்கேதீச்சரம் - கோயிலின் பெயர், மாதோட்டம் உளநாடும், கேதீச்சரம் கசரமும் ஆம் என்பாருமுண்டு, "மாதோட்ட நன்னகரன்... பாலாவியின் கரைமேல்...திருக்கேதீச்சரத்தான்" (மபி. தேவா).

அன்பரோடும் - உவகையுற்றீர் - "அன்பரோடு மரீஇ" (12 - குத் - போதம்) ; அன்பாருடன கூடியிருந்தல அணைந்தோர் தன்மை, அது முதலி யின்பத்தின் மிக்க இன்பத்தினைத் தருதல் குறிக்க உவகையுற்றீர் என்றார்.

உலவாத கீழ்பெற்றீர் - உலவாக்கிழி பெற்றாராகிய பிள்ளையார். பெற்றார்-வினைப் பெயர். உலவாத கீழ்பெற்ற வரலாறு திருவாழ்வுகூறையில் பிள்ளையார், சிவயாகத்தாக குத் தருதையாருக்காகப் பாடி 1000 பொன் கொண்டதாய் எடுக்க எடுக்கக் குறையாத பொற்கிழியை இறைவாபாற் பெற்றனா என்பதாம். முன் 2315 முதல் 2328 வரை உள்ள பாட்டுக்களில் விரித்துரைக்கப்பட்டது காண்க. உலவாக்கிழி பெற்றார்போன்று அன்பா கூட்டத்தை விருமயிடைந்து மகிழ்ந்தனா என்ற குறிப்பும் பெற கிணைத்து காண்க. உண்ணி - இவ்வாறே திருக்காளத்திமலையி் விருந்தபடியே வடக்கு நோக்கிப் பணிந்து வடநாட்டுப் பதிகளை நினைந்து பாடியருளுதலும் காண்க. வடக்கு நோக்கி மேலும் செல்லாமையின் காரணம் பின்(2921) உறைத்தல்காண்க ஈ னுமி இராமோகசுரத் திவிருந்தபடியே ஈழநாட்டுப் பதிகளிரண்டினையும் பாடியருளியது இடையே கடல் குறுக கிடும்ச் சூழ்ந்திருந்ததலால் கடலைக் கடந்து செல்லவோகாது என்ற மறைவிதி காரணமாக என்பது கருதப்படும். ஆழிபுடை தழிந்தொலிக்கும் ஈழம் என ஆசிரியர் அறிவித்ததும் இக்குறிப்பும் பெறுதற்கு.

890

**திருக்கோணமலை (திரிகோணமலை)**

திருச்சிறமப்பலம்

பண் - புறநீர்மை - 3-ம் திருமுறை

கிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு கீமலாரீ தனித்தரு மேனி  
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்து வடிவின் கொடியணி விடையார்  
கரைகெழு சந்தை காரகிற் பிளவு மளப்பருங் கணமணி வரனறிக்  
குரைகட லோத நித்திலங் கொழிக்குங் கோணமா மலையமார தாரே. (1)

குறமலி லாதார குரைகடல் சூழ்ந்து கோணமா மலையமார தாரைக்  
கற்றணா கேனவித் காழியா பெருமான கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்  
உற்றசெத் தமிழார் மாணியீ ரைத்து முறைப்பவா கேட்பவ ருயாந்தோர்  
கற்றமு மாகித் தொலவினை யடையார் தோன்றுவா வானிடைப் பொலிகதே. (11)

திருச்சிறமப்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—கிமலர் - மலைகளோர பாகமாப் புணர்ந்த வடிவின் - கொடியணிவிடையர் என்றிவ்வாறு பலவும் போற்றப்படும் இறைவா, கோயிலுஞ் சீனபுக கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை யமாந்தாரே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) நிரை - வரிசை ; அலம்பும் - இசைக்கும் ; சந்து-அகில்-மணி - குறிஞ்சிக் கருப்பொருள் ; மணி - கெய்தலினும் பெறப்படும் ; இறகு மலையும் கடலும் கலந்த நிலையாதல் குறிப்பு. நெய்தலுங் குறிஞ்சியும் மயங்கிய திணைமயக்கம். 1118 பாக்க. “குரைகடல் சூழ்ந்த கோணமாமலை” என்ற கருத டுடன் பதிகத்தின் மகுட மமைந்தபடியும் காண்க. இததலம் கடலினுள் ஏறி விளங் கும மலை. சந்து அகில் மணிவாணி என்றதனால் ஆறுகளால் அலைத்துக் கொணரப் பட்டன என்ற குறிப்பும் காண்க:—(2) கோடிநேனக் கதறும் குரைகடல் - இறகுக் கடல் அலைகள் மிகப்பெருகியவை ; பரந்த செலலும் வகையினமையால் கரையின கற்பாறையில் மோதி மிகச் சததிப்பன ; நீத்திலம் - கடல்படு பொருள் ; துடிநனை ... நேனையும் - முனனை நாளினும் இந்நாளிலும் பெரிய வாணிபத துறைமுகப் பட்டினமாதலால் வாணிபம் அரசியல் என்ற இருவகையாலும் குடிநெருக்கமுடைய பட்டினம் என்பது;—(3) பனித்த இளம்-கனித்த இளம்-என்றவை அகரங்கெட்டுப் பனித்த திளம் - கனித்திளம் என நினைந். கனிந்த என்றது எதுகை நோக்கிக் கனித்த என சினைது. துவர் - பவளம். மதில்மேல் - துனித்த என்று கூட்டுக. மதில் - திரிபுர வாணரது அரணுடைய நகர் ; மதில் அதனை யுடைய நகருக்கு வந்தது ; தனித்த .. ...நாகம் - மேருமலையாகிய வில்லினுக்கு ஞானசத் தொடுத்த ஆதிசேடனாகிய மாகாகம். வில்லார் - வில்லிநாயுடையார். துனித்தது - வளைந்த மாதநிரையேயனரிசு செயற படவிலலை என்பது குறிப்பு. மேருவைச் சிலையாக வளைந்த ஆக்கிக்கொண்ட வில்;—(4) படித்த - பழித்ததுபோல ; அவன்தேவீ - இரதி ; வேண்ட முன் கோடுத்த - முன் - அவன்முன்னாமட்டில் உருவாக , வரலாறு கந்தபுராணம் பார்க்க ; தாளம் - போன் - இப்பி - கடல்படு பொருள்கள் ;—(5) தாயினும் நல்ல - “பாணினை அட் டெ தாயினுஞ் சாலப் பரிந்த” (திருவா) ; போற்றிசைப்பார் வாயின் மனத்தும் ம்ருவீ - இவ்விடங்களில் வெளிப்படப் பொருந்தி ; நோயிலும் தொழிலால் பிணியு நீக்கி - போற்றிசைப்பார்க்கு வினையததால் அனுபவிக்க வரக்கடவனவாய நோய வந்தழியும் அததொழில் (போற்றும் தொழில்) உடையார்பால் அததன்பம் உறுத் தாத உடலுழாய்க் கழியும்படி நீக்கி ; நுழைந்த நூலினீ - அவ்வழியே அறிவு புகட் டும் மறைகளை அருள்பவா ; ஞாலம் கோயிலும் கணையும் கடலுடன் சூழ்ந்த - அத தீவும், அதனுட் கோயிலும் அதன் சீனையும் ஆக எல்லாவற்றையும் கடல் சூழ்ந்த என அதன் அமைப்புக் கூறியவாறு ; இவ்வாறு இப்பதிகத்துக் கூறிய இவையெல்லாம் பின்னையா இராமேச்சரத்தில் மேவீ எழுந்தருளியப்படியே தமது தெய்வ ஞானகண ணை கண்டு தொழுதருளியவாறு காண்க. கோயிலும் கணையும் கடலுடன் சூழ்ந்த - என்ற திருவாகின் வாய்மையின் பயன்போலும் இததிருக்கோயில் பிறகாலத்தப் புறச் சமயிகளாகிய கிறித்தவ இடச்சக்காரர்களால் அகழ்ந்த அழிக்கப்பட்ட கடலினுட் காணக்கிடக்கின்றது ; ஆயினும் இந்நாளில் அத திருக்கோயில் இருந்த இடத்திற்கே வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றமையும் கருதுக. “வாயினும் மனததும் மருவின ரகலா மாண்பும்” என்ற குறிப்பும் கருதுக. கணை - மலையாதலின் குறிஞ்சிக் குரிய கணை என்று கூறினா ; இததலத்தை அடுத்து வெந்நீர் ஊறறுச் சீனிகள் ஏழு இருத தல் இன்றும் காணப்பெறும் அகிசயங்களுள் ஒன்று ;—(6-7) திரிந்தாவண்ணம் - வரம்பு கடந்து செல்லாதபடி ; திரிந்தல் - மாறுபடுதல். அவற்ற - மாணிக்கு ; உதைத

சூத்தம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௨௭

திட்ட அக்கறையனுக்கு என்றலுமாம்; விரிந்துய்...போடில் - இப்பொழியுள்ளி  
னீட்டம் இன்றம் காண சிகழுவதாம்;—(8) எடுத்தவன் - கயிலையினைப் பெயாதது  
எடுக்க முயன்ற இராவணன்; ஆந்தம் - ஆபதம்; அன்பு. விரலால் இடிந்தவர் -  
என்க. இடிந்தல் - ஆதரவழித்தல்;—(9) அநுவாது - வெறுக்காமல்; (10) துன்று  
மோண்...உலவும் - முன் 6-7 பாட்டுகளைப் பாக்க.

தல விசேடம்:—திருக்கோணமலை - ஈழநாட்டுத் தலம். இது “திருக்கண  
மலை” என மருவி வழங்கப்படும். மாமேருவின் சிதரங்கநா அசைக்காமற் காக்கவும்  
அசைக்கவும் முறையே சேடனும் வாயுவும் தமமுன் இகலிட்டுச் செய்த வாதத்தில்,  
வாயுவின் பலத்தினால் மேருச்சிதரங்களுள் மூன்று பெயாந்து சென்று வீழ்ந்தன  
என்பதும், அவையே திருக்காளத்தி, திரிசிராப்பள்ளி, திரிகோணமலை என்ற  
மூன்றாவன என்பதும், ஆதலின் இவை தட்சிணை கைலாயம் எனப்பெறுவன என்பதும்  
வரலாறு. இந்திரன் பூசித்த தலமாமென்ப. கோணம் - வளைவு; கூரிய நுனி -  
முனை; சிதரத்தைக் குறித்தது. ஆளுடைய பிள்ளையாரும் நமஸ்களும் இராமேசுவரத்தி  
னினறபடியே இதனையும் திருக்கேதீச்சரத்தினையும் பாடியருளிய வரலாறு புராணத்துக்  
காண்க. சிலகாலத்திற்கு முன் அந்நிய நாட்டினர் பட்டையெடுப்பில் இந்நகரைக் கைப்  
பற்றிய இடச்சுக்காரர்கள் புறச்சமயிகளாதலின் இதற்கிருக்கோயில் முழுமையும் அடி  
காணத் தகாததக் கட்டலுள் வீழ்த்தி இந்நகரைத் தமது படைகள் தண்டு தவருமிடமாக்  
கிக கொண்டனர், இது இந்நகர ரோமாஸ்கந்தா - சகநிரோகரா முதலிய அரிய  
பெரிய மூர்த்திகளை மட்டும் அவை அழித்த பாதபடி அந்நாளில் அன்பர்கள் எடுத்ததக்  
காதது, அடுத்து 10 நாழிகை அளவில் உள்ள தம்பலநகம் என்ற ஊரில் போற்றி  
வைத்துள்ளார்கள்; உலக அதிசயங்களுள் ஒன்றாகிய “வெந்நீராக ஈனறுகள் ஏழு”  
(Seven Hot Wells) இதன் அணிமையிலே உள்ளன. இவையேழும் ஒரே இடத்தில்  
உள்ளனவாயினும் வெவ்வேறு அளவுபட்ட வெப்பநிலை யுள்ளன. இவை இராவணன்  
குளித்தது தன் தாயின் கட்டுறை உண்டாகலின் என்ற கூறும், இந்நகர இப்போ  
தும் தண்டு தவருமிடமாக (Contonment) இருக்கிறது. ஆனால் இவ்வூர் - வென்  
ளிகிழமைகளில் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. அந்நாட்களில் அன்பர்கள் அதிகாரி  
கள் உத்தரவின்மீது சென்று உணர்வு வரலாம். ஏனை நாட்களில் அதிகாரிகள்  
உத்தரவு பெற்றுச் செல்ல வேண்டும். சுவாமி - கோணேசுவர்; அம்மை - மகது  
மையாள்; பதினம் - 1.

இத்தலம் இலங்கைத் தீவில் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் தென்மேற்கில் கீழ் கடற்கரை  
யில் உள்ளது. இலங்கை இருப்புப்பாதை (Ceylon Government Railway)  
திருக்கோணமலை நிலையத்தினின்றும் 611 நாழிகையளவில் நல்ல கறாலைவழி அடை  
யத்தக்கது. மோட்டார்பஸ் வசதி உண்டு.

திருக்கேதீச்சரம்

திருச்செறம்பலம்

பண் - நட்பாசகம் - 2-ம் திருமுறை

விருது குன்றமா மேருவி னுணர் வாவன் லெரியமப்பா  
பொருது மூவெயில் செறறவன் பற்றிக்ன் றுறைபதி யெந்நாளுந்  
கருது கின்றலு காண்கடற் கடிமழு பொழிலணி மாதோட்டற்  
கருத கின்றகே தீச்சரவ கைதொழுக கடுவினை யடையாவே. (1)

மாடெ லாமண முரசெனக் கடலென தொலிகவர் மாதோட்டற்  
தாட லேறுடை யண்ணலகே தீச்சரத் தடிக்கை யணிகாழி



நாடு னாக்கினை ஞானசம் பந்தன்சொ னவின்மெழு பாமாலைப்  
பாட லாயின பாடுமின பததான பாகதி பெறலாமே.

(11)

திருச்சிறமம்பலம்

பதிகத் துறிப்பு :—சிவபெருமான உறைகின்ற பதியாகிய மாதோட்டத்துள்  
திருக்கேதீச்சரத்தைக் கைதொழ லினைன கெடும் ; மேல வினைகள் அடையா.

பதிகப் பாட்டுக் துறிப்பு :—(1) விந்து - வெற்றிச் சினைம் ; பற்றி - விரும்பி  
வெளிப்பட எழுந்தருளி ; ஊர் - மாதோட்டம் - எனக. கேதீச்சரம் - கோயிலின்  
பெயர் ;—(2) ஈடம் - இடம் என்பது முதல நீண்டு வந்தது ; கேடிலாத - இது திரு  
வாக்கின் வாய்மையால் இடையில் மணமேடிட்டு முற்றம் மறைந்திருந்த இத்தலம்  
சிலகால முன்பு அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டு மீளவும் புதுக்கித் தாபித்தது வழிபடப்பெறுகின்  
றது ;—(3) ஆதர்த்து - விரும்பி அணிந்தது ; அகம் - வீடு, மனம் என்ற குறிப்பு  
மாம் ; “ பழங்குடி றொறமெழுந் தருளிய ” (திருவா) ; பிச்சைக்கு உண்ணலாவ  
தோர் இச்சை - “ பசுபோதக் கவளமிடக் களித்துணடு ” (திருவின. புரா) ;—(4)  
போடி - திருமேயு ; நூல் - முப்புரி நூல் ; பூணூல் ; நூல் - மறைகளாகமம் என்ற  
குறிப்பும் ; “ ஞானனை குடையவா ” எனவரும் பாட்டிற் கூறுதலும் காண்க ;—  
(5) பேழை - பெருமை ; மாழை - மாவடு ; அழகு என்றலுமாம். பொருள் -  
சிவபூசை யுட்கொண்ட சிவாகமம் 1127 பார்க்க. குடிவாழ்க்கை - மாதோட்டக் -  
கேதீச்சரம் - பிரியார் என்று கூட்டிமுடிக்க. குடிவாழ்க்கை - என்ற துபசாரம் ;  
வெளிப்பட நிற்பெற்று எழுந்தருளுதல என்ற பொருளில் வந்தது ;—(8) முத்த -  
மணி . மலைபடு பொருள்கள் ,—(9) இடந்து எழுந்து ஓடி - எதிர நிரனிரை ; எழுந்  
தோடுதல் - மேலெழுந்த பததல் ; மா - பூகம் - கதலி - மருதச சார்பு ; இங்கு  
நெய்தலும் குறிஞ்சியும் மருதமும் மயங்கிய ஒழுக்கம் ; திணைமயக்கம் ;—(10) ஆதர் -  
கீழ்க்கள் ; ஏழைமை - சிறு புனசொல் ; பாலாவி - ஆறு ; நம்பிகள் தேவாரமும்  
பார்க்க ,—(11) மணமுாசு என - இங்கு மேல கடலாதலின் சிறு முழுக்கமேயுள்ள  
குறிப்பு. இவ்வாறன்றிக் “ கொடிதெனக் கதறுந் குரைகடல் ” (திருகோணமலை-2)  
எனக கீழ்க்கடலைக் கூறிய திறமும் கருதுக. மணமுாசென - இறைவர் அம்மையுட  
னிருந்து அடியார்க்குச் சிவமங்கலம் பொலிய அருளவது குறிக்கக் கூறிய மனகலக்  
குறிப்பும். பாகதி பெறலாமே என்று பயன் கூறியதும் காண்க.

தலவிசேடம் :—திருக்கேதீச்சரம் - ஈழநாட்டுத் தலம். கேதீச்சரம் - கோயி  
லின் பெயர் ; மாதோட்டம் - நகரின் பெயர். மாதோட்டக் கேதீச்சரம் என்பது  
பதிகம். நம்பிகள் பதிகமும் பாகக் (சாததமங்கை அயவந்தி என்பதுபோல) ; இத்  
தலம் பாலாவி என்ற ஆற்றின் கரையில் இருந்ததாகப் பதிகம் கூறுகின்றது.  
“ பாலாவியின் கரைமேல் ” (நம்பிகள் - பதிகம்) ; தட்சிண கைலாச மான்மியத்  
தில் திருக்கேதீச்சரமகிமை கூறப்பட்டுள்ளது ; ஆதிசேடன் மாமேருவினின்றும் பறித்த  
சிகரங்களுள் ஒன்றினை இத்தலத்திற் ருபித்தனை என்றும், துவட்டா என்றும் முனி  
வன் இறகு வந்து தவஞ் செய்து பேறு பெற்றதனை இந்நகர மகா துவட்டாபுரம்  
என்று பெயர் பெற்ற தென்றும் அதிற்சொல்லப்பட்டுள்ளது. மகாதுவட்டாபுரம்  
என்பது “ மாதோட்ட ” வென்று மருவி வழங்குவது போலும் ; ஆறு - கசரம் -  
கோயில் எல்லாம் காலாந்தரத்தில் சிதைவுற்று அழிந்து மணமேடிட்டுப் போயின ;  
இப்பால் சிலகால முன்பு அன்பர்களால் அடையாளம் நண்டு கோயில் புதுக்கி மூல  
லிங்கமுத கண்டு தாபித்தது வழிபடப்பட்டு வருகின்றது. இவ்ருள்ள கீர்த்திகளில்

செங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககஉக

முதலிகள் மிகவுமுண்டு. சுலாமி - கேதீகவரீ ; அம்மை - கௌரியம்மை ; தீர்தம் - பாலாவி ; பதிகம் 2.

இஃது இலங்கை கவர்ன்மெண்டு இருப்புப்பாதையில் தலைமன்னாரினின்றும் 20 நாழிகையளவில் உள்ள கோட்டைமன்னார் நிலையத்தினின்றும் மேற்கில கைசாலையுடைய நாழிகையளவில் அடையதக்கது. இரயில் நிலையத்திலிருந்து மாட்டு வண்டிகள் கிடைக்கும். மன்னார் பட்டினத்திலு (Motor) மோட்டார் வண்டி உண்டு. திருக் கேதீச்சரம் இரயில் நிலையத்தினின்றும் இரண்டு நாழிகை யளவிலும் அடையலாம்.

2789. அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வார்

அங்கையன றறித்தபிரா னமருங் கோயில்

புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுற் தொழுது போற்றிப்

புணரிபொரு தலைகரைவா யொழியப் போந்தே

செப்பரிய புகழ்த் திருவா டானே சேர்ந்து

செந்தமிழ்மா லைகளசாதகிச, சிவனார் மன்னும்

ஒப்பரிய புனவாயில் போற்றிச் செய்து

வணங்கினு றுலகும்ப ஞான முண்டார்.

அகஉ

(இ - ள்) அப்பதியை...செல்வார் - அந்தப் பதியினைத் தொழுது (அருகினின்றும் நீங்கிப்) பின்பு வடதிரையின்மேற் செல்வாராகி, அங்கையன...இறைஞ்சி - அழகிய கையில் அனை வர்திப் இறைவா விரும்பி வீற்றிருக்கும் கோயிலினுள்ளே புருஷ வணக்கி; பல பதியும் தொழுது போற்றி - பல பதிகளையும் வணக்கிச் சென்று; புணரி...போந்தே - கடல அலைகள் புரண்டுவரும் அவலைகளைப் பிறபடக் கடந்து சென்று; செப்பரிய - சாத்தி - சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய திருவாடானைப் பதியினைச் சோரந்து செந்தமிழ் மாலைகளைச் சாத்தி; சிவனார்...உண்டார் - உலக முய்தற்பொருட்டுச் சிவஞானமுண்டருளிய பிள்ளையா ஒப்பற்ற திருப்புனவாயிலினைத் துதித்து வணங்கியருளினார்

(வி - ரு) அப்பதி - முன்பாட்டில் “உன்னியிகப் பணிரதேததி” என்ற திருக் கேதீச்சரமாகிய பதி என அகரம் முண்டாகிட்டு. 111யைத் தொழுது - என்றது இங்கு நின்றவாறே நலத்தை நோக்கித் தொழுதார் என்ற குறிப்புதற்குவது

கோயில் - திருவிராமேசுவர முன்னதனைத் தொழுது என்றதனால் இருந்தவாறே மனததாற்றொழுது என்பதும், இங்குப் புக்கிறைஞ்சி என்றதனால் கோரே சென்று மெய்புற வணக்கி என்பதும் குறிப்பிற் பெறவைத்த நயம் கண்டுகொள்க. இறைஞ்சி - செல்வாராகி விடைபெற்றுகொள்ளும் பொருட்டு வணக்கி.

புணரி பொருது அலைகரைவாய் ஒழிய - கடற்கரை எல்லைகள் நீங்க; ஒழிய - பின்பட.

செப்பரிய புகழ் - பெயாததற்கரிய முனிசாபமும் நீங்கவருளியமையும், பிறவுமாம்; தலவிசேடம் பார்க்க.

சேந்தமிழ் மாலைகள் - பதிகம் ஒன்றே இப்போது உள்ளது; பல பதிகக ளிருந்து ஏனையவை சிதலரிததொழிந்தன போலும். பதிகத்துப் பாடல் ஒவ்வொ ளும் தனித்தனி ஒவ்வொரு மாணியாம் என்ற மரபுபற்றி இப்பதிகப் பாடல்னை மாலைகள் என்றா என்றலுமாம். “செந்தமிழ்” (11) என்ற பதிகக் குறிப்பும் வருதல்.

ஒப்பரிய - “ பழம்பதி ” எனபது முதலிய சிறப்புக்களாலும், மூர்த்திவிசேடச் சிறப்பாலும், பாண்டிநாட்டின் 14 பதிகளும் இங்கு ஒருங்கே வழிபட உள்ள சிறப்பாலும், பிறவாற்றாலும் ஒப்பரிய என்றார். தலவிசேடம் பாகக. 891

பலபதி - இவை உபபூர் - திருவெற்றியூர் (வைப்புத் தலம்) முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

### திருவாடானை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - நீட்டராகம் - 2-ம் திருமுறை

மாதோரூ கூறுகத் தேற தேறிய, வாதி யானுறை யாடானை

போதி ஞாபுனைத் தேதது வாராதமை, வாதி யாவினை மாயுமே. (1)

வீடி ஞாள்மலி வேறுக டத்தின, ஞாட லானுறை யாடானை

நாடி ஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ், பாட னோயிணி பாறுமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பசிக்கத் துறிப்பு :- ஆதியானுறையும் திருவாடானையைப் போற்றுவாரை வினைவாதி யா ; அவர்களது பழவினைகளும் நோயும் பிணியும் மாயும்.

பதிக்கப் பாட்டுக் துறிப்பு :- (1) போது - நானமலா ;—(2) வீடும் - சீங்கும் ; —(3) நோய் மங்கும் எனக, 19ணி - நோயின் மூலமாகிய பிணிப்பு ;—(4) தொழ எண்ணுவார் - தொழ எண்ணுதலே பயன தரும், 8-வது பாட்டும் பார்க்க ;—(5) கோய் - பறிக்கும் ; கை - கையிற்கொண்ட ;—(6) முன்செய்த ஊனம் - பழவினை ; உள்ள - உள்ளவை - அகரவீற்றுப் பலவிற்கொல ;—(7) ஆடானைப் பதியை வலங் கொள்வார் - என்க ;—(8) அறையும் - ஒலிக்கும் ; பறையும் - சீங்கும் ;—(11) வேங்கடம் - சுடுகின்ற சுட்டை ; (வேங்கடம்—என்பதும் பாடம்.) நோய்பிணி - நோயும் அதன மூலமாகிய பிணியும் ; பிணிப்பு - ஆணவம்

துறிப்பு :- இப்பதிகம் மலானாவி இகதிருநகரைத் தொழுவே வினைமாயும் என்ற கருத்தாக கொண்டு தலத்தினைப் பாடியது “ ஆருரைப் பத்தி மலர்நாவ ” (குறிஞ்சி) ; “ மலானாவி முதலுன்றை ” (ஐ) என்ற பதிகங்கள போலக் காண்க. ஆதலின் இது தலத்தின் புறத்து அருளப்பட்டதென்று கருத இடமுண்டு. அவவாறாயின் “ செந்தமிழ் மாலைகள் சாத்தி ” (2789) என்ற குறிப்புக்கேற்ப மறறும் பதிகமும் இருத்தலக்கொண்பது ஆராயத் தக்கது.

தலவிசேடம் :- திருவாடானை - பாண்டிநாட்டுப் பாடலபெற்ற பதிகளுள் ஒன்பதாவது தலம். ‘ ஆட்டுத் தலையும் யானையுடனு மாக ’ என்று சபிக்கப்பெற்ற பிருகு முனிவர் அவ்வுருவத்துடனே வந்து பூசுததுச சாப் சேக்கப்பெற்ற தலமாதலின் இப் பெயர் பெற்றது. தூர்வாச முனிவா தமயிடம் வந்தபோது வந்தனை செய்யாமையால் அவர் அவ்வாறு பிருகு முனிவரைச் சபித்தனா எனபது வரலாறு. “ அலுக்கஜபாரம் ” என்று இதனை வடமொழியில் மொழிபெயர்த்துக்கொண்டு வழங்குவா (அஜம் - ஆடு ; கஜம் - ஆனை) ; இவ்வுருவம் கோயிலில் வைத்து வழிபடப்பெறுகின்றது. சீலமணியைச் சிவலிங்கமாய்த் தாபித்துச் சூரியன் வழிபட்டமையால் சுவாமிக்கு ஆதிராத்தினேகவார் என்று பெயர் வழங்கும் சுவாமி - ஆடானைநாதர் (அலுக்கஜேஸ்வரா) ; அம்மை - அம்பாயிவல்லி ; திராதம் - சூரிய நீரிந்தம் ; பதிகம் 1.

**சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககங்க**

இத சிவகங்கை நிலையத்தினின்றும் திருக்காணப்பேர் வழி கிழக்கில கதகாலவழி 35 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது ; மோட்டார்பல் வசதி உண்டு. காரைக்குடி நிலையத்தினின்ற 38 நாழிகையளவிலும் அடையலாம்.

**திருப்புவனவாயில்**

திருச்சிறதம்பலம்

பண் - காந்தார பஞ்சமம் - 3-ம் திநுழறை

மின்னியல் செஞ்சடை வெண்பிறை யனவிரி துவினன்  
பன்னிய நான்மறை பாடியா டிப்பல ங்ர்கனபோய  
அன்னமன் னந்நடை யாளொ டுமமம் ருமமிடம்  
புண்ணைன் மாமலர் பொன்னுந்நாக குமபுன வாயிலே. (1)

பொறனொடி யானுமை பககனமே வுமபுன வாயிலை  
கற்றவா தாநதொழு தேத்தகின் தகடற காழியான  
கற்றமிழ ஞானசம் பகதனசொன னதமிழ கனமையால்  
அற்றமில் பாடலபத தேத்தவல லாரருள சோவரே. (11)

திருச்சிறதம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு - செஞ்சடை வெண்பிறையான முதலியனவாகப் பல தன்மைகளாலும் போற்றப்படும் இறைவா அமமைபுடன விருப்பி வீற்றிருக்கும் இடம் புண்ணை குழம் புனவாயிலே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு - (1) விரிநூலினன் - அறிவும் ஞானமும் விரிந்து விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய வேத சிவாகமங்களை அருளியவன் ; மார்பில் விரியும் பூணூல் பூண்டவன் என்றலுமாம் , பன்னிய - பலவாறும் எடுத்துச் சொல்லிய ; தாம் பன்னிய - தம்மைப் பன்னிய என இருவகையும் கொள்ளுகின்றது , போய்...அமரும் - பலங்கள் திரிந்து பின் தமது பழம்பதியாகிய இறகு அமரும் என்ற குறிப்புமடங்கின்றது ; 2-வது பாட்டும் பாகச் புண்ணைன் - செய்தற் கருப்பொருள் புண்ணை - இறகுத் தலமரமாதலும் காண்க , - (2) விண்டவர் - பகைவா , கண்டல் - தாழை ; - (3) பாரிடம் - பூதசனம் ; - (4) மதமந்திரம் - மந்தை ; மெலிதந் - சாபத்தால் கலை குறைந்தடைந்த , - (5) கால் வாயது - வடித்த கூரிய வாயினை உடையது , எரியுமிழவதுபோல அழிகும் என்றலுமாம் , நீருறு செல்வர் - அழியாச் சிறப்பும சூனந்தமுமுடைய முதத்தி திரு ; சீவலோகன் என்ற குறிப்புமிது , - (7) பொருந் தலர் - பகைவர் , பொருநதாதவா , அடையாதவா , - திருவளர் தாமரை - “ திருவளர் தாமரை ” (திருக்கோவை - 1) , “ திருவமர் தாமரை ” (திருவிருத்தம் - நல்லூர் - 10) ; நரல் - சததிகின்ற , சங்குள இடலப்பாகிய நாதத் தரும் தன்மை குறித்தது ; - (10) போதி எனப் பெயராயினு - புத்தா , பெயர்க்காரணம் குறித்தது ; வேதன் - வேதங்களைச் சொன்னவன் , வேதங்களைச் சொல்லப்பட்டவன் , உயிர்களின் மலத்தை வேதிப்பவன் என்ற குறிப்புமாம் , விண்ணீடு என்ற குறிப்புமிது ; - (11) கற்றவர் - மனமிக்கக் கற்றவா , “ கற்றவா விழுங்குந் கற்பகக் கனியை ” (திருவிசை) , தம்மை மறந்து அரனை நினைக்கக் கற்றவா ; அற்றமில் - குற்றங்களை இல்லையாகச் செய்யும் , தமிழாகிய பாடல் என இயையும்.

தலவிசேடம் : - திருப்புவனவாயில் - பாண்டிநாட்டுப் பாடல் பெற்ற பதிகள பதினாண்டுகள் ஏழாவது தலம். பழம்பதி - (விருத்தபுரி) என வழங்கப்படும் பெருமை புடையது. கம்பின் தேவரத்தன “ பத்தாதாம் பலா பாடின ருமம் பழம்பதி ”,

எனப் போதறியருளியமை காண்க. பாண்டிநாட்டு வளைப் பதின்மூன்று பழம்பதிகளின் மூர்த்திகளும் ஒருகடிகே இவகெழுந்தருளியுள்ளார்கள். அம்மூர்த்திகளுக்குத் தனித்தனி கோயில்களும் கண்டு அவ்வப்பெயரும் தீட்டித் திருப்பணி செய்து வழிபட அமைத்தல் சாலச் சிறந்த சிவதருமமாகும். “பாண்டி நாட்டே பழம்பதி யாகவும்” என்றது திரு வாசகக் குறிப்பு. “பொத்தி லாந்தைகள் பாட்டரூப புனவாயிலே” (கம்பி) என்றபடி ஆந்தைகளின் கூவுதலும், “கார்க் கோழிபோய்ப புறதேறிக் கூட வெனவழைக்கும் புனவாயிலே” என்றபடி கோழிகள் புறதேறிக் கூவுதலும், அப்பதிகத்திற் கூறும் வேடுவர் பூசலும், கற்குன்றம், தூறு, கடுவெளியும், கடற்காணமும், கன்னிரீன் கவடும், பூசுமறபுயம் முதலாகிய பொருள்களும் ஒருகடமும் இன்றம் காணப்பெற்று எந்தம் பெருமக்களது திருவாக்கின் வாய்மையைக் காட்டி கிற்பன. மூலநிக மூர்த்தியும் ஆவுடையாரும் மிகப் பெரிய அளவுள்ளன, இவற்றைக்குப் பரிவட்டம் சாததும் கிடை பற்றி “மூன்று முழமும் ஒரு சுறறு (சிவலிங்கத்தககு); முப்பது முழமும் ஒரு சுறறு (ஆவுடையாருக்கு)” என்று பழமொழியாய் வழங்கும். விமானமும் பெரிதாய் மிகச் சிறந்த அழகிய அமைப்புடையது. இப்போது திருப்பணியிலும் பழைய அமைதி சிதைவுறாது அவ்வாறே அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் சிறப்பும் காணத்தக்கது; பாண்டி நாட்டுப் பதிகளின் மிக்க கடினமான வழிகளால் சிரமப்பட்டு அடையத்தக்க பதியாய் விளங்குதல் இதன் வழிபாடு ஒன்றாலே பாண்டி நாட்டு எல்லாப் பதிகளையும் வழிபட்ட பயன்பெற உள்ள பரிசு போலும். இலகருமியும் பிரமணம் பூசுத தலமென்பது தீர்த்தகணால் அறியப்படும. சவாமி - பழம்பதி நாதர்; அம்மை - கருணைநாயகி; மரம் - புண்ணை; கொன்றையுமாம் (பிள்ளையார் பதிகம் - 8); திர்த்தம் - இலக்குமி தீர்த்தம்; பிரம் தீர்த்தம். “புண்டரீ கம்மலர்ப் பொய்கை சூழ்ந்தபுன வரயில்” (பிள்ளையார் பதிகம் - 2; தாமரை இவ்விருவாக்கு முரித்தாதல் காண்க); பதிகம் 2.

இது அமந்தாநகி கிலையத்தினின்றும் தென்கிழக்கே கறசாலைவழி 7 நாழிகை யளவில் ஆவுடையார் கோயில் என வழங்கும் திருப்பெருந்தறையினின்றும் தெற்கே மட்சாலைவழி மீயிசல் வழியாய் 14 நாழிகைகளில் அடையத்தக்கது; தேவகோட்டை ரோட் கிலையத்தினின்றும் கறசாலைவழி 6 நாழிகைகளில் தேவகோட்டையை அடைந்த அருகின் றும் தென்கிழக்கில் அனுமந்தக்குடி வழியாய் கறசாலை மட்சாலை வழியாய் 12 நாழிகைகளில் அடையலாம்.

2790. பதிநிலவு பாண்டிநாட்டினின் முக்கட்

பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி,

விதிநிலவு வேதநூ னேறியே யாக்கி

வேண்ணீற்றின் சார்வினான் மிக்கு யர்ந்த

கதியருளிக், காழிகை வாழ வந்தார்

கண்ணுதலான் நிருத்தொண்டர் பலருளுக்கும்,

மதிநிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செல்ல,

மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார்.

அகூஉ

(கு - ன்) பதிநிலவு...போற்றி - பதிகள் பலவும் விளங்குகின்ற பாண்டிநாட்டிலே மூன்று கண்ணையுடைய இறைவராகிய சிவபெருமான மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய இடம் கன் பலவற்றையும் அறிதது; விதிநிலவு...கதியருளி - விதிகள் பலவும் விளங்க உரைக்கின்ற வேதநூல்களின் கெறியினையே எங்கும் எவரும் பின்பற்றச் செய்து; வெண்ணீற்றின்...கதியருளி-வெள்ளிய திருநீற்றின் சார்பு பெற்றமையாலே மிகவும்

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம்** ககரு

உயர்த்த கதியினை யாவரும் பெற அருள்புரிந்தது ; காழிரகர்...வந்தார - கோழிப்பதி வாழ அதனினுட வந்து அவதரித்த பிள்ளையார் சிவபெருமான நிருத்தொண்டர்கள் பண்பும் சூழ்ந்த வரவும் சந்திரகுல மரபில வந்த பாண்டியன் போற்றி உடன் வரவும் சென்று மந்திரியாரது பதிடாகிய திருமணமேறகுடியில் வந்தணைநதரு ளினர்.

(வி - ரை) பதிநிலவு - பல பெரும் நகரங்களும் விளங்கும் இறைவரும் அம்மை யாருமே அரசராக இருந்த அரவியற்றிய பெருமை வாய்ந்த என்ற குறிப்புமாம். இப் பொருட்டுப் பாம்பதியே பதியாக (அரசராக) நிலவும் என்க

பாம்பனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும்-இவை ஓர்யூர் (வைப்புத் தலம்) முதலானவை என்பது கருதப்படும். திருப்புனவாயிலினின்றும் கடற்கரையோரமாகவே சாதாரண மானதொரு மட்சாலைவழி வடக்கிழக்காய் மணமேறகுடி சோந்தது, அதன்மேலும் கடற் கரையோரமாகவே வடக்கு நோக்கி அம்மணி சததிரம், சேதுபாவா சததிரம், இராஜா மடம், அதிவீரராமன் பட்டினம் வழியாய் மணலோடுகுடி வரை செல்கின்றது இவ்வழி யாய் வடக்கிலுள்ள நாடுகளினின்றும் இராமேசுவரம் வரும் யாத்திரிகர்கள் வந்த சென்றுகொண்டிருந்தார்கள் இவ்வழியே பிள்ளையாரும் பாண்டி நாட்டினின்றும் சோழ நாட்டுக்கு மீண்டும் எழுந்தருளினார் என்பது சரித ஆராய்ச்சிகளோடு கருதப் படும்.

விதிநிலவு .ஆக்கி - விதி நிலவுதல் - “தருமம் செய்க”, “சததிரம் சொல்ல” என்பன போன்ற விதிவாக்கியங்கள் விளக்குதல், வேதநூல் - வேதங்களும் அவற் றின் வழிவந்த நூல்களும்; நெறியே ஆக்கித்தலாவது அவ்வொழுக்கத்தில யாவரும் ஒழுங்கும்படி கியமித்து ஆக்கம் செய்தல். இது வேத வேள்வியை நிகத்தி செய்துதல் போரும் வைதிகத்தின்வழி யொழுங்காதவரும் ஆகிய புறநாயகிகளால் நோத்த இடை யூறுகளைப் போக்கியமையாலும், வேதநெறியினை வற்புறுத்திக் காட்டியுமையாலும் ஆயிற்று.

வேண்ணீற்றின் கதி - இது சிவாகம நெறி, - நாவநெறி; - பிசு உயராத கதி யாவது சிவநெறியேயாம் அதற்குரிய சிறந்த சாராவது நிருவெண்ணிறேயாம், சிவ நெறியும் திருநீறும் பிரிக்கப்படாத இணைப்புடையன என்பது “கண்ணுதலான நிரு நீற்றுச் சாவினோக்குந் கவலைவரு மோவென்று கருத்திற் கொண்டார்” (2460); “தம்பெருமான் சாததந் திருநீற்றுச் சாராபுடைய, வெம்பெருமான” (649) முதலிய வாற்றாணும், வேதங்களானும், திருநீற்றுப் பதிகத்தானும் பெறப்படும் உண்மை.

வேதநூல் நெறியே ஆக்கி நீற்றின் ..கதியருளி - “பரசமய நிராகரித்து நீறு ஆக்கும்” (1917) என்றும், “வேதநெறி தழைத்தோருக் மிகுரைவது துறைவினாக” (1899) என்றும் போந்த கருத்துக்கள் எண்டு கிதைவேதறப்பெற்ற கீழியும் கண்டு கொள்க; மதுரையில் தொடங்கிய இசையெழுந்தருளும் எண்டு நாடு முழுதும் நிகழ்ச் செய்து முறறப்பெற்றதனால் இவ்வாறு முடித்துக்காட்டிய திறமும் கண்டுகொள்க. 2782-ல் முன் உரைத்தவையும் பார்க்க.

தொண்டர் பலநீதி துழ - “கணங்களாய் வரினா த வியராய வரினா மடியவற் றங்களைக் கண்டாற, குணங்கொடு பரவா குலசசிறை” (ஆலவாய-புறநாமை) என்பது முதலாகப், பிள்ளையார், தொடக்கத்திலே காட்டியருளியபடி தொண்டர்களைப் பணிவதில் மிக்க அன்புபுண்ட குலசசிறையாரது பதியினுக்குத் தொண்டா பலருடன் செல்கின் றமை குறிப்பு.

மதிநிலவு துலவேந்தன் - பாண்டியன். பாண்டியாகன் சகதிரகுலத்தில் வந்தவர் கன் என்றும், சோழர்கள் சூரியகுலத்தில் வந்தவர்கள் என்றும் வரலாறு கூறப்படும் ; சூரியனால் சந்திரன் ஒளிபெற்று விளங்கும். போற்றிக் கேல்ல - சூரியகுலத்து வந்த மனையர்க்கரசியம்மையராலும், அவராணை பெற்ற மெய்ம்மை மந்திரியாராலுமேதான் உண்மை விளக்கமும் உய்தியும் பெற்றதென்பது கருதினான்போல இங்குப் “போற்றிக் கேல்ல” என்றார். மதியுடைய அரசுக்கும் அமைச்சக்கும் உள்ள ஒற்றுமை கலமுறை குறித்தபடி. மதிநிலவு என்ற குறிப்புயிது.

மணமேந்தடி - தலவிசேடம் (குலச்சிறை நாயனார் புராணம்) III - பக். எகன பார்க்க. இதன் வடகில் அணிமையில் உள்ள வெள்ளாறு அநகாட் பாண்டிநாட்டெல்லை என்பர்.

892

2791. அங்ககரி வினிதமர்வா ரருகு சூழ்த்த

பதிகளினீ டங்கணர்தம் கோயி றுழந்து  
மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து  
மன்னவனு மங்கையருக் கரசி யாருங்  
கொன்னவிலவேற் குலச்சிறையார் தாமுங் கூடிக்  
குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை கொண்டு போற்றச்  
சென்னிவளர் மதியணிந்தார் பாதம் போற்றிச்  
சிரபுரத்துச் செல்வரினி திருந்த நாளிஸ்;

அகநக

2792. பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு

போதுதற்குத் திருவுள்ள மாகப் பெற்று  
மங்கையருக் கரசியார் தாமுந் தென்னர்  
மன்னவனு மந்திரியா தாமுங் கூட  
அங்கவர்தந் திருப்பாதம் பிரிய லாற்ற  
துடன்போக வொருப்பமேவ் வளவு நோக்கி  
“இங்குநான் மொழிந்ததனுக் கிசைந்தீ ராகி  
வீசாசிவ கெறிப்பாற்றி யிருப்பீ” ரென்று,

அகநக

2793. சாலமிகத தளர்வாரைத் தளரா வண்ணந்

தருவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த பின்பு,  
மேலவர்தம் பணிமறுக்க வவரு மஞ்சி  
மீள்வதனுக் கிசைந்துதிரு வடியில் வீழ்ந்து  
ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப்  
பிரியாத ணன்பினோடே தொழுது நின்றார்;  
ஆலவிட முண்டவரை யடிகள் போற்றி  
யங்காட்டை யகன்றுமீண் டணையச் செல்வார்;

அகநக

2794. பொன்னிவளந் தருகாடு புருந்து மிக்க

பொருவில்சீர்த திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடும்  
பன்னகப்பூ ணணிந்தவர்தம் கோயி றேறும்  
பத்தருடன் பதியுள்ளோர் போற்றச் சென்று,

கன்னிமதிற் றிருக்களரும் போற்றிக் கண்டங்  
கறையணிந்தார் பாதாளீச் சுரமும் பாடி  
முன்னணைந்த பதிபிறவும் புணிநது போற்றி  
முள்ளிவாய்க் கரையணிந்தார் முந்நான் மார்பர். அகநா

2791. (இ - ள்) அங்ககரில்...சேர்ந்த - அது திருக்கரில் இனிதாக விரும்பி எழுந்தருளுவாராகப் பக்கத்தில் சூழ்ந்தள்ளுபதிகளில் நீடிய இறைவரது திருக்கோயில் களைச் சென்று வணங்கிப் பொருந்திய திருத்தொண்டர்களுடனே மீண்டு வந்து சேர்ந்தது; மன்னவனும், போற்ற - அரசனும், மனையாகக்கரசியம்மையாரும், கொல் லுலையில் வடித்த கூர்மையுடைய வேலேந்திய குலச்சிறையாரும் சேர்ந்த தமது சததிச் சூழ் விரக்கமுலணிந்த திருவடிகளைப் பணிநது எவல் செய்து போற்ற; சிறப்பததுச் செல்வர் - சோழிச் செல்வராகிய பிள்ளையார்; சென்னிவளா..போற்றி - தலையில் வளரும் பிறையை அணிந்த இறைவரது திருவடிகளைத் தாம போற்றி, இனிதிருந்த காளில் - இனிதாக எழுந்தருளியிருந்த காளிகளில், அகநா

2792. (இ - ள்) பொருகுபுனல்...பெற்று - பொருகும் நீர்ப்பெருகின்றையுடைய காவிரி பாயும் நாடாகிய சோழ நாட்டில் மீண்டு போவதற்குத் திருவுள்ளங்கொள்ளப் பெற்றது; மனையருக்கரசியாரும்..நோக்கி மனையாகக்கரசியம்மையாரும் பாண்டிய வரசும் மந்திரியாரும் கூட அவாதம் திருவடிகளைப் பிரிதலாற்றுவதாகளாய உடனே போதுதற்கு மனம் துன்பம் அந்நிலையினை நோக்கி; இறகு..என்று - இறகு நான் சொல்வதனைக் கேட்டு அதன்படி ஒழுக்க இசைநீராகளையானால் இறைவரது சிவவெறியினைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு இருப்பீர்களாக என்று கூறி, அகநா

2793. (இ - ள்) சாலமிக...பின்பு - பிரிவாற்றாது மிக அதிகமாகத் தன்வார்க ளாகிய அவர்களைத் தளராதபடி தருந்த மொழிகளை அவர்களுக்குச் சொல்லியருளிய பின்பு; மேலவாதம்...நின்றா - மேனமையுடைய அவரது எவலை மறக்க அஞ்சி, அவாதம்மைப் பிரிந்த சோண்ட்டில் மீண்டு செல்வதனுக்கு இசைந்தது, விடைபெற றுக்கொள்ளும் வகையால் அவரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து, உலகமுயதற்பொருட்டே வந்தவதரித்த அப் பிள்ளையாரைப் பிரித்த நண்டினே தொழுது நின்றார்கள்; ஆல விடம்...செல்வா-(அவரும் விடை கொண்டு) ஆலகால் விடத்தை அமுது செய்தருளிய இறைவரைத் துதித்தது, அந்நாட்டினை நீங்கித் தமது நாட்டில் மீண்டு அணையச் செல் வாராகி; அகநா

2794. (இ - ள்) பொன்னி...புகுந்த - காவிரி வளஞ்செய்யும் சோழநாட்டிலே புகுந்தது; மிக...சென்று - மிகுந்த ஒப்பற்ற சிறப்புக்களையுடைய திருத்தொண்டர் கட்டத்தினே பாடிக்கூறப் பூணாக அணிந்த இறைவரது திருக்கோயில்கள் தோற்றம் அனபர்களுடனே அவ்வப்பதியில் ஊளனோராகளும் எதிர்கொண்டு போற்றச் சென்று; கன்னிமதில்...பாடி - பகைவரால் கட்டழிக்கப்படாத மனிலின் சிறப்பையுடைய திருக்க ளார் என்ற பதிபிளையும் துதித்துப் பின்பு, கழுத்தில் விடமணிந்த இறைவரது பாதா ளீச்சுரத்தினையும் பாடிப் பணிந்தது; முன் அணைந்த...மார்பர் - முன்னே வழிபட்டுச் சென்ற பிற பதிகளையும் வணங்கித் துதித்து முந்நூலணிந்த மார்பினையுடைய பிள்ளை யார் முள்ளிவாய்க்கரையினை அணைந்தருளினார். அகநா

இந்த பாட்டுக்களும் தொடராத ஒருமுடிபு கொண்டன.

2791. (வீ - ரை) அந்தக் - மணமேற்குடி.



அந்நு துழந்த பதிகள் - ஆவுடையார் கோயில் எனலும் தீர்ப்பெடுத்துறை முதலாகிய தலங்கள் என்பது கருதப்படும். நீடு அங்கணர் என்ற குறிப்புப் பழமைப் பொருள்பட நிற்பதும் காண்க.

தரை கழல் - கழல் - அதனை அணிந்த திருவடிகளுக்கு வந்தது. தரை - சத்திக் கின்ற.

தறைகொண்டு போற்ற - ஏவல்களை மேற்கொண்டு துதித்தது நிறை; போற்ற - பேண என்றலுமாம்.

போற்றப்...போற்றி - அவர்கள் தமது கழல்களைப் போற்றத் தாம் இறைவரது பாதங்களைப் போற்றியிருந்தாரா என்ற கவிநலமும் காண்க.

மீண்டு சேர்ந்து - திருமணமேற்குடியி னின்றபடியே கோயில் சென்று சார்ந்து மீண்டும் அங்குச் சேர்ந்து.

நாளில் - திருவுள்ளமாகப் பெற்று - என மேல்வரும் பாட்டுடன் இயைத்து முடிக்க. 898

2792. (வி - ரை) பொருளில் - செழித்த அலைத்த மேன்மேல் வரும் நீர; காவிரி நாடு - சோழ நாடு

மீண்டு பொதுதந்தித் திருவுள்ளமாகப் பெற்று - திரும்பிப்போக மனன்கொண்டு; பெற்று - திருவருட் குறிப்புத் தரப்பெற்ற என்ற குறிப்புடன் நின்றது. போற்றும் - என்பது பாடமாயின், திருவுள்ளமாகவே முன்கொன்னவாறு தமமைப் போற்றும் மன்கையாக்கரசியாரும் எனத் தொடர்ந்து பொருள்கொள்க

பெற்று - நோக்கி - என்று - அருளிச்செய்த பின்பு - என்று மேல்வரும் பாட்டுடன் இயைத்துக்கொள்க

ஒருப்படுதல் - இசைதல்; அங்கு - உடன் போக என்க. அங்கு - அக் காவிரி நாட்டில்.

கூட - பிள்ளையாரை ரூழும் அடியார் கூட்டத்தடன கூட.

அவ்வளவு - அந்த நிலையினே; அவ்வளவாவது தற்களுடைய நாட்டினையும் அர சாநகத்தையும் விட்டுப் பிள்ளையாரைப் பின்பற்றிச் சென்று வாழத்தலே உறுதிப்பயனும் என்று முடித்து அவ்வாறே கூடச் சென்றுவிடத் துணியும் அந்த அன்புமுற்றிய நிலை. "முன்ன மவனுடைய நாமங் கேட்டாள. தலைப்பட்டா ண்நகை தலைவன் றானே" (தான்) என்ற திருவாக்கின் கருத்தாகிய நிலையினே ஈண்டு வைத்துக் காண்க; சேரமான் பெருமானையுறா அழைக்கச் சேரநாட்டுக்கு எழுந்தருளி அவருடனே பலநாள் தங்கிய நம்பிகள் மீளத் திருவாரூருக்கு எழுந்தருள் வழிக்கொள்ளும்போது, பெருமான் "பிரி வாற்றால் பின்செல்வார" (157); "உமது பிரிவாற்றேன் என்செய்கென் யானென்ன" (158) உரை செய்வதும், அதற்கு நம்பிகள் "ஒன்றரீர் வருந்தாதே யுமதுபதி யின்ணிநுட், தன்றிறா டுனா முருக்கி யரசாள்வீர்" என மொழிந்து தேற்றியவழி, அருட்சேரா "பாரோடு விசுமபாட்சி யென்குமது பாதமலர்" (159) எனக் கூறு வதும் (சுழறிற் புரா) ஆகிய வரலாறுகள் இக்குச் சிந்திக்கத்தக்கன. "மண்ணுள் வான் மதித்துமிரேன்" - "போகம் வேண்டி வேண்டிலேன் புரந்தராதி யின்ப மும்" (திருவா) என்பன முதலாகிய திருவாக்குக்களிற்குறித்த அன்பு கிலைகளையும் காண்க.

இங்கு நான் மொழிந்தனாகக் கிசைந்தீராகில் - தமது மொழியினையே அவர்கள் மருதவண்ணம் ஆணையாகக் கூறியபடி. இங்கு - இவ்விடத்து; இங்கிலையில்.

சேக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௩௭

நகர் சிவநெறி போற்றியிருப்பீர் - சிவநெறி போற்றியிருத்தலே அரசாட்சியின் கடமையும், அன்பு நெறியும், தமது திருவன்னததுக்கிசைந்ததுமாம் என்றபடி. போற்றுதல் - காப்பாற்றுதல். முன்போல் மயங்கி நெகிழ்விடாது கைப்பிடியாகக்கொண்டு போற்றுவீர் என்ற குறிப்பும் காண்க. இந்நூல் - இருப்பீராக என விதித்தப் பொருளில் வந்த முன்னிலை விசேஷமற்றது. 894

2793. (வி - ரை) தாள்வாரீ - பிரிவாற்றாமையால் பின்னையாரை நீங்கி இவருத் தங்கவும் மாட்டாது, அவரானையால் உடன் செல்லவும் மாட்டாது தளாவார்.

தளாவண்ணம் ததுவன - ஆறுதல் மொழியும் கடமைகளாகிய வேதநெறியும் ஆகிய தக்க மொழிகள்.

மீள்வதனுக்கீது - பின்னையா சோழநாட்டுக்கு மீளப் செயலுக்கு. உடன் செலாது தாம் மீளுதற்கு என்றலுமாம்.

தோழது நீன்றார் - விடைபெறும் நிலையில் சினதனா.

ஆலவிடம் உண்டவரை அடிகள் போற்றி - விடைபெற்றுச்செல்லும் நிலையினால் பின்னையா இறைவரை வணங்கி போற்றி - என்பது பாடமாயின சோனாட்டு வளைப பதிகளிலும் சென்று போதறுமபொருட்டு என்க.

மீண்டு அணைய - சோழநாட்டில் மீளச் சேர.

செல்வாரீ - சென்று - போற்றிப் - பாடிப் - போற்றி அணைந்தார் என மேல் வரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

ஞாலமுயிய வந்தநூரும் - உலகமுயங்கு நன்னெறி சேருமபடி பரசமயங்களை நிராகரித்து சீற்று நெறியினை ஆக்ககு செய்யப் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளி வரும் என்ற குறிப்புடனும் சினதது; 1553-ம் பிறவும் பாரகக.

பிரியாத நண்பு - உள்ளததால் என்றும் பிரியலாற்றாத அன்பின பெருக்கு

பிரியாத அன்பினோடும்—என்பதும் பாடம்.

895

2794. (வி - ரை) பொன்னி வளந்தநாடு புக்கீது - சோழ நாட்டினுள்ளே புருந்து. திருமணமேறகுடியின் வடக்கில் 4 நாழிகை அளவில் உள்ள வெள்ளாற்றினைக் கடந்தால் சோழநாட்டினுள்ள அடையலாம் வெள்ளாறு அக்காலத்தில் பாண்டி நாட்டுக்கும் சோழநாட்டுக்கும் எல்லையாக இருந்ததென்பது நாட்டுச் சரித்தரால் அறியப்படும். இந்நாளில் மணமேறகுடி சோழநாட்டில் தஞ்சாவூர் சிலலாவைச் சார்ந்ததாகியுள்ளது.

பொருவில் சீர் - ஒப்பற்ற சிறப்பாவது பின்னையாருடனானேந்த சிறப்பும், அது காரணமாகப் பின்னாச் சிவனுலகம் பெற்று முத்தி பெறநிற்கும் சிறப்புமாம்.

கோயில்நோறும் - இவை சோழநாட்டின தெற்கெல்லையண்மையில் உள்ளன. இவை திருவுசாத்தானம் முதலாயின என்ப.

கன்னிமதில் திருக்களர் - இப்பதியில் திருமதில் விசேடச் சிறப்புடையதென்ற குறிப்புப்பெற வைத்ததாம், தேவாரம் பாரகக. "கீண்ட மாவய லீண்டு மாமதில்" (தேவா).

பாதாளிகீசரம் - பாம்பணிப பாதாள - பாம்பணிப பாதாள் என வழங்கும்; இராமேச்சுரத்தினின்றும் கடலோரமாக வரும் தனிப பாதை இந்நன்னிமையில் தெற்கில் 1½ நாழிகையளவில் உள்ள மன்னார்குடி வரையும் நேரே வரது சோகின்றது.

முன்அணைந்த பதி பிறவும் - வழியிற கிடைத்தமைபால் முன் அணைந்தவைதாமே என விட்டு மேற்செல்லாமல், அவற்றையும் மீளச் சென்று வணங்கினா என்க;

இது முறையும் மரபுமாம- இவை திருப்புவனா, திருவெண்ணீழர், திருஇரும்புளை முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

முள்ளிவாய்க்கரை - இஃது இப்போது ஓடும்போக்கியாறு எனவும், முள்ளியாறு எனவும் வழங்கும்; காவிரிக் கிளைகதி. கடவாய்க்கரை, பழமண்ணப்படிக்கரை முதலியவை காண்க. இப்பெயா நதியின கரையில் அமைந்த ஊர்ப்பெயராதலும் கூடும். இவ்வாற்றின வடகரையில் அணிமையில் உள்ளது திருக்கொள்ளம் பூசர்.

முண்ணென்று—என்பதும் பாடம்.

896

திருக்களர்

திருச்சிறமம்பலம்

பண் - கீகாமரம் - 2-ம் திருமுறை

நீரு ளாகயல வாவி சூழபொழி னீண்ட மாவய லீண்டு மாமதில்  
தேரினாற் மறுகில் விழாமல்கு திருக்களருள்  
ஊரு ளாரிடு பிச்சை பேணு மொருவ னேயொளிர் செஞ்சு டைம்மதி  
ஆரலின தவனே யடைந்தாரக் கருளாயே. (1)

இந்து வந்தெழு மாட வீதி யெழில்கொள்கா ழிந்தகாக் கவுணியன்  
செந்த நேர்மொழியா ரவாசேருந் திருக்களருள்  
அந்தி யன்னதொர் மேனியானே யமரர் தம்பெரு மானை ஞானசம்  
பந்தன் சொல்லிவை பத்தும் பாடத் தவமாமே. (11)

திருச்சிறமம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பொழிலும் வயலும் மதிலும் மறகும் மாடமும் விழாவுமாக மல்கச் சிறந்த திருக்களருள் பிச்சை பேணுமொருவன் என்பதுமுதலாகப் போற்றப்படும் இறைவனே அடைந்தார்க்கருளிரே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) ஈண்டு மாமதில் - “கணகமதில்” (2473); வாவிடும் பொழிலும் வயலும் மதிலும் மறகும் தேரும் விழாவும் கூட்டி எல்லாச் சிறப்பும் உடன் கூறிய கயம் காண்க; தேர் விழா - பின்னையார் எழுந்தருளியது வேனிற்காலம் என்ற குறிப்புத் தருவதாம். “நளிரவேலைக் கரையினயந் திருந்தா ரன்றே” (2787) என்றதுயிக்குறிப்பு. ஊருளாஃ - உயிரகன்; பிச்சை - பசுபோதம்; ஆர்தல் - நிறைதல். அடைந்தார்க்கருளாயே - பதிகக் கருத்தாகிய மருடம்; “இடர்குளையாய் நெடுங்கன மேயவனே” என்புழிப்போல;—(2) தாளினி - சிவத்தவ முயற்சியுடையார்; தவம் - சிவபூசை;—(3) தேடீ - அறிவுடையவர்;—(4) அன்பு - அருள்;—(7) தாங்கும் மால்வரை - வில்லாகக் குனிதது ஏந்திய;—(11) செந்து நேர் மொழி - செந்து - பெரும் பண்களுள் ஒன்று; “பண்ணினேர் மொழியாளுமை” (தேவா). நேர் - உயம உருபு; அந்தி - செவ்வான ஒளி - அந்திப்பொழுது அதனிற்காணும் செவ்வொளிக் காயிற்று. கீ என்பது குறுகித் தீ என நின்றதென்றுகொண்டு, அந்தி - அழகிய தீப்போன்ற எனறலுமாம். தீயினுக்கு அழகாவது நிறத்தால் ஒப்பாயினும் தன்மையால் மாறுபட்டு எரித்தலின்றி அருளுடைத்தாதல். “எரிபோல் மேனிப் பிரான்”.

தலவிசேடம் :—திருக்களர் - சோழநாட்டில் காவிரித் தென்கரை 105-வது பதி; இது பாரிசாத வணம் என்றும் சொல்லப்படும். தூர்வாசருக்கு இறைவர் வெளிப்பட்டுத் திருக்கூத்துக் காட்சியருளிய பதி. இங்குள்ள கடாசர் அவருக்குக்

**செங்கம்] 28. திருஞ்சென்சம்பந்த நாயனார் புராணம் ககநக**

காட்சியருளிய மூர்த்தி; பராசரர் - காளவர் முதலிய முனிவர்கள் வழிபட்ட பதி. சுப்பிரமணியர் சங்கீதி சிறப்பு. சுவாமி - களமுனை நாதர்; அம்மை - இளங்கோம் பண்ணுள்; தீர்த்தம் - தூர்வாக நீர்த்தம்; மரம் - பாரிசாதம்; பதிகம் 1.

இது திருத்தருப்பூணடி கிலையத்தினின்றும் மேற்கே மட்சாலைவழிக் களப்பாள் போரும் பாதையில் 4 நாழிகையளவில் முததுப்பேட்டைப்பாதை சந்திப்பினின்றும் வடக்கே மட்சாலைவழி 1½ நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

**திருப்பாதாளேச்சுரம்**

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

மின்னியல் செஞ்சடைமேல் விளங்கும்மதி மததமொடு நல்ல  
பொன்னியல் கொன்றையினுள் புனலருடிப் பொற்றமரும்  
அன்ன மனநடையா னொருபாகத் தமர்நதருளி நாளும்  
பன்னிய பாடலினு னுறைகோயில் பாதாளே. (1)

பன்மலர் வைகுபொழில் புடைசூழ்ந்த பாதாளேச சேரப  
பொன்னியன் மாடமல்கு புகலிங்கா மன்னன்  
தன்னொளி மிக்துயர்ந்த தமிழருள சம்பந்தன் சொன்ன  
இன்னிசை பததமவல்லா ரெழில்வானை திருப்பாரே (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—மின்னியல் செஞ்சடைமேல் மதிமததமொடு பொன்னியல் கொன்றையினுள், வெள்ளைத் தோடமா காதினல்ல குழையான் என்பன முதலாகப் பலவாற்றாறும் அறியப்படும் இறைவன் உறைகோயில் பாதாளே.

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) மின்னியல் - மின் போன்ற, இயல் - உயர் உருபு; “மின்வண்ண மெவ்வண்ணம் வீழ்சடை” (பொருள் அர - 1); பாடல் - மறை; 2-4-7-8-9-10 பார்க்க;—(2) நீடல் - மாலைபோல நீண்டு அலாகின்ற; நீரம்பா மதி - பிறை; சுருதியை - சுட்டதால் - சங்காரத்தில் அழித்ததால் - விளையும் சிறு; வெள்ளைத் தோடு - சங்குத தோடு; தோடமிக் காதினல்ல குழையான் - ஒரு காதித் தோடும் காதித் குழையும் உடையான்,—(3) சாமம் போக - இரவில்; தாமோழி - மொழியவராகிய அம்மை, சேறுவில் - பங்கயம் நீன்றல்தல் - நீர்வள மும் கிலவளமும் காட்டும்;—(4) தேயுநிறை - தேயுநிறை வந்தடைந்த பிறை;—(5) தமது ஆள்வின் - தமது உயர் முயற்சி;—(6) காலையில் உண்பவர் - கண்டான சூழலான் ஒழிக் காலையில் கலைவகக்குளியை உண்ணும் புத்தா;—(7) தன்னொளி - சிவவொளி; சிவருள விளக்கம்.

தலவிசேடம்:—திருப்பாதாளேச்சுரம் - காவிரித் தென்கரைத் தேவாரப்பாடல் பெற்ற 104-வது பதி; “பாமணி” - “பாமபணி” என வழங்கப்படுகின்றது; “பாதாளே” என்பது பதிகத்தின் கண்ட பெயர் பாதாள உலகத்தினின்றும் ஆறு சேடனது தம்பியாகிய தனஞ்சயன் என்னும் அரவு பிலத்தின் வழியே வந்த பூசிதப பேறபெற்ற பதியாதலின் அதனொடாபுபற்றிப் பாதாள எனப்பட்டது என்பது, “சாப்ப புரம்” என்ற மொழிபெயர்த்த வடமொழியில் வழங்குதல் காண்க. சுவாமி - கீர்ப்ப ரேசர்; அம்மை - அழகநாயகி; பதிகம் 1.

இது மன்னார்குடி கிலையத்தினின்றும் வடமேற்கே மட்சாலை வழி 1½ நாழிகை யளவில் அடையத்தக்கது; திருப்பூவனூரின்னும் மன்னார்குடிக் கதகாலை வழி

9 நாழிகையளவில் பாமனியாற்றின் வடகரை மட்சாலைவழி வடகிழக்கே 1½ நாழிகை யில் அடைவது மற்றொரு வழி.

2795. மலைவளர்ச்சர் தனமகிலுந் தேக்கு முந்தி

மலர்ப்பிறங்கல் வண்டிசைப்பச் சுமந்து பொங்கி

யலைபெருகி யாளியங்கா வண்ண மாறு

பெருகுதலா லத்துறையி லணையு மோடம்

நிலைபுரிபு மோடக்கோ னிலையி லாமை

நீர்வாழநர் கரையின்க ணிறுத்திப் போகக்

கலைபயிலுந் கவுணியர்கோ னதனைக் கண்டக்

கரையின்க ணெழுந்தருளி நின்ற காலே,

அகௌ

2796. தேவர்பிரா னமர்ந்ததிருக் கொள்ளம் பூதூ

செதிர்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணியச் சென்று

மேவுதலா லோடங்கள் விடுவா ரின்றி

பொழிந்திடவு மிக்கதேரர் விரைவாற் சண்பைக்

காவலனா ரோடத்தினை கட்ட விழ்த்தாக்

கண்ணுதலான் றிருத்தொண்டர் தம்மை யேற்றி

நாவலமே கோலாக வதன்மே னின்று

நம்பர்தமைக் “கொட்ட”மென நவின்று பாட,

அகௌ

2797. உம்பருய்ய நஞ்சுண்டா ரருளா லோடம்

“செலச்செல்ல வுந்து”தலா லூடு சென்று

செம்பொனேர் சடையார்தங் கொள்ளம் பூதூர்

தனைச்சேர வக்கரையிற சேர்ந்த பின்பு,

நம்பரவர் தமைவணங்க ஞான முண்ட

பிள்ளையார் நற்றொண்ட ருடனி ழிந்து

வம்பலரு நறுங்கொன்றை நயநதார் கோயில்

வாயிலின்முன் மகிழ்ச்சியொடு வந்து சார்ந்தார்,

அகௌ

2795. (இ - ள்) மலைவளர்...அலைபெருகி - மலையில் வளர்ந்த சந்தனம், அகில, தேக்கு முதலிய மரங்களை உந்தி அலைத்துக்கொண்டு, மலைபோன்ற மலர்க் குவியல்களை வண்டுகள் சததிககச் சுமந்து பெருகி அலைகள் மிகுந்து; ஆன்...பெருகுதலால் - ஆன்கள் இயங்காதபடி ஆறு பெருகி வருதலால்; அத்துறையில்...கிலையிலாமை - அந்தத் துறையில் அணையும் ஓடத்தை நீரின் நிலைகண்டு செல்லுத்தம் ஓடக கோல் நிலைக்கமாட்டாமைமால்; நீர் வாழநர்..போக - நீர்வாழ் சாதிகளாகிய மக்கள் கரையினிடத்தே கிறுத்திச் சென்றுவிடவே; கலைபயிலும்...காலே - கலைகள் பயிலும் கவுணியா தலைவராகிய பிள்ளையா அந்நிபை பார்த்து அந்தக் கரையின் கண்ணே எழுந்தருளி நின்றபோது;

அகௌ

2796. (இ - ள்) தேவர்பிரான்...தோன்ற - தேவாபெருமானது திருக்கொள்ளம்பூதூர் எதிரிலே தோன்ற அதனைக் கண்டு; திருவுள்ளம் பணியச் சென்று மேவுதலால் - அதன்கட் சென்று பணிவதற்குத் திருவுள்ளம் பொருத்ததலினாலே; ஓடன

சூத்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககசக

கன்...ஒழித்திடவும் - ஓடங்களைச் செலுத்தவோர்கள் அங்கில்லாமல்போகவும் ; மிக்க  
தோர்...கட்டவிழ்த்து - மிகுந்ததொரு வேகத்தினாலே சிகழித தலைவராகிய பிள்ளையார்  
ஓடத்தினைக் கட்டியிருந்த கயிற்றினைக் கட்டு அவிழ்த்து ; கண்ணுதலான்...ஏறி -  
கெற்றிக்கண்ணாராகிய இறைவரது திருத்தொண்டர்களை அவ்வோடத்தினமேல் ஏறச்  
செய்து ; காவலமே...பாட - தமது காவின் வல்லமையே கோலாகக்கொண்டு அவ்  
வோடத்தினமேல்கின்று நம்பரைக் “கொட்டமே” என்று தொடருகும் பதிகத்தைப்  
பாட ,

அகஅ

2797. (இ - ன்) உம்பருய்ய...உருத்தலால் - தேவர்கள் உய்யும்படி விடத்தினை  
உண்டருளிய இறைவரது திருவருளினாலே அவ்வோடம் செலச் செல்லும்படி உருத்த  
படுதலினாலே ; ஊடு சென்று...பின்பு - செம்பொன்றை ஒத்த சடையினையுடைய  
இறைவரது திருக்கொள்ளம்பூதாரினைச் சேரும்படி அககரையிலே சேராத பின்பு ;  
நம்பரவா...இழிகது - நம்பராகிய இறைவரை வணங்குதற்கு ஞானமுண்டருளிய  
பிள்ளையார் நல்ல திருத்தொண்டர்களுடனே ஓடத்தினின்றும் கீழே இறங்கிச்  
சென்று ; வம்பலரும்...சார்ந்தார - வாசனை வீசுகின்ற நயி கொணரையினை விரும்பி  
யணிந்த இறைவரது திருக்கோயிற நிருவாயிலின் முன மகிழ்ச்சியுடனே வரது சார  
தருளினார் .

அகஅ

இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன

2795. (வ - ரை) மலைவளர் - சந்து - அகில் - தேகீது - இவை குறிஞ்சிக்  
கருப்பொருள்கள் ; மலையில் விளைவன. இந்த ஆறு மலையினின்றும் பெருங் வருதலு  
யும், நீர் வெள்ளத்தின் மிகுதியினையும் குறிக்க இவற்றை உந்தி என்றார் மலை - ஆற  
ரின் தொடக்கம் , மலர்ப் பிறங்கல் - குறிஞ்சியின் மலைகளிலும் மருத நாட்டின்  
வருமுன் இடையில் முல்லைக் காட்டினும் உள்ள பூக்களின் ஈட்டம், இதனால் ஆறு  
வரும் வழியும் குறித்தபடி .

உந்தி - கமந்து - தேககு முதலியவை கனத்த பண்டங்களாதலின் அவற்றை  
உந்தி என்றும், மலாபயிறங்கல் இலகுவாதலின் கமந்து என்றும் கூறிய கவியமும்  
காண்க.

பொங்கி - இடையில் வரும் நீரகளும் கூடுதல் குறித்தது

ஆறு - இச்சரிதன காரணமாக இப்போது ஓடம் போக்கு என வழங்கப்படு  
கிறது.

ஆள் இயங்காவண்ணம் - பெருகுதல் - இயங்கா - என்றதனால் ஊடே நடக்க  
இயலாமையே மனறி ஓடத்தால் இயக்கப்பட்டு ஊடே செலுத்த இயலாமையும் குறித்  
தது.

நிலைபுரியும் ஓடக் கோல் நிலையிலாமை - நிலைபுரிதல் - நீரின் ஆழமும், வேக  
மும், செல்லும் திசையும், துறையும், பிறவும் கண்டு ஊனறி ஓடத்தை ஒழுங்குபடச்  
செலுத்ததல். நிலை - இவை ஓடம் போக்கும கலைக்கு வேண்டிவனவாகிய பகுதி  
யெல்லாம் குறித்தது. நிலைபுரியும் ஓடக்கோல் - இவை எல்லாவற்றையும் செய்தற்  
குக் கோல் ஒன்றே ஆணையாக உள்ளது என்பது , வானின் போர் வெற்றிகுரு  
வாளும், விலவின் போருக்கு விலவம் போல், கீர்ப்பெருக்கில் ஆற்றில் ஓடம்போகும்  
கீர்பொருள் போக்கு ஓடக்கோலே பட்டையாம் என்பது.

நிலையிலாமை - ஓடக்கோல் நீரின் அடிப்புறத்தத் தரையில் ஊறுதல் பெறு  
தாயின் ஓடத்தை எவ்வாறானும் உருத்தல் இயலாமை குறித்தது.

நீர் வாழ்நீர் - நீரில் ஓடும் போக்கி அதனால் வரும் ஊதியங்கொண்டு வாழும் அந்தை மாக்கள்.

நிறுத்தி - ஓடத்தை வெள்ளம் கொண்டுசெல்லாமல் கரையில் தறிகளில் அணைத்துக் கட்டி; “கட்டவிற்பு” (2795) என மேற்கூறுதல் காண்க.

கலையிலும் - கலைகளாற் பல்பப பெறும் புகழினையுடைய; “கலை மலிந்த சீர் நம்பி” (தேவா).

அக்கரையின் - அந்த ஆற்றின் தென்கரை; அகரம். “முள்ளிவாய்க் கரையணந்தார்” (2793) என்று முன்கூறிய அந்த என முன்னறிசுட்டு.

எத்துறையும்—நிலையிலாமல்—என்பனவும் பாடங்கள்;

897

2796. (வி - ரை) எதிர் தோன்ற - எதிர்க்கரையில் கட்டப்பட்ட.

சென்று பணியத் திருவுள்ளம் மேவுதலால் - என்க. ஒரு திருக்கோயில் கண்ணுக்குத் தோன்றியவுடன் அங்குச் சென்று அதனைப் பணியும்படி உள்ளதொன்றால் முன்னே தவறாதாகிய மனநிலை பகருவமுடையார்கடே நிகழ்வதாம். “காவேரித் தென்கரைபோய்க் கோயில்பல சென்றிறைஞ்சி”க் கண்டியூர் பணிந்த (குழிற். புரா - 130, நம்பிகளும் குழிற்றறிவார் நாயனரும் “வடக்கரையிற் திருவையா நெதிர்தோன்ற மலர்க்கராக ஞடலுருக வுள்ளுருக வுச்சியினமேற குவித்தருளிக் கடல் பார்த்ததென்ப பெருகும் காவிரியைக் கடந்தேறித், தொடர்வுடைய திருவடிநயத் தொழுவதற்கு நினைவுற்றார்” (ஹெ - 131); “திரு ஐயா நிறைஞ்ச மனமுருகி, நையா நின்ற நிவ்வாறு கடந்து பணிவோ நாடென்ன” (ஹெ - 132) என்று வரும் மனநிலைகளும், “நானே தோன்றுக குன்றி னண்ணுவே மென்ன” (745) திண்ணனார்க்கு நிகழ்ந்த மனநிலையும் ஆகியவற்றின் பரிபகருவநிலைகளின் உள்ளுறை ஈண்டுச் சிந்திக்கத் தக்கன; இம்முன்றிடங்களினும் உலக ஆறுகள் இறைவரைச் சாரும் ஆர்வத்தின் படிச் சாரவொட்டாது குறுகித்தெனும் அன்பினமேவென்று இறைவர் சார்பு நிகழ்தலும் குறிக்க: “வேறு நாவா யோடனகண் மீது செல்லா வகையிகைப்ப... நிருத்தர் பாதம்பணிந் தன்பினா நெறியாச் செலவுரியா” (குழிற். புரா - 133) என்று இதன் உள்ளுறை விளக்கப்படுதலும் காண்க;—இவ்வாறு சிவாலயத்திலும் திருவேடத்திலும் கண்டபோதே அன்பும் ஆர்வமும் மிகுதல் பகருவம்பற்றி நிகழுமென்பதும், அவையே பக்குவத்தின் அறிகுறியாமென்பதும், “நல்வினைககண், எல்லா வுலகு மெடுபுண டெடுப்புண்டு, செல்காலம் பின்னரகஞ் சேராமே-நல்லநெறி, எய்துவதோர் காலந்தன் னன்பரைக்கண் டுண்புறுதல், உய்யு நெறிசிறிதே யுண்டாககி” என்ற போற்றிப் பஃருடை (55 - 56) யானு மறிக்க.

ஒழிந்திடவும் மிக்கதோர் விராவால் - உம்மை சிறப்பும்மை. இடையூறுகள் பெருகி வரும்போது மேலும் ஆர்வம் மிகுதல் பக்குவத்தின் விளைவு.

ஓடத்தின் கட்டு - நீர்ப்பெருகு ஈர்த்துச் செல்லாது ஓடத்தினைக் கரையிலே தறியில் அணைத்துக் கட்டுதல் வழக்கு.

நாவலமே கோலாக - கோல் - ஊன்றி ஓடத்தைச் செலுத்தும் ஓடக்கோல்; நாவலம் - காவின் வல்லமையாகிய சத்தி; (நா - கோலாக, வல்லமை - அக்கோலை ஊன்றி இயக்கும் சத்தியாக.)

அதன்மேல் நின்று - அவ்வோடத்தின் மேலே தாமும் ஏறி நின்று. இரட்டோ மொழிதலால் அவ்வல்லமையினை மேல் கொண்டு என்ற குறிப்புமாம்.

நம்பி - எக்காலத்தும் நம்பியடைதற்குரியராய்க் கைவிடாது உள்ளேகின் துதவு பவர். மேற்பாட்டிலும் நம்பரவரி (2797) என்ற கருத்துமித. “நம்பனை உள்க”

சூத்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் . 465

என்ற தொடக்கி “நல்துமாநன் நம்பனே” என்ற மருட்டு ருட்டிப் பதிகம் அருளிய பிள்ளையாரது திருவுளத்தின் குறிப்பினை எடுத்துக்காட்டி வற்புறுத்தியபடி. “சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடனாக” (சிவஞானபோதம் - 10 - 2 - வெண்) என்றபடி எவ்விடத்தும் கடவுளை கம்பினோ கைவிடப்படார் என்பதாம்.

கோட்டம் - “கொட்டமே கமழும்” என்ற தொடங்கும் பதிகத்தின் முதற் குறிப்பு.

நவீன்று பாட - நம்பரை கவின்று கொட்டம் எனப் பதிகம் பாட என்க; பொருளும் சொல்லும் குறித்தபடியாம். 898

2797. (வி - னை) உம்பநய்ய நஞ்சுண்டாஃ - தம்மை அபயமாக அடைந்த அமரர் சாவாதபடி காத்துச், சாதனைச் செய்யும் விடத்தின் தன்மையை மாற்றிப் பிழைப்பிக்கும் சத்தியாக்ஷியதுபோலக், தீமனோக்கி ஈததுச் செலவும் நீரின்கத்தியை மாற்றிய நிலைக் குறிப்பு.

கேலக் கேல்லவந்துதலால் - செலவுதற்குச் செல்லும்படி உத்தவலினாலே. ஓடும் நீரினை ஊடு தீறித் தானே செல்லாதாதலின் அவ்வாறு அது செல்லும்படி உத்த; வெளிப்பார்வைக்கு ஓடும் ஈண்டுத் தானே செல்வதுபோலத் தோன்றினும் அதனை வெளித் தோற்றமால் உள்ளின்று உருகிச் சென்றது திருவருட் சத்தியாம் என்பதாம்.

ஊடு - நீரினைக் குறுக்கிட்டு ஊடுருவிக்கொண்டு.

கேர - சேரும்படியாக; சேரும்பொருட்டு.

அக்கரைவீல் - பிள்ளையார் அணைந்து நின்ற இரத்தத் தென்கரையினின்றும், இறைவர் கோயில் நின்ற அந்த வடகரையின்கண்.

வம்பலநம் - வம்பு - வாசனை; ஈண்டுப் பிள்ளையார் எழுந்தருளியது வேளிற் காலமாகக் கருதப்படுதல் முன் உரைக்கப்பட்டது (2792 - 2787). கொன்றை மிகுதியாகப் பூத்தல் இள வேளிற் காலத்திலாம் “நித்திரையிற் சதயமாம் திருநாளில்” திருவடியடைந்த அரசுகள் “கொன்றைமாலை கொண்டடியே னுனிட்டு” (தாண்) என்றதும் காண்க “கார்க் கொன்றை” கார நறுவகொன்றை என்பன முதலாக வருவனவற்றுள் கார் என்பது கார காலத்தைக் குரியாது காரக்குரிய முல்லை நிலத்தை ஆகுபெயராய் உணர்த்தியது; கொன்றை முல்லைக் கருப்பொருள். முல்லைக்குக் காலம் காரகாலமாம். வாசனை என்ற பொருளில் நறும் என்றது மிகுதி குறித்தது என்க.

கொன்றை நயந்தார் - “கொன்றைசோ சடையான்” (11); “கொன்றை பொன் சொரியும்” (5) என்ற பதிகக் குறிப்பு.

தமை வணங்கி—என்பதும் பாடம்.

899

திருக்கொள்ளும்பூதூர் - ஈரடிமேல்வைப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - காந்தார பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

கொட்ட மேகம் முககொள்ளும் பூதூர்

கட்ட மாடிய நம்பனை புன்கச

செல்ல வந்துக சிந்தை யாரதொழ

செஞ் மாறரு ணம்பனே.

(1)



கொன்றை சேர்சடை யானகொள்ளம் பூதூர்

நன்று காழியுண் ஞானசம் பந்தன்

இன்றுசொன் மாணிகொண டேத்தவல் லார்போய்

என்றும் வானவ ரோடிருப் பாரே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—நம்பனை உள்கச் செல்லவந்தக என்று சிந்தையார் தொழ நம்பனே அருள் நல்குமாறு ! என்று திருவருளைப் போற்றியது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) கோட்டம் - வாசனைப் பண்டம் ; நம்பனே அருள் நல்குமாறு - என்க. நல்குமாறு - நல்கும் வழி இது. ஆறு - ஆற்றின் கண் ; செல்ல - ஓடம் செல்ல என்ற குறிப்பும், —(3) விலையிலாட்கொண்ட விகிர்நன் - உயிர்களை அநாதியே ஆளாகக் கொண்டைய தலைவன். “ தொடர்வடைய திருவடியைத் தொழுவதற்கு ” (கழி. புரா - 131) என்று இக்குறிப்பினை ஆசிரியர் விளக்குதல் காண்க ; நம்பிகளைத் தடுத்தாட்கொண்ட வரலாறும் கருதுக ;—(4) கண் மலரும் - கண்போல மலர்தற்கிடமாகிய, —(5) பொன் - பொன்போன்ற பூங்கனும், இத்தும் கரும் ;—(6) ஓடம் வந்தனையும் - சரித வரலாற்று விண்ணப்பக் குறிப்பு ; விண்ணப்பமாகக் கேளாது இயல்பு குறித்த தன்மையணியில் வைத்துக் கூறியநிலை காண்க. “ குரும்பை யாண்பனை யிண்குலை ஓதனர் ” முதலியவை கருதுக மேற்பாட்டில் “ ஆறுவந் தனையும் ” என்றதும் இக்குறிப்பு. பதிக முழுதும் பொதுவாகவும் இவை சிறப்பாகவும் சரித வரலாற்றின் அகச்சான்றுகளாதலும் காண்க ;—(9) பருவாநல் உகலும் - நீர்ப்பெருக்குக் குறித்தது ; “ நீரக்க கழனி ” (10) ; “ கோட்டக்க கழனி ” (2) என்பனவுக்குறிப்பு.

குறிப்புக்கள் :—(1) இப்பதிகம் திருக்கொள்ளம்பூதூர் இறைவரை ஆற்றின் இடையே உய்த்த தோணியின் இருநதபடி பாடியருளியது ; மேற்பாட்டில் (2798) போற்றி செய்தார் என்றதனாற் கருதப்படும் பதிகம் சிடைத்தலிது.

(2) ஈரடி மேல்வைப்புகளையுடைய பதிக யாப்பமைதி குறித்த பெயர், பதிகம் ஈரடியாலமைந்த தாழிசை விருத்தத்தின்மேல் மகுடவடிப்பாக வைத்த “ செல்ல வந்தக.....நம்பனே ” என்ற இரண்டுகளை உடையது. இவ்வாறு மேல்வைப்பாக வருவன - இங்குப்போல ஒன்றேபட வருவனவும், திருப்பூரநாய் ஈரடிமேல் வைப்புப் பதிகத்திற்போல வேறுபட வருவனவும் உண்டு. திருவாவடுதலைப் பதிகக் குறிப்பிற் கூறியவை பார்க்க (2323).

தலவிசேடம் :—தீருக்கொள்ளம்பூதூர் - காவிரித் தென்கரையில் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் 113-வது பதி ; வில்வனம் என்று கூறுப. தீருக்களம்பூர் என்று வழங்குவது ; ஆளுடைய பிள்ளையார் ஆற்றின் வெள்ளத்தின் பதிகம் பாடி ஓடம் செலுத்திவந்த வழிபட்ட தலம். வரலாறு புராணத்தின் முன் உரைக்கப்பட்டது. இவ் வரலாறு பதிகத்தது 6 - 7 பாட்டுக்களினும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அழகிய திருப்பணி முற்றிப் பெருஞ் சாந்தியும் அணிமையின் நிகழ்ந்தனது. பிள்ளையார் ஓடம் செலுத்தியதுபற்றிய விழா ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப்பெறுகின்றது. சுவாமி - வில்வ வன நாதர் ; அம்மை - சௌந்தர நாயகி ; மாம் - வில்வம் ; பதிகம் 1.

இது கொராடாசசேரி நிலையத்தினின்றும் வடக்கில் கந்தசாலை வழி 5½ நாழிகையளவில் உள்ள செல்லூரை அடைந்த அந்நகரின்மேல் மேற்கே 1 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

\*2798 நீணிகைகோ புரமதனை யிறைஞ்சிப் புக்கு  
 நிகரிலாத் தொண்டருட னெருங்கச் சென்ற  
 வாணிலவு கோயிலினை வலங்கொண் டெய்தி  
 மதிச்சடையார் திருமுன்பு வணங்கி நின்று  
 “தாணுவே! யாற்றின்க ணோட முய்க்குந்  
 தன்மையா லருடந்த தலைவா! நாகப்  
 பூணிஞப்! களிற்றரிவை போரத்த முக்கட்  
 புனிதனே!” பெண்பணிந்து போற்றி செய்தாரா. சு00

(இ - ள்) வெளிப்படை. நீண்ட நிலைகளை யுடைய திருக்கோபுரத்தினை வணங்கித் திருவாயிலினுட் புருந்த, ஒப்பற்ற திருத்தொண்டார்களுடனகூட நெருங்கிப்போய், ஒளி பொருந்திய திருக்கோயிலினை வலங்கொண்டு சேர்ந்த, பிறையினைக் குடிய சடை யினை யுடைய பெருமான திருமுன்பு நின்று “தாணுவே! ஆற்றினிடையே ஓடத் தினைச் செலுத்தித் தந்தருளிய தன்மையினாலே அருள் தந்த தலைவரே! நாககளைப் பூணுகுடியைவரே! யானையினது உரிவையினைப் போரத்த முக்கட் புனிதரே!” என்று பணிந்து அதித்தருளினா

(வி - ரு) பதிகம் பாடி ஆற்றின ஓடத்தினை செலுத்திக் கோயிலிற் சேராத பின்பு பிள்ளையாரா அங்கு வழிபட்ட சிறப்புக் கூறுவது இத்திருப்பாட்டு.

தாணு - தாமருப்பவா; “வயிரத் துணை” (தேவா), நிலைபெற்றவா என்றவா மாம்.

தலைவா - சார்வாக அடைந்தாரைக் காகரும் தன்மை தலைவாக்குரியது. “விலைய லாட்கொண்ட விகிதனை” (பதிகம் - 3).

நாகப்பூண் - களிற்றார்வை - பெரிய இடையூறுதையும் விலக்கி ஒழித்தலும், தீமையினையே நன்மையாகக் குத்தலுமாகிய ஆற்றல்களைக் குறித்தன. “ஆடல பேணிய அடிகள்” (பதிகம் - 6).

களிற்றுரித்தல் முதலிய வீர செயல்களு ளருணைப் பெருக்காத செயல்பட்டன வாதலின் இறைவரது னாய தன்மைக்குப் புகழில்லாமை கூறுவாரா போர்த்த முக்கட் புனிதனே என்றா

போற்றி செய்தார் - ஆற்றினிடையே தோன்றாததனையாய் நின்று அறபுதராத லால் இவ்வாறு நினைந்து நினைந்து கோயிலில் திருமுன்பு போற்றி செய்தனா. கடலி னிடையே பதிகம் பாடிக் கலலை மிதப்பாக மிதந்து கரையேறிப் போரத் அரசுகள் திருப்பாதிரிப் புலியூரில் புருந்து இறைவரது திருமுன் “சன்னுளு மாயெனக் கெக் கைது மாகி” எனமெடுத்துத் “தோன்றத் துணையா விருந்தனன் மன்னடி யோங்க ளுக்கே” எனப் போற்றிய நிலை ஈண்டிக் கருத்த தக்கது.

போற்றி செய்தார் - திருமுன் போற்றிய இப்பதிகம் கிடைத்திலது!

பாவிப் போற்றல்—என்பதும் பாடம்.

900

2799. போற்றிசைத்துப் புறம்போரநங் குறையு நாளிற்

பூழியன்முன் புன்சமயத் தமணர் தம்மோ

டேற்றபெரு வாதின்க ணெரியின் வேவாப்

பதிகமுடை இறையவரை யிறைஞ்ச வேணடி,

ஆற்றவும் கருள்பெற்றப் போதது முன்ன  
மனைந்தபதி கருமிறைஞ்சி யன்பர் சூழ  
நாற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா றெய்தி  
நாடுடைநா யகர்கோயி ணண்ணி னாரே.

கூ0க

(இ - ள்) போற்றிசைத்த...நாளில் - போற்றி செய்து புறத்திற் போந்த அப் பதியினில் தன்கியருளிய நாளிலே; பூழியனமுன்...வேண்டி - பாண்டியனது முன் னியைப் புல்லிய சமயத்தவராகிய அமணாகளுடனே மேற்கொண்ட பெரிய வாதத் திலே தீயினிடை வேவாது இருந்து வெற்றி தந்தருளிய திருப்பதித்தின நாயகராகிய திருநள்ளாற்றின் இறைவரைச் சென்று வணங்கவேண்டி, ஆற்றவும்...போந்த - அப்பதியில் இறைவாபால் மிக வேண்டி அருள்விடைபெற்றபு போந்தருளி; முன் னம்...இறைஞ்சி - வழியிடையே முன்னர்ச சென்று வணங்கிய பதிகளையும் மீண்டும் வணங்குகொண்டு, அன்பா சூழ...ணண்ணி னாரே - அன்பா கூட்டம் சூழ்ந்தவரச் சென்று நாற்றிசையும் போற்றிசெய்யும் திருநள்ளாற்றினை அடைந்த நாடுடை நாயக ரது திருக்கோயிலினைச் சோந்தருளினா (பிள்ளையா).

(வி - ரு) போற்றிசைத்து - திருப்பதிகம் பாடித் துதித்தது.

அங்கு உறையும்நாளில்-சில நாள்கள், அத்திருப்பதியில் (திருக்கொள்ளம்பூதூரில்) பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்தனர் என்பது.

பூழியன் முன்...இறையவர் - பச்சைப் பதிகம் என்ற “ போகமாத பூண்முலை யாள் ” என்று திருநள்ளாற்றுப் பதித்ததா போற்றப்படும தலைவராகிய நாயகர் ; நள்ளாற்றிறைவ ரருளின வரலாறு பற்றி 2672 முதல் 2690 வரை பாட்டுக்கள் பார்க்க.

அங்கு - திருக்கொள்ளம்பூதூர் இறைவரிடம்.

ஆற்றவும் அருள் பெறுதலாவது - பிரியலாற்றா கிலைமைபால மிக வேண்டி அரி தில் விடைபெறுதல். இங்குத் தங்கியதும் இறைவா ஈண்டு ஆற்றில் ஓடும் உந்தித் தம்மை வந்து வழிபட அருளிய கருணையின் கனிபற்றி. இனி, அங்குத் திருநள்ளாற் றிற் செல்ல எண்ணுவது அதுவேபோல, முன்னா ஆலவாயில் எரியினிடை வேவாது காட்டித் தம்மை அருளிய திறத்தின் கனிபற்றி. ஆதலின் இரண்டும் நன்றியாகிய ஒருகருத்தே பற்றி எழுதலின் இங்குநின்ற நீங்க ஆற்றவும் வேண்டி அரும்பெற்றனர்.

இறைஞ்ச வேண்டி - காவலனா பெருங்கருணை, அரசன் முன் அமணர் வாதி னில் வெல்லக் கைதந்த நன்றியின்பொருட்டு மீளச் சென்று வணங்கவேண்டி.

முன் அணைந்த பதிகளும் இறைஞ்சி - இவை திருக்கொள்ளம்பூதூருக்கும் திரு நள்ளாற்றுக்கும் இடையே பிள்ளையா செல்லும் வழியில் உள்ளவை; இவை திருக் குடவாயில், திருவாஞ்சியம், திருவம்பா, திருப்புகலூர் முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

நாற்றிசையும் பரவும் - கவி தொடர்வதற்கு மாகக்க பலரும் எத்திசையினின்றும் போந்த வாகுகிட்டு கவிதையினைப் பெறுதல் இன்றும் காணவுள்ள தன்மைக் குறிப்பு ; திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் ஸ்ரீ வைத்தியநாதர் கோயில்போல.

நாடுடை நாயகர் - இப்பதியின் சுவாமி பெயர். எல்லா நாடுகளிலும் வழிபாடு விளங்கும் நாயகர். சோழ நாட்டினிற்போலப், பாண்டிநாட்டினும் விளங்கி, அமணரது அனல்வாதத்தின்கட் போந்த அருளிய குறிப்பும் தருவது.

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககசுள்

2800. நீடுதிருத் தொண்டர்புடை சூழ வங்கண்

நித்திலபா னத்திடைநின் நிழிநது சென்று

பீடுடைய திருவாயில் பணிநது புக்குப்

பிறையணிநத சென்னியார் மன்னுங் கோயில்

மாடுவலங் கொண்டுள்ளால் மகிழ்நது புக்கு

மலர்க்கரங்கள் குவித்திறைஞ்சி வள்ள லாரைப்

“பாடகமெல் லடி”யேடுத்துப் பாடி நின்று

பரவினார் கண்ணருசி பரநது பாய.

சுடுஉ

(இ - ள்) நீடு...சென்ற - நீடுநின்ற திருத்தொண்டர்கள் பக்கத்திற் சூழநதுவா அவ்விடத்த முத்தசுவிகையினின்றும் இறங்கிப் போய்; பீடுடைய... புக்கு - பெருமை பொருந்திய திருவாயிலினைப் பணிநது உள்ளே புருநது; பிறையணிநத... புக்கு - பிறையினைச் சூடிய சென்னியையுடைய இறைவா கிலிபெறறு வீறநிருக்கும் திருக்கோயிலின் உட்பக்கங்களில் வலமாக வந்த மகிழ்ச்சியுடனே உள்ளே புருநது; மலர்க்கரங்கள் குவித்திறைஞ்சி - மலர்போன்ற கைகளைக் கூப்பி வணங்கி; வள்ளலாரை...பாய - வள்ளலாராகிய இறைவரைப் ‘பாடக மெல்லடி’ என்று தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடியருளி நின்ற கண்களினின்றும் கண்ணீர் அருவி பெருகத் துதித்தருளினார்

(வி - ரை) இத்திருப்பாட்டுப் பிள்ளையார் திருநள்ளாற நிறைவரை வழிபட்ட சிறப்புக் கூறியது; 2798 போலக காண்க. திருவாலவாயினில் அரச சபைமுன் உணமுதமாகவே போகதருளி யிருந்த துண்டொய்த போருட்டிமத்தினையே கிளைந்த ஆராமையால் செய்த வழிபாடாதலின் இத்துணைச் சிறப்பும் விரித்தபடி; பதிகம் பார்க்க.

பாடக மெல்லடி - பதிக முதற்குறிப்பு

பரவுதல் - ஆலவாயின்கண் வந்தமாந்தருளிய அருடபெருக்களை ஒவ்வொரு திருப்பாட்டினும் மருடமாகவே வைத்துப் பேசுமறதல் பரவியவாறு மேற்பாட்டில் விரிககப்படுதல் காண்க.

பாடக மெல்லடி - “போகமார்த்த பூணமுடியாள” என முதற்பதிகத்திற் குெடங்கிப் போற்றிய வகையே, அத்திருப்பதிகம் வரைந்த வட்டினை முனவைத்து மதரையில் அரசன் முன்னா அருளிய அத்திருப்பதிகத்திலும் “தளரின வளரொளி புமை” என்று தொடங்கியும், மீண்டும் இரகும் அவவாறே “பாடக மெல்லடிப் பாவை” என்று தொடங்கியும் இவ்வாறு மூன்றுமுறையும் ஒன்றுபோலவே அருளிய குறிப்பு இங்கு இறைவரது அருட்சத்தியாரது வெளிப்பாடு குறித்தது; “முலை யிணையவை குலவலின்...இவை பழுதின” என்று காரணக் குறிபட அருளியதும் கருதுக.

வள்ளலாரை - சோண்டிளின்னு அமணர் வாதத்தினுள் பாண்டி நாட்டில் தாமே வெளிப்பட்டு வந்தருளிய வள்ளன்மை குறிப்பு; அமணர் களை நீக்கிச் சைவ வினக்கம் கண்டு பாண்டி நாட்டினின்றும் சோண்டிக்கு மீண்டருளிய பிள்ளையார், சோண்டில் அதுபற்றி கிளைந்த சென்று தொழுத பதி இதவேயாம். “கள்ளாறுடைய மெபெருமாள்! ஆலவாயின்கண் அமாந்தவாறு இது என்கொல்?” என்ற பதிகம் ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருவுள்ளக் குறிப்பினை விளக்குகின்றது, அந்நினை

விரித்த மேல்வரும் பாட்டில் ஆசிரியா விளக்குதல் காண்க. “அன்புடையானை” (தேவா - 11).

902

### III - திருநள்ளாறம் திருவாலவாயும் (வினாவுரை)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - நட்பாடை - 1-ம் தீநுழை

பாடக மெல்லடிப பாவை யோடும் படுபிணக் காட்டும் பற்றி கிணறு  
நாடக மாடுகள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது வென்கொல சொல்லாய் ?  
சூடக முன்னகை மடந்தை மாரக மிணைவரொடு நெடுநாழி தேத்தி வாழத்த  
ஆடக மாட நெருங்கு கூட லரலவா யினக ணமாநத வாழே ! (1)

அன்புடை யானை யரனைக் கூட லாலவாய் மேவிய தென்கொ? லென்று  
நன்பொனை நாதனை நள்ளாற் றானை நயம்பெறப் போற்றி நலங்கு லாவும்  
பொன்புடை சூழ்தரு மாடக காழிப் பூசுரன ஞானசம பந்தன சொன்ன  
இன்புடைப பாடலகன் பததும் வல்லா ரிமைபவ ரேத்த விருப்பா தாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—2801-ல் ஆசிரியா காட்டியருந்தல காண்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பாடகம் - காலணி ; சூடகம் - கைவளையணி ;  
துணைவர் - கணவர் - நாயகா ; ஆடகம் - பொன ; ஆடகமாடம் - பொன் அணிந்த  
மேனினை மாடகன் ,—(2) நங்குள் - நங்குளை ; நமமை ; நாகன எனவல்லாமல் ;—  
(3) புண்ணியவாணர் - உலக இன்ப ஏதுவாகிய புண்ணியம் புரிந்தோர் ; மாதவர் -  
சிவபுண்ணியமாகிய பூசை புரிந்தோர் ; நவம் - சிவபூசை ; அண்ணலின் பாடல் -  
இறைவனது தன்மை பாடும் பாடல் - கீதம் முதலாயின ; எடுக்கும் - மேலோங்கப்  
பாடும் ;—(4) பூவின்கண் வாசம் போலவும், புனலில் பொற்பும் போலவும், சாந்தின்  
நாற்றம் போலவும், நாவினில் பாடல் போலவும் பிரிப்பினறி உயாகளுடன் கலந்து  
நின்ற - நம்பெருமான் என்றது குறிப்பு. வாசமும், பொற்பும், நாற்றமும், பாடலும்  
உடைய நள்ளாறு எனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம். இப்பொருளில் புனலிற் பொற்பாவது  
நீர்ச் சிறப்பாலாவது ; தேவர் முதலாயினோர் வந்த திருவாலவா யிறைவரை வழிபடு  
தல் குறிப்பு ; புராண வரலாறுகள் பாரக ;—(5) மாலையும்...பாட்டும் - இவை  
பூசைக்குரிய அகங்கள் ; நம்பும் பெருமை - நம்பி வந்த உலகம் வழிபடும் பெருமை.  
நால் அம்புதங்களால் - என்க. நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல் குறித்தது ;—  
(6) போகழம் புண்ணியர் நீன்னை மனத்துவைத்து நண்ணும் புணர்வு பூண்ட ஆக  
முடையவர் - போகநகனை நுகரும்போதும் அவற்றில் மூழ்கி மனமழிந்துபடாது உம்  
மையே மனத்தன் மறவாது வைத்த அவற்றை உடலளவாய் சார்ந்த நிற்கும் பெரி  
யோர் ;—(7) பூவண மேனி இளையவர் - பூவின வண்ணம் போன்ற மேனியினை  
புடைய பெண்கள் ; ஆவண வீதி - கடைவீதி ;—(8) புலன்களை...செய்யும் -  
பொறிவழி வரும் ஐம்புலவின்பங்களை நீக்கி உள்ளத்தை அந்தக்கரணங்களுள் புந்தியின்  
வழிச் செலுத்தி உணமுதமான தியானத்தில் உறைத்த நிற்கும் ; அலங்கல் நல்லாள் -  
பெண்தன் ;—(9) மனியோலி கங்கொலியோடு - இவை நித்தியத்திலும், மாழா  
சின்னோலி - இது நையித்திகமாகிய திருவிழாச் சிறப்புக்களினும் நிகழ்வன. இவ்  
வேறபாடு குறிக்க ஒடு உருபு கொடுத்துப் பிரித்தோதிரார். இவ்விருவகை ஒலிகளும்  
என்றும் ஓவாது என்றது ஆண்டு முழுநிலும் எல்லா மாதங்களினும் திருஆலவாயில்  
திருவிழா நிகழ்தல் ஒழியாதிருக்கும் தன்மை குறித்தது ; மேல்வரும் பாட்டுப் பார்க்க.

The city of festivals என்பர் கவினா ;—(10) நடுகீதற - அமணருடன் அனல் வாத சிகழ்ச்சிக் குறிப்பு. “நடுங்கி” கின்றிட்டா (2885) என்றது காண்க. அநுக்கும் விழா - சிவிரத்தம்பற்றிச் செய்யப்படும விழா ; கைமிததிகம் என்ப. நன்னூல் விழா - சிவிரத்தம் பறகுது செய்யப்படுவன ; சித்தம் என்ப. பலி - இன்பு - பலிபும், விழாவின் அங்கமான மகிழ்வதரும் என அங்கங்களும. பலி - விழாவின் இனற்பணம யாத பகுதி. “பலிவிழாப் பாடல்செய் பறகுனி உததிரகாள” (மயிலை - தேவா) ; எந்திகையும் அநுக்கும் பெருமை - விழாக் கண்டு சேவிகக நாற்றிசையினின்றும் மக்கள் போதருதல் இன்றும் காணத்தகும் சிறப்பு;—(11) அன்புடையான...போற்றி நலங்குலவும் - பதிகக கருத்தும் குறிப்புமாம் ; அநனை - நாளாறகுனைக கூடல் - மேவியதென்கொலென்று - போற்றி என்று கூட்டுக கன்னாறுடைய நமபெருமான்! கூடல் ஆலவாயின் கணமாநதவாறு இது எனகொல சொல்லாய என இப்பதிக ஏனைப் பாட்டுக்களைக் கூட்டி முடிக்க.

தலவிழேடம் :—முன்னா II பக - 80௪ பாகக. சுவாமி பெயா நடுகூட நாயகர் என்பது பதிகம் 2-வது பாட்டிற் காண்க. அதனை ஆசிரியா 2799-ல் வைத்துக் காட்டியருளினர்.

2801. “தென்னவர்கோன் முன்னமணர் செய்த வாத்திர

நீயின்க ணிடுமேடு பச்சை யாக்கி

யென்னுள்ளத் துணையாகி யால வாயி

லடர்ந்திருந்த வாறென்கொ லெந்தா!” யென்று

பன்னுதமிழ்த் தொடைசாததிப் பரவிப் போருது

பண்பினிய தொண்டருட னங்கு வைகி,

மன்னுபுகழ்ப் பதிபிறவும் வணங்கச் சண்பை

வள்ளலார் நள்ளாறு வணங்கிச் செலவார்;

80௩

2802. சீரிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச சேர்ந்து

சிவபெருமான றனைப்பரசிச செல்லும் பீபாது

சார்வறியாச் சாககியாதம் பீபாது மங்கை

சார்தலுமற றதுவறிக்த சைவ செல்லாம

ஆர்கலியின் ளொச்சியெனச சங்கு தாரை

யளவிறத பலலியங்கண் முழக்கி யார்ததுப்

பாருலவு தனிககாளஞ சினை மெல்லாம

“பரசமய கோளரிவந தா”னென றாத.

80௪

2803. புல்லறியிற சாக்கியாக ளறிறதார கூழ்ப்

புகலியர்தம புரவலனா புகருது தங்கன

எல்லையினி லெழுந்தருளும் பொழுது தொண்ட

ரெடுதவார்ப் பொலியாலு மெதிர்முன சென்று

மல்கியெழுந் திருசினென வெவகி ளாலு

மணங்கொண்ட பொருமைமீனா மருண்டு தங்கள

கல்லியினின் மேம்பட்ட புத்த நந்தி

முதலான தேரர்க்குக் கனன்று சொன்னார்.

80௫

2801. (இ - ள்) தென்னவர்கோன்...என்று - பாண்டியவரசன் முன்பு அமணர் கள் செய்த வாதத்திலே நெருப்பினிடை இடம் ஏட்டைப் பசுசையாகச் செய்தும், எனது உள்ளத்தினுள் துணையாகியும் திருவாலயாயிலின்கண் வெளிப்பட வந்தெழுந்தருளி விரும்பியிருந்தவாறுதான் என்ன அகிசயம்! எந்தையே! என்று நயம்பெறப் போற்றி நலகுறவாயி; பன்னு...வைகி - பன்முறையும் எடுத்தக கூறும் தமிழ்த் தொடையாகிய திருப்பதிகத்தினைச் சாதகித் துதித்துப் புறம்போந்தருளி அடிமைப் பண்பினால் இனிமை தருகின்ற திருத்தொண்டர்களுடனே கூடி அத்திருப்பதியில் தங்கியருளி; மன்னு புகழ்...செல்வாரா - கிலைபெறப் புகழினையுடைய பதிகன் பிறவற்றையும் வணங்கும் பொருட்டுச் சீகாழி வள்ளலாராகிய பிள்ளையார திருநன்னாற்றினை வணங்கி விடைகொண்டு செல்வாராகி; ௧௦௩.

2802. (இ - ள்) சோகிலவு...போது - சிறப்புக்கள கிலவியுள்ள திருத்தெளிச் சேரியினைச் சோநது சிவபெருமானைத் துதித்த மேலே செல்லுமபோது; சார் வறியா...சாந்தலும் - நற்சார்புணராத சாகியாகன தங்கும் போதிமங்கை என்ற ஊர் அணியதாக வருதலும்; மற்றது...ஊத - மற்றச் செய்திபை அறிந்த சைவர்கள் எல்லாரும், கடல் கிளர்ந்ததுபோலச் சங்கு-தாரை முதலிய அனவிலலாத பல இயற்கைகளையும் முழக்கி ஒலித்து உலகு விளங்குமபடி எக்காளங்கள் திருச்சின்னங்கள் எல்லாவற்றையும் “ பரசமய கோளரி வந்தான் ” என்று ஊது; ௧௦௪

2803. (இ - ள்) புளலறிவில்...கூடி - புனமையான அறிவுடைய சாகியாகன அறிந்தவர்கள் சோந்தி; புகலியாதம் - மருண்டு - சீகாழியவாகனது காவலராகிய பிள்ளையார தமது ஊரின எல்லையில் புகுந்து எழுந்தருளும்பொழுது திருத்தொண்டர்கள் எடுத்த சிவவொலிகளின் முழக்கத்தாலும், அவர்களின் எதிரே முன்னணியில் சென்று திரண்டு எழுந்து ஒலிக்கும் திருச்சின்னம் எக்காளம் என்ற இவற்றின் ஒலிகளாலும் தம் மனத்தின் மேற்கொண்ட பொறுமையினாலே மருட்சியடைந்து; தங்கள் சொன்னா - தங்கள் சமயக் கல்வியினின் மேம்பட்ட புத்தகந்தி முதலாகிய புத்தகங்களுக்கும் அச் செய்தியைக் கோபமுடனே சொன்னார்கள். ௧௦௫

இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2801. (வி - ரை) “ தென்னவர்கோன்..... எந்தாய்! ” என்று - இது பிள்ளையாரது திருவுள்ளக் கருத்தாகிய பதிகக் குறிப்பு. பதிகமும் பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பும் பார்க்க.

பச்சை ஆக்கி - உள்ளத்துணை ஆகி - பச்சை ஆக்கி - “ நன்னாறாதந் நாமமே - எரியினி விடிவிலை பழுதிலை மெய்மையே ” என்ற திருப்பதிக வாக்கின் மெய்மையின் உள்ளே நின்று எரியில் அவவேடு வேவாது பாசையாக விளங்க ஆகியது திருநன்னாறத்து அருளேயாம் என்றபடி. தற்போதமினறிச் சிவனருளிய வழி கின்றநிலை. துணையாகி - ஆக்கச்சொல் இயலபு குறித்தது.

எந்தாய் - “ ஆளுடைய பிள்ளையாராய் ” (1966) என்றபடி மகன்மை முறை குறித்தது.

பன்னுதல் - பலவாறும் பாராட்டிப் பேசுதல்; பதிகம் பார்க்க.

இனிய பண்புத் தொண்டர் - உடனுறைவின் பயன தந்து இனிமை தரும் தன்மையுடையவர்கள் தொண்டர்கள்; “ அன்பரொடு மரி” (12 - சூ. போதம்). வணங்கி - விடைகொண்டு நீக்கி மேற்கொண்டும் வகையினால் வணங்கி.

நன்னாறு வணங்கி - என்றதனால் பதியின் புறத்தச் சென்று பதியினை கோக்கி வணங்கி என்பதாம்.

சேல்வார் - சேர்ந்து - சேல்லும்போது - என மேற்பாட்டின் முடிக்க 903

2802. (வி - கா) சீர்நிலவு திருந்தேளிச்சேரி - சீர்நிலவுதலாவது சமண வாதமும் கிராகரிப்பும் அதன் மூலம் சைவ ஆக்கமும் கிருவாலவாயில் கிகழாத தொப்புப் போலப், புத்த வாதமும் கிராகரிப்பும் திருநீற்றின் ஆக்கமும் அநிகது கிகழாதற்கு அணிமை காட்டிய தொப்பினால் கிடைபெறுதல்.

சேல்லும் என்றது மேலே செல்லுதல் குறித்தது.

சார்வு அறியா - சார்வாவது தாம் சாராதற்குரிய நமசார்பு குறித்தது கின்றது.

“சார்புணாத சார்பு கேட” (குறள்)

போதிமங்கை - இது புத்ததாகள் கிறைந்த ஊராயிருந்தது இப்போது சிவதலை களுள் ஒன்றாயிருக்கின்றது இது திருத்தெளிச்சேரியினின்றும் வடக்கில் காரைக்கால் தருகம்பாடி கமசாலையில் ஒரு நாழியையளவில் உள்ளது.

சார்தலும் - சென்று வழியிற சேரக் கிடைத்தலும்

சைவார் - சிவசம்பந்த ஒருக்கதுள்ளே கிளைத்து வாழப்பவா என்றது குறிப்பு.

ஆர்கலியின் கிளர்ச்சி - கடல் பொங்கியெழும் முழக்கம் ; ஆர்கலி - கடல்.

சங்கு தானா அளவிறாத பல்லியம் - முதலாகிய எண்ணிறக்க பல இயற்கை ; அளவிறந்த என்றது தொகைப் பெருக்கினையும், 11ல் என்றது வகையின பன்மையினையும் குறித்தன.

சைவார் எல்லாம் - முழக்கி ஆர்ந்து - சின்னம் எல்லாவற்றையும் - ஊத என்று முடிக்க.

முழக்குதல் - ஒலித்தல் ; ஊதுதல் - பொருள் புலப்பட ஒலித்து மொழிதல் ; ஆதலின் வேறுபிரிததுக் கூறினார்.

தனிக்காளம் - சின்னம் - எல்லாம் - இவை இறைவரால் அருளப்பட்ட முதலுக்காளம், திருச்சின்னம் என்பவை. காளம் - கக்காளம் ; சின்னம் - திருச்சின்னம் என்பா ; எல்லாம் - பலவும் ஒன்றுபோலவே.

பரசமய கோளார் - கோளார் - சிவகம். கோளார் என்றதனால் பரசமயமாகிய மத யானைகளுக்கு என்று உரைக்கொள்க ; ஏகதேச உருவகம் முன்னாச சமணமற வெற்றி கொண்டதும், இனி இறகுப் புத்தரை வென்றெழுக கின்றதமாகிய நிலைகள் குறித்தது. கொள்கைகளை கிளையுழிப்பவா என்பது குறிப்பு

சைவார் எல்லாம் - முழக்கி ஆர்ந்து - ஊத - இவ்வாறு சைவர்கள் புறச்சமயத்தவரை மனம் புண்ணுக்கவும் அன்றி வாதுக்கிழுக்கவும் கூடிய செயல்களைச் செயதல்தகுதியாமோ ? எனின், அறமன்ற , அவ்வாறு செய்யும் எண்ணம் சைவர்க்கு இல்லை என்க ; புலவியோ மேலோரபோலக் கிளம்புகாணில் அவர்களது மிக்கூந்த அக் கிரமமாகிய செயல்களை அழித்து உலகரை அறிவுறுத்தி அவர்களை அவ்வவாக்கேற்ற நிலையில் கிறத்ததால் உலக நிலைபெற்றுக்கு உற்ற அடலாம், சைவத்துக்குப் புத்த சமணர்களால் விளந்த தீசெயல்கள் டல். அவற்றை நீக்கிச் சைவ ஆக்கத்தினைத் தேடுதல் சைவர்க்கு உற்ற செயலேயன்றித் தகாதென்று சொல்லுதல் யாருடனம் ? இனிதமது ஆற்றல் உணராதாரிடத்தில அதனை வேண்டிப்போது வற்புறுத்தலும் தக்கதே என்பா புலவாணர் ; மேலும், எவாக்கும் பொதுவாகிய ஊர்வழியே செல்வோர்க்குத் தமத்சிசைவழிக் குற்றமற்றவைகளைச் சொல்லுதலுக்கும் தம் இசைவழிச் செல்லுதலுக்கும் உரிமையுண்டு ; இதனையே இங்ஙனில் சுதந்தரம் என்பா. இனி, இவ்வரிமை பாராட்டுமுக்கத்தால் இங்ஙன “நாகரிக” உலகில் எத்தனை கோரச செயல்கள் கிகழுகின்றன என்பதைக் கண்டுகொண்டுமிருப்போர் இவ்வாறு சமயச்சார்பு வருகொல்லாட்டும்



பிணங்கி வினாவுதல் என்ன சால்பு என்பதும் சிந்திக்க. ஈண்டுச் சைவர் செயத முழக்கம் நலமறியாப் புததரைத தெருட்டி கல்வழிப்படுத்தும் உண்மைதான் விதித்த கோக்கம் கொண்டது. இங்குப் பயனும் அவ்வாறே விளைவதனையும் கருதுக. புத்தர்கள் கற்சார் புணர்ந்த உய்யும்படி திருவருள் விளைவாயிது என்பதும் கருதத்தக்கது. 905

2803. (வி - 88) புல்லறிவீந் சாக்கியர்கள் - முன் “சார்வறியாச் சாக்கியர்” (2802) என்றா. அவர்கள் கொள்கைப்படி அறிவுதானும் கணபங்கமாயொழியு மாதலின் அக்குறிப்பும் பெற இவ்வாறு கூறியதும் கருதுக.

அறிந்தார் - பிள்ளையாரது எழுச்சியின் கீழையில் முன்கூறிய முழக்கங்களையும் பொருளையும் அறிந்தவர்.

எதிர்முன் கேன்று - பிள்ளையாரா எதிரே முன அணியிற சென்று ; எதிர் என்றது சின்னம் காளம் முதலியவை ஒளிப்போ தலைவாக்குப் புறகு காட்டாது எதிராமுகமாக கின்ற முழக்கம் மரபு குறித்தது ; எதிர் - அவ்வாறு அறிந்தார் எதிரில் என்றாரைப் பாருமுண்டு.

திருச்சின்ன ஒலிகள் - திருச்சின்னம் எககாளம் இவைகளில் பொருள் தரும் மொழிகளே தனித்தனி ஒலிக்கப்படுதலின் ஒலிகள் என்றா ; ஏனே இயற்களின் ஒலி அவ்வாறின்றிப் பொருளற்ற ஒலியாய்ச் சேர முழக்கப்படுதலின் அவற்றை ஒன்றாகத் திரட்டி ஆர்ப்பு ஒலியாலும் என ஒருமையிற் கூறினார். இது சாதியொருமை என்றலுமாம்.

மனங்கொண்ட பொறுமையினால் மரண்டு - மனங்கொண்ட - மனத்தன் எழுந்த. மருண்டு - மயக்கமடைந்தது ; பொறுமை - அழுக்காறு ; “அழுக்கா மெனவொரு பாலி திருசென்றுத, தீயுழி யுய்தது வீடும்” (குறள்) என்ற பாட்டின் படிப்பிணமையக் கருதுக. மருளுதல் - ஒன்றைப் பிரிதொன்றாக மயங்குதல் ; “பொருளல்லவற்றைப் பொருளென மூணரும், மருள்” (குறள்).

தங்கள் கல்வி - தமது சமயக் கோட்பாடுகளின் கல்வி

புத்தந்தி - புத்தருட சிறந்தோர் - துறந்தோர் - புனையும் பெயர் மரபு. “புத்தந்தி யும்...முதலதாகிய பெயர்கொளா” (தேவா பண் - கொல்லி).

கனன்று கொன்னி - சிவமீக்காதலினால் அமைகியாக நினைந்து உண்மையுணர் மாட்டாதவராயினா என்பது குறிப்பு “உள்ளங் கவாரதெழும் தோமருசினம்” ; மேல் “வெகுண்டு சொன்னான்” என்பதும் காண்க 905

திருத்தெளிச்சேரி

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - இந்தளம் - 2 - ந் திருமுறை

பூவ லாந்தன கொண்டுமுப் போதும் பொறகழல்

தேவர் வந்து வணங்கு மிகுதெளிச் சேரியீர்

மேவ ருந்தொழி லாளொடு கேழற்பின் வேடலும்

பாவ கனகொடு கின்றது போலுநம் பான்மையே.

(1)

திருகு லாம்பொழில் சூழ்தெளிச்சேரியெரு செல்வனை

மிக்க ஶாழியுண ஞானசம பந்தன் விளம்பிய

தக்க பாடல்கள் பதமுவல் லாக டடமுடித

தொக்க வானவா சூழ வீருடபவா சொல்லிலே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 'கருட**

**பதிகத் துறிப்பு:—**இறைவா அம்மைபுடன வேடராயப் பணிப்பின் சென்றதும், எங்கும் பலிக்கு நடப்பதும், கண்கை குடியதும் முதலிய பெருமைகளைத் துதித்தது.

**பதிகப் பாட்டுக் துறிப்பு:—**(1) தேவர் வந்து வணங்கும் - 2-10-வது பாட்டுக்களும் பாாசக. தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்த வழிபடும் சிறப்புடைய தலம் மேவநத் தொழிலாளர் - உமையம்மையாரா ; அருந்தொழிலாவது இறைவருடன ருண குணியாகக் கலந்திருந்த அருடசத்தியாய உலகுயிர்களைக் காததல் ; தலஅம்மை பெயர் சத்தியம்மை என்பது ; வேடனார் பாவகம் - வேடராகிய வேடம். அருச்சுனன் பொருட்டு வேடனாகச் சென்ற அருஞ்செயல் குறித்தது. “கிராத வேடமொடு கிரு சக வாயவன், விராவு கொண்கை கதறடம் படிந்தும்” (திருவா);—(2) பத்திக்காக என்஑் ; விளைத்தல் - சரியையாதிகளால் பெருக்குதல். ஐந்து பானமும் - “மலர் நீலம் கொல்லும்” என்ற தன்மையுடைய நீலமலர்ப் பானத்தை உள்ளிட்ட ஐந்து பாணங்களையும் என முதலம்மை. எங்ஙனம் - ஐந்தும் எய்தும் அவற்றாற் பட்டது அவையும காயந்தது எவ்வாறு ? என்பது,—(3) அம்படுத்த - அடுத்த - போன்ற ; உவமவுருபு கூர்மையோடு கூடிய அம்பு என்க,—(4) கடல் மத்தம் கரைப் பெய்யும் - இங்ககா கடற்கரை ஊர் என்பது. வைபாபிட மீன்றியே - வைகத்தக்க இடம் வேறின்றி ; “சேவடிகள் இரண்டும் வைப்பிட மின்றியே” (திருவா);—(5) வெளவவே - வெளவும் பொருட்டு;—(6) கையிற் காயித்தே எங்ஙனம் - படை யொன்றையின்றி என்பது குறிப்பு;—(7) கோழ் - கொழுகள் ; கிளைகள் ; செரு - சிறப்பு ; தோடு - மலரிதழ்,—(8) வித்தகா படை - மந்திரப் படைகள்;—(9) கால் - காற்ற ; காலெடுத்த - காற்றின் வேகத்தால் மேலே கிளப்பப்பட்டு உரதிய ;—(10) மறையோர் - வேத விதிப்படி பூசிப்போர் ; தவத்தவர் - ஆகமப்படி சிவபூசை புரிவோர் ; செந்து - பண் ; வெந்தல் - மனத்திமை யுடையோர் , வெயின்றம் - பாறை கிடத்தல் முதலிபவாற்றால் வெந்த - காயந்த - உடலுடையோர் ; சமண புத்தர்கள். தந்திரம் நீக்குவதீர் ஓர் சத்திரே - சமணரை வென்றதும் அணிமையில் புத்தரை வெல்ல நிற்பதுமாகிய சரித க்கழ்ச்சிகளின் அகசரணம். சத்திர - சத்திரப் பாடு உடையவா;—(11) தடமுடித் தொக்க வாணவர் - முடிசூடிய தேவ அரசன் முதலாயினோர்.

**தலவிசேடம்:—**திருத்தெவிக்ரே - காவிரித் தென்கரையிற் பாடல் பெற்ற பதிகஞ் 50-வது பதி. கோயிற்பதது என வழங்கப்படும். மேற்குப் பார்த்த சகலிதி ; பங்குனி மாதத்தில் சூரியபூசை நிகழ்வது , தேவா முனிவா வந்த வழிபடும் சிறப்பு பதிகத்துக் காண்க. இதன் அணிமையில் உள்ள போற்றினைக் என்றும் புத்தரது ஊரின் பங்கம் அவர்கள் ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருக்கூட்டம் செலவத்தைத் தடுத்த போது சம்பந்த சரணலயா “புத்தா சமணகழுக் கையா” என்ற பதிகம் ஒதின அளவில் அவர்களுடைய தலைவனுள் புத்தகந்தி தலைநில இடவியுறது இறந்தான். பின்னாச சாரிபுத்தனே தலைவனாகக் கொண்டு சமய வாத்தத்தினை ஏற்று வந்த புத்தர்களே அடுத்தனா சத்திர மண்டபத்தில் பிள்ளையார திருமுன்பு சம்பந்த சரணலயா வாதின வென்று அவர்களைச் சைவார்களாக ஆக்கி உயலித்தனா. சுவாமி - பார்ப்பதீக் காரி ; அம்மை - சத்தியம்மை , “மேவருத் தொழிலாள” என்பது பதிகம் ; பதிகம் 1.

இது இப்போது காரைக்கோயில் பத்து, எனப்படடுப புறையாறு ரோட் என்ற கிணியத்தினின்றும் வடமேற்கில் ஒரு நாழிகை யளவில் உள்ளது , காரைக்காலில் மாம்பழ ஈசுவரர் கோயில் உள்ள தெருவில் ஒரு கோடியில் உள்ளது.

2804. மற்றவர்கள் வெவவுரையும் பிள்ளை யாமுன்  
வருசின்னப் பெருகொலியு மன்னுந தொண்டர்  
பொற்புடைய வார்ப்பொலியுஞ் செவியி னூடு  
புடைத்தநா ராசமெனப் புக்க போது  
செற்றமிகு முள்ளத்துப் புத்த நந்தி  
செயிர்த்தெழுந்து தேராகுழாரு குழச் சென்று  
“வேற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதி லெம்மை  
வேன்றன்றோ பிடிப்ப”தென வெகுண்டு சொன்னான். ௬௦௯

(இ - ள்) மற்றவர்கள்...புகடபோது - மற்று அவர்களுடைய கொடிய சொல்லும், அப்பொழுதே பிள்ளையா முனபு வருகின்ற கிருச்சின்னங்களின் பெருகிய ஒலியும் சிலபெற்ற திருத்தொண்டர்களுடைய அழகிய ஆதலினால் உண்டாகும் ஒலியும்கூடி ஒருசேர வந்த தனது காதினுள் காய்ச்சி அடித்த இருமபுச் சலாக்கபோலப் புகுந்த போது ; செற்றமிகும்...சென்ற - கோபம் மிகும் உள்ளத்தினை உடைய புத்தநந்தி மேலும் மிகச்சினந்து எழுந்த புத்தா கூட்டம் தனைச் சூழ்ந்து வர அத்திருக்கூட்டத்தி னிடையே போய் ; வெற்றிபுனை , சொன்னான் - “வெற்றிக் கறிஞரியாக முழக்கப் படும் சின்னங்கள் எம்மை வாத்ததில் வென்ற பின்னரன்றோ பிடித்தல் வேண்டும்” என்று கடுமையாகச் கோபித்துச் சொன்னான்.

(வி - ரை) மற்றவர்கள் - மற்று - முல் கூறிய “சாக்ஷியாக எறிந்தார்” (2803) என்ற குறிப்பில் வந்தது ; தமது தலைவனாகிய அந்தப் புத்தநந்திக்கு ஆக்ககதேடாது, இவர்களது ஏவுதலினால் சிறிது நேரத்தில் இறந்துபாடாகிய அழிவுதேடித்தருகின்ற ராதலின் மற்றவர்கள் - ஆததரல்லாதவர் - என்ற குறிப்புமடக்க கூறினார்.

உரையும் - பெருகொலியும் - ஆரீப்பொலியும் - (ஒருசேரப்) புக்கபோது - என்று கூட்டுக. உரை - சாக்ஷியா கன்னது சொல்லிய உரை ; மேல்வரு மிரண்டும் ஒருசார்பின ஆதலின் ஒலி என்ற சத்தத்தாற கூறினார்.

பொற்புடைய ஆரீப்பு ஒலி - பிள்ளையா திருநாமங்களையும், சிவநாமங்களையும் முழக்கியும் பிள்ளையாரது புத்தனை எடுத்துக் கூறி முழக்கியும் வருதலால் பொற் புடைய என்றார் ; பொற்பு - மொழியுற குறிக்கப்படும் பொருளின் செம்மை.

செவியினூடு புடைத்த நாராசமெனப் புக்கபோது - வெவவுரையால் செவியி னூடு தன்பம் புகவும், இவ்வொலிகள் அத்துன்பினை மேலும் கொடுவதுனபம் வினைக்க ளும் இவ்வாறு ஒருநகை இருவகையாய் சிகழ்ந்த துன்பினைக் கூறுவார காராசமென வாளா கூறுது புடைத்த நாராசமென இருவகைத் துன்ப ஏதுக் கூறி உவமித்தார் ; விளைபற்றி வந்த உவமம். புடைத்தல் - காய்ச்சி அடித்தல் ; மிக்க வெப்பமும் கூர்மையுமாய்த துன்பத்துக்கு இரண்டு காரணம் கண்டபடி ; “எறிவேல் பாயந்த, புண்ணிலாம் பெரும்புழையிற் கணனுழைநா லெனச்செவியிற் புகுத லோடும்” எனக் கம்பன் இகருததைப் பற்றிய இவ்வுவமத்தையே மேற்கொண்டு விரித்தல் காண்க. “நெருப்பு றுளையுறீஇச் சுடுநா ராசனா, செவிசெறித் தாரு” -(பெருங்கதை - க. 47 237 - 238)

செற்றமிகும் உள்ளம் - செயிர்த்தெழுந்து வெகுண்டு சொன்னான் - என்று மும் முறையும் விரித்தல் மூண்டெழுந்த நிலைகுறித்தது. செற்றமிகுதல் அவனது உள்ளத்தின் இடல்பாகிய நிலையுடைய, செயிர்த்தெழுதல் உரையாலும் ஒலிகளின் கேள்வியாலும்

சேக்கிழம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் .ககடுரு

சினம் உள்ளத்தில் விளைந்த கிலியினையும்; வெருண்டு சொல்லுதல் அம்முட்டி பிற்பாற்  
சென்ற கிலியினையும் குறித்தன ஆதலின் உரியது கூறலன்மை யுணர்க.

சேன்று - பின்னியாரது திருக்கூட்டத்தின் முன்னணியில் வரும் திருச்சின்ன  
மொவிப்போரும் திருத்தொண்டாகளும் ஆகிய இவாபாற சென்று.

வெற்றி...பிடிப்பது என - எம்மோடு வாதில வெற்றிபெறு கிலியில் பிடிக்க  
வகாது என விலக்கினான் - முழுக்கததைத் தடுத்தான் எனபது; மேற்பாட்டில்  
“ விலக்குங் காலை ” (2805) எனபது காண்க.

வென்றன்றே பிடிப்பது - வென்றல்லாமல் பிடிக்கத் தகாது எனபது எச்சம்;  
ஓகாரம் எதிர்ப்பதை.

வெற்றிபுனை சின்னங்கள் - “பாசமய கோளரி” என்று புறச்சமயங்களை வென்ற  
வெற்றியைக் கூறும் சின்னங்கள்.

எம்மை வென்றன்றே - அமணனா முக்காலும் வென்றது பாசமயங்களை யெல்  
லாம் வென்றதாம்; அவ்வாறு கொள்ளாது புறச்சமயி ஒவ்வொருவனும் தன்னைத்  
தனித் தனி வெல்லல் வேண்டுமென்று ஆரததல் மகியினம் எனபார் புல்லறிவீந் சாக  
சியா - சாதிவறியா சாகசியாகள எனரா. 906

2805. புத்தரினம புடைகுழிப் புத்தநகரி

பொருவினஞா னப்பினிகா கிருமுன் பூதம

மெய்த்தகவிற சின்னங்கள் விலக்குங் காலை

வெருண்டெழுந்த திருத்தொண்டா வெறுத்து நோக்கி

“இத்தகைய செயற்கிவரைத் தடிதல் செய்யா

திட்பொறுக்கிற் றவகணிலை வேறா” ரென்று

முத்துசிரைச் சிவிகையின்மேல் மணியை வந்து

முறைப்பணிந்து புருந்தபடி மொழிந்து நின்றா.

கடுமா

(இ - ள்) புத்தரினம்...காலை - புத்தா கூட்டம் தன்னேசு குழுகுது வரப் புத்தநகரி  
ஒப்பற்ற ஞானத்தினை உடைய தாய் பிள்ளையாரீது நிருமுன புனைபுறற் உண்மைத்  
திறம் பெற்ற திருச்சின்னங்களை விலக்கிய பொழுது; வெருண்டெழுந்த...கோக்கி -  
சினந்து எழுந்த திருத்தொண்டாகள ஆவனுடைய ரெய்கையினை வெறுத்துப்பார்த்து;  
இத்தகைய ..என்று - இவ்வாறு செய்யும் கொடுஞ் செயலுக்கு இவர்களைத் தண்டிக்கா  
மல் இதனைப் பொறுத்துக்கொண்டு செல்வோமானால் தங்கள் கிலியினையே மேலும்  
கொண்டெழு வார்கள் என்று உட்கொண்டு; முத்து...நின்றா - முத்துக்களின்  
வரிசைபட உள்ள சிவிகையின்மேல் எழுந்தருளிய மணியாகிய பிள்ளையாரிடம் வந்து  
அவரை முறையிற்றை நெழுது நோக்க வண்ணங்களைச் சொல்லி நின்றார்கள்.

(வி - ரை) பொருவில் ஞானப் புனிதர் - பொருவில் ஞானமாவது சிவஞானம்  
(1987); புனிதர் - இகலும் பற்றுமின்றிக் கருணையே உருவமானவா, இதுவே  
அகத்தாயமைக் கியலபாதவின புனிதம் - அகதநாய்மை குறித்தது; முனை நிகழ்த  
சமண வாழ்வும், இனிவரும் புத்தவாத முதலியனவும் புறச் சமயிகளபாற கொண்ட  
இகல்பற்றியேனும், சைவர்களபால் வைத்த விருப்பப்பற்றியேனும் உள்ளனவல்ல என்ப  
தும், உண்மைநிலை காட்டி உலகை உய ரிக்கும் பொருட்டேயாம் எனபதும் உணர்த  
தியவாறு.

ஊதும் - ஊதப்படும்; செயப்பாட்டுவினை செயவினையாய் நின்றது.

மேயித்த விறற் சின்னங்கள் - மெய்யனாகிய இறைவன் தந்தவை என்றும், போலியாகிய பொய்ப் புகழ்களைக் கூறாது பொருவில ஞானத் தலைவரது உண்மைப் பொருள்சோ புகழ்பற்றிய திறங்களுையே கூறுபவை என்றும் உரைக்க கின்றது ; கூறும் பொருள்களின் உண்மைத் திறமும், உடையாரது திறமும் கருவியின் மேல் ஏற்றப்பட்டன ; விறல் - இவை ஊதப்பட்ட செயலாலே இனி அடுத்த நிலையில் இடி வீழ்ந்து இவற்றைத் தடுத்தவன் தலையிழக்க நேரும் நெறிபிறழாத வலிமை குறித்தது.

இத்தகைய...என்று - சைவத் திறம் எப்போதும் பொறுமையும் கருணையுமே மேற்கொண்டதொன் மென்பதும், ஆயின் அதன் நிலை புறச்சமயிகளால் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டுத் தடையுண்டபோது அவ்விடையுற்றினைத் தண்டமூலம் விலக்க முற்படுவதில் பின்வாங்காத வீரமுடையதொன் மென்பதும் குறித்தது.

தங்கள் நிலை ஏற்பார் - நீதி நெறியில் தமமளவில்லின் தமைவுபடாது மீச்சென்று உண்மைக்கு மாறான செயல்களைத் ததாம் நினைந்த நினைந்தவாரே ஆக்கிரமித்துச் செய்து செல்வா.

புருந்தபடி - நிகழ்ந்தனவற்றை நிகழாதவாரே. புருந்த - தமது செல்லுகையில் இடையே தடையாக வந்து புருந்த என்றலுமாம். 907

2806. “வருமிடத்தி லழகிதா நமக்கு வாதில

மற்றிவாதம் பொருணிலைமை மறாத வண்ணம்

பொருமிடத்தி லறிகின்றேரோ புத்த நந்தி

பொய்ம்மேற்கோ” னெனப்புகலி வேந்தர் கூற

வருமுறைசொற் றிருபபதிக மெழுது மன்ப

ராளுடைய பிள்ளையார் திருவாக் காலே

“உருமிடித்து விழப்பத்த னுத்த மாங்க

முருணவீழ்” கெனப்பொரு வுரைமுன் விட்டார். 800அ

(இ - ள்) வருமிடத்தில் அழகு இதுவும் - வருகின்ற இடத்திலே இது மாறு கோளாவதன்றி நமக்கு அழகேயாம் ; மற்றிவாதம்...கூற - மாறுகொண்ட இவா களது பொருள் நிச்சயம் மறுக்க முடியாதபடி, பொருகின்ற இடத்தில் புத்தநந்தியின் பொய்யினை மேற்கொண்டு வரும் கொள்கையின் கிலையினை உள்ளபடி காட்டுவோம் என்று புகலி காவலராகிய பிள்ளையார் சொல்ல ; அருமுறை...விட்டார் - அரிய திருமுறைகளாகிய சொற்றிருப்பதிகங்களை எழுதும் நியதியுடைய ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருவாக்கின் ஆணையாலே “புத்தநந்தியினது தலையானது இடி வீழ்தலினால் உருண்டு வீழக் கடவது” என்று பொறுக்கமாட்டாத சொல்லி முன்னே சொல்லி விட்டனர்.

(வி - ரை) வருமிடத்தில் நமக்கு இது அழகாம் - என்க. அழகு - வெகுளலும் வெறுததலுமின்றி அழகிதாக்க கொள்கைக்கொண் மெனத்தாம் ; வருமிடம் - எாம் சென்று தேடாது, செல்லும் வழியிலே. இடையிட்ட இது, திருவருளால் வந்த தென்பதும், திருவருள் எவ்வழியானும் செலுத்துவனவெல்லாம் நன்மையே என்பதும் குறிப்பு. அழகு - நியதியின் அமைதி :

மற்று இவர்தம் பொருள் நிலைமை - மாறப்பட்டு எழுந்த கூறும் இவர்கொள்ளும் பொருள் நிச்சயத்தின் தன்மை.

சேக்கிழ் 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௫௭

மறத வண்ணம் - அவாகள்தாமும் வேறு மாறப்பட்டுப் பேசும் பேச்சின்றி ஒப்புப்படி ; “வாதமா நென்றினறித தோதமுன புததன்” (2822) ; மேலும் மறத திறங்களை மறதத எழாதவண்ணம் என்றலுமாம்.

பொய் மேற்கோள் - பொருள் நிலைமை - மறத வண்ணம் - அறிக்கின்றேம் - என்று உட்டுக.

அறிக்கின்றேம் - காண்கின்றோம் - அவாகள கொண்ட பொருள் கிச்சயம் பொருளன்றும்படியினை வெளிப்படுத்தமாறு கண்டு காட்டுகின்றோம் என்றதாம்.

அழமுறைசொல் திருப்பதிகம் எழுதும் அன்பர் - அரிய முறையாகப் பிள்ளையார் சொல்லும் திருப்பதிகத்தை அவவப்போதே உடனிருந்து எழுதிக்கொண்டும் அத்திருமுறைச் சுவடியினை ஏதிககொண்டும் வரும் அன்பா. இவா சம்பந்த சரணலயா எனப் பெயா பூண்டவா என்றும் இவா பிள்ளையாரது கலலம்மாளுவா என்றும் கூறுவர். இவ்வாறு பிள்ளையாரது பதிகங்கள் அவ்வப்போது உடனிருந்து எழுதிவரப்பட்டன என்பதும், ‘அத்திருமுறை பிள்ளையாருடனே எழுந்தருளாசெய்த உடன் கொண்டு வரப்பெற்றன என்பதும், முன் “திருப்பதி கண்முறைபினை” (2879) என்றவிடத்தாக குறிக்கப்பட்டுள்ள. வருமுறை என்று பாடல்கொள்ளின அருளினவழி வரும் என்க.

பிள்ளையார் திருவர்க்காலே - உரை முன் விட்டார் - திருவாக்கினையே ஆணையாகக் கொண்டு பண்டயாக முன் விடுத்தனா. விட்டார் - அம்பு விடுத்தலபோல என்க. உரை - உரையாகிய “அத்திரம்” என்பதாம், (பொறு உரை-புத்தா கூறிய சைவ கிந்தையும் அடியார கிந்தையும் மறைக ணிகதனையும் பொறுக்கலாற்றாமையாலே அவ்வாறு வெவவிய உரை விடுத்தனா என்பது கருணை கொண்ட அன்பா கொடியவுரை விடுத்தற்குப் புத்தா செய்த சிவாபசாரமே காரணம் என்றபடி.

உத்தமங்கம் - உடம்பில உயராத அறுகமங்கிய தலை.

பிள்ளையார் திருவர்க்கு - இவ “புத்தா சமணகழக னையா” (பஞ்சாகநரப பதிகம் - 10) என்ற திருப்பாட்டு என்ப. அதுண “விந்தக் நீரணிவார் விண்ப்பகைக், கத்திர மாவன வஞ்செ முத்தமே” என்ற பகுதி அத்திரத்தை அடக்கி சிற்றல் காண்க. “அத்திரவாக கதாவல” (2846)

“உரும் இடித்து விழ - உத்தமங்கம் உருண்டு விழ்க” என - உரும் - இடி ; விழ விழ்க - விழுதலினால் தலை அறுபட்டுக் கீழே விழ்க. சிவாராதமானது இவ்வாறு தண்டித்துத் தூயமை செய்யறபால்தென்பது வீரபத்திரக் கடவுள் செய்த தக்க யாக சங்காரகிழ்ச்சிகளுள் சிவகிந்தை செய்த தக்கனது தலை அறுபட்ட வரலாற்றானும், அதனை “தூயமைகள் செய்தவா” (திருவா - தோற்ற - 11) என்று மணிவாசகப் பெருமானா போற்றியருளியதனனும் காண்க. சிவனுக்கரச சாத்தம பூவைச் சிதறிய பிழைக்காக யானையையும், அதனை விலக்காத குற்றத்துக்காகப் பாகா ஜவரையும் கொன்றுகின்ற எறிபத்தரை, அன்பா என்று கண்டபோது “அன்பாரா குணத்தின மிக்கா, பிழைப்பி னன்றிக் கொல்லா, பிழைத்ததுண்டென்றத் கொண்டு” (587) புகழ்ச்சோழா போற்றிச் செயல் செயதனமபும் இவருக் கருத்தத்தக்கது. சமயரீதி பேனும், உலகரீதியேனும் அலெது வேறெந்த ரீதியேனும் ஒன்றும் பற்றாது மண்ணாசையாகிய பேயிறை கோட்பட்டித் கோடிக்கணக்கான மக்களையும், பிறவியார்களையும் கொல்லும் “நாகரிக”! உலகத்தை வாழ்வாக எண்ணும் மாக்கள் இவவுண்மைகளைத் தெளித்த இவவரலாறுகள்பற்றித் தாம் செய்யும், சிவகிந்தை முதலிய பித்தர்மலகளை விட்டு உய்திபெற முயலவார்களாயின், கலம் தரும்.

2807. ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி யாணை யுய்க்க,

வெதிர்விலக்கு மிடைபூற்றை யெறிந்து நீக்கும்  
மாநிலவலி மந்திரமா மசனி போல

வாய்மையுரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கி னாலே  
வேறுமொழிப் போரேறபான் வந்த புத்தன்

மேனியையுந் தலையிணையும் வெவ்வேறுகிக்  
கூறுபட நூறியிடப் புத்தர் கூட்டங்

குலைந்தோடி விழுந்துவெருக் கொண்ட தன்றே.

கூடுக

(இ - ள்) ஏறுயர்த்தார்...உய்க்க - இடபத்தை உயர்த்த இறைவரது சைவநெறியின் வந்த திருவாணையினைச் செலுத்தியிட; எதிர்விலக்கும் ..போல - சிவபூசையில் எதிர்ப்பட்டு அபபூசையினை விலக்கவரும் இடைபூற்றினை அழித்து நீக்குகின்ற தடுக்கலாகாத வலிமையுடைய சிவாததிரமாகிய இடியினைப்போல; வாய்மை...வாக்கினாலே - வாய்மையுரையினை உட்கொண்டெழுந்த திருத்தொண்டர் வாக்கினாலே; வேறுமொழி . நூறியிட - வேறுபட்ட மொழிகளாற செய்யும் போரினை மேற்கொண்டு வந்த புத்தன்தலையின் உடம்பையும் தலையையும் வெவ்வேறுபட இருகூறுகிக் சிதைவுபடுத்தி; புத்தர் கூட்டம்...அன்றே - அப்போதே புத்தர்களது கூட்டம் சடுதியிற் பயந்து ஓடித் தடுக்கிட்டு நடுங்கியது.

(வி - ரு) சைவ நெறி ஆணை - இகல முதலானவற்றாலன்றிச் சைவநெறியின் விதிப்படி இட்ட ஆணை; உய்த்தல் - செலுத்துதல்; முன்பாட்டிற் கூறியவை நினைவுகூர்க.

எதிர் விலக்கும் இடையூறு - சிவபூசை செய்யவொட்டாது மேலும் நடுவும் கீழமாகிய மூவுலகங்களினின்றும் மூன்று வசையாலும் வரக்கடவனவாகிய இடைபூறுகளை. ‘நல்ல காரியத்தக்கு நாணுறு இடைஞ்சல்’ என்ற பழமொழிப்படிச் சிவபூசைக்குப் பதப்பலவாற்றானும் இடைபூறுகள் வருதல் இவ்வுலகிற் கண்கூடாகக் காணப்படும் உண்மை. “பேரின்ப முதனியப் பூமியி லிருந்துகாண, வெத்தனை விகாதம்வருமென்றுசுகா சென்றநெறி” (தாயுமா).

எறிந்து நீக்கும் - எறிதல் - எதிர்த் தழிவுபடுத்தல்.

மந்திரமாய் அசனி - சிவாததிர மகா மந்திரமாகிய இடியேறு; மாநில வலி - எனறா எஞ்ஞான்றும் எவ்வாற்றானும் பிழைபடாத வலிமையுடனமை காட்டுதற்கு. சிவாததிர வலிமை பற்றி காதபுராணம் - பாரதம் - இராமாயணம் முதலியவற்றின் வரலாறுகளும் பார்க்க.

எதிர் விலக்கும் - மந்திரமாய் அசனிபோல - ஆகமங்களில வருத்த சிவபூசை முறையில் மேல்-நடு-கீழ் என்ற மூன்று பக்கங்களினின்றும் பூசைக்கு இடைபூறுய வரும் விகினைக்களை இடியேறுமபோலத் தவறாது விலக்கும் அததிரமந்திரத்தாலே பேசுகிப் பூசை தொடங்குக என்ற விதி இறகு உவமிக்கப்பட்டது. மாநிலவலி மந்திரம் - சிவாததிர மந்திரம். இதற்குரிய பாவனை கிரியை மந்திரங்களை அனுபவம்வல்ல தேசிகர் பால் கேட்டுணர்க. அசனி - இடியேறு.

வாய்மையுரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கினாலே - வாய்மையுரை - பிள்ளையார் திருவாக்காகிய “அததிரமாவன” என்ற தேவாரம். திருத்தொண்டர் வாக்கு - அந்நை

**சூத்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கதஞ்சுக**

உன்னிட்டுக் கூறி “உருயித்தது உத்தமாவ்கம் உருண்டு வீழ்க” என அன்பா கூறியது.

வேறு மொழிப்போர் - மாறுபட்ட மொழிகளால் தொடங்கிய போர். வேறு மொழி - உணமைக்கும் தகுதிகளும் வேறுபட்ட மொழி என்க. போர் ஏற்பான் - போர் ஏதரும் பொருட்டு; மொழிகளாற் போர் செய்ய. வந்தவலிந்த தானே வந்த; கூறுபட நூறியிட - தலை வேறு - உடல வேறுக இரு கூறுகும்படி சிதைக்க; நூறியிட - சிதைக்க; “உருண்டு வீழ்க” என்ற ஆணை தந்தாராதலின் தலைவேறுக்கக் கூறுபட்டு வீழ்ந்தது.

வேருக்கோண்டது - தடுக்கிட்டு நெருங்கிறது அன்றே - அப்பொழுதே.

உரும் இடித்து - உருண்டு வீழ்க - இடி வீழ்தலால், உடலிற் கண் முதலிய அங்கங்கள சிதைந்து வீழ்தலும், உடல அறுபட்டுப் பிளந்தலும், உடல எரிதலும் முதலிய பலவும் நிகழ்வன. ஈண்டுத் தலை கூறுபட்டு வீழ்ந்தது என்க

மாறுவலி—வாய்மையுணர்—என்பனவும் பாடற்கள்

909

\*2808. மறறவாக ணிலைமையையும் புத்தநகதி

வாகக்கி போ ரேற்றவனநனை நலையு மெய்யும்

அறுறுவழி வந்திரவாக கதனு லன்பா

அறுத்ததுவுஞ் கண்டவர னடியா ரெல்லாம்

வெற்றிதரும் பிள்ளையா தமக்குச் சென்று

விண்ணப்பஞ் செய, “வேதிரந்த விலக்கு நீங்க

வற்றவிதி யதுவேயா, மர! வென் றெல்லா

மோது”ம்கன, வவ்வொலிவா னுறற தன்றே.

சூக0

(இ - ள்) மறறவாகணிலைமையையும் - மறறு அந்தப் புத்தர்களது நிலைமையினையும்; புத்தநகதி - அறுத்ததலும் - வாகக்கின்ற போர் செய்ய மேற்கொண்டு வந்த புத்தநகதியின் தலையும் உடம்பும் வேறாக அறுபட்டி யிருமபடி அதற்கு வாகக்கொலை அன்பர் அறுத்த செய்யினையும், கண்ட...விண்ணப்பஞ் செய - பாரதக் சிவனடியாரான எல்லாம் அவ்வெற்றியைத் தரும் பிள்ளையாருக்குச் சென்று விண்ணப்பிக்க; எதிரந்த...ஒதுகென - எதிர்ப்பட்ட இடையூறு நீங்கும்படி பொருந்திய ஐயைவரது அருள் வலியே அதனாகும், ஆதலால் சிவனை வழத்தி அர! அர! என்று எல்லாரும் சிவநாமமோதி முழக்கம் செய்யக் என்று பிள்ளையார் கூறியருள எல்லாம் அர என்கோதினா; அவ்வொலி வானுறறதன்றே - அவையாணையின்படி அவர்கள் முழக்கிய சிவநாம ஒலி வானத்திற் சென்று பொருந்திற்று அப்பொழுதே.

(வ - றை) மற்று அவர்கள் - மாறுபட்டு வாக அப்புத்தர்.

வாக்கின் போர் ஏற்றவனாகிய புத்தநகதி என்க வாக்கின் போர் - வேறு, படை முதலியவற்றாலன்றி வாகக்கின்ற செய்யும் வாதமாகப் போர்

அன்பர் அந்திர வாக்கதனுல் - அறுத்ததுவும் என்க. அந்திர வாக்க - “அந்திர மாவன” எனற பதிக மந்திரம். வாக்கதனுல் அறுத்தலாவது வாகக்கல் கூறப்பட்ட சிவனது அத்திரமாயிய மந்திரமே பட்டையாகக் கொண்டு. ‘காழி மாக்காக் கவுணியா கடவுள, ஞான மாயிய நற்பதி ககன, எழுதுறு மனபாதம் மின்புறு மொழியாற், களி நென வந்த கண்மனப் புத்தன, முருட்டுச் சிர்மொன றுருட்டின ரன்றி, வாய்நத ஞானோன் நேருதின ரிலரே” (சங்கற்பநிராகரணம்) என்றதும் கருதுக.



பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று விண்ணப்பிட்டு செய - அன்பா வாககிலும் இடி வீழ்ந்த புத்தரந்தி தலையறுபட்ட இடம், பிள்ளையாரது எழுச்சியின் முன்னணி; ஆண்டு ஊதிச் செல்லும் மெய்ததவிதர சின்னங்கனையே முன்வரது புத்தரந்தி விலக்கினாலுத வின (2805); பிள்ளையார் எழுந்தருளி வரும் சிவிகை, எழுச்சியின் பின்னணியில் நின்றதாதலின் இறகுநின்றும் அவவிடத்துக்குச் சென்று விண்ணப்பித்தனா. “புத்தன் கூறும் பொய்மேற்கோளின் பொருணிலைமையினைப் பொருமிடத்தி லறிகினளேமும்” (2806) என்று பிள்ளையார் அருளிறானறி வேறு கூற்றறிவர். ஆதலின் அன்பர் அத்திரவாககிலும் இடி வீழ்ந்த புத்தன் பட்ட செயல் தொண்டர்கள் சென்று அவர்க்கு விண்ணப்பிக்க நின்றது.

“எதிர்த்த.....ஓதுக” என - “புத்தன் மொழியினைப் பொருமிடத்தி லறிகின் றேமும்” என்ற பிள்ளையார், தாமும் எண்ணுத வகையாலே இடி வீழ்ந்த புத்தனறிந்த தனைக் கேட்டபோது இது சிவசெயலால் உதற விதியே என்று கொண்டு சிவனை வழுததுக என்றருளிறா

எதிர்த்த விலக்து - செல்லும் இடைவழியில் தானே வரது எதிர்த்த மேறசெல் கையை விலக்கிய இடையூறு; விலக்து - முன் செலகையை விலக்கும் செயல். உற்ற விதி - “நிளையாது முன்வரது கினை” பொருந்திய சிவன விதியாகிய கியதி.

விலக்து நீங்க உற்ற விதி அதுவேயாம் - மேற்கூறியபடி இவவிடத்துச் சிவாகமம் களில் விதிக்கப்பட்ட கியதியும் அதுவே எனற குறிப்புமாம்.

அர என்று எல்லாம் ஓதுக - சிவனருள் வெளிப்பட்டபோதெல்லாம் சிவநாமம் கூறி முழக்கி வாழ்த்துதல் சைவ மரபு.

அவ்வோலி - அவவாறு ஆணைப்படி ஒதப்பட்ட அரநாம முழக்கமாகிய ஒலி; எல் லாம் அரவென்றோதினா என்பது இசையெச்சம்.

வான் உற்றது - அலை ஒலிப் பரம்பரையால் ஆகாயம் நிறைய எழுந்த சென்றது.

இதுவேயாம்—என்பதும் பாடம்.

910

2809. அஞ்சியகன் றோடியவப் புத்த ரெல்லா

மதிசயித்து மீண்டுமுட னைணந்து கூடி,

“வஞ்சனையோ? விதுதான்மற் றவர்தஞ் சைவ,

வாய்மையோ?” வெனமருண்டு மனத்திற கொளவார்

“எஞ்சலின்மந திரவாத மன்றி பெய்மோ

டெதிர்த்துபொருள் பேசுவதற் கிசைவ” தென்று

தஞ்செயலின் மிக்குள சாரி புத்தன

மன்னையே முன்கொண்டு பின்னுஞ் சார்ந்தார்.

ககக

(இ - ள்) அஞ்சி...கூடி - பயந்த அவவிடத்தினின்றும் நீங்கி ஓடிய அந்தப் புத தர்கள் எல்லாரும் அதிசயமடைந்து மீளவும் தம்முள் வந்தணைந்து ஒன்றுகூடி; வஞ் சனையோ...மருண்டு - அந்நிகழ்ச்சிதான் வஞ்சனையால் விளைந்ததோ? அன்றி மற்ற அவர்களுடைய சைவ சமயத்தின் உண்மைத் திறத்தினால் விளைந்ததோ? என்று மன மருட்சியடைந்து; மனத்திற் கொளவார் - மனத்திலே எண்ணிறார்களாகி; எஞ் சலின்...என்று - குறைவில்லாத மந்திர வாதத்தாலன்றி-மந்திரவாதத்தினிற் செல் லாது எவகளோடு எதிர்த்து உண்மைப்பொருளிறு என்று பொருணிச்சயம் பேசி வாதம் செய்வதற்கு இசைவீர்களாக” என்று சொல்லி; தம் செயலின்...சார்ந்தார் - தமது

## செங்குத்து] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் . ௧௧௧௧

சமயவிலைச் செயலில் மிக வன்மையுடைய சாரிபுத்தன் என்பவனையே தலைவனாக முன் வைத்துக்கொண்டு பின்னும் வந்து சார்ந்தார்கள்.

(வி - னா) அதிகயித்து - “அதிசயம் கண்டாமே” (திருவா) என்பபடி கேரீற் கண்டார்களாதலின் இளைத்தென் றறியாவகை அதிசயித்தார்கள்.

வஞ்சனையோ?...வாய்மையோ? . என மருண்டு - இச்சிகழ்ச்சி இந்த இரண்ட னுள் ஒருகாணததால் சிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும் ; அவற்றள் இன்னதென்று அணிய மாட்டாமையின் மருண்டனா. இரண்டனுள் எவ்வகையாலினும் இது மந்திர வாதத் தின்பாற் பட்டதேயன்றி வேறிலலை எனக் கொண்டு, அவ்வாறு மந்திர வாதம் செய் யாது பொருள் பேசி கிச்சயிக்கும் வாககின வாதம் வேண்டுமோம் என கிச்சயித்த அதனை வேண்டினர் எனக். இசைவது - இசைவீராக என்று சொல்லி.

தஞ்சேயல் - தம சமயதூல அறிவும் கொழிலும். ஓடி அவப்புத்தர் - அவம் - தவமல்லாதது - என்று பிரித்துரைக்கவும் சிந்தை ; (வ. சு. செ.)

உடன் அணைந்து கூடி என்றதனால் முன் சிதறண்டமை பெறப்படும்.

சாரிபுத்தன் - புத்தநகரி இறந்த பின்னர் அப் புத்தா தமது தலைவனாகக்கொண்ட புத்தனுடைய பெயர்.

முன்கொண்டு பின்னும் - முன்வரினும் பின்னடையவே-தோல்வியுறவே-செல் கின்றார் என்பது குறிப்பு.

எஞ்சலில் - எஞ்சுதல் - கெடுதல் ; குறைதல் பொய்யாத - குறிதவறாத - மா திர வாதம்.

மந்திரவாதமன்றி - இப்போது கேரீற் கண்டது பிழையாத மந்திரவாதம் ; முன் னர்ச் சமணர் பட்டதாகக் கேட்டதும் அவ்வாதே ; ஆதலின் அதனைத் தவிர்த்துச் சமய வாதமாகிய வாககின் வாதத்தை ஏறாணா ; அதனில தமயினு மிக்காரிலர் என்னும் அணிபினால் என்க.

911

2810. அத்தன்மை கேட்டருளிச் சண்பை வந்த

வடலிலறு திருவுள்ளத “தழகி” தென்று

மெத்தமகிழ்ச்சி யிடுகோடும வினாநது சென்று,

வெண்டாளச சிவிகையினின நிழிந்து, வேறோர்

சத்திரமண் டபத்தின்மிசை யேறி, நீடு

சைவருட னெழுந்தருளி யிருந்து, “சாரும்

புத்தர்களை யழைக்க !” வெனத், திருமுன் னின்றார்

புகலிகா வலரேவல் போற்றிச் சென்றார்.

௯௧௨

(இ - ள்) அததன்மை...சென்று - அததன்மையைக் கேட்டருளிச் சீகாழியி லவ தரித்த வலிமையுடைய சிவகம்போனற பிள்ளையாரா திருவுள்ளத்தில்இது அழகு என்று கொண்டு மிக மகிழ்ச்சியோடும வினாவாகச் சென்று ; வெண்...இழிந்த - வெள்ளிய முத்தச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி ; வேறு ..ஏறி - பிரிது ஒரு சத்திரத்தின் மண்ட பத்தின்கண் ஏறி ; நீடு...இருந்து - நீடிய சைவர்களுடனே அமர்ந்து எழுந்தருளி வீற் றிருந்தகொண்டு ; சாரும்...என - முன் சொன்னபடி எதிர்த்த பொருள் பேசச் சார்ந்த புத்தர்களை அழையுங்கள் என்று கூற ; திருமுன்...சென்றார் - திருமுன்பு கின்ற தொண்டர்கள் சீகாழித் தலைவரது ஏவலினைப் போற்றி அவ்வாறு அழைத்தற்குச் சென்றனர்.

(வி - ரை) அநீதன்மை - அஞ்சி உடைந்து ஓடிய புத்தர்கள் மீண்டு சாரிபுத்தனைத் தலைமைகொண்டு சமய வாத்ததியை மேற்கொண்டு வந்த தன்மை.

அடல் ஏறு - மதவகொண்ட யானையோன்ற புறச்சமயிகளை வெல்லும் தன்மை பற்றிச் சிறக ஏறு என்று உருவகித்தார்; ஏறு - ஆணைமடு பொதுப் பெயராகக் கொள்ளினுமாம்.

“அழகிது” என்று - “அழகிதாம்” (206) என முன்கூறியதற்கேற்ப மேற்கொண்டவாறு.

சத்திர மண்டபம் - வழியில் கண்டதொரு சத்திரத்தின் உள்ள மண்டபம்; வடக்கிருந்து கடற்கரையோரமாகத் தெற்கு இராமேச்சரம் நோக்கிவரும் அவ்வழியில் யாத்திரிகர்கள் தங்குதற்குரிய பல சத்திரங்கள் முன்னாலிருந்தன. இங்கனில் இருப்புப் பாதைவழிப் பயணமாயினபின் அவை காவலற்றழிந்தன. இவ்ருப பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்து அவர் முனடிபுத்தவாதம் நிகழ்த்தச் செய்து, சைவததாபனம் செயதருளிய சத்திரம் இடம் ஒன்றுமட்டில் காணபரம்பரை நினைவுகொண்டு காட்டப்படுகிறது.

சீரிகையினின் றிழிந்து - மண்டபத்தினிமிசை ஏறி - இழிந்து - ஏறி - என்று கவியமடக கூறினார். ஏறி - வெற்றிக் குறிப்புப்பட கின்றது. “ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருத்தார், தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து” (குறள்) என்ற குறிப்பும் காண்க.

சத்திரமண்டபத்தினிமிசை ஏறி - இருந்து - அழைக்க என் - வாதம் நிகழ்த்திப் பேச ஏறா இடமும, பிற வாய்ப்புகளும் கண்டு செயல செய்யும் வகை. 912

2811. சென்றவர்க டோர்குழா மணைந்து “நீங்கள்

செப்பிவரும் பொருணிலைமை தெரிக்க வெங்கள்

வென்றிமழ விளங்களிது சண்பை யாளி

வேதபா ரகன்மும்மைத் தமிழின் வேந்தன்

நன்றுமகிழ்ந் தழைக்கின்ற; னீண்ட நீரும்

நண்ணு”மெனக் கூறுதலு நன்மை சாராத்

தன்றகைமைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன்

சத்திரமண்டபமுன்பு சார வந்தான்.

கககஉ

(இ - ள்) சென்றவர்கள்...அணைந்து - முன் கூறியவாறு பிள்ளையாரது ஏவல் வழிச் சென்ற அவர்களை புத்தர் கூட்டத்தை அடைந்து; நீங்கள்...நண்ணுமெனக் கூறுதலும் - நீங்கள் சொல்லிவருகின்ற பொருளின் உண்மைநிலையினைத் தெரிக்கும்படி எககளுடைய வெற்றியுடைய இளங்களிறும், சண்பையாளியும், வேதத் தலைவரும், முத்தமிழரசரும் ஆகிய பிள்ளையார் நன்கு மகிழ்ந்து அழைக்கின்றார்; பொருந்தும்படி நீங்களும் வாருங்கள்” என்று சொல்லுதலும்; (அது கேட்டு) நன்மை சாரா...சார வந்தான் - நன்மை தெரியினை (இதுவரை) சாராத தன்னுடைய தன்மையினையே கொண்ட புத்தர்களுடனே கூடிச் சாரிபுத்தன் சத்திர மண்டபத்தின் முன்னே சார வந்தான்.

(வி - ரை) செப்பி வரும் பொருள் நிலைமை - “எதிர்த்து பொருள் பேசுவதற் கிசைவது” என்று சொல்லி வாதத்தினை மேற்கொண்டு வரும் உதகன் சமய உண்மையாகிய பொருளின் நிலைமை - தன்மை; தெரிக்க - தெரியிக்க; சொல்லு,

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கககூங்

வேளி...வேந்தன் - வேளி என்றதனால் இவ்வாதத்தில் வெற்றி என்களுடையத என்றும், மழஇளங்களிற் என்றதனால் அவ்வெற்றி இன்பத் தருவதாம் என்றும், சவ்வை ஆளி - சமயப் பிணக்குடைய மதயானைகளை வெல்லும் தருதியுடையவா எமது தலைவர் என்றும், வேதபாரகன் என்றதனால் நீங்கள் உடன்படாது சித்தனை செத்தழலும் வேத ஒழுக்கங்களுையே தாங்கிய மேம்பாடுடையவர் என்றும், மும்மைத் தமிழின் வேந்தன் - அவ் வேதவுண்மைகளையே முத்தமிழில் காட்டி உங்களை வெல்பவர் என்றும் குறிப்பித்தவாறு கண்டுகொள்க.

நன்று மகிழ்ந் தழைக்கின்றான் - நீங்கள் மனம் கொள்வதுபோலப் பொருளும், இகல், அச்சம் முதலியவாற்றானன்றி மிகக் மகிழ்ச்சியுடன உங்களை வரவழைக்கின்றான் என்பது; இதனால் நீங்களும் நன்மை பெற உளவீர்கள எனபது குறிப்பு (2828).

ஈண்ட...நன்னும - ஈண்ட - எனபது விரைவுப் பொருள் தருவதோரிடைச் சொல்; "ஈண்ட நீ வருவாயேலம்"; இதவரையும் புறச் சமயிகளாகச் சேயுமையில் ஒதுகி நின்று நீங்கள், இங்கு, இனி, இதன இறுதியில் அணியார்களாகப் பொருந்தச் செருங்கன் (2823 - 2824) எனபதும் குறிப்பு.

நன்னம் சார்பு புத்தரடின் - சாரவந்தான் - நன்னம் சார - இதுவரை நற்சார்பு இல்லாத; சார - இனி நற்சார்பு பொருந்த (2824) எனபது குறிப்பு. சாராரீ சாரிபுத்தன் சொல்லணி.

வேதபாலகன்—எனபதவும் பாடம்.

913

2812. அங்கணைநது மண்டபத்துப் புத்த ரோம  
பிள்ளையா ஈருகணைய நின்ற போதில்,  
எங்குநிகழ் திருச்சின்ன தடுத்த புத்த  
னிருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கு மெநிரி லன்பர்  
பொங்குபுத்தப் புகலிகா வலர்தம் பாகம்  
போற்றியரு ளாறசாரி புத்தன் றண்ண  
“யுககடலை வணும்பொருளு முளைக்க!” வென்ன,  
வுறவலா தீனமேற்கொண மொசெய் கின்றான்,

கககூங்

2813. கற்பங்க ளனைத்தினிலும் பிறநது வீரது  
கதிமாறுவ கணபங்க வியல்பு தன்னிற  
தலைவன்- பொற்புடைய நானமே தவமே தன்மை  
கடவுள் புரிந்தநிலை யோகமே பொருந்தச் சேய்ப்  
வுற்பவிக்கு மொழிமினறி யுரைத்த ஞானத  
தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான  
பற்பலரும் பிழைததய்ய வறமுன் சொன்ன  
பான்மைபான் யாங்குடொழும் பரம்” வென்றான்.

கககூங்

2814. என்றரைத்த சாரிபுத்த வெநிர்வர ித்தற  
விருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை யன்பா தமும  
பொருள்- “நன்றமுது தலைவன்றான பெற்றா வென்று  
முத்தி நாடுகின்ற முத்திதான் யாவ” தென்றா;

“நின்றவரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை

நேர்நின்ற ஞானமென நிகழ்ந்த வைந்தும்

ஒன்றியகந் தத்தவிவே முத்தி” பென்ன

வுரைசெய்தான் பிடகத்தி னுணர்வு மிக்கான்.

ககக

2812. (இ - ள்) அங்கு அணைந்து...போதில் - அவ்விடத்தில் அணைந்து சாரி புத்தன் மண்டபத்திலே புத்தர்களுடனே கூடிப் பிள்ளையாராகுதில் அணைய நின்ற போதிலே; எங்கு நிகழ்...அன்பர் - எவ்விடத்தும் ஆணை செலுத்துகின்ற திருச் சின்னத்தைத் தடுத்த புத்தநடையின் பெரிய தலையினை அழிவுசெய்த ஒப்பற்ற அன்ப ராகிய சம்பந்த சாணலயர்; பொங்கு...போதறி - மேனமேல் பெருகும் புகழினை யுடைய சிகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரது திருவடிகளைத் துதித்த; அருளால் - அவர் அருள் பெற்று (வாதத்திற் புகுவாராகி); சாரிபுத்தன்...என்னை - சாரிபுத்தன் தன்னை நோக்கி “உறகள் தலைவனாகிய கடவுளையும் அவன் கூறும் பொருளாகிய முத்தியினைபு மூன்னபடி எனப் பேசுவாயாக” என்று கூற; உற...உரை செய் கின்றான் - பொருளாகிய சமய வாதத்தினை மேற்கொண்டு சொல்கின்றவனாகி; ககச

2813. (இ - ள்) கற்பகக எனைத்தினிலும்...தன்னில - அளவிறந்தனவாகிய எல்லாக் கற்பககளினும் அளவிறந்த யோனிகளிற பிறந்தும் இறந்தும் அககதியினி ன்றும் மாறி வீடு பெறுகின்ற கண்பகக இயல்பு என்ற கொள்கை கூறும் புத்தசமயத்தில்; பொற்புடைய...செய்ய - அழகுடைய தானம்-தவம்-பண்பு மிகுந்த யோகம் என்னும் இவைகளைத் தான் பொருளுதம்படி செய்யவே; உறபலிக்கும்...ஞானத்தி - அதன லுண்டாகும் நீங்குதலிலலாத நிலையினு சொன்ன ஞானத்தால்; ஒழியாத...பெற் றான் - கெடாத பேரின்பப் தரும் கந்தவீடு பெற்றவன்; பற்பலரும்...பாண்மையான் - பலப்பலரும் பிறவித் தன்பத்தினின்றும் நீங்கி உய்யும் பொருட்டு அறங்களை முன்னே சொன்ன அருளுடையவன்; யானகன தொழும் பரமன என்றான் - அவனை நான்கள் தொழுகின்ற கடவுளாவான் என்று சொன்னான். ககரு

2814. (இ - ள்) என்றுரைத்த...நாமும் - இவ்வாறு தனது தலைவன் தன்மை பற்றி விடைகூறிய சாரிபுத்தன் முன்பு வாதத்தினை ஏற்றுநின்ற பெரிய தவத்தினையும் பெருந்தன்மையினையுமுடைய அன்பரும்; நன்றமுது...என்றார் - உமது தலைவன் தான் அடைந்தான் என்று உங்கள் சமயம் நிச்சயிக்கின்ற முத்தியினியல்புதான் யாது? என்று கேட்டார்; நின்ற உரு...உரை செய்தான் - கின்ற உரு-வேதனை-குறிப்பு-செய்கை- நேரே நின்ற ஞானம் என நிகழும் ஐந்தம் கூடிய (பஞ்சு) கந்தத்தின் அழிவே முத்தி யாவதென்று சொன்னான்; பிடகத்தின் உணர்வு மிக்கான் - திரிபிடகத்தின் அறிவு மிகுந்தவனாகிய சாரிபுத்தன். ககக

இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமூடிபு கொண்டன.

2812. (வி - ரை) அங்கு அணைந்து - சத்திர மண்டபத்தினகண் சார்ந்து.

அருகணைய நின்ற - வாதம் செய்யத் தகவபடி அருகு சாரிந்ற. அணைய-இனி முடிவில் அவர்பால் இருநீறு பெற்று அன்பர்களாக என்ற குறிப்பும் தருவது.

எங்கு நிகழ் - எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் தடையின்றி ஆணை நிகழ்த்தக்க; சிவன தானையினை உட்கொண்டு, “ஆணை நமதே” என்று தமது கட்டளைபிணையிடவல்ல பிள்ளையாரது தடுக்கலாகாப் புகழ் பரவுவதாதலினாலும், முழுமுதல்வராகிய சிவனார் மரப்பட்டதாதலினாலும் எங்கும் நிகழ்ந்தன்மை பெற்றது என்க.

**சங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கக்கூடு**

சீர்த்தைப் பொடியாக்கும் அன்பர் - பொடியாக்குதல் - அழிதல் ; வேறபடுத் ததல் என்ற பொருளில் வந்தது. பொடியாக்கியது இறைவருளின உட்கொண்ட பின்னியரது அத்திரவங்கேயாயினும் அச்செயல் அதனைக் கூறிச் செலுத்திய அன்பா செயலாகக் கூறியது உபசாரம்.

பாதம் போற்றி அருளால் - பின்னையார் தாமே தோலில் சமய வாதம் செய்தல் மர பஞ்சுதலின் அவரருளான பெறது அவர் திருமுன்பு அன்பா தொடங்கிச் செய்தனா என்க.

தலைவனும் பொருளும் உரைக்க - சமய வாதத்தில் பேசி வெற்றிதோல்வி காண உன்னவற்றுத் திறந்த பகுதிகள் இவவிரண்டுமேயாம். அவை : அவ்வவ் உறம் கடவுளிலக்கணம், முத்தியிலக்கணம் என்பவை. பொருள்-முடிபாய்க் கூறும் உறதிப் பொருள் ; இவ்வாறு சமய வாதத்தினையும் பொருணிச்சயத்தினையும் அளவறத்த அமைதிபடத் துணியமாட்டாது சமய சிந்தையே சமய வாதமாமைன்ப புறநகறிப் போலிச் சமரசம் பேசும் இந்நாள மாக்கள இதனைக் குறிக்கொண்டொழுந்தல் கலந்தரு மென்க.

உற்ற வாதனை மேற்கொண்டு - தானே தேடி முனைந்துகொண்டமையால் வந்து பொருத்திய அவ்வாதத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு - தொடங்குகொண்டு.

உரை செய்கின்றதுகி - என்னுள் என மேற்பாட்டுடன் முடிக்க. உரை செய்கின்றான் - முற்றெச்சம். 914

2813. (வி - ரை) கற்பங்கள் அனைத்தினிலும் - கற்பங்கள் எல்லாவற்றிலும், கற்பம் - காலக் கூறுபாட்டின் பேரளவு ; 432 கோடி ஆண்டுகள் கொண்டது.

பிறந்து விந்து - பிறந்தது இறந்தும் ; விதல் - இறத்தல்.

கதி - பிறப்பு வகை ; பதவி என்பாருமுண்டு. தாம் செய்த நல்லினை நிலினைக் கேற்றபடி மக்கட்கதி - தேவகதி - பிரமகதி - நரககதி - விலகருகதி - பேய்க்கதி - என்ற ஆறனுள் ஒன்றை அடைவும் கதி.

கணபங்க இயல்பு - கணபங்கம் என்னும் கொள்கை கூறும் பௌத்த சமயம்.

கற்பங்கள்...இயல்பு தன்னில் - எல்லாக் கற்பங்களிலும் உயிர்கள் உயதற் பொருட்டுப் பிறந்தது இறந்தும் கதிமாறும் கணபங்கம் என்னும் சியாய் கூறும் பௌத்த சமயக் கொள்கையின்படி.

பொற்புடைய.. செய்ய - பொற்புடைய என்றதனைப் பின்வரும் தவம் முதலிய வற்றோடும் கூட்டுக ; ஏகாரங்களை எண்ணிடைச் சொற்கள். தன்மை புரி - பிற தொடர்பு எல்லாம் நீங்கிப் பொருந்தும் தன்மைகொண்ட.

பொருத்தச் செய்ய - தானம் முதலாகக் கூறப்படும் பதது நற்குண நரசெயல் களில் ஈடுபட்டுச் செய்தவான்.

செய்ய உற்பவிக்கும் - செய்தலால் தோன்றும் ; உண்டாகும் உற்பவம்-பவம்-பிறப்பு - தோற்றம் ; உத் - உபசர்க்கம்.

ஒத்தியாத பேரின்ப முத்தி - கெடுதலில்லாத பெரிய இன்பம் உடைய முத்தி.

முத்தி பேற்றன் - பான்மையான் - (அவன்) பரமன் - என்க.

அறம் - தர்மோபதேசம் ; அறம் தோன்ற பான்மை - புத்த சரிதம் பார்க்க.

இப்பாட்டால் "உறகன் தலைவனும் - பொருளும் உரைக்க" என்று வினாவிய இரண்டனுள் எககன் தலைவன் இவன் என்று தமது கொள்கையின்படி கடவுளிலக் கணம் பற்றிய விடை கூறினான்.

முன் கூறிய கோள்கைகளின் விவரமான :—கணபங்கமாவது - கணத்தோறும் அழிகை ; (கணம் - கூணம்.) கணமாவது - தூறுதாமரை இதழ்களை அடுக்கி விடுவதற்குத் தந்த அலகுதான் எட்டு இதழ்கள் அறம் கால அளவு.

கற்பங்களினைத்தினிலும் பிறந்து விந்து கதிமாரும் - இது புத்த சரிதம் குறித்தது. புத்தன் தன் தாயின் வலது மருங்குலாற் பிறந்த பின் ஆறாறாவின் பின் அவனை உயிர் அறப்பித்த, இவ்வாறு தோன்றாவன். அதன்பின் பல உயிரகளும் பிழைத் தும்பும் பொருட்டு அளவில்லாத எல்லாக் கற்பங்களிலும் அளவிற்ற யோனிகளிலும் புருந்த பிறந்தும் இறந்தும் பிற உயிரகட்டு உறுதி செய்து மேல் அக்கதி மாறி வீடு அடைவன் என்பதாம்.

கணபங்க இயல்பு - ஒருகணத்தில் ஞானமும் ஞேமுமாகிய பொருள்கள் தீப சந்தானம் போலக் கெட்டு வருதலேயன்றிக் கெட்டுக் குறைந்த வருதலும், கெட்டுடையிற்று கிறபதம், கெட்டுக்கெட்டு வருவதுமென காண்குவகையாய்க் கேடடையும் என்ற கொள்கை.

பொற்புடைய...செய்ய - முன் சொன்னபடி பிறந்த புத்தன் அளவில்லாத எல்ல தானம் முதலிய சிலகளுடையவனாயும் யோகியாயுமிருக்க.

ஒழிவின்றி உரைத்த ஞானம் - திரிலட்சண பாவனை என்னும் ஞானம், அலாதாவது சர்வத் துக்கத்துக்கம் ; சாவம் நித்தியம் நித்தியம் ; சாவஞ் சூனியஞ்சூனியம் என்னும் பாவனை.

ஞானத்து - ஞானத்தினால் ; ஞானத்து (ஒழியாத பேரின்ப) முத்தி பெற்றான் - ஞானம் பெற்றமையால் குறை நீங்கிப் பஞ்சகந்த அழிவாகிய முததியடைந்தான்.

பற்பலநம்.....அறம் முன்சொன்ன பான்மையான் - முததி பெற்றான் தவற காரணமாகத் தோன்றிய ஞானத்தால் முறறம் உணர்ந்த பிறா உய்ய அறஞ் சொன்னான்.

பரமன் - ஆதிபுத்தருடன் புத்தர் இருபத்த நால்வா ; இறுதியில் கின்றவன் கௌதம புத்தன். இவருக் கூறியவன் ஆதிபுத்தன்.

இவருக் கூறியவற்றால் துக்கம் - துக்கோற்பத்தி - துக்க நிவாரணம் - துக்க நிவாரண மார்த்தம் எனச் சத்திய சதுட்டயம் என்று பெளத்தா கூறும் நான்கும் குறிப்பிற் பெறப்பட்டமை கண்டுகொள்க.

தவமே நன்மை - என்பதும் பாடம்.

915

2814. (வி - ரை) எதிர் வந்து ஏற்ற - முன் (2812) கூறியபடி வாதத்தினை ஏற்று முன்வந்த வாதத் தொடங்கிய ; ஏற்றல் - மேற்கொள்ளுதல்.

இருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அன்பர் - “எதிரி அன்பா” (2812) ; சம்பந்த சரணையர் ; இத்தன்மையார் கூறினா, இகல், பொருமை, கெம் முதலிய தீக் குணக் காரணமாக இவ்வாதத்தினை ஏற்றாரல் என்பது குறித்தற்கு.

உமது தலைவன்தான் நன்று பெற்றுனென்று நாட்டுகின்ற முத்திதான் யாவது - “முத்தி பெற்றான்” (2813) என முன் கூறினமையால் அதனையே தொடர்ந்து கொண்டு இரண்டாவது வினாவைத் தொடுக்கின்றார். நன்று - பெற்றான் என்க ; “ஒழியாத பேரின்பம்” (2813) என்றதனைக் குறித்தது. நன்று - நாட்டுகின்ற - என்று கூட்டி உரைத்ததுமொன்று.

ஐந்தும் ஒன்றிய கந்தத்து அவிவே முத்தி - ஐந்து கந்தங்களும் அழிவதவே முத்தியின் இலக்கணம் என்பது பெளத்த துண்முடிபு

## சூத்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௬௭

நீண்ட உரு...ஈந்தும் - புத்தர் பஞ்சஸ்கந்தம் என்னும் கந்தமைநதாவன : உரு - வேதனை - குறிப்பு - செய்கை - ஞானம் என்பன. அறிவுள்ள பிராணிகள் இந்த ஐதம சேரும் கூட்டத்தாலுண்டாவன என்பதும், இவ்வந்தன் அழிவே முதலி என்பதும் பெளத்தர் கொள்கை. (1) உருவக்கந்தம் - உருவங்களுக்கெல்லாம் காரணமாகிய பொருளை உணர்த்துவது ; (2) வேதனைக் கந்தம் - இந்திரியங்களுக்கும் புலன்களுக்கும் உள்ள பொருத்தத்தின் உளதாகும் உணர்வு ; (3) குறிக்கந்தம் - (இதனை சமஞ்ஞா ஸ்கந்தம் என்பா) மெய் வாய் முதலிய ஐதம மனமும் கூடிய ஆறு இந்திரியங்களினால் வரும் அறுவகை யுணர்விலு லுளதாகும் பொது - சிறப்பு என்ற இரு வகையானும் பொருள்களைப் பெயராக குறிப்பிட்டறிதற் கருவியாகிய ஞானம் ; (4) சேய்கைக் கந்தம் - (இதனை சமஸ்காரக்கந்தம் என்பா) மனம் வாதகுக் காயம் என்னும் முக்கரணங்களால் வரும் தொழில் வேறுபாட்டால் அவதற்கு உளதாகும் பகுவம் ; (5) ஞானக் கந்தம் - (விஞ்ஞானம் என்பர்) துயிலிவாணுடைய உணர்வானது, செய்கையும் நுகாவுமினரிசு சீனறு மாததிரையாய் கிறபதபோல அறிவுடையார் களுக்குள் கின்று அவவறிவுக் காரணமாய் கிறதும் அறிவுச் சத்தி ; “உணர்வெனப் படுவ துறகுலோ ருணாவிற, புரிவின ருநிப் புலன்கொளா தகவே” (மணிமேகலை - 30 - 82 - 83) ; இவ்வாதம் 28 - 1 - 52 - 89 ஆகிய சததுவகை உட்கொண்டன.

“எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை மாறு ஞானம், ஒட்டிய குறிப்போ மாறு செய்கையு மிருப தாகக், கட்டிய பஞ்ச கந்தம் கணத்தினிற பங்க மாஞ்சு, தொட்ட காற் பத்த மூன்றுஞ் சகதனுற் றுணிவு தானே” என்பது பெளத்த னுல. இவற்றின் வினக்கமாவது : “உருவம் எட்டு - அவை பூதவுரு நாலு, உபாதானவுரு நாலு ; அவை வருமாறு : பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயுவெனு நாலும் பூதவுரு ; வலி, கந்தம், இரத்தம், வன்னமெனு நாலும் உபாதானவுரு, ஆக - (அ) ; வேதனை - மூன்று : அவை : குசலா வேதனை (சுகஅறிவு), அகுசலா வேதனை (துகஅறிவு), குசலா குசலா வேதனை (சுகதுக்க அறிவு) ஆக-(ஆ) ; குறிப்பு - ஆறு-சோதநிரம் துவக்கு, சட்டசு, சிறகுவை, ஆக்கிராணம் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி), மனம், ஆக-(சு) ; பாவனை - இருபது ; தீகருணம் ௧0 - நறகுணம் ௧0 ; தீகருணங்களாவன : பொய் சொல்லல், கோட்சொல்லல், கோபிததுச் சொல்லல், பயனில் றொல்லல் என வாக்கின் குணம் ௪ ; கணவுக்குப் போகுதல், வறிதே தொழில்செய்தல், கொலை செய்தல் எனக் காயத்தின் குணம் ௩ ; கொலை கிளைத்தல், காமப் பற்று, ஆசை என மனத்தின் குணம் ௩ ; ஆக - ௧0 ; நறகுணங்களாவன : மெய்யுரை, நலவார்த்தை, இனியவை கூறல், பயன்படு சொல் என வாக்கின் குணம் ௪ ; பள்ளிவலம் வரல், தவம் புரிதல், தானஞ் செய்தல் எனக் காயத்தின் குணம் ௩ ; அருள் கிளைவு, ஆசையறத்தல், தவப் பற்று என மனத்தின் குணம் ௩ ; ஆக - ௧0 ; ஆகப் பாவனை - ௨0 ; இவை மனத்தானும் வாக்கானும் காயத்தானும் வருவன. விஞ்ஞானம் - ஆறு ; அவை : சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், சித்தம் ஆக ௬ ; ஆகப் பஞ்சகந்த போதம் - ௪௩ கண்டுக்கொள்க. “இவ்விற மைத்துஞ்சர் தானத தெமுநதழிகை, பந்த மெனவேரீ பா” - பரமத திரிபா பாறு.

“ஓங்கிய வருவ மோடும் வேதனை குறிப்பி னோடுந், தாறுகுபா வனைவிஞ் ஞானம் தாமிவை யையத்து கூடிப், பாங்கினுற சந்தா ணத்திற கெடுவது பந்த துக்கம் ; ஆகவை பொன்றக் கோடா யழிவது முத்தி யின்பம்” (செவஞான சித்தியாரா - பரபக் தம் - செனத்திராந்தின் மதம் - 80) என்றும் : “மேவிய கருவிற சேரு முருவம்பே



தனைகு நிப்பு, பாவனை யுடன்விஞ் ஞானம் பஞ்சகத் தனகன் கூடி, யோவில்பல் லுணர்வுண் டாகி யொழிவத பிறவித தன்ப, மாவது பொன்றக் கேடா யொழிவது முத்தி யென்றான்” (திருவாத புரா - 464=புத். வாதில் சருக் - 50) என்றும் வரு வனவும், பிறவும் காண்க ; செளத்திராந்தகன் முதலியநால்வகைப் புத்தர்களின் சமயக் கொள்கை விவரங்களும், அவற்றின் மறுப்புக்களும் சிவஞான சித்தியார் பரபக்கததன் விவரிக்கப்பட்டன ; அவற்றைக் கற்றுணர்ந்தல் ஈண்டு வரும் பெளத்த வாதத்தை நன்றுணர்ந்தற் குதவிசெய்யும் ; கடைப்பிடிக்க. புத்த சரித்திரம், புத்த தருமம், புத்த சங்கம் என்பவை பற்றி மணிமேகலைப் பதிப்பில் மகாமகோபாத்தியாயர் - திரு - உ. வே. சாமிநாதய்யர் அவர்கள் விரிவாயப் பெளத்த னுல்களையும் அவைபற்றி மேனாட்டுப் புலவாணர் எழுதியவைகளையும் ஆய்ந்த தொகுத்த எழுதிபுன்னவையும் பார்க்க.

பிடகம் - பெளத்தர்களின் சமயநூல் ; ஆதிபுத்தனுடன் இருபத்தான்கு புத்தர்களால் மாரி லுபதேசக்கிரமத்தாற சொல்லப்பட்ட நூல். அவை வியை பிடகம், ருத்திர பிடகம், அவிதன்ம பிடகம் என மூவகைப்படும். இவை திரிபிடகம் - பிடகத் திரயம் எனவும் வழங்கப்படும். பிடகம் - கூடை. புத்தம் - தருமம் - சங்கம் என்பன முதலிற மணி என்பது பெளத்த வழக்கு. புத்தம் சரணங்கச்சாமி - தருமம் சரணங்கச்சாமி - சங்கம் சரணங்கச்சாமி (நமோ புத்தாய ; நமோ தாமாய ; நமஸ்ஸங்காய என்பது மத் திரம்.) என்னும் மும்மணியைக் கூடையோன்று தாங்குதலால் இது பிடகம் எனப்படும் என்பர். இந்நூல்களைக் கூடையில் சேமித்தத தாங்குதலால் போகத் பெயர் என்றும் கூறுவர்.

உணர்வு - அறிவு ; பயிற்சியால் வரும் ஞானம்.

இப்பாட்டினால் உருவம் முதலியனவாய்க் கூறப்படும் ஐந்து கந்தங்களும் பொன் றிக் கெட்டழிதலே முதலி என்று சாரிபுத்தன் தனது சமயக் கொள்கையிற் கூறுமாறு விடையிறத்த முதலியினிலக்கணம் கூறப்பட்டது. 916

2815. ஆங்கவன்ற னுரைத்தமொழி கேட்ட வன்ப

ரதனையறு வாதஞ்செய் தவனை நோக்கித்.

“தாங்கியனா னத்துடனாந் கந்த மைந்தந்

தாம்வீந்து கெட்டனவேற் ‘றிலைவன் றுனும்

நங்குள்’ நென் மவனுக்கு விடய மாக

யாவையுமுன் னியற்றுதற்கு விகார மேசெய்

தோங்குவடி வமைத்துவீழ வெடுக்கும் பூசை

கொள்வாரா ? ருரைக்க!” வென, வுரைக்க ஹற்றான், ககக

2816. “கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கி யெங்கோன்

கலந்துன்னமுத் தியி” லென்றா ; வென்னன், “கா னும்

இத்திரியந் கண்முதலாந் காணந் தானு

மில்லையே லவனுணர்ச்சி யில்லை” யென்றா ;

“முந்தையறி விலனாகி யுறங்கி னானை

நிந்தித்து மொழிந்துடன்மீ தாடி னுர்க்கு

வந்தவினைப் பயன்போல வழிபட் டார்க்கும்

வருமன்றோ நன்மை?” யென மறுத்துச் சொன்னான். ககக

2815. (இ - ள்) ஆங்கவன்ருன...கோக்கி - அப்போது அந்தச் சாரிபுத்தன் விடையாகக் கூறிய மொழியைக் கேட்ட அனபராகிய சம்பந்த சாணலயர் அவன் கூறிய மொழியினைத் தாம் அறுவதெனக்கொண்டு அவனைப் பார்த்து; தானிய... கெட்டனவேல் - அவன் (புத்தன்) முன் தானியிருந்த ஞானம் முதலாகிய ஐந்து கந்தைகளும் தாம் ஒருங்கே அழிந்து கெட்டனவாறால்; தலைவனதானும் ஈங்கு உள்ள என்று - தலைவன்தானே இங்கு வீற்றிருக்கின்றான் என்று கொண்டு; அவனுக்கு... இயற்றதற்கு - அவன் கொள்ளும்படி எல்லாவற்றையும் செய்வதற்காக; விகாரமே செய்து...உரைக்க என - விகாரம் என்னும் கோயில் எடுப்பித்து அதனுள் அவனது பெரிய வடிவத்தையும் அமைத்து விழாச செய்யும் பூசையினை ஏற்றுகொள்வாயாவா? சொல்க! என்று வினாவ; உரைக்கலுற்றான் - அவன் சொல்லத் தொடங்கியவனாய்;

௧௧௧

2816. (இ - ள்) கந்தமாம்...என்றான் - இருவினை காரணமான பஞ்சகந்தவுடம்பு கெட எமது தலைவன் முத்தியிற் றோடுநிருக்கின்றான் (அதனால் கோயிலும் வடிவும் விழாவும் பூசையும் எடுத்துப் பொருந்தும்) என்று கூறினான், என்ன - அவ்வாறு கூறவே; காணும்...இலலை என்றான் - (அவ்வாறு முத்தியிற் றோடுநிருக்கும் உன் இறைவனுக்கு) விடயங்களை உணரும் கருவிகளாகிய கண்ண முதலிய காரணங்கள் இல்லாதொழிந்தால் அவனுக்கு உணர்வு உதித்தல் இல்லையாகும் என்று மறுத்தருளினான்; முகத்தை... போல - முதலுடைய உணர்வுகெட்டு உறங்குவினதனைத் தந்தனைசெய்து அவனுடையின் மீது மிதித்தாடின பொருளனுக்கு அதனால்வினைப்பயன் வருதலுபோல; வழிபட்ட டார்க்கும்...மறுத்துச் சொன்னான் - ஐந்துகந்தமுந் கெட்டு முத்தியடைந்த எம் முதலவனை வழிபாடு செயற்கைகளுக்கும் அந் தலைவினைப்பயன் வருமன்றோ? என்று சாரி புத்தன் மறுத்துக் கூறினான்.

௧௧௨

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன

2815. (வி - ரை) அநுவாதம் நோத்தலாவது - ஒருவன் கூறிய பொருளை மறுக்கும் பொருட்டு 'ஈ இவ்வாறு கூறினான்' என்று எடுத்துக் கூறி, மேலே வாரிப்பது; இதற்கு 'தாம்பிய... கெட்டான்' என்பது அநுவாதம், ஈ இவ்வாறு சொல்லவையாயின என மேலே சொல்லுக. அநுவாதம் என்பது வேறொன்று கூறப் பொருட்டு அதனை எடுத்து மொழிந்து கொள்ளுதல், அநு - வழி, வாதம் - மொழிதல்; அநுவாதம் எனினும் வழி மொழிதல் எனினு மொகதம்;

தலைவன் தானும் ஈங்கு உள்ளே என்று - அத்தலைவன்தானே ஈண்டு முன் இருக்கின்றான் என்று உட்கொண்டு - எண்ணம் வைத்து.

அவனுக்கு விடயமாக - அவன் அறிவுக்கு விடயமாகப் பெற்ற ஏற்றக்கொள்ளும் படி - ஏற்குமாறு.

யாவையும் இங்கு இயற்றத்திற்கு - யாவையும் - ஊடுதல் - பூசுக்குத்தல் - கேட்பித்தல் முதலிய உபசாரமாகிய எல்லாவற்றையும். இங்கு - இவ்விலகத்தில் - செயற்கைப் பொருட்டு.

விகாரமே செய்து விகாரம் - புத்தர் கோயில்களின் பெயர் வழக்கு. இவ்வாறறிவினாது இதற்கு வேற்றமை - மனோவிகாரமான பாவனை-என்ப பொருள்கொண்டனர் முன் உரைக்கார்கள்.

ஐந்து வடிவு - புத்தர் கோயில்களில் அவர் வடிவத்தை உட்காந்தலை - நின்று தலை - படுத்தலை முதலிய பல நிலைகளிலும் பெருத்த வடிவங்களாகப் பலபடியும்

அமைத்தல் வழக்கம். இவை இலவகையில் உள்ள புத்த விகாரைகளிற் சிறக்கக் காணலாம். வட இந்தியாவில் புத்த கோயில்களிலும் குகைகளிலுமுண்டு.

ஐந்துதல் - பெரிதாய் அமைதல்,

விகாரம் செய்தல் - வடிவமைத்தல் - விழாவேடுத்தல் - பூசைபுரிதல் - இவை புத்தர் இவவுலகத்தில் இவகே இருந்த பூசை கொள்கின்றார் என்ற எண்ணத்தார் செய்யப்படுவன என்பதாம்.

கேட்டனவேல் - பூசை கொள்வாரா? - பூசை புலப்பட விடயமாவதற்கு உணர்வு வேண்டும்; உணர்வு உண்டாதற்கு ஐந்து கருதங்களின் சேர்க்கை வேண்டும்; முத்தியில் ஐந்து கருதங்களும் அவிரதழிகின்றன என்பாயாதலின் உனது தலைவனுக்கு அந்நிலையில் உணரவும், பூசை விடயமாவதும் இல்லை. எனவே நீ “அவன் இங்கிருக்கின்றான்” என்று எடுக்கும் பூசை புலப்பட ஏற்றுக்கொள்பவர் யார்? என்றவாறு.

917

2816. (வி - ரை) கந்தமாம்...என்றான் - இருவினை காரணமான கந்தவுடம்பு கெட முத்தியில் எழுது தலைவன் சோகநிருக்கின்றான் (அதனால் விழா எடுத்துப் பூசை செய்தல் பொருந்தும்) என்று சாரிபுத்தன மறுமொழி கூறினான்; என்ன - என்று கூற.

“கூணும் இந்திரியம் இல்லை” என்றார் - முத்தியிற் சேர்ந்த தலைவனுக்குக் காணுதற்கரிய கண முதலிய காரணங்கள் இல்லையாதலின் உணர்வுநிறத்தலு மில்லையாம் என்று அவன் விடையினை மேலும் அன்பா மறுத்தவாறு.

“முந்தை அறிவிலனாகி....நன்மை” என - அறிவுணர்வின்நிறி உறங்குகின்ற ஒருவனை மறநெருவன் நிரந்திதது மிதிப்பானாயின் முன்னவன் அதனை உணராவிடனும் அத் தீவினைப் பயன் பின்னவனுக்கு வரும்; அதபோல முதல்வன் முத்தியில் இதனை உணராவிடனும் அவனைப் பூசை முதலியன செய்தலின் பயன் அது செய்தாருக்கு வரும் என்றது. இஃது அன்பருடைய அத் தடையுரையினை மறுத்துப் புத்தன்மேலும் கூறிய விடையாம்; முந்தையறிவு - ஆலய விஞ்ஞானம் பிரவிருத்தி விஞ்ஞானம் எனலும் இரண்டனுள் முன்னதன் காரணமாக வரும் நனவுணர்வாகிய முன்அறிவு.

நீந்தித்து மோழித்து உடல்மீது ஆடினார்க்கு - வைதலும் மிதித்தலும் செய்ய தோர்க்கு. வினைப்பயன் - அத் தீவினைப்பயன்.

வினைப்பயன் வருதல்போல - நன்மையும் வருமன்றே என்க; நன்மை - நல் வினைப்பயன்; தீவினைப்பயன் வருதல் கண்கூடாகப் பெறக் காண்டலின் அதனை உவமானமாக்கிக் காணாத நல்வினைப்பயனைப் பெறுவத்தான். இஃது அவன் எடுத்துக் காட்டிய உவமை; வினைப்பற்றி வந்தது.

918

2817. சோன்னவுரை கேட்டருளி யன்பர் தாமுந

“தொடர்ந்தவழி பாடுபல கொள்கின் றுணுக் கன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வு மில்லை

பானபோ தவன்பெறுத லில்லை” யென்றார்;

முன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வு மின்றி

முறுகுதுயி லுற்றானே முனிந்து கொன்றால்

இன்னுயிர்போய்க் கொலையாகி முடிந்த தன்றே?

விப்படியா லெம்மிறைவற் கெய்து மென்றான்.

ககக

சூக்தம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககஎக

(இ - ள்) சொன்னவுரை...என்றார் - முன் கூறியவாறு சொன்ன சாரிபுத்தனது மறுமொழியைக் கேட்டருளி அன்பராகிய சம்பந்த சரணையரும், “கீ தொடர்கத வழிபாட்டினை ஏற்றுகொள்கின்ற உனது தலைவனுக்கு (உணர்ந்து கோடறகுரிய கருவிகளில்லாமையால்) அவதரில் விருப்பம் வெறுப்பும இல்லை; அவ்வாறாயினபோது அவன் அவ் வழிபாட்டினை ஏற்றுகொள்ளுதலுமில்லை” என்று கூறியருளினார்; “முன்னவற்றில்...முடிந்ததன்றோ?” - தன் முன்புள்ள விடயங்களில் விருப்பம் வெறுப்பின்மீது முறுகிய தயிலினைப் பொருந்திய ஒருவனைக் கோபித்த ஒருவன கொன்றால் அவ்வாறு கொல்லப்பட்டவனுக்கு உயிர் போவதும் கொன்றவனுக்குக் கொலைப்பாதகமும் வந்து கொலைப்பழி மூண்டேவருது முடிந்ததல்லவா? ; இப்படியால் ...என்றான் - இவ்வாறே எமது இறைவனுக்கும் எம் வழிபாடு சென்று பொருந்தம் என்று கூறினான்.

(வி - ரை) தொடர்ந்த...பெறுதல் இல்லை - முன் அறிவின்றி உறங்கினவனை நித்தித்து மிதித்த ஒருவனுக்கு வரும் விளைபயன் போல வழிபட்டாக்கும் வரும் என்று கூறிய புத்தன் மொழியை மறுத்தது, வழிபாட்டினை உடன்பாடாதல் அல்லது வெறுப்பாதல் வரும் உணர்வினுடன் அவன கைக்கொண்டாலன்றிப் பயன்றருதல் சாலாது. உன் இறைவன் பஞ்சகந்தமும் அவிரதநிலையாகிய முதலியில் கின்றானென்ப படுதலால் அவன் வழிபாட்டினைக் கைக்கொள்ளுமாறில்லை; அதனால் பயன்றருமாறு மில்லை என்று அன்பர் கூறியபடி.

முன்னவற்றில்...எய்தும் - இது புத்தன் அதற்குமேலும் தொடர்கத கூறிய மறுமொழி. பயன் வருதலுக்கு உடன்பாடும் எதிராவும் ஆகிய உணர்வுடைய மனநிலை வேண்டாற்பாலதன்றி; முன் உணர்வின்றி உறங்கினவனுக்குப் புறங்கிழச்சிகளில் உடன்பாடும் எதிராவும் இல்லை; ஆனால் அவனைக் கொன்ற ஒருவனுக்குக் கொலைப்பாவும் வரும். அதுபோல எம் இறைவன் எமது வழிபாட்டில் உடன்பாடும் எதிராவும் இல்லாமல் வழிபாட்டின் பயனும் எமக்கு வரும் என்றபடி.

உடன்பாடு - விருமபுதல்; எதிர்வு - வெறுத்தல். இவ்விரண்டும் உணர்வாகிய மனநிலைகள் முறுது துயில் - மிகக் துயில். 919

2818. “இப்படியா லெய்து’மென விசைத்து நீயிடு

கெடுதலுக்காட் டியதுயிலு மியலபி னுன்போன்

மெய்ப்படிய கரணங்க ளுரிதா மிங்கு

வேண்டுதியா னுமபிறைவற; காண போது

செப்பியவக் கந்தததின் விளைவின ருகித்

திரிவிலலா முத்தியிற்சென் றிலனு மானான்;

அப்படியக் கந்ததது ளறிவுக் கெட்டா

லம்முத்தி யுடனினப மனையா” தென்றா.

சுஉ௦

(இ - ள்) இப்படியால்...போல் - இவ்வாறாக வழிபாட்டின் பயன்றருதல் எம் தலைவன்பாலும் பொருந்தம் என்று கீ இறகு உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டிய (உடன்பாடும் எதிராவும் உணர்வின்றி) உறங்கின்றவனது தன்மைபோல, மெய்ப்படிய ...இறைவற்கு - உடம்பில் உள்ள கரணங்களும் உயிரும் சூண்டு இச்செயலுக்கு-வழிபாடு கொண்டு பயன்படும் நிலைமைக்கு-உன் இறைவனுக்கு உள்வாக வேண்டுகின்றாயன்றோ? ; ஆனபோது...சென்றிலனானான் - அவ்வாறு உடலும் கரணமும் உயிரும் அவன்

வழிபாடுகொள்ளும் நிலையில் கொண்டவனாயினபோது சொல்லப்பட்ட அந்த ஐந்த கந்தத்தின் விளைவு இல்லாதொழியவே, கெடுதலில்லாத முத்தியிற் சோந்தவ னல்லாதவ னும் ஆகின்றான் ; அப்படி...என்றா - அவ்வாறு அந்தக் கந்தத்தின் அறிவும் கெடுமே யானால் அந்த முத்தியுடன் இன்பம் சேராது என்று கூறினார்.

(வி - ஸை) இஃது சாரிபுத்தன் மேற்பாட்டிற் கூறிய உதாரணம் காட்டிய உறங்கினை கொலைப்பயன் என்ற தன்மையினை விரித்துக்காட்டி, அஃது அவன் கொண்ட இறைவனது தன்மைக்குப் பொருந்தாதவண்ணம் அன்பு காட்டியவாறு.

துயிலும் இயல்பினைப்போல்...இறைவற்கு - உறங்கினை கொலைப்பயன் போல என்றபோது கொலையினர் பிரிகப்பட்டு உயிரும், அதுவினை உடலும், கொலைவாதனை யேறற் உட்கரணங்களும் வேண்டப்படுவனவன்றோ? அதுபோல வழிபாட்டின் பயன் வருதற்கும் உனது இறைவனுக்கு உயிரும் உடலும் கரணமும் அம் முத்தியிலையி லுண்டென நீ கொள்ளவேண்டி வரும் என்றபடி.

ஆனபோது - வழிபாட்டின் பயன் வருதற்பொருட்டு அவ்வாறு உயிர் உடல் கரணங்கள் உள்ளவாகக் கொள்ளலாயினபோது.

செப்பிய...ஆனான்-அவ்வாறாயினபோது சந்தங்களின் முடிந்திலை இல்லையாகும் ; அதனால் கெடுதலில்லாத முத்தியில் அவன் சென்றதும் இல்லையாகும் என்க. விளைவு- முதிர்ந்த-முடிந்த-நிலையாகிய அவ்வு என்ற பொருளில் வந்தது. ஆகி - ஆகியதனால். காரணப்பொருளில் வந்த வினையெச்சம். தீர்வு இல்லா முத்தி - கந்தங்களின் சேட் டையிற்றே கேடு அடைதல் இல்லாத முத்தியின் தன்மை. “ஒழியாத” (2813) ; வழிபாட்டுப் படன் வரவேண்டுமானால் முதலவனுக்கு உடல் உயிர் கரணம் இவைகள் வேண்டும் ; அவன் கெடாத முத்தியிற் செல்லாதல் வேண்டில் அவை முன்னமே கெட்டொழிதல் வேண்டும் என அவனது கொள்கையினவரும் முரண்பாடும், அவன் மேற்காட்டிய எடுத்துக்காட்டு - அவனது கொள்கையுடன் பொருந்தாமையும் எடுத்து முடித்துக்காட்டியபடியாம்.

அப்படி ..அணையாது - இது மேற்காட்டிய வகையானன்றி மேலுமொரு வகை யால் அவனது முத்தியியல்பினை மறுத்தவாறு. முத்தியாவது பேரின்பமுடையது என்று “ஒழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான்” (2813) என்றாய் ; இன்பமடைதற்கு அறிவு உள்ளதாதல் வேண்டும் ; அறிவு உள்ளதாதற்குக் கந்தங்களின் செயற்பாடு வேண்டும். ஆனால் நீ சொல்வதுபோலக் கந்தத்துடனே அறிவும்கெட்டு முத்தியிற்போன னாகில் அந்த முத்தியில் பேரின்பமடைதற்கு ஏதுவில்கையே என்று முரண்பாடுகாட்டப் பட்டவாறு கண்டுகொள்க. முத்தியுடன் - அணையாது - முத்தியுள் இன்பம் சாராது - கூடாது ; அஃது இன்பமில்லா முத்தியாய்ப் பாழ்ஆகும் என்றபடி. ஞானமே ஆன்மா எனவும், அது நீரோட்டும்போலச் சந்தானமாய்க் கணந்தோறும் தோன்றியழியும் என வும், அவ்வாறு தோன்றியழியுநகால் வரும் வாசனை பற்றதலான் அறிவு நிகழும்; அவ் வாசனை அழிவதே முத்தி எனபது பெளத்தசமயக் கொள்கை; ஞானம்கூடக் கெடுதல் முத்தி எனபாருமுளா. இதனை உட்கொண்டே அன்பா மேற்கூறியவாறு கந்தமும் அறிவும் கெட்டபோது பெறப்படுவதாகக் கூறப்பட்ட முத்தியில் இன்பம் அனைவ தில்கை என்றா. “ஐந்துகந்தஞ் சந்தானத் தழிதல் பந்த துக்க, மறக்கெடுகை முத்தி யின்ப மென்றதைந்தாய் சந்த, மைந்துமுழிந் தானமுத்தி யிணைப்பவா யாரென்ன வண்ண பவர் வேறில்கை யென்று யார்க்கு முத்தியின்ப, மைந்தினுணா வினுக்கென்னி னழியாத வுணர்வுண் டாகவே யவ்வீடத்து முருவாதி கந்த, மைந்துமுள வாமதுவும் பந்தமாகி யரந்தைதரு முத்தியின்ப மறிந்தில்கை னாயே” (சுத்தியா-பரபக்கம் - 138) எனவும்;

**சூத்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம்** சு.க.எ.உ

“அழித்திடி னின்ற கந்த முத்தியென றரைத்தா யைநது, மழித்திடின முத்தி பெறரு  
ராசன வினவும் போதி, லழித்திடு மைந்தி னுண்டா முணாவென வுரைக்க லைநது,  
மழித்தன வினையா முத்தி யாவது மில்லை யெனறா” (திருவாச. புரா - 404) என  
வும் வருவன இக்கருத்தை விளக்குதல காண்க.\*

**குறிப்பு:**—ஞானமுடைய ஆன்மா இல்லையாயின் முததியில் இன்பமும் பயனும்  
இல்லை என்பது முன்கூறிய வாதத்தின் குறிப்பாகும். 920

2819. அவ்வுரைகேட் டெதிர்தாறற மறைவ தினறி

யணைந்துளனம் முததியெனு மதுவும் பாழாங்

கவ்வையினின் றவனையெதிா னோக்கி ஞானக

கடலமுத மனையவாதந காத லன்பர்

**நால்வந** “பொய்வகையே முததியினிற போனான் முன்பே

வகை பொருள்களெல்லா முணர்ந்தாரைத்துப் போனா னென்றாய்;

எவ்வகையா லவனெல்லா முணாதத தீதும

இல்லதுரைப் பாயெனினு மெற்றோ” சு.க.உ

\*இதுபற்றி மகாமகோபாதியாயா திரு. சாமிநாதய்யா அவர்கள் படுத்த மணி  
மேகலைப் பதிப்பில் (பக்கம் - 69-70) புத்த தருமம் என்ற பகுதியிற் கீழ்க்கண்டபடி  
வருவன இறக்குகருத்த தககன. “...oldenburg - Page 278 - ஸம்புகத் திகாயம்  
என்ற பௌத்த னூலில் வதஸ்கோத்திரன் என்ற ஒரு ஆறவி கௌதம புத்தரிடம்  
சென்று “ஆன்மாவென்று ஒன்று உளதோ?” என்று கேட்டபொழுது புத்தர் மௌன  
முற்றிருந்தனரென்றும், ஆனால் அந்நன்ம ஒன்று இல்லையோ என்று பின்னும் அவன்  
வினவிய பொழுது அத்தற்கும் புத்தர் ஒன்றும் பேராமலே இருந்தனரென்றும் கூறியிருந்  
திரா கோசலதேரத் தரச்ஞெய்ய பரஸேந்நித் என்பவன் ஸிகேத் நகரத்திற்கும் ஸ்ரீர  
வஸ்தி நகரத்திற்கும் கடுவிற போயக்கொண்டிருந்த கையில் ஸிஷ்யம் என்கிற ஒரு  
பிஷ்மாணியைச் சூத்தித்துப் பணிந்த அவளிடத்தில் பௌத்த தருமத்தைப்பற்றித் தான  
ஐயுற்ற பொருளைப் பின்வரும் வினா-விடைகளால் தெளிந்தவுடனொண்டனென்று பேர  
கூறிய ஸம்புகத் திகாயத்தாலேயே தெரிகின்றது. அரசன்:—“பகவதி! ததாகதன்  
இறந்த பின்னரும் உளனோ?”, கேஷ்மம் “அரா தலைவ! ததாகதன் இறந்த  
பின்னரும் இருப்பதாக ஆசாரிய புத்தன் சொல்லவில்லை”, அரசன். “பகவதி!  
ஆனால் இறந்த பின்பு ததாகதன் இல்லையோ?”, கேஷ்மம்: “அரா சிறகமே!  
ததாகதன் இறந்தபின்னா இல்லை என்பதையுங்கூட ஆசாரிய புத்தன் சொல்லவில்லை”,  
அரசன்: “பகவதி! அந்நன்மாயின், ததாகதன் இறந்தபின்னா உளனுமாய், இல்லா  
மாய் என்னலாமோ?”, “பகவதி! ததாகதன் இறந்தபின்னா உளனுமல்ல, இல்லா  
மல்லன் என்றும் கூறலாமோ?”—இவ்வினாக்களுக்கும் முன்போலவே அத்தப் பிஷ்மாணி  
“இவற்றைப்பற்றி ஆசாரிய புத்தன் ஒன்றும் சொல்லவில்லை” என்றான். இவ்வினா  
விடைகளுக்கூட சிரவாணமென்பது குணயாவதை யென்றும், ஆன்மாவென்று ஒன்  
றில்லையென்றும் கௌதம புத்தர் வற்புறுத்திக் கூறினாரென்று காட்டவில்லை” —  
**குறிப்பு:**—பகவதி - என்பது பௌத்தருட் பெண்தறையினாகிய சநாதனதர சார்ந்த  
பிட்சணிகளுக்கு வழங்கும் கௌரவ மரபுப்பெயர்; ததாகதன் - கௌதமருக்கு  
வழங்கும் பெயர்களுள் ஒன்று.

(இ - ள்) அவ்வுரை கேட்டு ..கவ்வையி னின்றவளை - அன்பர் சொன்ன அந்த மொழியைக் கேட்டு அதற்கு எதிராக ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லாமல், அந்த முத்தியில் தலைவன் சேர்ந்துள்ளான் என்று சொல்லப்பட்டதும் பாழாய் முடிந்த சிறுமையுடன் வருத்தத்தோடு கின்ற சாரிபுத்தளை ; எதிர்கோக்கி - மீளவும் பார்த்து ; ஞானக் கடல்...அன்பா - ஞானமாகிய கடலில் கடைந்தெடுத்த அமுதம்போன்ற பிள்ளையா ருடைய காதலன்பாகிய சம்பந்த சரணுலயர் ; பொய்வகையே...ஏறபோம் என்றார் - கந்தகன் அவிந்து பொய்யாய் முடிந்த வழியே முததியினிற் சேர்ந்தவனாகிய உனது தலைவன் அதற்கு முன்னமே எல்லாப் பொருள்களையும் உணர்ந்து உலகிய அறமுரைத் தப் போயினான் என்று சொன்னாய் ; அவன் அவவாறு எல்லாவற்றையும் எவ்வகை யால் முழுதொருங்கு உணர்ந்தான் ? இதுவும் இல்லதாகவே முடிந்தது : இதற்கு மறு மொழி பொருந்தக் கூறுவாயாயினும் அதனை யாம ஏற்றுக்கொள்வோம் என்றருளிச் செய்தார்.

(வி - ரை) எதிர் மாற்றம் - மறுமொழி.

அணைந்துளள்...பாழாய் கவ்வையின் - பாழ்முத்தியாய் முடிந்ததே என்ற வருத் தத்துள். கவ்வை-சிறுமையடைந்ததனால் நேர்ந்த வருத்தம் ; பாழாய் கவ்வை என்க. பாழாயிற்றென்று முடிந்தமையால் நேர்ந்த வருத்தம்.

ஞானக் கடலழநம் அனையவர் - பிள்ளையார். பயன்பற்றி வந்த உவமம். ஞானக் கடல் - உருவகம்.

பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான் - கந்தமைந்தும் கெட்டு முடிந்தபோது ஆன்மா என்பது ஒன்று இல்லை எனபதவன் கொள்கையாதலா லிவவாறு கூறினார் ; பொய்வகை - கந்தகனை கெட்டுப் பொய்யாய் முடிந்த வழி. பொய்வகையே முத்தியினிற் போதலாவது - பொய்யாய் அழிந்த கிலையே முததியாய் என்று கொள்க.

எவ்வகையால் அவன் எல்லாம் உணர்ந்தது ; ஈதும் இல்லது - முததியிற் போமுன் அவன் எல்லாமுணர்ந்தது என்ற வகைதான் யாது ? கணவிற்குஞானமுடைய அவன் கணத்திற்கேற்றி அழியும் பொருள்களை முழுது ஒருங்குணர்தல் எவ்வகையால் என்றபடி :

“ சிலபொருளை யறிந்தவற்றின் நிறத்தே யொட்டிச்  
சிர்திபப நெப்பொருளுமென்னிற் சென்று  
பலபொருளா யொன்றுபல பேதமாகிப்,  
பயின்றுவரு மாதலாற் பார்க்கு மாறென்  
னுலகுதனி லொருபொருளாக குணரும் போதி  
னுற்றுணர்த லாராய்த் தெளித லுண்டாய  
நிலவுமத னாலுணர்வு பன்மை முன்பி  
னின்றிடா தென்பையெல்லா கிளைப்ப தெங்கே ?” 96

“முத்திலிடை கண்டறமுகள் மொழிந்தா னாயின்  
முதன்முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்த வண்ண  
மொத்திடுந்தே நெய்கூட்டி யுண்டிதந்தோ னொருவ  
னுலகினிள்வந் திதுதிதென் றுரைத்தா லொக்குஞ்

செத்ததுபின் நென்றுரைக்கிற கதியிற் செல்லாத  
தோனாரை நீர்பெருகிச் சென்ற ருரு  
மத்தினள வறியாதிக் கரையோர தம்மை  
யக்கரைக்கே செல்லவிடு மாசை யாமே” 97

எனவரும் விவரான சித்தியார்த் (பாபக்கம்) திருவிருத்தங்கள் இக்கருத்தை விளக்கு வன. ஈதும் இல்லது - முத்தி பாழாயினது போல உரைத்ததும் இல்லை என்றபடி. உம்மை இறந்ததழுவிய எச்சவுமமை.

உரைப்பாயினும் - தக்க ஏதுக்களாற பொருந்த உரைத்தல் இடவாது என்பது குறிப்பு.

இப்பாட்டால் புத்தன் அறனால் உரைத்தானென்ற நிலைபற்றி வேறுமொருவகை யால் வாதம் எடுத்தவாறு.

அழதழண்டவர்—என்பதும் பாடம்.

921

2820. “உணர்வுபொதுச் சிறப்பென்ன விரண்டின் முன்ன  
துளவான மரபொதுமை யுணாக லேனைப்  
புணர்சிறப்பு மரங்களில்வைத் தின்ன தென்ற  
விப்படியால் வரம்பில்லாப் பொருள்க் கொல்லாங்  
கொணரும்பிற கினைக்குடைசெய் திடினும் வேறு  
குறைத்தவற்றைத் தனித்தனியே யிடினும் வெந்தித்  
துணர்கதுவிச் சுடவல்ல வாறு போலத்  
தொகுத்துமவிரித் துறதெரிக்குந் தொல்லோ” நென்றான்.

(இ - ன்) உணர்வு...இரண்டில் - உணர்வானது பொதுவும் சிறப்பும் என்று இரண்டுவகைப்பபடம் அவற்றை; முன்னது.. உணர்வு முன்னையதாகிய பொதுவுணர் வானது ஒரு வகைத்தலை உள்ளவற்றை மரவகை என்று பொதுவாக வுணர்வது; ஏனை...என்றல் - மறைய சிறப்பு உணர்வாவது அவ்வகைத்தினுள்ள மரங்களை இன் னவை இன்னவை என்று பிரித்தது உணர்வது. இப்படியால்..எல்லாம் - இவ்வாறே எல்லாப் பொருள்களினுணர்வும் ஆம்; கொணரும்..போல - கொண்டுமரும் விறகு களைக் கூட்டிக் குவித்தது தீயிட்டாலும், அவ்வாறன்றி வெவ்வேறாக வெட்டித் தனித் தனியே தீயிட்டாலும் வெவ்வேறைய தீயின கொழுந்து அதனைச் சுட்டு காசமாக்க வல்லவாறுபோல்; தொகுத்தும்...என்றான் - தொகையாகக் கூட்டியும், தனித்தனி யாக பிரித்தும் பழையோனாகிய எம் இறைவன் தெரிவிப்பன என்று கூறினான்.

(வி-ரை) தொகுத்தும் பிரித்துந் தெரிக்கும் தொல்லோன்-உணர்வுநிகழும் கந்தை கள் அவ்ந்த முத்தியிற் போருமுன்னரே எல்லாப் பொருளும் முழு தொருங்குணர்ந்த தால் உரைத்தல் எவ்வாறென்றும், ஞானம் கணபநகமாதலின் எல்லாம் உணர்ந்த தெவ்வாறென்றும் கேட்ட வினாவுக்குச் சாரிபுத்தன விடை கூறியபடி.

இப்படியால் வரம்பில்லாப் பொருள்கள் எல்லாம் - ஒரு வகைத்தில் உண் மரங்களைப் பிரித்தது கூறுத தொகுதியாக வைத்ததுக் காடி எனநல் பொதுஉணர்வு; மரங்களைத் தனித்தனியாகக் கூட்டித் தேக்கு - வேங்கை - சந்தனம் - மந்தாரம் என்று கூறி உணர்ந்தல் சிறப்பு உணர்வு. இவ்வாறுதான் எல்லாப் பொருள்களையும் உணரும் உணர்வென்றது - என்றான்.



விற்கினைக் துவையெய்திடினும் - தனித்தனியே இடினும் வெந்தீ சுடவல்லவாறு போல - இஃது அவன் எடுத்துக்காட்டிய வடிவம். தீ உணர்வுக்கு உவமிகக்கப்பட்டது. தீ விறகுக் குவியலின் இடினும் சுட்டெரிககின்றது ; தனித்தனியிடிலும் எரிக்கின்றது. அதபோல உணர்வு எல்லாப் பொருள்களையும் தொகுதியாய்ப் பொதுவாயும் கண்டு கூறும் ; தனித்தனியாய்ச் சிறப்பாயும் கண்டு கூறும். இதுபோல் முதல்வன் பொருள்கள எல்லாம் தொகுத்தும் விரித்தும் உணர்ந்ததும் உரைத்ததும் ஆம் என்று சாரிபுத்தன் எடுத்துக்காட்டியவாறு.

வரம்பில்லாப் பொருள்கள் எல்லாம் இப்படியால் - “பொருள் எல்லாம்” (2819) என முன்பாட்டிற் கேட்ட அதனை விளக்கினான். ஆல் - அசை.

இடினும் - இடினும் தீ சுடவல்லது எனக. தீ இடுதல் - கொளுவுதல் ; தீத் துணர் கதுவி - தீயின் கொழுநது முடுகி எழுந்த பற்றி.

தொல்லோன் - பழமையானவன் ; தலைவன். தொன்மை - எல்லாவற்றை உணருந் தன்மைக குறிப்பு.

உணர்ந்தல்—என்பதும் பாடம்.

922

2821. எடுத்துரைத்த புத்தனெதி ரியம்பு மன்ப

“ரெரியுணர்வுக் கெடுத்துக்காட் டாகச் சொன்னாய்;

அடுத்தவுணர்வு வருவுடைய தன்று சொன்ன

வனவடிவிறு றுமதுவு மறிதி; துங்கோன

றொடுததிகிழ் காலமே யன்றி யேனைத்

தொடர்ந்தவிரு காலமுந்தொக் கறியு மாகிற்

கடுத்தவெரி நிகழ்காலத் திட்ட தல்லாற்

காணாத காலத்துக் கதுவா” தென்றார்.

கூஉக

(இ - ள்) எடுத்துரைத்த...அன்பா - முன் கூறியவாறு எடுத்துக்காட்டி மறுமொழி கூறிய சாரிபுத்தனெதிரில் வாழ்ம கூறும் அன்பராகிய சம்பந்த சரணையா ; எரி...அறிதி - தீயின் செயலை உணர்வின் செயலுக்கு உதாரணமாகச் சொன்னாய்; ஆனால் பொருள்களை அடுத்துறின உணர்வு உருவுடையதன்று. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நீ சொன்ன எரியோ ஒரு வடிவுடையது. அதையும் அறிவாயாக ; தும் கோன்...அறியுமாகில் - உணர்வு தலைவன் தொடுக்கப்பட்ட நிகழ்காலமே யல்லாத மற்றம் அதனை முன்னும் பின்னுமாகத் தொடர்ந்த இறந்தகாலம் எதிர்காலம் என்று இரு காலத்தையும் தொகுத்து ஒருங்கே அறிவாணவை ; கடுத்த...கதுவாது என்றார் - அவன் அவ்வாறு உணரும் (முக்காலமுமுணரும்) உணர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாக நீ மொழிந்த பொருளாகிய எரிக்கும் தீயானது நிகழ்காலத்தில் இட்டபோது சுடுதலே யன்றிக் காணாத ஏனை இரண்டு காலத்தும் சுடாதாகும் என்றார்.

(வி - ரை) அனல் வடிவீற்று...எரி நிகழ்காலத் தல்லாற் கதுவாது - எரியினை உணர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டியதற்கு இரண்டு நிலைகளால் மறுப்புக் கூறிய வாறு.

அடுத்த உணர்வு உரு உடையதன்று - எரி வடிவீற்று - உணர்வு உருவம்பற்றிய தன்று ; தீ வடிவம்பற்றிப் புலனாவது. உருவுடைய பொருள் மற்றும் அத்தன்மைத் தாகிய பொருள்களைப் பற்றும் நிலையினுக்கு, உருவுடையதனாகிய பொருள் மற்றும் பொருள்களைப் பற்றாதற்கு உவமித்தல் பொருந்தாதென்பது இஃது இடவகையாற் பொருத்தயின்மை காட்டியபடி ; முற்றும் உணர்ந்தல் கூடாமை என்றவாறு.

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 464

உணர்வு நீங்கலாமேயன்றி ஏன இந்நகாலமும் அறியுமாகில் - அளல் நீங்கு காலத்து மட்டும் கதுவி ஏன இந்நகாலத்தும் கதுவாது - என்றதனால் உவமை கால வகையாலும் பொருநதாமை காட்டியபடி.

தோடுத்த...ஆகில் - தோடுத்த - பஞ்சகந்த விளைவுபற்றிய உணர்வு தொட்ட ; தோடர்ந்த - முன்னும் பின்னுமாகத் தொடர்ச்சியுடைய ; இந்நகாலம் - இறப்பும் எதிராவாகிய இரண்டுகாலங்களும் ; தோக்கு அறிதல் - "தொகுத்தும் விரித்தும் தெரிக றும்" (2820) என முன்பாட்டிற் கூறியபடி மூன்று காலமும் ஒருங்கு உணர்ந்தல் கூடாமை என்றபடி.

அறியுமாகில் - அறியுமென்பது அவன் பகமாதலின் தாம் உடம்படாது ஆகில் என்றா : ஆகில் - கதுவாது என்றது உவமேயம். மூன்றுகாலமு சிகழக் கூறப்பட்ட உவமானம் அவ்வாறாறு லமையமாட்டாது ஒருகாலத்தாகிகே உரியதாம் என்றபடி.

இட்டதல்லால் - இட்டபோது கதுவுதலல்லாமல்

காணாத காலம் - இறப்பும் எதிராவாகிய இரண்டும் காணப்படாதவை ; சிகழ வொன்றே காணப்படும் என்பது.

காட்டாகக் கோன்றல் - எனபதும் பாடம்.

923

2822. "ஆதலினு லுன்னிறைவன பொருளக னெல்லா  
மறிந்ததுதும் முதலிடை லாயிற மன்றே;  
ஏதமா மிவ்வறிவா லுரைத்த னாலும்"

என்றவனுக் கேற்குமா றருளிச் செய்ய,  
வாதமா ரென்றின்றித் தோற்றான் புததன்;  
மற்றவனை வென்றருளிப் புகழி மன்னர்  
பாததா மரைபணிந்தா ரனபர்; தங்கள்

பான்மைபழி புததாகளும் பணிந்தா வீழ்ந்தார்.

சூஉச

(இ - ன்) ஆதலினு . துன்றே - முன் கூறியபடி எடுத்தக்காட்டிய பொருள் செல்லாது நீ மேற்கொண்ட பொருள் வீழ்ந்தப்பட்ட தாதலினாலே, உனது நிலைவன் எல்லாப் பொருள்களையும் முழுதொருங்குணர்ந்த செயதியும் நீ கூறிய முததியிலக்க ணம் பாழாக முடிந்தவாறு போல இதுவும் பாழாய் ஒழிந்தது ; இவ்வறிவால் உரைத்த தாலும் ஏதமாம் - இதக்கைய கிரமமாக அறிவினாலே அவன் உரைத்த உனது பிடக தாலும் குற்றமாம் , என்ற...அருளிச்செய்ய - என்ற வாத மேறறுவந்த அந்தச் சாரி புததனுக்கு ஏற்கும் வகையாலே உணமை உணாததையுள்ள ; வாதம்...புததன் - மேலே செய்யும் வாதம் ஒன்றுமில்லாமல் சாரிபுததன் தோலவியுற்றான ; மற்றவனை... அன்பா - அன்பராகிய சம்பந்த சரணையா மாறப்பட்ட அவனை இவ்வாறு வென்ற அருளிச் சீகாழி வேந்தராகிய பிள்ளையாரது திருவடித் தாமரைகளைப் பணிந்தார் ; தங்கள்...வீழ்ந்தார் - தங்களுடைய சம்பந்தனை அழிந்த புததர்களும் (பிள்ளையாரது திருவடிகளிற) பணிந்து வீழ்ந்தார்கள்.

(வி - ரு) ஆதலினால் - உன் இறைவன் உன் சமயக் கொள்கைப்படி முழு தொருங்குணர்ந்த நிலை அளவைய வகையால் கிறுவப்பட்ட தொழிந்த மறுக்கப்பட்டது ஆதலினாலே.

உன் இறைவன்...முத்திபோல் ஆயிற்று - அறிந்தான் என்ற தன்மைபும், முத்தி பாழாய் ஒழிந்தவாறே பாழாயிற்று ; போல் ஆயிற்று - போலப் பாழ் எனப்பட்டு ஒழிந்தாயிற்று ; “ முத்தியெனு மதவும் பாழாம் ” (2819) என்று முத்தியினை பாழாயின தன்மை முன் முடிக்கப்பட்டதாதலின் அதனை உவமை காட்டி அதுபோல் என்றார்.

இவ்வறிவால் உரைத்த நூலும் ஏதமாம் - நூல் - பிடகம் ; அறிவு முற்றொருங் குணர்வின்றி முடிந்ததால் இவ்வறிவுகொண்டு உரைத்த நூலும் குறைபாடுடையது என்பது சொல்லாமலே அமைபும் ; தானே போதரும் என்று முடித்தபடி. முன் (2819) வினவிய இரண்டு தன்மைகளும் சாரிபுத்தனங்குத் தோல்வியாய் ஒழிதலை முடித்தக காட்டியவாறு ; சூற்றாமவன் - கால்வகைப் பவுத்தா மத மறுதலைப்பற்றிச் சிவஞான சித்தியார் (பரபகம்) பார்க்க.

ஏந்தும் ஆறு அருளிச் செய்ய - பவுத்த நூலுட் கூறப்படும் ஏனையவும் இவ்வாறே அவலமாய் ஒழிவன என்றும், சைவ உண்மைகள் வேத சிவாகமங்களுட் கூறப்படுவனவே உண்மைநெறி காட்டுவன என்றும் பொதுப்பட்டக் கூறித் தெளிவுறத்த; மேலவரும் பாட்டுப் பார்க்க. சிறப்பு வகையால் ஆட்டுகொண்டு தீககை செய்யது உபதேசித்த இவை அதன்மேல் வரும் பாட்டிற் கூறுதல் காண்க.

வேன்றநுளி - வாதத்தில் வென்று. அருளி - அவன் வலிநது வந்து சினந்து வாதத்தினை முறப்பட்டு அறைகூவி அழைத்தானாயினும், தாம் இகலினலன்றி அருட் டண்மையால் வெற்றிகொண்டனர் எனபதாம்.

பணிந்தார் = “ புகலி காவலர் பாதம போற்றி அருளாற ” (2812) றொடங்கி அதன் துணையால் வென்றாராதலின் வெற்றிகொண்டபின் அதன் பொருட்டுப் “புகலி மன்னர் பாத்தாமரை பணிந்தார்” என்க. ஈரிடத்தும் புகலி காவலர் - புகலி மன்னர் என்ற தன்மையாற் கூறியது இக்குறிப்பு.

பாடிமை - தாங்கள் மேற்கொண்ட சமயப் பண்பு ; சமய நிலை.

பணிந்து விழ்ந்தார் - தமது தோல்வியினைக் கண்டு ஒப்புக்கொண்டும், சைவர்களுது வெற்றியினையும் உண்மையினையுந் கண்டும் பணிந்தனர். 924

2823. புத்தியின லவருரைத்த பொருளின் றன்மை

பொருளன்றும் படியன்பர் பொருந்தக் கூற;

மந்தவுணர் வுடையவரை நோக்கிச் “சைவ

மல்லாது மற்றென்று மில்லை” பென்றே

அந்தமில்சீர் மறைகளா கமங்க ளேனை

யலகில்கலைப் பொருளுணர்ந்தா ரருளிச் செய்யச்,

சிந்தையினி லுததேளிந்து புத்தர் சண்பைத்

திருமறையோர் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந்தார். கூஉஇ

(இ - ள்) புத்தியினால்...கூற - புத்தியினையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு அந்தப் புத்தர்கள் கூறிய பொருள்களின் தன்மைகள் உண்மைப்பொருள்க் ளல்லவாகி முடியும் படியினை அன்பராகிய சம்பந்த சரணுலயா பொருந்தும்படி எடுத்துச் சொல்ல ; மந்தவுணர்வுடையவரை...என்றே - மந்தமாகிய உணர்வு உடைய அந்தப் புத்தர்களைப் பார்த்துச் சைவத்திரமேயல்லாத மற்றென்றும் இல்லையாம் என்றே ; அந்தமில்...அருளிச் செய்ய - அழிவில்லாத சிறப்பையுடைய வேதங்களைபும், ஆகமங்களைபும், அவற்றின்

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௭௬

வழிவரும் ஏனைய அளவற்ற கலைப் பொருள்களையும் உணர்ந்த பிள்ளையார் அருளிச் செய்ய ; சிந்தையினில்...தாழ்ந்தார் - மனத்தில் அவவுண்மைகளைத் தெளித்த கொண்டு புத்தர்கள் சீகாழியில் வந்த திருமறையவராகிய பிள்ளையாரது செம்மையாகிய திருவடிகளில் சென்று வணங்கினார்கள்.

(வி - ரை) பொருளின் நன்மை - (1) தலைவன் தன்மையும், அவன் காட்டிய உறுதிப்பொருள் என்னும் முத்தியின் தன்மையும் ; (2) தலைவன் முற்றமொரும்குணர்ந்த தன்மையும், அவன் உரைத்த தூலின் தன்மையும் என்ற இவைகளின் கொள்கை ; “ உறகடலை வனும்பொருளும் உரைக்க ” (2812) எனவும், “ பொய வகையே முத்தியினிற் போனான் முன்பே பொருளெல்லாம் உணராதாரைத்தப் போனான் - என்றும் ; எவ்வகையா லவனெல்லா முணராதது ? ” (2819) என இரத இரண்டு பொருள்களைப்பற்றியே வாதம் தொடங்கி நிகழ்த்தப்பட்டது.

பொருளன்றும்படி காட்ட - அவனது தலைவனும் பொருளும் முன் 2813-2814-2816-லும், அவை பொருளெல்லாமபடி 2815-2816-2717-2818 பாட்டுகளிலும் காட்டப்பட்டன. தலைவனது உணர்வின் தன்மையும் தூலின் தன்மையும் 2820-லும் அது பொருளன்றும்படி 2821-லும் காட்டப்பட்டன.

பொருளன்றும்படி - உண்மைப்பொரு ளாகாத கிலை. படி - தன்மை-கிலை. படி யினை - இரண்டனுருபு தொக்கது

புத்தியினில் - புத்தா கொள்கைப்படி புத்தி தத்துவமே முடிந்த கிலையாதலின் புத்தி தத்துவத்தையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு.

சைவமல்லாது மந்திரேன்றுமில்லை - சைவம் - சிவசசார்புடைய சமயம் ; சிவத தின் சம்பந்தம். எல்லாப் பொருள்களும் கொள்கைகளும் சைவத்தின் அக்கங்களாக அதனுள்வந் தடங்குவன எனபது. சைவம் - சைவத்திற் கூறப்படும் தலைவனும், முத்தியும், தூலும் இவையே பொருள் என்பா “ அந்தமில்...உணர்ந்தார் ” என்றார்.

அல்லாது ஒன்றுமில்லை - எதிர்மறைகள் உறுதி குறித்தன. அடங்காத பொரு ளும் சமயங்களுமில்லை இதனை மேல்வரும் பாட்டில் “ நின்றவனு சரிபனவுஞ் சைவமேயாம் நிலைமை ” (2824) என்ற மேலும் விரிப்பது காண்க

இல்லை - இன்மை - உண்மைப்பொருள் பெருத தன்மை. “ சைவ சமயமே சமயம் ”, “ சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறில்லை ” என்ற கருத்துக்கள் இதனால் சமய கிச்சயம் பண்ணிக் காட்டியபடி.

அந்தமில்லீ...உணர்ந்தார் - ஆளுடைய பிள்ளையார் ; கலைப் பொருள் - வேத சிவாகமங்களின் வழிவரும் கலைஞான தூல்களின் பொருள் உணர்ந்தார் - முழுமையாகிய சிவஞானத்தை ஒதாதுணராதா , “ முன்னிய கலைப்பொருளு ருவுகில வாழ்வும், பன்னிய பொருத்தா ” (பிள. தேவா - இரதனம் - புகலி - 1) ; அந்தமில் லீ - முதலவன் போலவே அவனருளிய வேத சிவாகமங்களும் அழிவிலலாதன எனபது.

அருளிச் செய்ய - புத்தன் கூறிய பொருள் பொருளன்றும்படியினை வாழ்முகத்தால் அன்பா காட்டப் பின்னாப் பொருளாவது இது என்று பிள்ளையார் முடித்துக் கூறி அவர்களை வழிப்படுத்தியவாறு.

சேவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்த்தார் - வழிப்படுத்திய அருளிப்பாட்டினை ஏற்றுத் தாழ்த்த வணங்கினார். தாழ்த்தல் - விரும்புதல் எனதலுமாம். அவ்வாறு உண்மைப் பொருளில் நோந்து தாழ்த்தாராதலின் அவாபால் அருளுகைக் வைத்துப் பாசகீகெத்

தீக்கை புரிந்த உபதேசிததுப் பிள்ளையார் அவர்களைச் சைவராக்கி உய்யச்செய்த நிலை  
மேல்வரும் பாட்டிற் கூறப்படும். 925

2824. அன்றவர்க்குக் காழியர்கோன் கருணை நோக்க  
மணைதலினு லறிவின்மை யகன்று நீங்கி  
முன்றொழுது விழுந்தெழுநது சைவ ரானார்;  
முகைமலர்மா ரியின்வெள்ளம் பொழிந்த தெங்கும்;  
நின்றனவுஞ் சரிப்பனவுஞ் சைவ மேயாம்  
நிலைமையவர்க் கருள்செய்து, சண்பை வேந்தர்  
சென்றுசிவ னார்பதிகள் பணிய வேண்டித்  
திருக்கடவு ரதன்மருங்கு சேர வந்தார். கூஉக

(இ - கூ) அன்று...அணைதலினுல் - அன்று அந்தப் புத்தர்களுக்குச் சீகாழித்  
தலைவராகிய பரமாசாரியரது அருட்பாவை அணைநதபடியினாலே; அறிவின்மை  
அகன்று நீங்கி - அறிவைமறைக்கும் தன்மையுடைய பாசலீட்டம் தம்மைவிட்டு நீங்கி  
யமையால்; (அப்புத்தர்கள்) மூன்...ஆனா - பிள்ளையார் திருமுனபு தொழுது கிவமுற  
விழுந்த எழுந்த (அவரால் திருநீறு தரப்பெற்று அணிந்த) சைவர்களாயினர்; முகை  
மலர்...எங்கும் - தேவ மலாமழை எங்கும் பொழிந்தது; கின்றனவும்...அருள்  
செய்து - கின்றன என்றும் வந்தியங்குவன என்றும் கூறப்படும் எல்லா உயிாவகை  
களும் சைவமேயாகும் என்ற நிலைமையினை அந்தப் புத்தர்கள் அறிந்ததும்படி அருளிச்  
செய்து: சண்பை வேந்தர்...வந்தார் - சீகாழித்தலைவராகிய பிள்ளையார் சிவபெருமான்  
எழுந்தருளிய பதிகளைச் சென்று பணியும்பொருட்டுத் திருக்கடவூரின் பக்கத்திற்  
சேரும்படி எழுந்தருளி வந்தனர்.

(வி - கூ) அன்று - கருணை நோக்கம் - அணைதலினுல் - முன்னாப் புல்லறி  
வினாயப் பெருமைகொண்டு கன்னது வலிந்த முறையிலு, திருசின்னம் ஊதித் தெரு  
விற் செலவதைத் தடைசெய்தனர் (2804); பின்னா வாக்கின போர் ஏற்று எதிராகது  
வந்தனர் (2809); இவ்வாறு மந்த உணர்வுடைமையினால் இப்போது புண்ணியப்  
பேராகிய பக்குவம் வரப் பிள்ளையாரது கருணைநோக்கம் எய்தப்பெற்றனர்; அதனால்  
என்க. அன்று - அப்பொழுது. கருணை நோக்கம் - பக்குவம் வரும் நிலையில் ஆசாரி  
யன் செய்யும் தீக்கைகளுள் ஒன்று. சாடகவதி தீக்கை என்பா - “பார்த்த பாவையா  
விரும்புண்ட நீரேனப் பருகும் தீர்த்தன” (திருவிளை. புரா); “வானோன் பவனி  
வரகண்டு வலவினேயேன், ஏனோரு மேததுதல்கண்டே தீத்தினேன் - ருனென்னோப்,  
பார்த்தான் பழையவினேப் பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லா, நீத்தான் கினைவுவே ருக்கி  
னான்” (நெஞ்சவிலி துது - 89-90).

அறிவின்மை அகன்று நீங்கி - “செவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந்தார்க” னாதலின்  
“பக்குவநிலை வரப்பெற்றபோது ஆசாரியரது அருட்பாவை அணையப் பெற்றனர்;  
பெற்றவே, முன்னிருந்த “மந்த வணர்வு” (2823) நீக்கப்பெற்று அறிவின்மையாகிய  
ஆணவமலப் பிணிப்பும சிறிது நீக்கலாயிற்று என்பார் அறிவின்மை அகன்று என்றார்.  
அறிவின்மை - அறிவை மறைக்கும் ஆணவமலச் செயல்.

மூக் தொழுது விழுந்து எழுந்து - சம்பந்த சரணலயர் வாதத்தில் தெருட்  
டிய வகையால் தமது பொருள் பொருளானதும்படி கண்டு தமது பான்மை

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 654

அழிந்தனர் ; அதன்பின் சைவம் அல்லாது மறநென்றுமில்லை என்ற பொது உபதேச மொழியாற் மெளிவுபெற்றது தாழ்ந்தனர் ; அதனால் அருட்பாடவை பெற்றனர் ; அதனால் அறிபாமை நீங்கி தொழுது வீழ்ந்தனர் ; அதனால் தீக்கையும் நீறும் பெற்றுச் சைவராயினர் என்ற இவ்வாறு படிமுறையால் உய்திபெறும் வகை கண்டுகொள்க ; “பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சியானா...அன்னையையு மததனையு மனதே நீதனா... தலைப்பட்டாள் கைகை தலைவன ருளே” (தேவா) என்றவாறு உண்மை காண்க.

சைவரானார் - திருநீறு தரப்பெற்று என்பது அவாய்நிலை. “பரசமய கிராகரித்து நீறு ஆக்கும்” (1917) என்றதும், பிறவும் நினைவுகூர்க. நீற்று நெறியே சைவநெறி என்பதும் கருதுக. பெளத்தநெறி விட்டுச் சைவராயினா என்றமையாலே இதனை வேறு கூறிற்றிலா, சிறப்புப்பற்றிச் சைவராயினமை கூறி விடுத்தனா “விதிநிலவு வேதன நெறியே யாககி வெண்ணீர்நீன் சார்வினின் மீத்தயாநீத கதியருள்” (2790) என்றது கருதுக.

நின்றனவுஞ் சரீப்பனவுஞ் சைவமேயாம் நிலைமை - முன்பாட்டிற் கூறிய உண்மைப்பொருளை விரித்து உடன்பாட்டு வகையால் உபதேசித்தருளியது. இதனால் சைவத்தினை பொருணிச்சமம் கூறியபடி.

நின்றனவும் சரீப்பனவும் - நின்றன - எண்ணிறந்த உயர்வுள்ள தொகையாகி நின்றன. இவை பசுக்கூட்டம். சரீப்பன - இவை இறையவனது படைப்புத்தொழிலிற் பட்டுப் பிறவிகொண்டு பாசநீக்கம் பெறும் வழியில் எடுபடுத்தப்பட்ட உயர்ந்ததொகை. இவை யிரண்டாலும் “ஆருயிரத் தொகை - வானதிக்கு தனை” என இரண்டு பொருளும் பெறுவிக் கப்பட்டன.

நின்றனவும் சரீப்பனவும் சைவமேயாம் என்றதனால் உயரகூட்டுகெல்லாம் அருள வைத்துப் படைப்பு முதல் அருளுதல் வரை ஐந்தொழிலும் செய்யும் “ஆனந்தோர்தொலபதி”யும், அவனது சைவநெறித் திறமும் பெறுவிக் கப்பட்டன “நீர்ப்பன என்றது நின்றன என்ற கருத்தும் இது. இவ்வு இவ்வாறன்றி நின்றன என்பதற்கு கற்பனை என்ற பொருளை கொண்டு அதற்கேற்ப அரசரம் சரம் என்ப பொருள்களையாரு முண்டு. “தாலில் சராசரந்தக் கெல்லாம் சுவம்பெருகுகும் பிள்ளையா” (1924) என்ற கருத்தினையும், திருவோத்தாரில் பனைகள் சிவப்பேற்றினை ஆர யும் சிவப்பினையும் இவ்வுவைத்துக் காண்பா. சைவம் - முன்பாட்டிற் சைவம் என்றது கொள்கையினை; இங்குச் சைவம் என்றது பொருளாகிய சிவப்பேற்றினை.

நிலைமை - நிகழ்பேறுக தன்மை ; மாறுபாடின்றி நிறுவப்பெறுதல் ; ஒழியாத பேரினம்.

சென்று சிவனுர் பதிகள் பணியவேண்டி - சென்று - பிள்ளையார் திருநாளாறு பணிந்து பதி பிறவும் வணங்கச் செல்லும் வழியில் போகிறவர்கையில் இப்புத்தாளானது தடைகிழ்வு, அதில் அவர்கள் தோல்வியுற்றுச் சைவர்களாகியுய்ய, அதன்பின் அததடை நீங்கியபடியால் தமது வழிச்செல்லை மீண்டும் தொடங்கிப் பிள்ளையார் சென்று என்க. பணிய வேண்டி - முன கொண்டு வழிபட்ட கருத்தினையே தொடர்ந்து விரும்பி என்க.

முகமெலகீமரீயின் வெள்ளம் எங்கும் போழ்ந்தது - திருவருள வெளிப்பாட்டின் கிசுமம் தெய்வப் பூமாரி, திருவருள வெளிப்பாட்டாவது பிள்ளையார் அவதரித்த கருத்த நினைவேற்பெறுதல். அஃது பரசமய கிராகரிப்பும் நீற்றின ஆகக்ருமாம். 926

வேறு

2825. அந்நகரி லடியார்க ளெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிக்  
கொன்னலிவங் கூற்றுதைத்தார் குரைகழல்கள் பணிந்தேத்தி  
மன்னியமர்ந் துறையுநாள், “வாகீச மாமுனிவர்  
எந்நகரி லெழுந்தருளி” மென்றடியார் தமைவினவ, கூஉஎ

2826. அங்கவரு மடிபோற்றி யாண்டவர செழுந்தருளிப்  
பொங்குபுனற் பூந்துருத்தி நகரின் கட் போற்றிசைத்துத்  
தங்குதிருத் தொண்டசெயு மகிழ்ச்சியினற் சார்ந்தருளி  
பெங்குசிகழ்ந் திடவிருந்த படியெல்லா பியம்பினார். கூஉஅ

2825. (இ - ள்) அந்நகரில்...புக்கருளி - அநதத் திருப்பதியினில் அடியவர்கள்  
தம்மை எதிர்கொண்டு அழைக்க நகரத்தின உளளே (பின்னையார்) புகுந்தருளி ; கொன்  
னலிலும்...நாள் - உயிர் பிரிக்க வரும் கூற்றுவனை உதைத்தருளிய இறைவரது சததிக்  
கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடிகளைப் பணிந்து அறித்த அருகுப் பொருந்தி விரும்பி  
வீற்றிருக்கும் நாளினே ; வாகீச மாமுனிவர்...வினவ - வாகீசத் திருமுனிவராகிய  
திருநாவுக்கரசு நாயனா எந்தத் திருநகரில் எழுந்தருளி யிருந்தது என்று அடியார்களைக்  
கேட்க ; கூஉஎ

2826. (இ - ள்) அங்கு அவரும் அடிபோற்றி - அங்கு அவ்வடியவர்களும் பின்  
னையாரது திருவடிகளைத் துதித்த நின்ற ; ஆண்டவரசு...படி எல்லாம் - அரசுகள்  
பொருகுகின்ற நீர்வளமுடைய காவிரி சூழ்ந்த திருப்பூந்துருத்தியில் எழுந்தருளி இறை  
வரைத் துதித்த தந்தித் திருத்தொண்டு செய்யும் விருப்பத்தினால் அருகுச் சேர்ந்தருளி  
எனவும் தமது பண்பு நிகழுமபடியாகத் தங்கியிருந்தபடியினே எல்லாம் ; இயம்பினார் -  
சொன்னார்கள், கூஉஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒருமுடிபு கொண்டன.

2825. (வி - ளை) கொல் நவிலும் கூற்றுதைத்தார் - கொல் - கொலை; முத  
னிலைத் தொழிற்பெயர் ; கொலையினைக் கூறும் ; இரண்டனுருபு விரிக்க ; “வீடுநா  
ளனுதி மென்று மெய்கொளவான வந்த காலன்” (தேவா). மாரகண்டாரது உயிரை  
வவ்வுதற பொருட்டுக் கொல்லுதலைக் கூறிவந்த கூற்றுவனை உதைத்த என்றது தலசரி  
தம் பற்றிய குறிப்பு. குக்குலியக்கலய நாயனா புராணமும், தலத் தேவாரங்களும்  
பார்க்க. கூற்று - உடனையும் உயிரையும் வேறுபடுத்திக் கூறு செய்பவன். கூறு -  
பகுதி. காரணக் குறிப்புப்பெற இப்பெயரார் கூறினார் (2432).

மன்னியமர்ந்துறையு நாள் - இத்திருநகரில் முன்முறை திருநாவுக்கரசர் பெரு  
மானும் ஆளுடையபின்னையாரும் ஒருங்கு எழுந்தருளிக் குக்குலியக்கலய நாயனார் திரு  
மடத்தில் திருவமுது செய்த அமரந்தருளியிருந்த வரலாறு இங்கு வினைவுகூர்ந்த  
பாலது. 862 - 863-ம், 1512-ம், 2431 - 2433-ம் பார்க்க. இந்நினைவுகள் எல்லாம்  
பெற மன்னி என்றும், அமர்ந்து என்றும் கூறினா. அமர்நல் - விரும்புதல்.

உறையு நாள்...வினவ - முன்முறையில் இருவரும் உடனிருந்த நினைவினாலும்,  
திருமறைக்காட்டில் அவரைத் தடுத்து கிறுத்தித் தாம் பிரிந்து சென்ற நினைவினாலும்  
(1554—2516) காணும் காத்தல் வர இவ்வாறு இங்கு வினவுதல் நிகழ்ந்ததென்க.

வாகீச மாமுனிவர் - வாக்கீசர் - (1555) “வாக்கீசர் மருதவண்ணம் வணங்கி யுருள்  
செய்து விடைகொடுத்த மன்னுத, காதலினு லருமைபுறக் கலந்த நீங்கி” (2516)

சகலம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககஅந

என்ற வரலாற்று முறையாம் பிரிந்து சென்ற முன்றொடாச்சியின் கிளைவு கூற்றம் பொருட்டு இங்கு வாகீசர் என்ற இப்பெயரால் கூறிய நயம் கண்டுகொள்க. மாழனிவர் - "வருஞான தவமுனிவா வாகீசர்" (1266) ; "பரமுனிவன்" (1694) என்றவையும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

முனிவர் - எழுந்தருளிற்று - இறைவரையும், அதன்மை சார்ந்த பெரியோரையும் கூறும் மரபு வழக்கு.

அடியார்தமை வினவ - பலதிடத்தினாலும் பல நாட்டினின்றும் அடியார்கள் அவ்வப்போது திருக்கூட்டத்திற் சார்ந்தமையானும், திருக்கடவுளின் அடியார் முன்னர்தாம் வாசமுனிவரைப் பிரிந்து சென்றருளிப் திருமறைக்காட்டின் அனியராதன்மையாலும், அடியார்களுக்கு இத்தகைய பெரியார்களின் கீழ்ச்சிகள் பற்றியே அறிவும் செயலும் தொடர்பும் செல்லுதல் முன்னேகளின் இயல்பாதலாலும் அடியார்களை வினவியருளினார். அடியார் - தமது திருக்கூட்டத்திலிருந்தாரும், திருக்கடவுளிலிருந்தாரும் ஆகியவர்களுள் அறிந்தார். 927

2826. (வி - ரை) ஆண்ட அரசு எழுந்தருளி...இருந்தபடி எல்லாம் - அரசுகள் புராணம் பார்க்க. எழுந்தருளி - தமது யாத்திரையில் போந்தருளி, தங்க - அக்களில் தங்கித் திருமடம் சமைத்துப் பலநாள் எழுந்தருளி யிருக்கும். "தங்கித் திருந் தொண்டு செய்யார்...திருமடமறக்கொன்று செய்தார்" (1654).

தொண்டு செய்யும் மகிழ்ச்சி - அந்நகரிலே தங்குதல் உடல் நலம், கீர்வளம் முதலிய வேறு எக்காரணங்களாலுமன்றித் திருத்தொண்டி செய்கு தங்குதலிற் கண்ட மகிழ்ச்சியே எனப்படும். "அங்குறையுந் தன்மை வேண்டி" (1654)

எங்கு நிகழ்ந்திட இருந்த - அரசுகள் அங்குத் தங்கிய நலம் எங்கும் பெருகி நிகழ்ந்திட. நலம் உலகம் போற்ற. யாவரும் அறியும்படி.

இருந்தபடி எல்லாம் - படி - நிலை ; தன்மை. எல்லாம் - முன் அரசுகள் புராணத்தின் இதுபற்றி விரித்த நிலைமைகளை எல்லாம். முன் வரலாறுகளை ஆண்டு விரித்துக் கூறியருளியமையால் இங்கு எங்கு நிகழ்ந்திட இருந்த என்று சுருக்கிச் சுட்டியமட்டில் லமைந்தார். 928

2827. அப்பரிசுத் தவர்மொழிய வாண்டவர சினைக்காணும்  
ஒப்பரிய பெருவிருப்பு மிக்கோங்க வொளிபெருகு  
மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழல்வணங்க யருளபெற்றுச்  
செப்பரிய புகழ்ப்புகழிப் பிள்ளையார் செல்கின்றார், கூஉக

2828. பூவிரியுந் தடஞ்சோலை புடைபரப்பப் புனல்பரக்குங்  
காவிரியின் நென்கரைபோய்க் கண்ணுதலார் மகிழ்ந்தவிடம்  
மேவியினி தமார்திறைஞ்சி விருப்புமுமெய்த தொண்டரொடு  
நாவரச ருழைச்சண்பை நகரரசர் நண்ணுவார்; கூஉ௦

2829. அத்தணர்கு ளாமணியார் பூதருத்திக் கணித்தாக  
வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாகீசர் கேட்டருளி  
"நக்தமையா ஞ்ஞையவரை நாமெதிர்சென் றிறைஞ்சுவது  
முத்தைவினைப் பய" எனன்று முகமலர் வகமலர்வார்; கூஉ௧



2827. (இ - ன்) அப்பரிசு அநகு அவா மொழிய - அத்தன்மைகளை அவ்வழி  
நாங்கள் கூற; ஆண்ட அரசினை...ஒருக - ஆளுடைய அரசுகளைக் காணவேண்டுமென்  
பன்ற ஒப்பற்ற பெருவிருப்பம் மிகுந்த மேன்மேலும் பெருக; ஒளிபெருகு...அருள்  
பற்றம் - அருளொளி பெருகும் மேகமபோன்ற கரிய கண்டத்தையுடைய இறைவரது  
நுவுடிகளை வணங்கி அருளவிடை பெற்றுக்கொண்டு; செப்பரிய...செக்கின்றாரா -  
செல்லுதற்கரிய புகழினையுடைய சீகாழி பிள்ளையார செக்கின்றாராகி. கூ.க

2828. (இ - ள்) பூவிரியும்...போய் - மலர்கள் விரிசினது பெரிய சோலைகள் பக்கங்களிற் பரந்து நிகழும்படி. நீர் பரவி ஓடுகின்ற காவிரியினது தென்கரையின் வழி யாகச் சென்று ; கண்ணுதலா...இதைஞ்சி - நுதற்கண்ணுதையினை இறைவா மழிமுந்து எழுந்தருளிய பதிகளை அடைந்த இனிதாக விரும்பி வணங்கிக்கொண்டு போய் ; விருப்பமும்...நண்ணுவா - விருப்பம் பொருந்திய உண்மையடியாகளுடனே திரு நாவுக்கரசரிடம் சிகாழிக்கரசராகிய பிள்ளையார் நண்ணுவாராகி ; கூடு

2829. (இ - ள்) அநதணர் குளமணியார...வந்தருளும் - மதையவர்களின் சிகாமணியாராதிப பிள்ளையார திருப்புகழ்ருத்திக்கு அண்மையாக வந்தருளுதின்ம; பெருவார்த்தை...கேட்டருளி - பெருவார்த்தையினை வாசிசமாமுனிவா கேட்டருளி; நந்தமை...என்று - "நமமையாளுடைய பிள்ளையாரை நாம் எதிரகொண்டு சென்று வணங்குவது நாம் முன் பிதவிகளிற் செய்த நலவினையின் பயனாகப் பெறத்தக்கதாம்" என்று கொண்டு; முகமலர அகமலாவார் - முகமலர்ச்சி கொள்ள மனமலர்வா ராய்;

2830. (இ - ள்) எதிர சென்று...தொழுது - எதிர சென்று வணங்குவேன் என்று திருவுள்ளத்தில் மேனமேல எழுதின பெருவிரப்பத்தினாலே கங்கையாறு தங்குத்கிடமாகிய சடைமுடியின உடையவராகிய சிவபெருமானது நல்ல திருவடி களைத் தொழுது : அந்தப் பதிலின்றும் ..வந்தணைநாள் - அந்தப் பதியினின்று புறப் பட்டுச் சென்று பரசமயங்களின் கேட்டினைச் சிதைத்த பிள்ளையாரிடத்து முகிசின பெருந தவத்தோர்களாகிய அடியார்களின் முன் பொருந்த வந்து அணைந்தருளினா.

இந்த நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண் டுரைக்க நின்றன.

2827. (வ - னை) அப்பரிசு - “எழுந்தருளி...இருந்தபடி எல்லாம்” (2827)  
என முன்கூட்டியிருந்திருந்தால், இவை திருப்பவையுடைய வடதளியில் சமணர் தாறுதலு  
இறைவா கோயிலை விளக்கக் கண்டதும், திருப்பவையுடைய வடதளியில் இறைவா அரு  
ளாத நந்த பொதி சேறும் நீரும் உண்டதும், தொண்டை நன்னாட்டுப் பதிக்கை  
வண்ணிக் கயிலை காணச் சென்றதும், அங்குமின்றி மீண்டு திருவையாற்றி கயிலை  
காட்டி கண்டதும், அதன்பின் சோழநாட்டுப் பதிக்கை வண்ணிக் திருப்பவையுடைய  
சார்த்து அங்குமுறையுடைய தன்மை வேண்டித் திருமடம் செய்து எழுந்தருளியிருந்ததும்  
முதலாயின. இவை (1555 முதல் 1655 வரை) அவர்தம் புராணத்தின் விரிக் கப்ப  
டன. இவையனைத்தும் பெறவைத்த இருந்தபடி எல்லாம் என்ற தெய்வக் கவிதையின்  
கண்டுகொள்க. இவ்வரு பெருமக்களும் திருமறைக்காட்டிய பரிந்தபின் நிகழ்ந்த

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககஅடு

அரசுகள் சரித வரலாற்றினை ஈண்டுத தொகுத்துப் பிள்ளையாபால குறித்ததைத் தத ஆசிரியர், பிள்ளையாரது சரித வரலாற்றை அரசுகள்பாலும் இவ்வாதே, “புருந்ததெல் வாள், துக்கின் மயிழ்விரகர் சொல்லிவந்த ஞானமறை, தேகருத் திருவாயாற் செப்பி யருள் செய்தார்” (2839) என்றகூறி யமைவுபடுத்திய கவிவழமும் கண்டுகொள்க. இரு பெருமக்களும் பிரிகதகாடையில் ஆளுடைய அரசுகள் தம்முடன வருதலை மறத்தத தவிர்த்துப் பிள்ளையார் சென்றருளினாராதலின் மீண்டு வந்து அரசுகளைக் கூடியபோது இடைப்பட்ட சரித நிகழ்ச்சிகள் இவ்வாறு ஒன்றபட்ட நியப்பட்டுவண்டிய கிளையின பும் கண்டுகொள்க. அரசுகள் புராணத்தினுள்ளும் இவ்வமைதி ஏறமபெற்றி வினதரு தல் காண்க.

ஆண்டவரசினைக் காணும்...மிக்கோங்க - உடன் வருமுயன்றவரை மறத்தத தாம்மட்டும் சென்றாராதலானும், தந்தையனபு பூண்டு தம அம்ணாபாற் சேரலை அரு சினாராதலானும் காணும் அவா மிககதென்பது.

ஒளிபெருது.. கண்டீர் - கறை ஒளிபெருதுதலாவது - அழிவு செய்யும் விடம் என்ற தன்மை காட்டாது ஆகும் தரும் அளியின் தன்மை காட்டி அன்றுமுத வினத வரை அடைந்தாரை உயவித்தது நிறைவு ; “கருநகநிா விரிகருமேனிக காமரு குழவி” (665).

கழல் வணங்கி அந்நுள் பெற்று - விடைகொள்ளும் பொருட்டாலும், அரசுகளைக் காணும் பேற்றினை இனிது கூட்டுவித்ததற்கும் பொருட்டாலும் வணங்கி என்க.

சேல்கின்றீர் - பிள்ளையார் - நண்ணுவார் (2828) - வந்தநூலும் (2829) - என்று மேல்வரும் பாட்டுக்களுடன முடிக்க 929

2828. (வி - ரை) புடை பரப்ப - பக்கங்களில் எல்லாம் பரந்தது விளங்கிச் செழிக்குமபடி ; பாகீதும் - பரவி ஓடுகின்ற. காவிரியின் இரு கரையிலும் சோலைகள் செழித்தலை இன்றும் காணலாம் காவிரியில் நீர் பெருகும்போது அந்நீர் மேல் உயர்ந்து இருகரையின் சோலைகளுட்பரந்தது சென்று அவற்றைச் செழிப்பித்தல்காண்க.

தென்கரை போய்...இடம் - இறைஞ்சி - திருக்கடலூர் காவிரித் தென்கரையில் உள்ள பதி ; அருகின்று அதுபோலவே தென்கரையில் உள்ள பதியாகிய திருப பூந்துருத்தியினைச் சென்றடைவாராயப் பிள்ளை, தென்கரையில் உள்ள பிற் பதிகளை வணங்கி மேற்குகோக்கிச் செல்கின்றா என்க.

மேவி - அழிந்து - இறைஞ்சி - பதிகளிற் சேர்ந்த வழிபடும் கிளைகள்.

விநிப்புவ மெய்த்தோண்டி - பிள்ளையாருடன வந்தாரும் அநகருகு வந்து கூட வோகும்.

நாவரசர் - நகரரசர் - சொல்லணி ; இருவரும் ஒப்பாக தன்மையும் குறித்தபடி. உழை - ஏழனுருபு. இரு பெருமக்களும் முன் கூடிப்பிரிகத இதனிடையில் ஒப்பப் பர சமய கிராகரித்த வரலாற்றை குறிப்பும் காண்க. 930

2829. (வி - ரை) பிள்ளையாரும், சண்பைநக ரரசரும் ஆகிய அந்தணர் துரை மணியார் என்க

துளாமணி - முடிமணி. சீரோ ரத்தினம் எனப். துடர் என்ற வடசொல் துரை எனத் திரிகதுகின்றது.

பெருவார்த்தை - மிக்க தன்மைதரும் சொல். அணப் சொல்லக கேட்டாராத வின் வார்த்தை என்றா. வார்த்தை - ஈண்டு அதனை குறிக்கப்படு வந்ததற்கும் செயலுக்காயிற்று.

“நந்தமை...பயன்” என்று - இது காவரசர் திருமனத்தெழுந்த கருத்தது. பின் னையார், தாமே எழுந்தருளி வந்தருளும் பேறு கிடைக்கப்பெற்றது முன்னர் பல பிரவி களிலும் செய்த சிவநல்வினைகளின் பயனானவற்றிக் கிடைத்தலரிதென்பது. சிவனை கோக்கிச் செய்யும் கலவினையின் பயனாலே அடியார் கூட்டமும் குருவருளும் இங் வாறே பெறலாகும் என்பது சிவாகமநகளிற கண்ட உண்மை. முன்னர் “ஆக்கிய நல் வினைப் பேறென் றன்பர் குழாத்தொடு மெய்தி” (2167) என்ற இடத்தும், “ரும்பிட்ட பயன்காண் பார்போல் மெயவேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்” (2920) என்ற இடத்தும் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுள்ளத்தும் இக்கருத்தே கிகழ்வதனை ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டுதல் காண்க. அடியாகனைக் காணுநதேறும் இக்கருத்தது எழும் பக்குவம் கிகழப்பெறுதல் உய்யும் வகையாம். “விண்டொழிந்தன...வலவினை” (தேவா)

நந்தமை ஆளுடையவரை-பிள்ளையாரை அரசுகள் தம்மை ஆட்கொண்டு அடிமை கொள்ளும் முதலவராகவே கருதினா என்பது பின்னர் அவரது சிவிகை தாங்கப்பெற்ற மகிழ்ச்சியினாலும், “ஒப்பரிய தவரு செய்தே ஞாதலின லும்கடிக, ளிப்பொழுது தாங்கி வரப் பெறறுய்ந்தேன் யான” (2833) என்று கூறியருளுவதனாலும் தெற்றென அறியப்படும்.

நாம் எதிர்சென் றிறைஞ்சுவது-அவர் இப்பதியினுள் எழுந்தருளும்வரை தாழாது முன்பே எதிர்கொண்டு போய வணங்குதல் வேண்டுமென்பது.

முந்தை வினை - முந்தை - முன் பிரவிகளிலும், இப்பிரவியில் இறைமைக்கு முன்னும் செய்த; வினை - சிவநல் வினை. என்று - என்று கருதித் துணிந்து.

முகமலர் அகமலர்வார் - அகமலர்ச்சியே முகமலர்ச்சியை வீளைக்கும். விரைவு பற்றி முகமலர்ச்சியை முன் வைத்தாரா; மலர் - மலருமபடி; விரைவிலால் இரண்டும் உடனாக கிகழ்ந்தன எனபதும் குறிப்பு.

அகமலர்வார் - அகமலாவாராகி; முற்றெச்சம் அகமலர்வார் - வந்தனைநதார் என வரும்பாட்டுடன் முடிந்தது. 931

2830. (வ - னா) “எதிர்சென்று பணிவன்” என - எதிர் சென்று இறைஞ்சுவது முந்தை வினைப்பயன் என்று உட்கொண்டாராதலின் அவ்வாறே செயலின் கிறை வேற்றவன் என்று.

நதி...தொழுது - பிள்ளையாரை எதிர்சென் றிறைஞ்சுதற்கு இறைவரது திருவரு ளின் துணை வேண்டுதலின் அது பெறும்பொருட்டுத் தொழுது. இவ்வாறே பிள்ளையா ரும் அரசுகளைக் காண்பதற்குக் “கறைக்கண்டா கழல்வண்ணி அருளபெற்று” (2827) போந்தமை காண்க. “தொழுதெழுந்தபதி” என்பதும் பாடம்.

அந்தப்பதிநின்றும் புறப்பட்டு - அரசுகள் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு இறைஞ் சிய இடம் பூந்தருத்தி க்களின் புறத்தை நீங்கிச் சிறிதுதூரமுள்ளதோ ரிடம் என்பது முன்னா உரைக்கப்பட்டது. “பதியின் புறம்பணியில் வந்தனைந்தார்” (1657) என்ற தும், ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க. III - பக். சுருக பார்க்க.

பரசமயங் சீதைந்தவர் - தம்மைப் பிரிந்து சென்றபின் கிகழ்ந்த சரித வரலாற்று கிளைவுபட இக்குறிப்பாற் கூறினா.

முதிர்கின்ற பெருந்தவந்தோர் - பிள்ளையாருடன் வரும் “மெய்த்தொண்டர் களின்” கூட்டம் (2828). “நஞ்சணி கண்டா தந்திரு மகனா நடனவரு நற்றவக் கடலை” (2554); “முதிர்கின்ற” என்றதும் இக்கருத்தது. முதிர்நலாவது தவம் பிள்ளையாரது சார்விலால் முதிர்ந்த வினைந்த நல்லாப் பெருமணத்தில் சிவத்தினைச்

சஞ்சகம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் க்குள்

சாரும் பக்குவம் நிறைதலுக்கேதுவாதல். இதற்கு இவ்வாறன்றி அரசனாக குறிப்பதாக உரைத்தனர் மூன் உரைகாரர். முதிர்கின்ற என்ற கருததும், பிறவும் அதரூப பொருந்தாமை அறிக. தவத்தேநாளுடைய முன் என ஆறனுருபுவிருக்க; அடியாமுனை என்ற கருத்து மேல்வரலாற்றில் விளங்கக் காண்க.

வந்தணைந்தார் - “வாசேர்” என்ற எழுவாய் முன்பாட்டினின்றது. 932

2881. திருச்சின்னம் பணிமாறக் கேட்டநாற் றிசையுள்ளோர்  
பெருக்கின்ற வார்வததாற் பிள்ளையார் தமைசகூழ்ந்த  
நெருக்கினிடை யவர்காணு வகைசிலத்துப் பணிநதுள்ளம்  
உருக்கியெழு மனம்பொங்கத தொண்டர்குழாத் துடனணைந்தார்.

(இ - ன்) திருச்சின்னம்...நெருக்கினிடை - முத்துத் திருச்சின்னம் ஊதக கேட்டவர்களாகிய நாமறிசையினின்றும் போந்த அன்பர்கள் பெருகுகின்ற ஆசையினாலே பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்துகொண்டு வரும் நெருக்கத்தினிடையே ; அவர் காணு... பணிந்து - பிள்ளையார் காணாத வகையினிலே நிலமுறப் பணிந்து ; உள்ளம், உடனணைந்தார் - உள்ளத்தை உருக்கி எழுதுகின்ற மனம் ஓங்கத் திருத்தொண்டர் கூட்டத்துடனே அணைந்தனர்.

(வி - ரை) திருச்சின்னம் பணிமாற - திருச்சின்னம் பிள்ளையாரது புகழ்களை எடுத்து ஊத ; பணி மாறுதல் - ஊதுதல் ; மரபு வழக்கு.

நாற்றிசையுள்ளோர் - சூழ்ந்த - நெருக்கினிடை - எனக், திருச்சின்னங்கள் பிள்ளையாரது புகழ்களைப் பலவாறும் எடுத்துக் கூறி ஊதுகின்ற ; அவ்வொலியின்கேட்டு அதனால் ஈர்க்கப்பட்டுப் பலரும் பல திசைகளினின்றும் வருவதுப பிள்ளையாரைக் கண்ணாகக் கண்டு மகிழ்ந்து நெருங்கிச் சூழ்ந்துகொள்ளுதல் இயல்பு.

அவர் காணு வகை - அந்நெருக்கத்தினிடையே அரசர்கள் போலுவதனையும் நிலமுறப் பணிவதையும் பிள்ளையார் காண இடலாத வகையில் அவர் - பிள்ளையார் கண்டனராகில நிலமுறப் பணியவும், அவர் தமது திருவடி தாங்கிச் சிவிகை பொறுக்கவும் இசையாராதலின் காணுவகை பணிந்தனர் என்க.

உள்ளம் ..பொங்க - மனம் உள்ளத்தை உருக்கி அன்பினால் மேலெழுந்தது , பொங்குதல் - மன எழுச்சி மேறசெல்லுதல்.

தொண்டர் குழாம் - பிள்ளையாருடன் வந்த திருக்கூட்டம். “முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர்” (2830).

உடன் அணைந்தார் - “அன்பொடு மரீஇ” (போதம் - 12 - ருத) என்ற கருத்துக் காண்க.

இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் இல்லை. 933

2882. வந்தணைந்த வாக்கீசர் வண்புகளி வாழ்வேந்தா  
சந்தமணிச் சிவிகையினேத் தாங்குவா ருடன்றங்கிச்  
சிந்தைகளிப் புறவந்தார்; திருஞான சம்பந்தர்  
புத்தியினில் வேறென்று நிகழ்ந்திடமுன புகல்கின்றார்;

2883. “அப்பந்தா மெக்குறற ரிப்பொழு?” தென் றருள்செய்யச்,  
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செப்புவார்

“ஒப்பரிய தவஞ்செய்தே ஞானின லும்மடிகள்

இப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுயந்தேன் யா”னென்றார். கூஉடு

2832. (இ - ளீ) வந்து அணைந்த...வந்தார் - (முன் கூறியவாறு) வந்து தொண்டர் கூட்டத்தினுள்ளே அணைந்த வாசேப பெருமான் வணமையுடைய சீகாழிப் பதியை வாழ்விகளும் வேந்தராகிய பிள்ளையாரது அழகிய முததமணிகளாலாகிய சிவிகை யினைத் தாங்கும் பெருமக்களுடனே கூடித் தாமும் தான்கி மனமிக மகிழ்ச்சி பொருந்த வந்தருளினர் ; திருஞான சம்பந்தா...புகல்கின்றார் - திருஞான சம்பந்த நாயனார் தமது புதுதியிண்கண் வேறொரு உணர்ச்சி கிழங்கத்தலை முன் சொல்வாராய் ; கூஉச

2833. (இ - ள்) அப்பாதாம்...அருள் செய்ய - அப்பாபெருமான் இப்பொழுது எங்குப் பொருந்த எழுந்தருளினார் ? என்று வினவி அருளிக்கேயய ; செப்பரிய...செப் புவார் - சொல்லுதற்கரிய புகழினையுடைய திருநாவுக்கரசுகள் விடை சொல்வாராகி ; ஒப்பரிய...என்றார் - ஒப்பற்ற தவத்தினை முன்னே செய்தேனாதலின் (அதன் பயனாக) இப்பொழுது உமது திருவடிகளைத் தாங்கிவரும் பெரும்பேறு கைவரப் பெற்று உயந்தேன் யான என்றருளிச் செய்தனா. கூஉடு

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2832. (வி - னை) வந்து அணைந்த - முன் (2829 - 2830 - 2831) கூறிய வாறு உள்ள கருத்தும் செயலுமாக வந்து அடியார கூட்டத்தின் அணைந்த.

வாசீசர் - முன் (2825) பிள்ளையார் வினவிய பெயர்க்குறிப்பு.

புகலி வாழ் - புகலி வாழமுமடி வரும் ; “வளாகாழிப் பதிவாழ” (1623).

சிவிகையினைத் தாங்குவார் என்றும், சிவிகையினைத் தாங்கி என்றும் கூட்டுக ; சிவிகை தாங்குவார் - “சிவிகை பொறுப்பாரா” ; சந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவாநடல் தாங்கி - என வித்தது கூறியது (பிற்காலப் புலவா பேசியவாறு) “அததா நிதுவென வேண்டா” என்ற பொய்யாமொழியின் உண்மையினையும் மறுக்குந் திரு னுடைமை தேற்றப்படக் காட்டுதற்கென்க ; மணி - இடகோக்கி முதது என்க.

சிந்தை களிப்புந் வந்தார் - சிவிகை தாங்குதல் இழிவு என ஏனையோர் எண்ணு மாறின்றி இது கிடைத்ததற்கரிய தவப்பயனும் பேறெனமெண்ணியபடியால் சிந்தை மகிழ்ந்தனா.

திருஞான சம்பந்தர்...நிகழ்த்திட - திருஞான சம்பந்தராதலின் நிகழ் எனக் காரணக் குறிப்புப்படக் கூறியவாறு மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களிலும் “திருநாவுக் கரசா”, “செவ்வாறுமொழி நாவர்” என்பனவும் இவ்வாறே காணத்தக்கன. எந்தம் பெருமக்களின் திருநாம முழுதும் சிறப்புப் பெறவைத்த குறிப்புயிது.

வேறென்று நிகழ்த்திட - “நாவரச ருழைச்சண்பை, நகரரசர் நண்ணுவார்” (2828) என்றபடி அப்பரைச் சென்றுகாண உள்ள நிலையன்றித் தாம அங்கு நண்ணுது அவர் தாமே வந்து கிணர் நிலையின் அருட்குறிப்பினால், தமது செலவு கோசெல்லாது தடைப்பமொறு எழுதினதேதோருளள நிகழ்ச்சி. “செவ்விய திருவுள் ளத்தோர் தடு மாறமஞ் சேர நோக்கி” (1815) என்புழிப்போலக் கொள்க ; வேறு ஒன்று - திருவுள்ளக்கிடை நேர்செலாது விலக்கத்தக்க வேறு ; வேறு என்ற குறிப்புயிது.

முன் - வாசீசா அறிதற்கு முன் ; மெய்த்தொண்டர்க்கு முன் என்றலுமாம்.

புகல்கின்றாராகி : என்றநளி செய்ய - என வரும்பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க. புகல்கின்றார் - முதமெச்சம்.

ஆங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககஅக

நீதமுத்தின் சிவிகைனைத் தாங்கியே .....களிப்பும வதவாரீ—என்பதம் பாடம்.

984

2838. (வி - னை) அப்பரிதாம் . அருள் செய்ய - தாம்,சென்று காண்கின்ற பதியின் திருமடத்தினுள் அப்பொழுது அவர் இலலை என்ற தோற்றம் ஞானகாட்டத்தில் விளைந்ததாதலின் இப்பொழுது எககுறாரா என்றருளினார். அப்பரி - முதலில் கண்டபோது தாமே அழைத்த பெயர்.

இப்பொழுது எங்குற்று - என்றபாலது எககுறாரா இப்பொழுது - என மொழி வைப்புமுறை கிலை மாறியது புறதியினில் வேறொன்று கிகழாததன் காரணத்தாலாகிய விளைவு. ஆயின வேறொன்று கிகழ்ந்ததனால் அப்பா தாம் சென்று காண்கின்ற இடத்தினில்லாமை கண்டனரேயன்றி, அவர் இவகே சிவிகை நாகு வகுநலை கண்டிலார். அதனாலே எககுறாரா இப்பொழுது ? என வினவியருள வேண்டியதாயிற்று. இஃதென்னையோ ? எனின், தாம் நிலதகிற பணிவதும், சிவிகை நாகுபெற்ற வருவதும் பின்னையா காணவகை கிகழ்தல் வேண்டுமென்று அப்பா பெருமான திருவுள்ளம் கொண்டனராதலின் இவை அவர் காணவகையே கிகழாதன ; இஃது அப்பாபெருமானது “ திருதொண்டினுறைப் ” பின் வலிமை என்க.

செப்பரிய புகழ்த் திருநாவுக்கரசர் - செப்புவார் - செப்பரிய - செப்புவார் - சொற்பின் வருகலை ; செப்பிய இப்பொருளினாலும் அவர் புகழ் செப்பரியதாயிற்று என்பது ; செப்பும் பொருளின் சிறப்பேயன்றி அதனைக் கூறும் சொல்லின் வளமும் வாய்க்கப்பெற்றவா என்க. பின்னையாரது திருவடிகளை மனம் மொழி மெய் என்ற மூன்றினும் நேரே தாங்குதல் ஒப்பற்ற பெருந்தகைப் பபன் என்ற உண்மையினை ஆதலினால் என்க காரணகாரிய முறை புலப்பட வைத்துக் கூறிய வகையினால் சிவஞான போதம் 2-8-9-10-11-12 குத்திரககளிற போந்த உண்மைகளை யெல்லாம் ஒருவகே பெறத் தேற்றிய திறம் செப்பரிய புகழ் எனப்பட்டது.

யான் உயித்தேன் - என்க. வினைமுற்று முனவந்தது விவரவுச குறிப்பு அடிசொதலே முதலியாமென்பது ஞானான முடிபாத்தலின் ஈன பத திருவடிகள தாகவி வருதலினையே உயகி என்றா.

ஆதலினும் மீணையடிகள்—என்பதம் பாடம்.

985

\*2838. அவ்வார்த்தை நீகட்டஞ்சி யவனியினமே விழிந்தருளி

“யிவ்வாறு செய்தருளிற் றென்றோ”மென் றிறைஞ்சுதலுஞ்

செவ்வாறு மொழிநாவா “திருஞான சம்பந்தர்க

கேவ்வாறு செயத்தருவா” நெனமெதிசே யிறைஞ்சினார். கூஉக

(இ - ள்) அவ்வார்த்தை ..இழிந்தருளி - அவ்வாறு கூறியருளிய அப்பர்பெருமானது அத்திருமொழிகளைக் கேட்டு அஞ்சிப் பின்னையா சிவிகையினின்றும் கீழே இறங்கியருளி ; இவ்வாறு...இறைஞ்சுதலும் - இப்படித் தேவரீர் செய்தருளினால் என்றவது ? என்று பதைப்புடன் கூடி வணங்குதலும் , செவ்வாறு...இறைஞ்சினா - செம்மையே மொழியும் திருஞானியுடைய அரசுகள் “ திருஞான சம்பந்தருக்கு வேறெவ்வாறு செய்தல் தக்கதாகும் ” என்று வணங்குகிறா.

(வி - னை) அஞ்சி - இழிந்தருளி - ஷகீகாவது அப்பர் எனத் தாம் கொண் பெரியார் சிவிகை தாங்கத் தாம் ஊராதவந்தது பிழை என்றதனால் ஆயது. பெரியார் பாற் பணிகொள்ளுதல் பிழை என்பதாம்.

- இழிந்தநீர் - அவர் சிவிகை நாககச் சிவிகையில் எழுந்தருளியிருத்தல் தகாததலின், இழிந்தநூதல் - பெரியார்முன் சிறியராயடைந்து என்ற குறிப்பும் தருவது. "இழிந்தே" (1662).

இவ்வாறு...என்னும் - செயதக்கதல்லாத இசையென இவ்வாறு தேவரீர் செய்வின் அதன படன் என்னுதி விளைவது என்று பதைததுக் கூறியது. "செய்தக்க வல்ல செயக கெடும்" (குறள்) என அசையெனக் கொண்டனர் பின்னையார்.

செவ்வாறு மொழிநாவர் - முன் பாட்டில் உரைத்தவை பார்க்க.

"நீருஞானசம்பந்தரீக் கெவ்வாறு செய்ந்தவது?" - சிவஞானம் கிட்டப்பெற்ற போது அந்நீ அடிசாந்து வணங்குதலனறி வேறென்ன செயதக்கது என்றபடி; அச் செயலினையே "செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்" (குறள்) எனக் கொண்டருளினர். ஒரே செயலினை இவ்வாறு வேறு வேறுகக் கொண்டருளியது அவ்வவரும் தாழ்வுவனும் தன்னையோடு சைவமாஞ் சமயஞ் சார்ந்த நிலை குறித்தது. அவ்வவர் கொண்ட நிலையின்படி இருவர் திறமும் முரண்பாடமை அறிந்துகொள்க.

இறைஞ்சீனார் - அவர் வணங்காமுன வணங்கினார் (1662).

எதிரே இறைஞ்சுதலும்—என்பதும் பாடம்.

936

2885. சூழ்ந்துமிடைந் தருகணையுந் தொண்டொல்லா மதுகண்டு  
தாழ்ந்துநில முறவணங்கி யெழுந்துதலைக் கைகுவித்து  
வாழ்ந்துமனக் களிப்பினராய் "மற்றிவரை வணங்கப்பெற்  
றுழ்ந்தபிறப் புய்ந்தோ"மென் றண்டமெலா முறவார்த்தார். கூஉஎ

(இ - ள்) சூழ்ந்து...அதுகண்டு - சுற்றி நெருங்கிப் பக்கத்தில் அணையும் மெய்த் தொண்டர்களெல்லாம் அதனைக் கண்டு; தாழ்ந்து...களிப்பினராய் - தாழ்ந்த நிலம் பொருந்த வணங்கி எழுந்த கைகளைத் தலையினமேற் கூப்பி வாழ்வடைந்து மனமகிழ்ச்சியுடையவராகி; மற்றிவரை. ஆர்த்தார் - மற்று இவ்விரு பெருமகனையும் வணங்கும் பேறு நாம் பெறறோமாதலின் நாம் ஆழ்ந்திருக்கும் பிறவிக்கடவினின்றும் ஈடேறியுய்யப் பெறறோம்" என்று கூறி அண்டங்கள் எல்லாம் பொருந்தும்படி ஆரவாரித்தனர்.

(வி - ரை) சூழ்ந்துமிடைந்து அருகணையும் தொண்டர் எலாம் - "நாற்றிசையோர் - சூழ்ந்த நெருக்கினிடை" (2881) என்றபடி கூடியவரும், அரசுகளும் பின்னையாரும் இவ்வாறு கூடிய செயலைக் கண்ட திருக்கூட்டத்தினரும்.

வணங்கி - இரு பெருமக்களையும் வணங்கி.

வாழ்ந்து - பெருவாழ்வு பெற்று

சூழ்ந்த பிறப்பு - தாம் ஆழ்ந்து கிடந்த பிறவி; பிறப்பு - பிறவியினின்றும்.

ஆர்த்தல் - மகிழ்ச்சி யிக்கதனால் உய்ந்தோமென்று பலவாறும் ஆரவாரித்தல்.

எழுந்துதம் - எழுந்தங்கை தலை - என்பனவும் பாடங்கள்.

937

2886. திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் காசர்தமைப்

பெருகார்வத் தொடுமணந்து தழீஇக்கொள்ளப் பின்னையார்

மருவாரு மலசடிகள் வணங்கியுடன் வந்தணந்தார்

பொருவாரும் புனற்சடைபார் மகிழ்ந்ததிருப் பூந்துருந்தி. கூஉஅ

## சங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கக்கக

(இ - ன்) திருஞான சம்பந்தர்...தழீஇகுகொள்ள - திருஞான சம்பந்தர் மேன்மேற் பெருகும் துணையுடனே திருநாவுக்கரசாதமமை அணைந்து தழுவிகொணை ; பின்ன யார்...வணங்கியுடன் - அரசுகள் பின்னையாரது மணமுடைய மலாபோன்ற திருவடிகளை வணங்கி உடனவர ; பொருவாரும்...பூதருத்தி - அலைகள் மோதுகின்ற கைகை நீரைச் சடையில் வைத்த இறைவர் மகிழ்ந்த திருப்பூற்றுத்ததியினில் ; வந்து அணைந் தார் - பின்னையார் வந்து அணைந்தனர்.

(வி - கா) திருஞான சம்பந்தர் பெருகாவத்தொடு மணைந்து தம்மைத் தழீஇக் கொள்ளத் திருநாவுக்கரசர் அவரது மருவாரு மலரடிகளை வணங்கி யுடனவரப் பின்ன யார் பூற்றுத்தி வந்தணைந்தார் எனக்கொண்டு கூட்டிப் பொருள் செய்யப்பட்டது. அவரது மலரடிகள் என்னுழியும், வணங்கி யுடனவர என்னுழியும், ஆறனுருபேறற சுட்டுப்பொருளும் வினையெச்சச் சொல்லும் அவாயகிலையான வந்தன.

இனித திருநாவுக்கரசர் வணங்கி, உடன, பின்னையாருடன் பூற்றுத்தி வந்தணைந்தார் என்றும், வந்தணைந்தார் என்பதுமுதல (2836), முன்னிறைஞ்சி - இறைஞ்சினார் என்பதற்கும் (2834), மகிழ்ந்தன்கிருந்தார் (2838) என்பதற்கும் அவ்விரு வரும் என எழுவாய் வருவித்தும் முடிந்தனா திரு சொக்கலிங்கச் செட்டியார்.

திருஞான சம்பந்தர் - திருநாவுக்கரசர் - இவ்விரு பெருமக்களின் திருப்பெயர்களை யும் இவ்வாறு மந்திரமாக கொண்டு கணிக்கவேண்டிய இவ்வகையில் முன் தனித்தனிக் (2833-2834) கூறிய ஆசிரியர், சண்டு இருவரும் கூடிய இடத்தில சோத்தனைவந்துக் காட்டிய கவிலமும் உளளுறையும் கண்டுகொள்க. உளளுறையாவது அன்று இப் பெருமக்கள் முன் கூறியவாறு கூடிய கூட்டத்தின் அருடபொலிவினை நேரே கண்ட தொண்டரெல்லாம் “மற்றிவரை வணங்கப்பெற் குழந்தையிப் புய்ந்தோம்” என்று ஆர்த்ததுபோலவே, பின்வரும் எம்போன்ற சிறமடியாரும் கண்டுகொண்டு கணித்து உய்திபெற வைத்தலாம். “கூடிய கூட்டத்தி னுள்ள தாயத்திக் குவலமே” (ஆளு - திருவந் - 80) என்ற நம்பியாண்டார் நம்பிகள் கருத்துக் காண்க.

பெருகார்வத்தொடு மணைந்து தழீஇக் கொள்ள - பன்னாட் பிரிந்தபின் காண வேண்டுமென்று கருதிவந்த ஆர்வமும், சண்டு இவ்வாறு எதிர்பாராத இடத்தில எதிர் பாராத வகையால் கண்டுகொண்ட ஆர்வமும் குறிக்கப் “பெருகார்வம்” என்றார். தழுவிக் கொள்ளுதல் - ஒப்பார இருவரிடையு அணுபுகுக்கு ாது உளதாகும் மெய்ப்பாடு. நம்பியாரூரர் இரண்டாவது முறை தாமே கழறிற்றறிவாகை கிணைந்து மலைகாட்டுக் கெழுந்தருளக் கண்டபோது “சேராபெருமா செகிரொன்று தலைகாட் கமலப்போத னைய சரணம் பணியத் தாலிலபல கலைநாட்டமுத் வாருரா தாமுத்தொழுது கலந்தன ரால்” (வெள்ளா சருக் - 29) ; “நினை மகிழும் சேரலாந் திருவா ருர ரொணு மிவர்க, டுத்த மணிமே னிள்ளவேறு மெனினு மொனளுர தனமையராய, முத்த வெழுநகா தலிறொழுது முயங்கி” (ஹை 20) என்றும் கருத்துக்களைச் சண்டு வைத்துக் காண்க.

பின்னையாரது - அடிகள் என்க. தழீஇக்கொண்ட அப்பின்னையார் என்று சுட்டுவரு விக்க. வணங்கி என்பது பாடபேதமாய் அரக்கள என்ற எழுவாய் வருவிக்க.

மதவாரும் மலரடிகள் - இறைவரது திருவடிகள் என்றும் உரைக்க கின்றது ; மதவாரும் - மலர் - அடி என்றது க்றம், மெனமை, உரு முதலியவற்றும்மட்டுமன்றி மணஞ் செய்தலாகிய குணத்தாலும் ஒப்புமை கூறும் குறிப்பு.

பூற்றுத்தி அணைந்தார் - என்க ; பயனிலை முனைவந்தது ஆர்வத்தின் விரைவுக் குறிப்பு.



பூந்நுந்தி வந்தணந்தார் - வந்து - என்றமையரலும் அரசுகள் சென்ற சிவிகை தாங்கிய சிகழ்ச்சி சிகழ்ந்த இடம் நகரினுக்குப் புறமாகி உடம் என்பது பெறப்படும். “அந்தப் பதினெறும் புறப்பட்டு” (2830) என முன் உரைத்ததனை இங்கு நினைவுகூர்க. III - பக். ௬௭௧. “புறம்பிணை” என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க.

உடன் - இருவரும் உடனாக. உடன் அணைந்தார் - “அன்பொடு மரீஇ...ஆல யந்தொழும்” என்ற சிவஞான போதம் 12-ம் சூத்திரக் கருத்துத் தருவது. “கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சி” (2837). 938

\*2887. அன்பர்குழாத் தொஞ்செல்வா ரானேற்றார் மகிழ்கோயில் முன்பணித்தா கச்சென்று, கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சித், துன்பமிலாத திருத்தொண்ட ருடன்றொழுது, பக்கருளி என்புருத வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி யிறைஞ்சினார். ௯௩௯

(இ - ள்) அன்பா குழாததொடும் செல்வா - திருத்தொண்டர்களது திருக கட்டடத்தடனே செல்வாராகிய பிள்ளையா; ஆனேற்றார்...இறைஞ்சி - இடப ஏற நினைபுடைய இராவர் மகிழ்ந்தெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில் முன்பு அருகாகச் சென்று திருக்கோபுரத்தை முன்னிற் தொழுது; அன்பமிலா...புக்கருளி - துன்ப மில்லாத திருத்தொண்டர்களுடன் தொழுதுகொண்டபடியே உட்புகுந்தருளி; என் புருக...இறைஞ்சினா - எலும்பும் உருகும்படி கோயிலினுள் வலமாக வந்து பணிந்து அதித்து வணங்கினார்.

(வி - ரா) சென்று - முன் இறைஞ்சி - தொழுது - புக்கருளி - வலங்கொண்டு - இறைஞ்சினார் - வழிபாட்டு முறைகளை இவ்வாறு தனித்தனி வகுத்தோதியது ஆர்வ மிகுதியினை உணர்த்தற்கு.

நீரக்கோயில் முன்பு - முன்பு - என்றது திருக்கோயிலின் முன்னா - நேரே - என்று இடத்தையும், முன் இறைஞ்சி - முன் - என்றது வழிபாட்டு முறையற காலத் தால் முன்னா என்று காலத்தையும் குறித்தன.

கோபுரத்தை இறைஞ்சுதல் - அலலிங்கமாதவின் கோபுரம் கட்டபுலப்படு மெல்லி யிலே வணங்குதல வேண்டிமென்பது விதி.

துன்பமிலாத் திருத்தொண்டர் - துன்பமிலா - “இன்பமே யெந்நாளும் துன்ப மில்லை” (தேவா), “பன்னெடும கால மழைதான் மறக்கினும்.....முககட், பொன் னெடுங் குன்றமொன றுண்டுகண் டரிப பகலிடத்தே” (தேவா); “வானக துணங்கி லென்.....உத்தமர்க்கே” (தேவா); “கண்ணுதலான் நிருசீமறுச் சாவி னோர்க் கும் கவலைவருமோ (3460); “ஈரவண்பினா யாதுக குறைவிலா” (144); “தனக் குவமை யில்லாதான் ஐஞ்சோந்தார்க் கல்லால், மனக்கவலை மாறற ல்லிது” (குறள்) என்பன முதலியவை காண்க. துன்பத்தை - மலவாதனையை - இலலிடாகாத அனை செய்யும் தொண்டா என்று கொண்டு 12-ம் சூத்திரக் கருத்துப்பட உரைத்தலுமாம். இக்கருத்தினையே தொடர்ந்து “மையறுசோத தொண்டர் குழாம்” (2838) என மேலும் கூறுதல் காண்க.

தொழுது புக்கருளி - தொழுது - தொழுதபடியே.

தொழுது புக்கு - தொழுதலும் புருத்தலும் உடனிகழ; “தொழுதெழுதான்” (குறள்).

செங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கக்கூ

என்பதற்கு வலங்கோண்டு - என்பதற்குத் - இறைவர் செய்யும் பேருபகாரத்தை எண்ணுந்தோறும் மேன்மேற பெருகும் ஆர்வதாலாவது.

இறைஞ்சினார் - இவ்வணக்கம் திருக்கோயிலினுள் உட்புறம் சிகழ்ந்தது. இறைவர் திருமுன் சிகழ்ந்த வணக்கம் மேலவரும் பாட்டி ஹரைக்கப்படுத்தல் காண்க ; பின்ன யார் புறத்த மின்றொரு இறைஞ்சுதற்காக இடப தேவான விலகி எழுந்தருளியுள்ளார் கள் என்ற தொருவரலாறும், இக்கோயிலில் அம்மூர்த்திகள் விலகியுள்ள சிபிபதரி வழங்கப்படுகின்றது. தலவிசேடம் பாகக 989

\*2888. பொய்யிலியா ரைப்பணிந்து போற்றியே புறத்தணைவார்;

செய்யசடை யார்கோயிற் றிருவாயின் முன்னு

மையறுசீர்த் தொண்டர்குழாம் வந்துபுடை சூழவுல

கும்யவரு வார்தாங்க ளுடன்மகிழ்தல் கினிகிருந்தார். கசு0

(இ - ன்) பொய்யிலியா... அணைவார் - பொய்யிலியப்பரை வணங்கித் துதித்தப பின்பு புறத்த திருமுறத்தில அணைவாராகிய பிள்ளையார் ; செய்ய சடையார்... சூழ - சிவந்த சடையினையுடைய இறைவரது திருக்கோயிற் றிருவாயின் முன்பு குறமறம் சிறப்புடைய தொண்டா கூட்டம் வந்து தம்மைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து வர, உலகிய... .. இருந்தார் - உலக முய்யும்பொருட்டு வரும் நாயனமாரகனிருவரும் அடியார்கள் சூழ அவர்களுடன் மகிழ்ந்து அங்கு இனிதாக விரும்பி எழுந்தருளி யிருந்தனர்

(வி - ரை) பொய்யிலியார் - திருப்புகழ்நூல்களில் வீற்றிருக்கும் இறைவரது பெயர் ; “ பொய்யிலியைப் புகழ்நூல்கள் கண்டே னேனே ” (தாண).

புறத்து - புறத்திருமுனரிலின்கண், தீருவாயில் முன்னு - என்றது காண்க. இத்திருவாயில் கோயிலினுட்புறம் உள்ள திருவாயில்

அங்கு - கோயிலினுள்ளே திருமுனரிலின் வாயிலமுன் ஒரு தனியிடத்து. மேல் வரும் 5 பாட்டுக்களிலும் கூறப்பெறும் சிகழ்ச்சிகள் சிகழ்ந்த இடம் திருமுறம் என்ற பத குறிக்கப்பட்டது காண்க. இவற்றின் பின்னரே பிள்ளையார் அரசுகளது திரு மடத்திற் புருந்தருளினார் என்பது (2844-ல்) மேற்கூறப்படுதலும் காண்க.

வருவார் தங்களுடன் - என்று பாடங்கொண்டு - வருவாராகிய அடியார்கள் என்றார்த்தலுமாம். 940

வேறு

2889. வாக்கின் மலிமன்னர் வண்புகலி வேந்தர்தமைப்

போக்கும் வரவும் வினைவப், புருந்ததெல்லாக

தூக்கின் தமிழ்ச்சிரகர் சொல்லிந்த ஞானமறை

தேக்குந் திருவாயாற் செப்பி யருள்செய்தார். கசுக

(இ - ன்) வாக்கின்...வினைவ - வாக்கிற்கு ஒப்பற்ற அரசராகிய அரசுகள் வளப்ப முடைய சிகழ்ச்சி அரசரை அவா பாண்டி நாட்டுக்குச் சென்றருளியதும் அருளுதறு மீண்டருளியதும் ஆகிய வரலாறுகளை வினாவ ; புருந்ததெல்லாம் - அங்கு சிகழ்ந்த வரலாறுகளின் தொகுதியினை முழுதும் ; தூக்கின்...அருள்செய்தார் - தமிழ்ப் பாட டின் தலைவராகிய பிள்ளையார் சொல்லுதற்கரிய ஞானமறைகளைத் தேக்குகின்ற தமது திருவாக்கினுற் சொல்லியருளினார்.

(வி - ரை) மன்னர் - வேந்தர் - இருவரும் திருவருட் பெருக்கினால் ஒப்பாற் றமை குறித்தது. தனி வாக்கின் மன்னர் என்றலுமாம்.

போக்தும் - வரவும் - போக்து - பாண்டி காட்டுக்கு எழுந்தருளிச் செல்லுதல் ; வாவு - அங்குமின்றி மீண்டருளுதல். போக்தும் வரவும்-போயினான்முதல் மீண்ட இங்கான்வரை நிகழ்ந்த எல்லா நிகழ்ச்சிகளின் தொகுதி. இக்கருத்தே பற்றிப் புதுந்த தெல்லாம் என்றார். புதுந்தது எல்லா(மு)ம் என ஒருமையிற் கூறினார். போக்து - பரசமய ரிராகரிப்பாகிய அழிவும், வாவு - திருநீற்றின் ஆக்கமாகிய பொக்கமும் என்றும், புதுந்தது எல்லாம் - இடையே புருந்த வாத முதலிய நிகழ்ச்சிகளின் தொகுதி என்றும் குறிக்கொள்கின்ற திறமும் காண்க. “வாதில் வென்றதவும்...திருநீறு வளர்த்ததவும்” (1664) என்றது காண்க.

தூக்கின் தமிழ் விரகீ - தூகீது - செய்யுள். முதன்மைபற்றி முத்தமிழ்னுள் இயற்றமிழினை விதந்தோதினா. தூகீது - எடுப்பு - பெருமை என்றலுமாம். இசைப் பொதுமை என்றலுமாம். “இன்னிசையாத தமிழ்ப்பாபும் ஞானசம் பந்தன” (எம்பி. தேவா).

சொல்லிறந்த ஞானமறை தேக்தும் திருவாய் - சொல்லிறந்த ஞானம் - சொல் லுணர்ச்சியைக் கடந்த ஞானம் ; மெய்ப்பொருளை அனுபவமாக அறியுஞ் சிவஞானம். “எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதம்” (1965) ; ஞானமறை தேக்துதல் - ஞானத் தைப் புலப்படுத்தும் சொல் நிறைதல் ; தேக்துதல் - கிரம்பி மேல் வருதல் ; தேக்தும் - தடையுண்ட நீர் கிரம்பி வழிதல்போல கிரம்பி வருதல் என பொருள் தரும் குறிப்புருவகம்.

தூக்கினால் - தேக்தும் என்று கூட்டியுரைக்கவும் நின்றது.

சொல்லிறந்த ஞான மறை தேக்தும் திருவாயால் செப்பி - சொல்லரிய ஞானத்தை மறையினால் வெளியிட வல்லவராதலின் அதற்குருவாக்கினால் அதுபோலவே சொல்லரிய சிவனருட்டுணையாத பெற்ற அருணிகழ்ச்சிகளைச் சொன்னார் என்பது குறிப்பு. 941

2840. காழியினில் வந்த கவுணியாதம் போரேற்றை

ஆழியினைக் கன்மிதப்பில் வந்தா ரடிவணங்கி

“வாழிதிருத் தொண்டென்னும் வான்பயிர்தா னேங்குதற்குச்

சூழும் பெருவேலி யானீ” ரெனத்தொழுதார்.

கசுஉ

(இ - ன்) காழியினில்...அடிவணங்கி - சீகாழியில் வந்து அவதாரித்த கவுணியார் குலதவருடைய போரேறு போன்ற பிள்ளையானாக கடலின்மேலே கல்லே மிதவை யாகக் கொண்டு வந்தருளிய அரசுகள் அடிபணிந்து ; வாழி...எனத் தொழுதார் - வாழ்வு தரும் திருத்தொண்டு என்னும் பெரிய பயிர் ஓங்கி வளர்ந்த பயன்மாச் செய் தற்கு உரியதாகச் சூழும் பெருவேலிபோல நீர் ஆயினீர் என்று கூறித் தொழுதனர்.

(வி - ரை) காழியினில் வந்த - கன்மிதப்பில் வந்தார் - முன் பாட்டில் மண் னீர் - வேந்தர் என்ற தலைமைபற்றிய ஒப்புமை பெறக் கூறிய ஆசிரியர், இப்பாட்டில் வந்தருளிய தன்மைபற்றிய ஒப்புமைபெறக் கூறிய கவிநலம் கண்டுகொள்க. அரசுகள் வந்த கன்மிதப்புப் போலவே காழியும் தோணியாய் மிதக்கும் தன்மைக் குறிப்புப்பட்டக் கூறியபடியாம்.

போரேறு - ஏறுபோல்வாரை ஏறு என்றதுபசாரம் ; போரேறு என்ற இத் தன்மையார் கூறியது வாதஞ் செய்து வென்றருளிய தன்மையும், ஈண்டு அவ்வாறாறு பற்றிக் கூறும் கிழையும் குறித்தற்கு.

**சூத்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுடு**

ஆழியிசைக் கன்மிதப்பில் வந்தார் - "ஆழியிசைக் கன்மிதப்பி லணந்த பின்" என இச்சொல்லும் பொருளும் உமாபதிசுவம் எடுத்தாண்டு பாராட்டினர்.

வாழி - வாழ்வாகவுள்ள; வாழ்வைத் தருகின்ற.

திருத்தோண்டென்னும் ....வேலியானீர் - விளைபற்றி வந்த தொடருவமம்; தொண்டு - பயிர். பிள்ளையார் - பெருவேலி; உவம உருபு தொக்கது. ஆனீர் - ஆக கச் சொல் உவமஉருபு பொருளில் வந்தது. "ஆன்வாரிலி மாடாவேளே" (திரு வாசகம்).

பயிர் ஓங்குதந்தச் தூழ் பெருவேலியானீர் "ஏரினு கங்கு லெருவிடுதல் கட்ட பின், கீரினு நன்றதன காப்பு" (குறள்) என்று பயிர் ஓங்குதற்கு வேண்டப்பட்ட உழவு - ஏருவிடல் - களைகட்டல் - நீர் பாம்புசால் - காத்தல் என்ற ஐந்தனுள் ஏனை நான்கிற்கு மேலாகிச் சிறப்புபற்றி இறுதியில் வைக்கப்பட்ட வேலியாகிய காவலி உவமித்தார் - உவமேயத்தினும் அச்சிறப்பினை யாபபுறுத்தற்கு.

வான்பயிர் - சிவவானில சேரும் சிவபுண்ணியமாகிய பயிர் எனபதம் குறிப்பு; "வானோர்க் குயர்ந்த உலகம்" (குறள்)

பெருவேலி - தொண்டராகிய பெரும் பயிருக்கு ஏறமவாறு பொருதும் பெரிய வேலி. தூழும் - சுமறி வளைத்த என்றும், குழந்த - எண்ணி - அமைத்த என்றும் உரைக்கின்றது. 942

**2841. பிள்ளையார் தாமுமவா முன்றொழுது பேரன்பின்**  
**வேள்ள மனையுட்கு மானியார் மேன்மையையும்**  
**கொள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தொண்டினையும்**  
**உள்ளபரி செல்லா மொழிந்தத் துவந்திருந்தார். கச்சுடு**

(இ - ள்) பிள்ளையார்...தொழுது - பிள்ளையாரும் அவர் முன்னே தொழுது; பேரன்பின்...மேன்மையையும் - பெரிய அன்பின் வெள்ளம்போன்ற புகழினை யுடைய மக்கையர்க்கரசி யம்மையாரது மேம்பாட்டினையும், கொள்ளும் ..தொண்டினையும் - கொள்ளும் பெருமையினை யுடைய குலாசிறை நாயனார் திருத்தொண்டினது சிறப்பினை யும்; உள்ள பரிசெல்லாம் மொழிந்த - உள்ள தன்மையெல்லாம் சொல்லியருளி; அங்கு உவந்திருந்தார் - அதன்மையில மகிழ்ந்தருளினார்

(வி - ரை) தொழுது - பெரியோர்களது வினாவுக்கு விடைகூறப் புகும்பொழுது தொழுது தொடங்குதல் உயாந்தோ மரபு; 2377 - 2556 முதலியவை பாக்க. இனிக் கூறப்புகும் அருட்பொருளின் சிறப்பு நோக்கித் தொழுது தொடங்கியருளினார் என்றலுமாம்.

பேரன்பின் வெள்ளம் - மிகுதிபற்றி அன்பை வெள்ளம் என்றா மானியார் - மக்கையர்க்கரசியம்மைபா; மேன்மை - சிவநெறியை கொண்ட அன்பின் மேம்பட்ட நலங்கள்; அரசியார் என்ற குறிப்புமாம். இவற்றை "முன்கின் கிலை வ்ளமபாசு கொங்கை காந்தவருட் கோமகள்" என்று பேரறிஞர் சிவப்பிரகாசர்.

கொள்ளும் பெருமை - எஞ்ஞான்றும் மேற்கொண்டொழுகும் பெருமைப் பண்புகள்; தொண்டு - அடிமைத் தீரம்.

மேன்மை - தொண்டு - இவற்றின் நிறைகளைப் பிள்ளையாரது திருவாலவாயத் (புறநீர்மை) திருப்பதிசுத்திற் கண்டுக்கொண்க

உள்ள பரிசு எல்லாம் - உள்ளவாறு காணும் தன்மைகள் யாவையும். இவை என்றும் கிடைத்த உண்மையினியல்கள். முன்னாப "புதித்தெல்லாம்" (2839)

என்ற திகழ்ச்சிகள். அவற்றைச் செய்யுளளி வரலாற்றினைத் தொகுத்து முடித்த பின், இவ்வாறு அம்மையாரது பண்பும் அமைச்சரோடு பண்பும் உரைத்தருளியது அடிமைத் திறத்திறினைகளும் அரசுகள் அறிந்து களிக்கும்பொருட்டு; இவ்வாறு அவர்களது அடிமைத்திறம் கேட்ட அனலே அரசுகள் அங்குச் சென்று தமிழ்காடு காண்பதற்கு வாசீசர் மனங்கொண்டாரா என்ற முன்னா “உரைத்தருள்...தமிழ்காடு காண்பதற்கு மனங்கொண்டாரா” (1665) எனவும், போக்கும் வரவும் கேட்டபோது “உவந்தார்” (1664) எனவும் கூறியவை இவரு நினைவு கூர்ந்தபாலான. அவ்விருவர் பணியினைப் பற்றியே “இவா பணிபு, மந்தலம் பெறுசீ ராலவா யீசன” (தேவா) என்ற பிள்ளையார் இறைவரைச் சிறப்பித்தமை காண்க.

அங்கு - மொழிந்த அத் தன்மையினகண் ; அவலிடத்து என்றரைப்பாரு முண்டு. 943

2842. தென்னன் குயிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலத் தன்ன மனையார்க்கு மமைச்சர்க்கு மன்பருளித் துன்னுகெறி வைதிகத்தின் தூநெறியே யாக்குதலான் மன்னுபுகழ் வாசீசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார்.

சுசசச

(இ - ள்) தென்னதரு...நீறளித்து - பாண்டியருக்கு உயிருடனே திருநீற்றினை அளித்தருளியும் ; செங்கமலத்து...அன்பருளி - செங்கமலத்திலிருக்கும் அன்னம் போன்ற மனையார்க்கரசியமமையாருக்கும் அமைச்சருக்கும் அன்பினை அளித்தருளியும் ; துன்னுகெறி...ஆக்குதலால் - ஈய வைதிகச் சைவநெறியே பொருந்தும் நெறியாக ஆகியுளிர்த்தமையாலே ; மன்னுபுகழ் ..மகிழ்ந்தார் - நிலைபெற்ற புகழினையுடைய அரசுகள் கேட்டு மனம் மிக மகிழ்ந்தார்.

(வி - ரை) உயிரோடு நீறு அளித்து - வெப்பு நோயினால் உயிர்போகும் நிலை விரும்பாத பாண்டியனுக்கு நோய்நீக்கி உயிரைக் கொடுத்ததன்றி அதனோடு திருநீற்று நெறியினைச் சாரும் பேற்றினையும் அளியுடன தருக ; திருநீற்றின் மூலம் (திருநீற்றுப் பதிகம் அருளி நீறு சாததி) உயிர் அளித்தது என்பதும் குறிப்பு. நீறிடா நெற்றி பாழு என்றும், “திருவெண்ணீர் றணியாத திருவி லாரும...அடவி காடே” (தேவா) என்றும், “நீறணியாத நெற்றியினைச் சுடு” (வேதம்) என்றும் கூறுபவாகலின் அவ்வாறு ஒழியாது நீற்றினால் உண்மை உயிராவாழ்க்கை பெறுபவனாக ஆக்கி என்ற குறிப்பும் காண்க. சமண சார்பாற் சிவாபராதப்பட்டு வீழ்ந்த கிடந்த உயிரை மேல் எடுத்துப் புனிதமாக்கி அளித்தது என்ற குறிப்பும்.

செங்கமலத்து அன்னம் அனையார் - மனையார்க்கரசியம்மையார் ; அன்னம் - அன்னம் போன்றவர் என்க ; நடைபற்றிய உவமம். “செய்ய தாமரைமே லன்னமே யனைய சேயிழை” என்ற தேவாரப் பகுதி ஆசிரிய வசனமாக எடுத்தாளப்பட்டது. “பங்கயச் செவ்வி” என்று பிள்ளையாரால் போற்றப்படும் நிலையுள்ள அம்மையாரை நன்கு, பிறவியுட்படும் இலக்குமிக்கு உவமிப்பதாகக் கூறுவார் பொருள் பொருந்தாதென்க.

அன்பு அருளுதலாவது - தமது இன்னருளினே அளித்தல் ; அவர்கள் வேண்டியவாறே சமணிகளும் சைவ ஆகமமும் செய்தருளுதல்.

வைதிகத்தின் தூநெறி - வைதிக சைவநெறி. “வேதநெறி தழைத்தோங்க மிரு சைவத் தழைவிளங்க” என்றபடி வேதத்திற் காட்டிய நெறிகள் பலவற்றின்கூட அய்மை செய்வது சைவநெறியே யாதலின் தூநெறி என்றார்.

கூங்கு) 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௬

தூதேயே துன்னுநேர் ஆக்குதலால் என். முன்னிருந்த வினையவை தன்னுடையபுத்தா-தெறி என்பதாம்.

வாக்கீரீ சேட்டு மனமகிழ்ந்தாரீ - சைவநெறியின் ஆக்கப்பட்டிலே உலகுயிர்கள் ஒங்கி வாழ்தல் கண்டு மகிழ்வது வாசேப பெருமானின் மனநிலை, “தேவர் திருவடி மெனீப் பூசு” ; “திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகில தீவண்ணர் திருமொரு காற் பேசாராகில அருநோயகன் கெடவெண்ணீ மனியாராகில” ; “நமச்சிவாயஞ் சொல்ல வல்லோ நாவால்” ; “விடிவதுமே வெண்ணீரறை மெய்யிதழி” (தேவர்) என்பனவாதி அவரது எண்ணிறந்த திருவாக்குகளால் இவவுண்மை இனிது விளங்கும். திலகவதியம்மையார் திருநீரறை யஞ்செழுத்தோதிக்க கொடுக்கப்பெற்றமையால் அந் துணைகொண்டே தாம் கரையேறியமை திருவுள்ளத்தில் எப்போதும் கொண்டு மகிழ்ந்தனர் அரசுகள். “சாம்பலைப் பூசுத தரையிற் கிடந்தநினை ருள்பரவி, யேம் பவிப் பாகட் கிரககு கண்டாய” என்ற அடியார்கன்பொருட்டு வேண்டதலும், “துஞ்சும் போதுநினை னுமத திருவெழுத, தஞ்சக் தோனவறனும்” என்ற வேண்டதலும் பிறவும் சிவசாதனப் பொலிவொழுக்கமாகிய சைவநெறி விளக்கத்தில் அரசுகள் கொண்ட ஆர்வத்தைக் காட்டுவன. இவ்வாறு மகிழ்தல் - விருப்பு வெறுப்புக்களாகும் ஆணவமலச் சார்பாகிய காரணத்தாலன்று பலவூய் ரீணாகதையும் ஒக்கப் பார்க்கும் செல்வக் கடவுட் டொண்டரா (திருவிடை - மு. கோ - 7)யிய அரசுகள், உயிர்கள் படும் துன்பம் கண்டுநி அதற்குப் பரிதலமாததிரையே இவ்ரு மேற்கொண்ட மகிழ்ச்சியாம் என்க. சிவஞான மாபாடியம் 12 - சூத் - 2 அங் - பாக்க. “களளத் தலைவர் தயர்கருதித் தங்கருணை, வெள்ளத் தலைவர் மிக” (திருவருட் பயன்). 944

2843. சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி

மல்கு புசும்க்காஞ்சி யேகாம் பரமன்னுஞ்

செல்வர் சுழல்பணிநது செனதெல்லாஞ் செப்புதலும்

புலகுநான் மார்பாநுமேயாயப் போற்ற மனமபுரிந்தார் ௯௪௩

(இ - ன்) தொண்டைவள நாடெய்தி...செனதெல்லாம்-திருத்தொண்டை வள நாட்டினையேசேர்ந்த மிகுந்தபுகழினையுடைய காஞ்சிபுரத்தில் திருவகாமிரத்தில் நிலைபெற வீற்றிருக்கும் செல்வராகிய திருவேகம்பரது திருவடிநினைப் பணிந்து சென்று வந்த வர லாறுகள் எல்லாவற்றையும் ; சொல்லின் பெருவேந்தர் - வாக்ஷிப் பெரிய அரசராகிய அரசுகள் ; செப்புதலும் - சொல்லியருளுதலும் (அதிகேட்டு) ; புலகு...மனம் புரிந்தார் - பொருந்திய துணையுடைய மார்பாகிய பிள்ளையாரும் அங்குசசென்று அதிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டருளினார்.

(வி - ரை) சொல்லின் பெருவேந்தர் - “வாக்ஷின் மனிமன்னர்” (2889) சொல்லின் பெருவேந்த ராதலின் அவர் செப்புதலும், அது பிள்ளையாரை அந் தொண்டை நாட்டு யாததிரையில் உடனே மனம் வைக்கச் செய்தது என்பது குறிப்பு.

காஞ்சி - நகர்ப் பெயர். தொண்டை வளநாடு - காட்டு வளமும், மன்னு புசும்க்காரின் பெருமையும் குறித்தவாறு. இவை முன் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணத்திற் பேசப்பட்டமையால் இவ்வுருச் சில உடைமொழிகளால் இவ்வாறு சுட்டிக் கூறினார்; விரிவு ஆண்டுக் காண்க. வளநாடு - நாட்டின் பெரும் பகுதிக்ரு முன்னாளில் வழங்கிய மரபுப் பெயருமாகும். (கல்வெட்டுக்கள் பாக்க).

ஏகாம்பரம் - ஏகம்பத் திருக்கோயிலின் பெயர். ஆம்பரம் - மா. மாமரத்தின் மேல் இறைவர் வெளிப்பட்டருளுகின்றமையால் இப்பெயர் பெற்றது.

செல்வன் - உலக முதலாக உயிரில்லாதவற்றை யெல்லாம் தமது உடைமையாகவும் உயிர்களையெல்லாம் அடிமையாகவும் உடையவராதலின் செல்வர் எனப்பட்டார். “செல்வன் கழலேததும் செல்வம்”; “செல்வ மலகிய செல்வர்” முதலியவை காண்க. முததியாகிய பெருஞ்செல்வத்தை யுடையவர் என்றலுமாம்.

சேனாநது எலாம் - தொண்டைநாட்டு யாதநிறையினை முடித்துத் திருக்கயிலை சென்று இங்கு மீண்டருளியிருக்கும் வரையில் உள்ள வரலாறுகளை எல்லாம்.

சேப்புதலும் கேட்டருளியதனால் - உடன் மனம்கொண்டனர்; இவ்வாறே முன்னர்த் திருவாரூர் நிகழ் செல்வதரிசை வாசீசர் சொல்லக் கேட்டலும் பின்னையார் அங்குச் சென்றருளத் துணிந்ததையும் இங்கு நினைவுகூர்க. ஆறாம் காஞ்சியுமாகிய இரண்டும் பிருத்தவித் தலங்களாதலும், அதனால் இரண்டும் ஒப்ப அருளவா முனைத்தற் கிடமாதற் றகுதியுடையனவாதலும் கண்டுகொள்க. இரண்டும் ஒப்ப ஆளுடைய நம்பிகள் கண்பெற்ற பதிகளாவதும் இங்கு நினைவுகூர்த்தபாலது.

போற்றித் தீறம் புரிந்தாரீ—என்பதும் பாடம்.

945

2844. அங்கணரைப் போற்றியெழுந் தாண்ட வரசமர்ந்த  
பொங்கு திருமடத்திற் புக்கங் கினிதமாந்து,  
திங்கட் பகவணியுஞ் சென்னியார் சேவடிக்கீழ்த்  
தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவிச் செல்லுகாள்;

கூசுசு

2845. வாசீச மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்  
நாக மரைக்கசைத்த நம்பர் கழல்வணங்கப்  
போகும் பெருவீர்ப்புப் பொங்கப் புகலியின்மேல்  
ஏதும் பெருங்காதல் பிள்ளையா ரேற்றெழுமார்,

கூசுஎ

\*2846. பூந்தருத்தி யேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்  
போகது திருவாயிற புறத்திணைநது நாவினுக்கு  
வேந்தர் திருவுள்ள மேவவிடை கொண்டருளி  
யேந்தலா ரெண்ணிறந்த தொண்டருட னேகினார்.

கூசுஅ

2844. (இ - ள்) அங்கணரை...அமாநது - (பிள்ளையார்) இறைவரைத் துதித்து எழுந்த ஆளுடைய அரசுகள் விரும்பி எழுந்தருளிய அனபு பொங்கும் திருமடத்திற சென்று சேர்ந்து அவ்விடத்திலே இனிதாக விரும்பி வீற்றிருந்தருளி; திங்கள்... செல்லுகாள் - திங்களின் பிளவுபோன்ற பிறையினைச் சூடிய தலையினையுடைய இறைவரது சேவடியின் கீழே தங்கும் திருவுள்ளத்துடனே தாமும் துதித்து எழுந்தருளியிருந்த காலத்திலே;

கூசுக

2845. (இ - ள்) வாசீசமாமுனிவர்...போக - வாசீசப்பெருமுனிவராகிய அரசுகளுக்கு கிடைபெற்ற திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய பாம்பினை அரையிற் கட்டிய இறைவரது திருவடிகளை வணங்குதற்காகப் போகவேண்டும் என்னும் பெரிய விருப்பம் மேன்மேல் வரவும்; புகலியின்மேல்...ஏற்றெழுமார் - பிள்ளையார் சீகாழியின்கண் சென்ற சேரும் பெருகிய காதலை மேற்கொண்டும் எழுவாராகி;

கூசுஎ

2846. (இ - ள்) பூதகுத்தி...புறத்தனைத்த - திருப்புகழ்நூலில் பெருந்தி வீற்றிருந்தருளும் இறைவரைத் திருக்கோயிலினுள் புருத்த வண்ணப் போந்த திருவாயிற் புறத்திலே சேர்ந்த ; நாவிலுக்கு...விடைகொண்டருளி - திருவெக்கரத்த திருவுள்ளம் மகிழ்ச்சி பொருந்த அவர்பால் விடைபெற்றுக்கொண்டருளி ; எத்தவர்... என்னார் - பெருமைபுடையவராகிய பிள்ளையார் அளவிலாத திருத்தொண்டர்களோடும் சென்றருளினார்.

சுசஅ

இம்முன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண்டிருக்கின்றன.

2844. (வி - ரை) அங்கண்ணாப் போற்றி எழுத்து - கோயிலின் திருமுற்றத்தில் அமர்ந்த இருபாலும் அடியார் செய்துகளை வினவி மகிழ்ந்திருந்த இடத்தினின்றும், இறைவரைப் போற்றி எழுந்தனர் ; போற்றுவதல் - அடியார்க்குரிய தன்மைகளை வினவி மகிழ்ந்த நிலையில் இறைவரது திருவருளைப் பாராட்டும் முகத்தானும், திருக்கோயிலினின்றும் புறப்படுமபொழுது விடைகொள்ளும் முகத்தானும் துதித்தலாம். இப்பொருள்களைத், திருமுடத்தில் சொல்லாது திருக்கோயிற் புறத் திருமுறத்தில் வினவிப் பேசி மகிழ்தல் என்னை? எனின், அதற்குரிய இடம் அதவேயாதலானும், அங்கு ஆண்டவரானும் அடியார் செடையின் பெருமையுமன்றி வேறு பேசலாகாது என்பவாதலானும் என்க. முன்னாத திருக்கோயிலின் வறிபடச் செல்லுதலால் வேறு சிந்தித்தலும் வேறு பேசலுமாகாது என்பதும் சுருதுசு

ஆண்ட அரசமர்ந்த பொங்கு திருமுடத்தில் புக்கு - இது அரசுகள் அங்குறையுள் தன்மைவினைத் திருவுள்ளம் கொண்டு தாம் செய்து அமைத்த திருமுடம். இதுபற்றி அவர்தம் புராணத்தார் (1653 - 1654) உரைத்தவையும், III - பக். 400-ல் உரைத்தவையும் பார்க்க. பொங்குதல் - அருள் பெருகுதல்.

திங்கட் பகவு - பிறை ; பகவு - பிளந்ததறை பெறப்படுவது. பது - பகுதி.

சென்னியார் சேவடிக்கீழ்த் தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவி - "திருவடிக் கீழ்நாமிருப்பதே" (தேவா) என்ற சுருதுடன் பல பதிகங்கள் அருளித் தொண்டு செய்து அரசுகள் அங்கு உறைதலை விருப்பித் திருமுடமும் செய்து அமர்ந்தாராதலின், பிள்ளையார் தாமும் அததன்மையே பற்றித் திருவுள்ளத்தமைத்துப் போற்றி எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

திங்கட் கொழுந்தனியும்—என்பதும் பாடம்.

948

திருப்பூந்துருத்தி - பிள்ளையார் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தலை !

தலவிசேடம் :—நீர்ப்பூந்துருத்தி - ஈரவிரியின் தென்கரை 11-வது பதி. இத்தான், காசிபர், சோழ அரசன் முதலியவர்கள் வழிபட்ட தலம் ; திருவையாறுள்ளிட்ட "ஏழு தலங்க"ளுள் (சத்தத் தானம்) ஒன்று. ஆளுடைய பிள்ளையார் புறத்திலிருந்து உட்புகும்போது கெரே கண்டு கும்பிடுமபடி இடபதேவர்கள் வழிகிலிக் காட்டினர் என்பர். அரசுகள் இங்கு உறையும் தன்மையேனாகத் திருமுடம் செய்து அமர்ந்தருளிய செய்தியும், ஆளுடைய பிள்ளையார் இங்கு எழுந்தருளும்பொழுது அரசுகள் எதிர்கொண்டு சென்று அவரது சிவிகை நான்கிலகத் செய்தியும், பின்பு இருவரும் அரசுகளது திருமுடத்தில் தங்கியமார்திருத்த செய்தியும், பிறவும் முன்னர் அவ்வவா புராணங்களுள் விரிகெப்பட்டன. சுவாயி பெயர் பொய்யிலி நாதர் ; புட்பவன் னாதா என்ற கருள் விரிகெப்பட்டன. சுவாயி பெயர் பொய்யிலி நாதர் ; புட்பவன் னாதா என்ற உறவது வடமொழி வழக்கு ; பொய்யிலி - ஆதிபுராணன் - செல்வன் முதலிய பெயர்கள் அரசுகளது பதிகங்களுட்காணப்படும். அம்மையார் - அழகரித்த நாயகி ; பதிகம் 2.



இது தஞ்சாவூர் நிலையத்தினின்றும் வடக்கே கமசாவியழி 5 நாழிகையளவில் உள்ள திருக்கண்டியூரினின்றும் மேற்கே மட்சாவியழி 2 நாழிகையளவில் உள்ளது.

2845. (வீ - ரை) முனிவரீ(பால்) - பெருவீரப்புப் பொங்க-என்க; பொங்கவும் - ஏறீறும் - என்று ஈரிடத்தும் எண்ணும்மைகள் விரிக்க; இவ்வாறன்றி பொங்க என்ற வினைஎச்சம் எழுவாரீ என்ற பிர வினைமுதல் வினைகொண்டு முடிந்தது என்றது மாம். "அருளிய - புனைவா" (போதம் - கடவுள் வாழ்த்து) என்புழிப்போலக் கொள்க.

பெருவீரப்பு - பெருங்காதல் - என இருவர்பாலும். பேரன்பின் திறம் வெளிப்பட்டது என்பது.

பெருவீரப்பு - முன்னரே பிள்ளையாருடன் திருவாலவாய செல்ல அரசுகள் மனம் கொண்ட நிலையினைப் பிள்ளையாரா ஆணைதந்து மறுதலன்றாதலின், அவ்விரும்பும் அரசுகளது திருவுள்ளத்தில் ஊன்றி மேலெழ நின்றது. இவ்ரு அம்மையார் - அமைச்சரார் - அரசரார் திறங்களையும் பாண்டிநாட்டிற் றிருநீறு வளர்த்த நிலையினையும் பிள்ளையார் திருவாக்காற் சொல்லக் கேட்ட மகிழ்ச்சி அவ்வார்வத்தை மேலும் பெருகிற்று என்பார் பெருவீரப்பு என்றார். இவ்விரும்பின்படி அரசுகள் பாண்டிநாடு சென்ற வாலாறுகள் அவர்தம் புராணத்துட் கூறப்பட்டன.

பெருங் காதல் - தோணியில் எழுந்தருளிய தமது அம்மையப்பரிடம் பிள்ளையார் பலநாட் பிரிவினபின் செலவ எண்ணியபடியால் அதனைப் பெருங்காதல் என்றார்.

மன்னு திருவாலவாய் - நம்பர் - "என்றலையி னுச்சியென்றற் தாயித் திருந்தானை"; "வேதியா.....என்றென், றேதியே மலாகடுவி"; "ஹமலர் நீருங் கொண்டு ஈடொறு மேத்தி வாழ்த்திச் செறிவன சித்தம் வைத்து" என்பனவாதி திரு வாக்குக்களால் அறியப்படுகின்றபடி அரசுகள் கிலைபெற ஆன்மார்த்த காயகராகப் பூசித்து மனங்கொண்ட திருவாலவா யிறைவா என்பது குறிப்பு.

ஆலவாய் நாக மரைக்ககைத்த நம்பர்-நாக மரைக்ககைத்தம் மேனி முழுதும் நாகம் பூண்டும சித்தராய உந்து தாம் அணிந்த பாம்பினை நகரத்தின எலலை காட்டும்படி எவியருளிய குறிப்பும்பெறக் கூறியபடி.

ஏறீறு எழுவாரீ - மேற்கொண்ட டெழுவாராய. ஏகினுரீ என வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. எழுவாரீ - முறமெச்சம். எழுதல் - திருவுள்ளம்கொண்டு புறப்படுதல்.

2846. (வீ - ரை) புத்த - திருக்கோயிலுள்ளே புருந்து; திருக்கோயிலினுள் என வருவிக்க.

நாவனுக்கே வேந்தரீ திருவுள்ளமேவ விடைகொண்டருளி - திருவுள்ள மேவ விடைகொண்டு என்றது பிள்ளையார் முன்னர்ப் பாண்டிநாட்டுக்குச் சென்றருளிய போது அவர் உடன் வருதலை மறுத்து, அவர் தமமைப் புன்னாட்டிலெழுந்தருளி யிருப்பீர் என்று ஆணையிட்டருள, அரசுகள் பிள்ளையாரை மறுக்கமாட்டாது அரிதான கருத்தினை நோந்தார் என்றும், அவ்வாறு சென்றருளிய பிள்ளையார்பால் விடைகொண்டு வாசீசர் இருத்தனா என்றும், அந்நிலையில் அவருக்கு விடைகொடுத்தப் பிள்ளையார் கீங்கியருளினர் என்றும் முன்னர்க் கண்டோம் ஆதலின் ஈண்டு அவ்வாறன்றி அவரது திருவுள்ளம் பொருந்த மனமார்த்த விடை அவாபாற் கொண்டருளினர் என்பதாம். விடை கொண்டு பிரிந்த செல்லினும் அவரது திருவுள்ளம் தம்பாலகலாது பொருந்த என்ற குறிப்பும் காண்க. இவ்விரு பெருமக்களும் இந்நிலைவுகளில் சகதித்தல் இஃது இறுதி முறையாதலும் குறிப்பு.

சங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௨௦௧

ஏந்தலார் - பெருமையுடையோர், பின்னாயர். முன கூறியபடி அரசனை நிற்கப் பணித்த ஆணையிட்டுச் சென்ற பின்னாயார், மீண்டு அவர்பால் தாமே ஏழுந்தருளித் தாம் அவ்வாறு பிரித்த சென்றதழுதவ அதவரை நிகழ்ச்சிகளை அருளிச்செய்த அவரை மகிழ்வித்த அவரது திருவுள்ள மேவ விடைகொண்டனராதலின் அளப்பரிய அபபெருமை குறிக்க ஏந்தலார் எனார். அரசுகளால் சிவிகை தாங்கி எக்திவரப்பெற்றவர் என்ற குறிப்புமாய்; “அபபரே” என அவரைப் போற்ற அவரும் “பின்னாய்” என்று வளிக்க உள்ள பின்னாயார என்ற நிலையினால் எக்தப்பெற்றவர் என்ற குறிப்பும் காண்க.

948

2847. மாடுபுனர் பொன்னி யிழிநது வடகரையில்

நீடுதிரு நெய்த்தான மையாறு நோந்திறைஞ்சிப்

பாடுதமிழ் மாலைகளுஞ் சாததிப் பரவிப்போய்

ஆடல் புரிநதார திருபழனஞ் சென்றனைநதார

௧௪௯

(இ - ள்) மாடு...இழிநது - அருகில் உள்ள காவிரியில் இறங்கிச் சென்று; வடகரையில்...பரவிப்போய - ஆற்றின் வடகரையிலே கலைபெற்றுள்ள திருநெய்ததானப் பதியினையும், திருவையாற்றினையும் சென்று சேர்ந்து பாய்ந்து பெருமையுள்ள தமிழ் மாலைகளையும் கட்டளையிட்டுத் துதித்துச்சென்று, ஆடல்...அனைநதார - ஐந்தொழிற் கடத்தினைச் செய்யும் இறைவரது திருபழனத்தினைச் சென்று அனைநதனர்.

(யி - ரை) மாடுபுனர் பொன்னி - காவிரியின் தென்கரையில் ஆற்றுக்கு மிக அருகில் திருப்பூரத்தருத்தி உள்ளமையால் மாடு எனார் மாடு - மிக அணிமை - பக்கம்.

இழிந்து - ஆற்றில் இறங்கி நடந்து வழிகொள்ளும் முறை குறித்தது.

நீடு - “சிலமங்கிய புகழினமிகு” என்பது தேவாரம்.

வடகரையில். இறைஞ்சி - திருநெய்ததானப், திருவையாறு என்ற இரண்டு பதிகளும் காவிரியின் வடகரையில் அணிமையில் உள்ளன. பின்னாயார் ஆற்றைக் கடந்தவுடன் எதிர்க்கரையில் உள்ள திருநெய்ததானத்தை வணங்கிப் பின் அந்தக் கரைவழியே சென்று கிழக்கில் அணிமையில் உள்ள திருவையாற்றினை வணங்கினார் என்ற வழிவகை காட்டிய வைப்புமுறையும் காண்க. காவிரிக் கரையில் பதிகள் இருமருநகும் உள்ளனவாதலால் வழிபடுவோர் இருகரையும் கலந்தே சென்று வழிபட்டுச் செல்வது நியமம் என்பதை முன்னர் அரசுகள் புராணத்தும் காண்க. “பொன்னி யிருகரையும் சாராது” (1475) நேரிந்து - கோபடா கொன்று சேர்ந்து. “கோர்படரின் தறைகடவும திருப்பதிகம்” (1680) இவை ஒருமுறையில் வழிபட உள்ளன என்ற குறிப்பும் காண்க. இவை முன இறைஞ்சிய பதிகளாயினும் பின்னரும் வழியில் கோபட்டமையால் இறைஞ்சி என்ற குறிப்புமாய்.

பாடு தமிழ்மாலை - பாடு - பெருமை, பாடுகின்ற - அன்பர்கள் பயின்ற பாடி உய்தி பெறுகின்ற என்றலுமாய். “பேசறகினிட பாடல்” (11) என்ற தேவாரக் குறிப்பு. பாடு மாலை - என்றது கையின் பணியாலாகும் மாலையன்றி வாகுகின் பணியாகிய மால் என்பது.

ஆடல் - ஐந்தொழிற் பெருங்கூத்து; “ஆடினா ரொருவர் போலும்” (கேரிகை); “ஆடி வின்றும்” (திருவிருந்தம்). ஆடல் - அடிதல்-அழித்தல்-வெலுதல் என்று கொண்டு, அடைநதாரது விளைகளை அறக்கின்றவர, சமார சாரணா என்றாரைக்க

வும் நின்றது. “பாதந தொழுவார பாவந் தீர்ப்பார பழன நகராரே” (1) என்ற பின்னையாரது தேவாரக்குறிப்புக் காண்க. இத்தலத் திருப்பதிகத்தினுள் “காலனை...புறந்தாளா லெண்ணு துதைத்த” (2), “பேயுறை மயான மிடமா வுடையார்” (3), “மயானத்தி லிரயிறபூத பாடவாடி” (4), “மதின்தூன் மெரித்த கொல்லே துடையண்ணல்” (5), “நஞ்சார் சுடலைப் பொடிநீ மணிந்த நம்பான” (6), “பொடியாடகலமுடையார்” (7) என நிரந்து இக்கருத்தே பற்றிப் பின்னையார் அருளுதலும், “பாவமே தீரநின்றா” (2), “பண்டையென வினைக டர்ப்பார்” (3), “பாற்றினார் வினைகளெல்லாம்” (8) (நேரிசை), “உறுகோய சிற்பிணிக் டாப்பார் தாமே” (2) (தாண்) என்று அரசுகள அருளுதலும் ஈண்டு கருத்ததக்கன.

(திருப்பூற்றிருத்தி) திருநெய்த்தானம், ஐயாறு, திருப்பழனம் - இவை இவ்வாறு ஒரே முறையில் சேர்ந்து வழிபட உள்ளன (ஏழு பதிகளுட் சேர்ந்தன) என்பது “பூநதருத்தி நெய்த்தான யேயார தாமே, யுடைவே புனல்குழை யாற்றார் தாமே” (பழனம் - தாண்டகம்) என்ற திருவாகக் காணுமறிக. இக்குறிப்புப்பட இவற்றை இவ்வொருபாட்டில் சேரவைத்துக் கூறிய தெய்வ வருட்குறிப்பும் காண்க. 949

திருநெய்த்தானம் : 2203-ம் பாட்டின்கீழ்ப் பாக்கச்.

III திருவையாறு : [இவ்ருப் பின்னையா முன்முறை எழுந்தருளியபோது அருளிய இரண்டு பதிகங்கள் 2199 - 2201 பாட்டுக்களின் கீழ்த் தரப்பட்டன , கண்டு கொள்க.]

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிராகம்

பண் - இந்தளம்

திருத்திகழ் மலைச்சிறுமி யோடுமிகு தேசர்  
உருத்திக முழிற்கயலை வெறபிலுறை தறகே  
விரும்புடைய வறபுத ரிருக்குமிட மேரார  
மருத்திகழ் பொழிறகுலவு வண்டிருவை யாதே. (1)

வாசமலி யும்பொழில்கொள் வண்டிருவை யாறமுள்  
ஈசனை யெழிறபுகலி மன்னவனமெயஞ் ஞானப்  
பூசர னுரைத்ததமிழ் பத்துமிகை வல்லார  
கேசமலி பத்தரவர் நின்மல னடிக்கே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது இடம் திருவையாதே.

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) திருவையாதே அம்புதர் இருத்தும் இடம் என்று கூட்டுக. தேசர்-தேச - ஒளி ;—(2) இறந்திரன் பூசுதது தலவிசேடம் ;—(3) “குடமுழ நந்தீசன்” என்றபடி நந்தி முழவிரட்ட அதற்கேற்றவாறு நடஞ் செய்கின்ற பெருமான் என்பதும், இப்பதியில் நந்திதேவர் அருள பெற்றனர் என்பதும் குறிப்பு ;—(4) வடம் - வடவாலமரம் ; எண்ணிலா - அளவிலலாத ; பொண்ணி மண்ணினிமிசை வந்தணவு - இமயத்தினின்றும் அகத்தியரது குண்டிகையில் காவிரி வந்த வரலாறு கந்தபுராணத்துட் காண்க ;—(5) நடமாடி - ஆடுபவர். ஆடி - பெயர் ;—(6) பாதமுதல் - பாதமுதலாகப் பல அங்கங்களிலும் ;—(7) சுளிவு - வருத்தம் ; புலத்தல் - வெறுத்தல் என்றலுமாம். பிண்ணெரு தவம் - தாரும் வேறெரு தவம் ; யோகம் ;—அங்கே என்னசரி - உமை தவநகண்ட நிலை ;—(8) தூக்க - வலியுடைய ;—(9)

சதுக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த தர்யனார் புராணம் . . . ௧௨௦௬

பருத்து - பருத்த என்பது பருத்த என வந்தது செய்யுள் விகாரம்; பருத்து - இம்முப் பருவங்குப் பொதுப் பெயராய் அனனம் என்ற பொருள் தந்த திந்தை;—(10) மாக்கம் - மாகம் என்பது ஏதகை கோகசி இடைஒற்றை யிக்கு வந்தது. மாகம் - வின்.

2848. செங்கண் விடைபார் திருப்பழனஞ் சேர்ந்திறைஞ்சிப்  
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவுந்  
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சார்ந்தார் தனிப்பொருப்பின்  
மங்கை திருமுனைப்பா லுண்டருளும் வள்ளலார். ௯௮௦

(இ - ன்) செங்கண்...இறைஞ்சி - சிவந்த கண்ணையுடைய விடையினைக்கொண்ட இறைவரது திருப்பழனத்தைச் சேர்ந்த வணக்கி; பொங்கிய...போய் - மேலோங்கிய காதலினால் முன்னர்த் துதித்த பதிகள் பிறவற்றிலும் சென்று சேர்ந்த தங்கிப் போய்; தனிப் பொருப்பின்...வள்ளலார் - ஒப்பற்ற பொன்னைய வல்லியாகிய அம்மையாரது திருமுனைப்பாலுண்டருளும் வள்ளலாராகிய பிள்ளையார்; சண்பை நகர் சார்ந்தார் - கோழித் திருக்கரைச் சார் எழுந்தருளினார்.

(வி - ரு) திருப்பழனம்-ஒப்பதியும் திருவெய்தானம், திருஹ்யாதபேல பிள்ளையார் இரண்டாம் முறை இறைஞ்சிய பதிமாம்; பிள்ளையார் இப்போது சென்றருளிய வழியினைக் காட்டுதற்பொருட்டும், திருப்பூரத்தருத்தியுள்ளிட்ட ஏழு தலங்களுள் வரும் சிறப்புப் பற்றியும், இவற்றை எடுத்தது கூறி, வினையவற்றை “முன் போற்றும் பதி பிறவும் தங்கி” என்று சேர்த்துக் கூறியருளினார்.

பொங்கிய காதலின் என்றது முன் போற்றும் என்றும் பொங்கிய காதலிற் தங்கி என்றும் ஈரிடத்தும் கூட்டி உரைக்க திந்தை. முன் - முன் முறையில். முன் முறையிற் போற்றியது 2203 முதலிய பாட்டுக்களின் காண்க. பொங்கிய காதலிற் தங்கி என்றதனால் முன்முறை சென்று போற்றியிருப்பினும் பின்னர் கோபட்டபேரது அன்பு மேலும் ஓங்கிற்று என்பதாம். திருக்கோயில் வழிபாட்டின் பெருமையும் இன்றியமையாமையும் எடுத்தக்காட்டியருளினார்.

பதி பிறவும் - இவை வட குரகாரி) துறை - திருப்புள்ளிருக்குவேனா - திருக்குடத்தை - திருப்பனந்தான் முதலாயின என்பது கருதப்படும். இவையே குடத்தை வரையிலும் சிம்ககே வரும் சாலைவழி வந்து, அருகுள்ளதும் பிரிந்த வடமழக்குச் கோழியை கோகசிச் செவ்வும் பழய சாலைவழியில் யுள்ளன

தனிப் பொருப்பின் மங்கை - உமையம்மையார்; தனிப் பொருப்பு - பொன்னைய.

சார்ந்தார் - சண்பையின் புறத்திற் சார் எழுந்தருளினார். 950

திருப்பழனம் - தலவிசேடம் III - பக்கம் ௩௩ க பாக்க.

தேவாரமும் குறிப்புகளும் 2197-ம் பாட்டின் கீழ்க் காண்க.

2849. தென்னாட் டமண்மா சமுததுந் திருநீரே

அந்நாடு போற்றவிகத்தார் வந்தனையும் வார்த்தைகெட்

“டெந்நாள் பணிவ” தென வேறமெழுந்த மாமறையோர்

முன்னாக வேத முழங்க வெந்நீர்கொண்டார்.

௯௮௧

(இ - ன்) தென்னாட்டு...கேட்டு - தென்னாடு என்னும் பாண்டி நாட்டில் சமண மாகிய குற்றங்களை அழித்தத திருநீற்றினை அந்நாடு முழுதும் அணியும்படி செய்தருளிய பிள்ளையார் வந்த அணைசின்ம வார்த்தையினைக் கேட்டு ; எந்நான்...மறையோர் - எந்நாளில் அவரைப் பணியப் பெறுவோம் என்று ஆர்வங்கொண்டு எழுந்த பெருமறை யவர்கள் ; முன்கை...எதிர்கொண்டார் - அவர் முன்சென்று வேதங்கன் முழங்க எதிர்கொண்டார்கள்.

(வி - ரை) தென்னாடு - பாண்டி நாடு. நாட்டு - நாட்டின்கண் ; மாகு - குற்றம்.

அமண்மாசறுத்து - பரசமய நிராகரிப்பினால் தாய்மையாக்கி.

திருநீறே...போற்றுவித்தார் - ஏகாரம் தேறம் ; பிரிநிலையுமாம். போற்றுவித் தல் - யாவரும் போற்றியணியும்படி செய்தல்.

“எந்நான் பணிவ”தேன - பிள்ளையார் பிரிந்த சென்றருளி (பல காலங்கள்) இரண்டாண்டுகளின் மேலாயினமையானும், முன்னர்ச் சீகாழி மறையவர்கள் திருவீழி மிழையிற் சென்று அழைத்தபோது திருவருள வினவிப் பின்னா வருவதாக அவர்களைப் போக்கியமையானும் மறையோர் எககாலத்திற் பிள்ளையாரை இங்குக் கண்டு பணியப் பெறுவோமென்று மிகவும் மேலஎழுந்த ஆர்வங் கொண்டிருந்தனர் என்க.

முன்னாக - பிள்ளையாரின் முன்புசெல்ல ; வேதம் முழங்கவேதங்களை முழக்கிக் கொண்டு ; “ஆரணங்கன் மதுரவொலி யெழுந்த பொருக” (2156) என முன்னர் முததுச்சிவிகை பெற்றபின் மீண்டருளியபோது வேத முழக்கி எதிர்கொண்டவாதே இப்போது அவரது அவதார உன்னாற்றையினை கிதைவாகி வெற்றியுடன் சீகாழிக்குத் திருமபுமபோதம் வேத முழக்கி எதிர்கொண்டனர் என்க. இது சீகாழிக்குப் புறக்கரில் கர்க்குத் தென்புறம் திருத்தோணிபுரக் கோயில கட்டப்பட்டபாத அளவு தூரத்தில் (2850) கிழந்ததென்க. அத்தினை தூரமளவு வந்த மறையவர்கள் எதிர்கொண்டமை அவர்களது ஆர்வமிகுதியினைக் காட்டுவது ; குலசசிறையார் பிள்ளையாரை எதிர் கொண்ட நிலையினையும் இங்கு கினைவுகூரக.

அமணசறுத்து - வேதமொழிந்தங்கு - எனபனவும் பாடல்கள்.

951

வேறு

2850. போத நீடுமா மறையவ ரெதிர்கொளப் புகலிகா வலருந்தம்

சேத முத்தணிச் சிவிகைநின் றிழிந்தெதிர் செல்பவா திருத்தோணி  
நாதாகோயின்முன் றூண்டுநடைமலாக் கரங்குவித் திறைஞ்சுப்போய்  
ஓத நீரின்மே லோங்குகோ யிலின்மணிக் கோபுரஞ் சென்றுற்றார்.

(இ - ன்) போத...எதிர்கொள - ஞானமிக்க பெரிய வேதியர்கள் தம்மை எதிர் கொள்ள வர ; புகலி...செல்பவா - சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரும் குளிர்ந்த முத்துக்களாலியற சிவிகையினின்றும இறங்கி அவர்களெதிரே செல்பவராய் ; திருத்தோணி...போய் - (அப்போது) இறைவா திருத்தோணியில் எழுந்தருளிய திருக்கோயில முன்னால்தோற்றப்பட்ட புதிதலர்ந்த தாமரை போன்ற கைகளைக் கூப்பி வணங்கிச் சென்று ; ஓத நீரின்...உற்றார் - ஊழி வெள்ளத்தில் மேலே மிதந்த அது திருக்கோயிலினது அழகிய கோபுரத்தைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.

(வி - ரை) போதம் - ஞானம் ; இறையறிவு. மறையின் உன்னாற்றையாவது சிவனையறிவிக்கும் தன்மை.

செங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉ௦௫

எதிர்கோன - எதிர் செல்பவர் - மாமறையவர் தம்மை எதிர்கொண்டுவர்தாரும் அதனை ஏறதுச் சிவிகையினின்றுமிழிந்து சென்றருளபவர்.

செல்பவர் - கோயில் தோன்றிட - இறைஞ்சி - "கொணறையா னடியவாற் பேணு" கிணையினா பின்னையாராவன் மாமறையவா வர எதிர் ஏற்றுக சென்றவர் கோயில் தோன்றிட இறைஞ்சினர் எனபதாம். திருவாலவாயில் திருமடத்தனில் தாதையாரை எதிரே கண்ட பின்னையா தோணியிற் குறைதான் மனக்கொள வணங்கினார் என்றதும், கோழியில் ஆளுடைய அரசனை எதிரேறதுக கண்டபோது "தொண்டர் திருவேட றேரே தோன்றிய தென்று தொழு" தனா என்றதும் ஈண்டு நினைவுகூர்தர பாலன. ஆலயமும் திருவேடமுமே அரணைக கண்டு தொழுதரபாலன என்பது ஞானசாதிரம்.

சீத முந்து - குளிர்தத ஒளிவீசும் முத்துக்கள்.

நாதர் திருத்தோணிக் கோயில் - எனக. திருத்தோணிச் சிவர்க்கோயில் நீண்ட ஊராதிர கட்டபுலப்பட விளங்குதல குறிக்கக் கூறியவாறு.

நகைமலர் - நகைத்தல் எனபது புதிதின் அலாதிக்க குறிக்காகுறும் மரபு வழக்கு "நகைக்கும் பத்தில்" (1028).

ஓத நீர் - ஊழிமெள்ளம என்ற பொருளில் வந்தது

நீரினமேல் ஓங்கு கோயில் - தோணியாக மிகுத கோயில், வரும் பாட்டில் "தோணியாக கோயில்" எனபது காண்க 952

2851 அங்க மாநிலத் தெட்டுற வணங்கிபாடிக் கஞ்சலி முடிபேறப் பொங்குதூததிறுபுடையவா கொண்டுமுன பணிந்துபோறமெடுதிகோதுங்க நீள்பெருந் தோணியாங் கோயிலை யருளிற்றா ரெழுந்தேறி, [கத் மவகை யோடுடன வீற்றிருந தருளிஞா மலாகதமுல பணிவுறார்]

2852 முற்ற மொப்பலாடி புனகங்கண முகிழ்க்கிதழ் முத்துகண களிசூர்ப், பற்று முளாமுளா ளலைத்தெழு மாணந்தம பொழிதரப பணிக நீக்கத், "உறறுமை சேர்வ" தெனுந்திரு விபீமக முவகையா லெடுத்தேத்தி, "வேற்றி யாகமீ னவனவை யெதிர்நதி மிசைவரு குர"னென்பார், கருசு

2853. சீரின மலகிய திருப்பதி கத்தினிற றிருக்கடைசு காப்பேறறி வாரின மலகிய வணமுலை யாளுடன மன்னினா தமைப்போற்றி யாரு மினனருள பொறுமீண டீண்பவ சங்கையாற ரெழுந்தேத்தி யேரினமலகிய கோயினமுன பணிந்துபோந திறைஞ்சினாமணிவாயில்;

2854. தாதை யாருமங் குடன்பணிக தணைங்கிடச் சண்பையார் தனியேறு முடுத யிறறிரு வாய்கித தொழுதுபோய் முகைமலர்க குழலார்களா ஆத ரிததுவாழ்த துரையிரு மருங்கெழு வணிகிறு கிடைச்சென்று காத வித்தவர்க் கருளசெய்து தந்திரு மாளிகைக் கடைசார்ந்தார.

2851. (இ - ள்) அங்கம்...புகது - நிலத்தில எட்டு அங்கங்களும் பொருந்த வணங்கித் திருக்கோயிலினுள்ளே புகுந்த; அஞ்சலி...வலங்கொண்டு - கைகளை அஞ்சலியாகக் கூப்பியவண்ணம் திருமுடியினமேல் ஏற மிகுந்த மேன்மேல் எழுக்கின்ற சாதலுடன் திருக்கோயிலின்ச் சூழ்ந்து வலங்கொண்டு; முன்...ஓதி - திருமுன்னர்

பணிந்த துதி செய்து ; தங்க நீள்...ஏறி - பெரிய நீண்ட பெருங் திருத்தோணியாகிய திருக்கோயிலு அருளினாலே தொழுது மலையின்மேலேறி ; மங்கையோடு...பணிவுற் றார் - அம்மையோடும் உடனாக எழுந்தருளிய இறைவரது மலாபோன்ற பாதங்களை வணங்கியருளினார்கள் ;

கருந்

2852. (இ - ள்) முற்றும்...பணிந்தேத்ததி - முழுமையாகிய திருமேனியெதற்கும் மயிர்ப்புளகங்கள் செறிய முகிழ்த்து உளவாகவும், முற்றும் காணும் கண்கள் மிக்க களிப்படையவும், அதனால் பற்றிக்கொண்ட திருவுள்ளத்தின்கண் உள்ளே அலையச் செய்து இடம்கொள்ளாது மேலெழும் ஆனந்தம் பொருகிப் பொழியவும், வணங்கித் துதித்தது ; உற்றுமை...ஏத்தி - உற்றுமை சேர்வது என்று தொடங்கும் திருவியமகத் திருப்பதிகத்தினை மகிழ்ச்சியினாலே எடுத்தப் போற்றி ; வெற்றியாக...கான் என் பார் - வெற்றி ஆரும்படி பாண்டியனது சபையின்கண்ணும், நீரெதிர்த்துச் செல்ல வைகை ஆற்றின்கண்ணும் வரும் திருவருட் செய்கையுடையா என்று போற்றுவா ராகி,

கருசு

2853. (இ - ள்) சீரின்...ஏற்றி - சிறப்பினால் நிறைந்த திருப்பதிகத்தினில் திருக்கடைக்காப்புச் சேர்த்தது ; வாரின...போற்றி - வாருடன் பொருந்திய அழகிய தனங்களைபுடைய பெரியநாயகி யம்மையாருடனே நிலைபெற்று எழுந்தருளிய தோணி யப்பரைப் போற்றி செய்து ; ஆரும்...ஏத்தி - நிறைந்த இனிய திருவருளைப் பெறறு மீண்டு அணைபவராகி அங்கைகள் கூப்பித் தொழுது துதித்தது ; ஏரின்...மணிவாயில் - அழகினால் நிறைந்த திருக்கோயிலு முன்னாலே பணிந்துசென்று அழகிய திருவாயிலினை வணங்கியருளினார்.

கருந்

2854. (இ - ள்) தந்தையாரும்...அணைந்திட - அங்குத் தந்தையாராகிய சிவ பாத விருதயரும் வரது பணிந்து உடன் அணைந்திட ; சண்பையார்...போய் - சீகாழிப் பதியவர்களின் ஒப்பற்ற ஏறு போன்ற பிள்ளையா பழமையாகிய மதினுடன் கூடிய திருவாயிலினைத் தொழுது போய் ; முகை...சென்று - முகைத்த மலர்களை அணிந்த கூரதலையுடைய பெண்கள் அன்புடனே வாழ்த்துகின்ற உரைகள் இருபக்கமும் திரண்டெழு அழகிய திருவீதியினிடையே சென்று ; காதலித்தவர்க்கு...சார்ந்தா - அன் புடன் வரதவர்களுக்கு அருள்செய்து தமது திருமாளிகையின் திருமுன்கடையினிற் சார்ந்தருளினார்.

கருசு

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு பொருணமேனின்ற ஒருமுடிபுகொண் டிரைக்க கின்றன.

2851. (வி - ரை) மாநிலத்து அங்கம் எட்டுஉற வணங்கி - எனக. அட்டாங்க வணக்கம் என்பர்

அஞ்சலி - கூப்பிய கை ; ஏற - கைகள் தாமே ஏற.

பொங்கு காதல் - இறகுகின்றம் அருள்விடை பெற்றுப் போந்ததுமுதல் (2179) பாண்டிநாட்டில் சமணர்-புத்தர்களை வென்று பரசமய பிராகரித்துத் திருநீற்றினை ஆக கித் திரும்பி வந்த இதுவரை பல நாடுகளிலும் பல நிலைகளிலும் உடனிருந்து கைத்தது காத்தருளிய நிலையினை நிறைதமையால் மேன்மேற பொருகிய காதல்.

துங்கநீள் பெருந் தோணியாம் கோயில் - துங்கம் - பெருமை ; நீளுதல் - ஊழி வெள்ளந்தோறும் மேல் ஓங்கிச்சென்று மிதத்தலால் நீளும் தன்மை ; தோணியாய் - தோணிபோலாகிய ; ஆக்கச்சொல் உவம்பொருளில் வந்தது.

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௨௦௭

மங்கையோடு உடன் - உடன் - உடனாக; பிரிப்பின்றி ஒன்றாக;

ஏதி - தோணியின் விமானம் மேலுமாகத் தலை என் வழங்கப்படுமாதலால் ஏதி என்றா. “ மாதினெனும் வகையென வீற்றிருத்தான் ” (பஞ்சமம் - பிரமபுரம் - 11).

2852. (வி - ரை) மூன்று மேய் எலாம் - எலாம் - என்றத செறிவையும், முற்றும் என்றத கிறைவையும் உணர்த்தின.

மூன்று கண் - கண்டு தொழுதல வேண்டுமென்ற ஆர்வம்கொண்ட மனத்தினும் முன்னர்க் கண்ட என்பத குறிப்பு. முகந்துகண் - எனபது பாடமாயின் கண்களால் முகந்து எனக;

பற்றும் உள்ளம் - காணாவிடத்தம் எப்போதும் மறவாது பற்றிக் கிடக்கும் திருவுள்ளம்; கண் களிகூரப் பற்றும் உள்ளம் என்ற தொடர்த்து கொண்டு அதன் மூலம் அறிந்து பற்றம் என்றலுமாம்.

உள் விலத்து எழும் ஆனந்தம் பொருந்தா - மனத்தின உன்னிடம் முழுதும்பற்றி கிறைந்தெழுதலினால் இடவகொள மாட்டாது அநாதைகளைச் செய்தலினால் அந்த ஆனந்தமே மேலே கணவழி நீராகப் பொழிவதுபோல வழிய என்பது.

உற்றுமை சேர்வது எனும் - இது பகிக்க தொடக்கவ குறித்தது.

உவகைவால் எடுத்தோதி - இது திருவிமயமகப் பதிகம் மடக்கு என்னும் சொல்லணியும் பொருளணியும் விரவ யாகப்பட்டு இறைவரது புகழ்களை ஒரு பாட்டு ஒரு தொடர்பான பொருள் கொள்ளாது பலபலவாறும் பாராட்டும் தன்மையில் போற்றல் செய்தலின் இதனை உவகை மீசுகாதலால் விளையும் விளைவு என்றா.

வெற்றியாக...கரன் என்பார் - இது பகிக்க திருக்கடைக்காப்பிற கண்ட பதிகக் குறிப்பாகிய திருவுள்ளக்கிடையை ஆசிரியர் எடுத்து விளக்கிக் காட்டியபடி.

வழுவாய்கை எனவும், எதிரீ நதிமிகை எனவும் தனித்தனிக் கூட்டுக. கூர்வாதத்திலும் அனல்வாதத்திலும் அரசு மாளிகையில் அரசனுடைய சபையின்கண்ணும், புனல்வாதத்தில் ஓடும் நீரினில் ஏடு எதிரொன்ற நிலையில் நதிமினையும் வந்து திருவருட் செயல் சிகழ்ந்தமை கருத்து.

கரன் - (அருள்) செய்பவராக - பருதி, செய்தன். கரன் - அருளாகிய கையைபுடையவன் என்று கொண்டு “ அருடரு ளைக்கொடுத் தேற்றம் ” என்ற கருத்துப்பட உரைத்தலுமாம்.

954

2853 (வி - ரை) கீ - இறைவர் விடாது தொடர்ந்து செய்த பேரருளைத் துதித்துத் துதித்த கிறப்பு.

திருக்கடைக்காப்பு - முன்கூறிய கருத்தினையுடைய பாட்டு

பொற்றி - அதற்குப்பதிகத்திறை மதித்தது.

புரின் மண்ணிய கோயில் - திருத்தோணியினை உட்கொண்ட பிரம்புரிசா திருக்கோயில்; மணிவாயில் - அக்கோயிலின் முனையில; மணி - வாயிலிற் கட்டிய மணிகள் என்றலும், பதித்த மணிகள் என்றலும் ஆம்.

955

2854. (வி - ரை) தாதையாரும்...அணைந்திட - பின்னையார் திருக்கோயிலை வழிபட்டுப் புறத்திற் சாரும் நிலையில் தாதையார் சம்பாதி விருதயா தாமும் பணிந்து அங்கு உடன வந்தணைந்தனர் என்ந்தாம்.

ஏறு - சிங்க ஏறு; ஏறு போல்பவரை ஏறு என்றதபசாரம்.

முநேயில் தீதவாயில் - இது திருமதிவடன கூடிய புறத்திருவாயில். இது கோயிலின் மேனித்திருவாயில் எனபது கருதப்படும்.



முறைமலரீக் குழலாரீகள்.....முங்குகேழ - பரசமய கிராகரிப்பும் திருசீர்தின் லிளக்கமாகிய ஆககமும் கண்ட பேரருட் செய்கையை சிறைவாக்கிப் பிள்ளையா மீன் டருளக் கண்ட பெண்கள் வீதியின் இருமருங்கும் நின்று மனகலமொழிகளால் அவரை வாழ்த்தினார்கள். பிள்ளையாரது திருவவதாரத்தின்போது சோழிப் பதியவர் அனை வரும் தத்தமசகு மனகலம் கோந்ததென்ற உணர்ச்சி பொருந்தப் பெற்றனர். முன்னர் பிள்ளையா அருண்ணான அமுதுண்டு திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளியகாலையிலும், முத துச் சிவிகை பெற்று அந்த யாததிரையினின்று மீண்டெழுந்தருளியபோதும் இவ்வாறே “மாடுநிறை மடவாகள் மனகலமா மொழிகளால் வாழத்தினா” (1993) எனவும், “தெய்வமறைக் கற்பின மாதா மனகலவாழ்த திசையிரண்டு மருங்கு மல்” (2158) என்றும் கூறிய நிகழ்ச்சிகளும் சண்டு கிளைவுகூர்த்தபாலன். பிள்ளையாரது இளமை கருதியும் மாதர் தத்தம் இளமருமராக் கிசைக்குமாபேரல் மனகல வாழ்த்திசைத் தல் இயல்பாகும். முறைமலரீக் குழலாரீகள் - மனகல மாதர்கள். ஆதரித்தல் - அன் பினாற் குழ்தல் ; ஆளுடைய பிள்ளையா திருவுலா மாலையும் காண்க (11-ம் திரு முறை).

அணிமறுது - பிள்ளையாரது திருமாளிகையிருந்த திருவீதி. இது திருக்கோயிலின் மேற்கில அடுத்தப் பின்புறமுள்ள திருவீதி என்றுகொண்டு வழங்கப்படுகின்றது. மாளிகை - இஃதிரந்த இடம் அததிருவீதியின் கீழைக்கோடியில் உள்ளதென்று கூறு கின்றனர்.

காதலித்தவர் - முன் கூறியபடி மனகல வாழ்த்திசைத்த பெண்களும், அன்புடன் கண்டு களிக்கக்கூடிய ஏனை மக்களும் ஆம்.

அநர் ரெய்தல் - அருணமுகமளித்தது விடைகொடுத்தல்.

நீருமாளிகைக்கடை - திருமாளிகையின் முன்கடை - முன்வாயில்.

அங்குணைந்துடன் பணிந்திட—என்பதும் பாடம்.

956

குறிப்பு - முன் யாததிரையில் சிவிகை பெற்றுத் திரும்பியபோது கூறியது போலவே சண்டும் இத்திருப்பாட்டுக்களால் வழிபாட்டு நிலையினை எல்லாம் விரித்துக் கூறியது அவ்வவ யாததிரையின் நிகழ்ந்த அருடபெருமையினை எண்ணித் துளைத்துத் தமது இறைவரை “இத்தனையு மெம்பரமோ வைய வையோ வெம்பெருமான் நிருக் கருணை யிருந்த வாறே” (தேவா) என்றவாறு நன்றியுடன் போற்றி மகிழ்ந்த நிலை குறித்தற்கு. மறையவர் எதிர்கொண்ட நிலைகளை விரித்தல் பலகாட் பிரிந்த அவர் களது ஆவமிக்குறி குறித்தற்கு.

திருக்கழமலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீருவியமகம்

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே புணர்வது நினைநுண் மெய்யினையே  
கறவா காயவது காமனையே கனல்விழி காயவது காமனையே  
யறற மறைபது முன்பணியே யமர்ச்சன் செய்வது முன்பணியே  
பெற்று முகந்தது கருணையே பிரம் புரத்தையு கருணையே.

(1)

பருமதின் மதுரைமன் னவையெதிரே பதிகம் தெழுநிலை யவையெதிரே  
வருநதி யிடைமீசை வருகாளே வசையோடு மலர்க்கேட வருகாளே  
கருதலி லிசைமுர தருமருளே சமூல மமரிறை தருமருளே  
மருவிய தமிழ்விட கனமொழியே வல்லவா தமயிடர் திடமொழியே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழ் 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 1200

பதிகத் திற்ப்பு:—திருக்கடைக்காப்பில் பிள்ளையார் அருளியபடி சூரியன் மூன் (2852) காட்டக் கண்டுகொள்க.

பதிகப் பாட்டுத் திற்ப்பு:—(1) நீன் அநன் மெய் - சினது அருளாகிய வாய்மை பிள்ளையே ; உணர்வது - நான் மறவாது உணர்ந்தகொண்டிருப்பது ; கற்றவரீ காய் வது காமினியே - மனமிறக்கக் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களால் வெறுத்துவிடப்பட்டது பசுத்துவம் பொருந்திய வீடாகிய உடம்பு முதலிய பிரபஞ்சமே ; கா - பசுத்துவம் ; மனை - வீடு-உடம்பு-பிரபஞ்சம் ; அந்நம் - காவாணம் ; அதனை மூன்பணி மறைப்ப தாவது - மூன்றால் தொங்கவிடப்பட்ட ஐந்தலைப் பாம்பின் படம் ; பணி - பாம்பு ; இவரு அதன் படத்தாகக் கந்தக ;—(2) சலந்தான் - அகரண ; சலம் தான் - சீரைச் சடையில் தரித்தவன் ; கைக் சீலை - சையில் ஏங்கிய வில ; கைக்கீலை - சீ வெறுக்க வில்லை ;—(3) தோடினான் - தோட்டினை உடையவன் ; கடிது ஓடினான் ; அம்பு - கைத்தன் ; வினை அது அறிந்தனனே , உரைப்பொருள் - உரைபின் பொருளான வன் ;—(4) மாசுணம் - பாம்பு , மாசு(ண்)ணமே - மடல் பூகவர் என்க ; மென் மதியே - மேலாகிய அறிவைப் புகட்டி , மந்தம் - னமத்தம் . மந்தம்-உன்மத்தம் ;—(5) மாதவன் - திருமால் ; மாதவன் - யோகு பல்லிணைவன் , பகடு - யானை ; அரைக எய்தினனே - கலைமை தாங்கினன , துயர்கீது - ஓடு - நஞ்சு - இவனே நஞ்சு - அழிவு செய்யும் பொருள் . துயர்கீது நஞ்சு - துன்பத்தை அழிப்பது . நஞ்சு - கஞ்சுபோலவன் ,—(6) புதை தந்த அமலே நகரது - என்கீ சம கழலே நொழுவது ; அடைமேயினீ - மேகநகரின் அடையும் மின்னல் ; அம் கடையே மின் நீகீ கின்றது ; மேலே உதாரணமாகச் சிலமட்டும் குறிப்பிடப்படன ;—(7-11) கறறி புலவாணாபாற் கேட்டு ஐறியக்கடவன் ,—(12) இப்பாட்டுப் பதிகக் கருத்தும் குறிப் பும் உணர்த்துவது ; பதிகம் அது எழுது இலை அனையதிகம் எழுகிய ஐடு ; இலை-ஓங்கி ; எதிர்புருகானே - எதிரிடிகுச் செல்லுமபடி அணைசெய்த அருக்கைகளையுடையவனே ; வகை-(புறச் சமயிகள் கூறும்) வகைச் சொல் ; அலர்-புரிச்சொல் ; அநுது - அரணே - அநுது - அருகர் குலத்தை ; அரணே - அரிசுவன் , அறித்தவன் . கருதலில் - கேட் போரது கருத்தை அழிகுத்தாக ; இதை முடி - இறைசொல்லியாரும் ; நநமர் - தரும சேரும் ஆகிய அரசனா ; மர்-ஏ - வாழ்கின்றது மர்-யா (உள் - இருப்பிடமாகிய) , தநம் அநனே மநவும் - என்க 1 - 12 பாடங்களின் குறிப்புகள் விததுவான் . காஞ்சிபுரம் - சபாபதி முதலியார் பதிப்பிற் கண்டவை கருதல் இல் இனித தநம் மநனே - எனபதற்கு பகுத்து அறியும் அறிவிலாத இறைசொந்த தரும வண்டென் மருள பாடுதற்கிடமாகிய என்றரைத்தலும் ஆம் மநர் - குறிஞ்சிப் பண் வகையுள் ஒன்று . “ வண்டு மருள பாடும் ”

2855. நறவ மாற்பொழிற் புகழியி னண்ணிய திருஞான சம்பந்தர் ,  
விறலி யாருட னீலகண்டப் பெரும் பாணர்க்கு மிகநல்லி  
யுறையு ளாமவர் மாளிகை செலவிடுத்த , அள்ளனை தருமபோதில்  
அறவி னேர்குழ லாமணி விளக்கெடுத்த தெதிர்கொள வணைவுற்றார் .

(இ - ன்) நறவமூ...திருஞான சம்பந்தர் - தேன் பொருந்திய பூக்கள் கிறைந்த சேனைகள் சூழ்ந்த கோழியில் சேந்தருளிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் ; விறலி யாருடன்...செலவிடுத்த - பாடினியாருடனே திருநீலகண்டப் பெரும்பாணனாகரு மிகவும் அருண்முகம் அளித்த அவர்தம் இருக்கையாகிய திருமாணிகையின்கண் போரும்படி விடைத்த விடுத்த ; உள் அனைதரும் போதில்...அனைவுற்றார் - தமது

திருமாளிகையினுள்ளே எழுந்தருளும்போது கருமணல் போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்கள் அழகிய விளக்குக்களை ஏந்தி எதிர்கொள்ள உவ் அணைந்தனர்.

(வி - னை) புகலியில் நண்ணிய - சிகாழிப் பதியினில் சேர்தலையே குறித்த மீண்டு இவ்வளவும் போந்தெழுந்தருளினாராதலின் அது முறையிலே குறிப்பார் புகலியில் நண்ணிய என்றார். “புகலியின்மே லேகும் பெருங்காதல்” (2845).

விறலியாநுடண்...செல் விடுத்த - தம்முடன் இதுவரை தொடர்ந்த வந்த இவ் விருவரையும் அவரது உறையுளாகிய திருமாளிகையிற் செல்ல விடுத்தபின்னரே தாம் தமது திருமாளிகையினுள் எழுந்தருளினா என்க. இதவே உலகியல் முறை. “காதலிந்தவர்க் கருக்கிசேய்து” என முன்பாட்டிற் கூறியது காண்க. அஃது அங்குத் திருமாளிகை வரை எதிர்கொண்டும் வாழ்த்தியும் வந்து கண்களிர்த்த ஏனையோரைக் குறித்தது. அவரையெல்லாம் செல்ல விடுத்தபின் இறுதியாக இவ்விருவரையும் அருளியது இவர்பால் அன்பு மிகுதியுடைமை குறித்தது. அதன்மேலும் அவர்கள் அங்கு இருந்த லாம நிலைமை சாலாமையின் அவாககாக முன் அமைத்திருந்த உறையுளாகிய திருமாளிகையுட் செல்ல விடுத்தலே சாலபும தகுதியுமாம். இவ்ருப் பாணனார் தமது திருமாளிகையில் வரலாகாதென்று பிள்ளையார் அவரைச் செல்விடுத்தனா என்றெல்லாம் பல்வாறு தத்தமக கேற்றவாறு பிதற்றுவோரும் உண்டு. அவை எல்லாம் ஒழுக்கம் வழக்கு நோமை முதலிய உண்மைகளைக் கெடவற்றையு மறியாதார் கூற்றாமென் றொருக்கற்பாலன். 2029 - 2030 பாட்டுக்களும், 2035-ல் உரைத்தவையும இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன்.

அறலின் நேர் துழலார்.....எதிர்கொள - பெண்கள் விளக்கெடுத்த எதிராகொள்வது மரபு. அறல் - கருமணல் ; அதன் ஒழுகும குறிப்பது. உருப்பற்றிய உவமை.

அணைவுற்றார் - உள் எழுந்தருளுவாராயினர்.

957

2856. அங்க ணைந்தரு மறைக்குலத் தாயர்வந் தடிவணங் கிடத்தாமுந் துங்க நீள்பெருந் தோணியிற் றுயர்தாண் மனங்கொளத் தொழுவாராய்த் தங்கு காதலி னன்கமர்ந் தருளுநாட் டம்பிரான் கழல்போற்றிப் பொங்கு மின்னிசைத் திருப்பதி கம்பல பாடினார் புகழ்ந்தேத்தி.

(இ - ள்) அங்கணைந்து...வணங்கிட - அவ்விடத்தில் அணைந்து அரிய வேதியார் குலத்து வந்த தாயராகிய பகவதியார் எதிர்வந்து அடி வணங்க ; தாரும்... ..தொழுவாராய - தாரும் தாய நீண்ட பெரிய திருத்தோணியில் எழுந்தருளிய தாயராகிய பெரியநாயகியாரது திருவடிகளை மனத்திற்கொண்டு எதிர் தொழுவாராகி ; தங்கு...நான் - அங்குத் தங்கும் ஆசையினாலே விரும்பி எழுந்தருளியிருந்த காட்களிலே ; தம்பிரான்...புகழ்ந்தேத்தி - தமது பெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதித்த மேன்மேற பொங்கும் இன்னிசையுடன் கூடிய பல திருப்பதிகங்களையும் புகழ்ந்து ஏத்திப் பாடியருளினார்.

(வி - னை) அங்கணைந்து...வணங்கிட - பிள்ளையார் திருமாளிகையினுள் அணைவுற அங்குப் பெண்கள் விளக்கேந்தி எதிர்கொள்ள மறைக்குலத் தாயராகிய பகவதியார் அவ்விடத்து வந்த அணைந்து அடி வணங்கினா ; தாயார் திருமாளிகையி னெல்லு கடந்த வந்த வரவேற்றல் மரபன்றதலின் அங்கணைந்து - வந்து என்றார். இவ்வாரே

செக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் . ௧௨௧௧

முன்னர்க் கோயிலின் வழிபாட்டினிழையில் திருவாயில் பணிந்த மீனில் " தானையு  
மும் அங்கு உடன்பணித் திணர்ந்திட " (2854) என்றது காண்க.

மறைக்குலத் தாயர் - தோணியிற ருயரை வேறுபிரித்துக் காட்டலின் மறைக்  
குலம் என்றது பிரிதினியைப் பீகிய விசேடணம் ; முன் "மறைவியார்" (1940)  
என்ற கருதலும் காண்க.

தாயர் - அடி வணங்கிட - விவ்ருணவமுதண்டமையின் விவத்தவம் விளம்ப  
பெற்றமையால் பின்னையாரைத் தாயர் அடிவணங்குதல் அமைவுடைத்தேயாமென்க.  
நீக்கை முறையில் இவ்வமைதி நிலவுதல் காண்க. பின்னையார் ஞானகுருவாதலின்  
யாவராலும் வணங்கப்படத் தக்கவராதலும் காண்க.

தாயும்...தொழுவாராய் - பின்னையாரைத் தாயர் வணங்குதல் தருமென்று மேல்  
அமைதிபடுத்திய அகத வியாயமே, பின்னையார் அவரை எதிரவணங்கத் தகாதென்பதனை  
பும் அமைவுபடுத்தும். ஆதலின் தாயர் தமமை அடிவணங்கக் கண்ட பின்னையார் அவ  
ரது சார்புபற்றித் தமது ஞான அமையாராகித் தோணியில் வீற்றிருந்த பெரியநாயகி  
யம்மையாரை கிணங்குகொண்டு எதிர் தொழுதருளினா என்க. திருவாலவாயில்  
தந்தையார் வணங்கக் கண்டபோதும் இவ்வாதே எதிர் தொழுவார் - அவர் சார்வு  
கண்டருளித் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் பாதங்கள் கிணவுற்றார் என்றது காண்க ;  
(2778).

தங்கு காதல் - ஸைகாலம் அப்பதியினிலே தங்கும் பெருவிரும்பம்.

நீருப்பதிகம் பல - இவை இன்னவென்று கருதக்கூடவில்லை.

வணங்கிடத் தாழ்ந்து—தமிழ்ப் பதிகம்—என்பனவும் பாடங்கள்.

958

2857. நீல மாவிடந் திருமிடந் தடக்கிய நிமலரை நேரெய்துந்

கால மானவை யனைத்தினும் பணிந்ததுன் கலந்தவன் பரிகளோடுந்

சரல நாள்களங் குறைபவர் தையலா டமுவிடக் குழைகம்பர்

கோல மாரதரக் குமுடிந் மானசைகொண் டெழுந்தருளிப் பினரானார்.

(இ - ள்) நீல மாவிடம்...பணிந்தது - கரிய பெரிய விடத்தினைத் திருக்கழுத்தில்  
அடக்கிய நிமலராகிய தோணியப்பரை நேரே சென்று குமுடித்தரு உரிய காலங்களில்  
எல்லாம் சென்று வணங்கி ; உடன கலந்த...குறைபவர் - உடன கலந்தவர்களாகிய  
அன்பர்களோடு கூடிப் பல நாள்கள் அந்தச் சேரிப் பதியிலே தங்கியருளுபவராகிய  
பின்னையார் ; தையலான ..குறிப்பினரானார் - காமாட்சி அமையார் தழுவிவிடத் திரு  
மேனி குழைந்து காட்டிய, திருநீலகம்ப காதருடைய, திருக்கோலத்தைச் சென்று  
கிறைவுபெறக் குமுடியேண்டுமெனலும் ஆசை மேற்கொண்டு எழுதினத் திருவுள்ளக்  
குறிப்பினைக் கொண்டவரானார்.

(வி - ரை) நேரெய்தும் காலமானவை யனைத்தினும் - நேரே சென்று வழிபடு  
தற்குரிய காலங்கள் என்று சொகமங்களுள் விதித்த பூசக காலங்களிலெல்லாம்.  
இவற்றின் விரிவு சொகமங்களுட் காண்க. இவை திருப்பள்ளி எழுச்சி முதலாகத்  
திருவத்த யாமம் ஈறாக வருவன. " திருப்பள்ளி யெழுச்சி " (1333); " காலை "  
(560); " உச்சம போதால் " (தேவா); " மயங்கு மாலை " (8456 - ஏயாகோ, ௫ -  
302); " திருவத்த யாமம் " (3458 - ஷே 304). காலமானவை - ஆக்கச்சொல்  
விதித்தவாற்றால் உரியவையாதல் குறித்தது ; காலமானவை யனைத்தினும் - பூசக

சூரிய எல்லாக் காலங்களிலும் நோபட்டுக் கும்பிடவேண்டுமென்பது விதி. இஃது இந்நாவில் அன்பான மிகக் ஒருசிலாக்கே இயலவதாகக் காணப்படுகின்றது. “காலமெல்லாம் துதித்திறைஞ்சி” (2062); இவ்வாறிருப்பவும் ஒருநாளில் ஒருகாலத்தானும் சென்று ஆலய வழிபாடு செய்யாது வீணே நான் போக்கிக் கேடுபடும் வாழ்க்கை காண மலிந்தது இந்நாளுகத்தின் கொடுமை!

உடன் கலந்த அன்பர்களோடும் - உறைபவர் - “அன்பொரு மரீஇ” (12 - குத) என்று ஞானதுல ஞானிகளாகிய சேவனமுத நியல்பு வகுத்தது. உடன் கலந்த லாவது தம்மைப்போலவே அயரா அன்புசெய்யும் மெய்ஞ்ஞானிகளாதல் என்றதாம்; “பத்தியினுை மறவாதேத்தி முதலவனது சோதத்தைமணைந்த சேவனமுததா” என்பது அவர்களியல்பு. உலகத்துயிராகன் உய்யுகெறி காட்டும் வகையால் பிள்ளையாரா இவ்வாறெழுதிக்காட்டினான் என்க. அல்லாதாரா “அஞ்ஞானத்தை யுணராததுவாராகவான்” என்றும், “சிவபத்தரல்லாதார அவவாறணி (இலகரு வாயத்தபோது மட்டும் அஞ்ஞானத்தைக் கேதுவாகும் முமமலங்களபோலன்றி) இலகரு வாயத்தவழியும் வாய்க்குமாறு செய்துகொண்டு பலவகை யுபாயங்களானுந் தமமோடொப்ப விபரீதவுணர்வைச் செலுத்தியே விடுவார்களான அமமலங்களினுந் கொடியராகிய இவரை அவற்றினு மஞ்சிவிட் டொழித்தலே அறிவுடைமைக்குச் சாஸ்பு” (சிற்றுரை) என்றும் உரைப்பது காண்க. உடன் கலந்த என்பது அன்பா செயல் குறிக்கவும், அவர்களோடு என்றது பிள்ளையார் செயல் என்பது குறிக்கவும் உடன் - ஓடு என இரண்டு உருபுகள் வந்தன. “கூடவே கும்பிடும் செய்கைநோ கின்ற” (2421); “ஒருபடுகின்ற தையினாக ஞாடனுறைவின் பயன்பெற்றா” (1509) என்பன முதலியவை காண்க.

அங்கு - சோழித் திருப்பதியினில்.

தையலாள் தழுவிடக் குழைகம்பீர் - அம்மையாரா தவளு செயது இறைவரைத் தழுவிக்கொண்ட வரலாறு திருவேகம்பத்துக்குச் சிறப்பாயுரியதுபற்றி இதன்மையார கூறினா; 1140-1141-1142-1143 பாட்டுகளைப் பார்க்க. கம்பீர் - திருவேகம்ப நாதரது, “கம்ப னெமமான” (தேவா) கம்பாது குழைகோலம் என்று கூட்டுக. ஆறனுருபு விரிகக. நிறபவரு சரிப்பவுமான போனிகளெல்லாம் உயிரும் யாககையு முருகி ஒன்றாகி ஏதெய்யுந் திட உதவுவது இதற்குகோலமாதலின் அதனைக் காட்டிச் சிறப்பித்தபடி (1142 பார்க்க).

ஆரீதா - ஆர - ஆவ கிறைய; “கண்ணாக் கண்டுமென் கையாரக் கூப்பியும், எண்ணா வெண்ணத்தா லெண்ணியும்” (அற். அந) என்று அம்மையார் இதனைக் காட்டியருளினா. ஆரீதாக்க் கும்பிடும் ஆகை - கும்பிடத்தலே உறுதிப்பயனாதலின் அதனின் ஆசைகொள்ளுதல் வேண்டுமெனக் காட்டியபடி.

கோலம் - ஆரீதாக்க் கும்பிடும் - இக்கோலத்தைக் காணவே “கண் பெற்ற வாரே” என நம்பிகள் ஏதெதித் தினைப்பது காண்க. ஆகை - “உணர்ன் முகவொளி நோக்கி முறுவ னகைகாண, அததா சால ஆசைப்பட்டேன்” (திருவா - ஆசைப் - 6) என்று ஆசையெல்லாமறத்த வாத்தூர் அடிகளும் பலப்பலவாறு ஆசைகொண்டு அருளியபடி காண்க.

ஆகை கொண்டேழும் துறப்பினர் - அரசுகள் செப்பியருளிய தன்மை (1666 - 2393) பிணல் இவ்வாசை மிக்கு ஊனரி எழுந்ததென்க. துறப்பு - திருவுள்ளு குறிக்கொண்ட சிலை.

கூடும்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் . . . ௨௩௩

2858. “தண்ட கத்திரு நாட்டினைச் சார்ந்துவர் தெம்போன் மகிழ்ச்சையில்  
கண்டு போற்றினாம் பணிவ” தென் தன்பருக் கருள்செய்வார் காலம்  
தண்ட ருக்கறி வரும்பெருங் தோணியி லிருந்தவ ருள்பெற்றுத் [பெற்  
தொண்டர் சூழ்கதுடன் புறப்படத், தொடர்ந்தெழுந் தாதையார்ச்  
[குறாசெய்வார், கூஉ

2859. “அப்பர்! கீரினி யிங்கோழிக் தருமறை யங்கிவேட் டன்போனே  
துப்பு நேர்சடை யார்தமைப் பரவியே தொழுதிரு” மெனச்சொல்லி  
மெய்ப்பெ ருந்தொண்டர் மீளபவா தமக்கொளவிடைகொடுத்தருளிப்  
ஒப்பிலாதவர் தமைவழியிடைப்பணிந்தரு துமன்பொடுசெல்வார்; [போ

2860. செல்வ மல்கிய தில்லைமு தூரினீற் றிருநடம் பணிந்தேத்திப்,  
பலபெ ருந்தொண்ட சொகொளப பரமாதர் திருத்தனை நகர்பாடி,  
யல்கு தொண்டர் கடம்முடன றிருமாணி சுழியினை யணைந்தேத்தி  
மன்கு வாராசடை யாரதிப பாதிப்ப புலியுரை வந்துற்றார். கூஉ

2858. (இ - ள்) தண்டகத் திருநாட்டினை வருள் செய்வார் - “தண்டகத்  
திருநாடு” என்பனவற்றிடை தொண்ட நாட்டினைச் சார்ந்து சென்று நமது பெருமான்  
மகிழ்வது வீரறிருத்தருளும் திருக்கோயில்களைக் கண்டு துதித்து நாம் வணங்குவோம்  
என்று அன்பாக்குக்கு அருளிச் செய்வாராய், காலம் பெற்று...அருள் பெற்று =  
உரிய காலத்தில் நோபட்டுத் தேவர்களுக்கும் அறிவரிதாய் பெருந் திருத்தோணியில்  
வீரறிருத்தருளும் இறையவாபால் அருளவிடை பெற்று, தொண்டா சூழ்த்த உடன்  
புறப்பட திருத்தொண்டர்கள் தம்முடனே சூழ்த்தவரப் புறப்பட; தொடர்ந்து...  
...உரை செய்வார் = தாழ்ம உடன் வருமபொருட்குத் தொடர்ந்து நடந்து தாழ்மதயா  
ருசகு உரை செய்வாராய், கூஉ

2859. (இ - ள்) அப்பர் என்ற சொல்லி - “அப்பரே! கீரி இனி எம்முடன்  
வருதலை ஒழிந்த இங்கு அருமறை விதிப்பாடி தீயனாகது மேளவி செய்தொண்டு  
அன்புடனே பவளம்போனா சடையினையுடைய இறைவரைத் துவித்துத் தன்விரும்பி  
ராக!” என்று சொல்லி; மெய்ப பெருந்தொண்டா...தொடுத்தருளிப் போய்-பெரிய  
மெய்த தொண்டர்களுள் தம்முடன் வாராது மீண்டு தங்குபவர்க்கெல்லாம் விடை  
கொடுத்தருளிச் சென்று; ஒப்பிலாதவர்தமை...செல்வார் - தமக்கு ஒப்பற்றவராகிய  
இறைவரை வழியிடையே வணங்கிக்கொண்டு உருகும் அன்புடனே மேறசெல்வா  
ராகி, கூஉ

2860. (இ - ள்) செல்வம்...வெதி - செல்வம் நிகராத நிலையாகிய தொல்  
பெருமபதியில இறைவரது திருக்கத்தினையி பணிந்து துதித்து; பல்பெரும...  
...பாடி - பெரிய தொண்டர்கள் பலரும் எதிர்கொள்ளச் சென்று இறைவரது திருத்  
தினை நகரினை இறைஞ்சிப் பாடிப் போய்; அருந்...அணைந்தேத்தி - நிலப்பெற்ற  
திருத்தொண்டர்களுடனே திருமாணிகுழியினை அணைந்து துதித்து; மல்கு...வாழ்ந  
ருர் - செறிந்த பொருத்திய கீண்ட சடையின்புடைய இறைவரது திருப்பாதிரிப்புலி  
யுரினை வந்து சேருதனர், கூஉ

இம்முன்று பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டிருக்கின்றன.

2858. (வி - ரை) தண்டகத் திருநாடு - திருத்தொண்டை நாடு; தண்டகன் - என்னும் அரசன் ஆண்டமையால் தண்டகநாடென்று பேர் வழங்கலாயிற்று. இவ்வாறே இங்காடு அவ்வக்காலத்து ஆட்சி புரிந்த அரசர் பெயரால் துண்டரன் ஆண்டமையால் துண்டர நாடு என்றும், தொண்டைமான் ஆண்டமையால் தொண்டைநாடென்றும் வழங்கப்படும் என்ப. “அண்டரும் புகழ்துண் டர னுண்டுதுண் டரநா டாய்த், தண்டகன் பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாயப் பின்னாத், தொண்டைமா னுண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றன்றே, பண்டயன் படைபுத் தொட்டுப் பயிலுமித தொண்டை நாடு” என்ற விநாயக புராணம் காண்க.

“தண்டகத் திருநாட்டினை...பணிவது” என்று - இது பின்னையார் அடியார்களுக்கு அருளியது. தொண்டை நாட்டிற் சென்று கோயில்களைப் பணிவோம் என்ற தாம். பணிவது - பணிந்த செல்வது எமது கருத்தது என்றபடி; எமது கருத்தது என்பது குறிப்பெச்சம்.

அண்டநூக் கறிவரும் பெரும் தோணி - தோணியே பிரணவமாம். பிரணவப் பொருள் தேவருமறிவரிது என்பது குறிப்பு. தேவர்களுட் பெரிய பிரமதேவன் பிரணவப் பொருளறியாமையால் முருகப் பெருமானால் குட்டுபபட்டிச சிறைப்படுத்தப் பெற்ற கந்தபுராண வரலாறு இங்கு கினைவுகூரத்தபாலது.

தோணியிலிருந்தவர் அநுள் பெற்று - தொண்டைநாடு செல்வதற்கு அருள்விடை பெற்று.

தொடர்ந்து எழும் - தமமுடன் தொடர்ந்த வருதற்கு ஒருபபட்டு எழுந்த போந்த.

உரை செய்யவார் - முற்றெச்சம். உரை செய்வாராகி - எனச் சொல்லி என்று மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடித்துக்கொள்க.

சாரீந்து நந் தம்பிரான்—என்பதும் பாடம்.

960

2859. (வி - ரை) அப்பர்!...எனச் சொல்லி - இது சிவபாதவிருதயருக்குப் பின்னையார் சொல்லி, அவர் தம்முடன் தொடர்ந்த செல்லுதலை மறுத்தது விடுத்தது; தாதையாரின் மூப்புக் காரணமாகவும், உயிர்பற்றிய இறைவரது சார்பும் அடியார் சார் புமேயன்றி உடலபற்றிய சார்புகளின் தொடர்ச்சியில் விருப்பமின்மை காரணமாகவும் பின்னையார் இவ்வாறு மறுத்து விடுத்தனர்போலும்; முன் யாததிரையில தந்தையார் தம்முடன் வர இசைந்தமைபற்றி ( ) பாரகக. தம்முடன் தமிழ்நாடு செல்வதற்கு அமைந்த அரசுகளை “அப்பர்! இகதப் புணளுட்டி லெழுந்தருளி யிருப்பீர்!” என்று (2515) பின்னையார் தவிர்த்தருளியதும் ஈண்டு கினைவு கூரத்தற்பாலது. ஆனால் அங்கு அரசுகளைப் பின்னையார் மறுத்தருளியது வேறு காரணம்பற்றி; அந்நிலைபற்றி ஆண்டு ஸைத்தவை பாரகக. “அருமறை அங்கி வேட்டும்-சடையாரைத் தொழுதம் இரும” என்று தாதையார் செய்ய நின்ற உயரிய இரண்டு கடன்களையும் பின்னையார் சுட்டி அருளியதும், சிகாழிப் பதியவர்க்கு வேள்வியின்பொருட்டே பின்னையார் முன்னா உல வாக்கிழியாக ஆயிரம்பொன் திருவாவடுதறை யிறைவரிடம் பெற்றளித்தமையும் இங்கு கினைவுகூரத்தற்பாலன.

மீள்பவர் - தம்முடன் செல்லாது அங்குத் தங்கும்படி விடைபெற்று மீள்பவர்கள்.

ஒப்பிலாதவர்-சிவபெருமான். “உவமனிலி” (தேவா); “தனக்குவமை யில்லாதான்” (குறள்).

செய்தம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் . ௧௨௬

வழியிடை - சோழியினின்று தில்லைக்குச் செல்லும் வழியிடை உன்ன பதின்கில், “ஆடுவா ருறைபதி கடுவுகண் டனபோற்றி” (2043). இவ்வழி சோழியினின்றும் மேற்கே 8 நாழிகையளவு சென்று கொன்னிடத்தைக் கடந்து வடக்கில் திருநாளைக்கு மூரூர்டி வழியாய்த் தில்லை சேர்வது என்பதும், வழியிடைப் பணிந்து என்றது திருநாளைப்பூர் முதலிய பதிகள் என்பதும் கருதப்படும். இவ்வழியே ஆளுடைய அரசுகள் தில்லையினின்றும் பின்னையாளைக் காணச் சோழிக்கு ஏழுத்தருளிய வழி என்பது மூன் (1444) உரைக்கப்பட்டது. இது முன்னாள் வழங்கிய பழைய வழி என்பது. 961

2860. (வி - ரை) செல்வ மல்கிய தில்லை முநாள் - “செல்வ செடுமாடம்” (பின் - கோயில் - குறிஞ்சி); “உலகுக் கெல்லாம் திருவுடை யநதணர்” (அரசு - திருவிருது).

திருநடம் பணிந்தேந்தி - இது பின்னையார் தில்லையிறு பணிந்து வழிபட்ட இரண்டாவது முறை. முன்முறையில வழிபாடு விரிததோதிராத்தலினாலும், முன்னர்த் தில்லை வணங்க எண்ணியே சென்றாருளியதுபோலன்றி, இப்போது தொண்டை நாடு சென்று குமரபிசு கருதிச் செல்லும் வழியிடை வணங்குகின்றாராதலினாலும் கருதக்கூறினார். முன்முறை வழிபாட்டு கிடை 2041 - 2081 வரை பாட்டுக்களிலும், மூன்றாம் முறை வழிபாட்ட கிடை பின்னா 3033 - 1135 முதல் 3042 - 1144 வரை உள்ள பாட்டுக்களிலும் காண்க.

திருந் திணைநகர் - திருமாணிமுதி - திருப்பாதிர் பிழை - இவை திருத்தில்லையினின்றும் வடக்கு நோக்கித் தொண்டை நாட்டுக்குச் செல்லும் வழியிடை உள்ளன. இவை நடுநாட்டுப் பதிகள். இவ்வாறு தொண்டைநாடு சென்று குமரபிசு கருதி வழிகொண்ட பின்னையார் வழி இடையே நடுநாட்டினில உள்ள பதிகளையும் வணங்கிச் செல்கின்ற கிடை இது முதற் பத்துப்பாட்டுக்களார் கூறியிருக்கின்றார் (962 - 973); வழியிடை கோபட்ட வழிபாட்டினிசு சுருக்கிக் கூறிக் செல்லும் நயமும் காண்க. தொண்டைநாட்டுப் பதிகளாகிய திருவடக்கை - திருநெடுமலை மரகாடம் = என்னும் இரண்டும் இடையில கோபட்டமையால் வழியில் வணங்கப்பெற்றன 962

திருத்திணை நகர் - பின்னையார் ருளிய தேவாரப் பங்கம் இடைத்திலது !

திருமாணிமுதி

திருசுமிறம்பலம்

பண் காதார் - 11-ம் திருமுறை

பொன்னியல் பொருப்பரையன் மறக்கையொரு பங்காபுன தங்குசடைமேல்  
வண்ணியொடு மததமலா வைத்தவிறல் வித்தகா மிழைத்ததைவிடந  
கண்ணியின் வாண்குதி கொள்ளவின் வண்ணபட ராளவயல்வயர்  
மண்ணியின் மேதிகளப் பிநதமுனை சேருதவி மாணிமுதியே, (1)

நித்ததிய மத்தொழில் னாகிவெடு மாலகுறள் னாகியிவ்வுஞ்  
செத்தம் தொருக்கிவழி பாடுசெய நின்றுவ லோகனிடமாம்  
கொத்தலை மலர்ப்பொழில் னீடுகுல மருளுடை மாலதகண்  
டொத்தவரி வண்டுக னுவாவிபிசை பாடுதவி மாணிமுதியே, (4)

உத்திவரு தண்டெழில் மோடுபுனல் குழுதவி மாணிமுதியேம்  
அநிமதி குடியவெம் மாணையடி சேருமணி காழிகரான



சந்திதை செந்தமிழ்தை ரிந்துணரு ஞானசம் பந்தனதுசொன

முந்தியிசை செய்துமொழி வார்களுடை யார்கணெறி வானநிலனே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—பொருப்பரையன் மகையொரு பகவர், நெடுமால் குறளனுதி வழிபாடு செய்கின்ற சிவலோகன் என்பனவாதி தனமைகளாலறியப்பட்ட இறைவரது இடம் திருமாணிகுழியே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) வித்தகர் - அறிவுருவானவர். வித்தகர் உறை விடம் மாணிகுழியே என்க; கன்னி...மனை சேருதல் - என்பது நிலஇயல்பு நிறப்பித் துரைத்தபடி; தன்மையணி. தல் - பதி - ணர்;—(2) வசி - வசப்படுத்தும் சாகசச் செயல்; பழனமீக்த - வேலை புடைதும் உலகிளீடு - மருதமும் கெய்தலு மயங்கிய திணைமயக்கமும் சிலமும்;—(3) தலப் பெயர் போந்த வரலாறும் சரிதமும் கூறிய படி; நெடுமால் குறளனுதி - நீண்டவன குறுகி வாமனனுதி; வழுபாடு செய் - வாமனனாய் பூசிக்க. மாணி - பிரமசாரி; குழி - இடம்; பதி; தலம். பின்னிரண்டடிகள நாட்டுவள முணர்த்தின;—(4) பின்னிரண்டடிகள் நகர்வளம் உணர்த்தின;—(5) மாணி - பிரமசாரியாகிய மாகக்கண்டேயா பின்னிரண்டடிகள் ஆற்றுவள முணர்த்தின;—(6) எண் பெரிய - அளவிதந்த; எண்ணுதலால் - தவத்தினால் - பெரிய;—(7) முட்டைகள் - கீழோர்; பயனற்றவர்கள். நூழை - தென்னை; இளநீர் - முதியவர்களை - முரண அணி;—(8) வானநிலன் - வானமாகிய உலகம் பண்புத்தொகை. வானமும் சிலமும் என்று உம்மைத்தொகையாகிணு மமையும்.

தலவிசேடம்:—திருமாணிகுழி-நடுநாட்டில் 17-வது பதி. தலப்பெயர்க் காரண மாகிய வரலாறு பதிகம் 4-வது பாட்டில் போற்றப்பட்டது. சுவாமி - மாணிக்க வரதர்; அம்மை - மாணிக்கவல்லி; பதிகம் 1.

இது திருப்பாதிரிப்புலியூரின்னும் கற்சாலைவழி மேற்கே 5 நாழிகையளவில் கின்றும் செற்கில் 5 நாழினையளவில் செயுலந்தியினை தென்கரையில் உள்ளது.

2861. கன்னி மாவனங் காப்பென கிருந்தவர் கழலினை பணிந்தங்கு

“முன்ன மாமுடக் காள்முயற் சருளசெய்த” வண்ணமு மொழிந்தேத்தி மன்னு வராபொழிற் றிருவடு கூரினை வந்தெய்தி வணங்கிப்போய்ப் பின்னு வராசடை யார்திரு வக்கரை பிள்ளையா ரணைவுற்றார். ககக

(இ - ள்) கன்னி...பணிந்தது - பெரிய கன்னிவனத்தைத் தமது காவலிடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளிய இறைவரது இரண்டு திருவடிகளையும் பணிந்தது; அங்கு... எத்தி - அப்பதியிலே முன்னாளில் முடங்கிய காலோடு முயலாகச் சபிக்கப்பெற்ற மங்கண முனிவா சாபீகம் பெற அருளிச்செய்த தன்மையினையும் பதிகத்தில் மொழிந்தது அதித்தருளிச் சென்று; மன்னு...வணங்கிப் போய் - நீண்ட சோலைகள் பொருந்திய திருவடுகூரினைச் சென்று வணங்கிப் போய்; பின்னு...அணைவுற்றார் - பிள்ளையார் பின்னுக்கிற் நீண்ட சடையினையுடைய இறைவரது திருவக்கரை என்ற பதியினை அணைந்தனர்.

(வி - ரை) கன்னி மாவனம் - அம்மையார் தவஞ் செய்த அருள் பெற்ற இட மாதலின் இது கன்னிவனம் என்ற இப்பெயர் பெற்றது. இதுபோலவே காமாட்சி யம்மையார் தவஞ் செய்த பதியினை “அம்பிகா வனமார் திருவனம்” (1186) என் றது காண்க.

## செக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கீத்கள்

காப்பு - காவல் புரியும் இடம். “காப்புத திருத்தாண்டகம்” ; “கயிலாயமும் கண்ணுதலான் தன்னுடைய காப்புக்களே” (தேவா).

முன்னம்...வண்ணமும் மொழிநீது-பின்னையார் பதிகம் “முன்ன பின்ன முடக் கான முயற்குள் செய்து” (1) என்றது காண்க. பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பும் தல விசேடமும் பார்க்க.

திருவருகீர் - திருவக்கரை - இவை பின்னையார் தொண்டைநாடு-காஞ்சிபுரம் செல்லும் வழியிடை உள்ளன ; அவா சென்றருளிய வழியையும் குறிப்பன. வக்கரை - தொண்டைநாட்டுப் பாடல் பெற்ற பதிகஞள் ஒன்று. இது திருவருகீரின் வடக்கிம் உள்ளது. தில்லி முதலாக முன் கூறியனவும் இப்பாட்டிற் கூறியனவும், இனி வரும் பாட்டுக்களிற கூறுவனவும் வழியிடை வரிசைபெற அமைந்தமை காண்க. 988

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - சேவ்வாடி - 2-ம் தீருமுறை

முன்ன பின்ன முடக்கான முயற்குள் செய்துநீள  
புன்னை பின்று கமழ்பா திரிப்புலி யூருளான்  
தன்னை பின்று வணங்குந் தனைத்தவ மிலவிகள்  
பின்னை பின்று பிணியாக்கை யையபெறு வாராகளே.

(1)

அந்த ணலல ரகன காழியுண ஞானசம  
பந்த ணல்லா பயில்பா திரிப்புலி யூர்தனுட  
சுந்த மாலைத் தமிழ்ப்பத இவைதரித தாரகணமேல  
வந்து தீயவை வடையாமை யால்வினை மாபுமே

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—திருப்பாதிரிப்புலியூர் இறைவரை வணங்கும் தவமில்லாதவர் பிறவியிற் புகுவா , அவரை வணங்கவே வினைமெலிந்த அணுகாத ; தணுகும் ; மேல வந்து தீயவை அடையாமையால் முனவினை மாபும்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) முன்ன நீன்ற - முனவாத பூசுதத ; முடக் கால் முயல் - முடக்கு காலுடன முபலாகச் சபிக்கப்பெற்ற மங்கண முனிவன் ; அநள் செய்து - சாப நீங்கச் செய்து. புன்னை - நெய்தற்குப்பொருள். வணங்கும் தனைத் தவமில்லிகள் - வணங்குதற்கு ஒரளவேனும் தவமில்லாதவர்கள். தனை - அளவு ; பின்னை நீன்ற பிணியாக்கையைப் பெறுவாக்கள் - மேல ஏடுகையுள்ள பிறவியிற் பட்டுச் சுழலவா , பிணியாக்கை - உயிரைக் கட்டுத்தும் உடலு ; பிணியும் யாக்கையும் என்றலுமாம். “பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின்றோ” (தேவா). முயற்களுளியதுபோலத் தன்னை வணங்குவோ ரெவருக்கும் உடல வரும் குற்றநீங்க அருளுவா என்பது குறிப்பு ;—(2) கொள்ளி நக்க பதவாய் பேய் - எரிகொள்ளி போன்ற தீயினை உமிழும் திறந்த வாயினையுடைய பேய்கள ; “சுழலு மழல்விழிக் கொள்ளியாய் பேய்” (அமமை மூத்த திருப்பதிகம் - 7) ; முள்ளிலவம் - இலவின் வகை ;—(3) மருள் இல் நல்லா - மயக்கமில்லாத கல்லோர் ; வெறி - வினையாட்டு (தவக்காண் படலம் - கந்தபுராணம் பார்க்க) ;—(4) பேரது - மலர் ; புகை - தூபம் ; போதினிலை - உரிய காலங்களிலே. போது - பொழுது ; காலம். நாலும் - ஊது தம் ; தொங்குதல். நாலும் அவலம் - கானகாகிய தன்பம் என்றலுமாம் ;—(5) நல்

லாரீ - பெண்கள் ; “ மைபழக மொண்கண் மடகல்லாரீ ” (பின் - மயிலை) ;  
நாகம் - அரையாரீத்தவன் - என்க. பேரகம் - சிவபோகம் ;—(8) மதியம்...  
முத்தம் திகழ் - புதிய முத்தக்கள் வெண்மணற் பரப்பில் விளங்குதல் மதியைச்  
சூழ்ந்த கதிர்போல உள்ளது. புதுமுத்து - மதி ; மணற் பாப்பு - மதிசூழ்ந்த  
கதிர். குதியுங் கொள்வாரீ விதியும் செய்வாரீ - குதி - ஆனந்தக் கூடது ; “இன  
பமே என்னாம் துன்ப மில்லை” (தேவா), விதியும் செய்தலாவது - வினாப் பயனை  
யும் மாற்றித் தாம் எண்ணியபடி வேறு வருத்தல் ;—(8) ஊக்கம் - “வீக்கமெழுந்த”  
இம்மலை பெயர்ப்பேன்” என்னும் முயற்சி. வினை மெலிந்து - அணுகா - நுணுகும் -  
வினை வலிசூன்றி மெலிந்துபடும் ; ஆதலின் தாக்காது ; தேய்ந்து செல்லும் ; அணுகு  
தல் - வலிதாய்ப் பறந்துதல். நோக்குதல் - சிவானுபவததில் வருவாது ஊன்றி கிற்றல் ;  
நுணுகும் - மெல்லிவடையும் ; “ இறைபணி நிற்குந் தத்துவ ஞானிக்குப் பயிற்சி வயத  
தான் ஒரோவழி நாமுமாம் (உயிருணர்வு) உண்டாதலும் உண்மையின், அதுபற்றிப்  
பிரார்த்த வினையும், அதற்கு வாயிலாகிய உடம்பு முதலிய மாயேயமும் மறகிப்போய  
வாசனை மாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து மூளுமாயினும், அம்மூட்சிபற்றி ஒருதலையா  
னிகழ்வதாகிய ஆகாமியவினை மேலேககு விததாய் கிளைபெறா முறுகுதலின் நித் தனக்கு  
வாயிலாகிய மாயேயத்தோடு கெட்டொழியும்” என்ற 10-ம் குத்திரம் “இறைபணி  
வருவாது கிறக” என்ற இரண்டாமதிகரணம் “ இவருளரி வாங்கும் கலம்போல” என  
னும் உதாரண வெண்பாவின் சிறுமரையும் இங்குக் கருதத்தக்கது ; அரசுகள் தேவாரக  
குறிப்புகளும் காண்க ;—(9) தண்ணீர்நாள் உற்று - தமது சிறு முயற்சிகளால் ; தவ -  
பெரிய, —(11) வந்து தீயவ் வடையாமைதால் - மேல ஆகாமியவினை வந்து ஏறாமை  
தால். வினை - முன்வினை ; மாய்தல் - 8-ம் பாட்டில் காண்க.

தலவிசேடம் :—திருப்பாதிர்ப்புலியூர் - II - பக். களப பார்க்க.

### திருவகோர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

சடுகூ ரெரிமாலை யணிவர் சுடாவேலர்,  
கொடுகூ மழுவானொன் றுடையார் விடையூர்வர்  
கடுகூ பசிகாமந தவலை பிணியில்லார்  
வடுகூர் புணல்குழந்த வடுகூ ரடிகளே. (1)

படிநேரன் பவையாவர் பழியில் புகழான  
கடிநா னிகழ்ச்சோலை கமழும் வடுகூரைப்  
படியா னிசிறைத் தொழியாரா சம்பநதன்  
அடிஞா னம்வல்லா ரடிசோ வராகளே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—வடுகூரில் ஆடும் அடிகளாகிய முதல்வர் சுடுகூ ரெரிமாலை யணி  
வர் என்பது முதலிய தன்மைகளா லறியப்படுபவர்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) சுடுகூ ரெரிமாலை - எரியில் வெந்த எலும்பு  
மாலை. எரி - எரியில் வெந்த எலும்புக்காகி வந்தது. கொடு - கொடிய ; வேல் -  
ஆயுதப் பொது ; சூலம் குறித்தது. கடுகூர் - கடிதாய் யிருகின்ற ; பசி...  
...இல்லாரீ - பிறவியில் வாராதவர் ;—(2) ஓலும் - பொருத்தம் ; ஊழித் தீய

**சூத்தம்] 28. திருஞ்சுனசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉக்க**

எல்லாவற்றையும் கீழுக்கும்; அழிதலால் வந்து பொருந்தும்; அப்போதும் அழி யாது சிந்தும் தமக்கன்றிப் பிறர்க்கு வலாத; ஆலதல் - அசைதல்;—(3) ஏடு - இதழ்களை புடைய;—(4) துவரீ - பவள கிதம்; பவளம். புரிகை - மாட உறுப்பு; மதில். கவர - அழிய; பவநம் - விளங்கும்;—(5) பணி ஆரீ - திருப பணிகள் செய்கின்ற;—(8) நேடுநீர் - கங்கை. தழல் - ஊதகுழல்கள்;—(9) சந்தம் - மணம்; கந்தம் - ஒளி - புகழ்;—(10) மால் அடியிழ - நான்முகன் உணர் கில்லா - இருவரும் ஒன்றபோலவே அடிபுமுடியும் அறிகில்லா ராயினும் மால் அறி கில்லெனென்று உணர்ந்த அடிவீழ்த்தனா; பிரமன் அருமனமன்றி உணராளுயினும் உணர்ந்தேனென்று பொய் மொழிகதானென்ற வரலாற்றாக குறிப்புப்பட அருளியபடி. ஊல்விடை - திருமாலாகிய விடை; பெரிய விடை.

தலவிசேடம்:—திருவருகூர் - கடுநாட்டில் பாடல் பெற்றனவற்றன் 11-வது பதி. வடு பூசித்த பதி என்பது தலப பெயர்க்காரணம்; வடு - வைவரைக் குறித்தது. இப்போது ஆண்டார் கோயில் என வழங்கப்படும். சவாமி - வருகூர்நாதர்; வருகூரடி கள் என்பது பதிகம். அம்மை - வருவகீர்க்கண்ணியம்மை; பதிகம் 1.

இது கண்டமங்கலம் என்று வழங்கும் சின்னப்படி சமுத்திரம் சிலையத்தினின்றும் மட்சாலை வழி மேற்கே இரண்டு நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது; திருததுறைபூரி னின்றும் மட்சாலை வழி வடநிலக்கில் ஒருநாழிகை யளவிலும் அடையலாம்.

2862. வக்கரைப்பெரு மான்றனை வணங்கியங் கமநூர னருளாலே  
செக்கா மேனியா ரிரும்பைமா காளமுஞ் சென்றுதாழ்ந் துடன்மீண்டு  
மிக்க சீர்வள ரதிகைவீ ரட்டமு மேவுவாரா தமமுன்பு [னைவுற்றார்].  
தொக்க மெய்திருநத் தொண்டாவந தெதிர்கொளத் தொழுதெழும் த

(இ - ள்) வக்கரை .. அமுருநாள் - திருவக்கரையில் வீற்றிருந்தருளிய இறை வரை வணங்கி அப்பதியினில் விரும்பி எழுந்தருளியிருந்த நாட்களிலே; அருளாலே... ..மீண்டு - திருவருட குறிப்பினாலே செவ்வானம் போன்ற சண்டலிணையுடைய இறை வரது திருவிரும்பைமாகாளததையும் போய வண்ணி உடனே திருமயி; மிக்க...அனை வற்றார் - மிகுந்த செப்புகளை வளரச் செய்கின்ற திருவகிகை வீரட்டானத்தைச் சென்ற சோபவராகிய பிள்ளையார தம்முன்னாக கூடிய உண்மைத் திருத்தொண்டர்கள் வந்த எதிர்கொளத் தொழுது எழுந்த அங்குச சேரலுற்றனா.

(வி - ரை) வக்கரை - அமுருநாள் - என்றதனால் அப்பதியினிற் சில நாட்கள் தங்கியருளினார்கள் என்பதும், இரும்பைமாகாளமும்...உடன் மீண்டு - என்றதனால் அங்கு வழிபட்டு உடனே மீண்டருளினா என்பதும் எச்சவுண்மையினால் இடையில் திரு வரசிலியை வணங்கியதுடன் என்பதும் கருத சிந்தனை. இவைவிரண்டும் தொண்டை நாட்டுப் பதிகள். இவையே தொண்டைநாட்டில் பிள்ளையார முதலில் “கண்டு போற நிப் பணிந்த” (2858) பதிகளாம்; ஆனால் இவற்றினினதும் காஞ்சிபுரம் சென்று சேவதற்கு இடையில் திருவதிகை - திருக்கோவலூர் - திருவண்ணாமலை முதலிய பதிகள் உள்ளபடியால் அவற்றை வணங்கிச் சென்றமை மேல் உரைக்கப்படுவது காண்க. “அதிகை வீரட்டமும் மேவுவார்” என்று மேல் தொடங்கிக் கூறுவது மிக உருத்த.

தொழுதெழுத்து - எதிர்கொண்ட தொண்டர் குழாந்தைத் தொழுது என்றும், வீரட்டமாகிய திருத்தலத்தைத் தூரத்தே தொழுது என்றும் உரைக்க சிறந்த. 2405 பார்க்க.

அணவுற்றி - திருவதிகை நகரின் கண் சேர்ந்து திருக்கோயிலைச் சாரவும் சென்று அணவாராயினர்.

964

### திருவக்கரை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

கறையணி மாயிடறஞன் கரி காடரக காவுடையான்  
பிறையணி கொன்றையினு னொரு பாகமும் பெண்ணமாந்தான்  
மறையவன் மன்றையிற பவி கொள்பவன் வக்கரையில்  
உறைபவ னெருகள் பிரா னொலி யார்கழ லுன்குறுமே. (1)

தண்புன லும்மரவுஞ் சடை மேலுடை யான் பிறைதோய்  
வன்பொழில் சூழந்தழகா ரிறை வன்னுறை வக்கரையைச்  
சண்பையர் தந்தலைவன் மயிற் றூனசம் பந்தன் சொன்ன  
பண்புனை பாடல்வல்லா ரவா தம்வினை பற்றறுமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—இறைவன் உறையும் இடம் வக்கரையே ; வெண்தலையிற பலிகொண்டேழல் உத்தமனாகிய அவன கழல உளரு தம்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) கரிகாடு - சுடுகாடு;—(2) சந்திரசேகரன் - இப்பதியில் இறைவரது பெயர்;—(3) வீணத்தான் - வில் வீணத்தேயன்றி அம்பு எய்யப்படவில்லை என்பது குறிப்பு; இறைஞ்சியவுடன் மூவெயிலும் அனலாய் விழ வில் வீணத்தான் - அருள செய்யும் விரைவு குறித்தது. “கடைநாருகு மணியைக கை யாலமார், நாவாயசைத்த வொலியொலி மாறிய திலையப்பாற், நீயா யெரிந்து பொடியாய்க கழிந்த திரிபுரமே” (அரசு);—(4) வெண்பொடி-திருநீறு;—(5) தலை மகள் - தலைவன்;—(6) மதி - மதியும்; உமமை விரிககக;—(7) கான் அணவும் - கானில் வாழும்; இருசுகும். தேன் அணவும் - தேன்வண்டு பொருந்தும். வான் அணவும் - வானத்தை அளவும். ஊன் அணவும் தலை - ஊன் கமழும்;—(8) அந்ந் போற்றலும் - அருளையிடுத்து அகித்தலும் - சாமகான யிசைத்தலும்; நீள்து - நாளும் வாளுநீந்த வரம்;—(9) காதலி - இரதி; சேமமே - கணவனைப் பெறுவாய். வாழ னன் - மால்;—(10) பிண்டியர் - சமணர்; தேடிய தேவர் - இவர் ஆதரித்த புத்த னும் அருகலும்.

தலவிசேடம்:—திருவக்கரை - தொண்டைநாட்டின் பாடல் பெற்ற 20-வது பதி. வக்கிராசரன் பூசித்த பதி யெனப்பது பதியின் பெயர்க் காரணம். இவ்வசரன் வாழ்ந்த இடமென்றற்குப் பல அறிகுறிகள் இன்றும் கோககிற் காணப்படும்; மூல இலங்கமூர்தி முகலிங்கம். முதல் யுகத்திலிருந்து ஒவ்வோர் யுக முடிவில் ஒவ்வோர் முகமாய்த் தோன்றலின் இப்போது மூன்று முகங்களுடன் உள்ளதென்றும், இனி நான்காவதாகிய இந்த யுகத்தின் முடிவில் மற்றொரு முகம் தோன்றுமென்றும் சொல்வர். வக்கிரனை வதைத்த பழி போகும்படி காளி பூசித்த பதி என்றும் சொல்வர். காளி கோயில் தனியாய் விளகமாய் உள்ளது; மூலலிங்கம் முகலிங்கமாகிய உருவத் திருமேனி தாமாகி நின்றவினை சிலமூர்த்தம் இருபத்தைந்தனுள் ஒன்றாகிய சந்திரசேகரர் என்ற பெயரார் போற்றப்படுவார்; சுவாமி மொயா பதிகத்தில் 3-வது பாட்டிற் காண்க. சுவாமி - சந்திரசேகரர்; அம்மை - வடிவாரம்பிகை; பதிகம் 1.

**குதுகம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் . . . ௧௨௨௧**

இது புதுச்சேரி கிளையத்தினின்றும் வடமேற்கில் கற்சாலையில் 11 ஶாழிகையளவில் உள்ள வாணாரினின்றும் மேற்கே மட்சாலவழி 2 ஶாழிகையளவில் உள்ளது; (2) முண்டியம்பாக்கம் கிளையத்தினின்றும் கிழக்கே 1 ஶாழிகையில் கற்சாலவழி திருப்புவாரர் பண்காட்டுரை யடைந்து கிழக்கில் மட்சாலவழி 8 ஶாழிகையளவில் உனிச்சம்பட்டையும் அதனின்ற வடக்கே 1 ஶாழிகையில் கொடுககரையும் அடைந்து அங்கு கின்றும் கிழக்கே ½ ஶாழிகையளவில் வராக நதியின் வடகரையில் உள்ளது. இது மற் றொரு வழி. புதுச்சேரிச் சாலையில் இடையே திருவரசிவியும் திருநெல்லைமரகாள மும் உள்ளன.

**திருவிரும்பைமாகாளம்**

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் செவ்வழி - 2-ம் திருமுறை

மண்டுகை கைசடை யிற்காக தும்மதி குடிமான  
கொண்டகை யாற்புர மூன்றெரித் தகுழ கன்னிடம்  
எண்டுகை யும்புகழ் போயவிளந குமயிரும் பைதனு  
வண்டுநீ தமமுரல் பொழில்சலாய கின்றமர காளமே (1)

எந்தைபெம் மாணிட மழிலுகொளசோ லியிரும் பைதனு  
மந்த மாயபொழில் குந்தகு காருமா காளத்தில்  
அந்தமில் லாவன லாடுவா னையணி ஞானசம  
பந்தன சொன்னதமிழ் பாடவல லார்பழி போகுமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

**பதிகக் குறிப்பு.**—இவ்வளவு இடம் இருமலைபதனுள் மாகாளமே.

**பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:**—(1) மாண் கொண்டகை - மாணேநகியகை; மாண் - மாண்போன்ற அம்மை என்று கொண்டு அம்மையினது கை என்றலுமாம்; “விற்கும் கியகரம் வேனெடுந கண்ணி வியனகரமே” (அரங்), போயி - பரவி; “இசையாற நிசைபோயது” (சுந்தர). இரும்பை - நகரின் பெயர்; மாகாளம் - கோயிலின் பெயர், சுலாவுதல் - விளங்குதல், சுறமதலுமாம்;—(2) வேதவித்து - வேதங்களிற் கூறப்படுவது; வேதங்களை அறிந்தோன் என்றலுமாம், “ஓதாதே வேத முணாகதாய” (தேவர); கோதுவித்தல் - குற்றம் தீர்த்தல்-போக்குதல்; நீழெழுவெந்து சாம்பலாக; ஏதவித்து - ஏதங்களின் காரணம், மாதவத்தோர் - ஆதமவிதிப்படி செவ்வை வழிபடுவோர், —(3) தந்தம் - மணம், —(4) மஞ்சில் - மேகமண்டலத்தினுள்;—(5) குறை வெண்மதி - பிறை; மதி - மதி குடிய;—(6) பறைவது - தீர்வது;—(7) நடந்தோடு - ஆடுவான் - நடம் - “கடிய விஸயம் சந்திழையாமை” ஆகும் கூற்று. வட்டம் குழந்து - வலம் வருது;—(8) அட்ட - மாகாணமேயருவினாவல்லிய; மட்டு - தேன; மணம் என்றலுமாம்

**தலவிசேடம்:**—திருவிரும்பைமாகாளம் - தொண்டை நாட்டின் 32-வது (கடைசி) பதி. இரும்பைப் பதியில் உள்ள மாகாளம் என்னும் கோயில்; மாகாளர் பூசுதற் காரணத்தால் மாகாளம் எனப்படும். சுலாமி - மாகாளேசுவரர்; அம்மை - குவின்கொழு நாயகி; பதிகம் 1.

இது புதுச்சேரி நிலையத்தினின்றும் வடகிழக்கே மட்சாலைவழி 8 காழிகையளவில் அடையத் தக்கது. (இங்குமின்றும் வடமேற்கில் மட்சாலைவழி 2 காழிகையளவில் உள்ள திருவரசிலி.)

திருவரசிலி

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - பியந்தைக் காந்தாரம் - 2-ம் தீநழுவை

பாடல் வண்டறை கொன்றை பான்மதி பாய்புனற கணகை  
கோடல் கூவிள மாலை மததமுஞ் செஞ்சடைக் குலாவி  
வாடல் வெண்டலை மாலை மருவிட வல்லியத் தோண்மேல்  
ஆடன் மாசுணை மசைத்த வடிகளுக் கிடமர சிலியே. (1)

அல்லி நீன்வயல் சூழ்ந்த வரசிலி யடிகளைக் காழி  
நல்ல ஞானசம் பந்த னற்றமிழ பததிவை நாளுஞ்  
சொல்ல வல்லவர் தம்மைச் சூழ்ந்தம ரர்தொழு தேத்த  
வல்ல வாணுல கெய்தி வைகலு மகிழ்ந்திருப் பாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—ஆடல் மாசுணை மசைத்தார் என்பது முதலான தன்மைகளால் போற்றப்படும் இறைவராகிய அடிகளுக்கிடம் அரசிலியே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) வண்டு பாடலறை என்க; வல்லியம் = புலி; புலித்தோல் குறித்தது;—(2) தேன்அவன் - தேன் போன்ற இனிமையுடையவன்; நல்...கூடர் - முழு ஞானவொளி;—(3) கதம் மிக - ஆரவாரிக்க; கதம் - கோபம்; கோபம் போல்வதனைக் கோபம் என்றா; ஒப்புமைபற்றி; “கதமிக் கெரிகதிரின் முன்னிருள்போல்” (போதம் - 10-குத); “எரி துள்ளினாலென” (527); சங்கையாய்த் திரியாமே - திரியாதவாறு; “அனுசயப்பட்டதுவது வென னாதே” (தேவா); “இரண்டாட்டாது” (தேவா);—(4) மெய் - உடம்பு;—(5) அஞ்சும் - உவமவுருபு;—(6) பரிய மாசுணம் - வாசகி என்னும் மாநாகம்;—(7) குறியமாண் - வாமணன்; மாண் - பிரமசாரி;—(8) துநீள - இளமை; துநீள எய்திய மடவாள் - இளம் பருவமடைந்த பெண்கள்; தீரீள - சோறறுருண்டை; கவளம். பொருள் - சத்த; உண்மைப் பொருள். வணங்கும் அநுநீள நீல்தும் - வணங்கும்படி அருள் செய்யும்; “அவனரு ளாலே அவன்றான் வணங்கின” (திருவா).

தலவிசேடம்:—திருவரசிலி-தொண்டைகாட்டின் 31-வது பதி. இஃது ஒழிந்தியாப்பட்டு என வழங்கப்படுகின்றது. அரசமரத்தை இலலாக-இருப்பிடமாகக்கொண்டு இறைவர் வீற்றிருக்கும் இடம் என்பது பெயர்க்காரணம். அடிகளுக்கு இடம் அரசிலி என்ற பதிகம் இப்பொருள் தருவது. அரசமரம் கோயிலுக்கு எதிரில் உள்ளது. முதல் வழிபாடு அதற்கு நடைபெறுகின்றது. வாமதேவ முனிவர் வழிபட்ட பதி. சுவாமி - அரசிலி நாதர்; அம்மை - பெரியநாயகி; தீர்த்தம் - அரசாடித் தீர்த்தம்; மரம் - அரசு; பதிகம் 1.

இது புதுச்சேரி நிலையத்தினின்றும் வடகிழக்கில் மட்சாலையில் 8 காழிகையளவில் உள்ள இரும்பைமாகாளத்தினின்றும் வடமேற்கே மட்சாலைவழி 2 காழிகையளவில் அடையத் தக்கது.

செக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ..கஉஉஉ

2863. ஆதி தேவரங் கமர்ந்தவி டட்டானஞ் சென்றனை பவர்முன்னே  
பூதம் பாடநின் றுவோர் திருநடம் புலப்படும் படிநாட்ட  
வேத பாரகர் பணிந்துமெய் யுணர்வுட னுருவிய விரும்புபோடு  
கோதிலாவிகைசுருவவு “குண் டைக்குறட் பூத”மென் றெடுத்தோதி ;

2864. பரவி யேத்திப திருப்பதி கத்திசை பாடினார், பணிந்தங்கு  
விசுவ மன்பொடு மகிழ்ந்தினி னுறைபவர், விமலகா வணங்கிப்போய்,  
அரவ நீர்ச்சடை யங்கணர் தாமகிழ்ந் துறைதிரு வாமாக்தார்  
சிரபு ரத்தவந் தருளிய திருமறைச் சிறுவர்சென் றனைவுற்றார். கஉக

(இ - ன்) ஆதி ..அண்பவர் முன்னே - ஆதிதேவரங்கிய செவ்வொருவர் அந் திரு  
நகரிலுள் விரும்பி வீற்றிருந்தருளிய திருவீரட்டானத்தினிச் சென்ற அண்பவராகிய  
பின்னையார் முன்பு ; பூதம்...காட்ட-பூதகணங்கள் பாடலினாலும் இறைவர் தமது திரு  
நடனத்தினிற் கட்டபுலப்படுமபடி காட்டவே ; வேத பாரகர்...விரும்புபோடும் - வேதம்  
வல்ல பின்னையார் வணங்கி மெய்யுணர்விலுடனே மனமுருகிய விரும்பத்தினாலே ;  
கோதிலா...எடுத்தேத்தி - குறையில்லாத இசைபுடன் கூடிய “குண்டைக் குறட்பூதம்”  
என்று தொடங்கித் துதித்தது ; கஉக

2864. (இ - ன்) பரவி...பாடினார் - போற்றித் துதித்த திருப்பதிகத்தின்  
இசையினைப் பாடியருளினாராகி ; பணிந்தங்கு...உறைபவர் - வணங்கி அந் திருப்பதி  
யில் பொருந்திய அன்புடனே மகிழ்ந்த இனிதாகத் தங்குபவராகிய ; சிரபுரத்த...  
...சிறுவர் - சீகாழியிலவந் தவதரித்தருளிய திருமறைக்குவந்தப பின்னையார் ; அரவ...  
...திருவாமாததார் - பாம்பும் நீரும் தாங்கிய சடையினைபுடைய அறகணராகிய இறை  
வர் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்தருளிய திருவாமாததாரினர் ; சென்ற அண்பவற்றார் -  
போய் அண்பந்தருளினார். கஉக

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் ஒருமுடிபு கொண்டன.

2868. (வி - ரை) அங்கு - அதற்குவருகை நகரின் கண.

வீரட்டானம் - திருக்கோயிலின் பெயர்.

அண்பவர் - முன்னே - நடம் - காட்ட - என்க. நடம் காட்ட - பின்னையார்  
திருக்கோயிலுட் சென்று காண்பதன் முன்னே அவனைபும் வழியிடையே காணும்படி  
காட்ட ; “எதிராகாட்சி கொடுத்தருள்” (258) ; “சென்றவா காண முன்னே யங்க  
ணர் கருணை கூர்ந்த வருடடிரு கோகக மெய்த” (753) முதலியவை காண்க.

முன்னே நடம் புலப்படும்படி காட்டினார் - என்பது “ஆடும் வீரட்டானத்தே”  
என்ற பதிகத்தின் மருதநானும் கருதப்படும். “வீரட்டானத்தே” என்றதனால் அந்  
திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே இப்பதிகம் போற்றப்பட்டதென்பதும், “ஆடும்” என்றத  
னால் நடம் கண்ட காட்சி என்பதும் தெரிக்கப்படுதல் காண்க ; இவ்வாறு முன்பே  
காட்டக் கண்டது பின்னையாரது திருவடி மறவாத உறைப்பினால் ஆயது என்க.  
முன்னே - முன்பு என்றும், அவர் வந்த காண்பதற்கு முன் என்றும் உரைக்க  
கின்றது.

வேத பாரகர் - பாரம்-கரை ; கீ - அடைந்தவர் ; வேதத்தின் கரையை அடைந்  
தவர்.



மெய்யுணர்வுடன் - ஆடற் காட்சி கண்டு தினைத்த சிவ மெய் உணர்வு மாறாது.

தண்டைக் குறட்பூதம் - சிவ பூதகணங்கள் ; இது பதிகத் தொடக்கம். “ கோடி கோடி குறட்சிற பூதங்கள், பாடி யாடும் பாப்பது பாங்கெலாம் (16).

கோதிலாவிசை - ஆடல் கண்டு காட்டும் வகையால் கோது (மலம்) நீக்கும் தன்மை வாய்ந்த என்பதும் குறிப்பு.

வேதபாலகர் - மெய்யுருகியவன்புறு-எடுத்தேந்தி-என்பனவும் பாடல்கள். 965

2864. (வி - ரை) பாடினாராக் - உறைபவராகிய - மறைநீசிறுவர் என்று விரித்துக் கூட்டி முடிக்க ; பாடினார் - பாடினாராகி ; முறமெச்சம்.

அவ்து...உறைபவர் - திருவதிகை நகரில் சில நாள்கள் அன்புடன் தங்கியருளினார் என்பது. அவ்வம் - ஓசையினை யுடைய என்றலுமாம்.

அங்கணர் - பசுக்களுக்கு அருள் புரிந்தவா என்ற தல வரலாற்றைச் சிறப்புக குறிப்பு. சிறுவர் - உருவமும் பருவமும் குறித்தது. 966

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருச்சிறம்பலம்

பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திழமுறை

தண்டைக் குறட்பூதங் குழுவ வலைநெதிக்  
கெண்டைப் பிறழ்தெண்ணீர்க் கெடில வடபக்கம்  
வண்டு மருள்பாட வளாபொன் விரிகொன்றை  
விண்ட தொடையலா னுடும்விரட் டானத்தே. (1)

எண்ணு ரெயிலேய்தா னிறைவ னன்னலேந்தி  
மண்ணா முழுவதிர முதிரா மதிருடிப்  
பண்ணா மறைபாடிப் பரம னதிகையுள்  
விண்ணோ பரவரின ருடுமவீரட் டானத்தே. (4)

ஞாமல் கமழ்காழி யுணருள சம்பந்தன்  
வேழம் பொருதெண்ணீ ரதிகைவீரட் டானத்துச்  
குழுந கழலானைச் சொன்ன தமிழ்மலை  
வாமுந் துணையாக நினைவா வினையிலரே. (11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பூதம் பாடசின ருடுவார் திருநடம் புலப்படும்படி முன்னே காட்டக் கண்டு “ஆடும வீரட்டானத்தே” என்று பாடியது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1)தண்டை - குறுகித் தடித்த ; தண்டைக் குறள் - மிகக் குறிய. குழுமுதல் - கூட்டமாதல் ; பூதங்கள் முன் வருதலால் அவற்றை முதலிற் கூறினா. மநன் - குறிஞ்சிப் பாடல் வகையுள் ஒன்று ; பொன் விரி - பொன் போல விரிகின்ற ;—(2) அலைந்தல் - கீழ்ப்படுதததல் ; உவமப் பொருளில் கூறும் மரபு ; கரும்பின் - இன் - உவமஉருபு ; இனிய என்றலுமாம் ;—(3) ஆடல்-நாகம் - அசைந்தாட-தன்னியல்பின் ஆடுந் நாகம் நடனத்தால் அசைக்கப்பட்டுமேலும் மிகஆட ; படுதம் - கூத்து வகை ;—(4) எண்ணு - எண்ணுத பகைவர் ; திரிபுரவாணர். எயில் எய்தான் - எரித்தான் ; இததலததில மிகுந்த வீரம் ;—(5) திருநீன்று - செம்மைநா

செங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் .கஉஉரு

கின்ற ; ஓதகை - எரி ஏந்திவ என்ஃ ; விரியும் புணல் - முன் “ஆயிரமா முகத்தி  
 னெடு வானித ரென்றும்” கவகை ; சடைபுட் பணிபோலச் சுருகிப் பின் கிலத்தின்  
 வந்த விரியும் என்பதும் குறிப்பு ;—(8) வரை(யால்) அடர்த்து - என்று கூட்டுக, —  
 (9) நிமிர்ந்தான் - கீழுமேலும் அரியாவண்ணம் கீண்டவன். வெடியார் - வெடிதர  
 தன்மை பொருதவிய ; நிலை - கபாலம் - மண்டை ஓடு ;—(10) கரை ஓடெந்தித்  
 தீர்தலும் - உடைவிட் றோலுதலும் - அமண குருமார் வழக்குகண் ;—(11) நூழல் -  
 புவிசைக் கொணரை ; வேழம் பொரு தெண்ணீர் - யானையினையும் அங்கும் அளவி  
 லும் கதியிலும் வரும் கீர் ; பொருதல் - அகத்தல் ; வேழம் - காணல் என்றலுமாம்.  
 இது கெடிலத்தின் தன்மை கவிரி ; வாழத் துணை - வாழச் செய்யும் துணை.

தலவிசேடம் :—நீருவதிகை விரட்டானம் - 1-பக, உஎக-ம் III-பக, இஊ-ம்  
 பார்க்க.

2865. சென்ற ணைநதுகிந தையின்கிழ் விருப்பொடு திகழ்திரு வாழாத்தூர்ப்  
 பொன்ற யங்குதூக் கொன்றையும் வன்னியும் புனைந்தவ சடிபோற்றிக்  
 “குன்ற வாசிலை” யெனாந்திருப பதிகமெய் குலவிய கிசைபாடி  
 நன்று மின்புறப் பணிந்துசெல வாராதிருக் கோவலுநர் நகர்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்) சென்று அணைநது ..அடிபோற்றி - சென்று அணைந்து மணத்தன்  
 மகிழ்ச்சிகொண்ட விருப்பத்துடனே, விளங்கும் திருஆழாத்தூரின்கண் பொன்போல  
 விளங்கும் அழகிய கொன்றையினையும் வன்னியினையும் குடி யெழுந்தருளிய இறைவ  
 ளது திருவடிகளைத் துதித்தது ; “குன்றவாரா சிலை”...செல்வாரா - குன்றவாரசிலை என்று  
 தொடங்கும் திருப்பதித்ததினை மெய்ம்மை விளங்கும் இசையுடனே பாடி மிகவும் இன  
 பம் பொருத்த வணக்கிச் செல்பவராகிய பிள்ளையாரா திருக்கோவலுநர் நகரினைச் சேர்ந்  
 தருளினார்.

(வி - ரை) பொன் தயங்கு - தயங்கு - உவமவுருபு.

பூ - அழகிய ; கொன்றைப் பூவும் என்று கூட்டியுரைப்பினு மனமையும்.

வன்னி - இது தலமரமாதலும் குறிப்பு.

குன்றவார் சிலை எனும் - குன்றவாரா சிலை என்று தொடங்கும்.

மெய்துலவிய இசை - தன்மைகவிரியிற பல உண்மைகளும் புலப்படும இயலும்  
 இசையும் பொருத்த ; பதிகப் பாட்டுக் குறிப்புப் பாரகக.

நன்றுமின்புற - மிகவும் இன்பம் பொருத்த. நன்றும் - மிகுதிப்பொருள் குறித்த  
 கின்றது ; நன்மை பயக்கும் என்ற குறிப்புமாம் இக்குறியிலே நிலைமையும் அழிவும்  
 தாக்கடிய வரைய இன்பவகை போலனறி கண்கமையே தரும் இன்பம் உயிர்களுக்குப்  
 பொருத்தம்படி என்ஃ.

செல்வார் - சேர்ந்தார் - என்று கூட்டுக செல்வார் - செல்வாராகிய பிள்ளையார்.  
 வினைப்பெயர்.

நீருக்கோவலுநர் நகர் - கெடாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய முனைப்பாடி காட்டின் உட்  
 பிரிவுகளுள் ஒன்றாகிய சேதிசாட்டின் அரசா வாழும் நிலைகருமாதலின் அக்குறிப்புப்  
 பெற நகர் என்று கூறினார் ; நீரு - எனாதலை அகித இறைவரது பதியாதலும்  
 குறிப்பிதபடி. மெய்ப்பொருளையுரை புராணத்தினுள் “சேதிசன் னுட்டி வீடு திருக்  
 கோவலுநர் ” (467) என்றதன்மேல உரைத்தவை பார்க்க ; (1 - பக், இஎஅ - இஎக),

கடைச்சுத்தத்துப் புலவர் பெருமான் கபிலராத் பாடப்பட்டவனும் கடையெழு வள்ளல் களுள் ஒருவனுமான மலையமான் திருமுடிக்காரி என்னும் அரசன் மலையமாளுட்டிற் பெண்ணையாற்றின் கரையிற் றிருக்கோவலுரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசாண்டான் எனவரும் பததுப் பாட்டுப் பழைய வரலாறும் காண்க.

தலவிய இகை - இப்பதிகப் பண்ணாகிய சீகாமரப் பண்ணின் சிறப்பும் குறிப்ப தென்பா. 987

திருஆமாத்தார்

திருச்சிறம்பலம்

பண் - சீகாமரம் - 2-ம் நீழமுறை

குன்ற வாரசிலை நாண ராவரி வாளி கூரெரி காறநின் மும்மதில்  
வென்றவா நெய்க்கனே விடையேறும் வேதியனே  
தென்ற லார்மணி மாட மாளிகை குளி கைக்கெதிர் நீண்ட பெண்ணைமேல்  
அன்றில வந்தனைபு மாமாதந ரம்மானே . (1)

வாடல வெண்டலை மாலை யாராததும யநகி ருள்ளெரி யேந்தி மாநட  
மாடன் மேயதென்னென் றுமாத்தா ரம்மானே  
கோட னாக மரும்பு பைப்பொழிற் கொச்சை யாரிறை ஞான சம்பந்தன்  
பாடல்பத தும்வல்லார பரலோகஞ் சேர்வரே (11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—ஆமாத்தா ரம்மானே! நீ மும்மதில் வென்றவா நெய்க்கனே? கார்வீடம் வெருவ வுண்டுக்கத் வருளென? என்றிவ்வாறு அவரது அருளிப்பாடுகள் பலவற்றையும் வினவித் கேட்டுத் திளைத்தது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) குன்ற வாரசிலை...எங்கனே - சிலையும் வாளி யும் இதன்மையனவாக, வென்றவாறு எவ்வளவு கூடிற்று? என்பது; சிலையும் வாளி யும் வெற்றிதரும் நிலையில் அமைந்தன என்பது; குன்ற வாரசிலை - கல்லாதலின் வில் லாக வளைக்கலாகாது என்பது. குன்ற - என்பது குறைவுபட என்ற தொனியும் தர வின்றது; அரி - எரி - காற்று மூன்று கூறாக அமைந்த அமபு வலியிலது என்பது; இப்படைகளானனறி உனது இசையினாலே வென்றனை என்பது துதியின் குறிப்பு இவ்வாறே பின் வருவனவெல்லாம் கண்டுகொள்க. பெண்ணை - பனை; தென்ற லார்...அணையும் - நகரத்தின் இயற்கை வருணனை - தன்மை நவீற்சி; இவ்வாறே மேல் வருவனவும் கண்டுகொள்க;—(2) வெருவ - வெருவும்படி; பம்பை - சதி; திருக்கோவலுரின் கிழக்கே அணிமையில் பெண்ணையாற்றினின்றும் பிரியும் ஆறு;— (3) கேழல் மருப்பு - பன்றியின் கோடு; “என முனைக்கொம்பு” (தேவா). மருப பும - அரவும் - கொன்றையும் - ஆமையு(து)ம் என்றவற்றை; உம்மைகள் விரிக; வாள் வரி ஆமை - ஒளி பொருந்திய வரிகளையுடைய ஆமை முதுகோடு;—(4) பெண் ணைப் பாகம்வைத்தது யோகமிருத்தல் என்னை என்பது; ஏல - பொருத்த;—(5) தொண்டர் உண்டியால் வருந்த விரங்காததென்? - தொண்டர்கள் விரதம்பூண்டினைத் தல் தோக்கிக் கூறுதல்; வாண் முகம் - முகம்போல் விளங்கும்;—(6) “சோதியே கடரே” (திருவா); நன்னேயி நீதி - ஞானநெறியின் முறைமை; “என்னெரி யாகிய ஞானத்தைக் காட்டி” என்றதும் காண்க;—(7) மாண் - மாண் போன்றவா; ஊட - கண்கையா எழுந்தமையால் ஊடல் கொள்ள; பங்கயம்...அதிக்கும் - உரு

**கூட்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம்** 144

வகம்; ஓடகச் சுவைபடக் கூறியவாறு; வீண் முழவு அங்கையால் அநிச்சிதம் - வீண் - முழுவோன்; அங்கை - ஒலியின்கண்; முழவு - ஒலி; அநிச்சிதம் - முழக்குதல்;—(8) நின்றுநீங்கிநீங்கி.. வென்று - ஐம்புவனமும் வென்று என்று இறைவர்பார் உததல் உபசாரம்; “பொறியாவி ஸாதவிததான்” (குறள்);—(9) நிமிச்சிந்ந வெற்றிமை நையலானோடும் ஐயமேற்றுகத்தல் - பொருத்தாதென்பது;—(10) அலக்தூற்ற - பேணநின்ற பாண்மை என்? - ஒருகாலத்தே ஒருவகையார் வசவும் ஒருவர் பேசவும் கிற்றல் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாத இருதன்மைகள் என்பது.

## II திருவாமாத்தூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கீகாமரம் - 2-ம் திருமுறை

துணனம்பெய கோவணமுந் தோலு முடையாடை

பின்னஞ் சடைமேலோர் பின்னை மகிழுகுடி

யன்னஞ்சேர் தண்காண் லாமாதது ரமமானதன்

பொன்னம் கழல்பரவாப் பொக்கிழம் பொக்கமே.

(1)

ஆட லரவசைதத வாமாதது ரமமானை

கோட விரும்புறவிற கொச்சை வயததலைவன்

நாடற கரியோ ஞானசம் பகதனதன்

பாட லிவைவல்லாரக் கில்லையாம் பாவமே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக்கீ தறிப்பு:—திருவாமாதது இறைவரது கழல் பரவாப் பொக்கமும் பொக்கமே; அவரைக் காணாத கண் முதலியவை தத்தம் பயன் பெறுதலையே; அவாடியவர் சார்பேயன்றி வேறு சார்பு இல்லோம்

பதிக்கீப்பாட்டுக் தறிப்பு.—பொக்கம் - பொய், “பொக்க மிக்கவா பூவும்” (தேவா);—(2) பேயர் - பித்தர்; பேய் கோடப்பட்டவா, —(3) தேம்பல்-மெலிதான குத்துதலுடைய; ஊம்பல் - திருநீறு ஊம்பலகலத்தாரீ - நீறு பூசிய மார்பினை புடைய அடியவார்;—(4) ஆணகம் - ஆண் பாகமாகிய உடம்பு-மார்பு என்றலுமாம்;—(5) வேடநேறி - திருவேடமே மெய்ப்பொருள் என்கொண்டொழுதுதல்;—(7) வேறுதல் நில்லாத - பிரியாத உடனாய் கிறங்கினது, —(9) புள் - கருடக் கொடி - அள்ளல் - சேறு.

தலவிசேடம்.—திருவாமாத்தூர் - III - பக் 100 பராகக.

2866. கோவ னீடிய வீரட்ட மமந்தவா குரைகழல் பணிந்தேத்ததி  
ஆவி னைநதுகந் தாவொ ரறையணி நல்லுரையணைந்தேத்திப்  
பாவ லந்ததெந் தமிழ்கொடு பரவுவார் பரவுகீ ரடியார்கள்  
மேவு மன்புறு மேன்மையாந் தன்மையை விளங்கிட வருள்செய்தாரா.

(கு - ன்) கோவல கீடிய...ஏதது - திருக்கோவலாரின் கண் திருவீரட்டக் கோவிலின் விருமபி எழுந்தருளிய இறைவரது சத்திங்கினை கழலணிந்த திருவடிகளை வணங்கித் தரித்தது; ஆவி னைந் த...பரவுவாரா - ஆணைத்தம் விரும்பியாடி யருள்வாராகிய இறைவரது திருவறையணிவல்லாரை சென்று அணைத்த தரித்தப் பாட்டுக்கொரு

மலர்ந்த தமிழ்ப் பதிகத்தினால் போற்றுவாராகிய பின்னையார் ; பரவுசீர்...அருள் செய்தார் - இறைவரது புகழ்களையே பரவிவாரும் நிறப்புகடைய அடியார்களது பொருந்திய அன்பினால் உளதாகும் மேம்பாடாகிய தன்மையினை உலகம் அறிந்தய்யும்படி அருளிச் செய்தார்.

(வி - னை) கோவல் நீடிய வீரட்டம் - கோவல் - ஊர்ப் பெயர் ; வீரட்டம் - கோயிலின் பெயர். இறைவரது வீரங்கள் எட்டினால் அந்தகாசர வதம் நிகழ்ந்த பதி. “அந்தகன் கோவல்”.

ஆவின் ஊந்து - பஞ்சகவ்வியம் எனப்படுவன ஐந்தும் இறைவர் விரும்பியாரும் திருமஞ்சனப் பொருள். ஆன் பெற்ற அஞ்சு (916) எனவரிடத் துரைத்தவை பார்க்க.

அறையணிநல்லூரை யணைந்து - பெண்ணையாற்றின் தென்கரையில் திருக்கோவலூரும் அதம் கெதிர்ப்புறம் வடகரையில் மலையின் மேல் திருவறையணிநல்லூரும் உள்ளன. மெய்ப்பொருளையுரை புராணப் புடம் பார்க்க. மலையினை வலங்கோள் வார் - என மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுதல் காண்க.

பரவு சீரடியார்கள்.....மேன்மையாம் தன்மை - பதிக மருடமும் கருத்தும் காண்க. “அறையணி நல்லூரங்கையாற நெழுவார்களே - பீடினாற பெரியோர்கள் - வீடின லுயர்ந்தார்கள்” என்பனமுதலாக வருவன பதிகக் கருத்தாக எடுத்துக் காட்டப் பட்டவாறு.

விளங்கிட - உலகம் விளங்க அறிய.

968

### திருக்கோவலூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிராகம் பண் - ஈட்டிராகம் - 2-ம் திருமுறை

படைகொள் கூற்றம் வந்துமெயப் பாசம் விட்ட போதின்சுண்

இடைகொள் வாரெ மகனிலை யெழுக போது கெஞ்சுமே

ருடைகொள் வேந்தன் மூதாதை குழகன் கோவ லூர்தனான்

விடைய தேறுக கொடியினான் வீரட் டானஞ் சோதமே.

(1)

கழியொ மிலவு காணல்கூழ் காழி ஞான சம்பந்தன்

பழிக டரச் சொன்னசொற் பாவ நாச மாதலால்

அழிவி லீர்கொண் டேததுமி நனநண் கோவ லூர்தனில்

விழிகொள் பூதப் படையினான் வீரட் டானஞ் சோதமே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—யாக்கை நிலையாமையினையும், நரை, திரை, மூப்பு, பணி, சாக்காடு என்றவை வந்து துன்புறுத்தும் நிலைகளையும் உலக முயற்சிகளில் மக்கள் பட்டுமுறும் இழிபுகளையும் எடுத்த வற்புறுத்தி அவை திரும் வழியாவது திருக்கோவலூரைச் சார்ந்த வழிபடுதலேயாம் என்று உபதேசித்தது. “பழிக டரச் சொன்னசொற் பாவ நாச மாதலால்” என்ற பதிகத் திருக்கடைக்காப்புக் காண்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) காலன் உயிர்கொள்ள வருதல் உறுதி. அப் போது காலகாலமும், அந்தகாசரனை வதைத்தவரும் ஆகிய வீரட்டரைத் தவிர வேற துணையிலை என்று உபதேசித்தது ; 2 - 3-ம் பாட்டுக்களில் உலக முயற்சிகளின் இழிபும், 4 முதல் 8 வரை பாட்டுக்கள் பணிகளின் துன்பமும் முதலியவற்றை எடுத்த

## செங்குந்தம்] 28. திருஞானசம்பந்த தர்யனார் புராணம் 166

தங்காட்டி அவற்றினின்றும் நீங்கும் வழியை உபதேசித்தன; திருக்கடைக் காப்பும் பார்க்க. அதனுள் பழிகுள் உடல்பற்றிய உலக வாநகைகளையும், பாவம் உயிரைப் பற்றிய மலவாநகைகளையும் குறித்தன. மெய்ப் பாசம் - உறுதி தவிராத காலபாசம். உடலைப் பிரிக்கும் பாசம் என்றலுமாம் இடைகொள்வார் - உறதனுக்கும் பாசம் பிணிக்கும் உயிருக்கும் இடையில நின்ற தடுக்கவல்லார்; வேந்தன் - உலகம் காவல் புரியும் மன்னரின் பொதுமை உணர்த்தியது போலும். "குடைகொள் வேந்தன்" - இது திருக்கோவலூர் புராணத்திற் கூறப்பட்ட தெய்விகராகுஜைக் குறிக்கலாம். இவன் முற்பிறப்பில் பருவதராஜனா யிருந்தவன். இவன வரலாற்றைத் தலபுராணத்திற் பரக்கக் காணலாம் (வ. ச. செ.), —(2) கரவலாளர் - செலவத்தை வைத்திருந்தும் ஈயாது காக்கும் உலோபிகள். இராவல் - இரத்தல செயற்கு; அல்லீறது எதிர்மறை விபககன். நெடுச்சேம இராவல் என்றது இரத்தலை மணத்தினும் கொள்ளாதே என்ற தாம். ஆழி - வாழி எனபது ஆழி என நின்றது. "துயரயாழி" (5), "குறிசொ ளாழி" (10) எனபனவுமிக கருத்த. யாழ் தேய் - யாழ்போலப பண பாடும்; —(8) அள்ளிச்சேறு - ஒருபொருட் பன்மொழி - மிகுதி குறித்தது. கொள்ள - ஆள்மாக்கன் உட்கொண்டு உய்யும்பொருடடு; —(4) பணிகள் உலவு - இறகாட்டுப் பககம் பணிகள் மிகுதியுமுண்டு; வீணைய வென்ற வேட்டம் - சிவவேட்டம். வேட்டம் - வெலவதற் குத் துணையாய் நின்ற. "தன்னுணர வேண்டிக் கன்குருவைத் தான்கொடுத்தத் தன்னுணரத் தன்னு ளிருத்தலால்" (போதம் - 12 - 3 - வெண்பா), —(5) உளங் கொள் போகம் - மனம் கொள்ளத் தக்கதாய் விதிகப்பட்ட சிவபோகம், உய்த்தி டார் - உய்த்திடாராகி; வளம்.....வயல்கள் - பெண்ணையாற்றின் நீர்ப்பெருக்கின் வளம் குறித்தது; விளங்கு - மறைப்பொருளாய் விளங்கும். "ஓங்குகோ வணப் பெருமை" (515) என்றதும் ஆண்டிரைத்தவையும் பாக்க, —(6) ஆடு - குறியாடு; வீடுகாட்டு நேறி - ஸைலநேறி. 'மிகுநைவத் துறை' (1899); —(7) விரகநோன் றீர் - திருசீற்றப் பதிகம் பாக்க; —(8) போது - ஈன்றும் பருவமுள்ள அருமடி; போது - அலாதற்கு உரிய காலம் என்றலுமாம்; —(9) நீறுபட்ட - நீறுபடற்கு; —(10) குறிசொள் - குறிக்கொளையாக. அவத்தம் - பிழை, அபத்தம் எனபது வடமொழி; பயனறதது என்றலுமாம்; —(11) தானல் - ஊரைக்காடு; பாதிகை நீரக் கொள்ள கொல் பாவநாசம் - பதிகப் பயன்; அழிவு - பிழைபு இறப்பாங்கிய தன்பம்

தலவிசேடம்:—திருக்கோவலூர் - I 467-ம் பாட்டின்கீழும் மெய்ப்பொரு ளையனார் புராணத் திறுதியிலும், III - பக. உபச-லும் உரைத்தவை பாக்க. இப்பதி மேலூர் லேழர் என இரண்டு பகுதியாயுள்ளது மேலூரே திருக்கோவலூர் என வழம் கப்படுகின்றது. கோயில் லேழரில் உள்ளது, அம்மை கோயில் தனியாயுள்ளது. மேலூரில் திரிவிசுரம் பெருமான என்னும் விட்டுணு கோயில் உள்ளது.

திருஅறையணிநல்லூர்

திருச்செற்றம்பலம்

பண் - காந்தாரம் - 2-ம் திருமுறை

பீடி னுறபெரி யோரகனும் பேதை மைகெடத் திதிலா  
வீடி னுலையார் தாக்கனும் வீடி லாரின் வெண்பதி  
ருடி னாமறை பாடினா கடலை நீரணிக் தாரழல்  
ஆடி னாரை யணிநல்லூ ரங்கை யாறொழு வார்களே.

(1)

கழிபு லாங்கடம் காணல்கூழ் கழு மலமமர் தொல்பதிப்  
பழியி லாமறை ஞானசம் பந்த னல்லதோர் பண்பினர்  
மொழியி னுலறை யணிகல்லூர் முக்கண ஸூரத்திதன றுடொழக்  
கெழுவி ன்ரவர் தம்மொடுந கேடிக் வாழ்பதி பெறுவரே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது புகழ்ச்சினைப் பரவும் அடியார்களது அன்புற  
மேன்மையார் தன்மை விளங்கிட அருள்செய்தது : 2866-ல் ஆசிரியர் காட்டியருளிய  
படி கண்டுக்கொள்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பீடு - பெருமை ; “மேன்மையார் தன்மை”  
(2866) ; பேதைமை - அறியாமை ; ஆணவ மறைபடி. நீதிலா விடினால் - வீடு  
பெறத் தன்மையால். விடிலார் - இறப்பிலாதவர் ; இறைவன் தொழுவார்களே - பெரி  
யோர்களும், உயர்த்தார்களும் ஆவர் என்று கூட்டுக. 3-வது பாட்டினையும் இவ்வாறே  
கூட்டுக ;—(2) கால் உற - கால் வளைதது ;—(3) பின்பினால் - பின்புறம் ; பின்னு  
தலினால் ; முவர் - அயனரியரன் என்ற குணமூர்த்திகள் ; அன்பினால் - “அன்புற  
மேன்மை” (2866) ;—(4) பாவுவார் - “பாவுசோ” (2866) ;—(5) பாயினால் -  
பாய்ந்து உதைத்தாய ;—(6) உரை - முன்னையது துதி ; பின்னையது புகழ் என்ற  
பொருளில் வந்தன ;—(7) வீரம் ஆக்கி - வீரம் செய்ய எண்ணிய ; இறக்குக் குறித்  
தது யானையுரித்த வீரம் ; வாரம் - அன்பு ;—(8) தேறி யின்புறில் - நோயிலார் -  
நீதிலார் ; பின் செலார் - என்று கூட்டுக. அலங்காரமாம் - தவமாம். “செய்  
தனவே தவமாக்கும்” (திருவா) ; “ஞானகிட்டை யுடையோருக்கு நன்மையொடு  
திமையிலை” (சித்தி - 8-32) ; சைவனார் - சிவனார் ; “ஐயாதனறி சைவனாகியும்”  
(திருவா) ;—(10) வாக்கியம் - வேதனால் விதிகள் ; குறையுடையீரோல் - குறைத்  
தடைந்திராகில் ; குறைசொல்லிப் புகலடைந்தால்.

தலவிசேடம் :—திருவறையணி நல்லூர் - நடுகாட்டில் பாடல்பெற்ற பதிகஞள்  
12-வது பதி ; தம் வனவாசத்தின்போது பாண்டவர்கள் கண்ட ஐந்து அறைகளால்  
அலங்கரிக்கப்பட்ட நல்லூர் என்ற காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது ; அறைகண்ட  
நல்லூர் எனவும் வழங்குவது ; இக்கோயில் திருக்கோவலூருக்கு எதிரில் பெண்ணை  
யாற்றின் வடகரையில் மலைமேல் உள்ளது ; மேற்குப்பாராத சந்திதி ; சுவாமி -  
அறையணிநாதர் ; அம்மை - அருளையகி ; திராதம் - பெண்ணையாறு ; பதிகம் 1.

இது விழுப்புரம் - காட்பாடிக கிளையில் திருக்கோவலூர் கிளையத்தினின்றும்  
வடக்கே ½ நாழிகையளவில் பெண்ணையாற்றின் வடகரையில் உள்ளது.

2867. சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடியத் திருவறை யணிகல்லூர்  
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்கர்தம் மலையிசை வலங்கொள்வார்  
பாரின் மல்கிய தொண்டர்க ளிமைபவர் நாடொறும் பணிந்தேத்தும்  
காரின் மல்கிய சோலையண் னுமலை யன்பார்காட் டிடக்கண்டார். கூகூ

(கு - ன்) சீரின்...பாடி - சிறப்பினால் கிடைபெற்ற திருப்பதிகத்தினைப் பாடி ;  
அத்திருவறையணிகல்லூர்...வலங்கொள்வார் - அந்தத் திருவறையணிகல்லூரில் வாரணிகத்

\*இம்மலையின் மேலிருந்து பார்த்தால் திருவண்ணாமலைச் சிகரம் தரிசிக்கலாம் ;  
2867 பார்க்க.

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் . ௧௨௩௧

கொண்கலியை யுடைய அம்மை பகராகிய இறைவரது திருமலையின்மேல் வலம் வருபவராகிய பிள்ளையார் ; பாரின்...அண்ணாமலை - இந்த உலகில் மிகுந்த தொண்டர்களும் தேவர்களும் காந்தோதம பணிதது ததிகந்தை மேகமகன் தவழதறிமாயிய சோலைகள் குழந்த திருவண்ணாமலையின் ; அன்பர் காட்டிடக கண்டார் - அன்பர்கள் காட்டியிடக் கண்டருளினார்.

(வி - ரை) மலையினை வலங்கொள்வார் - திருவறையனிலேலூர்த் திருக்கோயில் மலையின்மேல் இருத்தலால் மலையின்மேல் வலங்கொண்டருளினார் ; வலங்கொள்வார் - விளைப்பெயர். வலங்கொள்வார் - கண்டார் - என்று கூட்டுக.

தொண்டர்கள் இமையவர் - எண்ணும்மை விரிகக. பாரின் மல்கிய என்றனை இரண்டிடத்திலும் கூட்டுக. பாரிடத்தும் விண்பந்தும் பெருத் தேவர்களாகிய அரியும் அயனும் காணமாட்டாது இளைத்து நிற்க, இறைவா அவர்கள் கண்டு வழிபட்டுலிதகவடிவுடன் அரு முனைத்திறமலின் அவ்விருவரும் அவருள்ளிட்ட ஏனைத்தேவர்களும்வந்து இறகே பாரின் மல்கி நாடோதம வழிபட்டு நிற்கின்றனா என்பது. தேவரறிபாத தேவதேவா மாளிட ருயயவேண்டி இறகு முனைத்தெழுநக காண எளியாய் நிற்கலின் பாரின் மல்கிய தொண்டர்களும் நாடோதம அததேவருடன் தாமும் பணித் தேததுகின்றனா என்பது ; இக்கருத்தை “உரக ரருந்தவ ருவண் கெடுக்கொடியோர், பரவி கெருநகலி லுலகி தைநதவா பணியு மிடங்கிடையா, தரகா வென்பது கடலின் முழங்கிய தருணை வளம்பதியே” என்று சுவைபடப் போற்றினா அருணாசல புராணக் காரர்.

காரின் மல்கிய தேலை - சோலைகளின் வளத்தினால் மேகமகன் வரது தவழ்கின்றன என்றும், மேகமண்டலம் வரை சோலைகள் செழித்ததயாந்த வளர்த்த கின்றன என்றும் உரைக்கலிந்தது. காரின் - காப்போல கிழல் செய்து என்றலுமரம்.

அன்பர் காட்டிடக் கண்டார் - இவ்வாறு இறைவரது தன்மை கூறிச் சுட்டிக் காட்டுதலே அன்பா செய்கை எனக. இவ்வாறு முன்னர்ப் பிள்ளையார் திருவாரி பள்ளி, திருவாலவாய கண்டருளியதுவும், இனி திருக்காளத்தி காண்பதவும் கண்டு கொள்க.

969

வேறு

2868. அண்ணா மலையங் கமராபிரான் வடிவு போன்று தோன்றுதலும் கண்ணார் பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றும் காதலினால் “உண்ண முலை”யா ளேனும்பத்கம் பாடித் தொண்ட ருடனேபோந்து தெண்ணீர் முடியார திருவண்ணா மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார். ௯௭0

(இ - ள்) அண்ணாமலை...தோன்றுதலும் - திருவண்ணாமலை அவ்விடத்தினின்றும் காணும் காட்சி தேவதேவராகிய சிவபெருமானது திருவடிவம்போலத் தோன்றுதலும்; கண்ணார் பருகி...பாடி - கண்களால் ஆரக்கண்டு பருகுதல்போல துகாத்த கைகளார் குெழுது கலந்து, போற்றுகின்ற பெருவிரும்பினாலே “உண்ணமுலை யுமையான” என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தினைப் பாடியருளி ; தொண்டருடன் போகது... ..சேர்வுற்றார் - தொண்டர்களுடனே போய்த் தெளிந்த நீரினைத் தலையிற் குடியவராகிய இறைவரது திருவண்ணாமலையினைச் சென்று சேர்ந்தருளினார்.

(வி - ரை) அண்ணாமலை...தோன்றுதலும் - அரியும் அயனும் காணவண்ணம் வானமும் நிலமும் கடந்த பேரொளியுடைய அழறறுண்கி கின்ற இறைவர் அத்திரு



வடிவத்தினையே இம்மண்ணுலகத்தவர்கள் காணும் வண்ணம் இம்மலையாகக் குறுகிய வடிவமாகக் கொண்டருளினர் என்பது வரலாறுதலின் அங்குநின்றும் கண்டபோது பின்னையாருக்கு அம்மலை இறைவரது வடிவேபோலக் காட்சிப்பட்டது என்றும் ; ஏனே புலகத்தவர் மண்ணும் கல்லும் குவிந்ததொரு குவியலாகக் காண்பர் ; ஆனால் ஞானிகள் இம்மலை தன்மையால் இறைவரையாகக் காண்பர் ; பின்னையாரோ, அதனைத் தன்மையான மட்டுமன்றி வடிவத்தாலும் இறைவர் எனக் கண்டருளினர். “ தழலாய், மலர்ந்த பேரொளி மீயிசை சுருங்கியே வந்தோர், விடைக் லாகிய அலகெலாம் பரவியே வியப்ப ” (கந்த - அடிமுடிதேடு படலம் - 94).

அங்கு நோன்றுதலாவது - திருவண்ணாமலையைச் சுற்றி வலம்வரும் பேறபெற்ற அன்பர்கள் இங்காளிலும் அதன் காட்சியைப் பல பகுதிகளில் மாதொருபாகர் - உமா மகேசுவரர் - சோமரக் கந்தர் என்று பலவாறு இறைவரது திருவடிவமாகக் காண்பர் ; திருவறையணிநல்லூர் மலையினின்றும் காண்போர்க்கு அது சிவபெருமானது இலிங்கத் திருமேனிபோன்று விளங்கும் நிலை காணப்படுதல்.

கண்ணுற் பருகி - காட்சி வாயிலாக நுகர்ந்து பெற்ற ஆரா இன்பம் வாயின்வழி உண்டு பெற்ற இன்பமபோலத் தேக்கி. “இரண்டு கண்ணாறு மமபொற புற்றி னிடை யெழுந்த, செழுந்தண பவளச் சிவக்கொழுந்தி னருளைப் பருகித் திண்கிண்குறா” (ஏயர்- 311) ; “ பருகாவின் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகுதற்கு ” (ஷு. 308) ; “ என பொன் மணியை யிறைவனை யீசனைத், தின்பன கடிப்பன நிருததுவன ” (திருமந் - 9- 32) ; “கரும்புந் தேனும் கலந்ததோர் காயத்தி, லரும்புந் கந்தமு மாகிய வானந்தம்” (ஷு. 328)

கலந்து - இங்குநின்று கண்ட காட்சியில் அங்குச் சென்றாற்போலவே மனவொருமைப்பாடு பெற்று ; கண்களின் செயலும் கைகளின் செயலும் முன்கூறினார் ; இவற்றின்மூலம் கண்டு இயக்கிய மனம் இவற்றோடு அமையாது முழுதும் அங்குக் கலந்தது என மனத்தின் றொழில் இதனை கூறப்பட்டது.

போற்றும் காதலினர் - பாடி - கண்ணும் கையும் மனமும் தொழிற்பட, வாக்கின் றொழிலும் பயனும் பெறக் காட்டும் பெருவிரும்பத்தினாலே பதிகம் பாடினா என்பது.

உண்ணுழலையா னெனும் - “ உண்ணுமுலை உமையான் ” என்று தொடங்கும்.

தேளி நீர் - நீர்ப் பெருக்கினைச் சடையிறேக்கிச் சிறிதாக விடப்படுதலிற் மெளரிததபோலும் என்பது குறிப்பு தெளிவிற்கும் நீர் என்று பிறவினையாக்கி உரைத்தலுமாம் ; தெளிவித்தலாவது தோயநதாரது மலத்தைக் கழுவிக் தூயமை செய்தலால் அறியாமை போக்கி அறிவு விளைகச் செய்தல் ; தேள்நூதல் - தெறித்தல் - இடப் பெயர்ச்சி செய்தல் என்று கொண்டு துன்பநீக்கும நீர் என்றலுமாம் ; “ உள்ளத் துற தூய ரொன்றொழியா துள்ளவெல்லாக, தெளளுந் கழலுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி ” (திருவா). இப்பொருள்களில் பகிரதனுக்காக இறைவர் கருகையைத் தாங்கி விடுத்த வரலாற்றுக் குறிப்பும் காண்க.

தேண்ணீர் முடியார் - மலை - நீர்கொண்ட மேகமண்டலத்தைச் சிகரங்கள் பொருத்தும் என உயர்ச்சிபற்றிய குறிப்பும் காண்க. நீர் - நீர் பொருந்திய மேகமண்டலம். ஆநீதல் - பொருந்தாதல். முடி - சிகரம் ; உச்சி. “ மண்ணூர்த்தன அருவித் திரள் ” என்றும், “ விடுகொம் பொடுதீண்டித் தூமா மறை...துளிசிற ” என்றும், “ மறை தவழும் பொழில் ” என்று மிவ்வாறுவரும் பதிகமும் இக்குறிப்புத் தருவது காண்க.

# I திருவண்ணாமலை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - நட்பாடை - 1-ம் திருமுறை

உண்ணாமலை புமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்  
பெண்ணாகிய பெருமானமலை திருமாமணி திகழ  
மண்ணாந்தன வருவிதகிரண் மழலைமுழ வதிறு  
மண்ணாமலை தொழுவார்வினை வருவாவண மறமே. (1)

வெம்புந்திய கதிரோனொளி விலகுமவிரி சாரல்  
அம்புந்திமு வெயிலெய்தவ ண்ணாமலை யதனைக்  
கொம்புநதுவ ருயிலாலுவ குளிகரழியுண ஞான  
சம்பந்தன தமிழவல்லவ ரடிபேணுத நவமே (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பெருமானமலை அண்ணாமலையினாத தொழுவார் களுடைய  
வினைமுழுதும் அறம் என்று மலையினாத தூரத்திற் கணநி போற்றியது

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) உண்ணாமலை உமையாள் - முருகப்பெருமானும்  
வாய்வைத்த உண்ணாத முலை ; பரம அபரம எஃகும் ஞானநாளிரண்டுமே உருவாகக்  
கூறுதல் மரபு ; ஒருவனொருகது உலகுக்குரிய தினைவுகள் என்ச், சிவமும் சததியு  
முடனாகிய உருக்கொண்டு, பின் அருள்தரச் சததி வேறாக வரும் நிலைகள் குறிப்பு.  
பெண் ஆகிய - சததி வேறாகிய, அருவிகள் திரண்டு ஈசல ஓசையுடன தரையில்  
வீழ்வன மழலை முழவுபோலச் சததிக்கினதன. முழவுபோல அந்நும் என்று உவம  
உருபு விரிக ; அதிர்தல் - சததித்தல் ; வடிவா வண்ணம் - “ஒன்றெழியா வண்ண  
மெல்லாம்” (திருவா) ; உறுதியாக என்றலுமாம் ;—(2) தெமாங்கனி .. சித்த - ஆன்  
ஞானகுணக் கொம்புகளைக் கீழ் இழுத்தது, அதாவது மாநகனியைக், கொளவதால் பின்  
னர் அக்கொம்புகள் மேலேசென்று மேகநகனிகளாகி அவற்றினின்ற ரீர சிறு துளிகள்  
சிதறி வீழ ; “மலர்பறிப்பத தாமலிடு கொம்புதைப்ப” (தேவா) ; தெமா - மலையின்  
மிகுந்த ஒருவகை ; தேம் - இனிமைமிகுண்ட ; தூமாமதை - மேகத்தாற்றாய் ரீராவி  
யாய்க் கொள்ளப்பட்டதாதல் குறிப்பு ; நீண்டி - நீண்டுதலால், துறுவல் - செறிவு ;  
சோலைகளின் திரட்சி. ஆமா - காட்டுப்பசு ;—(3) மரில் - குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்.  
கழை - முககில் ; கழை முததற்களைச் சூல்கொண்டு முறறி மணிகளைத் தரை சிறையச்  
சொரியும் ; சூலி - சூல் கொண்டு ; ஆலி - ரீரத்தளி, புகழ் தொழுவாரணவே -  
என்று கூட்டுக ;—(5) முரவும் படும் - முரசு (பதை)போல ஒலிக்கும் ;—(7) கரி  
காலன...ளியாடிய - ஊழிச் கூடல் ; காலனவுர் கொள்வனவும் ஆகிய கழுத -  
என்க ; கழுரு - கரி - முதலியன இருத்தல் சமத்தின் பொதுவியல்பு ;—(8) ஒன்று -  
வினாகும் ; ஒன்று - அதள் - என்க ; ஒன்று - முதலிய நீட்டவகை செய்புன் இசை  
நிரப்புதற்கண் வந்தன ;—(9) கடல்வண்ணன் - புகழோன் - வீராத தேவர்களை  
கோக்க இவர்களது பெருமையும் இதலவரலாறும் குறித்தன ; அனவா - அனாத  
லாகாத ; அழலாகிய அண்ணல் - தல வரலாறு ;—(10) வெயில் நீன்றுழல்வார் -  
சமண குருமாரின் வழக்குக்களுள் ஒன்றுபற்றிக் கூறியது ; சீவரம் - புதரானது  
மஞ்சட் போர்வை ; ஆரம்பர் - வீண ஆரவாரஞ் செய்வோர் ;—(11) வெம்பு -  
வெப்பு என்பது மெலித்த வகத்த. ஒளி விலகும் - உட்புகமாட்டாது விவகிச்செல்லும் ;

உந்துவனவாகிய தயில் என்க ; ஆலுவ - அசைவன ; தாம் உந்திய கொம்புகளுடன் தாமும் அசைவன.

தலவிசேடம் :—நீருவண்ணுமலை - III - பக். ௫௩௪ பார்க்க.

2869. அங்க ணணைவார் பணிந்தெழுநது போற்றி செய்தும் மலையீது  
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார் தாட்டா மரைக டம்முடிமேற்  
பொங்கு 'மார்வத் தொடும்புனைந்து புளக மலர்ந்த திருமேனி  
பெங்கு மாகிக் கண்பொழியு மின்ப வருவி பெருக்கினார். கூஎக

(இ - ள்) அங்கண்...போற்றி செய்து - அங்கு (அண்ணாமலையின்கண்) அணை பவராகிய பிள்ளையா நிலமுற வணங்கி எழுநது ; அம்மலையீது...தாள் தாமரைகள் - அந்த மலையினமேல் தங்கும் விருப்பினுடன் எழுந்தருளியுள்ள இறைவரது திருவடிக ளாகிய தாமரைகளை ; தம் முடிமேல்...புனைந்து - தமது திருமுடியின் மேலே மேன் மேல் எழுகின்ற ஆசையினுடன் சூடிக்கொண்டு ; புளகம்..என்குமாகி - திருமேனி முழுதும் மயிர்ப்புளகம் வரக்கொண்டு ; கண்...பெருக்கினார் - கண்களிற பொழிகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீரை அருவிபோலப் பெருக்கினார்.

(வி - ரை) பணிந்தெழுந்து - மலையினைச் சோந்தவுடன் அதனடியில் நிலமுறப் பணிந்து எழுநது.

அம்மலையீது.....வீற்றிருந்தார் - திருஅண்ணாமலை நாதா - அருணாசலேசுவரர் ; தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தலாவது என்றும் நீங்காது வெளிப்பட எழுந்தருளியிருத் தல்.

தாள் தாமரைகளி - முடிமேல் - புனைந்து - திருவடிகளில் தலைசாய்த்து நிலமுற வணங்கி ; அடித்தாமரை மலரைத் தலையிற சூடி என்ற நயமும் காண்க. தாமரை அந்தணர்க்குரிய மாலையாதலும் குறிப்பு. மலையை வணங்கி மேற்சென்று இறைவரை வணங்கினார் என்க.

புளகம்...ஆகி - புளகம் - மயிர்க்கூசெறிதல் ; இம்மெய்ப்பாடு உடல்முழுதும் உளதாதல் அன்புஹைவின குறி.

கண் பொழியும் இன்ப அருவி - ஆனந்தக்கண்ணீர் அருவிபோலக் கண்களில் பெருக வருதல் பேரினப் அன்பின மிகுதியினால் உளதாவது ; மிகுதியும் இடையறாத தன்மையும்பற்றி அருவி என்றார். உபசாரம். 971

2870. ஆதி மூர்த்தி கழல்வணங்கி யங்க ணினிதி னமருநாட்  
பூக நாத ரவர்தம்மைப் "பூவா மல" ராற் போற்றிசைத்துக்,  
காத லாலத் திருமலையிற் சிலநாள் வைசிக் கமழ்க்கொன்றை  
வேத தேர் திருப்பதிகள் பிறவும் பணியும் விருப்புறவார் ; கூஎஉ

2871. மங்கை பாகர் திருவருளால் வணங்கிப் போந்து வடதிசையிற்  
செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து, புகலிச் செம்மலார்  
துங்க வரைகள் கான்பலவுங் கடந்து, தொண்டைத் திருநாட்டிற்  
றிங்கண் முடியா ரினிதமருந் திருவோத் தூரைச் சேர்வுற்றார். கூஎக

2870. (இ - ன்) ஆதிமூர்த்தி ..அமரும் காள் - ஆதிமுதல்வராகிய திருஅண்ண மலையாரது திருவடிகளை வணங்கி அதிதிருப்பதியில் இனிதாக விரும்பி எழுந்தருளி யிருக்கும் காள்களில்; பூதகாதாவர் தம்மை...போற்றிசைத்த - பூதங்களுக்கு நாயக ராகிய அவரைப் “பூவார் மலர்” என்ற தொடரும திருப்பதிகத்தினை போற்றித் துதித்த; காதலால்...வைகி - ஆசையினால் அந்தத் திருமலையினை சில காட்கள் தங்கியருளி; வேதகீதர் ..விரும்புவவார - வேததேவராகிய இறைவரது திருப்பதி கள் பிறவறமையும் சென்ற பணியும் விரும்பத்தை மேற்கொள்வாராகி. ௧௪௭

2871. (இ - ன்) மனகை பாகா...போந்த - அம்மையை ஒரு பங்கிலுடைய இறைவரது திருவருளினாலே வணங்கி விடைபெற்றத்ச் சென்ற; வடதிசையில்... ..பணித்து - வடதிசையில் சிவந்த கண்ணுடைய விடையினையுடையவராகிய இறைவ ரது பதிகள் பலவறமையும் வணங்கிப் போய்; புகலிச செம்மலார்...கடந்த - கோழித் தலையாகிய பிள்ளையார் பெரிய மலைகளையும் காடுகள் பலவறமையும் கடந்து; தொண்டைத் திருநாட்டில்...சோவுதரா - திருத்தொண்டை கன்னாட்டிலே சந்திர னைத் தலையிற் சூடிய இறைவா இனிதாக விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் திருவோதன ரைச் சேர்ந்தருளினா. ௧௪௮

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2870. (வி - ரை) ஆதி மூர்த்தி - எல்லார்க்கு முதல்வராகிய சிவபெருமான்; அநாதியாயுள்ளவராதலின் ஆதிமூர்த்தி என்றா.

பூதநாதர் - சிவ பூதகண்ணனின் இறைவா பூதம் - உயிர்கள் என்கொண்டு உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிர்க்குயிராகிய நாயகர் என்றலுமாம்

பூவார் மலரால் - பூவார் மலர் என்ற தொடரும பதிகத்தால், இரட்டிற் மொழிதலால் அழகிய மலர்களாலே என்றைக்கவும் கிணர் நயம் காண்க, “நிந தமிழின் மொடைமாலையத் திருப்பதிகச் ‘கோணீமாலை’ பாடினா” (1476), “இதர ‘கோண்’ மூண்டால்” (1815) என்பனபோலக் காண்க.

காதலால்த் திருமலையிற் சிலநாள் வைகி - தொண்டைநாடு சென்ற அநருக் கோயில்களைப் பணிய எண்ணி வழிகொண்ட பிள்ளையார் இடையிற் கண்ட பதிகளில் வணங்கிச் செல்லாதல மரபேயன்றிச் சில நாள்கள் தங்கியிடலக் கூடாமையின் இறகுச் சிலகாள்கள் வைகிய செயல் காதலாலாகியது என்பதாம். “தங்கு பிறப்பே வீட்டி னுக்கு மேலாம் பெருமை சாதித்தா” (1577); “பண்டித பரவப் பணிசெய்தா” (1578) என்ற அரசுகளது வரலாறும், திருவாதவூரடிகள் இறகுப் பலகாட்டாகியிருந்த வரலாறுகளும் இறகு நினைவுகூரத்தொலன். தலப்பெருமையுஞ் சித்தக்க.

வேதகீதர் - வேதமாகிய கீதத்தைச் சொன்னவா என்றும், அதற்குப் பேசப்படும் பொருளாவார என்றும் உரைக்க கிணறு வேதம் சுரங்களின் பிறைவு கொண்டமை யால் கீதம் எனப்பட்டது.

பதிகள் பிறவும் - தொண்டைநாட்டும், அதனு - கரந் தரும் சாரமுன் இடைப் பட்ட பதிகள்.

பணிய விரும்புவார்—என்பதும் பாடம்.

972

2871. (வி - ரை) திருவருளால் வணங்கிப் போந்து - திருவருள் விடைபெற தப் போய்; மேல் தொண்டைநாட்டில் நடைபெற உள்ள அற்புத அருட்செயல்கள் சிகழ்ந்த பொருட்டுச் செலவு கோதலால் அந்நாட் வணங்கி என்றா. \*

வடதிசையில் - பதி பலவும் பணித்து - திருவண்ணாமலையினின்றும் தொண்டை நாட்டிற் சார்ந்த காஞ்சிபுரம் கோதல் பிள்ளையாரது திருவுள்கை குறிப்பாதலின்

அங்குமின்றம் வடதிசையிற் செல்வார இடையிற கண்ட பதி பலவும் பணிந்து சென் னனர் என்பது.

வடதிசையில் - வடகிழக்கு நோக்கிச் செல்கின்றாராதலின் வடக்கில் என்னுது வடதிசையில் என்றார் ; ஆயினும் அங்குமின்று செல்லும் சாலை தொடக்கத்தில் கொடுக தூரம் போனால் வரை வடக்கு நோக்கியே சென்றபின்னரே ஆரணி வழியாய் வட கிழக்கில் செல்கின்றமையும் குறிக்க

பதி பலவும் - இவை திருத்தெள்ளாறு, திருவெண்குன்றம், புரிசைநாட்டுப் புரிசை முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

துங்க வரைகள் காண் பலவும் கடந்து-இவை செருசிமலை, நெடுமகுன்றம், சவ வாது மலைத்தொடர்பாய்ச் சிதறிய குளறுகள் முதலாயினவும், நடுநாடும் தொண்டை நாடும் சந்திப்பான நிலப் பரப்பாகிய இடத்தில் உள்ள காடும் மலையும் கலந்து பரந்தவை களும் ஆம். பற்குன்றம், இளங்காடு, திண்டிவனம், புலிவனம், புறவார் பனங்காட்டுர் முதலிய காரணக் குறிப்புடன் வரும் ஊர்ப்பெயர்களையும் கருதுக. துங்க வரை - பெரிய மலைகள். இவைகள் பலவற்றை இடமாகக்கொண்டு முன்னாளில் அரசர் தமது கோட்டைகளை அமைத்தது நாடு காவல புரிந்தலில் நாட்டுச் சரிதங்களால் அறியப் படும்.

973

## II திருவண்ணாமலை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - தக்கேசி - 1-ம் திருமுறை

பூவார் மலர்கொண்ட டடியார தொழுவார புகழ்வார வாணோர்கள்  
மூவார புரங்க னெரித்த வன்று மூவர்க் கருள செயதார்  
ஆமா மழையின் ததிர வெருவித் தொறுவின னிரையோடும்  
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ் சார லண்ணு மலையாரே. (2)

ஞானத் திரளாய் கின்ற பெருமா னல்ல வடியார்மேல்  
உணனத் திரளை நீக்கு மதுவு முண்மைப் பொருள்போலும்  
எனத் திரளோ டினமான கரடி யிழியு மிரவின்கண்  
ஆனைத் திரள்வந் தணையுஞ் சார லண்ணு மலையாரே. (2)

அல்லா டரவ மியங்குஞ் சார லண்ணு மலையாரே  
நல்லார் பரவப் படுவான் காழி ஞான சம்பந்தன  
சொல்லான மலந்த பாட லான பத்து மிவைகற்ற  
வல்லா ரெல்லாம் வாணோர் வணங்க மன்னி வாழுவாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—குறிஞ்சித்திணை பற்றிய கிளைகள் பலவும் தமிழ்மலம்பெருச சுவைபட எடுத்தக் கூறி இத்தகைய திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளிய இறைவர் அடி யாரும் வாணோரும் வழிபட விளக்கமாக இருந்த அடியார்க்கருளி நன்மை தரும் பெருமை உண்மைப்பொருள் என்றதாம்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) பூ - அழகு ; மண்ணுலகத்தவரும் விண்ணவ ரும் கூடி வணங்குதல்பற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க ; மூவார் - கேடில்லா வரம் பெற்ற அரசர் ; மூவர் - முப்புறங்களில் வாழ்ந்த மூவர். தொறு - பசுக் கூட்டம் ;

செக்ஷம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 'கடவுள்

மழை - மேகம் ; ஆமாம்பினை வேருவித் தொறுவின் நீரையோடும் அணையும் என்க ; வேருவி - அஞ்சி ; அச்சததால் தன் இனமல்லாவிடஹம் ஒருதார ஒப்புமை பற்றிப் பசுக் கூட்டத்ததுடன் காட்டுப்பசுவும் வரும் என்பது ; பின்னிணைப்புகள் குறிஞ்சியியல் புணர்த்தின. மேல வருவன பலவும் இவ்வாதே காண்க ; இவை தமிழ் இலக்கணம் பற்றியனவாதலால் சொல்லாள் மலிந்த (11) என்பதும் காண்க (சொல் - தமிழியல்) ;—(2) அடக்கீதும் அதுவும் நன்மைப்போருள் - ஒன்று தேவாக கருளியதன்றி இன்று காண்பார்க்கும் அருள புலப்பட லின்ற தலமசெய்தல குறிப்பு ;—(3) உண்மைப் போருள் - மெய்கண்ட ஞானதூல்களின் முடிந்த உண்மை இதவே யாரும் ; ஊனத் தீரள் - மலம் ; ஏனத்தீரள் - இனமான் - ஆனத்தீரள் - இச் சாதிகள் இனமாயத் திரனாகக் கூடிவரும் இயல்புடைமண். இவை குறிஞ்சிக் கருப பொருள்கள் ; இவை மலைச்சாரலில் ஒருங்கு வாழும் வாழ்குகைத் தன்மைபற்றிய குறிப்பு ;—(4) இழைந்த - நல் உடை புனைந்த ,—(5) பருவக் - கவிந்த என்க ; பருவி - அரிதது ;—(6) குழல் ஊத - மேதி - நீரளும் - இஃது இசையின் சத்தியா லாவது ; ஆனாயர் புராணம் பராகக் , பாப்பவாகுது உலகமலில் கண்டடாகக் காண் பது ;—(7) வரும் மேல்வினை - ஆகாமியம் ; பந்தித்தந்த பாவம் - பழவினை ;—(8) நிறம் - புகழ் ;—(9) ஆடிப் பரிகாரிக்கும் - விசை கூறுவார் செய்யும் வானிபத திறம் ; இன்றும் வானிப்ப பலதிறைகளிலும் காணவுளது ;—(10) ஈட்டி - பிரட் டர் ; சேழ்கள். சமணை - உடையினி , நீன்றுணர்றும் - சமண குருமார் வழக்கு ; ஈட்டம் - அணையும் - அட்டமாக , குறுக்காக. 72) பராகக் ,—(11) அல்-இரவு ; சொல்லாள் மலிந்த - தமிழியல் மறைந்த.

[ஆண்பனை பெண்பனையாக்கிய அற்புதம்]

2872. தேவர் முனிவர்க் கோத்தளித்தார் திருவோத தூறிய திருத்தொண்டர் தானில் சண்ணப்பத உரிமுனிரகா காணங் கணையக் களிசிறந்தது  
மேவுந் கதவி தோரணங்கா வினக்கு நிறைத்து சிறைநுடமுற  
பூவும் பொரியுஞ் சுண்ணமுமுன னோண்டு போற்றி பெதா கொண்டார்.

(இ - ள்) தேவர், திருத்தொண்டர் - தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் வேதங் களை ஒதுவித்த அருளிச்செய்த இறைவரது நிருவோததா னிலே வாழும் திருத்தொண் டர்கள் ; தானில்...அணைய - குறையிலலாத சோழியில் வந்த தமிழ் விரகராகிய பிணையார தாம் அந்ந அணையவே , களிசிறந்தது...என்கொண்டார் - மிக மகிழ்ந்து பொருந்திய வாழைகளையும் தோரணங்களையும் விளக்குகளையும் வரிசைபெற எட்டிப், பூரண கும்பங்களையும் பூவும் பொரியும் சுண்ணமும் என்ற இவற்றையும் முன்னே ஏதென்கொண்டு துதிசெய்து எதிர்கொண்டார்கள்.

(வி - ரை) தேவர் . திருவோத்தூரில் - திருவோததூர் என்ற பெயர்க் காண்க குறிப்பிடப் பந்த விசேடணம். ஒத்து - வேதம். தலவிசேடம் பராகக் களிசிறந்து...எதிர்கொண்டார் - இஃது அவர்களது அன்பின் பெருமையினை விளக்குவதாம் ; நிரைத்து - வரிசைபெற கிறாய். நிரை - வரிசை ; விளக்கு நிரைத் தலாவது - விளக்குகளைத் தோரணம்போல வரிசைபெற வறுதல ; முன்கொண்டு - முன்னால் ஏதென்கொண்டு ; பூ - போர் - சுண்ணம் - இவற்றைத் தாய் எதிர்கொண் டதன் மகிழ்ச்சி செய்யும் மரபு. போர் - கொற்போரி. போற்றி - வாழத்திசைத்தது.

இவ்வாறு சென்ற சென்ற தலங்கள்தோறும் எதிர்கொண்ட பெருமை தொண்டை நாட்டுக்குச் சிறப்புரிமை.

முனிவர்க்கோத்தளித்த—என்பதும் பாடம்.

974

2873. சண்பை வேந்தர் தண்டாளச் சிவிகை நின்று மிழிந்தருளி  
நண்பின் மிக்க சோடியார் சூழ நம்பர் கோபுரஞ் சூழ்  
விண்பின் குக முன்னோங்கும் வியன்பொற் புரிசை வலங்கொண்டு  
பண்பி வீழ்ப பணிந்தெழுநது பரமர் கோயி லுள்ளடைந்தார். கூஎரு

(இ - ன்) சண்பை...இழிந்தருளி - சோழித தலைவராகிய பிள்ளையார் குளிர்த்த முததச் சிவிகையினின்றும் இறங்கியருளி, நண்பின்... சூழ-அன்புமிகுந்த சிறப்புடைய அடியார்களை தமமைச சூழநதுவர; நம்பா...வலங்கொண்டு-இறைவரது கோபுரத்தைச் சூழ்ந்து ஆகாயமும் கீழ்ப்படும் வண்ணம் முன்னே உயர்ந்த விளங்கும் பெரிய அழகிய திருமகிலைச் சுற்றி வலமாக வந்த; பண்பின்...அடைந்தார் - வணக்கவேண்டிய தன்மை பெருகிப் பணிந்து எழுந்த இறைவரது திருக்கோயிலினுள்ளே அடைந்தருளினார்.

(வி - ரை) சிவிகைநின்று மிழிந்தருளி - என்றது எதிர்கொண்ட அடியார்களது அன்பின அங்கீகரித்துக்கொள்ளும் நிலை.

கோபுரம் சூழ் விண்பின்னக முன் ஓங்கும் - கோபுரத்தைச் சூழ்ந்த உயர்ந்த மதில் முனாலுல ஓங்கி நின்றது; அஃது ஆகாயத்தையும் கீழ்ப்படுத்தி ஓங்கியது.

புரிசை வலங்கொள்ளுதல் - மகிலைச் சூழநது புறத்தே வலம் வருதல்.

பண்பின் நீடுதல் - வணக்கத்திற்குரிய இடம் காலம் முறை முதலிய எல்லாத தன்மைகளாலும் மிகுதல்.

975

2874. வாரணத்தி னுரிபோர்த்த மைந்த ருமையான் மணவாளர்  
ஆரணத்தி னுட்பொருளாய் நின்றார் தம்மு னனைந்திறைஞ்சி  
நாரணற்கும் பிரமற்கும் நண்ணற் கரிய கழல்போற்றும்  
காரணத்தின் வருமின்பக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார்.கூஎஎ

(இ - ன்) வாரணத்தின்...அனைந்திறைஞ்சி - யானையின் உரியைப் போர்த்த வல் லமையுடையாரும், உமையம்மையாரின் மணவாளனாரும், வேதங்களினுட்பொருளாய் நின்றவரும் ஆகிய இறைவரது திருமுனபு சோந்த வணங்கி; நாரணற்கும்...காரணத்தின் வரும் - திருமாலுக்கும் பிரமதேவாக்கும் சேர்த்தமகரிய திருவடிகளைத் துதிகின்ற தலால் வருகின்ற; இன்பக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார் - இன்பமாகிய ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழியக் கைசுடபித்த தொழுதருளினார்.

(வி - ரை) உரிபோர்த்த மைந்தர் - மைந்தர் - வல்லாளர். மைந்து-வல்லமை; இது சங்கரா காரணராக தன்மையினையும், உமையான் மணவாளர் என்றது சிருட்டி காரணராக தன்மையினையும், ஆரணத்தின் உட்பொருளாய் நின்றார் என்றது சிருட்டியில் வரும் உயிர்களுக்கு அவ்வவற்றின் றிறத்துக்கேற்ப ஞானம் கொடுத்து அறியாமை நீக்கி உய்வதற்கு அருள்புரியும் தன்மையினையும் உணர்த்தின.

ஆரணத்தின் உட்பொருளாய் நின்றார் - உருத்திரபசுபதி நாயனார் புராணத்தி னுரைத்தவை பார்க்க. வேதம் எவ்வெப் பகுவுமுடைய எல்லாவயிர்க்கும் பொதுத

சேக்கிழார் 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கட்டுரை

வாதலின் எல்லாக் கடவுளரைப்பதறியும் எடுத்தோதிச் சிவனை உள்ளிடததில் வைத்தும் உர்த்தோக்கி யறிபுமாறு வைத்தக கூறும் என்ற குறிப்புப்பெற வைப்பா ஆணத்தின் பொருளாய் என்னுத உட்பொருளாய் என்றா ; தேவா முனிவாக்கு வேதம் ஒதுவித்த பதியாதலும் குறிப்பு.

ஆணத்தி னுட்பொருளாய் நின்று - சங்காரமும் சிருட்டியும் பெற வைத்தமை யின் ஐகதொழிலும் பெறவித்தபடியாம். “கூத்தி” என்ற பதிகக் குறிப்புக் காண்க. அவ்வாறு வரும் உயிர்களுக்கேற்றவாறு இறைவா மறைஞானமுணாதத உணராத அவை வழிபட்டு உய்தி பெறுகின்றன என்றது “பூததோக நாயன சொண்டுகின் பொன்னடி, யேததா தாரிலை யெண்ணுநகால்” எனும் பதிகத்தார் பெறப்படுதலும் காண்க. இனி இப்பதியில் கிழவுள்ள அறப்புத அருட்செயலின்கண், அமணா இழித துரைத்த மாசுறுத்த அறிவுறுத்தியருளிய சங்காரகிலை குறிப்பும் (2876 - 2880), சூண்பனைகள் குறும்பையினே அருளிய புனருதபவநிலை குறிப்பும் (2881), பனைகளுக்கும் பாசநீக்கமும் சிவப்பேறும் அருளிய சைவத்தின் உட்பொருளாகிய சிவனருட் குறிப்பும் (2879 - 2881) மறையாகிய திருப்பதிகத்தின் வாயமையினால் விளைதல காண வுள்ள குறிப்பும் இம்முன்று தன்மைகளாற பெறவைத்த நலமும் கண்டுகொள்க. “போக்கு வரவு புரிய” (2 மருத போதம்) என்றவிடத்து மாபாடியத்தில உரைத்தவை இவரு நினைவுகூர்த்தபாலன் “பந்தமீடு தரும் பரமன்” (300) என்றவிடத்துரைத்தவையும் பார்க்க. “அகதமாகி” (1), “போக்கு வரவு” (2) என்னும் கருத்துக்கேற்ப ஈண்டும் “வாரணத்தரி போர்த்த நைக்கஞர்” எனச் சங்காரக குறிப்பைப் புறகூறிய தும கருத்த தக்கது.

கழல்போற்றும் காரணத்தின் வரும் இன்பக்கண்ணி - மாயாகாரியங்களின் தொடர்ச்சிபெற்றியே மக்களுக்கு உலகிற பெரும்பாணமை இன்பகண்ணீர் வரும் ; அவ்வாறல்லது இவரு இறைவா கழல்போற்றும் தொடர்புபற்றி வந்தது என்று வேறு பிரித்துக் கூறியபடி. அரியயனுக்கும் எட்டுதற்கரிய கழல் போற்றமகிழைத்த எளிமையும் அருமையும்பற்றிக் கண்ணீர் வந்ததெனக் “வழுத்தியுந காண மலரடி யினைகள், வழுத்துதற் கெளிதாய்” (திருவா - போற்றித் திருவகவல்), “துன்பினுலும் கண்ணீர் வருமாதலின் அதனை நீக்க இன்பக் கண்ணீர் என்றா 976

2875. தொழுது விழுந்த பணிந்தெழுந்த சொனமா லைகளாறு றுதிசெய்து முழுது மாண ருளபெற்றுப் போந்து வைகி முதலவாதமைப் பொழுது தோறும் புகுகிறைஞ்சிப் போற்றி செலுதநு கமர்வார்முன் அழுது வணங்கி யொருதோண்ட ரமணா திறத்தோன் றறிவிப்பார்;

2876. “அக்கை யனலேற் றவாக்கடி யே குகரும் பனை ந ளானவெலாம் மங்கு லுறநீனை டாணபனைபாயக காயா தாக்க கண்டமணர் “இங்கு நீரிட் டாக்குவன காய்த்தற் சடைவுண டோ?” வென்று பொங்கு நகைசெய் திழித்துரைத்தா, ருள வேண்டு” மெனப்புகல,

2877. பரம னாத் திருத்தொண்டா பண்பு கேர்க்கிப் பரிவெய்தி விரவு காத லொடும் விரைந்த விமலா கோயில புக்கருளி அரவு மதியும் பகைநீர வணிந்தார தமமை படிவணங்கி விரவு போற்றித் திருப்பதிக மிசையிற் பெருக வெடுத்தருளி, களக



2878. வீரமுடி மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில் விமல ருளாலே  
“குரும் பையாண் பணையினு” மேன்னும் வாய்மை சூலவுதலால்  
நெருங்கு மேறழப் பணையெல்லா நிறைந்த சூலைக் ளாய்க்குநம்பை  
யரும்பு பெண்ணை யாகியிடக் கண்டோ ரெல்லா மதிசயித்தாரா. கூஅ0

2875. (இ - ள்) தொழுது...போந்து வைகி - முன்கூறியவாறு கைகள் கூப்  
பித் தொழுது நிலமுற விழுந்து வணங்கி எழுந்து திருப்பதிகங்களாற் றுதித்து எல்லா  
மாய் நிறை இறைவரது திருவருள் பெற்றுப் புறம்போந்து எழுந்தருளியிருந்து ;  
முதல்வர்தமை...அமாவார் முன - முதல்வரைக் காலங்களதோறும் புருந்து வணங்கித்  
துதித்து அங்கே விரும்பி யிருப்பவராகிய பிள்ளையாரா திருமுனடி ; அழுது...அறிவிப்  
பார - ஒரு தொண்டர் அழுது வணங்கி கின்று அம்மணானது தன்மைபற்றி ஒரு செய  
தியை அறிவிப்பாராய் ;

2876. (இ - ள்) அங்கை...காயாதாகக் கண்டு - அங்கையிலே நெருப்பினை வந்  
திய இறைவருக்காக அடியேன பயிரிட்டு உளவாக்கிய பனைகள் எல்லாம் மேகமண்ட  
லம் பொருந்த நீண்டு வளநாதம் ஆண்பனைகளாகிக் காயக்காதவாதலைக் கண்டு ;  
அமணா...இழித்துரைத்தாரா - அமணான “இருநீர்வா வைத்து உண்டாக்கும் பனை  
கள் காயப்பதற்கு உபாயம் உண்டோ?” என்று மிகவும் எள்ளி நகைத்து இழிவுபடப்  
பேசுகின்றாராக ; ‘அருளவேண்டும்’ எனப்புகல் - தேவரீர் அவ்விழிப்பைப் போக்கப்  
பனைகள் காய்க்கும்படி அருளபுரிய வேண்டும் என்று சொல்ல ;

2877. (இ - ள்) பரமனாதம்...பரிவெய்தி - இறைவரது திருத்தொண்டரது  
அடிமைத்திறத்தை நோக்கித் (பிள்ளையாரா) திருவுள்ளத்தே இரக்கம் கொண்டு ;  
விரவு...புகருளி - பொருந்திய பெருவிரப்பினோடு விரைந்து சென்று இறைவரது  
திருக்கோயிலில் புகருந்தருளி ; அரவு மதியும்...அடிவணங்கி - பாம்பினையும் சந்திரனை  
யும் பகைநீரும்படி தலைநிற்குடிய இறைவரை அடிவீழ்ந்து வணங்கி ; இரவுபோற்றி...  
...எடுத்தருளி - இருவருளை இரந்து துதித்துப் ‘புத்தோந் தாயன்’ எனனும் திருப்  
பதிகத்தினைப் பண்ணிசையினுற் பெருகும்படி பாடியருளத் தொடங்கி ;

2878 (இ - ள்) விரும்பும்...சூலவுதலால் - மேன்மை விரும்புகின்ற திருக்  
கடைக்காப்பிலே இறைவரது திருவருளினாலே “குரும்பைகளை ஆண்பனைகள் ஈனம்”  
என்னும் வாய்மையானது பொருந்தி விளங்குதலாலே ; நெருங்கும்...ஆகியிட -  
நெருங்கிய அந்த ஆண்பனைகள் எல்லாம் நிறைந்த சூலைகளையுடையனவாகிக் குரும்பை  
பொருந்தும் பெண்பனைகளாக மாறியிடவே , கண்டோர எல்லாம் அதிசயித்தாரா -  
கண்டவர்கள் எல்லாரும் அதிசயப்பட்டார்கள்.

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் ஒருமுடிபுகொண்ட நிறைக்கின்றன.

2875. (வி - வை) தொழுது - முன்பாட்டிற் கூறியபடி கைதொழுது.  
தொழுது...துதிசேய்து - வினையெச்சங்கள் வழிபாட்டின பகுதிகளைத் தனித்தனி  
எடுத்துக்காட்டும் நயம் கண்டுகொள்க.

சோன்மாலையொன்று றுதிசேய்து - இப்பதிகங்கள் கிடைத்தில.

அமாவார் - விரும்பி வீற்றிருப்பவராகிய பிள்ளையார்.

அழுது - சமணர் இழித்துரைக்கும் சிவநிறையைக் கேட்கமாட்டாத துயரத்தால்  
அழுது ; ஆனந்தபாஷ்பம் என்று உரைப்பாருமுண்டு.

அமணர் திறந்து ஒன்று - அமணரது தீய தன்மையினால் நிகழ்ந்ததொரு செயதி.  
திறந்து - திறத்தால் நிகழ்ந்த.

சூத்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉசக

அறிவிப்பார் - அறிவிப்பாராகி - முற்றெச்சம். அறிவிப்பார் - புலன என மேல் வரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

அந்நி பெற்று வைகி வணங்கி - என்பதும் பாடம்.

977

2876. (வி - னை) அங்கை அனல் ஏற்றவர் - சிவபெருமான். அங்கை - அகம்மை என்பது அங்கை என வந்தது. “அகமுனாச் செவிகை வரினிடையனென” (மண்ணல்); அழகிய கை என்றலுமாம். “அழலாட வகைகை சிவததோ? வங்கை, யழகா லழங்கிவந்த வாரோ? - கழலாடப், பேயாடு கானிற பிறங்க வனலேறதித, தீயாடு வாய்தனைச் செப்பு” (அற. அக - 98) என்ற அம்மை திருவாக்கு ஈனமும் நிமிக்கத் தக்கது. அனலைக் கையில ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவ ராதலின் அழல போன்ற அமணாத சுடுசொல்லினையும் பொறுக்கின்றார் என்ற குறிப்புப்பட இவ்வாற்றும் கூறியார்.

ஆக்கும் பணிகள் ஆனவெல்லாம் - ஆக்குதல் - பயிரிட்டு வளர்த்த உண்டாக்குதல். ஆன - முனைதது உரிய வயதாயினவை.

காயாதாகக் கண்டு - காயக்குமதன்மை யிலையாதலைக் கண்டு; எல்லாம் காயாதாக - பாஸ்பகா அஃறிணையாதலின் ஒருமைவினை கொண்டது. காயாவாக - என்ற பாடமுமுண்டு.

மந்தலுற நீண்டு - வளாசரி பெற்று என்பது காயக்கும் பருவத்தகரு மேற்பட்ட நிலை குறித்தது சிந்தது.

‘இவ்ஹ...உண்டோ’ என்று - இஃது அமணா கூறிய இகழ்ச்சி மொழி. நீர் இஃது ஆக்குவன - நீர் மிக முயன்று உண்டாகிய இவை. நீர் - முன்னிலைபடுத்திக் கூறியபடி கூறியது.

நீரிட்டும் - தண்ணீர் ஊறறியும் என்று கூறிய இகழவுக் குறிப்புமாம் “இட்ட ஞான்றிட்டதே” என்றபடி. தண்ணீர் ஊறறிக் காககவேண்டாத பணிகள் அவ்வாறு காத்தும் என்று இழிவுக் குறிப்புமாம். அடைவு-பொருத்தம்; உபாயம், ஏது.

பொய்த நகைசெய்து - மிகவும் என்மி நகைத்தது.

அநா வேண்டும் - இவ் விழிமொழி தீருமபடி பணிகள் காயக்குமது அருள்புரிய வேண்டும். 978

2877. (வி - னை) பாமனார்தம் திருத்தொண்டர் பண்புநோக்கிப் பரிவெய்திப் - பண்பு - அடிமைத்திறத்தின் உயர்வு, நோக்குதல் - நருத்திட கொள்ளுதல்; பரிவு - இரக்கம்; பண்பாவன - இறைவன் பூசைக்காக உரிய சிலையான பொருள் சேர்க்கை எண்ணிப் பண்களை ஆக்குதலும், காத்தலும்; அவை காயாத தன்மை கண்டு வருத்ததலும்; புறச்சமயிகள் சிவத் திருத்தொண்டனை இகழ்ந்த கூறுவனவற்றைப் பொருமைபும்; ஆசாரியர் அருளினால் அவயிகழ்ச்சி நீங்கிச் சைவத்திறம் போற்றப்படுதனைக் காணும் ஆவலும் முதலாயின; “பண விதைத்தவன் பணஎடான்” என்ற பழமொழிப்படி பண பயன்றர சீண்டகாலம் செல்லுமாதலின் பண விதைத்தவர் அதன பயனைப் பெறாமவரை உயிர் வாழாததிருத்தல் அரிது. அவ்வாறானறி இத்தொண்டர் இசீண்டகாலம் வாழ்க்திருந்த மிகமுடிபுடையார் என்பதும், அழகு வணங்கி அறிவித்தமை யால் சைவத்திறம் விளங்குதலில் மிகவுறைபடியார என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

யீரவு காதலையும் - காதல் - பெரிய அன்பரது மனவருத்தத்தை நீக்குதலே யன்றிச் சைவ உண்மை காட்டி விளக்கச் செய்வதிலும் கொண்ட பெருவிரும்பம். (2879 - 2880 பார்க்க.)

விநாந்து விமலர் கோயில் புக்கநுள் - விரைவு காதல்மிருதி குறித்தது.

அரவுமதியும் பகைநீர அணிந்தார் - பகையுடைய உயிர்ப்பொரு ளிரண்டினையும் பகை தீர்த்த உடன் வாழவைத்தார் என்ற தன்மையார் கூறினார், இக்குறிப்புடன் பின்னையா வணக்கினார் என்பதும், அவ்வாறே இனி வினையும் தன்மையால் இழித் துரைத்த அமணர் இகல் நீங்கி வாழ்வார் என்பதும் குறிப்பாலுணர்த்தமரு. அன்றியும், “இதுவாரு மதவல்ல வெணும்பிணக்க தின்றி, நீதியினு விவையெல்லா மோரிடத்தே காண றிறப” தாகிய சைவத்தின் உயர்ந்த நிலையினையும் காட்டுவதும் குறிப்பு; “எத்தா தாரிசு யெண்ணுங்கால்” என்ற பதிகக் குறிப்பும் காண்க. பகை தீர்த்தல் போல இறகுப் பணியில் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடு தீர என்பதும் குறிப்பு.

இரவு போன்றி - திருவருளை இரந்து வேண்டி; “சவ தொன்மொமக் கில்லையே லதுவோ வுன தின்னருள்” (பின். தேவா - திருவாவடுகுறை) என்ற கருத்தும் ஆண்டிரைததவையும் இறகு கிளைவுகூர்க. இவ்வாறன்றி இரவு போன்றி - இரவினார் மூதித்து என்றுரைத்தனா முன்னுரைகாரா, இத்திருவருணிகழ்ச்சி இரவினில் கிகழ்க தது என்று கொள்வர், குண்டையூர் நெனமலையைப் பூதங்கள் இரவிற் கவர்ந்த திரு வாருளில் சேர்த்தது போல. அருளவேண்டுமென்று வேண்டிய அன்பருக்கு “அநுள் ளல்தமே” (4-5-6-7) என்ற பதிகக் கருத்தாக காண்க.

இசையிற் பெருக - இசை - பதிகப் பண குறித்தது; இசை - இறைவரது புகழ் என்று கொண்டு புகழினும் பெருக எடுத்தது என்றலுமாம். பெருநூலாவது பதிகம் அருளிய இவ்வொரு செயலினாலே அனபா கருத்த முடிததுக கொடுத்ததே யன்றிச் சைவத் திறம் பெருக கிகழ்ந்த அமணர்களும் அறிவுறுக்கப்பட்டதும் பனை களுக்கும் முதனியனித்தமையுமாம். இசை - பின்னையார் புகழ் என்றலுமாம். 979

2878. (வி - ரா) மேன்மை விரும்பும் என்க; முன் இசையிற் பெருக (2877) என்றவிடத் துரைத்தவாறு வரும் மேன்மைகளை எல்லாம் விரும்பியருளி வைத்த; திருக்கடைக்காப்பில் பதிகப் பயன் கூறும் மரபு குறித்தது; “சொல் விரும்புவார் வினைவீடே” என்ற பதிகம் காண்க.

விமலர் அருளாலே ‘குநம்பை யாண்பனை யீனும்’ என்னும் வாய்மை துலவுத லால் - “குநம்பை யாண்பனை யீனும்” என்பது பதிகம். அது தவறுதலில்லாத - பெரியாத - வாய்மை எனப்பட்டது; அவ் வாய்மைத் தன்மை அருளாலே அத திருவாக்கிற் குலவிய காரணத்தால் எனபதாம்; “போதியோ என்னும் அன்ன மெய்ததிரு வாக்கெனு மமுதம்” (2986) என்பதும், “மெய்ததன்மை விளங்கு திருச் செவி” (2376) என்றதும் பிறவும் பார்க்க.

குநம்பை யாண்பனை ஈனும் என்னும் - “குநம்பை யாண்பனை யீன்குலை யோத் தார்” என்பது பதிகம்; ஆண்பனை குநம்பைகருலை யீன் ஓததூர் என்றதாம்.

ஏறிலுப் பனை - ஆண்பனை; பெண்ணை - பெண்பனை.

ஏற்றுப் பனைகள் குநம்பை யறும்பு பெண்ணையாகியிட-தாவரங்களிலும் வரும் மலட்டுத் தன்மை முதலிய குறைபாடுகளை மாற்றாதற்கு மருத்துவ முறைகளை உழவு துலார் சிலர் காண்கின்றார்கள்; ஆயின இறகு அச்செயல் திருவருட் பதிகத்தினாலே உடனே பயன் விளைத்தது அற்புதமென்க; அநிகயித்தார் - அநிசயத்தைக் கட் புலப்படக் கண்டதுவேயன்றி அதன் காரணம் திருப்பதிகமே என்பதனையும் கண் டனர்.

**சித்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் - கஉசுந  
திருவோத்தார்**

திருச்செறம்பலம்

பண் - பழந்தக்க நாடம் - 1-ம் திருமுறை

பூத்தேர்ந் தாயன கொண்டுநின் பொன்னடி  
யேத்தா தாரிலை யெண்ணுதகால்  
ஒததார் மேய வொளிமழு வானகைக்  
உத்தி ரும்ம குணக்களே. (1)

தாதார் கொன்றை தயவரு முடிபுடை  
நாதா வென்று நலம்புகழ்ந்  
தோதா தாநா ரோதிரு வோததார்  
ஆதி ரேயந ணல்துமே. (7)

தரும்பை யாண்பனை யீன்தலை யோத்தா  
அரும்பு கொன்றை யடிகளைப்  
பெருமபு கலியுண ஞானசம் பநதனசொல  
விருமபு வாரவினை வீடே. (11)

திருச்செறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—“அடியேன இறைவாக்காக ஆக்தம் பணிகளானவெல்லாம்  
காயாதாகக் கண்டு அமணா இழிததுரைத்தாரா ; “அருள வேண்டும்” எனது இரந்த  
அடியவர்க்காக அவர் கருத்து முறையப்படி “அருள நலருமே” என இரந்த போற்றி  
யது (2878 - 2879).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பூத்தேர்ந் தாயன கொண்டு - உரிய நல்ல பூத்  
தேர்ந் தோர்ந்த காலமிடங்களுக்கும் விதிக்கும் பொருத்தம்படி பெறவாயினவற்றை  
கொண்டு ; ஏத்தாதாரிலை எண்ணுதகால் - அவ்வவா பகருவதற்கேற்றவாறு திரு  
வடியைப் போற்றுவார்களிலை என்னும் ஆவலுண்மை சிறித்த ஆராயவோர்க்குப்  
புலப்படும். மேல் “ஓதாதா நாரோ ?” (7) என்றதற்கு கருத்து, ஏதாதாரிலை  
ஆதலின் அது கண்டு நானும் ஏததுகின்றன என்பது குறிப்பு. “கெஞ்சம் உமக்கே  
இடமாக வைத்தேன கிளையா தொருபோது மிருத்தரியேன” (திருவந்தி - 2) என்ற  
அரசுகளது திருவாக்கும் அது திருப்பாட்டுக் குறிப்பும் (111-பக் அள) பாராக. “கிண்  
வயின் மறைத்தோ யலலை ; யுனனை, மாயாய மன்னினை நீயே வாழி, ..... நன்னியு  
மிடையொன்றின் மறைத்தோ யலலை, யிடையிட்டி நனை மறைப் பதுமிலலை, மறைப்  
பினு மதுவு நீயே யாதி நிறைத்தோ கிலையே, .. . . நனமுண்டி, புனமையி னினைத்  
தப் புலனவழி படரினு, கிளவயி ளினைந்தே மாகுத னினவயி, னினைக்குமா நினைக்கப்  
பெறாத லினைத்தொன்று, நீயே யருளுதல வேண்டும்” (கோயிலுணமணிமாலை - 32)  
என்ற பட்டினத்தடிகளது திருவாக்கு சுண்டிச் சிறிதகத்த தக்கது ; உம்ம குணக்களே -  
இவ்வாறு யாவையும் உட்பட சிறை உம்முடைய அருட்டன்மைகளாம் ; குணக்களை  
ஏத்தாதாரிலை என்க ; கூத்திர் - ஐந்தொழி லருடகத்தினை உடையீர் ;—(2) குடை  
யீர் போக ஞாழலை - “நாககிடை போகா வினமுலை மாதா” (திருவா - போற்றித்  
திருவகவல் - 84) ; ஞர் புடை - ஞாபாகம் ; ஞாழலையாள் - இத்தலத்தின் அம்மை  
பெயர் ;—(3) உள்வோர்...கோள்வீர் - வேர் கிலத்தினதே உன்னே சென்று தன்னி  
தாய் வேண்டும் பொருள் கொள்வதபோல உண்ணினது அறிவீர் ; உள்வோர் - உட்

புழுக்கம் - உள்வேர்வை என்ற பலவாறு முறைப்பாடுமுண்டு ;—(4) தோட்டி - தோட்டையர் ; அடியார்...நல்குமே - பதிகக்குறிப்பு ; மேல் 5-6-7 பாட்டுக்களிலும் இவ்வாறே காண்க ;—(6) மிக்கார் - அன்பினால் மிகுந்தவர் ; உத்ததல் - காணதல் ; அஞ்சுதல் என்றலுமாம் ; நக்கீர் - நகக உருவினர் ;—(7) ஓதாதநாளாரோ - "எத்தா தாரிசி" (1) என்ற கருதது ; ஆதீர் - ஆதியர் ; முதல்வர். ஆதல் - வெளிப்படுதல் என்று கொண்டு வெளிப்பட வீற்றிருப்பீர் என்றலுமாம் ;—(8) என்றூன் இம்மலை ? என்ற - இம்மலை இறகு என்னேத தடை செய்வதுதான் எனனை ? இதனைப் பெயர்ப்பன் என்று மிக்கெழுந்த ; "ஓன்றூ...ஓத்தூர்" என்றீர் - மதில் எய்தவனது பதி இஃது என்று அறிப்பவர் ; ஓன்றூர் - பகைவர் ;—(9) ஒன்றாய் எரியாய் மிக (அது கண்டு) உமையே நேடியே திசையெலாம் சென்றார் போலும் ; ஆனால் நீர் திருவோத்தூர் கின்றீரே ; வழிபட்டு இதனை அறிந்திலா என்பது ;—(10) காரமண் .....கொல்லைய நேறணியின் - அமணரது இழிததுகரைகளைப் பொருளெனக் கொள்ளாதீர் என்ற இச்சரித வரலாற்றுக் குறிப்பும் காண்க ; கழல் கேர்மீன் - அவன் முப்புரமும் ஓரம்பால் கின்றபடியே எய்தவனதலின் அமணர்களது இழிப்புரையை இமைப்பளவில் புகழுரையாக மாற்றவன் என்பது ; அடுத்து மேல்வரும் பாட்டின் வாய்மையால் பனைகள் குரும்பை யினக் கண்டு முன இகழ்ந்த அமணர் புகழவதாவதும் கருதிக ;—(11) துரும்பை யாண்பனை யின்தலை - இது இப்பதிகக் குறிப்புப்பட கின்ற வாய்மை ; இஃது அருளால் வந்த குலாவதலால் "எனது நர தனதுரையாக" (பிள் - இலம்பையு கோட்டோ) என்றபடி இறைவரது ஆணையேயாக உடன் அவ்வாறே பலனளித்தது என்க. விடே - நீங்குதலேயாம் ; விடு - விடு-புகுதி ; விடுதல் - நீங்குதல்.

குறிப்பு :—பதிகம் முழுமையும் அடியா பரவும் பண்பும் அவர்க்கு இறைவர் அருளும் பண்புமாக இச்சரித வரலாற்றுக் குறிப்புடன் விளங்குதலும், அருளை யிரததலும், சரித வரலாறு புலப்படுத்தலுமாய் மிளிர்நதல் கண்டுகொள்க பதிகப் பாட்டுக்கள் செய்யுள் யாப்பினில் அடிகள் அளவொத்திராமல் காண்கு சேரும் புன்று சேருமாய் மாறி வருதல் இறைவா செய்யும் அருளும் உயிரகன்மாட்டு அவ்வவா பகருவத்திற்கேற்ப சிறந்த குறிப்புத் தருதலும் காண்க. இன்னும் இத்திருப்பதிகம் பறபல அருமைப்பாடுகளுடன் விளங்குதல் அறிந்தார்பாற் கேடடுணாக. மேல் 2874 - 2875-ல் கூறிய இறைவரியல் பற்றிய தன்மைகளின் உள்ளுறையும் கருதிக.

தலவிசேடம் :—திருவோத்தூர் - தொண்டைநாட்டில் 8-வது பதி ; ஒத்து - வேதம் ; ஒதப்பட்டு வழிவழி வருவது. தேவர்களுக்கும் இறைவர் வேதங்களை ஒது வித்தருளின பதி என்றும், வேதங்களுக்கு இறைவர் திருக்கூத்துக் காட்சியளித்த பதி என்றும் இப்பதியின் பெயர் போந்த காரணம் கூறுவா. "தேவர் ருனிவர்க் கோத தளித்தார் திருவோத்தூர்" (2872) என்ற புராணமும், "ஒத்தா மேய வெளியமுலா ளாகைக் கூத்திர்" என்ற பதிகமும் இக்குறிப்புகள் தருவன. இறைவர்க்கு இத்தலத்தில் பணம்பழம் நிவேதனமாம். அவர் பொருட்டு ஒரு தொண்டர் ஆக்கின பனைகள் எல்லாம் ஆண்பனையாய்க் காயாதாகக் கண்ட அமணர் இழித்தரைக்க, அதனை அன்பர் ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பிக்க, அவர் இறைவரை வேண்டி அவற்றைப் பெண்பனை யாககியமையும் பிள்ளையாரது திருவாக்கிற் பிறந்த புண்ணியப் பேற்றினாலே காலாந்தரத்தில் அந்தப் பனைகள் முதலி பெற்றமையும் ஆகிய வரலாறுகள் மேற்புராணத்துட் காண்க. இவ்வரலாற்றுக் குறியாக இத்திருக் கோயிலினுள் பனை பிரதிட்டிக்கப்பட்டுப் பூசிக்கப் பெறுகின்றது. சுவாமி - வேத

## செக்ஷம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௨௨௫

நாதர் ; அம்மை - இளமுலை நாயகி ; அம்மை பெயர் பதிததத் (2) என்க ; தீர்த் தம் - சேயாறு ; பதிகம் 1

இது காஞ்சிபுரத்துக்குத் தென்மேற்கே கத்சாலைவழி 18 காழிகையளவில் அடை யத் தக்கது ; மேட்டூர்பஸ் வசதிடண்டு. அச்சிறுபாக்கம் கிழையத்தினின்றும் வட மேற்கே மட்சாலை வழி 18 காழிகையளவிலும், திருமாகரவினின்றும் தென்மேற்கே மட்சாலைவழி 15 காழிகையளவிலும் அடையலாம்.

\*2879. கீரின் மன்னும் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச், சிவனா றுள்பெற்றப் பாரி வீடு மாண்பனைமுன் காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினால்  
நேரு மன்பர் தங்கருத்து நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி  
ஆரு முவகைத் திருத்தொண்டர் போற்ற வங்க னினிதமர்ந்தார்.

(இ - ள்) கீரின்...ஏறி - சிறப்பினால் நிலைபெற்ற திருக்கடைக்காப்புச் சேர்த் தப் பதிதததினை நிறைவாகக் ; சிவனா கொடுத்தருளி - சிவபெருமானுடைய திரு வருள் பெற்றது உலகத்தில ரீடிய ஆண்பணைகள் முன்னே காய்ததுப் பழுக்கும் தன்மை வர விரும்பும் அன்பருடைய கருத்தினை நோபட முடித்துக் கொடுத்தருளி ; ஆரும்... அமர்ந்தார்-நிறைந்த மகிழ்ச்சியையுடைய திருத்தொண்டர் தங்க அது திருக்கரின் கண் இனிதாக விரும்பி வீற்றிருந்தருளினார்

(வி - ரை) கீரின் மன்னும் திருக்கடைக்காப்பேற்றி - கீரின் மன்னுதலாவது விமலாருளாலே துறம்பை ஆண்பணையின்துலை ஒத்துர் எனனும் வாய்மை குலவதல் ; திருக்கடைக்காப்பு ஏற்றதல் - பாட்டு நிரப்பப் பதித நிறைவாக்குதல். வாய்மை குலாவ அருளித் திருக்கடைக்காப்பு ஏற்றவதன் முன்னே அதன் பயனாக ஏற்றப் பணை கள் எல்லாம் குறும்பை அருமடி பெண்ணையாகியிட எல்லாரும் கண்டு அதிசயித்தனர் என்று விரைந்த பயன் தந்தருளிய சிறப்புக் குறிப்பு

சிவனார் அந்நி பேற்று முடித்துக் கொடுத்தருளி என்க.

பண்பினால் - பண்பு வரச் செய்தமையானால் ; நேரும் - அநனை விரும்பும்.

முன் காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினால் - முன் - பதித திருக்கடைக் காப்பு ஏற்றி நிறைவாக்கு முன் அத்தொண்டர்களின் முன்னே - கண் காண் - என்றலுமாம். கால முறையால் முன் காய்ததுப் பின் பழுக்கும் என்ற குறிப்புமாம். முன்னரீக் குறும்பையே காணப்பட்டன ; ஆயின் அவை பின்னாக் காலத்தல் முதிர்வுபெற்றதக் காயாகிப் பின் பழுக்கும் என்ற தன்மை இன்றியமையாத நியதியாதலின் என்பதும் குறிப்பு. பழுக்கும் - தலச்செம்பாகிய நிவேதனத்துக்குரிய தன்மையும் அதனை எண்ணி அன்பர் பணைகளை ஆகிய தன்மையும் குறிப்பு

நேரும் அன்பர்தங் கருத்து நேரே முடித்து - நேர்தல் - விரும்புதல் ; நேரே - அவர் நேரிற் காண் ; நோபட ; விரைவாக என்றலுமாம்.

ஆரும் உவகைத் திருத்தொண்டர் - பணைகளை ஆகிக் விண்ணப்பித்த அது திருத் தொண்டர் ; பயன் கண்ட ஏனைத் திருத்தொண்டர்களுமாம் ; ஆரும் உவகை - கருத்த முற்றக் கண்டதனால் நிறையும் மகிழ்ச்சி.

பாரிவீடும் - சீண்ட வயதுடைய ; புகழால் எவனாரும் இறவாமல் ரீடிய என்ற குறிப்பும் ; 2881 பார்க்க.

மெய்ம்மைத் திருக்கடைக்காப்பு—பனைமுன்னம் - அப்பனைமுன்—என்பனவும் பாட்க்கன்.

2880. தென்னாட் டமண்மா சறுத்தார்தஞ் செய்கை கண்டு திகைத்தமணர்  
அந்நாட் டதனை விட்டகல்வார் சிலர்தங் கையிற் குண்டுகைகள்  
“என்னு வனமற் றிவை” யென்று தகர்ப்பா; “சிறைவ னெயுயர்த்த  
பொன்னூர் மேனிப் புரிசடையா னன்றே!” யென்று போற்றினார்.

(இ - ள்) தென்னாட் டமண்மா சறுத்தார்தம்...அகல்வார் - தென்னாடாகிய பாண்டி நாட்டிலே அமணலாகிய குற்றத்தை நீக்கிய பிள்ளையாரது இந்தச் செய்கையைக் கண்டு திகைப்படைந்து சமணர்கள் அந்நாட்டினை விட்டு நீக்கிப்போவார்களாகி; சிலர்...தகர்ப்பார் - சிலர் தமது கையில் ஏந்திய தமது சமயச்சார்பாகிய நீக்குண்டுகைகளை “இவை என்ன பயன் தருவன?” என்று உடைத்தெறிவார்களாகி; “இறைவன்...அன்றே” என்ற போற்றினார் - முழுமுதற் கடவுளாவார் இடபத்தை யுயர்த்தியவரும் பொன்போன்ற திருமேனியை உடையவரும் புரித சடையினையுடையவருமாகிய சிவபெருமானேயாவார்” என்று கூறித் துதித்தனர்.

(வி - ரை) செய்கை - வாக்கின் வாய்மையால் ஆண்பணிகளை உடனே பெண்பணிகளாக்கிய செய்கை. கண்டு - அன்பர்கள் முன்னே கண்டு போற்றினார்கள்; அது தெரிந்தபின் அமணரும் கண்டார்களாதலின் இவரது நிகழ்ச்சி பிற்கூறப்பட்டது. இவ்வாறன்றித் திருமேனியில் சிகழவுள்ள அருட்செயலை நன்றியில் சமயத்திலுள்ளோரும் உடன் கண்ட வரலாறு பின்னாக் காணப்படும்.

திகைத்தல் - அச்சத்தால் செய்வதறியாது மயங்கி நிற்கும் மெய்ப்பாடு.

அந்நாட்டனை - அவ்வுரை; விட்டகல்வார் - தென்னாட்டில் அமணர் கழுவேற வந்ததுபோல நேர்ந்துவிடுமோ என்றஞ்சி அவ்வுரை அகன்று நீங்குவார். நீங்குவார் - தகர்ப்பார் - போற்றினார் - என்க. நீங்குவா பவர். அவருட் சிலர் தம் சமயத்தின் உண்மையற்ற பொய் நிலையினை உணர்ந்து தமது குண்டுகைகளைத் தகர்த்துச் சிவனைப் போற்றினார்; அவ்வாறு செய்யலாற்றாத பிறர் அகன்று நீக்கிப்போயினர். அகல்வாரும், தகர்ப்பாருமாயினர்; தகர்ப்பார் போற்றினார் என்க.

மற்று இவை என் ஆவன - மற்று - உண்மைக்குப் புறம்பு என்பது குறிப்பு. என் ஆவன - என்ன பயன் தருவன; ஒருபயனுமற்றன என்பது.

இறைவன் - முழுமுதலவன்; அன்றே - தேற்றமும் பிரிநிலையுமாய் உறுதிப் பொருள் தந்து நின்றது. புரிசடையான் நன்றே - என்று பிரித்துரைப்பதும்.

அமணசறுத்தார்—என்பதும் பாடம்.

982

2881. பிள்ளை யார்தந் திருவாக்கிற் பிறத்த லாலத் தாலமு,முன்  
புள்ள பாசம் விட்டகல, வொழியாப் பிறவி தனையொழித்துக்  
கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடினவால்;  
வள்ள லார்மற் றவருளின் வாய்மை கூறின் வரம்பென்னும்? கூடிக்

(இ - ள்) பிள்ளையார்தம்..அத்தாலமும் - பிள்ளையாரது மெய்த திருவாக்கிலே சொல்லப்பட்டு வந்து பிறந்த காரணத்தாலே அந்தப் பணிகளும்; முன்புள்ள...  
...அகல - பணியாய்ப் பிறப்பதற்குரித்தாய் முன்னே உள்ள வினை விட்டு நீங்க; ஒழியா...ஒழித்த - ஒழியாது தொடர்ந்து வருகின்ற பிறவிப் பணி நீக்கப்பெற்று; கொள்ளும்...கழித்த - உடம்பு இருத்தத் தேவாகிய பிராரத்தவினை கொள்ளும் கால அளவு கழித்துப் பின்பு; சிவமே கூடின - சிவப் பேற்றை அடைந்தன; வள்ள

கருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 125

வா...என்னும்? - வள்ளலாராகிய பிள்ளையாருடைய அருளினத மெய்தன்மையினை எடுத்துச் கூறத் வரம்புபடுமோ? (படாது).

(வி - ரு) தீருவாக்கீர்த் பிறத்தலாவது திருவாக்கினால் அருளுடன் சொல்லப்படுதல்; ஆண்பனை குரும்பைக் குழியின் என்ற அருளின் ஆணையே உபதேசமாய் வருதல்.

முன்புள்ள பாசம் விட்டகல - சஞ்சிதவினை நீக்கி; இஃது இனி வரும் பிறவி அருக்கேதவாய் நிற்பது. “பாரதத பாவையா லிரும்புண்ட நீரோனப் பருகும் தீர்த தன்” (திருவினை. புரா - வாழ்வு - உப - பட - 47); சஞ்சித வினை எரிசேர்த்த வித்தப்போலச் சாம்பராகிவிடவும் மூலமலம் வலிமையறொழியவும், இனி வினைய உள்ள பிறவிகள் இல்லையாயின எனபார் “ஒழிவாப் பிறவி தனையொழிந்து” என்றார்.

கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழிந்து - பிரார்த்தனையினை அனுபவித்ததன்மீது கழியாவாதவின் முகநுகொண்ட வினை உளளவம உடம்பு நிற்கும் அவ்வெல்லு வரும் அளவு நீக்க எனபது; அவ்வாறு பிரார்த்தனை வினை அனுபவித்தது கழித்ததற்கு ஆசாரியன் நிருவாக்குத துணை செயதது. ஆண்பனைக் குழி குரும்பையினை என்ற ஆண்பனினால் அவ்வுடல் கொண்ட வினை அனுபவிக்கப்பட்டுக் கழிய அருளியமை காண்க.

சிவமே கூடின - சிவப்பேற்றையடைந்தன. மேல்வரும் ஆகாமிய வினை எழுத படி செய்தருளியதும் ஆணவம் வலியிழந்ததும் அதிசுருவாக்கின் அருள் பதித்தமையா லாகியது என்பதும் காண்க.

வள்ளலார் - தமையன குறியாது வரம்பின்றி யருள் கொடுப்பவர் வள்ளலார் - இறைவர் என்றவாமாம்.

அவநாளின் வாய்மை - கண் பலததிலுலே ஓரறிவுயிராய்ப் பிறந்த தாவாக்க ளாகிய அத்தனை பனைமரநுகளுக்கும் அருள்தீர்க்கை செய்து கணமம் புதிக்கச் செய்தும், ஆணவ மூலமலம் வலியறச் செய்தும், இறைவருக்குப் பழக தருதலாகிய சிவபுண்ணி யப்பேற்றைப் பெறச்செய்தும் காலாகந்தத்தில் இவ்வொரு பிறவியிலேயே சிவநதைப் பெற அருளியது வாக்கினது அருளின வாய்மையும் அவரது அருளின வளனன்மையு மாம். உமாபதி சிவாசாரியாரா முள்ளிச செழிக்கும் பெற்றான சாம்பாணுக்கும் முதலி கொடுத்தருளிய நிலைகள் ஈண்டுச் சிந்திக்கத் தக்கன. திருவாதவூரருக்கு இறைவர் உபதேசித்த வரலாறும் பொருளும் (திருவினையாடற் புராணம் - திருவாதவூரர் புரா ணம்) ஈண்டுக் கருத்த தக்கன.

வரம்பு என்னும்? - அளவு என்ன? கூறும் வரம்பின்றி எனற்படி. இவ்வரலாற ினை மனன்கொண டுணர்நதால் பின்னாத திருமணத்தில வந்தோர்க்கெல்லாம் கொண்கொள்ள வீடுதவும் பின்னையாது வளனறமனமையினை நிலை எளிதில் விளங்கும் என்க.

பிறத்தலாலே தாலமும்—என்பதம் பாடம்.

988

2882. அக்கணமார் பெருமானைப் பணிந்து போகதா டாகினுடன் பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார் மகிழும் பதிகள் பலபோற்றி, மங்கை பாக சமர்ந்தருளும் வயனமா கறலை வணங்கிப்போய்க் கோங்கு மலர்கீர்த் குரங்கணினிழூட் டத்தைச் சென்று குறுகினார்.கஅச

(கு - ன்) அகணை...போகது - அகருத தேவதேவராகிய இறைவரைப் பணிந்து சென்று; ஆடாவினுடன்...போதறி - ஆடும் பாம்பினுடன் பொங்கியெழும் கங்கை



யினைத் திருமுடியில் அணிந்த இறைவர் மகிழ்ந்த வீற்றிருக்கும் பதிகள் பலவற்றையும் சென்று துதித்த; மறகை பாகர்...போய் - உமைமறகராகிய இறைவர் மகிழ்ந்த வீற்றிருத்தருளும் வயல்கள் சூழ்ந்த திருமாகறலைப் போற்றிச் சென்ற; கொநரு... ..சூழ்கினார் - மணம் பொருகுகிய மலர்களையுடைய நீர் சூழ்ந்த திருக்குறங்கனின் முட்டத்தினருகு சென்று சார்ந்தருளினார்.

(வி - ஐ) பதிகளி பல - இவை புரிசைநாட்டுப் புரிசை, திருவண்பார்த்தான் பணங்காட்டோ, விலிவலம் முதலாயின என்பது கருதப்படும.

வயல்மாகறல் - “விநகு வினகழனி” (1), “மடைதொள் புனலோடு வயல்.” (11) என்று பதிகத் தொடக்கத்தும் இதனிலும் வயலின் சிறப்புப்பற்றி வரும் குறிப்புப்பட்டக் காட்டியவாறு; இவ்வயலின் சிறப்பு இன்றும் காணவுள்ளது.

கோங்கு மலர் நீர் - (முட்டம் எனலும்) காக்கை வழிபட்டு மூக்கினார் தீரிய காக்கைமடு கோயிலைச் சுற்றியுள்ள நீர்ச்சிறப்பும தலவிசேடமும் குறிப்புப் பெற இவ்வாறாகத் கூறினார். கோங்கு - வாசம்; மணம். தலவிசேடம் பார்க்க. “கழுநீர் கொழுநீர்” என்ற பதிகமும் பார்க்க.

குறுகினார் - அணிமையிற் சென்றருளினார்.

984

திருமாகறல்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிராகம்

பண் - காநாரி - 3-ம் தீதமுறை

விந்துவினை கழனிமிகு கடைசியாகள் பாடல்வினை யாடலரவம்  
மறகுலொடு நீள்கொடிகண் மாடமலி நீடுபொழின் மாகறலுளான்  
கொநகுவிர் கொணறையொடு கறகைவளர் திறகனணி செஞ்சுடையினான்  
செருகணவிடை யண்ணலடி சேர்பவாக டிவினைக் கருமுடனே. (1)

கடைகொண்டு மாடமிக வேங்குகமழ விதிமலி காழியவர்கோள்  
அடையும்வகை யாற்பரவி யானையடி கூடுசீம் பந்தனுரையால்  
மடைகொள்புன லோடுவயல் கூடுபொழில் மாகறலு ளானடியையே  
புடையதமிழ் பததமுணர் வாரவர்க டொல்வினைக் கொல்குமுடனே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—செஞ்சுடையினான் - செருகணவிடை யண்ணல் - என்பன முதலிய தனமைகளாற் போற்றப்படும மாகறலுளாராகிய இறைவரது அடிசேர் பவர்களது தீவினைகள் உடனே தீரும். பதிக முழுதும் வினைததீர்வுக் குறிப்புக் காண்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) விந்து - மஞ்சள் என்பா; மங்குலொடு நீள் - மேகம்வரை நீண்ட; அரவம்மிகு கழனியும், கொடிகளமலி மாடமும் நீடுபொழிலும் உடைய மாகறல் என்க;—(2) இலையின்மலி - இலைவடிவுள்ள;—(3) னுந்துகைள் முதலாயின காணியொடு மானியலும் முழக்கி வழிபாடு செய்து என்பதாம்; பாலை அன - பாலைப்போன்ற வெண்மை நிறமுடைய;—(4) இந்து - தங்கும்; “இங்கு கவையின்னமிர்தம்” (சுந்தா);—(5) துஞ்சு நறு நீலம் - இரவில் இதழ் விரியாத நீலமலர்; இந்நீர் நீங்க - இரவுபோய் விடிய; ஒளி நோன்றுமி - பகலில் மலர்ந்து தனது சிறம் விளங்கும்;—(6) படியம் - உருவம்; ஒல்க - சருக்க;—(7) வெய்ய வினை நெறிகள் கேல - பிராரததம் அனுபவித்தக் கழிய; வந்

## செருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 'கடசக

தனையும் மேல் வினைகள் - ஆகாயியம் ; கையகர் - கையினைபுடைய யானை ; கால்வரை - கடைமலை ;—(8) மாகபடு செய்யுளை - குற்றம் சீக்கும் செய்கை ; படுதல் - அழிதல் ;—(9) தாமரைகள் - முதலிய நீர்ப்பூக்கள் கூறப்பட்டன ; இப்பதி சேயாற்றின் கரையில் கீசசெழிப்புடன் விளங்குதல் குறிக்கும் ; வயலும் பொழிலும் கூறியதும் காண்க ;—(10) கழல்களின் மேலுணர்வு - முடியின் மேலுணர்வு எனத் தனித்தனி கூட்டுக, உணர்வு - உணர்ந்தல் ; காழறவு - விரும்புதல், மாலும் அலராறும் - சமுத்திர முடியும் என நிரனிரை ;—(11) அடையும் ..அடிசூடு சம்பந்தன் - பிள்ளையாரது கிருத்தொண்டின் றிறம் ; பிள்ளையாரை முருகப்பெருமா வைதாரம் எனப்போ இதனைக் குறிக்கொளவாராக ; அடியையே உடைய தமிழ் - அடிசோபவாகன ; அடியை ஏத்த ; அடியையே ஏத்தி ; அடியாரை ; அடி சோபவரை என்பனவாகத் திருவடித் தொண்டேபற்றி வரும் பதிகக் குறிப்பும் கருத்துமாம். சுவாமி பெயரும் காண்க.

தலவிசேடம் :—திருமாதகல் - தொண்டைநாட்டின் 7-வது பதி இந்நிரன் வழிபட்ட தலம் ; சிவலிங்கத் திருமேனி உடுமபின் வண்ணமாகிய சுயம்பு மூர்த்தி ; இராசேந்திர சோழனுக்கு இறைவா பொன்னுடுமபாசக் காட்சி கொடுத்து, அவன் தூரத்தியபோது ஓடிப் புறநில ஒளித்த வெளிப்பட்டனா என்பது வரலாறு. மகசுட் பேறு வேண்டுவோர் அங்கப் பிரகடசனம் செய்யுது தலவிசேடம் சுவாமி - அடைக் கலங்காத்த நாதர் ; அகந்தீசுரர் அம்மை - புவன நாயகி, விவியகா - பொய்யய விநாயகர் ; தீர்த்தம் - சேயாறு - அக்கினி தீர்த்தம் பரிசு 1

இது காஞ்சிபுரத்திலிருந்து தென்கிழக்கில் கமரூலை வழி 10 நாழிகையளவில் சேயாற்றின் வடக்கரையில் உள்ளது. வழியில் வேகவழி மாற்றையும், பாலாற்றையும் கடக்க வேண்டும் ; மோட்டாபஸ் வசதி உண்மீ குரங்கணின்முட்டத்தினின்றும் தென்கிழக்கில் மட்சாலை வழி 6 நாழிகையளவிலும் அடையத்தக்கது.

2883, ஆதி முதல்வர் குரங்கணின்முட்டத்தை யணைந்து பணிக் தேத்தி,  
நீதி வாழும் திருத்தொண்டா போற்றி சிகரில் சணைபயிர்நில  
வேத மோடு சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியுறார்  
மாதொர் பாகர் ஸாமன்னு மதிக்குடி காஞ்சி மருங்கணைந்தார் கூஅந்

(இ - ள்) ஆதிமுதல்வர் ஏத்தி - ஆதிமுதல்வராய் இறைவரது திருக்குரங்கணின் முட்டத்தைச் சேர்த்து வணங்கித் துதித்து ; நீதி ..போற்ற - சைவ நீதிநெறியினில் வழுவாத ஒழுக்கமுடைய திருத்தொண்டாசன போற்றச்சென்று ; சிகரில் .. கவுணியுறார் - ஒப்பற்ற சீகாழிப்பதியிலே வேதநெறியடனே சைவநெறி விளங்கும் படி திருவவதாரம் செய்த கவுணியுறாராகிய பிள்ளையார், மாதொர் பாகர் ..அணைந்தார் - அம்மைபாகமுடைய ஏகம்பவாணா சிலி பெற்ற எழுந்தருளியுள்ள மதில் சூழ்ந்த காஞ்சிப் பதியின் பக்கத்தே அணைந்தருளினார்.

(வி - ரை) அணைந்து பணிந்து ஏத்தி - பதியின் அருகே அணைந்தமை இப்பாட்டிற்கு கூறிய ஆசிரியர், பதியினுள் புகுந்த திருக்கோயிலே அணைந்தமையும் அவரு இறைவரை வணங்கித் துதித்தமையும் மேலவரும் பாட்டுக்களிற கூறுகின்றார் ;

நீதி வாழ்நலாவது - சைவ விதியாகிய ஒழுக்கத்தினின்றும் பிறழாது வாழ்தல்.

போற்ற - போற்ற அங்குமின்றும் அகன்று சென்று ; போற்ற - வந்த என்ற கூட்டி முடித்தலுமொன்று.

வேதமோடு சைவநெறி விளங்க வந்த - “வேதகெறி தழைத்தோங்க மிருசைவத  
அறைவிளங்க” (1899) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பாராகக.

மாதோர்பாகரீ தாம் மன்னும் - காஞ்சியாகிய இப்பதியில் அம்மை பூசித்தத  
தழுவீ வரம் பெற்ற வரலாறாக குறிப்புப்படக் கூறியவாறு. “தழுவ வெளிப்பட்ட  
கள்ளக கம்பனை” (நம்பி. தேவா); “தழுவிக் கொண்டனன்” (1140) முதலியவை  
காண்க.

மதில்தும் காஞ்சி - முதலி தருவனவாகிய எழு பெருமபதிசுள்ள ஒன்றாதலும்,  
சோழ மன்னர்களின் தலைநகராதலும் குறிப்பு திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனா புரா  
ணம் பாரகக. “தெய்வப் பதியென்று வைய முழுதும் தொழுதேத்தும் மதில்குழ  
காஞ்சி” (1581) என்றது காண்க.

நீதி வழுவா—என்பதும் பாடம்.

985

திருக்குறங்கணின் முட்டம்

திருச்சிறுமபலம்

பண் - தக்கராகம் - 1-ம் திருமுறை

விழுநீர் மழுவாட் பட்டையண்ணல் விளங்குகு  
கழுநீர் குவளைம் மலரக கயலபாயுகு  
கொழுநீர் வயல்குழந்த குரங்கண்ண முட்டந  
தொழுநீர் மையாதி துறுதுணப் மிலரே.

(1)

கல்லார மதிகாழியுண ஞானசம் பந்தன்  
கொல்லார மழுவேந்தி குரங்கண்ண முட்டந  
சொல்லார தமிழமரலை செவிக்கினி தாக  
வல்லாரக கெளிதாம் பிறவாவகை வீடே.

(11)

திருச்சிறுமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—(1) விழுநீர் மழுவாட் பட்டை - விழுநீர் - ஆகாயத்தினின்றும்  
இறைவரது சடையிற் பொருந்திச் சிறிதாக விழும் கறகை. நீரும் மழவும் வாட்படை  
யும் உடைய; விழுநீர் - விழுத்தும் என்ப பிறவினையாகக் கொண்டும் நீர் - நீர்மை  
என்று கொண்டும் அழித்தற் றொழிற்றனமையுடைய மழு என்றலுமாம்; படைகளா  
னன்றி கிளைப்பினமாதிகிரையானே (அழிவு) வீழத்தற் றொழில் கிகழ்வதாம் என்ற குறிப்  
புப்பட விழும் என்றா என்றலுமாம்; “கிளையாதா புரமெரிய நினைந்த”, “சூல  
மும் தனடுகு கமந்ததுண்டு” (வெப்பெருமல் சுமந்தது) (தேவா); “கழுநீர்...  
...கொழநீர்” - “கொங்குமலா நீர்” (2882) என்று ஆசிரியா இதனை எடுத்தக  
காட்டியருளினா; 2 - 3-வது பாட்டுக்களும் பாரகக; நீதுறு - தீமையால் வரும்;  
ஊழால் வருவனவும் துன்பஞ் செயயாது உடலாழாய்க் கழியப் பெறுவா என்பது :—  
(2) கடை - இடை - அயலே; அருகே; ஏறுணுருபு; மேன்துளத் தோங்கிய...  
...புனல் - இது கோயிலைச் சுற்றியுள்ள காகைமடுவின் குறிப்பு; மேன் - துளம் -  
மெல்லிய சிறிய பொய்கை; துடையநீர் - குடைதல் - நீராடல் - பொருந்திய;—  
(3) ஏலம் - வாசனாப் பொது. கொன்றை முதலிய மலர்களின் மணங் குறித்தது;  
ஒரு பாகம் சடையினுடன் வீரவிய அம்மையாரது கூந்தலின் மலர்ச்சாந்தினது மணம்  
என்றலுமாம்;—(4) வாடாவிரி - வாடுதலின் பிப்போதும் விரிந்ததுள்ள; கொள்ளை  
யாள் - எனக. நலபாலன்...செய்த - நன்மையான பகருவம் போககித துன்பந

## சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉருக

கூடாதபடி - சேராதபடி - செயத அமமானது ; கூடாதன - இனி மலச்சாவு கூடா வகைகள். ஆடா - ஆடுதல் - திளைத்துத் தொழுதல் என்ற பொருளில் வந்தது. “கைதொழு தாடா வருவேன” (தேவா - ஐயாறு - அரசுகள்) ;—(5) இறை - முன்கை ; “எலவளை யிறைபூருமமே” (கவி - 7) ; தலத்தின் அமமை பெயர்க் குறிப்பு. கீறிய - தோல உரித்த ; துறையார் - குறைவுடன வந்தடைந்த ;—(6) நீணந்தே - கிளைந்தன பயனிலே ; நீணந்தே - ஒழிந்தோம் என்று கூட்டுக ; பலவும் பயனுள்ளன - பதமுத்திகளும் - தேவபோகம் முதலியனவும் பயனாக்கொண்ட செயல்கள் ; பற்றும் - மலச சராபுகளால் வருவன ; கலவம் - தோகை ; கலாபம் என்பா வடவர் ; இது ஆணையினுக் குரியது என்றது குறிக்கப் பேடையோடு எனப் பேடைக்கு அடைமொழியின்றிக் கூறிய நயம் காண்க , நீலவும் - நீலகாது கிலைபெற இடங்கொண்டு வீற்றிருக்கும் ,—(7) மாடார் - பொன போன்ற , மாடு - பொன ; ஆர் - உவமவுருபு. கொன்றை - இறைவா பக்கமும், தோடார் தழை - அமமைக்கலந்த பக்கமும் குறித்தன ; 4-வது பாட்டும் பாரக்க , “தோடுடையா நெருகாநிற றாய குழை தாழ” (தேவா) , கூடார் - பகைவா ; ஆடாராவம் - ஆடும் தன்மையுடைய அரவு ; அமர்வார் எமது இறைவன் என்க ; எமது இறைவன் என்பது இசையெச்சம் ;—(8) உய்யா வகை - தப்பாத வகையால் ; நோய் - அருமபுகள் , காண்டல் - முனைதல ; அடாததல் ;—(9) அகைந்து - இளைத்து ,—(10) தழை - கமறையாகிய ,—(11) கல்லார் - கமகளாலியன்ற , கோல் - “விழுதீ” (1) , ஏந்தி - வந்தியவரது ; ஏந்தி - பெயர்.

தலவிசேடம் :—நிநக்தரங்கணிந்ழட்டம் - தொண்டைநாட்டில் 6-வது பதி. குரங்கும (வாலி) அணிநிலம் முட்டமும் (காகம்) வழிபட்ட பதி என்பது தலப்பெயராக காரணம். வாலி பூசித்தமையால் சுவாமி வாலீசுவரர் எனப் பெயர்பெறுதலு கான்க. கோயிலைச் சுற்றியுள்ள பொய்கை காககை மூக்கினுற கீறியுண்டாக்கிய காரணத்தாற் காக்கை மடு எனப் பெயர் வழங்குதல் காககை பூசித்ததைக் காட்டும் அறிஞரியாம் , இம்முனறினுருவங்க்கும் கோயிலவாயிலில் நீட்டித் தாபித்து வழிபடப்பட்டு வருகின்றன ; பூசித்த பிராணிகளின் பேரால் அவ்வத் தீயன்கள் வழங்கப்படுதலே சிகளாதல் - திருவானைக்கா முதலிய தலப் பெயர்களாலறிக. சுவாமி - வாலீசுவரர் ; அமமை - இறையார்வனையம்மை ; அமமை பெயர் பதிகம் 5-வது பாட்டிற் காண்க

இது காஞ்சிபுரத்தினின்றும் தெற்கில் மட்சாலை வழி 6 நாழிகையளவில் அடையத் தக்கது.

வேறு

2884. நீடு காஞ்சி வாணரு நிலவு மெய்யம்மை யனபந்ரும

மாடு சண்பை வள்ளலா வந்த னைந்த வொலையாற

கூடு கினை வினபநோ குலவு வீதி தோலினா

காடு கொண்ட பூகம் வாழை காமா தோர ணங்களால்.

சுஅசு

(இ - ள்) நீடு...அனபந்ரும் - பெருமையால் நீடிய காஞ்சிபுர நகரத்தில் வாழும் மாநதர்களும் மெய்யம்மைநெறியினிலேபெற்ற திருத்தொண்டர்களும் , மாடு...இனபம் - கரின் அணிமையில் சிகழி வளவள்ளராகிய பிள்ளையார் வந்து அணைந்த மகிழ்ச்சியினாலே பொருந்திய இன்பம் காரணமாக , காடுகொண்ட...தோரணங்களால் - காடுபோலச்

செறிந்த கழுதகளும் வாழைகளும் அழகிய தோரணங்களும் ஆகிய இவற்றாலே ;  
கேர்துலாவு...கோலினா - நேராக விளங்கிய வீதிகளை அலங்கரித்தனா.

(வ - ரை) நீடுகாஞ்சி - “ என்று முள்ளது காஞ்சி ” (1130) என்பது முதலிய  
சிறப்புகளை இங்கு கினைவுகூர்க.

காஞ்சி வாணர் - காஞ்சியில் வாழும் மாந்தர்கள் ; இவர்கள் நகர மாந்தர் ; இவர்  
கள் வேறுகவும் தொண்டர்கள் வேறுகவும் கணிக்கப்படுதல் மரபு. மெய்ம்மையன்ப  
நம் என்று பின்னாக கூறுதல் காண்க ; 1583 - 1555—2008 முதலியவையும் மேல்  
வரும் பாட்டுகளும் பாராக.

மெய்ம்மை நிலவும் - என்க ; மெய்ம்மை - மெய்நெறி குறித்தது ;  
மெய்ம்மை - இறைவரது கூத்தாம் தன்மை ; சிவநெறி மாடு - நகரப்பக்கம் ; மாடு-  
ஞானச் செல்வமாகிய என்ற குறிப்புமாம் ; ஓதை - உவகை ; இன்பம் - இன்பத்  
தால் ; கோலுதல் - வரிசைப்பட அலங்கரித்தல் ; காடு - மிகுதி குறித்தது ; தோரண  
முதலியவற்றும் கோலினா என்க.

குறிப்பு :—அன்புகளின் ஆவயிக்குறி குறிக்க இதுவரை கூறிவந்த யாப்பினை  
மாற்றி, ஏறத சந்தத்தில் அமைத்துத் தொடங்கும் கவிநலம் கருதுக. 986

2885. கொடிநிரைத்த வீதியிற் கோலவேதி கைப்புறங்  
கடிகொண்டாலை மொய்த்தபந்தர் கந்தரீர்த தசம்புடன்  
மடிவிலபொன விளக்கெடுத்து மாதர்மைந்தர் மல்குவார்  
படிவிளக்கு மன்பரும் பரந்தபணிப் லீண்டுவோ. கூஅஎ

2886. கோதைமாத ராடலுங் குலாவு தொண்டர் பாடலுங்  
வேதகீத நாதமும் மிக்கெழுநது விமமவே  
காத னீடு காஞ்சிவாணர் கமப லைதெ முநதுபோய்  
மூதே யிற்பு றம்புசென் றிணைந்து முன்வ ணங்கினார். கூஅஅ

2885. (இ - ள்) கொடிநிரைத்த...புறம் - கொடிகளை வரிசைபெறக் கட்டிய  
வீதியில் அழகிய திண்ணையின பக்கத்தே ; கழிகொள்...விளக்கெடுத்து - மண்  
முடைய மலாமாலைகளை நெருங்கிக் கட்டிய பந்தரில் வாசனைநீர் நிறைந்த நிறைகுடங்க  
ளுடன் கெடுதலில்லாத பொன் விளக்குகளை ஏந்திக்கொண்டு, மாதா மைந்தர் மல்கு  
வார் - பெண்களும் ஆண்கள்களும் நிறைந்து கூடுவார்களும், படிவிளக்கும்...ஈண்டு  
வாரா - பூமி விளக்கம் செய்யும் அனபாகளும் பரவிய தன்மையில் வந்து நெருங்குவார்  
களாகி ; கூஅஎ

2886. (இ - ள்) கோதை மாதா ..விமமவே - மாலைபணிந்த பெண்களுடைய  
ஆடலோசையும், குலாவும் தொண்டர்களது பாடலொலியும், வேதகீதங்களின் நாதமும்  
கூடி மிக மேலெழுந்த கிளாசசி பெற, காதலீடு...போய் - பெருவிரப்பினாலே  
மிக்க காஞ்சி வாழும் மாந்தர்கள் ஆரவாரித்து ஒலிசெய்து எழுந்த சென்று ; மூதே  
யில்...வணங்கினா - பழையையாகிய மதிலின் புறத்திலே சென்று கூடி முன்பு  
வணங்கினார்கள். கூஅஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் .கஉருஉ.

2885. (வி - ரை) நினைத்தல் - வரிசைபெறக கட்டி; பலவகைக கொழுகளையும் பல பகவதகளிலும் வரிசைபெற அமைததல இகநாளிலும் வழங்கும் அணிவகையாவதம் காண்க.

வேதிகை - திண்ணை. வேதிகைப்புறம் - பந்தர் - வீதியில் திண்ணைகளும் அதன புறம்பு பந்தரும் அமைவன. இத்திண்ணைகள் சுதை முதலியன இட்டு அணி செய்வனவும் நிறைகுடம் முதலிய மங்கலப் பொருள்களை நிறைபெற அமைக்க வுதவுவனவு மாம.

மாலை மொய்த்த பந்தர் - பந்தங்களிலே பூமாலைகளை நிறையக கட்டுதல அணி வகை. கடிகொள் மாலை - வாசனைப் பூக்களாலாகிய மாலைகள், மாலை மொய்ததல அணி வகையேயன்றி வாசனை செய்யவயும் உதவும். இகநாளில் காதிதம் துணி முதலிய வறளுலாகிய போலிமாலைகளை அணிநது மிழ்தல அறிவுடையோர எள்ளத தக்கனவும் பயனிலலாதனவுமாகிய போலி வழக்கங்களென்க

கந்தநீர்த் தசம்பு - வாசனைப் பண்டம் பெய்த நீர் நிறைந்த குடங்கள், நிறை குடங்கள் தசம்பு - குடம்.

மடிவில் டொன்விளக்கு எடுத்து - மடிவில் - கெடாத - அவியாத, டொன் - அழகு எனறலுமாம் எடுத்து - ஏந்தி; விளக்கேந்தி மாதர் வருதல் - மகசலஞ்செய வழக்குகளுள் ஒன்ற.

மாதர் மைந்தர் - நாயகி நாயகர்களாக இணைந்து

படிவிளக்கும் அன்பர் - உலகில் அன்பு நெறியை விளக்கி மக்களை உயவிக்ரும் அன்பர்கள்; திருத்தொண்டர்கள்.

சுண்ணுவார் - விம்மவே - போய் - வணங்கினார் என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க. சுண்ணுவார் - முறநெச்சம்.

பரந்த பண்பில் - அங்கங்கும் பரவி நிறைந்த தன்மையில். 987

2886. (வி - ரை) மாதர் ஆடல் - எதிர்கொள்ளும் மங்கலங்களுள் ஒருவகை; தொண்டர் பாடல் - சுவததுறையும், வேதந்த நாதம் - தேவதெரிபும் கூடிய விளக்கம் காட்டியன.

கம்பலைத்து - மகிழ்ச்சி மிக்க ஆரவாரத்தின ஒலியெழுது கம்பலை - முழக்கம். முனகறிய ஆடல்-பாடல்-கீதம் என்பவை பொருள் குறித்த ஒலிகளாதலின வேறு பிரித்து முன்னாக கூறப்பட்டன.

முதேயில் - பழநகராதல குறிப்பு. நகரின் மதிப்புறம்பு வணங்குதல எதிர் கொள்ளும் முறை.

முன் வணங்கினார் - முன் - திருக்கூட்டத்தின் முன்பு. 988

2887. சண்பையாளு மன்னா முன்பு தொண்டா வந்து சாாதலும்

பண்பு நீடி யானமுன் பிழிந்தி றைஞ்சு பான்மைகளை

டெண்பெ ருக்கு மிக்கதொண்ட ரஞ்ச லித்தெ டேத்தசொன்

மண்ப ரக்க வீழ்ந்தெழுந்து வான முட்ட ஆராதனா. ௯௮௯

(இ - ள்) சண்பையாளும்...சாாதலும் - சிகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் திரு முன்பு அததிறுத்தொண்டர்கள் வந்து சாாததபோது; பண்பு ..கண்டு - அடிமைப் பண்பினுல மிககு முததுச சிவிகையினின்றும் பிள்ளையார் இறங்கி வணங்கும் தன்மை வீணக் கண்டு; எனபெருக்கு...சொலமண்பரக்க - எண்ணைப் பெருக்குகின்ற பெருந்

தொண்டர்கள் தொழுது ஆர்த்துத் துதித்த அர ஒலி உலகிற பரவ; வீழ்ந்தெழுந்து...  
...ஆர்த்தனர் - நிலமுற விழுந்து எழுந்து வானமளாவ ஆரவாரித்தனர்.

(வி - ரை) சண்பை - சாரீதலும் - முன கூறியபடி வணங்கித் திருக்கூட்டத்  
தைக கடந்து சீகாழித் தலைவரது சிவிகையின் முன்பு அததிருத்தொண்டா வந்த  
வுடனே ; சாரீதலும் - சராபாவது பிள்ளையாரது திருவடி எனச் சார்தலும் எனபதும்  
குறிப்பு

பண்பு நீடி - இழிந்து - இறைஞ்சு - பான்மை - பண்பு - அடிமைத் திறம் ;  
தொண்டா கூட்டமும் திருவேடமும் அரவெனவே கண்டு தொழற்பாலன என்ற  
அடிமைத் திறம்.

கண்டு - அததிருத்தினின்று ஒழுக்கிப் பிள்ளையார் காட்டக கண்டு.

எண் பெருக்கும் - எண் - எண்ணம். பெருக்குதலாவது - இவ்வாறு அடிமைப்  
பண்பினில் உலகம் எண்ணி உய்யும் தன்மையினை வளரச் செய்தல்.

மிகக் - பெருமையினால் மிகுந்த ; அளவிதந்த என்றலுமாம்.

தொண்டர் - பிள்ளையாருடன் வந்த திருக்கூட்டத்தவர்களும் எதிர்கொண்டு  
வந்து வணங்கிய காஞ்சிபுரத் தொண்டர்களும்.

அஞ்சலித்து எடுத்த சோல் - அடிமைத்திறத்தின வினைவாகிய அன்பினைக் கண்டு  
தாம் வணங்கி முழக்கிய அரமும் முழக்காகிய ஒலி. சோல் - என்றார் அரமும்மே  
சொல்லாத தக்கதென்பது குறிக்க. “ எல்லா மரமும்மே சூழக ” (தேவா), மண்  
பரக்க - உலகிற பரவ.

வானமுட்ட அநீந்தல் - ஆரவாரிப்பினை ஓசையும் அரவெனனும் சொல்லின்  
எழுந்த மிக்க ஒலியும் ஆகாமளாவ ; மண்பரக்க வீழ்ந்து - சொல்லொலி மண்ணவா  
செவிப் புலங்களில் வீழ்ந்து என்றும், எழுந்து - மேல் விண்ணில் எழுந்து என்றும்  
உரைத்தலுமாம்.

நீட ஐயன்முன்—எழுந்த சோல்—என்பனவும் பாடல்கள்.

989

2888. சேணு யாந்த வாயினிடு சீர்கொள சண்பை மன்னரை

வாணி லாவு நீற்றணி விளங்கி டமனத்தினிற்

பூணு மனபா தாமுடன் புருநதிட்புற த்துனோர்

காணு மாசை யிறகுவித்த கைநகி ரையெடுத்தனர்.

சுக்க0

(இ - ள்) நீடு சீர்கொள் சண்பை மன்னரை - கீழிய சிறப்புடைய சீகாழித் தலை  
வராகிய பிள்ளையார் ; வாணிலாவு...புருநதிட - ஒளிபொருநகிய திருநீற்றுக் கோலம்  
திருமேனியில் விளங்கிட மனத்துள்ளே சிவனபாலன்பே பூணுகக்கொண்ட அடியவாக  
ளுடனே ; சேணுயாந்த வாயில் - வானளவையுந்த நகரத்து மதிப்புற வாயினுள்ளே  
புருநதிட - புருநதிபோது ; புறத்துள்ளோர்...எடுத்தனர் - இவ்வளவில் நகர்ப்புறத்தி  
னின்று வந்து கூடிய மக்கள் பிள்ளையாரைக் காணும் ஆசையினாலே வரிசையாகக்  
கைகளைத் தலைமேற் கூப்பினா.

(வி - ரை) சேணுயநீந்த வாயில் - இது புறத் திருமதில் வாயில். கோயில்  
வாயில் பின் (2891) வருதல் காண்க ; இம் மதிற்றிருவாயிலின் சிறப்பினை “ ஆறகு  
வள ரெயிலினுடன் விளங்கும் வாய் லப்பதியில் வாழ்பெரியோ ருள்ளம் போல,  
வோற்குநிலைத் தன்மையவாய்.....திருகுநெறி யடையாத தடையு மாகி...” (1165)  
என்று முன எடுத்தக கூறியதை கிளைவுகூக ; சேணுயநீந்த என்ற குறிப்பும்து ;

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉருநு

சேன - சேனில; வானில. வாயில் - வாயிலின்கண்; ஏழறுப்பு விரிக. வாயிலில் புத்திட என்க.

நீற்றனி மேனி மேல் விளங்கிட மனத்தினில் அன்பு பூகையுமாயார் என்க.  
“ மாசிலாத மணிதிகழ மேனிமேற, பூசநீறுபோ லுளறும் மணிசா... ” (111), இவர்கள் பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ள வந்த கானூசி வாழும் திருச்சொண்டர்கள், இவர்களை பிள்ளையாரை உடனாக நகரின் உள்ளே அழைத்துச் சென்றவர்கள் என்பது.

புறத்துளோர் - காணாமாசையில் - புறத்துளோர் - செண்டா கூட்டத்தில் புறத்தே கிணைவாகளும் நகரப்புறத்தினின்றும் வந்து கூடியவர்களுர்.

காணாமாசையில் - பிள்ளையார் சிவிகையினின்றுழிந்து தொண்டா கூட்டத்தினுள் அவர்கள் சூழச் சென்றருள்கின்றாராதலின் இவர்கள் அருகில் நெருங்கிக் காண மாட்டாது அந்த ஆசையிறை கைகளைக் கூப்பி வணங்கினா என்பதாம். திரா துவித்த கை எடுத்தனர் - வரிசைபெறக் கைகளை மேலே கூப்பி வணங்கினர், எடுத்தல் - மேற கூப்பித்தல். பூனும் அன்பர் - அன்பினையே பூனாகக் கொண்டவர்.

மனத்தினும் பூனும் அன்பர் - என்று பாடவகொண்ட மனந் காரணமாகப் பொருளும் மொய்யமனபினையுடைய அடியார்கள் என்றும், மனத்திற டொருந்திய என்றும் உரைத்தனா முன் உரைகாரர்கள்.

வானநீடு—விளக்கிட—என்பனவும் பாடங்கள்

990)

2889. வியனெ டுந்தெ ருவினாடு மிக்க தொண்ட ராரப்பெழச்,

கயனெ டுங்கண் மாதருங் காத நீடு மாந்தரும்

புயல்பொழிந்த தாமெனப் பூவினோடு பொறகணம்

இயலு மாறு வாழ்த்தேத் திரும ருங்கும் வீசிஞர்.

சுசுக

(இ - ள்) வியனெனும்...எழ - இடம் அகன்ற நீண்ட தெருவினிடம் போதலாம். தொண்டர்களின் முழக்கம் எழ; கயனெடுங்கண்...மாந்தரும் - சமவீண போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்களும் காதுலாவிகக் மாந்தர்களும் மேலாக முழ பெய ததுபோலப் பூக்களோடு பொறசுண்ணப் பொடியினை ஏறதவாய் வாழ்த்துக் கூறி இரண்டு பக்கங்களிலும் வீசிஞர்கள்.

(வி - ரை) மாதரும்...மாந்தரும் - இவர்கள், பிள்ளையார், கவிஞர் புத்தர்து கம்ப வானார் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லமிடையில் தெருவில் ஆர்ப்பாட்டும் வீடுகளினின்றும் வாழத்திய பூவும் சுண்ணமும் தூவின்வர்கள். முன் “ மாதர் மைத்தா மல்துவார் ” (2885) என்பபெற்றவர்கள் விளக்கு முதலிய மங்கலங்களுடன் மதிறபுறத்துச் சென்று பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டவர்கள்.

மாதரும் காதநீடு மாந்தரும் - சதிபதிகளாக இணைந்து வாழத்தியும் பூததூவியும் தெருவின இருபுறமும் இருந்தனா என்பது; காதநீடு என்ற குறிப்புய்து. இஃது இலலை நிலையின் கிகழவதென்க. திருப்புகுகொளியூரவிகாசியல் ஆளுடைய நாயக்களை மறையவனும் மனைவியும் உடன் வந்து வணங்கும் கிகழ்ச்சி காண்க, இவ்வாறன்றி இவ்விருவகையினரும் அங்கங்குத் தனித்தனி வாழத்தினா - பூவும் சுண்ணமும் தூவின் என்ற கொள்ளுதலுமாம்.

புயல் பொழிந்ததாமென - விளைபற்றி வந்த உவமம். மழைபோலச் செறிவும் மென்மையும் தன்மையும் பொருந்த இடையறாது பொழிதல குறிப்பு.



இயலுமாறு - பிள்ளையாரது மெனமைக்கேற்றமாறு என்றும், அவ்வவா திறத்துக் கியன்றவாறு என்றும் உரைக்ககின்றது.

பூவும் போற்கண்ணமும் கலந்த வீசுதல் மககலம் செய்யும் செயல்களுள் வருவன. “புரிந்த பூவொடு பொற்சுணங்குழி” (பெருங்கதை - 2 - 39 - 46).

இருமநங்கும் - தெருவின இருபக்கங்களினின்றும்.

991

2890 இன்ன வண்ண மியாவரு மின்ப மெய்த வெய்துவார்  
திருவேகம்ப பின்னு வார்சு டைமுடிப பிரான்ம கிழந்த கோயில்கள்  
வழ்பாடு முன்னு றப்ப ணிந்துபோய் மொய்வ ரைத் திருமகள்  
மன்னு பூச னைமகிழந்த மன்னர் கோயின் முன்னினார்.. கூசுஉ

(இ - ள்) இன்னவண்ணம்...எய்துவார் - மேற்கூறியவாறு இப்படி எல்லாரும் இன்பம் அடையச் சேர்வாராகிய பிள்ளையார் பின்னுவார்...போய் - புரித்த நீண்ட சடைமுடியினை உடைய இறைவா மகிழ்ந்தபல கோயில்களைச் செல்லும் வழி இடையே முன்னாகப் பணிந்து சென்று ; வரைத் திருமகள்...முன்னினார் - மலையரசன் திருமகளாராகிய உமையம்மையாரது நிலைபெற்ற பூசையை என்றும் மகிழ்ந்து கொண்டு எழுந்தருளிய திருவேகம்பமாகிய இறைவருடைய திருக்கோயிலின் முன் அணைந்தருளினா.

வி - ரை) இன்ன வண்ணம் - முன் ஆறு திருப்பாட்டுக்களில் கூறியபடி (2884 - 2889) ; யாவரும் - காஞ்சிவாணரும் திருத்தொண்டர்களும்.

இன்பமேய்த - “வாழ்த்துவதும் வானவாக டாம்வாழ்வான்” (திருவா) என்ற படி பிள்ளையாருக்கு மங்கலஞ் செய்து எதிர்கொண்ட சிறப்பினால் அவ்வவர்கள் தாங்கள் இன்பமடைய.

எய்துவார் - எய்துவாராகிய பிள்ளையார் ; எய்துவார் - போய் - முன்னினார் என்று கூட்டுக.

கோயில்கள் முன்னுறப் பணிந்து போய் - காஞ்சிமாநக ரெல்லையுள் எண்ணில் லாத (கோடி) சிவாலயங்கள் உள்ளன என்பது முன் உரைக்கப்பட்டது ; “இறைவா தாமகிழ்ந்தருளிய பதிகளெண் ணிறந்தவத் திருந்த ரெலலை” (1153) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. இவ்வுக் கூறிய கோயில்கள் நகரத் தென்திசையுறத்தினின்றும் உள்ளே ஏகம்பா திருக்கோயிலை நோக்கி வரும் வழியினிடையே உள்ளவை ; இவை கச்சபேசம் முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

முன்னுறப் பணிந்து - போய் - திருவேகம்பத்தை நோக்கி வரும் பிள்ளையார் இடையிற் கண்ட இறைவரது கோயில்களையும் வணக்கிச் செல்லவேண்டியது முறையாதலின் அதன்படி முன்னாக அவற்றை இறைஞ்சி.

மொய்வரைத் திருமகள் மன்னுபூசனை மகிழ்ந்த - மலையரசன் மகளாராய் உமையம்மையார் போனது வந்து காஞ்சி மாவடியில் இறைவரை நிலைபெறப் பூசித்த அறம் வளர்த்து வீற்றிருக்கும் வரலாறு முன் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்தின் விரித்தவாறு காண்க (1127 - 1148) ; மொய்வரைத் திருமகள் - வரை - மலையரசனாக் குறித்தது ; வரை அரசனை வரை என்றதுபொருள். “பொருப்பில வேந்தன்” (1131) ; மன்னு பூசனை - “மாறிலாதவிப பூசனை யென்றுமன்ன வெய்பிரான்

சேக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 'கஉருள

மகிழ்ந்துகொண்டருளி" (1146) என்ற அடிமையேண்ட இறைவர் "விருப்பு பூசனை  
மேவி வீற்றிருந்" தருளினார் (1147) என்றது காண்க.

முன்னினி - முன்னாக - அணிததாசச - சென்றருளினார்.

992

2891. கம்ப வாணா கோயில்வாயில் கண்டு கைது விதந்தெடுத்த  
தம்ப ரோங்கு கோபுரத்தின முன்னி நைஞ்சி யுள்ளனைந  
தம்பொன மாளி கைப்பறத்தி லன்ப ரோடு சூழவந  
தம்பர் ஞால முயவநத பிள்ளை யாரி நைஞ்சுவா; கசுந

வேறு

2892. செம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக குழைந்தருளுந் திருமேனிக்  
கம்பரைவந செதிவணங்குந ஃவுணியாதங் காவலனா  
பம்புதுளிக கண்ணருசி பாய்ந்தாடிர்ப புளகமவநத  
தம்பெருகு மனக்காத றுள்ளநில மிசைத்தாழ்ந்தார் கசுந

2893. பலமுறையும் பணிநெடுமுதற் நாயகசெங்கைமுடிப்பா  
மலருமுக மளித்ததிந மணிவாயான் "மறைபு"னேன  
மலகுய்ய வெடுதகருளி புருகியவன் பொன்பருக்க  
நிலவுமிசை முதற்றாள் நிரம்பியநீர் மையினிகழ, கசுந

2894. பாடினா; பணிவறநா, பரிவறநா நைக்ககூத  
தாடினா ரகங்குழைநதா; ரஞ்சலிதஞ சென்னியினமேற  
சூடினா; மெய்மமுகிழைநதா; சூகாமு மனைமுமாய்த  
தேடினா சிருவருக்கு தெரிவரியா திருமகனா; கசுந

2895. மருவியலை மிளநெழிப மருமொடிபா லீபனபாற  
பெருகியகண் மறைபொழிபப் பெருபுருகிய பொருநகையா  
உருகியவன் புளையலைப வுமைதழுவக குழைந்தருளைய  
பருகியமெய யுணான் நெடும பரிபுடைய புறத்தனைநதா கசுந

2891. (இ - ள்) கம்பவாணா ..எழுந்த - வம்பவ ணாராய் இறைவரது  
திருக்கோயில் வாயிலினைக் கண்டு கைதுனைக் கூப்பித் தலைவினமேல் தூங்கி வணங்கி;  
உம்பா.. இறைஞ்சி - வாணத்தினமேல் ஓங்கும் திருக்கோபுரத்தின் முன்னே பணிந்த;  
உள் அணைந்து...வந்து - திருக்கே யிலினுள்ளே மீசாகக் கூடுகிய பொன்மாளிகை  
யின் புறச்சுற்றிலே அன்பாக்களுடனே சூழந்து வலம் வந்து, இம்பா இறைஞ்சுவா -  
இந்நிலவுவகம் உயயும்படி திருவந்தர்த்த பிள்ளையா வணங்குவாராதி, கசுந

2892. (இ - ள்) செம்பொன்மலைக் கொடி ..ஃவுணியனா - செவ்விய பொன்  
மலையரணுகு மகளாராகிய கொடிபோன்ற தாமாடசியமையையா தழுவியடிக் குழைந்த  
காட்டியருளிய திருமேனியினை உடைய திரு வகம்பராதரைத் திருமுன்பு வந்து  
எதிரே வணங்கும் ஃவுணியா பெருமாளாகிய பிள்ளையா; பம்பு...புளகம் வர -  
ததும்பும் துளிகளாகப் பெருகி அருவிபோலக் கண்ணீர் பாய்ந்தொழுகக் திருமேனியில்  
மயிப்புகை முண்டாக; தம்பெருகு தாழ்ந்தார - தமது திருமனத்தினிறைந்து  
பெருகுநிற பெருவிரும்பம் உந்த நிலத்தினமேல் வீழ்ந்து வணங்கியவராகி, கசுந

2893. (இ - ள்) பலமுறைபும் பணிந்த எழுந்த - பலமுறைகளும் பணிந்து நிலமுற வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்தது ; பங்கயச செங்கை முகிழ்ப்ப - தாமரைபோன்ற கைகள் குவிய ; மலரும் முகம் அளித்த - மலாகின்ற திருமுகத்திற றேன்றிய ; மணிவாயான - அழகிய ஒளிவிளங்கும் வாக்கினிலே ; மறையான...எடுத்தருளி - “மறையான” எனற உலகம் உய்யும்பொருட்டுத் தொடங்கியருளி ; உருகிய அன்பு எனபு உருக்க - மனமுருகிய அன்பு ஏழம்பிளையும் உருக்குவதாக ; நிலவும்...கிகழ - பொருந்திய பண்ணும் முத்தறளுமும் கூட நிரம்பிய தன்மையில் உளவாக, கூடு

2894. (இ - ள்) பாடினார் - பாடியருளினர் : பணிவுறறா - பணிந்தருளினா ; பரிவுறம் ..ஆடினா - அன்பினால் நிறைந்த ஆனந்தக் கூடது ஆடியருளினா ; அகல் குழைந்தா - மனக் குழைந்து உருகினா ; அஞ்சலி ..கூடினா - கைகளைக் குவித்த அஞ்சலியினைத் தலைமேற்கொண்டனா , மெய்மமுசிழத்தா - உடம்பெல்லாம் மயிப்ப புளகம் வரப்பெற்றருளினா ; சூரமும...திருமகனா - பன்றியும் அன்னமுமாக உரு வெடுத்த முறையே அடிபு முடியும் தேடிடவாகளாகிய இருபெருந் தேவர்க்கும் தெரிவரிபராய் சிவிரந்த இறைவரது திருமகனாகிய பிள்ளையார் (இதனனமய ராய்) ,

ககக

2895. (இ - ள்) மருவிய ஏழிசை பொழிய - பொருங்கிய ஏழிசைகளையும் (வாகுப்) பொழிய ; மனம் பொழியும் பேரன்பால் - மனத்தினின்றும் மீக்கூர்ந்து வளக்கும் பேரன்பினாலே ; கண பெருகிய மழை பொழிப - கண்ண ன்றமறெடுத்துப் பெருகிய கண்ணீர் மழையினைப் பொழிய ; பெருப்புக்கலி பிள்ளையார் - பெருமை தங்கிய சீகாழியில் வந்தருளிய பெருந்தகையாராகிய பிள்ளையார் , உருகிய அன்பு உள் அலைப்ப - மனமுருகுதற்குக் காரணமாகிய அன்பு உள்ளத்தை அலையச் செய்ய ; உமை தழுவ...பரவியே - உமையம்மையார் தழுவத் திருமேனி குழைந்து காட்டிய ஏகம்பவாணரை ; பருகிய...புறத்தணைநதார் - அனுபவித்த மெய்யுணர்ச்சியினாலும் போற்றி செய்து கோயிலின் புறத்தில அணைந்தருளினா.

ககக

இவ்வைவந்து பாட்டுக்களும் பொருட்டொடையும் சொற்றொடையும் நோக்கி ஒரு முடிபுகொண்ட மிரைக்கிறதலின் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டன.

2891 - 2892 பாட்டுக்கள் ஒருமுடிபும், 2893 - 2894 பாட்டுக்கள் ஒருமுடிபும் 2895 தனிமுடிபாகவும் உரைப்பினும் இழக்கில்லை

2891. (வி - ரை) உம்பரோங்கு கோபுரம் - திருவேகம்பா கோயிலின் தெற்குத் திருக்கோபுரம். இக்கோபுரம் மிகப் பெரித்தாயும் உயரமாயும் உள்ளதுபற்றிய சிறப்புக் கூறப்பட்டது. உம்பர் - ஆகாயம் ; ஏழுநுருபு தொக்கது.

பொன்மாளிகை - ஏகம்பத் திருக்கோயிலின் திருமதிலின் உட்புறம் இறைவரது இருக்கையினையும் மாமரத்தையும் சுற்றி உள்ள சோயிலின் பகுதி.

மாளிகைப் புறம் - புறமதிலினை அடுத்த உள்ளே பெரிய சுற்று , பொன் மாளிகை - திருத்திலையினைப் போல இவரும் திருக்கோயிலினுள் பல பகுதிகள் பொன்னுல வேயப்பெற்றிருந்தன என்பது அறியப்படும்.

இம்பர் ஞாலம் - இந்நிலவுலகம் ; ஞாலம் உய்ய வந்தமை - முன் உரைக்கப் பட்டது (1916 - 1924).

இறைஞ்சுவாள் - இறைஞ்சுவாராகித் தாழ்ந்தா - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. இவ்வாற்றைஞ்சும் இடம் இறைவரது திருமுன்பு என்பது “ கம்பரைவந்தெதிர்வணங்கும் ” என மேல்வரும் பாட்டிற் காண்க.

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉருக

2892. (வீ - ரை) சேம்போன் மலை - சேம்போன் - மிகுயாந்த பொன் ; பொன்மலை - மேரு. மலை - இறகு மலையரசன் என்ற பொருளில் வந்தது. மலைக் கோடி - மலையரசன் மகளாராகிய கொடிபோன்ற உமையம்மையாரா முன "மொய்வரைத் திருமகள்" (2890) என்றதும் காண்க. "பொருப்பில் லேந்தன்" (1131).

கொடி தழுவிக் குழைந்தநரும் திருமேனிக் கம்பர் - கொளுகொம்பைப் பற்றிப் படரும் கொடிபோல இறைவரை அம்மை தழுவிக் கொண்டனா என்றதும் குறிப்பு. இவ்வரலாறுபற்றித் திருக்குறிப்பு - புராணம் (1140—1143) பாராக. விரிவு காஞ்சிப் புராணத்துட் காண்க இதலத்தின் அம்மையின் சிறப்புப் பற்றி அம்மையை முன் வைத்தோதினா.

கண்ணநவி பாய்ந்து - கண்ணர் அருவிபோலப் பெருகி வழிந்து.

மயிர்ப் புளகம் - மயிரக கூடசெறிதல் ; மயிரக லேராக நிறைவு. இஃது அன்பு மிகுதி, அச்சம் முதலியவற்றால் நிகழும் மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்று. இறகு அன்புப் பெருக்கினாலாயது மயிர்ப்புளகமெழு என்ற பாடமாயின் இக்கருத்து மிக விளங்கும்.

பெருமனக் காலை தள்ள நிலமிரைத் தாழ்த்தார் - தள்ளத் - தாழ்த்தார் - காலை என்ற பொருள் உள்படுகிறது உட்குத் தள்ளுதலால் நிலத்தின் வீழ்ந்ததுபோல வீழ்ந்தனர். தள்ள - என்பது குறிப்புருவகம், தமது வசமிழந்து தாழ்ந்தனர் என்பதாம்.

2893. (வீ - ரை) பலமுறையும் பணித்தெழுந்து - மூன்றுமுறை, ஐந்துமுறை முதலாகப் பதினொன்று வரை வீதித்த முறையின் மிகுது அளவிலடங்காதபடி பல முறையும் என்பது காதலின் மிகுதி வீதி கூடந்து செலுத்தும் நிலை குறித்தது.

சேங்கைப் பங்காய் முகிழ்ப்ப மலரும் முகம் அளித்தபங்கயம் என்றதற்கேற்ப முகிழ்ப்ப என்றா முகிழ்த்தல் - முகைபோலக் கூப்பதல் ; கைகளைப் பங்கயமென்றது உருவம் திருவும் பற்றிய ஒப்புமை கருதி வந்தது. "பங்கயத்தின் செவவி பழித்து வனப்போனாகும் செங்கை" (2070) என முன் கூறியதும், பிறவும் காண்க. பங்கயம் என்பதனை முகம் என்றதும்கூட இக் கைகடும் முகமும் ஆகிய தாமரைகளிரண்டனுள் ஒன்று குவிய ஒன்று மலர என்ற நயமும் அம்மையின் மதிபொளியாத கைத்தாமரை பூசியபங்க கம்பரின் முகிரொளியில் முகத்தாமரை மலர்ந்ததென்ற குறிப்புப்பட வந்த கவியையும் காண்க. இறைவராகிய ஞாயிறின் முன் தாமரைகள் ஒன்று முகையாக ஒன்று மலர் வரும் என்ற ஞானசாததிர் உண்மைக் குறிப்புத் தொனிக்கக் கூறியபடியும் காண்க ; "முருகிரவி எநிரமுளரி உலாவுறமொன் றலர் வான் முகையாமொன் றென்று வரு முறையினுமே" (வெப - 17).

முகம் அளித்த திருவாய் - முகத்திற் றேன்றிய திருவாக்கினுலே. மலரு முகத்தைக் கொடுத்த திருவாயின் திருக்குறிப்புடையவன் என்றலுமாம், "என்றுவந தாயென்னு மெம்பெரு மான்றன் றிருக்குறிப்பே", "கொவ்வைச செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்" ; "சிரித்த முகங்கண்ட சண்கொண்ட" (தேவா) முதலியவை காண்க. இறைவரது மணியாயின் முயல்வல் பட்டு முகத்தை அளித்ததென்பது "மணி வாயால் - எடுத்தருளி" என்று கூட்டியும் "வாயின் (வாயின் உடையவன்) மறை யான் என்று" என்றும் உரைக்க நின்றது.

நிலவுமிசை பதிகப் பண்ணுகிய இரத்தம், முதலுளம் - ஆதி தாளம் என வழங்குவா ; நிரம்பிய நீர்மை - "குறைபாடுகளை முமமைப்படி கூடங்கிழ மையினால்" (221) என்றவிடத்து உரைத்தவாறு உரிய சதுரிகள எல்லாம் நிரம்பிய தன்மை; ஆண் டொரத்தவை பாராக ; அறகு லேந்ததும் இரத்தப் பண்ணுதலும் கருதுக. 995

2894 (வி - ரை) வழிபாட்டின் உளவாகிய மெய்ப்பாட்டின் “ஆடினார்” - “பணிவுறா” முதலாகப் பகுதிகள் பலவற்றையும் தனித்தனி வினாமுறாக்களால் உணர்த்தியது இத்கிருப்பாட்டின் கவிலேமாம்

பரிவுறும் ஆனந்தக் கூத்து - அன்பு மிக்க காரணத்தினால் உளதாகும் ஆனந்தக் கூத்த. “மெய்விரவு பேரன்பு மிகுதியினு லாடுதலு மவ்வியலபிற் பாடுதலு மாய்கிழுவார” (1055).

மெய்முகிழ்த்தார் - திருமேனி முழுதும் மயிர்ப்புளசும் கொண்டனர்.

தூதரம் - பணி. தேடின ரீடுவருக்கும் - தேடினா வினைப்பெயர் ; தேடினவர் களாகிய இருவா ; அபனும மாலும், இப்பாட்டில் வணையவாகிய பாடினார் முதலியவை வினாமுறாக்கள். தேடினார் என்பதொன்றே பெயர். இவ்வாறு கூறுதல் ஆசிரிய ரது சிறப்பாகிய கவிரவர்களுள் ஒன்று ; முன் கூறியவை பாக்க.

திருமகனார் - உபசாரம் ; பால தர உண்டு ஞானம் பெற்றமையால் மகன்மை முறை பூண்டு “ஆருடைய பிள்ளையா” ராயினவா (1966). 996

2895. (வி - ரை) மருவிய ஏழ்சை பொழிய - வாசகு ஏழ்சை நிலவும் திருப் பதிகத்தினைப் பொழிய ; மணிவாய் ல (2893) என்றதனால் வாசகு என்பது வருவிக். பொழிதல் - சிறிதறி எழுந்த வருதல்.

மனம்பொழியும் பேரன்பார் பெருநீர் மறை நல்பொழிய - எனக், மனத்தை யிடமாகக் கொண்டு அன்பு மேனமேல் பொங்கி எழுந்தது. அது கண்ணீர் மறை பெருக்க காரணமாயிற்று கண்ணீர் அன்பு காரணமாக வருவதாதலின் காலலாகாத அன்பினைக் கண்ணீர் காட்டிவீடும என்ப. “அன்பிற்கு முனடோ அடைகருந்தா ழாவல்லா, புன்கணீர் பூச நரும” (குறள்). முன் “பம்புதுளிக் கண்ணநவி பாய” (2892) என்றது ஏசுவரவாணரைக் கண்டவுடன் சிகழ்ந்தது ; இங்குக் கூறியது பதி கம் பாடியருளிய பின் அவ்வனுபவ வுணர்ச்சிமேலீட்டினால் உளதாயது.

வாக்கு இசைபொழிய - மனம் அன்புபொழிய - சண் மறைபொழிய - என மனம் வாசகக் காயம் என்ற முன்னாலும் ஒத்த சிகழ்ச்சி கூறப்பட்டது. பொழிய - சொற்பொருட்பின் வருதல்

உருகிய அன்பு உள் அலைப்பு - முன்னும் “உருகிய அன்பு அன்புருக்க” (2893) என்றது காரணம். கண்ணருவி பெய்தல் இரண்டு நிலையினும் கூறியதுபோலவே அதற்குக் காரணமாய் நின்று உடனாது மனத்தின் உள்ளே சிகழ்ந்து உருக்கிக்கொண்டிருந்த அன்பின் செயலை சரிசுக்கும் கூறினா

உருகிய அன்பு உள்ளலைப்பு உமை தழுவ - என்று கொண்டு அன்பினாலே அமமை தழுவ என்று கூட்டி உரைக்கவும் நினைத்து.

தழுவக் குழைந்த பயிர்ப் பருகிய மெய்யுணர்வு - “மலைக்கொடி தழுவக் குழைந்தருளும்” (2892) என முன்னரும் கூறிய கருத்தாக கண்ணிருக்கும் அன்புக்கும் கூறிய குறிப்பாம் அமமை தழுவ அதனால் சராசரமான உயிர்களைத்தது முயிரும யாக்கையு முருகி யொன்றாக...வகதின (1142) என்ற கனமையால் வழிபாட்டுநிலை இவ்வாறு அன்புப் பெருக்கத்தால் உருகும் கனமை சிகழ்வதாம் என்று குறிக்க அவ்வரலாறு பற்றியே சரிடத்திலும் கூறுதல் காண்க ; பருகிய - பருக்தல் போன்ற ஆவ சிகழ்ச்சி. பருகிய - என்பது குறிப்புருவகம். உணர்வினோடும் பாவியே - பரவிக் கொண்டவாதே.

புறத்து - திருக்கோயிலின் புறத்தில்.

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுக்க

I கச்சித் திருவேகம்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - இந்தளம் - 2-ம் திருமுறை

மறைமாரினை மாசிலாப புணசடை மலருவெண்  
பிறையாளைப் பெண்ணோடா ணுகிய பெமமாளை  
யிறையாளை யோகொளகச சிததிறு வேகம்பத  
அறைவாளை யலலதுள காத்தென அள்ளமே. (1)

அந்தண்பூறு காசியே சம்பனை யமமாளைக்  
கந்தண்பூறு காழியூ ரணகலிக் கோவைவாற  
சந்தமே பாடவல லதயிழ் ஞானசம  
பந்தனசொற பாடியா டககெடும பாவமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—சம்பைக கரைமோகொள காசித் திருவேகம்பம் உடையாளை  
யலல துளகாதென அள்ளமே (1 - 5 - 11), அவனைச் சேராநா ரின்பமா யநெறி  
சேராரே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பெண்ணோடா ணுகிய பெமமான் - உமை தழு  
விய திருமேனிக் குறிப்பு “ஆளவகொம் பண்ணோ டுணைநகம் “ணைநகம்” (தேவா);  
அல்ல துள்காது - எழிமறைமாரை கூறியார் பிரபுடைச செல்லாமை வறமுததற  
பொருட்டு; 5-வது பாட்டிம் பாரசுக. “கைசுகிற மரியவன கழலலாற பேணுக்  
கருத்துடை ஞானசம பந்தன” (குறிஞ்சி - அசுசியபாக்கம்), “கொன்றையா னடி  
யலாற பேணு” (திருதொண்டிச் சொக்கை);—(2) சம்பாணையே நச்சி - எனக;  
காரம பிரிநிலை, —(3) சேராநா இன்பமாய நெறி சேரார் - எழிமறை உறுதிப  
பொருள் குறித்தது, “சேராநா நன்னெறிகுட டோராநா” (காண்டகம்), —  
(4) மீன்தேய்க்கும் முகிலார் - முகில்கள் ஒன்றிநிலைமை கூந்தலார் மீன் உளதாம்  
என்ற கலைஞானக் கருத்து, சென்று ஏய்க்தார் - ஏய்தல் - பொருந்ததல், —(5)  
கடை - முன்கடை, முன்றும் - மனம் வாக்குக் காரம், கரியப் - ஆறு, இவ்வாற்  
றின் கரையில் அமமை மாநின் மூலத்தில் சுவர்பெயது உறைவா வெளிப்பட்டருளி  
னா என்ற வரலாறு குறித்தது (1139 - 1140);—(6) தம் கொடியாடோள் இமை  
யார் - தம்மம் வண்டுகுடே ரா இராமயவராகிய வானவரின் சேழலெல் - பதறிக்  
கொள்ளுதல், “வாயதல் பதறிக், துன்றின் ஞானதெய்வ வானவ ரீட்டம்” (அரசு);  
உச்சி - உமையாள் வடிவாமே - உமைபாள் சம்ப திருவடிகில் முடிசாய்சது வருவாறு  
வணங்க, உச்சி - கங்கை வடிவாமே - சம்ப உச்சியிற் சிறந்த நீங்காது, —(7) மறை  
கள் வேகம் வீர்த்கோதுவாரிகண்ணாரி - ம - மகளிர் இவ்வுகைகளை ஒதுவார்க  
ளிடத் திருப்பவா, கழலின் வெல்வார் - காலனை - நண்ணுவார் - சாலினால் வெற்றி  
கொளவாராதி இயமனீட்டம் வருவார், சழல் - காலனை மகிவடம்; வீரகழல்,  
“கள்ளவினை, வென்ற பிரபபறகச சந்தியவீ ரகமுறும்” (போற்றிப் பரி  
சொடை) ஆடுகின்ற அலங்காரம் - திருக்கூத்தின் அதிசயம், அழகிய உளஞறை.  
கீகாலன் - கரிய காலன் கீசாலன் என்ற பெயருடைய அரசன்; கச்சி நகரம்  
கண்ட அரசனையும் குறிப்பாலுணர்த்தி அவன் உண்டிருந்தது வெளிப்பட்டு எய்து  
பவா என்ற வரலாறு குறிப்பதாக உரைத்ததுமொன்று (1162 = பாரசுக) இப்பொரு  
ளில் கழலின் வெல்வார் - என்பதனைத் தனி முடிபாக வைத்து விளப்பகையைக் கழ

லாலே வெல்பவர் என்ற வேறாக உரைத்துக்கொள்க;—(8) மேலுவார் என் நிலை மேலார் - திரு வகம்பரைப் பொருந்திய அடியவர்கள் என்று தலைவர்கள். தலை மேலார் - என்னுள் வண்ணகப்படும் தகுதியுடையோர்; மறையோதிய வாயான் - “மாகமப மறையோது யிறையானே மதிக்கச்சி, யேகமப மேயானே” (அரசு, தேவா - கச்சி);—(9) நாகம் - பெண் - பூணும், ஏறலும், தாரு, பெண்ணும் உடையவராய் என்க; “பாநதள பூணாம்” என்ற திருவிசைப்பா (கருவூ - சாட்டியக்குடி) இங்கு நினைவு கூரத்தபாலது. இந்நவர் - அயனும் அரியும்; மாகம்பம் - பெரிய அழகுற ணைய நிலை;—(10) வாதியா - வாதியாமே, —(11) கந்தண்பூம் - கம் - மேகம்; மேகம் சூழதலின் குளிராத அழகிய சோலை சூழாத. கலிக்கோவை - பதிகம்; “கலிக்கோவை சொல்லே” (திருப்பாசரம் - 8).

தலவிசேடம்:—திருக்கச்சியேகம்பம் - திருக்கருநிப்பத்தொண்ட நாயனார் புராண திருத்தியிற் பாரகக. II - பககம் - கருநள பாரகக.

2896. புறத்தணைநத தொண்டருடன் போந்தமைநத திருமுடத்திற் பெறதசருமபே றுலகூய்ப்பப் பெற்றநுளும் பிள்ளையார மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெய்தி மகிழ்நதுறைவார் அறப்பெருஞ்செல் வக்காமக் கோட்டமணைந் திறைஞ்சினார். கூகூஅ

(இ - ள்) புறத்தணைநத...போந்து - தமமுடனேகூடத் திருக்கோயிற் புறத்திலே வந்தணைந்த திருத்தொண்டாசருடனே சென்று; அமைநத திருமுடத்தில்...வந்து எய்தி - தாம் எழுந்தருளும் பேறுபெற அறதென்று அமைநத திருமுடத்தின்கண்ணே, பெறுதற்கரிய பேறுகிய சிவஞானத்தினை உலகமுயதற்பொருட்டுப் பெற்று அவ்வாறே உலகுக்கு அருளும் பிள்ளையார் இறைவரை மறப்பிலாத் பெருநிருப்பததுடனே வந்து, சேர்ந்து; மகிழ்நதுறைவார் - மகிழ்ச்சியுடன் தங்கியருளபவர், அறப் பெரும்... ...இறைஞ்சினார் - அறங்கெல்லாவற்றையும வளர்த்து உண்மையார் எழுந்தருளி வீரகரும் பெரிய செல்வம் பொருந்திய திருக்காமக் கோட்டத்தினை அணைந்து வணங்கியருளினார்.

(வி - ரை) புறத்தணைந்த தொண்டருடன் - தாம் பரவிப் புறத்தணைந்து போலவே வழிபட்டுப் புறத்த அணைநத என்க

அமைந்த - பிள்ளையார் எழுந்தருளுதற்கு ஏற்ற தகுதியுடன் அமைநத. அமைந்த என்னுள் அமைந்த என்றது அத்திருமுடம் அவ்வாறுள்ள தகுதியுடன் முன்னமே அமைநதுள்ளது என்றதாம். “நீடு வாழுகிருப் பாடியு மனேகம்” (1159) என்றும், “சுடர்மனக் குகையு ளேகாபத, தோமொழிப் பொருளை யடக்கியா னந்த முறுநாவா ழிடம்பல வுளவால்” (காஞ்சிப் புராணம் - திருக்கா - 109) என்றும் வருவன காண்க.

பெறந்கரும் பேறு - ஐனை எவரும் பெறுதற்கரியதாகிய சிவஞானப் பேறு; உலகுயிப்ப் பெற்றவர் - இப்பேற்றினைத் தமக்கெனவனறி உலகமுயதற்பொருட்டே பெற்றவர். அந்நும் - பெற்றவாறே உலகுக் கருஞ்செய்யும்.

மறப்பரிய காதல் - மறத்தற் கருமையாவது எஞ்ஞானமும் அகலவிடாது மனத்திற் கொண்டிருத்தல். “மறசுருமா நிலாத” அன்பு. பருகிய மெய்யுணர்வினொரும புறத்தே அணைந்து திருமுடத்தில் உறைபவர் அவ்வுணர்வினை மறவாதே கொண்டருளி னார் என்க.

உறைவார் - இறைஞ்சினார் - திருமடத்தில் மகிழ்ந் துறைகின்ற நாளில்-அணைந்து இறைஞ்சி யருளினார்.

அறப் பெருஞ்சேல்வகீ தாமக்கோட்டமணைந்து இறைஞ்சினார் - அறம் - அம்மை யார் இறைவாபால வரம் பெற்று இவ்வு எழுந்தருளியிருந்த அறங்களுெல்லாவற்றை யும் வளர்த்து உயர்களைப் புரந்தருள்கின்றார் என்பது முன் விரிகப்பட்டது (1146 = 1148). பெருஞ் சேல்வமாவது எல்லாவயிராகனின் மேலும் பூண்ட கருணைச் செல்வம். சிவபெருமானு டோயிலையென்றி இவ்வாறு எத்தம பரமாதாரியாகத் தனியாகச் சத்தியாராலயத்தையேனும் வேறு கணபதி முருகன் முதலிய சிவபேத சத்திபேத மூர்த்திகளின் தனி ஆலயங்களையேனும் சென்று வணங்குதல் வேறொரும பேசப் பட்டாமை கருதுக. இது திருக்காமக கோட்டத்துக்குரிய சிறப்பு. “உலகியப் பெறு பெற்றவர் பிள்ளையாராதலின் உலகுமய எழுந்தருளியுள்ள அறப் பெருஞ்செல்வியினைச் சென்று இறைஞ்சினார் என்பது குறிப்பு ஆளுடைய நாமிகளும் இவ்வாறே வணங்கும் வரலாறும், அவ்வு “ஊளிலவள ருயிர்க்கெல்லா மொழியாத கருணையினு, லானதிரு வறம்புரக்கும் அம்மை திருக்கோயில்” (ஏயாகோன - 284) என்பதம் சண்டு நினைவுகூர் தற்பாலன்.

998

2897. திருவேகட பததமாந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவடியில்

ஒருபோதும் தப்பாதே யுள்ளருகிப் பணிகின்றார்

மருவுதிரு வியமகமும் வளரிருக்குக குறணமற்றும்

பெருகுமிசைத் திருப்பதிகத் தொடைபுனைந்தார் பிள்ளையார். சூகசு

(இ - ள்) திருவேகம்பத தமாந்த...பணிகின்றார் - திருவேகம்பததில் விருமபி எழுந்தருளியுள்ள செழுமை பொருந்திய, ஞானசுடராகிய பூவறவரைத் திருவடியின் கீழ் வழிபாட்டுக்குரிய காலங்களில் ஒருபொழுதும் தவறாமல் மனமுருகிப் பணிகின்றவராகி, மருவு திருவியமகமும் பிள்ளையார் - பிள்ளையார் ஆணிபொருந்திய திருவியமகமும் பொருளால் வளர்கின்ற திருவிருக்குக உறனும் இன்னும் வேறு பெருகுகின்ற இசையினை யுடைய திருப்பதிக மாலையினையும் இவ்வறவருக்குச் சாத்தியருளினார்.

(வி - ரை) திருவேகம்பம் - கம்பரது சரசித் திருக்கோயில்

செழுஞ்சுடர் - ஞானசுடரார் விளக்கு, சேவடியில் - பணிகின்றார் - பிள்ளையார் - புனைந்தார் என்று முடிக்க. பணிகின்றார் - முறையாக

ஒருபோதும் - வழிபாட்டுக்குரிய பூசைக் காலங்கள் எல்லாவற்றிலும், “காலமெல்லாம்” (2062).

மருவு திருவியமகமும் - மருவுதல் - மடக்கு என்னும் சொல்லணி பொருந்துதல்; வளர் இருக்குத் தூள் - வளர்த்தாவது சுருங்கிய தொல்லில் வளர்கின்ற பொருட் செறிவு கிற்றல், இயமகம் - பாடமுன் அணியும் மடம், இரங்குத் தூள் - பாடமுன் யாப்பு வகையுடைய. குறையோன றமைந்த திருச்சீரடி அளவாதலின் அப்பெயர் பெற்றது.

மற்றும் பெருகுமிசைத் திருப்பதிகத் தொடை - எண்ணம் விரிக்க; இசை - பண்வகை; பெருமை - புகழ் என்று கொண்டு இறை பெருமும் என்றலுமாம்.

தொடை - மலை. சொல்லும் பொருளும் பயின்று வரத் தொடுபதாதலின் தொடை என்பபதம்; பதிகத் தொடை - என்றதனால் ஒரு பதிகம் என்றுரைக்கப்பட்டது; பதிகங்கள் என்றலுமாம். ஆனால் இப்போது கட்டைத்துள்ளது “வெந்த ஒவன்பொடி” என்ற பதிகமொன்றேயாம்!



திருவேகாம்பரத்தமிழ்ந்த—ஒருபொழுதும்—எனபனவும் பாடல்கள்.

999

## II திருக்கச்சியேகம்பம்

திருச்சிற்றமடலம்

திருவியமகம். பண்-பழம்பஞ்சுரம் - 3-ம் திருமுறை

பாயு மால்விடை மேலெரு பாகனை பாவை தன்னுரு மேலொரு பாகனை  
தூய வானவர் வேதத்து வனியே சோதி மாலெரி வேதக துவனியே  
யாயு நனபொரு ணுண்பொரு ளாதியே யால் நீழ லரும்பொரு ளாதியே  
காய வினமதன் பட்டது கம்பமே கண்ணு தற்பர மறகிடங் கம்பமே. (1)

கந்த மார்பொழில் சூழ்தரு கம்பமே காதல கொம்பவா தீர்த்ததிடு கம்பமே  
புகதி செயது விரும்பிப் புகலியே புகு ரனதன் விரும்பிப் புகலியே  
யந்த மிவ்வொரு ளாயின் கெ ண்ணடுமே யண்ண னின்பொரு ளாயின் கொண்டுமே  
பந்த னின்னிடல் பாடிய பததுமே பாட வல்லவ ராயின் பததுமே. (11)

திருச்சிற்றமடலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது புகழ்களைப் பலவாறறனும் சுந்தம் பதது  
துதித்தது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பாகன் - (பாது) செலுத்தபவன் பாகன் ;  
பங்குடையவன் ;—(2) வேதத்துவன் - வேதவொலி. துவன் - ஒலி ; வேதத்து -  
வ(ன்)னியே - வேத விதிப்படி வளர்த்தபடும ளரி ;—(3) ஆதியே - ஆதி - முதல் ;  
நுண் பொருள் - பிரணவம், ஆதியே - உள்ளவரே. ஆதல் - உளதாதல் ;—(4)  
கம்பமே - அழிவு. கம்பம் - திருவேகம்பம். குறிப்பு :—உதாரணத்தின்பொருட்டுச்  
சில மட்டும் ஈண்டுக் காட்டப்பட்டன. இப்பதிக முழுதும் சிறந்த இலக்கியமாகவும் ஞான  
நூலாகவும் கற்று வல்ல பெரியார்களிடம் பாடமாகக்கேட்டு ண்ணரத்தக்கது. முன் திரு  
வாலவாமத் திருவியமகம் - திருக்கழுந்தல் திருநெல்வேலி என்ற பாகங்களின்கீழ் முனரத்  
தனவையும் பாசுக.—(11) (1) சம்பமே - திருவேகம்பம் கம்பம் - பிறவியால் வரும்  
பயம் - துன்பம் - கடுக்கம் (2) புகலியே - கொல்லுக, விரும்பு இப்புகலியே -  
புகலி - சுகாழி (3) பொருள் - உளனாதை ; அண்ணலின் பொருள் - அருண்  
ஞானம். (4) பத்து - திருப்பாட்டுக்கள் பத்து, பத்து - அன்பரியலடி “பத்துடையீ  
ரீசன பழவடியீர்” (திருவா).

## III திருக்கச்சி ஏகம்பம்

திருச்சிற்றமடலம்

திருவிரகீர்த்துறள் பண்-கொல்லி - 2-ம் திருமுறை

கருவார் கச்சித், திருவேகம்பசு, தொருவா வெணை, மருவா வினையே. (1)

கொச்சை வேரதன், கச்சிக் கம்பன், மெச்சுஞ் சொல்லி, நச்சும் புகழே. (11)

திருச்சிற்றமடலம்

பதிகக் குறிப்பு :—திருவேகம்பத்தை ஏதத் வினைகள் நவியா.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) கருவார் கச்சி - இறைவர் இதனை, முன்னே  
அயனைப் படைத்தது, அவனுக்கு வேதமோதுவித்தது, இதைப் பார்த்தது உலகு படைப்  
பாயாக என்றருளி வைத்தனா என்ற வரலாற்றாக குறிப்பு. “ஆகிநான் முக்க  
ணம்மா மனநனைப் படைத்தது வேத, மோதுவித்த தருளி னோக்கி யுலகெலாம் படை

## சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடகரு

யென் றேவும், போதிது பாததிவ வாறு படையெனப் புகன்று வைத்தா, வீதென லாகும காஞ்சி" என்ற காஞ்சிப் புராணம் (திருநகரப் படலம் - 3) பார்க்க. "மங்கை யோர் பகன் படைத்ததே யனறி மலரயன் படைத்ததன் ததுவே" என்பது கந்தபுராணம் (திருநகரப் படலம் - 80). "நாயகனார் நானமுதமகுப் படைக்க நல்கும், அங் லயோ னிகளெல்லா மமைத்து வைத்த வரும்பெருமபண் டாரத்தில் யனைய வாகும்" (1170) என்றதும் இக்குறிப்புத் தருவதாகம். இப்பொருளெல்லாம் கருவாரீ கச்சி என் பதனுள் வைத்துக் கண்டுகொள்க. கரு - கருப்பம்; "கடையுக்கதறித் தனிலென்னம் பலவிரிக்கும் கருப்பம்போல" (1955) என்ற குறிப்பும், இது பிருதிவித் தலமாதலின் சிருட்டிகு முதலாதற் குறிப்பும் காண்க என்ன - என்று சொல்ல - துதிக்க;— (2) மதியாரீ - மதி தவறும் மாடகனும் சேலையுடனும் உடைய. நதி - கம்பையாறு. விதி - ஆகம் விதி விதி - நல்லாழின் வரும் பக்குவம் என்றலுமாம் பதி - சிவத் தன்மை;—(3) கலீ - "கலிக்கச்சி" (தேவா) பலவகை முழுகுககள் (1195 பார்க்க) பலி - பசுபோதப் பலி, பலி விழா என்றலுமாம், —(4) கச்சிப்புரம் - காஞ்சிபுரம்; பரவா - பரவி;—(5) படமா - பளிங்கு மாளிகைகளது நிழலின் கிறைவு (1170); படம் - கொடிப்படங்கள் என்றலுமாம், —(9) அனலன் - தீதனனாய் நின்றவன்;— (10) பறியாத் தேராரீ - தல்லமயா பறிகரும் சமணரும் அவ்வாறு - பறியாத தேரரும் சொல்லும் என்க நெறியில் - நெறியில்லாத, —(11) சொல்லை நன்கும் புகழே - சொல்லைப் புகழ் விரும்பி வரும்.

மற்றும் பெருகுமிசைத் திருப்பதிகம் = (2897)

### IV திருக்கச்சியேகம்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - மேகராகக் துறியூர்

வெந்தவெண பொடிபுபூசு மார்பின் விரிநு லொருபாற பொருத்தக்  
கந்தமலகு குழலியொடுங் கடிபொழிற் கச்சி தன்னுள்  
அந்தமில் துணந்தா ரவரீபோற்ற ணைக்கொடு டாடல்புரி  
எந்தை மேவிய வேகம்பந தொழுதேத்த விடர்கெடுமே. (1)

எரினார் பொழிலுமுநத கச்சி யேகம்ப மேயவனைக்  
காரினார் மணிமாட மோங்கு கழுமல நன்னகருட்  
பாரினா தமிழஞான சம்பந்தன் பரவிய பதகம் வல்லா  
சீரினார் புகழோங்கி விண்ணவ ரோடுஞ் சேர்பவரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் துறப்பு:—திருவேகம்ப மேத்த இடர் கெடுமே.

பதிகப் பாட்டுக் துறப்பு:—(1) வேந்த வெண்போடி - திருமீது, (3), கந்த மல்கு தழவி - கந்தம் - இயற்கை மனம். "வலவா குழலா னுமை" (நம்பி); அந்தமில் துணந்தா ரவரீ போற்ற - 1159 பாக்க அணங்கினோ டாடல்புரி ஏகம் பம் - ஆடல் - அருட்கூத்து. ஏந்த இடர் கெடுமே - பதிகத்தின் மருதம்;—(2) துந்தும்...போழில் - இஃது இறைவர் பூசனைக்காகும் நந்தவனம்; 240 பார்க்க;— (3) வண்ண வெண்போடி - திருமீது "காண விரியது மீது கவினைத் தருவது மீது" (தேவா);—(4) கடலை வெண்ணீர் நணிந்து - இதனை 1 - 3-லும், ஈண்டும் கூறியது

புனருமபவத்தின பொருட்டு இறைவராரும் நிலைகுறிப்பு. ஆடல்புரி (1) என்றதமிழ் குறிப்பு ;—(9) கரவிய் வண்கையினுள் - தொண்டை நாட்டவரின் சகைச் சிறப்பு. கரவு - சுயாது ஒளிததல்.

2898. நீடுதிருப் பொழிற்காஞ்சி நெறிக்காரைக் காடிறைஞ்சிச்  
சூடுமதிக் கண்ணியார் துணைமலர்ச்சே வடிபாடி.  
ஆடுமவ ரினிதமரு மனேகதங்கா வதம்பரவி  
மாடுதிருத் தானங்கள் பணிநீதததி வைகுநாள்; ௧000

\*2899. எண்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்  
தொண்டருட னினிதேகித் தொலைவிட முண்டிருண்ட  
கண்டர்மகிழ் மேற்றளியு முதலான கலந்தேத்தி  
மண்டுபெருந் காதலினால் வணங்கிமீண் டினிதிருந்தார். ௧00௧

2898. (இ - ள்) நீடுதிரு...ஆடிபாடி - நீடுவென்ற பொழில்கள் சூழந்த திருக் கச்சி\* நெறிக் காரைக்காடு என்னும் திருக்கோயிலைச் சென்ற வணங்கிச் சூடும பிறை யாகிய கண்ணியையுடைய இறைவரது துணையாகிய மலர்போன்ற திருவடிகளைப் பாடி ; ஆடுமவா...பரவி - அருட்கூத்தியற்றம் இறைவா இனிதாக எழுந்தருளியுள்ள திருக்கச்சி யனேகதங் காவதக்தினைத் துதித்தது ; மாடு...வைகு நாள் - பக்கத்தில் உள்ள இறைவரது திருக்கோயில்களையும் பணிந்து அறித்து எழுந்தருளி யிருக்கும் நாளில் ; ௧000

2899. (இ - ள்) எண்டிசையும்...இனிதேகி - எட்டுத் திசைகளிலுள்ளோர் களும் போற்றுகின்ற திருத்தலமாகிய காஞ்சிபுரத்தின் புறத்திலே திருத்தொண்டா களுடன கூடி இனிது சென்றது ; தொலை...கலந்தேத்தி - முன்னாலில் விடத்தினை உண்டு அதனாற் கருமை பெற்ற கண்டத்தையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருமேற்றளி முதலாகிய பதிகளைக் கலந்து சென்று துதித்தது ; மண்டு...வணங்கி - செறிந்த பெரிய காதலினாலே வணங்கி ; மீண்டு இனிது இருந்தார் - திருக்கச்சி நக ரின்கண் மீண்டு இனிதாக எழுந்தருளி அமர்ந்திருந்தருளினார். ௧00௧

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2898. (வ - ரை) நீடு திருப்போழில் - நீடுதல் - நிலைபெற்றிருத்தல ; திரு காஞ்சி நெறிக் காரைக்காடு என்று கூட்டுக.

சூடுமதிக் கண்ணியார் - “வளாமதிக கண்ணியி னானே” (தேவா) ; மதியாகிய கண்ணி எனப்பது பிறை சூடுதல் தலையில் மாலை சூடுதலுபோன் றிருந்தது என்பதாம்.

துணை - இரண்டு ; அன்பர்க்குத் துணையாகிய என்ற குறிப்பும்பட சிந்தறு.

ஆடுமவர் - ஆடுதல் - ஐந்தொழிற் றிருக்கூத் தியற்றுபவர்.

மாடு...திருத்தானங்கள் - “இறைவா தாமகிழந் தருளிய பதிக ளெண்ணி மந்தன வத்திரு நகரெலலை” (1153) என்றதும் ஆண்டிரைத்தலையும் பார்க்க. இவை வரும் வழியில் முன்னர்ப் (2890) பணிந்த கோயில்களல்லாது அத் திருக்கரில் உள்ளவை. மாடு - பக்கம் ; செலவும என்றலுமாம் ; எண்ணிமந்த சிவத்தானங்களுடைமை கச்சிமா நகரின் சிறப்புச் செல்வமாம். இவற்றின் பின்னையார் பதிகங்கள் கிடைத் தில ! 1000

திருக்கச்சிநெறிக் காரைக்காடு

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

வாரணவு முலைமங்கை பங்கினரா யங்கையினிற்  
போரணவு மழுவொன்றை கேந்திவெண் பொடியணிவர்  
காரணவு மணிமாடங் கடைநவின் கலிககச்சி  
நீரணவு மலாபபொய்கை நெறிகாரைக காட்டாரே (1)

கண்ணருந் கலிககச்சி நெறிகாரைக காட்டுமையும்  
பெண்ணருந் திருமேனிப் பெருமான தடிவாழத்தித்  
தண்ணருந் பொழிதகாழித் தமிழஞான சம்பந்தன்  
பண்ணருந் தமிழவல்லார் பரலோகத் திருப்பாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—வெண்பொடி மணிவா, மானினுரியதளர் எனறினன பல  
தன்மைகளா லறிந்து போற்றப்படுபவா கச்சி நெறிகாரைக்காட்டாராகிய இறைவர்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு.—(1) அணவு - பொருத்தம், சொற்பொருட் பின்  
வருநிலை. கடை நவின் - சிறந்த விளங்கும், நவிலுந் - எடுத்துக்காட்டுதல்  
என்ற பொருளில் வந்தது. பொய்கை - இதழ்த்துச் சிறப்பாய் விளங்கும் இரத்திர  
தீர்த்தம்; 2-ம் பாட்டுப் பாக்க;—(2) அநர் - கோல், அநர் - தோலுடையா;—  
(3) கொடியிடை - கொடி போன்ற இடையினை உடைய உண்மையுமையா; கொடி  
யதன்மேல் ஏறு அணிந்தார் - இடபக் கொடி ஏற்றா;—(4) பிறைநவின் - பிறை  
விளங்கிய; மறை நவின் - மறைகளைச் சொல்லிய; சிறை-சிறகு; நிறை நவின் -  
சிறைந்த;—(5) துன்ற - வளைபாத; துன்றார் - பணகவர்; தின்றிர் - போர்  
செய்யாது சின்றவாதே யிருந்தவர். —(6) மலை வில்லின் எனக;—(7) எற்று -  
மோதுதல்; தொழிற்பெயர், —(8) ஆழ்கிடங்கும் நீண்மறுத - இகருகதை ஆசிரியர்  
விரித்தாரைதல் காரண (1163);—(9) உணர், கொள்வர் - நஞ்சு ஊண்யினும்,  
பலி கொள்வர் என்றது பலி ஏற்பது உணவுப் பொருட்டன்று என்றதாம்;—(10)  
வரை ஆகம் - மலைபோன்ற திருவடம்பு;—(11) கள் ஆரும் - அழகிய.

தலவிசேடம்:—திருக்கச்சிநெறிக் காரைக்காடு - தொண்டை நாட்டில் 6-வது  
பதி; இது கச்சிமாநகரத்தின் கீழ்க்கொடியிலிருப்பதால் கச்சி என்றதனுடன் சேரத்  
துச் சொல்லப்படும். காரைமரம் அடங்காத காட்டிலிருப்பதாலும் அங்குச் சேரந்தவர்க  
குச் சித்தி தருதலாலும் இப்பெயர் பெற்றது. இத்தருச் சத்தியவிரத்த தானம் என்றும்  
பெயருண்டு. “சத்திய விரத்த காரைத் தருவனஞ் செறித் லாலே, சித்திசேர்க  
தவர்க்கு நல்குந் திருநெறிக் காரைக் காடென, நித்திருப் பெயர் லேறெகு மென்பா”  
என்பது காஞ்சிப் புராணம் ஏனை வரலாறுகளைத் திருநெறிகாரை - பட்டத்தட்  
பார்க்க. பிரம் கற்பத்தில் ஆறுவது மனவந்தரத்தில் சிவன் என்ற இரத்திர வாழ்க்கை  
யில் வெறுப்புறது இருவினையொப்பு வாய்க்கத்தால் தன் குருவாகிய வியாழனுடைய  
உபதேசப்படி இங்கு வந்து வழிபட்டு வீடுபேறு பெற்றனன். அதனால் இஃது இரத்திர  
புரமென்றும், தீர்த்தம் இரத்திர தீர்த்தம் என்றும் பெயர் பெற்றன மதிக்கும் தாரைக  
கும் பிறந்த புதன் இங்கு வழிபட்டுக் கிரககிலை பெற்றனன். இங்குத் தனவார் நாளில்  
வேண்டி அவ்வாறே வாழும் பெற்றனன். இத்தீர்த்தத்தில் புதன் கிழமையில் நீர்முழுகி

வழிபடுதல் கிறத்தாம். இஃது இந்நாளில் திருக்காலீசுவரன் கோயில் என வழங்கப் படுகின்றது. சுவாமி - சுந்தியவிரதீசர் - காரைத் திருநாதர்; அம்மை - காமாட்சி யம்மை; தீர்த்தம் - சுந்தியவிரத தீர்த்தம் - இந்திர தீர்த்தம்; மரம் - காரை; பதிகம் 1.

இது காஞ்சிபுரத்தில் ஆடிசுண்பேட்டைக் கடைத்தெருவிலிருந்து வடகிழக்காக ஒரு நாழிகையளவில் வேப்பநடு குளத்தின் வடகிழக்கில் உள்ளது.

திருஅனேகதங்காவதம்

இதற்குப் பின்னையார் பதிகம் கிடைத்திலது!

தலவிசேடம்:—திருஅனேகதங்காவதம் - தொண்டைநாட்டின் 4-வது பதி. அனேகதம் - யானை; விநாயகக் கடவுள் பூசுதற் பதியாதலின் இப்பெயர் பெற்றது; வடநாட்டுப் பதியாகிய திருஅனேகதங்காவதம் என்பதனோடு மயங்காமை பொருட்டு இது திருக்கச்சி அனேகதங்காவதம் என்று வழங்கப்படும். இங்குக் குபேரன் முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றனர். விநாயகர் காஞ்சியை யடைந்து இங்குத் தம் பெயர் பெற அனேகமேசுரர் என்ற பெயரால் இலிங்கத் தாபித்து வழிபட்டதே தம்மை உன்னினர் செயல்களை முடிக்கவும், உன்னலார் செயல்களை ஊறு செய்யவும் வரம் பெற்றதுடன் இறைவா அருளியபடி இரணியபுரத்தின் அசுரரை வென்று அவர்களது கருவுள்ளே அவர்கள் சத்தியாகிய வல்லபையை வானகி மணந்து வீரறிருந்தருளும் வரலாறுபற்றிக் காஞ்சிப் புராணம் அனேகதங்காவதப் படலம் பார்க்க. சுவாமி - அனேகதங்காவதேசர்; அம்மை - காமாட்சியம்மை; பதிகம் 1.

இது கச்சியில் திருவேகம்பத்தின் தென்மேற்கில் புத்தேரித் தெருவுக்கு மேற்கே ½ நாழிகையளவில் வயல்வெளியில் உள்ளது.

2899. (வி - ரை) எண்ணீசையும் போற்றிசைக்கும் திருப்பதி - காஞ்சிபுரம்; அதன்புறத்து - காஞ்சியின் புறத்தில் மேற்கில் உள்ளதாதலின் மேற்றளி என்பதும் என்ப.

அண்டத் தலைவர்களான உருத்திரா ஞாறுவார்களுள் சீகண்டர் முதலிய உலகு காவலர் எண்மர்கள் பூசுதற் தலங்கள் 118 உள்ளன; அவற்றுள் மேற்றளி என்பதொன்றும் என்பது காஞ்சிப் புராணம் திருமேற்றளிப் படலம் (4).

தொல்லை - உண்டு - என்று கூட்டுக. முன்னாளில் உண்டருளி; தொல்லை - அன்பம் என்று கொண்டு அன்பம் செய்யும் விடம் என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம்.

மேற்றளியு முதலான கலந்தேந்தி - கலந்து - பல தளிகளையும் கூடிச் சார்ந்து; அமர்ச்சத்தின் தெற்கிலும், கச்சிக்காரோணத்தின் மேலபாலும் இந்த ஞாறுப்பதினெட்டுத் தளிகளும் உள்ளனவாக, அவற்றுள் ஒன்று திருமேற்றளியாதலின், இதனை வணங்கியேத்திய பின்னையார் மற்றும் அவைகளையும் கலந்தேத்தினர் என்பதாம். முதலான - என்ற கருத்துமிகு.

ஏந்தி - பின்னையாரது பதிகம் கிடைத்திலது!

மீண்டு - கச்சிக்கரில் மீண்டு; இனிது இருந்தார் - இனிதாகத் தங்கி எழுந்தருளி யிருந்தார்.

இனிதேந்தி—என்பதம் பாடல்.

1001

திருமேற்றளி - பின்னையார் பதிகம் கிடைத்திலது!

சேருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉசுசு

தலவிசேடம் :—திருமேற்நளி - தொண்டைநாட்டு 2-வது பதி; இதனைக் கச்சிமேறறளி எனவும் காஞ்சிமேறறளி எனவும் வழங்குவர்; திருமேற்நளி என்பதே ஆசிரியர் கண்ட வழக்கு (2899); இவ்வாறன்றித் திருஅணைக்கங்காவதம், திரு நெறிக் காரைக்காடு என்பவை கச்சிப் பெயருடன் கூட்டியே பதிகங்களுள் வழங்கப்பட்டன காண்க. சிவசாரூபம் பெறும் பொருட்டு விட்டுணுமூர்த்தி இங்கு வழிபட்டு ஆளுடைய பிள்ளையாரா எழுந்தருளிய பாடியருளிய பதிகத்தை கேட்ட பலத்தினால் சிவன் அருளின் வழி அதனை அடைந்தனா என்பது காஞ்சிப் புராண வரலாறு (திருமேறறளிப் படலம்). பதிகத்தைக் கேட்டு உருகி விட்டுணுமூர்த்தி சிவலிங்க உருவமாகி “ஓதஉருக்கூர்” என்ற பெயருடன் இங்கு எழுந்தருளியுள்ளனா; இவ்வீடு ஒரு சகலிதி; தலநாயகரது சகலிதி வேறாக மறநெருகு சகலிதியாக உள்ளது; இக்கோயிலுக்கு நேர் கிழக்கில் ஆளுடைய பிள்ளையாரும், பாடல் கேட்ட முதற்சீமூர்த்தியும் எழுந்தருளியுள்ளனா; ஆளுடைய பிள்ளையாரது சம நகம் பறிக் காஞ்சியின் இப்பகுதி பிள்ளையாரா பாணியம் என வழங்கப்படும். (குறிப்பு:—பிள்ளையாரா திருமேறறளியின் வழிபட்டுப் பாடியது அவர் புராணம் 1001 பாட்டிலும் அவர் பாடலைக் கேட்டுத் திருமால் உருகிச் சிவசாரூபம் அடைந்தது காஞ்சிப் புராணம் 1002-வது திருவிருத்தத்திலும் வருவது ஒரு சிறந்த பொருத்தமாதல் காணத்தக்கது.) சுவாமி - திருமேற்நளிநாதர்; அம்மை - காமாட்சியம்மையார்; பதிகம் 2.

இது திருவேகம்பத்திற்குத் தென்மேற்கில் கறசாலை வழி ஒரு நாழிகை யளவில் அடையத்தக்கது.

2900. அப்பதியில் விருப்பினொடு மங்கணரைப் பணிநதமர்வார்  
செப்பரிய புகழ்ப்பாலித் திருநதியின் நென்கரைபோய்  
பிற்பதிகனை மைப்பொலியுங் கண்டீர்திரு மாற்பேறு மகிழ்ந்திறைஞ்சி  
வணங்குதல் முப்புரஞ்செற நவாதமமை மொழிமாலை சாததினார். ௧00௨

(இ - ள்) அப்பதியில்...அமர்வார் - அங்கு காஞ்சிப் பதியிலே மிக்க விருப்பத் துடன் இறைவரை வணங்கிக்கொண்டு விரும்பி எழுந்தருளியிருப்பவராகிய பிள்ளையாரா; செப்பரிய...போய் - சொல்லுதற்கரிய புகழுடன் கூடிய பாலியாற்றின் தென்கரையின் வழியே சென்று, மைப்பொலியும்.. இறைஞ்சி - விடம் விளங்கும் கண்டத்தைபுடைய இறைவா எழுந்தருளியுள்ள திருமாற்பேறுமறை மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கி; முப்புரம்...சாததினார் - திரிபுரங்களை எரித்த அவவிழைவரைச் சொன்ன மாலையாகிய திருப்பதிகம் அணிவித்தருளினார்.

(வ - ரை) அப்பதி - மீண்டு இனிதமாரத் திருக்கச்சி நகர, அமர்வார் - அமாவாசிய பிள்ளையாரா.

அங்கணர் - காமாட்சியம்மையைப் பாகமவைத் தமரும் குறிப்பு. “ணனிவள நுயிர்க்கெல்லா மொழியாத கருணையினு, லானநிரு வறம்புரக்குமமை” யாராதலின் அதனைமையினை இறைவாமேற சார்த்திய குறிப்பு நம்பிகளுக்குக் கண அருளுவதும் குறிப்பு.

செப்பரிய புகழ்ப் பாலித் திருநதி-பாலிகதியின் புகழும் பெருமையும் பறரி முன் உரைத்தவை பார்க்க (1098 - 1099 - 1100).

மைப்பொலியுங் கண்டீர் - இப்பதியில் சுவாமி பெயர் மணிகண்டீர் என்பது குறிப்பு. 1002

## I திருமாற்பேறு

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - பழந்தக்கராகம் - 1-ம் திருமுறை

ஊறி யார்தரு நஞ்சினை யுண்டுமை, நீறு சோதிரு மேனியர்,  
சேறு சேர்வயற நென்றிரு மாறபேற்றின், மாறி லாமணி கண்டரே. (1)

மன்னி மாலோடு சோமன் பணிசெயும், மன்னு மாற்பேற தடிகளை,  
மன்னு காழியுண் ஞானசம் பநதன்சொல், பன்ன வேவினை பாறுமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—திருமால் வழிபட்ட திருமாற்பேற்றின் மணிகண்டரே! உம்மை மேலையார்கள் விரும்புவா, அடியார்கள் விரும்புவா; வானவா ஏததவர்; உம்மைப் பரவாதாரில்லை; உம்மைப் பரவுவாரா வினை பாறும; அருள் நல்குவீர்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) ஊறியார் தநம் - ஊறி - செறிந்து; கேடு கிறைந்து; மணிகண்டர் - இததலச சுவாமி பெயர், “மையார் நஞ்சுண்டு” (3); “நீலமார கண்ட” (4);—(2) அடியார்கள் அடைவாராம் என்ற எழுவாய் தொக்கு கின்றது;—(3) பை-நச்சுப்பை;—(4) மேலையார்களை-ஞானததால மேம்பட்ட பெரியோர்கள்;—(5) ஏறவே - தாங்கள வாழுவே;—(6-7) அரையானே - அரசரே;—(8) ஒல்கிடக் கேடுத்தவன் - ஒல்குதல் - வலி குறைதல்; கெடுதல்;—(9) ஒருவரால் - ஒருவராலும்; முதறுமமை தொக்கது. பாரும் - கெடும்; அழியும்;—(10) கோள் னேலும் - பொருளாகக் கொள்ளுதல்; கொள்ளேல் என்பது ஈதறயல் குறுகிக் கொள்ளேல் என்கின்றது;—(11) மாலோடு சோமன் பணி செய - மாலும் சோமனும் வழிபட்டமை தல் வரலாற்று விசேடம்; மால் வழிபட்டுப் பகைவரை வெல்லச் சக்கரம் பெற்றனா என்ற வரலாற்றை முன் “மாலி னர்வழி பாடுசெய மாற பேறு” (4) என்ற பாட்டிலும் கூறப்பட்டது. அரசுகளது திருக்குறந்தொகையும், தலவிசேடமும் பாகாக.

## II திருமாற்பேறு

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - வியாழகீர்த்தி - 1-ம் திருமுறை

குருந்தவன குருகவன கூர்மை யவன  
பெருந்தகை பெண்ணவ னுணு மவன  
கருந்த மலாககண்ணி காத்தல் செயயு  
மருந்தவன வளநகர் மாற் பேறே. (1)

அநதியை ஞானசம் பநதனல்ல  
செநநிசை பாடல்செய மாறபேற்றைச்  
சநதியின் தமிழுகள்கொண டேததவல்லார  
எந்தைதன கழலடி பெயதுவரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—இறைவா எழுந்தருளிய வளநகர் மாறபேறே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) குருந்து - குருத - கூர்மை - இளமையும், முனை யும், அதன் உள்வீடாகிய உயிர் சத்தம். பெருந்தகை - பெண் - ஆண் - அவ்

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉஎக

வினமையைத் தோற்றவிதத்தாற் காரணமான பெண்ணும் ஆணும். கூர்மை - பெருந்தகை - “சிறுமையொடு பெருமைபுமாம பேராளன்” (தேவா); மருந்து - பிறவிதோய் தீர்ப்பவனான குறிப்பு;—(2) பாறு - கழுரு; மாநிலி - பெயா; ஒப்பிலாதவர்;—(5) துறை - தொழில் - உயிர் முயற்சிகள் செல்லும் துறைகளும் செயல்களும். அவன் - பற்றுக்கோடாகி இயக்குபவன்;—(8) மாத் - பெரியவன்.

தலவிசேடம்:—திருமாந்பேறு - III - பக்கம் ௫௫௩ பாகாக.

2901. திருமாந்பேறு மூடையவர்தக் கிருவருள்பெற் மெழுந்தருளித்

கிருவல்லம் கருமாலும் கருமாவாய்க் காண்பரிய கழறங்கி

வருமாற்றன் மழளிடையார் திருவல்லம் வணங்கித்தம்

பெருமாற்குத் திருப்பதிகப் பெருமர்ணைய லணிவித்தார். க00௬

(இ - ள்) திருமாந்பேறு உடையவர்தம்.. எழுந்தருளி - திருமாந்பேறுடைய இறைவரது திருவருள் விடைபெறும் அங்குநின்றும் எழுந்தருளிச் சென்ற; கருமாலும்.. வணங்கி - கரிய நிழமுடைய விடையிலும் காம பன்றியருவெடுத்த காரண இடலாத திருவடிகளைச் சமந்து வரும் வலிமை பெற்றவரான இளமையுடைய இடபத்தினையுடைய இறைவரது திருவல்லம் என்னும் பதியினை வணங்கி, சம்பெருமாதரு... ..அணிவித்தார். தமது பெருமானுக்குச் சிறப்பதிகமாகிய பெரிய மாலையினை அணிவித்த தருளினார்.

(வி - ரை) திருவருள் பெற்று - திருவருள் விடை பெற

கருமாலும்.. மழளிடையார் - கருமா - பன்றி; பன்றியருவெடுத்த தேடிய போது இறைவரது கழல்கள் திருமாலுக்குக் காண்பரிதாயின. ஆனால் அதற்குமால் விடையாயினபோது காண்பது மட்டுமேயன்றித் தாங்கிவரு மாற்றலும் வந்தது என்பதாம். ஆணவம் முறப்பட்டபோது வெளிப்படாத இறைவர அடிமைசகிதத்தின முன் வெளிப்படுவா என்பது குறிப்பு; கருமாலும் ஆற்றல் பெற்ற மழளிடைய என்ற கூட்டிப் பொருள் கொள்க, உமமை உயர்வுகூறிப்பு. கருமாலும்.. கழறங்கி - இவ்வடிமுறறமோனே.

திருவல்லம் வணங்கி - முதலிற் பதியினை வணங்கி, “திருவல்லம் கண்டு சென்று” (11) என்ற பதிகக் குறிப்பும் காண்க.

பெரும் பிணையல் அணிவித்தார் - பிணையல் - மலை, பிணைத்தலால் வருவது பிணையல்; பிணையல் என்றதற்கேற்ப அணிவித்தார் என்றார்.

மருவாற்றல்—என்பதும் பாடம்

1008

திருவல்லம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - வியாழக்கீதநீட்சி - 1-ம் திருமுறை

எரித்தவன் முபுரா மெரியின்மூழ்கத், தரித்தவன் கனகையைத் தாழ்சுடைமேல், விரித்தவன் வேதங்கள் வேறுவேறு, தெரித்தவ னுறைவிடந் திருவல்லமே. (1)

கதறவா திருவல்லம் கண்டுசென்று, நறறமிழ் ஞானசம் பந்தனசொன்ன, குற்றமில் செநதமிழ் கூறவல்லாரா, பறறவ ரீசனபொற பாத்தக்களே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்



**பதிக்கீ தற்ப்பு :—**முப்புரமெரிததவன் - விரித்தவன் வேதங்கள் வேறு வேறு தெரித்தவன் - உலகுக்குத் தாயவன் - பெய்தவன் பெருமழை உலகமும்பயச் செய்தவன் - சாராதவாக இன்பநக டழைக்கும் வண்ண நோந்தவன் - பெரிய வன் - என்னினனோனை தன்மைகளா லறியப்படுகின்ற இறைவ நுறைவிடம் திரு வல்லமே.

**பதிக்கீ பாட்டுக் குறிப்பு :—**(1) எரித்தவன் - தரித்தவன் - விரித்தவன் - பய நிலைகள் முனைவந்தமை திருவருளின் விரைவுக் குறிப்பு திருமாற்பேற்றைக் கும்பிட்டு இறகுப் போந்தருளிய பிள்ளையார் அத் திருப்பதியின் “குருந்தவன்” என்ற பதிக்கீ பண் - கட்டளை - சந்தமாதிய அமைப்புக்களுடன் இறகுப் பதிகம் அருளிய நயம் காண்க. கட்டு சென்று (11) என்றமையால் இப்பதிகம் பதியின் புறத்தே அருளிய தென்பது கருதப்படும். “திருவல்லம் வணங்கி” (2901) என்று ஆசிரியர் இதனைக் குறிப்பா லுணர்த்துதலும் காண்க. வேறுவேறு தெரித்தவன் - அவ்வவர் பக்குவத்துக் கேற்ப வெவ்வேறுகச் சமயங்களை யும் சமய நூல்களையும் வேதங்களினின்றே விரிகரு மாறு தெரிவித்தவன், இது சைவத்தின் சிறப்பாகிய கருத்து ;—(2) தாயவன் - தாய் போன்றவன், உலகத்தைத் தனது சத்தியாகிய மாயையினின்று தோற்றுவிப்ப வன் ; எல்லாம் ஆயவன் - “அவையே (தானே)யாய” என்றது சிவஞானபோதம் 2-ம் சூத்திரம் ; சேயவன் - விளங்காதவன், —(3) போதகம் - யானை ;—(4) கோய்தவன் மலரடி...வணங்க வைத்து - தம்மடியவரை வானவர் வணங்கவைப்பன் ; திருமகள் - அடியவரைத் திருமகள் சார்ந்த பணி கேட்பள் என்பது. பெய்தவன்... செய்தவன் - மழையாய் பெய்து உலகம் காப்பவன், —(5) தேரித்தவர் தேடுவார் தேடச் செய்தே - “நிகழ்ந்தவர் தேடுவார் தேடச் செய்தே” (8) - அன்புடன் தன் னைத் தேடுகின்றவர்க்குப் பின்னும் அறிவும் ஆசையும் கொடுத்தது தன்னைப் பற்றச் செய்பவர் ;—(6 - 7) மாழனி-மார்க்கண்டேயர் ;—(9) காணவொண்ணத் தெரியவன் - காணலாகாத தோற்றமுடையவன் : தெரி - தோற்றம் ;—(10) அன்றிய - பகை பூண்ட ;—(11) கற்றவர் திருவல்லம் கண்டு சென்று - கற்றவர் - அடிமைத் திறை உற பெரியோர். மறைகளைக் கற்றுத் துறைபோகியவர் ; பதிக முதற்பாட்டுப் பாக்க. “கற்றவர் விழுநருந் கற்பகக் கணியை” (கிருவிசை); கண்டு சென்று-கோன் - கண்டு வழிபட்டுச் சென்றபின் பதியை எண்ணியருளிய என்பது குறிப்பு.

**தலவிசேடம் :—**திருவல்லம் - தொண்டை நாட்டின் 10-வது பதி. திருவல்லம் என்று வழங்குகிறது. “தீக்காலி” என்ற அவுண்ண வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற பதி என்ற காரணத்தால் இது “தீக்காலி வல்லம்” எனவும் வழங்கப்படும் ; (“தீக்காலி” தனியாய் அடுத்த வடபுறம் உள்ளது) நவக்கோள்கள் இறகுப் பூசுதல்பேறு பெற்றன என்பதும் வாலாறு. சவாமி - வல்லநாதர் ; அம்மை - வல்லம்பிகை ; கோயில் தென்பாலாற்றின் வடகரையில் - பொன்னையாறு - நிவாந்திக் கரையில் அழகாக அமைந்துள்ளது ; தீர்த்தம் - பாலாறு ; பதிகம் 1.

இது காட்டுப்பாடிக்கும் அரக்கோணத்துக்கு மிடையிலுள்ள திருவல்லம் என்ற நிலையத்தினின்றும் வடகிழக்கே கறசாலை வழி 5 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

2902. அங்குள்ள பிறபதியி னரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்

திருஞலம்  
பையங்  
கோட்டூர்

பொங்குபுனற் பாலயாற்றின் புடைசிலவட பாலிறைவர்  
எங்குமுறை பதிபணிவா ரிலம்பையங்கோட் றீரிறைஞ்சிச்  
செங்கண்விடை யுகைத்தவரைத் திருப்பதிகம் பாடினார். ௧00௪

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௨௭௩

(இ - ள்) அருஞ்ள...வண்ணகி - அவ்வீடையின் உள்ள பிற பதிகளிலே திருமா லுக்கு மறிவரிய இறைவரது திருவடிகளை வண்ணகி மேற்சென்ற ; பொருகு புனல்... ...பணிவார் - பொங்கும் கீர்ப்பெருக்கிளையுடைய பாலியாற்றின் அருகாக வடபுறத் திலே இறைவர் என்கும் எழுந்தருளிய பதிகளை வண்ணகுவாராகி ; இலம்பையக் கோட் டீர்...பாடினார் - திருவிஹமையாக கோட்டிரினை வண்ணகிச் சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தை ஊர்தியாகச் செலுத்திய இறைவரைத் திருப்பதிகம் பாடித் துசித்தருளினார்.

(வி - ரை) அங்கு உள்ள பிற பதிகள் - அங்கு - அவ்வருகாமையில் - அணிமை யில் ; இவை திருக்கரபுரம், விரிஞ்சிபுரம், மகாதேவமலை, தீக்காலி (சீக்கால்), வள்ளி மலை முதலாயின என்பது கருதப்படும்

பொங்குபுனல் பாலியாற்றின் புடையில் வடபால் - பொங்குபுனல் - பெரும் பாலும் மேலே நீர்ஓட்டமினி ன்றதின்மூலம் கால்களில் பொங்கி வரும் நீருடைய ; இதுபற்றி முன (1099) உரைத்தவை பார்க்க. புடையில் வடபால் - காவிரியிற் போல ஆற்றின் கரையினையே சார்ந்த செல்லாது ஆற்றின் வடபக்கம் நாட்டினுள்ளா கப் பலவிடத்தாம்.

உடைந்தல் - செலுத்தல். “ பெருநுதலைப் பெருந்தோணி பற்றி யுடைத் தலும் ” (திருவா) ; “ ஏறுகந் தேறிய நிமலன் ” (1 - 2 - 7) என்ற பதிகக் குறிப்பு.

பிற பதிகள்—உயர்ந்தவரை—என்பனவும் பாடங்கள்.

1004

திருஇலம்பையங் கோட்டீர்

திருச்சிறுமம்பலம்

பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

மலையினர் பருப்பந் தருந்திமாற பேறு மாசிலாச சோமறைக் காடுமேய் தானம் நிலையினு னெனதுரை தனதுரை யாக நீறணிந் தேறுகந் தேறிய நிமலன் கலையினர் மடப்பிணை துணையொடுந் துயிலக் கானலம் பெடைபுலகிக் கணமயி லாலும் இலையினுர டைம்பொழி விஹமையங் கோட்டீர் நிருக்கையப் பேணிவென் னெழிலகொளவ [தியல்பே. (1)

கந்தனை மலிகளை கடலொலி யோதந் கானலம் கழிவளா கமூலம் மென்னும் நந்தியா நுறைபதி நான்மறை நாவ னற்றமிழ்க் கின்றிணை ஞானசம் பந்தன் எந்தையா வளநக ரிலம்பையங் கோட்டீர் ரிசையொடு கூடிய பத்தமவல் லராயோய வெந்தயா கெடுகிட விண்ணவரோடு வீடுபே ரினமையின் வீடுஎளி தாமே. (11)

திருச்சிறுமம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பேருபபதம் முதலிய பதிகளில் நிலையினுன், பாலன் - விருத் தன் - பசுபதி, நீருளான் - தீயுளான், அநந்தத்துளான், நிலைப்பவர் மனத்துளான் என்றின்றோனன் தன்மைகளாற போற்றப்படும் இறைவன் எனதுரை தனதுரை யாகக் கொண்டு இலம்பையங் கோட்டோ இருக்கையப் பேணி என் எழிலகொளவ தியல்பே.

குறிப்பு :—இத்திருப்பதிகம் சைவத்திறத்தின சிறந்த பல உண்மைகளை எடுத்துக் காட்டி நிற்கும் சிறப்பு வாய்ந்தது , இறைவரது எகருரிதைந்த தன்மை ; பிள்ளையா ரது உரையினையே தமது உரையாக இறைவர் கொண்டு வெளிப்படுத்தும் தன்மை (பிள்ளையார் வாகு இறைவர் வாகுகே), பிள்ளையார் நற்றமிழக கின்றணையாதல் - அன்புடை யடியாரை இறைவர் பசுபோத மிழக்கச் செய்து தாமாந்தனை செய்தல்; முதலியவை கருதுக.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) மலையினுர் பருப்பதம் - சிப்பந்தம். கலைமடப் பிணை - பெண்மான் ; துணை - ஆண்மான். கணமயில் - மயிறு கூட்டம். எழில் கொள்வது இயல்பு - வசிகரித்தத தம்வயமாகருதல அவர் தன்மை ;—(2) துவளை - மதிமுகத் துலவுதல் - முகத்தில் குவளை போன்ற கண்கள் பிறழ்தல் ,—(3) காலன் - கால உடையவன் ; காலத்தைச் செலுத்துபவன் (சாலம் - சால தசதுவம்) ;—(4) சிலம்ப - எதிரொலி செய்ய ; கலை - கலைமான் ;—(6) அடியவர்கீது - உண்பிலான் - பலி திரிதல் தம்பொருட்டானறி அடியவர்க் கருளம்பொருட்டேயாம் “அடியார் இரகதனாடு தணனடி மெட்டர செயதானே” (திருநா),—(9) கிளர் மழை தாங்கினான் - “ருள்தமேநகரி குளிர்தழை காத்தவன்” (திருவாய்மொழி), திருமால்; உளமழை - உள்ளத்தினின்றும் மொழியோவ வெளிப்படுத ; உளம்புறம் - உள்ளத்தினின்று அறழப்பவன் - (Inner voice) “உள்ளத்தினுள்ளே நின்ற கத்தாம்” (தாண் - சருகாடூர்) கத்து - இடித்துக் கூறுதல என்றலுமாய (வ. ச. செ.) ;—(11) நத்தியா - இறைவா ; நான்மறை நாவன் - மறைமவர் குலம் குறித்தது ; மறை யினையே தம் வாக்கினாற் றமிழ் பாடுவா என்றதும் குறிப்பு ; “நற்றமிழ்க் கிண றுணை” என உடனருளிய கருத்தமித “உண் - மடிசெய தவநிரம்ப” (1921) என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க.

தலவிசேடம் :—திருவிலம்பையங் கோட்டூர் - தொண்டை நாட்டின் 13-வது பதி. இது அரம்பை முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற பதி. அரம்பையன் கோட் டூர் என்று அக்காரணத்தால் போந்த பெயர் மருவி இலம்பையன் கோட்டூர் என வழங்க லாயிற்று. சவாமி - சத்திர் சேகரர் ; அம்மை - கோட்டேந்துமலையம்மை ; பதிகம் 1. அம்மை பெயருடன் சேர்த்துக் கோட்டூர் என்று வழங்கியதுபோலும்.

இது கடம்பத்தார் நிலையத்தினின்றும் தெற்கே மடசாலை வழி 7 நாழிகையில் அடையத் தக்கது. இவ்வழியில் திருவிற்கோலம் என்னும் கூவம் 5 நாழிகையளவில் உள்ளது. வழி கடினம், இடையில் கூவம் ஏரியில் தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில குறுக்கே ஏரி வழியாய்ச் சென்றால் ஒருநாழிகையளவில் அடையலாம். குறிப்பு :— இவ்வூர் இப்போது கிரித்தவர்களால் மிகவும் குடிமேடப்பெற்றுள்ளது. அருச்சகர் முதலியவா கூவத்தினின்றும் வந்ததான் வழிபாடு நடைபெற வேண்டும் அரிய திருப் பதிகத்தினால் அரிய பண்ணில் மிக அரிய பொருள்கள் காட்டிப் பிள்ளையார் போற்றிய இப்பதியை நாட்கெகோட்டை நகரத்தார் பலா முயரசியால் திருப்பணி செய்து 1948-ல் குடமுழக்கு விழா நடந்தேறியது

2903. திருத்தொண்டர் பலாகுழத் திருவிற்கோலமும்பணிந்து  
பொருட்பதிகத் தொடைமலை புரமேரித்த படிபாடி  
தீரவீம் அருட்புகல் யாண்டசையார் தக்கோல மணைந்தருளி  
கோலம் விருப்பினுடன் திருவூறன் மேயினார் தமைப்பணிந்தார். கடுபு

(இ - ள்) திருத்தொண்டர்...பாடி - திருத்தொண்டர்கள் பலரும் தம்மைச் சூழ்ந்து வரச் சென்று திருவிற்கோலப் பதியினையும் பணிந்து மெய்ப்பொருள் காட்டும் திருப் பதிகத் தொடைமலையினை இறைவா திரிபுரமேரித்த கிலேபற்றித் துதித்துப் பாடியருளி ; அருட்புகல் ஆண்டசையார், பணிந்தார் - அருளினையுடைய சீகாழி ஆண்டசையார் தக்கோலப் பதியினை அணைந்து விருப்பினுடனே அங்குத் திருவூறல் கோயில்கொண்டு பொருந்தி யெழுந்தருளிய இறைவரை வணங்கியருளினார்,

(வி - ரை) திருவிழ்கோலம் - இது கூலம் என வழங்கப்படுகின்றது.

போருட் பதிகத் தோடைமாலை - போருள் - உண்மைப் பொருள். போருட் பதிகம் - உண்மைப் பொருள் காட்டுதலை உட்கிடையாகக் கொண்ட பதிகம். இப் பதிகத்தின் உட்கிடையாவது புரமேரித்தபடியினைப் பாடுதலாம். முப்புரமேரித்தலை - உயிர்களுக்கு முமமலன் சிதைத்தலை என்பா திருமூல தேவா.

புரமேரித்தபடி பாடி - படி - நிலைமையினை - படியினை - இரண்டனுருபு விரிக. புரமேரித்தல் - பதிகக் குறிப்பும் தலவிசேடமும் பார்க்க.

தக்கோலம் - பதியின் பெயர்; வழக்கில் உள்ளது.

தீரவூறல் - இறைவா திருக்கோயில் கொண்ட இடம்.

விநுப்பிணுடன் தீரவூறல் மேவ்னீர் - திருவூறலின் உண்மைப் பொருளும் விளங்கப் பொருளாகியருளும் இறைவா, இங்குக் கங்காதீரேசுவர கோயிலைச் சுற்றிலும் எப் போதும் கீருமதுப் பெருகி ஓட இறைவா மகிழ்ந்தது மூருகருளும் நிலை குறித்தது. “அமாந்த பிரான” (பதிகம் 1) என்ற குறிப்பு; தலவிசேடம் பாகக் ஆண்டகையார் - விநுப்பிணுடன் - பணிந்தார் - என்று பிள்ளையார்பால் கூட்டி உரைக்கவும் நின்றது கவிதமம்.

1005

திருவிழ்கோலம் (கூலம் = கூகம்)

திருச்சிற்றமபலம்

பண் - காந்தார மீட்சமம் - 3-ம் தீரமுறை

உருவினா ரும்மொழி மொன்றி கின்றதோர்

திருவினா வளர்ச்சடை த நினைகள் கண்கையான்

வெருவிவா னவாதொழி வெருண்டு நோக்கிய

செருவினா னுறைவிடந் திருவிந் கோலமே.

(1)

சிறிநிலை யுமைமொரு பங்கு னங் கையிஸ்

உறறதோ ரெரியின் செருசு ரத்கினால்

வெற்றிகொ ளவணாசன் பாரவாண் டெய்துமக்

சேற்றவ னுறைவிடந் திருவிந் கோலமே.

(2)

கோடலவெண பிறையனைக் கூடி மேவிய

சேடன செழுமதது திருவிந் கோலத்தை

நாடவல லதமிழ் ஞானசம் பந்சன்

பாடவவ லாக்காக் கிலலை பாவகீம்

(11)

திருச்சிற்றமபலம்

பதிகத் குறிப்பு:—உறமமொரு பங்கு னங் கையிஸ் ஒரு ராதநிலை அவுணாகன புருசன் வெறதரசு செறதவன் - செருவினா - உறமமம் திருவிந் கோலமே

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) செருவினா - செருவத்தால் கின்றதது; செருவினா - போக கோலத்தால் கின்றதது, செருவினா பெயராக குறிப்பிட தல வரலாற்றாக குறிப்பும் காண்க. 2-வ் - 1-வ் - 3-வது பாடங்களுக்கும் பிறவும் பாகக்:—(2) வெற்றிகொள் - அதுவரை வெற்றிசெய்யுருதது,—(3) அங்கையன் - இன்னதென் தறியவாராத பெருந்தன்மையினை யுடையவா, ஐயன் - பெரியவா; தலவிசேடம் பார்க்க. —(4) விதைத்தவன் - விதைத் துருட்டியவன்; விதை - பருதி; உளதாதற் பொருட்டு விதித்ததல், முனிவாக்கு அறம் முதலியவற்றை உளவாக்கியவன்;—(5) பூவர் - ஆன், அரி அரன்; கூகம் - பதியின் பெயர்;

விற்கோலம் - கோயிலின் பெயர் ; “ கூக மேவிய திருவிற் கோலத்தை ” (11) எனபது காண்க. கூகம் எனபது கூவும் என மருவி வழங்குவது ;—(7 - 8) சீரிந்த வன் - அருளநகை ; நானும் வானுந் கொடுக்கும் நகை ;—(9) ஆற்றலால் உருநீ தெரியலன் - தமது தற்போத முனைப்பினால் தேடி யறியவொண்ணாதவர் ;—(10) சீர் மையில் - சிறப்பில்லாத ; நீர்மை - உண்மை.

தலவிசேடம் :—திருவிற்கோலம் - தொண்டை நாட்டின் 14-வது திருப்பதி ; இது கூவும் என வழங்கப்படுகிறது. கூகம் எனபது கூவும் என மருவிறறு ; கூகம் பதியின் பெயரும், விற்கோலம் திருக்கோயிலின் பெயருமாக அறியப்படும். பதிகத் துள் “ கூக மேவிய - திருவிற் கோலத்தை ” எனபது காண்க. திரிபுர சங்கர காலத்தில இவரு இறைவர் விஸேசயோகிய கோலத்துடன் வீற்றிருந்தருளியமையால் திருப்பதி விற்கோலம் எனப் பெயர்பெற்றது ; அதுபோல்து தேரின் கூவரம் ( ஏர்க் கால் ) சிதைந்தமையால் கூவும் எனலாயிற்று எனபது புராணம் ; சுவாமி யம்மையா ரின் பெயர்கள பதிகப் பாட்டுகளும் ( 2 - 3 - 6 - 7 - 9 ) புரமெரித்த வரலாறுபற்றி எழுந்த கிலையும் கருதுக ; சுவாமி தீண்டாத திருமேனி ; அதிக மழை, மழையின்மை, போர் முதலிய செய்திகளின் நிகழ்ச்சிகள் அவ்வப்போது சுவாமியின் திருமேனியிற காணப்படும் நிறத்தினின்றும் அறியப்படும். இதனைப் பதிகத்துள் “ ஐயன்ல் வத்சயன் ” என்று குறிப்பிடப்பட்டமை காண்க. சுவாமி - திரிபுராந்தகேசுவரர், அம்மை - திரிபுராந்த நாயகி ; பதிகம் 1. ஐயனும் அம்மையும் கூடியே திரிபுரமெரித்தருளினா எனபது இருவர் பெயர்களாலும் பதிகம் 1 - 2 - 3 பாட்டுக்களாலும் அறிக.

இது கடம்பத்தூர் நிலையத்தினின்றும் தெற்கில் மட்சாலை வழி 5 நாழிகையளவில் அடையத் தக்கது. இதன் தென்மேற்கில் 2 நாழிகையளவில் திருவில்லம்பையங்கோட் டூர் உள்ளது.

2904. தோழுதுபல முறைபோற்றிச் சுரர்குருவுக் கிளையமுனி  
வழுவிற்வம் புரிந்தேத்த மன்னினார் தமைமலர்ந்த  
நீருலூல் பழுதிலசெழுந தமிழ்மலைப் பதிகவிசை புனைந்தருளி  
முழுதுமனித தவாருளாற் போந்தனர்முத் தமிழ்விரகா. ௧00௯

(இ - ள்) தோழுது பலமுறை போற்றி - வணங்கிப் பலமுறையும் துதித்து , சுரா குருவுக்கு...தமை - தேவ குருவாகிய வியாழனுடைய தமபி சமவாதத் முனிவர் குறறமில்லாத தவம்செய்து போற்றியிட எழுந்தருளியிருந்த இறைவரை ; மலர்ந்த .. ...புனைந்தருளி - அன்பினால் மலர்ந்த பழுதிலலாத செழுமையுடைய தமிழ்மலையாகிய திருப்பதிக இசையினைச் சாத்தியருளி : முழுதும...தமிழ் விரகர் - எல்லாவற்றையும் படைத்த இறைவரது திருவருளவிடை பெற்றுச் சென்றனா முத்தமிழ் விரகராகிய பின்னையாரா.

( பி - ரை ) சுரர் குருவுக்கு இளைய முனி - வியாழனுக்குத் தமபியாகிய சமவாதத் முனி. சுரர்குரு - வியாழன்.

வழுவில் தவம் புரிந்து ஏத்த மன்னினார் - சமவாதத் முனிவர் இங்குத் தவம் புரிந்து வழிபட்டனா எனபது தல் வரலாறு.

மலர்ந்த - அன்பினால் மனத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட ; மூலை என்பதற்கேற்ப மலர்ந்த என்றார்.

இசை புனைதலாவது - இசையுடன் கூடிய பதிகத்தை அருளித் துதித்தல்.

முழுதுமளித்தவர் - உலகெலாம் படைத்தவர்; இது மாசங்காரத்திலுள்ள எல்லாவற்றையும் தம்முள் ஒடுக்கிப் புனருற்பவதிலுள்ள மீள உளதாகும் முதலவதை குறித்தது. அளித்தவர் - காத்தவர் என்றலுமாம்; எல்லா வரங்களையும் வீழ்ப்பதற்கும் அருள் பவர் என்றலும் பொருந்தும். அளித்தல் - அளியோடு கொடுத்தல்.

போந்தனர் - மேறசென் றருளினார்.

1006

திருவூழல் (தக்கோலம்)

திருச்சிறைமலம்

பண் - வியாழக் குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

மாறிலவு ணரணம் மவை மாயலோர் வெங்கனையா லன்று  
நீமேழ வையதவெங்க ணிமலனிடம் வினவிற  
மேறலிரும பொழிலுந் திகழ செங்கயல் பாயவயலுஞ் சூழநத  
ஊறல் மாந்திரா னெலி யாகழ லுளகுதுமே.

(1)

கோடலி ருமபுறவிற கொடி மாடக கொச்சையாமன மெச்ச  
வோடு புனலசடைமேற கரந்தான் றிருவூழல்  
நாடல் ருமபுகழான் மிகு ஞானசம் பந்தனசொன்ன நல்ல  
பாடல்கள் பததும் வல்லார் பரலோகத் திருப்பாரே

(11)

திருச்சிறைமலம்

பதிகக் குறிப்பு :- இறைவரது இடமாகிய திருவூழலை யுள்குதுமே. பதிக மகுடம் பார்க்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :- (1) அரணம் - மதிவையுடைய கோட்டை. ஓலியார் கழல் - சிலம்பொலிகளும் கழலணிந்த திருவடி, இடம் வினவில அது திருவூழல். அதனை அழைத்த இறைவனது திருவடியையே உள்குதும - நினைப்போம். அமிர்தம் - விரும்பி வீற்றிருத்தல். இக்கோ "விரும்பினெனத் திருவூழல் மேலினா (2903) என றருளினார் ஆசிரியர்;—(2) நீலம் நயனொடுக்கி அரும் - நீலமலர்கள் கண்போல மலர்தம் கிடமாகிய, —(3) அழகார் - திருவூழல் என்று கூட்டினர். ஊனம் - ஆணவ மலம்;—(5-6-7) சண்டசா சரிதம் குறித்தது தூழல் - விரும்பும் - மகிழும், "கோயிலாகத் தாழநதிரே" (தேவசாங்கை - தேவா), —(8) கறுத்த - சிவந்த, மறுக் குறும் - அஞ்சிய;—(10) பொன்னியல் - துவா நிறமுடைய அளித்தட்டை - அம் ணாகளின் கவள வுணவு வகை; உடை குறித்தது எனினுமாம். "தென்"னென - ஒலிக் குறிப்பு. அழகார் - திருவூழல் - எனக், பின்ன பாட்டிப் பார்க்க, —(11) மிக்க ஓடுபுனல் கடைமேற்கரந்தான் - இத்தலத்தின் நீர்ப்பெருக்குக் குறிப்பு.

தலவிசேடம் :- திருவூழல் (தக்கோலம்) - கொண்டை நாட்டின் 12-வது பதி. இது தக்கோலம் என்ற ஊர்ப்பெயரால் விளக்கமாக அறியப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றது. ஊறல் - இறைவா எழுந்தருளியுள்ள தானத்தின் பெயர், சுவாமியின் திருவடியி னினதும் நீர்பெருகிவருவதால் இப்பெயர் பெற்றது சுவாமி பெயர் சலந்தாதேசுவரர் என வழங்குவதும் காண்க. தேவ குருவாகிய வியாழனுடைய தம்பி சமவாதத் முனி வா தவம் புரிந்து வழிபட்ட வரலாறுபற்றி ஆசிரியர் சேக்கிழார் தமது புராணத்துள் (2904) போற்றியமை காண்க. இத்திருக்கோயில் குசஸ்தல ஆறு என்னும் பழைய (2904) போற்றியமை காண்க. இத்திருக்கோயில் குசஸ்தல ஆறு என்னும் பழைய பாலாற்றின் (விருத்தக்கூர் நதி) என வடமொழியாகக் புரைப்பா) கரையில் அமைந்துள் ளது. இதனை அடுத்த மதிலோரத்தில் கிழக்கே உள்ள கங்காதர சநிதி மேற்குப் பிர காசத்தில் இடப்பதின வாயில் எப்போதும் நீர் பெருகிவருவது தலப் பெருமையை

கண்டடாகக் காட்டுவதாம், பதிகம் 11-வது பாட்டுப் பார்க்க. சுவாமி - உமாபதி சுவரீ ; அம்மை - உமையம்மை, பதிகம் 1

இது தக்கோலம் என்னும் நிலையத்தினின்றும் வடகிழக்கே மட்சாலை வழி 4 நாழிகையளவில் அடையத் தக்கது.

2905. குன்றநெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல் பதிபிறவும்  
நின்றவிருப புடனிதைஞ்சி, நீடுதிருத் தொண்டருடன்  
நிருவாலங் பொன்றயங்கு மணிமாடப் பூந்தராய்ப் புரவலனார்  
காடு சென்றணைந்தார பழயனூர்த் திருவாலங் காட்டருது. க00௭

(இ - ள்) குன்ற நெடுஞ் சிலையாளர் ..இதைஞ்சி - பொன்மலையினை விலலாக வுடைய இறைவனார் விளங்க எழுந்தருளிய பல பிற பதிகளையும் நிலையான விருப்பத ஆடனே சென்று வணங்கி, நீடு திருத்தொண்டருடன்...திருவாலங்காட்டருது - பொன் விளங்கும் அழகிய மாடங்களை யுடைய சீகாழித் தலைவராய் பின்னையார் அன்பு நீடிய பெருந் தொண்டர்களுடனே பழயனூர்த் திருவாலங்காட்டின அணிமையிற் சென்று அணைந்தருளினார்.

(வ - னர்) துன்றம் - மேருமலை ; சீலை - வில ; திரிபுர சங்கார காலத்திலே மேருமலையினையே விலலாக வளைத்து இறைவர் வந்தனார் என்பது வரலாறு.

பல்பதி பிறவும் - இவை திருவூறலின்றும் திருவாலங்காட்டுக்குச் செல்லும் வழியில் இடையில் உள்ளனவும் அணிமையிற் உள்ளனவுமாம் ; இவை மணலூர், திருஎவ்வனூர் முதலாயின என்பது கருதப்படும்

நீநீடு தொண்டர் - திரு - சிவன்பாலும் அடியார்பாலும் கொண்ட பேரணியின் சிறப்பு ; நீடுதல் - இடையறாது பெருகுதல்.

பொன் தயங்குதல் - பொன்னால் அழகு செய்யப்பட்டு விளங்குதல்.

பழயனூர்த் திருவாலங்காடு - இவை யிரண்டும் இணைத்தே வழங்கப்படும். தேவாரப் பதிகங்களும் தலவரலாறும் பார்க்க. அருது - அணிமையிற்.

அருது சென்றணைந்தார் - எனக். வினைமுற்று முன் வந்தது ஆவ மிகுதியால் நோந்த விரைவுக் குறிப்பு. பிற்சரித் நிகழ்ச்சி கருதுக. 1007

வேறு

2906. “இம்மையிலே புவிபுள்ளோர் யாருங் காண,  
வேழமலகும் போற்றிசைப்ப, வெம்மை யாளும்  
அம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்றும்  
அம்மையப்பர் திருவாலங் காடா” மென்று  
தமமையுடை யவர் மூதூர்மிதிக்க வஞ்சிச்,  
சண்பைவருளு சிகாமணியார் சாரச் சென்று,  
செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர்  
செழுமபதியி னன்றிரவு பள்ளி சோந்தார். க00௮

(இ - ள்) “இம்மையிலே...திருவாலங்காடாம்” என்று - இப்பிறவியிலே நல்ல வுலகத்தவர்கள் எல்லாரும் நேரே காணும்படி, ஏழலகங்களிலுள்ளாரும் துதிக்கும்படி, எம்மை யாட்கொண்டருளும் அம்மையாராகிய காரைக்காலமையார் தமது திருத்தலையிலே நடந்துசென்ற ஹடைநது போற்றியிருக்கின்ற அம்மையப்பர் எழுந்தருளிய பதி

இத திருவாலங்காடாகும்” என்று உட்கொண்டு; தம்மை... அஞ்சி - தம்மை ஆளு  
டைய இறைவரது பழைமைபொருந்திய அவஸ்தரினேக் காலால் மிதித்து உட்கொண்டவதற்  
குப் பயந்து; சண்பை வரும்...சென்று-சீகாழியில் வரசருளிய தலைவருட் சிறந்தவராகிய  
பிள்ளையார் அப்பதியினருகு சாரப் போய்; செம்மை நெறி...பள்ளி சோந்தார்;  
செம்மை நெறியினின்று சிறிதும் வழுவாக அது ஒழுகுகமுடையவாகள வாழுகின்ற  
அத்திருப்பதியின் பக்கத்தில் ஒரு செழிய நகரின்கண் அன்று இரவிலே தங்கிப் பள்ளி  
கொண்டருளினார்.

(வி - ரை) இய்மை - இப்பிறப்பு. நாரூர் கிண வடிவதம் போற்றிவைப்ப -  
தலையாலே நடந்து - அம்மை புராணம் பாகக் (1778 - 1779).

எம்மை ஆற்றி அம்மை - காரைக்காலம்மையார் இறைவர “அம்மை” என  
அழைத்தருளப்பெற்ற தன்மையால் எம்மை ஆற்றும் தன்மையுடையார்

அம்மையுடையார் - அம்மை, அடர்வென்று வழிபட்டவர் என்றும், உண்மையுடைய  
புடன கூடிய அடர் என்றும் உரையாக உள்ளது.

திருவாலங்காடாம் என்று - இது ஆத்கிருவ ஸ்தலம் ஆகிய பதி என்று நினைத்து,  
மிதியாமைக்குக் காரணமாகு நியப்படி. அம்மை தலையால் நடந்து போற்றும் பதியைக்  
காலால் மிதித்தல் தகராறென்பது. அரசுகள் கைத்தொண்டு செய்த திருஅதிகைப் பதியை  
மிதிக்க அஞ்சி ஆறு நம்பிகள் அப்பதியின் புறத்திற் சித்தவாட்டம் தனில் ஆயினமருள்  
இறைவர திருவடி சூட்டிய வரலாறு இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. 229-ம் ஆண்டு  
நிரைத்தவையும் பாகக்.

சீகாமணியார் - சைவத் தலைவர். தலைவராதலின் சைவத்திறம் இத்தன்மைதான்  
என்று ஒழுக்கிக் காட்டியருளினார் என்பது குறிப்பு

கார - அப்பதியின் அணுகு; அருகில்

செம்மை நெறி வழுவாத செழும்பதி - செம்மை நெறி - மெய்மனம் நெறி.  
பதியினரது நெறி வழுவாத தன்மை பதியின்மேல் ஏறாடப்பட்டது “மெய்மனம் நிலை  
வழுவாத மேனமைநெறி விழுகமுடையார், செம்மையினர்” (1606) என இக்கருத்தை  
முன்னரே விளக்கியருளினார் தலையின் இவ்வுகுச் சுருக்கிக் கூறினார் மெய்மனம் நிலையும்  
முன் விரிககப்பட்டது; கண்டுகொள்க. மெய்மனமே செம்மை - சத்த - என்ப  
படும். செம்மை சிவத்தன்மை, மேல்வரும் பாட்டும் பதிகமும் பாகக்.

மாரோர் செழும்பதி - பக்கத்தில் உள்ள ஓரணர்; செழும் பதி - பிள்ளையார்  
தங்கியருளியமையாலும், அங்குத் திருவாலங்காட் டிறைவர் எழுந்தருளப்பெற்றதை  
திருப்பதிகமும் பாடப்பெற்றமையாலும் செழிப்புப்பெற்ற பதி என்பது குறிப்பு. இப்  
பதியாகு என்று தெரியக்கூடவில்லை 1008

2907. மாலையினிட மரமத்துப் பள்ளி கொள்ளும்

மறைவவனார் தம்முன்பு கணவி சீலவர

தாலவனத் தமாநகருள் மயர் “நம்மை

யயர்த்தனையோ பாத்தே” கென நருளிச் செய்ய

ஞாலமிரு ணீங்கவரும் புகலி வேந்தர்

நவேருளயா மத்தினிடைத் தொழுது ணர்ந்து,

வேலைவிட முண்டவாதவ கருணை போற்றி

மெய்யுருகிக் திருப்பதிகம் விளம்ப லுற்றார்;

௧00௯



2908. “துஞ்சவரு வா”ரென்றே யெடுத்த வோசைச்

சருகிமுறை வழுவாமற் றொடுத்த பாடல்

எஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னூரா

ரியம்புமொழி காத்தகதை சிறப்பித தேத்தி

“யஞ்சனமா கரியுரித்தா ருளா” மென்றே

யருளும்வகை திருக்கடைக்காப் பமையச் சாத்திப்

பஞ்சுரமாம பழையதிறங் கிழமை கோள்ள்ப்

பாடினா பாரெல்லா முய்ய வந்தார்.

கடுக௦

2907. (இ - ள்) மாலையிடை யாமதது...கனவிலே வந்தது - மாலைப்பொழுது முற்றிய நெயாமத்திலே பள்ளிகொண்டருளுகின்ற வேதியராகிய பிள்ளையாருடைய கனவிலே எழுந்தருளி வெளிப்பட்டு; ஆலவனத்தது...அருளிச் செய்ய - திருவாலக காட்டில் விரும்பி எழுந்தருளும் அப்பனா “நமமைப் பாடுதற்கு மறநதாயோ ?” என்று அருளிச் செய்யவே; ஞாலம்...உணர்ந்தது - உலகம் இருணைநகி யுய்யும் பொருட்டு அவதரித்த சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் நள்ளிருள் யாமத்திலே தொழுதுகொண்டபடியே ஆயிலுணர்ந்த எழுந்தது; வேலைவிடம்..விளம்பலுதறார் - கடலில் வந்த நஞ்சினே அமுது செய்தருளிய இறைவருடைய திருக்கருணையினைப் போற்றி மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் பாடலாயினராகி ,

கடுக௧

2908. (இ - ள்) “துஞ்ச வருவார்..பாடல் - “துஞ்ச வருவாரும்” எனறே தொடங்கிய, ஓசையுடைய வேதத்தின் முறை தவறாதபடி பாடிய பாடலில்; எஞ்ச லிலா வகை..எதகி - குறைவில்லாத வகையினாலே நீதிமுறையின் வழி பழையனூரா வேளாளாகள தாங்கள் சொல்லிய சொல்லைத் தவறாது காத்தது அருள்பெற்ற சரித்த றைச் சிறப்பாகப் பாராட்டிப் போற்றி; அஞ்சனமா கரி உரித்தார்...அமையச் சாத்தி - “கரிய யானையை உரித்த இறைவரது திருவருளேயாகும் இது” என்று அவர் அருள்புரியும் தன்மையைத் திருக்கடைக்காப்பில் பொருந்தவைத்தது; பஞ்சுர மாம்...வந்தார் - குறிஞ்சியாழ்ப பண்ணமைத்த திறமும் கிழமையும் பொருந்தப் பாடிய ருளினா உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அவதரித்த பிள்ளையார்.

கடுக௨

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒரு தமிழு கொண்டன.

2907. (வி - றா) மாலையிடை யாமம் - பகலின் இடையாமமு முளத்தலின் மாலையிடை யென்று பிரித்தோதினா. பிதினியைப் பீக்கிய விசேடணம். மாலை கழிந்த இடையாமம். இடை - முன்னோனாகும் பிணை நானுக்கும் இடை. யாமம் - நள்ளிரவு; “கூதிர யாம மென்மனா புலவா” (தொல - பொரு - அக - 6).

ஆலவனத் தமர்ந்தருள மப்பர் - “ஆலங்காட் டப்பர்” (புராண வரலாறு - 5) “அம்மையப்பர்” (2906); ஆலங்காட் டிறைவா திருப்பெயா இவ்வாறு அப்பா எனவழங்கப்படுவது; “அவிநாசி யப்பா” முதலியவை காண்க.

“நம்மை அயர்த்தனையோர் பாடுதற்கு” என்று - அயர்த்தல் - மறத்தல்; “ஒரு நாள் அருளாலே அயர்த்துண்ணப் படுகின்றா”, “எறியா தயர்த்தேன்” (சாககியா புராணம் - 15); “அயாததவாரே” (தேவா). திருவாலகாட்டின் இறைவரை மறவாது வந்தடைநதாராதலானும், அங்கு அம்மை தலையால் நடந்து எய்தித் திருவடிக் கீழ் என்றும் இருக்கின்ற நிலையினை மறவாது மனத்துட்கொண்டே பள்ளிகொள்கின்ற ராதலானும், என்றும் திருவடி மறவாப்பாணமையோ ராதலானும், அயர்த்தனையோ ? எனருழியாத டாடுதற்கு என்ற அடுத்தக கூற்றருளினா. மறவா நீகியேயாவிலும்

பாடுதல் மட்டும் மறந்தது என்றதாம், எனனை? பதியினை கண்ட உடன் வணங்கிப் பாடும் நிலையினா அது செய்யாது திருமனத்துட் கொண்ட நிலையோ டமைந்தனா, நகருள் மிதித்த அடையாமையும் மனங்கொண்டருளிப் பள்ளிகொண்டனா. இனிப் பாடுதல்தான் எப்பொழுது? என்று நினைவித்தருளியபடியாம்; இதனையே “வழுவிப் போய் கெஞ்சம் புருகென்னே கிளைவிடபாரும்” என்ற பதிகத்துப் போற்றியருளினா.

ஞாலமிந்நீங்க வரும் - இந்நீர்-சிவனருட் டிறத்தினை மறந்து அறியாமையுட் கிடந்து பாசமயக்கோடப்பட்ட உலகம் அவவறியாமையாகிய இருள் நீங்கிச் சிவனருள் அறியும் அறிவு பெற்ற உய்யும்படி அவதரித்த. இந்நீர் நீங்க வரும் அவா நடு இருளிடையே தொழுது உணர்ந்து என்ற நயமும காண்க.

நடு இருள் யாமத்தினிடைத் தொழுது உணர்ந்து - நள்ளிரவு - இறைவா கனுவில் அருளிய காலம்; “அஞ்ச வருவாரும்”; “பகலு மிரவுஞ்சேர் பண்பினரும்” என்ற பதிகக் குறிப்புகள காண்க. தொழுது உணர்ந்து - தொழுதுகொண்டபடியே துயிலுணர்ந்து; “தொழுவிப்பாரும்” என்பது பதிகம்; உணர்ந்து - துயிலுணர்ந்து; கனவு நீங்கி விழிப்பு நிலையில் வந்த “தொழுதெழுவான்” (குறள்)

வேலை விடமுண்டவந்தீங் கருணை போற்றி - அமரா வேண்ட நஞ்சமுண்ட கருணையாளர். இவரு அத்தனி மேலாய வேண்டாமலே வந்து பணி கொண்டமையால் அக் கருணைப்பெருக்கினைப் போற்றினா என்க.

மெய்யுருதல் - இறைவா தமது கருணை மிகுதியால் வலியவந்த ஆட்கொள்ளும் திறத்தினை எண்ணியெண்ணி மனமுருக அத்தலை மெய்யும் உருகுதல்.

விளம்பலுற்றிர் - விளம்பலுறறாராகி; முறமெச்சம். விளம்பலுறறாராகிப்-பாடினார் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

நடுவிடை யாமத்தினிடை—என்பதும் பாடம்.

1009

2908. (வி - னை) “துஞ்ச வருவா” ரென்றே எடுத்த - “அஞ்ச வருவாரும்” எனறே தொடங்கிய. இது பதிகக் தொடக்கம் என்றே - ஏகாரம். துயிலுணர்ந்து பின்னையா அதனையே கொண்டு “அஞ்ச வருவா” எனத் தொடங்கிய நிலை குறித்தது; எடுத்த - தொடங்கிய.

ஓசைச் சுருதிமுறை வழுவாமல் தொடுத்த பாடல் - ஓசையையே கொண்டு கேள்வியால் வழிவழி வரும் வேதமபோல அமுமுறையில் சூப்பதிகமும நடுபாடமத்தில முதலில் இறைவா கேட்க அருளுதலும், பின்னர் அனைந்த திருத்தொண்டா கேட்க மீண்டும் அகமலரப் பாடி அவர்களைக் கேட்பித்து அவவழிவழி வருதலும் சுருதுக, சுருதி முறை - தெய்வத் திருமுறைபாகிய தமிழ் வேதமாக என்றலும் குறிப்பு

எஞ்சல்லா வகைமுறையே...மொழிகாத்த சுகை - இக்கதை முன் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனா புராணத்தின் “நற்றிற்ம் புரி” (1080) என்ற பாடலின் குறிக்கப்பட்டதும், சரிதச் சுருக்கம் ஆண்டு உரைக்கப்பட்டதும் (II - 450௩ - 4504) காண்க. எஞ்சல்லல்லா வறிக் - ஒருவரும் எஞ்சாது; குறையாது ஒருவரொழியாமே எழுப்புகு பேரும் என்க; குறைவு நேராதவண்ணம். முறை - நீதிமுறை. பழையனாரார் - பழையனார் வேளாளர்; நீதிமுறைத்திருந்து வணிகனுயிக்குத் தீங்கு வராத என்று உறுதிசுறித்த, தீங்கு வரின எநகன எல்லாருடைய உயிரும் அதற்கிடாக உள்ளது என்று தேற்றியவர்கள்; பழையனாரார் - இவ்வாறு ஊரார் - நாட்டாண்மையார் - முதலிய தன்மைகளால் - போரூரார் - மணவூரார் - மாங்காட்டார் - என்பனபோன்ற

வழக்குக்கள் தொண்டை மண்டலம் 24 கோட்டங்களில் இன்றும் வழக்கிலுள்ளது அந்நாட்டின் சிறப்பு. ஆசிரியரும் அந்நாட்டினராதல் காண்க.

இயம்பு மொழி கார்த்த - தாம் வாக்கினால் சொல்லிய உறுதிமொழியை கிறைவேற்றக் கேட்பதற்கு அவ்வணிக னிறந்துபடினும், சொல் தவறாமல் மெய்மையைப் பாதுகாத்த.

சிறப்பித்து ஏத்தி - இக்கதை விசும்பி வெறும் உலகியல் நீதியாயொழியாது அவர்களுக்கு இறைவரது “திருஅடியின் கீழ் மெய்ப்பேற பெற” அருளியமையால் அது பின்னையாரது மெய்த்திருவாக்கில் சிறப்பித்து ஏத்தத் தக்கதாயிற்று என்பது ; “அஞ்சம் பழயனூர் ஆலங்காட்டெம் அடிகளே” என்று இறைவரது சார்புபற்றி எண்ணத்தக்கதாயினமை காண்க.

பஞ்சுரமாம் பழைய திறங் கீழ்மைகொள்ள - பஞ்சுரம் - குறிஞ்சி யாழ்த்திறன் வகைகளுள் ஒன்று. திறம் - கீழ்மை என்பன இசைப் பாடுபாடுகள் ; முன் (221 - பாட்டின் கீழ் - I பக்கம் - உரு - உருக) உரைத்தவை பாகக. திறம் - யாழ்வகையும் யாழ்த்திறன் வகையும் என்ற இசைநூல் வகுப்புக் காண்க. குறிஞ்சி யாழ் - குறிஞ்சித் திணை (ஒழுக்கத்தி)க்கு உரியது. இங்கு நடு யாமமாகிய அதிணைக்குரிய முதற் பொருளும், இறைவா கனவில் வெளிப்பட்டு அருளுதலாகிய கூடல் என்னும் குறிஞ்சியின் உரிப்பொருளும் பொருந்தக் காண்க. இப்பதிகம் நடுயாமத்தில் அருளப் பட்டதென்பதும் காண்க ; பஞ்சுரம் - பழம் பஞ்சுரம் (பிங்கலம்) ; பழைய திறம் - குறிஞ்சி யாழிற பயின்றுவரும் திறம் என்றது போலும்.

குறிப்பு :—அண்டு இப்பதிகத்துக்குத் தக்கராகம் பண்ணை வகுத்துள்ளார்கள் ; தக்கராகம் பாஸ்யாழ்த்த திறன்களுள் ஒன்று ; பாஸ்கரு நண்பகல் பொழுதாகிய முதற் பொருளாகலானும் பிரிவொழுக்கம் - உரிப்பொரு ளாகலானும் இப்பாடுபாடு ஆராய்ச்சிக் குரியதாம் ; ஆயின் கனவின் வந்து அருளிய இறைவா துயிலுணாதலும் மறைந்தனராதலின் பிரிவு ஒழுக்கமும், இடையாமமும் நண்பகல் போலவே பகலுயிரவும் கூடும் நடுவணதாகிய பொழுதாகலானும் இவைபற்றிப் பாஸ்யாழும் பொருந்தக்கூறல் அமைவுபடும் போலும் ; அன்றியும், நிலம் என்ற முதற்பொருள் பற்றிக் காண் (திருவாலங்காடு) மேலவரும் “வெற்புந காணும் தொக்கபெரு வனபுலக் காணத்தின்” (2612) தொடர்புடையதாய் முல்லைபுத் குறிஞ்சியுமடுத்த இடமாகிப் பாஸ்த திணைக்குரித்தாகக் கூறலும் அமைவுபோலும். இவையும் சண்டிக் கருத்த தக்கன ; பதிகத்துட் பாஸ்குரிய குறிப்புகளும் பார்க்க (2 - 4 - 5), “கலந்து பலியிடுவே நெருகுந காணேன், சலப்பாடே யினியொருநாட் காண்பே னாகில” என்று கனவிழ்ந்தாரைத்தம் றுறையிற் பிரிவொழுகக் கிலை கருதப்படுமாறும் காண்க.

இங்கு இவ்வாறணிபு, பஞ்சுரமாம் பழையதிறம் - பல்லுயிருந் ஆயர் நீங்கப் பாடியருளிய பண்ணைமைத் திருப்பதிக விசையாலாய் பழமை பொருந்திய பயனை ; கீழ்மை கொள்ள - (சமண பாட்டில் புத்தா சமணாகடகு) முரிமை பொருந்தும்படி - என்றாரைத்து, “திரிவாரும், கேழல விண்போகக் கேட்பிப்பாரும்” என்னும் சமண பாட்டால் அச் சமண புத்தாக்குத் திருப்பதிக விசையைப் போக்குமென்பதும் போதருதலின், சண்டிக்நூலாசிரியர் அத் திருப்பதிகப் பொருளை விரித்துக் கூறியருளினர் என்று விளக்கமுது காட்டினார் ஆறுமுகத் தம்பிரானார் ; “பண்ணைமைத் திருப்பதிகவிசையாலாகிய பழமை பொருந்திய பயனை உரிமையாகப் பொருந்த” என்பது சூ. சுப்பராய நாயகரவர்களது பொழிப்புரை. இவற்றின் பொருத்தங்க ளாராயத் தக்கன.

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉஅங

திருவாலங்காடு

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - தக்கராகம் - 1-ம் திருமுறை

துஞ்ச வநவாநத் தொழுவிப் பாநம் வழவிப்போய்  
நெஞ்சம் புதந்தென்னை நினைவிப் பாந முனைநட்பாய்  
வஞ்சிப் படுத்தொருநீத் வாணன் கொள்ளும் வகைகேட்  
டஞ்சும் பழையனூ ராலவ காட்டெம் மடிகளே. (1)

கேடும் பிறவியு மாககி னொரு கேடிலா  
வீடு மாகெறி விளம்பி னொரெம் விகிதனா  
காடுஞ் சுடலையுந் கைக்கொண டெலலிற் கண்பபேயோ  
டாடும் பழையனூ ராலவ காட்டெம் மடிகளே. (2)

சாந்தம் கமழமறுகிற் சண்பை ஞான சம்பந்த  
நாந்தண பழையனூ ராலவ காட்டெம் மடிகளே  
வேந்த னநாளே விரிந்த பாட லிவைவல்லா  
சோந்த விடமெல்லாந் தீர்த்த மாகச சோவாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—ஆசிரியா (2908) விரித்தக காட்டியருளியவாறு கண்டு  
கொள்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) துஞ்ச வநவார் - துயிலும்போது கனவில் வரு  
வார் ; தொழுவிப்பார் - வேண்டிப் பணி கொள்வார் ; வழவிப்போய்...நினைவிப்  
பார் - முன்னமே அறிந்துப் பாட மறந்தமையை மனத்துள் வந்து நினைவுபடுத்திப்  
பணி கொள்வார் ; “நானேது மறியாமே யென்னுள் வந்து நல்லவைந் தீயனவுந்  
காட்டா நின்றாய்” (தாண); இவையுமே மேல் “வேந்த னநாளே விரித்த பாடலிவை”  
(11) என்பதும் சரித வரலாற்றின் சிறந்த அகச்சான்றுதல் காண்க ; முனைநட்பாய்...  
...அஞ்சும் பழையனூர் - “பழையனூரார் இயம்புமொழி காதத் ததை” (2908) என  
றது ; பழையனூரும் திருவாலங்காடும் அறிந்துள்ளன. இரண்டும் சேர்த்து ஒரு பத்  
திராகப் போற்றப்பட்டன ;—(2) கேடு - இறப்பு, ஆகீததல் - உயர்களுக்குப் பிறவி  
கொடுத்த மலம் போக்குதல் ; கேடிலா...விளம்பினார் - பிறவி தருதல் வீடுபேறடை  
யச் செய்தற்கு என்பது ; விளம்பினார் - வேதாகம மாநியவற்றால் அறிவுறுத்தினார் ;  
காடும்.. ஆடும் - அம்மை மூத்ததிருப்பதிகங்கள் பாராக ;—(3) கொந்தண் - கொந்த  
தண என்பது கொந்தண் என நின்றது ; அரவிறேன்றிக் கோடல் பூத்து-கோடல் -  
காந்தன் ; காந்தப்பூ பாம்பின் படம்போல் விரியும் என்ப “காந்தன் பாரதன்  
காட்ட” - “கோட லரவீனும்” ;—(4) பால்வேண் - பால்போன்ற வெண்மை  
யுடைய ; காலன்உயிர் செற்ற காலன் - சொற்பின் வருகினை ; காலன் - பின்னை  
யது காலினை உடையவன் ; காலத்தின் கடவுள் என்றலுமாம் ; கருத்தனார் என்ற  
கருதலுமது. மஞ்சை - மயில் ; குறிஞ்சிக் கருப்பொருள் ;—(5) முல்லை - குருந்தம் -  
முல்லைக் கருப்பொருள். தேன் - வண்டுவகை ;—(7) நுணங்கு மறை - நுண்ணிய  
பொருள் கூறும் மறை ; சிறுத்தோண்டர் - வேளாளர் ; “பழையனூர் சிறுத  
தொண்டா” (1080) தொண்டா முன் சிறியராயடைபவர் என்பது சொற்பொருள்  
(சிறுத. புரா - 15 பாராக), அணங்குதல் - அருள் தருதல். —(8) பிணை - பெட்டை  
மான ; சிறுமறி - மான்கன்று ; கலை - ஆண்மான் இவை பெருந் கூட்டமாய்  
வாழ்ந்தவரு மயல்பு குறித்தது. மான - முல்லைக் கருப்பொருள் ;—(9) பரிந்தார் -  
பாடல் கேட்டு இரங்கி வருகின்றோடுதலா, —(10) பகலு மிரவுஞ்சேர் பண்பினார் -

பகல் - ஒளி; இரவு - இருள். “ஒளிகு மிருளுககு மொன்றே யீடம்” (கொடிக் கவி); பகல் - இனபம்; இரவு - துன்பம் என்றலுமாம். “சோதியு மாயிரு னாயி ஞாகருத் துன்பமுமா யின்ப மாயிருகரு” (திருவாசகம்); நண்பு - அடிமைத்திற மாகிய அன்பு;—(11) போதும் - மாறுபடும் சொல்; “உண்டி இல்லை” என்னும் புத்த மந்திரம். வேழம் வநமுளவும் - மிதுன ராசியிற் சூரியன் உள்ள அளவும்; வெயிலே துறீறி - வெயிலினின்றும்; சமண குருமா வழுக்குகளுள் ஒன்று; கேழல் வினை போக-கேழல் - ஒப்பற்ற; வினைகளும் போக; எல்லாகரு மிறைவராதலின் அவ்வவர் களுக்கும் வினைப்பயன் கொடுத்துக் கழிப்பிப்பா. வாழ்வர் - வாழ்வுடையவா;—(12) வேந்த னருளாலே விரித்த பாடல் இவை - நமமைப் பாடித்தற் மறந்தனையோ என்று அருளியபடி பாடிய என்ற சரிதச் சான்றம். வேங்கன் - இறைவர் பாட ஆணையிட்டா ராதலின் வேந்தன் என்றா. சேர்ந்தவிடமெல்லந் தீர்த்தமரிக - தீர்த்தம் - தூய்மை செய்வது; “சென்றாடு தீர்த்தக ளாளுதாமே” என்ற இப்பதியின் திருத்தானை டக்க கருத்தும் காண்க.

தலவிசேடம் :—தீருவாலங்காடு - மூவா பதிகங்களும் அமமையாரது மூத்த பதிகங்களும் பெற்ற தனிச் சிறப்புடைய பதி; தலவிசேடம் III - பக. ௫௭௬ = பாக்க.

2909. நீடுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி

நெடுங்கங்கு லிருணீங்கி நிகழ்ந்த காலே  
மாடுதிருத் தொண்டாகுழா மணைநத போது  
மாலையினிற் றிருவால வனத்து மன்னி  
ஆமேவ ரருள்செய்த படியை யெல்லா  
மருளிச்செய் தகமலரப் பாடி யேத்திச்,  
சேடர்பயி றிருப்பதியைத் தொழுது போர்து  
திருப்பாகு ரதன்மருங்கு செல்ல லுற்றார்.

க0கக

2910. திருப்பாகு ரணைந்தருளி யங்கு மற்றச்

செழுமபதியோ ரொதிர்கொள்ளச் சென்று புக்குப்  
தீர்ப் பொருப்பரையன மடப்பாவை யிடப்பா கததுப்  
பாதூர் புராதனர்வே யிடங்கொண்ட புனிதர் கோயில்  
விருப்பினுடன் வலங்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து  
விழ்ந்தெழுந்து மேனியெலா முகிழ்ப்ப நின்றே  
அருட்கருணைத் திருவாள னுமஞ் “சிந்தை  
யிடையா”ரென் றிசைப்பதிக மருளிச் செய்தார்.

க0கஉ

2909. (இ. ள்) நீடும...போற்றி - எககாலமும் நீடும இசையினைபுடைய திருப்பதிகத்தினைப் பாடித் துதித்த பின்பு; நெடுநகருல்...அணைந்தபோது - நீண்ட இரவு இருள் நீங்கி விடிந்தகாலையில் பககத்தில திருத்தொண்டர் கூட்டம் வந்து அணைந்தபோது; மாலையினில்...அருளிச் செய்து - மாலே முகிர்ந்த இரவிலே திருவாலங்காட்டில் நிலைபெறப் பொருந்தி ஆடுகின்ற இறைவா எழுகதருளி அருளிச் செய்தபடியினை யெல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்லியருளி; அகமலரப் பாடி ஏத்தி - அத் திருப்பதிகத்தினை மீளவும் மனமகிழப் பாடித் துதித்துப் பின்பு; சேடர்பயில்... ..போந்த - பெருமையடையோர்கள் வாழ்கின்ற அந்தத் திருப்பதியினைத் தொழுது

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 'கடஅரு

மேலே சென்ற ; திருப்பாருர்...செல்லுந்தூர் - திருப்பாரு நகரின் அருகு செல்வாராகி ;

க0க6

2910. (இ - ள்) திருப்பாரு.. புசுரு - திருப்பாருரினைச் சேர்ந்தருளி அருகு அந்தச் செழுமப்பதியவாகள் வந்து எதிராகொள்ள நகரினுள்ளே சென்ற புருகுத ; பொருப்பரையன்...புக்கு - மலையரசனது மகளாராகிய உமையம்மையாரை இடப்பாகத்திலே வைத்த புராதனரும் மூங்கிலை யிடமாகக்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள புனிதருமாகிய இறைவரது திருக்கோயிலினுள் விருப்பத்துடனே வலமாகச் சுற்றி வந்து உள்ளே புருந்து ; தாமுருது...நின்றே இறைவரது திருமுனைய வணக்கி நிவமுற விழுந்து எழுந்த திருமேனி முழுதும் மயிப்புளகம் உண்டாக நின்றே , அருட்கருணை...அருளிச் செய்தார - அருட்கருணையாகிய திருவினை உடைய இறைவரது திருநாமத்தைச் "சிறதை யிடையார" என்று தொடங்கி இலகபுடன்கூடிய திருப்பதிகத்தினை அருளிச் செய்தனார்.

க0கஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2909. (வி - னை) நீடும் . பாடிப் போற்றி - நீடுநல் - எக்காலத்தும் விளங்குதல் ; இசை - புத்தி எனவல்லுமாம் , பாடிப் போற்றி - முன கூறியவாறு பாடி முடித்துத் துதித்தது.

நேடுங் கங்குல் இருள் நீங்கி நீகழ்ந்தகாலே - இறைவா இடையாமத்து வந்தாராதலின் பின் உள்ள நேரம் நேடுங் கங்குல் என்பப்பட்டது அன்றியும் நல்ல கணவு கண்ட பின்னும், இறைவரைப் பாடியருளிய பின்னும் சிவ சிவையுடன் களைத்திருத்த லன்றிப் பள்ளி கொள்ளலாகாது என்பது மரபாதலானும், தலைவர் கணவில் வெளிப்பட்டுவந்த தருளிச்செய்த அருட்டிறங்களை எண்ணிய மிக்க ஆராமையானும் பள்ளி கொள்ளாமையால் சங்குல நீண்டது என்ற குறிப்புமாம் ; இருள் - நெய்யம் இருளும் புலரி இருளும் ; நீகழ்ந்தகாலே - வைகுறு விடியற்காலே.

பாடு...அணைந்தபோது - பிள்ளையாரின் திருவடி தெழுந்தருத்த திருத்தொண்டா அணைந்தனா என்க.

மாலை யினில் - மாலை முதிராத இரவில் ; "மாலை யிடை யாமத்து" (2907) ; பகல் இரவு என்ற நாட்குற்றண்டில் பகலைக் காலை என்றும் இரவை மாலை என்றும் கூறும் வழக்கமுண்மையின் இங்கு மாலை என்பது இரவு என்ற பொருளில் வந்த தென்றல்லுமாம்.

திருவாலவனத்து மன்னி ஆடுமவர் - ஐம்பெரு மனத்களுள் ஒன்றாய் இரத்தின் சபை என்பபெறுவதாய்ச் சிவபெருமான நீத்தியுமான ஊராததுவ தாண்டவம் செய் தருளும் சிறப்புரிமையுடையதா யிருத்தல குறிக்க இவ்வாறு கூறினார்

ஆடுமவர் நான்செய்தபடியை எல்லாம் அருளிக் செய்து - "அருளுடையார அளித்தருளும், செவ்வியபே ருளவிளம்புந் திறமனதென துரைசெய்யார" (174) என்ற அம்மையார் புராணக் கருத்தோடு இது மாறுபடாதோ? எனின், பட்டாது ; என்னே? அம்மையார்க்கு மிகழந்த அருள் அவாமட்டில் அமைந்ததென்ற , இங்குப் பிள்ளையாரை நினைப்பித்துப் பாடுவித்த அருள் அவாக்கேயன்றி உலகமறிந்ததாயும் அருளுபதேசமொழிகள் வெளிப்படுத்தினகாம். ஆதலின் அதனை உலகறியச் செய்யவேண்டியது தருதி என்பது.

அகமலரப் பாடி ஏந்தி - அத திருப்பதிகத்தினையே அவர்களும் உலகமும் அறிவதாயும் பொருட்டு மகிழ்ந்த பாடித் துதித்தது.

சேடர் பயில் - சேடர் - பெருமையுடையோர் ; பெருமையாவது “ மெய்ம்மை நெறி வழுவாத விழுக்குடிமைச் செமமை ” ; சேடர் - அறிவுடையோர் என்றலு மாம்.

திருப்பதியைத் தோழுது - உட்புகாமையின் புதத்திருநதபடியே பதியைத் தோழுது.

தோழுது போற்றி—எனபதம் பாடம்.

1011

29.0. (வி - ரை) திருப்பாதுரீ அண்ணந்தருளி - திருப்பாதுரீ மருககு சென்ற (2909) பிள்ளையா அநநகரிற் சேர்ந்தது.

புராதனர் - “ முனைப பழம்பொருட்கு முனைப பழம்பொருளா ” யுள் ளவர்.

வேய் இடங்கொண்ட புன்தீர் - வேய் - மூங்கில் ; சுவாமி இப்பதியில் மூங்கி லடியில் முனைதது எழுந்தருளியுள்ளார எனபது தலவிசேடமாதலின் அதுபற்றிக் கூறி யருளினார். பாங் - மூங்கில். அதுபற்றிப் பாசூர் என்ற ஊர்பெயரும் போந்த தென்பா.

முகிழ்த்தல் - மயிப்புகளும் கொள்ளுதல்.

அருட்கருணைத் திருவாளன் - அருட்கருணை - ஒருபொருட் பன்மொழி ; மிகுதி குறித்தது ; திரு - அருட்டிரு ; அழியாத முதத்தித்திரு என்றலுமாம்.

நாமம் “ சிந்தையிடையார் ” என்று - சித் ததையிடையார் - தலையினமிசையார் - செஞ்சொல்லார் - எனமனத்தாளார் - மைந்தர் - மனனார் - முதலியனவாகப் பதிகத் துக் கூறப்படுவன எல்லாம் அவரது திருநாமங்களையாகி, அவற்றை எடுத்துச் சொல் விப் போற்றியது பதிகக் குறிப்பு என்றவாறாயிற்று.

இசைப் பதிகம் - இசையுடன கூடிய பதிகம் இசை - புகழ் என்றலுமாம் ; இசைப்பா என்புழிப்போல.

1012

திருப்பாசூர்

திருச்சிறுமற்பலம்

பண் - காந்தாரம் - 2-ம் கீழமுறை

சிந்தை யிடையார் தலையின் மிசையார் செஞ்சொல்லார்

வந்தது மாலை வைகும் போழ்தென மனத்தன்னார்

மைந்தர் மனனார் எனன மகிழ்வார் மூர்போலும்

பைந்தண மா தவிச சோலை சூழந்த பாசூரே.

(1)

ஞான முணர்வான் காழி ஞான சம்பந்தன

தேனும் வண்டு மினனிசை பாட்டுத் திருப்பாசூர்க்

கானம் முறைவார் கழலசேர் பாட லிவைவல்லார்

ஊன மிலரர யுமபர் வானத் துறைவாரே.

(11)

திருச்சிறுமற்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :- அருட்கருணைத் திருவாள னுமஞ் “ சிந்தை யிடையார் ” என்பது முதலியனவாகப் போற்றியது என 2910-ல் ஆசிரியர் காட்டியருளினார்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :- (1) சிந்தை இடையார் - சிந்தையினை இடமாகக் கொண்டுள்ளவர். இடையார் - மிசையார் - சொல்லார் - முதலியனவாக இப்பதிகப் பாட்டுக்களதோறும் வருவனவெல்லாம் இறைவரது பேரருட்டன்மைகளைப் பற்றி எடுத்தக் கூறும் வகையால் அடியார்களே சொல்லிப் பரவு நாமங்களாய் என்றவாறு ; சிந்தையிடையார்...தலையின்மிசையார் - “ சிந்தையி னுள்ளுமென் சென்னியி னுஞ்

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் க்உஅள

சேர, வந்தவர் வாழக" (திருவுரதி - 45); மாலை வைதும்போது - பள்ளிகொள்ளும் போதும்; சிறப்புமமை தொக்கது. மாலை - துண்பத்துக்குக் குறியீடாகக் கொண்டு; துண்பம் வந்தபோதும் என்றலுமாம். என் மனத்துள்ளார் - மறவாங்கலை குறித்தது. திருவாலங்காட்டி வருளிய கிளைவுக் குறிப்புமாம், —(2) பேரும்பொழுது - பெயரும் பொழுது - இன்ப துண்பங்களாகிய நிலை குறித்தது. பேர்தல் - உள்ளம் கிளாசியுற்ற மகிழ்தல்; பெயர்தல் - அங்கிலை மாற்தல்; "இடரினும் தளரினும்" (திருவாவடு துறை) என்ற பதிகக் கருத்துக் காண்க. ஆர்தல் - உள்ளம் அமைவுபடுதல்; தனை - அளவு குறிப்பது; பாரின் மிசையார் - உலகத்துள்ளாராகளது; —(3) கையால்... ..கசீவாக்கள் - வழிபடுங்கலை; மெய்ப்பா துண - உடம்பு வருத்தமேதுவாகிய குறை - பழவினை. மெய்யாடுதல் - இவருத் திருமஞ்சனம் என்ற பொருளில் வந்தது; அந்நி - ஆணைநது; நாகம் - நாகம் போன்ற தோற்றம்; ஈனும் - காட்டும, —(4) பொங்கு தல்-ஆடுதல் - இரண்டு தன்மைகளும் அரவு - புனல் இரண்டற்றமுரியன. புனல் - கங்கை; புனல் ஆடுதலாவது அசைநதிநிந்த ஓங்கல்; ஆடுதலுமாம் பைங்கான் - பசிய காம்பு, கான்-காடுமாம், —(5) சேடச் செல்வர் - ஞானிகள்; கானின்றதீர - ஒரு காலால் கிணருதலால் உலக மனசைவுகொள்ள. "கழலொலி யோசைச் சிலம் பொலிப்பக் காலுயர் ஸட்டணை யிட்டுநட்டம்" (அமை. மூத்த. பதிகம் - கட்ட பாடை - 7); மால் - இறைவனபாலையதத ஆசை மயக்கம்; "பித்துப் பத்த ரினத்தாயப் பரணுணர்வி னுலுணரும், மெய்ததவா" (போதம்); 'மருளார் மனத்தோ றுணமத்தன" (திருவா - பிரா - 1); மைமால் - உலக மயக்கம்; இஃது ஆணவத்தாலாவது; —(7) கண்ணினயலே கண் ஒன்று - நெறியில் உள்ள அனற கண்; —(9) நடுவாய் - விரிந்த வாயினையுடைய, இதழ விரிந்த. ஓவார் - ஓவாராகி; ஓவாகி. ஓவார் - ஒழியார். செதுவாய் - செகுத்தல்; இறந்தபடல்; இறத்தலால் வாயத்த. பல் - உரு என்க; —(10) தூய வெயில் - பொருள்களைத் தூயமை செய வது சூரியன் கதிரைகள் என்பது. வெய்ய - வெவ்வின - கொடியனவாகிய - சொற் களை, அகரவீரதப் பலவறிசொல், இரண்டலுருபு தொக்கது. காவல் - காவ லுடைய முமமதில், ஆகுபெயர். பாவைக் தூவம் - பாவை போன்ற உருவுடைய குராமலர்; "குரவம்பாவை" பிள. தேவா - குற்றமம் - குறிஞ்சு), —(11) தேன் - வண்டு வகை.

தலவிசேடம்:—திருப்பாதுர் - 111 பக் ௫௭௭ பராக்க.

2911. மன்னுதிருப் பதிகவிசை பாடிப் போற்றி,

வணங்கிப்போந் தபயிதில் வைகி, மாடு

திருக் பிஞ்ஞகாதம் வெண்பாக்க முதலாயுள்ள  
காளத்தி பிறபதிகள் பணிந்தனைவார் பெருகு மன்பால்  
முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீ ராட்டும்  
முதல்வேடர் கண்ணடப் நாய னாரை  
யுன்னியொளர் காளத்தி மலைவ ணங்க  
வுற்றபெரு வேடகையுட னுவந்து செனார்.

கடுகந்

(இ - ள்) மன்னு...வைகி - நிலைபெற்ற இசையுடைய திருப்பதிகத்தினைப் பாடித் துதித்து வணங்கிச் சென்று அந்நத திருப்பதியில் தங்கியிருந்து; மாடு...பணிந்தனை வார் - பக்கத்தில் இறைவா எழுந்தருளிய திருவெண்பாககம் முதலாகிய பிற பதிகளை யும் பணிந்து சோவாராகி; பெருகும்...உணர் - பெருகும் அன்பினால் முன்னே



திருவாய் நிறைந்த நீரினிலே இறைவரைத் திரும்ஞ்சனநீராட்டும் முதலவராகிய வேடர் கண்ணப்ப நாயனாரை நினைந்து ; ஒளிர்...சென்றார் - விளங்கும் திருக்காளத்தி மலையை வணங்குதற்குப் பொருந்திய பெரிய விருப்பத்துடனே மகிழ்ந்து சென்றருளினார்.

(வி - ரை) அப்பதி - திருப்பாஞர். மாடு...பிற பதிகள் - மாடு - பக்கத்தில.

வேண்பாக்கம் முதலாயுள்ள பதிகள் - இவை திருக்கள்ளில முதலாயின என்பது கருதப்படும். பிள்ளையார் திருக்காளத்தியினின்றும் மீண்டு எழுந்தருளித் திருவேற்காட்டிற் சென்றருளுவதை “ முன்னணைத் பதி பிறவும் கடந்து போற்றி ” (2927) என்பதும், திருக்கள்ளில அவவழியிடையில் உள்ளதென்பதும் கருதுக.

வேண்பாக்கம் - இது திருவுளம்பூதூர் என வழங்குகிறது. திரு “உளோம் போகி புரம்” என்பது அப்பதியின் பெயராகக் கலவெட்டுகளிற் காணப்படுகின்றது. இப்பெயர் ஆளுடைய நமிகளுக்கு இரு குறைவர் “ ஊறுவதோ கோவருளியுளோம் போகீர் என் ” ருளிய சரித்திரஞ்ச சான்றாக உள்ளதாகும் ; இதலம் இப்பொழுது பூண்டி ஏரியின் உள் அகப்பட்டு நீரினுள் மூழ்கியுள்ளது. இங்கு இரந்த மூர்த்தினை எடுத்த வேறிடத்தில் அமைத்து வைத்துள்ளார்கள். கோயில் நீரினுள்ளே கிடக்கின்றது ! இப்பதிக்கு ஆளுடைய பிள்ளையார் பதிகம் நிறைந்திவது !. ஆசிரியர் காலத்திலே அது கிடைசூர்தொழிந்தமையால் இப்பதியைப் பற்றி “ வெண்பாக்க முதலாயுள்ள பிறபதிகள் ” என்றும், “ பணிந்தனைவார் ” என்றும் இலேசாகப் போககிற சுட்டிச் செல்லும் கருத்துறயம் கண்டுகொள்க. முன்னரும் “ பல்பதியு நெடுங்கிரியும் படர்வனமுடி சென்றடைவார் ” (1608) என்றது காண்க.

பெருதும்ன்பால்...முதல் வேடர் - என்ற அளவும் திருக்கண்ணப்ப தேவருக்குச் சிறப்பு அடைமொழிகள் ; கண்ணப்ப நாயனார் என்ற திருப்பெயர் முழுதும் ஆரக் கூறியருளிய திறமும் காண்க ; இவை பிள்ளையார் திருவுள்ளத்தில் எழுந்த கருத்தினைக் காட்டுவதாம் “ வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயு ” என்று எடுத்த பதிகப் பகுதியால் இக்கருத்தினைப் பிள்ளையார் முதன்மையாக உள்ளதற்குச் சொண்டருளினா என்பது விளங்கும் ; முதல் வேடர் - “வேடன” என்ற பதிகமும், மஞ்சன நீராட்டும் - “ வழிபாடு செயும் ” என்ற பகுதியும் விரிக்கப்பட்டன ; பெருதும்ன்பால் - நீராட்டும் - என்று கூட்டுக ; இரட்டி மொழிதலால், இதனைப் பிள்ளையார்பார் சார்த்திப், பெருதும்ன்பால் - உன்னி என்றைக்கவும் நினைத்து ; முன் - முன்னாளில். திருவாய் நிறைந்த - எனக். நிறைந்த - என்பது பொருளாகிய நீரினுடன் “ புண்ணியக் கங்கை நீரிற் புனிதமாத திருவாய் நீரும் ” கூடி நிறைந்த என்ற குறிப்புடன் நினைந்து.

கண்ணப்ப நாயனாரை உன்னிக் - காளத்திமலை வணங்க - காளத்தி மலையினை வணங்க எழுந்த ஆசை இறைவரை வணங்குதற்குநதிக் கண்ணப்ப நாயனாரை வணங்கவே முதற்கண் எழுந்தது. இறைவர் வணக்கம் அநனைப் பெறுவிற்கும் சாதனைவகையால் மட்டும் அமைவதாம் என்பது பிள்ளையார் திருவுள்ளமாகக் கூறிய துட்பதும் சிறந்த உண்மையும் கண்டுகொள்க. பின்னர்க் “ குமபிட்ட பயன்காண பாபோல் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார் ” (2920) என்று இக்கருத்தே விரிக்கப்படுதலும் கண்டுகொள்க.

முன்னிறைந்த.....உன்னி - என்ற அளவும் விரித்தது ஈண்டுக் கண்ணப்ப நாயனாரை ஆசிரியா தாமும் ஒருமுறை வணங்கிக்கொண்டு உலகரையும் அவவழிகாட்டி

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடவுட

உய்விக்கும் கருணைக் கவிராமமாம். கண்ணப்ப நாயனாரை அரசுகள் புராணத்துள்  
துதிகக் கோர்ந்தபின் (1611) இதுவரை இடையீடு நீண்டமையான் வந்த ஆராமைக்  
குறிப்பும் காண்க.

உவந்து சேன்றார் - பின்னையார் செல்லும் அந்நிலத்து வழி அந்த அன்புமிக  
கூர்ந்து செல்வாக்கனறி உவப்புடன் செல்லலாகாதபடி கடுமையானது என்பது  
குறிப்பு. இதனை மேலவரும் பாட்டில் “பேந வன்புலக் காண்” என விரிப்பது  
காண்க.

1013

2912. மிக்கபெருங் காதலுடன் ரெண்டர் சூழ

மென்புனனாட் டிணையகன்று வெற்புக காணுந்  
தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து போகிசு

சூலகபா லக்கரத்துச சுடரு மேனி

முக்கண்முதற தலைவனிட மாடு யுள்ள

முன்னெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச சேன்று

புக்கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகப்

பூகியமீரா திடனமகிழ்தாரா புகவி லீவந்தா.

கடுகச

(இ - ள்) மிக்க பெரும்...அகன்று - மிகுந்த பெரிய வீருப்பத்துடன் திருத்  
தொண்டர்கள் சூழாதுவரச் சென்று மெல்லியாய் பாயும், நீர்வளமுடைய பாலியாற  
றின் வடகரையில் உள்ள அந்நாட்டின் பகுதியை நீங்கி, வெற்புக காணும்...போகி -  
மலையும் காணமுமாகச் சோரந்து நெருங்கிய பெருகிய வலிய கிலம் பரந்த காட்டினகளை  
அடைந்து சென்று; சூல கபாலக் கரத்து...சென்று - சூலமும் கபாலமும் கையி  
லேந்தி ஒளி வீளங்கும் திருமேனியினையும் மூன்று கண்களையுமுடைய முழு முதலவ  
ராகிய இறைவரது இடமாறி முகில்கூழ்த்துள்ள திருக்காரிகரையினே முன்னர்ச சென்று;  
புக்கிறைஞ்சி.. வேந்தா - திருக்கோயிலுள்ளே புகுந்து இறைவரை வணங்கித் துதித்து  
அந்தப் பதியில் தங்கித் திருநீற்றுத் தொண்டர்களுடன் கூடி மகிழ்ந்திருந்தனா சிகழித்  
தலைவராகிய பின்னையார்

(வ - ரை) காதலுடன்... வன்புலக் காண் அடைந்து போகி - வன்மை  
யுடைய புலமுள்ள வெற்பும் காணமுமாவுள்ள நிலத்திற் செல்வதற்கு காதல் காரண  
மாயிற்று என்பது “பிணையுந் கலையுய்வன் பேயதழீக ரிணைப்பெரு நீரகசையால்,  
அணையு முரம்பு நிரம்பிய வந்தமு மையமெய்யை, யிணையு மளவுமில் லாவின்ற  
யோனாறை திலலைத்தண்பூம், பிணையுந் தடமுமன நேரினெடு டேகினெம் பைந்தொ  
டிககே” (திருக்கோ - 202 = ஆதரங்குமல்) என்ற திருக்கோவையாராக கருத்து சாண்டு  
நினைவு கூரத்தற்பாலது. மென்புனல் நாட்டின் அகன்று - வன்புலக் காண்டைந்து -  
என்று காட்டிய கருத்துமிது.

மென்புனல் நாட்டின் யகன்று - புனல் மெல்லியதாய் ஓடி வளஞ் செய்யும்  
காட்டின் பகுதி. நாடு - இங்குத் தொண்டைநாட்டின் ஒரு பகுதி என்ற பொருளில்  
வந்தது. மென்புனல் - புனல் கடுவேகமாய் ஓடாது இடையறாது மென்மையுடன்  
ஊறிப் பாயும் என்றதாம்; இது பாலாறு நீர்வளஞ் செய்யுமியலு. நிலமேல் நீர்ஓட்ட  
மில்லாது மேல் மணற்பரப்பு நிலத்தின்கீழ் ஊற்றம் ஓடித் தோண்டு கால்களின் வழி  
இடையறாது ஊற்றமிககு வளஞ் செய்யும் தன்மை. இதுபற்றி முன (1099) உரைத்  
தவை சாண்டு நினைவு கூரத்தற்பாலன. தொண்டைநாடு குறிஞ்சி முதலிய ஐவரகத்

திணைகட்டுமுரிய நிலங்களும் உளதாதல திருகுறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்தின் விரிககப்பட்டது கண்டு கொள்க. இவ் வைவகை நிலங்களும் அந்நாட்டின் ஒவ்வோர் பகுதிகளாகி அவ்வத திணைகளின் தனி நாடுகளபோல விளங்குதலின் இங்கு மேல்புனனுட்டினை என்றது மருத நிலங்கொண்ட அந்நாட்டின் பகுதி என்க. இக்கருத்தறியாது மேல்புனனுடு காவிரிநாடு எனேறே கொண்டு, அஃதினாடு கொள்ளுதற்கு மையின்மையால் மேல்புனனுட்டினை சுன்று என்று பாடங்கொண்டு காவிரி நாடு எனற பிள்ளையார் என உரை கண்டனர் முன் உரைகாரர்; இப்பாட்டில் மேல புகலி வேந்தர் என்ற எழுவாய் சுற்றில் வருவதும் நோக்கிறலிவர்.

வேர்புங் காணும் தோக்க பேரு வர்புலக் கான் - இது முல்லைபுற குறிஞ்சியும் கலந்து மயங்கிய பகுதி எனபது இங்கு நாட்டின் பகுதியின் அமைப்பை உற்று நோக்குவோர்க்கு இளித்து விளங்கும். தனி வெறபுமல்லாது தனிக் காலுமல்லாது இரண்டும் கூடிய கடுங்கான்ற பகுதியாகிய கிலத்தினறனமை இன்றும் காணப்பெறும்; மருத நிலத்தைக் கடந்து முல்லைபுற குறிஞ்சியு மயங்கிய நிலத்திற் புருகின்றார் என்பது காண்க. உணமைச் சரித் தியல் கூறும் ஆசிரியரது கவிமானபு இங்குக் கண்டு களிக்கற் பாலது; முகீனெந்நிது காரிகரை என்ற நாட்டுச் சிறப்பும் உடன காண்க.

தூல கபாலக் கரத்து...காரிகரை - முன்னாச் “செலகதிமுன் னளிப்பவர்த் திருக்காரிகரை” (1608) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் பாகக. தூலம் - “மருள் பொழிமும் மலஞ்சிதைக்கும் வடிசூலம்” (சிறுத. புரா - 35); கபாலம் - பலிப் பாத்திரம்; இதனை ஏறதுதல அடியவர்கள் ஆனமபோதப் பலியை இட அதனை ஏற்று அவர்களைத் தம்மடிபெற அருளுதல் குறித்தது; “இரகதுண்டு தன்னடி யெட்டச் செயதானே” (திருமூலா - திருமநதிரம்). “செல்கத்தின் அளிப்பவர்” என்று முன் கூறியதனை விரித்துக் காட்டியவாறு; “பம்புசுடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையா பலவேட்ச சைவர்” (2916) என்க கூறுதலால் அந்நாட்டின் பகுதியில் இத்தகைய வேடமுடையவர் பலர் தாந்தாந் கண்டவாறு வழிபட சிந்த இறைவர் என்று குறிக்கச் சூலமும் கபாலமும் கொண்ட இதன்மையாற் கூறிய குறிப்பும் காண்க. கடரும் மேனி - “எரிபோன மேனிப் பிரான்”, “எரியலா லுருவயிலை”; “பொனவண்ண மெவவண்ண மவவண்ண மேனி” என்பவர்கலின் கடரும் மேனி என்றார். கடர் - திசைவிலக்கும ஞானசகடர்; “இறைவனறன் னெளியான ஞான சம் பந்தன்” (தேவா), “அண்டமெலாந் கொண்டதொரு ஞானமணி வ்னக்கு” (2550).

முக்கண் முதற் றலைவன் - சிறப்படையாளமாகிய மூன்று கண்ணுடைமை சிவ பெருமானது முழுமுத்தர்நன்மை குறிப்பது என்றபடி. “முக்கண் னென்பது முத்தி வேளவியிற், ரெகக் தென்னரிடை யெனப்பதோ கருத்தே” (11-ம் திருமுறை - திருவொ - ஒருபா - 6) எனபது பட்டினத்த அடிகளார் திருவாக்கு. முதற் றலைவன் - முதலாகிய தலைவன்; அண்டத் தலைவர் என்போ ரெல்லாருக்கும் முதலவன் என்றலுமாம்.

திருக்காரிகரை - தலவிசேடம் III - பகம் ௫௮0 பாகக.

பூதியர் - திருமீறாத தொண்டர் கூட்டம். பூதி - அனுபூதி; “சிவானுபவம் சுவானுபூதிகமாம்” என்ற சிவானந்தானுபவத்தில எப்போதும் திணக்கினறவர்கள் என்றலுமாம். முன் கூறியவாறு பலதிறப்பட்ட அடியர் கூட்டமும் கொள்ள இவ்வாறு பூதியர் என்ற பொதுவிலக்கணக்கணத்தார் கூறினார். பூதியர் என்றது பின்னையாருடன வந்தார்களும் அப்பதியிலிருந்தார்களுமாகிய பலதிறத்த அடியவர்கள்; “அற

**சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம்** கடகக

வகை வீளநகுஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரு, நெறிவழி நின்ற வேட சீடிய தவத்தி  
னரும்" (8101) பின்னையாரது திருமண எழுச்சியினுடன் கூடிச் சென்று திருப  
பெருமணத்திற் பெருகிய சிவச் சோதியுட் கலந்தனர் (8150) என்பதறியப்படும்  
இதவும் கயிலைச் சாராடா தலின அவரெல்லாம் குழுவிக் காணவுள்ளாரா என்பதும்  
குறிப்பு.

1014

2913. இறைவர்திருக் காரிகரை யிறைஞ்சி யப்பா

லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கு மெங்கும்  
நிறையருவி நிரைபலவாய் மணியும் பொன்னும்  
நிறைதுவலை புடைசுதறி நிகழ்ப வாசி  
அறைகழல்வா னவாக்கிறைவன் குலிச வேற்ற  
லற்றசிறை பெற்றவனே மெழுவ தற்குச்  
சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலுஞ்  
சிலைநிலத்தி லெழுந்த நுளிச் செல்லா நின்றார்;

கடுகடு

2914. மாதவர்க் நெருங்குதழாம் பரநது செல்ல

மணிமுத்தின் பரிசுசினைம வரம்பின் றுகப்  
பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச சண்பைப  
புரவலனா ரெழுந்த நுளம் பொழுது சின்னை  
தீதிலொலி பலமுறையும் பொங்க யெங்குந்  
“திருஞான சம்பந்தன் வந்தார்” னென்னும்  
நாதநிறை செவியனவாய் மாக்க ளெல்லாம்  
நலமருவு நினைவொன்றாய் மருங்கு நணை;

கடுகடு

2915. கானவாதங் குலமுலகு போற்ற வந்த

கண்ணபபர் திருப்பாதச னுருப்புத் தோய  
மானவரிச சிலைவேட்டை யாடுங் காணும்,  
வானமறை நிலைபெரிய மரமுந தூறும்,  
ஏனையிமை யோராதமு மிறைஞ்சி யேததி  
யெய்தவரும் பெருமையவா மெண்ணி லாத  
தானமுமற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி  
சாரவேழந் தருளினார் சண்பை வேந்தர்.

கடுகடு

2913. (இ - ள்) இறைவா.. அப்பால் - இறைவரது திருக்காரிகரையினை  
வணங்கி மேற்சென்று ; எண்ணில் பெரு...ங்குப்பவாங்கி - அளவற்ற பெரிய மலைகளில்  
இருபக்கங்களிலும் எங்கும் நீர் நிறைந்த அருவிகள் பல வரிசைகளாகிய மணிகளையும்  
பொன்னையும் நிறைந்த நீர்த்துளிகளைப் பக்கங்களில் சிதறி நிரம்ப கிழிவனவாகி ,  
அறைகழல்...சிலை நிலத்தில - சதங்குகின்ற சுழலையுடைய தேவ அரசனாகிய இரதிரா  
னது வச்சிரப் படை தாக்குதலினால் அறுபட்ட சிறகுகளைப் பெற்று அவன்மேலே  
போருக்கு எழுந்தரக்கூச சிறகுகளை அடித்துப் பறக்க முயன்று உயர்ந்தனபோலும் காட்சி  
தரும் மலை குழந்த நாட்டின் பகுதியிலே ; எழுந்தருளிய செல்லா நின்றார் - எழுந்  
தருளிச் செல்கின்றாராகி ;

கடுகடு

2914. (இ - ள்) மாதவாகள்...செல்ல - திருத்தொண்டர்கள் நெருங்கும் கூட்டம் பரவிச் செல்ல; மணிமுதகின்...வரம்பினராக - அழகிய முதகிச் சின்னங்கள இசைக்கும் ஒசை எல்லையிலலாமல் எழ; பூதிநிறை..பொழுது - திருநீறு கிறைந்த கடல் அணைவதபோலச் சீகாழித் தலைவனா எழுந்தருளி வருமபோது; சின்னத்தீதலொலி...பெவியினவாய - திருச் சின்னங்களின் குறையில் ஒலியானது பல முறையாலும் மேனமேல் அதிகரித்து எங்கும் “திருஞான சம்பந்தன் வந்தான்” என்று எழும் நாதம் கிறைந்த காதுகளை உடையனவாயினமைபால்; மாக்களெல்லாம்... ..நண்ண - ஐயறிவுடைய வில்ங்குச்சாதிக ளெல்லாம் (தமயிவல்பாகிய தீமையின்றி) நன்மை பொருந்தும் கிளைவு ஒன்றையே கொண்டு பக்கங்களில் வந்து பொருந்த;

2915. (இ - ள்) கானவாதம்...காணும் - வேடா குலத்தை உலகம் போற்றும் படி அதனிலவந் தவதரித்த கண்ணப்ப நாயனாரது திருப்பாதங்களிலணிந்த செருப்புத் தோயும்படி பெரிய வரிவில் வேட்டையாடும் காடுகளும்; வானபெரிய...தூறும் - வானத்தை மறைக்கும்படி நீண்ட பெரிய மரச்சோலைகளு ளூறுகளும்; ஏனை... ..தானமும் - தேவர்களும் வணங்கித் துதிக் வரும் பெருமையுடையனவாகிய அளவில்லாத ஏனைய தானங்களும்; மற்றவை கடந்த - அவற்றை யெல்லாம் கடந்து சென்று; திருக்காளத்தி...சண்பை வேந்தர் - திருக்காளத்தி மலையினை அணுகச் சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் எழுந்தருளிஞா.

க0க௭

இம்முன்று பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண்டிருக்கின்றன.

2918. (வ - ரை) பெருவரைக் ள்நீருந்நீரும் - பிள்ளையார் சென்ற வழி இரு புறமும் பெருமலைகளுக் கிடையப்பட்ட மலைக்கணவாய்ப் பாதை என்பது.

நிறை அருவி...நிகழ்பவாகி - கிறைந்த நீர்ததவலை சிதறி ஓடும் அருவிகள் உள்ளன; அவை வரிசையாக வுள்ளன - அவ்வரிசைகளும் பலஉள்ளன என்க; வரைகளில் அருவி நிரை பல நிகழ்பவாகி என்க. நிறைபுடை சிதறி நிகழ்தலாவது அருவிகள் மலையில் வீழும் வேகத்தால் ஆவலையாகச் சிதறி நுரைபோல ஓடுதல்; இது நீர் வீழ்ச்சிகளில் காணப்படும் காட்சி.

வரைகள் - இருமருங்கும் அருவி சிதறி - நிகழ்ப ஆகிப் - பாக்கீ முயன்று - உயர்ந்த போலும் - சீலை நிலம் என்று முடித்துக்கொள்க.

அறை கழல்...உயர்ந்த போலும் - முன்னொரு காலத்தில் இருதிரை மலைகளை வச்சிரத்தாற சிறகரிந்தான்; அதற்கு முன்பு அவை சிறகு பெற்றுப் பறக்கும் தன்மை வாய்ந்திருந்தன என்பது புராண வரலாறு, அவ்வாறு சிறகிழ்ந்த வீழ்ந்து கிடந்த மலைகள் ஈண்டு இப்போது மீளச் சிறகுபெற்றுப் பழிநீங்கும் பொருட்டு இருதிரைமேல் படை எழுவுதற்காகப் பறக்க முயல்வனவாகி உயர்ந்தனபோலக் காண்பன என்பது கருத்து; தற்குறிப்பேற்ற அணி; உயர்ந்த வரைகளின் இருமருங்கிலும் சிதறப் பெருகும் அருவிகளை சிறகாக உருவகம் செய்யப்பட்டன என்பது சிறகு விரித்து மேலுயர்ந்த நிலை பறக்க முயலும் நிலை காட்டிற்று. பறவைகள் பறக்க முயலும் தொடக்கம் இறப்புமும் சிறகு விரித்து அடித்து உடல் மட்டும் மேலுயர்ந்த முயலும் இயல்பும் காண்க. மிக உயர்ந்த நிலையில் தன்மையணி நடமும் சண்டுகொள்க.

குலிச ஏற்றல் - குலிசம் - வச்சிராயுதம்; இருதிரை படை. ஏறு - தாக்க குதல்; ஈண்டு அரிதல் என்ற பொருளில் வந்தது வானவர்கீ கிறைவன் - இங்கிரன். மேல் எழுதல் - தாக்குதற்கு மேறசெல்லுதல்.

## சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉகூங்

உயர்ந்த - உயர்ந்தன ; உயர்தல் என்று பறவைக்கும் மலைக்கும் பொருந்தக் கூறிய சிலேடைநயமும் காண்க. இந்நிலப் பகுதியினை நேரிற் காண்பார்க்கு இவ்வணிநலம் இனிது விளங்கும். சீலை நிலம் - மலைப்பாங்கான நாட்டின் பகுதி.

மணி - பொன் - அருவிகளால் அடித்தவரப்படும மலைபடு பண்டங்கள். சீநறி - வரைவினிற் உலகுக் குப்பாரமாக ஈதல் என்றது குறிப்பு. ‘கொள்ளிடம்பொன செழுமணிக் கிரைக்கரத்தால் முகந்ததா” (1041); ஈண்டு மலைவளந் கூறியபடியும் காண்க. “கரிப்பரு மருப்பின் முத்துங் கழைவினை செழுநீர் முத்தும், பொருப்பினின் மணியும் வேடர் பொழித்தரு மழையே யனி” (668), “மலைபடு மணியும் பொன்னும்” (679) முதலியனவாகத் திருக்கண்ணப்ப தேவர் புராணத்தினுள் வருபவை இந்நாட்டின் பகுதியைப் பற்றியனவாதல ஈண்டு கிளைவு கூரத்தற்பாலன். பொன முகவியாறு என்ற பெயருந் காரணமும் காண்க.

அற்றச்சிறை பெற்று - ஈண்டுத் திருக்களத்தினை அடுத்தத் தவந் கிடந்தமையாற் பெற்றதன்போல் என்ற நயமும் காண்க

1015

2914. (வி - னா) மாதவர்கள் - “பூநியா” என்றவிடத் துரைத்தவை பாக்கத் தவம் - சிவவேடம்-சிவபூசை-சிவனினிவை முதலியனவேயாம்.

மணிமுத்தின் பரிச்சீர்நீனம் - முத்துச் சின்னங்கள் பரிச்சீர்நீனம் - இறைவா - பெரியோர் - அரசர் முதலிய தலைவர்க்குரிய சின்னங்கள், ஈண்டு அவற்றின் தொகுதியாகி யெழுந்த ஓசை குறித்தது.

பூநி நிறை கடல் - “திரண்டெருந் திருநீற்றத் தொண்டாகுமா மிருத்திமுருசேர்ந்த போதி, விரண்டுநில வினகடலக் ளொன்றாகி யினைந்தனபோல” (1498) என்ற கருத்துக் காண்க இங்குத் திருநீற்றுக் கடல் என்றா, பரப்பம் ஒசையும்பற்றி; “நீற்றொளி யானிறை தாயமையாற், புரந்த வைந்தெழுத் தோசை பொலிதலாற், பாரந்த வாயிரம் பாதகடல் போனதா” (138) என்று இதன் உவமவுள்ளுறை முன்னர் விரிக்கப்பட்டது.

நீதில் ஓலி - பிள்ளையாரது திருநாம மந்நிர முழக்கம் தீமையை யில்லையாகச் செய்யும் தன்மைபற்றித் நீதில் என்றா. “நாமமந் நிரமுஞ் சொல்ல, வானபோதயாவு தன்னை யகன்றிட” (2619) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

“திருஞான சம்பந்தன் வந்தான்” என்று - இது சின்னங்கள் இயம்பும் மரபு. 2119 - 2120 - 2121 - 2551 முதலிய பாட்டுக்கள் பார்க்க.

நாதநிறை செவியினவார் - செவியினவாய் - செவியினவா தலின் என்று வினை யெச்சம் காரணப் பொருளில் வந்தது.

மாக்கள் எல்லாம் - மாக்கள் - “ஐயறிவினவே மாகக் ளென்ப”, “மாவு மாகக் ளு மையறி வினவே” (தொல் - பொ - மரபியல் - 32); எல்லாம் - மயிலும் பாம்பும், மாணும் புலியும், ஒன்றற்கொன்று பகைமையாயுள்ளனவும், மக்களைக் கொன்று தின்னும் புலி முதலியவையும் அடங்க எல்லாம் என்றா.

நலமநவு நினைவு ஒன்றும் - பிள்ளையாரது திருநாம ஒலியாகிய நன்மை மலியும் நாதம் ஒன்றே, அவ்வாறு வேறுபடும் எல்லாவகை மாகக் ளுள்ளும் செவியுமலம் நிறை தலினால், தம் இயல்பாயுள்ள பகைமை நீங்கி இந்த நலமே மிகுந்ததனால் அந்நினைவு ஒன்றே கொண்டன. இவ்வினைவின சத்தவம்பற்றி ஆறாய் நாயனார் புராணத்தின் விரிக்கப்பட்டது; கடைப்பிடிக்க. “நலவாரு மெலிவாரு முணர்வொன்றாய் நயத்தலினால்” (959) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. ஆண்டு அத்தன்மை வினைத்

தது சிவனாமாசிய திருவைநதெழுத்து ; “ உன்னுறையஞ் செழுந்தாக ” (954); அது போல ஈண்டு விளைத்தது பிள்ளையாரது நாம மந்திரமே என்பதும் கருதுக. 1016

2915. (வி - ரை) கானவரீதம் துலழலது போற்ற - “ கானவர் துலம் விளங்க ” (662); “ வேடன ” என்று பிள்ளையார் திருவாகுகினை பதிகத்தள்ளும், “ வேடனார் ” என்று திருவாசகத்தள்ளும், பிறுண்டும் பெரியோர் போதறும் பெருமை காண்க. உலகு - உயர்ந்தோர்.

திருப்பாதச் செருப்பு - “ செருப்புதற சீரடி ” (தோனோ - 3) என்று திருவாசகத்திற் போற்றும் அருமைப்பாடு தோன்றக் கூறியபடி.

மான வரிச்சீலை வேட்டை - மானம் - பெருமை; வரி - வரிந்து நரம்பு முதலியன கட்டிய; சீலை - வில. இதுபற்றி முன “ தேனலர் கொணரை யார்தந் திருச்சிலை ” (681) எனது கூறிய கருத்துக்கள இங்கு நினைவு கூரத்தற்பாலன. சீலை வேட்டையாடும் தான் - கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் 717 - 740—791 - 792 - 810 முதலியவை பாரக்க.

வான மறை நிலேபெரிய மரழும் தூறும் - “ பெரிய தேக்கி னப்புகம் சென்றற ரோன்றும் குன்ற ” (743); “ நெருங்குபைந் தருககுலங்க ணீடுகாடு ” (722). மரழும் - மரமடாந்த இடங்களும்; தூறும் - தூறுகளுள இடங்களும்.

இமையோர்.....பெருமையவாம் எண்ணிலாத தானம் - இவை தேவர்களும் வந்து போதறும் சிவததானங்களும், முனிவா - ஞானிகளின் ஆச்சிரமங்களும்; 1088 - 1090-ம் பிறவும் பார்க்க. ஏனை தானமும் - என்று கூட்டுக.சார - அருகாக. வான் மறைய—என்பதும் பாடம். 1017

2916. “அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத்

தமுதுண்ட பிள்ளையா ரணந்தா” ரென்று

செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா எத்தி

சேர்ந்ததிருத தொண்டர்குழா மடைய வீண்டிப்

பம்புசடைத திருமுனிவர் கபாலக் கையர்

பலவேடச் சைவாசுல வேடா மற்றும்

உம்பர்தவம் புரிவாரப் பதியி லுள்ளோ

நுடன்விருமபி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றற்றார். க0கஅ

(இ - ள்) அம்பொன்மலைக் கொடி...என்று - அழகிய பொன்மலையரசன் மகளா ராகிய கொடி போன்ற உமையமமையாரது திருமுலைப்பாலில் குழைத்த ஞான அமுத்த தினை உண்டருளிய பிள்ளையா வந்தண்கின்றா என்று எண்ணி; செம்பொன் மலை...உண்டி - செம்பொன் மலையாகிய மேருமலையினை விலலாகவுடைய இறைவரது திருக்காளத்தியிற் சேர்ந்த திருத்தொண்டர் கூட்டம் நெருங்க அடைந்து; பம்பு சடை...உடன விருமபி - நெருங்கிய சடையினையுடைய திருமுனிவர்களும், கபால மேந்தம் காபாலியராகிய சைவர்களும், மறதும் இவ்வாறு மாவிரதம் முதலிய பலபல வேடங்களையுடைய சைவர்களும், வேடா குலத்தவர்களும், மறதும் மேலாகிய தவம் புரிவோர்களும் அந்தப் பதியில் உள்ளவர்களுடன கூடி மகிழ்ந்து; எதிர்கொள்ள உழைச் சென்றற்றார் - எதிர்கொள்ளப் பககத்தில சென்று சேர்ந்தனர்.

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉகரு

(வி - ரை) பொன்மலைக் கோடி - பாவதியமமையார். பொன்மலை - இமய மலை அரசன் ; கோடி - கோடிபோன்ற பெண் ; அரசனது மகள். பொன்மலை - ஈண்டு இமயமலை. “பொன்மலைப் புலிவெண் றேறக” (552) என்றது காண்க.

“அம்பொன்மலை .....அண்ணந்தார்” என்று - அண்ணந்தனா என்று உட்கொண்டு ; என்று எதிர்கொள்ள வழறா - என்க ; பிள்ளையார் அண்ணந்த பெருமைகேற்ப எதிர்கொள்ளு முறைமையில் உற்றனர்.

திருக்காளத்தி சேர்ந்த திருத்தொண்டர் கூட்டம் - திருமுனிவர் - கபாலக்கையர். சைவர்-குலவேடர்-தவம்புரிவோர் - இவர்கள் திருக்காளத்தியில் தவநெறி சாராத பல சாவிலுமுள்ள சைவப் பகுதியினரும் பிறரும். அப்பதியிலுள்ளோர் - தொண்டர் கூட்டத்துச் சேராத நகர மாநதா. குலவேடர் - வேடா குலத்தவா ; கண்ணப்ப நாயனாரின் மரபு உடையவர்கள் அத்தொடாப்புறறி அங்கு வந்து சேர்ந்தோர்.

குல வேடர் - வேடர் குலத்தோர் ; இவ்வாறனரிக் குலமாப்புற்றியே சைவ வேடங்களைத் தாங்கியவர்கள் என்றலுமாம் , இது மகர குண்டலம் முதலியவை ஆதி சைவருட் டிக்கையுடையோர்க் காருதலுபோல வருவன என்றலுமாம்.

உம்பர் தவம் புரிவார் - உம்பர் - மேலாகிய ; மேலாகிய தவமாவது சிவபூசை முதலாகிய சைவத் தவம். உம்பர் - மேனமையான ; உம்பர் - தேவர்கள் என்ற கொண்டு, தேவர்களாவா இங்கு வந்து மனிதர்களாயத் தவம் புரிவோர் என்றாரைத் தலுமாம் “இமையவ ரரம்பையா பிறந்த, மாறில வேடரு மாதரு மாகவே வண்ண கும” (1090) என்றது காண்க.

தொண்டா குழாம், ஈண்டி, முனிவா முதலியோருடன விரும்பி - என்று கூட்டுக.

உழைச் சேன்று - மலையடியின் புறத்துப் பிள்ளையார் வரும் இடத்தின் பக்கத் திற போய். 1018

2917. திசையனைத்து நீற்றினொளி தலைபு மணமேற்

சிவலோக மணைந்தெனச் சென்ற போது

மிசைவிளங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும்

வேதபா ரகரிழிந்து வணங்கி மிக்க

அசைவில்பெருந் தொண்டர்குழாந் தொழுது போற்றி

“அர”வெனுமோ சையிணைந் நிறைப்ப வண்பால

இசைவிளங்குந் தமிழ்ச்சிரகா “திருக்கா எத்தித்

திருமலையிம் மலைகளில்யா” தென்று கேட்டாரா. க0கக

(இ - ள்) திசையனைத்தும்...போது - எல்லாத் திசைகளிலும் திருநீற்றினொளி பரவ இவவுலகிலே சிவலோகம் அண்ணந்தென்று சொல்லும்படி சென்றபோழுது ; மிசை விளங்கும்...வணங்கி - மேலே விளங்குகின்ற அழகிய முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி வேதபாரசுராரிய பிள்ளையார் வணங்கி, மிக்க...நிறைப்ப - (எனிகொண்ட) மிகுந்த அசைவிலலாத பெரிய திருத்தொண்டா கூட்டம் தொழுது துதித்து “அர! அர!” என்ற பேரொலியினால் அண்ட முழுதும் நிறையச் செய்ய ; அன்பாஸ்...கேட்டாரா - புகழினால் எங்கும் விளங்கும் தமிழ் விரகராகிய அப் பிள்ளையார்



அவர்களை கோக்கித் “திருக்காளத்தித் திருமலை இங்குத் தோன்றும் மலைகளுள்ளே யாது?” என்று அன்பினால் வினவியருளினர்.

(வி - ரை) தழைப்ப - தழைத்ததனால்; தழைப்பச் சிவலோக மணைநத்தென என்க. சிவலோகமெனக் காண்பதற்குக் காரணம் காட்டியவாறு; திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாம் பல வேடச சைவருடன் கூடிச்சென்ற நிலை மணமேற சிவலோகம் அணைந்ததபோன்ற காட்சியளித்தது. மண்மேல் - நிலவுலகத்தில். தத்துவம் கடந்த நிலையில் உள்ள சிவலோகம் தத்துவங்களுள் அடியில் நின்ற மண்ணின் மேலே என்பது.

மிகை விளங்கும் - சிவிகை - என்க; அத் திருக்கூட்டத்தின் மேல் நிலத்தில் விளங்குகின்ற சிவிகை.

வேதபாசு நீழ்த்து - பாசுநீர் - வேதங்களின் கரையை அடைந்தவர், பாசம் - கரை; பாசுநீர் - அதனை அடைந்தவர்.

அசைவில் - அசைதல் - தொண்டு நெய்யினின்றும் பிறழ்தல்; அஞ்சுதல்.

ஓசையின் அண்ட நிறைந்தலாவது - ஓசை அண்டமென்கும் பரவச செய்தல். ஒருபுறம் எழுந்த ஓசையானது ஒலியலைகளின் மூலம் வானிற பரவி உலகெங்கும் கேட்கத்தக்க நிலையையுடையதாகின்ற தென்பது இப்போது பரந்து நிலவி வழங்கும் “வானொலி” (wireless - radio) யமைப்பினால் நன்குணரக்கிடக்கின்ற உண்மை. அண்டங்களில் அருளெறி பயலாதாகும் கேட்க நிறைந்தலான ஒலி என்னுது ஓசை என்றார். அருளெறி வாராத மாகுகள் அருவொலியினை வெற்று ஓசை என்ற நிலையிலே உணர்குவாராதல் சூறிப்பு. பல ஒலிகள் செறிதலின் பொருள் மயங்க ஓசைத்தன்மை யாய தென்பதுமாம்.

இசை விளங்கும் - இசை - புகழ்; இசை - பண்ணிசை என்று கொண்டு இசை யாவும் தமது வாக்கில் விளங்கவுள்ள என்றலுமாம்.

தமிழ் விரகி - வேதாரகா; தமிழ்விரகா இழிந்து, தொண்டர் குழாம் நிறைப்பக் கேட்டார் என்று முடிசு. இத்திருமலைகளில் தீருக்காளத்தி மலை யாது - என்க.

இத்திருமலைகளில் - இங்கே எதிரில் தொடர்ச்சியாகத் தோன்றும் பல சிகரங்களை யுடைய பல மலைகளுளே. இத்திருமலை - இகரமாகிய அணிமைச்சுட்டு அவர் திருக்காளத்தியினருகில் அணைந்து நின்றனா என்பதுணர்த்திற்று. மேல் “தோன்றும் இரதமலை” (2918) என்பது காண்க. இவ்வாறே முன்னா மதுரை தோன்றுதலும் பின்னையார் “திருவால வரயமற் றெமமருங்கின்” தென வினவியருளியதும் (2559) கினைவுகூக.

வேதபாசுநீர்—என்று பாடங் கொள்வாருமுண்டு.

1019

2918. வந்தணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்த்து,

“மறைவாழ்வே! சைவசிகர மணியே! தோன்றும்

இந்தமலை காளஞோ டத்தி தம்மி

லிகலிவழி பாடுசெய விறைவர் மேவும்

அந்தமில்சீர்க் சாளத்தி மலையா” மென்ன,

வவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலிமேற் கொண்டு,

சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம்

“வானவர்க டானவ”ரென் றேடுத்துச் செல்வார்,

க0உ0

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉ௬

2919. திருந்தியவின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர்  
திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப்  
பொருநதுபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து  
பொன்முகவிக் கரையணைநது தொழுது போகி,  
யருந்தவர்க ளெம்மருந்து மிடைநது செல்ல  
வாளுடைய பிள்ளையா ரயன்மா நேடும்  
மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி  
மலையடிவா ரஞ்சார வந்து தாழ்ந்தார்.

க0உ௬

2918. (இ - ள்) வந்தணைந்த ..தாழ்த்து - எதிர்கொண்டு வந்து அணைந்தவாக  
ளாகிய திருத்தொண்டார்கள பிள்ளையாரை வணங்கித் தாழ்ந்து நின்று ; மறை  
வாழவே ! . என்ன - வேதங்களின் வாழ்வாடியவரே ! சைவத் தலைவர்களுட் சிறந்  
தவரே ! எதிரே தோன்றுகின்ற இருத்த திருமலைதான் முன்னே காவில் காணன் என  
னும் பாம்பும் யானையும் தாமுள் மாறுகொண்டு தம்மைப் பூசை செய்யும்படி இறைவ  
னா எழுந்தருளியுள்ள கெடுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய திருக்காளத்தி மலையாரும்  
என்று சொல்ல , அவனிமேல்...மகிழ்ச்சி வர - சிலகதினமேலே விழந்து வணங்கி  
எழுந்த கைகளைச் சிரமேற்குவித்து மனத்தின் மிகுந்த மகிழ்ச்சி வருகலாலே ; திரு  
விராகம்.. செல்வாரா - " வாணவாகள தானவாகள " என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்  
தைத் திருவிராக அமைப்பினில் பாடியபடி மேற்செல்வாராகி ;

க0உ0

2919. (இ - ள்) திருந்திய...பாடி - திருந்திய இனிய பண்ணைமதியின்  
வகுப்பிலே திருக்கண்ணப்ப தேவரது திருத்தொண்டினைச் சிறப்பித்து விளங்கும்  
படி பாடியருளி ; பொருநது...போகி - பொருந்திய பெரிய திருத்தொண்டர் கூட்  
டம் சூழ்ந்து துதிக்க எழுந்தருளி வந்து பொன்முகவியாற்றின் கரையினை அணைந்து  
தொழுது போய் ; அருந்தவாகள...செல்ல - அருந்தவர்களாகிய திருத்தொண்டர்கள  
எல்லாப் பக்கமும் நெருங்கிச் செல்ல ; ஆளுடைய பிள்ளையா ..தாழ்ந்தார் - ஆளு  
டைய பிள்ளையார் பிரம் விட்டுணுகுகள் தேடிக்கொண்முடியாத மருந்தாகிய இறைவர்  
வெளிப்பட எழுந்தருளியிருந்த திருக்காளத்தி மலையின் அடிவாரத்தினை அணுக வந்து  
சிலமுறத் தாழ்ந்து வணங்கினர்.

க0உ௬

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2918. (வி - னை) வந்தணைந்த மாதவந்தோர் - வந்து - எதிர்கொள்ள வந்து ;  
மாதவந்தோர் - திருத்தொண்டர்கள்.

மறைவாழ்வே ! - நமசிவாய சகாமணியே ! - வேதநெறி தழைத்தோருகவும் சைவ  
நெறி விளங்கவும் அவதரித்து ஆவ விருநிலைகளையும் முதற நிலையிட்டருளினாராதலின்  
இவ்வாறு போற்றி விடைகூறத் தொடங்கினா - பெரியாராகளிடம் விடை கூறுமுன்  
இவ்வாறு பெருமைபட விளித்துப் பின் கூறுதல் மாபு

காளனோ...வழிபாடு செய் - காணன் - காணம் - பாம்பு, பாம்பும் யானையும்  
தம்முள் இகலிப் பூசை செயத் வரலாறு தலுராணத்திட காண்க ; இகலுதல் -  
ஒன்றோடொன்று போரிட்டு மேற்செல்லுதல் , தலவிசேடம் (II - பக். ௧0௬0)  
பார்க்க. காளனோடத்தி கமயில் இகலி வழிபட்ட செயலை உவந்தேற்ற இறைவர்  
எழுந்தருளியிருக்கும் நிலை சிவகோசரியாரும் கண்ணப்ப நாயனாரும் இகலி வழிபட்ட  
சரிதக் குறிப்புத் தருவது காண்க இணைப்பறி சீ எனற சிலநிதி வழிபட்ட சரிதமும்  
உடன் கொள்க

அவனிமேற் பணிந்தெழுந்து அஞ்சலி மேற்கொண்டு சிந்தைகள் மகிழ்ச்சி வா-  
சிவன நிரமலையினைக் கண்டவுடனே வீழ்ந்து வணங்குதல் பெரியோர் மரபு.

களி மகிழ்ச்சி - பெருமகிழ்ச்சி; ஒருபொருட் பன்மொழி மிகுதி குறித்தது.  
வா-வருதலால். திருவிராகத்திற் பதிகம் எடுத்ததற்குக் காரணம் கூறியபடி; வினையெச்  
சம் காரணப் பொருளில் வந்தது.

திருவிராகம் - முடிகிய சந்தத்துடன் வருவது திருவிராகம் என்ப. “நடையின  
முடுகு மிராகம்” (2175); சந்தம் மகிழ்ச்சிக்குறி காட்டுதல் குறிப்பு. இது தாள  
அமைப்பு; பண்அமைதி மேல் வரும்பாட்டிற் கூறுவார். .

செல்வார் - பாடி - வந்து - போகி - வாது - என மேல் வரும்பாட்டுடன் கூட்டி  
முடிக்க. செல்வார் - செல்வாராகி; முற்றெச்சம்.

வானவர்கள் தானவர்கள் - இது பதிகத் தொடக்கம்.

திருவிராகம் - எடுத்து - திருவிராகத் தாள அமைப்பில் தொடங்கினார் என்க.  
எடுத்துச் செல்வார் - இப்பதிகத்தால் மலையினைத் துதித்துக்கொண்டபடியே பின்ன  
யார் அதனை நோக்கி நடந்தருளிய நிலை குறித்தது. 1020

2919. (வ - ரா) திருந்திய இன்னிசை வதுப்பு - முன பாட்டில் தாள  
அமைப்புக் கூறி, இப்பாட்டினால் பண்ணமைப்புப்பற்றிக் கூறியவாறு. இன்னிசை -  
இங்குச் சாதாரிப் பண்ணினையும், வதுப்பு-அதன் கட்டளைபேதத்தினையும் குறிப்பன.

திருக்கண்ணப்பர்.....பாடி - பதிகம் “வேயனேய” என்ற நான்காவது திருப்  
பாட்டினாலு, “வாய் கலசமாக...சனடி கூடுகா எத்திமலையே” என்ற பின்னிரண்  
டடிகளின் காணும் பகுதி. திருக்கண்ணப்பர் திருத்தொண்டி = திரு - என்ற அடை  
மொழிகள் கண்ணப்ப நாயனாரது அளவிடறகரிய பெருமையினையும், சிறப்பித்து -  
திகழ - என்பவை பின்னையார் அதனை எடுத்துக்காட்டியருளிய பதிகத்தின் பெருமை  
யினையும் விளக்கின.

திருக்கண்ணப்பர் - “திருக்கண்ணப்பன் செய்தவத் திறத்து” என்று தொடங்  
கிச் “சிவகதி பெற்றான் நிருக்கண்ணப்பனே” என்று முடித்துக்காட்டிய நகிரோது  
திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் என்ற 11-ம் திருமுறைத் திருநூலினை கினைவுபடுத்  
திக் காட்டியவாறு. சங்க காலத்தவராகிய நகிரோதுக்குப்பின், முதலாகத் திருக்கண்ணப்ப  
தேவரது திருத்தொண்டினை எடுத்துப் போற்றிக் காட்டியருளியது பின்னையாரது இத்  
திருவாகு என்ற தொடர்பு காட்டுதற்கு இவ்வாற்றும் கூறியது போலும்; (திருமறம்  
அருளிய கலலாடனார் சங்க காலத்தவரோ என்பது ஐயப்பாடு); திருமுருகாற்றுப்  
படை முதலியனவெல்லாம் சங்கப் புலவராகிய நகிரோர் வாகக்கல் என்று ஆராய்ச்சி  
செய்யும் நவீனப் புலவருமுண்டு. அவருரைப்பனவெல்லாம் தொன்றுதொட்டு வந்த  
பெரும்புலவருரைக்கு மாறுபட்டவை என்றொதுக்குக.

திருத்தொண்டு - வாய் கலசமாக வழிபாடுசெய்யும என்ற பகுதி தொண்டு எனவும்,  
அதன்வழி “மலராகு நயனம் காயகணையி னூவிடந் தீசனடி கூடுதல்” என்ற பகுதி  
அதனுள்ளே தலைசிறந்த திருத்தொண்டு எனவும் குறிப்பித்தவாறு. சிறப்பித்து - திகழ-  
என்றவையும் இக்கருத்து. திகழ - நாயனாரது சரித் சாரம் இஃது என விளங்க.

பெருந்தவர் கூட்டம் - அருந்தவர்கள் - பின்னையாருடன் வந்தோர்களும், முன்  
(2916) கூறியபடி எதிர்கொள்ள வந்து கூடிய பலதிறத்தினரும் ஆகிய திருத்  
தொண்டர்கள்.

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉகக

தேடு மருந்து வெளியே இருந்த - மலை - சிறந்த மருந்துப் பண்டங்கள் மலையில் உள்ளன என்பார். அவற்றைச் சிறந்தவை தேடியமையாமல் வெளியே எளிதில் கிடைப்பது அரிது. ஆனால் இங்கு அவ்வாறு அரிய மருந்து வெளியே இருந்தது என்பபடி. மருந்து - திராசோயாகிய பிறவீப்பிணி தீர்க்கு மருந்தாகிய இறைவா. “மருந்தாயப் பிணிதீர்க்கு மாறு கண்டேன்”, “மருந்து மாவன”, “மருந்தவை”, “மருந்து வேண்டில் லிவை”, “மந்திரமுந தந்திரமு மருந்து மாகி” (தேவா) முதலிய திருவாக்குகள் காண்க. மருந்து போலவாரை மருந்தென்றா; வெளியே எளிதிறகாண இருந்தும் உரியவாறு கண்டுகொள்ள மாட்டாத அறியாமையுடையார் அயனும் மாலும் என்பாரா தேடும் என்றா; இயிங்க புராணத் திருக்குறள்தொகைத் திருப்பதிகம் பாகக; வெளியே - ஞான அறிவாகிய வெளியிலே எளிதிற் காண.

மருந்து வெளியே இருந்த - மருந்தாகிய இறைவரது கண்ணில் கண்ட புண்ணுக்கு மலையில் மருந்து தேடிப் பிழிந்த மலை என்றும், அத்தருரிய கைகண்ட மருந்தாகிய தமது கண்த்மரிடத்து இலகுவிற காண இருந்தும் முன்னா அந்தெரியாது மலையிற் பல மருந்து தேடிப் பின் கண்ட மலை என்றும் நாயனாரது சரிதக் குறிப்புக்கள் பட சிற்றலும் காண்க. வெளியே - மலையில் வெளிப்பட்டு முளைத்தெழுந்தது என்ற பொருளும் காண்க.

அடிவாரம் சார - அடிவாரம் - மலையின் அடி. வாரம் - அன்பு என்று கொண்டு மலையின் அடியினேத் தமது மீக்கூர்ந்த அன்பு முன்னே சாரத் தாம் பின்பு வந்து என்ற குறிப்புப்பட சிறப்பதும் காண்க. “நாணனு மன்பு முன்பு நளிரவரை யேறத் தாமும் ...வறி” (752).

தாழ்ந்தார் - மலையினடியில் நிலம் பொருந்த வீழ்ந்தது வணங்கினா; மலையின்க் கண்டபோதே அவனிமேற பணிதலும் (2918), அடிவாரத்தில் வீழ்ந்தது வணங்குதலும், மேலே திருமலையைத் தொழுதுகொண்டே செல்லுதலும் (2920) ஆகிய இவை கையாயமே யாகிய அமமலையினையும், அதனில் வெளிப்பட்ட இறைவரையும் அவரை உள்ளே நிலைபெறக் கொண்டிருக்கும் நாயனாரையும் வழிபடும் முறையையும் மரபையும் குறித்தன. தாழ்தல் - விருமபுதலுமாம், னீரைந்த வீழ்ப்பத்துடன் வணங்கினா என்க.

1021

2920. தாழ்ந்தெழுந்த திருமலையைத் தொழுது கொண்டே

தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தா லேறி

வாழ்ந்திமையோ குழாநெருங்கு மணிநீர் வாயின்

மருங்கிறைஞ்சி யுளபுகுந்த வளர்பொறிகோயில்

சூழ்ந்துவலங் கொண்டிதைவா திருமுன் பெய்தித்

தொழுதுதலை மேற்கொண்ட செங்கை போற்றி

வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண பார்போல்

மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்.

க0உஉ

(இ - ள்) தாழ்ந்தெழுந்த ஏறி - வணங்கி மேல் எழுந்தது காளத்தித் திருமலையினேத் தொழுதுகொண்டபடியே பெரிய மலைப்படிகளின் வழியே ஏறிச் சென்று; வாழ்ந்து...உளபுகுந்த - வாழ்வடைந்த வானவர்களின் கூட்டம் நெருங்கியுள்ள வாழ்ந்து...உளபுகுந்த - வாழ்வடைந்த வானவர்களின் கூட்டம் நெருங்கியுள்ள மணிகளையுடைய நீண்ட திருவாயிலின் பக்கத்தே முன்பு வணங்கித் திருக்கோயில் ஹன்னே புகுந்த; வளர்பொறிகோயில் சூழ்ந்தது வலங்கொண்டு - அதனைச் சுற்றி

வலமாகச் சூழ்ந்து வரது ; இறைவா திருமுனபெய்தி...வீழ்ந்தெழுவர் - இறைவரது திருமுன்னாச சாரதா தொழுது தலையினமேலே கூப்பிய சிவந்த திருக்கைகளுடனே துதித்த நிலமுற விழுந்த வணங்கி எழுவாராகி ; குமபிட்ட பயன்.. வீழ்ந்தாரா - அவ்வாறு இறைவரைக் குமபிட்டதலையாய பயனே இது எனக் காண்பவாபோல மெய்ம்மையாகிய வேட்புபெருமானும் திருக்கண்ணப்ப நாயனாரைக் கண்டு அவரது திருவடிகளில் வீழ்ந்தருளினார்.

(வி - ரா) தாழ்ந்தெழுந்து ...வீழ்ந்தெழுவர் - இது திருமலையை ஏறி இறை வரை வணங்கும் நிலையினைக் கூறியவகையால் வழிபாட்டு முறையினையும் உணர்த்தி கின்றது.

தாழ்ந்தெழுந்து - எழுந்து - எனததனால் நிலமுற வீழ்ந்தமை குறிக்கப்பட்டது.

திருமலையை - திருமலை - என அடைமொழியினிக் கூறியது இது திருக்கயிலை என்ற குறிப்பிப்பது ; “ திருமலைச் சருக்கம் ”.

தொழுதுகொண்டே - ஏறி - “ காளத்தி சண்டுக்கொண்டு ” (749) என்றது காண்க. தொழுதபடியே ஏறுதலாவது மலையினில் இறைவரை நினைந்தபடியே ஏறிச் செல்லுதல். அமமையா கயிலைத் திருமலையினமேலே தலையினால் நடந்தேறிய வா லாறு இங்கு கிளைவுகூடாததபாலாக, மரபு காட்டி உலகரை வழிப்படுத்தும் நிலையில பின்னையா ஏறிச் சென்றருளினார்.

சிலாதல சோபானம் - மலையினை ஏறும் படிசளின் வழி. இதனை முன்னர் ப் “ பேணுதத் துவங்கு ளென்னும் பெருஞ்சோ பானம் ” (752) என்றது காண்க. சோபா னம் - படிவழி.

வாழ்ந்திமையோர் துழாம் நெருங்கு மணிநீள்வாயில் - இறைவரது திருமலையில் கோயில் வாயிலிற் காத்தக் கிடத்தலால் இமையோர் வாழ்ந்தனர் என்றது இலமையவர் கள் பலரும் தத்தமது பதங்கனையும் அமரலோக போகங்கனையும் வேண்டிப் புண்ணிய வேளவிகளைச் செய்து அவ்வப் பதங்களை அனு விபாழி நோக்க துன்பங்களை நீக்கக் கயிலையை யடைந்து இறைவரது முன்கடைத் திருவாயில் காத்தப் பனனால் வரங் கிடந்து அவ்விடைபூதங்கள் நீங்கப்பெற்றனா என்பது கந்தபுராண முதலிய மாபுராணக் களால் அறியக்கிடக்கும் உண்மை. “ வாயதல் பற்றித் துணிவினை ஞாநொலிலை வானவ ரீட்டம் ” (திருவிருத்) முதலிய மறைத் திருவாக்குக்கள் காண்க. வாழ்ந்து - நெருங்கு - வாயில் - நலவாழ்விழந்த தத்தமது உலகங்கள்ளினதும் வந்து இங்கு நெருங்கி வாழ்வினைப் பெற்று என்பதாம் ; நெருங்கு - வாயில் - நந்திபெருமான உததரவின்னி உட்செல்ல மாட்டாதவராகி வாயிலின் நெருங்கினர் என்பதும் குறிப்பு. இவர்கள் புறத்தேநிற்பத் தொண்டாக்கள் எப்போதும் வணங்கவும், தொண்டு செய்யவும், உட்புகும் உரிமையுடையோர் என்பது உள்புகுந்து என்பதனாற் பெறப்படும். “ தொண்டர்களின் னும்பாகுழா மலகுதிருக் காளத்தி மாமலை ” (1608) என முன்ன ரும் இக்குறிப்புப்படக் கூறியது காண்க.

வளர்போற் கோயில் - திருமாளிகை என்பா ; துழ்ந்து-கோயிலின் திருமதிலின் உள்ளே வலமாக மாளிகையைச் சுற்றி.

வீழ்ந்தெழுவர் - வீழ்ந்தார் - இறைவரது திருமுன் வணங்கி எழும் வழிபாடு கண்ணப்பா திருமுனபு முறற்பெற்றது என்பது குறிக்கத், திருமுன்பு வீழ்ந்தெழு வா ராகி என முறமெச்சமாக வைத்து, அவ்வினையெச்சம் வேடாபெருமான முன்பு வீழ்ந் தார் என்ற வினாமூற்றுப் பெற வைத்தோதினார். இறைவரது வழிபாடு அடியார் வணக்

கதை யின்றியமைவாது உடன்கொண்டு முறறுபெற்றபால தென்பதாம். பின்னையா ரது திருமயிலைத் திருப்பதிகத்தளை இவ்வண்ணம் விளக்கப்படும்; கண்டுகொள்க. இது சிவஞான போதப் பன்னிரண்டாளு ரூத்திரத்தின் விளக்கிய உண்மையுமாம்.

தும்பிட்ட பயன் காண்பார்போல்-துலகளுக்குப் பயன் காண்பதுபோல இறை துலகளாத பெறப்படும் பேருகிய இறைவரைப் பெறுதல என்பதற்குக் கண்ணப்பரின வணக்கமாகிய ஒருபயன் கண்டாா. இறைவரை மடையும் வீடுபேற்றுகுச் சாதன மாகியவை சரியை முதலிய நான்குமாம். இனி இவற்றை பெறப்பட்ட இறைவரைப் பெறுதல்தானும் தானே சாதியுமாய் முடிதலன்றி ஒரு சாதனமாய்மைத அடியவர் பாற கூட்டுவிக்கும் என்பதுமோ ருண்ணையாதல பெறவைத்த நயம் காண்க. “சோடி யாரா, குலம்பணி கொள்ள வெணைக்கொடுத்த சோன்” (திருக்கோவை) என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள காண்க. இது பயனுக்குப் பயன கூறியவாறென்க. போல் - உவம உருபு அதுவேயாம் எனற பொருளில் வந்தது. “விளைதவன புமிழவா போல” (772); “பாசப் பழிமுதல பறிப்பா போல” (460) என்பது முதலியவையும், ஆண்டு உரைத்தவையும் பாரக்க பயன் பற்றித் தோன்றிச் சிறப்பு நிலைகளமாகிய உவம மென்பா; காணுதல் - எண் டனுபவிக்கப்பெறுதல என்னும் பொருள தந்து கின்றது. இக்கருத்து மிக அரிதாய்ச் சிறந்தது அனுபவிக்கத் தக்கதெனாறு.

மெய்வேடீ பேருமான் - மெய் - மெய்யே உருவாகிய. மெய் - சத்த - இறை வரது தன்மை; அதுவே அன்பருவம் அன்பே சிவமாம் என்பா திருமூலா. இக் கருத்தினையே மேல்வருமபட்டில் விரித்தருந்தல காண்க

வீழ்ந்தாரீ - வேறுஒருவரால் உறதப்பட்டித் தமவயமிழந்து வீழ்தலபோல என்பது குறிப்பு. “தம்பெருகு மனக்காதல தள்ளலில் மிகைவீழ்ந்தாரீ” (2892) என்று முன் இதன் நிலையினை விரித்தது காண்க.

தடஞ்சிலைச் சோபான நிலை தன்னுலேறி—என்பதும் பாடம்.

1022

2921. உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெயம்மை  
யுருவினையு மவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும்  
வேள்ளச்செரு சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கன  
விமலரையு முடன்கண்ட விருப்பம் போங்கிப்  
பள்ளத்தி லிழிபுனல்போற பரந்து செல்லப்  
பையபொனமலை வலையிரிந் தளித்த செம்பொன  
வள்ளத்தில் ஞானவா ரமுத முண்டா  
மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார்;

௧0௨௧

2922. பங்கயக்கண் ணருவிரீர பாய நின்று  
பரவுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடி நின்று  
தங்குபெருந களிகாதல தனுகந்து தட்பத  
தம்பெருமான் கழல்போற்றந் தன்மை நீட  
அங்கரிதிற் புறம்போர்தக கயன்மால் போற்ற  
வரியார்தந் திருமலைக்கீ ழுணைந்தி றைஞ்சிப்  
பொங்குகிருத் தொண்டாமடந் காட்ட வங்குப்  
புக்கருளி யினிதமர்ந்தார் புகலி வேந்தர்.

௧02௨

2921. (இ - ள்) உள்ளத்தில் ..உருவினையும்-உள்ளத்தில் தெளியக் கொள்கின்ற அன்பினுடைய மெய்யம்மையாகிய உருவத்தினையும் ; அவ்வன்பினுள்ளே...விமலரை யும் - அந்த அன்பினுள்ளே நிலைபெற வீற்றிருக்கும் சிவரத் சடைக்கமறையினையும் நெற்றியிலே சிவரத் நெருப்புக் கண்ணையுமுடைய விமலராகிய இறைவரையும் ; உடன்...பொருகி - ஒருசேர (ஒரிடத்தே) உடனாகக் கண்டதனாலாகிய விருப்பமும் மேன்மே லதிகரித்து ; பள்ளத்தில்...செலல - மேலிடத்தினின்றும் பள்ளத்தில் இழிந்த விரைந்து செல்லும் நீர்போலப் பரந்து விரைந்து செல்ல , பைம்பொனமலை வல்லி...அமுதமுண்டா - பசும் பொனமலையரசன மகளாராகிய கொடிபோன்ற உமையம்மையாரா அருளுடன் அளித்த செம்பொற் கண்ணத்தில் ஞானவிறை அமுதத் தினை உண்டருளிய பிள்ளையார் ; மகிழ்ந்த ..வணங்குகின்றார் - மகிழ்ந்த மேலே எழுந்த பலமுறையும் வணங்குகின்றவராய் ;

கௌஉ

2922. (இ - ள்) பங்கயக் கண...ஆடி - தாமரை போன்ற கண்களினின்றும் கண்ணீர் வழிங்கோட வின்று துதிக்கும் பண்ணைமந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடி ஆனந்தக் கூத்தாடி ; தங்கு பெரும...தடப - தமது மனத்தினுள் தங்கிக் கிடக்கும் பெரிய களிப்பும் காதலும் வலிந்து தம்மை அங்கே தடைப்படுத்தி நிறுத்த (அதனால்) ; தம பெருமான...நீட - தமது பெருமானது திருவடிகளைப் போற்றி நிற்கின்ற தன்மை நீடித்ததனாலே ; அங்கு அரிதில் . இறைஞ்சி - அங்குநின்றும் அரிதாகப் புத்ததிலே போந்து அங்கு அயனும் மாலும் போற்றத்தக்கரிய இறைவரது களத்திற் திருமலையின அடியில் வந்து அணைந்து வணங்கிப் போய் , பொருகு...வேந்தா - பெருகிய திருத் தொண்டர்கள் திருமடத்தினைக் காட்டச் சென்று புருந்தருளிய புகலி வேந்தராகிய பிள்ளையார் இனிதாக அங்கு விரும்பி எழுந்தருளினார்.

கௌஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2921. (வி - ரை) உள்ளத்தில் தெளிகின்ற அன்பின் மெய்யம்மை உரு - என பது தன்னையும் மறந்து இறைவரையேயன்றி வேறொன்றனை உள்ளத்திற் தெளியக் கொள்ளாத கண்ணப்ப தேவருடைய திருவுருவத்தைக் குறித்தது.

உள்ளத்தில் தெளிகின்ற - அன்பின் - உரு - "தங்கிய பவத்கின் முனைச் சார்புவிட் டகல நீங்கிப் பொருகிய வொளியி னீழற் பொருவிலன் புருவ மாறா" (753) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க முன்னர் அங்கு இதன் தன்மைக் கெல்லாம் விரித்து எடுத்தக் கூறினமையின் இவ்வு இவ்வாறு கூறிய அளவிலமைந்த னா. தெளிகின்ற - தெளிதலாற் பெறப்படுகின்ற ; "தெள்ளத் தெறித் தெளிந்த தித் திப்பதோர், உள்ளத் தேற் லமுத் வொளியெளி" (கனித் திருக்குறந்தொகை). தெளிதல் - ஞானவகை நான்கனுள் மூன்றாவது. அவ்வாறு தெளிந்த அன்பின் உரு வமேயாதல் கிட்டை கூடல் எனப்படும் ; தெளிகின்ற - கலங்கலிலலாது தெளியும் என்ற குறிப்புமாம்.

அன்பின் மெய்யம்மை உரு - "பொய்யாய் செல்வத்தே புக்கமுந்தி நாடோறு, மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை" (திருவா) என்றபடி பொய்யாகிய உயிர்ப்பொருள் - உயிரில் பொருள் எனப் பலவற்றிலும் சென்று பலபடியாகிய பொய்யுருவங் கொள்ளும் அன்பு, ஈண்டு உள்ளத்தில் தெளிந்த மெய்ப்பொருளினிடத்தே அமைந்து மெய்யம்மை உருவு கொண்டது. மெய்யம்மை - பிரிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம்.

அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும்...விமலரை - இறைவர் நிலைபெறத் தங்கி நிற்கு மிடம் அன்பேயாகும் ; அன்பா னினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின்கண் அவர் கிளைந்த

வடிவோடு விரைந்து செல்லும் அருளுடையவர் இறைவர் என்பது, “ஆரோருவ ருன் குவா ருன்னத் துள்ளே யவவுருவாய கிரகினை வருளும் தோனறம்” என்ற அரக்க ளது திருவாக்கா வறியப்படும் உண்மை. அக்கருத்து இவருடைவதற்குக் காணத்தக்கது. மன்னும் - நிலைபெற விறறிருந்தருளும்; ஏனையிடங்களில் அந்நிலைவுள்ள அளவுமே சிலபோது விறறிருப்பார். இவருத் தெளிகின்ற அன்பின் மெய்மையே உருவாயின இடத்தில் மறப்பினமையால் நிலைபெற விறறிருப்பா என்பதாம்.

வெள்ளச் செஞ்சடைக் கற்றை நெற்றிச் சேங்கண் விமலர் - வெள்ளம் - நீரமை - பேரருளுடைமையினையும்; செஞ்சடைக் கற்றை - பேர்ஒளியினையும்; நெற்றிக்கண் - ஞான கிதைவினையும், விமலர் - இமலபாகவே பாசங்களி னீங்கிய நிலையினையும் உணர்த்தியன. இவை இறைவரது எண்குணங்களுட் சிறந்தவை.

அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும் - விமலர் - என்றது அன்புடையார்மாட்டு விளங் கினும் கோட்டமில்லாமை குறித்தது. “சலமிலன சுகரண சாரந்தவாக கலலா னலமிலன” (தேவா), “சாரந்தாரைக் காத்தும் சலமிலன” (போதம்).

இனி, அன்பின் மெய்மையை உருவினையும் அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும் - விமலரையும் உடன்கண்ட - என்பதற்கு அன்பின் உருவமாகிய பிழம்பு கண்ணிந்திரியத் துக்குப் புலனாவதன்றி, கண்ணீர் முதலிய மெய்ப்பாடுகளால் அஃதுணைமை கருத லளையவாற நெளியப்படுவதோ ரியல்புடையது, எனது அவ்வன்பின்பிழம்பு தெளிவு காட்சிக்குப் புலனாக மெய்மையுருவாகி நிறைந்ததென்பதா “உள்ளத்தில்...உரு வினையும் என்றும், கட்புலனுக்கு விடயமாகாத அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும் விமல ரும் அவ்வன்பின் பிழம்பு காட்சிப்பட விளங்கி நிற்பதற்கேற்பத் தாமும் அவ்வன்பினும் அருட் பிழம்பாகக் கட்பொறிக்குப் புலப்பட விளக்கமுற்று நின்றருளிநாள் என்பார், “அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும்.....விமலரையும் உடன் கண்ட விருப்பம்” என்றும் கூறியருளிநாள்.\*

உடன் கண்ட விருப்பம் பொங்கி - இறைவர திருமுன்பு வீழ்கதெழுந்தபோது அங்கு இறைவர ஒருவரையே கண்டார், மொவோடீர் பெருமானைக் கண்டபோது அவ்விறைவரை அகப்படுத்தும் அன்பின் உருவீகத்தையும், அவ்வன்பின் உள்ளே மன னும் இறைவனையும் ஆச இரவரையுக் கண்டார், ஆதலின் இவரு விருப்பம் மேலும் பொங்கி எழுகதது அங்குக் கும்பிட்டார்; இவருக் கும்பிட்ட பயன கண்டார். ஆதலின் அங்கு வீழ்கதெழுவாராகி அவ்வணக்கம் நிறைவுபெறுது இவரு வீழ்கதாராய வணக்கத்தினை முற்றுப்பெற நிறைவுபடுத்தியருளிநாள்.

பள்ளத்தில் இழிபுனல்போல் - மேலு கிலத்தினின்றும் பள்ளத்தில் வரும் போது நீர் மிக்க வேகத்தால் பாயநதோடும்; அதுபோல விருப்பம் இவரு விரைந்து சென்று பரவியது “பள்ளநதா முறுபுனலிற் கீழீம் லாகப் பதைத்துருகு மவா” (திருவா).

மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்குகின்றிர் - அட்டாவக் பஞ்சாங்கமாக 3 முதல் 11 வரை முறையாலே விதித்தபடி செய்யப்படும் வணக்கம் நிறைந்த பிண னும் அளவுகடந்த பல முறையும் வணங்குகின்றமைக்குக் காரணம் அன்பின் பெருக்கு என்ப “பள்ளநதா முறுபுனல்போல” என்று உவமைமுக்கத்தால் முன் விளக்கினார்;

\*இவை ஸ்ரீமத - முதலுக்குமாரத் தம்பிரானா அருளிய குறிப்பு; திரு. பண்டித மணி - மகாமகோபாநாய - மு. சுதிரேசன் செட்டியார் கரந்தைக் கட்டுரையில் எழுதியுள்ள கருத்துக்களும் ஈண்டுக் காணத்தக்கன.



பின்னரும் வணங்கியநிலை முடிவுபெறாமையின் வணங்குகின்றாராகி என எச்சப் பொருளபட வைத்தும், “போற்றும் தன்மை நீட”, “அரிதிற புறம்போந்து” என்றும் தொடர்ந்து கூறி, அவை மேற்பாட்டுடன் முடிக்க வைத்தருளினார்.

வணங்கி நீளாறி—என்ற பாடமுமுண்டு.

1028

2922. (வி - ரை) பரவும் இசைத் திருப்பதிகம் - இப்பதிகம் கிடைத்திலது !

தங்கு.....நீட - தங்கு பெரும் - முன்னமே உண்ணிதறாத பெரிய ; “உண்ணிதறத் தெழுந்ததேனும்” (758) ; களிகாதல் - களிப்பும் காதலும் ; தகைந்து - வலிந்து ; தட்ப - தடுப்ப என்றது தட்ப என நின்றது. தடுத்தல் - நெடுநேரமாகியும் அவலிடம் விட்டுப் பெயராதபடி நிறுத்ததல் , “நெடிதுபோதுயிர்த்து நின்று” “இவாதமைப் பிரிய வொண்ணாது” (761) என்ற நிலைகள் ஈண்டு நினைவுகூர்த்துப் பாலன்.

அரிதிற புறம்போந்து - நீங்கமாட்டாத நிலையில் நீங்கப் புறத்துப் போய் ; புறம் - திருக்கோயிலின் புறம்.

திருமலைக் கீழ் அண்ணந்து இறைஞ்சி - திருமலையைத் தாழ்ந்தெழுந்த தொழுது கொண்டே ஏறி(2920)ஒராதலின் அவ்வாறே இறங்கி அடிவாரத்தில் இறைஞ்சினார் என்க. முன்போலவே இங்கும் திருமலை என்றதும் குறிக்க.

மடம் காட்ட-இத்திருமடம் மலையினகீழே அடிவாரத்தில் உள்ள பழய திருமடங்கள் ஒன்றாதல வேண்டி ; இன்னதென்று வழக்கிலேனும் இப்போது அறியப்பெறவில்லை!

அயர்நீலம் - விரும்பியிருந்ததல் என்ற குறிப்புடன் கின்றது ; “அமரர லமரபடுவானே” (கம்பி - அதிகை). 1024

2923. யாவர்களு மறிவரிய விறைவன றன்னை

யேழுலகு முடையானை மெண்ணி லாத  
தேவர்கடம் பெருமானை திருக்கா ளத்தி  
மலையின்மிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப்  
பூவலரும் பொழிலபுடைசூழ் சண்பை யாளும்  
புரவலனார் காலங்க டோறும் புக்குப்  
பாமலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யாராது  
பண்பினிய திருப்பதியிற் பயிலு நாளில்;

கருஉரு

2924. அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின் மேலு

மருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழா தாகத்  
திங்கள்புனை முடியார்தந் தானந் தோறஞ்  
சென்றுதமிழிசைபாடுஞ் செய்கை போல  
மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப  
வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச்  
செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரந்  
தொழுதுதிருப் பதிகவிசை திருந்தப் பாடி,

கருஉக

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉ௦௫

2925. கூற்றதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடிச்  
 குலவுதிருப் பருப்பதத்தின் கொள்கை பாடி  
 ஏற்றின்மிசை வருவாரிந் தீரன்ற னீல  
 பருப்பதமும் பாடிமற் றிறைவா தானம்  
 போற்றியசொன் மலர்மாலை சிறவும் பாடிப்  
 புகளியர்தம் பெருந்தகையா புனித மாறும்  
 நீற்றினணி கோலத்துத் கொண்டர் சூழ  
 கெடிதுமகிழ்ந் தப்புகியி னிலவு கின்றார்;

க0௨௭

\*2926. தேன்றிசையிற கயிலைபெனுந் திருக்கா ளத்தி  
 போற்றியினி தமர்ஈன்றா திரைசூழ் வேலை  
 ஒன்றதிறு வொற்றியூ ருறைவார தமமை  
 யிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துணனி யங்கண்  
 இனறமிழினை விசகரஞா பெறறு மீளவா  
 “ரெந்தையா ரிணையடிபென மனதத்” வெனறு  
 பொன்றளங் கொழித்கிழிபொன் முகலி கூட  
 புனைந்தகிருப் பதிகவிசை போற்றிப் போந்தார்.

க0௨௮

2923 (இ - ள்) மாவாக்களம் ..இறைவனறனை - மாவாளு மறிதற்கரியவ  
 ராகிய இறைவரை , ஏழலரும் உடையானே - ஏழலங்களையும் தமது உடைமைப  
 பொருளாக வுடையவரை , எண்ணிலாத ..பெருமானே - அளவிலாத தேவர்களது  
 தலைவரை ; திருக்காளத்தி . தேனே - திருக்காளத்தி மலையினமேல் வீற்றிருந்தருளும்  
 செமமையாகிய தேனாக உள்ளவரை ; பூவலரும்...ஆராத - பூக்கள் மலர்தந்திடமாகிய  
 சோலைகள் பக்கத்திற் சூழ்ந்த ஈகாழியின் தலைவராகிய பிள்ளையார் உரிய காலங்கள்  
 தோறும் சென்று திருக்கோயிலினுள்ளே புருந்த பங்கப் பாட்டுக்களாகிய மலர்களி  
 னிலே திருவடிகளை அருச்சினை புரிந்த துதிசூகப் பாடுகி றிதறவாக அனுப்பித்தது ;  
 பண்பினிய ..நாளில் - செமமைமாய்க் பண்புகளா வினிமைதருகின்ற அத் திருப்பதி  
 யிலே பயின்ற வீற்றிருந்தருளும் காளகளிலே,

க0௨௯

2924. (இ - ள்) அவகண் ..நிகழாதாக - அவ்விடத்து வடக்கிலும் மேற்கிலும்  
 உள்ள காடுகளில் அரிய தழிபின் வழக்கு அங்கு நிகழாமையிலே ; தினைபுனை .  
 ...போல - சந்திரனைச் சூடிய முடியினையுடைய இறைவரது ஏனை எல்லாப் பதிகள்  
 தோறும் சென்று சென்று திருப்பதக்க தழிபிசை பாடிச் செயல்போல ; மங்கை  
 யுடன்...வணங்கிப் பாடி - தேவர்கள் வணங்கித் ததிக்குமபடி வீற்றிருந்தருளும்  
 இறைவரது வடகயிலேத் திருமலையினே இங்கு நினைப்படியே வணங்கித் திருப்பதிகம்  
 பாடியருளி ; செங்கமல மலர்...திருந்தப் பாடி - செந்தாமரைப் பூக்கள் மலர்த  
 திடமாகிய பொய்கைகளையுடைய திருக்கோதாத்தினையும் தொழுது திருப்பதிகத்தை  
 இசையுடன் திகழும்படி பாடி ,

க0௩௦

2925. (இ - ள்) கூற்றதைத்தார் மகிழ்ந்த கோகரணம் பாடி - கூற்றவனை  
 உதைத்தருளிய இறைவா மகிழ்ந்த வீற்றிருக்கும் திருக்கோகரணத்தினையும் பாடி  
 யருளி ; ஏற்றின்...பருப்பதமும் பாடி - இடபத்தினமேல் ஏழ்ந்தருளி வரும் இறை  
 வரது திருஇந்திரனீல பருப்பதத்தினையும் பாடி ; மறறு...பிறவும் பாடி - மறறும்  
 இறைவரது திருத்தானங்களையும் போற்றிய திருப்பதிகங்களை பிறவற்றையும் பாடி

யருளி ; புகலியாதம்...கிலவுகின்றா - சிகாழிப் பதியவர்களின் தலைவராகிய பிள்ளையார் அயதாரும் திருநீற்றின் விளக்கம் மிக்க கோலமுடைய திருத்தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வர மிகவும் மகிழ்ந்து அநதப் பதியிலே தங்கியருள்கின்றாராகி, ௧௦௨௭

2926. (இ - ன்) தென்கிணியில்...அமர்ந்திரு - தெற்குத் திசையில் உள்ள திருக்கயிலை என்ற சொல்லப்படும் திருக்காளத்தியினைத் துதித்து இனிதாக அருகிலிருப்பி எழுந்தருள்பவராய் ; இரெகுழ ..மீள்பவர் - அலைகளருமுத கடலின கரை சாரத் திருவொற்றியூரின் கண்ணே எழுந்தருளும் இறைவரைச் சென்று வணங்கும் கிலையினைத் திருவுள்ளத்தே நினைந்தருளி அங்குமினதும் இனிய தமிழின் விரகராகிய பிள்ளையார் இறைவரது திருவருள் பெறறு மீண்டு மேற்செல்வாராகி ; எதையார் ...போந்தார் - "எந்தையார் இணையடி எனமனத் துள்ளவே" என்ற கருத்ததுடன், பொன்னுமுத்தம் கொழித்து ஓடிவரும் பொன்முகலி யாற்றினையுருகடப் பொருந்தக் கூறிய திருப்பதிகவிசையிறை போற்றி மேலே சென்றருளினார். ௧௦௨௮

இரகாங்கு திருப்பாட்டுக்களும் ஒருமுடிபுகொண் டிரைக்ககின்றன.

2923. (வீ - ரை) யாவர்களும் அறிவிய இறைவன் - இறைவன், தெள்ளி "யுணருமவர் தாங்க ஞானராக வென்றும், புணருவா னிலலாப் பொருள்" ஆதலால் தற்போத நிலை முடிந்தாக்கனறி அல்லாதா யாவர்களும் அறிவரியான் என்றமே பொருந்தவதாம். "தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்" என்பவர்களின் ஞானநாட்டம் பெற்றபின் பிரிப்பினறி அருட்கண்ணறை காண்பா ஞானியர் ; "அருளாகி கின்ற தவரன்றி யாவ ரறிவார்" என்றலும் காண்க.

"அடைபவர் சிவமே யாகு மதுவன்றித் தோன்று மென்ற கடனதென் னென்னின் முன்னங் கண்டிடார் தம்மைப் பின்னுந் தோடீவரு மருள் னுலங் தோன்றுமா காணு ராயின் உடையாவ னடிசேர் ஞான முணர்தலின் றடைத் தலின்றே" — (சிவப்பிர)

"சிவராகக் சததிதி ததயாஸமாத்ததி க்ருதசெத் த்ருசா சிவம் சகதயா திஸ்ஸாராத்தம் பச்ய யாதமா கதாவிருதி :

"ஆனமா சிவருரியனது சததியாகிய ஓளியால் ஆறறவையதாகச் செய்யப் பட்ட ஞானக்கண்ணல் சததி முதலியவற்றோடுகூடச் சிவனாககாண்கின்றது"

என்பது ஆகமம். (இவை ஸ்ரீமத் - முததாகருமாரத் தம்பிரான சுவாமிகள் அருளிய குறிப்பு.)

ஏழலதும் உடையாரை - எல்லா வுலகங்களையும் உயிர்களையும் அநாதியே தமது உடைப் பொருள்களாக உடையவன். "எல்லாமுன் னுடைமையே எல்லாமுன் னடிமையே" என்ற கருத்து. ஏழலது - மேல கீழ் நடு உலகுகள். இவற்றை உடைமையாவது தனது மாயை என்னும் சததியினின்றும் தோற்றவீத்தும் பின் இறதியில் அவற்றை மாயையில் ஒடுக்கி மாயையைத் தன்னுள் ஒடுக்குதலால் தன் பொருளாக உடைமை ; இரட்டிற் கொழிதலால் ஏழலது - எழுபிறப்புக்களுள் வரும் எவ்வகை உயிர்களும் என்ருகொண்டு உடைமையாவது அடிமையாகக் கொண்டு இயக்கி நடத்துதல் என்று உயிர்களமாட்டு வைத்து உரைத்துக்கொள்க.

எண்ணிலாத.....பெருமான - 33 கோடி என்ற எண்ணிருப்பினும் மேலும் பசு கலவினைகள் செய்து தேவராகும் உயிர்கள் அனந்தமிருத்தலின் எண்ணிலாத என்

ஞர். தேவர்க்கிதம் பெருமான் - தேவதேவன் ; என் புயர்களுக்கேயன்றித் தேவர்க்கும் தலைவன் என்பதாம்.

திருக்காளத்தி...தேனை - “ இமமலைப் பெருந்தேன் குழந்த ” (750) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

காலங்கள் - வழிபாட்டுக்குரிய காலங்கள் திருப்பள்ளியெழுச்சி முதலாகத் திரு வத்தயாமம் ஈராகச் சிவாகமங்களின் விதிக்கப்பட்டன ; ஒன்று முதலாக ஆற காலங்கள் வரை வழங்குவன ; சிறுபாணமை அவற்றின் மிகுதலும், குறைதலும் முண்டு.

பருகி ஆர்த்து - பருகுதலாவது மொண்டு வீழுதருதல்போல தகாதல். ஆர்த்தல் - நினைதல். “ பருகாவின் னமுதததைக் கண்களாற் பருகுதற்கு ” (ஏயர். புரா - 308); “ தின்பன கடிப்பன றிருத்தவன ருனே ” (திருமந்) ; “ பருகியு மாரேன ; விழுந கியு மொல்ல கில்லேன ” (திருவா - அண்டப - 166-167).

பண்பினிய - பண்பு - செம்மைப் பண்பு ; சிவந்தரும் பண்பினுலினிய.

செய்யகோனை - என்பதும் பாடம்.

1025

2924. (வி - ரா) அங்கண் வடதிசை மேலும் துடக்கின் மேலும் - அங் கண் - அவவிடத்தின். திசை - மேலும் திசையில் உள்ள நாடுகளிலும் ; துடக்கி - மேற்கு ; துடக்கின் மேலும் - மேற்றிசை நாடுகளிலும், வடதிசை - இவரு இமய எல்லை வரையிலும், துடதிசை - குடகடல் எல்லை வரையிலும் உள்ள நாடு என்ற பொருளில் வந்தன.

அருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழாதாக - திருக்காளத்தியின் வடக்கும மேற்கும் உள்ள தேசங்கள் தமிழ் வழங்கு சிலங்களைஞ்சிச, சிறப்பற பல மொழிகளே பரவிய நாடுகளாதலால் ; ஆயின் அந்நாடுகளின் வாழுவோரை உயலிக்கும் நிலையினருமோ ? எனவும், சிவனருட பரப்பு அங்கு நிகழாதாருமோ ? எனவும், தமிழில மக்களின் அளவு மட்டுமோ பிள்ளையாரது கருணை செல்லுமளவு ? எனவும், வேற்று மொழிகள் வழங்கு சிலங்களாயினும் அம்மொழியின் வன்மையும் அதன்மூலம் அம்மொழியாளரை உய்வித் தலும் பிள்ளையார்பாற் கூடிலதோ ? எனவுண்பற்பலவாறும் ஈண்டு வினவுவாருமுளா ; அற்றன்று. பின் எனையோ கருத்து ? எனின் “ அசைவிலசெழுந தமிழ்மழக்கே யயலவழக்கின் றறைவெல்ல ” (1922) ; “ வண்டமிழ்செய் தவநிரம்ப ” (1921) ; “ திசையனைத்தின் பெருமையெல்லா தெனறிசையே வெனேற ” (1922) என்று முன்னாக கூறியவை இவரு நினைவுகூர்தற்பாலன. எல்லாத் திசைகளின் பெருமை களையும் வெனேறிய தெனறிசையிலே, எல்லா மொழி வழக்குகளையும் வென்ற தமிழ் மொழியிலே விளங்கவைத்தல் அவ எல்லாத் திசைகளுக்கும் மொழிகளுக்கும் பயன்படுமாறாயிற்று. பக்குவ முறையின் நிலைகளையும் மறைகளையும் வகுத்து இறைவ னருளுமாதே உரிய வகையால் ஈண்டுக்கொண்டு எனையோ யாவரும் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தக்காரகள் என்பது. தெனறிசையின் தகுதிபற்றி 40 - 45 பாட்டுக்களும், முன் உரைத்தவையும் பார்க்க.

அறறியின், இவரு கிளற்படியே அதிசயின் தலங்களை வணங்கிப் பாடியருளிய தெனனை ? எனின், இப் பாங்கினாலும் திருவடக்குக்களும் வணக்கங்களும் ஒளியும் ஒலியும் ஆகிய நுண்ணிய அலைகளினவழி அங்கங்கும் சாரந்து திருவருள் விளக்கம் செய்த அங்கங்குள்ளார்களும் படிமுறையானே பயன்பெறக் காரணமாய் வினையும் கருணைச் செயல என்க. பிள்ளையார் திருவவதாரத்தினும், அரசுகள் இறைவரது திரு வடியில் ஞானவடிவேடாகி கண்ணியபோதும் உலகம் பெற்ற இன்ப விளவுகள் இவரு கினைவுகூர்த பாலன. 1926 - 1927 - 1930 = 1623 முதலியவை பார்க்க.

திங்கள்புனை...போல - தானமகன்தோறும் நேரே சென்று சென்று வணங்கிப் பாடும் வழக்கம்போலவே இவரு கின்றபடியே மனத்தளவே கண்டு வணங்கிப் பாடியருளினா ; “சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப், பொருந்திய தேச கால வியல்புகல் பொருள்க ளெல்லாம், இருந்துணர் கின்ற ஞான மியோகநற் காண்ட லாமே” (சித்தி - அளவை - 13) என்றதனால் ஞானயோகக் காட்சியினால் ஓரிடத்து இருந்தவாதே, ஏனையோர்களுள் காலமும் இடமுமாகிய எல்லைகளின் அளவுகடந்த எல்லாம் நேரே கண்டு அறியும் நிலை கூடும் என்பது அறியப்படும். “எனதுள் நன்று மொளியான - நாடிய தமிழ்க்கிளவி” (தேவா) “எந்தையடி வந்தனனாகு சந்தமொடு” (தேவா - 11) என்ற கருத்தும் காண்க. போல - பயனும் வினையும் பற்றி உவமம் விரித்துக்கொள்க. “ஒன்றி யிருந்து நினைமினக் ஞந்தம்குண்டமிலை” (தேவா) என்றதுமிகக்ருத்தினைப் பெறவைத்து ஏனையோர்க்கும் புலப்பட உபதேசித்ததாம்; ஈண்டு ஞானயோகக் காட்சியால் இவரு கின்றவாதே அவ்வத் தானமகனையும் பிள்ளையார நேரே கண்டு அபபதிக்களை அருளிஞா என்பது அவ்வப் பதிகங்களால் அறிந்து கொள்க. அரசுகளும் இவருப் பணிந்த குறிப்பினால் வடகயிலையை நினைந்து சென்ற மையும் காண்க. மனவசிகரப் பயிற்சியால் நெடுந்தூர முள்ள பொருள்களையும் கிழ்ச்சிகளையும் காணும் நிலைகள் ஈண்டுக் கருத்தடக்கண

வானவர்கள் போற்றிவைப்ப - வடகயிலை - என்பது அங்குத் தேவர்களது வழிபாடுமட்டுமே கிழ்வதேயன்றி மனிதர்கள் எண்ணி வணங்குவதல்லாமல் நேரே சென்று வணங்கும் நிலையிலை என்றருளிப்படி “கயிலை மாவலரை யாவது காசினி மருங்கு, பயில மானுடப் பாணமையோ ரடைவதற் கெளிதோ ?” (1630) என்றதும், திருமலைச் சிறப்பிலும் (11 - 22), அரசுகளுக்குத் திருவையாற்றிற் கயிலைக் காட்சியருளிய இடத்தும் (1640 - 1644) உரைத்தவையும் ஈண்டு நினைவுகூரத்தயாவன.

வடகயிலை - திருக்காளத்தியாகிப் தென்கிசைக் கயிலை மனிதர்களும் தேவர்களும் உடன வழிபடவுள்ளது. இங்குத் தேவர் வந்த வணங்குதல் “கடவுண்மால் வரையி னுசசி யதித்தரு மோசன யைந்தம்” (750); “வானகிசை யரமபயா கருங்குழற் றருமடி” (1089) என்பனவற்றால் மறியலாம். வடகயிலை அவ்வாறன்றி வானவர்கள் மட்டும் நேரே போற்றிவைப்ப உள்ளதென்ற குறிப்புத் தர வடகயிலை என்று பிறிதினியையு நீக்கிய அடைமொழி தந்து பிரித்துணர்த்தினார்.

மங்கை - உமையம்மையார்; “மங்கை தெரிய வருவின் வைத்து கந்த” (தேவா - கயிலை)

செங்கமல மலர்வாவி - “கெண்டை பாய்ச சினைநீல மொட்டலரும்”, “நீர்க கோட்டு” (தேவா) என்ற பதிகக் குறிப்புக் காண்க.

திருந்த - பதிகப் பாட்டுக்களின் கண்டவாறு வழிபாடுகள் பலவற்றாலும் முடிந்து மக்கள் திருந்தி வீடுபெறும்படி. “உலகாண்டு வீடுகதி பெறுவார்களே” (11) என்ற பதிகப் பயன் அருளிப்பதும், 2 முதல் 7 வரை பாட்டுக்களில் வழிபடும் நிலைகளை உரைத்தருளியவையும், சிறப்பாய் முதற் பாட்டில் உரைத்தவையும் கருதுக. பண் செவ்வழி என்ற குறிப்பும் காண்க. “செவ்வழிந் பண்பாடும்” (தேவாரம்).

தமிழ் பாடலுறும்—என்பதும் பாடும்.

1026

I திருக்கயிலாயம் (திருநொடித்தான்மலை)

திருச்சிறுமப்பலம்

பண் - தக்கேசி

பொடிகொ ள்ருவார் புலியி னதனா புரிநா நிகழ்மார்பிற்

கழிகொள கொன்றை கலந்த நீதற் கறைசேர் கண்டததா

இடிய குரலா லிரிய மடநக றெடங்கு முனைச்சாரை  
கடிய விடைமேற கொடியொன றுடையா கயிலை மலையாரே. (1)

போரா கடலிற புனல்குழ் காழிப் புகழா சம்பந்தன்  
காரா மேகந குடிக்கொள சாரற் கயிலை மலையாமேற்  
தேரா துரைத்த செஞ்சொன மாலை செப்பு மடியாராமேல்  
வாரா பணிகள் வாணோ ருலகின் மருவு மனத்தாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக் குறிப்பு:—பொடி கொளுநவா, மறநக தெரிய வருவில வைத்துகந்த  
தேவர் பெருமானா, நஞமுண்ட முகனவா, ஒன்றம் பலவமாய வேடத்தொருவா  
என்றின்ன பல தன்மைசனா லறியபடும் இறைவா கயிலைமலையாரே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) பொடி - திருநீர் ; பொடிகோள் உருவர் -  
பொடி மூடிய தழைபோலும் உருவியுடையாரா , கொன்றை கலந்த நீர்நீர் - கறை  
சேர் கண்ட நீர் - பொன்மை-வெண்மை-சுருமை மூன்றும் தோன்ற கின்றது மாபின்  
இடம் ; மடங்கல் - ஆளி - சிவகம் ; இடிய - இடிபோல முழங்கும் ; கடிய - கடி  
தாக்க நடந்த இடிசுருக. “நடக்கற் படிமங்குதம் ..உருமேரே?” (அம. அந - 100)  
என்ற அம்மை திருவாசுக்கு காண்க. மேற்பொடி - மீமலை பொறித்த ; ஒன்று -  
ஒப்பற்றது ;—(2) மங்கை...உருந்த - “மங்கையுடன் ... ..வீற்றிருந்தா” (2924) ;  
களி - களிமொழி. சேர் - உவமவருபு ; தெரிய - விளங்குமபடி ; பரிய களிற்றை  
அரவு விழுங்கி மழுங்க இந்நர் கூந்த - காலிலை - என்று கூட்டிக் ; அரவு-பெரு  
மலைபாம்பு ; மலைபாம்புகள் யானைகளையும் விழுங்கும் தன்மையுடையன ; இவை  
யானைகளைச் சுற்றிப் பணிந்து எலும்புகள் கொறுக்கிக் கொன்று விழுங்குவன என்பது  
பிராணிகளின் சரித னாலோ கண்டவுண்மை ; “குருரவ கோளிழைக்கும் பாம்பு”  
(திருக்கோவை - 21) , இனி யழுங்கி என்பதற்கு விடக்கிள்ள அவிச செயது  
என்றலுமாம். மழுங்க - கிடக்க , இந்நர் கூந்த - மலை - மரங்களின் செறிவினை  
வடந்த இஞ்ஞா மிருக்க மலை கரிய - (செயன் - புரண அணி) ;—(3) மா - யானை ;  
விளைவர் - உலகம் மீளச் செருட்டிப்படுத்தற்குக் காரணமானவா , (இறைவர் - என்பதம்  
பாடம்) , தீரங்கல் - சுருந்ததல் தீரங்கல் விளைபது நிரை (கரை - திரை) ;  
தீரங்கல் முகவன் - மீதால் சுருந்தப் முத்திரைய குரந்த ;—(4) முந்நீர் தழ்ந்த நஞ்  
கம் - முந்நீர் - கடல் , தழ்ந்த - சுழற்றப்படலால் விளைந்த ; இங்கு மந்தரத்தாற  
கடையப்பட்டமை குறித்தது ; தழ்ந்த - பரவி எழுந்த என்றலுமாம் ; நீர் உருவம் .  
நீர் - நீர்மை - அழகு , கல்லறை - கறகத்தை , மலை முழை . உழவை புலி ;—(5)  
தென்றி - இனம் பிரிந்த , தென்றி.....சேர் - ‘இனத்தினிற் பிரிந்த செவடி  
ணைமென வெருக்கொண டெய்தி” (221) , இனம்பிரிந்த யானை திணைத்துச் சாரல்  
கெறி ஓடிக் கன்றம் பிடியும் அடிவாரம் மீசா என்றது கழல் சோவாரா நன்று கினைந்து  
நாடி நன்னெறி வழியே ஓடி உரியாருடன் கூடித் திரண்டு கிருஅடியின் வாரம் சோ  
வார என்று முன இரண்டடிகளிற கூறிய பொருளை உளருமைக்கு குறிப்பாலுணர்த்தம்  
இறைச்சிப் பொருள் பயப்பது காண்க. நாடந்தியார் - அன்பா நாடந்தியார் -  
இறைவா என்று கொண்டு ஒருவா - உரியா என்ப முடித்தலுமொன்று ; முன பொரு  
ளில் அடிவாராரு சோ என்றதனை கழல் சோவாராகும், கரிகும் கூடக்க. “தாயினே  
நிரங்கும்” (கருளா - கோயில-3) என்ற திருவிசைப்பாவுள்ளும் இவ்வாறு இறைச்சிப்  
பொருள் வருவது காண்க ,—(6) போதார் - செருட்டியின் தொடக்கத்தும் ஒடுக்கத்தி  
ன்றதிலும் அவ்வக காலத்த மலாந்த குவியும் போதுபோல என்க. பனிமல்கு

கயிலைமலை என்ற கூட்டுக. முதாரி - மூத்தோர் - முனிவர். உடனுய - உடனமர்ந்தது; ஒரு கணத்திலே - ஒரு செயலாலே; அறம் நான்து - அற முதலிய நான்கும்;—(8) பகழியால் - சிலைமேல் - எரி நோடுத்தாரி - என்று கூட்டுக. எரி - தீக்கடவுளை நனியாக உடைய அம்பு; ஆகுபெயர். இடிய - கொறுநக; இப்பாட்டு இறைவரது வீரங்களைக் குறித்தது;—(9) இருவர் - அயனு மாலும்;—(10) விருது - வீண்மொழி - ஆரவாரம்; பொருது - வாதித்தது;—(11) போராரி - அலைகளால் அலைபுண்பதனைப் போர் என்றபரிசுத்தா. இங்காக்காணும் மூண்ட கடற்போரினையும் குறிப்பாலுணர்த்தி நின்றது. “கடனமீதிலே யானை செல்வே நனைவா” என்பா தாயுமானா; மேகங் குடிகொள் சாரல் - நீரத்தலை யியமச சாரலாதலின் சாரல்களில் எப்போதும் மேகங்கள் நிறைந்துள்ளன என்பது; தேரா துரைத்த - நேரே சென்று காணாது இருந்த நிலையே உரைத்த என்றது குறிப்பு. இனிதே தேரா - துரைத்த செஞ்சொனமலை எனக் கூட்டித், தேரா - தோரது; துரைத்த - உயாவுடையதாகச் செய்த என்றரைப்பது மாம்; துரை - உயாவு; “என்னுடைய, துறைமாண்ட வாபாடி” (திருவா) ஆயின இது வலிந்து பொருள்கோடலாம்.

## II திருக்கயிலாயம் (திருநொடித்தான்மலை)

திருச்சிறதம்பலம்

திருவிராகம்

பண் - சாதாரி - 3-ம் திருமுறை

வாளவரி கோளபுலி கீளாதுரி தாளினியிசை நாளும்கிழ்வார்  
ஆளுமவா வேளநகர் போளயில கோளகளி னுளிவரவிற  
ரோளமரா நாளமதா கூளியெழு மீளியினிர் தாளிவளாபொற  
காளமுனை மூளுயிருள் கீளவிரி தாளகயி லாயமலையே.

(1)

அந்தன்வரை வந்தபுன றந்ததிறை சந்தனமொ டுந்தியகிலுந்  
கந்தமலர் கொந்திடுநெடு மந்திபல சிந்துகயி லாயமலையே  
எந்தையடி வந்தனுது சந்தமொடு செந்தமிழி சைந்தபுகலிப்  
பந்தனுரை சிந்தைசெய வந்தவினை நைந்துபர லோகமெளிதே.

(11)

திருச்சிறதம்பலம்

பதிகக் துறிப்பு :- ஆளுமவா, அறமவாக னைமுனைவன, எங்களிதை எனபன  
முதலாகப் பேசப்படும் இறைவரது இடம் கயிலாயமலையே.

பதிகப் பாட்டுக் துறிப்பு :- (1) வாளவரி கோளபுலி - வாளபோனது வரிகளை யுடைய பற்றிக்கொள்ளும் தன்மையுடைய புலி; புல்லி என்பது புலி என்றயிறு. புல்லுதல் - பற்றதல். உரிதான் - உரித்த தோல; வேள - விருமபிய; நகர் - கயிலாய மலையே எனக் கூட்டுக; காளமுகில் மூளுயிருள் - “காரார் மேகங் குடிகொள்” (முன் பதிகம் 11); இருள் கீள் - இருள் போகும்படி; விரிதான் - விரியும் ஒளி யுடைய அடிகொண்ட;—(2) அற்றவரிகள் - பற்றற்றவர்கள்; கற்றவர்கள் - அனு பூதிமானகள்;—(3) சங்கை - மயக்கம்; சங்கை - தொகுதி என்றலுமாம்;—(4) பிடியது ஒருமழு - பிடித்துப் பற்றியது ஒரு மழு;—(5) எரி அங்கையில் மூண்டு எழ; நடம் - கூத்து; தரும் - ஆடும்; இடம் - மலையே எனக்;—(6) களிநீன் பொருப் புடை - களிநீர் களிநீர் மலையின். ஒருந்தி - உமையம்மை. வெருத்தம் வெருட் டலும் - அஞ்சலித்து அசைக்க. தருக்கு இற - செருக்கு ஒழிய;—(7) புளல் - கணை; பரிசை - பரிசு - தன்மை; புரிவினவர் - அருளுடையவர். புரிவு தரும் - அறிய வரும்; கரியவன் - மால்; மறை புரியவன் - அயன்;—(8) வண்டி -

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருகக

கீழோ :—(11) அடி வந்தனுது - பாடியருளிய திருக்காளத்தியினின்ற ஓங்கு ஆகாய ஒலியலைகளின் மூலம் வந்து சேரும் ; காளத்தியிலிருந்து பாடிய வரலாற்றின் அகச்சான்று.

குறிப்பு :—இப்பதிகம் முடுசெயு ஈந்தமுடன் வழியெதுகை யாபின் அமைந்தது ; பொருள் முற்ற அனுபவமுடைய தமிழறிந்த பெரியோரால் கேட்டுணரத் தக்கது. மேற் சில குறிப்புகளே தரப்பட்டுள்ளன.

தலவிசேடம் :—திருக்கயிலாயம் - III - பக. ௯௨௬ பார்க்க.

திருக்கேதாரம்

திருச்சிற்றமபலம்

பண் - செவ்வழி - 2-ம் திருமுறை

தொண்டரஞ் சுகளி றும்மடக் கீச்சுநும் பார்மலர்  
இண்டைகட் டிவழி பாடுசெய் யும்மீட மென்பரால்  
வண்டுபா டம்பி லாலமான் கன்றுதுள் ளவவரிக  
கெண்டைபா யசகளை நீலமொட் டலருவகே தாரமே. (1)

வாயநதசெந் நெல்வினை கழனிமல குமவயற நாயிரான  
ஏய்ந்தநீரீக் கோட்டிமை யோருறை கின்றகே தாரத்தை  
ஆய்ந்துசொன் னவருந் தமிழ்களிபத ஆம்பிசை வல்லவார்  
வேந்த ராகியுல காண்டு வீடுகதி பெறுவரே. (11)

திருச்சிற்றமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—தொண்டர்கள், விண்ணோர், முனிகள், குதிரைம்ருகத்தார, ஒருகாலாகன, ஊழியுணரும் யோகிகள் முதலிய பலகிறப்பபட்ட வகையினரும் வந்து வழிபட இறைவர் திருவருள் செய்யவுள்ள இடம் திருக்கேதாரமே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) அஞ்சுகூர்நும் - அஞ்சு - ஐந்தாகிய மதயானை போன்ற புலன்கள் ; முற்றமமை. இண்டை கடடும் பணிவிடையின்போது புலன்களைப் புற விடயங்களிற் போகவிடாது சில சிந்தனைபோடு இருத்தலவேண்டுமென்பது விதி ; “அன்பு நாரா வஞ்செழுத்து நெஞ்சு தொடுக்க வலாதொடுத்தே, யென்புந் னுருக்கு மடியார” (ஏயா. புரா - 226), அடக்கி - இண்டை கட்டி என்க. அடக்கி வழிபாடு செய்யும் என்று கூட்டியுரைப்பினு மமையும் ; வண்டு...நீலமொட்டலரும் - கேதாரத்தின் உயரத்தியின் நீர்வளம் குறித்தது ; “ஏயந்த நீக கோடும்” (11) என்பதும், “மலாவாவி” (2924) என்றதும் காண்க :—(2) பதினெட்டு - மாபுராணங்கள் ; ஆறு - வேதாகமங்கள் ;—(3) புரோதாயம் - நீராடலின் ஒரு விசேடம் ; “நீராண்ட புரோதாய மாடப்பெற்றோம்” (அரசுகள்) (III - பக. ௧௨௦-பாக்க),—(4) குதிரைம்ருகத்தார் - ஒருகாலங்கள் - இயக்கர்களின் வகையினராகிய தேவச்சாதி யினர் ; ஒருகாலர் - ஒருகாலுடையவர்கள். “தொம்பைப் பிழை தொருக்காலாக ளிருக்கானமலா தூவி” (நம்பி - கேதா - 3) என்று நம்பிகளும் இப்பதிப் பதிகத்தில் அருளுதல் காண்க. பயில்வ - பயிலவனவற்றை ; அகரவீற்றுப் பலவறிசொல் :—(5) ஊழியுந் யுணர்வார்கள் - ஊழிபலவும் அறிவும் உணர்வுடைய சிவயோகிகள் ; “தப்பிலா மன்றிற் தறிககூடத்துக் கண்டபின், ஒப்பிலெழு பதுகோடி யுகமிருந் தேனே” (கிருமூலா திருமந - பாயி - 74), உழவார்கள்போல - கிணக்க - வினை பற்றிவந்த உவமம். கேழல் - பன்றி, தேரிய - தேருமபொருட்டு ; தேடுதற்கு.



பூழ்தி - புழுதி பட ; கிளைக்க - தோண்ட. பன்றிகள் இரையாகிய கிழங்கு முதலிய வற்றைத் தேடி சிலத்தைக் கிளைத்தல் புலத்தைப் புழுதிபட உழுவா உழுதல் போன்றது என்க ;—(6) நீறு...சேரும் - விரதிகளின் செடல்கள் சிலத்தண்ணல, தியானத்தான மலையில் சோதல முதலாயின ;—(7) அடக்கி - நீற்றி - எனது கூட்டுக ; அடக்கி - ஓதி என்று கூட்டினுமாம் ; உடைந்த ..சீனமாழகம் செய்யும் - உடைந்த - விரிந்த விசம்-காற்றினால் வேகைகமரங்கள் அசைய அவற்றின் பூக்கள் கலலறைகளின் மேல் விழுந்த கிடப்பதை வேறு புவி எனக் கருதி வேகைக் கிணங்கு செய்யும் (புற ஞானாறு பாராக்) ; கல்லறை - முழைகளும் கல முற்றங்களும் ;—(8) கிரமமாக - இசை ஒழுங்குபட ; வேதம் ஒதம் கிரமம்போல என்றலுமாம் பதம்-கிரமம்-சடை- முதலியன வேதம் ஒதம் முறை மரபு பெயர்கள் ;—(9) நீற்றி - சிவபெருமான் ; அலமந்தவர் - அயனரி யிருவா ; அவர் தாழ்ந்த தந்தம் முடி சாய வணங்க ; யானை மண்டையைப் பீறிச் சிங்கம் குருதியுண்ண, அவையானைக் கோட்டினின்று முததுதிர் வன ; முததுப் பிறகுமிடங்களுள் யானைக்கோடும் ஒன்று ; “ பருக்கை யானை மத தகத் தரிக்குலத் துகிப்புகந், நெருக்கி வாய் நித்திலந் நிரக்குளீன் பொருப்பன் ” (பிள்- நட்டரா - திருவாரூர் - 1) என்று இக்கருத்தைப்பற்றியே முன் அருளியது காண்க. கீழ்ந்து - பீறி - போழ்ந்தது ; பிளந்தது ;—(10) மீன்கவர்வார் - புத்தா ; மாசுடம்பி னர் - அமணர் ; “ கழுவா வுடலம் ” (நம்பியாண்டரா) ; அடுக்கி நீன்ற அரவுரை கள் - அடுத்தல் - பொருந்ததல் ; அமணர்களது அறவுரை அடாதன ; அவ்வாறன்றி அடுப்பனவாகிய அறவுரை ; இவ்வ வேத விதிதமானவை. ஆங்குக் கேட்டவர் - எனபது சனகாதியர்களையும் குறிப்பாலுணர்த்தி கின்றது ; அவர்களுக்கு ஞானோபதே சம் புரிந்த இடம் கயிலைச்சாரல் எனபதும் கருதுக. நீற்ற - மோனநிலை கின்றது ;— (11) நீர்க்கோட்டு - பனி மலையும் உச்சியினை உடைய ; ஆயிந்து சொன்ன - நேரில் கண்ணாறு காணுது மனத்தாற்கண்டு பாடிய சரிதம்பற்றிய அகச்சான்று.

தலவிசேடம் :—திருக்கேதாரம் - வடகாட்டுத் தலங்களுள் நான்காவது தலம். பிருங்கி முனிவா தமனம் வடிப்பட எண்ணியபோது அவருக்காக அம்மையாரா சிவ பெருமானை நோக்கி விரதங் கிடந்த பூசித்த இடப்பாகம் பெற்ற பதி ; அம்மை வரங் கிடந்த கேதாரகௌரி விரதம் மிகத் தேற்றமாயறியப்பட்டுப் பலராலும் இன்றம் நோதகப்படுவதும் மிகப் பயனற்றருவதமாம் ; இத்தலத்தில் ஓராண்டில் ஆறாமாதம் தேவா பூசை ; ஆறாமாதம் மனிதா பூசை ; இயக்கா முதலிய பலவகைத் தேவசகாதியார்களும் தேவர் முனிவா முதலியோர்களும் தொண்டர்களும் வழிபடும் வகைகள் பிள்ளையாரா பதி கத்தினுள்ளும் நம்பிகள் பதித்ததுள்ளும் விரிககப்படுதல் காண்க. தேவபூசை தொடங் கும் காலமாகிய ஐப்பசிப் பூர்ணை அணுகிய உடன் அருச்சுனா இறைவர் திருமேனியில் வெண்ணெய்க் காப்பிட்டு மலையினின்று கீழிறங்கி வந்தவிடுவர் ; பின்னர் வரும் தேவபூசையாகும் ஆறமாதங்களும் தலம் பனியினால் மூடப்பட்டிருக்கும் ; தலச் சிறப் புக்கள் சிவரகசியப் பேரிதிகாசத்தில் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன ; ஆண்டுக் கண்டு கொள்க. பிள்ளையாரும் நம்பிகளும் இத்தலத்தைத் திருக்காளத்தியி னின்றபடியே பாடியருளினா. சுவாமி - கேதாரநாதர் ; அம்மை - கேதாரகௌரியம்மை ; பதிகம் 2.

இங்குச் செலலும் வழி மிக்க கடினம் ; இன்னும் செவ்வனே உணரப்பட்டிலது. ஆளுடைய அரசுள் புராணமும் பார்க்க.

கௌரிஞாண்டினின்றும் பீமகுண்டா ராம்பாடல முதலியவற்றின் வழி போக வேண்டுமென்பர் ; அரித்துவாரத்தினின்றும் 200 நாழிகையளவில் இடமலைச்சரிவில்

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 'கடகந

உள்ளதென்பர்; இருடிசேசம் (ரிஷிசேஷ) கீதையத்தினினம 146 காதிகையனவிலும் அடையலாகும் என்பார்.

2925. (வீ - னை) கோகரணம் பாடி - பதிகம் "கோகரணமே" என்ற பதியினைப் பற்றியது என்பது குறிப்பு.

பநப்பதத்தின் கோள்கை - இப்பதியின் தன்மைகளையும் வழிமொழிகளையும் பற்றிய பதிகக் குறிப்புப்பெறக் கோள்கை என்றார்; கம்பிகள் பதிகமும், 1614-ல் தலவிசேடமும் (III - பக். ௫௮௬) பாகச

மற்றிநவர் தானம் போற்றிய சோன்மலர் மாலை பிறவும் பாடி - இவை இன்னவென வறியக்கூடவில்லை; வடநாட்டில் உள்ள வாரணாசி முதலிய பதிகளையும் குடகநில உள்ள ஏனைப் பதிகளையும் பாடிய பதிகங்கள் போலும்; இவை கிடைத்தில!

நீற்றினணி கோலத்துத் தொண்டர் "திசையனைத்து நீற்றினொளி தழைப்ப" (2917); இவாகின்பற்றி முன (2916) உரைத்தவை பாகச. புனிதமாதும் - ஆதும் - செய்யும், ஆகும் எனப் பிறவினைப் பொருளில் வந்தது.

நெடிது - மிகவும், கீண்டசரலம் என்றலுமாம்

நிலவுகின்றி - நிலவுகல் - தனியிருத்தல் ஆளுடைய அரசுகளும் இம்மலையிற் திருப்பணியாயின் செய்து தங்கியருளினா (1612) என்பதும் இங்கு கினைவுகூர். நிலவுகின்றாராயிப் போற்றி - உள்ளி - மீள்வார் - போந்தார் - என மேலவரும் பாட்டுடை முடிக்க நிலவுகின்றி - முதலெச்சம்

பாடி மகிழ்ந்திறைவர் தானம்—என்பதும் பாடம்.

1027

### திருக்கோகரணம்

திருச்சிறுதம்பலம்

திருவிராகம் பண் - சாதாரி - 3-ம் திருமுறை

என்றமரி யானைய வாகியவியி சைப்பொருளக் ளாகியெனதுள்  
நன்றுமொளி யானொளிசி நகற்பொனமு டிக்கடவ ணணனுமிடமாம்  
ஒன்றியம் னத்தடியா கூடியிமை யோபரவு நீடாவமார்  
குணறுகென ருநகிவிநி தண்டலை மீடைநதுவளர் கோகரணமே. (1)

கோடலர் வீணுமவிரி சாரனமு நெருங்குவளர் கோகரணமே

சாடமினி தாகவுறை வானடிகள் பேணியணி காழிநகரான

நாடிவத மிழ்க்கினவியி னினனிசைசெய ருநானசம் பததனமொழிகள்

பாடவல்பத்தரவ ரெத்திசையு மாளவாபர லோகமொழிதே. (11)

திருச்சிறுதம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—எனதுள் நன்றம் ஒளியான-ஒளிசிறந்த பொனமுடிக் கடவு ளாகிய சிவன் ணணனுமிடம் கோகரணமே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) அயலவர்கீத என்றும் அரியாக் என்க. அரியான் - அறிதற்கரியவன். இயலிகை ஒளியான் - இயலு மிசையுமாகிய தமிழின வரும் பொருள்களாகி என்னுள்ளே சீனந நனகு காட்டியருளும் ஞானவொளியானவன்; ஒளி...கடவுள் - பேரொளிப் பிழம்பாகிய திருமேனியுடையவர்; பேரொளியாகக் கோடிஞரியப் பிரகாசமுடையவராகத் தியானித்தலவேண்டுமென்பது சிவாகமங்களின் விதி. "ஓவர விமைகருளு சேனைவிளந கவிரோளி" (முருகு); நீடாவமார் துள்ளுக ணெருங்கிவிநி தண்டலை மீடைநதுவளர் - காட்டுச சிறப்பினை உணர்பது தன்மையனி

யிற் கூறியருளியது ; மேல்வரும் பாட்டுக்களும் பாராக ;—(2) மாநடு னுடவீ  
கள்.....தூஉயி - காசியிற்போலவே இப்பதியிலும் யாவராயினும் அன்பர்கள் தாமே  
இறைவரைத் தீண்டி வழிபட உள்ள நிலை காண்க ; சமயங்களை வகுத்தவன் - உயிர்  
கள் அவ்வவற்றின் பக்குவபேதங்கட்கேற்ப உணர்ந்த வரும்படி பல்வேறு சமயங்களை  
யும் இறைவரே வகுத்தருளினர் என்பது ; இவை புறச்சமய முதலிய எல்லாம், மேல்  
ஆறு சமயங்கள் (6) எனறது அகச்சமயங்கள் ; “கடவுள், பாலரை யுணர்ந்து மேல்  
வர் போலக, கேட்போ ரளவைக கோட்படு பொருளால், அருளிய கலை எல்ல  
வாலவை, பல்பல சமயப் பாணமைத் தனதே, அஃதால், அந்நூற் தன்மை யுணரிய  
மாந்தர், இதுவே பொருளென மதனிலை யறைதலின், வேறறோர் பணுவ லேறறோர்க்  
கிசையா, மாறுபடு கூறுவ ரதன்ற, புறச்சம யங்கள் சிறப்பில் வாசி, அருளில் மாந்  
தரை வெருளுற மயக்கி, யலகைத் தேரி னிலையிற் றீரும, சங்கிலை நிறக நீங்காச்  
சமயம், மூலிரு தகுதி மேவிய தாமும், ஒன்றோ டொன்று சென்று நினைபில்,  
ஆறு மாறு வீறுடைதது” (சங்கம. கிரா - பாயி) எனவரும் உமாபதி சிவாசாரியார் திரு  
வாகும, பிறவும் காண்க ; துறைத்துறை ..சாரண்மலி - குறையுள் நெருங்கிய அந்  
நாட்டு கீராவன். மதகைக் குறைந்தல் - மதகுக்குட் புசாவாறு பெருகுதல் ;—(4)  
இலை.....படை - திரிசூலம் ; அலைத்தலை தோதுத்த புனல் - பெருநி வந்ததனைச்  
சிறுகவைத்த கற்கை. “பரந்தெழுந்த புனற்கற்கை பளிபோ லாக ” (தேவா) ;  
தோதுத்தல் - சுருகுதல் ; அடிகள்...வீணையடி நீங்கு - சிங்கம - யானை - காட்டுப்  
பன்றி - பிழகன் - இவை, இடகதின் தெய்வத் தன்மையாற் பண்கமையினரிக் கூடி  
வீணையாடுவன என்க ; “பெரு நலங்கிளா நாடு மெண்ணில ” (1616) என்றது இந்  
நாட்டினர் உள்ளிட்டது ;—(5) படைத்தலை.....நல்து - அந்நாட்டுக் குடிச் சிறப்பு ;  
வேட்களும் மறவர்களும் வழிபட உள்ள சிறப்பு. கண்ணப்ப நாயனார் - திருக்குறிப்  
புத்தொண்ட நாயனார் புராணங்கள் பாராக ; பழநீர நல்தும் - கொலைவேட்க மறவர்  
முதலிய அவர்களுக்கும் வரவகொடுத் துயயச்செய்யும் ;—(6) ஆறு சமயங்களும்...  
...கூறும் - இங்கு அகச்சமயத்தவர்கள் பலரும் கூடி வழிபடும் சிறப்பு ;—(7) நல்ல...  
...அந்நாய - பெண்களின் வழிபாட்டுச் சிறப்பும், கொடுநோய்களும் தீர்த்து அஞ்சல்  
தரும் சிறப்பும் ; புகல் - அபயம் ; ஆகமம் மிக - இங்குச் சிவாகம விதிப்படி  
சிறந்த வழிபாடு நடத்தல் குறிப்பு ; இன்றும் காணத்தக்கது ;—(8) புரைத்தலை...  
...புகைசெய் - மறைமுனிவா வேளவிச சிறப்பு ; புரை - குற்றம் ; தலை - குற்றம்  
களின் மூலம் ; காரணம் ;—(9) வில்லிமை - விலவித்தைத் திறம் ; அரக்கன் -  
இராவணன் ; உயிர் செற்றவன் - இராமன் ; வேத முதலோன் - பிரமன் ; எல்லை  
யில்...புலந்தி வளர் - கடலும் மலையும் புணர்ந்த நாட்டுவளங் கூறியது ; “நெய்த  
லுற குறிஞ்சியும் புணாசிலம் ” (1118) ; இஃது இந்நாட்டின் இயல் ;—(10) பாசம்  
நறுத்தவன்...மன்னன் - அருச்சுனன் ; கூசு...நல்க - வேடறைய வந்து அருச்சுனன்  
சுருளிய வரலாறு ; பாசம்நறுத்த - “வஞ்சமனத் தஞ்சொடுக்கி வைகலுற பூசனை  
யால, கஞ்சமுது செய்தருளு நம்பியென வேகினையும், பஞ்சவரிற் பார்த்தனுக்கு ”  
(கோளிலி - தேவா) ;—(11) ஈடம் - இடம் ; எதுகையின்பொருட்டு முதனீண்டது.  
நாடிய - கெரே சென்று கண்ணை காணுது மனத்தாற் கண்டு கூறிய. காளத்தியி  
லிருந்தபடி நாடியருளிய சரித் வரலாற்றின் அகச்சான்று. திகை - ஆள்வர் பரலோக  
மேனிது - திருக்கேதாரம் (11) பார்க்க.

தலவிசேடம் :—திருக்கோகாணம் - இஃதொன்றே துளுவநாட்டில் உள்ள  
தலம். ஆளுடைய பின்னையாராலும் ஆளுடைய அரசுகளாலும் பாடப்பெற்றது. மேல்

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கங்கு

கடற்கரையில் உள்ளது பெருஞ் சிறப்பு. அதபற்றிக் “கடல வட்டமும்” (9) எனப் பிள்ளையாரும், “மாகடல் சூழ” என்ற அரசுகளும் அருளியமை பதிகங்களுட் காண்க. கடலவளமேயன்றி காட்டு நீரவளமும் மலைவளமும், காட்டுவளமும் என நாளில வளங்களும் மயங்க உள்ளது சிறப்பு; பிள்ளையார் பதிகம் காண்க. அரசுகள் கயிலை சென்றருளிய வழியில் நடந்து கடந்தருளிய காடுகளுள் இப்பதியினை உள்ளிட டது துளுவநாடும் ஒன்றாமென்பது “பெருக லநகினா காடு மெண்ணில பிற்பட” (1616) என்றதனான் கருத உள்ளது. இங்குச் செலவினறபோது இப்பதியினை திருத்தாண்டகப் பதிகத்தை “மாகட லசூழ் கோகரண மன்னி னானே” என்று பாடியருளினா என்பதும் கருதப்படும். தனது இலங்கையில் தாபிக்கும் பொருட்டு இலங்கைமூர்த்தியை இராவணன் சிவபெருமானிடம் பெற்றுக் கொணர்ந்தான் என்றும், தேவாகளது வேண்டுகோளின்படி விகாயக்க கடவள அதனை வாங்கிக் கீழே வணங்கவைத்தருளிவிட்டனா என்றும், பின்னர் இராவணன் அதனைப் பெயர்த்தெடுத்தபு போக எண்ணிக், கயிலை பெயர்த்ததைத் தனது முழு வனமையினையும் கொண்டு எடுக்க முயன்றும் இயலாது இறைவா வேருன்றியிருந்தனா என்றும், அப்போது அத் திருமேனி பசுவின் காதுபோன்று உளவளைந்த (கோ - பசு, கரிணம் - காது) குழைந்தமையால் இப் பதிகஞ் கோகாணம் எனவும் இறைவருக்கு மகாபலேசுவரா எனவும் பெயர்கள் போந்தன என்றும் தலவரலாறுகள் கேட்கப்படுவன. சுவாமியினை திருவுருவம் சிறிய அளவில் முத்திரிவிதை போன்ற திருவுடிவுடையது. இங்குச் சிவாகமங்களின்படி வழிபாடுகள் நடைபெற்றதலாகிய சிறப்பும் அன்பர்கள் யாவரும் நேரே இறைவரது திருமேனியைத் தீண்டி வழிபடவுள்ள சிறப்பும் பிள்ளையாரது பதிகத்துப் போற்றப்பட்டன; “மாத்தொடு மடவார்கள வந்தடி யிறைஞ்சிநிறை மாமலாகடேய” (2); “ஆறுசம யங்களும் விரும்பியடி பேணியர னாகமமிக்க கூறுமனம்” (6); சுவாமி - மகாபலேசுவரர்; அம்மை - கோகரண நாயகி, கோயிலும் ஊரும் - மகாபலேசுவரம் எனப்பெற்றவன்; பதிகம் 2.

இது (M. S. M Ry) அரசுகரணம், ரேணுகண்டா, குண்டகல, கடக, ஹுபளி சந்திப்பு (Junction)களின் வழியாய் லோண்டா சந்திப்புச் சேரந்து, அங்குநின்றும் வடக்கிற் செல்லும் புல இருப்பால்தலில் வாரீர்தார் என்ற கிளையத்தினின்றும் மேற்கில் சுதசாலையிழி 32 காதலையளவில் பள்ளியிலுள்ள இடையீட்டி அடையத்தக்கது, மோட்டார்பஸ் வசதி உண்டு; கடற்கரையில் உள்ள பதி, (2) ஜோலார்பேட்டை, டென்கம்பேட்டை, பெருஞ் பிள்ளை (Birur), ஹரிஹா சந்திப்புக்களின் வழி ஹுபளி சேரந்து ஊர் பள்ளியே லோண்டா மேற்கொண்ட மருஞ்ரு வழி. இவ்வழியில் இருப்புப்பாதைப் பயணம் சிறிது குறைவாகும். ஹுபளியிலிருந்தும் மோட்டார்பஸ் மூலம் 100 மைலிலும் அடையலாம்.

திருப்பருப்பதம்

திருச்சிறைம்பலம்

பண் - வியாழகீர்த்தி - 1-ம் திருமுறை

சுடுமணி யுழிமுநாகரு சூழ்தர வரைக்கைத்தான

இடுமணி யெழிலானே யேறல நெருதேறி

விடமணி மிடறுடையான மேவிய நெடுங்கோட்டுப்

படுமணி விடுகடார் பருப்பதம் பரவுதமே.

(1)

வெண்ணெய் விளையுணி விழுவொலி கருமலத்தான

பண்ணெய் பல்பாட விசைமுரல பருப்பதத்தை

ஈன்சொலி னொபரவு ஞானசம் பந்தனல்ல

ஊன்சொலி னிவையமலை யுருவேணத் தவமாமே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—நாகம் அரைக்கசைத்தான, எருதேறி, விடமணி மிடறுடையான், புலித்தோலுடையான் எனறினன தன்மைகளா லறியப்படும இறைவன் எழும் தருளியுள்ள நெடுங்கோட்டுப் பருப்பதம் பரவுதுமே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) சுருநாகம் - மணியுமிழ் நாகம் என்ற தனித தனி கூட்டுக; இடமணி - யானைகளின் பக்கங்களில் இடம் இரட்டை மணிகள். “படுமணி யிரட்டு மருங்கில்” (முருகு); யானை ஏறலன் எருதேறி - “கடகரியும் பரிமாவரு தேருமுகந தேருதே, இடபமுகந தேறிய வாறு” (திருவா); “அயிரா வணமேறு தானே தேறி” (தேவா); ஏறி - பெயா; ஏறியவா. நெடுங்கோட்டுப் - பருப்பதம் - நெடுங்கோடு - நீண்ட உயரமாகிய மலை. மலையின் மேலே 40 நாழிகை யளவு ஏறிச்சென்று சேரவேண்டிய நிலை குறித்தது. நெடுங்கோட்டுப் படுமணி - மலைபடு மணிகளாகிய முத்து அரதம் முதலியவை என்றலும் அமையும்;—(2) திரைய - திரையுண்டாக; திரை - தோலின் சுருங்குதல். உள்தும் - நினைகும்; உள்தும் - தமக்குள் வரும் நாள்னை எண்ணலுமும்; தோற்றம் - யோனிபேதம்;—(3) துனி - கோய்; தோன்றி - பிறவியில் வந்தது; ஓர்...ஆதல் - ஓர்நது செய்யும் கல்வினையினல் வரும் பயனைப் பெறவேண்டுமானால்; இரண்டு மனம் வையேல் - இரண்டாவதாக ஒன்று உண்டு என்று எண்ணுகின்ற; ‘ஒன்றியிருந்து நினை யின்கள்’ (தேவா) என்ற கருத்து என்றலுமாம்;—(5) துறை பல கனை - பெருமலை யாதலின் பல சுளைகளையும் பிற நீர்நிலைகளையும் உடையது; வான வர் மகிழ்ந்தேந்த - வானமளவ வுயர்ந்த பெருமலை யாதலின் இங்கும் தேவ பூசை பேசப்படும்; திருநகதி தேவா வரம்பெற்ற இமமலையுருவாய் இறைவரைத் தாக்கி நிற்பதால் வானவா ஏதத் என்றலுமாம்; பறைபடு - பறைபோல முழங்கும்;—(6) கீர்கெழு ..மனம் வையேல் - 3-ம் பாட்டுப் பாகக;—(7) புகை - ஊபம்; விரை - சாந்தமும் சுகந்த மலர்களும்; “விரையிரண்டாக தளராத விலேபனாந் தயங்குசுகந தமுமெனன்” (பேரூர்ப் புராணம் - மருதவரை - 82); கமலம் - தாமரை; மதையவாகுகரிய திருவடையாள மலை; இறைவா மறையவர் என்ற குறிப்பு. தாமரை சிவபெருமானது அருச்சுனேசுருச சிறப்பாயக கொள்ளப்படும்;—(8) நெடுங் கிணறு - நினைப்புக்கள் பலவும் பலதிறையும் ஆழந்த செல்வதாலும் இறைக்க இறைக்க மேலும் ஊறுவதாலும் கிணறு எனப்பட்டது; “ஆழ முகந்த வெண்ணை”. மனத்தினை... .. அடையாமை - வலிந்து - வற்புறுத்தி உலகச் சார்பினின்றும் இறைவன்பால் திருப்பி;—(9) அடையாமல் - பரவுதுமே என்று முடிக்க;—(10) கடம் கொண்ட - ஞானமின்றிப் பருப்பொருள் கொண்ட; கடம் - சித அல்லாதது; மடங்கொண்ட விரும்பியர் - அறியாமையால் பொய் பலவும் விருப்பம் கொண்டவர்கள்; பேய்த்தேர்ப் பின்.....செல்வார் - பேய்த்தேர்ப் பின் - குறித்தது கீர்பெறப் போதலாகிய வீணசெயல் போல; செல்வார் - செல் பவர்களே; விளிவேற்றமை. போதுமின் - அதனைவிட்டு இறகுப் போதுங்கள்; படம் - உரிமை;—(11) வெண் செந்நெல் - கெலவின் சிறந்த வகை; இசை முரல் - தேவதானங்களும் தேன்வண்டுகளி னிசைகளும். உரு எண் - குறித்த பொருளை உருவெளிப்படும்படி அழுந்தி அறிய; தவம் - சிவபூசை - தவப்பயன்.

## சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கங்கள்

தலவிசேடம்:—திருப்பநுப்பநம் - இது வடகாட்டுப் பதிகஞன் 1-வது பதி; ஸ்ரீபர்வதம், ஸ்ரீசைலம், மலல்காச்சுலம் என வழங்கும். அரக்கனம் - மருதம்; மருது - தலை-இடை-புடை என மூன்றாமென்றும் அவற்றான இது தலைமருது (மலல்காச்சுலம்) என்றும் கூறுவர். ஏனையிரண்டாவன திருவிடைமருதனும் (சோழநாடு), திருப்புடைமருதனும் (பாண்டிநாடு) ஆம் என்பா. திருப்புடைமருதனரே திருப்பிடஞர் - தேவரர வைப்புத்தலமாம் என்பா. சிலாத முனிவரது திருமகனாகிய திருநகதிதேவா இறைவரைத் தான்கி கிறப்பதற்காக வரங்கிடந்து தவயிதறி மலைபுருவம் பெற்று நிற்றும் தலமென்பது சுந்தரபுராணம்.

“பருபு தபயொர்ச சிலாதனற பாலனை பரமன

திருபு புவாவரை யாவனென றருந்தவ மியதறிப

பொருபு தாகிடே யீசனை முடியினமேற புனைந்த

திருபு ருப்பதத் தற்புகம் யாவையுந் தெரிநதான்”

(கந்தபு - வழிகுடைப்பு - 1), இன்ன அளவிற்றத் மேன்மைகளைச் சிவரக்கியப் பேரிதி காத்ததினுட காண்க. இதனைச் சென்று சொரும் வழியின் அருமைப்பற்றிச் “செல்லலலுற வரியசுவன சீபதத மலையே” என்ற நம்பிக்கை பதிக்கக்கூடா வித்தது பாராட்டியருளினார். “பைங்கண்ணென் னேற்றதேறி” என்ற அரக்கன் திருவாகுப் புராண வரலாறு குறித்தது நகுதிபெருமான தவஞ்செய்து வரம்பெற்ற வரலாற்றின் துணைமையினை “நகுதியால்” என்ற இதனை அடுத்த பெரு நகரத்தின் பெயராதானும் விளக்கிக் கிற்கும். சுவாய் - பருப்பத் நாயகர்; அம்மை - பருப்பத் நாயகி, பதிகம் 2.

இது காணால் சிலலாவைச் சேர்ந்த நந்தியால் (Ry) கிலையக்கினின்றும் வடகிழக்கில் 60 நாழிகைப்பளவில் அடையத்தக்கது; அதனில் ஏறக்குறைய 40 நாழிகையளவும் மலையேற்றமாகிய வழி. இடையிடை இளைப்பாறும் இடங்களும் வசதிகளும் உண்டு

### திருஇந்திரநீலபருபதம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - இந்தளம் - 2-ம் திருமுறை

குலவு பாரிடம் போற்ற வீற்றிருந், கிலகு மாணமு ிவந்து மங்கையன்,  
நிலவு மிகதிர நீல பாபத்தத், துலவி னுண்டி யுளக் கலகுமே. (1)

கந்த மாபொழில் சூழ்ந்த காழியான், இந்நீ ரன்றோழ நீல பாபத்தத்  
தந்த மிலலியை யேத்தது ஞானசம், பந்தன் பாடல்கொண் டேத்தி வாழியினே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—இறைவா இந்திரநீல பாபத்தத்தன் எழுந்தருளியுள்ளார். அவரது திருவடிகளை உன்க அவா நன்மை கலகுவா. அவரை ஏதெய்யியின்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) குலவு - சூழ்ந்தது பரவும். நல்தம் - கலவகளைத் தரும் உலவினான தன் அடியை உள்கும பேற்றினை அடியவாக்கு கலகும் என்றது மாம்;—(2) ஏத்துவரீர் நம்பன் - ஏத்துவாக்கு நம்பன் (நம்பன் - நம்பி அடையத் தக்கவன்; அடையப்படுவான்);—(3) குணமதாக வாழ்த்துவோம்; அதனால் வினை நாசமாம்; நன்மை வரும். பாச நீக்கமும் சிவப்பேறும் பெறுதற்குரிய சாதனை கூறியபடி;—(6) எண்ணிலார் கினையாதா;—(9) பாலியாது எழுவாரை - என்னுடை செலப்பவாகின்; கோலியா - கோபித்தது;—(10) எட்டின - எள்ளளவும்;

கங்கு

திருத்தொண்டர் புராணம் [வம்புர வரிவண்டு]

இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கது;—(11) இந்திரன் தோழம் நீலப் பரிப்பதம் - தல வாலாறும் பெயாககாரணமும் கூறியபடி.

தலவிசேடம்:—திருத்தொண்டர் நீலப் பரிப்பதம் - வடகாட்டில் 2-வது பதி. இதிரன் பூசுதத காரணத்தால இப்பெயா பெற்றது; மேகங்கள் மேலே கவிந்து சூழந திருப்பதால் நீலப்பரிப்பதம் எனப்பெற்றது போலும். இக்காரணம்பற்றிக் கோயமுத தூர்ச் சிலையில் “நீலகிரி” என்கொரு பெயாசிறந்த மலை யிருப்பதும் காண்க. இதிரன் பூசுததமை பதிகத்தது திருக்கண்டக்காப்பினுட் காண்க. சுவாமி - நீலாசல நாநர்; அம்மை - நீலாம்பிகை; பதிகம் 1.

இது கார்க்கட்டியகணஜ - பிகனதொரி (B. N. W. Ry.) இருப்புப்பாத்தையில பிகனதொரி கிலையத்தினினறும் 130 நாழிகையளவில் உள்ளது. பாத்த கடினம்.

மற்று இறைவர் தானம்:—

இதனால் குடக்கில (மேல்கடற்றிசை) உள்ள கோமீசசரமும், வடக்கில் உள்ள விசுவேசம் (காசி), சோமேசம், பீமேசம் முதலாகிய சோதிவினகப் பதிகளும், பிர யாகை, மதுரை, (மாதரா), காஞ்சி, அவந்திகை முதலிய முதத்தித் தலங்களும், பிறவும் கருதப்படும. இவற்றின் பதிகங்கள் கிடைத்தில! “பொற்றிய கோன்மலர் மாலை பிறவும் பாடி” என்றதனால் பிள்ளையா திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினர் என்பது வின்குறும்.

2926. (வி - ரை) திரைதழ்...உன்னி-திருவெண்பாக்கம் முதலிய பதிகளை வணங்கி யணைந்தபோது, கண்ணப்ப நாயனாரை உன்னிக காளத்தியை அணையும் வேட்கை (2911) யுடன் எழுந்தருளினா; அதுபோலவே இவருத் திருக்காளத்தி நின றும் திருவொற்றியூருறைவாரை இறைஞ்சு உன்னி எழுந்தனா; அவரு நோக்கிச் செல்வார் வழியிடைப்பட்ட பதிகளையும் வணங்கிச் சென்றருளுவா, தண்டக நாட் டில் இறைவா கோயில்கள் கண்டு போற்றி வருதல் (2857) கருத்துட்கொண்டு பிள்ளையார் சீகாழியினினறும் எழுந்தருளினாராதலின அந்நாட்டின சிறந்த பதியாகிய ஒற்றியூரினே கிணைந்தனர் என்க. இது, பின்ன த திருமயிலையின அமபுக் கிசுழாசி தொடாநது உள்ள தாரும் பொருட்டு இறைவரருளால் பிள்ளையாரது திருவுள்ளத்தில் எழுந்ததுமாம் என்க.

அங்கண் - மீன்வாடி - அங்குனெறு மீணடி எழுந்தருளி வருகின்றவராகிய பிள்ளையார். மீளுதல் - சென்ற வழியே திருமுபுதல்

அருள் பெற்று - இவைவாபால் விடைபெற்று.

“எந்தையா ரிணையடி என்மனத் துள்ள” என்று - இது திருமலையினினறும் மீண்டருளிப் புறப்படுமபோது இறைவரது திருவடியினைத் தமது திருமனத்திட்டுக் கொண்டு துதித்து மேல் எழுந்தருளிக் செல்லும் நிலை; பதிகக் குறிப்பு. மனத்த - மனத்தில் உள்ளன: அகரவீற்றுப் பணமைப்பெயா. என்று - என்று பதிகத்தாற்ற துதித்து. “எந்தையா...மனத்துள்ளவே” பதிக முதற்பாட்டின ஈற்றடி. இவ்வாதே முன்னந்த திருவாரூரினினறும் புறப்படுமபோது “அவன தாரூர் தொழுதுய்ய லாம்; மனமே மறவாது தொழுக” என்று பாடிப் புறப்பட்டமையும் காண்க (2416). கச்சியினினறும் “அவனென நெண்ணத்தானே” என்று அரசுகள் அருளிப் புறப்பட்டதும் (1593) கருதுக.

பொன்முகலி கூடப் புணைந்த திருப்பதிகம் - பதிகத்துள் “முகலியின கரை யினிற் - காளத்தி” என்று முகலி ஆற்றினையும் சோத்தே மலையினைத் துதித்ததை எடுத்திக காட்டியபடி.

போந்தார் - மேலே சென்றருளினார்.

### III திருக்காளத்தி

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கோல்லி - 8-ம் தீர்த்தறை

சந்தமா ரகிலொடு சாதிதேக கமமரம்  
உந்தமா முகலியின் கரையினி லுமையொடும  
மந்தமார் பொழிலவளா மலருவண காளத்தி  
எந்தையா ரீணையடி யென்மனத் துள்ளவே. (1)

அட்டமா சித்திக ன்ணைதரு காளத்தி  
வட்டவாா சடையனை வயலணி காழியான  
சிட்டுநான் மறைவல ஞானசம் பந்தன சொல  
இட்டமாப பாடுவாக கிலைபாம டாவமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—காளத்தியினின்றும் நீங்கிச் சென்றாலும் எந்தையா இணையடி என் மனதுநீங்காதுள்ளன என்று ஆதிசுது விடைபெற்றதற் சென்றது

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) சந்தம் - மனம், ஆர் - சந்தனம். சந்தம் என்றதனை அகிலொடு கூட்டுக, சந்தம் - சந்தனம், ஆர் - பொருந்திய என்றமாம். தேக்கு - இதனை “நீண்ட தேக்கி னப்புறஞ் சென்றற நேரனறம் குன்றினுக் கயலே யோடுவ குளிர்த பொருமுகல்” (743) என்று மலையினை மறைக்கும் அளவு வளமுடையனவாகிச் செறிந்தன என்று கூறியதனை நினைவுகூர; சாதி - உயர்வு குறித்தது. உந்துதல் - பெருவெள்ளத்தில் அலைத்து வருதல்; உமை - ஞானப் பூதகோதையம்மை. இம்மலை திருக்கயிலையே என்ற குறிப்புப்பெற இப்பதிகத்தை இப்பெயரால் போற்றியருளினார். உமையோடும் எந்தையார் - “வரையென மாதிலெழிம வீற்றிருந்தான்” என்று திருத்தொணியைப் போற்றியவாறு கிளைத்து, (தென்கயிலாயப் பதியாகிய இவ்விவைவரை அங்கு வந்து ஞானவந்து அளித்த எந்தையார் என்றதும் குறிப்பு. மனத்து உள்ளவே - கண்ணா காணும் இரங்கலையினின்று நீங்கினும் மனதுள் நீங்காதுள்ளன என்றது. இக்குறிப்பு இப்பதிகம் விடைகொண்டு புறப்படுமபோது அருளியதென்பதற்கு அச்சானது, —(2) காலமா டிலி - மயிற் பீலியின் மிகுதி; மயில குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்; மயில்கள் வாழுமிடங்களில் ஆயிரக்கணக்காகக் காணப்படுவன. காலம் - வெள்ள காலம்; பருவம் பொய்யாது வருதலும் குறிப்பு; உரிய காலம் என்பதமாம் நியையுமா நினைவதே - அவரை நினைவதே நினைவு என்பபதும். ஆ - ஆறு; ஈறு குறைந்ததெனது; —(3) வீங்கு - மேனமேற பெருகும்; —(10) வாங்கிடும் - போகும், —(11) அட்டமா சித்திகளி அணைதரு - தலவிசேடக் குறிப்பு. சிட்டம் - கல ஒழுகக் விதி.

தலவிசேடம் :—திருக்காளத்தி - கண்ணப்பர் புராணத்திறுதியில் உரைக்கப் பட்டது.

2927. மன்னுபுகழ்த் திருதொண்டா குழாத்தி னோடு  
மறைவாழ வந்தவர்தா மலையுங் காணும்  
முன்னணைந்த பதிபிறவுங் கடந்து போந்தா  
முதல்வனு ருறைபதிகள பலவும் போற்றிப்



பன்மணிகள் பொன்வரன்றி யகிலுஞ் சந்தும்  
பொருதலைக்கும் பாலிவட கரையி னீடு  
சென்னிமதி யணிந்தவர் தந் திருவேற் காடு  
சென்றணைந்தார் திருஞான முண்ட செல்வர்.

க0உக

(இ - ள்) மன்னுபுகழ்...போந்த - கிலைபெற்ற புகழையுடைய திருத்தொண்டர் கூட்டத்தோடும் கூடி வேதங்களின் நெறி வாழும்படி அவதரித்த பிள்ளையாரும் மலைகளையும், காடுகளையும், முன்னாச சென்ற வணங்கிய பதிகளையும், பிறவற்றையும் கடந்து சென்று ; முதல்வனா...போற்றி - இறைவா எழுந்தருளிய பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்துப் போய் ; பன்மணிகள்...வடகரையில் நீடு - பல மணிகளையும் பொன்னையும் சாத்துக்கொண்டும் அகில சந்தனம் முதலிய மரங்களை மோதி அலைத்தும் ஒடுகின்ற பாலியாற்றின் வடகரையில் கிலைபெற்ற ; சென்னிமதி...செல்வர் - கலையிலே மதியை அணிந்த இறைவரது திருவேற்காட்டினைத் திருப்பெருகு சிவஞானவமுதுண்ட செல்வராகிய பிள்ளையார் சென்றணைந்தருளினார்.

(வி - ரை) மலையும்.....கடந்து - மலையுங் காடுகளுமாகப் பாரந்த அந்நாட்டின் பகுதியிலே முன்னர் வந்தருளிய (பதிகள்முதலியவற்றின்) வழியே திரும்பச் சென்று. பிள்ளையார் அந்நாட்டினதும் மீண்டருளிய வழியினைக் கூறியபடி ; 2912 முதல் 2915 வரை பாட்டுக்களில் உரைத்தவை பார்க்க.

பதிகள் பலவும் போற்றி - முன அணைந்தவையும் பிறவுமாகிய நகரங்களுள் இறைவனா விளங்க எழுந்தருளிய பதிகள் பலவற்றிலும் வணங்கித் துதித்து ; இவை திருக்காரிகரை, திருக்கள்ளி, திருநின்றவூர்? (பூசலா நாயனா பதி), வடதிருமுல்லை வாயில் முதலாயின எனபது கருதப்படும். அவற்றை திருநின்றவூருக்குப் பதிகம் இல்லை. ஆனால் பூசலா நாயனா மனக்கோயில் அமைத்த காலம் “காடவா கோமான கச்சிக் கற்றளி யெடுத்த முற்ற, மாடெலாரு சிவனுக் காகப் பெருஞ்செல்வம் வகுத்தல் செய்த” காலமாகும் ; திருநின்றவூரில் பூசலார் நாடனா காலத்துக்கு முன் சிவ பெருமான் கோயில் இருந்ததோ எனபது ஐயப்பாடு என்றும், அதுபற்றியே பூசலா, “கங்கை, மடுப்பொதி வேணி மையர் மகிழ்ந்ததை வதற்கோ கோயில் எடுப்பதுமனது துட் கொண்டா” (பூசல் - புரா - 4) என்றும், அக் காடவாகோமான கி. பி. 685-720 வரை ஆண்ட இராஜசிம்மன் என்றும், பூசலா நிகழ்ச்சியின் பின்னரே திருநின்றவூரில் அந்நினைவின் பொருட்டாக சிவாலயம் ஒன்று கிடமிக்கப்பட்டது என்றும், ஆதலின் பிள்ளையார் இவ்ருப போற்றியிருத்தல் இயலாதென்றும் ஈண்டுச் சரித ஆராய்ச்சியாளர் கொள்வர்.

பொன்வரன்றி - பொருது அலைக்கும் - மணியும் பொன்னும் கனமுள்ள பண்டங்களாதலின் நீரின் அடியில் மணலோடு ஈர்த்துச் செல்லுதலும், அகிலம் சந்தும் ஆழாது மேலமிதக்கும் பெரும் பண்டங்களாதலின் நீரின் வேகத்தால் மோதப்பட்டு அலைத்துச் செல்லுதலும் ஆகிய இயல்புகள் வாரன்றி-பொருது-அலைக்கும் என்றவாறால் கூறியகவி நயம் காண்க.

பாலி - இது பழைய பாலாறு என்றும், கூவம்ஆறு என்றும் வழங்கப்படும்.

நீடு - திருவேற்காடு - என்று கூட்டுக. நீடுதல் - பழமையாய் கிலைபெறுதல். தல் விசேடம் பார்க்க.

திருஞானம் - சிவஞானமாதலின் திரு என்ற அடைமொழி பற்றியே குறித்தனர், திருவிற் சிறந்தது சிவமேயாதலின். ஞானம் - ஞானஅமுது.

2928. திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற கோயில்

சென்றனைநது பணிந்துதிருப் பதிகம் பாடி,  
வருவேற்று மனததவுணா புரங்கள் செறறார்  
வலிதாயம் வந்தேய்தி வணங்கிப் போற்றி  
உருவேற்று மமர்ந்துறையு மோத வேலை

யொற்றியூர் கைதொழ்ச்சென றற்ற போது  
பெருவேடகை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டா

பெருமபதியோ ரெதிரகொள்ளப் பேணி வந்தார். க0க0

(இ - ள்) திருவேற்காடு...பாடி - கிருவேற்காட்டிலே விரும்பி வீற்றிருந்தநாளும் செழுஞ்சுடராகிய இறைவரது அழகிய கிருக்கோயிலின்கண்ணே சென்று சேர்ந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, வருவேற்று மனதது அவுணா...போற்றி - எதிர்த்து வரும் வேறுபட்ட மனமுடைய பகைவராகிய அவுணாகளுடைய முப்புராக களையும் எரித்த இறைவரது திருவலிதாயத்திவ வந்து சேர்ந்து வணங்கித் துதித்தது ; உருவறா போது - உருவுடைய இட ஏற்றினை உடைய இறைவா விரும்பி வீற்றிருந்தநாளும் குளிராத சுடற்கரைநில உள்ள திருவொற்றியூரைத் தொழுவதற்குச் சென்றபோது, பெருவேடகை பேணி வந்தாரா - மிக்க பெரிய விரும்பப் பருகின்ற வாழ்வு பெற்ற தொண்டாகளும், அந்தப் பதியிலுள்ளவர்களும் பிள்ளையாரை எதிர் கொள்ளும் பொருட்டு அன்புடனே வந்தார்கள்.

(வி - ரை) செழஞ்சுடர் - "சோதியே சுடரே குழொளி விளக்கே" (திருவா) என்றபடி ஒளியருவமாகி உள்ளே உயிற்றிவை விளங்கவைக்கும் சுடா. செழுமையாவது உயிரககுச் செழுமைதரு மியலடி.

வந - வேற்று மனத்தா - அவுணர் - வந்தல் - தீமை பூண்டு வேத சிவாகம் விதி களுக்கு மாறுபட்டு வருதல் வேற்று மனம் - மாறுபட்டப் பகைமைபூண்ட மனம் ; அவுணர் - திரிபுராசராகள்.

ஓதவேலை - ஓதம் - குளிரச்செயுடைய, வேலை - வேலைக்கரையில் உள்ள.

பாடி - போற்றி - சென்றுப்போது - வினையெசாங்களுக்குச் செல்வா என்ற வினைமுதல் முன் பாட்டினின்றும் வருவிக்க.

செல்வர் - பாடிப் போற்றிச் சென்றபோது தொண்டர் - பதியோர் பேணி வந்தார் - என்று, வினைபெச்சங்கள் பிறவினைமுதல் வினைகொண்டு முடிந்தன.

பேணி - பேணுதலாவது அன்புபூண்டு செய்கை செய்தல் பெருவேடகை தரு வாழ்வு பெற்ற தொண்டரும் பதியோரும் எனக் எண்ணுமமைகள் தொககன. வாழ்வு பெற்ற தொண்டர் - வாழ்வு பெற்ற - என்றதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளும் வேடகை தருதல் முன்னேத தவத்தினால் வரும் வாழ்வு எனபது.

1080

2929. மிக்கதிருத் தொண்டாதொழ தணையத் தாமும

தொழுதிழிந்து "விடையவ"னென் மெடுத்ததுப் பாடி

மைக்குலவு கண்டததார மகிழுவ கோயில்

மன்னுதிருக கோபுரத்து வந்து தாழ்ந்து

தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாற்றித் தேவர்  
தம்பெருமான் திருவாயி லூடு சென்று  
புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு

போற்றெடுத்துப் படியின்மேற் பொருந்த வீழ்தார். கருஉக

(டு - ள்) மிகக...பாடி - பெருகிய திருத்தொண்டர்கள் தொழுதுகொண்டு வந்தனையவே பின்னையார் தாமும் எனா தொழுது சிவிகையினினமும் இறங்கி “விடையவன்” என்று தொடங்கும் பதிகத்தினைப் பாடியருளி; மைக்குலவு...தாழ்ந்த - அவ்வாறு பாடிகொண்டிருளியபடியே விடப் விளங்கும் கழுத்திளையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலின் முன் உள்ள நிலைபெற்ற திருக்கோபுரத்தின் முன்னே வந்து நிலமுற வணங்கி; தக்க...சாற்றி - தகுந்த திருக்கடைக்காப்பினையும் சொல்லியருளி; தேவாதம் பெருமான வீழ்தார் - தேவதேவரது கோயில் திருவாயிலின் வழியே சென்று உள்ளே புருந்தருளி வலமாகச் சுற்றி வந்து தாயவராகிய இறைவர் திருமுன்பு அதித்த நிலம்பொருந்த வீழ்ந்து வணங்கினா.

(வி - ளை) தொழுது அணைய - தொழ்தீழ்ந்து - தொழுது - தொழுதுகொண்டு; உடனிகழ்ச்சி குறித்தது; “தொழுதெழுவான்” (குறள்) என்புழிப்போல; தொழுவதின ஆவமும் விரைவும் குறித்தது.

“விடையவன்” என்று எடுத்திப் பாடி - “விடையவன்” என்பது பதிகத்தொடக்கம்; எடுத்தல் - தொடங்குதல்; இப்பதிகம் பதியின புறத்தே தொண்டர்கள் தமமை எதிர்கொள்ளக் கண்டபோது பின்னையார் அருளியது “உறையும் இடம் ஒற்றியூரே” என்ற பதிகத்தின் மகுடமும், “உறை ஒற்றியூரைச் சோனை” என்ற திருக்கடைக்காப்பும் இதற்கு அகச்சான்றாகும். திருவாரூரில் தொண்டர்கள் எதிர்கொண்டபோதும் இவ்வாறே “வந்தி றைஞ்செய்த தொண்டாதன குழாதத்தொவணங்கிச்.....சண்பையா தலைவா”, “அந்த மாயுல காதியாம் பதிகமங் கெடுத்தே”, “எதை தானெனையேன்று கொளுநகொலென றிசைத்தார்” (2405) என்றும், பிறவும் காண்க. இரண்டு பதிகளிலும் இவ்வாறு புறநிலைகொண்டெழுந்தருளியுள்ளமையும், பின்னாவரும் ஆளுடைய நம்பிகளது வரலாறுகளும் இங்கு நினைவுகொள்ளப் பாலன.

திருக்கோபுரத்து...சாற்றி - பதியின புறத்தே எதிர்கொள்ள வந்த தொண்டர்களைத் தொழுது தொடங்கிய பதிகத்தினை அருளிக்கொண்டவாறே திருவீதி கடந்து போந்து திருக்கோபுரத்தின் முன் திருக்கடைக்காப்புச் சாற்றிப் பதிக நிறைவாகிய யருளினா. இச்சிறப்பு இதற்குப்பதிகமும் திருப்பதிகத்திற்கும் உரியது.

புனிதர் முன்பு போற்றெடுத்து - இங்குப் பாடியருளிய “சொற்றிகழும் திருப்பதிகம்” (2930) கிடைத்திலது!

படியின்மேல் பொருந்த - நிலத்தில திருமேனி பொருந்தும்படி. வீழ்தார் - விதிப்படி அட்டாக்கமாக வணங்கினா; “செல்வா” என்ற எழுவாய் முன் (2927) பாட்டினின்றும் வருவிகக.

1031

திருவொற்றியூர்

திருச்சிறைமலம்

பண் - பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

விடையவன் விண்ணுமண்ணுந் தொழ நின்றுவன் வெண்மழவாட் .

புடையவன் பாயபுலித்தோ லுடை கோவணம் பலகரந்தைச்

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககஉக

சடையவன சாமவேதன சசி தங்கிய சநகவெண்டோ  
மெடையவ னுனமில்லி யுறையுமீட மொந்நியூரே. (1)

ஒண்பிறை மலகுசென்னி யீறை வன்னுறை யொந்நியூரைச்  
சண்பையா தநதலைவன தமிழ் ஞானசம பந்தனசொன்ன  
பண்புனை பாடலபததம பர விப்பனிக தேததவலலாரா  
விண்புனை மேலுலகம் விருப பெயதுவா வீடெளிதே. (11)

திருச்சிதரம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—விடையவன - சநகவெண்டோ மெடையவன என்பன முதலாகிய பெருமைகளா லறியப்படும் இறைவா கீங்காது “உறையும் இடம் ஒற்றியூரே” யாகும்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) சாமவேதன் - சாமவேத விருபபுடையவா ; சசி - கடல ; சசி தங்கிய சங்கவெண்டோடு - கடற்சங்கவெண்டாய தோடு ; “சநகக் குழையா செவியா” (தேவா) , ஊனமில்லி - குறைபாடு எதுவுமில்லாதவா ;—(2) பாணி செய்ய - தானிய ; பநறக் கண் - பறைபோல அகன்ற கண் ; “பறை போய் விழிகப்போய ” (அமனம்)—(3) விளிதரும் - உருவ காசமுடைய ; அழிவுடைய ;—(4) பறைந்து - அழிதது ; உரவுநீர் - ஆறு ;—(5) விலகினர் - வேதநெறி - ஸைவநெறிகளினின்றும் தவறியவாகனது , விதியா லநன்செய்து - கனம்பலனை அனுபவிக்கச் செய்தலால் தீர்த்தருளி ; அலகினால் வீச - திருவலகு பணி மாறி ;—(6) கமை - பொறுமை - போஅருள (கூமை - வடமொழி) ; கமை - கறத்தைச் சடை ; அமை - மூங்கில் ; ஒடு - போல - உவம் உருபு , அமையபாரது தோளுக்கு உவமம். இலங்க - இலங்க விளங்கும் ;—(7) நன்றி யால் - இறைவா உயிர்களபாற செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு நன்றி மறவாது ; வரையே சிலையா - ஆரழலும் பொன்றினால் - மூமபலும் எய்த பெருமான - பொன்றினார் வார்கடலைப் பொடித் தண்ணீர் - உலகுக்கொரு நன்மையாலே - உறையுயிரிடம் - என்று கொண்டு கூட்டி உரைத்துக்கொள்க ,—(8) பெற்றி - தோன்றும் தன்மை ; சுற்றியான் - உடை புடுத்தவன் ; சுத்தி துலம் - சுத்தியும் சூலமும், சுத்தி - இப்பிவடிவாகத் தலையோடாலமைந்த கிருந்திறழ்ச்சலம், “சுத்திய பொக்கணம் - (திருக்கோவை - 292) , “சுத்தி தரிததுறை யுருளோ” - (பிள. தேவா - எருக்கத்தம் புலியா - 10) ; துலம் - கண்ணுதல் மேல் விளங்க - சூலம் நெறியினமேல் உயர விளங்க , ஒற்றியான் - அழுத்தினவா ,—(9) தீரு - ஆழகு , தேர்வு - உயிருணாவு ;—(10) ஆகம் செல்வனார் - சிவாகமங்களை வகுத்தவர் ; ஆகமநெறி நின்ற அடையபபடும் வீட்டுச செல்வமுடையவா கூகையம் மாக்கன் - கூகை இரவிற நிரிதல போல இருளாகிய அறியாமையிலே துளைத்தாடுகின்றவர்கள். மாக்கன் - என்ற குறிப்பித ; ஓகை - மகிழ்ச்சி

தலவிசேடம் :—திருவோந்நியூர் - III - பக்கம் இங்க பாகக.

\*2930. பொற்றிள்கள போறபுரிந்த சடையா தம்பாற  
பொங்கியெழுந் காதமைகப பொழிந்தது கியமிப்  
பற்றியெழு யயிடபுளக மெககு மாகிப்  
பாநதிழியுந் கண்ணருவி பாய நின்ற

சோற்றிசுழந் திருப்பதிகம் பாடி யேத்தித்

தொழுதுபுறத் தணைநதருளித் தொண்ட ரோடும்

ஒற்றிகர் காதலிதகங் கினிது ஹைநதா

நலகுய்ய உலவாத ஞான முண்டார்.

க0க.உ

(இ - ள்) பொற்றிரங்கள்.. விமயி - பொன்னினது திரட்சிகள்போல முறுக்கிய சடையினை உடைய இறைவர்பால் பொருகி மேல் எழுகின்ற பெருவிரும்பம் மிகவும் மேலோங்கி விமயி ; பற்றி எழும்...கின்ற - திருமேனியைப் பற்றி மேல் எழுகின்ற மயிப்புகைத் திருமேனியெனக்கும் கிரமப்ப் பாரதது வழியும் கண்ணீர்ப் பெருக்குப் பாயந தொழுக கின்ற; சொல திகழும்...வததி - சொற்பொருள் மிக விளங்கும் திருப்பதிகத் தினைப் பாடித் துகிதது ; தொழுது...ஞானம் உண்டார் - தொழுது புறத்திலே அணைந்தருளித் திருத்தொண்டர்களுடனே கூடி உலக முய்தற்பொருட்டுக் கெடுத லில்லாத சிவஞானவழுத முண்டருளிய பிள்ளையார் திருவொற்றியூரினை விரும்பி அங்கே இனிதாக எழுந்தருளியிருந்தனர்.

(வி - ளை) பொற்றிரங்கள்போல் புரிந்த - பொன்னின் திரங்கள் போலப் புரியாகிய - முறுக்கி கின்ற. புரிதல் - முறுக்குதல் ; “ பொன்றிரண்டன்ன புரி சடை புரள ” - (பிள, தேவா - அச்சிறு பாக).

எங்கும் ஆகி - திருமேனி முற்றும் பரவி. சோற்றிகழந் திருப்பதிகம் - இப் பதிகம் கிடைத்தலது ! இஃது இறைவர் திருமுன்பு பாடியருளியது.

ஒற்றிகர் காதலித்து அங்கு இனிது உலாந்தார் - மேலவரும் திருமயிலைப் பூம் பாவை பற்றிய அற்புத கிகழ்ச்சியின் பொருட்டு உணமலர்ந்த திருவருட் குறிப்பினாலே அந்நகரின்கட் காதலும், அதஞல அங்கு இனிதுறைத்தலும் எழுந்தன என்க ; உலகுய்ய உலவாத ஞானமுண்டார் - என்றது மிககுறிப்பு.

உலகுய்ய உலவாத ஞானம் உண்டார் - ஞானப் பாடலினாலே அழியாமை செய்யும் திறமும் மேல் திருமயிலை கிகழ்ச்சியிற் காண்க. அத்திருப்பதிகத்தின் குறிப்புக் கூறும் வகையால் ஆசிரியர் அது “ மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் ” - உண்மையினைத் (உறுதிப் பொருளை) தெருட்டிச் சைவகதாபனம் செய்யும் கிலைப்பற்றியது என எடுத்துக்காட்டுத்தலும் காண்க. உலவாத - அரவிலால் உலரத் பெண் உலராத ஒழியாத பின்னர் உயிர் பெறாமைபும், அழியாத கிலைமை பெறாது சிவத்தை மேலின மையும் காட்டும் குறிப்புடன கின்றது.

ஞானம் பெற்றார்—என்பதும் பாடம்.

1032

வேறு

2931. இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையா ரிருந்தன; ரிப்பாற

பன்னு தொலபுகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியின்

மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகர்தந் தோன்றலார் திறத்து

முன்ன மெய்திய தொன்றினை நிகழந்தவா மொழிவாம்.

க0க.உ

(இ - ள்) இன்ன...இருந்தனர் - இவ்வாருகிய தன்மையிலே பிள்ளையார் எழுந் தருளி யிருந்தனர் ; இப்பால...பதியின் - இவ்விடத்தைப் புகழ்நத பேசப்பட்ட பழையையாகிய புகழினையுடைய திருமயிலாபுரிப் பதியில் ; மன்னுசீர்...திறத்த - கிலைபெற சிறப்பினையுடைய பெருவணிகர் குடியில் வந்த பெருமையினையுடையவரது

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கங்குடு

திறத்திலே ; முன்னம்...மொழிவாம் - முன்னே பொருத்தியதொரு வரலாற்றினை நிகழ்த்தபடி சொல்லப் புகுகின்றோம்.

(வி - ரை) இன்ன...இருந்தனர்-இதுவரை பிள்ளையார்பாலினமைந்த கூறிவந்த வரலாற்றினை முடித்துக் காட்டியபடி.

இப்பால் - இனி, இங்குள்ளதும் சரிதன கேட்போரது கிளைவினைத் திருமயிலை வரலாறு தொடங்கும் வகையால் அங்குச செலுத்தி உடன்கொண்டு போவார் ஆசிரியர் இப்பால் என்று பிரித்துக் கூறி எடுத்துக்கொண்டார் , அதுவுந் தொண்டைகாட்டினைப் பற்றியதாதலானும், படிப்போரது கிளைவு இங்கும் அதலாது செல்வதாலும் “இப்பால்” என அறிமைசு சுட்டினாற் கூறினார். “இந்நிலை யிவனிக் கெய்தி யிருந்தன னிப்பா னீமம் ” (1754) ; “இவ்வகை யிவர்க ளைக் கணிந்தன ராக விப்பால் ” (2497) என்பன முதலியவை காண்க

பன்னு தொல்புகழ் - அமமை மயிலுருவுடன் பூசுதத பழஞ் சரிதப் புகழும், அன்ன பிறவும் ஆகும்.

பெரு வணிகரீதம் தோன்றலார் - வணிகர்மரபிற் பெருமபிரிவு மூன்றனுள் பெரு வணிகர எனலும் மரபில் வந்தவர் , “குடிமுதல் வணிகர் ” (405) ; “பெருவணிகா குடிதுவன்றி ” (1717) என்றவையும் ஆண்டுரைத்தாவையும் பார்க்க (I - சகஅ ; III - பக அகஅ) பெரிய வாணித்தத்துறை நின்றவா எனப் பொதுவகையா லுரைப்பாரு முண்டு. தோன்றலார் - அம் மரபில் வந்தவா , தோன்றியவா.

வணிகரீதந் தோன்றலார் தீர்த்து முன்னம் எய்தியது - வணிகரது அன்பின் திறமே பின் விளையும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாயினமையின் இவ்வாறு கூறி னா ; முன்னம் - பிள்ளையா திருவொற்றியூர் சாவவதன் முன்.

ஒன்று - ஒரு வரலாறு , பிள்ளையா சார்பினாலே முன்னம் பல இடங்களிலும் பலபல வரலாறுகள் நிகழ்ந்தனவாக இருந் மயிலையில் வணிகர் திறத்து நிகழ்ந்த ஒன்று.

நிகழ்ந்தவா - ஆறு என்பது ஈறுசெட்டு ஆ என நின்றது. நிகழ்ந்த ஆறே - படியாக - என்க.

மொழிவாம்-இனிச சொல்லாத தொடங்கும் வரலாற்றினை பெருமையுட் கேட்போர மனம் பதிய இவ்வாறு கூறுதல் ஆசிரியர் மரபு “மொழிவே னுயர்க்கேன ” (173); “நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன ” (1952) முதலியவை காண்க.

திறத்து - சார்பு பற்றியதாக என்றலுமாம்

கீர்ப்புகழ் வணிகர் - என்பதும் பாடம்

1038

2932. அருநி தித்திறம் பெருக்குதற் சுருங்கலம் பலவும் பொருக் டற்செல்ப போக்கியப் பொருட்குவை நிரம்ப வரும் ரகசல மனைப்படப் பணைக்கரை நிரைக்கும் இருநி திப்பெருஞ் செல்வத்தி னெல்லையில் வளத்தார். கடுகசு

2933. தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை மெய்ம்மை பேசெயும் விருப்புடன மிகக்கீதா னன்பாற் பொய்ம்மை நீக்கமெய்ப் பொருளிது வெனக்கொளு முள்ளச் செம்மை யேபுரி மனத்தினார் சிவநேச ரேன்பார். கடுகடு

சிவநேசர்

2982. (இ-ள்) அருதித்த திறம்...போக்கி - அரிய கிதிகளின் வகைகளைப் பெருகச் செய்ததாக அரிய மரக்கலங்கள் பலவற்றையும் அலைபொருள் கடலின்மேற் சென்று கிழும்படி வாணிபத்துறையினிற் செலுத்தி ; அப் பொருட்டுவை...கிரைக்கும் - அவ வாணிபத்தால் ஈட்டிய பொருட்கூட்டங்களை கிரமபத் தம் மனையின்கண்ணே சேரும்படி கொணரும் மரக்கலங்களின் குவைகள் வரிசைபெறக் குவிகரும் பெரிய கிதி முதலிய பெருஞ் செல்வங்களின் எல்லைபற்ற வளங்களை யுடையவராய ; கருசு

2983. (இ-ள்) தம்மை உள்ளவாறு அறிந்தபின் - தம்மை உள்ளபடியே அறிந்தகொண்டமையாலே அதன்பின் ; சமகரமரு ..அன்பால் - சங்கரராகிய சிவ பெருமானிடத்தில் அடிமைத்திறத்தை மெய்நெறி பிறழாது செய்யும் விருப்பத்துடன் கூடிய அன்பினாலே ; பொய்மமை...மனத்தினால் - பொய்யினைக் கடிந்து மெய்ப்பொரு ளிதவேயாம் என்று தெளிந்துகொண்ட உள்ளத்தின்கண்ணே செம்மையெறியினையே இடைவிடாது எண்ணிக்கொண்டொழுகும் மனத்தினை உடையவா ; சிவகேசரி என பார் - சிவகேசர் என்று சொல்லப்படுபவா. கருசு

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடராத ஒருமுடிபு கொண்டிருக்க நின்றன. இவற்றுள்ளே முன்பாட்டினாலே உலகியற் சிறப்பினைக்கூறி, மேற்பாட்டினால் அன்பியற் சிறப்பினைக் கூறும் திறம் காண்க.

2982. (வீ - ரை) நிதித் திறம் - கிதிகளும் வாணிபத்தில் கிதியாக்கும் பண்டங் களும் ; அயல்காட்டின பண்டங்களை இங்கு வந்து வாணிபத்தின் மூலம் கிதியாக்கப்படு வனவும் கிதியேயாம். நிதிகள் - பொன்-வெள்ளி-மணிகள் முதலியன ; இங்குகின்று ஏறிச் செல்லும் கிதிகளும் ஆம் (1749).

அருங்கலம் - நீண்டதூரம் பெருங்கடலில் போய் வருதற்கேற்றவாறு அரிதின் அமைக்கப்பட்டவை.

பொருகடல் - பேர் அலைகளும் மற்றம் அபாயங்களும் நிறைந்ததாதலின் பொரு கடல் எனப்பட்டது. அவற்றைப் பொருது வெற்றிபெற்றாலன்றிக் கடல் கடந்து குறித்த காட்டிற் சேறலும் மீளுதலும் இயலா. இந்நாளில் கடலே போர்க்களமாக சிறபதும் குறிக்க.

அப்பொருட் குவை - நிரம்ப வரும் மரக்கலம் - அகரச்சுட்டு கிளைந்த அந்த எனும் பொருடந்தது வரும் - கொணரும் ; அம்மரக்கலம் - என அகரச்சுட்டு சண்டம் சோகக ; பொருகடலைப் பண்டங் கொண்டுகொண்ட அகையே கிதித் திறங்களைக் கொண்டுவரும். கிதிகளையெய்தி இங்கு வாணிபத்துக்குரிய அயல்காட்டுப் பண்டங் களையும் கொண்டுவருதலின் நிதித்திறம் என்றும், பொருட்குவை என்றும் கூறினா.

பண்ணக்கரை மனைப்பட - நிறைந்தும் - என்க. பண்ண - பெரிய ; கரை - கடற் கரையில். நிறைந்தல் - கடற்கரையில் வரிசைபெற அமைத்தல் ; இஃது சுகமம் முதலிய அரசாங்க அமைதிகளினுட்பட்ட கண்காணிக்கப்படுதற் பொருட்டு வேண்டப் படும். இவ்வமைதிகளின் முன்னோர்கள் நிலைப்பாட்டினைப்பாலை முதலிய பழந்தமிழ் துல்களுட் காண்க.

மனைப்பட - கரையினின்றும் மனையிற் கொண்டு சேர்த்தற்காக. மனையிற் சேர்க்கும் அளவும் கரையின் வரிசைபட வைத்தல் குறிப்பு. மரக்கலப் பண்டம் மனைப்பட என்றதனால் மனையும் அதற்கேற்றபடி யிகப்பெரிய அளவு கொண்டதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்க. எல்லையில் வளத்தார் - னைத்துயிற் குறிப்பு.

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் க்ஊஉஎ

இருநீதிப் பெருந் செல்வம் - இருநீதி - முன்கூறிய எவ்வகை கீதித் திறங்களும். பெருந் செல்வம் - அவதூறடன மனை - வினைசிலம் - முதலியனவும். “தேடிய மாடு கீடு செவவமும” (470).

எல்லையில் வளத்தார் - வளம் - கீதி, செல்வம், காணயம், பொறுப்பு முதலிய எல்லாவற்றாலும் வரும் உலக அனுபவ நிலைகளின் தொகுதி; எல்லையில் - அன வில்லாத. வளத்தார் - வளத்தை உடையவராகி; எச்சம்; வளத்தார் - சிவநேச ரென்பார் - என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

மனைப்படப் படிக்கவர் நீர்ப்பும் - எனபதும் பாடம்.

1084

2938. (வி - ரை) தம்மை ..செய்யும் - உள்ளவாறு அறிதலாவது இறைவராகிய பதி முழுமுதல்வா என்றும், உயர்களாகிய பசுக்கள் எல்லாம் அவருக்கு அடிமைகள் என்றும், அடிமைசெய்து பாசங்களின்கீழ் வீடுபிறடைவதே உயர்கள அடையும் உறதிப் பொருளாவது என்றும், அதன்பொருட்டே மானிடப் பிறவியும் புவனபோகங்களும் தரப்பட்டன வென்றும் ஞானதூலகளுள் உரைக்கப்பட்ட உண்மைகளை ஆரவார நீர்மையிலன்றி உள்ளபடி உணராதது அவவழியிலே ஒருகாலும் வழுவாது ஒழுமும் வகையால் அரனுக்கு அடிமை செய்கின்ற எனபதாம்.

சங்கீரன் - இன்பஞ் செய்பவன்; இப்பெயராத கூறினா, உள்ளவாற்றிறதவாகக் காவரும் பிறவி துன்பமுடையதென றுணர்வார்களாதவின அதனை நீக்கி இன் பஞ் செய்வோனை அடைவது இயல்பாமென்ற குறிப்புத தருவதற்கு. இவ்வாறே “அளவில் செல்வத்து வளமையி னமைந்தா.....அடிமைத் திறத்தின் மிக்கவ”ராகிய முதல் வணிகாபெருமாறா இயற்பகையாரும் “முன்கொடுக்கு மியல்பி னின்றவர்” என்றது (405) காண்க.

விநிப்புடன் மிக்கதேவர் அன்பால் - அன்பு - அடிமைசெய்தற்கு வேண்டப் படும் இன்றியமையாத அடிப்படை; விநிப்பு - அது செய்தற்கண சேறும் மன எழுச்சி.

பொய்ம்மை நீக்கி மெய்ப்பொருள்து னைக்கோளும் உள்ளச் செம்மையே புரி - பொய்ம்மை - உலகப் பற்றுகிய நிலைகளின் மயக்கம்; “பொருளால் லவதறைப் கொருளென றுணரும் மருள்” (குறள்).

மெய்ப்பொருள் இது - இறைவன் பற்றுகிய நிலைகளின் சார்பு. “சார்புணர்ந்த சார்புகெட ஒழுகின” (குறள்)

இது எனக்கேரளும் உள்ளச் செம்மையே புரி - முன் கூறிய துணிவை உணரத் தில் முடிவாகத் துணிந்துகொண்டமையால் மேற்கொண்ட சைவ நன்னெறியின் ஒழுக் கத்திலே இடைவிடாது கிளைந்த கின்ற

சிவநேசர் என்பார் - “விநிப்புடன்...மனத்தினி” என்றது சிவநேசர் என்ற பெயர் அவருக்குக் காரண இடுகுறியாய்மைநத நிலையை விளக்கியவாறு. என்பார் - எனப்படுபவர்; படு விருத்திகொக்கு வந்தது, “இலவாழ்வா நெனப்பான்” (குறள்) என்புழிப்போல.

தம்மை.....செய்யும் - என்றது காரணமும், “விநிப்புடன்.....புரி” என்றது அதன் விளைவாகிய காரியமும் ஆம். சிவநேசர் - பெருவணிகா தோன்றலாரின் பெயர்.

விநிப்பினி - நீக்கிப் - என்பனவும் பாடங்கள்.

1085



2934. கற்றை வார்சடை முடியினு ரடியவர் கலப்பில்  
உற்ற செய்கையி லொழிவின் றி யுருகிய மனமும்  
பற்றி லாநெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றஞ்  
சேற்ற மேவிய சீலமு முடையராய்த திகழ்வார், க0௩௯

2935. ஆன நாள்செல வரும்மைக் கவுணியர் பெருமான்  
ஞான போனக நுகர்ந்தது நானில முய்ய  
வனை வெஞ்சமண் சாக்கிய மிழித்தழித் ததுவும்  
ஊன மில்புக முடியப்பாற் கேட்டுவந னுளராய், க0௩௭

2936. செல்வ மல்கிய சிரபுரத் தலைவர்சே வடிக்கீழ்  
எலலை யில்லதோர் காதலி னிடையறா வுணாவால்  
அல்லு நண்பக லுமபுரிந் தவரருட் டிறமே  
சொல்ல வுஞ்செயல் கேட்கவுந் தொழிலின ானார். க0௩௮

2934. (இ - ள்) கற்றை...மணமும - கற்றையாகிய நீண்ட சடையினையுடைய முடியவரது அடியார்களுடன கூடிய கூட்டத்துடன் பொருந்திய செய்கையில் இடை விடாது உருகிய மனத்தினையும் ; பற்றிலா...சீலமும - சிவபெருமானிடத்தில் அன்பு இல்லாத நெறிகளையுடைய பரசமயங்களை நீக்கும செறம பொருந்திய நல லொழுகத்தினையும் ; உடையராய்த திகழ்வார் - கொண்டிடையவராகி விளங்குவா ராய், க0௩௯

2935. (இ - ள்) ஆன நாள் செல - அவ்வாறாயின நாள்கள் பல கழிய ; அரு மமை...இழித்தழித்ததுவும் - அரிய வேதியராய்க் கவுணியா குலத் தலைவராகிய பிள்ளை யார் சிவஞான அமுதுண்டருளியதையும் உலகமும்பற்ற பொருட்டுப் புறச் சமயங்க ளாகிய கொடிய சமண சாக்கியச் சமயங்களின் கீழ்நிலையை விளக்கி இழித்து எடுத்துக் காட்டும் வகையாலே அவை அடைந்திருந்த முதனமையை ஒழித்ததனையும் ; ஊன மில்...உவநதுளராய - குற்றமில்லாத புகழினையுடைய அடியார்கள் வந்து சொல்லக் கேட்டு மிழித்தனராகி ; க0௩௭

2936. (இ - ள்) செல்வ மல்கிய...உணாவால் - அருண்ணானச் செல்வம் நிறைந்த சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரது திருவடிகளில் அளவிலலாத ஒப்பற்ற பெருவிருப புடன் இடையறாத அன்புபூண்ட வுணர்ச்சியினாலே ; அல்லு...ஆனார் - இரவும் பக லும் இடைவிடாது கிளைந்தகொண்டு அவரது அருளின் தன்மைகளையே தாம் வாககி னுற புகழ்ந்து பாராட்டுதலும் அருட்செயல்களை அன்பர்களிடம் கேட்பதுமாகிய இவையே தமது வாழ்க்கைகருகிய தொழில்களாக மேற்கொண்டவராயினார். க0௩௮

இம்மூன்று பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண் டிரைக்கநின்றன ; மூன் ஒரு பாட்டைத் தனிமுடிபாகக் கொண்டிரைத்த, ஏனை யீரணங்கிலும் ஒருமுடிபாககி யுரைக்கினு மிழுக்கிலை. பொருட்டொடர்பும் சொனமுடிபும் பற்றி இவ்வாறுரைக் கப்பட்டது.

2934. (வி - ரை) அடியவர் கலப்பில் உற்ற செய்கையில் - அடியாரா கூட் டத்திற் பொருத்தம் தன்மையில். செய்கை - இங்குத் தன்மை என்ற பொருளில் நிகழ்ச்சி என்றலுமாம்.

ஒழிவீன்ற உருகிய மனம் - அடியார் கூட்டத்தை விருமபி மனமுருகும் தன்மை இடைவிடாது பெற்ற நிலை. “நல்லவெறி, செய்துவதேதோ காலநன்னை பரைக்கண்டிப்புறதல், உய்யு தெறிசிறிதே உண்டாகி” (போற்றிப் பஹெருடை - 56). இவ்வேருடைய திருமனம் அவா பெயருகிறதென்ப இடையறாது அடியவா கூட்டத்தையே நாயு உருகி கின்றது என்க. “ஒருப்பிசிறு கையினாக ஞாநனுறைவின பயன்பெற்றா” (1509) என்றும், “சாலயினமிக் குயாதிருக தொண்டினுண்மைதிறந் தன்னே” (தெளியகாடிக், காலமுயத் தவர்க்கொடளவளா விக்கலத் தருளினா காயிகாடா” (244) என்றும் போந்த உண்மைகளை இவ்வுருக்கினைவுகூடாக

பற்றிலா.....சீலம் - இது முன்கூறிய மனநிலை காரணமாய் விளையும் ஒழுக்கம். கற்புடைய நாயகிக்குத் தன்னாய்விடம் ஆனவிலவாதாராமாட்டி, நாயகனைப் பழித்தகொழுகும் பண்கவாமாட்டி மதான கொற்றம் கொண்டு அவர்களை அணுகுண்டித்து வெறுத்தது ஒதுக்குதலே கற்பொழுக்கமாவதெனலாக, சிவனிடத்து அடியாரிடத்தும் அன்புபுணர்வொழுக்கும் அடிவா சிவனிடத்தே தனிவிலாசுவாகளை வெறுத்தொதுக்கிக் கடிவதுவே அன்புடைமையக் கிலக்கண்மாம், “சாணுக் கணவிலா .. அறிவிலலாப் பிணங்களை நாமினனகிற பிறப்பினினு மிறப்பினினு மிணங்கிவா விடு” (சித்தி - 12-2) என்று இதன் உண்மை கலைநீள ஞானநூல் விதித்தாமை காண்க “மறப்பித்தததமமை மலங்கனின் வீழ்க்குரு, சிறப்பிலலா தாநிசத்தாநிசைவை - மறப்பித்துப், பத்தரினத்தாய” (போதா - 12-2) என்ற முத்தனூறுக காண்க

பற்று இலா நெறி - பற்று - இரதயனபும அடியா நேயமும்; நெறி - தெரிகளைக் கூறுகின்ற; பற்றுநல் - தீமைமை அகற்றதல் - அழித்தல்; செற்றம் - செறுதல் - அழித்தல், பகுதி; பரசமயங்களால் விளையும் தீமைகளை ஒழிகரும் குணமாதலின் செற்றம் என்றார், தீமைமைய போகருதல் நலஞ்செய்கலாதலின் சீலம் என்றார்; விலக்கத்தக்க செற்றம் காண்டு நேரகொளளத்தக்க ஒழுக்கமாயினமை காண்க. அடியவாபால் அன்பும், அல்லாதார்பால் வெறுப்பு உண்டாம் சிவநேசரது உள்ளப் பண்பு என்ற அவரது உயிரின் உயர்ந்த கருவிலை கூறியவாறு.

பரசமயங்களைப் பற்றும் செற்றம் - தமனை சாகசியப் பரசமயங்களை அந்நாளில் இருநாட்டிலும் தமமளவில் கிலக்கி மிகைப்பட்டுப் பற்றி உணவரசை வறநிக்ருப் பலவாற்றம் என்று செட்கனவாதலின் அவற்றை அவ்வவ் அளவில் நிறுத்தத்தற்கு அவற்றின் மிகைப்பட்டு நிலைகளைப் பாற்றதல் வேண்டப்பட்டது, இது உலகநலம் பற்றியும், தமகாப்புப் பற்றியும் இன்றியமையாங் வேண்டப்பட்டவதாம் “சேரநாண்டிய நடுநாடுகள் போல இருநாட்டினும் பரசமயங்களின் மிகைகள் பிண்பா பூமபாவைத் திருப்பதிகத்தில சமணபாட்டிற் பிள்ளையா குறிப்பதும் அசிரியா அதன் கருத்தை விரிப்பதும் ஆதிய கிகழ்ச்சிகளால் அறியப்படுவன சமயஞானமும் சமயப் பற்றும் என்பன ஒருசிறிதுமின்றிச் சமயம் எப்படி அழிந்தாலும் எமக்காவதென என்ற உளம் மனப்பான்மையுள்ள இருநாள் மாக்கள் இதுபோன்ற மனநிலைகளை உணரவல்லவரல்லர் என்க. சணமசா புராணத்தின் உள்ளுறையுங் காண்க.

1036

2935. (வி - ரை) ஆனநான் கெல - ஆன - முன்கூட்டிய கூறியவாறு மனமும் சீலமும் ஆகி விளங்கலாயின நாள பல கழிய. ஆன - இருநாட்களை சிறந்தனவாயின் என்பதும் குறிப்பு. “சேரநாடு காபெல்லாம் பிறவா காளை” என்றபடி கழியாது, பிறந்த சிறந்த நாட்களாயின், நான் - காலம் என்ற பொதுமை குறித்தது.

நானிலழய்ய.....இழிந்தழிந்ததுவும் - பிள்ளையார் பரசமய நிராகரிப்புச் செய் தருளியது உலகமும்பச் செய்ததேயன்றி இக் முதலிய மாறகோளால் அன்று ; “இகலில் ரெனினும்” (2752) என்று இதனை முன் குறித்தது காண்க ; சைவத்திற் காணும் பரசமய நிராகரணத்தின் உள்நுறை இஃது என்பதாம்.

இழிந்து அழிந்ததுவும் - இழிததலினாலே அழித்தது. இழிந்தலாவது அப் பரசமயங்களின் இழிவு நிலையினை வெளிப்படக் காட்டுதல் ; இவை பிள்ளையாரது பதிகங்களில் 10-வது பாட்டாகிய சமணபாட்டிற் தோற்றிய பொருள்கள் ; இவையே அககாலத்தில் சிவகேசா கேட்ட செய்தி. சமணரை வாதில வென்றழித்தலும் புத்த வாத வெற்றியும் பிண்ப பல ஆண்டுகளின் பின் அவை நிகழ்ந்தபோது கேட்கும் செய்தி மேல் (2948—2950) உரைப்பது காண்க. இங்கு குறித்தவை “புத்த ரோடு பொறியில் சமணும் புறங்கூற நெறிநிலலா, வொத்த சொல்ல” (கட்டபாடை - பிரமபுரம் - 10) என்பன முதலிய பதிகப் பகுதிகள்.

ஊனமில் புகழ் அடியப்பாற் கேட்டு - அடியார்கள கூடியபோது பேசுவன சிவன பெருமைகளும் அடியார்களின் பெருமைகளுமேயன்றி, கம்போவியா போன்ற அழியுந் தன்மையான வெற்றுரைகளல்ல என்பதாம் ஊனமில் புகழ் - இதனாலே அவா புகழ் ஊனமில்லாததாயிற்று.

கேட்டு உவந்துளராய் - அககேளவியே சிவநேசருக்கு மிக மகிழ்ச்சி தருவன ஆயின.

ஊனமில் புகழ் - மேற்கூறியவாறன்றி, இதனை ஞானபோனக நுகாந்ததும், இழித்தழித்ததமாகிய பிள்ளையாரது குற்றமற்ற புகழ்களை என்று கூட்டி உரைத்தது மாம. புகழ் - கேட்டு என்க. 1037

2936 (வி - ரை) இப்பாட்டினால் முன் கூறியபடி கேட்டு வந்துள்ளமை காரணமாகச் சிவகேசர் மேற்கொண்டொழுகிய ஒழுக்கநிலை கூறப்பட்டது.

காதலின் இடையாறு உணர்வால் - இடையாறுது கொண்ட பெருவிரும்பு மேற் கொண்ட வுணர்ச்சியினாலே ; காதலின் - உணர்வு என்க.

உணர்வால் - சொல்லவும் - கேட்டவுமாகவுள்ள தொழிலினர் - உணர்வு காரணமாகச் சொல்லுதலும் கேட்டலுமாகிய தொழில்களை அவாபானிகழ்ந்தன என்பது, பிள்ளையாரது அருட்டிறங்களைத் தாம் பண்பிப் பண்பிப் புகழ்நது சொல்லுத லும், அவரது அருட்செயல்களை அடியார்களபாற் கேட்டலுமே தமது தொழிலாக.

அல்லும் நன்பசலும் புரிந்து - இரவும் பகலும் இடைவிடாது க்ளைந்து.

சேயல் கேட்கவும் - செயல்களையே அடியாபால கேட்க. 1038

2937. நிகழு மாங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த் திகழு நீடிய திருநீனின் சிறந்துள ராகிப் புகழு மேன்மையி லுலகினிற் பொலிந்துளா ரேனினும் மகவி லாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின் மருண்டு; ௧0௩௭

2938. அரிய நீர்மையி லருந்தலம் புரிந்தர னடியார்க் குரிய வர்ச்சனை யுலப்பில செய்தவர் நலத்தார் கரிய வாங்குமுன் மனையியார் வயிற்றெனுங் கமலத் துரிய பூமக ளெனவொரு பெண்கோடி யுதித்தார். ௧0௪0

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருக

2937. (இ - ள்) சிகழும்...சிறகதளராசி - முன் கூறியவாறு சிகழுவதற் அச் சிவகேசர் பெரிய நிதிபதியாகிய குபேரனிலும் மேம்பட்டு விளங்கும் நீடிய செல்வத்தாற் சிறகதளனவராசி; புகழும்.. எனினும் - புகழ்ச்சி பொருந்திய மேனமையோடும் உலகத்தில் விளங்கியிருந்தன றென்றாலும்; மகவு..மருண்டு - மகிழ்ச்சி புடைய இலவாழ்க்கைத் திறத்தில் மககடபேறு பெருமையினாலே மருட்சியடைந்த மயங்கி;

கருக

2938. (இ - ள்) அரிய...புரிந்து - அருமைபாகிய தன்மையோடு அருகதவம் செய்து; அரண் அடியார்க்கு...நலத்தால் சிவனடியார்களுக்குரிய அளவற்ற அருச்சனைகளைச் செய்துவந்த அந்த நன்மை காரணத்தால்; கரிய...கமலத்து - அவரது கரிய சிறகத் கூந்தலுடைய மனைவியாரது வயிறு என்கின்ற தாமரையினிடமாக; உரிய...உதித்தான - உரிமை பொருந்திய பூமகனபோல ஒரு கொடிபோன்ற பெண் உதித்தனள்.

கருசு

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் செராடாந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2937. (வி - ரை) ஆங்கு நீகழி அவர் என்க. ஆங்கு - முன்கூறிய அவ்வாறு; நீகழிதல் - செல்வதல்; ஒழுஞ்சல

நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய் - கிழவனின் - கிழவனைப் பார்க்கிலும். இங் உதழவுப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. பெருநீதி கிழவன் - குபேரன். கிழமை - உரிமை.

மேலாய்த் திகழும் நீடிய கீழ் - அவரது செல்வத்தின் சிறப்பினைக் குறித்தது. அச் சிறப்பாவது அடியாரா பூசைக்கு ஆகும் தன்மையும், பின்னாச் சிவகேசர் அளிக்கும் பாங்கினால் (2947 - 2951) பின்னாயாருக்குரியதாகும் தன்மையும். இச்சிறப்புகள குபேரனது பெருகிதிகு இலகை என்பது குறிப்பு நீடிய - என்பது மககுறிப்பு. நீடு தல் - ஏனைய பொருள்போல அழிதலின்றி அடியார்க்குதவம் பெருமையால் நிலிபெற நிறத்தல்.

நீருவினீர் சிங்குதல் - “ இருநிதிப் பெருஞ் செல்வத்தின் - வளம் ” (2932) என முன் உரைக்கப்பட்ட கீழ். புகழும் மேன்மை - யாவரும் புகழ வரும் மேம்பாடு.

என்னும் - மனைவாழ்க்கையின் மருண்டு - என்னும் - மனைவாழ்க்கை செல்வத்தின் வளத்தாற் சிறக்கும் எனமெனணுவா உலகா; ஆய்றும் அவ்வாழ்க்கை மகப்பேறில்லாதபோது சிறவாது என்று மயங்கு. சொல்லம் உலகியற் பொலிவு தரினும் மனைவாழ்க்கையிற் பொலிவு தருவது மகப்பேறே என்பார் என்னும் என்றா. “ மன்கலமென்ப மனைமாட்சி மறந்த, னன்கல நன்மக்கட பேறு ” (குறள்) என்ற கருத்து நன்கு வைத்து நோக்கற்பாலது “ பிள்ளைப்பே நின்மையினால் ” (875), “ மனையறத்தி லின்பமுறு மகப்பெறுவான் விருமபுவா ” (1917) என்றவற்றில் உரைத்தவை பார்க்க.

மருண்டு - மருட்சியாவது மககடபே நின்மையால் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ச்சியின்றியும் மன்கலமின்றியும் சிகழ்வதால் வரும் மனச்சோவு

மருண்டு - புரிந்து - செய்த - என வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடிவுகொள்க.

திகழ நீடிய - என்பதும் பாடம்.

1039

2938. (வி - ரை) அருந்தவம் அரிய நீமையிற் புரிந்து - புரிந்த தவமும் அரியது; அந்நிற் புரிந்த தன்மையும் அரியது என்க. இங்குத் தவம் என்பது சிவபெருமானை நோக்கி மகப்பேறு வேண்டி வரங்கிடந்து செய்யும் வழிபாடுகள்; “ பாய்க்கட னெறிய் னிறபார்.....விழாவெடுத்த பிணை ” (659 - 660) என்றும்,

“வருமகவு பெறறபொருட்டு மனததருளால் வழுத்தினூர்” (875) என்றும், “காதலனைப் பெறப்போதறந தவம்புரிந்தார்” (1917) என்றும் வந்தவை காண்க. இவை அரண் நோக்கிச் செய்யப்பட்டன. விட்டுவிடுவதற்கும் மகப்பேறு தந்தது சிவபெருமானை நோக்கிச் செய்த தவமே என்ற வரலாறும் கருதுக.

அரண்...சேய்த - ஈண்டு அநுச்சீனையாவது அடியார்களை அமுதாட்டியும் அவர்களுக்கு வேண்டுவன குறிப்பறிந்து கொடுத்தும் வழிபடுதல்

தவம் புரிந்து - சேய்த - அந்நலத்தால் - அரண் பூசையும் அடியார் பணியும் என்றிரண்டுமே பெறத்தக்க உறகியாவன என்பது வேத உள்நுழையாம; அவையே மண்ணினிற் பிறந்தார்பெறும் பயனாவன. இம்மை மறுமை வீடு என்ற பயன்களையும் தரவல்லன; இவையன்றி வேறில்லை என்ற சூளுறவு கூறி எடுத்துக்காட்டுவது மேலவரும் இப் பாவையின் வரலாற்றாகும்; ஆதலின் அவவீழ்வதே கேற்றவாறு வரும் இம்மகவு அவவிரண்டன சாரணமாகவே வருதல் தகுதியாதல் காண்க.

அடியார்கீதரிய அநுச்சீன - இவை இளையானகுடி மாறையனார் - குககுலியக்கலய நாயனார் - அப்பூதி நாயனார் முதலியோர் சரிதங்களுள் விரிக்கப்படுதல் காண்க.

உலப்பில் - அளவுபடாதவற்றை; அசர்வீற்றுப் பலவறி சொல்; இரண்டனுருபு விரிக்க.

அந்நலத்தால் - அகரம் - முன்னறிசுட்டு; பண்டறிசுட்டு என்றலுமாம்.

வயிறெனும் கமலத்துப் - பூமகனொள்க - கொடி - மனைவியார் வயிறு கமலமாகவும், அதில் வரும் பெண்கொடி அப்பூவின் மகளாசவும் உருவகம் செய்தார். பூம்பாவை எனவரும் பெயராததகுதியைக் காட்டுதல் கருத்து. 2942 பார்க்க.

உரிய - பூவினுக்கு உரிமையுடைய; கொடி - கொடி போனதவன். 1040

2939. நல்ல நாள்பெற வோரையி னலங்கி வுதிப்பப்

பல்பெ ருங்கிளை யுடன்பெரு வணிகர்பார முழுதும்

எல்லை யிறறன முகந்துகொண் டியாவரு முவப்ப

மல்ல லாவன மறுகிடைப் பொழிந்தது மகிழ்ந்தார். ௧0௪௧

(இ - ள்) நல்ல ..உதிப்ப - நல்லநாள் பெறவும், அந்நாளில் ஓரையின் நலமும் மிகப் பெறவும், அவ்வாறு பிறக்க; பலபெருங் கிளையுடன்...உவப்ப - பல பெரிய சுறத்தார்களோடும் பெருவணிகராகிய சிவநேசர் அளவற்ற செல்வங்களை முகத்தெடுத்துக்கொண்டு உலக முழுதும் எல்லாநூ மகிழும்படி; மல்லல்...பொழிந்த - செழிப்புடைய கடைவீதியில் பொழிந்த; உளம் மகிழ்ந்தார் - மனமகிழ்ந்தனர்.

(வி - ரை) நல்ல.....உதிப்ப - முன் கூறியபடி உளதாகிய பெண்கொடி நல்ல நாளும் நல்ல ஓரையும் வாய்க்கப்பெற்றபி பிறக்க; உதிப்ப - முன் பாட்டில் உதித்தாள் என்றபடிவந்த பெண் இவ்வாறாகிய நன்னாளில் நலவேளையில் பிறக்க என்றபடி; ஓரை - வேளை; “பேணியநல் ஓரை எழ” (1920) என்றதன் உரை பார்க்க.

பெருங்கிளையுடன் - பெருவணிகர் - தனம் முகந்துகொண்டு - அப்பெருவணிகரேயன்றி அவரது பெருங் கிளைஞரும் மகிழ்ந்த தாமும் தனம் முகந்து பொழிந்தனர் என்க. பெருங்கிளையுள் - பெரு வனமுடைய சுறத்ததார். இவரே இவ்வாறு தாமும் தனம் பொழியவல்லார்.

பெருவணிகர் - வணிகருட் சிவநேசர் சார்ந்த உட்பிரிவாகிய மரபு. “சீர்ப்பெருவணிகர்” (2981).

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருநாடக

தனம் முகந்துகொண்டு - முகத்தலளவையாற் கூறியதொன்றே, பொழிந்த தனங்களினது அளவுமிகுதியும் தனத்தை எண்ணிகொள்வதுபோலன்றி எண்ணிகையல்லாத முகாது பொழிந்த நிலையும் குறிக்கப்பட்டன. பார் முழுதும் - யாவதும் உவப்ப - என்ற கூட்டுக. கடலவாணிபமாதலின எல்லாத் திசையினரு முவப்பக காரணமாயிற்று.

ஆவண மறுகிடைத் தனம் யாவநழுவப்பப் பொழிந்தார் என்றது - இவா கடல் மிசைக கலம் பலவும் போகி அப்பொருட்குவை மனைப்பட மரக்கலம் கரைநீரைக்கும் வளத்தாரா (29:2) என்றதனால் கடற்றறைமுகக் கரையில் ஆவணமறகில் அமைந்த அகனமனையினையுடையார எனபது பெறப்படும் ஆதலின் இங்கு மீக்காத மகிழ்ச்சியினால் தனங்களை முகந்தொண்டு மாவரு உவப்ப அந்த ஆவணமறகில் மழைபோலப் பொழிந்தனர் என்க. பெய்திந்து - இன்னொருக்கு என்ற குறியாமல் யாவரும் கொள்ளுமபடி மழைபோலப் பொழிந்தது, "அனைவருக்கு நலமணிக்கு ஞந்தகிலு மமபொனாரு சிந்தி யள்ளிய முவநகுவீசி" (16) என்ற திருத்தொண்டா புராண வரலாறு இறகுச் சிந்திக்கமபாலக மேல், "அடியவாகுசு - செய்து மறைவவாகு - அளித்தது" எனப்பவை இன்னொருக்கு இவை என்ற குறித்துச் செய்வனவற்றைக் கூறுதல் காண்க, இரதாளினும் பெரு மகிழ்வுகளில் வீதியிற காச இரைத்தல் கிகழ்வது காண்க.

ஓரையு நலமிகு-என்பதும் பாடம்

1041

2940. ஆறு குடிய முடியின ரடியவர்க் கன்பால்

சுறி லாதபூ சனைகளியா வையுமிகச் செய்து

மாறி லாமறை யவர்க்குவேண் டினவெலா மளித்துப்

பெறு மன்றிது வேனுமபடி பெருங்களி சிறந்தார்.

கரசஉ

(இ - ள்) ஆறு ..செய்தது - கண்களையத தரித்த சடையினையுடைய சிவபெருமானது அடியார்களுக்கு அன்பு மிகுதியுறவே அவையிலாத பூசனா வல்லாவற்றையும் மிகவும் செய்தும், மாறினா. அளித்து - ஒப்பற்ற வேதயார்களுக்கு அவாகன் வேண்டியவற்றை மெல்லாம் அளித்தும்; பெறு ..களிசிறந்தார் - இத்தவே பெரும் பெறாகும் என்ற கூறுமபடி பெருமகிழ்ச்சியின்றி சிறந்தனர்

(வி - ரை) அடியவர்க்குப் பூசனைகள யாவையும் மிகப் பெற்று - அடியார்க்கு அருச்சனை புரிந்த அந்நைதார் பெற்ற பெறுதலின் அந்நைதர்க்கு அவாக்கு முதலிற பூசனைகள் முறற்ச செய்தனர் என்க பெருமகிழ்ச்சிக் குறியாகக் காச பொழிந்த பின்னா, முதலில் குறித்த வழிபட நின்றா அடியவர்களையாம் என்ற தகுதியும் காண்க; பூசனை யாவையும் - முன (29:8) கூறியவை பார்க்க. மிக - மேனமேலும் மிகுமபடி அடியவரை முனகூறியது சிறப்பபற்றி.

மறையவர்க்கு - வேண்டின எல்லாம் அளித்தல் - வேதியர்க்கு அவா வேண்டும் பொருள்களை எல்லாம் தானம் செய்தல். மறையவர்க்கு வேண்டியன அளித்து என்றதனால் முனகூறிய அடியவர்கள் வீடும் வேண்டா விறலினராதலும், அதபற்றி அவாகட்கு பூசை மாததிரம் விதிப்படி செய்தாராதலும் குறிக்கப்பட்டன

பெறு மற்று குது - பெணமகப் பெற்றதே பெரும் பேறு எனலும் கருத்துப்படும் படி; உண்மை இத்தவே பெரும்பேறுகப் பின்னா வினையும் வரலாறு குறிக்க. அடியா பூசை செய்தலும் மறையவர்களிடத்தலும் ஆகிய இவை செய்யப்பெற்றதே பெரும் பேறு என்ற சொல்லுமபடி என்றலுமாம்.

களிசிறந்தல் - மகிழ்ச்சியில் மிகுந்தல். இறகு கூறியவை முன்பாட்டி, கூறிய கொடையினுஞ் சிறப்பும் பெரும் பயனுமுடையவை என்பா, முன் “மதிந்தாரீ” (2949) என்றவா ஈண்டு “பெருங்களி சிறந்தாரீ” என்றார். அன்றியு முன் குறித்தது அவரது உலகியல தொடர்பு பற்றியது; ஈண்டுக் கூறியவை அவரது உயிரின் உயர்ந்த தொடர்பு பற்றியன.

மற்றிதுவே யெனும் பெருமகிழ்—என்பதும் பாடம்.

1042

2941. சூத நல்வினை மங்கலத் தொழின் முறை தொடங்கி

வேத நீதியின் விதியுளி வழாவகை விரித்த

சாத கத்தோடு சடங்குகள் தசதினம் செல்லக்

காதன் மேயிய சிறப்பினிற் கடிவிறா வபர்ந்தாரீ.

க0சந

(இ - ள்) சூத நல்வினை...தொடங்கி - பிள்ளை பெற்றவுடன செய்யப்படும் நற் சடங்குகளை முறையாகச் செய்யத் தொடங்கி; வேத...சடங்குகள் - வைதிக சியமப் படி விதித்தவற்றின்கண் வழுவாதபடி விரித்தது கூறப்பட்ட சாதகனம் முதலாகவுரும சடங்குகள்; தசதினம் செல்ல - மகவு பிறந்தபின் பத்து நாட்களிலும் செய்ய, காதல்...விறா அயர்ந்தாரா - பெருவிருட்பம் பொருந்திய சிறப்பினாலே அழகிய மங்கல விறா நிகழ்த்தினர்.

(வி - ரு) சூத நல்வினை - பிரசவம் என்பது வடமொழி வழக்கு.

மங்கலத் தொழின்றுறை - மகப் பிறந்த பின்னாத தொடங்கிப் பத்து நாட்களும் செய்யத்தக்கனவாய் விதித்த செயல்கள். “சூதநிகழ் மங்கல வினைத்துழனி” (1933) என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க.

வேத நீதியின் விதியுளி - வேதங்களின் சியமித்த விதிகளின் முறைமை. இவை கற்ப சூதநிகளுக்குட் காணப்படுவன. விதியுளி - வேளவி என்றலுமாம். (1928)

சாதகம் - “சாதக முறைப்பல சடங்கு” (1933). பிறந்த நாளும் ஓரையும் பற்றிய கோள்களின் நிலைகளைக்கொண்டு சோதிட னாவழிச் செய்யும் குறிப்புச் சாதகம் என வழங்கப்படும்; பல பிறவியாகிய பயணத்தி னுட்பட்டுச் சென்று கொண்டிருக்கும் இவ்வுயிருக்கு இப்பிறவியுள் நிகழ்வனவற்றைக் காட்டுவது என பது பொருள் போலும். சாதகம் செப தான வோமங்கள் பிறந்த உடன செய்யப் படுவன.

தசதினம் - “மறை தொடர்ந்த நடைநூலின், மேயவிதி மையிரு தினத்தினும் வினைத்தாரா” (1938), முதல் மூன்று வருணத்தாருக்கும் இவ்வினைகள் பத்து நாட்கள் விதிகப்படுவன. தினம் - தினத்தின்கண்ணும்; ஏழனுருப் விரிக்க.

சடங்குகள் - செல்ல - செல்லுதல் - செலுத்தப்படுதல்; செய்தல். ஆறாள்ளி லிக்கின் சாரதி, ஒன்பதாநாளில் பலி, பத்தாநாளில் அன்னதானம் முதலியன.

கடிவிறா - அயர்ந்தாரீ - கடி - மங்கலம். “அருங்கடி மணமவந் தெயத்” (169); விறா அயர்ந்தல் - விறாக்கொண்டாடுதல்.

சாதகத் தொழில்—என்பதும் பாடம்.

1043

2942. யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியா விற்புறப் பயந்த

பாவை நல்லுறுப் பணிகிளர் பண்பெலா நோக்கி

பூக்பாவை பூவி னுளேன வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே

மேவு நாமமும் விளம்பினர் புயியின்மேல் விளங்க.

க0சச

(இ - ள்) யாவரும்...பயந்த - எல்லாரும் முன்கூறியபடி மீக்கூர்த்த பெரு மகிழ்ச்சியினாலே இனபம் பொருந்தப் பெற்றெடுத்த; பாவை...நோக்கி - பாவை போன்ற அந்தப் பெண்ணினது அழகு விளங்கும் பண்புகளை யெல்லாம் நோக்கி; பூவினனென...விளங்க - அவை பூமகளின் பண்புகளபோல வருதலினாலே அப்பெண்ணுக்குப் பூம்பாவை எனநே பொருந்தும் பெயரினை உலகத்தில் மேலாக விளங்கும்படி கூறி இட்டனர்.

(வி - ரை) யாவரும்...இன்புற - முன்கூறியபடி யாவரும் மகிழ்ந்த இன்புறம் படி; அன்றோடமையாத இனி மேலும் இவ்வரலாற்றின் பயன் பெற்ற ஒழுக்கி இன்புறம்படி என்ற குறிப்பும் காண்க. பயந்த - பெற்றெடுத்த.

பாவை - பாவை போன்றாரைப் பாவை என்றதுபாராம; “எழுது பாவை நல்லார்” (குறந்) அழகிய கொல்லிப்பாவையும், சிவநேசரது கண்ணிப்பாவையும் போன்றா என்றலுமாம்.

நல்லுறுப்பு அனிகளர் பண்பு எ(ல்)லாம் நோக்கி - நல்ல உறுப்புகளில் அழகு விளங்கும் தன்மைகளை எல்லாம் உற்றுநோக்கி, நோக்கி - கூர்ந்து கருதி; அணி - பண்பு - அழகும் குணமும், நல்லுறுப்பு - கண், முகம் முதலியன. இவற்றைச் சாமுத்திரிகா லட்சணம் என்பது வடமொழி வழக்கு

பூவினன் என வருதலில் - பூவினன் - சிறுமகள் - இலகராய். என - போல; உலகமெருபு என்ற சொல்லுமபடி என வருதலில் - எனனுமபடி தோன்றியதாலே. வருதலில் - சொல்லும் நிலை பெறுதலினால் என்றலுமாம்.

மேவு நாமமும் விளம்பினர் - மகவுக்குப் பெயர் இடம் காரணம் பல வழங்கப் படுவன. அவற்றுள் இங்கு கையாண்ட வழக்கு நல்லுறுப்புகளைப் பற்றித் திருமகள் போன்ற உடலமைப்புக் காரணமாக வருதது. “கையி லேந்தற் கருமையா லுரிமைப் பேரும் திண்ணனென நியம்பு மென” (666) என்று கண்ணப்பருக்கு உடலின் திண்ணிய கனம்பற்றிப் பெயரிட்டமையும், பரவையாருக்கு “மதியணி புனித னன்னுள்” பற்றி அநாமம் மங்கல அணியாத சாற்றியதும் (217) பிறவும் நினைவு கூர.

பூம்பாவை என்றே மேவு நாமமும் - ஏகாரம் தேற்றம். மேவும் - பொருத்த முடைய. பூம்பாவை - “பூப்பெயர் முன்னின் மென்மைஉரு தோளும்” என்ப திலக்கணமாதலானும் பூப்பாவை என்று வல்லொற்று வரின இவளின் மெல்லிய பண்புக்கு மேவாதாதலானும் பூம்பாவை என்றார், மேவும் என்ற கருத்துமிது; பின்னர் பின்னையாரது அருட்டிருவாக்கில் மேவும் என்ற குறிப்புமாம்.

புவிதீன்மேல் விளங்க - மேல் - மேலாக. மேன்மை பெற்ற - என்ற பின் வரலாற்றைக் குறிப்பும் காண்க. விளங்க - விளங்கும்படி. மேல் - மேலும் - பின்னரும் என்று கொண்டு, இப்போது பெயர் விளம்பியதன்றிப் பின் வரலாற்றில் இவ்வுடல் சாம்பராகி மீள உதிக்கின்றபோதும், மேலும் பின்னையாரது திருவாக்கில் இப்பெயரே விளம்பப்பெற்ற நிலைக்குறிப்பாக உரைப்பதாமாம்; எனையார்க்கு இட்ட பெயர் உடலுடன் உயிர் சிற்றும்வரை வழங்கி உயிர் பிரிந்தபின் நீக்கப்பட்டும் பிணம் எனப்படும்; “பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டு” (திருமந்திரம்); ஆயின இவருக்கு அவவாறன்றி எல்லும்பும் சாம்பருமாகிக் குடத்தினுள் அமைந்தபோதும் அப்பெயரே மேவியது என்ற குறிப்புமாம். பின்னர் வரும் உயர்பண்புகளின் குறிப்புமாம்.



2943. திங்க டோறுமுன் செய்யுமத் திருவளர் சிறப்பின்  
 ஓராண்டு- மங்க லம்புரி நல்கினை மாட்சியிற் பெருக  
 தளர்நடை அங்கண் மாகக ரமைத்திட, வாண்டேதி ரீணந்து  
 தங்கு பேரொளிக சிறடி தளர்நடை பயில; க0ச0
2944. தளரு மின்னினங் துரமெனத், தமனியக் கொடியின்  
 வளரி ளந்தளிர்க் கிளையென, மணிகிள ரோளியின்  
 ஏழு ஆண்டு அளவி லஞ்சுடர்க் கொழுந்தென, வணைவுறம் பருவத்  
 திளவ னப்பினை யனையவாக் கேழியாண் டெய்த. க0ச0
2945. அழகின் முன்னிளம் பதமென, வணிகிளக கென்ன,  
 கழல் - விழவு கொண்டெழும பேதைய ருடன்வினை யாட்டிற்  
 அம்மனை - கழலோ டம்மனை கந்துக மென்றுடற் றினைய  
 பந்து மழலை மென்கிளிக் குலமென மனையிடை யாடி, க0ச0
2946. பொற்றொ டிச்சிறு மகளிரா யத்தோடும் புணர்ந்து  
 சிற்றில் - சிற்றின் முற்றவு மிழைத்துட னநெடுதாழிற் சிறுசொ  
 சிறுசொறு - றுற்ற வுண்டுகள பயின்றொளி மணியூச லாடி  
 ஊசல் மற்ற மின்புற வண்டலாட் டயர்வுடன வளர. க0ச0
2947. தந்தை யாரும்த் தளிரினங் கொம்புடை கைமை  
 இந்த வையகத் தின்மையா வினையுற களிப்பு  
 வந்த சிந்தையின மசுழ்ந்தது, “மற் றிவனமணம் பெறுவான்  
 அந்த மில்லென தருநிதிக் குரிய” எனெ றறைந்தார். க0ச0
2948. (இ - ள்) கிண்கள தோறும்...அமைக்கிட - மாதந்தோறும் முன செய  
 யப்படு அத்தச் செலவம் வளரும் மகலகங்களாகிய சடங்குகளும் ஏனை நலவினைகளும்  
 மாண்பு பெருந்தப பெருகுமபடி அங்குப பெரிய நகரத்தின்கள அமைவுபடுத்தியிட ;  
 ஆண்டேதி ரீணந்து...பயில - ஓராண்டு நிறைந்து தங்கும் பேரொளியினையுடைய சிற  
 றடிகள் தளர்நடை பயில ; க0ச0
2944. (இ - ள்) தளரும் ..அங்குரமென - துவன்கின்ற மின்னலின் முனை  
 போலவும் ; தமனியக் கொடியென...கிளையின் - பொன்னாலாகியதோ கொடியினது  
 வளர்கின்ற இளந தளிரினது கிளைபோலவும் ; மணிகிளா...கொழுந்தென - இரத்தின  
 மணிகளினின்றும் கிளர்கின்ற ஒளியினது அளவுப்படாத அழகிய சுடர்க்கொழுந்த  
 போலவும் ; அணைவறம் பருவத்து - சாரகின்ற பருவங்களிலே ; இள அ(ன)னப  
 பிணை யனையவர்க்கு ஏழையாண்டு எய்த - இளவண்பபேடை போலும் அவருக்கு ஏழு  
 ஆண்டுகளின் பருவம் பொருந்த, க0ச0
2945. (இ - ள்) அழகின்...விளக்கென - அழகு எனறதொரு பொருளின்  
 முதலிற் பெறப்படு இளம்பத மென்னவும், அணிவிளக்கு என்னவும் கூறுமபடி  
 வளர்ந்த ; விழவு...பேதையருடன் - விழாக்கொண்டு கூடி ஏழுகின்ற சிறமியருடனே  
 கூடி ; விளையாட்டில்...ஆடி - விளையாடல் பயிலவதில் கழல்-அம்மானை-பந்த  
 என்று இன்னவறை மழலை ததும்பும் கிளை மெல்லிய கிளிககூட்டங்கள் போலப் பாடி  
 எழ மனையினுள்ளே ஆடி, க0ச0

2946. (இ - ள்) பொறொழுதி...இழைத்த - பொன்னாலாகிய தொழிகளை யணிந்த சிறு பெண்களின் கூட்டத்தடன் சோந்த சிற்றில்களை முறாக கட்டியும் ; உடன்...பயின்று - அதனுடனே சமைக்கும் தொழிலிலே சிறுசோற்றடை பொருந திய உண்டிகளமைத்தலும் உண்ணுதலுமாகிய செயல்களிற பயின்றும் ; ஒளி... ...ஆடி - ஒளியுடைய மணிகள் கட்டிய ஊசல் ஆடியும் ; மறமும்...அயர - இன்னும் இவ்வாறாகிய இன்பம் பொருந்தும் வண்டல பயிற் றும் ஆடல்களைப் பயின்றும் வளர ;

க௦சஅ

2947. (இ - ள்) தந்தையாரும் - தந்தையாகிய சிவசேசரும் ; அத்தனீர்... ...இன்மையால்-அந்த தனிராத இளங்கொம்பு போன்ற பெண்ணினுக்கு ஒத்த பண்பு இந்த உலகத்தில வேறொருவருக்கும் இல்லையாதலாலே ; இன்புற...மகிழ்ந்த - இன்பத்துடன் கூடிய களிப்புப் பொருதிய மனத்தினிலே மகிழ்ச்சியடைந்து ; மறமும்... ...என்று அறைந்தார் - பேருசிய இவளை மணஞ் செய்யப்பெற்றும் மணம்களே எனது முடிவில்லாத அரிய செல்வன்களுக்கெல்லா முரிமையுடையோ னாவான் '' என்று அறைந்தனர்.

க௦சக

இவ்வவ்வு பாட்டுக்களும் 'தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2948. (வி - ரை) திங்கள்தோறும் செரியும்...நல்வினை - ஆண்டு நிறைவின் முன் மாதந்தோறும் செய்யப்படும சடங்குகள். இவை மாதந்தோறும் பிறந்த நாளிற் (இரட்சா பந்தனம்) காப்பிடுதல் - முதல் மாதத்திற் ரெட்டிலேற்றதல், (உபசிட்கர மணம்) ஏழாமாதத்தில் அனைப்பிராசனம் முதலாயின எனபா திருவளர் - மங்கலம் புரி - நல்வினை - வேத விதிகளுள் விதித்த இச்சடங்குகள் செல்வம், ஆயுள், வீரியம் முதலிய நற்பண்புகளை வளர்க்கும் பயன் தருவன என்படுவன. நல்வினை - வேள்வி- அமுது அளித்தல் முதலிய சடங்குகள் ; உறவாகளால் அப்போது அகருழவியின் உலக நலங்களின் வளர்ச்சி கருதிச் செய்யப்பட்டனவாயினும், உண்மையில் இறுதியில் மங்கலங்களுக்கெல்லாம் மேலாகிய சிவ நன்மன்கலத்தைய பிள்ளையாரது அருளினால் சாரச செய்தன என்பது மங்கலம் புரி என்றதன் குறிப்பு. " தேனமர் கோதையுரு சிவத்தை மேவினா '' (3015) என்பது காண்க.

ஆண்டெதிர் அண்ணந்து - மாதந்தோறும் செய்யும் சடங்குகள் கிரமப்பி பிறந்த ஆண்டினை அடுத்த ஆண்டு கூடி.

தளர்நடை பயில் - இப்பருவம் ஓராண்டு நிறைவில் நிகழுவது , 1948 பார்க்க. பிள்ளை தழிந்துவருகா - சிறப்பிததுக கூறும் பருவங்களுள் முதலேழு பருவங்களும் இறகுப் பெறவைத்து இவ்வொரு பாட்டிற் கூறியமைத்த கவிதலம் கண்டு கொள்க. இவற்றி னியல்பெல்லாம் இருபாலார்க்கும் பொதுவாதலானும் இவை முன்னா விரிக் கப்பட்டமையானும் இவ்வாறு சருங்கச் சுட்டிக் கூறியமைத்தார். மேலவியையும் மூன்று பருவங்கள் பெண்பாறஞ்ச சிறப்பாயுரியன வாதலின் மேல் விரித்துக் கூறுதல் காண்க. இவை கூடிய பருவமுறை கிரமபக் கூறுவன என்பார் ஒருமுடிபாகி உரைத்த நயமும் கண்டு கொள்க.

1045

2949. (வி - ரை) தளரும் - தளர்தல் ஈண்டு ஒசிறத் வளைத் தசைதல் என்னும் பொருளில் வந்தது.

அங்குரம் - முளை ; மின்னின் அங்குரம் - பின்னர் முழுமையாகும் மின்னற கொடி ; என் - உவமஉருபு.

தமனியம் - பொன் ; தமனியக் கொடியின்.. கிளையென - பொற்கொடியின் இளந்தளிர் கிளை என்றது முரகநிய மினனின் அங்குரத்தினின்ற தளிர்க்கும் கொடியின் கிளை எனத் தொடர்ந்துகொள்க.

மணி - செம்மணி. மணியின்.....கொழுந்தென - முன்கூறிய பொற்கொழிக் கிளையின்மேல் விளங்கும் மணிக்கொழுந்து என மேலும் தொடர்ந்துகொள்க

மின் - பொன் - மணி - மூன்றும் ஒளிப்பொருள்க ளாதலும், ஒன்றற்கொன்று தண்ணிய கதிகளால் ஏறமாய் அனுபவிக்கலாக் தன்மையனவாதலும் கண்டு கொள்க.

அவ்வாய் - இளந்தளிர் - கொழுந்து - மூன்றும் இளமையும் வளாச்சியும் குறிப்பனவாதலும் காண்க. தளிர் - என்றலே அமையுமாயினும் அதன் முனபதமாகிய மிக்க இளமை குறிக்க இளந்தளிர் என்றார். இள அனம் - என மேற்கூறுவதும் இக குறிப்பு. 280-ம் ஆண்டுரைத்த நலங்களும இவ்வு நினைவு கூரதற்பாலன.

இள அ(ன்)னப் பீணை - இளமையுடைய பெட்டையன்னம் ; அன்னம் - என்றது செய்யு ளோசையின்படி கருதி அனம் என நினைத்து. பீணை - பெட்டை ; “இளவன்னம் வீற்றிருக்கும்” (தேவா) ; இவ்வு இவ்வாரணிய வனம் - வனத்தில் வாழும், இளம் பீணை - இளைய பெண்மான் என்று கூட்டியுரைத்தனா முன உரை காராகள்.

இள அனப்பீணை அனையவர்க்கு - முன்னா அங்குரம் - கிளை - கொழுந்து என்பன அசைவுகள் சிறிதே காணும் பருவம், ஈண்டு ஏழியாண்டு எய்தும்-பருவத்து அசைந்தாடி ஓடும் செயல்கள் மிகுமாதலின் இள அனனம் என்றார் ; ஆங்கிலருளும் சிறு பெண் மகவுகளைப் பறவைகட்குவயிப்பது மரபு. 1046

2945. (வி - ரை) அழகின் முன் இளம்பதமென - அழகு என்ற பொருளின் இளம்பதத்தின் முற்கோலம். “மொயததுவனா பேரழகு மூத்தவடி வேயோ” (178).

விழவு - சிறுமியர் விளையாட்டுக்களில் விழாக்கள் போலக் கொண்டாடும் ஆடல்கள்.

பேதையர் - வயதினால் ஒத்த சிறுமியர் ; பேதை - ஏழுவயதளவில் உள்ள பெண் பருவம்.

கழலோ டம்மனை கந்துகம் என்று - கழல் - அம்மனை - கந்துகம் (பந்து) இவை கொண்டு ஆடுதல் சிறுமியர் விளையாடல் வகைகள் ; “முத்தழலோர் மனைகடொறு மிறைவனது தன்மை பாடிக், கருந்தடங்கண் ணாகழல்பந் தம்மானைப் பாட்டயருங் கழு மலமே” (பிள் - மேகரா - கழுமலம்) என்ற பிள்ளையார் திருவாசகு இவ்வாடல்களின் இயல்புகளை மன்கு தெரிகின்றது. இவற்றில் இறைவரைப் பாடும் பாடல்கள் பாடி ஆடுதல் ஒரு இனறியமையாத கூறு ; கழல் - கழற்சிக்காய் ; இவை இராளில் முற்றும் மறந்து கைவிடப்பட் டொழிந்து வேறு பொருளறம் புண்மைச் சிறுடல்கள புகுந்துகொண்டமை வருந்தத் தக்கது. 281-ம் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

மற்று இனைய - இவை தோணோக்கம், பூவல்லி, உந்தி முதலியவை போலும் ; இவைபற்றித் திருவாசகத்துட் காண்க.

மழலை மென்கிளிக் குலமென - முன்னர் இளவன்னத்தைப்போல என்றனர் ; ஈண்டுப் பேசுந் தன்மைபற்றிக் கிளியை உவமித்தமை குறிக்க மழலை என்ற அடை மொழியும், இளமை குறிக்க மென்(மை) என்ற அடைமொழியும் புணர்த்தி ஒகிறார்.

சூக்கம்] திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருடக

சுண்டுக் கூறம் விளையாடல்களுக்குப் பாடல இனறியமையாததென்பதம் குறிப்பு. குலம் - கூட்டம். இளிகள் கூட்டமாய் வாழும் இயல்புடைமை காண்க.

மணியிடை - இங்கு கூறம் ஆடல்கள் இப்பருவத்தே மணியினுள் நின்ற ஆடுவன; மணியின் புறத்துச் சென்றாடுவனவற்றை வரும் பாட்டிற் கூறவத காண்க. 1047

2946. (வி - னை) சிற்றில்.....ஆடி - சிற்றிற் பருவமும், ஊசற பருவமும் கூறியபடி.

அடுத்தொழிற் சிறுசோறு உற்ற வுண்டிகள் பரீன்று - மணற்சிறுசோற் றடுதல் சிற்றிலிழைக்கும் ஆடலுடன் கூடி நிகழ்வதாம், உண்டிகள் - என்றதனால் சிறுசோறு ஒன்றும்ட்டில் அமையாது உரிய உணவு வகைகளும் கொள்ளப்படும். இவை சிறுமியா தாயிழைத்த சிறிலினுள் மணலால் சோறும் உண்டுகளும் அட்டதாகவும், அதனை ஆயுடும் விருந்தும் உண்ண அளித்தாடுவதாகவும் பாவனை செய்யும் நிகழ்ச்சிகள். இவை பெண்பாலாககுரிய இலவாழ்க்கைக் கடமைகள் இயல்பிலே சிறு பருவத்தி னின்தே சிறுமியரிடம் தோன்றி வளரும் தன்மைகளைக் குறிப்பன முன் 66-ம் பாட்டும், பிறவும் நினைவுகூர்க. இவையும் அம்மனையும் நீராடலும் பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழுக்கே சிறப்பா யுரியவைகளாகக் கூறம் மரபும் கருதுக வளாசரி கூறு முகத்தானே இவை நிகழும் பருவத்தையும் ஆசிரியர் முன் (2944) குறித்தருளியுமை காண்க.

ஒளி மணி ஊசல் ஆடி பெற்றோர் இவர்களுக்கு அமைக்கும் அழகிய மணிகள் பூண்ட ஊசல்.

மற்றும் இன்புறு வண்டல் ஆட்டு அயர்வு - இவை தெருவீர புழுதிபடிய ஆடுதல் ஓடுதல் வகையாய் ஆடல்களும், நீராடலும், பிறவுமாம் “வண்டலப்பயில் வனவெல்லாம்” (1721) என்றதும், பிறவும் பாகக்க. ஆட்டயர்வு - ஆடுதல்; ஆடும் செயல்

இன்புற-என்பதும் பாடும். 1048

2947. (வி - னை) கொம்புநாள் தகைமை - கொம்பு போன்ற தன்மை பண்புகளின் தொகுதியின் ஒப்பு.

இந்த வைபவத்திற் தகைமை இன்மையால் - இதன்மை போன்றதொன்று-ஒப் பாகியதொன்று - இவ்வலகத்தில் இல்லாமையாலே; “கண்ணப்ப ரொப்பதோ ரன் பின்மை கண்டபின்” (சுருவா - கோச்ச).

இன்புறு களிப்பு வந்த சிந்தையின் மகிழ்ந்து - மகவின் நற்பண்புகளின் மேல் பாடு காண இன்பமும், அதனை களிப்பும், அதனை மேலும் எண்ணித் துளிதலால் மகிழ் வும் வந்தன என்க. மகிழ்ந்து - மகிழ்ந்தகாலம், பின்னா அமைந்தார் என்றதற்குக் காரணம் காட்டியவாறு.

“மற்று இவள் மணம் உரியன்” என்று - இணையிலலாத நற்பண்புகளுக்குத் துணையாக அதற்கேற்றபடி இணையிலலாத செல்வம் தருதலே தக்கதாம் என்பது கருத்து. அந்தமில் எனது அநிதி என்ற குறிப்பும். மகட்டுகொடையின் அளவிலலாத தன்ம் கொடுத்தல் வணிகமுள் வழக்குமாம் என்பது “மகட்டுகொடையின் மெழுகிற்கும் வரம்பிறனை கொடுத்ததறிபின்” (1724) என்றவாறானு மறிக. எனது நிதிக்கு உரியன் - நிதிக்கு - நிதி முழுமைக்கும் என்று முறையுமை தொக்கது. சிவசேசருக்கு இப் பூம்பாவையார் ஒரே மகவாதலும் ஓர் குறிப்பு. “தங்களுக்குக் கொருபுதலவி

யாதலினால்” (1728) எனவரும் அமமையார் புராண வரலாறு ஈண்டுச் சிந்திக்கற் பாலது. ஆண்டுத தனத்தனார் போலவே சிவநேசரும் பெருங்குடி வணிகராதலும் கருதுக.

மற்று இவள் - முன் கூறியபடி இந்த வையகத்தில் ஒப்புவே ரில்லாத தகைமை யுடைய இவள் என்க. மற்று - வேறாகிய எனபது. இனி, இவள் மணம்பெறுவான் உலகில் ஒருவனுமல்லமை; மற்று எல்லா உயிர்களுக்கு முயிர்நாயகனாகிய சிவனே யாம். “தேனமா கோதையுஞ் சிவத்தை மேவினாள்” (3015) என்றபடி பிற உயிர் களின் வேறாகிய சிவனே என்ற குறிப்புமாம்; இனி, இவள் இவ்வுடலத்தினுள் மணத்தால் நாயகனையுடைய நிலையினறிப பின்னாப் பின்னையார் சடையவர் கருணை காணவர வழபவித்தபின், அந்நிலையில் சிவமணம் பெறுவாள் என்ற குறிப்புத்தரவும் சின்று. அவரே எல்லாவற்றையும் உடைமையாக உடையவா என்பது.

அறைந்தார் - யாவருமறியப் பறைசாற்றியதுபோல வெளிப்பட மொழிந்தனர் என்பது அறை - என்றதன் றொளி.

தள்ளிவீ - எனபதம் பாடம்.

1049

2948. ஆய நாள்களி லமண்பயில் பாண்டிநா டதனைத்  
தூய ஞானமுண் டருளிய தேன்மலா ரணைந்து  
மாய வல்லமண் கையரை வாதிவ்வென் றதுவும்,  
மேய வெப்பிடர் மீனவன் மேலொழித் ததுவும், க000

2949. நெருப்பி லஞ்சினார் தங்களை நீரினொட் டியபின்  
மருப்பு நீள்கழிக் கோலின்மற் றவர்களே றியதும்  
விருப்பி னாற்றிரு நீமயீ னவர்களித தருளிப்  
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் போற்றுவித் ததுவும், க000

2950. இனை வாறெலா மறிததுளா ரெய்தியங் கிசைப்பச்,  
சொன்ன வாககெலா மிருதிதி தூசுட னளிதது,  
மன்னு பூநதராய் வள்ளலா தமைத்திசை கோக்கிச்,  
சென்னி மேற்கார் குவிததுவீழ்ந் தெழுந்தசெந் தின்று, க000

2951. சுற்ற நீடிய கீளையொஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பக்  
“சுற்ற மாந்தாவாழ் காழிநா டுடைவர்க கடியேன்  
பெற்றெ தெதபூம் பாவையும பிறங்கிய நிதியும்  
முற்று மெண்ணையுக் கொடுத்தனன் யா” னென்று மொழிந்தார்.

2948. (இ - ள்) ஆய நாள்களில் - முன்கூறிய அவவாறாகிய நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்த்த காலத்தில்; அமண பயில்...அணைந்து - சமணர்கள் மிக்கிருந்த பாண்டி நாட்டினைத் தூய ஞானபோனக முண்டருளிய பின்னையார் சென்றணைந்து; மாய... ..வென்றதவும் - வஞ்சனையில் வல்ல அமணர்களாகிய கீழ்மக்களை வாதிவ் வென்றத வும்; மேய வெப்பு ..ஒழித்ததவும் - வந்து பொருந்திய வெப்பு ரோயின் அன்பத்தி னைப் பாண்டியனது உடலினின்றும் நீக்கியதவும்; க000

2949. (இ - ள்) நெருப்பில்...ஒட்டியபின் - நெருப்பின் வாதத்திற் றோறது அஞ்சிய அவ்மணங்களை நீரின வாதத்தினில் ஒட்டி வெனாதன பின்; மருப்பு... ..

...ஏறியதும் - உரிய கொம்பு போன்ற நீண்ட கழுமரங்களில் மதற அவ்வமணர்கள் ஏறியதவும் ; விருப்பினால்...போற்றுவதத்தவும் - விருப்பத்தினாலே திருநீற்றினைப் பாண்டியனுக்கு அளித்தருளி, அதனமூலம் மலையில்லையுடைய சிவபெருமானது திரு நீற்றுச் சாதனத்தைப் போற்றுவதத்தவும் ;

2950. (இ - ள்) இன்னவாறெல்லாம்...இசைப்ப - இவ்வாறாயினவற்றை எல்லாம் அவற்றை அறிந்தவர்கள் அவருக்குச் சொந்த சொல்ல ; சொன்னவர்க்கெல்லாம்... அளித்தது - வந்து சொன்னவர்களுக்கெல்லாம் பெருநிதியைக்கொடுத்த துணிகளுடனே அளித்த ; மன்னு பூநதராய...செந்நீனறு - நிலைபெற்ற சிகழியின வளவளாராகிய பிள்ளையாரை அவரிருந்த திசையின்கோக்கித் தலையினமேற கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு நிலமுற விழுந்த வணங்கி எழுந்த ஹோனன்று ;

2951. (இ - ள்) சுமரம் கீடிய...கேட்ப - சுமரத்தாரும் நீண்ட கிணறுகளும் கேட்கும்படி (உரத்த ஒலியிலே) ; “கற்ற...யான்” என்று மொழிந்தார - கற்றவர்களாகிய மக்கள் வாழும் காழிகாடுடைய பிள்ளையாருக்கு அடியேன பெற்றெடுத்த பூம்பாவையாரையும் விளக்கமுடைய எனது நிதிகளையும் முறதவும் அடிமையாக என்னை யும் யான் கொடுத்தனன்” என்று மொழிந்தார்.

இரண்டைப் பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2948. (வி - ரை) ஆய நாள்களில் - முன் கூறியவாறு சிவநேசர் தமது மகளாரது இன்னலங்களின மகிழ்ந்து நிகழ்வனவாகிய நாள்களில். ஆய நாள்களில் - இசைப்ப - (2950) என்று கூட்டுக ; ஆய நாள்களில் - அணைந்து - என்று பிள்ளையாரது நிகழ்ச்சிகளுடன் கூட்டி முடித்தலுமாம்.

அமண் பயில் பாண்டி நாடு - அமண் பயில் - அமணர் பயிலும் ; அமணர்கள் மிகவு விரவிய, அமண் பயில் - சமண சமயத்திறத்தினையே மேற்கொண்டு நிகழ்ந்த - அமணி பயில் - எனதுரைத்தலுமாம்

மாய ... வென்றதுவும் - மாயம் - வஞ்சனே. “மாயை சால மிகவல்லார்” (1552), “அமணகையர் வஞ்சனைக்கோ ரவதி யிலை” (2514).

வாதில் வென்றதுவும் - ஈண்டு வென்றது என்றது அமணர் வியும் கொளவியும் செலுத்திய தீயினத தம்பாற்பற்றாது செய்ததனோடு அதனையே அரசனபாற்பையசு சென்று ஆகுமபடி செய்த செயல குறித்தது, வாதத்தில் இறுதியாகக் கொண்ட வெற்றியளவும் மேல தனித்தனி விரித்தல் காண்க ; வென்றதவும் என்பது பொதுமைப் பொருளிலும், ஏனையவை அதன் விவரணைகள் என்ற பொருளிலும் கொள்ளினுமையும்.

மேய - வளவளார் “பையலே சென்று பாண்டியர்க் காக்கவே” என்று அருளிய திருவாக்கிண்படி வந்த பொருந்திய, பிள்ளையாருரை “மடத்தில, வெந்தழற்பட விஞ்சைமந திரத்தொழில் விளைத்தால்” (2567) என்று கூறிய அமணரது வஞ்சனைக்கு அதனையே விரைந்தசெய்யப் போவது” (2568) என்று இசைவுத்தந்த தீவினையின் பயனாகவும், அமனோடு பயின்ற தீவினைப் பயனாகவும் வந்த மேயிய என்ற குறிப்புமாம்.

வெப்பு இடர் - இடர் - துன்பம், வெப்பாகிய இடர் ; வெப்பினால் வந்த இடர் என்றலுமாம் ; வெப்பும் அஃதிறுதியாக முண்பப் போந்த இடர்களும் என்றரைக்கவும் கின்றது ; “வழுதியு முழுதும் உயந்தான்” (2669).

மீனவன் மேல் ஒழித்ததுவும் - மேல் - மேனினதும் ; ஐந்தனுருபு விரிக்க. வென்றதவும் - ஒழித்ததவும் - ஏறியதும் (2950) - போற்றுவதத்தவும் - இன்னவாறெல்லாம் அறிந்தனார் (2951) என்று மேலவரும் பாட்டுக்களுடன் முடிக்க. 1050

2949. (வி - ரை) நெடுப்பில் அஞ்சினூர் தங்களை - நெடுப்பில் - நெடுப்பினை இடமாகக்கொண்டு செய்த வாதத்தில். நெடுப்பு - அதில் செய்த வாதத்துக்கு வந்த ஆடுபெயர் பின்னர் நீரில் எறத்து மிவவாதே.

அஞ்சினூர் - அஞ்சிப் புருந்து தோற்ற சமணரை. “ஹைய நெஞ்சின ராகியே கடுக்கின் றிட்டா” (2686); “நடுக்கு நின்றநள னாறுடைய நம்பெருமான” (தேவா - கட்டபாடை - 10).

அஞ்சினூர் - என்றதனால் அஞ்சிப் புருந்து பின் தோற்றமையால் மேலும் அஞ்சியவர்களாகிய என்பதும் பெறவைத்த நயமும் காண்க.

நீரில் ஓட்டியபின் - புனல் வாதத்தை ஓட்டியபிறகு அவர்களை வெற்றிகொண்ட பின். ஓட்டிய வரலாறு முன்னாப் பார்க்க (2693 - 2698); ஓட்டியபின் - என்றதனால் அவர்களை வெற்றிகொண்ட செயலைக் குறிப்பாற பெறவைத்தார்.

வீடுப்பினால் - சமது மகிழ்ச்சியினாலே; பாண்டியனுக்குத் திருப்பாசரப் பதிகத் தினால் ஞானோபதேசஞ் செய்து திருநீறு தந்தமை இங்குக் கூறப்பட்ட செயல். அளித்த நூளி என்ற குறிப்புமது; 2756 பார்க்க.

மநப்பு நீர் - மநப்பு - கொம்பு; கொம்புபோலக் கூர்ந்து நீண்ட. “மருப்புடைக் கழுககோல்” (2705).

அவர்களேறியதும் - “எனபெருநு குன்றத் தெண்ணு யிரவரு மேறி ஞான” (2754); ஆண்டுரைத்தவை பார்க்க. “மறவரை யேற்றியதும்” என்று கொள்ளும் பாடம் பிழை. ஏற்றி - என்று பின்னையாபாற சாரத்திக் கூறும் வாகுக்கள உபசாரம் என்று கொள்க.

காதனம் - திருநீறும், (உருத்திராக்கமும்), திருவைந்தெழுத்தும்.

போற்றுவித்தலாவது யாவரும் கையேற்று ஆளுமபடி செய்தல்; போற்றுதல் காத்தொழுதல்.

1051

2950. (வி - ரை) இன்னவாறேலாம் - முன்னா வென்றதுவும் என்பது முதலாக கிகழ்ந்தவா நெல்லாவற்றையும்.

அறிந்துளார் - கேரில் அறிந்தார்களும் கேட்டறிந்தார்களும். நம்பத்தக்கமுறையிற் செய்தி சொல்வோர். கேட்கும் செய்தியை நம்பும் முறையினை அறிவித்தவாறு.

எய்தி அங்கு இசைப்ப - பின்னையார்பால் வைத்த இவரது அன்பு (2937) காரணமாகக் காணவும், அன்றி யாத்திரையாகவும் வரும் அடியார்கள்; அந்நாளில் அடியார்கள் கூடியபோது பேசுவன இதற்கைய நல்வார்த்தைகளேயாம் எனனு முணமைவழக்குக் குறிக்க. அங்கு - திருமயிலையின்கண்.

தொன்னவர்க்கேலாம் .. அளித்து - நலவார்த்தை கொண்டு வருவோருக்கு இவ்வாறு துணியும் மணியும் அளித்தல் உண்மை மகிழ்ச்சிபெற்ற உள்ளநிலை காட்டுவதாகம். புராண வரலாறு (46) பார்க்க. இவ்வழக்கு இந்நாளினும் ஏற்றபெற்றி அருகி வழங்கக் காணலாம்.

திசை நோக்கி - கரங் குவித்து வீழ்ந்து - அவரிருந்த திசையினை நோக்கி அவரை மனத்தாட்கொண்டு அவரை நேர் கண்டதுபோலவே வணங்கி; இததிசை திருமயிலையினின்றும் தென்றிசையில் சிகாழிப்பதி யிருக்கும் திசையாம். எனவே சிவநேசா தெருத்திசை நோக்கி வணங்கினா என்பதாம். கிழக்கும் வடக்கும் நோக்கி வணங்குதல் வேண்டுமென்பது பொது விதி. இஃது அதனை வேலுக்கிய சிறப்பு விதியாண்மைந்தது. இதற்குக் காரணமுந் சாட்டியவாறு.

செந்நீன்று - கோரே கிமிர்ந்த நின்ற; வழிபாட்டில் உடல நிறவேண்டிய நேர் கிலை; செம்மைபுள் கின்ற என்ற குறிப்புமாம்.

1052

2951. 'வி - னா) சுந்ரம் நீடிய கிளை எலாம் கேட்ப - சுற்றத்தாரும் நீடிய கிளைஞரும் ஆகிய எல்லாரும் கேட்கும்படி உறுதிசூதம் பேரொலியினாலே; இன்பத் துன்பங்களுள் விடாது சுற்றிச் சூழதலால் சுந்ரம் எனவும், ஒரு மரத்தினினதும் வெவ் வேறுகக கிளைகளும் பல கிளைகளபோல வருதலிற் கிளை எனவுமபபம்; வமிச விருட் சம் (Geneological tree) என்ற வழககும் காணக. எலாம் - பலதிறப்பட்ட எல்லாரும் எனக.

சுந்ர நீடிய கிளை எலாம் கேட்ப - மொழிந்தது என்னையோ? எனின், இவர்பாற் பெண்ணை மணம்கொள்ள உரிமையுடையவாகன சுந்ரத்தாரா, ஆணமகவு இனறி இவர் "குழககு ஒருபுதல்வி யாதலினால்" பெண்ணோடு நிதியும் பெற எதிர்பார்க்கும் கிலை யினரும் அவருள் இருத்தல கூடும்; ஆணமக வில்லாமைமால் இவரது அருகிதிகுப பின் உரிமைத் தாயத்தார்களாகிய கிளைஞர்களும் பலர்; ஆதலின் இவர்கள கேட்ப "இவர் எனது உண்மைச் சுற்றமும் கிளையும்ல்லா; இவை பாசககூட்டமே; 'உற வாவா ருருத்திரபல கணத்தினோகன' (தேவா), 'சுற்றம் மாசிலா வீசனன்பா' (திருவிளா. புரா) என்றபடி காழிநாடுடையவரே எனது குருவும் சுற்றமும் ஆளுடைய நாயகருமாவா என்று கண்டேன; எனது பெண்ணையும் நிதியையும் என்னையும் அவ ருக்கே கொடுத்தனன்" என்ற சுற்றமும் கிளையும் கேட்ப மொழிந்தனா. மொழிந்த பொருள் யாவரும் அறிய விரும்பப்பட்டதோடு அவர்களும் அறிவுறுத்தப்பட்டனர் எனக. என்னையும் (அடிமையாகக்) கொடுத்தனன் - எனபதாம்.

மூற்றும் என்னையும் - "அனதே யெனத னூவிய முட லு முடைமை யெல்லாமும், குன்றையனையா யென்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டுகையோ?" (திருவா) என்ற கிலை காணக. எனது உயிர் உடல பொருள் இவையும் இனிக காழிநாடுடையவரது உரிமையாயினமையின் இனி இவற்றைப்பற்றியும் உடற் சுற்றமாகிய உறகளுக்கு ஒரு பற்றில்லை எனது சுற்றத்தார்களுக்குச் சொல்லியவாறு.

சுந்ர மாதநர் வாழ் காழ் நாடு - "பாமருவந கலைப ளலவோர பணமலர்கள் கொண்டணினது பரிசினாலே, காமனைகள் பூரித்தக களிகூரநது கிளந்தேதது கழு மலமே" (பிள - மேகரா - 9); "சுற்றவாகன பணிகதேததும் கழுமலத்தன்" (பெடி 11) முதலாக வரும் பிள்ளையாரது திருவாக்குக்கள காணக. சுந்ர - சிவனையும் சிவ னடியாரையும் வழிபடுதலே பிறவிப் பயனாகிய உறுதிப்பொருள் என்று சுற்றத் தெளிநது அவ்வழி ஒழுக சுற்ற. "சுற்றத்தன லாய பயனென்கொல வாலறிவன், சுற்ற டொழாஅ ரெனின்" (குறள்).

காழ் நாடு - காழிப்பதி; இவ்வாறு பெரியோர் வாழும் பதியை நாடுதென கூறு தல மரபு.

1058

2952. எல்லையின்பெருங் களிப்பின லிப்பரி சியம்பி,

முல்லை வெண்ணைக முகிழ்முலை யாருடன் முடியா

மல்கு செல்வத்தின் வளமையு மறையவர் புகலிச்

செல்வ ரேபுடை யாரொனா சிந்தையான் மகிழ்ந்தார்.

கடுஞ்ச

(இ - ள்) எல்லையில்...இயம்பி - அளவுகடந்த களிப்பினாலே இவ்வாறு சொல்லி; முல்லை...வளமையும் - முல்லையரும்பு போன்ற கூரிய வெள்ளிய பல் வரிசையினையும்



முமிழ்க்கும் முகையினையும் உடைய திருமகளாருடன் எல்லையிலாது நிரம்பிய செல்வத்தின் வளங்களையும் ; மறையவர்...மகிழ்ந்தா - வேதியர்களது சீகாழிப் பதியில் அவதரித்த செல்வராகிய பிள்ளையாரோ உடையவா என்று துணிக்ந்துகொண்ட சிந்தையினாலே மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

(வி - ரை) எல்லையிலு...இயம்பி - இப்பிசு - முன் பாட்டி கூறியவாறு. பெருங் களிப்பினால் இப்பிசு - இயம்பி - பெருங் களிப்பினால் கவரப்பெற்றுவனறி இவ்வாறியம்புதல கூடாது என்பது ; என்ன ? “ உவப்பதன்கண் குறமுந் தோன் றுககெடும் ” என்றபடி மிக்கூரத் மகிழ்ச்சியும் மிக்கூரத் சினம்போலவே உள்ளத்தின் நிறையினைக் கவாந்து மேலெழுந்து இது தக்கது-இது தகாதது - இஃதியிலவது-இஃதியிலாதது என்று நிறுத்தெண்ணுந் திறனை அழிகும ; சண்டை சிவநேசா தமது மரபும்-தரமும்-பக்குவமும்-நியதியும், பிறவும் ஆகிய நிலைகள் பற்றிப் பிள்ளையாரோ இதனை ஏற்றருளுந்தகொண்ணாமோ என்பனவற்றை ஆய்ந்து சீர்தக்கி நிறுத்த முடிந்தா ரல்லர் என்பது பின்னர் வரலாற்று விளைவிற் கண்டு கொள்க, அதனியலடி கூறியவாறு. மேல் “ அன்ப ரின்புறு மாவததி னளித்தபாங் கல்லாந்...புகலிகா வலர்க்கிது புணரா, தென்ப துட் கொண்ட பானமை ” (2954) என்று இந்நியதியினை விளக்குதல் காண்க.

முல்லை.....முலையார் - பூம்பாவையார் ; முல்லை - முலையரும்பு குறித்தது ; ஆகுபெயர் ; நகை - ஆகுபெயராய்ப் பல்(வரிசையைக்கிடைக் குறித்தது. முகிழ் முலை - முகிழ்த்தல் - தோன்றாதல் ; கோங்குமபுகளை உவமித்தல் மரபாதலின அதுபற்றி முகிழ் - என்றா. முலைமுகிழ்த்தல் சாண்டீப் பாவையாரது பருவம் குறித்தது ; பறகளைக் குறித்ததும் அப்பருவம் குறிக்குமென்பா மருத்தவ னாலோர்.

முலையாருடன் - வளமையும் - உடையார் - என்று முடிக்க. உடையார்-தமதார்க்கொள்ளும் உரிமையாளர்.

சிந்தையால் மகிழ்ந்தார் - சிந்தை-சிந்திக்கப்பெற்ற நிலை. அவ்வெண்ணத்தையே பின்னர் பலமுறையும் எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்தார். மொழிந்தமையே யன்றி எண்ணங்களே மகிழ்ச்சியை விளைவித்தன. ஒரோவழித் தோன்றி மறையும் மனக்கிலைகள போலாது, கிலைத்த இம்மனநிலையின் தொடர்ச்சி குறித்தது. இதனால் இவை எண்ணிய பாகுகே யமைந்தனவன்றிப் பின்னர் நிகழ்ச்சியின் முற்றிப் பொருளுமாறு கண்டு மகிழும் பேறுபெறுவாரலா என்று குறித்தமையும் காண்க. (சிந்தையால் - எண்ணிய அளவினால்.)

வண்மையும்—என்பதும் பாடம்.

1054

2953. ஆற்று நாள்களி லணங்கனார் கன்னிமா டத்தின்  
பாற்ற டம்பொழின் மருங்கினிற் பணிமலர் கொய்வான்  
போற்று வார்குழற் சேடிய ருடன்புறம் போந்து  
கோற்றொ டித்தளர்க் கையினால் முகைமலர் கொய்ய, கருடுரு

2954. “அன்ப ரின்புறு மாவததி னளித்தபாங் கல்லாந்  
பொன்பி நங்குநீர்ப் புகலிகா வலர்க்கிது புணரா ”  
தேன்ப துட்கொண்ட பான்மையோ ரெயிற்றிளம் பணியாப்  
முன்ப ணைந்தது போலவோர் முள்ளெயிற் தரவம், கருடுசு

2955. மௌவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்துவந் தெய்திச்  
செய்யி நாண்முகை கவர்பொழு தினின்மலர்ச் செங்கை

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ககசடு

நவ்வி வாள்விழி நறுதுதற் செறிநெறி கூந்தற்  
கொவ்வை வாயவண் முகிழ்ச்சில் கவர்ந்தது குறித்த; க0டு௭

2956. நாலு தந்தமு மென்புறக் கவர்ந்துநஞ் சுதுத்து  
மேலெ முட்பணை விரித்து சின் றுடிவே மடங்க  
சீல வல்விடக தொடர்ந்தெழ, நேரிழை மென்பு  
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்று மயங்கி, க0டு௮

2957. தரையில் வீழ்தாச் சேடியா வெருக்கொடு தாங்கி  
வரைசெய் மாடத்தி னுட்கொடு புருந்திட வணிகர்  
உரையு முள்ளமு நிலையழிந் துறுதுயர் பெருக்க  
கரையில் சுறமுந் தாமுமுன கலங்கினா; கதுழந்தார. க0டு௯

2958. (இ - ள்) ஆற்று...நாள்களில் - முனை கூறியவாறு சிவநேசா செய  
வாற்றிவரும் நாட்களிலே, அண்ணங்குறா மலா கொய்வான் - தெய்வப் பெண்  
போன்ற பூம்பாவையாரா கணனிமாடத்தினில் பால போன்ற துயரோ நிறைந்த தடத்தி  
னருகில பூசசோலையின் பக்கத்தில் குளிர்ந்த பூக்கொடியும் பொருட்டு, போற்ற...  
...புறம் போந்தது - தம்மைப் போற்றும் நீண்ட கூந்தலையுடைய சேடி மாரகளுடனே  
புறத்திற் போய்; கோற்றொழி ..கொய்ய - கிரண - வளையுணிகத் தளிர் போன்ற  
கையினால் முகைக்கும் பருவத்திற் மலாங்களை கொய்யவே, க0டு௧௦

2954. (இ - ள்) அன்பா ..அல்லால் - அன்பராகிய சிவநேசா இன்பம் பொருந்  
தும் விருப்பத்தினாலே அளித்த அளவுமட்டில்லல்லாமல்; பொன்...என்பது - பொன்  
விளங்கும் கிரிநையுடைய சீகாழிப் பிள்ளையாருக்கு இது புணர்வுறுது என்பதனை;  
உட்கொண்ட பாணை - உட்கொண்டினை ஊழானதுவே, ஓர்...போல - ஒரு  
நச்சுப் பறகையுடைய இளம் மாம்பாசி முன்பு வந்ததுபோல, ஓர்...அரவம் - முன்  
போன்ற பறகையுடையதோ பாம்பு; க0டு௧௧

2955. (இ - ள்) மெளவல்...எய்து - மலலிங்க முலைக கொடிகள் படர்ந்த  
பத்தரிலே மறைந்த வந்த சேர்ந்த, செவ்வி ..பொழுதின்மீ - பருவத்துப் புதிய  
முகைகளைப் பூம்பாவையார் கொடியும் பொழுதில்; நவ்வி...வாயவன் - மாண  
போன்ற கூரிய கண்களையும், நறிய நுதலினையும், செறிவும் நெறிவுமுடைய கூந்த  
லினையும், கோவைக்கனி போன்ற வாயினையும் உடைய பூம்பாவையாரது; மலாச  
செங்கை - மலா போன்ற கையில், முகிழ் விரல் கவந்தது குறித்த - பூக்கொய்யக்  
கட்டிக் கூப்பிய விரலினையுறித்தது கடித்ததாகி; க0டு௧௨

2956. (இ - ள்) நாலு...வேறு அடங்க - நச்சுப் பறகன் நான்கும் எலும்பளவும்  
அமுரத்த கடித்து கஞ்சினை உருத்த மேலே எழும் படத்தினை விரித்துநின்ற ஆடி வேறு  
இடத்தில் மறைந்து ஒங்கவே; சீல தொடர்ந்து எழ - கரிய வெவ்விழ விடம்  
அதனைத் தொடர்ந்து மேலே எழுகத்தலை; மென்பு...போன்ற - மெல்லதாகிய  
மலர்மாலை யிடைவீழ் தீப் பட்டதுபோல. நேரிழை - நேரிய இழைகளையுணிகத்  
பூம்பாவையார்; உளம் மயங்கி - மனமயங்கி; க0டு௧௩

2957. (இ - ள்) தரையில் வீழ்தா - சிலத்தில் வீழ்; சேடியர்...புருந்திட -  
தாதுயாகன் திருக்கிட்டு அஞ்சித் தாங்கிச் சென்று அவருக்கென்று அமைவு செய்யப்  
பட்ட கண்ணிமாடத்தினுள்ளே கொண்டு புருந்திட; வணிகர்...கதுழந்தார - சிவ

நேசர் மொழியு மனமும் நிலையுமிரு உறுதுணைப் மேவிட அனவந்த சுறத்தாரும் தாமும் முன் கலங்கி அழுதனர்.

க006

இவ்வைந்து பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண்ட நெரக்கநின்றன. முன் மூன்றாம் ஒருமுடிபாகவும் பின்னிரண்டாம் வேறுமுடிபாகவும் உரைக்கினை மிழுக்கிலை. பொருட் செயற் றொடர்ச்சியும் விரைவுமபற்றி இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது.

2953. (வி - ரை) ஆற்று நாள்களில் - முனகூறியபடி சிவநேசர் செயலாற்றி மகிழ்க்கிருந்த நாள்களிலே.

அணங்கனூர் - பூம்பாவையார் ; அணங்கு - தெய்வப்பெண.

கன்னிமாடம் - கன்னிகள தோழியர்களுடன் இருப்பதற்காக அமைக்கப்படும் காவல்பெற்ற தனியிடங்கள் இவ்வாறு வழங்கப்படும்.

பாற்றடம் பொழில் மருங்கினில் - பாற்றடம் - பாலபோன்ற தாய வெணமையான நீரினையுடைய தடம் மாடத்தின் - பால் என்று கூட்டிப், பால் - ஏழனுரு பாகக் கொண்ட நெரப்பினுமமையும் , இப்பொருளில் தடம் பொழில் - பெரிய சோலை என்க. பொழில் மருங்கு - பொழில் - இங்குப் பூச்சோலை குறித்தது.

மலர் கொய்வான் - கொய்யம்பொருட்டு ; வானீற்று விளையெச்சம் புறம் போந்து என்ற விளையெச்சத்தான முடிந்தது.

போற்று சேடியர் - என்க ; போற்றுதல் - பேணுதல் ; காத்தல்.

முனைமலர் - விரியும் பருவமுடையதாய் முகையாகிய மலர். “ முனைக்கு மலரின் வாசம்போல ” (1218) ; சேவ்வி நாண்முகை - என மேற்கூறுதல் காண்க (2954).

அரவம் (2954), எய்தி - விரல் - குறித்தது - கவர்ந்தது (வாகி) (2955) - கவர்ந்தது - உருத்து அடங்க - விடம் அடர்ந்ததெழ - நேரிழை - மயங்கி (2956) - வீழ்தாச் - சேடியர் - தாங்கிப் - புருகிடை - வணிகர் - நிலையுமிரு - கலங்கினார் - கலுழந்தார் (2957) என்று இவ்வைந்து பாட்டுகளையும் தொடர்ந்து முடிபு படுத்திக்கொள்க. 1055

2954. (வி - ரை) அன்பர்...என்பது - அன்பராகிய சிவநேசர் மகிழ்ந்த விருப்பினால் மகளாரைக் கொடுத்தனா என்ற அளவில் அமைவதன்றிப் பின்னையார்பால இவ்வடைவு சென்று பொருந்தாது என்ற உண்மையினை. என்பது - என்பதனை ; என்ற உண்மையினை.

உட்கொண்ட பான்மை - குறியாகக்கொண்ட னுழ என்னும் நியதி. பான்மை - தெய்வம் - னுழ - நியதி என்பன ஒருபொருள் கொளவன.

பான்மை...போல - அந்நியதியே ஓர் உருக்கொண்டு ஓர் இளம்பாம்பாக முன் வந்த சேர்ந்ததபோல. போல - உருபு, வினைவினால அதுவேயாம் தன்மைக் குறிப்புடன் நின்றது; தற்குறிப்பேற்ற அணியை விளக்குவது; “இளைப பஞ்சினை போல” (2090) ; “ பாசப் பழிமுதல பறிப்பார்போல ” (460) என்புழிப்போல் ஆங்குரைத்தவை பார்க்க. ஓர் - பணியாய் - என்று கூட்டுக ; எயிற்று - தச்சு தன்மை எயிற்றினிடைக் கொள்ளுதலால் அத்தன்மைபற்றிக் கூறினா ; இளம்பணி-மாதவிப்பு பந்தரிடை முல்லை மெல்லரும்பு கொய்யும் மெல்லியலாரின் முகிழ் மெல்விரல்கவரும் தகுதியின் இளம்பணி என்றா. இஃதாசிரியரின் அகநகுழைந்த கருணைப்பெருக்குக் குறித்தது.

முள் எயிற்று அரவம் - முள் எயிற்று முளபோன்ற கூரியனவாகிய பற்கள் ; எயிற்று - பல்.

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கங்குள

அளித்த பாங்கல்லால் - இது - புகலி காவலரிக்குப் - புணராது - என்க. புணரிதல் - பொருத்ததல். பாங்கு - அளவு - திருநாட்டியத்தான்குடியில் கோட்புலியார், வணப்பகை - சிறகடி - என்ற தமது இரு மகளிரையும் திருவாரூர் நம்பிகளுக்கு அளித்த அவர்களை ஏறக வேண்டுவதும், நம்பிகள் அவ்வளவே அவர்களைத் தமது மக்களெனக்கொண்டேற்பதும் ஆகிய வரலாறுகள் ஈண்டு வைத்திக் கருத்த தகவல். இன்புறும் ஆர்வத்தின் அளித்த பாங்கல்லால் - அளித்ததற்கு ஆர்வமிருதியே காரணமன்றி வேறொரு தொடர்புமின்றென்ற குறிப்பும், இது புணராதுமே பான்மை என்ற குறிப்பும் கருதுக. முதல் வருணத்தோர் ஏனை மூன்று வருணங்களினும் மணஞ் செய்தல் கூடும் என்ற அறநூற்புறனடை விதியும் இவ்வெண்ணங்கள முதிர்க்க இடந்தத தென்றலுமாம்.

1056

2955. (வி - ரை) மௌவல் மாதவிப் பந்தர் - மௌவல் - மல்லிகை ; மாதவி - முல்லை ; மல்லிகையும் முல்லை இணைந்த மணமுடையவையாதலின் ஒரு சேரப் பந்தங்களில் ஏற்றிவைப்பது வழக்கு

பந்தரின் மறைந்து வந்து எய்தி - அங்கு இருத்ததற்கு வேறு பதற்குகோடும் இயையபுயின்றி மறைந்துவந்து புகுந்து.

சேவ்வி நான்முகை கவர் போழ்தினில் - பூம்பாவையார் என்ற எழுவாய் முன் 2954-ல் நின்று வருவிச்ச சேவ்வி - அல்லும் பருவம், நான்முகை - புதிய அரும்பு. செவவித்தாகிய காள என்க. கவரிதல் - பறித்தல்

மலரிச்சேங்கை - முகிழ்விரால் - என்று கூட்டுக. கையின்கண் என்று ஏழனுருபு விரிகக. முகையின்கை செங்கைவிரல் கவர்பொழுது அம் மலரிச்சேங்கை குறித்து அரவம் கவர்ந்தது என்ற கவிநலமும் காண்க. சேங்கை விரல் என்பன அரவம் கவர்ந்த இடங்குறித்துக் காட்டியபடி “வாளராவொன்று...அங்கையில் நின்றிற் தனறே” (1806) என்றது காண்க. குறித்து என்றதும் காண்க.

மௌவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்துவந்த நெய்தி - முகை கவர்பொழுது - விரல் குறித்துக் கவரித்தது - மணமலர்காண்டைச் செவ்வொடியுள்ளனரும் கீழும் அவற்றின் மணங்குறித்துப் பாம்புகள் வருவனவாதலின், அவற்றை மக்களவாழ்விடங்களின் மிக அருகில் வைக்கலாகாதென்றும், எச்சரிக்கையின்றி அவற்றினரிடைச் சேரலாகாதென்றும் வழங்கும் வழக்கும காண்க.

பொருந்தாது எனும் பான்மை ஓர் எயிற்றாம் பணியாய் முன்பிணைந்து போலும் ஓர் முன் எயிற்றாவம் கவரித்து - என முன்பாட்டுடன் கூட்டுக ; இங்குத் திருவிளையாடற் புராணத்துட் பழிபுருசியுடைய வரலாற்று விளைவு சினைவுகூர்ந்து ஒப்பிட்டுக் கருதப்படுவது, “ஆற்றில் முண்டகின் யருக்காதுவதும் பாரப்பணியை, காற்றலவீழத் தெவவாறு கவர்ந்தது பழிபுருசியை, சாற்றா வார்த்தை மும்பறுத்துப் புறகின்ற, வீற்றவை வெருளவிடத் திவருவி கவர வண்ணம்” (ஷா 37)

மலரிச் சேங்கை - முன் கூறியவாற்றின் என்களையும் ஏனையவைபோல அடையாகியுரைப்பினு மிழுக்காத.

நவ்வி. வாயாவன் - ஈண்டு, வீழ் - மதல் - கூந்தல் - வாய் என்ற இவற்றினைச் சிறப்பித்து எடுத்துக் கூறியது, “தொம்பளுள் தலைமை, இந்த வையகத் திண்மை” (2948) என்று முன்கூறிய நலங்க ளெல்லாவற்றின் திரட்சியினையும் ஒருங்கு காட்டி அதற்கையாரைப்பற்றிச் சுவகோர் கொள்ளின்ற துயரப்பெருக்கின் அளவினைக் காட்டுதற்கு ; இதனை “முகநரிசனம்” என்பது உலக வழக்கு. அன்றியும், இவ்வரை கூறிவந்தது பாவையாரின் சகலகீழையாகிய மாயைப் படைப்பின் நலங்கள் ; இனிச்,

சடையவர் கருணை காணவரப் பிள்ளையாரது அருளால் வரும் சுததலிலப் படைப பாகிய புனித அணிகலனகளை மேற்கூறுவார் (299 :—3007) ; அதுகுறிக்க நண்டு இவ்வு முடிததுச் காட்டியவா றுமாம். “ தகைமை இநத வையகத் தின்மை ” (2948) எனறதும், பின்னர் “ ஞாலமும விசமபு மெல்லாம், அற்புத மெய்தித தோன்ற வழ கினுக் கணியாய நினறான் ” (3007) என்பதும் குறிக்க.

நவீ - பெண்மாண் ; நவவியின் விழிக்கு வந்தது ; ஆகுபெயர். வாள்-கர்மை' ஒளி எனறலுமாம். நறுநுதல் - நறுமண முடைமை உததம் இலக்கணப் பெண்களின் அங்க இயல் என்பர். செறிநேறி கூந்தல் - அவவாநே கூந்தல் செறிநது நெறிப் புடைத்தா யிருததலும் நல்லிலக்கணம் எனப். நேறி - நெறிப்பு ; அலைபோலச் சிறு வளைவுகளுடைமை. கோவ்வை வாய் - கோவ்வை - கோவை என்பது எதுகை நோக்கிக் கோவ்வை என வந்தது. கோவ்வை - எணடுக கணியைச் குறித்தது ; ஆகு பெயர்.

முகிழ் விரல் - முகிழ்த்தது - பூபறிகுடும்படி கூட்டிக் குவித்தது.

கவிர்த்து - சடித்தது ; அரவம் திணடிற்று ; கவர்ந்தது என்பது மரபு வழக்கு.

குறித்தே—என்பதும் பாடம்.

1057

2956. (வி - னை) தந்தம் நாலும் - என்க. நாலு தந்தமாவன நச்சப் பையைத் தலையிற் கொண்டுள்ள குழாய்போல உட்டுளையுடைய நான்கு கூரியபற்கள். “ கடுவோ டொடுங்கிய னம்புடை வாலெயிறு ” (முருகு) ; நாலு தந்தமாவன : காளி-காளாத திரி-யமன்-யமன்தன் என்பன.

என்பு உறக் கவிர்த்து - தசைநார்கள் - நரம்புகள் முதலிய மேலுள்ள தாதுககள் எல்லாம் தாண்டி உளளே எலும்பு வரையும் பொருந்த ஆழமாகக் கடித்தது ; விரல் எலும்புக்கு அடுத்த சுததரத்தக் குழாய்களிருத்தலின் விடம் அவறறன் உருக்கப் பட்டமையால் இரத்த வேகத்துடன் சமீபில இரத்தாசயத் தாமரைக்குட் பாய்ந்து உடல் முழுதும் விடம் பரவுமபடி போதிய ஆழத்திற் சடித்தது.

நஞ்சு உகுத்து - பற்களின் குழாய்போன்ற உளள உட்டுளையினமூலம் அவறறி னடியில் உளள நச்சுப் பையினினறும் நஞ்சினைக் கக்கி - இரத்தக் குழாயினுள் வீழ்த த்ச - செலுத்தி. To Inject என்பது நவீனர் கூற்று.

மேலெழும் பணம் விரித்துநீள் றடி - இவை பாம்புகளின் சினக்குறி என்ப, பணம் - பாம்பின் படம். விரித்து ஏனைக் காலமெல்லாம் சுருங்கியிருத்தலும் சிறிது சினம் மூளுமாயின் உடனே தலையிராது படம் விரித்தாடுவதுமாகு மியல்பினையும் உடையது பாம்பு ; ஆதலின் விரித்தாடி எனறார். படம் விரித்து ஆடுதல் பாம்புகளி னியல்பு.

வேறு அடங்க - வேறிடத்தில் மறைந்துகொள்ள ; ஒடுங்க.

நீல வல்விடம் - நீலம் - கருமை. தொடர்ந்து எழ - எலும்பு உறக் கவிர்த்தமை யால் உடனே சுதத ரத்தத்துடன் கலந்து அதனுடன் தொடர்ந்து மேற்பரவ.

மென்பூ...போல - தொழிலும் பண்பும்பற்றி வந்த உவமம் ; மெல்லிய பூமாலை யினைத் தீயினிற் புகவிட்டால் உடனே கருகி வாடுதலபோலத் துவண்டு.

நேரிழை உளம் மயங்கி - என்க. மயங்குதல் - உணர்வறுதலினால் ஒன்றச் தோற்றது கலங்கிச் சோர்தல்.

1058

2957. (வி - ரை) வெருக்கோடு - சடுதியில் நிகழாத போச்சத்தால் திரு  
பட்டம். தாங்கி - சிலத்தில வீழாமல் கைகொடு தாங்கி.

வரைசெய் மாடம் - இவாக எழுந்ததற்கென்று வரைவு செய்துவைத்த கன்னி  
மாடம். வரை செய - வரை - மலை என்று கொண்டு மலை போன்ற எண்பாரு  
முண்டு.

வணிகர் - சிவநேசர், கரை - அளவு-எல்லை. கரையில் சுற்றமும் - “சுற்ற  
சீடிய கிளையொலாம்” (2952); முன சிவநேசர் கூறிய (2952) வாற்றா சிதைவுறாது  
வாழவினும் தாழவினும் வரைவுபடாது சுற்றிச் சூழுவோர் என்பது குறிப்பு.

நீலையழிந்து - நிலை தடுமாறி உரைகுழறி உள்ளம் மயங்கி என்க. கலுழ்தல் -  
அழுதல். 1050

2958. விடந்தோ லுத்திதேம் விஞ்சையிற் பெரியார் மேலோர்

அடர்ந்த தீவிட மகற்றுதற கணைந்துளா ரனைவர்

திடங்கொண் மந்திரந் தியானபா வகநிலை முட்டி

தோடர்ந்த செய்வினைத தனிததனித தொழிலராய்ச் சூழ்வார்,

2959. மருந்து மெண்ணில மாறில செய்யவும் வலிந்து

பொருந்து வல்விட மேழுமே கழுமுறை பொங்கிப்

பெருந்த டங்கண்மென கொடியனாள் தீவியிசைப் பிறங்கித்

திருந்து செய்வினை யாவையுங் கடந்துதீர்ந் திலதால்.

கருசக

2960. ஆவி தங்குபல் குறிகளு மடைவில வாச

மேவு காருட ளிஞ்சைவித் தக“ரிது விதி”யென

றோவும் வேலையி லுறுபெருஞ் சுற்றமு மலறிப்

பாவை மேலவிழுந் தழுதனா படரொலிக் கடலபோல.

கருசக

2958. (இ - ள்) விடம்...அனேகா - விடத்தைத் தீர்க்குகிடும வித்தையிற  
கைவந்த பெரியோர்களாகிய மேலவர்கள் அனேகர்கள் பற்றிய கொடிய விடத்தினைப்  
போக்குதற்காகச் சேர்ந்ததார்களாக் ; திடங்கொண்...சூழ்வார் - வலியையுடைய மந்  
திரமும் தியானமும் பாவனையும் முட்டி நிலையாய்த் தொடர்ந்த தீர்வுச் செயல்களைத்  
தனித்தனி செய்வாராய்ச் சூழ்ந்து, கருசக

2959. (இ - ள்) மருந்தும் . செய்யவும் - (முன் கூறிய நான்குமே) அள  
விலலாத இனையிலலாத மருந்துகளையும் செய்யவும் ; வலிந்து...பொருத் - வலிமை  
யாய்ப் பற்றிக்கொண்டு கொடிய விடம் ஏழு வேசமும் முறையாக மேலேறி ; பெருந்  
தடங்கண்...பிறங்கி - பெரிய விசாலமாகிய கண்களையுடைய மெல்லிய கொடிபோன்ற  
பூம்பாவையாரது தலையினை மேற்கொண்டு விளங்க ; திருந்து...தீர்ந்திலதால் - திருந்  
தும்படி செய்த தீர்வினைகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து தீர்ந்திலதாகவே ; கருசக

2960. (இ - ள்) ஆவி...இவ்வாக - உயிர் உடம்பினுள் தங்குதற்குரிய பல குறி  
களும் பொருத்ததல இல்லையாக ; மேவு வேலையில் - வந்த பொருத்திய காருட  
வித்தை வல்லவாகளும் “இது விதி” என்று கைவிட்டொழியும் வேலையில் ; உறு  
பெரும்...கடலபோல - உற்ற பல சுற்றத்தாராகளும் கடலபோல அலறிப் பாவை மேல்  
விழுந்தழுதனா. கருசக

இம்முன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண் ணைக்கின்றன.

2958. (வி - ரை) விடந் தொலைந்தீரும் விஞ்சை - விடத்தைத் தீராகும் காரூட வித்தை (2961); கருட மந்திரம் கைவருதலால் பாம்பின் விடத்தைத் தீராகும் ஒரு வித்தை. பெரியர் - அனுபவம் வல்லோர்; மேலோர் - அவருள் தலைவர்.

திடங்கோள் மந்திரம் - தியானம் - பாவனை - நிலைமுட்டி - திடமாவது - உறுதியாய்ப் பயனளிக்கும் தன்மை. மந்திரம் - கருட மந்திரம்; தியானம் - மந்திரத்தினிற் குறிக்கப்பட்ட - மந்திரத்துக்கு அதிதேயவமாகிய - மூர்த்தியை அமுருதியறிதல்; “உருவெண்” (தேவா); பாவனை - மாந்திரிகன அமமந்திரமூர்த்தியாக தன் ஆன்மாவைப் பாலித்தல்; முட்டிநிலை - விடவேகம் தலைக்கொண்டபோது அதனைத் தணித்தற் பொருட்டு மாந்திரிகன் தனது கைவிரல்களிற பெருவிரலை விடுத்து ஏனை நான்கு விரல்களையும் முட்டியாக மடித்துக்கொண்டு உச்சிமுதல் கடிவாய் யறுதியாக விடந் திண்டப் பட்டோருடைய தடவுதல் முட்டி நிலை-எனக் இவை நான்கும் தொடர்ந்து ஒன்றாய் வருதலால் தொடர்ந்த செய்வின் என்றா.

குழ்வார் - செய்யவும் (2959) என்று மேலவரும் பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க.

தனித்தனித் தொழிலராய் - அவ்வவரும் தாந்தாம கதற எல்லை அளவும் செய்வார்களாகி.

பாவகம் - பாவனை. உயிர் தன்னைச் சிவமாகப் பாலிக்கச், சிவமாகும் நிலை சிவோகம்பாவனை எனப்படும்; அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தேற்றமாய்க் கூறப்படுவது இக் கருடபாவனையாம்; கருடோகம்பாவனை என்பா. கருட பாவனையாவது: “ஆதிபௌதிக கருடன், ஆதிதைவிக் கருடன், ஆதியரீன்மிக கருடன் எனக் கருடன் மூன்று வகைப்படும். இவ்வாறு பொருடோற்றங் கண்டுகொள்க. ஈண்டு ஆதி-அதி-இடத்தில்; அவற்றின் உலகத்தைக் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிக கருடன். அதற்கு அதிதேயவமாக மாந்திரிகன் உள்ளத்தில் அதுபோல்வைத்துக் கணிக்கப்படும் மந்திரம் ஆதிதைவிக் கருடன்; அம் மந்திரத்தினிடமாக நின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவசந்தி ஆதியரீன்மிக கருடன் எனப்படும்; அவற்றின், ஈண்டு “காருட விஞ்சை” என்றதிற கருடன் என்றது கருடனுக்கிதேயவமாய் மாந்திரிகனுளத்திற காணப்படும் மந்திர ரூபமாகிய அதிதைவிக் கருடனை. அதனைப் பாலித்தலாவது நாடோறும் பயின்றவந்த பயிற்சி விசேடத்தான அமமந்திர ரூபமே தானாக அந்நிலைய பாவனை செய்து தன்னறிவு அதன் வரம்பாப்படி உறைத்து நிற்கல். அந்நிலைம கின்று அம்மந்திரக் கண்கொண்டு பார்க்கப்படுவது அவ்விடவேகத்தை மாற்றதல் ஒருதலையாகலின், அப்பாவனை ஈண்டைக்கு உவமை யாயிற்று. இதனானே, கருடபாவனை சந்தியமா மெனப்பதாம், அதனை அசத்தியமென்பார் மதம் போலியெனப்பதாம் தெற்றென உணர்ந்தன்கொள்க. புளஞ, விலங்கு, மரம் முதலிய சராசரங்களுக்கெல்லாம் அதிதேயவ மந்திரம் உளவெனப்பதாம், படிக்கப்போல அதுவதுவா மியலபுடைய ஆன்மா அவற்றின் எவ்வெவ் மந்திரங்களைக் கணிப்பினும் அவ்வமந்திர சொரூபியாவா நெனப்பது உரு, சாவருஞ் சூரேந்தர முதலியவற்றிட காண்க” (சிவஞான மார்பாடியம் - 9-கு. 2-அதி).

குழ்வார் - செய்யவும் (2959) - தீரநிலைதா(க) - வித்தகர் (2960) - இது வித்தி என்ற ஒவும் வேலையில் - சுற்றமும் - விழுநத - அமுதனா - என இம்மூன்று பாட்டுகளை முடித்துக்கொள்க. தீரநிலைதால் (2959) என்றதனை முற்றாக வைத்து முடித்துக் கொண்டு மேல்வரும் பாட்டை வேறு முடிப்பாக்கினு மிழுக்கிலை.

செய்வின் தீர் தொழில். மேல் “திருந்து செய்வின்” (2961) என்பா.

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருக

தனித்தனித் தொழிலாய - அவ்வவர் தததம் திறம் முழுதும் செலுத்திக் காண்பாராய்.

குழுவார் - குழ்தல் - ஆழ எண்ணுதல். உட்கூச சுற்றி என்பதாம். 1080

2959. (வி - னை) மருந்தும் - மருகிரம் பாவனைபற்றிய செய்வினைகணையன்றி மருந்தும் என உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவுமமை.

மாறில் - பயனற்றதலில் தவறுமையின் இணையற்ற. தீடங்கோண் மருதிரம் போலவே மருந்தும் மாறில் எனததாம். வலிந்து - கடந்தது; வலிமை பெற்று.

பொருந்து - வந்த பொருந்திய; “பாணமை” (2954) போலப் பொருந்திய என்பதம் குறிப்பு.

ஏழு வேகமும் - உம்மை முதறமமை. “தலைக்கொண்ட வேழம் வேகம்” (1809) என்றதும்; ஆண்டுரைத்தவையும் பாராகக

முறை பொங்கி - தலைமிகுபி பிறங்கி - முறை - ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக; தலை மிகை - விடந் தலைக்கேறி மூளையைப் பற்றிப் பரவினால் தீர்வினமென்பா.

தீர்ந்து செய்வினை - கிருத்தம்படி செய்யும் தீர்தொழில் - மாற்று; கிருத்தமாகச் செய்யும் என்றலுமாம்.

கடந்து - மேறசென்ற தன் வலிமையே மிகு.

தீர்ந்திலது - தீராதது, முறமெச்சம். தீரகிலதாய்க் குறிகளு மடைவிலவாக என வருமபாட்டுடன் ருடாநது முடிக்க. முறாக்ககொள்ளினு மிழுகவிலை. 1061

2960. (வி - னை) ஆவ் தந்து பல் குறிகள் - இவை உயிர்ப்பு - வெப்பம் - அசைவு - முதலாயின; அடைவு - இருத்தல் - தககுதல்; ஆக - ஆதலின்.

இது வதி - இது விதியின் விளைவு; ஊழான வந்தது - மனித முயற்சியாத பய னின்ற - எனக் கைவிடும் நிலை.

விந்தகர் - கைவந்த புலவர்; முன “பெரியராம மேலோர்” (2959) என்றமை காண்க. Experts என்பா ளவீனா.

ஒவும் வேலை - ஒவுதல் - நீங்குதல் - ஒழிதல்; உயிர் போயவிடாது என்ற கைவிட்ட நேரம்; “ஒவு நாளுணா வழியு நாளுயிர் போகு நாளுயர் பாடைமேல்” (தேவா-நம்பி); “போவாராக விதநம்மாற் போக்கரிதா மென்பபுகன்ற” (1319); “குண்டர்களு கைவிட்டார்” (1320)

பாவைமேல் விழுந்தழதனர் - இறந்தா ருடவின்மேல் விழுந்தழுதல் வருகவிய அனபுடையாரின் துயர மிகுதியின் செயலாகிய மெய்ப்பாடு “மைந்தன் மீயிசை வீழ்ந்து மயங்கினான்” (காதபு. பாணு வதை - 194)

படர் ஒலிக்கடல்போல் - பரப்பும், பேரொலியுடைமையும் உவமத்தின் பொது தன்மைகள்; விளையும் மெய்யும்பற்றி வந்த உவமம்

விறுந்தழதது—என்பதம் பாடம். 1062

2961. சிந்தை வெந்தது ருறுசுவ நேசருந் தெளிந்து

வந்த செய்வினை யின்மையில் “வையகத் துள்ளோர்

இந்த வெவ்விட மொழிப்பவர்க் கீசுவன் கண்ட

அந்த பிணினிதிக் குவை”யெனப் பறையறை வித்தார். கருக

(இ - ள்) சிந்தை...தெளிந்தது - மனத்தினில் கொடிய துன்பம் பொருந்தப்பெற்ற சிவநேசரும் பின்னர் த தெளிவுகொண்டு; வந்த...இன்மையில் - செய்யவின்ற தீர்



தொழில்கள் வேறு எவையுமில்லாமையால் ; “வையகத்துள்ளோர்...ருவை” என - “உலகத்தில் உள்ளோராகளில் யாவராயினும் இறந்த கொடிய விடத்தினை ஒழிப்பா ராயின் அவருக்கு இங்குக் கண்ட (காணப்பட்ட) எல்லையில்லாத செல்வத் திரள் எல் லாம் கொடுப்பேன்” என்று ; பறை அறைவித்தார் - எங்கும் யாவரும் அறியுமபடி பறைசாற்றி அறிவித்தனா.

(வி - ரை) வெந்துயர் உறு - “முன்னா உரையு முள்ளமு நிலையுந் தறுதுயா பெருக” (2957) எனறது பாவையாரை விடநீண்டி யலமந்தமை தெரிந்த உடன் கிழ்ந்த நிலை இங்குக் கூறியது விஞ்சை வித்தகரும் “இது விதி” என்ற கைவிட டொழிந்த ஆயிபுந் தீர்ந்ததெனக் கண்டபோது கிழ்ந்த நிலை.

தெளிந்து - துயரினா கவரப்பட்டு ஒன்றற தோன்றாதிருந்த நிலையினின்று தெளிந்த ; மேறசெய்யலாவதனை ஆயந்த ஆணியும் நிலை பெற்றது.

வந்த சேய்வீண - கைவந்த தீர்தொழில் ; வந்த - மேறகொள்ளத் தக்கதாய் வரப்பெற்ற ; சேய்வீண - 2958 - 2959).

இன்மையில - பறையரைவித்தார் - தாம் தெரிந்து அழைத்து வந்தோரும் தாமாக அறிந்து வந்தோரும் ஆகி முன் வந்த விஞ்சை வித்தகரொழிய, இனி யாரேனு முளராயின் வருக என்று ஊரவருக்கு அறிவித்தபடி.

சுதவன் அந்தமில் நீதிக்குவை - “இவள மணம்பெறுவான, அந்த மிலலென தருநிதிக் குரியன” என்றறநதாரா (2947) எனவும், “பிறங்கிய நிதியும் முற்ற மெனையும் கொடுத்தனை” என மொழிந்தாரா (2951) எனவும், முன்னாக் கூறிய சிவநேசர், அவவாறு தாம் பிள்ளையாருக்காக்கிய நிதிகருவை இறகு “வெவ்விட மொழிப பவாக் கிருவன்” என்றது பொருந்தமா நெனையோ ? எனின், பொருந்தும் ; என்னே ? தாம் அன்பினால் அளித்த பாகநிலை பிள்ளையாரது உடைமையாயின பூம்பாவையாரைக் காத்து அவர்பால சேமமுதச சேர்ப்பிக்கும் பொருட்டாதலின் அமையுமென்க.

சுவனென்னுடைய—என்பதும் பாடம்.

1063

2962. முரசி யம்பிய மூன்றுநா ளகவையின் முற்ற

அரசா பாங்குளோ ருட்பட வவனிமே லுள்ள

கரையில் கலவியோர் யாவரு மணைந்துங் காட்சிப்

புரையில் செய்கையிற் தீர்ந்திடா தொழிற்கிடப் போனார். கருகச

(இ - ள்) முரசு...அகவையின் - முன் கூறியவாறு பறைசாற்றிய பின் மூன்று நாள் எல்லையளவில் ; முற்ற...அணைந்து - அரச சபையிலுள்ளோர்கள் உட்பட உலகத் தில் உள்ள எல்லையல்லாத கலவியுடையோரா யாவாகளும் முற்ற வந்தணைந்து ; தம் காட்சி...போனா - தாநதாம் உறுதியாயக் கைகண்ட குற்றமற்ற தீர்தொழில்கள எவற ருளும் தீராதொழிந்தமையாற் போயினா.

(வி - ரை) மூன்றுநா ளகவையில் - பறை சாற்றிய எல்லையின் அளவாகிய மூன்றுநாள் அளவின்சண். அகவை - ஏழனுருபு. “ஆடித்திறக் ளகவையின்” (சிலப் - உரைபெறுகட் - 3). மூன்றுநா ளளவும் உடலின் தாதுக்கள் சிதைவுபடாது கிறத்தவல்லதொரு அமைதி அக்காலத்தும் உள்ளதுபோலும்.

முற்ற - யாவரும் - என்று கூட்டுக ; ஒருவருமொழியாமே எல்லாரும்.

அரசர் பாங்குளோர் - அரச சமூகப் புலவர். கலைததுறைகள் எவற்றினும் வல்லோர்களை அரசா கடவித தோறது தக்கோரைத் தமது சமூகத்தில் வைத்த ஆதரித்த காட்டுக்கு கலஞ் செய்வித்தல் முன்னோரான் வழக்கு; இறையனாரகப்பொருள் வரலாறு, சமூக வரலாறு, திருவாதவூரடிகள் வரலாறு, திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு முதலியவையும், முன்னோரான் தமிழரசா காலத்தது நாட்டு நடப்புச் சரிதங்களும், கல் வெட்டுக்கள் முதலியவையும் காண்க. இங்குக் கூறிய அரசர் கச்சிமாகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட பலலவா மரபில் வந்த சிம்மவிட்டுணுவும் அவன் மகன் மகேந்திர வர்மனும் ஆவராகள என்பது கருதப்படும்.

அவன்மேலுள்ள கரையில் கல்வியோர் - அரசா பாகுத பெருத உலகில் விளங்கிய பெருந்தலைவானரும் பலருண்டாதவின அவர்களும்.

காட்சிப் புரையில் செய்கை-காட்சியாவது என்னுக் கைகண்ட பயனைத்தருவது என்ற பொருளில் வந்தது காட்சிச் - செய்கை - பண்புத் தொகை. புரையில் செய்கை - குறைபாடில்லாத தீர்தொழில். காட்சியும் செய்கையும் என்ற உம்மைத் தொகையாகி உரைப்பினுமையும்; இப்பொருளில் காட்சியாவது பார்வையால் விடத்தகைத் தீராகும் கலையின் முறை; “பாத்த பாவையா விரும்புண்ட நீரெனப் பருகும் தீரத்தன்” (திருவிளை புரா) என்ற கூறப்படும் தீக்கைமுறை இதற்கு மொகரும்.

முரசியம்பலும்—என்பதும் பாடம்

1084

2963. சீரின் மணனிய சிவநேசா கண்டுள மயங்கிக்  
காரின் மல்கிய சோலைஞழ் கழுமலத் தலைவர்  
சாரு மவ்வளவு முட நழலிடை யடங்கிச்  
சேர வென்பொடு சாமபலசே மிப்பது தெளிவார், ௧0௯௫

2964. “உடைய பிள்ளையார்க் கெனவிவ டனையுரைத் ததனால்  
அடைவு துன்புறு வதற்கிலே யாநமக” கெனநீற  
யிடரொழிந்தபின், னடக்கிய வென்பொடு சாமபல  
புடைபெருதத்கும பத்தினிற புகப்பெய்து வைப்பார், ௧0௯௬

2965. கன்னி மாடத்தின முன்புபேரந காப்புற வமைத்துப்  
பொன்னு முததுமே லணிகலன் பூநதுகில் சூழ்ந்து  
பன்னு தூவியின் பஞ்சனை விரைப்பளளி யதன்மேன்  
மன்னு பொன்னரி மாலைக் ளணிந்துவைத் தனரால், ௧0௯௭

2966. மாலை சார்தொடு மஞ்சன நாடொறும் வழாமைப்  
பாவி நேர்தரு போனகம பகல்விளக் கினைய  
சாறு நன்மையிற் நருவன நாடொறஞ் சமைத்தீத்  
வலு மாசெய யாவரும் வியப்பெய்து நாளில், ௧0௯௮

2967. சண்பை மன்னவர் திருவொற்றி யூர்நகர சார்ந்தது  
பண்பு பெற்றநற ரெண்டாக ஞடன்பணிந திருந்த  
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தையர் நற்பதி யுள்ளோர்  
வண்பு கழிப்பெரு வணிகாக்கு வந்துரை செய்தார். ௧0௯௯

2963. (இ - ள்) சீரின்...மயங்கி - சிறப்பின் நிலை பெற்ற சிவனேச் சுதனைக் கண்டு மயங்கி ; காரின்...அவ்வளவும் - மேகங்கள் தவழத்தொடங்கிய சோலைகள் குழும் சோழித் தலைவராகிய பின்னையார் சாரும் அந்நான் அளவுவரையிலும் ; உடல்... ..தெளிவார் - பாவையாரின் உடம்பினைத் தீயினிவிட்டு அடங்கச்செய்து அதனிற சேரும் எலும்போடு சாம்பலிச் சேமித்து வைப்பது என்று தெளிவாராகி, ௧௦௬௩

2964. (இ - ள்) உடைய...எனதே - ஆளுடைய பின்னையார்க்கு இவனை அளித் தேன என்று சொல்லிவிட்டபடியால் இந்நிகழ்ச்சிபற்றி நமக்குத் துன்பமுறுவதற் கில்லையாம் என்று துணிகதே ; இடர் ஒழிந்தபின் - துன்ப நீங்கியபின் ; அடக்கிய... ..வைப்பார - தீயினில் எரித்த எலும்பினையும் சாம்பலையும் பக்க இடமகன்ற கும்பத்தி னில் புக இட்டு வைப்பாராய், ௧௦௬௪

2965 (இ - ள்) கண்ணிமாடத்தில்...அமைத்து - கண்ணிமாடத்திலே முன் பாவை உயிருடனிருக்குநாளிற போலவே காவல் பொருந்த (அக்குடத்தை) அமைய வைத்தது ; பொன்னும் ..சூழந்த - பொன்னும் முத்தும் மேல் அணிகலன்களும் அழ கிய மெல்லிய துகிலும் சுற்றிப் புனைந்தது ; பன்னு...அணிந்த வைத்தனரால் - எடுத்த னுச் சொல்லப்பட்ட அன்னத்தின் தூயியினை அடைத்த பஞ்சுணையாகிய வாசனை பெய்த பள்ளியின் வைத்தது அதனமேல் நிலைபெற்ற பொன்னரியாகிய கழுத்தணி வகை களையும் அணிபெறக் கோலஞ்செய்து வைத்தாராகி, ௧௦௬௫

2966. (இ - ள்) மாலை சமைத்தே - மாலையும் சந்தனத்தோடே திருமஞ்சன மும் நாளதோறும் விடாமல் பாதசோறும் பதல்விளசகும் எனிறவையும் இவைபோல வனவறறையும் பொருந்நிய நன்மையினாலே தருவனவாக நாள்களதோறும் அமைத்தே ; ஏலுமா...நாளில் - பொருந்தாமவகை காட்டிச் செய்ய எல்லாரும் அதுகண்டு வியப் படையும் காட்களிலே ; ௧௦௬௬

2967. (இ - ள்) சண்பை மணவார்...நல்வார்த்தை - சோழித் தலைவராகிய பின்னையார் திருவொற்றியூர் நகரிலே வந்து சாரந்து பண்புபெற்ற நல்ல தொண்டர்க ளோடும் இறைவரைப் பணிந்து அவனே எழுந்தருளியிருந்தார் என்ற நண்பு சிறந்த நல் வார்த்தையினை ; அந்நபசி புள்ளோர் உரை செய்தார் - அந்த நபசியில் உள்ள அடியார்கள வண்மையும் புகழும் உடைய பெருவணிகர் தோன்றலராகிய சிவனேச ரிடம் வந்து சொன்னார்கள். ௧௦௬௭

இவ்வைந்த பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண்டிருக்கின்றன.

2968. (வி - ரை) உளம் மயங்கி - தமது மகளார் விடநீண்டி யிறந்துபட் டமை பற்றி யன்றி, ஈண்டு மயங்கியமை பின்னையாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டமையால் அவர் வரும்ளவும் அவரது உடைமையாகத் தம்மிடம் வைக்கப்பட்ட பொருளைப் பாது காக்க வியலாமற்போயினமைபற்றி, இனி இன்னது செய்வதென்று தோன்றாது மயங்கி னா எனக். அஃது அன்னதாதல் மேல் தெளிவார் என்றதன்றை காணப்படும்.

காரின் மல்கிய - மேகங்களால் நிறைந்த ; மேகமண்டலமளவும் உயர்ந்த என்றலு மாம். இந்நிறை சோழியில் வைத்தயாந்த நந்தைவனத்தின் குறிப்புமாம்.

கழமலம் - சோழியின் பன்னிரண்டாவது திருப்பெயர்.

கழமலத் தலைவர் காரும் அவ்வளவும் - சேமிப்பது - அவரது உடைமைப் பொருளாயத் தம்பால் வைத்திருந்த பாவையாரின் உடலை அவ்வண்ணமே ஒப்புவித்தற கியவாழையின் எந்த அளவில் அதனைச் சேமிக்க இயலுமோ அவ்வளவில் சேமித்து வைத்திருந்தது அவாபால் அவர் வரும்போது ஒப்புவித்தல் வேண்டும் என்பது சிவனேசா ற்காண்டகருத்து அது தருகியாமோ? எனின், அன்புமிதர்ந்த நிலையிற் செய்யப்படுவன

## சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருநாடு

வெல்லாம் கருதியே என்க. “ஆராத வானத்த தடியார் செய்த வளசாரம் பொறுத தருளி யவாமே லென்றஞ், சீராத பெருமானே” (தாண - மாறபேற - 5); பின்னர்ச் சரித வினைவினபொருட்டு இடவினைவினை இறைவா உடனிருந்து சிவனேச ருளததில் கிளைப்பித்தனா என்றலுமாம். “கானேது மறியாமே யென்னுள் வந்த கலவனவும் தீயனவுக காட்டா கிளையு” (தேவா) என்பது முதலிய திருவாக்குகன் காண்க. “பதநர் சொன்னவும் பன்னப படுபவோ?” என்றபடி இதனமேல இவற்றை ஆராய்ச்சி செய்தல் அமையாதாம். “கேட்பான் புல அனலிலலை கிளக்க வேண்டா” (தேவா-பாசாரம்) என்பது மறைமொழி ஆணை. கழமலம் - பாவையாணச சிவஞ்சாரர் செய்வது குறிப்பு.

உடல் தழலிடை அடக்கி - என்போடு - சாம்பல் - சேமிப்பது - ஐம்பூதச் சோககையாலாகிய உடல் தழலிடை எரிககப்பட்டபோது, அவை வெவ்வேறு பிரிந்து அவயப்பூத மூலங்களுள் சேர, எஞ்சிய எலும்புகு சாமபலமாகிய உருவத்தினுள் அடங்கி நிற்கும் என்பது குறிக்க உடல் - அடக்கி என்றா. “முடிவிலொரு பிடி சாம்பராய வெகது” (பட்டினத்ததா) உடலாத தைலம் - ஏனை மருத்து நீர் - முதலியவற்றுள் இட்டுச் சேமிக்கும் முறைகளும் உண்டு, அவை நவீனர்களாலும் கையாளப் படுவன, தாரததை உடம்பைத் தைலம் ஆட்டிச் சேமித்தமையும், தேன - பாம்பு - முதலிய சில பிராணிகளின் உடலைத் திராவகத்தின இட்டுச் சேமிக்கும் முறைகளும் காண்க. உடலினை உளளும் புறமும் மருந்துப் பண்டங்களாற் பொதிந்து நீண்ட காலம் சேமிப்பது முறகாலம் இரீபதியாகன கையாண்டதொரு முறை (Egyptian Mummies). ஆனால் அவையெல்லாம் சிலகாலம் நிற்பனவும், உடல் உருவ நிற்பினும் விடத்தனமை கொண்டு கேடுறுவனவும் பிறவுமா யொழிதலன்றித் தூய்மைக்குப் பொருந்தவனவல்ல; தூலஉடல் முடிவில் எலும்பும் சாமபலமாய் நிற்பதும், பலவாற றாலும் எளிதாய் அவ்வாறு சேமித்தற்குரியதாவதும், தொன்றுதொடும் நம் நாட்டின முகதையோர் கண்டு கையாண்டுவாத முறைகளாம், அன்றியும் ஊழிக் காலத்தில் தீயினர் சுகுகரிக்கப்பட்ட உலகம் சாம்பராகி ஒழிகு ஒழிநி மீளவும் ஆண்டிநின்றும் தோன்றுகின்றது என்றது சைவ சித்தாந்த உணைமையாதலின் அதனைத் தமதுள்ளத்தன வைத்துச் சிவனேசா இவ்வாறு தெளிந்தனர் என்ற குறிப்பும் அடக்கிச் - சாம்பல் - சேமிப்பது தெளிவார் என்றமையாற் பெறப்படுதல் காண்க சீவநேசர் என்ற பெயரால் இறக்குக் கூறியமையும் இக்குறிப்பு சேர - முழுமையும்கூட; உடலின் எல்லாப் பகுதிகளின் எஞ்சியவை எல்லாம் ஒன்றுசேர.

சாரும் அவ்வளவும் - தலைவா துறஞ்ச சாருள்ள எப்போது கூடுமென்பது அறிய வாராமையின் எநகாளாயினும் அநகாள வரையும் என்பதாம். ஆதலின் எதுகளாயினும் அதுவரை எல்லையின்றிச் சேமமாயுள்ளது சாமபர் உருவமே என்பதும் தெளிந்தனா என்க. மருத்துதூலவரும் குறித்த சிலகால எல்லை அளவே சத்திசொள்ளளும் நெய், இலேகியம், ரூணம், எண்ணெய் முதலியவை போலாது, நீடித்து இருக்கவேண்டுவன வற்றைப் பசுமம் = நீறு = சுண்ணம் ஆக்கிவைத்தல் கருதுக.

தழலிடை அடக்கி - உடலை மண் - நீர் - முதலியவற்றுள் அடக்காமல் அருப்பினுள் இட்டு அதனுள் ஒடுவருமபடி அடக்க. அப்பெரிய உடலுருவமே இச்சிறிய சாமபரிடை கிற்கச் செய்தல் தீயின் செடலாதலின் தழலிடை அடக்கி என்றா. அடக்கம் செய்தல் என்பது இறந்த உடலைச் சேமித்தற்கு வரும் மாபு வழங்கு.

தெளிவா - புகப்பெய்து - வைப்பார் - வைத்தனா (ஆகி) - செய - என மேல் வரும் பாட்டுகளுடன் முடிக்க.

2964. (வி - ரை) உடைய பிள்ளையார்கீது.. என்றே - சிவநேசர் கொண்ட (2964) மயக்கம் நீங்கியது இன்ன வகை என்று கூறியபடி. பிள்ளையார்க்கென உரைத்ததனால் - இவனைப் பிள்ளையாருக்குக் கொடுத்தேன் என்று சொல்லிவிட்டமையால் இவன் அவரது உடைமைப் பொருளாயினமையாலே; மணச் சடங்கில் பெற்றோர் கன்னிகையைக் கொடுத்தோம் என்று கூறும் சடங்கும், அதனால் அக்கனிகை மணமகனுக்கு உரிய உடைமைப் பொருளாய்விடுகின்ற நிலையும், அதன் பின்னர் அவளது இன்பத் துன்ப முதலிய நிகழ்ச்சிகள் யாவும் மணமகனுடையவையே யாகின்ற நிலையும் ஈண்டு வைத்துக் கருத்த தக்கன; உரைத்ததனால் துன்புறுதல் நமக்கில்லை என்று காரணக் குறிப்புப்படக் கூறியதும் காரணம். பெற்றோரது இசைவே மணமாம் என்ற துணிபு திலகவதியமமையார் வரலாற்றுடன் காண்க.

அடைவு - நேர்ந்த செயல்; அடைந்த நிகழ்ச்சி; அடைவின் பொருளும். அடைவு - முறைமை என்று கொண்டு தனபுறுத்தருகிய முறைமை நமக்கில்லை என்றுரைத்தலுமாம்.

நமக்கீது - தமது மனைவியாரையும் சுமந்ததாரையும் உளப்படுத்திக் கூறிய பன்மை. என்றே - என்று துணிக் தே; ஏகாரம் தேற்றம்.

உரைத்ததனால்...இலையாம் நமக்கீது - என்றது தம்மைப் பிள்ளையாரின் வேறாய் எண்ணிய நிலையன்று. “இளறோ ரிடைபூ மெனக்குண்டோ?”; “நன்றே செய்யாய பிழைசெய்வாய் நாளே விதற்கு நாயகமே” (திருவா) என்ற கருத்தினை இங்கு வைத்துக் காண்க. அவரது உடையினே இனி ஏற்றப்பெற்றி காவல் செய்து அவர்பால் ஒப்புவிப்பேன்; அதவே எனது கடமை என்றபடி.

இடர் ஒழிந்தபின் - இங்கு இடர் என்றது இதுவரை பாவையாரைத் தமது மகளராகக் கொண்ட நிலையில் தாம் அடைந்த “உறுதுயர்” (2958); “வெறுதுயர்” (2962) முதலியவை.

அடக்கிய - தழுவிய அடக்கியதன்ற பெற்றது; அடக்குதல் - தீயினில் எரித்தலால் சேயித்தல்; இதன் கருத்து மேல் உரைக்கப்பட்டது.

புடை பெருந்த தும்பம் - வாய் சிறுத்த பக்கம் பெருந்த மட்டுடம்.

புகப்பெய்து - எலும்பினையும் சாமபலையும் குடத்தினுள் புகும்படி மென்மையாய் வைத்து. பெய்து - வைத்த மென்மை குறித்தது.

வைத்தாரீ—என்பதும் பாடம்.

1066

2965. (வி - ரை) இப்பாட்டினும் மேல்வரும் பாட்டினும் பாவையாரின் எலும்பையும் சாம்பலையும் பெய்துவைத்த குடத்தினை அப் பாவையாராகவே கொண்டு அணிந்த வைத்துச் சிவநேசர் புரிந்துவந்த உபசாரங்கள் கூறப்படுவன. என்னை? பாவையாரின் உடல் தீயிடை யடக்கிப்பெற்ற அந்நிலை அவரது சுருங்கிய உடலேயாம். உயிரோ தீயினுலும் வேறெதனாலும் அழிவுபெறாத அறிவுப் பொருள். அஃது அங்கு உள்ளதாகப் பாலிக்கப்பட வருவதொன்றென்பது உண்மை. “கனமையாந் தன்மை, அந்த வென்பொடு தொடர்ச்சியாம்” (2985) எனப் பிள்ளையார் பின்னர்க் காட்ட யாவராலும் அறியப்படுவதாம். ஆதலின் அவ்வாறு உடலையும் உயிரையும் ஒன்றுபடுத்திச் சிவநேசர் பாலித்தனர் என்க; அன்றியும் பிள்ளையாரது உடைமையாக எண்ணினாராதலின் அவர் பொருளைப் போற்றும் முறையாலும் உபசரித்து வந்தனர் என்பதும்.

முன்புபோல் - முன்பு பூம்பாவையார் உயிருடன் இருந்தநாளிற் போலவே. காவல் செய்தமைத்தற்குக் காரணம் கூறியபடி.

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருளு**

போகிலும்...தழ்ந்து - இஃது அக்குடத்தினை அப் பாவையாரானவோடு அலங்கரித்தல்; தழ்ந்தல் - சுற்றியணிதல்; எண்ணிச் செய்தல் என்றலுமாம்.

பன்னு தூவியிங் பஞ்சுணை - தூவி - அன்னத்தினை மெல்லிய சிறு இறகு; தூவி போன்ற நன்னிய பஞ்சடைத்த அணை; தூவியாலாகிய பஞ்சுணை என்றலுமாம் பன்னுதல் - குதறக களைதல் என்ற குறிப்புமாம். விரைப் பள்ளி - வாசனைப் பண்டங்களால் மணமுட்டிய பள்ளி.

பள்ளி அதன்மேல் - குடத்தை வைத்த ஆதனம் கூறியபடி.

போகினி மாலைகள் - கழுத்தணி வகைகள். இவை அவ்வாதனத்தின் மேலே கட்டிலின் மேற்கட்டி, விதானங்கள் முதலியவை அமைந்த அணிவகை. 1067

2966. (வி - ரை) மாலை சாந்தோடு மஞ்சனம் - இவை நாளும் புதிதாகச் செய்யப்படும் உபசாரம். மஞ்சனம் - சிவபூசையிற் பாவனாபீடகம் என்ற முறையின்படி அமைவதுபோலும். சாலு நன்மையிற் றதவன - என்ற குறிப்பிது.

பாலினேந்தரு போனகம் - பாலிஹை சமைக்கப்பட்ட சோறு; பாற்சோறு. "பாறகோ ருகி" (தேவா), பாயசம் எனப்பது வழக்கு நேரிதரு - அடப்பட்ட.

பகல் விளக்கு - இரவேயன்றிப் பகலிலும் இடம் விளக்கு. இது உபசார வகைகளுள் ஒன்று விளக்கு வேண்டப்படாதபடி பகலவன் ஒளிவீசும் பகலிலும் எரிக்கப் படுதலால் உபசாரமெனப்படும். இது தெய்வ முன்னிதியிலும் பெரியோர் முன்பும் இயற்றப்படும் வழக்குணமை காண்க.

சாலு நன்மையிற் றதவன - என்றதனால் புகை (தூபம்) முதலாயினவற்றாம்.

சமைந்தே - அமைவித்தே; செய்ய - உபசரிகக; சமைந்தல் இப்பண்டங்களை வழாது படுத்தலும், செய்தல் அவற்றினால் உபசரித்தலும் குறித்தன.

நாடோறும் வழாமை என்றது இவற்றை அவ்வந் நாட்களதோறும் புதிதின் அமைத்தலையும், நாடோறும் - செய்ய என்றது நாடோறும் உபசரித்தலையும் குறித்தமை யால் கூறியது கூறலெனமையுணாக.

யாவரும் வியப்பெய்த - இதன் உள்ளுறையறியாத உலகா வியந்த பாராட்டிய மட்டில் அமைய என்.

பல்விளக்கு—என்பதும் பாடம்

1068

2967. (வி - ரை) சண்பை மன்னவர் - பிள்ளையார். சண்பை - சிகழியின் ஒன்பதாவது திருப்பெயர்.

பண்பு பெற்ற - பண்பாவது பிள்ளையாருட னிருத்தறகுரிய நற்பண்பு - சிவத் தன்மை; எல்லாற் என்றலுமாம்.

நண்புமிக்க நல்வாரீத்தை - நண்பு - சிவநேசாபாற கொண்ட நண்பு; சிவ நேசாமேற கொண்ட உரிமை என்றலுமாம், நல்வாரீத்தை - சுபசெய்தி "பிள்ளையார் திருவாததை" (1442) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பாகக.

நற்பதி - திருவொற்றியூர்; இறைவா தேற்றமாயப் படம்பக்கம் இடம்கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள சிறப்பு நன்மை எனப்பட்டது.

பதியுள்ளோர் வந்து வணிகர்க்கு உரைசெய்தார் - சிவநேசரது திறங்களை அடியாகக் கண்கறித்தாராதலின் அறகுவின்றும் திருமயிலில் வந்த அவர்களு அறிவித்தனர்.

பெருவணிகர் - வணிகர் மரபின் உட்பிரிவாகிய குடி; முன்னரும் "பெருவணிகர்" (2931-2940) என்றமை காண்க.

பணிந்திருந்த நல்வார்த்தை - “ஓற்றிநகர் காதலித்தம் கினிதுறைந்தார்” (2930) என்று முன் கூறிவிடுதல் செய்தி. இதனைச் சரித வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிபெற எடுத்த அக்காட்டிய கவிமயமும் கண்டுகொள்க. 1069

2968. சொன்ன வர்க்கெலார் தூசொடு காசுபொன் னளித்தே  
யின்ன தன்மைய ரேனவொணு மகிழ்சிறந் தெய்தச்  
சென்னி வாழ்மதி பார்திரு வோற்றியூ ரளவுந்  
துன்னு நீண்டைக் காவணந் துகில்விதா னித்து, ௧௦௭௦

2969. மகர தோரணம் வண்குலைக் கழுகொடு நதவி  
நிகரில் பஸ்கொடித் தாமங்க ளணிபெற நிரைத்து  
நகர நீண்மறு சியாவையு நலம்புனை யணியாற்  
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததா மெனப்பொலி வித்தார்; ௧௦௭௧

2970. இன்ன வாறணி செய்துபல் குறைவறுப் பேவி  
“முன்ன மொற்றியூர் நகரிடை முததமிழ் விரகர்  
பொன்ன டித்தலந் தலைமிசைப புனைவ”னென் றெழுவார்  
அநந கர்ப்பெருந் தொண்டரு முடன்செல வணைந்தார். ௧௦௭௨

2968. (இ - ள்) சொன்னவர்க்கெலாம்...அளித்தே - முன்கூறிய நல்வார்த்தை யினை வந்து சொன்னவர்களுக்கெல்லாம் சிவநேசர் தூசும் காசும் பொன்னும் அன்போடு கொடுத்தே ; இன்ன...எய்த - இன்ன தன்மைதான் பெற்றார் என்று சொல்லமுடியாத மகிழ்ச்சி மேலோங்க ; சென்னி...விதானித்து - தலையினில் வாழ்வுபெறும் மதி யினைத் தாங்கிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருவொற்றியூர் அளவும் நெருங்கும் நீண்ட டைக்காவணமிட்டுத் துகிலால விதானமும் கட்டி, ௧௦௭௦

2969. (இ - ள்) மகர தோரணம்...நிரைத்து - மகர தோரணங்களும், வளப்ப மிக்க குலைக் கழுருகளும், வாழைகளும், ஒப்பற்ற பல கொடிகளும் மாலைகளும் என றிவற்றை அழகு பொருந்த வரிசையாக அமைத்தது ; நகர நீண்மறுகு...பொலிவித் தார் - நகர முழுமையும் உள்ள நீண்ட தெருவுகள் எல்லாவற்றையும் நலம்பொருந்தச் செய்த அலங்காரங்களினால் குற்றமில்லாத தேவலோகமே கீழிறங்கியதாம் என்று சொல் லுமபடி அழகு செய்தனராய், ௧௦௭௧

2970. (இ - ள்) இன்னவாறு...வலி - இவ்வாறெல்லாம் அலங்காரங்களைச் செய்து பலவகையானும் குறைகளில்லாமற் செய்யும் ஏவலாட்களை வலி ; முன் னம்...எழுவார் - முன்னாச் சென்று திருவொற்றியூர் நகரிலே முததமிழ் விரகராகிய பின்னையார்கு பொன்னொருத திருவடிகளை வணங்கித் தலைமேற் சூட்டிக்கொள்வேன என்று எழுவாராகி ; அந்நகர...அணைந்தார் - அந் திருமயிலாபுரியில் வாழும் பெருந் தொண்டர்களும் தம்முடன செலவத திருவொற்றியூரினை நோக்கிச் சென் றனர். ௧௦௭௨

இம்முன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2968. (வி - ரை) சொன்னவர்க்கெலாம்...அளித்தே - முன்னர்ச் “சொன்ன வர்க்கெலா யிருவிதி தூசட னளித்து” (2951) என்றாரததவை பார்க்க.

இன்ன.....மகிழ் - இன்னபடி யென்று அளவுபடாத தன்மையிற் பெருகிய மகிழ்ச்சி. “இன்னபரி சானுனைன் நறிநதிவன வேகதனும்” (132).

திருவொற்றியூரளவும் - திருமயிலாபுரியினின்றும் திருவொற்றியூர் வரையும் ; இது பத்த காழிகையளவு கொண்ட தூரம் ; இவரது அளவு நீண்டுசெல்லும் தன்மை குறித்தது.

நடைக்காவணம் - துகில் விதானித்து - நடைபாததலமைத்த அதனில் மேற் துகில் விதானமும் கட்டி ; விதானம் - மேற்கட்டி ; இஃது அணிவகை யாவதன்றிப் பத்தரின மேல் வெயில - காற்ற - பனி முதலியவை தாக்காத சிதலாற்றும் பயனு முடையது ; பத்த நூழிகையளவும் நடைக்காவணமும் துகில் விதானமும் செய்த லும், அவ்வளவும் தோரணம் கருகு கதவி நாட்டி அணிசெய்தலும் சிவசேர் பிள்ளை யார்பாற் கொண்ட அமுக்கிய அன்பினிறதகதினை விளக்குவன. இந்நான் மகனா செய்யும் உபசார வகைகளுடன் இதனை ஒப்பிட்டுப் பாகக உண்மை விளங்கும். துணிகளும் சோற்றுகளும் உயரப்பிசைசை வாங்கும் இந்நாளில் இதன ஏற்றம் நன்கறியக ிடக்கும்.

வாழ் மதிச் சென்னியார் - எனக ; வாழ் - வந்தடைந்த வாழ்வுபெற்ற.

மகிழ்ச்சி வந்தேய்த - என்பதும் பாடம்.

1070

2969. (வி - ரை) மநர தோரணம் - துணியில மகரம் முதலியவையும் பூங் கொடிகளும் தீட்டித் தொங்கல்களையும் வைத்த தோரண வகை. வண்துலைக் கமுத - எண்ணற்றன வாய்க் காய்களைக் கொண்ட குலைகளையுடைய ; வண்துலை என்பதனைக் கதலியுடனும் கூட்டுக. ஒடு உருபும் இப்பொருடும்

தாமங்கள் - தோரணங்களினிடையே தொங்கவைப்பனவும் வேற அங்கனரும் கட்டுவனவும்.

கொடித் தாமங்கள் - கொடிகளும் மாலைகளும் ; கொடிகள் படாநதன்போல அணிந்த மாலைகள் என்றலுமாம்

புகரில் பொன்னுலகு இழிந்ததாம் என - புகர் - குற்றம், பொன்னுலகு தேவருலகம். இழிந்ததாம் - வந்ததற்கிடையதாம், இழிவுபட்டதாம் என்றதும் குறிப்பு.

நீண்மறுது - நீண்ட பெரிய தெருவுகள், தெருவுகள் வளைதலின்றி யகனது நீண்டு இருத்தல நகர அமைப்பின் சிறப்பு என்பர். “மலிவிழா வீதி” என்ற இச்சிறப்பினைப் பிள்ளையார் அருளுதல காண்க. இவ்வாறு சிவசேரா நடைக்காவணம் அமைத்தது அணி செய்த கிலை திருமயிலாபுரியினின்றும் திருவொற்றியூர் வரை தொடர்ந்த செல்லும் கட்டைகளையோரப் பெருவழியேபோலும் என்பது கருதப்படும “விடுநகலங்க ணெடுநக கடலு னின்றது தோனதும்” (தாண்டகம்) என்றும், “ஒலிதான நிரையேறி யோத மீளும்” என்றும், “வடிவுடைய மங்கையுந் தாமமெல்லாம் வருவாரை யெதிர்கண்டோ மயிலாப்புள்ளை, செடிபடு வெண்டலையொன் மேந்திவந்து திரு வொற்றி யூர்புக்கார்” என்றும், “ஊர்திரை வேலை யுலாவு முயர்மயிலை” (பிள். தேவா) என்றும், “துறைக்கொண்ட செம்பவன மிருளுகற்றம் சோதித் தொன மயிலை” (நம்பி) என்றும், “அருங்கலம் பலவும் பொருகடற் செலப்போகி” (2982) என்றும் வருவனவற்றாலும் பிறவாற்றாலும் திருமயிலையும் திருவொற்றியூரும் அந் நாளில் கலவகன போக்கும் துறைமுகங்களாக விளங்கியமையும், இவைவிரண்டும் கட லோரம் அலை வீதிவழியில் மகனா செல்லும் தொடர்புடையவை என்றும் கருத இட மூண்டு திருமயிலைக் கோயிலும் அந்நாளிற் கட்டக்கூறியின் சிறந்த தென்பது சரிதம்.

செய்வித்தார் - செய்வித்தாராகி - முறநெச்சம்.

1071



2970. (வ - ரா) பல் துறைவறுப்பு ஏவீ - துறைவறுப்பு - குறைவுகள்  
கேராதபடி முன்னரே நாடி வேண்டுவனவற்றைச் செய்தல் ; துறைவு - அறுத்தல் -  
குறைக னெனவையும் இல்லையாகச் செய்தல் ; “ பாண்டிமா தேவியார் மெய்க்துலச்  
சிறையார் குறைவறுத்துப் போற்றிச் செல்ல” (2788) ; “ அததனிமுதற் றெண்டர்  
நாமே யாவையுந் குறைவறுத்திட ” (2421).

முன்னம் - பிள்ளையார் இவகெழுந்தருளு முன்னரே ; செய்தி கேட்டதும் முதல்  
வேலையாக.

அடித்தலம் தலைமிகைப் புனைவன் - திருஅடிகளில் முடிபொருந்த வணங்கு  
வேன் ; அவ்வாற்றால் அடிகளை முடியிசைச சூடிக்கொளவேன் ; புனைதல் - அணி  
யாகக் கொள்ளுதல்.

எழுவார் - எழுவாராகி ; எழுதல் - மேறசெல்லுதல்.

பெருந் தொண்டர் - அன்பின யிருந்த திருத்தொண்டர்கள்.

1072

2971. ஆய வேலையி லருமறைப் புகலியர் பிரானும்  
மேய வொற்றியூ பணிபவர் வியனக ரகன்று  
காயல் சூழ்கரைக் கடன்மயி லாபுரி நோக்கித்  
தூய தொண்டர்தம் குழாததொடு மெதிர்வந்து தோன்ற, க0௭௩

2972. மாறில் வண்பெரு வணிகருந் தொண்டரு மலர்ந்த  
நீறு சேர்தவக் குழாத்தினை நீரிடைக் கண்டே  
“ஆறு குடினா திருமக னாரணந் தா”ரென்  
றீறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி னுல்விழும் திறைஞ்சு, க0௭௪

2973. காழி நாடருங் கதிர்மணிச் சிவிகைநின் நிழிந்து  
குழி ரும்பெருந் தொண்டர்முன் றெழுதெழுந் தருளி  
வாழி மாதவா வணிகர்செய் திறஞ்சொலக் கேட்டே  
ஆழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநக ரணைநதார, க0௭௫

2971. (இ - ன்) ஆய வேலையில் - அவ்வாறாகிய வேளையில் ; அருமறை...  
...அகன்று - அரிய மறைகளின் தலைவராகிய பிள்ளையாரும் பொருந்தி யிருந்த திரு  
வொற்றியூரினைப் பணிபவராய் அப் பெருக்கரினை நீக்கி ; காயல்...தோன்ற - உப்ப  
ளககள் சூழ்ந்த கரைக்கடலின் றுறையினையுடைய திருமயிலாபுரியை நோக்கித்  
தூய்மையுள்ள திருத்தொண்டர்களின் திருக கூட்டத்தோடும் எதிரிலே வந்து  
தோன்ற, க0௭௩

2972. (இ - ன்) மாறில்...தொண்டரும் - ஒப்பற்ற வணமையுடைய பெரு  
வணிகராகிய சிவசேரும் அவருடன் வந்த பெருந் தொண்டர்களும் ; மலர்ந்த...  
...கண்டே - ஒளி விளங்கிய திருநீறு புனைந்த தவத்தையுடைய 'அடியார்களின் திருக  
கூட்டத்தினை நெடுநதரத்திற் கண்டே ; ஆறு...என்று - கற்கையைச் சூடிய சிவ  
பெருமானது திருமகனாகிய பிள்ளையார் வந்தணைந்தனர் என்றே கொண்டே ; ஈறி  
லாததோர்...இறைஞ்சு - எல்லையில்லாத ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியினாலே ிலத்தில் விழும்  
வணக்க, க0௭௪

2973. (இ - ன்) காழி நாடரும்...இழிந்த சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரும்  
ஒளி பொருந்திய முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி ; சூழ்...எழுந்தருளி - சூழ்ந்

**செக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருக**

எண்ணிறந்த பெருக தொண்டர்களின் முன்னே தொழுது எழுந்தருளி ; வாழி...  
...கேட்டே - வாழவுடைய மாதவர்களாகிய அடியார்கள் சிவகேசரது அடிமைத் திறத்  
தனைச் சொல்லக் கேட்டே ; ஆழிருத...அணைந்தா - கடற்கரை ரும்பத் திருமயிலைத்  
திருக்கரினை அணைந்தருளினர். ௧௦௭௮

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2971. (வி - ரை) ஆய வேலை - சிவகேசா தொண்டாக்களுடனே திருவொற்றி  
யூர் சென்று பின்னையாரைப் பணிவதற்கு எழுந்த அணைந்த வேலை.

அருமறைப் - பிரான் - மறைவல்ல பிரான் ; “ வண்டமிழால் எழுதுமறை  
மொழிந்த பிரான் ” (1445) ; மறைப் புகல் என்று கொண்டு மறை வளாக்கும்  
இடமாகிய சீகாழி என்றலுமாம்.

ஒற்றியூர் பணிபவர் - ஊரினைப் புறத்தே போனது விடைகொள்ளும்முகத்தாற  
பணிபவராகி ; புறத்துப் போனது பதியினை வணங்கி விடைகொள்ளும் முறைபற்றித்  
திருவாரூர் - திருக்காளத்தி முதலிய பதிகளிற பின்னையார் விடைபெற்ற வரலாறுகள்  
காண்க (2416 = 2926).

வியனகர் - அந்தப் பெரிய நகராகிய திருவொற்றியூரினை ; சுட்டு விரிக்க.

காயல் - உப்பளம் கடற்கரையாதலின் உப்பு அளவுகளின் நிறைவு காண்ப  
படும். உப்பு, வாணிகத்துக்குரிய பண்டமாகிக் கலவகன நிறையும் துறையிற காண்பபடு  
வதும் இயலவு “ மனால கமழும் பூம்புனனை மணஞ்ஞழ சோலை யுப்பளத்தின்,  
முன்றி றோறுஞ் சிறுமடவார் முததங் கொழிக்கும மறைக்காடு ” என முன் கூறியதை  
இங்கு நினைவுகூக. கடற்கரையுள்ளோர் அக் கடல்படு பொருள்களுலொன்றாகிய  
உப்பினை விலைப்பண்டமாக்கிப் பண்டமாற்றாக வாணிபஞ் செய்தலபற்றி முன்  
ஆசிரியர் “ ஆய பேரளத் தளவாக ளளப்பண வுப்பு ” (1111) என இத் தொண்டை  
நாட்டு நெய்தலவளம் கூறியதும் கருதுக ; காயல் - கடற்கழி என்றலுமாம்.

தூய தோண்டர் - சிவத்தொடர்பின லுள்ளும்புறம்பும் தூயமையுடைய அடியவா  
கள் ; “ மாசி லாத மணித்திழை மேனிமேற் புசு ழீறபோ லுள்ளும் புனிதான ” (141),  
இத் திருவெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதியினையே நெடுநதாரத்தில் சிவகேசரும் உடன்  
வந்த தொண்டார்களும் கண்டனா என மேற்பாட்டிற் கூறுவது காண்க

எதிர் வந்து தோன்ற - இவ்வாறு எதிர்ப்பட்ட இடம் திருமயிலை நகரின் வடக்  
குப் புறத்திலே அணிமையில் உள்ளதாமென்பது கருதப்படும

ஏய் தோண்டர் - எனபதும் பாடம்.

1073

2972. (வி - ரை) பெருவணிகர் - குடிப்பெயர். முன் உரைத்தவை பாராகக்  
மலர்ந்த - ஒளி வீசிய ; “வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி மாதிரி தூயமை செய்ய”  
(2757) ; “ இரண்டு சிலவின் கடல்கள் ” (1498).

மாறு - ஒப்பு - மாறிலாத வண்மையாவது ஒப்பற்ற வளானமை ; கைமமாறு  
செய்ய இயலாத வண்மை என்றலுமாம் ; “செய்யாமற் செயத் உதயி” (குறள்).

தவக் குழாத்தின் நீரிடைக் கண்டே - இவ்வாறே குலசகிறையார் ஓசைகேட்டுப்  
பணிந்த காட்சியினை இங்கு நினைவுகூக (2553) ; நீரிடை - நீண்ட தூரத்தே ;  
வழிமேல் விழிவைத்துச் சென்றணைகின்றாக ளாதலின் நீரிடைக் காணவல்லவ  
ராயினா.

ஆறு குடினார் திருமகனார் அணைந்தார் என்று - இறைவரது திருமகனாராமே  
-ன்று தேற்றேகாரம் விரிக்க. திருமகனார் - பா லுட்டி மகன்மைகொண் டளித்தருளிய

வகையால் மகனாராயினவர். “யாவாகருத் தந்தைதா யெனுமவரிப் படியளித்தா, ராவ தன லாளுடைய பிள்ளையாராய்” (1967). இவ்வாறன்றி மகனார் - முருகப் பெருமான் என்றாரைகொள்வா ருரைகள் பொருந்தாமை முன் பலவிடத்தும் காட்டப் பட்டது.

இறைஞ்சு - திருமகனா ரணந்தார் என்று கொண்டு உரியவாறு வழிபாடு செய்யும் பொருட்டுக் கண்ட இடத்தே நிலமுற வீழ்ந்து வணங்கினா என்பது. இறைவா - குரு - பெரியோர் இவர்களைக் காட்சிப்படக் கண்ட தூரத்தேயும் வீழ்ந்து வணங்குதல் வேண்டுமென்பது விகி. இவர்கள் இங்குப் பிள்ளையாரைக் காணாவிடினும் அவருடன் வரும் திருத்தொண்டர் கூட்டத்தினைக் கண்டாராதலின் அவருள்ளே அவருமிருப்பதைக் கருதலளவையாற் கண்டு வணங்கினா என்க.

அணந்தார் - இறந்தகாலம் விரைவுபொருள குறித்து நின்றது. 1074

2973. (வி - ரை) காழ்நாடர் - பிள்ளையார். மணிக் சிவிகை - மணி - மணி களுட் சிறந்த முதலினைக் குறித்தது; இதுபற்றி முன் உரைத்தவற்றை நினைவுகூர்க. கதிரீமணி - இயல்பாக நீற்றிவெளியினை வீசுகின்ற “வெண்ணீர் வெளியோற்றி” (2115).

தும் இரும் பெருந்தொண்டர் - தும் - இறைஞ்சி எழுந்த வந்த குழந்தை; இரும் - அளவிலலாத. பெருந்தொண்டர் - பெருமை - தொண்டினோரையின் பெருமை குறித்தது.

தொழுது எழுந்தருளி - தொழுதுகொண்டு அதனபின் எழுந்தருளி - நடந்தருளி, இதனால் நகரணிமை கருதப்படும்.

வணிகர் சேய்திறம் வாழ் மாதவர் சோலக்கேட்டே - என்க; வாழ் - அசை; திறம் - முன்னின்ற சிவநேசரது அடிமைத் திறத்தினையும் முன் நிகழ்ந்த பூம்பாவையா ரது வரலாறுகளையும்; இவற்றை அடியவர்கள் சொல்லியது அவர்களது கருணைத் திறத்தினை விளக்குவதாம். என்னே? சிவநேசரைப் பிள்ளையார் திருமுன்பு அறிமுகப் படுத்தும் வகையால் அவரது உள்ளக்கிடையினை நிறைவேற்றியிருந்தல் வேண்டுமென்று குறிப்பால விண்ணப்பித்தபடியாம் என்க. அவ்வாறே அதனைப் பிள்ளையார் திருவுள்ளத் தமைத்து, அவர் செயல வாய்ப்பப் பெருங்கருணை நோக்கால் மகிழ்ந்தருளியமை (2975) மேலுரைக்கப்படுதல் காண்க. இவ்வாறு அடியார்கள் பிள்ளையார் திருமுன்பு அடைந்தாரை வழிபடுதலி னலஞ்செய்தல் முன் திருமுறைக்காட்டின் நிகழ்ச்சியாலும் (2513), பிறவாற்றாலுமறிக; ஆண்டுரைத்தவையும் பாராக.

சேய்திறம் - பாவையார்பாற செயதனவும் செய்வனவுமாகியவை.

வணிகர் தந்திறம்—என்பதும் பாடம்.

1075

2974. அத்தி மத்துமுன் நிகழ்ந்தது திருவுள்ளத் தமைத்துச் சித்த மின்புறு சிவநேசர் தஞ்செயல் வாய்ப்பப் பொய்த்த வச்சமண் சாக்கியர் புறத்துறை யழிய வைத்த வப்பெருங் கருணைநோக் கான்மகிழ்ந்தருளி,

க0௭௬

2975. கங்கை வார்சடை யார்க்பா லீச்சரத் தணைந்து துங்க ளீளசுடர்க் கோபுரத் தொழுதுபுக் கருளி மங்கை பங்கர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு வணங்கிச் செங்கை சென்னிமேற் குவிந்திடத் திருமுன்பு சேர்ந்தார்; க0௭௭

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கங்குல

2976. தேவ தேவனைத், திருக்கபா லீச்சரத் தழுதைப்,  
பாவை பாகனைப், பரிவுறு பண்டினும் பரவி,  
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினில் விழுந்த  
நாவின் வாய்மையாற் போற்றினார் ஞானசம் பந்தர்.

க௦௭௮

2974. (இ - ள்) அத்திறதது...அமைதது - வணிகரது அத்திறததினில் முன்னே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியினைத் தமது திருவுள்ளத்தே (பிள்ளையார்) அமைத்ததுகொண்டருளி ; சித்தம்...வாய்ப்ப - மனத்தில் இன்புறும் திருத்தொண்டராகிய சிவநேசரது செயல வாய்த்திட ; பொய்த்த வசசமண ..அழிய - பொய்யாகிய தவத்தை மேல்கொண் டெல்லாம் சமணர் சாகியார்களுடைய புறத்துறைகள் அழிய , வைத்த...மகிழ்ந்தருளி - திருவுள்ளம்கொண்ட அந்தப் பெரிய திருஅருள் நோக்கத்தினால் மகிழ்ந்தருளி, க௦௭௯

2975. (இ - ள்) கவகை ..அணைநது - கவகையைத் தரித்த நீண்ட சட்டையினை புடைய சிவபெருமான எழுந்தருளியுள்ள திருக்கபாலீச்சரமென னும் திருக்கோயிலினை அணைநது ; தவக...புகருளி - பெரிய நீண்ட ஒளிபொருந்திய திருக்கோபுரத்தைத் தொழுது உள்ளே புருந்தருளி ; மவகை வணங்கி - அம்மையைப் பங்கில் வைத்த இறைவரது திருக்கோயிலினை வலம் வருது வணங்கி ; செநகை, .சோநதா - சிவந்த திருக்கைகள் தலையின மேலேறிக் குவிய இறைவரது திருமுனடி சோந்தன ராகி ; க௦௭௯

2976. (இ - ள்) தேவ தேவனை - தேவதேவராயுள்ளவரை ; திருக்கபாலீச் சரத்து அமுதை - திருக்கபாலீச்சரத்தில் எழுந்தருளிய அமுதம்போலப்பவரை , பாவை பாகனை - அம்மையொருபாகரை ; பரிவுறு ..பரவி - அன்புபொருந்திய பண்பினாலே அறித்த ; மேவு...விழுந்த - பொருந்திய காதலினாலே விரும்பிய விரைவினாலே நில முற விழுந்து பணிநது , நாவின்...ஞானசம்பந்தா - திருநாவின் பொருந்திய உண்மைத் திருவாகினாலே திருஞானசம்பந்தா பேரறிபருளினார். க௦௭௮

இம்முன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண்ட நெரைக்கின்றன ; முன னிரண்டு பாட்டுக்களை மட்டும் ஒருமுடிபுபடுத்தி உரைப்பினு மீழுகாகாது ; பொருட் டொடர்பும் செயற்றொடர்பையும் நோக்கி இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது

2974. (வி - வை) அத்திறத்த முன் நிகழ்ந்தது - முன் பாட்டிற் கூறியபடி அடியவர்கள் சொல்லிய “வணிகா செயதிறம்” (2973)

திருவுள்ளத்து அமைந்து - தமது திருவுள்ளத்துட்கிடையாகக் கொண்டு; மனம் கொண்டு.

சித்தம் இன்புறு சிவநேசர் தம் செயல் வாய்ப்ப-இன்புறுந் - “அடைவு துண புறவதை சிலையா நமக்கென்றே, யிடரொழிந்த பின்” (2964) எனற்படி மகளார் போயினமைபற்றி இடரொழிந்தமையே யன்றிப் பிள்ளையாருக்கு ஆம்பரிசு என்னி மனத்தினுள் இன்பமும் கொண்டு விளங்கிய ; செயல் வாய்த்தலாவது அவர் பாவை யாரது உயிர் அங்கு இருப்பதாகவே பாலித்துச் செய்த செயல் உண்மையாகிய நிகழ். செயல் வாய்த்தல் - செயல் நிகழ்தல் பாவையார் உயிர் பெற்றெழுந்த வருதல் என்பது.

போய்.....அழிய - நடுநாடு - சோழநாடு - பாண்டிநாடுகளில் அந்நாளில் எங்கும் பரவி இன்னல் விளாதமைபோலவே தொண்டை நாட்டிலும் அந்நாளில் இவ்வகை யார்கள் பரவி நின்றனர் எனப்பதாம். புறத்துறை அழிய - சமண சாகியர்களழிய என்னுது அவர்களுது கட்டுப்பாடாகிய புறச்சமயத் தீமை ஒழிய எனறமை காண்க.

அவற்றால் சைவத் திறத்துக்கு நேரும் தீமைமட்டில் ஒழிப்பது கருத்த என்று மும் அங்கமாகும் உரைத்தமை காண்க. “அமண - இருஞ் சாகசியர்க ளெடுத்துரைப்ப” என்றது பதிகம். இதற்கு ஆசிரியர் “தேற்ற மிலசமண் சாகசியத் தின்ணரிச் செய யேற்ற தனறென வெடுத்துரைப்பா ரென்றபோது” (2988) என்று பொருள் விரித் தமையும் காண்க. அவர்களது பொய்மை அழிந்துபோதலும் (2992) பின் உரைக்கப் படும. சமண் சாகசியர்கள் அந்நாளில் (6-7-8 நூற்றாண்டுகளில்) தமிழ்நாடு முழுமையும் பரவிச் சைவத்துக்குக் கேடு சூழாதமை நாட்டு நடப்புச் சரித்தத்தாலும், அரசுகள் புராணம், தண்டியடிகள் புராணம், நயிநகதியார் புராணம் முதலிய வரலாறுகளாலும், தேவாரத் திருவாக்குகளாலும், பழைய கலவெட்டுக்கள் முதலியவற்றாலும் அறியக் கிடக்கின்றது போய்த்த அச்சமண் - என்று பிரித்து உரைத்தலுமாம்.

வைத்த அப் பெருங்கருணை நோக்கால் - மேற்கொண்ட அதப் பேரான் திரு கோக்கத்தால்.

மூன் நிகழ்ந்தது...வைத்த அப் பெருங்கருணை நோக்கால் - வணிகா செய்திறகு சொலக கேட்டே திருநகரினை அணைநது திருக்கபாலீசரத்தினை அணைகிறை பின்னையார் வணிகரது அனபின திறத்தினுகு மகிழ்நது கருணைநோக்கம் கொண்டு அத்தகைய அன்பரது பேரன்பின கருத்தை மூற்றுவித்தது அனபரனபினிறம் வெளிப்படுக்க கிளைந்தருளினார்; செய்யல் வாய்ப்பு என்றது இக்குறிப்பு. இனி, அவ்வாறு மகிழ் விகரும் ஒரு செயல்கொண்டே அனபின் செய்கைக்கு மாறு விளைததுவிற்கும் புறத் துறைகள் அழியவும் திருவுளன்கொண்டருளினார். அச்செயலாவது விடத்தினால் வீரத் பின்னும் அவராகவே கொண்டு சிவநேசர் வழிபட்டுவரும் பூம்பாவையாரது எலும்பும் சாம்பரும் முன்போலப் பெண்ணை உயிருடன் வரச் செய்தலாம் என்பதும் பின்னையார் திருவுளன்கொண்டருளினார். இது பின்னையார் இறைவரைக் கருதி வழிபட்ட (2976) தன்மையினாலும் அதனைத் தொடர்நது நிகழும் பின்நிகழ்ச்சியினாலும் அறியப்படும்; இவ்வாறு கிளைந்தருளியமை தமது புகழும் பெருமையும் கருதியோ? அன்றிப், பாவையாரை அவாதரத் தாமபெறும் தன்மை கருதியோ? அன்றிப், பெருவணிகரின் மகிழ்ச்சி காணக் கருதியோ? அன்றி, வேறைய உலக நலங்கள் கருதியோ? அன்று என்பது வெளிப்படை; அனபினிறமும் சிவனருளும் வெளிப்பாடுமறு உலகத்தை உய்விக்க வந்த பெருங்கருணைத்திற மொன்றே காரணமென்க. ஆளுடைய அரசுகள் அப்பதியார் திருமகனாரை விடத்தினின்றும் நீக்கி யுய்வித்தநிலையின காரணம் “அன்றவாக் மறைத்ததனாக களவிறந்த கருணையார்”யினமை (1473) என்றும், நம்பிகள் முதலிய வாயினின்றும் பின்னையை அழைப்பிக்கும் காரணம் “மைநதன தன்னை யழிந்ததயார் மறந்து நான்வந தணைநததற்கே சிவதை மகிழ்நதார்” (வெள் சருக - 9) என்ற நிலைய மென்றும் ஆசிரியர் காட்டியருளும் திறம் ஈண்டு கிளைவுகூடாதபாலன. முன் (1473) உரைத்தவை பாகக (III-பக. ௩௨௩ - ௩௨௪).

புறந்திறை அழிய - பரசமய கிராகரிககவும் நீறு ஆககவுமே பின்னையாரை இறைவர் அளித்தருளின ராதலின் தொண்டை நாட்டிற் செய்யலினது எஞ்சிய அப்பணியை நிறைவாக்க என்பது கருத்து. நடுநாட்டில் அரசுகளது வருகையாலும், பாண்டிநாட்டிலும் சோழ நாட்டிலும் பின்னையார் செய்கையாலும், புத்தர்வாத கிழ்ந்த வகையாலும், மேலும் சோழ நாட்டில் நயிநகதியார் தண்டியடிகள் கிழ்ச்சிகளாலும் புறத் துறைகள் உணமைச் சைவத்துக்கு இடையூறு விளைத்தநிலைகள் யழிந்தனவாதலின், எஞ்சி கின்றது தொண்டை நாட்டின பணியேயாதலின் அதனைத் திருவுளன்கொண்டருளினார்.

## சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கக்கடு

நண்டுச் சமணர்கள் சைவத் திறங்களையும் திருத்தொண்டி வீரமைகளையும் பலவாறு இழித்துரைத்து அடியவர்களுக்குத் தன்பம் விளைதனை என்பது முன்னர்த் திருவோத்தார் வரலாற்றில் “அமணா, ‘இவரு நீரிட்டாகருவன காயத்தம் கடைவுண்டோ?’ வென்று, பொங்கு கைசெய் திழித்தகரைத்தார் ; அருளவேண்டு”மென்புகன்று (2876) அமுது வண்ணகி விண்ணப்பித்த திருத்தொண்டா செயலா வறிவிக் கப்பட்டமையின் சூசிரிடர் இவருக் கூறிற்றிலா ; இங்குச் சிவகேசரது திருத்தொண்டின் றிறங்களை அவரது உலகியலிற்குத் அன்பின் செயல்களையும் சமணர் முதலிய புறத்துறையாளர்கள் பலவாறும் இழித்துரைத்தது துன்புறுத்தினா என்பது கருதக் கிடக்கின்றது.

பின்னாப் பிள்ளையாரா பாவையாரின் எலும்பு நிறைந்த குடத்தைக் கோயிலின் முன் கொணரச் செய்தபோது “நனறியில் சமயத்தி லுள்ளோர், மாடு மூழ்த்துக் காண் பதற்குவற தெய்கியே மலிந்த” (2982) இழிகதுரைக்க நிறபதும், பாவையார உயிர்பெற நெழுந்தது கண்டபோது, “பங்கமுற ரூரே போனாரா பரசம் யத்தி லுள்ளோர், எறகுள செய்கை தானமற நெனசெய்த வாறி தென்று, சங்கையா முணர்வு கொள்ளும் சமணாத்ள ளாடி வீழ்ந்தார்” (2992) என்பதும் காண்க. “உரிஞ்சாய வரழகை யமணுடைபைப் போகரு, யிருஞ்சாக கியாக ளெடுத்தாரைப்” (தேவா) என்ற பிள்ளையாரது திருவாக்கு இதற்கு வலிய அகச்சான்றாகும். புறத்துறையாளர்களின் இழிப்புரைப்பின் இது குறிப்பா லுணர்த்தித்திறல் காண்க “தேற்ற மிசைமண சாக்கி யத் திண்ணரிசு செய்கை, யேற்ற தன்மனை வெடுத்தாரைப்” ரென்றபோது (2988) என்று சூசிரியா இந்நேப பொருள் காட்டுதலும் காண்க எனவே இவ்ருப் பிள்ளையார புறத்துறை யழியக் கருணைநோக்கம் கொண்டது, வலுக்கொண்டபோது ஏனையோர் செய்தலபோல மீசசென்று புறத்துறையை அழித்தல் கருதியதன்று என்பதும், சைவர்கள் தற்காப்பின் பொருட்டு மேற்கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாத கடமைப்பற்றியே என்பதும் தெற்றென விளங்கும்.

பொய்த் தவம் - பொய்யினையே தவமென மேற்கொள்ளுதல். “தொல்லாமை மறைந்ததையும்” (1302) முதலியவை காண்க.

இத்திருவுள்ளக் குறிப்புடன் திருக்கோயில் அணைந்தனா பிள்ளையார் என்பதாம். வினைமுடிபுகளும் காண்க.

திருவுள்ளத்தடைத்து—தம்பணி—வெஞ்சமண்—என்பனவும் பாடங்கள். 1076

2975. (வி - ரை) கபாலீசரத்து அணைந்து - திருக்கரீனை அணைந்தமை முன் (2973) கூறினார். நகரினுட் சென்று திருக்கோயில் அணைந்தமை இத்தொரு கூறப்பட்டது. கபாலீசரம் - திருக்கோயிலின் பெயர், கபாலீசர எழுந்தருளிய கோயில் என்பது பொருள், பட்டிச்சரம் என்பதுபோல.

கங்கைவாரீ சடையாரீ - பகீரதனுடைய இறந்தபோன மூதாதைகளின்பொருட்டுக் கங்கையைத் தாங்கி உலகில் விடுத்ததற்கேற்ப இவ்ருப் பூம்பாவையாரது எலும்பின் நன்னெறிப்படுத்தி நின்ற குறிப்புப்பட இவ்வாறறாற கூறினார்.

மங்கை பங்கீர்தம் - இவ்வும் முன்கூறிய குறிப்புப்பட நின்றது. மேலவரும் பாட்டுப் பூக்க.

வணங்கி - வீழ்ந்து வணங்கி. இவ்வாறு வணங்குதற்குரிய இடம் திருக்கோயிற் புறமுனறிலில் கொடிதம்பத்தின் முன் என்பது விதி.

கோயில் - இத்திருக்கோயில் அகநாளில் கடற்கரையின் பிறகு அமைந்திருந்தது என்றும், பின்னாலில் அழிவுபட்டோ அழிவுபடுதற்பட்டோ நெதைந்தமையில் நகரினுள்

இப்போதுள்ள இடத்தில் அமைக்கப்பட்டதென்றும் சரிதவரலாறு கேட்கப்படுகின்றது. இஃது ஆராயத்தக்கது. சரித ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் பார்க்க.

செங்கை சென்விமேற் குவிந்தீட - கைகள் முயற்சியின்றித் தாமே தலைமேல் ஏறிச் குவிய. திருமுன்பு - இறைவரது சநிதியின் முன் உள்ளே.

இப்பாட்டினால் பிள்ளையார் திருக்கோயிலை யணைந்து வழிபட்ட முறை கூறப்பட்டது.

மங்கை பாகர்—என்பதும் பாடம்.

1077

2976. (வி - 38) இப்பாட்டினால் பிள்ளையார் கபாலீசரை வழிபட்டுப் போற்றிய முறையும் உட்குறிப்பும் கூறப்பட்டது.

தேவதேவனை - கடலிற் பொருகித் தேவர்களை அழிக்கவந்த ஆலாலமாகிய பெருவிடத்தை உண்டு கூட்டமாகிய தேவர்களை இறவாமற் காத்து, விடத்தை உண்டாக்கியால் தாம் இறவாமல் தமது முழுமுதற்சிறப்பை அறிய நின்றவர். இவர் இச்சிறவிடத்தினின்றும் ஒருசிறு பாவையைக் காதல் அரிதன்று என்பது குறிப்பு.

திருக்கபாலீசராத் தழுவை - அமுதசொற்பியாதலின் இறந்த உடலில் அமுதநுளியைவதது உயிர்ப்பிக்க வல்லவர் என்பது குறிப்பு. “அமுதம் துன்ன” (2986);

பாவைபாகனை - அருட்பாவையாகிய அம்மையை ஒருபாகமுடைமையின் பாவையாகிய இப்பெண்ணுக்கு அருளுயியல்புடையவா என்பது குறிப்பு. “வந்தெழுந்த பிடித்தணி வளைத்தழும்பா மலாசசெருகை” (1202) என்றும், “மங்கை தழுவக் குழைந்தார மறைந்த விடக்கணை கொடுத்தார” (3441 = ஏயா-புரா-287) என்பதும், அவைபோன்ற பிறவும் பார்க்க.

தேவதேவனை - அமுதை - பாவைபாகனை - இவ்வாறு வரும் உட்குறிப்புகளுடைய திருவுள்ளத்தான் பிள்ளையார் கபாலீசரைப் பாலித்து இறைஞ்சியருளினார்.

பரிவுறு பண்பினுற் பரவி - என்றது மிக்கருத்து. பரிவுறு பண்பாவது பாவையார் மேலும், சிவவேசரது அன்பின்றித்ததினும் கொண்ட அருட்பண்பு.

பரவி நாவின் வாய்மையாற் போற்றினுள் - நாவின் வாய்மை - “மெய்திருவாகு” (2986); “என்னும் வாய்மை” (2878) என்பன முதலியவை. சத்தியவாகு என்பார். “நிறைமொழி மாரதா” (குறள்) என்றவிடத்து “நிறைமொழி” என்பது அருளிக் கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப் பயன்களைப் பயந்தேவீடும் மொழி என்ற பரிமேலழகர் உரைத்த கருத்தும் இருகுவைத்துக் காணத்தக்கது.

பரவிப் போற்றினுள் - இப்பதிகம் கிடைத்திலது! இவ்வாறு உட்குறிப்புடன் இறைவரைப் போற்றா தன்மைபற்றித் திருமுருகல் வரலாற்றில் வணிகப்பெண் திருவருளைச் சிறுத்தேவையாகிய கிளியில் முன் உரைக்கப்பட்டவை காண்க. 2874 - 2875 பாக்க.

விரைவினில் விழுந்து போற்றினுள் - விரைவு - தாமதம் செய்யும் அருளின் பெருக்கினால் கிழ்வது; விழுந்து - திருமேனி நிலத்தில் ஐந்தகமும் எட்டகமும் பொருந்த விழுந்த வணக்கி.

ஞானசம்பந்தர் - சிவஞானம் - சிவசத்தி - எல்லாம் வல்லது. அத்தகைய சிவஞானசம்பந்த ராதலின் அத்தனைகொண்டு உரியவாறு செயலாற்ற அருட்டிறம் பெறுபரிவுடன் (2976) போற்றினா என்பது குறிக்க இப்பெயரார் கூறினா; பின்னா அருளும் திருப்பதிகத்தைத் திருக்கடைக்காப்பில் “ஞானசம பாத னலம்புகழாத” என்ற குறிப்பும் காண்க. “நீடிய ஞானம் பெற்றா நிறுத்தவும் வல்லா” (2705)

2977. போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு புரிவுடன் வணங்கி  
நீற்றின் மேனியி னிறைமயிர்ப் புளகங்க ணெருங்கக்  
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின புறம்புபோக தருளி  
யாற்று மின்னருள் வணிகாமேற் செலவருள் செய்வார், ௧௦௭௯
2978. “ஒருமை யுய்த்தநல் வுணர்வின்! ருலகவ ரறிய  
அருமை யாற்பெறு மகனென்பு நிறைத்தவக் குடத்தைப்  
பெரும யானத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயில்  
திரும திற்புற வாய்தலிற் கொணர்”கென்று செப்ப, ௧௦௮௦
2979. அகத மிலபெரு மகிழ்ச்சியா லவனிமேற பணிந்து,  
வந்து தந்திரு மனையினின் மேனி,யம மருங்கு  
கந்த லார்பொழிற் கன்னிமா டததினிற புகரு  
வெந்த சாமபலோ டென்புசேர் குடத்தைவே மெடுத்தது, ௧௦௮௧
2980. மூடு பனமணிச சிவிகையுட் பெய்துமுன் போத,  
மாடு சேடிய ரினமபுடை சூழ்நதுவந் தணைய,  
ஆடன் மேவினா திருக்கபா லேசசா மணைந்து  
நீடு கோபுரத் தேதிர்மணிச் சிவிகையை நீக்கி, ௧௦௮௨
2981. அங்க ணுளர்த மபிமுகத் தினிலடி யுறைப்பான்  
மங்கை யென்புசே குடத்தினை வைத்ததுமுன் வணங்கப்,  
பொங்கு ளீளபுனற் புகலிகா வலாபுவ னததுத  
தங்கி வாழ்வாக குறுதியா சிலைமசா திப்பா, ௧௦௮௩
2982. மாட மோகசிய மயிலைமா நகருளார், மறமம  
நாடு லாழ்பவர், நன்றியில் சமயத்தி னுள்ளோர்  
மாடு சூழ்நதுகாண பதற்குவந் தெய்தியே மலிய,  
நீடு தேவர்க ளேனைபோ விகமபிடை நெருங்க, ௧௦௮௪
2983. தொண்டர் தமபெருங் குழாமபுடை சூழ்தாத தொல்லை  
அண்டர் நாயகர் கோபுர வாயிலை மணைந்து  
வண்டு வார்சூழ லாளென்பு நிறைந்தமட் குடத்தைக்  
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி, ௧௦௮௫
2984. “இந்த மாசிலத் திறந்துளோ ரென்பினைப் பின்னும்  
நகது நன்னெழிப் படுத்திட நன்மையாந் தன்மை  
அந்த வென்போடு தொடர்ச்சியா” மெனவரு ணைக்காற்  
சிந்து மங்கமங் குடையலும் பாவைபேர் சேப்பி, ௧௦௮௬
2985. “மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூழும்  
அண்ண லாரடி யார்தமை யழுதுசெய் வித்தல்



கண்ணி ஞாலவர் நல்விழாப் போலிவகண் டார்தல்  
உண்மை யாமெனி லுலகர்முன் வரு"கேன வுரைப்பார், க0அ8

2986. மன்னு வார்சடை யாரைமுன் றொழுது "மட் டிட்ட"

என்னு நற்பதி கத்தினிற் "போதியோ" வென்னும்

அன்ன மெய்த்திரு வாக்கேனு மமுதமல் வங்கர்

தன்ன வந்துவர் தருவமாய்த் தோக்கதக் குடத்துள், க0அ9

2977. (இ - ள்) போற்றி...வணங்கி - முன கூறியவாறு துதித்து மெய்யரு  
ளின் நிறத்தினைப் பெறுகின்ற இடைவிடாத நினைப்புடனே வணங்கி; நீற்று...  
...கெருக்க - திருநீறு நிறைந்த திருமேனி முழுதும் நிறைவாக மயிர்ப்புளகம் செறிய;  
கூற்றடாததவா போகதருளி - இயமனை உதைத்தருட்டிய இறைவரது திருக்கோயி  
லின் புறத்திலே சென்றருளி; ஆற்றம்...அருள செய்வாரா - செய்கின்ற இனிய  
அருளானது வணிகரின்மேல் செல்வதாக அருளிச்செய்வாராய்; க0அ8

2978. (இ - ள்) ஒருமையுதத நல் உணாவினீர்! - சிவனடிமைத் திறத்திலே  
ஒன்றித்து வைத்துச் செலுத்திய உணர்வினையுடையவரே!; உலகவாரிய - உலகத்  
தவர் எல்லாம் அறியுமபடி; "அருமையாற பெறும்...கொணர்க" என்று செப்ப -  
"அரிய தவத்தின் பயனாகப் பெறும் மகளுடைய எலும்பு நிறைந்த அந்தக் குடத்  
தினைப் பெரிய மயானத்திலே ஆடல் புரிவாராகிய இறைவரது இப் பெருங்கோயி  
லின் திருமதிமபுறத்துத் திருவாயிலின் முன் கொண்டு வருக" என்று சொல்லி  
யருள, க0அ0

2979. (இ - ள்) அந்தமில்...பணிநது - எல்லையில்லாத பெரிய மகிழ்ச்சியினாலே  
நிலமேல் விழுந்த வணங்கி; வந்து...மேவி - கோயிலினின்றும் வந்து தமது திரு  
மனையினுள் சேர்ந்து; அம்மருங்கு...புகரு - அப்பக்கத்தில் மணம்பொருந்திய நீண்ட  
சோலையின்கத்தாக உணவிமாடத்தினிற் புகுந்து; வெந்த எடுத்த - மகளுடல்  
வெந்த சரம்பலோடு எலும்பு பெய்துவைத்த குடத்தினைப் பஞ்சனை முதலியவற்றினின்  
றும் வேறாக எடுத்த; க0அ8

2980. (இ - ள்) மூடு...போத - பல மணிகளினுதத மூடு சிவிகையினுள்ளே  
அக்குடத்தை இனிதாக அமைத்து வைத்து அதனை முன் போகவிட்டு; மாடு...  
...அணைய - பக்கத்தில் சேடியாகளின் கூட்டம் புடைகுமுறது வர; ஆடல்...  
...அணைநது - திருநடம் புரியும் இறைவரது திருக்கபாலீசரத்தினை அணைநது;  
நீடு...நீகி - நீண்ட திருக்கோபுரத்தின் புறத்தென்கிரிலே மணிச்சிவிகையின் திரை  
யினை நீகி, க0அ2

2981. (இ - ள்) அங்குணாளம்...வணங்க - அங்குணாளது சந்திரியின் எதி  
ரிலே அவரது திருவடியிற் பதிந்த அனபின உறைப்பினாலே பெண்ணினது எலும்பு  
கொண்ட அக்குடத்தினை எடுத்துவைத்துத் திருமுனடி சிவகேசர் வணங்க; பொருது ..  
...சாதிப்பாரா - பொங்கிவரும் பெரு நீர்ச்சிமப்புடைய சோழித் தலைவராகிய பிள்ளை  
யார் இவ்வுலகத்தில் தனிக் வாழும் மககளுக்கு உறுதிப்பொருளாம் நிலைமை யிதவே  
என்று கேரே காட்டியருளுவாராய், க0அ3

2982. (இ - ள்) மாடம்...கருளார் - மாடங்கள் ஓங்கி விளங்கிய மயிலைமாகக்  
ரத்தில் வாழ்வார்களும்; மற்றம் காடு வாழ்பவர் - மற்றம் அங்காட்டிலுள்ள மக்களும்;  
கன்றியில் சமயத்தின் உள்ளோர் - கன்றியில்லாத பாசமயத்தில் உள்ளவர்களும்;

மாடு...மலிய - எப்பக்கைகளினின்றும் சூழ்ந்த இதன வினைவைக் காண்பதற்கு வந்து கூடியே பெருகவும் ; நீடு...கெருங்க - நீடிய தேவர்களும் ஏனையோர்களும் ஆகாயத்தில் கெருகவும் ;

க௦அச

2983. (இ - ள்) தொண்டா...சூழ்தா - திருத்தொண்டா கூட்டம் தம் பக்கத்திற் சூழ்த்த வரவும் ; தொல்லை...அணைகது - பழையமையாகிய தேவதேவரது கோபுரவாயிலின் கீழில்வந்தணைகது ; வண்டு...கண்டு - வண்டுகள் வாழும் நீண்ட கூத்தலை புடையாளாகிய பாவையாரின் எலும்பு கிதைந்த அந்த மட்டுத்தினை அருட்பார்வை செய்து ; தம பிரான...கருதி - தமது பெருமானாகிய இறைவரது சருகையின் பெருமையினையே திருவுள்ளத்தட் பாவனை செய்து கருதி ;

க௦அரு

2984. (இ - ள்) “இந்த . தொடாசசியாம்” என - இந்த உலகத்தின் இறந்துள்ளவர்களுடைய எலும்பை மேலும் பெரிதுகண்ணெறியில் பொருந்தியிட நன்மை ஆகின்ற தன்மையானது அந்த எலும்பினொடு கூடிய தொடாசசியினாலவதாம் என்ற உட்கொண்ட ; அருள் நோக்கால் - அருள் நோக்கத்தினாலே ; சிந்தம் . செபி - சிந்திய அருகருகாகிய அவ்வெலும்பினை முன்னுடைய உடம்பில் வாழ்ந்த பூம்பாவை என்ற பெயரினால் விளிக்கக் கூறியருளி,

க௦அசு

2985. (இ - ள்) மண்ணினில்...பயன் - இந்த மண்ணுலகத்திலே விளைகடிகாக வந்து பிறந்த உயிர்களபெறும் பிறவிப்பயனாகிய உறுதிப்பொருளாவன ; மதிசூடம் . ...அமுது செய்வித்தல் - பிசுதருநம் பெருமா னடியாதமைத் திருவமுது செய்வித்தலும் ; கண்ணினால்...ஆதல் - கண்களினாலே ஆவ்விதைவரது திருவிழாக்களின் பெரும் பொலிவினைக் கண்டு மகிழ்தலும் ; உண்மை யாமெனில் - ஆகிய இவை விரண்டுமே உறுதிப் பொருளாவன என்பது உண்மையானால் ; உலகாமுன் வருக - ஏ! பூம்பாவையே, நீ உலகத்தவர் முன்னே உடலும் உயிரும் பொருந்த வரக்கடவாயாக! ; என உரைப்பார் - என்று குளுறவு செய்து எடுத்த உரைப்பாராகி, க௦அஎ

2986. (இ - ள்) மன்ன...பதிகத்தினில் - நிலிபெற்ற நீண்ட ஈடையினை புடைய சிவபெருமானைத் தொழுது “மட்டிட” என்ற தொடரும அத்திருப்பதிகத்தினிலே ; போதியோ...அமுதம் - போதியே என்ற உறுத அந்த மெய்திருவாகு என்னும் அமுதமானது ; அகருடத்தன் - அந்தக் குடத்தினுள்ளே , அவ்வருகமுன்ன...தொக்கது - அந்த எலும்பினுடம்பினுள்ளே பொருந்த வந்த வந்த உருவமாய்க் கூடியது.

க௦அஅ

இப்பத்துப் பாட்டுக்களும் தொடரது ஒருமுடிபுகொண் டிரைக்கலின்றன.

2977. (வி - ரை) மெய்யநட்டிறம் பெறு புரிவுடக் - மெய்யருள் - பொய்யாத அருள் ; அநட்டிறம் பெறுதல் - சிவனேசா செயலவாயப்பச் செய்தருளும் பொருட்டாம். அது சிவனது மெய்யருடமிதத்தினை லன்றி இயலாது என்பது. புரிவு - இடைவிடாத கினைவு.

கூற்றடர்ந்தவர் - பாவையாரை மீள உறப்பவித்ததலின்பொருட்டே மரணத்தைத் தவிர்த்தல்வேண்டிக் கூற்றடர்ந்த குறிப்புப்பெறக் கூறினா.

ஆற்றும் இன்னதன் வணிகர் மேற்சேல - ஆற்றும் - இறைவா தம்பாலினறறிய-தாம் இனி ஆற்றும் - என இருவழியும் உரைக்கின்றது.

அநுள் செய்வார் - அநுள் செய்தல் - சொல்லுதல் ; முற்றெசம், அருள் செய்வாராகி. அநுள் செய்வார் - செப்ப என மேலவரும் பாட்டுடன் கூட்டுக.

அருள் செய்வார் (2977) - செப்ப (2978) - பணிந்த - மேலிப - புகு - எடுத்த (2979) - அணைகது - நீக்கி (2980) - வணக்க - காவலா - சாதிப்பார்

(2981) - மலிய - கெருககச் (2982) - சூழ்தா-அணைந்த - கண்டு - கருதி (2983) - என அருணைக்கால - செப்பி (2984) - என உரைப்பார் (2985) - என்னும் பதிகத்தினில - எனும் அமுதம் - அககுடத்துள் தொக்கது - (2986) என்ற இப்பத்துப் பாட்டுகளைப் தொடர்ந்து வினையுடைய கொள்கை.

பரிவுடன்—என்பதும் பாடம்.

1079

2978. (வி - ரை) ஒருமை உய்த்தலாவது - சிலனுக்காளா மதுவொன்றே நினைந்த ஒழுக்குதல் ; “இரண்டொரு மனம் வைவேல”, “பொது நீக்கி”, “ஒன்றியிருந்து நினைமினகன்”, “ஒன்றே நினைந்திருந்தேன ஒன்றே துணிந்தொழிந்தேன, ஒன்றேயென னுள்ளத்தி னுள்ளடைதகேன...ஆளா மது” என்பன முதலிய திருவாக குக்கள காண்க. என்கென சிவநேசா உணர்வின் ஒருமையில் உயத்த நினைமையாவது எது வரினும் தமது குறியினின்றும் பிறழாது ஒழுகிய நிலை ; “மலையே வந்து விழினு மனிதர்களா, நிலையி னினறுநீர் சலங்கப் பெறுதிரேர, நிலைவ னாகிய வீசன மறர்களை, கொலைகை யானேதான கொன்றிட கிரகமே” (குறள்) என்ற மெய்யருட் டிருவாக கின்படி வலவிடம் இவாபால் ஒன்றும் இடாசெய்யா தகலவுள்ள திறம் குறித்தார்.

உலகவர் அறிய - உலகத்தார் அன்பின் பெருமையை அறிந்து உண்மையுணர்ந்தும் பொருட்டு ; நீயிர் பறகனநீ ராதலின் இப்பாவை இறந்தபோதும் இடா ஒழிந்தீர் ; இனி அவன் வரும்போதும் இன்பப்பவா ; ஆகலின் இனிச் செய்யகின்ற செயல் உம்பொருட்டன்று ; யாம், வரும் பாவையாரை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையிலையாதலின் அஃது எம்பொருட்டுமன்று. பின் எனையோ ? எனின், உலகவாரிந்ததய்ய என்பது குறிப்பா வருவியவாரும்.

உலகவ ரறிய - என்பு நினைத்த என்றும், உலகவாரியக் கோணர்க என்றும் கூட்டி உரைக்க நின்றது.

பெரு மானத்திடை நடம் புரவார் - மயானம் - சுககாரத்தையும், நடம் - (புன குறப்பவத்தையும்) மீள உளதாககுதலையும் குறிக்கும். “வருவகடன மீளநின் றெம் மிறை நல்வீணை வாசிகருமே” (திருவிருத்) ; இங்கு இறந்த பாவையாரை மீளவுறப் விப்புகும் அருளுடையாரை என்பது குறிப்பு.

பெருங் கோயில் - அரளாளில் இக்கோயில் மிகப்பெருங் கோயிலாகக் கட்டக்கார யோரம் அமைந்திருந்தது என்பது வரலாறு.

திருமதிப்பு வாய்தலிற் கோணர்க - திருமதினாக் குட்புறம் வெந்த எலும்பும் சாமபருக கொணாதல் விதிவிலக்காகிய அநுசேதம் என்பது கருதி, மதிப்புற வாய்தலிற் கொணர்ச் செய்தனா திருக்காளத்தியில் இறைவரது “திருமுனப்பு, வெந்தவிறைச் சிபுமெலும்புக கண்டகல் மிதித்தோடி, யந்தவறு சித்தகெட்டே னியாராசெய்தா ரென மழிவா” ராய(785)ச் சிவகோசரியார் “பழுதுபுகுந் ததுதீரப் பவித்திரமாஞ் செயல புரிந்த” (788) நிலை இவரு கினைவுகூரதமபாலது.

1080

2979. (வி - ரை) பணிந்து - பிள்ளையாரைப் பணிந்து என்க. சிவநேசா என்ற எழுவாய் தொக்குகின்றது.

வந்து - திருக்கூட புறத்தினின்ற திருமனையின்கண் வாராது பிள்ளையாருடன் திருத்தொண்டா கூட்டத்துடனே நேரே திருக்கோயிலுக்குச் சென்றவிட்டமையின் இவருத் திருமனைக்கு வந்து என்றார். இத்திருமனை அவ்வழியில் இருந்ததென்பது கருத்தாகும்.

அம்மநூற்று - பொழிந்த கன்னிமாடம் - பூம்பாவையார் வாழ்ந்திருந்த கன்னிமாடம், மணியிலன்றித் தனியாய் அதனை அடுத்த பொழிலிடை யமைந்தது. “கன்னிமாடத்தின், பாற்ற டம்பொழில் மருங்கினில்” (2953) என்றது பார்க்க. பாவையாரிருந்த அக் கன்னிமாடத்திற்குணை அவரது எலும்புரு சாம்பலுக்கிறைத்த குடத்தினை அமைத்து உபசரித்து வந்தனா என்பது முன் (2965) “கன்னிமாடத்தின் முன்புபோத காப்புற வமைத்தது” என்றதனு லறியப்பட்டது.

வேறு எடுத்து - அதனைப் பெய்து அமைத்திருந்த பஞ்சுனை மேற்கட்டி முதலியனவாய்ச் சூழ்ந்த அமைப்புகளினின்றும் வேருக் கெடுத்தது. 1081

2980. (வி - ரை) முடிசியினை என்று கூட்டிக் ; அந்நாளில் அரசு மரபினருள்ளும், வணிகா முதலிய உயாருலத்தாருள்ளும் பெண்கள் மூடுபலதகில் வெளிவருதல்வழக்கென்பது “மாமண்சி சிவிகை தன்னின் மடங்கடை மயிலை னாரைத், தாமரைத் தவிசின் வைகுந் தனித்திரு வென்ன வேறறிக், காமரு கமுனி வீழ்த்துக் காதல் செய சுமறத் தாருந், தேமொழி யவருந் கூட” (1758) எனவரும் அம்மையார் வரலாற்றிலுறிக் ; ஆண்டுரைத்தவை பார்க்க, அவரும் வணிகா குலத்தவராதலும் கருதுக.

இவருச சிவநேசா பாவையாரது எலும்புரு சாமபரு கிறைத்த அக்குடத்தினை அவராகவே கொண்டு உபசரித்து வந்தமைமால் அவர் உயிருடனிருப்பிற் கொண்டு செல்லுமாறு போலவே மூடுசியினைக் கூட்டி கொண்டு சேடியாகுதல் கொண்டணைந்தனா.

சேடியர் இளம் மாடு புடை தழ்ந்து - எனக் மாடு - பச்சம். புடை-சுற்றிலும் ; சேடியர் சூழ்தல் குடமாக நின்ற பாவையாரின் உபசரிப்பின்பொருட்டு எனக். உயிர்வெற நெழுந்தபின் உடன்கொண்டணைத் பொருட்டாகிய குறிப்புமாம்.

ஆடல் மேவினார் - முன் நடம் புரிவார் (2978) என்ற கருத்தைத் தொடர்ந்து கூறியபடி ; முன் கூறியது பின்னையா கொண்டுதாட்டிய குறிப்பு இவருக் கூறியது அதனை அவ்வாறே உள்ளத்திற் கொண்டு உயத்த சிவநேசரது உட்குறிப்பு, முன்னா நடம் புரிவார் என்றது, இவரு ஆடல் மேவினார் என்றதுமாகிய வினையுடையதும் காண்க. ஆடலினுள் விரைந் கூறும் குறிப்பினும், ஆடல் - நருவினையாடலுமாம்.

நீடு கோபுரம் “பெருந் கோயில்” (2978) என்றதற்கு உபாகத் கோபுரம். எதிர் - புறவாயதில் முன்பு, நீக்க - சிவிகையினின்றும் கெடுத்தது 1082

2981. (வி - ரை) அடிமுகம் - திருமுன்புகரு நேராக

அடியுறைப்பால் - கருவடிச் சார்பிலே கொண்ட உறைப்பினால். உறைப் பாவது அழுந்திய - ஒருவாற்றாலும் அசையல்லாத - அன்பு “திருத்தொண்டி னுறைப்பாலே வெண்தவாதக் திருப்பெயரே வேற்றொருபா” (1795) ; அடி - திருவடி ; இவரு இவ்வாறன்றிப் பாதகாண்கருகபோல என்றும், அடிப்பாகம் நனருகப் பொருந்த என்றும் உரைப்பாருமுண்டு.

பொங்கு நீளிபுனர் புகல் - காவிரி நாட்டினுள் கண்ணுள்ள சோழியுட்கு ; புகல் - சோழிப் பதியின் பெயர்கள் பன்னிரண்டனுள் மூன்றாவது திருப்பெயர், சிவநேசரது ஒருமையுயத்த நல்லுணர்விற்கொண்ட செயலையாயப்ப புகல் தந்து அருளிய குறிப்புப் பெற இவருப் புகல் சாவல் என்றா.

புலனத்துத் தங்கி வாழ்பவர்கீத் - உலகவர்க்கு ; தங்கி - என்றமையால் வினைத் தீர்வின்பொருட்டும், சிவதருமங்கள் செய்து வீடுபெறத்தற்பொருட்டும், இப்புவனியில் வந்த தனி வாழும் விண்ணவா நாகா முதலியோர்களையும் அடக்கிக் கூறியபடி ; “சீடு தேவாக னேனையோ” (2982) என்பதும் இக்குறிப்பு. “புவனியிற் போயப்பிற்

வாமையி னுமை போக்குகின் றேமவ மேயிந்தப் பூமி, சிவனுய்யக் கொள்ளிற்  
வாறெனறு கோக்கித்.....திருமாலா, மவன்விருப் பெயதவு மலரவ னுசைப் படவும்”  
எனற திருவாசகம் (திருப்பாளி - 10) காண்க. “பூவா திசைமுக னிந்திரன்  
பூயிசை, மாவா முகலதது மானமுதன் வானவா, ஓவா தெவரு விறைநததைத் துள்ளது”  
(137) என்று தேவாசிரியனின் முன்னே வானவா தநகி வாழும் தன்மை கூறப்பட்ட  
தும் காண்க. புலனத்து என்றமையால் இறைவரால் உயிராகள் உயயததந்த உடல்  
முதலியவற்றின் பயன பெற உன்ன என்பது குறிப்பு.

உறுதியும் நிலைமையாவது பிறவிப் பயன பெறச்செய்யும் உறுதிப் பொருளின்  
தன்மை. “பிறநதர் பெறும் பயன்” (2985).

சாதிப்பார் - சாதித்தலாவது எவரும் மாறுகூற இயலாதவாறு உறுதியாகச்  
சூளுறுவகொண்டு எடுத்தகூறி முடித்தல ; சாதிப்பாராகி - முறமெச்சம். சாதிப்பா-  
கண்டு - கருதிச் (2983) - செப்பி (2884) - வருகென உரைப்பார் (2985) - என்னும்  
பதிகத்தினில் - என்னும் (2986) என்று கூட்டிமுடித்துச் சாதித்தநிலை கண்டுகொள்க.  
சாதித்தல ஈண்டு சொல்லாலமட்டு மன்றிச் செயலாலும் முடித்துக்காட்டுதல குறித்த  
நின்றது. 1088

2982. (வி - ரை) நகநுளார் - நாடு வாழ்பவர் - நகரத்திலும், மற்றும் காட்டின  
பலகூறுகளிலும் வாழ்பவர் ; இவர்கள் தொண்டர்களின் வேறாய் உலக நிலையினா  
கள். இவர்கள் சிவனடிமைத்திறத்திற் பற்றுக்கொண்டவர்களாய் அருளவெளிப்பாட்  
டினைக் கண்டுவிழிபட வந்தவர்கள். இவர்களின் வேறுகத தொண்டர்கள் பின்னாக  
கூறப்படுவோர்.

நன்றியில் சமயத்திலுள்ளோர் - அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என்று மூவகைச்  
சமயத்தவர்கள். இவர்கள் ஒருசாபுயினறிக காட்சி காணுமளவில் வந்தோரும்,  
ஐயப்பட்டு வந்தோரும், இல்தியலாது என்ற துணிவுகொண்டு இயலாதாக முடிந்த  
பின் அலாதுற்றி இழித்ததரைக்க நினைந்து வந்தோரும் என்று பலதிறத்தோருமாவா ;  
சிவன் உயிர்தோறும் நின்று இடைவிடாது செய்துவரும் உபகாரத்தையும் அவரது  
முழுமுதற் தன்மையினையும், உயிர்கள் அவனுக்கு மீளா ஆளாத தன்மையினையும்  
மறந்து பலபடியாக உண்மையின் மாறுபொண்டு பிதற்றித் திரிதலால் அவ்வவா வேறு  
வேறு தமமுன் மாறுபடினும் சிவனை மறத்தல்ல ஒன்றுபட்டாராதலின் அவ்வொற்றுமை  
கருதி இவரனைவரையும் ஒன்றாகுடடிச் சோதது “நன்றியில் சமயத்திலுள்ளோர்”  
என்றருளிய நயம் காண்க. நன்றி - நன்மை என்று கொண்டு நன்றியில் - நன்மை  
கெறியினில்லாத என்றாரபபினுமையும் சமண புத்தராகியோர் முன்னினதமை  
மேற்காண்க. பதிகம் 10-வது பாட்டும், 2981—2181 பாட்டுக்களும் பார்க்க.

காண்பதந்தி - பறறுடையோர் அருளவெளிப்பாட்டையும், அஃதில்லவர் கிகழ்ச்சி  
யினையும் காண்பதற்கு.

நீடு தேவர்கள் - திருமால் முதலிய பெருந் தேவர்கள் ; ஆபுன், அறிவு, தவம்  
முதலியவற்றால் நீடிய தேவர்கள் என்றலுமாம். ஏனையோர் - மண்ணவரும் தேவரு  
மல்லாத பிறர் ; நாகர், அசுரர் முதலியோர். அறபுதம் காணாத தேவா வருவர்.

விசும்பிடை நெருங்க - விசும்பு இடம்கனறதாயினும், தேவர்கள் நம்முடல்போலப்  
பூதபரிணம் துலவுடலினி நுண்ணிய ஒளிபுடல பெறவராயினும் அவரும் அநகு  
இடையினி நெருங்குமபடி அநேகராயக குழும் என்றதாம். விசும்பில் இடையின்  
நெருங்க என்க. இடை - எழனுருபு என்றலுமாம். 1084

2983. (வி - ரை) நோண்டீர்தம் பெருந்தூரம் - பிள்ளையாருடன் வந்தோரும், திருவொற்றியூரின்னறம் உடன வந்த தொண்டைகாட்டினரும், சிவகேசருடன் கின்ற திருமயிலை பெருந்தொண்டரும் (2969), கூடிப் பெருகியமையால் பெருங் தூரம் எனறா ; இப் பெருங்குதூரம் வழிவழியாக இகோளிலும் பூம்பாவையார திருவிழாத தினத்தன்று திருமயிலையிற் கூடும்காட்சி அருமையாய்க் கண்டு உய்யத்தக்கது. “மயிலாப்பூர் அறுபத்துமூவர்” என்று தேறமமாய்த தொண்டைகன்னாட்டில் வழங்கும் வழக்கம் காண்க.

நோல்லை அண்டர் நாயகர் - நோல்லை - மிக்க பழமை ; அண்டர் நாயகர்-முன் “தேவதேவனை” (2976) என்ற கருத்தது.

அண்ணந்து - புகலி காவலா எழுவாய ; முன (2981) பாட்டிலிருந்து வருவிக்க.

வண்ணுவார் துழலாள் .....கண்டு - கண்டு - மனத்ததுட் சிருட்டித்தக கண்டு ; காண்பதாகிய தீக்கை செய்தது. குடம் வளையப்புகுமுன குயவன் மண்ணினுள்ளே குடத்தைக் காண்பதுபோல இவகுப் பிள்ளையார் வெளியிறகண்ட குடத்தினுள்ளே எலும்புகு சாமபலும், அவற்றினுள்ளே பாவையாரது முழு வளாச்சிபுடைய உடம்பும், அதனுள் வண்டுவொ குழலாளாகிய பாவையாரையும் கண்டனா என்பதாம். இவ்வெலும்பு இல்தாருக் என்பது நிராமாணமாகிய சிருட்டி. கீழுடன் என்ற மேலாடுக கலைஞன் காட்டிற் கண்டதொரு காறபெருவிர் லெலும்பினில் அதன் உடம்புமுழுதும் கண்டான் என்பது கலைஞா னபுலமையின் துட்பமாகக் கேட்பபடுமாயின், எண்ணரிய மேலாகிய சிவஞான நிறைவிலிலே இந்த எலும்புக் குவியலின் வைத்த உடலமுழுதும் - அவவுடலில் உயிரும்கூடிக் காண்பதரிதாருமோ? எவியதேயாமென்க

வண்ணுவார் துழலாள் என்றதனால் அவா கண்டது உடல உயிருடன் பூம்பாவையாராகவே அணிந்தநிறக்க கண்டதென்க.

தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி - முன் கூறியவாறு கண்டது என் கண்டேன் என்று தம்மைக் காணாது தமது பெருமாளுகிய சிவனது கருணையின் பெருமையினையே கண்டு அதனுள் தாம் ஓடுகதி கின்ற , சிவஞான கிறைவியையே கண்டுகொண்டு.

1085

2984. (வி - ரை) பிள்ளையார் குடத்தினைக் கண்டருளினா ; அதனை நோக்கிப் “பூம்பாவாய் !” என்ற பெயர் செபி அழைத்தருளிப் “போதியோ?” என்ற ஆணையிட்டருளுகின்றா. அதன் காரணத்தை விளக்குகின்றது இதற்குப்பாட்டு. அவ்வாறு அழைத்தருளி ஆணையிட்டருளிய பதிக்க கருத்தாகிய திருவுள்ளக்கிடையினை மேல வரும் பாட்டாலும், அதன் செயனிகழ்ச்சியால் சிவகேசாதஞ் செயலவாயப்பச் செய்தருளிய கிலையை அதன்மேல் மூன்று பாட்டுக்களாலும் உறுதிசெய்தார்.

அங்கம் அங்குதைய பூம்பாவை போர் செப்பி - குடத்தினுள் எலும்பினையும் அதனால் அதனையுடைய முழுஉடலினையும் அதனால் அவவுடல பெற்றிருந்த பூம்பாவையாரையும் தொடாப்புடுத்திக் கண்டு பூம்பாவாய் என்ற பெயர் செபி விளித்தனா.

“இந்த மாநிலத்திற்குநீளோர்...தோடீச்சியாய்” என - பிள்ளையார் பாவையாரின் எலும்பினை நோக்கிப் பூம்பாவை போர் செப்பியதன் கருத்தினையும் அவரது திருவுள்ளக்கிடையினையும் குறித்தது : இந்நதனோரது எலும்பினை கண்ணெறிப்படுத்திட அந்த எலும்பொடு தொடாச்சியாம் கனமை ஆம் என்பது. எலும்பினை வைத்தச் செய்யும் கண்ணெறி அவ்வெலும்பின் ரொடாச்சியினாலே உடலுக்கு ஆகி, அவ்வுடலுள்ளின்ற உயிருக்கு ஆதல இந்த கிலத்திற் காண்போமாதலின், எலும்பினை நோக்கிப் பாவையே என்று விளித்தருளினா என்பதாம்.

இறந்துளோர் - இறந்த பின்னும் உள்ளவர் ; குக்கும் உடலுள் (நண்ணுடல்) உள்ளவர். நந்தும் - தழைக்கும். நன்னெறிப்படுத்தல் - இறந்தாரது எலும்பினை வைத்துச் சுட்டிச் செய்யும் சடங்குகளின் பொருளும் காண்க. எலும்புகளைத் தூய நீரினுள் இடுதல் முதலிய செயல்களும் ஆம். இவற்றால் ஆகும் நன்மை அவ்வெலும்பின் தொடர்ச்சியினாலே அவ்விதத்தோடுக்காவதுபோல ஈண்டுப் பிள்ளையார் எலும்பினை விளித்தது அருள்நோக்கஞ் செய்யும் செயல் பாவையாருக்காயினவாறும் காண்க. அன்றியும் “தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும் முதல்” என்பவாகலின், தூலவுடலினின்றும் உயிர் நீங்குநகால் அவ்வுடற்குக் காரணமாய் முத்தி பெறுங்காறமுளதாய் குக்கும் வுடலோடுங்கூடியே தற்கக நிரபநங்களில் செல்லும். அச் சூக்கும்வுடற்கும் அதன் காரியமாய் தூலவுடற்கும் காரியத் தொடர்ச்சியுளது ; அத்தொடர்ச்சியானே தூலவுடலின் அவயவமாகிய எனபிற செய்யும் நற்செயல் சூக்கும்வுடலினிற்கும் உயிர்க்குச் சென்று பயனளித்தல் சாலும்.

சீந்தும் அங்கம் - உடலழிந்த எலும்பும் சாம்பலும்

அங்கு உடைய - முன்னர் உடலின் பகுதிகளாகக் கொண்டிருந்த.

அருள் நோக்கால் - பூம்பாவையாரை விளித்தது அருளும் நிலை அவளபாலும் சிவநேசர்பாலும் உலகாபாலும் வைத்த அருள்நோக்கத்தாலாகியது என்பதாம். 1086

2985. (வி - ரை) இப்பதிகக் கருத்தினை வடித்தெடுத்தது கூறவது இத்கிருப்பாட்டு. மேலும் இப்புராண முழுமைக்கும் உளளுறையாகிய உண்மையை வடித்துக் கூறும் பெருமையும் உடையது ; அதுமட்டுமன்றி, உலகுயிர்கள் அனைத்தும் பிறவிப்பயன் தெரிந்தயும் உறுதியாகிய வழிகாட்டும் பெருமையும் உடையது ; மேலும், “வேத வள்ளுறை யாவன்” (1832) என்று எல்லா வேதங்களின் சாரமாகிய உண்மையினைத் திருநீலநகக் நாயனார் புராணத்துள்ளே வடித்தெடுத்தது காட்டியருளியவாறும், இறைவரது திருவாக்குகளாம் வேத சிவாகமங்களாகிய இரண்டனுள் எஞ்சிநின்ற சிவாகமங்களின் சாரமாகிய உளளுறையை அவ்வாறே வடித்தெடுத்தது காட்டும் பெருமையுமுடையது. இனி, “எனதுரை தன்னுரையாக” (தேவா) என்றதனால் இஃகி பிள்ளையாரது திருவாக்கின் நின்ற இறைவர் வெளிப்படுத்திய திருவாகையோம் என்ற மேனமையும் உடையது. இதிற் கூறும் உண்மைகளிரண்டினையும் மக்கள் சிந்தித்துத் தத்தம் வாழ்க்கையின் உறுதியாகக் கடைப்பிடித்து ஒழுதுதல் உயதி தருவதாம்.

மண்ணினிற் பிறந்தார் - விளைககிடாகிய பிறவிகொண்டு நிலவுலகில் பிறக்கும் உயிர்கள் ; ஏனை மேல்-கீழ் உலகங்கள், நலவினை தீவினைப் பயன்களைத் துய்த்து மீள இறந்து வந்து பிறத்தற்கே ஏதுவாவனவன்றி இம்மண்ணுலகுபோலக் கணக்கற்றவுக்கேதுவாயும் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தலால் முடிவில் பிறவி ஒழித்தது வீடுபெறுதற்கேதுவாயும் உள்ளனவல்ல ; ஆதலின் மண்ணினிற் பிறந்தார் என்றார். பிறந்தார் - என்றதனால் விளைககிடாக வரும் உலகொண்டு அவ்வினையை அனுபவித்தது கழித்தது வீடுபெறும் நிலையினால் வந்தோர் என்பது குறிக்கப்பட்டது. “மண்ணிலே வந்த பிறவியே” (253) ; “மானிடப் பிறவிதானும் வகுத்தது” (சித்தியார்) முதலிய திருவாக்குகளின் கருத்துக்கள் இங்கு நினைவுகூரத்தகலான.

பிறந்தார் பெறும் பயன் - பிறவியில் வந்தோர் அப்பிறவியிற் செய்வனவற்றால் “கீட்டிற்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே” (திருவா) செல்லும் வழி தேடிக்கொள்ளுதல் பிறந்தார் பெறும் பயனாவது. அது வீடுபெறும் சாதனமாகிய செயல். பயன் - பயனைப் பெறுவதற்குரிய செயல் - கடைப்பிடிக்கும் உறுதி - என்ற பொருளில் வந்தது.

அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல் - இசை மாசேச்சுவர பூசை என்பா. பத்தரது திருவேடத்தைப் பரமேசுவரனெனவே கண்டு வழிபடுக என்பது ஞானனால் முடிபாகிய விதியாம் அவ்வாறு காண்டலாவது ஐயுறவின்றித் தெளிதல்; இவ்வழிபாடுகளுட் சிறந்த அங்கமாவது திருவமுது ட ட லாதலின் அதனை எடுத்திக கூறினா. கூறினோனும் இனம்பற்றி ஏனை உடை கொடுத்தல், பொன் மணி முதலாக வேண்டுவன் கொடுத்தல் முதலிய வகைகள் எல்லாம் கொள்க ; இனியானருடி மாற நாயனார், சிறந்தொண்ட நாயனார் முதலாகப் பச்சொன்பது போ இட புராணத்தின் அடியார வழிபாட்டினால் பிறவிப்பயன் பெற்ற முகநிமிடந்தவர்களாய் வருக்கப்பட்ட சரிதர்களின் ஸுட்பங்களெல்லாம் இங்குவந்ததுக் காண்க

அண்ணலார் அடியார்தமை - அமுது செய்வித்தல் - அடியவர்களுக்கு குண்ணினறு அமுது செய்து பயன் தருபவா அண்ணலாராகிய சிவனேயாம் என்பது உண்மை. திருமூல நாயனார் “நடமாடுங் கோயில்” என்று அடியார்களைக் கூறுதலும், “நடமாடுங் கோயில் மயபாசகொன றீயில்” என்று அடியார்க்கு ஈதல் அவருள் விளங்கும் சம்பராகிய சிவனுக்கீந்தமையேயாம் என்று கூறுதலும், “படமாடுங் கோயிற பரமாகக தாமே” என்று அடியார்க்கீந்தது பரமாகு ஆதும் என்று கூறுதலும் காண்க.

அமுது செய்வித்தல் - அமுது அளித்தல் அண்ணலார்தமை - அடியார்தமை - என்று பிரித்துக் கூட்டி இரண்டு பயனும் அடியார்க் கமுதுதரித்தலால் வரும் என்று உரைக்கின்ற குறிப்பு காண்க. செய்வித்தல் - என்றதற்குள் தமையிலுராத போது பிறரைக்கொண்டேனும் செய்யத்தலும் அடிக் கொள்க.

அமுது செய்வித்தல் - பிறவிப்பயனாகிய உறுதிகளிரண்டனுள் சிறந்ததும் முநதியதமாம் என்பது குறிக்கப் பதிகத்தடபோலவே முதற்கண்வைத்துக் காட்டியருளினார். இவ்வுண்மை பதிகத்தின் முதற் திருப்பாட்டிற்றே போந்தமை காண்க.

கண்ணினுலவர் நலவிழாப் பொலிவுகண் டார்தல் - இஃது பிறவிப்பயனாகிய உறுதிப்பொருள்களிரண்டனுள் எஞ்சிட மார்களுளும் ஆதப்படுக்துள் இரண்டாவது முதல் பத்தாய்து வரை உள்ள ஒன்பது திருப்பாட்டிங்க்களிற்றே அப்பபாட்டும் உண்மையாதல் கண்டுகொள்க ; உறுதியாகும் உறுதிகள் இரண்டனுள் ஒன்பது பாட்டிங்க்ளுட் கூறப்பட்டது ஒரு பாட்டிற் கூறப்பட்டதற்கு ஒத்ததாகலின் அவ்வாற்றலும் பின்னையதன் சிறப்புக் காட்டப்பட்டது ஆகியிரும பதிகத்துக் கூறிய குறிப்புப்பெற இதனை “அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல்” என்று முன்னு சொன்னா அடிப்பகுதியினும், முன்னையதனைக் “கண்ணினுலவர் நலவிழாப் பொலிவுகண் டார்தல்” என ஐந்துகொண்ட ஓரடியினும் கூறியருளிய நிற்பு கவியுமும் காண்க

கண்ணினுல் - கண்டு - கண்டு என்றலேயுமையும் ; கண்ணினுல் என்பது மிகையோ எனின், மிகைமன்று ; உடம்பு பெறா பயன் முழுவதையும் கண்ணினுரியம் ஒன்றே தருதல்பற்றி ஏனையவற்றினும் சிறப்புத் தோன்றக் கண்ணினுல் என்றா. தம்பால் வந்த புலன்களையுரியம் ஏனை யந்நிபந்தங்களிப்பாலன்றிக், கண்ணினுரியம் வாயிற காட்சியிற் பொருளிற சென்றியைத்தரிப்புகாதலின் அவற்றை வேறுபிரித்துக் கண்ணின காட்சிசெருகிய தனிச் சிறப்பு உணர்த்தக் கூறியதுமாம். அவர் - அண்ணலார் ; இறைவா. முன் கூறிய அண்ணலார் என முன்னறிசுட்டு. அவர் என்றதற்கு அடியார என்று கூறுவாருமுண்டு. ஈண்டுப் பங்கத்துக் கூறப்படுவனவெல்லாம் இறைவரது விழாககளையாதலின் அது பொருத்தானது ஆகித் - காட்சியின் சிறைவு பெற்ற மகிழ்தல் ; “கண்ணாரக் கண்டுமன கையாரக் கூப்பியும், எண்ணா வெண்ணத்தா லெண்ணியும்” (அற. அக - 85) ; “கண்ணார்க் காண்பார்களோர்



காட்சியான்” (தேவர்). நல்விழா - விழா எனப்படும் ஏனையவெல்லாம் ஆரவார சீரமைப்பை யொழிவனவும் பல்லாதமூலம் தீமைப்பயப்பனவுமாம்; சிவபெருமானதுவிழா ஒன்றே எஞ்ஞான்றும் பெருகலமாகிய வீடு பேற்றுக்கு உதவுவது என்பார் நல்விழா என்றார்.

விழாப் பொலிவுகளை டார்தல் - இதுபற்றிப் பிள்ளையார் கேட்ப ஆளுடைய அரசுகள் அருளிச்செய்த திருவாரூர்த் திருவாதிரை விழாப்பற்றிய “முத்துவிதானம்” எனனும் திருப்பதிகமும், அதன் வரலாறும் இங்கு கிளைவுகூர்த்தபாலன.

உலகரீ முன் - எம்முன் என்னுத உலகாமுன் என்றது இச்செயலின் பயன் உலகவரை யறிவுறுத்தி யுபவித்தலாதலின் என்க. “உலகவரைய” (2979).

“வருக” என உரைப்பார் - பதிகத்தினுள் “போதியோ?” என்றருளிய வினவுக்கு “வருக” என ஆணையிடுதலே பொருளாம் என்று ஆசிரியர் விளக்கிக் காட்டியவாரும்; “பாவாய! நீ, இவையிவை யெல்லாம் காணுத போதியோ? என்றதனால் மறறிவறறைக காண்பதற்கு வருக எனப்பேத பொருள் என்றவாறு; எனவே உலகில் வருதற்குப் பயன் இவையிவையேயாம் என்ற முடிபும் உடன் போதவாறு காண்க. உரைப்பார் - உரைப்பாராகி; முற்றெச்சம். உரைப்பா-என்னும் மெய்திருவாக்கு என வரும்பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க.

1087

2986. (வி - ஹ) “வருக!” என உரைப்பாராகிய பிள்ளையாரது கருத்தினை ஆணையின் வைததுச் செயற்படுத்தியது அப்பதிகத்தினுள் போதியோ? என்ற மூவெழுத்தோ சொல்லாகிய சிவஞான வினைவாய் சிவ சிறுத்தியேயாம் என்று காட்டி, அதன் செயலை விளக்கியது இத்திருப்பாட்டு. “சடையாரை முன்றொழுது” என்றதும் இக்குறிப்புத் தருவதாம்.

மன்னுவார் சடையாரை முன் தொழுது - மன்னு - கண்கையும் பிறையும் நினை பொருந்திய. முன் தொழுது - பதிகம் தொடங்கும் முன் சடையாரைத் தொழுது அவருளின் வழிப்பட்டு அவ வருணனைவினுள் தாம் அடங்குகின்ற பாடியருளினா என்க. “கருணையின் பெருமையே கருதி” (2983).

“மட்டிட்ட” என்னும் - மட்டிட்ட என்று தொடங்கும்.

போதியோ...அழதம் - அழதம் - மீற்த் - மரணம். அமீர்தம் - மரணத்தைப் போகருவது எனபது சொற்பொருள். சண்டப் பாவையார் மரணமாயின் நிலைமையினைப் போகிக் உயிரினைப் புகுத்தி உடலை உருவாக்கியது “போதியோ” என்ற அம் மந்திரம் எனபது. மெய்த் திருவாக்கு எனும் - மெய் - என்றும் அழிவில்லாத நித்தப் பொருள் - சிவம்; வாக்கு - சிவ சிறுத்தி; இருதலை மாணிக்கம் எனனும் நிலையில் இருதலையும் ஒங்காரத்தைப் பெற்றுப் பிரணவ சொருபமாய் நின்ற மூன்றெழுத்த மகாமந்திரமாய் நின்றது பதிகத்துட் “போதியோ” என்ற சொல் என்க. என்னை? அதவே வருக என்ற ஆணையாகிய சிவ சிறுத்தியை உளளிட்டு அருளப்பட்டமையால் என்க. அன்ன - அத்தகைய என்ற குறிப்பும் காண்க. மெய்த் திருவாக்கு - பிள்ளையாரது திருவுருவம் முழுதும் சிவஞான மயமேயாய்ச் சிவநிறைவுள்ளதாதலின் அவரது வாக்கு இறைவர் திருவாக்கேயாயிற்று; “திருக்கடைக காப்பதனில் விமலரருளாலே, குரும்பையாண பணியினு மெனனும் வாய்மை குலவதலால்” (2878); “எங்கள் சண்பை யாண்டகையார் கும்பிடவந் தண்கின ரூர்தாம், மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச் செவியிற் சார மேவுதலும்” (2876) எனபன முதலியவை காண்க.

துன்ன வந்து வந்து - துன்னுதல் - பிள்ளையார் திருவாக்கினின்றும் அவரது சதபாவணியால் அருளிய பதிகத்தன் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் “போதியோ” என்ற

சேக்கிழார் 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கட்டள

சொல்லுந்தோறும் முறையாக வந்த வந்தது; "வள்ளல் வாவா வந்தோழிந்தானென் மனததே, புள்ளத துறைய ரொன்றொழியா வண்ணமெல்லாந், தெனளும் கழல்" (திருவா-கோத-19); இவ்வாறு படிப்படியாய் அமுதம் கிதைந்த விளைவின் முறையை வரும் முன்று பாட்டுக்களில் வைத்தது "அடைவே" என்ற குறிப்புநகாட்டிக் கூறலார்.

உருவமாயித் தோக்கது - தோக்கது - படிப்படியாக வளர்ச்சி முறையிற் கூடிற்று; கருபபத்திரிக குழவிகள் வளரும் முறையை உடற்கூற்று தூலார் கூறல் காண்க; உருவமாயி - அந்த வளர்ச்சி முறையில் அநகங்கள் உருவமெடுத்தது; "கரு வாக்கி குழம்பிருந்த கலித்து முனை கருநரம்பும் வெள்ளெலும்புஞ் சோந்தொன் குடி, உருவாகி" (தேவா - தாண - ஆரூ - 1); "என்போ டியையநத வழக்கு" (குறன்) என்புழிப்போல, எண்டுப் பாவையாருக்கு இம் மறுபிறப்பின் வரும் உடம்பு முன் உடலின் எஞ்சினது எல்லாப்பின்பற்றி உனதாயிற்று என்க. எல்லாப்பின்பற்றி மககருடலுக்குத் தாரகமாய்த் தானகி நிறற்ற சிறப்பு கோக்கி அதனை உடம்பென்பதும் வழங்காயிற்று. "என்பு முரியா பிறர்க்கு" (குறன் என்றதும் காண்க.

அகீதுடந்துள் - எல்லாப் சாமபலம் கிதைத்ததும், பின்னியா தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி (2983) அருளுகுகாற (2984) கண்டதமையி அந்த என் அகரம் முன்னிசுட்டு. அகருடமே மறுபிறப்புக்குரிய கருப்பைக் குடமாக ஆயது என்பது மேல "அகருட ததநகி" (2987) என்றும், "குடமுடைந்த" (2988) என்றும் தொடர்ந்து கூறும் குறிப்பிலும காண்க. உருவப் பகுதிகள் முறையே கிரம்பிக் கூடுதற்குப் புறக்காவலாக அமைந்த கருப்பை, முட்டையோடு, முதலியவை போல கினைத்து அகருடம் என்பது.

"இதனா பதிக முதலுமீறும் கபாலீசா திருநாமமும் போதவாறு காண்க" என்பா ஆறுமுகத் தம்பிரானார். 1088

2987. ஆன தன்மைபி னத்திருப் பாட்டினி லடைவே  
போன வாயுவும் வடிவமும் போலிவோடு கிரம்பி  
ஏனை யசுக்குத் தடங்கிமுன் னிருந்தெழு வதன்முன்  
ஞான போனகா பின்சமண பாட்டினை நவிலவா; ௧௦௮௯

2988. "தேற்ற மிலசமண சாக்கியத திண்ணரிச செய்கை  
ஏற்ற தனறென வெரித்துரைப் பா" என்ற போது  
கோற்றொ டிச்சேங்கை தோற்றிடக் குடமுடைந் தெழுலாள்  
போற்ற தாமரைப் போதவிழந் தெழுந்தனள் போனறன்; ௧௦௯௦

2987. (இ - ள்) ஆன தன்மையில் - முன் நான்கு பாட்டுக்களில் கூறிய அவ்வாறான தன்மையினாலே; அத் திருப்பாட்டினில் அடைவே - மட்டிட்ட என்று தொடங்கிய அத் திருப்பாட்டினைத் தொடர்ந்து முறையே பாட்டுத்தோறும்; போன... கிரம்பி - போயின பிரணவாயுவும் உருவம் பெறும் அநகப் பகுதிகளும் அழகும் முறையாக கிரம்பி; ஏனை...எழுவதன் முன் - வேறாகிய அந்தக் குடத்தின் கண்ணே முன்னாத தொக்குக் கூடியிருந்த உரியவாறு வெளிப்பட்டு எழுவதன் முன்பு; ஞானபோனகர்...நவிலவா - ஞானவருகுண்டவராகிய பின்னியார் பின் முறையாக அருளும் சமண பாட்டாகிய பத்தாவது திருப்பாட்டினை அருளிச் செய்வாராய்; ௧௦௮௯

2988 (இ - ள்) தேற்றமில்...என்றபோது - தெளிவாகிய அறிவில்லாத சமண சாக்கியர்களாகிய தீயவர்கள் இத்தகச் செய்கை ஏற்றதன்று என்று எடுத்தச் சொல்லார்

கள் என்ற அத்திருப்பாட்டினைப் பாடியருளியபோது ; கோற்றெடிச் செங்கை  
தோற்றிட - முன்னா வளையலணிந்த செங்கை வெளிப்பட்டுத் தோன்றியிட ; குடம்  
உடைந்தெழுவான் - அந்தக் குடம் உடைந்த மேல எழுவாராகிய பூம்பாவையார் ;  
போற்ற...போன்றான் - போற்றும் தாமரை முகை இதழ் அவிற்கு அதனின்றும்  
எழுகின்ற திருமகளைப் போன்றிருந்தா. ௧௦௧௦

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2987. (வி - ரை) ஆன் தன்மையின் - முன் (2983) நான்கு திருப்பாட்டுக்  
களிற் கூறியபடி நிகழ்ச்சிகள் 'ஆயின் தன்மையினால் ; தன்மை காரணமாக.

அத்தீர்ப் பாட்டினில் - அந்த - முன் பாட்டிற் கூறிய - மட்டிட்ட என்ற  
தொடங்கும் திருப்பாட்டினில். அடைவே - முறையாக ; ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத்  
தொடர்ந்து.

பொன் வாயு - முன்னா விடத்தினால் வீந்த, ஆவி தங்குபல் குறிகளு மடைவில்  
வாகிய (2980) நிலையிற் பிரிந்துபோன பிராணவாயு ; உயிரிருத்தற்குச் சிறந்த  
குறியாதலின் அதனே யானமா என்பாருமுண்டு ; போதம் 3-ம் குத்திரம் பாகக.  
“என்னு னேயுயிர் பாய்ப்புறம் போந்துபுகு ” (தேவா).

வடிவம் - உருவப் பகுதிகள் , பொலிவு - முன்னைய உருவ நலனிலும் சிறந்த  
அமைப்பின் அழகு.

ஏனை அக்குடத்து அடங்கி - எனும்பு சாமபலம் நிறைத்துக் காணப்பட்ட மட்  
குடமே பற்றுக்கோடாகப், பிள்ளையாரா பாவையாரின மறுபிறப்புக்குரிய உடம்பு தனிக்  
உருவாகிப் புறப்படும கருக்குடமாக அருளாற கண்ட அக்குடத்தினுள் சிறைவுறறு  
அடங்கி.

முன் இருந்து எழுவதன் முன் - முன்னர் அடங்கி கிரம்பியிருந்து பின் உரியவாறு  
வெளிப்படுவதன் முன் ; குழலிகள் பத்தமாத வளர்ச்சியினைத் தாயின் கருக்குடத்தில்  
சிறைவாகப் பெற்று அதனுள் அடங்கிப் பின் வெளிப்படுமாறுபோல. உரிய வளர்ச்சி  
முழுதும் கிரமபிய பின்னரே குழவி கருக்குடத்தினின்றும் வெளிவரவேண்டுமென்ற  
உடல்நூல் விதிக குறிப்புப் பெற நிரம்பி - முன் \* இருந்து என்றா.

எழுவதன் முன் - நவில்வார் எனக் - பத்தப் பாடும் கிரமப் உருவமும் பொல்  
வும் கிரமப் வெளிப்படும நிலையாதலின் எழுவதன்முன் அவ்வாறு கிரம்பும் பத்தாவது  
பாட்டினை நவிலவாராகி ; சமண் பாட்டு - பிள்ளையாரா பதிககக் கொண்டவொன்றினும்  
பரசமய கிராகரணம்பற்றிச் சமண புத்தாக்களைக் கூறும் பத்தாவது பாட்டு ; இதற்கு  
இக்காரணம்பற்றிச் சமண் பாட்டு என்று பெயரிட்டருளினர் ஆசிரியர். இதன் குறியீ  
டாகிய கருத்தை “நாதானெறி யுறிகதுயயாரா தமயிலே நலங்கொள்ளும், போதயிலாச  
சமணகையர் புத்தாவழி பழியாககு, மேதமே யெனமொழிகதார ” (1977) என்று  
தொடக்கத்திற் காட்டியருளியமை காண்க. நவில்வார் - நவிலவாராகி ; முறநெச  
சம். நவில்வார்-என்றபோது என வருமபாட்டுடன் முடிக்க, நவிலும் திறம் வரும்  
பாட்டில் காண்க.

பொன் வாயுளும் என்ற பாடம் பிழை ; அதனை மேல் (2989) உறுதல்  
காண்க. 1089

2988. (வி - ரை) தேற்றமில்...எடுத்துரைப்பார் என்றபோது-இஃத “உரிஞ்  
சாய வாழ்க்கை” என்ற (10) பதிகப் பாட்டின் கருத்துரைத்தது.

தேற்றமில் - உண்மை தெளியாத - உண்மையினதைன்று தெளிதலில்லாத.

திண்ணர் - குணடர் ; சீழமக்கள் ; பொய்யினில விடாப்பிடியுடையோர்,

சிறுக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் க்ஞ்சக

ஞ்ச்சேயிகை ஏற்றதன்மேன - கிச்ச்செயின் முன், இது செய்யவியலாததென்று எனவும், அது கண்டபின், எமது சமய மேன்மைகளின் புரட்டுகளுக்குப் பொருந்தாது எனவும் உரைக்க விரும்பு. எடுத்துரைப்ப எனற பதிகப் பகுதிக்கு ஏறத்தளமேன எடுத்துரைப்பார் என்ப பொருளுரைத்துக் காட்டியவாறு.

என்றபோது - என்ற பாட்டினை முடித்தருள்கின்றபோது.

செங்கை தோன்றிடக் குடம் உடைந்து எழுவாள் - குழவிகள் பிறக்கும்போது தலை - கை - கால் என்ற எதேனும் ஒரு அவயவம் முதலில் வெளிப்படப் பின்னா உடல் முழுதும் தோன்றாதல் உடல்தூல உண்மை. அன்றியும், குழவியின் தோற்றத்திற்கு முன் அதன் உடலை முழுதும் தன்னுள்ள ஊரிய நீரினுள்ளே கொண்ட பனிக் குடமுடைந்து, பின் குழவி பிறக்கும்நிலை வரும் என்பதும் உடல்தூல உண்மை இவை யிரண்டன் குறிப்புப்பட இறக்கு கை தோன்றிட என்றும், குடமுடைந்து எழுவாள் என்றும் கூறியருளிய கவித்யம் காண்க. இறகுச சமண பாட்டுடை பதிகப் பாட்டான பதனும் பாடனிரம்பிய பின் குடத்தினின்றும் பாவையாரின் அணியுடைய செங்கை முன் வெளிப்பட்டது தோன்றியது அதனின் அக் குடமுழுது முடைந்து அவரது உருவமுற்றும் முறையே எழுந்து தோன்றிற்று என்க.

போற்று - யாவரும் போற்றும் ; அநிகரும். அவ்வரை தன்னகத்தின வைத்துக் காத்துவந்த என்ற குறிப்புமாம், இப்பொருளில் போற்றுதல் - காத்தல் என உரைக்க.

தாமரைப் போதவிழ்த்து எழுந்தனள் போன்றன - தாமரை குடத்திற்கும், திரு பாவையாருக்கும் மெய்பற்றியும், திரு தாமரையிதழ் அவிழாதெழுந்தல் பாவையார் குட முடைக தெழுந்தலுக்கு விளைபற்றியும் வந்த உவமங்கள் ; இங்குப் பாவையார் முன் உதித்த நிலையினை “மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத், தரியபூமக ளெனவொரு பெண கொடி யுதித்தாள்” (2988) என்ற கருத்தினையே தொடர்ந்து இம் மறுபிறப்பினும் கூறியதுடன் அதனினும் இதன் உயர்வு புலப்படக் கூறிய நிலையும் கண்டுகொள்க ; குடமுடைந்த செயல் சிதைவு காட்டாது போதவிழ்த்தல் போன்றது என்ற மென்மை தோன்று நயமும் காண்க. தாமரைப் போதவிழ்த் தெழுந்தனள்-திருமகள், இறகுச சிவத்திருவினைப் பெறவின்ற மகள் என்பது குறிப்பு. “தேனமா கொடுத்தயுஞ் சிவத்தை மேவினாள்” (3015) என்பது காண்க. தாமரைப் போதவிழ்த்து எழுந்தனள் - “இதழ்க் கதவந் திறந்தோ?” (திருக்கோவை) எழுந்தனள் - தாமரையில் முன் எழுந்தனளாகிய திருமகள், போற்று தாமரை - என்றதஞ்ஞல் அன்பாளினைந்து போற்றமவர்களது உள்ளத்தாமரை தோற்றம் எழுந்து அருளும் சிவசத்தி என்ற குறிப்பும்காண்க. அவிழ்த்து - அவிழ் ; அவிழாத பின்

எழுந்தனளை என இரண்டனுருபு விரிக்க. எழுந்தனள் பெயர்.

1090

2989. எடுத்த பாட்டினில் வடிவுபெற, நிருநான்கு திருப்பாட்

டடுத்த வம்முறை பன்னிரண்ட டாண்டள வண்ணந்து,

தொடுத்த வெஞ்சமண பாட்டினிற ரேன்றிடக் கண்டே

விடுத்த வேட்கையா திருக்கடைக் காப்புமேல் விரித்தார். 300க

(கு - ன்) எடுத்த...பெற்ற - மட்டிட என்று தொடங்கிய முதற் பாட்டினில் பாவையார் உருவத்தைப் பெற்று, இருநான்கு.. அண்ணாது - அதன்மேல் அருளிய எட்டுத் திருப்பாட்டுக்களின் உருவெடுத்த நிலையினையடுத்த அம்முறையே பன்னிரண்டு ஞுண்டுகளுக்குள்ள வளாச்செயினைப் பெருந்தி, தொடுத்த...தோன்றிட - தொடுத்த

மொடிய சமணர் பாட்டினை அருளிய அளவின்னில் குடமுடைந்து வெளிப்பட்டது தோன நியிட் ; கண்டு - பார்த்து ; விடுத்த...விரிப்பார் - எவ்வித விருப்பமும் இல்லாதவராகிய பின்னையார் அதன்பின் திருக்கடைக்காப்பினை விரித்துக் கூறியருளினார்.

(வி - ரை) இப்பாட்டினால் குடத்தினை நோக்கிப் பாவையாரை விளித்துப் பதிக முழுமையும் அருளிய முறையில் குடத்தினுள் நிகழ்ந்த விளைவுகளை அம்முறை தொகுத்துக் காட்டியருளியவாறு.

எடுத்த பாட்டு - தொடங்கிய “மட்டிட்ட” என்ற முதற்பாட்டு.

வடிவு பெற்று - உடல் தீயிடையிட்டு டெரிக்கப்பட்டதனால் வடிவமழிந்து எலும்புச் சாம்பலாகிய உருவுடன நின்றது. அதனை மீள உற்பலிக்கும் அருளுக்கினால் பின்னையார் காணவே உயிரற்ற அவ்வெலும்புருவமும் தன்மாத்நிரைகள் முதலியவற்றாகிய நுண்ணுடலுள் ஒடுகிழி, பின்னா உயிர் தரிக்கத்தக்க கருவுருவாகிய வடிவம் பெற்று என்க. “உள்ளதே தோற்ற உளமணுவாய்ச் சென்றமனந், தன்ன விழுகருவிறகு” (போதம் - 2-கு) என்றபடி, எலும்புச் சாம்பலாக கருவடிவாகியதும், அது லுள் உயிரினைப் புகுத்தியதும் “போதியோ” எனலும் மெய்த்திருவாகக்கென மமுத மென்பது முன்னுரைக்கப்பட்டமை (2986)யால், இங்கு “வடிவு பெற்று” என்றமட்டிற் கூறியமைந்தார். இங்கு வடிவு என்றது புனருத்பவததில் வரும் உடலின் முளையாகி உயிருடன் கூடிய வடிவத்தை.

இருநாந்து...அண்ணந்து - இருநாந்து திருப்பாட்டு - பதிகத்துள் இரண்டாவது பாட்டு முதல் ஒன்பதாவது பாட்டு வரை உள்ள எட்டுப் பாட்டுக்கள் ; அடுத்த அம்முறை-பாட்டுக்களின் உட்குறிப்பாகிய பொருள்களால் வந்து பொருந்திய அம்முறைப்பட்ட வளர்ச்சி பெற்று.

பன்னிரண்டு ஆண்டு அளவு அண்ணந்து - அம்முறை வளர்ச்சியானது கருவடிவாகியது தொடங்கி அன்று முதலாகப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் முறையாக வளர்ச்சி பெற்று ; எனவே, பாவையாருக்கு விடந்தீண்டிய இறப்பு வழியாண்டளவில் நிகழ்ந்த தென்ற (2944) முன் அறியப்பட்டமையின், அது நிகழ்ந்த அப்போது ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்தன என்பதும், இந்த ஐந்து ஆண்டுகளளவும் சிவநேசர் பாவையாரின் எலும்பு நிறைந்த குடத்தினையே அவராகக் கொண்டு உபசரித்து நிகழ்ந்தாரென்பதும் கருதப்படும். அன்றியும் பாவையாருக்கு வழியாண்டெய்தச் சிவநேசர் மகிழ்ந்த செய்தியாய் நாள்களிற் பின்னையார் ஆலவாயிற் சமணரை வெற்றிகொண்ட செயல நிகழ்ந்ததால் அவர் பதது வயதுப் பிராயத்தினர்போலும் எனபதும் கருதப்படும். “புண்ணியப் பதினாறுண்டு போபெறும் புகலி வேந்தர்” (3007) என்று இங்குக் கூறதலினால் இவ்வாறு கருதப்பட்டது. “பானல் வாயொரு பால் வீடுவன” (தேவா) என்று பின்னையார் தம்மைப்பற்றி அங்கு அறிவித்தருளுதலும் குறிக்க.

பன்னிரண்டாண்டளவு அண்ணந்து - பாவையார் விடத்தினின் வீரதபின் இதுவரை உள்ள ஐந்தாண்டுகளின் வளர்ச்சியினையும்பெற்றுப் பன்னிரண்டு ஆண்டு மறக்கப் பருவத்திற் றேன்றினா என்க. என்ன ? இக்கால முழுதும் சிவநேசர் பாவையார் உள்ளாரெனவே கருதி உபசரித்து வந்தமையால் அவர் கருதியதற்கேற்ப அவ்வளர்ச்சி பெறதல் தகுதியாமென்க. அன்றியும், பின்னையாரை மணத்தல் கருதிச் சிவநேசர் “காழிநா டுடையவாக கடியேன, பெற்றெடுத்தபூம் பாவையும்...கொடுத்தனன்யான்” (2952) என்று உறுதிசூறி மொழிந்தமையாலும், அவன் விடத்தால் வீரதபின்னரும் “கழுமலை தலைவா சாரும்அவ் வளவும் உடலதழ விடையடக்கிச் சேர வென்பொடு சாமபல் சேமிப் பதுதெளிந்த” (2983) அக்குடத்தை அவராகவே கொண்டு கன்னி

## சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் க்குடிக

மாடத்து வைத்த உபசரித்த வந்து, அவர் வந்து சாரும்போது அக்குடத்தைப் பாவையாராகவே அவர்வசம் கொடுத்தல் கருதியமையாலும், பெண்களின் மணப்பருவமாகத் தமிழ் இலக்கணம் வகுக்கும் நிலையிற் பன்னிரண்டாண்டு அளவு சார்கின்றமையாலும் சடையாரின் கருணையின் பெருமையினாலே அவவுடலிலே மீனப் புனருதபவம் கிழைக்கின்றமையாலும், பிறவாறாறும் இடைப்பட்ட ஆண்டுகளின் வளாச்சிவின்னவும் பெறுப பன்னிரண்டாண்டளவு அணைந்தனர் என்பதாம்

தோடுத்த வெஞ்சீமண் பாட்டினில் தோன்றிட - தோடுத்த - பதிகங்களிற் பத தாவது பாட்டிற் பரசமய கிராகரிப்புகூறும் கிலை தொடுத்த என்க. தோடுத்தல் - மேற்கொள்ளுதல். தோடுத்த - பாட்டு - என்று கூட்டிக். தோடுத்த வெஞ்சீமண் என்று கூட்டி சைவத்திறத்தை இழித்தல் செய்வதனைத் தொழிலாகக் கொண்ட பன்கமை தொட்ட கொடிய சமண என்றுரைத்தலுமாம். சமண் பாட்டு - முன்பாட்டி ஹரைத்தவை பார்க்க.

சமண் பாட்டினிற் தோன்றிட - சமண பாட்டாகிய பததாவது பாட்டு அருளிய வுடன் குடத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட. பாட்டுக்கள தோற்றம் வரிசைப்பட ஐப்பசி முதலாக அவ்வமமாதங்களையும் அவற்றில் கிகழும் நவவிழாப் பொலிவுகளையும் கூறியருளினாராதலின் அம்முறையிற் பததுப் பாட்டுக்களுக்குப் பததுமாதங்கள் சென்று முறைபட்டன. பததுமாதங்க ணிறைவுதற்குநிலைக் குழலிகள் குடமுடைந்து தோன்றியமையுடையே ஈண்டு பதது மாதங்களைக் குறித்த பததுப் பாட்டுக்களும் கிறைவாயின போது குடமுடைந்து பாவையாரும் எழுநகரத் தோன்றலா என்ற உள்ளுறையாகிய, தருதியும் கண்டு கொள்க.

கண்ணு - முன்னர் (2983) என்பு கிறைந்த மட்டுத்ததைக் கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருகிப் பதிகமருளிய பின்னையார், அதனிறதியில் இப்போது தோன்றிடக் கண்டு என்க. பின்னாக கண்ணுதல் கருணைவெள்ள மாயிர முகத்தார் கண்டார் (3007) என்பதும் காண்க.

விடுத்த வேட்கையர் - வேட்கை - விரும்பு; வேட்கை விட்டவா என்க. “வென்றவனும் புலனான மிகு” (401) என்புழிப்போலக் காண்க. பின்னையார் இவ் வருட்செயலை எவ்வாறாயின வேட்கையுமபற்றிச் செய்தாரல்லா என்பது குறிப்பு. பின் கிகழ்ச்சியும் காண்க வேட்கை விட்டார் எனனலே வெறுப்புமில்லா என்பதும் பெறப்படும் “வேண்டுதல் வேண்டாமை யல்லா னடிச்சோந்தார்” (குறள்) என்ற கருத்து குறிக்க. “வேட்கைவிட் டாரநெஞ்சின், மூடத்து ளேகின்ற முத்தி தர தானே” - (திரு மந. 8 - 493); “ஆராயிமறநக யவாரீப னநகிலையே, பேராவியறகை தரும்” (குறள்)

திருக்கடைக்காப்பு மேல் விரித்தாள் - பதிகப் பயன் கூறிப் “பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழால் - நலம் புழந்த பத்து” என்று பதிகம் கிறைவாக்கியருளினார். விரித்தல் - கிறைவாக அருளுதல்.

விரித்தாள்—என்பதும் பாடம்.

1091

திருமயிலை

“தேனமா பூம்பாவைப் பாட்டு”

திருசெறமபலம்

பண் - சீகாமரம்

மட்டிட்ட புனையங் காணை மடமயிலைக்  
கட்டிட்ட கொண்டான கபாலீச சரமமாந்தான்  
ஒட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்  
கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ பூம்பாவையி!

(1)

மைப்பயந்த வொண்கண் மடநல்லா மாமயிலை  
கைப்பயந்த நீறாண் கபாலீச சரமமர்ந்தான்  
ஐப்பசி யோண விழாவு மருந்தவர்கள்  
துய்ப்பனவுங் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (2)

வளைக்கை மடநல்லார் மாமயிலை வணமறுகிற  
முன்கில்கபா லீச்சரததான றெல்காரீத் திகைநாட்  
டளத்தேற திளமுலையா தையலா கொண்டாடும்  
வினக்கீடு காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (3)

ஊர்திரை வேலை யுலாவு முயர்மயிலைக்  
கடர்தருவேல் வல்லா கொற்றங்கொள் சேரிதனிற்  
கார்தரு சோலை கபாலீச சரமமர்ந்தான்  
ஆதிரைநாள் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (4)

மைப்பூசு மொண்கண் மடநல்லா மாமயிலை  
கைப்பூசு நீறாண் கபாலீச சரமமர்ந்தான்  
நெய்ப்பூசு மொண்பூழ்க் கனேரிழையா கொண்டாடும்  
தைப்பூசங் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (5)

மடலாந்த தென்கண் மயிலையா மாசிக்  
கடலாட்டுக் கண்டான் கபாலீச சரமமர்ந்தான்  
அடலானே றாரு மடிக ளடிபரவி  
நடமாடல் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (6)

மலிவிழா வீதி மடநல்லார் மாமயிலைக்  
கலிவிழாக் கண்டான் கபாலீச சரமமர்ந்தான்  
பலிவிழாப் பாடல்செய் பங்குனி யுத்திரநாள்  
ஒலிவிழாக் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (7)

தண்ணை வரக்கன்றோள் சாயததுகந்த தாளினுண்  
கண்ணார் மயிலை கபாலீச சரமமர்ந்தான்  
பண்ணா பதினெண் கணங்கடம் மட்டமிநாள்  
கண்ணாக் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (8)

நற்றா மரைமலர்மே னுண்முகனு நாரணனும  
முற்றா குணாகிலா மூர்த்தி திருவடியைக்  
கற்றாக் கேத்துற கபாலீச சரமமர்ந்தான்  
பொற்றப்புக் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (9)

உரிஞ்சாய வாழ்க்கை யமனுடையைப் போர்க்கும்  
இருஞ்சாக் கியர்க ளெடுத்துரைப்ப நாட்டிற  
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச சரமமர்ந்தான்  
பெருஞ்சாந்தி காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (10)

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கஉஅஉ**

கானமர் சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்  
தேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் சேத்தமிழால்  
ஞானசம் பந்த னலமபுகழந்த பதமவல்லா  
வானசம் பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்

**பதிகத் துறிப்பு :**—இததிருப்பதிகக் கருதம உட்கிடையும் பொருளும் ஆசிரியர் தேறமமாக எடுத்துக்காட்டி முன (2985) உரைத்தருளியவாறன்றி கண்டு கொள்க.

**துறிப்பு :** இப்பதிகம் சைவத்திறத்தின் அடிப்படையும் உயிராடியுமாகிய பெரும் பொருளை உலகாரிய எடுத்து உபதேசிகரும் பெருமை வாய்ந்தது ; இந்நினை யாவரும் நன்கு பயின்று அது காட்டுவ குறிக்கோளினவழி ஒழுங்கு வருதல் மனிதப் பிறவியின் உறுதியாகிய பயனையடைத ளுய்வதற்கு வழியாகும். மகதன் உணராத ஒழுங்கு உயர்வாளாக.

**பதிகப் பாட்டுத் துறிப்பு :**—(1) மட்டு - மணம். மட்டிட்ட புண்ண - மண் மிகுந்த புண்ணைமலா. “ மணநல் வீரவுபூம் புண்ணை மணம் (1529) ; புண்ணை செயதற் கருப்பொருள். கானல் - மணநகழிக் கானல் ; காடுபோன்ற சோலை. மடமயிலை - மடம் - அழகு. கட்டு இட்டம் கொண்டான் - கட்டு - கோயில் ; மயிலைக்கட்டு - மயிலாகிய அம்மையின் பிண்புகரு எனபா வ சு. செ இட்டம் கொள்ளுதல் - வீருமபி வீற்றிருத்தல். அமர்ந்தான் - என்றது மகதருத்த. ஒட்டிட்ட பண்பு - சித்தப் பொருளிரண்டு பிரிக்கலாகா வகையிற் கூடிய அத்தவிதக் கலப்பு “மெய்ஞ்ஞானத் தானுவினோ டுத்துவிதம்”, “ஒட்டி” (போதம் - 2-1) ; தாவரங்களுள் ஒட்டு என வழங்கும் வழக்கும் காண்க. “ உணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி” (தேவா) ; உருத்திர பங்கணத்தார் - மாகேசராகளாகிய அடியவர்கள். “மதிஞடு மண்ண வரைய யார்” (2985) என ஆசிரியர் இதற்குப் பொருள் காட்டியருளினார். அட்டு இட்டல் - திருஅமுத அமைத்தாட்டுதல் ; இடல் என்பது எதுகையோசை கருதி இட்டல் என நின்றது ;—(2) மடநல்லார் - சண்டு மடமை - பெண்மைக்குண் நான்குள் ஒன்று. கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை ஆனதும், அறிந்தம் அறியான்போன் றிருத்தல் என்றம் உரைப்பார் ; கைப்பயந்த (நீறு) - கைவந்த ; தவறாது பயன் தந்த. திருநீற்றுப் பதிகக் கருதம வரலாறும் கருதுக. பிணனாக கைப்புகு நீற்றின் என் றதும் காண்க. ஐப்பசி ஒணயிழர் - இது முன்ன நாளில் இவ்ரு ஐப்பசி மாதம் திருவோண நாளிற் கொடியேற்றிக் கிருத்திகையில் நீர்த்தம் கொண்ட விழா என்பது தலவரலாறு ; இராமர் பூசுதது ஐப்பசி ஒண நாளில் விழா இப்பற்றினர் என்பது தல புராணம். ஒணம் கிருமாலுக்குரிய நாளாதலும் காண்க (ஒணப்பிரான - விட்டுணு). அந்நதவர்கள் துயர்ப்பனவும் - அடியார்கள அமுது செயதல இஃது இவ்விழாவின் கின்றியமையாத சிறந்த பகுதிபோலும் என்பது ஒண விழாவும்-துயர்ப்பனவும் என்ற இணைததுக் கூறியவாறன்றி கருதப்படும். இவ்விழாவினைப்பற்றிக் கலவெட்டு, காட்டு நடப்புச் சரித வரலாறு முதலிய சான்றுகளாலும், ஆகம் விதிகளாலும் இன்னவா றென்று கண்டு மீளக் கொண்டாடுதல் சிறந்த சிவபுண்ணியமாம் ;—(3) வண்மறுத - வளமிக்க வீதிகள். முன ஆவண வீதினைப்பற்றி (94)க் கூறியதும், அபிபத நாய னார் புராணத்தட் கூறும் (3 - 4) ககர வளங்களும் இவ்ரு நினைவுகூர்த பாலன் ; மயிலாபுரி அகலாளிற் கடறறுறைமுக்கப்படடிண்மாதிக் கலங்களின் வரணிப்பம் பெருக்கிய கிணியும் (2932) கருதுக. தொல்காண்த்திகை நாள் - விளக்கீடு என்க. தொன்மை பாவது சிவாகமங்களாலும் மாபுராணங்களாலும் விதிகப்படுதல் ; “வருதேன் மதி



யிற் கார்த்திகைகாண மலரும் விழைவிற்பூசுததக், கருதார் புரங்க ணகைத்தெரிதத கடவுண் மகிழ விளக்கிடுவோர் " (பேராப புராணம் - விசேடபூசைப் படலம் - 11). விளக்கீடு - விளக்குக்களை இட்டுக் கொண்டிடும் விழா விளக்கிடு எனறது முதனீண்டு வந்த தொழிற்பெயர். ஆகுபெயராய அத தொழினிகழும் விழாவைக் குறித்தது; "கார்த்திகை விளக்கிட டன்ன " - (சிந்தாமணி 256);—(4) ஊர் திரைவேலை உலாவும் - வேலைத்திரை ஊர் உலாவும் எனக (கடல் அலைகள் ஊரினுக்குள் ஏறி உலாவசினற); நகர் கடல்அலை விளம்பினுககருகு அமைக்கப்பட்ட நிலை. கூர்நடு... சேரி - வேல் முதலிய படை பயின்று வல்ல இளைஞர்கள் வெற்றிகொள சேரி; திருவிழாக்களிற சேரிப்போர நடப்பது வழக்கம். "ஒணநன்னாள், மறநகொள்சேரி மாறபொருசெரு " (மதுரைக்கா - 591). ஆதிரை நான் - இது மார்கழி மாதத்தில நிகழ்வது. "அத்தன ஆரு ராதிரை நாளா லுதுவண்ணம் " (அரசுகன்);—(5) மைப்பூசும் ஒண்கண் - மைதிட்டிய கண்; நெய்ப்பூசும் ஒண்பூங்கல் - நெய் விரவிய சோறு. இதனைப் படைத்தது அடியார்க்கீறது கொண்டிடும் சிறப்பு; இது தைப்பூசு விழாவின் சிறந்த பகுதி; "உருககுற நறநெய் யுளளுறப் பெயத, புழுக்கல " (பெருந - ௧-௪௦-280);—(6) மடல் - தென்னையின் நீண்ட மடல். மாசிக் கடலாட்டி - மாசி மாதத்தில மகநாளில கடற்கரையில் இறைவா தீர்த்தமளிக்கும் விழா. கடலாட்டி - கடலிற குளித்தல். நடமாடல் - பற்பலரும் வரது குழுமி ஆடுதல்; பாட்டும் ஆட்டும் விரவி வரும் கூத்துவகை. "வலம்வரத மடவார்க ண்டமாட ", "காந்தார் மிசையமைத்தக காரிகையார் பண்பாடக கவினா வீதித, தேந்தாமென தாவ கேறிச் சேயிழையார் நடம்பயிலும் " (தேவா - ஐயாறு) என்பனவற்றால் நடமாடல் விழாவின் பகுதியாமெனபது குறிக்கப்படுதல் காண்க. அடிபரவி - என்றதன்ற பாடல் குறிக்கப்பட்டது;—(7) மலிவிழா வீதி - விழாக்கள் நிகழ்தல் நகர வீதிகளுக்க குரிய மகலமாம்; "வீதிகள் விழாவி னாப்பும் " (84), இவை உலகம்பற்றிய விழாக்களின் சிறப்பு. கலிவிழா - கலி கடியச்செய்யும் இறைவரது ஆடல்; "பெரு மயானதது நடம் புரிவார் " (2978); "ஆடல் மேவினா " (2980); பலி விழா - உருத்திர பலி என்னும் திகுபு பலியுடன் நிகழும் பெருவிழா; ஒலி விழா - பல லியங்களும் பிறவும் முழங்கும் திருவிழா;—(8) பதினெண் கணங்கள் - சிவ கண்கள். அட்டமி நாள் - வைகாசியில் கணவகளின் வழிபாடாக முன்பக அட்டமிநாளிற செய்யும் விழா; இதுவும், மேற்பாட்டில் வரும் பொற்றாபும், பெருஞ் சாரதியும் இந் நாட் பலபதிகளில் வழங்காதொழிந்தன. அவற்றைக் கண்டு மீள் நிகழவந்ததல் சிவபுண்ணியமும் மக்களும் வழியுமாம்; கண்ணாரக் காணுதே - இதனைக் "கண்ணி னாலவா நலவிழாப் பொலிவுகண டார்தல்" (2985) என்ற ஆசிரியர் எடுத்துப் பொது இலக்கணமாகக் காட்டியருளியமை காண்க;—(9) முற்றங்கு உணர்கிலா - அளவு காணாத; பொற்றப்பு - தாப்பு - தாம்பு எனபது தாப்பு என சினறது. தாம்பு - கயிறு. பொற் றப்பு-பொன்னுசல என்பா. இது ஆனி, ஆடி மாதங்களிலும் மேல்வரும் பெருஞ்சாரதி விழா ஆவணி மாதத்திலும் நிகழ்வன போலும்;—(10) இதனைச் சமண பாட்டென்று பெயரிட்டுக் கூறினா ஆசிரியர்; உரிஞ்சாய வாழ்க்கை அமணும், உடையைப் போர்கீதும் இருஞ்சாக்கியும் என்க - உரிஞ்சாய வாழ்க்கையாவது உடையொழிந்த நிலையைத் தவமெனும் சமணர் கொள்கை; உடையைப் போர்கீதும் - என்பது குறித்த உடை கொள்வதே தவமென்னும் புத்தர் கொள்கை. உரிஞ்சல் - அகற்றதல்- நீக்குதல். எடுத்துரைப்ப - "இச்செய்கை ஏற்றதன்மொன எடுத்தமைப்பார்" (2988) என இதன் பொருளை ஆசிரியர் விரித்தருளினார். இவ்வமணா முதலியோர் இச்செயல் காண்பதற்கு வரது கூடிய நன்றியில் சமயத்தள்ளவர்களும், அவர்களையுள்ளிட்ட அவ

## சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கட்டு

ரணியோரும். பெருநீர் சாந்தி - இதனைப் பலித்திரோற்சவம் என்பர்; ரும்பாபிடேகம் என்றார்பாருணாண்டு;—(11) பூம்பாவைப் பாட்டு - இப்பெருநீரைப் பிள்ளையா ரிட்ட பெயர். “பம்பெயர் பத்தம் வல்லார்” - “வழிமொழிகள்” என்பன முதலிய இடங்களிற் பதிகப் பெயர் உறதவ காண்க. ஞானசம்பந்தன் - இவருச் சிவஞான சத்தியின் செயலாக சீகழ்தலின் இப்பெயரால் கூறினா. இதனைப், போற்றினா ஞான சம்பந்தர் (2976) - ஞானபோனகா - விலவாரா (2987) என்று எடுத்துக்காட்டியருளி யது காண்க.

தலவிசேடம் :—தீருமயிலாப்பூர் - தொண்டை கன்னாட்டில் 24-வது பதி ; திருமயிலாப்பு என்றும், திருமயிலை என்றும் வழங்கப்படும்; “மயிலாப்புள்ளை” ; “மடமயிலை” (தேவா), கபாலிச்சுரம் - இவருத் திருக்கோயிலின் பெயர்; உமை யம்மையாரா மயிலுருவெடுத்த இறைவரைப் பூசித்த பதியாதலின் திருமயிலை எனப் பெயர் பெற்றது; இத்திருக்கோலம் கோயிலினுள் வெளிச்சுற்றில் புண்ணமரத்தடியில் (தலமரம்) தனிக் கோயிலாக அமைக்கப்பெற்றது வழிபடப்பெற்றது. இராமாபூசுதரப் பேறு பெற்ற ஐயப்பன் ஐந்ததில் வீழாச் சிறப்புச் செய்தனா எனபது தலபுராணம். அதுவே பதிகம் 2-ம் பாட்டிற் குறிக்கப்பட்ட தென்பர். பிரமன் முதலிய தேவர்களும் பூசித்த வரலாறுகளும் கேட்கப்படும். அறுபத்து மூன்று நாயனமார்களுள் இத்தலத் தில் அவதரித்த வாயிலா நாயனா “மறவாமை யானமைத்த மனக்கோயிலினுள்” இறைவரை அமைத்து வழிபட்டுத் திருவடியடைந்த பெருமை மாபுராணத்தாக காண்க. “துறைக்கொண்ட செம்பவள யிருளகற்றாரு சோதித் தொன்மயிலை வாயிலா னடி யார்க்கு மடியேன்” (திருத்தொண்டத் தொகை) என்பது தேவாரம். இவரது சந்தித் தறபகாமபான் சந்திக்கு எதிரில் வடக்குப் பார்த்த தனியாலயமாக உள்ளது. ஆளுடைய பிள்ளையார் சிவகேசர் பொருட்டு எலும்பைப் பெண்ணுக்கிய வரலாறு முன் னர் இப்புராணத்தின் விரிக்கப்பட்டதும் காண்க. பூம்பாவையார் குடத்தினின்றும் தோன்றும் திருவுருவமும் பிள்ளையார் பதிகம் பாடும் திருவுருவமும் உடனாகத் தனிக் கோயிலாக வெளிச் சுற்றினுள் மேற்குக் கோபுரவாயில் அடுத்து வடபுறம் அமைத்தது வழிபடப்பட்டு வருவது தரிசிக்கத் தக்கது. இ ஆளுடைய அரசுக்கும் வந்த இங்கு வழிபட்டமை அறியப்படும் திருவளஞவா இங்கு அவதரித்தத் திருக்குறள பாடிய பெருமையும் உடைய பதி திருவளஞவா தனிக் கோயில் கீரின வடமேழப் பக்கம் கடற்கரையருகு உள்ளது.

சுவாமி - கபாலிச்சுவரர் சுவாமி மேற்குமுகமாகவும் அம்மை தெற்குமுகமாகவும் எழுந்தருளியுள்ளார்கள். அம்மை - கற்பகவல்லியம்மை; தலமரம் - புண்ணை (பதிகத்தின் “மட்டிட்ட புண்ணை” என்று போற்றப்பட்ட பெருமை காண்க); திர்த்தம் - கபாலி தீர்த்தம்; பதிகம் 1.

இது சென்னை மாநகரின் (டவுன்) தெற்கில் 3 நாழிகையில் உள்ளது. சென்னைப் பட்டினத்தின் ஒரு பாகமாகிய தென்பகுதியாம்

தீருமயிலையினைப் பற்றிய சரிதக் குறிப்புக்கள்

I

(திரு. C. M. இராமச்சந்திர செட்டியார் B.A.B.L. அவர்கள் எழுதியவை)

பழமை:—தற்போது இருக்கும் கோயில் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப் பட்டது. பழைய கோயில் கடற்கரையில் இருந்ததாம். பங்கியார்கள் அதனை இடித்தது தமது பள்ளினைக் கட்டிச் சுற்றிலும் கோட்டையையும் எழுப்பிக்கொண்

டாகன். ஒரு பள்ளியைப் பழுதுபார்ப்பதற்காக 40 ஆண்டுகளின் முன் கிலத்தைத் தோண்டிப் பார்த்ததில் பல உருவச் சிலைகளும் கற்களும் கிடைத்தன. அவைகளைக் கொண்டு அந்த இடத்தில் பழைய கோயில் இருந்ததாக ஊடுக்கலாம். இடித்த பழைய கோயிலின் கற்களைக்கொண்டு புதுக்கோயில் தற்போது இருக்கும் இடத்தில் கட்டப் பட்டது. அப்போது கலவெட்டுக்களின் அருமையை அறியாது அவைகளைத் தாறு மாறாக இணைத்துவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட கலவெட்டுக்கள் அம்மன் கோயிலில் ஐம்பதுவரை இருக்கின்றன. சுவாமி கோயிலில் எதுவும் இல்லை. அலங்கார மண்ட பத்து முன்வாசல் தளத்தில் டச்சு எழுத்துக்கள் கொண்ட சில கற்கள் பாவப்பட்டிருக் கின்றன. பழுதுபார்த்தபோது எடுத்த கற்களில் சில கலவெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் 1928-ம் ஆண்டு 215 முதல் 223 வரை எண்களாக அரசியலா பிரதி எடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் தமிழ்க் கலவெட்டுக்களில் ஒன்றில் கூடதாடு தேவர் (கடராஜா) சன்னிதியில் தீபம் வைப்பதற்குச் செய்த தானமும், மறனூறில் முதல் இராஜராஜன் மெய்க்கோத்தியாகிய “திருமகள்போல” என்ற தொடர்களும், மூன்றாவ கில் பூம்பாவை என்ற திருப்பெயரும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கலவெட்டுக்கள் ஒன்பது ஊற்றுண்டுள்ளது முதலியவை என அறியலாம். மேலும், சிவகேசச செல்வர் திருமுனை கடற்கரையில் இருந்ததுமன்றி, கடலில் தோணியிலிருந்தே சரக்கு எடுக்கும் வண்ணமாக சரக்கறை கட்டியிருக்க வேண்டும் என்றும், அதற்குப் பின்புறம் அவர் குடியிருக்க வசதி இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும் அறியக் கிடக்கின்றது. ஏழு நாட்டுத் திருக்கோணமலை, தஞ்சாவூர் கோவை (Gova) முதலிய இடங்களில் பரங்கியர்கள் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன் செய்த வண்ணமே இம் மயிலிலும் பரங்கியர்கள் கோயிலையும் மனைகளையும் இடித்துப் பள்ளியும் கோட்டையும் கட்டியிருக்கக் கூடும். அதற்குச் சான்றுகள் மேல்கூறிய புதைந்த கலவெட்டுகளே மன்றிக் கோட்டைத் தெரு என்ற வழக்கப் பெயரும் கொடிமரம் முதலிய சின்னங் களுமேயாம்.

பித்திய சரிதம்:—H D. Love என்பவர் எழுதிய சென்னைச் சரிதத்தில் 1516 முதல் போத்துக்கியா தருக்க மூலகன், பிரெஞ்சுகாரா, டச்சுகாரர் முதலியவர்கள் அடக்கடி மாறிமாறி இவ்விடத்தைப் பிடித்துத் தம் வசப்படுத்திக்கொண்டு இருந்தார்கள் என அறியலாம். அந்நூலின்படி (Volume I பக்கம் 321-322) பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் தருக்கருக்கும் 1672-ல் ஒரு போர் நடந்தது. அப்போது பிரெஞ்சுச் செனையின் ஒரு பகுதி கபாலீசுவரா சன்னிதியில் ஒளிந்துகொண்டதாம். ஆகவே, தற்கால கபாலீசுவரம் 1672லேயே இருந்தது எனலாம். 1798-ல் எழுதப்பட்ட சென்னை நகரப் படத்தில் மயிலைத் திருக்குளம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இத் திருக்குளத்தைப்பற்றி ஒரு கர்ணபரம்பரைக் கதையுண்டு. முகமதியா வேண்டுகோளுக்கிணங்கி நவாபு கபாலீசுவர் ஆலயத்திற்கு மேற்கே ஒரு பள்ளிவாசலைக் கட்டிவிட்டானாம். இத்தகைய அதனை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்ட, நவாப்பின் இரத்தம்நீரி நவாபுக்குத் தெரிவிக்காமல் அவன் இல்லாதபோது ஒரே இரவில் பள்ளிவாசலை இடித்து அந்த இடத்தில் திருக்குளம் தோண்டிவிட்டதாகவும், நவாபு வந்தபிறகு வேறு எதுவும் செய்யமுடியாமல் முகரம் பண்டிகையின்போது முகமதியர்கள் தங்கள் தாஜிகளை அகளுதத்தில் கழுவிகொள்ளலாம் என்ற உரிமை தந்ததாகவும், அதுமுதல் அவ்வாறே நடப்பதாகவும் மக்கள் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

புராணம்:—இதலத்ததின் புராணம் திருமயிலைத் தலபுராணம் என்ற பெயரால் மயிலை நாதமுனி முதலியாரால் சமீபத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் கபாலீசுவரம்

சூக்ஷ்ம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் க்ஷுள்

மாந்திரமன்றிச் சுற்றிலும் உள்ள வெள்ளீசர், வாலீசர், முண்டககண்ணியம்மை, மல்லீசர், கரணீசர், விருபாட்சீசர், தீர்த்தபாலீசர் முதலிய சன்னிதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. மொத்தம் 806 செய்யுட்கள் கொண்டிருக்கிறது.

## II

(திரு. ம. பாலகம்பிரமணிய முதலியார் B A B L. அவர்கள் எழுதியவை)

திருமயிலையின் பழமை:—“ துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருள் அகற்றும் சோதித தோல்மயிலே ” என்று நமியாருரா, இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் டாலமி (Ptolemy) என்ற கிரேக்க ஆசிரியர் இயற்றிய புகோளனாவில் Malliarpha எனப்படுவதே மயிலாப்பூர் என்று Vestiges of Old Madras Vol. I Chapter 28-ல் ஆசிரியர் H D. Love கூறுகிறார். இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் திருவள்ளுவர் வாழ்ந்தது மயிலையிலே. அவர் கணபா எயிலை சிறகா கப்பல வாததகம் செய்ததும் இவ்விடத்தே. 11-வது நூற்றாண்டின் கலவெட்டு ஒன்றில் (256/1912) மயிலார்ப்பில் பல நானுதேசிகள் கூடிச் சில தீர்மானங்கள் செய்கனர் என்று காணப்படுகின்றது. துறைமுகப் பட்டினமாகிய ஒரு வியாபாரத் தலத்தில்தான், பல தேசத்த மக்கள் ஒன்றுகூடவர் எனவே, டாலமி காலமுகதல் கலவெட்டுக் காலம் வரையில் மயிலாப்பூர் ஒரு துறைமுகமாக இருந்தது. போர்த்துகேசியர் காலத்திலும் இத்துறைமுகம் சிறந்த விளங்கியது. இக்கூறுதலத்திற்கும், ஆங்கிலேயர் துறைமுகமாகிய சென்னையின் வடபாங்கிலும் ஓயாமல் வியாபாரப் போட்டியும் கடும போரும் இருந்தவரை செய்தி Vestiges of Old Madras Vol I என்ற நூலில் கனகு விளங்கும். பலவகையான காலத்தல் மயிலே சிறந்த விளங்கியபடியால் திருமங்கையாழ்வார் திருவல்லிக்கேணியைக் கூறுமிடத்துத் “ தேனமர் சோலை மாட மாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணி ” என்கிறார். கங்க பல்லவன் கம்பவாமன் காலத்திய கலவெட்டுடொன்று (189/1912) மயிலாப்பூரில் ஊரக நடுமபத்தினர் வசத்ததக நரிக கின்றது மயிலே வாசிகளாயிருந்த பல வியாபாரிகள் வேறபல் தலங்களைத் தரித்த போது சந்திவினக்கு நகர விளக்குத் - குத்தினம் செய்த வரலாறுகள் பல கல் வெட்டுக்களால் ஆறியப்படுவதிலிருந்து, அவர்கள் உசைத் சென்ற ஆ - நாளி லல்லலாம தானம் செய்கக்கூடிய செலவழம் புண்ணியமம் பெற்றிருந்தனர் என்று கணிக்கலாம். அத்தகைய வியாபாரிகளுள் தலையாயவரே பூம்பாவையின் தகைதயாராகிய சிவநேசர்.

மயிலாப்பு என்ற பெயர்.—திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில மூன்றாம் நாளில் மயிலாப்பு கூறப்பெறுகின்றது திருவற்றியூர் திருத்தாண்டத்தது ஆறாம் நூற்றாண்டில் “வடிவுடைய மறைகையும் தாமும் எல்லாம் வருவாரை எதிக் கண்டோம் மயிலாப்புள்ளே ” என்ற தொடர், சுவாமிகள் மயிலையிலிருந்தே ஒற்றியூர் சென்றார் என்று சேக்கிழார் கூறுவதற்கு அகச்சான்றுகின்றது. “ மங்குல மத்தவழம் மாடலீ ” மயிலாப்பி லுள்ளார் ” (6-2-1) என்று நாவரசர் மயிலையின் மாடலீதியழகபட புகழ்கின்றார். “மயிலாப்பில் மண்ணினா மணனி ஏதது ” ம என்ற ஆடத்தில் (6-7-12) மயிலையக் காப்புத் தலங்களுள் வைத்தார். இம் மூவிடத்திலும் நாவரசர் மயிலாப்பு என்றே கூறுகிறார். சில கலவெட்டுக்களிலும் (261/1910, 189/1912) மயிலாப்பில் என்றே காணப்படுகிறது. வேற சிலவற்றின் மயிலார்ப்பில் என்று ரகர ஒற்றடன் காணப்படுகிறது (256/1912). டாலமியும் மல்லி ஆர்பா என்பதில்கர ஒற்றடன் கூறுகிறார். பூம்பாவைப் பதிகத்தில் “ மடமயிலைக் கட்டுவோம் கொண்டான் ” என்பதில் மயிலைத்

கட்டு (= மயிலூர்ப்பு) என்பது இதற்கு ஆதாரமாகத் திகழ்தல் கூடும். பெரியபுராணத்தில் மயிலை, மயிலாப்பூர் எனவே காணப்படுகின்றன. மயிலாப்பு மருவி மயிலாப்பு என்றாகியிருக்கலாம்; பின் மயிலாப்பூர் என்றும், சுருக்கமாக மயிலை யென்றும் ஆகியும் கொள்ளப்படலாம்.

**பழைய கோயிலும் புதிய கோயிலும் :**—பழைய ஆலயம் இப்போது Santhome Cathedral உள்ள இடத்திலிருந்தது. அருணகிரிகாதா காலம் வரையில் (கி. பி. 1450) கடற்கரையிலிருந்தது, “கடல்க கரைதிரை யருகேழு மயிலைப் பதிதனில் உறைவோனே” என்ற திருப்புகழ்ப் பகுதியால் துணைகூடும். கி. பி. 1516-ல் மயிலாப்பூர் போர்த்துகேசியா கையில் சிக்கியது. சில ஆண்டுகளுக்குள் அவர்கள் ஆலயத்தை தகாததும், கோட்டையையும் தற்குள் தொழுகைக்கு இடமும் கட்டினார்கள். கி. பி. 1672-க்கு முன்பு இப்போதுள்ள இடத்தில் இப்போதுள்ள ஆலயம் கட்டப்பட்டிருந்ததில் வேண்டும். அவ்வாண்டில் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் மூர் திருக்கருக்கும் நடந்த போரில் பிரெஞ்சு சேனையின் ஒரு பகுதி இப்போதுள்ள ஆலயத்தில் புகுந்திருந்த செய்தி, மேற்கூறிய Vestiges of Old Madras என்ற நூலில் Vol. I, Chap. 24, பக்கம் 321, 322-ல் காணப்படுகின்றது. Santhome Cathedral சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பழுது பார்க்கப்பட்டது. நித்தை அகழ்ந்த போது பழைய சிவாலயத்தின் கற்களும் கல்வெட்டுகளும் கிடைத்தன. அவை அரசாங்கத்தினரால் 215 - 223/1923 என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின், “Found on stone excavated below the Cathedral at Santhome” என்பன போன்ற குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு கல்வெட்டில் (215) கூத்தாடு தேவர்க்கு விளக்கும், மற்றொன்றில் (216) முதல் ராஜராஜன் மெய்க்கோத்தியும், மற்றொன்றில் (217) பூம்பாவை பற்றிய குறிப்பும் உள்ளன. பழைய கோயிலின் கற்களையும் புதுக கற்களையும் கொண்டு புது ஆலயம் கட்டப்பட்டது. பழைய கல்வெட்டுப் பகுதி சுமார் 50 கற்களில் அம்மன்கோயில் சுவர்களில், மேல்கீழ் முன்பின் முறைமற்றியும் தொடர்ச்சியின்றியும் அடுக்கப்பட்டுள்ளன. புது ஆலயத்தில் சுவாமி அம்மன்கோயில்களிலும் பிரவறறிலும் கருப்பக்கிருக சுவர்களில் ஒரு கல்வெட்டுகூடக் கிடையாது. பழைய கோயில் கற்கள் வரும்போது, சில கிரித்தவர்கள் கல்லறைகளை கற்களும் தவறி வந்தவிட்டன. அவற்றுள் ஒன்று ஆறுமுக சுவாமி முகமண்டபத்தின் வரிசையிலும், மற்றொன்று சனிபகவான கோயிலுக்கெதிரில் தளவரிசையிலும் உள்ளன. ஒன்றில் கி. பி. 1643 என்ற குறிப்பும் உள்ளது. கி. பி. 1798-ல் தயாரிக்கப்பட்ட சென்னையின் படத்தில் (Map of Madras) திருக்குளம் இப்போதுள்ள இடத்தில் காணப்படுகிறது. ஆர்க்காட்டு நவாப்பிடமிருந்து நிலம் பெற்றுக் குளம் எடுக்கப்பட்ட தென்றும், முதலாம் பண்டிக்கையில் தாஜிகளை இக்குளத்தில் விடும் உரிமை பெற்றார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வோராண்டிலும் முகமதியா தாஜிகளை இக்குளத்தில் விடுகின்றனர்.

**தலபுராணம் :**—வடமொழியில் சைவ மஹா புராணத்து, கோடி ருத்ர ஸம்ஹிதையில், உதகருஷ்—சிவகேசுதர பரகரணத்தில் 11 அதயாயம் கொண்ட கபாலீச ஸ்தல மாஹாத்மயம் கலி 5022-ல் அச்சிடப்பட்டது. தமிழில் குன்றக்குடிமடம் என வழங்கும் திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தின் மயிலைக் கிணைமடத்திலிருந்த ஸ்ரீமத அயிர்தலிங்கத்தம்பிரான் சுவாமிகள் இயற்றிய தலபுராணம் கலி 4995-ல், மகாவீதவான், காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார் உரையோடு அச்சிடப்பட்டது. சிலகாலத்திற்கு முன்பு (20 ஆண்டுகளுக்கு முன்) மயிலுவாசி - புராணிகர் - நாதமுனி முதலியார் இயற்றிய புராணம் ஒன்றும் உண்டு.

சூகங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௬௮௧

பூம்பாவைப் பதித்தீம் காணப்படும் விழாக்களும் வீரத்தின்கும்:—இப்பதிகத்தில் ஒன்பது பாசுரங்களில் இவை கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றை காத்தினை விளக்கீடு, ஆதினாரான், தைப்பூசம், மாசிக் கடலாட்டு, பனருளி உத்திரம் ஆகிய ஐந்தும், தமிழ் காடெங்கும் கொண்டாடப் பெறுவதால், மயிலையும விசேடமா யிருந்தன; இன்றும் விசேடமாகவே உள்ளன. ஐப்பசி ஒண் விழா ஸ்ரீராமபிரானுல் கொண்டாடப்பட்ட செய்தி வடமொழி புராணம் 9-வது அத்தியாயத்தில் 82, 83, 84-வது சுலோகங்களில் கூறப்படுகிறது. ஐப்பசி ஒணத்தில கொடியேற்றிக் கிருத்திகையில் தீர்த்தம் என்ற தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ப் புராணத்தில் ஐப்பசி ஒணத்தைப் பத்தாவது நாள் தீர்த்தமாகக் கொண்டு விழா ஸ்ரீராமரால் நடத்தப்பட்ட செய்தி கூறப்படுகிறது. இது தவிரேஷ்டாகன அனுபவிக்கக்கூடிய துயமையான மூறையில் கொண்டாடப்பட்ட சிறப்பைப் புகலியாகோன “ஐப்பசி ஒண்விழாவும் அநந்தவரிகள் தய்ப்பனவுக காணதே” என்ற புகழ்கின்றார். அட்டமி நாள் என்பது சிவ விரதங்கள் எட்டனுள் ஒன்று; வைகாசி மாதம் சுக்கிலபக்ஷம் அஷ்டமியில் அறவழிக் கப்படுவது (மூழு விவரம் உபதேச காண்டம், சிவவிரத மானமியச சூருகம் 307 - 315 பாடல்களில் காண்க). இவ்விதம் ஒவ்வொரு மாதம் இரண்டு பக்ஷத்தில் இரண்டு அட்டமி, அமா வாசை, பூரணை, ஆதினார ஆகிய ஐந்தமே, சிவாலயங்களில் பஞ்சபருவ உதஸவங்களா யிருந்தன என்பதற்கு (S. I I. Vol 7 - No 541 = A-R 315/1901) என்ற எண் ணுள்ள கவனெட்டு, பேராசிரியர் அளிக்கின்றது. இது இவ்வாறாயினும், வைகாசிமாதம் சுக்கிலபக்ஷம் அஷ்டமி நாளையே, “பதினெண் கணங்கள்தம் அட்டமிநாள்” என்ற சம்பந்தா குறிப்பதாகக் கொள்வதே சிறப்பாகும்.

பொற்குப்பு:—(பொன் தாம்பு = பொன் ஊசல்) வலித்தல விகாரத்தால் பாம்பு, பாப்பு என்றாயிற்றேபோல, தாம்பு நாப்பாதி, பொன்தாப்பு பொற்றாப்பாயிற்று. மாகழி மாதத்தில் பல சிவாலயங்களில் மூன்று, ஏழு, அல்லது பத்தி நாட்கள் ஊஞ்சல் உதஸவம் (வடமொழியில் டோரலோதஸவம் என்பர்.) நடப்பதுண்டு. பெருமானையும் பிராட்டியையும் ஊசலில் வைத்துப் பொன்னுரால் திருவெம்பாவை முதலியன ஓதுவ துண்டு. சியத்திற்குச் (Siam) சைவம் ஓசனமேபோது, டோரலோதஸவமும் திரு வெம்பாவைப் பாராயணமும் உடனசென்றன, இன்றும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெறு கின்றன. (விவரம் Quaritch Wales இப்பற்றிய Siamese State Ceremonies) என்ற நூலில் காண்க

பெருஞ்சாந்தீ என்பது ஆவணி அவிட்டம் ஈராக மூன்று, ஐந்து அல்லது ஏழு நாட்களில், சிவயாகம் முதலிய சிறப்புடன நடக்கும் பவித்ரோதஸவமாகிய சம்பவஸர பிராயசித்தம். போதிய வருவாயுள்ள சிவாலயங்களிலெல்லாம் இது நடைபெறும்; மயிலையில் மூன்றுகள மிகச் சிறப்பாக நடக்கிறது. வருஷம் முழுமையும் நடைபெறும் சித்திய னையித்திக் பூனைகளில் புத்திபூவகமாயும், அபுத்திபூவகமாயும் ஏறபடும் குற்றக் குறைகளைப் போக்கிப் பரிசுத்தம் காண்பதற்கு ஆகம் விதிப்படி அவசியம் செய்ய வேண்டுவது இப் பெருஞ்சாந்தி. குமபாபிஷேகம் அல்லது குடமுழுக்கு என்றும் சொல் இதைக்கருதுவதுண்டு.

வேறு

2990. ஆங்கன மெழுத்து நின்ற வணங்கினை நோக்கு வான்கள்  
“சங்கிது காணி” சொன்னு வற்புத மெய்தும் வேலைப்

பாங்குக்கும் தொண்ட ரானு “ராகர!” வெண்ணப் பார்க்கேல்  
ஒங்கிய வோசை யும்பர் நாட்டினை யுற்ற தன்றே, ௧௦௯௨

(இ - ள்) ஆங்கனம்...வேலை - அவ்வாறு தோன்றி எழுந்த கின்ற தெய்வ நவ முடைய பூம்பாவையாரை நோக்குவார்கள் எல்லாம் : “சங்கு இது காணீர்” என்ன - “இருகு இதனை யாவரும் நன்கு காண்பீர்களாக!” என்று எடுத்துக் கூறி, அம்புதமெய்தும் வேலை - அம்புதமடைந்தபோது ; பாங்கு சூழ்...அன்றே - பக்கத்திற் சுற்றும் சூழ்ந்திருந்த திருத்தொண்ட ரானார்கள் அரசர்! என்று இவ்வுலகில் முழக்கிய பேரோசை தேவ லோகத்தினையும் சென்று பொருந்தியது அப்போதே.

(வி - ரை) பாவையார் மீள உத்பலித்தெழுந்த அளவுள்ள வரலாறு முழுமையும் ஐஞ்சேர்க்கலிநிலைதிறை யாப்பினாற் கூறிவந்த ஆசிரியரது திருவுள்ளக்கிடையினையும், பாவையார், திருவருளால் மீள வெளிப்பட்ட பின்னுள்ள தெய்வ அருள்நலக காட்சி முதலியனவாய்க் கண்ட கடவுட்டன்மை பற்றிய வரலாறுகளை அதனின் ஒருசே மிகுந்த அறச்சேர்விருந்த யாப்பினாலுருளும் அமைதியினையும் கண்டுகொள்க. பாவையா ரின் முன்னுறப்பவத்தினும் புனருத்பவமானது சேர்மிகுத்த பண்புடையதென்று யாப்பின குறிப்பிற் காட்டிய கவிநலமும் கண்டுகொள்க.

அணங்கு - அருளின தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த பெண என்பது குறிப்பு.

நோக்குவார்களீ - இவர்கள் அங்கு மலிந்த கூடியிருந்த நகரார் நாட்டார்-நன்றியில் சமயத்தன்னோர் முதலிய உலகியலார்களே.

சங்கிது...அம்புதமெய்தும் - கண்ணினாற் காட்சியிற் காண்பதும் அதனை இன்ன தென்றறியாது மயங்கி சிற்பதும் என இவர்கள் வேறறியுமாற்றவிலா என்பார் அம்புத மெய்தும் என்றார். “அம்புதம் அறியேனே” (திருவாசகம்).

தொண்டரானோ...ஓசை - ஆனால் உலகினா அவ்வாறு கிற்பத, திருத்தொண்ட ரானோ இது சிவபெருமானது பெருநகருணைத் திறமாகிய திருஅருளின வெளிப்பாடு என்று கணிசி சிவநாம முழக்கிப் போற்றினா என்பது.

உம்பர் நாட்டினை உற்றது - இந்நிகழ்ச்சியைக் காண விசம்பிடைத் தேவர்கள் நெருங்கினாராதலின் (2932) அரசர் முழக்கம் அவாபாலும் சென்று பொருந்திற் பென்க.

காணீர் என்ன—என்பதும் பாடம்.

10:2

2991. தேவரு முனிவர் தாமுந் திருவருட் சிறப்பு நோக்கப்

பூவரு வினையொகாண் மாரி பொழிந்தன; ரொழிந்த மண்ணோ;

யாவரு “மிருந்த வண்ண மெம்பிரான் கருணை” யென்றே

மேவிய கைக ஞ்ச்சி மேற்குவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். ௧௦௯௩

(இ - ள்) தேவரும்...பொழிந்தனர் - (விசம்பிடை நெருங்கிய) தேவர்களும் முனிவர்களும் முதலியோர்களே சிவபெருமானது திருவருளின் சிறப்பினை நோக்கி மந்தாரம் முதலிய தெய்வ மரங்களின் பூக்களினாலாகிய மணமுடைய பூமழையினைப் பெய்தனர் ; ஒழிந்த...வீழ்ந்தார் - முன கூறியவர்களொழிந்த சிலவுலக மக்கள் எவ ளாரும் இவ்வாறு வினைவு பொருந்தியிருந்த வண்ணமானது எமது நாயகராகிய சிவ பெருமானது கருணையின் வினையேயாம்” என்று கூறிப் பொருந்திய கைகளை உச்சி மேற் கூப்பி லுணங்கி சிலமுத வீழ்ந்து பணிந்தனர்.

சேக்கிழார் 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கங்கை

(வி - ரை) இதனால் இது கண்ட வினாளுக்கு மன்னா சொந்திகளை உற்பத்தி செய்தது.

தேவந முனிவர்தாம் - இவர்கள் இங்குள்ள காண்பதற்கு விசம்பிடை வந்த செருகியவர்கள் (2982).

திருவருட் சிறப்பு நோக்கி - குடத்தினின்று எழுந்த பாவையாரைத் திருவருட் சிறப்பாகவே நோக்கினார்கள் என்பது.

பூவரு வினாகோள் மாரி - பூவரும் - பூவிலாகக்கப்படும் ; பூவினின்ற வரும். பூ - மந்தாரம், கற்பகம் முதலிய தேவருலகப் பூக்கள்.

ஒழிக்க மண்ணோர் - தேவரும் முனிவரும் முன்பாட்டிற் கூறிய திறத்தவர்களும் ஒழிந்த வளைப் பண்புடைய உலகினர்கள்.

விழந்தார் - சிலமுத விழுந்து பணிந்தனர்.

1093

2992. அங்கவ ஞ்ருவக காண்பா ரதிகய மிகவு மெய்திப்

பங்கமுற் றுரே போன்றா பரசம உத்தி லுள்ளோர்;

“எங்குள் செய்கை தான்மற் றென்செய்த வாறி” தென்று

சகையா முணர்வு கொள்ளுஞ் சமணர்தன் னாடி விழந்தார்.கௌச

(இ - ன்) அங்கு அவ்ஞ்ருவம்...பரசமயத்தினுள்ளோர் - அவ்விடத்தில் அவ் ஞ்ருவைய முன் கூறியவாறுள்ள உருவத்தைக் காண்போராகிய வளைப் பரசமயத்தினுள் ளோர்கள் மிகக் அதிகமடைந்து இச்செய்தியினால் தத்தம் சமயங்களை நிராகரிக்கப் பெற்று அவ்வவரும் தோலவியடைந்தவர்களேபோலாயினர் ; எங்குள்...செய்கை தான்...தன்னாடி விழந்தார் - மற்ற இச்செய்கைதான் எங்குள்ளது? எவ்வாறு செய்யப்பட்டது? என்று அறிந்து துணியமாட்டாது ஐயங்கொண்ட அமணர்கள் தன்னாட்ட மடைந்து சிலத்திற் றநிமிர் விழந்தனர்.

(வி - ரை) பங்கம் - பழுது ; கேடு. பங்கமுற்றே போன்றி - பங்கம் சேறு என்று கொண்டு தமது பரசமயச் சேற்றில் விழுந்தவர்கள் போலாகிய நிலையின் அறிந்தனர் என்றாரைத்தனா முன் உரைகாரர்கள். சேற்றில் விழுந்தோம் என்ற அறிவு பெற்றபோது அவர்கள் அறிவினும் மேலேற முயற்சிப்பார்களாதலின் அது போல இவர்களும் உண்மைதெரிந்து ஈடேற முயற்சிப்பார்கள் என்று விசேட உரையும் கண்டார்கள்.

பரசமயத்தினுள்ளோர் - பங்கமுற்றே போன்றி ; சமணர் தன்னாடி விழந்தார் - என்க.

பரசமயத்தார் - என்றது சமணருள்ளிட்ட பரசமயத்தார்களை எல்லாம் பொது வில் உணர்த்திற்று. முன் நன்றியில் சமயத்தினுள்ளோர் (2982) என்ற கருத்து ; அவருள் சமணர் தமது சமயக் கொள்கையின் பிடிவாத முடையவர்களானமையாலும், அந்நாளில் அவர்களே மிகுந்து வலிமையும் பெற்றிருந்தமையாலும் தமது சமயத்திற்குப் பங்கம் வந்ததென்ற நிலை கண்டபோது மேலும் உணர்வழிகது தன்னாடி விழந்தனர் என்பார் அவர்களை வேறு பிரித்தும் கூறினார்.

மண்ணோர் (அறிவுடையார்) இறைஞ்சி விழந்தார் ; சமணர் (உண்மை அறிவு பெருமையின்) தன்னாடி விழந்தார் - என்ற நயமும் காண்க.



எங்கு.....இதென்று - இது அதிகயத்தால் சமணர் கெஞ்சிடமா கொள்ளாது உரைத்த அதிகயக் குறிப்பு மொழி. இச்செயல் வேறொரு கிகழும்; எவ்வாறு யார் தாம் இதனைச் செய்ய இயலும் என்றதிகயிததபடி. இப்பாட்டின் கருத்து,

“இன்றிச் சமயத்தி னல்லதுமற் றேழையுடன்  
ஒன்றசொலி மன்றத்து கின்றவரா?—ரின்றிகே  
அநக முயிர்பெறவே பாடு மடியவரா?  
எங்குமலை கண்டா யிது”

எனத் திருக்களிற்றப்படியாரில் (65) எடுத்தபு போற்றப்பட்டது.

சங்கை - ஐயம்; அச்சம் என்றலுமாம்.

தன்னாடி வீழ்தல் - தம்மைத்தாம் தாங்கி கிந்தமுடியாமல் மயங்கி நிலத்தில் வீழ்தல்; சமணரது சமயகிலை வீழ்ந்த குறிப்புமாம்; பின்னையாரால் பாசமய கிராகரிப்பு கிகழ்ந்தவாறு காட்டப்பட்டதுமாம்.

முன் பாட்டினுற் சைவத திறத்து உளளோர்பால் கிகழ்ச்சியும் இப்பாட்டினுற் பாசமயததுளளோர்பால் கிகழ்ச்சியும் கூறப்பட்டன. 1094

பூம்பாவையாரின் தெய்வக் காட்சி நலம் :—

இனி, 2993 முதல் 3006 வரை பதினான்கு பாட்டுக்களால் பூம்பாவையாரின் தெய்விக மறுபிறப்பின் காட்சி நலங்களை ஒவ்வோர் அவயவங்களின் உயரிய இலக்கண அமைதிபற்றி ஆசிரியா கண்டு காட்டியருளுகின்றார். “கண்ணுதல் கருணை வெள்ள”மாகவே (3007) பூம்பாவையாரின் நேற்றத்தைப் பிள்ளையா “ஆயிர முகத்தாற கண்டார்” (3007) என்று கூறும் ஆசிரியா, அவர் இவ்வாறாருற் கண்டார் எனத் தாரும் கண்டு காட்டியருளுதல் வேண்டுவது அமைதியாயிற்று; வெறும் மாயா பிண்டங்க ளாகிய உடலைப்பற்றிப் பெண்களை வருணித்துக் காமசகவை பொலியக் கவி பாடுதல் எனப் பசுதல் கற்கும் புலவார்களிடே மிகுதியும் காணலாம், பதி புண்ணியப் பெரு வாழ்வுடையராய்ப் பதினால் ஒன்றமே பாடிய ஆசிரியா சேக்கிழார்பெருமானது இயல்பும் மரபும் அஃதன்று; சிறுமியரையும் பருவகிறைந்த மகளிரையும் கூறவரும் இடங்களிலெல்லாம் அவ்வச் சரிதகிலை யறிதற்கு வேண்டிய அளவுமட்டும் அணிபியலைப் பொதுவகையால் உணர்த்திச் செல்வது மரபாதல் கண்டுகொள்க. மணம் பெருந் மங்கையார்களின் உடல்கல இயல்புகளை மட்டிலலாது வருணித்தல் காமச் சுவையை ணட்டி மனத்தன்மையினைக் கேடு செய்தலாகும்; மணம்பெற்ற மாதர்களை அவ்வாறு கூற்தல் “வேற்றோ மனைவியா தோற்றம் புகழ்ந்த”தாகித் தகாத செயலாகி முடியும்; “வரமலர் மங்கையினு கு வந்தன னெனன” (279); “மானினம் பிணையோ” (280); “நாடுமின் பொறபு வாய்ப்பு நாளுநான் வளாநது பொருக” (281); “அன்னுதற் கமைந்த பொறபு” (282); “உறகவினமெயப் புறம்பொலிய . நே முகைமென் கொடியருருகு னளிர்ச்சுருளுந் தளிர்ச்செனகை, மறுவில்குலக் கொழுந்தி னுக்கு மணப்பருவம் வந்தணைய” (879); “மடக்கொடிதன் மஞ்சதழைத் தென வலர்ந்த மலர்க்கூந்தற் புறனோக்கி” (894); “அணங்கனைய திலகவதியார்” (1289); “எல்லவென உறப்புகுந் லவருரைக்கு நலகிரம்பி, மலகுபெரு வணப்புயீக் கூறவரு மாட்சியினல், இல்லிகவாப் பருவததில்” (1722); “செம்பொனசெய் வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப் புண்பூண டெய்வப், பைம்பொனின் மாலை வேய்ந்த பலனமென் கொடியொய் பாரை.....யம்பொன்செய் தீப் மெனன வழகலன கரித்து வைத்தார்” (3121=புரா - 1223); “தேனார் கோதைச் சிங்கடியார்.....மாளுர் கோதை வண்பு

பகையார்" (3192); "கோவா முத்துஞ் சரும்பேருக் கொழுமென் முகையு மனை யாரை" (3880 = ஏயர் - புரா - 227) முதலியனவாய வருமிடங்களிற் கடும் மரபும், கிண்பும் பார்க்க. இனித், "தேனலர் கமலப் போதிற் திருவினு முருவ மிககா" (364); "திருவினும் பெரியான்" (412); "மனநலந் குழைமென சாயன மா தேவி" (476); "திருமக னெனை கிணற் தேவியா" (480); "பூநகுலா" (1730); "மணமலியு மலாகக்கூந்தல மாதரா" (1733); "மடநடை மயிலன் னுரைத் தாமரைத் தவ்சின வைகுந் தனித்திரு வெனை" (1758) முதலியனவாய வருமிடங்களின் மரபும், கிண்பும் கருதுக.

இனி, ஈண்டுப் பாணவயாறது முன்னுற்பவத்தில "பாவை நல்லுறுப் பணினைப் பண்பெலா நோக்கிப், பூவி னுனை வருசலிற் பூம்பாணை யென்றே" (2942); "தளரு மின்னினம் குரமென" (2914), "அழகின் முன்னிளம் பதமென வணி விளக்கென" (2945), 'அக கொம்புற டைக்கமை யிந்த வையகத் திணையால்" (2947) என்றவாற்றால் எடுத்துக் கூறிய இயலும் மரபும் முன்காட்டிய நிலைகள் போன்றே வந்தனவாம், இவை வேற, மேலால், இனி, இடபதினூற் பாட்டுகளி னும் எடுத்துக் கூறும் மரபும் கிண்பும் வேற, முன்னாக் கூறிய உடம்பின் கிண்பு சிவ சக்திபத்தின வழிப் பிரமண படைப்பினில் வந்தவை; அவை பாச சம்பந்த மாகிய மாயை காரிய உருவத்தைப் பற்றியவை. இனிச் கூறுவன அவ்வாறன்றி சிவ சிருட்டியாகிச் சிவஞானத்தின் ஆணையாற் பாசம் பற்றாது புனருற்பவத்தில வந்த புனித உருவத்தைப் பற்றுவன இவை சிவப்பொருளானது கருணைசெய்வின் விளைவு களையே காவனவர்க் காட்டி நிறைவால் இவற்றை எத்குணை எடுத்துக் கூற்றும் சிவ னது கருணையினே அதுகூணையும் போற்றுகலையாம் ஆதலின் பிரமண தனது படைப் பின் எழிலைக் கண்டவாறன்றிக் கண்ணுதல் கருணை வெள்ளத்தினையே பிள்ளையார் ஆயிரமுத்தநாற் கண்டார் என்று கூறுதல் காண்க. இவ்வாறு முன்னெல்லாம் கூறும் நிலைகளுக்கும் இனி ஈண்டுக் கூறும் நிலைக்கும் உள்ள வேற்றுமையும் உட்கிடையும் உயத்துணர்ந்தகொள்க இத்தபோல வேறெவ்விடத்தும் கூறாமையும் கருதிக்கொள்க. இப்பாட்டுக்களின் இலக்கியச் சுருக்கமாகிய உவமைநல் முதலிய கயநகன் அவ்வநூலு களில் வல்ல பெருப் புலவோர்ப் பற கேட்டுணரத் தக்கனவாதலின் ஈண்டுப் பொழிப் பாக்க கருத்துரையும், சிறிசில குறிப்புகளும் மட்டுமே தரப்படுகின்றன. இத்துணையும் ஒரு பொருள் மேலணவாயத் தொடர்புபற்றி வருதலின் ஒருசேரக் கண்டு உரைக்கப் பட்டன.

2993. கன்னிதன் வனப்புத் தன்னைக் கண்களான் முடியக் காணார்  
முன்னுறக் கண்டார்க் செல்லா மொய்க்கருங் குழலின் பாரம்  
குழல்  
மன்னிய வதன செந்தா மரைநீன்ற கரிய வண்டு  
துன்னிய பொழுவுகு துறந் குழல்போ லிருண்டு தோன்ற, ௧௦௬௫

2994. பாக்கணி சுருமபு ரொய்தத் பணிமல ளனகப் பந்தி  
தேங்கம முரஞ் சேருந் திருநுதல் விளக்க நோக்கிற்  
நுதல்  
பூங்கொடிக் கழகின் மாறி பொழிந்திடப் புயநகி ழிட்ட  
வாங்கிய வான வில்லின் வளரோளி வனப்பு வாய்ப்பு, ௧௦௬௬

2995. புருவமென் கோடிகள் பண்டு புரமெரித் தவர்த நெற்றி  
ஒருகிழி யெரியி னீரூ யருள்பெற வுளனுங் காமன்  
புருவங்கள் செருவெழுந் தனுவ தொன்றுஞ் சேமவில் லொன்று மாக  
இருபெருஞ் சிலைகண் முன்கோண் டெழுந்தன போல வேர்ப்பு,
2996. மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி யாடன்  
கண்ணினை வனப்புக் காணிற் காமரு வதனத் திங்கள்  
தண்ணளி விரிந்த சோதி வெள்ளத்திற் றகைவி னீள  
ஒண்ணிறக் கரிய செய்ய கயலிரண் டொத்து லாவ; க0கஅ
2997. பணிவள ரலகுற் பாவை நாசியும் பவள வாயும்  
நணியபே ரொளியிற் றேன்று நலதனை நாடு வாரக்கு  
நாசியும் மணிநிறக் கோபங் கண்டு, மற்றது வவ்வத் தாழும்  
வாயும் அணிநிறக் காம ரூபி யனைவதா மழகு காட்ட; க0கக
2998. இளமயி லணைய சாய லேந்திழை குழைகோள் காது  
வளமிகு வனப்பி னாலும் வடிந்ததா ஞடைமை யாலும்  
காது களரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலும்  
அளவில்சீ ரனங்கன் வென்றிக் கோடியிரண் டணைய வாக; கக00
2999. விடபொலி தரளக் கோவை விளங்கிய கழுத்து மீது  
பொற்பமை வதன மாகும் பதுமன் னிதியம் பூத்த  
கழுத்து- நற்பெரும் பணில மென்னு நன்னிதி போன்று தோன்றி  
முகம் அற்பொலி கண்டர் தந்த வருட்கடை யாளங் காட்ட; கக0க
3000. எரியவிறு காந்தண் மென்பூத் தலைதொடுத் திசைய வைத்துத்  
திரளபெற்ச சுருகருகு செச்சை மாலையோ, தெரியின் வேறு  
கைகள் கருநெடுங் கயற்கண் மங்கை கைகளாற் காந்தி வெள்ளம்  
அருகிழிந் தனவோ வென்னு மதிசயம் வடிவிற் றேன்ற; கக02
3001. ஏகெழு மார்பிற பொங்கு மேந்திளங் கொங்கை நாகக்  
கார்கெழு விடத்தை நீக்குங் கவுணியா கருணை நோக்கால்  
கொங்கை ஆர்திரு வருளிற் பூரித் தடங்கிய வழாத குமபச  
சீர்கெழு முகிழைக் காட்டுஞ் செவ்வியற் றிகழ்ந்து தோன்ற;
3002. காமவே ளென்னும் வேட னூதியிற் காந்து கொங்கை  
உரோம நேமியம் புட்க டமமை மகப்பட நேரி தாய  
வல்லி தாமரை கண்ணி சேர்த்த சலாகைதூக் கியதே போலும்  
வாமமே கலைசூழ் வல்லி மருங்கின்மே லுரோம வல்லி; கக0ச
3003. பிணியவிறு மலர்மென் கூந்தற் பெண்ணொழி தனையான் சேம்பொன்  
அல்தல் அணிவள ரல்கு மங்க ளரவுசெய் பிழையா லஞ்சி  
மணிகளர் காஞ்சி சூழ்ந்து வனப்புடை யல்கு லாகப்  
பணியுல காளுஞ் சேடன் பணம்விரித் தடைதல் காட்ட; கக0டி

8004. விரியி லீனய சாயன் மங்கைபொற் குறங்கின் மாமை  
கரியினம் பிடிக்கை வென்று கதலிமென் றண்டு காட்டத்  
துடை- தெரிவுறு மவர்க்கு மென்மைச் செழுமுழந் தாளின் செவ்கி  
முழந்தாள் புரிவுறு பொற்பந் தேன்னப் பொலிந்தொளி விளங்கப் பொங்க;

8005. பூவலர் நறுமென் கூந்தற் பொற்கொடி கண்ணக்கால் காமன்  
கண்ணக் ஆவநாழிகையே போலு மழகினின் மென்மை மெய்த;  
கால்-பாடு மேனிய செம்பொற் றட்டின் வண்பரினை மீதிட் டென்றும்  
ஓவியர்க் கேழுத வொண்ணப் பரட்டொளி யொளிர்வுற் றோங்க;

8006. கற்பக மீன்ற செவ்விக் காமரு பவளச சோதிப்  
பாதம் பொற்றிரள் வயிரப் பதகிப் பூந்துணர் மலர்ந்த போலும்  
நற்பதம் பொலிவு காட்ட; ஞாலமும் விசுமடி மெல்லாம்  
அற்புத மெய்தக தோனறி யழகினுக் கணியாய் நின்றான். ககடுஅ

2993. (இ - ள்) கன்னிதன்...காணா - (குடமுதலக பதமுலாள் போற்ற  
தாமரைப் போதவிழந் தெழுநன்னையோன்றினாய் நின்ற) கன்னியாகிய பூம்பாவை  
யாரது அழகு முழுமையினையும கண்களால் முறந்த காணாதார்களாகி, முன்னுறநக  
கண்டாக்கெல்லாம் - தம் முன்பு கண்கொண்ட அளவே கண்டு அம்  
குழல் மட்டிலடங்கிக் கண்டு கொண்டவாக்கெல்லாம் தோன்றிய கிளியாவது;  
மொய் கருங்குழலின் பாரம்-மொய்தது வளர்ந்த கரிய கூந்தலாகிய சுமை;  
மன்னிய...தோன்ற - பொருந்திய முகமாகிய செந்தாமரையில் கரிய வண்டுக் கூட்  
டம் நெருங்கி மொய்தது வரிசையாய்ச் சூழ்ந்திருந்தாற்போலக் கருகிறமடைந்த  
காணப்படவும்;

கடுகடு

(வி - ரை) தன்னிதன் - அப்போது மனம்பெறாத கிலை குறிககக் கன்னி என்  
றதமன்றி, இனிப் பின்னரும் 'பாவை தன்மனை மேனியோர்க் கிசைகிலேன்'  
என்று சிவநேசர் அவரைக் கணனிமாடத்து வைத்தபின் அவ்வாறே அவர் சிவந்தை  
மேலின் குறிப்பும் காட்டியபடியும் ஆயுள் முழுநம் கன்னியாக் கிற்பவர் என்பார்  
இங்குத் தொடக்கத்திற் கன்னி என்றார்.

வண்புத்தன்னுக் கண்களால் முடியக் காணா - அழகு முழுமையும் கண்களால்  
முறறவும் காண இயலாமைபின் முறப்படக் கண்ட அளவிலடங்கும் காட்சியின் அமைந்து  
கின்றனா. அவ்வாறு கண்ட அளவில மேற்கூறப்படுவதாம் எனக் "முன்னுறநக  
கண்டாக்கெல்லாம்" என்ற கருத்தாகியது. இக்கருத்தையே விரித்து "தான் கண்  
டார் தாளே கண்டார் - தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்....." என்ற கம்பன  
பாட்டுறு காண்க.

குழலின் பாரம் - விரிந்து செறிந்து கிறந்தது குவிதலின் பாரம் என்றார் குழ  
லின் பாரம் - தோன்ற என்க.

துன்னிய ஒழுங்குதுந் குழல் - ஒழுங்காக் கிறந்தது சூழ்ந்த கிலை. பின்னி முடிந்த  
தோற்றம் வண்டுக் கூட்டம் ஒழுங்குபடச் சுற்றிச் சூழ்ந்தமை.

தாமரையினில் - குழல் - தாமரையில் தேன உண்ண வண்டுகள் மொய்க்கு  
மியல்பு. தாமரையின் மேல் - எனபதம் பாட்டம்.

தாமரை - வதன செந்தாமரை உருவகம் ; வண்டு ஒழுங்குக் குழல் - தற்குறிப் பேற்ற அணியும் உள்ளுறுத்தது விரவியது காணக ; மேலவரும் பாட்டுக்களிலு மிவ வாரே அணியம கண்டுகொளக.

கூந்தலானது கரிய வண்டுகூட்டம் தாமரையினை மொய்த்த ஒழுங்குபோலத் தோன்றிற்று எனபதாம். 1095

2994. (இ - ள்) பாககணி...அளகப் பந்தி - பக்கத்தில் அழகிய வண்டுகள் மொய்த்த குளிரந்த பூக்களைச் சூடிய கூந்தற் பந்தியோடு ; தேவகமழ்...கோக்கில் - மணங் கமழும் திலகமணிந்த அழகிய நொறியினது பொலிவைப் பார்க்கில், நுதல் பூங்கொடிககு.. பொழிந்திட - பூம்பாலையாராகிய பூங்கொடிககு அழகின் மறை பொழியும் பொருட்டு ; புயற்கீழ்...வனப்பு வாய்ப்ப - மேகத்தின் கீழே இட்ட வளைந்த வானவில்லினது மிக்க ஒளி பொருந்திய அழகு பொருந்த ;

(வி - ரை) முன பாட்டில் குழவின் பாரத்தின் அழகினை வதனத்துடன் சேர்த்து அணிந்து கூறினர். இப்பாட்டில் அவ்வதனத்தின் நுதலின் விளக்கத்தைக் கூந்தலுடன் கூட்டி அணிந்தது கூறுகின்றார்.

பந்தியோடு கீழேசேரத் நுதல் விளக்கம் - புடவில்கீழ் வானவில்லின் வனப்புப் போன்றது என உருவவமம். ஆரம் - சந்தனம் அத்தனாலாகிய திலகத்திக்கு வந்தது.

பூங்கொடிக்கு அழகின் மாரி பொழிந்திட - தற்குறிப்பேற்றம். அழகின் மாரி - அழகுப் பயன் விளக்கும் மறை.

பூங்கொடிக்கு - பூக்கும் கொடி என்றும் பூங்கொடி போன்ற பாவை என்று இருபாலும் பொருந்தவு முரைக்கின்ற கவிரலம் காணக. பூங்கொடி - உவமையாகு பெயர். கொடிக்கு - கொடி தழையும் பொருட்டு என்ற குறிப்புமாம்.

அளகப் பந்தி - அளகம் - கூந்தல் ; பந்தி - ஒழுங்கு , ஆரம் - திலகம்.

புயர்கீழிட்ட வாங்கிய வானவில் - மேலே சூழத் மேகத்தின் கீழ் வானவில் இடுதல் மறைக்குறி எனப். வாங்குதல் - வளைதல்.

வானவில்லின் வளரோளி வனப்பு - வானவில் நீல முதலாகச் சிவப்பிற்கு எழு வண்ணங்களை ஒழுங்குபட்ட கீறுககளாக உடையது. உவமேயத்தில் தேங்கமழ் ஆரம் சேரும் திருநுதல் என்றது பன்னிறமுடைய திலகம் அணிதல் குறித்ததும், சரிடத் தம் வளைந்த தன்மையும் உவமையின் பொதுத் தன்மைகளாம் ; தற்குறிப்பேற்ற முன்னுறுத்த உருவம் வினையும்பற்றி வந்த உவமம். 1096

2995. (இ - ள்) புருவ மென்கொடிகள் - புருவம் என னும் மெல்லிய இரண்டு கொடிகள் ; பண்டு...காமன் - முன்னாளில் திரிபுரமெரித்த சிவபெருமானது நெறித் தனிக் கண்ணின் வந்த தீயினாலே சாமபராசிப் பின் அருளும் பெற உள்ளவனாகிய

புருவம் மனமதனுடைய ; செருவெழும்...ஒன்றுமாக - போரில் எந்திய வில் ஒன்றும், சேமமாக வைக்கப்படும் வில் ஒன்றுமாக ; இருபெரும்... ..எர்ப்ப - இரண்டு பெரிய விறகளின் தன்மைகளை முன்னே கொண்டு தோன்றி எழுந்தார்போல அழகு செய்ய ; ௧௦௯௭

(வி - ரை) புருவங்களிரண்டும் காமனது செருவெழும் வில் - சேமவில் - என இரண்டின் தன்மைகள் கொண்டனபோன்று விளங்கின எனக.

பண்டு.....எனனுங் காமன் - உளனும் காமன் - சிலை யிரண்டு - என்றதனால் இவ்ரு உவமிக்கப்பட்ட காமனது சிலைகள் அவன் சிவபெருமானால் எரிக்கப்படவும பின் அருள்பெறவும் நின்ற சிலைக்கு முன்னிருந்த நிலையிற் கொண்டவை. அதற்குப்

## செருக்ஷம் திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கட்டுக்கள்

பின் அவன் ஏந்தியவை அவனது ஆணை அவ்வாறு தோல்வியுற்றப பதங்கப்பட்ட பின் வருதலால் ஈண்டு உவமைக்கு ஏற்ற உயர்வுள்ளவனவலை என்பது குறிப்பு. அவன் பின் அருள்பெற நிற்பதனால் ஒருவாறு ஈண்டுவமைக்குத் தகுதி பெற்றனன் என்பதும் குறிப்பு. இக்கருத்தையே பற்றி “உருவனா காமனதன் வென்றிக் கொடியோன்ற ” (1) என்ற திருக்கோவையாருக்கு “ததல விழிகருத தோற்ற உரு விழப்பதனமுன் மடியா வாணையறைய நின்றயாதத கொடிய ” என்று ஆசிரியர் பேராசிரியா உரைத்தவாறும் காண்க. மேற்பாட்டில் “வென்றிக் கொடியிவ்நீடு ” என்பதும் காண்க.

சேநு எழும் தனு - சேமவீல் - போரிற் பிடிபதம் அதற்குத் துணையேனடும் போது சேமமாக வைப்பதம் ஆகிய இரண்டு

சீலைகள் முன்கொண்டு - சிலைகளை தன்மையை மேற்கொண்டு என்க. சீலைகள் அவற்றின் தன்மைக்காகி வருதல், சிலையாகப் புருவங்கள் பயன்படாமையின் தன்மையளவிற் கூறினா

சேநு எழும் - என்றது போரில் இழப்பவரையும் தன்பம் செய்கிறையும், சேமம் - அவ்வாறன்றி இன்பஞ் செய்கலையும் ஆய் இருவேறு கருமைகளையும் குறிப்பா லுணர்த்தின் பிரிந்தாக்கத் துன்பமும் இணைந்தாக்கம் இன்பமும் செய்கல காமனது வில்லின் இருவேறு செயல்களாதலும் காண்க. “இந்நோக்கிவண்ணக ணுள்ள தொருநோக்கு, நோய்நோக்கொன நநோய் மருந்து ” (1298) என்று நோக்கிற்குச் சொல்லிய தன்மை அவற்றுடனினைந்த புருவத்தினைப் பூமியைக்கூட காண்கின்றதும் கருத்க.

இங்கு இவ்வாறன்றிக் கருமபவில னன்றம் அழிவுற்றபோது உதவப் புட்பவில னன்றம் காமனுக்கு உண்டென றுரைப்பாருளுள

உளதாங் காமன்—ஒப்ப-ஏழ்ப்ப - ஏழ்க-ஏழ்ப—என்பனவும் பாடல்கள். 1097

2996. (இ - ள்) மண்ணிய சோதி - மண்ணித்த சோதிக்கத்தினும் மிக்க செம்மையாகிய வளர்கின்ற ஒளி பொருந்திய மேனியினையுடைய பாவையாரின் இரண்டு கண்களின் அழகத்தைக் காணுமிடத்து; காமன் - வெள்ளைத் திவ - அழகு மிகுந்த முகமாகிய நகநிரலுடைய சளிராகத் தங்குகள விரிந்த திலவொளியாகிய வெள்ளத்தலை; தருகல்...ஒத நலாவ - தந்ததலிலலாத நீளமுடைய ஒளியி நிறமும் கருமைபும் செம்மையும் விரவிய இரண்டு கயலமீன்கள் போல உவாவ; கடுகடி

(வி - ரை) மண்ணிய மணி - மண்ணுதல் - கட்டை, கழுவதல் என்றலுமாம்; மணி - மாணிக்கம்; செம்மணி.

மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி - பாவையாரின் முன்னுறப்பவத தில் “மணிகளா ஒளியின் அளவி லஞ்சுடாக் கொழுந்தென ” (2944) என்றா. ஈண்டு அம் மேனியானது சில சிருட்டியிலே கடைநசெங்ககப்படநிச சில ஞான வொளியில் திகழ்வதனால் “மண்ணிய மணியின் சோதி ” என்றம், இவ்வொளி மேன்மேல் மருகுதலினி் என்றம் உளரும் சிலஒளி என்பா வாரொளி என்றம் கூறினா.

திங்களின்-சோதி - திங்கள் காமன் டட்டைகளுள் ஒன்றாயும், கயல் அவனது கொடியாகவும் உள்ள குறிப்புடன் முன்பாட்டில் காமன் இருபெருந் சீலைகளின் தன்மைபற்றிக் கூறியதற் கேற்பத் தொடர்ந்து கூறிய நயமும் காண்க.

கரிய சேயிய கயலிரண்டு - முன செருவெழுந் தனுவும் சேமவில்லும்போல  
என்று இருவேற தன்மைகள் குறித்ததற்கேற்ப நண்டு கண்களுக்கும் இருவேற  
தன்மை கூறுவாரா கரிய - சேய்ய - கயலிரண்டு என்றா. இவ் விருதன்மைகளைப்பற்றி  
“தழுவேன மிராநது, முததம் பயகருக் கழுவீர் விருநதொடென னுதமுன்னல், சித்  
தக் கருநகுவ னைசெவவி யோடிக கெழுமினவே” (388) என்ற திருக்கோவையாரும்  
காண்க.

சோதி வெள்ளத்தில் - இரண்டு சயலொத்து உலாவ - ஒத்து - கயல்  
உலாவுதலை ஒத்து; கயல் - நீரினுள் உலாவுதல் வியல்பாதலின் திங்கடசோதியை  
வெள்ளம் என்றா. “இரண்டு நிலவின் கடல்கள்” என முன்னாக கூறியதும்  
காண்க. இரண்கீ கண்கள் பிறழ்தல் - முகமாகிய நிலாவின் ஒரு வெள்ளத்தின் இரண்டு  
கயல்கள் உலாவுதலை ஒத்தன என்பதாம். 1098

2997. (இ - ள்) பணிவளா...நாடுவாக்கு - பாம்பின் படம்போல வளரும்  
அலகுடைய பாவையாரின் நாசியும் பவளம்போன்ற வாயும் அணுகநின்று பெரிய  
நாசி-வாய் ஒளியுடன் தோன்றும் அழகினை நாடி அறியலுறுவார்க்கு; மணிகிற  
கோபம்...அழகு காட்ட - மாணிக்கம்போன்ற சிவந்த நிறமுடைய இந்  
திர கோபம் என்னும் தம்பலப்பூசியனைக் கண்டு அதனைக் கவரும்பொருட்டுத் தாழ்ந்து  
வரும் அழகிய நிறங்களைக்கொள்ளும் காமரூபி (பச்சோத்தி) சோவந்தாகிய அழகினைக்  
காட்ட; கக்க

(வி - ரை) நாசி - மூக்கு; கோபம் - இறந்திரகோபம் என்னும் தம்பலப்பூசி,  
காமரூபி - பச்சோத்தி (மாறிமாறி விரும்பிய நிறம் கொள்வது).

பவளவாய் - கோபம் (பூச்சி)போலவும், முத்து - காமரூபி போலவும், மூக்குப்  
பவளவாயை நணுகியநிலை கோபத்தை வவவ இறங்கிவரும் காமரூபி அணைவதுபோல  
வும் விளங்கின என்பதாம்; பவளவாய் - கோபம் எனவும், நாசி - காமரூபி எனவும்  
உருவுபற்றி வந்த உவமங்கள்; நணிய நலம் வவவத் தாழ்வதுபோல என்றது தற்குறிப்  
பேறாததை உளறுதலுத் தவினைப்பற்றி எழுந்த உவமை. நாசியைக் காமரூபி என்ற  
உவமம் உருவினான்றி மெய்யுட்பற்றி வந்தது.

அணையதாம்—என்பதும் பாடம்

1099

2998. (இ - ள்) இளமயில...காத - இளமையாகிய மயிலைப்போன்ற சாயலை  
யுடைய ஏந்திய இழையணிந்த பாவையாரது குழையணிந்த காதுகள்; வளமிகு...

...தன்மையாலும் - வளப்பமுடைய அழகினாலும் வடிந்த (காதத்)  
காது தன்மையுடைமையினாலும் மிகுந்த ஒளியுடைய சுறவேறானது பொருந்  
திய தன்மையினாலும்; அளவில் சீர்...அணையவாக - அளவில்லாத சிறப்பினையுடைய  
வெற்றிக்கொடி யிரண்டுபோல விளங்க; கக்க

(வி - ரை) பாவையாரது குழைகளணிந்த காதுகள் மன்தனையுடைய வெற்றிக்  
கொடிகள் இரண்டுபோலத் தோன்றின.

வளமிகு வனப்பு - வளமுடைய தன்மை ஈரிடத்துக்கும் ஒக்கும், காதுகள்  
மேலகன்று கீழே வடிந்த இயல்பாகிய அழகுடன் அணிகளையும் கொண்ட வடிவும்;  
எரிபோன் மேனிப் பிரான்றிறம் எப்போதும் கேட்கும் தன்மையும் கொண்ட நிலை  
அவற்றின் வளமிகு வனப்பு. காமன் கொடி - மீன்க்கொடிகள், இவை, மேலகன்று  
மீன்களின் ஒளியுருவம் வானில துவள நிறப்பதனால் விண்மீன்கள்போல விளங்குதல்  
இவற்றின் வளமிகு வனப்பு.

வடிந்த தாள் - காதுகள் பற்றிக் கூறும்போது வடிந்த தொனும் காது தன்மை; இக்கலை கொள்கை காதுகளை வளர்த்திக் குழை முதலிய அணிகளிடில் முன்னுளில் அழகென வழக்கில் கின்றது; இக்காலில் அவ்வாறு காதுகளை வளர்த்தாது காதுகளை மட்டில் வளர்த்தித் தொன்கவிதென அணியெனக் கருதப்படுகின்றது; எவ்வாறு யினும் காதுகளோ, அணிகளோ காதுகளை ஒட்டி வடிந்த தாளுடைமை காணப்படாதல் இவ்வுவகையினால் இன்றும் உண்மையில் விளக்குவதாம். கொடி கன்பற்றிக் கூறும்போது வடிந்த தாள் - கீழ் தாழ்ந்த கொடிக் காமபுகள்.

கிரோரளி மகரவேறு கெழுமிய தன்மை - காதுகளில் மகரம் போன்ற வடிவையுடைய குண்டலங்கள் அணியப்படுதல். காமன கொடியில் மகரம் - மீன் - உருவம் தீட்டப்படுதல், கெழுமுதல் - மேல விளக்குதல்.

வேன்றிக் கொடி - முன்பாட்டில் "அநுள்பெற உளனுங் காமன்" என்றதன் கீழ் உரைத்தவை பார்க்க. "வென்றிக் கொடி" (கிரு+கோவை - 1); அனவில சிர் - என்றதும் அக்கருத்து. கீறுபட்டுப் பின் அருளும் பெற்றபின் காமனது சிர் அளவுபட்ட சிராயிறெனக் கண்ணை? முன்னர்க் காமனது சிர் அளவுபட்டாது யாரிடத்தும் செல்லும் ஆணை என்று பிரமண - மால் முதலிய தேவரும் கிணக்க இடம் தந்தது; கீறுபட்ட பின்னாச் சிவபிரானிடத்தினி ஏனைப் பசுவருக்கத்தாரளவு மட்டும் செல்லவுள்ளதென்று யாவரும் அறிபுமபடி அமைந்தது. 1100

2999. (இ - ள்) விதபொலி...கழுத்து - ஒளி வீளங்கிய முதற்குக் கோவைகள் விளங்கிய கழுத்து; மீது பூத்த - அதனமீது அழகுமைந்த முகமாகும் பதம் நன் கழுத்து - னியுத்ததைத் தோற்றுவதற்கு, நற்பெரும...போன்ற - நல்ல பெரிய முகம் சுகம என்னும் நன்னியத்தினைப் போன்ற தோன்றி; அம்பொலி... காட்ட - இருளபோலும் கரியவிடம் விளங்கிய கண்டதையுடைய திரு சீலகண்டராகிய சிவபெருமான தந்தருளிய பெருங்கருணைக்கு அடையாளத்தைக் காட்ட; கககக

(வி - ரை) கழுத்து - பணிலமென்னு நன்னிதி போன்ற தோன்றி - அருட் கண்டயானம் காட்ட என்று கூட்டுக.

கழுத்து - முதற்குக் கோவைகளை அணிதலாலும் வடிவத்தாலும் வெள்ளிய குழை வுடைய சுககுபோலவதனால் சுகம் நன்னிதி போன்றதென்பது.

பதம் நன்னியம் பூத்த - சுகம் நிதியாயின வளம் எதனையேனும் தருமோ? எனின், ஆம் இங்குத் தன் மேலே முகம் என்னும் பதம் நன்னிதி ஒன்று பூத்த விளங்க கின்றது. கழுத்து - சுகத்தி என்றும், வதனம் - பதம்கிதி என்றும் உருவகப்படுத்தப் பட்டன.

பதம் நன்னிதி - பணிலமென்னும் நன்னிதி - என்று கூறியதும் நன்னிதி எனறா, சிவனருளால் தரப்பட்டவை யாதலின், காமியருகளை உதவி உயிர்களைப் பிறவியிற் செலுத்தியிடம் அருத்தத் தன்மையுடைய அப்பெயர்கொண்ட ஏனைத் தேவ சித்திகளபோலன்று என்று குறித்தற்கு. நன்னிதி - பிறிதெனியைப் பேசிய விசேடணம். ஏனைய அத்தேவருலக சித்திகள் திருவருளால் தாயமேனி கொண்டு உறப்பித்த பாவையாரின் முகம் - கழுத்து இவைகட்கு உவமிக்கப்படும் தகுதியுள்ளவையல்ல என்பது குறிப்பு. முன்னர்க் காமன் வேன்றிக் கொடி-அநுள்பெற உளனுங் காமன் - என்ற குறிப்புகளும் கருதுக.

தாள்க் கோவை விளங்கிய - முதற்குக் கோவைகளைக் கழுத்தில் வரிசைப் பெற அணிதல் முன்னுளில் பெருவழக்கு.



பூத்த - தந்த ; ஈன்ற ; பதும் பூவாதலின் பூதத என்பது மேலும் பொருத்த மாறு காண்க. பணிலம் - சங்கம.

அல்போலி கண்டர் - அல் - இருள் ; அந்நிறமுடைய விடத்துக்காகி வந்தது.

அருட்து அடையாளம் - அருளின்க காட்டும் அறிகுறி ; இறைவரது திருவருள் கண்ணா காண முடியாமையின் இவ்வடையாளம் பற்றிக் கருதலளவையான அறிய நின்றது என்க ; இந் நன்னிதிமங்கள் கண்டருடைய அருளன்னறி வேறு யாவரா லும் தரவியலாமையின் என்பது.

பூப்ப-அற்பெருங்-என்பனவும் பாடல்கள்.

1101

3000. (இ - ள்) கருநெடும், கைகளால் - கரிய நீண்ட கயலபோலும் கண்களை புடைய மங்கையாகிய பாவையாரின் கைகள் காரணமாக (க காணும்போது) ; எரி அவிழ...மாலையோ - எரிபோல அலர்ந்த மெல்லிய செங்காந்த பூக்களைத் தலைதலை பொருந்தத் தொடுத்துப் பொருத்தம்படி வைத்து அதன் திரட்சி மேலாவ சுருங்கி வருமபடி அமைத்த வெட்சிப்பூ மாலையோ? ; வேறு தெரியின் - (அதுவன்றாயின்) வேறுமோர் வகையால் ஆராயுநகால் ; காந்திவெள்ளம்... ..வடிவிறறோன்ற - உடம்பின்கண் உள்ள மேனியின் ஒளியினது மிகுதி இரு பக்கங் களிலும் மிகு வுழிந்தனவோ? எனனும் அதிகசயம் தோன்ற ; கச0உ

(வி - ரை) மங்கை - பருவந் குறித்தது.

கைகளால் - அதிசயம் தோன்ற - என்ற கூட்டுக.

மாலையோ? - காந்தி வெள்ளம் அருகிழ்ந்தனவோ? - முன்னர்ச் செருவின் வில லும் சேம விலலுமாக - கரிய செய்ய கயலிரண்டுமாக - கொடியிரண்டாக - உவமித் தார புருவங்களும் கண்களும் காதுகளும் இரண்டிரண்டிருத்தலால் ; ஈண்டுக் கைகளும் இரண்டாதலின் இரண்டு பொருள்களை உவமித்தார.

கைகளால் - தோன்ற - என்றது கைகளை நோ குவதலால் இதேதிறம உண்டாயிற்று. கைகள் தோள்ளினதும் கிளைத்துத் திரட்சியிற் சுருங்கிவந்து இருபுறமும் தொங்கு காட்சி, மேற்புறத்தில் பரிய செங்காந்த பூக்களை இசையக் கட்டிக் கீழ் தாழ் வரவரச் சுருக்கிய வெட்சியின் மாலையோன்றன ; தோள்ளினதும் கைகளி னிறமும் கீழே வரவர வேறுதலும் திரட்சியும் அவவாறுதலும்பற்றிப் பெரிய காந்தப் பூக்களை மேல் இசையவும், சிறிய வெட்சிப் பூக்களைக் கீழே இசையவும் அமைத்துக் கட்டிய மலை என்றார். கைகளால் - என்ற பாடமு முண்டு.

வேறு தெரியின் என்க ; வேறு தெரிதலாவது மற்றொரு வகையால் நோக்கு தல்.

கைகள் - மேனியின் காந்தி வெள்ளம் பொங்கி இருபுறமும் வழிந்துபோன்றது என்பதாம் ; காந்தி - மேனியினதும் வீசப்படும் ஒளி ; வெள்ளம் - மிகுதி.

வடிவில் - வடிவிலாலே ; மெய்பதறி வந்த உவமம் என்பது.

1102

3001. (இ - ள்) ஏ...கொங்கை - அழகு எழுகின்ற மாபயில் பணைது முகிழ்த்து எழுகின்ற தன்மங்கள் ; நாகக் கார்க்கெழு...நோக்கால் - பாம்பினது கரிய விடத்தினைப் போக்கும் கவுணியா தலைவராகிய பிள்ளையாரது கருணைகொண்ட திரு நோக்கினால் ; ஆர்...தோன்ற - பொருத்திய திருவருள் என்னும் கொங்கை அமுத்ததினால் நிறையப்பெற்று அமைந்த குமபத்தினை மேன முடிய முகிழ்போன்ற தன்மையில் விளங்கித் தோன்ற ; கச0௩

(வி - ரை) இளங் கொண்கைகள் ஏறி முகிழ்தது விளங்குதல் பின்னையாது கருணை கோக்கமாகிய அமுதம் பொதிந்த கும்பம் மூடியுடன் முகிழ்தது விளங்குதல் போன்றது என்பது.

பொங்கும் - பனைத்து எழும் இளங் கொண்கை - பருவசிலை குறித்தது.

நாகக் காரிகேழு விடந்தை.....பூரித்தடங்கிய அமுத தும்பிய் - பாம்பின் விடம் போக்க அமுதம் வேண்டும்; அமுதம் பெறாததருரிய அமுத சிலயம் வேண்டும்; அமுதம் பொறாததருரிய இடமும் வேண்டும் என இவை மூன்றாம் கூறியபடியாம்.

பூரித்து - சிறைத்தது; பனைத்து என்றலுமாம்.

அடங்கிய அமுததும்பிச் சீர்கேழு முகிழ் - அமுதத்தைப் பொதிந்த அடக்கி முகிழ் பெற மூடிய சிலை

செவ்வி - தன்மை; இயல்.

கொண்கை - தோன்ற - எனக.

1108

3002. (இ - ள்) வாம் மேகலை...உரோமவல்லி - அழகிய மேகலையணிந்த கொடிபோன்ற பூம்பாவையாரின் இடையினையடுத்த உருதியினின்றும் தொடங்கி மேலே செல்லும் ரோம ஒழுங்கானது, காமவேள் கரந்த - மனமதன என்னும் வேடன உருதியினுள்ளே மறைந்த இருந்தது; கொண்கை...அகப்பட - மேலே உள்ள கொண்கைகள் என்னும் அழகிய சக்கரவாகப் பறவைகளை அகப்படுத்ததற்கு, நேரிதாய...போலும் - நேரான கயிற்றில் நீண்ட கண்ணிகளைக் கோத்ததேரா சலாகையை உயர்த்தியதேபோன்றிருக்க; கசு0க

(வி - ரை) உருதியினின்றும் மேலே செல்லும் ரோம ரேகையானது காமன உருதியில் மறைந்த மேலே கொண்கை என்னும் நேயிப் புடகளை அகப்படுத்தத் தூக்கிய சலாகைபோலும் எனக.

காமன் ...தூக்கியது - தருநிற்போற்ற அனியினை உள்ளுறுத்த உருப்பறநி எழுந்த உவமம்.

உந்தியிற் கரந்து - குழிப்பட இருத்தலின் மறைவிடமாகக் கூறப்பட்டது. கொண்கை-நேயியும் புட்கள் - உருவகம். நேயிப் புட்கள் - சக்கிரவாகப் பறவைகள்.

நேரிதாய் நாமநீள் கண்ணி கோரித்த சலாகை - நேரே மேலே செல்லும் கயிறும் கண்ணியும் கூடிய அம்பு. கண்ணி - பறவைகளைப் பிடிக்கும் வலைபோலமைந்த அமைப்புடைய கயிற்றின் கருக்கு. சலாகை - அம்பு

உருதியினின்றும் உரோம இரேகை மேலேகக்க கொண்கைகள் வரையும் செல்ல தாம் என்பது நேரிதாய் - சலாகை எனக; சலாகை தூக்கியதே போலும் உரோம வல்லி என்ற முடிக்க.

மருங்கு - இடை, இங்கு இடையின் இடையில இருந்தலாலும் உரோமரேகை அதனினது மேலெழுந்தலாலும் உகதி என்ற பொருள் கொள்ளப்பட்டது. உந்தியிற் கரந்து என்றதும் காண்க. 1104

3003. (இ - ள்) பணி அவிழ்...அங்குல - முறுக்கெழுந்த மலர்களைச் சூடிய மெல்லிய உத்தையுடைய பெண்களுள் அமுதம் போன்ற பாவையாரது செம்பொன் அணிகளைப் பூண்ட அலகுலானது; பணி உலகு ஆளும் சேடன் - ஈகலோகத்தை

அரசாளும் ஆதிசேடன்; தகன...அங்குலாகி - தகனச் சுற்றமாகிய அல்துல் தொகு பாம்பு பூம்பாவையைத் திண்டிய பிழையின் பொருட்டித் தான் அச்சமுற்றச் செமமணிகள் விளங்கும் காஞ்சி என்னும் எண்ணோலை வடத்திறை

முழப்பெற்ற அழகுடைய அல்குலாகி ; பணம் விரிதது அடைதல் காட்ட - படத்தை விரித்துச் சேரும் தோற்றத்தைக் காட்ட ; கச0௩

(வி - ரை) அல்குல் - (சேடன் பணம் விரிததடைதல்) காட்ட என்ற முடிக்க.

தங்கள்...அடைதல் - அல்குல சேடனது படம் விரிந்த நிலை போன்றது என்பார் சேடன் படம் விரிதது இறகு அடைதலுக்குத் தற்குறிப்பேற்றமாகத் தங்கள் அரவு சேய் பிழையாலஞ்சி என ஓர் காரணமும் கற்பித்துக் கூறினா.

சேடன் தங்களரவு சேய் பிழையாலஞ்சி - அடைதல் - தன் சுற்றத்தாருள் ஒருவன் ஒரு பிழை செய்தால் அப்பிழையினுக்குத் தீரவு பெறும்பொருட்டு அவ் வினத்தின் தலைவன் புகலடைந்து இரந்த கேட்பதுபோல என்றதொரு கல்லொழுக்க நிலையினையும், பிழைக்கஞ்சுவது பெரியோர் இயல்பெனற ஒழுகக் நிலையினையும் எடுத்துக் காட்டிய குறிப்பும் காண்க.

பிழையால் - அஞ்சி - அடைதல் - பிழைக்கஞ்சிப் புகலடைதல் என்ற குறிப்பும் பட நின்று. தங்கள் அரவு - தங்கள் இனத்தாருள் ஓர் அரவு.

காஞ்சி - எண்கோவை மணிவடக கோவை.

சேம்பொன் அணிவள ரல்துல் - மறைவுத் தானமாகிய அவையவத்தைப் பொன் அணி வளர் என்று பொன் அணிந்து மறைத்துக் கூறிய நயம் காண்க.

மணிகளர் காஞ்சி - ஆதிசேடன் ஆயிரம் பணமுடியுடைய தைவிலைலும், ஒவ் வேர் படமும் மணிகளை யுடைமையினாலும் அவன் படம் அல்குலாகிப் பணம் விரித்தடைந்தால் அததுணையும் ஆயிரம் மணிகள் கிளாந்து காஞ்சியாகச் சூழ்ந்து விளங்கும் என உவமேயத்திற பொன்னணிந்து மறைத்ததுபோலவே உவமையிலும் மணிகளாஞ்சி யணிந்து மறைவுபடுததிக் கவியும் கண்டுகொள்க.

அல்துல் - பாம்பின் படம் போன்றதெனபது உவமை.

பணியுலகு - நாகங்களுக் கிருப்பிடமாகிக் கீழ் உலகுகளுள் ஒன்றாகக் கூறப்படும் நாகலோகம். 1105

3004. (இ - ள்) வரிமயில்...மாமை - வரிகளையுடைய மயில்போன்ற சாயலை யுடைய மன்கையாகிய பாவையாரின் பொன்போன்ற துடைகளின் அழகானது ; கரி

துடை - இளம்பிழை கை...காட்ட - இளம் பெண்யானையினது துதிக்கையின் அழகினை வெற்றிகொண்டு வாழையின் மெல்லிய தண்டின் அழகினை முழந்தாளின் யும் எடுத்துக் காட்ட ; தெரிவுறும்...செவவி - நோக்குவோர்க்கு மென்மையினை உடைய செழிய முழந்தாள்களின் அழகானது ; புரிவுறு.....  
...பொருக - கைத்திறமமைந்த பொன்னாலாகிய பந்துபோல விளங்கி ஒளி பொருந்நிப பொருக ; கச0௪

(வி - ரை) இப்பாட்டினால் துடைகள் - முழந்தாள்கள் என்ற இரண்டன் பொலிவும் கூறப்பட்டன.

துடையின் அழகு இளம் பெண்யானையின் துதிக்கையினையும், வாழைத் தண்டினையும் போன்று விளங்கியது.

முழந்தாளின் அழகு பொற்பகது போன்று விளங்கியது.

குறங்கு - துடை ; மாமை - அழகு ; நிறம் என்பாருமுண்டு. இறகு யானைத் துதிக்கையும் வாழைத் தண்டும் நிறத்தாலன்றி வண்ணத்தாலும் மென்மையாலும் உவமிக்கப்படுதலால் மாமை - நிறம் என்றாரைதல் சாலாதென்க. “ மணியிடை பொன்னின் மாமை சாய ” (தம - 3104) எனநதில் மாமை-அழகு என வருதல் காண்க.

செருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௪௦௬

பிடிக்கை - கதலித் தண்டு - தடையின் வடிவம் மேலே பெருத்த வாவாக்  
கீழே சிறத்தவரும் நிலை குறிகக இவ்வாறு கூறினார்.

காட்டுதல் - போன்றிருத்தல் ; உவமவுருபு - பிடிக்கை - தண்டு - இவைகள்  
இவற்றின் தன்மை குறித்தது கின்றன.

தெரிவுறுமவர் - பாப்பவர் ; கோகருவோர். புரிவு - கைப்பாடாகிய வேலை -  
திறம் ; விருப்பம் எனவல்லுமாம்.

வருமயில்—என்பதும் பாடம்.

1106

3005. (இ - ள்) பூவலா...கணைக்கால் - பூக்கள் அலாதமகிடமாகிய மண  
முடைய மெல்லிய கூந்தலையுடைய பொற்கொடி போன்ற பாவையாரின் கணைக்  
கால் ; காமன்.....எய்த - மனம்தனது அம்பரூத துணியே  
கணைக்கால் - போலும் அழகினாலே மேனமை பொருத்த ; மேலிய...மீதிட்டு -  
பாடு பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய தராசுத் தட்டின் அழகை  
வென்ற ; என்றும்...ஓங்கி - எககாலத்தும் சிதகிரம் தீட்டுவோர்களுக்கும் எழுத இய  
லாத பாடுகளின் ஒளி விளங்கி ஓங்க ; ௧௪௦௭

(வி - ரு) பொற்கொடி - பொன்னின் கொடிபோன்ற பாவையார்.

கணைக்கால் - காமனது ஆவகாழிகை போலவும், பாடு - செம்பொற்றகடு போலவும்  
விளங்கின என்பதாம்

காமன் ஆவ நாழிகை - அருளபெற உளனாக காமன் (2995) ; “ அனற்கண்  
வென்றிக் கொடி ” (2998) என்ற கருத்துக்களை ஈனமுற கூட்டுக. ஆவ நாழிகை -  
அம்பரூததுணி, அம்புப் புட்டில்.

பொற்றட்டு - பொன் தராசுத் தட்டு. பாடு - குதிகால். ஆவகாழிகையும் தகடும  
உருவுபற்றிய உவமை.

மீதிடுதல் - ஓங்குதல் ; வென்றி கொளருதல்

ஓவியர்க் கெழுதவொண்ணு - ஓவியர் - சித்திரம் எழுதுவோர் ; ஓவியர்க்கும்  
எனச் சிறப்புமமை விரிகக ; அவயவ யிவைவியமுத விரிதென்ற அகத்துறை (திருக்  
கோவை - 79) வழக்கும் காணக ; மக்களின் ஒப்புமை பெற ஓவியம் எழுதும்  
கலையும் சிறபம் செதுக்குதலும் பண்டைக் காலந்தொட்டுத் தமிழ் மக்கள் சிறந்து  
கைதேர்ந்த ஆண்டுவந்த கலைஞானங்களாம். “ ஓவியாக கெழுத வொண்ணு  
உருவத்தாய ” என இத்தொடரின் சுவை கருகி இவ்வாதே எடுத்தப பெய்துகொண்ட  
கம்பன் பாட்டு இச்சொற்றொடரின் சொன்னயமும் பொருணயமும் காட்டி சிற  
கின்றது. ஒளிவுறுதல் - விளங்குதல், ஒளிர்தல்.

கருமென்—ஒளிவிட்டோங்கு—என்பனவும் பாடங்கள்.

1107

3006. (இ - ள்) கற்பகம் போலும் - கற்பகமரம் தந்த சிவந்த அழகிய பவளச்  
சிற ஓளி வீசுகின்ற பொன்னிரஞ்ஞன் வயிர் வரிசைகளையுடைய பூதகொத்துக்கள்  
மலாந்தன போலும் ; பொலிவு - அழகின், நற்பதம் காட்ட -  
பாதம் கல்ல பாதம் காட்ட ; ஞாலமெல்லாம்...தோன்றி - இந் திசைகளும்  
விண்ணுலகமும் என்னை எல்லா உலகங்களும் அற்புதம் பொருந்தத் தோன்றி ; அழகி  
னுக்கு அனியாய கின்றான் - அழகுக் கழஞ்செய்யும் பொருளாய் கின்றான் ; ௧௪௦௮

(வி - ரு) பதம், (கற்பகமீனம் - பூதகணர் - போலும் பொலிவு) காட்ட  
என்ற கூட்டுக.

கற்பகம்.....மலர்ந்த போலும் - கற்பக மரத்தின் பூங்கொத்துக்கள். அவை பவளவொளியும் வயிற்ப பத்தி ஒளியும் பொருந்தியன; பாவையாரின் பாதங்கள் அத்தகைய பூந்தணா போன்றன என்பதாம்; மெய்ப்பற்றி வந்த உவமம்.

பவளம் (சோதி) - பொன் (திரள்) - வயிரம் (பத்தி) - கால்கள் சிவப்பும் பொன்மையும் கண்களின் வெள்ளிய ஒழுங்கும் உடைமையின் இவ்வாறு கூறினார்.

ஞாலமும் விகம்பும் எல்லாம் - நடு - மேல் - கீழ் உலகிலுள்ளோர் எல்லாரும்; ஞாலம் - உலகிலுள்ளோர். எல்லாம் - ஞாலமும் விசம்புமொழிந்த கீழலகம்; பாதல உலகு. அவற்றைப் பெயராமாறுனும் கூறலாகாத மரபுபற்றி ஏனை யிரண்டினையுட்கூறி இதனை ஒழிபினும் கூறினார். “யிசையுலகும் பிறவுலகு மேதினியே தனி வெல்ல” (1922) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. “ஞாலமே விண்ணே பிறவே”, “வானே கிலனே பிறவே” (திருவா); பாவையார்பாற பிழைத்த நாக லோகத்தின் பெயரைச் சொல்லாத குறிப்பும் காண்க.

தோன்றி - முன் (2993) “கண்ணிதன்” என்ற பாட்டுமுதல் இதுவரை பதின் மூன்று பாட்டுக்களினும் தோன்ற - வாய்ப்ப - ஏர்ப்ப - முதலாக முடிபு கூறிவந்த வினையெச்சங்களை யெல்லாம் தோன்றி என்னும் இவ் வினையெச்சத்துடன் கூட்டி நின்றுள் என்ற வினையுறுதலுடன் முடித்துக்கொள்க.

அழகினுக் கணியாய் - ஏனை எப்பொருள்களையும் அழகுபடுத்தும் அழகு என்ற தொரு குணமானது தான் அழகு பெறுமபடியாச.

நின்றுள் - குடமுடைந்த எழுவாள் - எழுந்தனன் போன்றான் (2988) - அணி யாய் நின்றுள் என்று இத்துணையும் ஒன்றுபடுத்தி யுரைத்துக்கொள்க. 1108

இவற்றின் பிண்டப் பொழிப்பு:—பிண்டியார் பதிக சிறைவாக்கின்போது எலும்புஞ் சாம்பலு சிறைந்த குடத்தினின்றும் குடமுடைந்த தாமரைமலரினின்றும் எழுவாளைப் போன்று பூம்பாவையார் பன்னிரண்டாண்டளவு வளர்ச்சியுடன் எழுந்த னார். அவ்வாறு எழுந்தபோது, அவரது அழகுமுழுமையும் கண்களால் முற்ற ஒருங்கே காண இயலாமை முன்னுறக் கண்ட கண்ட அளவே அமைவதாயிற்று. குழலின் பாரம முகத்தாமரையிற் சூழும் வண்டின ஒழுங்குபோலத் தோன்றவும், குழலின்கீழ் நுதல் அழகின்மாரி பொழிந்திட முகிலின்கீழ் இட்ட வானவிலபோலத் தோன்றவும்; புருவக் கோடிகள் சிவபெருமானது நெறிககண்ணுல எரிந்த பின் அருளபெற நிற்கும் காம னது செருளமும் விலஹு சேமவிலஹுபோலத் தோன்றவும்; கண்கள் முகமதியின் வெண்ணிலா வெள்ளத்தில் நீண்ட கரிய செய்ய கயவிரண்டு உவாவுதல் போலத் தோன்றவும்; நாசியும் பவளவாயும் காமரூபி இந்திர கோப்பபூச்சியை வவ்வத் தாழும் நிலை போன்று தோன்றவும்; மகர்க்குழை வடிந்த காதுகள் காமனது வென்றிக் கொடி கன்போலத் தோன்றவும்; முதலுடம் சூழந்த கழுத்தின்மீது முகத்தாமரை சிவனரு ளின் அடையாளமாகப் பதுமனைநிதி பூத்த சங்க நன்னிதிபோலத் தோன்றவும்; கை கள் மீது செங்காந்தன் தொடுத்த வெட்சிமாலையோ? அன்றி மேனியின் காந்தி வெள் ளம் இருபுறமும் வழிந்ததோ? என்று வடிவில் தோன்றவும்; கொங்கைகள் விடத்தை நீக்கப் பின்னையாறு திருநோகுகினால் அமுதம் நிறைந்த மூடிய அமுதகுமபங்கள் முகிழ்த்தனபோலத் தோன்றவும், உந்தியினின்று மேற்செல்லும் உரோமரேகை காம னாகிய வேடன, உரதியில் மறைந்து நின்று, கொங்கைகளாகிய ரேமிப்புட்களை அகப் படுத்த நேரிதாய் நீண்ட கண்கொண்ட சலாகை அக்கியதுபோலத் தோன்றவும்; செம்பொன் அணிவளர் அல்துல் சேடன படம் அலகுலாகி உருகொண்டு மணிகள் காஞ்சிமுழப் பணம் விரித்தடைதலையோலத் தோன்றவும்; துடைகள் இளம்பியின்

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த தாயனார் புராணம் ௧௪௦௫

கையும் வாழையின் தண்டுமபோலவும், முழந்தாள் பொறபந்துபோலவும் தோன்றவும் ; கணக்கால் காமனது அம்புபுட்டிலபோலவும், பரடு பொறறாசுத் தட்டுபோலவும் தோன்றவும் ; பாதங்கள் கறபகத தருவின் செவ்விய பொன்றிரண்ட வயிரகிரை பூதத பூதணர்போல அழகு காட்டவும் மூவுலகமும் அதிசயம் பொருந்த அழகுக்கழகாச எழுந்த கின்றான் என்பதாம்.

\*3007. எண்ணிலான் டெய்தும வேதாப் படைத்தவ ளெழிலின் வண்ணம்  
கண்ணுநான் முகத்தாற் கண்டா; எவளினு நல்லா டன்பாற்  
புண்ணியப் பதினா றுண்டு பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்  
கண்ணுதல் கருணை வெள்ள மாயிர முகத்தாற் கண்டார். ௧௧௦௯

(இ - ள்) எண்ணில ஆண்டு . கண்டான் - அளவிலலாத ஆண்டுகளைத் தன் ஆயுளாகவுடைய பிரமதேவன் தான் படைத்த திலைத்தமை எனலும் பெண்ணினது அழகின் வண்ணங்களைத் தனக்குள்ள நான்கு முகங்களாற் கண்டு மகிழ்ந்தான் ; அவளினும் நல்லான் தன்பால் - அவளின் மேலாகிய நன்மைத்தன்மைகள் நன்கு நிரம்பிய பூம்பாவையாரிடமாக, புண்ணியப் பதினாறுண்டு . வேந்தர் - சிவபுண்ணிய வீரன் வாகிய பதினாறுண்டு அளவுபட்ட பெயரினைப் பெறும் சோழித் தலைவராகிய பின்னையார் ; கண்ணுதல்...கண்டார் - நெற்றிக்கண்ணை யுடையவராகிய சிவபெருமானது கருணைப் பெருக்கினையே ஆயிரமுக்களாற் காண்பாராயினார்

(வி - னா) எண்ணில் ஆண்டு எய்தும் வேதா - பிரமதேவனுடைய ஆயுள் எல்லா மனிதவருட அளவால் கணக்கிட்டால் அளவுகடந்த வருடங்களாகும் என்பது ; பின்னர்ப் பின்னையாறு உலக நிலையின் ஆண்டெல்லையினை மனித வருடத்தால் கணக்கிட்டுக் கூறுதலின், கால அளவுகோலாகக் கிடைக்கும் பொருளிரண்டனிலும் ஒன்றாக இருத்தலவேண்டிப் பிரமன் ஆயுள் எல்லையினை மனிதவருடத்தால் அளந்தார் பிரமன் ஆயுளாவது :—மானிடவாடம் ஒன்று தேவர்களுக்கும் இரவும் பசுவும் கொண்டதொரு காளாகும், அந்நாள் முறையற்றது கொண்டது தேவ வருடம். எனவே மனித வருடம் முந்தற்றது கொண்டது தேவர்க்கொருவருடமாம் அவ்வாறு தேவ வருடம் 12000 கொண்டது தேவயுகம் ; தேவயுகம் இரண்டாயிரம் பிரமனுக்கொருகாளாகும் ; இவ்வகை நாட்கணக்கிட்டுச் செலவும் 100 ஆண்டுகளைத் தன் ஆயுள் எல்லையாகவுடையது பிரமனது ஆயுட்காலம் ; இதுபற்றி இவ்வாண்டுகளை மனிதவருடத்தால் லளத்தல் எண்ணிறந்த நிலையாதலின் எண்ணிலான் டெய்தும் வேதா என்றார் ; இவ்வாறாகிய ஆயுட்காலம் நிறைவின்போது பிரமன் இறந்தபொழுது ; “பெருங்கடன மூடிப் பிரளயம் கொண்டு பிரமனுமோ, யிருங்கடன மூடி யிறக்கும்” (தேவா - அரசு).

புண்ணியப் பதினாறுண்டு பேர்பெறும் - பிரமனைக் கூறியதுபோல ஆண்டு எய்தும் எனனது ஆண்டு பேர்பெறும் - என்றார். இறத்தலும் பிறத்தலும் இயல்பாயொழியும் வினைவயத்தனாராகிய பசுவாக்கத் துபட்ட பிரமன் முதலியோரோலன் றிப், பின்னையார் வினைவயத்த ரல்லராகித் திருவகடமறபப் பானமையோராய், உலகத்தில் தொண்டினிலை நர வந்தவராய்த், தம்பொருட்டனறிப் பரசமய சிராகரித்தும் திருநீற்றினை ஆகியும் உலகத்தவரை உய்யக்கொள்ள அவதரித்தவராய் கின்ற சிவன் முத்த நிலையினராதலின் இறத்தல் பிறத்தல்களின் னுட்படுவாரல்லர். அவர் திறத்தப் பதினாறுண்டு என்பது உலகவர் காணக்கூட்டும் ஓர் கால அளவாதலன்றி ஆயுளை காணும் மூப்புச் செய்த “கண்ணெ வொனதம்போற காட்டி யுயிரீரும், வான

அணர்ப் பெறின்” (குறள்) என்ற தன்மைகொண்ட காலக் கூறுபாடன்று. காலம் கியதி முதலிய தத்துவங்களை யெல்லாந் கடந்த சிவானந்தப் பெருவாழ்வடைய பெம்மாள் எமது பிள்ளையாராதலின், பதினாறுண்டு என்பது பிரமன்பால் எண்ணி லாண்டு எய்தும் என்றாற்போல் அவரது ஆயுளை அளக்குநிலை பெற்ற அளவன்று ; சுடர், உதயமுமீறு மடையும் அளவே நாள் எனப்படும். ஆயின் பிள்ளையார் கண்டு கொண்டிருக்கும் சிவ பாஞ்சுடருக்கு உதயமு மீறுமில்லை ; ஆதலின் அந்த எல்லை அளவேபடும் ஆயுளும் ; அது வளர்வதும் தேய்வதும் இல்லையாம். “மூப்பது மிலலை பிறப்பது மிலலை யிறப்பதிலலை” (ஃமபிகள்) என்ற தன்மையே இவர தன்மை. பதினா றுண்டு என்பது பெயர் மாதத்திரையி னமைவதாம் ; உண்மையின்றி என்பது ஆண்டு பேர்பெறும் என்ற குறிப்பு ; திருமூலர் வரலாறு முதலியவையும் கருதக.

புண்ணியப் பதினாறுண்டு பேர்பெறும் - புண்ணியம் - ஈண்டுச் சிவபுண்ணிய விளைவாகிய சிவஞானானந்த வாழ்வு குறித்தது ; பேர் பெறும் என்றது இனித திருமண கிறைவுவரை உள்ள எல்லையும் அடங்க கிறபதால் எதிகாலத்தாற கூறினார்.

புண்ணியம் - இப்பொருளில் வந்ததென்பது, இதுபோலவே பதினாறுண்டு பேர் பெறும் தலைவராகிய திருக்கண்ணப்ப தேவா திறத்தில “கலைவளர் திறகளே போல, எண்ணிரை டாண்டின் செவ்வி மெய்தினு ரெல்லை யில்லாப், புண்ணியத் திரண்டு மேனமேல வளர்வதன் பொலிவு போல்வார்” (691) என்ற கருத்தினாலும் அறியப் படும். “பண்டுதிரு வடிமறவாப பாணமையோர்” (1953) என்று பிள்ளையார் திறத்தாக கூறியதுபோலவே ஆண்டும் “முன்புசேய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா இன்ப மான, அன்பினை மெடுத்தக் காட்ட” (751) என்றருளியதும், இவ்வரு பெருமக்க ளுக்கும்பறி நாயனமாருக்குப் புண்ணிய ஆண்டெல்லை கூறுமையும் கருத்தக்கண்.

புகலி வேந்தர் - புகலி - சீகாழியின் மூன்றாவது திருப்பெயர் ; “புகலி காவ லர்” (2981) என்று இவ்வரலாறில் தொடங்கிய நிலையினையே தொடர்ந்து முடித்துக் காட்டியவாறு கண்டுகொள்க ; ஆண்டுரைத்தவை பார்க்க.

கண்ணுதல் கருணைவெள்ளம் ஆயிரமுகத்தார் கண்டார்-பிள்ளையார் பன்னிரண் டாண்டளவு வளர்ச்சி பெற்றெழுந்த பூம்பாவையாரையேனும் அவரது அணிநலன்களையேனும் கண்டாரிலா ; கண்ணுதலின் உருவு காணவியலாத கருணைவெள்ளத்தையே உருவாக்கக்கண்டார். தமது ஒருமுகத்தானன்றி, அதன் இருகண்களானன்றி, ஆயிரமுகத் தார் கண்டார் ; “பரமே பாரத்திருப்பா பதார்த்தங்கள் பாரார்” என்ற தன்மையின் ராதலின். “நாலா யிரகண படைத்தலை நேயந்த நான்முகனே” என்ற கந்தரலக் காரமும் காண்க. முகம் - ஈண்டு “நானமுகத்தால்” என்றதனுடன் சொல்லொற றுமை பெறினும் வாயில் என்ற பொருளில் வந்தது ஆயிரம் - நானமுகன் என்புழிப் போல, எண்ணும் பொருளிலன்றி அளவிறந்த என்ற பொருளில் வந்தது. “ஆயிர ஞாயிறு போலு மாயிர ஈண்முடி யானும், ஆயிரம் பொன்வரை போலு மாயிரந் தோளுடையானும், ஆயிரத் தாமரை போலு மாயிரகு சேவடி யானும், ஆயிரம்பேருடையானு மாரு ரமானவம் மானே” (அரசுகள்) ; “அடியா யிரந்தொழி லாயின் வாயிர மாயிரம்பேர், முடியா யிரகண்கண் கணமூவா யிரமுற்ற நீரணிந்த, தொடியா யிரங் கொண்ட தோளிரண் டாயிர மென்றகெஞ்சே, படியா யிரப்பகற் மென்மரு தாளி யைப் பற்றிக் கொண்டே” (திருவிடை - மும் கோவை - 27) என்பனவாதி திரு வாக்குக்களிற போலக் காண்க. வெள்ளம் என்றதும் இக்குறிப்புத தருவது.

ஆண்டு - நான்து - (ஆயிரம்) - முகம் - என்பன மூன்றும் வேதாவிற்பால் வேறு பொருளிலும், பிள்ளையார்பால் வேறுபொருளிலும் கின்றமை உய்த்துணர்த்துகொள்க ;

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 1008

பிரமன்பால் ஆண்டு - மனித வருடம்; நான்கு - எண்; முகம் - முகம். பின்ன யார்பால் ஆண்டு - என்ற பெயர்மட்டில் அமைவது; ஆயிரம் - எண்ணிறத்தம்; முகம் - வாயில்.

எழிலின் வெள்ளம் - கண்ணுதல் கருணைவெள்ளம் - ஈரிடத்திலும் வெள்ளம் - பெருக்கு - என்று வரினும் முன்னாப பிரமன் கண்ட ஒரு பெண்ணினது அழிவுறும் மாயாவிலாச அழிவினையும், பின்னாப பின்னையா கண்ட பெண்ணின் அணிவலத்தின் மேல் வைத்து அதனையன்றி இறைவனது அழிவிலலாத, மாயைக்கு அநீதமாகிய, கருணைப பெருக்கினையும் குறித்தது.

கண்ணுதல்.....கண்டார் - சிவதி தத்துவத்தின் கின்று பாவையாரை முன்னர் மறக்கருணை செய்து அழித்தொரித்த அறவிலையே, ஈண்டு அறக்கருணை செய்து முன்னர் கின்று வளாசசியுடன மீள உறப்பிப்பித்தலால் ஈண்டு கண்ணுதல் என்ற பெயரால் கூறினார். நுதற்கண் காம்பை எரித்தஆறே மீள உயிர்ப்பித்தருளியமை குறிப்பு. நெற்றிக் கண்ணின் கருணைத்திறம் பற்றி “ நெற்றியிற் கண்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதெனனே ” (அரசுகள்); “ வலவிருளா யெல்லா, வலகுடன்ருள மூடவிரு ளோடுமவகை நெற்றி யொற்றைககண் படைத்துகந்த உததமனார் ” (கம்பி - கலய நல்லூர் - 4); “ நெற்றியிற் திகழந்த வொற்றை நாட்டமும்...ஒன்னிதின் விளங்க நாடக மாடுகி ஈம்ப ” (கோயினா - 12) முதலிய திருவாகுக்குக்கள் காண்க.

கருணைவெள்ளம் கொண்ட நுதற்கண்ணினால் இறைவா கண்டமையால் பின்னையா கண்டா என்பதும் குறிப்பு. “ காண வுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின் ” (போதம் - 11).

வேதாப் படைத்தவள் எழிலின்வண்ணம் நான்முகந்தாந் கண்டான் - பிரமன் ஒருகால் மிக அழகுடன ஒரு பெண்ணைப் படைக்க எண்ணி அவ்வாறே திலோத்தமையைப் படைத்தான்; படைத்த பின் அவளழகினில ஈடுபட்டுக் காமத்தின் மூழ்கி அவளைக் கண்டு தொடர், அவள் ஒடி மறைய, நான்கு முகத்தாலும் நான்கு திக்கினும் பாததன்ன என்பது பண்டைப் புராண வரலாறு, பெண் என்பது மாயை உருவம் என்றும் பாராது, தன்னாற் படைக்கப்பெற்றவள் தன் மகளாதலின் காமமூழ்கிப் பார்வை செய்தல் கூடாவொழுக்கமாம் என்றும் பாராது கண்டனன் எண்ணிலான். நுதற் தேவனாகிய பிரமன்; ஈண்டு பின்னையா அவ்வாறன்றிப் பதினாறாண்டு போ பெறுபவர் கண்ணுதல் கருணைவெள்ளத்தையே கண்டார், பிரமன் காமமுத்தாற் கண்டான்; பின்னையா ஆயிரமுகத்தாற் கண்டா என்றவவாதெல்லாம் பின்னையாரது பெருமையினைப் பலவாறும் உய்த்துணரவைத்த கவிநயம் காண்க, இறைவனது கருணைத் திறம் எத்தனை வகையானும் கண்டனுபவிக்கத்தக்க தென்பதாமாம்; இங்குத் தையே பற்றிப் பின்னா “ மேலியனா எத்தலைவா விரிஞ்சனமுத லெவ்வயிர்க்குக், காவலனா பெருகருணை கைத்தத் படியெனது ” (3016) பன்முறையும் பணித்தனர் எனரா.

அவளினும் நல்லான் - பூம்பாவையாரின் அணிவலங்கள் பிரமன் படைத்த திலோத்தமையின் வலங்களைவிட மேனமையும் நன்னமையும் கொண்டன என்பதாம். என்ன? இது சிவஞானசருட்டியாதலான. நன்னம் - சிவனருள விரிவு 1109

வேறு

8008, இன்னணம் விளங்கிய வேர்கொள் சாயலாள்  
தன்னமுன் கண்ணுறக் கண்ட தாதையா



பொன்னணி மாளிகைப் புகலி வேந்தர்தான்  
சென்னியிற் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர்.

கக௯0

(இ - ள்) இன்னணம்...தாதையார் - முன் கூறிய இவ்வாற்றால் விளங்கிய அழகினைக் கொண்ட சாயலையுடைய பூம்பாவையாரைத் தன்முன்னே வெளிப்படக் கண்ணாரக் கண்ட தாதையாராகிய சிவவேசர்; பொன்னணி...வீழ்ந்தனர் - பொன்னா லணியப்பட்ட மாளிகையையுடைய சேகாழித் தலைவரது திருவடிகள் தமது சிரத்திற் பொருந்தும்படி முன்சென்று வீழ்ந்து வணங்கினர்.

(வி - ரை) இன்னணம் - முன் 14 பாட்டுகளில் விரித்தோதியவாறு.

ஏர்கோள் சாயலாள் - பூம்பாவையார். ஏர் - அருளின் அழகமைப்பு; சாயல் - மென்மை. ஐம்பொறிக்கும் விடயமாம் புலன்களோதன மென்மையும் கொள்ளப் படும் (சிற - உரை).

தாதையார் - சிவவேசர்; முன் ஈன்றெடுத்த அம்மரபுபற்றிக் கூறியது. முன் - தாதையார் என்று கூட்டியுரைக்க நின்றதும் குறிப்பாம். இப் புணருப்பவததில் உற்பலிப்பித்த தாதையார் பிள்ளையாராவர் என்பது பின்னா (3012) வரும் வரலாறு.

புகலி வேந்தர் - முன்பாட்டிற் கூறிய குறிப்புக்கள் காண்க.

தாள் சென்னியிற் பொருந்த - தாடலைபோலத் திருஅடியில் முடி ஒன்றுபட்டுப் பொருந்தும்படி.

வீழ்ந்தனர் - அடியற்ற மரம்போலத் தன்முடி தசியின்றி வீழ்ந்தனர் 1110

3009. அணங்கினு மேம்படு மன்ன மன்னவன்  
பணம்புரி யரவரைப் பரமர் முன்பணிந்  
திணங்கிய முகின்மதிற் சண்பை யேந்தலை  
வணங்கியே நின்றனள் மண்ணு ளோர்தொழ.

கக௯௧

(இ - ள்) அணங்கினு...அன்னவன் - திருமகளினும் மேம்பாடுடையவராய் அன்னம் போன்றவருமாகிய பூம்பாவையார்; பணம்...பணிந்து - படத்தைப் பொருந்திய ஐந்தலைப் பாம்பினை அரையிற சாத்திய கபாலீசரது முன்னிலையிற் பணிந்து; மண்ணுளோர் தொழ - அதனைக் கண்ட உலகத்தவா தொழும்படியாக; இணங்கிய .. நின்றனள் - முகில பொருந்திய மதிலையுடைய சேகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரை வணங்கியே நின்றனர்.

(வி - ரை) அணங்கு - திருமகள்; இலக்குமி. மேம்பாடாவது சிவஞானச் சிருட்டியி னுட்பட்டுச் சிவத்தைச் சாருந்தன்மை பெறுவதனால் அழியாநிலை பெற சிற்றல்.

அன்னம் அன்னவள் - அன்னம் - ஈண்டு அதன் கடையினைக் குறித்துநின்றது. அன்னகடை போன்ற கடையினை உடையவா.

பணம்...பணிந்து - பரமரது கருணை வெள்ளத்தான் மீண்டு வருதலின் அவரை முன்னர்ப் பணிந்தனர்; அனறியும் இறைவரை முன் வணங்கிப் பின் குருவை வணங்கும் ஓர் முறைபற்றி முன் வணங்கியதுமாம். திருக்கோயில் வாயிலின்முன்.

பணம்புரி அரவு அரைப் பரமர் - அரவின் விடம நீங்க அருளிய குறிப்புத் தோன்ற அரவினை இடையிற் கட்டிவைக்கும் இத்திறம்பற்றிக் கூறினார். முன் உற் பவததில் எப்போதும் வணங்கப்பெற்ற கபாலீசரை எழும்புருவாய்க் கிடந்த ஐந்தாண்டு

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௪௦௯**

களும் பணிதலின்றி கழித்தமையால் அவ்வாறு வழிபாடின்றிக் கழித்தலாலத்திர சிரங்கிய ஞானமையால் முன்னர்க் கபாலீசனைப் பணித்தனா. முன் பணிந்து - கிருமதிற் புற வாய்தலில் (2978) இறைவரது அபிமுகத்தினில் வைக்கப்பட்ட குடத்தினின்றும் எழுந்த கின்றமையால் அந்ருப் பரமா முன்பு கின்றவாரே (கோயிலினுட் புகாமல்) பணித்தனர் என்க.

கண்ணை - சோழிப் பதியின் ஒன்பதாவது திருநாமம் ; ஏந்தல் - பெருமை - மேம்பாடுடையவர்.

கண்ணை ஏந்தலை வணங்கியே நீன்றனள் - பிள்ளையாரது கருணை மெய்த் திரு வாக்கினாலே விடரீங்கி புயந்தமை தெரிந்தவா பாவையா ஆதலின் அவரை வணங்கினா. அன்றியும் பிள்ளையாரிடத்தது தம தந்தையாரா கொண்ட ஆரவாரம் வழிபாடும் அறிந்தவராவர். இனித, தமமைப் பிள்ளையாருக்கு உரியவராகத் தமது தந்தையார் கொடுத்த (2951) செயலியறிந்தவராதலின் அவருக்குத் தாம் உரியவா என்ற கிலையினையும் புந்தியுட் கொண்டவா ; ஆதலின் அவரை வணங்கி கின்றனர். ஆளுடைய அரசு களால் “தீவீட நீங்க வுயந்த திருமறை மவாதம் சேயும்” (அப்புகியாரது மூத்த திரு மகனார்) விடரீங்கி எழுந்தவுடன் இவ்வாரே அவரது “செய்ய பூவுடி வணங்கி”ய நிலை (1818) ஈண்டு நினைவு கூர்த்தபாலது. இந்ருப் பாவையார்போல முன் கூறியவாறு பற்றிய முன்தொடர்புகள் இல்லாமைமால, பிள்ளையாருளால் முயல்களோய நீங்கப் பெற்ற கொல்லிமழவன் மகன் நோய நீங்கி எழுந்தவுடன் தனது தாத்தை புடையடைந்து நின்று பின்னரே தாத்தையும் தானும் கூட வணங்கினர். “கன்னி யுறபிணி விட்டு நீங்கக் கதுமெனப் பாராய்சை கின்றெழுந்த ., பெருவலித் தாத்தை புடையணைதாள் ” (2217).

மண்ணுளோர் தொழ - இவ வருள்கிகழ்ச்சியினைக் கண்ட உலகர் யாவரும் தொழும்படி. தொழ - நீன்றனள் என்க. பின்னே வரும் உலகோர்களும் விழாக் கொண்டாடித் தொழுவது உய்யும்படி என்ற குறிப்பும், இன்றும் ஈண்டு இவவிழா மிகப் பெருஞ் சிறப்பாய்க் கொண்டாடி வழிபடப்பெறுதலும் காண்க

1111

8010. சீர்கெழு சிவநேசர் தமமை முன்னமே

கார்கெழு சோலைஞழ் காழி மன்னவர்

“வர்கெழு சிறப்பினும் மகனாக் கொண்டிளிப்

பார்கெழு மனையினிற் படர்மி” நென்றலும்,

கககஉ

8011. பெருசிய வருள்பெறும் வணிகர் பிள்ளையா

மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றிநின்

“மருமைபா லடியனேன் பெற்ற பாவையைத்

திருமணம் புணர்ந்தருள் செய்யு” மென்றலும்,

கககஉ

3012. மறவார் தமக்குவண புகளி வாணர் “நீர்

பெற்றபெண் விடத்தினால் வீந்த பிள்ளையான்

கற்றைவார் சடையவர் கருணை காண்வா

உற்பலிப் பித்தலா லுரைத் தா” தென,

கககஉ

8018. வணிகருஞ் சுற்றமு மயங்கிப் பிள்ளையார்

அணிமல ரடியிவீழ்ந் தாற்ற வாங்கவா

தணிவினீள் பெருந்துயர் தணிய வேதநூற்  
 றணிவினை யருள்செய்தார் தூய வாய்மையார்.

கசு ௧௧

3010. (இ - ள்) (பொழிப்பு) சிறப்பு மிகுந்த சிவநேசரை நோக்கி முன்னமே,  
 மேகங்கள் தவறும் சோலைகள் குழந்தை சிகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார், “இனி,  
 அழகினால் மிகுந்த சிறப்புடைய உமது மகளை உலகில் ஓங்கி விளங்கும் மனையிற் கொண்டு  
 சென்று சேர்வீர்” என் தருளிச்செய்யவும்,

கசு ௧௨

3011. (இ - ள்) (பொழிப்பு) பெருக்கமுற்ற திருவருளைப் பெறும் வணிக  
 ராகிய சிவநேசர் பிள்ளையாரது பொருந்திய தாமரைபோன்ற திருவடிகளில் வணங்கி  
 எழுந்த துதித்து நின்று “அடியேன் அருமையினால் பெற்றெடுத்த இந்தப் பூம்பா  
 வையைத் தேவரீர் திருமணம் புணர்ந் தருளிச்செய்ய வேண்டும்” என்று வேண்ட  
 டலும்,

கசு ௧௩

3012. (இ - ள்) (பொழிப்பு) மற்ற அவவாறுரைத்த வணிகரை நோக்கி  
 வண்மை பொருந்திய சிகாழி வாழ்வுடையாராகிய பிள்ளையார் “நீர் பெற்ற பெண்  
 விடத்தினால் இறந்துவிட்ட பிணை, கற்றையாகிய நீண்ட சடையினையுடைய கபாலீ  
 சரது கருணை விளங்க மீள் உறப்பிக்கச் செய்தமையினாலே நீர் சொல்லும் இவ்வரை  
 பொருந்தாது” என்று சொல்லியருள,

கசு ௧௪

3013. (இ - ள்) (பொழிப்பு) வணிகராகிய சிவநேசரும் சுற்றத்தாரும் அது  
 கேட்டு மயங்கிப் பிள்ளையாரது அழகிய மலரடிகளில் வீழ்ந்த பலவும் சொல்லிக் குறை  
 யிர்த்து அழுதாற்றக் கண்டு, அப்போது அவர்களுடைய ஆற்றொன்றை நீண்ட பெருந்  
 துன்பம் தணியும்படி வேதநூல்களின் விதியாகிய துணிகளை எடுத்து உரைத்துப்  
 (பிள்ளையார்) அவர்களைத் தேற்றி யருளிச்செய்தனா, தூய்மையுடைய வாய்மையே  
 உருவமாகி விளங்குபவராதலின்

கசு ௧௫

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண் டொருக்கின்றன.

3010. (வி - ரை) சீர்கேழு சிவநேசர் - சிறப்பு மிகுதலாவது - முன் கூறிய  
 அவரது வாழ்க்கை வரலாறுகளும், இனிப் பிள்ளையாரை வேண்டி நிற்க உள்ள நிலையும்,  
 ஒன்றன்மேலொன்றாகச் சிறந்து சிவவாழ்க்கைச் சிறப்பில் மேன்மேல் மிகும் நிலையும்,  
 இறைவரது திருவருளும் குருவருளும் உலகில் விளங்குதலால் உலகமுய்தற்கு நிலை  
 களமாக நின்ற நிலையுமாம்.

முன்னமே - பாவையார் பரமரையும் தமமையும் வணங்கி நிற்பதற்கு முன்னர்  
 சிவநேசர் தம்மை அடிவணங்கிய (3009) போதே.

சீர்கேழு சிறப்பில் - ஏர் - உடற்கூற்றின் அழகும், சிறப்பு - சிவனருள் பெருந்  
 வரது கின்ற உயிரின் சிறப்புமாம்.

நாம் மக்கள்-உடல்பற்றிய அளவில் முன் உடலின் வளர்ச்சியும் தொடர்பும் கொள்ளு  
 தலால் இவ்வாறு சிவநேசர்பால் உரிமைப்படுத்திக் கூறியருளினார். சிவநேசரது மன  
 நிலைபற்றிக் கூறியருளியதுமாம்; இனிப், பின்னர் “நான் - உறப்பித்தலால்”  
 (3012) என்று தம்மைப் பிதாவாக வைத்துக் கூறியது, “போதியோ என்னும், அனை  
 மெய்த்திரு வாக்கெனும் முழுதும், துணை வந்தவன் தருவமாய்த் தொக்கதக் குடற்  
 துள்” (2986) என்பதடி தமது திரு அருள்நோக்கும் திருவாக்குமாகிய அமுதத்தைப்  
 பெய்து உயிரினைப் புகுத்தியருளிய செயலால் உயிரினைப்பற்றிக் கூறியருளியதாம்;  
 மேற்காண்க.

பார்க்கேழு மண்ணினிற் கொண்டு படர்மின் - எனும்புரிதை குடமாகக் கொண்டு வந்த நீர், மனாக அழைத்துக்கொண்டு செல்லுமின். பார்க்கேழு - உலகில் விளங்கிய; முன விளங்கிய விளக்கமன்றி, இனிப்பாவையார் உலவிதிலவும் சிவனருள் விளக்கமும் உலகிற் பெருகிவின்று மேலவிளக்க. “உலகவரைய” (2978) என்று முன அருளிய குறிப்பும் காண்க. இல் - ஏழாறுபு.

மன்னவா - என்றலும் (3010) - வணிகர் - என்றலும் (3011) - வாணர் - உரை தகாதென (3012) - அவர் - வாய்மையார் - அருள் செய்தார் (3013) என்று இக் காண்கு பாட்டுக்களையும் சொல்லும் விடையுமாத் தொடர்ந்த முடித்துக்கொள்க

தற்ப்பு:—இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் காணப்படவில்லை. 1112

3011. (வி - ரை) பெருகிய அருள் பெறும் - முன்னர் வடிவுதான் காணார யும் சிகாழி வள்ளலார்பாற் கொண்ட அழகுதிய அன்பின் உறைப்பினாலே காணாத காலத்தேயும் அவரருளைப் பெற்று அவர் தேரே எழுந்தருளிவரக் கண்டு வணங்கும் அருள் பெற்றாரா, கண்ட பின்னர் பாவவாயார மீள் உரப்பிக்கப்பெறும் பேருகிய அவரருள் பெற்றனா; தாம் முன்னர்த் தம் அளவிலே துணிந்தவாறு பாவையாரை ஏற்றபெற்றி அவர்பாற் சோக்கப்பெறும் அருளும், அவரை அவர் மகளாராகக் கொணமி ஏற்கும் அருளும்பெற்றாரா, கபாலீசப் பெருமானது பெருகாருணை தமராளின் விளங்கும் அருளினையும் பெற்றார். இனி வேகன்ற மரபுபுரீப் பிள்ளையார் எடுத்த உபதேசிக்க உள்ள அருளும், பாவையார் சிவத்தை மேவப்பெற நிறுதும் அருளும் பெற நின்றார்; இக்குறிப்புகள் எல்லாம் உட்கொண்டு பெருகிய அருள் பெறும் என்ற கவிதலும் காண்க

அருமையால் - “அரிய நீர்மையி லருந்தவம் புரிந்தர னடியாக, குரிய வாச்சீன யுலப்பில் செய்தவந் நலத்தால்” (2938) என்ற அருமைப் பணிகளின் பயனாக.

அடியனேன் - முன (2936 - 2951) கூறியவாறு தமையா பிள்ளையாருக்கு அடிமையாகக் கொடுத்து நின்றொழுதிய தீயபுறநிக் கூறியவாறு. இவ்வாறு அடிமைத் திறம்பற்றியே வைத்துத் தமையா ஸ்றியாகக் கொண்டு கண்ணே பிள்ளையு முழுந்தும் வருதல் பெரியோர் செயல்; தம் சுமத்தலே பெரியதாகக் கொண்டு எழுதல் ஸ்றியோர் செயலாம். “காதனடி யார்தடைய நயப்பட்டு விரிபாடபை, மேதகைய ரவா முனபு மிகச்சிறிய ராய்கடந்தா, ஆகலிந்தா ஸ்றத்தொண்ட மென்கழற்கா ரவனியின் மேல்” (3674 = 15) என்று பெரியார் தன்மையின் உணர்மையினைக் காட்டலும்; “தறவர்க் டன்னிற் கடந்தனா ஸ்றியெனும், பெற்றறிமையின் மாநிலத்து மிக்க பெருமிதம்வந், தறவனெந் தன்னையே சூல மதித்துள்ளான்” (613) (ஏனையார் புராணம் - 6) என்றும், “கேளிகழந், திகழும் பரமு மிலை பெனறு, பயமின் றொழு கிப் பட்டிமை பயிற்றி, மின்னி னனையதன் சொல்வதை விருப்பித், தன்னையு மெருவ னாக வுன்னும், ஏனையோர் வாழும் வாழ்க்கை” (நருவின - 7) என்றும் வரும னாக வுன்னும், ஏனையோர் வாழும் வாழ்க்கை” (நருவின - 7) என்றும் வரும திருவாக்குகள் ஸ்றியோர் தன்மையினைக் காட்டுதலும் காண்க, “பணியும் மென தும் பெருமை, ஸ்றியும், அணியுமாக தன்னை விடந்து” (குறள்) என்பது பொய்யா மொழி. இராளில மகட்க் கூட்டம் அரசிடல், சமூக இயல், சமய இயல், சொல்வ இயல் என்ற பல துறைகளிலும் பட்டு அறிவு மயங்கிப் பலபல பொய்களைத் தாமே புனைதுகொண்டு மேற்கூறிய இரு தன்மைகளுள் முன்னையதை விட்டு, அகநகரித் தெழுந்த பிள்ளையின் வீழ்ந்த சாமாதே விரைகின்ற நிலை வருத்தத்தகது; உலகம் உண்மை கண்டு ஒழுதி உய்யத் திருவருள் துனை செய்வதாக.

பாலை - பூம்பாவை என்பது பாலை எனப்பட்டது ; பாலை போன்றான் என்றைத்தலுமாம்.

மணம் புணர்தல் - என்பது மரபு வழக்கு ; மணம் செய்தல். மணம் புணர்ந்து - மணஞ்செய்து ஏற்று ; அருள் செய்தல் - கணனியை ஏற்றுகொள்வதனால் தமது குடி ஈடேற அருளுதல் ; “எம்முடைய குலக்கொழந்தை யாமுய்யத தருகின்றோம்” (3067) என்பதும் பிறவும் காண்க. மணம்புணர்ந்த தருளசெய்யும் எனச் சேர்த்த ஒரு சொன் னீர்மைத்தா யுரைத்தலுமாம்.

1113

3012. (வி - ரை) புகலி வீரணர் - முன் புகலி வேந்தர் (3008), புகலி வேந்தர் (3007), புகலிகாவலர் (2981) என்ற கருத்தைத் தொடர்ந்து கூறினார்.

நீர் பெற்ற விடந்தினால் வீந்த பிள்ளை - “அடியனென் பெற்ற பாலை” (3011) என்று சிவநேசா கூறியதனை மறுத்துப் பிள்ளையார், நீர் பெற்று வளர்த்த பூம்பாவை அரவின் விடத்தினால் வீந்து இறங்கப்பட்டனள் ; இவருக்குத் தோன்றி நிற்பவன் வேறு என்று எடுத்துவிளக்கி உண்மை கூறியபடி.

யான்...உரை தகாது - உற்பலிப்பித்தல் - மீளத் தோன்றும்படி செய்வதென ; பிறவினையாற் கூறியது, இது தமது செயலன்றி இறைவரது செயலேயாம் ; தாம் அவரது சிவஞான நிறைவுகளுள் ஒடுங்கினைற வேண்டிய அளவிலைமறது துணையாவதன்றித் தமது செயல் பிறிதின்றது என்றறிவித்தபடியாம். “பரிவுறு பண்புநற் பரவி” (2976) என்றது காண்க. கந்தைவாரி கடையவர் கருணை காண்வார என்றது இக்கருத்தைப் புலப்படுத்துவதாம். “தம்மை மறந்து நினைந் தினைப்பவர்” என்றபடி சிவஞான நிறைவே தமதறிவாகப் பெற்ற நிற்பவர் பிள்ளையாராதலின் பாவையாருடமுடைந்து எழுந்த அழகினுக்கணியாய் நின்றது கண்டு கண்ணுதல் கருணைவெள்ளத்தினையே கண்டாரன்றித் தமது செயலையாவது பாவையாரது நிறைவினையாவது கண்டாரிலர் ; ஆயின் ஈண்டு, “யான்...உற்பலிப்பித்தலால்” என்றது “திருமணம்புணர்ந்த தருளசெய்யு” மெனச் சிவநேசா உலகியல்கிலை பற்றி வேண்டிய விருப்பத்திற்கு அவவாரே உலகியல்கிலைபற்றி உரைத்தவாரும். இவ்வாரே ஆளுடைய நம்பிகள் “கரைகளான் முதலையப் பிள்ளை தரக்கோல்லு காலனையே” (தேவா - குறிஞ்சி - புக்கொளியூர் அவிநாசி - 4) என்று விண்ணப்பித்த முதலையுண்ட மகனை முதலை வாயினின்றும் அழைத்துப் பிதாவின் கையிற் கொடுத்த நிலையும், அதுபற்றி “ஆவதென முன்னு ளாவலர் பெருமான, பண்டொரு முதலை யுண்டமைந் தனீவா, வழைத்தன னென்றாய் ; பிழைப்பில் தனூஉம், தந்திட வேண்டு மென்றன ரானே” (சுந. நிரா - சிவசமவாதி நிராகரணம்) என்று உமாபதி சிவாசாரியார் அருளிய விளக்கமும் ஈண்டுச் சிந்திக்கதொலன் ; “கதவந் திறப்பிமயினே” என்ற அரசுகள் திரு வாக்கும் ஈண்டுக் கருத்ததக்கது.

உற்பலிப்பித்தலால் உரை தகாதென - உரை - மணம் புணர்ந்தருளும் என்ற உரை ; தகாது சொல்லாத தகாதது ; உற்பலிப்பித்தலால் - என்றது உரை தகாதது என்பதற்குரிய காரணம் ; உற்பலிப்பித்தலால் - பிறக்கச் செய்தலால் - பிதாவின் முறை ஆகவேணமும். தான் பெற்ற மகனை மணம்புரிதல் தருமனால் விரோதமாகிய உடாவொழுக்கம் ; தார்த்தா செயலாம் ; ஆதலின் இவவுரை தகாதது என்பது.

சுபிண்டர் - சகோதகிர் இவர்களுக்குள் மணம் விலக்கும் வேத ஒழுக்க துல்களின் கருத்துமிதவே ; “வேததூம் துணிவினை” (3013) என்று மேல்வரும் பாட்டிற் உறுவதும் காண்க. வேத துல்களின் இக்கருத்தறியாத தார்த்த மாகக் இர

களில் இவ்வொழுக்கத்திற்கு மாறாக ஒழுகுவதன் விதி செயதலும் தனித்தள்ளார். எனவே! காலக் கொடுமை!

உரை தகாதென்றலால் எண்ணுதலும் தகாதென்பது பெறப்படும்; உறபலிப் பித்தலால் உரை தகாதென்றமையால் மற்றக் காரணத்தால் இக்காரியம் எண்ணுதலும் தகாதென்றது குறிப்பாக. அக்காரணமாகவன பிள்ளையார் திறத்தில அவரை உலகநிலை பற்றி உழுவும் ஏனே ஆனமாககளுள் ஒருவராகவைத் தெண்ணுதலும், மணஞ் செயது வாழ்வு பெற உள்ள நிலையில் வீழ்ந்தருளியார் என்று கிளைத்தலும் முதலியன. பின்னர் பிள்ளையாரது திருமணத்தின் வரலாற்றில் திருமணத்தைப் பிள்ளையார் இசையாது கிற்பதும், தாதையாரும் மறையோரும் வேண்டியவா ரிசைத்த மணம் சிக்குந்தகாலில் “இதலில் லொழுக்கம் வகது சூழ்ந்ததே யிவடன னோடும், அநதயில் சிவன்குள் சேர்வ னென்னுமா தரவு பொது” என்று மணப் பந்தவிலேயே எண்ணியாங்குச் சிவன்குள் சேரும் நிலையும் உள்ளது.

காணவருதல் - வினக்கமாக விளங்குதல்; கைவருதல் என்றலுமாம்.

உற்பவித்தீதலால்—உற்பவித்தீடுதலால்—என்பனவும் பாடங்கள். 1114

3013. (வி - ரை) வணிகரும்...அரற்ற - நெடுநாளாகப் பிள்ளையாருக்கென்று அளித்ததை வந்ததிருந்த பாலையாரை அவர் ஏறகாது கின்றமையின் அவரானப்பெருமைக்கு ஏகி அரற்றினர்.

தூயர் தணிய வேதநாற் றுணிவினை அநுள் செய்தார் - தூய்விதி புணர்ந்த உண்மை தெளிந்தோர் உலகிற றுயாப்படமாட்டார் என்பது. இங்கு வேதநாற் றுணி பாவன முன் பாட்டில் உரைத்தனவும் பிறவுமாம். பிறவாவன மாபுககேலாமைபும்; தமது சிவஞானவாழ்வாகிய பெருநிலையினுக் கேலாமைபும்; பாசமய நிராகரித்து நீறு ஆக்குமபொருட்டுத் தரப்படாது தாம் வந்தமையேயன்றி உலக வாழ்விற்பட்டோலும் பொருட்டானதென்ற நிலைக் கேலாமைபும் முதலாயினவாம்; வேதியா ஏனை வருணங் களிலும் மணங்கொள்ளலாமென்பது ஒரு சிரப்பு விதி, அதன நிலை வேறு அநனை அவ்வவா கிளைத்த கிளைத்தபடி யெல்லாம் அலைவதற்குப் பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளுதல் சாலாது. பிள்ளையார்போலன்றி, இரண்டு மனைகள் செய்யகின்ற ஆளுடைய கம்பி களும் திருநாட்டியத்தான்குடியில் கோட்டிலியார், சிவநேசரைப்போலவே, தம் பெண் மகக் கிருவரையும் நந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியபோது அவ்வாறு ஏற்காமல் “இவா எனக்குத் தாய் மககளாவா” என்று சொல்லி ஏற்று அவவாதே ஒழுகும் வரலாறும் நண்டு கிளைவு கூடாதபாலது.

தூய வாய்மையா (ராதலின்) - அநுள் செய்தார் - என்ற காரணப் பொருள் கொண்டு கூட்டுக.

வாய்மையார் - வாய்மையே தமது செவி - வாய்மையே தமது வாகு - அதவே தமது நோக்கு என்றபடி. வாய்மையே தமது முழுவடிவமுமா யமைந்தவா பிள்ளையார் என்பதாம். “மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச செவி”; “குருமபையாண பணியினு மெனலும் வாய்மை”; “போதினோ வென்னும் அனை மெய்திரு வாக்ரு”.

தூய - தாய்மைப்படுத்தும் என்றலுமாம்

வேத நூல் - வேதங்களும், அவற்றின்வழி வரும் மிகுதி முதலிய நீதி ஒழுகக் கால்களும். அவற்றின் தனிப்பாவன சிவாகம் சித்தாந்த உண்மை. 1115

3014. தெள்ளுநீ தியின்முறை கேட்ட சோக்கினை  
வெள்ளமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப்,

பள்ளநீர்ச் செலவேனப் பரமர் கோயிலின்  
உள்ளேழுந் தருளினா ருடைய பிள்ளையார்.

கசகச

(இ - ள்) தெனாரு நீதியினமுறை... நீத்திட - தெளிந்த நீதினா லொழுககமுறை களைக் கேட்ட சிறப்புடைய சுறத்தாராகிய பெருநா கடட்டமும் சிவநேசரும் தாம் விருப்பங்கொண்ட நிலையினை நீங்கிட ; பள்ளநீர்ச் செலவென - (மேட்டு இடத்தி னின்றும்) பள்ளத்திற பாயும் நீரின வேகம்போன்ற விரைவுடன ; பரமர்... பிள்ளை யார் - கோபுரப் புறவாய்தலினின்றும் இறைவரது திருக்கோயிலினுள்ளே ஆளுடைய பிள்ளையார் எழுந்தருளினா.

(வி - ரா) தெள்ளும் நீதியின் முறை - தெள்ளுதல் - தெளிதல் ; பிள்ளையார் தெளிவித்த என்றும், மயங்கின அறிவைத் தெளியச் செய்த என்றும் உரைக்க நின்றது.

நீர்க்கிளை வெள்ளம் - கிளை - சுற்றம் ; ஒரு மரத்தின் கிளைபோலப் பொருந்து பவா. வெள்ளம் - மிகுதியுணர்த்திறது. “ சுற நீடிய கிளையெலாம் ” (2951), “ கரையில சுற்றமும் ” (2957) ; “ உறுபெருஞ் சுறமும் ” (2960) என்றவை காண்க. நீர்க்கிளை - கிளையின் சிறப்பாவது வாழ்வினும் தாழ்வினும் மனம் ஒன்று பட்டு அமைந்தொழுதுதல் ; சிவநேசரது திறத்தில் அவர் மனக்கருத்தினையும் ஒழுக்கத் தினையும் தாம் கலந்து பிணக்கமின்றி ஒத்த ஒழுக்கினராதலின் ஈண்டிக் கிளை என்ற பெயராத கூறினார் ; ஒரு மரத்தின் கிளைகள் அமரத்தின் மூலம் தாம் வாழ்வுபெற்று அது தழைக்கத் தழைந்து, வாடத் தாமும் வாடிநிற்கும் தன்மைபோல என்பது ; என்னே ? இங்குக் குறித்த பொருள் பெண்ணை மணம் புரிவிக்கும் நிலைபற்றியதாதலின் அது கிளைஞர்க்குரிய செயலாய் நிறமலால் அதனில் தாம் வேறு ஒன்றும் எண்ணாது சிவநேசரது திறமே ஒன்றி சிகழ்ந்தனா என்பதாம் ; வெள்ளம் - என்றா அனேக ராகிய அவருள் ஒருவரும் பிணக்கமின்றி நின்ற நிலை குறித்ததற்கு.

வேட்கை - பிள்ளையார்பால் பூம்பாவையாரை மணத்திறை சேர்வித்தலாகிய விருப்பம்.

நீத்திட - விட்டு நீங்கினராக அதன்பின் ; அவாகளைத் தேற்றியருளிய பின்.

பள்ள நீர்ச் செலவேன - மேட்டினின்றும் பள்ளத்திற செல்லும், நீர் மிக்க வேகத்திற செல்வதுபோல ; விளைபற்றி எழுந்த உவமம். “ பள்ளநீர் முறுபனலிற கீழ்மே லாகப் பதைத்தருகு மவா ” (திருவா - சதகம் - 21). இதுவரை கோபுரப் புறவாய்தலின் கின்ற பிள்ளையார் செய்தவை கற்றைவார் சட்டையவர் கருணை காணவரச் செய்தவையே யாயினும் அவை உலகம்பற்றிய நிலையினவாதலின் மேட்டு நிலத்தின் நீர்போல கின்றன. இனிப் பரமா கோயிலுள் சென்றருளுதல் இறைவரும் தாமுமே யாக உள்ள நிலைபற்றியனவாதலின் அவை பள்ளத்திற செல்லும் நீர்போல ஆயின என்க. இதனால் பிள்ளையார் இவவுலகில் வாழ்ந்த காலமெல்லாம் அவரது அருளிச் செயல்கள் உலகினபாலும் இறைவர்பாலும் எவ்வெத் தன்மையில் சிகழ்ந்தன என்பது தெளியப்படும்.

உள்ளேழுந் தருளினார் - முன் வணங்கிப் போகது இரங்கிழ்ச்சியின் பொருட்டு எலும்புக்குட் மிருத்த புறவாய்தலின் வந்த பிள்ளையார் மீள உள்ளே சென்றருளினா , இஃது அருள்பெற்று அதனவழியே இரங்கிழ்ச்சியுட் புகுந்த பிள்ளையார் அதன் கிறை வின் பின் இறைவரை வணங்கி அவா அருளைப் போற்றி விடைகொள்ளும் நிலையாம் என்க. திருவாலவாய் வரலாற்றிலும் இவ்வாதே சமணர் வாத சிகழ்ச்சியினுள் திரு

சூகம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சு

மடத்தினின்றும் திருவாலவா யிறைவரை வணங்கி அருட் குறிப்பாகிய திருவுள்ள மறிந்த அருள் பெறுப போதது; இறுதியில் சமண வாழ்வினைவாயிய பிணை, வைகைக் கரை யினின்றும் கேரே திருவாலவாயினுட் சென்றருளிப் போற்றி விடைகொண்டு போத்தருளிய செய்தியும் ஈண்டு கிணைவு கூர்த்தபாலது (2635 - 2739-ம் 2759 - 2764-ம் பாக்க). அங்கு அமையார் அமைச்சனா செயல்கள் வாய்ப்பவும் அமண் பிணி நீங்கவும் மேற்கொண்ட நிலைபோலவே, இங்கு, “சித்த மின்புற சிவநேசா தஞ் செயல் வாய்ப்பவும், பொய்தத வச்சமண சாகசியா புறத்தறை யழியவும், வைத்த வபெருக கருணை” கோகாகிய கிணையினையே மேற்கொண்டமையும் காண்க. 1116

3015 பான்மையால் வணிகரும் “பாவை தன்மணம்  
ஏனையோர்க் கிசைகிலே” னென்று கொண்டுபோய்  
வானமா கணனிமா டத்தது வைத்தனர்  
தேனமர் கோதையுஞ் சிவத்தை மேவினாள். கக்கள

(இ - ன்) பான்மையால்...என்று - கியதியின் முறைமையினாலே சிவநேசரும் “பூமபாவையாரை ஏனையோர் எவாகரும் மணம் பணாவித்ததற்கு கான உடனபடமாட் டேன்” என்று துணிகது, கொண்டுபோய்...வைத்தனர் - வானவையாந்த அவரது கணனிமாடத்தில் வைத்த ஆங்கு வாழ்செய்தனர், தேனமர் .மேவினாள் - வண்டு வாழும் மலாமாலை யணிகத பாவையாரும் சிவத்தினே அடைந்தனர்.

(வி - னை) பான்மை - முன்னே ஊழலினையாகிய கியதியின் தன்மை; “அன்ப ரின்புற மாபவத்தி னளித்தபாற் கல்லாத, பொன்பி தற்குரீப புகலிகா வலர்க்கிது பொருந்தா, தென்ப துட்கொண்ட பான்மை” (2954) என்று முன் விளக்கிய பான்மை.

பாவை ..இசைகிலேன் என்று - பாவையாரையும் தம்மையும் பிள்ளையாருக்குக் கொடுத்தவிட்டமையால் (2951) பாவையார் பிள்ளையாரது உடைமையாயினர், அந் நிலையினில் ஒருவாகு ஒப்புவித்த பொருளினையே பிள்ளை வேறு ஒருவாகு ஆக்குதல் முறையன்று என்பது ஒன்று, சிவநேசா ஒருததுப் பிள்ளையாரையணிப் புறத்தச செல்லாமை மறநென்கும். கொடுப்போ - கொளவோ என்றிருபாலின் ஈண்டுக் கொளவோராகிய பிள்ளையாரால் இசைவு நீக்குமையின் சிவநேசா சொல்லிய மகட் கொடை ஒருபா லிசைவாகவே நின்றது; உலகவியலின் இவவிசைவு முறையேபே ரடையாதென்று அரசநீதி வகுக்கும்; ஆதலின் சிவநேசா முன்னநிலையை மாற்றி வேறு செய்யும் உரிமையுடையார் என்று உலகியலிற் கூறும்; அந்நிலையின்றி இங்கு சிவநேசா எண்ணி, “உலகவியல் இவவாறு வரினும் கான என்று முன்னே கண்ட கிணையினின்றும் மாறுபடேன்” என்றனர்; “மானமீது தருமத்தின் வழி நின்ற வாய்மையினில், ஊனமில் கீர்ப் பெருவணிகர் துடி” (1717) என்ற இயல்பும் ஈண்டு கிணைவு கூர்த்தபாலது

இவவாறுயாத நிலை ஒருகணனின் மேம்பாடும், இங்ஙன் மண்கிலைகள் பற்றி மாகக் கொண்டொழுதும் கீழமைக்கறி ஒருகணனின் மிகத் தாழ்ந்த குறைபாடும் கண்டு, இவற்றின் உயாவுதாழ்வுகள் உணராதுகொள்ளத் தக்கன.

கொண்டுபோய்.....வைத்தனர் - கொண்டு போதல் - அழைத்ததொண்டு செலுத்தல்; வைத்தல் - அமாததியிருக்கச் செய்தல்; “மகனைக் கொண்டு... ..மகையிற் படர்மின்” (3010) என்றருளினா பிள்ளையார்; ஆனால், உயிரைப் பிள்ளை யார்பால் ஒப்புவித்த கிணையினையே பின்னரும் மேற்கொண்டு ஏனையோர்க்கும் பாவை



மணம் இசைசிலா ராயினமையின், உயிரில்லாத பண்டம்போலக் கொண்டுபோய் - வைத்தனர் என்ற குறிப்பும் காண்க. ஆயின் அவவுயிர் என்ன நிலைமை பெற்றதென்னின் ? அதுபற்றியே மேல் இப்பாட்டிற் சிவத்தை மேவினுள் என்றருளுதல் காண்க ; மாதர்கள் கணனிமாடத்திருநது சிவத்தை எண்ணியே வாழும் நிலை முன்னுள்ள சைவத்தில் வழக்கிலிருந்தது. இதுபற்றி நம்பிகள் சரிதத்தில் சுகதிலியார வரலாறு கருதுக ; இந்நிலை இந்நாளில் கிறித்தவா முதலிய புறச் சமயிகளிடம் வழங்குதலும் காண்க. உடல் பற்றிய குறித்த நாயகனிடம் சேராது போது அவ்வுயிர் ஆன்ம நாயகனிடம் சேர்தல் முறை என்ற குறிப்பும் காண்க. காரைக்காலம்மையார உடலின் னனை உதறி இறைவரிடம் போந்த வரலாறும் ஈண்டுக் கருதத் தக்கது

சிவத்தை மேவினுள் - சிவம் - நித்திய மனகலமாம் பெருவாழ்வாகிய சிவத் தன்மை. இங்குப் பெற்றெடுத்த தந்தையா ரிசைநதும் மறொருபா லிசையாமையின் மனவிசைவினாலும் மணம்பெற்ற நிலை நிகழாதொழிந்தது ; ஆதலின், மண நிகழா நிலைமையினும், “எந்தையுமெம் மனையுமவர்க் கெனையகொடுக்க விசைத்தார்கள், அந்தமுறை யாவலர்க்கே யுரியதுநா னுதலினால், இந்தவுயி ரவருயிரோ டிசைவிப்பன்” (1297) என்று திலகவதியார் துணிகது பின் ஒழுகிய நிலையின் தன்மை இங்குக் கூடா தாயிற்று ; இனி, அககாரணம் பற்றியே, மண நிகழாமற் றடையுண்ட நிலையினும், “அயலோர் தவ ருயலவார்பிற ரன்றேமண மழியுரு, செயலானிகழ புதனார்வரு சிவவே தியன் மகளும், உயாகாவலர் தனிநாதனை யொழியாதுணர் வழியிற், பெயராது” (223) என்றபடி மணப்பந்தரில் ஆளுடைய நம்பிகளை மணமகனாகக் கொள்ளப்பெற்றும் மணம் நிகழாமற் றடுக்கப்பட்டும் கின்ற சடங்கவி சிவாசாரியாரின் மகளாரின் நிலையும் இங்கு ஒருபாலிசையாமையாகிய அககாரணம் பற்றியே பூம்பாவையார்பாற் கூடாதா யிற்று. ஆதலின் பாவையார் பின்னையாரை நாயகராக உணரும் நிலையின்றி, எல்லா வுயிர்க்கும் எப்பிறவியினும் உயாகருயிராய் நின்றருளும் ஆன்ம நாயகராகிய சிவத் தையே நினைத்திருநது அவரையே மேவினா என்க ; மேல் “எவ்வுயிர்க்கும் காவல னார்” (3016) எனனும் குறிப்பும் காண்க. சிவத்தை மேவுதலைப் புரிவிக்கும் குருகாதார கவே பின்னையாரைக் கொண்டு வழிபட்டு நின்றமை கருதிகொள்ளப்படும். 1117

வேறு

3016. தேவர்பிரா னமர்ந்தருளுந் திருக்கபா லீச்சரத்து  
மேவியஞா னத்தலைவர் விரிஞ்சன்முத லெவ்வுயிர்க்குந்  
காவலனார் பெருங்கருணை கைதந்த படிபோற்றிப்  
பாவலர்செந் தழிப்பாடிப் பன்முறையும் பணிந்தெழுவார்; கசகக

3017. தோழுதுபுறம் போந்தருளித் தொண்டர்குழாம் புடைகுழப்  
பழுதில்குழத் திருமயிலைப் பதியிலமர்ந் தருளுநான்  
முழுதுலகுந் தருமிறைவர் முதற்றுனம் பலவிறைஞ்ச  
அழுதுலகை வாழ்வித்தா ரப்பதியின் மருங்ககல்வார்; கசகக

3018. திருத்தொண்ட ரங்குள்ளார் விடைகொள்ளச் சிவநேசர்  
வருத்தமகன் றிடமதுர மொழியருளி விடைகொடுத்த,  
நிருத்தருறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாதல்  
அருத்தியொடுந் திருவான்மி யூர்பணிய வணைவுற்றார். கசகக

3016. (இ - ள்) தேவர் பிரான்...ஞானத் தலைவர் - தேவதேவராகிய சிவ பெருமான் விருமபி வீரநிருத்தருளும் திருக்கபாலீச்சரத்தினுள் எழுந்தருளிய ஞானத் தலைவராகிய பின்னையார்; விரிஞ்சன்...போற்றி - பிரமதேவன முதலிய எல்லா வுயிர்களுக்கும் காவலாளராகிய இறைவருடைய பெருங்கருணை கைகொடுத்தருளிய பாடியினைத் துதித்து; பாவவர்...பணிந்தெழுமவர் - பாக்களாகிய மலர்ந்த செத்தமிழினைப் பாடிப் பலமுறையும் பணிந்தெழுமவராய்,

௧௧௧௮

3017. (இ - ள்) தொழுது அமர்ந்தருளு நான் - வணங்கிப் புறத்தே போக்து எழுந்தருளித் திருத்தொண்டா கூட்டம் பக்கத்திறு குழந்தை வரக குதறமில்லாத புகழினைபுடைய அகத்த திருமயிலாபுரியில் விருமபி எழுந்தருளியிருக்கும் காளிலே; முழு துலகும்...இறைஞ்ச - எல்லாவுலகுகளையும் தந்து புரந்தருளும் இறைவா எழுந்தருளும் முதனமையுடைய பதிகள் பல்வதறையும் சென்று வணங்கும் பொருட்டு; அமு துலகை...அகல்வாரா - அமுதமையிலை உலகை வாழவித்தாராகிய பின்னையார் அத திருப்பதியின் பக்கத்தினின்றும் நீங்கிச் செல்வாராகி,

௧௧௧௯

3018 (இ - ள்) திருத்தொண்டர் , விடைகொள்ள - அங்குள்ளார்களாகிய திருத்தொண்டர்கள் விடைபெறுதல்கொள்ள; சிவகோ...கொடுத்த - சிவகோசுது வருத்தம் நீங்குமபடி அவருக்கு இளிய மொழிகளைச் சொல்லி விடைகொடுத்தருளி; நிருத்தர்...போய - சிவபெருமான எழுந்தருளிய பிற பதிகளையும் வணங்கிச் சென்ற; நிறைகாதல்...அணைவறறா - நிறைந்த காதலாகி விளைந்த அணையினும் திருவானமிழி ரினைப் பணிவதற்கு அணைவுதருளினா.

௧௧௨௦

இம்முன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3016. (வி - ரை) தேவரீபிரான் - “தேவதேவன” (2975) என்ற திருப் பாட்டின் உட்கிடையினைத் தொடர்ந்து வழிபாடு நிறைவேற்றம் ஈண்டுக் கூறிய படியாம். மேலிய - உன்னெழுந்தருளி மேலிய (3015)

ஞானத் தலைவர் - “ஞானசம்பந்தா” (2976) என்றும், “ஞானபோனகா” (2987) என்றும் முன்கூறிய குறிப்புகளைத் தொடர்ந்து ஈண்டு இப்பெயரற்ற நினைம் பற்றிக் கூறிய நிலையும் ஈண்டுக்கொள்க

விரிஞ்சன் முதல்..காவலனார் - கோதறம்-நிலை-இறந்தி செய்யும் கடவுளாகும் அந்த முதனொழி ஊட்பெம் உயிர்களுக்கும் தாமே முதலவராய்க் காவல புரிபவா என்றது, ஈண்டை வரலாற்றில் பூம்பாவையார் முன்னர்ந்த தோன்றி நின் மழிக்கப்பட்டுப், பின்னரும் திருவருளாலே தோன்றினத தன்மைக்கட்கெல்லாம் தலைவராக நிற்கும் நிலையில் வைத்து இறைவரது முழுமுதற்றன்மை கண்டுகொள்வதன் பொருட்டாம்.

கைத்தந்தபடி - கைகொடுத்தத தமது திருவுள்ளத்தை முறையித்தபடியினை.

போற்றித் - தமிழ் பாடி - இப்பதிகம் கிடைத்திலது! முதலில் பாடிய பதிகமும் (2976) இறுதியுற் பாடிய இப்பதிகமும் ஒன்றுபோலவே மறைந்தமை இறைவராத் தைவவுவதின் தவக்குறைவாம்.

பன்முறையும் பணிந்தெழுமார் - வரலாற்றிற் புரிந்த பெருங்கருணையின் பொருட் டும், தலையாத்திரையிற் கலந்த தம் வழிபாட்டின் பொருட்டுமாகப் பன்முறையும் பணித் தருளி.

பணிந்தெழுமார் (3016) - அமர்ந்தருளு நான் - இறைஞ்ச - அகல்வார் (3017) - விடைகொடுத்த - வணங்கிப் போய - அணைவுறறா (3018) என்ற இம்முன்று பாட் டுக்களையும் முடித்துக்கொள்க.

வடிவேண்டும்—என்பதும்

3017. (வி - ரை) அமர்ந்தநாளும் - விரும்பி வீற்றிருந்தநாளும்.

உலகு முழுதும் தரும் - என்க. எல்லா வுலகும் படைத்தல் முதலிய எல்லா வகையாலும் புரக்கும் ; நந்தல் - புரத்தல் என்ற பொருளில் வந்தது ; புரத்தலாவது படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற மூலவகையாலும் காத்து அருள்புரிதல்.

முதற்றினம் - முதன்மையுள்ள பதிகன். முதன்மையாவது முதல்வன் விளங்க வீற்றிருத்தல்.

உலகை அழுது வாழ்வித்தார் - தாம் அமுதமையால் உலகின் பொருட்டு ஞானம் பெற்று அதனால் உலகத்தை வாழ்வித்த பின்னையார் "வேதநெறி தழைத்தோங்க... ..அமுத" (1899) என்று தொடக்கத்துக் கூறிய கருத்து. "அமுதுலகை வாழ வித்த கவுணிய குலாதித்த" (திருப்புகழ்)

மருங்கு - மருங்குளின்றம. ஐந்தன் உருபு விரிக்க.

1119

3018. (வி - ரை) அங்குள்ளார் - திருமயிலையிற் சிவநேசருடன் வந்து கூடிய பெருந் தொண்டர்களும் (2970), திருவொற்றியூரின்னும் பின்னையாருடன் தொடர்ந்து வந்தார்களும் ஆகிய அங்கே உள்ள திருக்கூட்டத்தினர் ; அங்கு நீங்கிப் பின்னையார் எழுந்தருளும்போது இவர்கள் அங்குசின்ம வண்ணமே பின்னையார்பால் விடைகொண்டு தங்கிவிட்டவர்.

சிவநேசர்...விடைகொடுத்து - சிவநேசர் பின்னையாரைப் பிரிதலாமறாது பின் றொடர் அவரது வருத்தம் நீங்க இன்னுரை கூறி அவருக்குப் பின்னையார் தாமே விடை கொடுத்தருளி நிற்கப் பணித்தருளினார் என்பது விடை கொடுத்து என்றதன் குறிப்பு ; திருத்தொண்டர் விடைகொள்ள என்றதும் கருதுக. வருத்தம் - வடிவுதான் காண ராயும் பலகாலம் நினைந்து வழிபட்டு வந்த தியானப் பொருளாகிய பின்னையார் னேரே கைவாக் கிடைக்கப் பெற்றபின் அவரைப் பிரிபலாமறாது வருத்தம். மங்கையர்க்கரசி யார் - குலச்சிறையார் - நெடுமாதரார் இவர்கள் பின்னையாரது பிரிவாமறாது தொடர் தழுது அடி வீழ்த்தாற்றிய நிலையும் அவாக்கு இளியவை கூறி நிற்கப்பணித்தப பின்னையார் ஆணைதந்து விடைகொடுத்த நிலையும் ஈண்டு நினைவு கூராதற்பாலன (2792-2798).

நீருந்தீர் - ஐந்தொழி லருட்கூத்தியற்றம இறைவர்.

பிற பதிகள் - திருமயிலையினின்றும் திருவான்மியூர் செல்லும் வழியில் அருகில் உள்ள பதிகள். மயிலையிலிருந்து வான்மியூர் வழியில் அருகிலுள்ளவை - (1) புலியூர், (புலியூர்கோட்டை தலைநகர்), கோடனபாககம் வடபழமியாண்டவா கோயிலுக்கருகில், பழைய சிவாலயம் ; கல்வெட்டுக்க ளுண்டு ; (2) வெளிச்சேரி ; பழைய ஆலயம் ; மூலவர் துபி கருங்கல்லாலாயது ; கல்வெட்டுக்கள் உள், (கிண்டி கவர்னர்வீட்டு வேலிக கெதிரிலுள்ளது).

நிறைகாதல் அருந்தி - அருந்தி - அன்பு ; அன்பு காதலாய் வினைந்து நிறைந்த நிலை.

1120

3019. திருவான்மியூர்மன்னார் திருத்தொண்டர் சிறப்பெதிர

திரு வருவார்மங் கலவணிகண் மறுகுநிரைத் தெதிர்கொள்ள,  
வானியூர் அருகாக விழிந்தருளி யவர்வணங்கத் தொழுதன்பு  
தருவார்தங் கோயினமணித் தடநெடுங்கோ புரஞ்சார்ந்தார். கசகக

(இ - ள்) திருவான்மியூர்...அருகாக - திருவான்மியூரின் கிழபெற்ற வாழும் திருத்தொண்டர்கள் சிறப்பாக எதிர்கொள்ள வருகார்களாடி மங்கலம் பொருந்திய

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுக்க

அணிவகைகளைத் தெருவில் வரிசையாக அமைத்து எதிர்கொண்டு தமது அருகே வந்த போது; இழிந்தருளி - சிவிகையினினதும் இறங்கியருளி; அவா வணக்கத தொழுது - அவர்கள் தம்மை வணங்கத் தாமும் அவர்களைத் தொழுது; அன்பு... ..சார்ந்தார் - அன்புதந்த ஆட்கொன்றும் இறைவரது திருக்கோயிலின் அழகிய பெரிய சீண்ட திருக்கோபுரத்தைச் சாந்தருளினர்.

(வி - ரை) சிறப்பு எதிர வநவாரீ - சிறப்புடன் எதிர்கொள்ள வருவாராகி; பின்னையா வரும் சிறப்பினை என்றலுமாம். எதிர - எதிர்சென்று ஏற்க; வநவாரீ - வருவாராகி; முறதெச்சம் வநவாரீ - எதிரீகொள்ள - என்ற கட்டிக.

இழிந்தருளி - சிவிகையினினதும் இழிந்த எனக், சிவிகையினினதும் என்பது இசையெச்சம்.

அன்பு தநவாரீ - அன்பினைக் கொடுத்துத் தம்மை வணங்கச்செய்த ஆட்கொன்ற வது இறைவரது தன்மை.

மணித் தடநெடுங் கோபுரம் - அடைமொழிகள் கோபுரத்தின் மேன்மை குறித்தன. “ மிகுயார்ந்த ” என மேற்கூறுதல் காண்க. கோபுரம் - கோபுரத்தை. 1121

8020. மிகுயார்ந்த கோபுரத்தை வணங்கினியன் திருமுன்றில்  
புக்கருளிக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண னெளணைந்து  
கொக்கிறகு மதிகொழுநதுங் குளிர்புன லு மொளிராகின்ற  
செக்காநிகர் சடைமுடியார் சேவடியின் கீழ்த்தாழ்ந்தார். ககஉஉ

(இ - ள்) மிகுயார்ந்த...உள்ளினைந்த - மிகவும் உயர்ந்த கோபுரத்தைப் பணிந்து பெரிய திருமுன்றிலிலுள்ளே புருந்தருளிக் கோயிலின் பக்கத்தினைச் சூழ்ந்து வலமாக வந்து உள்ளே அனைந்து; கொக்கிறகும்...தாழ்ந்தார் - கொக்கிறகும் பிறைச் சுக்திரனும் குளிரந்த கனகையும் விளங்குகின்ற அந்நிமாலையின் செக்கா போன்ற சடையினைப்புடைய இறைவரது திருவடிகளின் கீழே விழுந்த வணங்கினார்.

(வி - ரை) உயர்ந்த - முன பாட்டிற் கூறிய அடைமொழிகளின் தொகுதியாகிய உயர்வு. உயர்வு - உருவிலுளும் திருவிலுளும் உள்ள மேம்பாடு

வியன் திருமுன்றில் - கோயிலினுள்ளே இருக்கும் இடமகன்ற திருமுற்றம்.

கொக்கிறகு...சடை முடியார் - கொக்கிறகு - இறைவா உகந்த ருடும் இனமலா, மதிக்கொழுந்து - பிறையின் வளாசரி தொடங்குதலால் கொழுந்தெனறார்; துளிர்புனல்-கனகைகீர், செக்கர் - அந்நிமாலையிற் காணும் செவ்வானம்; “ மாலையின் ருந குருவே போலுஞ் சடைக்கற்றை ” (அற அந - 65) 1122

8021. தாழ்ந்தபல முறைபணிந்து தப்பிரான முன்னின்று  
வாழ்ந்தகனி வாபபிறவி மருந்தான பெருந்தகையைச்  
சூழ்ந்தவிசைத் திருப்பதிகச் சொன்மலை வினாவுரையால்  
வீழ்த்தபெருங் காதுவடன சாத்தியிக வின்புற்றார். ககஉஉ

(இ - ள்) தாழ்ந்த...முன்னினை - கீழமுத வீழ்ந்து பலமுறைபும பணிந்தெழுந்த இறைவர் திருமுனப்பு சினை; வாழ்ந்த கனிவர - வாழவு பெறும் மகிழ்ச்சி பொருந்த; பிறவி...சொன்மலை - பிறவி கோய்க்கு மருந்தாகிய பெருந்தகைமை புடைய இறைவரை உட்கொண்ட பண்ணமைந்த திருப்பதிகமாகிய சொன்மலையை;

வினாவுரையால்...இன்புற்றார் - வினாவும் உரையுமாக வரும் அமைப்புடனே அழுத்திய பெருவிரும்பினுடன் அணிந்த மிக இன்பமுற்றருளினா.

(வி - ரை) பிறவி மருந்தான பெருந்தகை - இப்பதியில் இறைவர் மருந்தீசர் என்ற திருப்பெயரோடு எழுந்தருளியிருப்பதனால் அக்குறிப்புப் பெற மருந்தென்பது பிறவிநோய் தீர்க்கும் மருந்தென்று காட்டியருளியவாறு ; “மூலநோய் தீர்க்க முதல்வன் கண்டாய்”, “மந்திரமூல தந்திரமு மருந்து மாகித் தீரானோய் தீர்த்தருள வல்லான்” (தேவா). தலவிசேடமும், பதிகப் பாட்டுக் குறிப்புகளும் பாக்க.

வாழ்ந்து களிவர - திருப்பதிகம் பயின்றொழுதுவோ ரெல்லாம் வாழ்ந்து மகிழ்ச்சி மடைய என்ற குறிப்புமாம்.

தூழ்ந்த - பெருந்தகையைச் சூழ்ந்த என்றும், இசை சூழ்ந்த என்றும் இருவழியும் கூட்டியுரைக்கின்றது, பெருந்தகை-சிவபெருமான் ; ஆணவத் தழுநகிப் பிழை செய்வது உயிரகளின் செயலு; அதனைப்பொறுத்தக கணநதோறும் அருள்செய்வதே இறைவரியல்பு என்ற குறிப்பு ; மருந்தாகி நிற்கும் நிலையினை விரித்தவாறு. “பித்தனைன பேதையேன பேயே னுயேன பிழைத்தனக நெத்தனையும் பொறுத்தா யனதே, யித்தனையு மெம்பரமோ?” (தேவா). பெருந்தகையைச் சூழ்ந்தலாவது அவரது அத்தன்மையினையே உட்கிடையாகக் கொண்டு போற்றுதல் ; பதிகக் குறிப்புப் பாக்க. இசை சூழ்ந்தலாவது பண்ணமைதி பாட்டினியல்பிலே பறறியமைந்த கிடத்தல்.

வினாவுரையால் - வினாவும் உரையுமாக அமைந்த பதிக யாப்பமைதி ; பதிகப் பாட்டுக் குறிப்புப் பாக்க.

வீழ்ந்த - வீழ்நல் - அழுத்திய விருப்பம் ; விழைவு. “தாம்வீழ்வார” (குறள்), உலகியற பொருள்களில் விழாத உழுவும் விருப்பினை இறைவனபாலே வீழ்த்தினால் உயிர் உய்தி பெறுமென்பது இச்சொல்லாதறற குறிப்பு ; “தத்தையந கணையா தந கணமேல் வைத்த தயாவைநா றுயிரந கூறிட், டத்திலந கொருகூ றுனகணவைத் தவருக் கமருல களிக்குகின் பெருமை” (திருவிசைப்பா - 6. கணகைகொண்ட சோனேச்சரம்).

காந்தி - சொனமாலை என்றதற்கேற்பச் காந்தி என்றா.

1123

3022. பரவிவரு மானந்த நிறைந்ததுளி கண்பனிப்ப

விரவுமயிர்ப் புளகங்கண் மிசைவிளங்கப் புறத்தணைவுந்

றாவநெடுந் திரைவேலை யணிவான்மி யூரதனுட்

சொபுரத்துப் புரவலனாச் சிலநாளங் கினிதமர்ந்தார்.

கசஉச

(கு - ள்) பரவி வரும்...மிசை விளங்க - பரந்து வருகின்ற ஆனந்தக் கண்ணீர் கண்களினின்றும் துளித்தப் பெருகவும், பொருத்தம் மயிர்ப்புளகங்கள் திருமேனி யெங்கும் விளங்கவும் பெறறு நின்ற ; புறத்த அணைவுற்று - திருக்கோயிலின் புறத்திலே அணைந்தருளி ; சொபுரத்துப் புரவலனா - சீகாழித் தலைவராகிய பின்னையா ; அவரென...திருவான்மியூரதனுள் - ஓசையினை யுடைய நீண்ட அலைகளைக்கொண்ட கடற்கரையில் அமைந்த அழகிய திருவான்மியூரண்களை ; சிலநாளங் கினிதமர்ந்தார் - சில நாங்கள் அறகு இனிதாக விரும்பி எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

(வி - ரை) பரவி வரும் - மூன்பாட்டில் இன்புற்றார் என்ற அந்நிலை உள்ளத்திற் பரவுதலினால் வருகின்ற ; பரவி - பரவுதலினால் - துதித்தமையால் - என்றரைக்கவும் நின்றது.

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 'கசஉக

ஆனந்த நிறைந்த ஓளி - ஆனந்தம் சிறைத்தலை வரும் கண்ணீர் தளிரன்.  
நிறைந்த - சிறைத்தலை. கண் பணிப்ப - பனித்தல் - தளிர்தல்.

மிகை விளங்க - மிகை - திருமேனிமேல. ஆனந்தம் உளளையும், புளகங்கல்  
மிகையிலும் விளங்கின என்பது.

அரவம் - கடலின் எழும் மாறாதவோசை; நெடுந்தீரை - அலைகள் நீண்டும்  
ஒறைமையே லொன்றாமாக இடையறாது பரம்பரைமாக வரும் சில குறித்தது "திரை  
யுலாம் கழி" என்ற பதிகமும் காண்க.

அணி - கடற்கரையின் அருகு அழகின் அமைந்த கடற்கரைப் பட்டினங்களுக்குச்  
சிறப்பாயுரிய அணிநலம்பற்றி அகிபத்த நாயனார் புராணமும், பிறவும் பார்க்க.

சிலநாளங் கினிதமர்ந்தார் - "நளிரவேலைக் கரையினையந் திருநதா ரன்றே"  
(2787) என்று திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளையார் தன்குறித்த நிலைபற்றிய குறிப்புக்கள்  
சுண்டும் காணத்தக்கன. தரநகம்பாடி - குமரிமுனை - முதலிய இடங்களுக்கு இங்ளனி  
லும் மக்கள் உடற்சுகம்பற்றிச் செல்லும் நிலையும் கருத்தக்கன. ஆயின் சுண்டுப்  
பிள்ளையார் இனிதமாதது அவ்வாறு உலகிய வின்பங்கருதி யனமென்பது "திருவான்மி  
யூரதனுள்" என்பதனா குறிக்கப்பட்டது. "நாதாதமை நாடோறும் வணங்கி  
யேத்தி" (2787) என முன்னரும் இக்குறிப்புப்பெற வேறுதலை காண்க. இக்குற்தினை  
வற்புறத்த "மெய்க் குமபுகூழ்த் திருமயி லாபுரி விராகூழ், மொய்த யனகுதனை  
பொழிறறிரு வான்மியூர் முதலாப், கைத ருமபணி யணிந்தவர் பதியேனைப் பல  
வால், நேய்த லெய்தமுன் செய்தவந் நிறைவஞ் சிற்தோ" (117) என முன்னர்  
இறைவரது விளக்கமபற்றியே சுண்டு நிலச்சிறப்புக் கூறியவாறும் கருதுக. "பழுதில்  
புகழ்த திருமயிலைப் பதியிலமாத் தருளுகாள்" (3017) என முன் கூறியது மிக் கருத்து.  
திருப்பதித்தது "கரையுலாவ் கடலிற்பொலி சநகமவெள ளிப்பிவன், நிறையுலாவ்  
கழியி னுகளும் திருவான்மியூர்" (1) என்றும், பின்னரும், வரும் திருவுள்ளக் குறிப்பும்  
கண்டுளோள்க. பதித்தது "கடலினபுறந், தேனையகைய் அம்பொழிலுழை" (3).  
"தடம்பொழி வினனிழை காணலவாய்த, தெண்டி னைக்கட லோதமலகும்" (7),  
"பொருது வாகட லெண்டிசை யுந்தரு வாரியால, திரித் ருமபுகழ் செலமல்கும்" (9)  
என்ற பதிகள் கருத்துக்கள் காண்க.

சீரபுரத்துப் புரவலனார் - சீரபுரம் - சீகாழியின் ஏழாவது நிருப்பெயர். 1124

3023. அங்கணமர் வாருலகா னுடையாரை யருந்தமிழின

திருவிடைச்  
கரம் பொருங்குமிசைப் பதிகங்கள் பலபோற்றிப் போந்தருளிக்  
கங்கையணி மணிமுடியார் பதிபலவுந் கலந்திறைஞ்சிச்,  
செங்கணவிடைச் சொடியாராத மிடைச்சுரத்தைச் சோவுற்றார்.

(இ - ள்) அங்கணமாவார். போந்தருளி - அப்பதியில் எழுகதருளியிருப்பவராகிய  
பிள்ளையார் உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய இறைவரை அரிய தமிழிலே மேன்  
மேல் வளரும் பண் இசை கிரம்பிய திருப்பதிகங்களை பலவற்றும் மதிசெய்து அங்கு  
நின்றும் போந்தருளி; கங்கை...இறைஞ்சி - கங்கைநதியினை அணிந்த அழகிய சடை  
முடியினையுடைய இறைவரது பதிகள் பலவற்றையும் அறங்குறும் சென்ற கங்கை  
வணங்கி; செங்கணவிடை...சேர்வுற்றார் - சிவந்த கண்ணையுடைய இறைவரது திரு  
விடைச்சுரத்தைச் சேர்ந்தருளினார் (பிள்ளையார்).

(வி - ரை) உலகர்ளுடையார் - சிவபெருமான் ; முழுமுதன்மை யுடையார் ; அந்தமாதிரி என்று ஞானத்தில் பேசும் தன்மையினை உடையவர். “உலகாளுடையார்” (1); “ஆதிமெய் பெருமான்” (11) என்ற பதிகக் குறிப்புக்களும் காண்க.

பதிகங்கள் பல - இவற்றுள் “விரையார் கொன்றையினாய்” என்னும் கௌசிகபண்ணமைந்த ஒரு பதிகம் மட்டும் கிடைத்தது; ஏனையவை கிடைத்ததில்லை!

பதி பல - இவை குன்றத்தூர், திருநெடுஞ்ஞற்றம், திருக்கச்சு ராலகோயில் முதலாயின் என்பது கருதப்படும். திருநாவுக்கரசர் புராணத்தது 331-ம் பாட்டில் குறித்துள்ளவற்றுள் திருவேற்காடும் திருவலிதாயமும் நீக்கிக் கோவருவனவற்றைச் சேர்த்துக்கொள்க. மாடன்பாக்கம், பலலவபுரம், திருச்சுரம் (திருஞலம் என வழங்குவது), திருச்சிவப்பேறுர் (குறைத்தூர் போகும் வழியில் பேரூர் tollgate), கோலூர், மாணகாடு, சோமநகலம், மணிமகலம், படுர், பூஞ்சேரி, திருக்கச்சுர், வயலூர், வீராபுரம். (ஒவ்வொரு ஊரிலும் பழைய கோயிலும் கல்வெட்டுக்களும் உண்டு).

கலந்திறைஞ்சி - திருவொற்றியூரின் றும் திருமயிலைக்கும, அங்குமின்றும் திருவான்மியூருக்கும் கடற்கரை வழியே அலைவீதியினை அடுத்த எழுந்தருளிய பின்னையார், திருவான்மியூரின் றும் போந்தருளுபவர் கடற்கரையினை விட்டு நாட்டினுள்ளே சென்று பலபுறமும் கலந்தபோய் வழிபட்டனர் என்பதாம்.

சேங்கண்விடைக் கொடியார் - “விடையுமாக்கொடியார்” (5) என்ற பதிகக் குறிப்பு ; “கொடியார்” எனச் சிலேடைவகையால் கொடியுடையவர் எனவும், கொடியவர் எனவும் இருபொருள்பட நின்ற பதிகத்துப்போலவே கொடியார் என்ற நயம் காண்க ; தலைவனை நயந்த தலைவியின் கூற்றாகிய உட்குறிப்பினை யுடைய பதிகக் கருத்துப் பார்க்க. “இரங்கல் நறு செய்தல்” என்ற திணைப் பொருளும் காண்க.

பின்னையார் என்ற எழுவாய் முன்பாட்டினின்றும் வருவிக்.

1125

## I திருவான்மியூர்

திருச்சிறம்பலம்

வினாவுரை

பண் - இந்தளம்

கரையு லாங்கட லிறபொலி சககமவெள் ளிப்பிவன்

றிரையு லாங்கழி மீனாக ஞந்திரு வான்மியூர்

உரையு லாமபொரு ளாயுல காளுடை யீர்சொலீர்

வரையு லாமட மாதுட னாகிய மாண்பதே.

(1)

மாதோர் கூறுடை நற்றவ னைத்திரு வான்மியூர்

ஆதி மெய்பெரு மாணருள் செயய வினாவுரை

இதி யனதெழு காழியுண் ஞானசம் பந்தன்சொல்

நீதி யானினை வாரநெடு வானுல காளவரே.

(11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—அடியார் சிந்தை செய்து பரவும் திருவான்மியூர் ஆதிமெய் பெருமான்! மாதுடனாகிய மாண்பு முதலாகிய உமது முதன்மைத் தன்மைகளின் நிலைகளை எங்களுக்கு உரைத்தருளிச் செய்வீர் என்று இறைவர் பால் வினாவியது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) கடல் திரையுலாம் - “அரவ நெடுந்திரை வேகையனி” (8022); உரையுலாம் பொருளாய் உலகாளுடையர் - சொல்லுவார்

சொற்களுக்கெல்லாம் பொருளாய் கிறபவர். இறைவன் எல்லாப் பொருளுக்கும்  
கலந்து கிற்றலின் சொல்லாத சொல்லும் பொருள் எவையாயினும் அவை அவையே  
சாரும் என்ற சுருத்த. உலகாளுடையீர் - உலகின் ஆளுதல் என்றது - பிறவிப்  
பிணி நீக்கியருளும் ஐந்தொழில் இயற்றும் முதலவனுதல் குறித்தது. "உலகாளுடையாரை" (3023) என்றும், "பிறவி மருதான பெருத்தகையை" (3021) என்றும்  
இக்கருத்தை ஊன்றிக் கருதும்படி ஆசிரியர் காட்டியருளுதல் காண்க. இப்பதிலில்  
இறைவர் மருதீசர் என்ற திருநாமத்தால் வழங்கப்படுதலும் குறிக்க. மாறுடனடிய  
மாண்பு - (1), ஆகை யுரிபோத தனலாட லுக்கத்த - (3), கஞ்சனடு வானவார்க்கின்  
னருன் வைத்த வியலபு (4), பிறை செஞ்சடை வைத்தது (5), மூ எயில் எரியூட்டிய  
மொயம்பு (6), இருக்கு காலவருக்கு உரைசெய்தது (7), இலபலி யேற்றது (9)  
என்று இப்பதிக முழுமையும் உரைபெறக் கேட்ட வினுவாகக் கூறியவை இதைவா  
உயிர்களை ஆளுடைய முதல்வராகிய கிணியினைப்பற்றி கிற்றல் காண்க. வரை - மலை.  
மாண்பு சோலீர் - மாண்பின் கிணியினை உரையீர் என்று வினாவியபடி. இவ்வாறு  
உரை (விடை) வேண்டுக, சொல்லீர் என்று கேட்கும் கிணியில் அமைந்த யாப்பினால்  
இது வினாவுரை (11) எனப்பட்டது. "வினாவுரையால்" (3021);—(2) கத்தும்  
அகிலும் புனலும் கொண்டு என்று உமமைகள் தொக்கன இவை புறப் பூசையும்,  
தம் சீர்தை செய்து என்பது அகப்பூசையும் குறித்தன. அடியாரி பரவுதல் - மருத  
தாதலிற் பிறவிகளைய தீர்த்தபொருட்டு அடியார பரவும் குறிப்பு. அந்தியின் ஒளியின்  
நீரம் - அந்தி - மாலைச் செவ்வானம், அந்தி - அம்-நீ - அந்தியென கிணறெனக்  
கொண்டு அமுதம் நீயின் ஒளிகிறம் என்றலுமாம்; வண்ணம் - "பொனவண்ண  
மெவ்வண்ண மவவண்ண மேனி";—(3) கால் - காற்றை, நவந்தூதல் - கலங்க  
காட்டுதல்; நயம் - நலம்;—(4) செஞ்சோலாளிகள் - கற்ற பெரும்புலவானா;  
சிவசொற பயிலும் பெரியோர்; காட்டு வளம்பற்றித் திருசொற பயிலும் மடவார்  
என்றலுமாம் துஞ்சு அஞ்சு இந்நன் - உலகமெல்லாம் தருசிய - இறந்த - அருசுத்தக்க -  
வலிய ஊழி; உடம்படு மெய்பெறுதல் புறண்டையார் கொள்க, வருகம் என்று  
கொண்டு வருகிக்கும் - மயக்கும் - என்றுரைத்தலுமாம்;—(5) துண்ணெனத் தீரியும்  
சரிதைத் தொழில் - "உமக காட்செய வருகதுமே" (கோதறிட்டை) என்ற மெய்கள்  
பதிகக்கருத்துக் காண்க;—(6) ஒத்து - வேதம் ஒதுதல். துது - மானகனி; குறாமு  
வட்டில் என்றலுமாம், உலாவிய - போன்ற, உவமவுருபு மொயம்பு - வலிமை;  
முதேயில் - பழமைபுடைய முமமதில்கள்;—(7) கானல் - கடற்கழித் காணல்;  
தோண்டு - தொண்டாகன், இரைத்து - துதிசெய்து; இருத்த - அறமுதல் காண்கு  
உறுதிப் பொருள் கொண்ட வேதப் பொதுமை குறித்தது என்றது,—(8) தக்து -  
தருக்கு;—(9) வாரியால் தீரிதரும் புகழ் செல்வ மல்கும் - கடலாடு பொருள்களின்  
வாணிபத் துறையினால் வரும் புகழ் - கிதி - முதலியவை. கருதியாகி இருவர் - பிரமன்-  
மால்;—(10) மை - இருள்-கிழல்; வண்டினம் தவத்தொழிலார்போல இசை மிழற  
தம் என்க. தவத்தொழிலார் - வேதம் பயிலும் முனிவர். வண்டினமும் - தொழி  
லாரும் இசைக்கும் இசைசேர் என்றலுமாம், மெய்யினில் தவயியற்றும் அடையாள  
மாகிய கீத பூசிய என்க. தவப் போடி - தவத்தின் கோலமாகிய கீத; போடி -  
கீத; "பூசியாகிய புனிதரீ ருடி ...மாதவரு செய" (1143 பார்க்க); மேல்  
"கதவனை" (11) என்பதும் காண்க கைதவும் - கீழமை; பொய்யுமாம்;—(11)  
மாதோர் கூறுடை நற்றவனை - அந்ந் செய்ய - முன்பாட்டுக்களில் "சோலி" என்  
தன் பொருள் கூறியபடி; வினாவுரை - பதிகப் பெயர்,



## II திருவான்மியூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கௌசிகம்

விரையார் கொன்றையினும் விட முண்ட மிடற்றினனை  
உரையார் பல்புகழா யுனம் நனகையொ பங்குடையார்  
திரையார் தெண்கடல்கூழ் திரு வான்மி யூருறையும்  
அரையா வண்ணையல்லா லடையா தென தாதரவே. (1)

கனரூ ருநகமுதின் வயல சூழ்சுரு காழிதனில்  
நனரூ னபுகழால் மிகு ஞானசம பந்தனுரை  
சென்றா தமமிடாதீர் திரு வானமி யூரதன்மேற்  
குன்றூ தேததவல்லார் கொடு வலவினை போயறுமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—திருவான்மியூருறையும் அரைசே! உன்னையல்லா லடையாது  
எனது ஆதரவே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—திரையார் தெண்கடல் சூழ் - “அரவ நெடுந்திரை  
வேலை” (3024); அரையா - அரசே; “உன்னையல்லா லடையா தென தாதரவே”  
என்பது பாட்டுத்தோறும் வரும் மகுடம்; ஆதாவு - அன்பு; அல்லாலடையாது -  
எதிர்மறைகள் உறுதி குறித்தன;—(2) இடியார் - இடிபோன்ற முழக்கமுடைய;  
மணிமுடியாய் - முடியிருக்கும் மணிபோன்றவரே;—(3) சேய் - வயல்கள்;—(4) புரீ  
நூல் - புரித்த முந்நூல்; தூலுடையவனே. தேனியால் - தென்றிசையில்;—(6)  
நீதீ - ஒதீ - சேதீ - ஆதீ - நான்கும் பெயர்கள்; வளியுருபெற்று நீண்டன. சேதீ -  
சேதித்தவரே; (7 - 8) ஆனாய் - எல்லாமாய்; உரிமையானவரே; இடபம் - பசு  
பதியே - என்றலுமாம்.—(11) இடர் தீர் - மருந்தாய் பிறவிப்பிணி தீர்க்கும்.

தல விசேடம்:—திருவான்மியூர் - III-பக்கம் - ஐசக பார்க்க.

3024. சென்னியின் மதியணிந்தார் மருவுதிரு விடைச்சரத்து  
மன்னுதிருத் தொண்டர்குழா மெதிர்கொள்ள வந்தருளி  
நன்னெடுங்கோ புரமிறைஞ்சி யுள்புகுநது நற்கோயில்  
தண்ணைவலம் கொண்டனைந்தார் தம்பிரான் றிருமுன்பு. கசஉச

(இ - ன்) சென்னி...வந்தருளி - சிரத்திலே இளம்பிறையினச் சூடிய இறைவா  
எழுந்தருளிய திருவிடைச்சரத்தில் நிலையாக வாழும் திருத்தொண்டர் கூட்டம் எதிரா  
கொள்ள வந்தருளி; நன்னெடுங்கோ புரம்...திருமுன்பு - நன்மை தருகின்ற நீண்ட  
கோபுரத்தினை வணங்கித் திருக்கோயிலினுள்ளே புகுந்து நன்மை செய்யும் அதற்குக்  
கோயிலினை வலமாகச் சூழ்ந்து வந்து தமது பெருமான றிருமுன்பு வந்தனைந்தருளினர்  
(பிள்ளையார்).

(வி - ரை) நன்னெடும் கோபுரம் - நற்கோயில் - கோபுரம் தூலவிநகம் எனப்  
பட்டுத் தூரத்தே காட்சியளித்தது அழைத்து வழிபடச் செய்த உயி தருதலால் நீந்  
னெடும் என்றார். நற்கோயில் - வந்தடை நதாக்கெல்லாம் நன்மை தருவார எழுந்  
தருளிய இடமாகிய திருக்கோயில்.

திருமுன்பு அனைந்தார் - எனக. முன்பு; சந்திதி. சந்திதியை அடைந்தார்  
என இரண்டாவதனுர்பு விரிச்சு.

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுரு

8025. கண்டபொழுதே கலந்த காதலார் கைதலைமேற்  
கொண்டுதல முறையுநது குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்  
மண்டியபே ரன்புகி மயிரமுகிப்ப வணங்கியெழுந  
தண்டப்பிரான் திருமேனி வண்ணங்களை டத்சயித்தார். ககஉஎ

(இ - ள்) கண்டபொழுதே கலந்த காதலால் - தம்பிரான் திருமுனை சோகது அவரைக் கண்ட அப்பொழுதே மனம் புருநது கலாதெழுந்த பெருவிரும்பத்தினாலே, கைதலைமேலே...எழுந்த - ஸக்களைத் தலைமேலே கொண்டு தீவம் பொருந்த விடாது நிறைந்த பெரிய மகிழ்ச்சியுடனே பொருகிய பேரன்பினாலே உள்ளுருகி உரோமம் புளகம் கொள்ள வணங்கி எழுந்த; அண்டா பிரான்..அதிசயித்தார் - தேவதேவராகிய இறைவரது திருமேனியின் அழகிய வண்ணத்தைக் கண்டு அதிசயமடைந்தருளினார்.

(வி - ரை) கண்டபொழுதே கலந்த காதல் - கண்ணாறு காணாது நிறைந்த எழுந்தபோது காதல் உள்ளத்தினுள் நின்றது, கண்டபோது அது மிகு அவரிடத்துச் சென்று கலந்தது எனக், பொழுதே - வகாரம் தேற்றம்.

கை...எழுந்து - கைகூட்டியவாதே நிலமுற விழுந்த அந்நிலையில் மகிழ்ச்சியும் அன்பும் பெருக மயிர முகிழ்ச்சை, மனமுருகிக் கண்ணீர் பாயதல் முதலிய மெய்ப்பாடுகள் கிதழந்தன, கிதழப் பன முறையும் பணிக் க பின் எழுந்தது எனக்.

திருமேனி வண்ணம் கண்டு அதிசயித்தார் - திருமேனியின் வண்ணமாவது ஒளியும் நிறமும் வடிவம் அழகும் ஏனைய உள்ளை கவரும் மாண்புகளுமாகிய தொகுதி. அதிசயம் - உள்ளை கவரத் தெழுந்தது, இன்னதென்று பிரித்துணரலாகாத, இன்பமயமாகிய மெய்ப்பாடு. கண்டு அதிசயித்தார் - “அதிசயம் கண்டாமே” (திருவா); இதன்கில பங்கத்தடை காண்க, மேற்பாட்டில் விரிககபட்டுதலும் காண்க அதிசயிப்பார் - என்பதும் பாடம் 1117

8026. “இருந்தவிடைச் சுரமேவு நிவண்ண மென்னே!”யென  
றருந்தமிழின் திருப்பாடிக் தாழ்மலை பொருவாவித  
திருநதமனங் கரைந்துருத் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தியருளி;  
பெருந்தனிவாழ வினைபொற்றா பேருலகின் பேருனார் ககஉஅ

(இ - ள்) “இருந்த...என்னே?” என்று - “சாரல் விளங்கியிருந்த திருவிடைச் சாரத்தில மேலிய இப்பெருமானது வண்ணநகரன் என்ன அதிசயம்!” என்று; அருந்தமிழின்...சாத்தி - அருந்தமிழாலாகிய இனிய திருப்பாடிக் தாழ்மலையினுற றந்த துத திருநதம் மனம் கரைந்து உருகத் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தியருளி; பெருந்தனி...பேருனார் - பெரிய ஒப்பற்ற சுவாரணநப் பெருவாழ்வின் திருநதது கண்ணா பெரிய உலகவரின் பேருக வந்தவதரித்த பிள்ளையார்.

(வி - ரை) இருந்த - விளங்க இருந்த, திருவிடைச்சாரம் எழிலதிகழ சாரவில அணிபெற இருந்த அமைப்பு; பதிகம் பார்க்க.

இடைக்கர மேலிய விவரண மென்னே! - பதிகத்தின் மருடம். பதிகக் கருதும் குறிப்பும் எடுத்துக் காட்டியபடி.

அருந்தமிழ் - தமிழ் மலை - தமிழ் - முன்னையது மொழியின் ஏற்றத்துக்கும பின்னையது பொருளின் உயரவுக்கும வந்தன. (தமிழ்) இன் - இனிய.

திருந்து மனம் - முனைத தவததாற் திருந்திய மனம் ; சரிதைகள் பரவி நிறு  
லால் திருந்தம் எனறுமாம்.

திருந்துமனங் கரைந்துநகத் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தி - “அண்ணல் சரிதை  
கள் பரவின் றுருசம் பந்தன்” என்ற பதிகப (11) பகுதியின் குறிப்புரைத்தவாறு.  
வண்ணகண்டிசயிதது, “இவா காடரங்காகக் கண்டெரி யாடுவா”, “ஆற்றையு  
மேறமதோர் அவிசடை யுடையா” என்பனவாதியாக அவரது அடிமீழல பரவி  
கின்றேதது மனபுடை யடியவர்க் கெளியருமாகும் தன்மைகளை எல்லாம் அவ்வண்  
ணத்தினுள்ளே கண்டு துண்டு மனங் கரைந்துநகிப் பதிக நிறைவாகிய யருளினா  
என்பதாம்.

பெருந் தனிவாழ்வியைப் பெறுதலாவது அவ்வாறு வண்ணங் கண்டு சரிதைகள்  
பரவின் று மனந் கரைந்துநகப்பெற்ற நிலையில் சிவானந்தப் பெருவாழ்விலே தினைத்து  
அதுவே மயமாக நிறல.

பேருலகின் பேறுஞர் - பின்னையா தாம் எஞ்ஞான்றும் அவ்வாழ்விலே நிற்பவ  
ராயினும் இவ்வுலகின் வந்து இவ்வாறு பதிகளதோறும் சென்று சென்று தினைத்துநகி  
நிறல உலகத்தாரா கண்டயும பேறுகும் என்பது ; பேருலகு - இப்பேறு பெறும்  
நிலையில் வந்த உலகு.

கரைந்துநகி—திருப்பதிகத்தலர்மலை—என்பனவும் பாடங்கள்.

1128

3027. நிறைந்தாரா வேட்கையினு னின்றிறைஞ்சிப் புறம்போந்தங்  
குறைந்தருளிப் பணிகின்ற ருமைபாக ருள்பெற்றுச்  
சிறந்ததிருத் தொண்டருட னெழுந்தருளிச், செந்துருத்தி  
அறைந்தளிகள் பயிற்சாரற் திருக்கழுக்குன் றினையணைந்தார். கசஉக

(இ - ள்) நிறைந்த ஆரா...பணிகின்றார் - சிவானந்தப் பெருவாழ்வினால் நிறைந்து  
அடங்காத பெரு விருப்பத்தினாலே நெடுநேரம் கின்று வணங்கிப் புறத்துப் போந்தருளி  
அப்பதியில் தங்கியருளிப் பணிகின்ற பின்னையா ; உமைபாக ருள்பெற்று...எழுந்  
தருளி - உமையம்மையாரை ஒருபாகத்துடைய இறைவரது திருவருள்விடை பெற்றுக்  
கொண்டு சிறப்புடைய திருத்தொண்டர்களுடனே எழுந்தருளிச் சென்று ; செந்  
துருத்தி...அணைந்தார் - செந்துருத்தி என்னும் பண்ணைப் பாடி வண்டுகள் பயில்கின்ற  
சாரையுடைய திருக்கழுக்குன்றத்தினை அணைந்தருளினார்.

(வி - ரை) நிறைந்து - முன் கூறியபடி தாம் பெற்ற சிவானந்தப் பெருவாழ்வி  
னால் நிறைவு பெற்றமையினால்.

ஆரா வேட்கையினால் தீன்று இறைஞ்சி - ஆர்தல் - நிறைவுறுதலினால் அடங்கு  
தல். இங்கு ஆரா என்பது அளவில்லாத பெருகுதலினால் அடங்காத என்ற பொருள்  
தந்தது. திருக்கடைக்காப்புச் சாத்திப் பதிக நிறைவாகிய பின்னும் நெடுநேரம் கின்று  
இறைஞ்சதலின் காரணம் கூறியபடி.

தீன்றிறைஞ்சி - இறைவரது திருமேனி வண்ணத்தைக் கண்டுகொண்டு அதனில்  
ஈடுபட்டு கின்று என்க. “சரிதைகள் பரவிநீன்று உருசம் பந்தன்” (11) என்ற  
பதிகம் இதற்கு அகச்சான்றாகும்.

அங்கு உறைந்தருளிப் பணிகின்றார் - பலநாள் அங்குத் தங்கிப் பணிவதனை மேற  
கொண்ட பின்னையா. அருள் பெற்று - விடைபெற்று.

அளிகள் செந்துருத்தி அறைந்து பாயில் - செந்துருத்தி எனபது குறிஞ்சியாழ்த  
 திறத்தின் பண் வகைகளுள் ஒன்று ; இது செந்திரம் எனவும்கூடும் ; செந்துருத்தி என  
 தும் சில பதிப்புகளிற காணப்படுகின்றது. இப்பண்ணில் ஆறுதைய நம்பிகளருளிய  
 “மீனாவடிமை” என்னும் திருவாரூர்ப் பதிகம் ஒன்றுதான் கமருக கிடைத்தது. இது  
 பின்னையார் திருப்பதிகங்களுள் இப்பண்ணில் பதிகம் கிடைத்ததில்லை ! இதலத்தப  
 பின்னையாரது “தோடுடையான்” என்ற திருப்பதிகம் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந  
 டுள்ள நிலையும் காண்க ; அளிகள் அறைந்து பாயில் என்றது வண்டுகளது இரீங்காரத  
 தில் இயல்பாகவே அவ்வக நிலத்திற்கேற்றவாறு சில பண்கள் அமைவன அவ்வாறான  
 இவ்ருசு செந்துருத்திப் பண் அமைவதாம் என்க. “சேருடு செங்குழைத் தாதாடி  
 மதுவண்டு சிவந்த வண்டு, வேரூய வருவாங்கிச் சேவீயுநீர் பண்டாடு மிழை யாமே”  
 (தேவா) முதலியவை காண்க “கூடல்குறிஞ்சி” என்பவாதலின் இவ்ரு இன்னிசை  
 யாற தமிழ்பாரடும் பின்னையார் எழுந்தருள்வது கண்டு வண்டுகள் ஏற்றவாறு ஏதா  
 கொள்ளும் குறிப்புடன் அதற்கேற்ற செந்துருத்தி அறைந்தன என்ற குறிப்பும் காண்க.  
 குன்றமாதலின் குறிஞ்சிக் குரிமையுமாம் 1129

### திருவிடைச்சூரம்

திருச்சிற்றமபலம்

பண் - துநீர் - 1-ம் திருமுறை

வரிவள ரவிரோளி யரவரை தாழ வாராசுடை முடியிசை வளாமதி குழக  
 கரிவளா தருகழல காலவல னேகதிக கனலெரி யாடுவா காடரந் காசு  
 வரிவளா தருபொழி லினமயி லால வெண்ணிறத் தருவிக முன்னென வீழும்  
 எரிவள ரினமணி புனமணி சூர லிடைச்சூர மேவிய விவீர்வண மென்னே (1)

மடைச்சூர மறிவன வானையுந் கயலு மருவிய வயறனில் வருபுறந் காழிசு  
 சடைச்சூரத் துறைவதோ பிறையுடை யண்ணல் சரிதைகள் பரவிநீர் றுநதும் பந்தன்  
 புடைச்சூரத் தருவரைப் பூக்கழற் றாரந் புணாமட னையவா புடையி கட யாரந்  
 இடைச்சூர மேத்திய விசையொடு பாட லிவைசொல் வலவா பிணியிலா தாமே (11)

திருச்சிற்றமபலம்

பதிகத் துநீர்ப் பு :—“அரிசார லிருந்த விடைச்சூர மேவிய விவாவண்ண  
 மென்னே !” என்ற இறைவரது வண்ணை கண்டு அதிசயித்து அவா சரிதைகள் பரவி  
 நின்றருகி ஏததியது (3625 - 3026)

பதிகப் பாட்டுக் குநீர்ப் பு :—(1) அரையில அரவு தாழவும் முடியில் மதி குடியும்  
 கால்வலன் கழல ஏறதியும் காடு அருகாக எரியாடுவா , இவ்வாறு இடைச்சூரமேவிய  
 இவா வண்ணம் இருந்தவாறு என்னே ! அதிசயம் ! என்றவாறு. இவ்வாறே ஏனைய  
 எல்லாப் பாட்டுக்களிலும் கண்டுகொள்க. வரி - வரிகளைபுடைய ; அவி - ஒளி -  
 அரவின் ஒளி, உடல ஒளியும் மணிகளின் ஒளியுமாம், கரி - கழல் வலனேந்தி - கரி -  
 கரியாக - சாணாக. “கள்ளவின், வென்ற பிறப் பறக்கச் சாததயவீ ரக்கழலும்”  
 (போற்றிப் பட்டுடை - 68), ஆயுநல் - அசைதல், மயில் ஆந்தலாகத் துறந்  
 து மரபுச்சொல் ; என்னே - அதிசயக் கற்பு விவா ;—(2) ஆற்றை - கந்தையை,  
 உம்மை - உயர்வு சிறப்பு ; ஆயிரமா முகத்தொழுதி ஆததப் பரந்திழிந்த ஆற்றையும் ;  
 ஏற்றாது - உட்கொண்டு அடக்கியது, கொடுமை - உயிமை என்ற பொருளில் வந  
 தது. ஒந்தல் - எண்ணுதல், செந்நீர் செய் - போரிடுதல்போலத் துளைய ; “போத  
 தொழில் புரியும்” (திருவிடை - மு. கோ - 7) ; மந்தி - பெண்குறையுத :

ஏற்றையொடு - தன ஏறாகிய (கடுவன) ஆண்குறங்குடன் ; உழிதநும் - (வானையின செருச் செங்கை கண்டு அஞ்சி மந்தி ஏற்றினொடு) அலையும் ; நீர்ச்சிறப்பும் மலைவள மும் கூறிய நிலை ; ஏனையவும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க ;—(3) காதலர் - விரும்பி ஆடுவா ; நிலமை - நிலத்தின் தன்மை ; நானம் - கத்தாரி - மான்மதம் ; மஞ்ஞை - ஏனம் - பீணை - குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்கள் ;—(4) கடம் - யானைத்தோல ; தேன் அட்டும் - தேன உண்ணும் ;—(5) கொடியார் - கொடியினையுடையவா ; நீழல் - ஒளி ; சேழம்புன லணையன் - செம்புனலின் ஒழுக்குப் போன்று செறிந்த திரண்ட செவ் வாழையின் சூலை ;—(6) பெரியவர் - சிவ ஞானிகள் ; தூவம் - குராமம் ;—(7) வேல் - இங்குச சூலம் குறித்தது ; நூல் - வேதாகம ஞானதூல ஒதுவர் ; தூல களால் ஒதப்படுபவா ; புரிதூலினை அணிந்தவா என்றலுமாம். கவர்ந்தலை அரவு - ஐந தாகப் பிரிந்த தலையுடைய அரவு ஆரணங்கு - உணமயமமை ;—(8) கொண்டையத் தீநுமலர் - சிறப்பாகிய திருவடையாள மாலையாதல் குறிப்பு ;—(9) ஒன்று - கபால ஒடு ; பழியலர் - பலஇலம் பலி ஏற்பினும் அதனா பழிப்பிலா ; முழுவதிர - முழுவு போல முழக்க ; இலவங்கம் - ஏலம் - எலம் ; குறிஞ்சிக் கருப்பொருள் ;—(10) ஓரா அநுமைய (ராயினும்) - அடியவர்க் கணியநுமாவர் என்க. அணியநம் - அயனரிக கும அரியராவதுடன், அடியவர்க்கு அணியநம் என உமமை இறந்தது தழுவிய எசச வுமமை ;—(11) மடை - மதகுகள். சடைச்சீகரம் - சடைக்க காடு ; கிரம் - காடு, அண்ணல் சரிதகைள் பரவிநின்ற றுநுத சம்பந்தன் - “ திருநதாமனன கரைந்துரு” (3026) என ஆசிரியா இந்நிலையினை விளக்குதல் காண்க.

தலவிசேடம் :—தீருவிடைச்சீகரம் - தொண்டை நாட்டின் 27-வது பதி ; மலை கள் விரவிய இடையிலே கற்சரமாகிய நாட்டின் பகுதியில் உளளதனால் இப்பெயர் பெற்றது ; இன்றும் இவ்வாறு விளங்குதல் காணப்பெறும். இதன் கற்குத்தலை மலை களினின்றும் யானை-காட்டுப்பனறி முதலிய கொடுவிலங்குகள் திரிவனவும் காணப் பெறும் ; பதிகம் பார்க்க. சனறகுமார முனீவா வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற பதி. மூல லங்க மூாதையின் வடிவு ஒளிவண்ணமுடைய மரகதத் திருமேனி ; முன உளள பொருள்களின் சாயை இலங்கத் திருமேனியில் எதிரொளி காட்டக் காணலாம். இவரது வண்ணங் கண்ட திரயித்தருகி ஆளுடைய பின்னையார் “இவர்வண் மென்னே” என்று பதிகமருளிய வரலாறு புராணத்தும் பதிகத்தும் காண்க. சுவாமி - இடைச்சீகர நாதி ; துமை - இமய மடக்கோடி ; பதிகம் 1.

இது, செங்கற்பட்டு நிலையத்தினின்றும் திருக்கழுக்குன்றம் செல்லும் கறசாலையில் 3 நாழிகையளவில் வடக்கில் திருப்போரூர் மடசாலை வழி 2 நாழிகையில் வடக்கில் திருப்பிச சென்று 3 நாழிகையளவில் அடையத் தக்கது. சிரமமான பாதை ; பகல் வேளையிற் சென்றடைவது நலம்.

3028. சென்றணையும் பொழுதின் கட் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப்  
திருக்கழுக் பொன்றிகழு மணிச்சிவிகை யிழிந்தருளி யுடனபோந்து  
தூன்றம் மன்றலவிரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலங்கொண்டு  
மின்றயங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன் பணிகின்றார் ; ககங்0

3029. திருக்கழுக்குன்ற ததமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைப்  
பெருக்கவளா காதலின்று பணிந்தெழுந்து பேராது  
கருத்தினுடன் “காதல்செயுங் கோயில்கழுக் குன்”மென்று  
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தைநிறை மகிழ்வுற்றார். ககங்0

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 'கச்சுடர்

8028. (இ - ள்) சென்றணையும்...எதிர்கொள்ள - (திருக்கழுக்குன்றினிற்) சென்ற அணைகின்றபோது அப்பதியின் திருத்தொண்டர்கள் வந்த எதிர்கொள்ளவே ; பொன் திகழும்...உடன் போகது - பொன் விளங்கும் முததச சிவிகையினின்றும் கீழே இறங்கியருளி அவர்களுடனே சோகது ; மன்றல் விரி...வலம் கொண்டு - மணம் விரிகது கமழும் நயி மலாகளையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அந் திருமலையை வலமாகச் சுற்றி வந்தது ; மின் தயங்கும் ..பணிஞ்ஞா - மின்போன்ற விளங்கும் சடையிளையுடைய இறைவரை விருப்பத்தினோடு பணிஞ்ஞாராகி ; ககநூ

3029. (இ - ள்) திருக்கழுக்குன்றத்தது . எழுந்த - (அந்தத்) திருக்கழுக்குன்றத் தின் மேல் விருயி விளங்க வீற்றிருந்தருளும் ஒப்பற்ற செம்பொற் குன்றம் போன்ற வேத கயகராகிய இறைவரைப் பெருகி வளர்கின்ற மிகக் விருப்பத்தினாலே வணங்கி எழுந்தது ; பேராத...புனைந்தருளி - பெயராக வணங்கிவைத்த கருத்தினோடு “காதல செயுபு கோயில் கழுக்குன்ற” என்ற கருத்தும் மகுட முழையுடைய திருப்பதித்தினைச் சாததியருளி , சிந்தை கிவற மகிழ்வற்றா - மன கிவறந்த மகிழ்ச்சியை அடைந் தருவினா . ககநூ

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3026. (வி - ரை) திருத்தொண்டர் - திருக்கழுக்குன்றினில் வாழும் திருத் தொண்டர்கள் .

பொன் திகழும் - பொன் வேலைப்பாட்டினால் விளங்கும் , மணி - முதது

உடன் போந்து-உடன் என்றது ‘ உடனொன்றிடம்’ என்பு தீப்போல ஒன்றாகாமல் வேறுமாகாமல் உடனாகிய மனக்கலப்பாற கலந்தது என்ற பொருளில் வந்தது. தொண்டர்கள் வணங்கியதும் பிள்ளையா வணங்கியதும் இருக்கிறதவரும் ஒன்றாகி மேலே அணைவதுவும் ஆகிய எல்லாம் உடன் என்றதொரு சொல்லாற் பெறவைத்த கவிரயம் கண்டு கொள்க. இது சைவத் திறத்தின் சிறப்பு.

மன்றல் வர்.. திருமலையை வலங்கொண்டு - இங்கு மலையைச் சுற்றி வழிபட்டுப் பின் மலையையேறி இறைவரை வணங்கும் முறை இன்றும் கிழங்குதாம். மலையே சுற்றாத திருவீதியில் இயல்பாய்மைநத் மரங்களிடந்த சோலைகள் மணங்கமழவுள்ள நிலையும இன்றும் கண்டு மகிழத்தக்கது.

மின் தயங்கும் சடையார் - மின் தயங்கும் - உவமத் தொழை ; தயங்குதல் - விளங்குதல் ; பொதுத் தன்மை சடை மின்போல விளங்குதல் “பொலிநல்லறகு மின்வண்ண மெவவண்ண மவவண்ணம் வீழ்சடை” (பொன்வண் அந - 1) என்ப தாதி திருவாக்குக்களாலாக. இத்தலத்தின இறைவரை மின்விளங்கும் இடி வழிபடுகின்ற (தலச்சிறப்பு) குறிப்பும் காண்க.

பணிகின்றி - முறமெச்சம் பணிஞ்ஞாராகிப் - பணிகது எழுந்தது என மேல் வரும் பாட்டுடன் முடிக்க பணிஞ்ஞாராகிய பிள்ளையா என்று வினப்பெயராகிய புரைபினுமையும் 1180

3029 (வி - ரை) திருக்கழுக்குன்றத்து ..தனிக் குன்றை - குன்றத்தின் மேல் குன்ற என்றது கவிரயம் ; இறைவரைச் செங்கனத்த தனிக்குன்ற என்றது இது வேறு தன்மையுடையதொன்ற எனப் பிரித்தாக் காட்டுவது ; ஒளிபும் வண்ணமும் பற்றிக் குன்றென்ற உருவத்தொ

பெருக்க வளர் காதலினால் - பேராத் கருத்தினுடன் - மிக வளரும் காதலாற் பணிக்ருளினா ; அருகினிடம் அகலாத் கருத்த மூண்டது ; அவ்வாறு காதலி மிகச்

செய்பவராகி அங்கு வீற்றிருப்பவர் அவ்விறைவர் எனபது குறிப்பு. காதல் செய் - வந தடைந்தாக்குத தம்பாற் காதலைச் செய்கின்ற என்று பதிகப்பொருள் விரித்தவாறு. “முன்புசெய தவத்தினை மீட்ட முடிவிலா வினப மான, அன்பினை யெடுத்துக் காட்ட வளவிலா வராவம் பொருகி... ..உள்ளத தெழுபெருவேடகை யோடும்”-(752); “அண்ணலைப் பிரிய மாட்டா தளவிலா தரவு நீ” (759), “மேவினா பிரிய மாட்டா விமலனா” (818) என்று உள்ள கருத்துக்கள் இவகு வைத்துக் காணத்தக்கன. காதல் செய் - காதலை விளைத்து நிற்கும்; இதற்கு இவ்வாறன்றி இறைவர் விருமபு கழுக்குன்று என்றரைப்பாருமுண்டு.

காதல் செய்யும் கோயில் கழுக்குன்று - பதிகத்துள் எல்லாப் பாட்டுக்களிலும் வரும் மகுடமும் பதிகக் கருத்துமாம். இக்காதல் பின்னையா கருத்தினில் மிகுந்து அகலாது நின்றதென்றும், அது அவ்விறைவரது திருவருளால் விளைந்தென்றும் கொள்க; பதிகம் பாகக. செய் என்ற பதிகச் சொற்றகுச செய்யும் என்று ஆசிரியா பொருள் விரித்தலும் குறிக்க.

சிந்தை நிறை மகிழ்வுற்றீர் - பெருக்க வளர் காதலிறை பணிந்து பேராத கருத்தினுடன் பதிகம் புனைந்தருளிய தன்மையினால் மனமகிழ்ச்சி நிறையப் பெற்ற னர்.

1131

### திருக்கழுக்குன்றம்

திருச்சிறமமபலம்

பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

தோடுடையா நெருகாதிற் றாயகுழை தாமு

எடுடையான்றலை கலஞக விரகதுண்ணும்

காடுடையா ணன்னிரு ளேம நடமாடுக

காடுடையான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே.

(1)

கண்ணுதலான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றை

கண்ணியசோ ஞானசம் பநதன மயிழ்மலை

பண்ணியலபாற பாடிய பததம் மிவைவல்லா

புண்ணியராய விண்ணவ ரோடும் பொலிவாரே.

(11)

திருச்சிறமமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—கண்ணுதலான் காதல் செயல் கோயில் கழுக்குன்றே (11).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) தோடுடையான்... . குழை தாமு - ஒருகாதில் - என்பது இருபாலும் சோகக வின்றது; “ஒருபாற ரோடு மொருபாற் குழைபு, மிரு பாற் பட்ட மேனி யெந்தை” (கோயினா - 37); ஏடு - எடு - பகுதி முதனீண்டு வந்த தொழிற்பெயர்; எடுத்தல்; தாமகுதல்; ஏடுடையான் - ஏடுடைய மலரான - பிரமன் என்றலுமாம்.—(2) கேண - கேணமை கொள்ள; விருமபிப பூண;—(4) துணையல் - பூமாவை; யாழ் செய் - யாழிசைபோல முரலும். பிணையல் - “இளமகொம்ப னுளோ டிணைநதம் பிணைந்து” (தேவா); பிரிக்க வியலாது சேர்தல். கணையல் - கணையினால் அழித்தல்;—(5) மை - விடம்;—(6 - 7) சிறுத்தொண்டர் - அடியார் முன் தம்மைச் சிறியராய் வைத்து அடைந்து ஒழுகு மொண்டர். உள்ளமெல்லாம் உள்ளி நின்றங்கே உடனும், கள்ளப் வல்லான் - “கிணையோரை கிணையானே - கிணையாரை கிணையா தானே” (தான); “சாந தாரைக் காத்தும் சலமில்லா” (போதம்); கள்ளம் வல்லான் - தலச்சுவாயி பெயா களுள் ஒன்று;—(8) அரக்கிந்தன் கோணை ஆதல் செய்தான; அரக்கிந்தன் கோணை

அருவவாயின் கோதல் செயதான - என இருவழியும் உட்டி உரைக்க சிந்தை ; ஆதல் - தவத்திறநினைவாக கொடுத்த ஆகமம் தந்தது ;—(10) உலகெலாம் நாய நின்றான் - உலகமெல்லா முழித்த னழியிலும் அவற்றைச் சுகுகரித்த தான அழியாத சிறப்பான ; “ஒடுகதி” ; “சுகுகார காரணஞ புள்ள முதல்வனையே முதலாகவுடைத்த இவவுலகம்” (சிவஞான போதம் - ருத. 1) ;—(11) கண்ணுதலான் காதல்சேய் கோயில் கழக்துண்ணை - பதிகக் குறிப்பை முடித்தது கரட்டியவாறு.

தலவிசேடம் :—திருக்கழக்துன்றம் - III - 606 பக்கம் பார்க்க. மலையின் மேலிருந்து வலமாக இறங்குதற்குப் படிவழி தனியாக உள்ளது. மலையின்மேல் சொக்க நாயகி கோயில் தனியாகக் குகை போன்ற இடத்தில் அமைந்த உள்ளது. அடிவாரம் கோயிலினுள் உள்ளது நகதி தீர்த்தம் மலை வலம் வருவது 2½ காலிகை யளவுள்ளது , அந்தக்க கவி வீரராகவ முதலியாரா பாடிய தலபுராணம் உண்டு.

3030. இன்புறறங் கமர்ந்தருளி யீறில்பெருந் தொண்டருடன்  
நீரடிச்சீறு மின்பெறற வேணியின ருநாபெற்றுப் போந்தருளி,  
பாக்கம் எனபுறற மணிமாப ரெல்லையிலா வாட்சிபுரிந்  
தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு வசகிற்பாக் சததனைநதார். ககநஉ

(இ - ள்) இன்புறற அருகு அமாந்தருளி - இன்பமுறற அப்பதியில் விரும்பி எழுந்தருளி யிருந்தது ; சநில...போந்தருளி - எல்லையிலாத பெருந் தொண்டர்க ளுடனே, மின்போன்ற சடையினையுடையவரான இறைவரது திருவருள் விடை பெற்று அருகுகின்றம் போந்தருளி , எனபுறற...அனைநதார் - எல்லாபுமாள்களை யணந்த அழகிய மாபினையுடைய சிவபெருமான எல்லையிலாதபடி ஆட்சி புரிந்து அன்பு பொருந்தி மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய திருஅச்சிற்பாகத்தினை அனைந்தருளினார்

(வி - ரு) மீன் பெற்ற வேணியினர் - முன்னரும் “மின்றையங்குள சடையார்” (3028) என்றதும் ஆண்டொன்றத்தவையும் பார்க்க. அருள் - அருள் பெருந்திய விடை என்புற்ற மணி மாபர் - எல்லாபுமாள்கள் பூண்ட மாபினையுடைய இறைவா எல்லையிலா ஆட்சி புரிந்து - ஆட்சிநாதா என்பது பூப்பதயிற் சுவாமி பெயர் ; எல்லையிலா ஆட்சி - உயர்களின் மேல் இறைவரது ஆட்சி இன்னவாறான தெருடந்திற மென்பதும் இன்னதாளின் முடிவுமென்பது மிளறி எல்லாக் காலத்தும் பெத்தமுதற் பிரண்டிலும் எல்லையளவு இனறியிருத்தல் குறித்த எல்லையிலா ஆட்சி புரிந்து என்றார். “மீளா அடிமை” (தேவா) , “என்றகீ யனறநா னினனடிமை யல்லவோ ?” (தாயுமானா).

அன்புற்றங் கமர்ந்த - அன்பு அருள். அச்சிற்பாகத்தில இறைவா திரிபுர சங்காரகால முதல் எழுந்தருளியிருத்தல் வரலாறுதலானும், திரிபுர சங்காரமானது உயர்களின் முமமலகு சிதைந்து ஆளும் கருத்தினை உட்கொண்டமையானும், தோ மிசை நின்றவாறு ஆட்சிக்குறிப் பாதலானும் எல்லையிலா ஆட்சி புரிந்து அன்புற்றங் கமர்ந்த என்றார்.

1182

3031. ஆதிமுதல் வரைவணங்கி “யாட்சிகொண்டா” செனமொழியுங்  
கோதிறிநுப் பதிகவிசை குலாயியபா டலிற் போற்றி,  
மாதவத்து முனிவருடன் வணங்குகிழந் தின்புற்றுத்  
தீதகற்றஞ் செய்கையினா சினைஞளங் கமாந்தருளி, ககநஉ



3032. ஏறணிந்த வெவ் கொடியா ரினிதமர்ந்த பதிபிறவும்  
நீறணிந்த திருத்தொண்ட ரெதிரகொள்ள நோந்திறைஞ்சி  
வேறுபல நதிகானங் கடந்தருளி, விரிசடையில்.  
ஆறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு வரசிலியை வந்தடைந்தார். கசுஉசு

3031 (இ - ள்) ஆதி முதல்வரை வணங்கி - ஆதி முதல்வராகிய இறைவரை வணங்கி ; “ஆட்சி கொண்டா ” என...போற்றி - “ஆட்சி கொண்டார் ” என்று கூறும் மகுடதகையுடைய குறையில் திருப்பதிகத்தினைப் பண் பொருந்தி விளங்கும் திருப்பாடல்களினுற் றுதித்தது ; மாதவதது...இனபுறறு - மாதவமுடைய முனிவர்களுடனே பணிந்து மகிழ்ச்சியுடையது இனபமுற்றது ; தீதகற்றம...அமர்ந்தருளி - தீமையை நீக்குதலே தமது செய்கையாக வந்தருளிய பிள்ளையா சிலநாட்கள் அங்கே விருப்பமுடன் எழுந்தருளி யிருந்து ; கசுஉஉ

3032. (இ - ள்) ஏறணிந்த...இறைஞ்சி - இடபத்தைப் பொறித்த வெற்றி பொருளாகிய கொடியிளையுடைய இறைவனார் இனிதாக எழுந்தருளிய பதிகள் பிற வற்றையும் திருநீறணிந்த திருத்தொண்டர்கள் அங்கங்கும் வந்து எதிர்கொள்ளச் சென்று வணங்கி ; வேறு ..கடந்தருளி - மறமும் பல நதிகளையும் காணங்கிளையும் கடந்து சென்றருளி ; விரிசடையில்.. அடைந்தார் - விரித்த சடையில் கங்கையாற்றினை அணிந்த இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந்தருளியுள்ள திருவரசியிப் பதியினை வந்தடைந்தருளினார். கசுஉசு

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் ஒருமுடிபு கொண்டன.

3031. (வி - ரை) ஆதி முதல்வர் - ஆதி - “அந்தமாதி” என்றபடி எல்லா வுலகும் தம்மிடத்தின் ஒடுகதி மீளாத தோற்றதற்கு நிலைக்களமாக நின்றவர் ; முதல்வர் - முதன்மை-இறைமை-புடையவர்.

“ஆட்சிக்கொண்டார் ” என மொழியும் - “ஆட்சி கொண்டாரே” எனப் பாட்டுத் தோறும் கூடாதுமுடியும் பதிகத்தின் மகுடதகை குறித்தது. கோதில் - கோது - குறமம் ; உயர்களுக்கும் மலமாசியினை இலையாசு செய்யும். இசை - பதிகப்பண்ணாகிய குறிஞ்சிப் பண்ணின் இசை. குலாவிய பாடல் - குறிஞ்சிப்பண்ணின் கட்டளை பேதல்கள் பலவற்றினும் அதன் இசைத்தன்மை பெரிதும் விளங்கும் முதற்பெருந் கட்டளையின் பாடல் ; பதிகம் பாக்க. குறிஞ்சிப் பண்ணில் இப்போது ஐந்து கட்டளைகளையுடைய பதிகங்கள் கிடைத்துள்ளன.

மாதவத்து முனிவர் - சிவனடியார்கள் ; திருத்தொண்டர்கள். சிவபூசையே மாதவமெனப்படும். “தவமுயல்வோர் மலாபரிப” (தேவர்).

தீதகற்றும் செய்கையினர் - மக்களை மயக்கிவினத பரசமயங்களை நிராகரிக்கவும், திருநீற்றினை ஆக்கக் காணவுமே அவதரித்த அச்செயல்களையே செய்தருளும் பிள்ளையார் ; “தீதகற்ற வந்தருளும் திருஞான சம்பந்தர்” (3151) என்று இப்புராண நிறைவிற கூறியருளுதல காண்க.

அமர்ந்தருளி - இறைஞ்சி - கடந்தருளி - அடைந்தார் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 1133

3032. (வி - ரை) ஏறு - இடபக்குறி - இலச்சினை - உருவம்.

பதி பிற - இவை பெரும்பேறு, திருநற்குன்றம், உலகூர், உலகாபுரம், கந்தாடி, கிடங்கிள், கிளியனூர், தேவனூர், திணைச்சுரம், பேராஜா, மர்க்காணம், முன்னா முதலாயின என்பது கருதப்படும் ; ஒவ்வொன்றிலும் பழைய கோயில்களும் கல்வெட்டுக

களும் உண்டு. அச்சிறப்பாகத்தினின்றும் தெனமேற்கில் திண்டிவனம் (திண்டிவனம்) கதசாலை வழியாய் 17 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது. அங்குநின்றும் தென்மேற்கில் புதுச்சேரி செல்லும் கதசாலையில் 15 நாழிகையளவில் உள்ளது அரசிலி. இவ் வழியுள்ளதிற் திண்டிவனத்தினின்றும் கிழக்கில் பிரமதேசம் மரக்காணம் சென்று தெற்கில் திரும்பிப் புதுச்சேரி செல்லும் ஒரு கதசாலை வழியுமுண்டு. இதன் வழியே திருநற்குன்றம், பெருமுககல் மலை, பேராஜா எனறிவற்றை அடையலாம். பின்னையா சென்ற வழி பினகூறியது போலும் என்பது கருதப்படும். ஆயின் முன்கூறிய வழியாலும் இவற்றை அடைந்து செல்லலாம். தொண்டருட்கு - என்றதும் பாடம்.

வேறு பல நதி கானம் கடந்தருளி - நதிகளும் கானங்களும் என்க. வேறு - என்பது இறைவர் விளங்கும் பதிகள் அமையாத என்ற குறிப்புப்பெற கின்றது. இவை வராக நதியின் காலங்களும் பெருமுகக்கல்லலைப் பிரதேசத்தினின்றும் வரும் காட்டாறுகளும், காவேரி ஏரி - மரக்காணம் ஏரி இவற்றில் சேரும் சமபந்தமுடையனவுமாகிய நதிகளும், அந்த மலைகிலப் பரப்பில் அமைந்த சிறு கானங்களும்.

1134

திருஅச்சிறப்பாக்கம்

திருச்சிறதம்பலம்

பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

பொன்றிரண் டன்ன புரிசடை பரளப் பொருகடற் பவளமோ டமுனிற் புகரயக் குன்றிரண் டன்ன தோளுடை யகலற் குலாய்வுவண் ணாலொடு கொழும்பொடி யணி மின்றிரண் டன்ன நுண்ணிடை யரிவை மெல்லிய லானியோர பாகமாப் பேணி டவாயன்றிரண் டருவ மாயவெம் மடிக ள்ச்சிற பாககம் தாட்சிகொண் டாரே. (1)

மைச்செறி குவளை தவளைவாய நிறைய மதுமலாப் பொய்கைவிற பதுமலர் கிழியப் பச்சிற வெறிவயல் வெறிகமழ் காழிப் பதியவ ரதிபதி கவுணியா பெருமான் கைச்சிறு மறியவன் ஈழமலாந் பேணிக் கருத்துடை ஞானசம் பந்தன் தமிழ்கொண்டச்சிறு பாககத் தடிசுனை யேதது மனமுடை யடியவ ரருவின் னிலரே. (11)

திருச்சிறதம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—இறைவர் திருஅச்சிறப்பாகத்தது எல்லியலா ஆட்சி புரித் தன்புற்ற மகிழ்ந்து எழுந்தருளியுள்ளார் (3030 பாகக).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) பவளமோடு அழல்திறம் புகரய - பவளமும் அழலும் தமது கிதத்தினை கிகாக்க; கொழும் பொடி - திருச்சி, ஓர் பாகமாப் பேணி அன்றிரண் டருவமாய - சங்காரத்தில உலகங்களை யெல்லாம் தமமுள்ள அடக்கி ஒன்றாய் கின்ற சிவம், புனருபவத்தின் பொருட்டிச சத்தியைச் சமகற்பித்துப் பின் சிவம் சத்தி என இரண்டிருவாகிய என்ற சிருட்டித் தொடக்கத்தில் கூறியவாறு; இவ் குத் திரிபுரமெகிகத்த தோயிசை கின்ற வரலாற்றினுற் சங்காரமும், எல்லையில ஆட்சி புரிந்த அன்புமறு மகிழ்ந்திருந்தமையால் மறுசிருட்டிபும குறிப்பிற் பெறவைத்தககூறியருளியமை கண்டுகொள்க; ஆட்சி கொண்டார் - தலத்தின் இறைவா பெயராகும்; —(2) ஊன் நயத்துருக - உருகியபோது என்றும், உருகுமபடி என்றும் உரைக்க கின்றது, உச்சிமேல் உறைபவர் - பிரமரத்திர மெனனும் 1000 இறந்த தாமரையில் கீற்றிருப்பவா. “எண்ணிடைக் கமல முன்றிலுட் டோனத் தெழுந்தெழுது கட ரினை” (சேந்தனார் திருவிசைப்பா - திருவிழி - 4); “என்றையி னுச்சி யெனநற் தாபித் திருநாளை” (தேவா - அரசு - தான் - திருவால் - 10); ஒன்று - விடை; —(3) பிறவியிற் சேரார் - “ஒன்றெனத் தொனதேனான” (போதம்) என்ற பதிக

பொருள; பசுக்களாகிய ஏனை யுயிர்கள்போலப் பிறவியிற் சேராத்தவர்; இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்கியவராதலின் எனபது பிணியிலீக் கேடிலர் - கேடு - சாக்காடு; இறப்பு. பிணி - பாசம்-பிணிப்பு. பிணியிலராதலின் பிறவியிற் சேரா - கேடும் இலா என்று பிணியிலா எனபதனை முன்னும் பின்னும் கூட்டுக. தம்மை அடைந்தார்க்குப் பிணியும் கேடும் இல்லையாகச் செய்பவா என்று கொள்ள லுமாம்; ஆர்நுள் மாலை ஆடு வர் - இந்நுள் - உலகம் சங்கரிக்கப்பட்ட ண்டி; ஆடுதல் - புணருற்பவன குறித்த ஆடல்; அன்றிரண் டிருவமாய (1) என்ற கருத்தது;—(4) மைம்மலர்க் கோதை - கோதை - மாலை; மை - கரிய வண்டுகளைக் குறித்தது; மலர் - ஈண்டுத் திருவடை யாளமாகிய கொணறை; மைம்மலர் - காருகருரிய முலை நிலத்து மலர் என்றலுமாம். “கொணறையந் தார்” (7 பாட்டும்) பாகக. “கண்ணி காரநறுங் கொணறை”; தமிழ்ச் சொல்லும் வடசொல்லுத் தாணிழற் சேர - இவ்வரு மொழிகளபற்றிப் பிணங்கிப் பூசலிடுவோர் இததிருவாக்கினைக் கருதிப் பிணக்கொழிவாராக!

“மாரியுந் கோடையும் வராபனி தூங்கதின், தேரிகு ின்றக ினைக்கின்ற காலத்து, ஆரிய முந்தமிழ் மும்முடனே சொல்லக், காரிகை யாகருக் கருணைசெய் தானே” என்ற திருமுலா திருமந்திரமும் காண்க; புணருற்பவத்கின்போது இருமொழிப் பொருளும் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளாகிய இரண்டு தாமரைகளினின்றும் தோற்றுவிப்பாரா என்பாரா தாணிழற் சேர என்றாரா; தாணிழலினின்றும் சேர - வெளிவர என்க; காரிகையார்க்கு என்ற கருமநகிரமு மிககருத்தது; இத்தலை ஒடுங்கும் காலத்த இலவ யிரண்டும் அத்திருவடிகளுள் ஒடுங்கும் எனபதுய் பொருளாம். அம்மலர்க் கொன்றை-மொழிகள் தோற்றுத்தருக் காரணமாய் கின்ற குடிவை என்னும் பிரணவத்தின் உரு வாய்ப் பொருத்தும் அந்த என்ற அகரம் முன்னறி சுட்டு; இக்கருத்ததுக் காட்ட இப் பாட்டினே மைம்மலாக் கோதை மாபிணா என்று தொடங்கியதுமென்க; தவவிரட்டும் கொணறையாதற் சிறப்புரிமையும் காண்க;—(5) விண்ணிலகம் - முன் உலாவிக் குறைவுபட்டடைந்த என்றும், பின்னர் உலாவுதல் பெறும் என்றும் உரைக்ககின்றது; ஏத்து அவங்கள் - துதி செய்யும் ஒலி;—(6) நீழல் - ஒளி; ஆடாவாட ஆடும் - “புடைசூழநத் புலியதனைமே லரவாட வாடி” (திருத்தொண்டத் தொகை - 9),—(7) கொன்றை .. ..வன்னி - இறைவா பூசனைக்காகும் இலை-மலர்களைக் கூற்தல் காண்க. கொன்றை - கூவிளம் (விலவம்), மலா (தாமரை), மல்லிகை - எருக்கு - முருக்கு - மகிழ - வன்னி - இவற்றைத் திருநகரணவனங்களில் வைத்து வளர்த்துப் பயன்படுத்தல் சிறந்த சிவபுண்ணியமாம்; கூவிள மலர் என்றலும் பொருத்தும். இள வன்னி வன்னித் தளிர்; “நீரோடு கூவிளமும” (பின்) என்ற தேவாரமும், “வன்னி கொணறை” (240) என்ற திருப்பாட்டும், பிறவும் இங்கு நினைவுகூர்தற் பாலன. நல்ல பகர்நல் - இவற்றைப் புனைந்த வழிபாட்டின் பயனை விளக்கிற்றல்; அழகாதல் என்றலுமாம்;—(8) பச்சுமம் வலியும் - பச்சம் - அன்புவதத்துச் செய்த தவம்; வலி அதனாற் பெற்ற வரத்தின் வலிமை. அச்சுமம் அருளும் - முன்னே அச்சமும் பின்னே அருளும். அச்சம் - தலை தோள நெரிய வைத்தமையாலும்; அநுள் - நாளும் வாறும் கொடுத்தமையாலுமாம்;—(9) தங்கள் ஆற்றலால் - தாம் காண்பேம் என்ற தமது பசு போத்ததால்; கரணாய - காணப்படமாட்டாதவராகிய, ஆனா காணும்வகை முன் கூறியருளினார். அவை கோற்றல் - வேட்டல் - துன்புநர் சாரதமோ டேங்கிய மாலைக் கூற்றுடைமை என்றிவை; இன்னவாறு செய்யாராயின் எய்தலாகாததேர் - இயல்பினை உடையார் என்க. ஓர் - தனித்தது; ஓரும் என்றலு மாம்; இவ்வியல்பினராதலின் மாறும் நானமுகனும் தம்மாற்றலாற் கரணராயின் என்பது;—(10) ஒதியும் கேட்டும் உணர்வின் யிலாதார் - கல்வி கேள்வி என்ற

இரண்டுணர்வு மில்லாதவர்கள் ; உள்கலாகாததோ ரியல்பு - சினைகவும எட்டாத இயல்பு. கமல மாமதிபோல் - ஆயு - கமலம்போன்ற அழகும் மதிபோன்ற தன்மை யும் உடையா ; ஆதியும் ஈறும் ஆயு - “ அநதமாகி ” ;—(11) மை - சீலமே ; பொய்கையிற் றவனாவாய் நிறையக் துவனாமலி கீழிய - எனக். பாகிச இர - புதிய தேன ; இறல்போல ஏறி. இறல் - தேன் கூடு கைகீழிறு மறியாவன் கழலலாற் பேணக் கருத்துடை ஞானசம்பந்தன் - “ கொணறையா னடியலாத பேணு, வெம் பிரான சம்பந்தன் ” (திருத்தொண்டத் தொகைக்குரிய அகச்சான்று).

தலவிசேடம் — திருவுச்சிறுபாக்கம் - தொண்டை நாட்டின் 29-வது பஸ் ; பாண்டிய நாட்டு அரசன் ஒருவன் தனது நாட்டில் தலத்தைத் தாபித்தலின் பொருட்டுக் கதைகளினின்றும் மணல முதலியவற்றைக் கொண்டாகத் வண்டிகள் இத்தலத்தின் அருகில் மேற்கொண்டது தடைபட்டு வின்றன என்றும், அவதான மேலை வங்கிசெல்லுதற் அச்சுக்கள் முற்றத்துட்டன என்றும், அதன்மேல் அசிரியிலுள்ள அவன் உண்மை யுணராததப்பெற்று இப்பகியிற் றிருப்பன் செய்து போகதனை என்றும் வரலாறுகள் கேட்கப்படும். அச்சு முறிந்த இடம் வண்டிகுப்பாய் என்ற இன்றும் வழங்குகின்றது வண்டிகளின் அச்சமுறிந்த காரணத்தால் இத்தலம் இப்பெயர் பெற்றதென்பர். கோபுர வாயிலுக்கு நேராகப் பாண்டியன் தாபித்த இலிங்கமும் (உமாமாயட்சிந்தா) அம்மை - மெல்லியலான்றும் இருக்கின்றன. திரிபுர சாமரத்தினபோது இறைவா எறிய பூமித்தோ அச்சு முறிந்த சரிதம் காரணமாகக் கூறுவாருமுண்டி, “ தச்ச விருத்தவர தாமடி யிட்டலு, பச்சு முறிந்தவா றுநதீபற ” (திருவாசகம்) திருமூலட்டான மூர்த்திகள் இரண்டு சரஸிதிகள் உண்டு. கௌதமா, கண்ணவா பூசித்ததென்பா பதிகம் முதற்பாட்டில் “ அன்றிரண் டிருவ மாயவெம் மடிகள் ” என்பது இக்குறிப் பென்பாரு முண்டு கூறாயி - ஆட்சிநாதர் (பதிகம் பார்க்க) - பாக்கியோகர் ; அம்மை - சுந்தரநாயகி ; தீரத்தம் - தேவதீர்த்தம் ; வடக்குசு சுறநில தலமரம் - கொன்றை, பதிகம் 1 சங்க தீர்த்தம் (என்று) கோயிலுக்கு வடக்கே சிறுநூற் தில் சங்கு தீர்த்தம் என்றும் நன்னீர்த் தாமரைக் குளம் ;

இது அச்சிறுபாக்கம் (S. I. R ) நினைத்துள்ளின்றும் அதன்மேற்கால் 3 நாழிகை யளவில் உள்ளது.

3083. அரவிலியி லமாரதருளு மங்கணை கையாணிந்த

பரசி,யெழு திருப்புறவா பனங்காட்டீர் முதலாக

விரைசெய்மலாக கொணறையினா ியவபதி பலவணங்கித்

திரைசெய்கொடு கடலுமித்த திருத்திலலை நகரணைந்தார். ௧௧௩௫

(இ - ள்) அரவிலியில்...பரசி - திருவரவிலியின்கண் விருமபி எழுந்தருளும் அக் கண்மையுடைய அரசாரிய இறைவரைப் பணிந்து துதித்த ; திருப்புறவா பனங் காட்டோ...வணங்கி - திருப்புறவா பனங்காட்டோ முதலாக மண்முடைய கொணை மலரை அணிந்த இறைவா எழுந்தருளிய பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்ற , திரைசெய் ..அணைநதா - அலைகளையுடைய நீண்ட கடல் குறுகத் திருத்திலலை நகரணை அணைந்தருளினா.

(வி - கா) அங்கண் அரசு - அங்கண்மை - அளியுடைய அருட்டன்மை. பரசுதல் - பரவுதல் ; போரத்தல். எழு - மேனமையுட னேறும் சிற்புடைய.

பதி பல - இவை திருத்திலைநகா சாரும்ளவும் இடையிலுள்ள பம்பல பதிகள். இவை திருவக்கரை - திருவடுகா - திருவிரும்பை மாகாளம் - திருவாமாதநர் - திருவதிகை - திருச்சோபுரம் முதலாயின என்பது கருதப்படும். இவற்றுட் பல முன்ன இவ் யாதிறை தொட்டகவரும் வழியிற் றொழப்பட்டன (2861 பார்க்க). பதிகங்கள் ஆண்டு தரப்பட்டன.

திருத்திலை நகர் அணைந்தார் - நகர் அணைந்தார் - நகரை நோக்கிச் சென்றார்களா என்க. திருஎல்லை சேய்ததாகிய இடம் நகா எனப்பட்டது.

கடலுடுத்த - கடல் அணிமையாக அமைந்த.

அரசிலையு—என்பதும் பாடம்.

1135

திருப்புறவார் பனங்காட்டுர்

திருச்சிறமபலம்

பண் - சீகாமரம் - 2-ம் திருமுறை

விண்ண மாந்தன முமம் திலகனை வீழ வெங்கனை யாலெய் தாய்விரி

பண்ணமர்ந தொலிசோ புறவார் பனங்காட்டுர்

பெண்ண மர்ந்தொரு பாக மாகிய பிஞ்ஞ காபிறை சோறுதலிடைக

கண்ணமர்ந தவனை கலந்தார்க் கருளாமே.

(1)

மையி னாமணி போன்மி டறநனை மாசில வெண்பொடிப பூச மார்பனைப

பையதனை பொழிலொழ புறவார பனங்காட்டுர்

ஐய னைப்புக ழான காழியு ளாயந்த நானமறை ஞான சம்பந்தன்

செய்யுள் பாடவல்லா சிவலோகஞ் சோவாரே.

(11)

திருச்சிறமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—திருப்புறவார் பனங்காட்டுர்ப பிஞ்ஞகனை - சங்கரனை - அடைநதாக்கருளாமே என்ற அடியார்களின் பொருட்டு இறைவரை வேண்டியது ; “எம்பலிப பாகுட் கிரமஞ் கண்டாய்” (அரசுகள்).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) விண் அமர்ந்தன - வானிற் பறக்கும் தன்மை யுடையனவாகிய ; கலந்தார் - சித்தத்தை உண்பால் வைத்து அன்பாற கூடியவாகன் ; —(2) காதயல் - குழை துள்ள என்க ; துள்ளுதல் - அசைதல் ; —(4) காய்ந்து - முடிசாய்ந்த தூவி ; —(5) செருக் செய - செருச செயதல்போலத் துள்ள ; —(7) விரல் - காட்டி - விரியும் - காதனை பெண்களின் மெலவிரலபோல அலர என்க ; —(8) “எம்பெருமான்” என்பவர்கீது - எமது பெருமானே என்று துதிகரும் அன்பா களுக்கு ; —(9) எந்து இளம் - ஏதும் என்பது எதுகை கோக்கி எடுத்து என நினைது. இளமை - மிகக் கரிதாருமுன் இருக்கும் நிறம் குறித்தது ; சந்தம் - புகழ் ; —(10) நீணம்ஆர் முதலு - சேய்மையிலும் வீசம் மணமுடைய தேன் ; நீளம் என்பது நீணம் என நினைது ; “நீணுகெலாம்” (தேவா) என்றாற்போல ; ? ; “தேனெழ மணக் கணடு” (திருமந). நக - இகழ். தலைண்ண - தலைமீட்டில் பிசசை புக ; உரியவன் - தன்மைமுடையவன்.

தலவிசேடம் :—திருப்புறவார் பனங்காட்டுர் - நடுநாட்டுள் 20-வது பதி. இப் போது பணியுபாய் என்ற வழங்குவது. புறவின் பொருட்டு அதன் எடை அளவு தனது தசையினை அறிந்திட்ட சிபிச சக்கரவர்த்திக்கு அருள் செய்த பதி ; சிபிச சக்கரவர்த்தி தம் கண்ணைப் பறித்திட்டதும் புறவின் எடை சமமாகி இறைவர் வெளிப்பட்டதனால் சுவாமிக் கு நேத்திரோத் தாரகேசுவரர் என்று பெயர். சூரியனை முன்னிட்ட கணக்குப்படி வரும் ஆண்டுதோறும் ஆண்டு தொடகிற் முதல் ஏழு நாட்

களும் உதயத்தில் ரூரியழைச நிகழ்வது இன்றும் காணலாம் ; அகநாடகத்தில் முதலில் ரூரியனது கதர்கள் முன்னாச் சுவாமிமேலும், பின்னர் அம்மையாரினமேலும் நினைவுபடுத்தல் கேரே காணத்தக்கது ; அகநாடகம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. சுவாமி - பனங்காட்டிசுவரர் ; அம்மை - புறவம்மை ; மரம் - பனை ; பதிகம் 1. புறவன் பொருட்டுத் தனையநித சிபிக்கு அருளியமையாலும் பனை தலமரமாதலாலும் இப்பதங்கு இப்பெயர் போகத்தது.

இது விழுப்புரத்தை யடுத்த முண்டியம்பாக்கம் கிலையத்தினினதும் வடகிழக்கில் மட்சாலைவழி 2 காமிகையனவில திண்டிவனம் பாதையில் 1 காமிகை சென்று பின்பு கிழக்கே 1 காமிகையில அடையத்தக்கது. விழுப்புரத்தினினதும் வடக்கில் 5½ காமிகையில உள்ளது.

3034. எல்லையிலுந் தலைவ ரெழுந்தருள வெதிர்கொள்வார்  
தில்லையிலவா முந்தணாமெய்த திருத்தொண்டர் சிறப்பினொடு  
மலகியெதிர் பணிநிறைஞ்ச மணிமுத்தின் சிவிகையிழிக  
தலகுபெருநு காதுலுட னஞ்சலிகொண்ட டிணைகின்றார் ; ககநக

3035. திருவெல்லையினைப்பணிந்து சென்றனைவார் சேணவிசுமலை  
தில்லை மருவிவிளகு கொளிறைமுகமும் வடதிசைவா யிலைவணங்கி  
3-ம்முறை உருகுபெருநு காதுலுட னுட்புகுந்து மறைநிலை  
பெருகவளா மணிமாடப் பெருந்திருவி தியையனைந்தார், ககநக

3034. (இ - ள்) எல்லையில்...எழுந்தருள் - அளவுபடாத சிவஞானத் தலைவராகிய பின்னையார் எழுந்தருள் (அது தெரிந்து), எதிர்கொள்வார்...பணிகிறைஞ்ச - அவரை எதிர்கொள்வார்களாகித் தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் திருத்தொண்டர்களும் சிறப்புக்களுடனே செருங்கிக் கூடிப்போந்து பணிந்து வணங்க ; மணிமுத்தின்...அணைகின்றார் - அழகிய முத்தச் சிவிகையினினதும் இரங்கிப் பெருநு காதுலுடனே அஞ்சலி செய்துகொண்டு பின்னையார் அணைகின்றவராய் ; ககநக

3035. (இ - ள்) திருவெல்லையினை...அணைவார் - திருவெல்லையினைப் பணிந்து மேற்சென்றனைவாராகி, சேண...வணங்கி - நீண்ட ஆகாயத்தைப் பொருந்தியவனாகும் ஒளி பெருகுகின்ற வடதிசைத் திருவாயிலினை வணங்கி ; உருகு...அணைந்தார் - மனமுருகும் பெருநு காதுலுடனே திருக்காதின் உள்ளே புகுந்து வேதங்களின் ஒளி பெருகி வளாதந்திடமாகிய அழகிய மாடங்கள் கிடைத்த பெருநு திருவிதியினை அணைத்தருளினார். ககநக

இதது இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3034. (வி - ரு) எல்லையில் - திருவெல்லையில் என்ற குறிப்புமாம். எதிர்கொள்வார் - எதிர்கொள்வார்களாகி - முற்றெச்சம் ; எதிர்கொள்வார் - மலகி - இறைஞ்ச என்ற கூட்டுக.

தில்லைவாழ்ந்தனர் - மெய்த்திருத் தொண்டர் - எண்ணும்மைகள் விரிக. இறைவருடனே முவாயிரவாகனாதின் தில்லைவாழ்ந்தனர் முன் வைக்கப்பட்டனர் ; முன்னரும் “ தில்லைவாழ்ந்தனர் எனப்பாட்டுடனீண்டி ” (2052) என்றது காண்க.

சிறப்பினொடு - சிறப்பு - எதிர்கொள்ளுதற்குரிய சிறைகுட முதலிய முகங்கொடுப்பொருள்கள் (2053).

பணிந்திறைஞ்ச-அஞ்சலீகொண்டு - முணர் (2058) விரித்தக கூறினாராதலின இங்குச் சுருக்கிக் காட்டியருளினார்.

அஞ்சலீ கொண்டு - கரங்களைக் கூப்பி வணங்கிய நிலையினை மேற்கொண்டு.

அணைகின்றி - பிள்ளையார் என்ற எழுவாய் தொக்கு நின்றது. அணைவாராகி - முறமெச்சம் ; அணைகின்றார் - பணிந்து - அணைவார் - வணங்கி - புருந்து - அணைந தார் என மேல்வரும் பாட்டினுடன முடிச்சு.

மணிமுத்தின் சீவிகை - மணி - அழகு ; மணிகளுட் சிறந்த என்றலுமாம்.

3035. (வீ - ரை) திருவெல்லை - வடக்குத் திருவெல்லை. இது தில்லையினவடக கில் 4 நாழிகையளவில் உள்ள சிவா நதிக்கரையில் உள்ள திருவடையாளம். தெற்குத் திருவெல்லை கொள்ளிடக் கரையும், மேற்குத் திருவெல்லை வாய்க்காலும், கிழக்குத் திருவெல்லை கடற்கரையும் போல.

சேண் விசும்பை, வடதிசை வாயிலை வணங்கி - தில்லைத் திருநகருக்கு நான்கு திசையிலும் திருவாயில்கள் உள்ளனமையாலும் பிள்ளையார் இப்போது வடக்கினின்றும் போந்தருளுகின்றமையாலும் வடக்கு வாயிலை வணங்கி உட்சென்றருளினார் இது நகரத் திருமடத்தில் வடக்கு வாயில். சோழியினின்றும் முதன்முறை போந்தருளியபோது தென் திசையிலிருந்து வந்தருளினாராதலின “தில்லைக்கு நெடுமதிமென திருவாய் நேரணித்தாக” (2051) எனறது காண்க.

இது பிள்ளையார் திருத்திலையை வழிபட்ட முணராவது முறை ; தொண்டை நாடு வணங்கச் சென்ற இந்த யாத்திரைத் தொடக்கத்தில் திருத்திலையினை வழிபட்டுப் போந்தருளியது இரண்டாவது முறையாகும் (2680).

சேண் - நீண்ட தூரத்தினள் ; ஒளி தழைத்தல் - சிவவொளி பெருக வீசுதல். இத்திருவாயில் ஆளுடைய நம்பிகள் முதன்முறை திருத்திலைக்குள் எழுந்தருளும் திருவாயில் என்பது “வாயிலக் ணனகி னுத்தரத்திசை வாயினமு னெயதி” (243) என்பதனாலறியப்படும். உப்புருந்து - தில்லைத் திருநகரத்தினுள்ளே புருந்து.

மாடப் பெருந் திருவிதி - தோவீதி ; மாடவீதி. இங்குக் குறித்தது வடக்கு மாடவீதி.

மறையினோலி பெருகி வளர் - தில்லைவாழ்ந்தணர்களின் திருமானிகளைப் பெருகி வளர்த்தல் அவர்களது மனைகள்தோறும் வேதம் பயிலும் ஒலி பெருகி வளர் கின்றதென்பது. வளர் - என்றது மேனமேலும் மறைச்சிறுவர் பயில் வளர்த்தலும் குறித்தது.

நேமோடம்—என்பதும் பாடம்.

1137

3036. நலமலியுந் திருவீதி பணிந்தெழுந்து நற்றவர்தன் குலநிறைந்த திருவாயில் குவித்தமலர்ச் செங்கையொடு தலமுறமுன் நுழந்தெய்தித் தமனியமா ளிகைமருங்கு வலமுறவந் தோங்கியபே ரம்பலத்தை வணங்கினார்.

கச்சு

(கு - ள்) நலமலியும்...எழுந்து - நன்மை மிகவும் செய்கின்ற திருவீதியினை நில் முறப் பணிந்து எழுந்து ; நற்றவர்தம்...தாழ்த்தெய்தி - நற்றவர்களது கூட்டம் நிறைந்த திருவாயிலினைச் செங்கைகளைச் சிரமேற கூப்பிக்கொண்டு நிலம் பொருந்த முன்னே தாழ்த்த வணங்கிச் சென்று சேர்ந்து ; தமனிய...வணங்கினார் - பொன் மானிகையாகிய திருவம்பலத்தின் பக்கத்தே வலமாக வந்து உயர்ந்த பேரம்பலத்தை வணங்கினார்.

(வி - னா) நலமலியும் திருவிதி - நலமாவது மாதவப்பயன் ; மலிதல்-செய்த தருதல் ; மிகுதியும் உளவாகுதல். " மாதவகன, கலருக திருவிதி காங்கும் தொழுது " (2063).

நற்றவீதம் துலம் நீறைத்த திருவாயில் - நற்றவி - அடியாகன ; துலம் - உட்டம் ; நீறைதல் - கெடுக்குதல்.

துவித்த செங்கையோடு தாழ்ந்து - கைகளைச் சிரமேற உபயிப்பவாதே தாழ்த்து. தமனிய மாளிகை பொன்னம்பலம் ; பொன் மனறம்.

ஒங்கிய பேரம்பலம் - மிகவுயராத பேரம்பலம் எனலும் மனற , பொன்னம்பலத்தனை அடுத்தது தனியே உள்ள பெருமனறம்.

திருநாலை - (மது) வாயில் - திருவிதி - திருவாயில் - பேரம்பலம் என்ற இவற்றையெல்லாம் முறையே தனித்தனி வணக்கிய பின்னரே பொன்னம்பலத்தைச் சாரதலும் வழிபட்டலுமாம் என்ற குறிப்பும் காண்க. 1138

3037. வணங்கிக மனமகிழ்ந்து, மாலயனுந் தொழும்பூக  
கணங்கணமிடை திருவாயில் பணிந்தெழுந்து, கண்களிப்ப  
அணங்குதனி கண்டருள வம்பலத்தே பாடுகின்ற  
குணங்கடந்த கனிக்கடந்தா பெருங்கடந்து கும்பிடுவார், ககக

3038. தொண்டர்மனம் பிரியாத திருப்படியைத் தொழுகிறதஞ்சி  
மண்டுபெருங் காதலினு னோக்கிமுட மலர்ந்தெழுவார  
அண்டமெலா நிறைந்தெழுந்த வானந்தத் துளனிலைது  
கண்டபே ரின்பத்தின கரையிலலா நிலையணைந்தார. ககசு0

3037. (இ-ள்) வணங்கி...எழுந்து - (கிருப்பேரம்பலத்தை) வணங்கி மனம் மிக மகிழ்ந்து மாறும் அயனும் தொழுகின்ற சிவ பூதகணங்கள் நெருங்கிய திருவணங்களை நிருவாயிலைப் பணிந்து எழுந்து , கண்களிப்ப - கண்களை களிகூர ; அணங்கு...ஆடுகின்ற - சிவகாமியமையாரா தனியே கண்டனூரம்படி திருவம்பலத்தின் ஆடல் புரிகின்ற : குணங்கடந்த...ரூம்பிடுவார - குணங்களைக் கடந்த மெய்ஞ்ஞான வெளியில் தனிக் கடந்தது பெரிய திருக்கடத்தினைக் கும்பிடுவாராய் ; ககக

3038. (இ - ள்) தொண்டர் மனம்...தொழுது இறைஞ்சி - திருத்தொண்டர் களுடைய மனத்தினின்றும் பிரிதலில்லாத விளங்கும் திருக்களிற்றுப்படியினைத் தொழுது வணங்கி ; மண்டு...மலர்ந்தெழுவார - செறிவுடைய பெருங் காதலினுலே கோக்கி முகம் மலர்ச்சி பெற்ற எழுவாராகிய பின்னையார , அண்டமெலாம்... அலைந்து - அண்டங்களுக்கும் நிறைந்து எழுமின்ற சுவானந்தப் பெருக்கினுள்ளே அலைந்து ; கண்ட... அணைந்தார - அனுபவத்துட் கண்ட பேரின்பத்தினிற் கரையற்ற நிலையினை அணைந்தருளினார். ககசு0

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடரது ஒருமுடிபு கொண்டன.

3037. (வி - னா) மால் அயனும் தொழும் பூதகணங்கள் - பூதகணங்கள் பிரம் விட்டுணுகனாலும் தொழப்படும தன்மை வாய்ந்தவைகள். தேவர்கள் பசு வர்க்கததுப்பட்டுப் பிறவியில் வருவோர். சிவபூதகணங்கள் அவ்வாறன்றிச் சிவத்தவம் விளங்கப்பெற்ற முதநானமாகன ; அன்றியும் தம்மை வழிபடுவோர்களைச் சிவன்பால் வழிப்படுதலி உயரச் செய்யும் கருணையும் ஆற்றலும் உடையவர்கள் ; இவர்களால் விடுக்கப்பட்டபோதன்றித் தேவர்கள் திருவாயிலிற் புறம் உரிமையிலர் ; ஆதலின்



இவர்களைத் தொழுது திருவாயிற்புறம் காத்திருக்கின்றனர் என்பதுமாம். திருமலைச் சிறப்பிலுரைத்தவை பார்க்க.

அணங்கு கண்களிப்பகீ கண்டருள எனக. அணங்கு - சிவகாமியம்மையா ; தனி - ஐயனது பெருங்கூததை அம்மையாரையனறி ஏனை உயிர்வருக்கங்கள் எவையும் காணும் வலியிலர். ஆதலின் தாம் தனியே கண்டு அதன் பயனை உயிர்களுக்கு அருள் கின்றார். “பாலுண குழவி பசங்குடர் பொருதென, நோயுண மருந்து தாயுண டாங்கு” (குமரகுருபார) ; ஊழியில் உலகங்கள் யாவையும் இறைவனுள் ஒடுங்கும் ; அவை புனருதபவமாதம் பொருட்டு இறைவா ஆடுவா ; அக்கூத்தில சததியைச் சங்கற பிதது ஆடுதலால சத்தி தோன்றும். அதன பின்னே சததியினின்றும் ஏனைய எல்லாம் தோன்றவதன்முன் சத்தி தனியே அக்கூத்தினைக் கண்டருளுவா ; அதன பயனாகவே உலகம் தோன்றும் எனக.

கண்களிப்பகீ கும்பிடுவார் - என்று கூட்டியுரைத்தலுமொன்று.

அம்பலம் - சிற்றம்பலம் ; சிதாகாயம் ; ஞானாகாயம். இது பேரம்பலத்தின் வேறாய்ப் பொன்னம்பலம் எனப்படும்.

குணங்கீடந்த தனிக்கூத்தர் - குணங்கள் தோற்ற அவற்றினின்றும் உலக தத்து வங்கள் தோன்றும் ; குணங்கள் உருபப்பட்டுத் தோன்றும்நிலை கப்பாரப்பட்டு இறைவ ரது கூத்த விளங்கும் எனக “பூதமுந் கரணம் பொறிகளைப் புலனும் பொருத்திய குணங்களோ மூன்றும், நாதமுந் கடந்த வெளியிலே” (பட்டினத்தார - திரு விசைப்பா).

பெருங்கூத்து - பயனாற பெரியது ; “யானெனதென் தவரவரைக் கூத்தாட் டு”ம் தன்மையதாதலின் பெருங்கூத்தது ; “தானாடத் தசையாடும்” என்பவாதலின் ஐயன் ஆட உலகெல்லாம் ஆடி யியங்குகின்றன.

தனி கண்டருள - தனிக்கூத்தர் - பெருங்கூத்தர்-அடைமொழிகளின் சிறப்பினை உன்னுக.

தனிக் கூத்தர் - தனி - தனக்குவமை யில்லாத ; வேறெவரும் சிருட்டிப்படாது தாமே தனியாய் ரின்ற நிலையின கூத்தது ; “தானே தனிமனறிற் றனனக் தனிசித்தம்” (திருமுலா).

கும்பிடுவார் - கும்பிடுவாராகி ; முறநெச்சம். கும்பிடுவார் - மலர்ந்தெழுவார் - உள் அலைந்து - நிலையணைந்தார் என வரும் பாட்டுடன முடிக்க. 1139

3038. (வி - ரை) தொண்டர் மனம் பிரியாத திருப்படி - திருக்களிறு படி. இஃது திருவைந்தெழுத்தின் உருவமாகியது ; இதன் தலையில் இறைவர் விளங்கு கின்றார். திருவைந்தெழுத்தாத தொண்டர்களால் எப்பொழுதும் இடையறாது தியா னிக்கற்பாலது என்ற நிலையில் இது திருப்படிகள் விளங்குவன. “செய்தவம் பெரி யோன் சென்றதாழ்ந் தெழுந்தான திருக்களிறு மூப்படி மருங்கு” (251) ; “தாழ்ந் தார் திருக்களிறுப் படிக்கீழ்” (2071).

தோக்கி - ஊன்றிய - அமுரதிய - பாவை செய்தது ; “ஒன்றி யிருந்து நினைபின கள்” (தேவா - அரசு).

அண்டமேலாம் நிறைந்தெழுந்த ஆனந்தம் - புனைகோடிகள் எல்லாவற்றினும் சிறைவாகிய சிவனது ஆனந்தமாகிய அருள் கிறைவு. “அண்டப் பரப்பெனகு மண்டிய பரந்தபே ரானந்த வெள்ளம் வாழ்” (அமுதாம் - பின்) என்று எமது மாதவச் சிவஞான முனிவர் இதனை உரை செய்தமை காண்க. இது சிதாகாய கிறைவு,

**சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சக**

“அண்டக ணோரோமு மம்பொற பதியாக” (திரும - 9 - 101) என்பது முதலியவை பார்க்க.

ஆனந்தத்துள் அலைந்து - ஆனந்தமாகிய பெருவெண்ணத்தினுள் அகப்பட்டு அலைந்து ; ஏகதேச உருவகம், அலைந்து - அலைதலால். சிவானந்த சிதைவிலே தாம் ஒன்றுபட்டுத் தம்மை வேற காணாய அதுவேயாகி சினைமையால் என்க.

கண்ட பேரீன்பத்தின் கரையிலல்லா நீலை - கண்ட - அனுபவத்திற கண்ட ; “அதிசயம் கண்டாமே” ; “அந்தயிலா வானந்தம் அணிகொடிஸ்லை கண்டேனே” முதலிய திருவாசகத் திருவாக்குக்கள காண்க. கரையிலல்லா நீலை - எல்லை காண முடியாத ; இன்னபடி என்று அளக்கலாகாத. “அகத்துக் கண்கொண்டு பாப்பதே ஆனந்தம்...சுகந்தைச் சொல்லென்ற சொல்லுமா தெங்வே” (திருமத்திரம்) ; இரகசியம் முன் (2057 - 2062) உரைக்கப்பட்டமை காண்க. ஆளுடைய பிள்ளையார் தில்லையில் திருகடக குமபிட்ட மூன்றாவது முறை இது. முதன் முறையில திருவம்பலத்தின் இடமையும், அவா தரிசித்த ஆந்த ஒருபெருந் தனிககூத்தி னியல்பும், அதனை அவர் கண்டு குமபிட்டவாறும் வினக்கியருளிய ஆசிரியர், அவ்வானந்த நடனதரிசனத்தை முடிந்த பயனாய் முடிந்ததுக் காட்டிய திறம் கண்டு களிக்கற்பாலது. 1140

3039. அந்நிலைமை யடைந்துதினோத் தாங்கெய்தாக் காலத்தின்

மன்னுதிரு வம்பலத்தை வலகொண்டு போந்தருளிப்

பொன்னணிமா ளிகைவீதிப் புறத்தணைந்து போதுதொறும்

இன்னிசைவண்ட பிழ்பாடிச் குமாபிட்டம் கனிதிருநதார். கச்சக

(இ - ள்) அந்நிலைமை அடைந்து தினைத்து - முனபாட்டிற் கூறிய அந்நிலைமையினை அடைந்து அவ்வனுபவத்தில மூழ்கியிருந்து ; ஆறகு...போந்தருளி - அறகுத்தனாகத் காலத்திலே, நிலைபெற்ற திருநிற்றம்பலத்தினை வலமாக வந்து புறத்திற சென்றருளி, பொன்னணி...புறத்தணைந்து - பொன்னலையியப்பிட்ட மாளிகைகளை யுடைய திருவீதியின் புறத்தில சேர்ந்து ; போதுதொறும் . ஐனிதிருநதார் - காலநதோறும் இளைய இசையுடனகூடிய வண்ணையுடைய தாழ்ப்பாடித்தனகளைப் பாடியருளிக் குமபிட்டகொண்டு அறகு இளந்தாக எழுந்தருளி யிருந்தனார்.

(வி - ரை) அந்நிலைமை அடைந்து தினைத்து - அகரம், முனபாட்டிற் கூறிய அந்த என் முன்னறிசுட்டு. அக்கரங்களுள் அகரம்போல சிதைந்த சிவானந்த நிலைமையினில சிதைந்தாராகும் நிலை எனற குறிப்புப்பெற அந்நிலைமை - அகரத்தின் நிலை - என்றாரைத் தலுமாம்.

எய்தாக் காலம் - வழிபாட்டுக்குரியதல்லாக் காலம். திருக்கதவம் திருக்காப்பிடு கின்ற உச்சி - திருவத்தயாமம் முதலிய காலங்களின் பின் உள்ள காலம் “காலமெல்லாக் துதித்தினொஞ்சி” (2062) ; மேல போதுதொறும் என்பதும் காண்க

மாளிகை வீதி - தில்லைவாழ்க்கணங்களின் மாளிகைகள் சிதைந்த திருவீதி ; மாடவீதி. “குன்றினைய மாளிகைக் கொற்றநகுலவம் வேதினைகள்” (1064).

இன்னிசை வண்டமிழ் - இப்பதிகங்கள் கிடைத்ததில் !

தம்பிட்டி அங்கு இனிதிருந்தா - குமபிடுதலே பிறவிப் பயனும் என்பதை உலகுக்கு அறிவுறுத்தி உபதேசித்தருளிய ஞான ஆசாரியராதலின் அவ்வாழ்வு பெற்றமையின் இனிது இருந்தார் என்க. “என்ன புண்ணியரு செய்தனை கெஞ்சமே...வழிபடு மதனாலே” (திருவலஞ்சுழி) என்றருளிய பிள்ளையாரது திருவாக்கு ஈண்டுச் சிந்திக்கற் பாலது.

அங்கு - அத்திருப்பதியின் புறத்து அமரக்கூடிய இடத்திலே என்க. “அங்கன, அங்குந் திறமஞ்சு வார்சண்பை யாண்டகையா” (2063); “திருவேட் களஞ் சென்று...வைகி யருளுயிட மங்காக” (2064) என்று முன் கூறியவைகளை நினைவு கூர்க.

மன்னு திருவம்பலம் - “மெய்ஞ்ஞானமே யான வம்பலம்” (2058) என்றபடி ஞான நிறைவாதலின் யாண்டும் பாவி நித்தியமாயுள்ளது.

புறந்தமிழ்து—என்பதும் பாடம்.

1141

3040. திருந்தியசீர்த் தாதையார் சிவபாத விருதயரும்

பொருந்துதிரு வளர்புகலிப் பூசுரரு மாதவரும்

“பெருந்திருமா லயன்போற்றும் பெரும்பற்றப் புலியூரில்

இருந்தமிழா கரரணைந்தா” ரொனக்கேட்டு வந்தணைந்தார். கச்சஉ

(இ - ள்) திருந்தியசீ...மாதவரும் - உலகம் திருநததருக்குக் காணாராகிய சிறுப பிளையுடைய தாதையாராகிய சிவபாதவிருதயரும், பொருந்தும் சைவத்திரு வளாதற் கிடமாகிய சோழியின்கண் வாழும் மறையவர்களும் சிவனடியார்களும்; “பெருந் திரு...அணைந்தா” எனக் கேட்டு - “பெரிய திருவிளையுடைய திருமாலும் பிரமதேவ னும் போற்றுகின்ற பெரும்பற்றப்புலியூரின் கண்ணே பெரிய தமிழாகரராகிய பிள்ளையா வரணைந்தா” என்று கேட்டு; வந்தணைந்தா - தாம் அந்ரு வந்து சாராதனர்.

(வி - ரை) திருந்திய சீ - திருந்திய-உலகம் திருந்திய என்க. உலகம் திருந்துத லாவது பாசமயங்கள் ஆக்கிரமித்து மேலெழுந்த கேடு செய்யாது கிராகரிக்கப்பட்டு அவ்வவற்றின் நிலையில் அமைந்து நின்றலும், சைவம் ஓங்கித் திருநீற்றினொளி விளங்கி உண்மை நிலையில் நின்றலுமாம்; சிவபாதவிருதயர் மனையறத்தி லின்பமுறுதல் ஒன றும், பாசமய கிராகரித்த நீறு ஆக்குதலால் உலகம் திருந்துதல் ஒன்றுமாக இரண்டு பயன்களைக் குறித்த மகவு வேண்டித் தகம் செய்தனா; அவ்வாறே பிள்ளையாரை மகவாகப் பெற்றனர். மகப் பெற்றமையினாலே “தாதையார்” எனப் பெற்றனா. “சுறில் பெருந்தவ முன்செய்து ‘தாதை’ யெனப்பெற்றா” (1983); இவ்விரண்ட னுள் உலகத் திருநததலாகிய பெரும் பயனையே முற்பட கிணைந்தனர் என்பது “மனையறத்தி லின்பமுறு மகப்பெறுவான விரும்புவார், அனையகிலை தலைநின்றே...முன் பா சமய கிராகரித்த கீரகரும, - காதலனை” (1917) என்றதன லறியலாம்; ஈண்டுப் பிள்ளையாரது, பாண்டிநாடு தொண்டைநாட்டு யாததிகைகளின் கிறைவினாலே அப் பெரும்பயனும் நிறைவெய்கி உலகமும் தமிழ்நாடு முழுமையும் திருநதமுற்று விளங் கின; இனிப் பிள்ளையாரது திருமணமும் இறைவன்றிருவடியிற புக்கொன்றி யுடனாச் ஸுமே எஞ்சி நிற்பன. இவையே இனித் தாதையாருக்குப் பிள்ளையார் மனையறத்தி லின்பமுறு மகவு எனப்பெற்ற நிலையில் செய்ய நிற்பன; ஆதலின் இகருத்துக்களை யெல்லாம் உள்ளடக்கியே, வானா கூறாது, திருந்திய சீர் என்றும், தாதையார் என றும் அடைமொழிகள் தாது கூறியருளிய நயம் காண்க. புகலிப் பூசுரரும் என வையோரை லேறுபிரித்தபு பிணைத்ததும் இகருநிப்பு.

பொருந்து திருவளர் புகலி - பொருந்து திரு - சைவ மெய்த்திரு; வளர் - வளர் தற்கேதுவாய் நிற்கும். திருவளர் - பூசுரர் - எனறும், வளர் மாதவரும் - என்றும் கூட்டியுரைக்கவும் நின்றது. பொருந்து திரு-என்றார் ஏனைத் திருவெல்லாம் பொருந்தா தொழிவன என்றணர்த்துதற்கு. பொருந்து திருவளர் என்றது, இனி, இவர்கள் எல்லா

ரும் பிள்ளையாரது திருமுனைதில் இறைவனடி பொருத்தும் திருவினை யெய்தும் நிலைக் குரிய தன்மைகளை வளர்க்கும் என்ற குறிப்பும் தத்துவமும் காண்க.

மாதவர் - சிவனடியார்கள். சிவபூசையே தவம் எனப்படும். மாதவமாவது சைவத்தின் சால்வகை செறிகளிலும் சிறந்த உறைப்புடன் ஒருகுதல். “ஆறுவகைச் சமயத்தி லநந்தவரும்” (3150) “அறுவகை விளங்குந் சைவத் தளவிலா வீரதஞ்சாரு, செறிவழி சினை வேட சீடிய தவத்தி னுள்ளோ” (3101) என்பவை முதலியன காண்க. சிறப்புப்பற்றி “மாதவர்” பிணவைத் தோதப்பெற்றனர்.

பெருந்திருமா லயன் போற்றும் - “வரங்கிடந் தானறிலை யமபல முன்றிலம் மாயவனே” (திருக்கோவையார்).

பெரும்பற்றப் புலியூர் - முனிவா-தேவர் முதலிய எல்லாருக்கும் பெரும்பற்றாக உள்ள ஊர் என்பது; “பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே” (பிள்ளையார்).

தமிழாசார் - ஆசார் - இடம்.

கேட்டு வந்தனைந்தார் - தொண்டை நாடு சென்று வணங்கித் திருமயிருளரித் தில்லையில் எய்திய பிள்ளையார், சீகரழியில் அணிமையில் எழுந்தருளவார என்பது தெரிந்தாரேனும், அதுவரையும் பிள்ளையாரைக் காணாது தரிசுகலாற்றது எதிர்கொண்டு போந்தனா என்க. இவர்களது, பிள்ளையாரைப் பிரியலாற்றாத நிலை முன்னாத திருவீழியிழலையிற் சென்று கண்டு அவரைச் சீகரழிக்கு வருமபடி வேண்டியமையாலும், தாத்தையார் பிள்ளையாரைக் காணத் திருவாலவாய்ளிற் சென்றமையாலும் அறியப்படும தாமும் திருத்திலை சென்று வணங்கிப் பிள்ளையாருடன் அமலக்கடத்தலா வணங்கும் (3041 பாராக) ஆசையும் துணை செய்ததென்க. “கோவே யுறநன் கூத்துக் காண்க கூடுவ தென்றகொலோ” (1), “அத்தா வுறந் கூடல காண வண்ணவது மென்று கொலோ” (3) (கண்டராதித்தர் - கோயில), “எம்பிறையை யென்றுகொல காண்பதுவே” (திருவாலியமுதனா); “அப்பா காண வாரைப் படேன கண்டா யமமானே” (திருவார்) என்பன முதலிய திருவாசுரங்கள் உண்மையடியாகளின் உண்மை நிலையை விளக்குதல் காண்க.

1112

3041. ஆறுவரைக் கண்டுசிறப் பளித்தருளி யவனோடு

தாங்கரிய காதலிற்றா தமபெருமான அழல்வணங்க

ஒவகுதிருத் திலைவா முதனாரு முடருகத்

தேன்கமழுகொன றைச்சுடையா திருச்சிற்பம் பலம்பணிந்தார்.

(இ - ள்) ஆறு...அளித்தருளி - அவ்வாறு வந்தனைந்த அவர்களைக் கண்டு அவர்களுக்கும் மலாந்த முகத்தடன இனிய மொழிகள் கூறி; அவரோடும்...வணங்க - அவர்களுடனேகூடத் தரிசுகலாற்றத் பெருவீரப்பதறினிலை தமது பெருமானது கழல் களை வணங்குதற்கு; ஒவகு...உடனாக - திருநீக்க நிலைவா முதனாகளும் உடனாக வாச் சென்ற; தேன்கமழ...பணிந்தார் - தேன மணம் கமழும் கொணுற மலர் மாலை குடிய சடைவீணையுடைய இறைவரது திருச்சிறந்தமபலத்தினைப் பணிந்தனர்.

(வி - ரை) ஆங்கு அவரை - ஆங்கு - அவ்வாறு வந்த அவர்களை; அவவிடத்து என்றலுமாம்.

சிறப்பு அளி - சிறப்பாவது அவர்களை முகமனகூறி வரவேற்ற நலம் அருளுதல் என்ற பொருளில் வந்தது.

அவரோடும் - வணங்க - தில்லை வாழ்ந்தனரும் - உடனாக - அவர்களுடன் கூடிச் சென்ற வணங்குதற்குத் தில்லைவாழ்ந்தனரும் உடன்ஆகி வர - ஒன்றுகூடி வர - கூடிப் பணிந்தார் என்க. கூடி என ஒருசொல் வருவித்துரைக்க.

தாங்கிய காதலினால் - புலியந்தணர்களும் அடியவரும் உடனாகத் திரும்பிப் பணிபுறந்தனரென பெருவிரும்பு மிக்கதென்பது.

திருநெடுஞ் என்க ; திரு - வைதிக சைவத் திரு.

திருச்சிற்றம்பலம் - ஞானாகாயமாகிய பொன்னம்பலம்.

1143

8042. தென்புகழி யந்தணருந் தில்லை வாழ்ந்தனரும்  
அன்புநெறி பெருகுவீத்த வாண்டகையா ரடிபோற்றிப்  
பொன்புரிசெஞ் சடைக்கூத்த ரருள்பெற்றுப் போந்தருளி  
யின்புறத்தோ ணியிலமர்ந்தார் தமைவணங்க வெழுந்தருள, கச்சச

8043. நற்றவர்தம் குழாத்தோடு நம்பர்திரு நடஞ்செய்யும்  
பொற்பதியின் திருவெல்லை பணிந்தருளிப் புறம்போந்து  
பெற்றமுயர்த் தவரமர்ந்த பிறபதியும் புக்கிறைஞ்சிக்  
கற்றவாகள் பாவுதிருக் கழுமலமே சென்றடைவார், கச்சரு

8044. பல்பதிகள் கடந்தருளிப் பன்னிரண்டு பேர்படைத்த  
தொலைவளப் பூந்தராய் தூரத்தே தோன்றுதலும்  
மல்குதிரு மணிமுத்தின் சிவிகையிழிந் தெதீர்வணங்கிச்  
செல்வமிகு பதியதன்மேற் றிருப்பதிக மருள்செய்வார், கச்சச

8045. மன்னுமிசை மொழி“வண்டார் குழலரிவை” யென்றேத்த  
மின்னுசுடர் மாளிகை“விண் டங்குவபோல் வேணுபுரம்”  
என்னுமிசைச் சொன்மாலை யெடுத்தியம்பி எழுந்தருளிப்  
புன்னைமண வ கமழ்புறவப் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார். கச்சச

8042. (இ - ள்) தென்புகழி...போற்றி - அழகிய சீகாழிமறையோரும் தில்லை வாழ்ந்தணர்களும் அன்புநெறியைப் பெருகச்செய்த இறைவரது திருவடிகளைப் போற்றி; பொன்புரி...போந்தருளி - பொன்போன்ற புரித்த சடையினையுடைய கூத்தப்பெருமானது திருவருள விடைபெற்றுப் போந்தருளி ; இன்புறு...எழுந்தருள - இன்பஞ் செய்யும் திருத்தோணியில் விரும்பி வீற்றிருந்த இறைவரை வணங்குதற்கு எழுந்தருள்வதன் பொருட்டு ; கச்சச

8043. (இ - ள்) நற்றவர்தம்...புறம்போந்து - நல்ல தவமுடைய அடியாரா கூட்டத்தடனே கூடி, இறைவா திருநடனம் செய்தருள்கின்ற அந்த அழகிய பதியின் திருவெல்லையினைப் பணிந்தருளிப் புறத்திற போய் ; பெற்றம்...இறைஞ்சி - விடைக் கொடியினை உயர்த்திப் பிடித்த இறைவா விருப்பி எழுந்தருளிய பிற பதிகளையும் சென்று வணங்கி ; கற்றவர்கள்...அடைவார் - கற்ற பெரியோர்கள் துதிகின்ற சீகாழிப் பதியினையே சென்று சேரவாராகி ; கச்சரு

8044. (இ - ள்) பல்பதிகள் கடந்தருளி - பல பதிகளையும் கடந்து சென்றருளி ; பன்னிரண்டு...எதிர் வணங்கி - பன்னிரண்டு பெயர்களுைய பழமையாகிய வளம் பொருந்திய சீகாழிப் பதியானது தூரத்திலே காட்சிப்படுத்தலும் பொருந்திய திருமுதற் சிவிகையினின்றும் இறங்கி வணங்கி ; செல்வமிகு...செய்வார் - சிவச்

சங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சு

செல்வம் கிறைந்த அந்தச் சோழிப் பதியின் மேலே திருப்பதிகத்தினை அருளிச் செய்வாராதி;

கச்சு

3045. (இ - ள்) மன்னும்...எடுத்து - நிலபெற ம இசையினைபுடைய “வண்டார் குழல்” என்னும் முதலையுடைய திருப்பதிகத்தினைத் தொடங்கி; மின்னு கடர்... இயம்பி - ஒளிவீசும் கடர்களைக் கொண்ட மாளிகைகள் “வின் தாங்குவனபோல வுள்ளன” என்ற கருத்துடைய இசையுடன கூடிய திருப்பதிகத்தினை எடுத்துத் துதித்தருளி; எழுந்தருளி - மேற்சென்றருளி; புன்னை...அனைத்தார் - புன்னை மரங்களின் மணமானது கமழ்ந்தருளிடமாகிய சோழியின் புறம்பணியின் வரத அடைந்தனா.

கச்சு

இதனான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3042. (வி - ரை) அன்புநெறி பெருகுவித்த ஆண்டகையார் - கடத்தப் பெருமான்; இறைவா. “கிரிதனைக் கீண்ட வாண்டகை” (திருவி).

தென்புகல் - தென் - அழகு. தில்லைக்குத் தென்கிழையிலுள்ள என்பாருமுண்டு.

அந்நன்றும் - அந்நன்றும் - தாமதமாகக் கூடி எனக். தாமதமாகக் கூடி என்பது இசையெசசம். அன்பு நெறி - சிவநெறி; “அன்பே சிவம்” (திருமற)

பெருகுவித்தல் - விளக்கம் குன்றியதனை நீக்கி யாவரும் போற்றும்படி செய்தல். இன்புறு தோணி - இன்பத்தை உடர செய்யும். உறும் - உறவிக்கும்; தில்லைவாழ்ந்தனர் முன் - என்று பாடக்கொண்டு, முன் கூறியவாற்றி, அன்புநெறி பெருகுவித்த ஆண்டகையார் என்றதற்கு அன்பின் வழியை விருத்தி செய்த பிள்ளையாரது என்றரைப்பாரு முண்டு.

பெருக்குவித்த—என்பதும் பாடும்.

1144

3043 (வி - ரை) நற்றவார் - திருத்தொண்டர்கள்.

திருவெல்லை - தென்புறத்திற் திருவெல்லை இது கொள்ளிடத் திருநதி வடகரை யின் வடக்கிலுள்ளது (256 - 2044 - 2045 பாகக)

பிற பதி - இவை திருத்திலைக்கும சோழிக்கும் இடையில உள்ளவை; 2048 பாகக. திருநாவுக்கரசாபிராண தில்லையினின்றும் சோழியை கோக்கிச் சென்றருளப் வா திருநாளைப்பாடி பணிந்து சென்று வழிகொண்டு சென்றமை முன் (1444) கூறப் பட்டது காண்க. திருநாளைப்பாடி சென்று வராது நேரே தில்லையினின்றும் சோழிக்கு எழுந்தருளுவதாயின் இடையில திருமயேந்திரப்பள்ளி, திருநலவாரப் பெருமணம், திருக்கருகூர் முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

கற்றவர்கள் பரவும் திருக்கழமலமே - “கற்றவர்கள் பணிதேததல் கழமலத்த ளீசன்” (பிள - மேதரா - 11); ஏகாரம் தேற்றம்

புறம்போந்து - திருவெல்லையினைக் கடந்து அப்புறம் மேற்சென்றருளி; தில்லை பதியின் புறம்.

1145

3044. (வி - ரை) பல் பதிகள் - இடையில் உள்ள ஊர்கள். முன் பாட்டில் கூறியவை இறைவா எழுந்தருளிய தலங்கள்.

பன்னிரண்டு பேர் படைத்த தொல்லைவளப் பூந்தாய் - இவ்ருச சோழிப் பதியின் தொன்மையும் வளமும்பற்றி எடுத்துக் கூறினா; பின்னாயர் இங்கு அருளும் இரண்டு பதிகங்களினும் “விண்டாங்குவ போலும்பிரு வேணுபுரம் மதலே” என்றும், “ஊனகொன் காழி சேர்மினே” என்றும், பதியினைப் பற்றியவையாகவே துதிக்கப்படுத

லானும் என்க ; இனிப் பிள்ளையார் அருளியனவாய்க் கிடைத்துள்ள சீகாழிப் பதி பற்றிய பதிகங்களுள் இவை இறுதியானவை என்பது கருதி இவ்வாறு அடுத்தது மகிழ்ந் தனர் ஆசிரியர் என்பது. “ பதியதன்மேற் திருப்பதிகம் அருள்செய்தார் ” என்று இக்குறிப்புக் காட்ட அருளியதும் காண்க.

தூரத்தே தோன்றுதலும்...சீவிகை இழிந்து எதிர் வணங்கி - இறைவரது திரு நகரம் கட்புலப்பட்டவுடனே சிவிகையினின்றும் இறங்கி நிலமுத தாழ்ந்து வணங்கு தல் முறையாம். செல்வம் - சிவநெறிச் செல்வம்.

பதி அதன்மேல் - திருப்பதியினைத் துதித்தல் பதிகக் கருத்தும் குறிப்புமாம் ; “ வேணுபுர மதுவே ” என்ற பதிக மகுடம் காண்க.

முன்னப் பல முறைகளிலும் (ஐந்து யாததிரைகளிலும்) பிள்ளையார் பிறபதிகளி னின்றும் சீகாழியின்கண் மீண்டு எழுந்தருளியுள்ளாராயினும் இம்முறையில் அது திருப்பதி தூரத்தே தோன்றியபோதே சிவிகையினின்று மிழிந்து எதிர் வணங்கி அதன்மேற் நிற்பதிகச் சொன்மாலே எடுத்தியம்பி மேற்சென்றருள்கின்றார் (3045); அதன்மேற்புறம் புறம்பணியின் மருங்கு அணைந்து பதியினுட் புகும்போது மலர் தூபதீபங்களுடன் தொழுது ஒரு பதிகம் “ காழி சேர்மின் ” எனப் பாடி அதனுள்ளே புகுந்தருள்கின்றார் (3046) ; இனித் திருமணகு செய்தருள அபபதியினின்றும் புறப் படும்போது “வளம்பதி வணங்கி”ச் சென்றருள்கின்றார் (3095) ; இவற்றின் குறிப்புப் பிள்ளையார் இனி இவ்வுலக கிளையில் இப்பதியினுள் மீண்டும் எழுந்தருள்கின்றவனென எண்பதனைக் காட்டும் திருவருட் குறிப்பாகும். இதுவே பிள்ளையார் சீகாழியில் எழுந் தருளும் இறுதி முறையாதலும் காண்க. “நம்பொ ருணம் மகக னென்று நச்சி யிச்சை செய்தாரீ, அம்பர மடைந்து சால வல்லலுயிப் பதன்முனம்,.....நம்பனமேவு நன்னகர் நலன்கொள காழி சேர்மினே” என்றது பதிகக் கருத்தும் அருட்குறிப்புமாம். “ பன்னிரண்டு பேர் படைத்த ” என்ற பதியின் சிறப்புப்பற்றிக் கூறிய குறிப்பி னுடன், இம்முறை எழுந்தருளும்நிலை கூறும் இந்நான்கு பாட்டுக்களினுள் திருக்கழு மலம் (3045), பூதநாய் (3044), வேணுபுரம்—புறவம் (3045) எனவும் மேல்வரும் பாட்டில் காழி எனவும் ஐந்து திருப்பெயர்களாற் கூறியருளும் குறிப்பும் காண்க.

3045. (வி - ரை) வண்டார் குழலி - பதிகத் தொடக்கம். சீகாழிப் பதிகங் களுள் அம்மையை முன்வைத்துப் போதறும் சீலைபற்றி எடுத்தவாறு ; “தோடெய செவியன ” முதலியவை காண்க.

மாளிகை விண் தாங்குவபோலும் - பதிக முதற்பாட்டின் கருத்தும் குறிப்பும் குறித்தவாறு.

மாடம் விண் தாங்குவபோலும் - விண்ணிலோம்பிய மாடங்கள் தூரத்தே கண் ணுக்குப் புலப்படத் தோன்றியபோது சிகழ்ந்த திருவுள்ளக் குறிப்பு ; தாங்குதல் - காப்பாற்றத்தல எனக்கொண்டு, விண்ணுயானத் திருத்தோண்டியெயற்றி வேணுபுரத்தின மாடங்களுமே விண்ணைத் தாங்குவபோல உயர்ந்தன என்பதுமாம் ; வேணுபுரம் என்ற பெயர்க்குறிப்பும் அது ; வேணுவின் வழி வந்தும், வேணுவின் மறைநது கரத் துறைந்தும் இந்நினைவுகலந்தது நிற்க, அவனைக் காத்துப் பின் விண்ணுலக ஆட்சி யினை மீளப்பெற அருளிய வரவாறு காண்க. மண்ணவர்க்குரிய ஆக்கமொழி மேல் வரும் பதிகத்தில் உரைப்பதனால் இப்பதிகத்தினுள் விண்ணவர்க்குரிய ஆக்கக்குறிப்புப் பெறக் கூறியவாறு ; இக்காரணம் பற்றியே ஆசிரியர் இவ்வருணையை விதந்தெடுத்தக் காட்டியருளினர் என்க.

**செக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சை**

புறம்பணை - கரின் புறத்த வயல்கள் ; புண்ணைமணல் கமழ் புறவம் - செவ்  
னிலச் சார்புபற்றிக் கூறியவாறு. இதுபற்றியே திருக்கழுமலை முமமணிகோவையி  
னுள் பட்டினத்தபு பெருமானார் செய்ததறினைக்குரிய இரங்கற்றறையில் வைத்தபு  
பற்பல பாட்டுக்களும் அருளியவாறு கண்டுகொள்க.

எழந்தநளி - தூரத்தே தோன்றிய இடத்தினின்றும் மேற்சென்று நகரணிமைக்குச்  
செல்ல.

1147

8046. வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கணைந்து, வரிவண்டு

குழுமலா நறுநீப தூபங்க ளுடன் றொழுது

“காழிநகர் சேர்மி” எனக்க கடைமுடிந்த திருப்பதிகம்

வழிசையி னுடன்பாடி பெயிணமுது ருட்புகுந்தார்.

கச்சை

(இ - ள்) வாழிவளர்...மருங்கணைந்து - வாழ்வாக வளரும் அத்திருப்பதியின்  
புறம்பணையில் கரின் அணிமையில் சேர்ந்து ; வரிவண்டு - நொழுது - வரிவண்டுகள்  
மொய்க்கும் மலர்களாலும், நறுமணமுடைய தூப தீபங்களாலும் வழிபட்டுத் தொழுது ;  
“காழிநகர் சேர்மின்” பாடி - “காழி நகரின் கட சேர்மின்கள், மக்களே !” என்று  
இறந்திசை சொல்லுமளந்த மகுடமுள்ள திருப்பதிகத்தினை வழிசைக்களுடனே பாடி  
யருளியவாறே, எயின்...புகுந்தார் - மதிப்பெடைய அந்நப பழைய திருநகரத்தி  
னுள்ளே புகுந்தருளினார்.

(வி - ரு) வாழ்வளர் உலகம் வாழ்வாக வழியிதுமறியாது வளர்கின்ற.

புறம்பணையின் மருங்கு - நகரப்புறத்தின் பக்கம்

வரிவண்டு குழுமல் - வரிகளைபுடைய வண்டு, வரிப்பாட்டு இசைக்கும் வண்டு  
கள் என்றலுமாம். வண்டு குழு மல் என்றது புதிதின் அலாகின்ற நாண்மலர் என்ற  
தாம், அதனே வழிபாட்டுக்குரித்தா மர்தலின்

நறும் தீபம் - தீபத்திற்கு நறுமையாவது நறுமணம் கமழும் செய்யினால் இடப்  
பட்டு விளங்குதல், மண்ணெண்ணெய் முதலிய நகரக் கலப்புள்ள தீபாற்றமுள்ள  
பண்டங்களால் இவ்விடமும் இந்நாட் பைசை விளக்குககள் இறைவழிபாட்டுக்காக  
என்பது தெளிக நறுமையை மலர்க்கும் கூட்டுக.

மலர் - தீப - தூபங்களுடன் நொழுதலாவது - திருநகரையே நோக்கி மலர்  
களா லருசுதித்துத் தூப தீபங்களைநி வழிபடுதல். இறைவரைப் போலவே அவர்  
எழுந்தருளிய திருப்பதியும் வழிபடறபாலது என்பது விதி, 2086, 2398 பாக்க

“காழிநகர் சேர்மின்” எனக் கடை முடிந்த - “காழி சேர்மினே” என்பது  
பதிகப் பாட்டுக்களின் இறந்திசை சொல்லிய மதுடம் ; இதனே பக்கம் குறிப்பும்  
கருதலுமாம். கடை முடிந்த - கருத்துக்கொண்ட - ஈற்றினைக்கொண்டு முடிந்த என்  
தலுமாம் ; கடை - குறிப்பு - குறிக்கோள் என்றலுமாம் ; கடை முடிந்த என்றதனால்  
இனிசை கோழியினப்பேரில் பிள்ளையார் அருளும் பதிகம் எதுவும் எாம் பெறவதில்லை  
என்றும், இதனே எாம் பெற்ற அளவில் கோழியைப்பற்றிப் பிள்ளையாரது கடைசியாக  
முடிந்த திருப்பதிகமாம் என்றும் குறிப்புப்பெறக் கூறிய தெய்வக் கவியமும் காண்க

எழிசை - திருவிராகமாகிய நடராசப் பண கூட்டின்.

எயின் முதார் - 1092 பாக்க

1148

8047. சேணுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்  
தாணினைந்த வாதரவின் றலைப்புாடு தனையுன்னி



நீணிலைக்கோ புரமனைந்து நேரிறைஞ்சிப் புக்கருளி  
வாணிலவு பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு முன்பணிந்தார். கசசக

(இ - ள்) சேணுயர்ந்த...உன்னி - ஆகாயத்திலுயர்ந்த திருத்தோணியிலே வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நினைந்த அன்பின் மேம்பாட்டினை எண்ணிக்கொண்டவராய் ; நீள்...புக்கருளி - நீண்ட நிலைகளைபுடைய கோபுரத்தினை அனைந்து எதிரில் நிலமுற வணங்கி எழுந்த உள்ளே புருந்தருளி ; வாணிலவு...பணிந்தார் - ஒளி விளங்குகின்ற பெருக்திருக்கோயிலினை வலமாக வந்து வணங்கி அங்கு அதன் முன்பு பணிந்தருளினர்.

(வி - ரை) சேணுயர்ந்த.....தனை உன்னி - சேண் - விசம்பு ; ஆகாயம், வானுலகம் உயர்வுபெறக் காரணமாயிருந்த என்ற குறிப்புப்பட உரைத்தலுமாம்.

தாள் நிலைந்த ஆதரவின் தலைப்பாடு - ஆதரவு - அன்பு ; தலைப்பாடு - பெருஞ் சிறப்பு ; கிடைத்தற்கரிய பெரும்பேறு. உன்னி-நினைந்து நினைந்து மனமுருகி ; உன்னி-உன்னியவாதே ; படியே. “பாதத்தினின் மனமவைத்தெழு பாதன்” (11) என்ற பதிகக் குறிப்புக் காண்க.

நேர் இறைஞ்சி - திருக்கோபுரத்தின் முன் எதிரே நிலமுறப் பணிந்து.

வாள் நிலவு பெருங்கோயில் - இது புறத் திருமதியின் உட்சுற்றில் அமைந்த சிகாழிக் கோயிலின் முழுமை. வாள் - ஒளி ; ஞானஒளி.

முன் பணிந்தார் - முன் - பிரமபுரிசா திருமுன்பு.

1149

வேணுபுரம் (சிகாழி)

திருச்சிறம்பலம்

பண் - நீட்பாடை - 1-ம் திருமுறை

வண்டார்சுழ லரிவையொடு பிரியாவகை பாகம்

பெண்டான்மிக வாளுன்பிறைச் சென்னிப்பெரு மாணார்

தண்டாமரை மலராளுறை தவன்கெடு மாடம்

விண்டாங்குவ போலும்மிகு வேணுபுர மதவே.

(1)

வேதத்தொலி யானும்மிகு வேணுபுர தன்னைப்

பாதத்தினின் மனமவைத்தெழு பந்தன்றன பாடல்

ஏதத்தினை யில்லாவிவை பததும்மிசை வல்லாரா

கேதத்தினை யில்லாசிவ கெதியைப்பெறு வாரே.

(11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பெருமானார் “மாடம் விண்டாங்குவபோல” விளங்கும் வேணுபுரமதவேயாம் (3045)

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) அரிவை . பெரியநாயகியம்மை ; பெண்தான்மிக ஆளுன் - சிருட்டிக கிரமத்தில சத்தியுடன் கூடி அருன்மிக எழுந்தருளினான் ; ஆளுன் - ஆக்கச்சொல் பொருளின் தன்மை குறித்தது. மலரான் - “தவளர்கெடு” என்ற குறிப்பினால் கலைமகனைக் குறித்தது ; “கலையாறெடு சுருத்தித்தொகை கற்றோயிடு கூட்டம், விளையாயின் சொறமேந்தரு” (8) ; “நாவியலு மங்கையொடு” (தேவா) ; மாடம் விண்டாங்குவ போலும் - இதன் அரும் பொருட்குறிப்பை ஆசிரியா எடுத்தக் காட்டியருளினர் (3045) ; முன் உரைத்தவை பார்க்க. அதுவே பெருமான் ஊர் என்க ;—(2) படைப்புந் நில யிறுதிப் பயனை - முன்னர் “பெண்டான்மிக வாளுன்” (1) என்றறினத் தொடர்ந்த கூறியது ; நில - நிறுத்ததல் - திதி ; இறுதி - சங்காரம் ; கிறி - பரவகை விளையாடல் ; புடைப் பாளையின் கழகின்னெடு - மலர்

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சக**

நாற்றம் - கமுகம்பாணிகள் விரிந்த அலரும் பருவத்தில் மிக மணம் வீசுவன. புடைப் பாணை - பாணை பக்கத்தில் புடைததல் கமுகுகளினியல்பு; தன்மை கவிதெ; விடைத்தே - மிகுத்தே;—(3) கடம் - யானையின் மதம்; அவர் - அவ்யாணையை அபிசார யாகத்தில் பெற்று வலிய இடிகள்; படம் - பாம்பின் படம், விடம் தாங்கிய கண் - விடம்போன்ற கூரிய பாவையுடைய கண்; அவர்க்குறை - அவர் போன் மமைந்த காதுணி;—(4) மயிலாடிட மேகம் முழுவதிர - ஆடிட - ஆடுமபடி; முழவுபோல அதிர என்சு;—(5) மந்தி மேனோக்கி நீன்றிங்கும் - குரகுகள் ஜேற்றம் கும்போது ஜேறே கோக்காது மேலே பாராதவாறே இறமுகம் இலப்புபற்றிய தன்மை கவிதெயணி;—(6) விலையாபின் கோல் - விலை எனபது இவரு உயாந்த பொருள அமைதி என்ற பொருளில் வந்தது;—(10) வணங்காமைத் தெரியான் - கண்ம மேலீட்டினால் அவர்கள் வணங்கலாகாதவாறு தமமை மறைத்து கின்றவர்; தூசி - புடவை;—(11) பாத்தினின் மனம் வைத்தேழ - “நாணிகைத வாதரவின் மலைப் பாடு தனையுனனி” (3047) என்று ஆசிரியர் இதனை விளக்கி எடுத்தகாட்டியது காண்க; ஏதம் - குற்றம், மலவாதனை. இல்லா - இலையாகச செய்கின்ற; கேதம் - தீமை.

**காழி**

திருச்சிறுமபலம்

திருவிராகம்

பண் - நட்பிராகம்

நம்பொருண மகக் கொன்று நசுசி யிசைச் செய்துநீர்  
அம்பரமம் டைந்து சால் வல்ல லுயர்ப் பதன்முனம்  
உம்பாகாத னுத்தம் னொளிய மிருத்த செஞ்சடை  
நம்பனமேவு நன்னகா நலன்கொள காழ் கோமீனே

(1)

தககனா தலைய ரிந்த சமக ரன்ற னதரை  
அககிடு டரவ சைத்த வந்தி வண்ணர் காழியை  
ஒக்கொருன் சம்பந்த னுரைத்த பாடல் உல்லவா  
மிககவினப் பெய்திலிற் றிருந்து வாழ்தல் பெயமமையே.

(11)

—திருச்சிறுமபலம்

பதிகத் துறிப்பு—மலர் அபதிபகளுடன் ககரினைத் தொழுது, “காழிசோமீனே” எனக் கடைமுடித்து உபதேசித்தருளிய பதிகம், உலக வாழ்வு கடைமுடிந்து “சாவதன்முன் இசைந்து” காழி சோமின் என்ற கருத்தும் காண்க பின்னியார் இவ்வுலகிலவர தவதரித்தருளிய காரணமில் முடிபெய்தும் நிலை கூடல், காழிசோர்தது, இனிப் போதமில் முடிந்தவழி இறைவரை அடைந்து ஒன்றி உடனாகும் தருணம் அணிமையாத துறிபயும் காணத்தக்கது.

பதிகப் பாட்டுக் துறிப்பு:—(1) நம் பொருள் ....நீர் - கோழி ககரின் தொடர்பே கொண்டு தம்பாவ வந்த தாதையாரையும் புகாரையும் மாதவாசனையும், அவர்களமூலம் ஏனை உலகவரையும் கோகதி உபதேசித்தருளியது; நீச்சி - விரும்பி; நம் பொருள் - நம் மக்கள் - பொருட சாபு - உடற சாபு; இக்கை செயல்; பற்ற வவததல்; அம்பரம் - கடல்; அம்பரமடைந்து - ஆசைக்கடவுள் அமுருதி; அம்பரம் - அயிலிடம் என்று கொண்டு, இசைப்ப பெருகினுள் மயங்கி என்றலுமாம். சால் - மிகவும்; அல்லல் உயர்ப்பதன் முனம் - மிக தன்பம் அடைந்த கேடுற வதன்முன்; முனம் - கோமீன் - என்று உட்டி முடிக்க. அல்லையதற்பின் சேர்

தல் நம்வசயில்கை; ஆதலின் அதன்முன் சேர்மின் என்றது; இக்கருத்தைப் பலவாற்  
றானும் ஐயடிகள் காடவர்கோனாளுகா கேட்குந்நிர வெண்பாலினும், பட்டினத்துச்  
சுவாமிகள் தமது அருள் தூல்களினும் இடித்துக் கூறுதல் காண்க. “நல்லச்சிறு நம்  
பலமே நண்ணுமுன்”; “பொடியதெத பாழ்க்கோட்டரு சேராமுன்”; “ஐயாறு  
வாயாறு பாடாமுன்” (கேட்குந்நிர வெண்பா); உத்தமன் - எல்லாம் நன்மையே  
செய்பவன்; நம்பன் - நம்பி அடைதற்குரியவன்; நன்னகர் - நலங்கொள் - க  
ரின் நன்மையும், அடைந்தால் அது தரும் நற்பயனும் குறித்தன்; சேர்மினே -  
ஏகாம் தேற்றம்;—(2) ஏவம் - எவ்வம் - குற்றம்; எதுகை நோக்கி முதலின்  
டது. இசைந்து - மனவொருமைபுற்று; தீபமலை தூபமும் செறிந்த கையாக்கி -  
சேர்மின் - பதியினையே அருசுசித்த வழிபட்டுப் பின் உளனே அடைமின்;  
பிள்ளையா இவ்வாறே செயுகாட்டியருளினமை முன் ‘சூழமலர் நறந்திப  
துபகை ஞாடனொழுது” (3047) என்று ஆசிரியர் காட்டியருளினமை காண்க;  
மன்னும் - ஊழியிலுமழியாத நிலைபெறும்;—(3) சோறு ..துவண்டு - செவ்வ  
நீங்கிய நலகுரவு நிலை; துவளுதல் - ஏறுகின்றம் - நெருங்கிய சுற்றமும்; சிறு  
புமை தொக்கது. எள்துதல் - இகழ்தல்; தூரமாய் - எள்க - என்று கூட்டுக.  
தூரமாதல் - அணுகாத விலகிப்போதல்;—(4) நீச்சி.....கேட்பதன் முன் -  
ஒரு பொருளை விருமபி ஒருவா வாசலின் நடந்து செல்ல, அவர் உம்மைவிரும்  
பாது நானே உச்சிப்போதில் வா என்று சொல்லக் கேட்கவரு முன்னே; நடந்து  
செல்ல - என்றதனால் வறுமைபு, நாளை உச்சி வம் எனும் உரை - என்றத  
னால் அவர் சுயாது நாள் கழித்தலும் குறிக்கப்பட்டன; “நசுசிவந்த நல்குர் மாந்தா  
தம், விச்சையிறு படைத்த வெவவேறு காட்சியி, நகமலாந தீவார போல முகமலாந,  
தினிது மொழிந்தாந குதவுத லின்றி, நாளு நாளு நாள்பல குறித்தவர், தாளி லுற்ற  
லுந் தவிர்ந்து” (திருவிடை - மும் - 7); பேணுவார் இச்சை செய்யும் - பேணு  
வாரை இச்சித்தருளும்;—(5) கண்கள்...உய்த்தழிப்பதன் முன் - காண்பு - காணு  
தன்மை; மேலி சன்றி - உடல் தளர்ந்து; உண்கிலாமை - உணவு உட்கொள்ள  
முடியாத நிலைமை; இதனால் கரை, திரை, மூப்பு, பிணி என்ற நிலைகள் வருமுன்னமே  
என்றதாம்;—(6) அவத்தம் - வீணை. பிணக்கி - பிறவியில் வரும் துன்பச் சூழல  
கள்;—(7) பொய்யம் மிதந்த வாயர் - வாக்கினால் வரும் குற்றம்; பொறுமை -  
மனத்தின் குற்றம்; ஐ மிதந்த கண்டி - உடலின் நிலை; ஐ - கோழை;—(8)  
காலினே...இகழ்ந்துரைப்பதன் முன் - உடல் தளர்ந்தும் காமம் விடா நிலைம  
யில் பெண்கள் இகழ்வதாகும் நிலை குறித்தது. மதித்தவர்கள் - தற்போதத்தால அநி  
யப் புருந்தவாசன்; (10) நிலை வேறுத்த...புதல்வர்கள் - “இந்தக் கிழம் இன்னும்  
இறவாமல் இருக்குதே” என்று வெறுப்புடன் முன்னமே நேசயிலலாத மக்கள்;  
முலை வேறுத்த பேர் - பால் குடித்தலை விட்ட புதல்வர்கள் முதலாக;—(11) நக்க  
னார் தலையரிந்த சுங்கரன் - முதன்மைபற்றி வீரபத்திரா செய்கை இறைவாமே லேற்  
றப்பட்டது. அந்தி - மாலையின் செவ்வானம்; அம்-நீ - அழகிய நீ என்பது அந்தி  
என நின்ற தென்றலுமாம்.

8048. முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றேறிப்  
பொன்னிமயப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த புராதனரைச்  
சென்னிமிசைக் குவித்தகரங் கொடுவிழுந்து தினைத்தெழுந்து  
மன்னுபெரு வாழ்வெய்தி மனங்களிப்ப வணங்குவார்; கசடு0

3049. பரவுதிருப் பதிகங்கள் பலவுமிகை யினிற்பாடி  
விரவியகண் ணருவிநீர் வெள்ளத்திற் குளித்தருளி  
அரவணிநதா ஈருள்பெருகப் புறம்பெய்தி வன்பருடன்  
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையா தந்திருமா ளிகைசார்ந்தார். 66

3048. (இ - ள்) முன்னிறைஞ்சி...வறி - திருக்கோயிலினுள் பிரமபுரீசர் திரு முன்பு வணங்கி அவரது திருவருளின் முழுநேரக்கமும் பெற்றத திருத்தோணியாகிய மலையின்மேலே ஏறிச் சென்று ; பொன்னிமயப் பாவையுடன் . புராதனரை - பொன் மலையென்னும் இமயமலை யாசனூடைய மகளராம் பெரியசாயகியாருடன் கூடி எழுந்தருளியிருந்த பழமையாராகிய தோணியப்பரை ; சென்னிமிகை...எழுந்த - மலையின்மேலே கூப்பிய கைகளோடு நிலமுற விழுந்த திளைத்த எழுந்த ; மன்னு பெரு...வணங்குவார் - நிலைபெற்ற பெருவாழ்வனை யடைந்த மனமிகழ வணங்குவா ராகிய பிள்ளையார் ; 67

3049 (இ - ள்) பரவு ..பாடி - அதிககிடை திருப்பதிகங்கள் பலவற்றையும் பண்ணுடன் பொருந்தப் பாடியருளி , விரவிய...குளித்தருளி - பொருந்திய கண்ணீர் வெள்ளத்திலே முழுதும் தோய்ந்தருளி ; அரவணிநதா...புறம்பெய்தி - பாம்புகளை அணிந்த இறைவரது திருவருள் பெருகப்பெற்றுப் புறத்தே போந்து , அன்பருடன்... ..சோநதா - அன்பாருடனே சேகாழிப் பெருந்தகையாராகிய பிள்ளையார் தமது திருமாளிகையின்கண் சோந்தருளினார். 68

இந்த இரண்டு பாடல்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3048 (வி - ரை) முன் இறைஞ்சி - பெருக்கோயிலின் முன்னுள் பிரமபுரீசர் திருமுன்பு வீழ்ந்த வணக்கி.

திருவருளின் முழுநேரக்கம் - பிரமபுரீசரின் முழுமையாகிய அருளுணைகளும்.  
ஏறி - மேறசென்று திருமலை என்னும் திருத்தோணியின் மேலே ஏறிச் சென்று , இதற்கு இவ்வரதன்றி அதனாலாய் ஆனந்த வாழ்வின் மேம்பாடு என்றாரதனார் முன்னுரைகாரர்.

பொன் இமாய்ப் பாவை - பாவதி ; இவ்ருப் பெரியசாயகியமமையாரைக் குறித்தது ; இமயத்தின் ஓர் பகுதி மயப் பொன்மலை என்று வழங்குதல் மரபு

புராதனர் - மிகப் பழமையானவர் , “ ஏறிமழு வேடியுள் மாணாசை யினறி யிருந்திரான் ” (தேவா) என்ற குறிப்பின்படி மாணாசை மழுவும சோவதன் முன் காலத்திலேயே இவரு வெளிப்பட்டருளியவர், பன்னிருழியின் முன்னா விளங்குபவர், என்ற தன்மைகள் எல்லாம் கினைவுகூர

திளைத்து - ஆனந்தத்தில் அழுகி வளங்குவார் - வீணையாணையும் பெறா  
பெருவாழ்வு - ஸ்வபொருளை வண்டுகள் சிவமயமையாகிய ஆனந்தத்தில் அழுகி  
சிற்றலே பெருவாழ்வு என்பது உண்மைதான் துணிபு  
வணங்குவார் - பாடி. என மேற்பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க. 1150

3049. (வி - ரை) பதிகங்கா படியும் - இப்பதிகங்கள் கிடைத்தில !  
கண் அருவிநீர் வெள்ளத்திற் குளித்தலாவது - கண்ணீர் அருவிபோலப் பாய்  
அதனால் திருமணி முழுதும் களைதல்.

அருள் பெருக - அருள் பெருகப் பெற்றமையினாலே.

அன்பருடன் - தமமுடன் வந்த திருக்கூட்டத்தடனே.

3050. மாளிகையி னுள்ளினைந்து மறையவர்கட் கருள்புரிந்து  
தாள் பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தகுதியினுற் றலையளிசெய்  
தாளுடைய தம்பெருமா னடியவர்க ளுடனமர்ந்து  
நீளவரும் பேரின்ப மிகப்பெருக நிகழுநாள்; கசடுஉ

3051. காழிநா டெடையபிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த  
ஆழியினு மிகப்பெருகு மாசையுடன் றிருமுருகர்  
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றெண்டர் மற்றெனையோர்  
சூழுநெடுஞ் சுற்றமுடன் றேணிபுரந் தொழுதனைந்தார். கசடுஉ

3050. (இ - ள்) மாளிகையின்...அருள்புரிந்து - தமது திருமாளிகையினுள்ளே  
எழுந்தருளித், தம்மைக் காணவந்த மறையவர்களுக்கெல்லாம் அருள்விடை கொடுத்து;  
தாள் பணியும்...தலையளி செய்து - தமது திருவடிகளை வணங்கி நின்ற பெரிய தமாக  
ளாகிய சுற்றத்தார்களுக்குத் தகுதிகளேற்றவாறு தலையாகிய கருணையினைச் செய்து  
விடைகொடுத்தருளி; ஆளுடைய...அமாந்து - தம்மை ஆளுடைய பெருமானது  
அடியவர்களுடனே விரும்பி எழுந்தருளியிருந்து; நீளவரும் . நிகழுநாள் - நீண்டு  
பெருக வரும் பேரின்பமானது மேனமேலும் மிகப் பெருகும்படி நிகழ்ந்துவரும் நாள்  
களிலே; கசடுஉ

3051. (இ - ள்) காழிநாடு...மகிழ்வெய்த - காழி நாட்டின் தலைவராகிய பிள்ளை  
யாரது திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்வடையக் கருதி; ஆழியினும்...ஆசையுடன் -  
கடலினும் மிகவும் பெருகுமினது ஆசையுடனே; திருமுருகர்...தொழுதனைந்தார் -  
திருமுருக நாயனா வாழ்வு தரும் திருநீலநக்க நாயனார் முதலாகிய தொண்டர்களும  
மற்றும் வனையோர்களும் தம்மைச் சூழந்த நீண்ட சுற்றத்தாருடனே போந்து திருத்  
தோணிபுரத்தினைத் தொழுது பிள்ளையார்பால் வந்தனைந்தார்கள். கசடுஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3050. (வி - ரை) மறையவர்கள் - இவர்கள் பிள்ளையா திலையில் எழுந்  
தருளியமை கேட்டு அங்குச் சென்று வணங்கித் தொடர்ந்து உடன் வந்த “புகழ்ப  
பூசுர மாநவரும” (3041), மற்றும் சோழியில் பிள்ளையாருடன் கூடிக் கும்பிட்ட  
மறையவர்களுமாம். இவர்களே முதலில் விடை கொடுத்தருளத் தக்கார்கள்.

தாள் பணியும் பெருங்கிளை - இவர்கள் சோழி, திருநெல்வேலி முதலிய பதிகளி  
னின்றும் போந்து பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து வணங்கி யருள்பெற்ற சுற்றத்தார்கள்;  
பிள்ளையாரது தாள் பணியப்பெற்றதனால் பெருங்கிளை எனலாம்; தலையளி செய்து -  
பெருங்கருணை கோக்கம் வைத்து.

ஆளுடைய ..அமர்ந்து - அருள் புரிந்து - விடை கொடுக்கப்பெற்ற மறையவர்  
களும், தலையளி செய்து - விடை கொடுக்கப்பெற்ற பெருங்கிளையும் போலன்றி அடி  
யவர்களே எஞ்ஞான்றும் உடனிருக்கும் பெற்றி வாய்ந்த பெரியவர்கள் என்ற உண்மை  
யினைக் கைக்கொண்டு ஒழுகி உலகுக் கறிவுறுத்தியருளினா பிள்ளையார். ஆதலின்  
உடன் அமர்ந்து என்றார். “அன்பரொடு மரீஇ” (போதம் - 12 - ருத்) என்பது  
ஞானசாததிரம். அதனாலாகிய இன்பம் உலகிற்றத் சிவானந்தமேயாம் என்பார்  
நீள வரும் பேரின்ப மிகப் பெருக என்று மேற்கூறினார்; அமரீதல் - விரும்புதல்.

நீளவரும் பேரின்பம் மிகப் பெருக - நீள வந்தல் - எல்லையில்லாது வளாந்த  
வருதல்; மிகப் பெருகுதல் - வகையினால் மேன்மேலும் பெருகுதல். அடியவர்களுட்  
னிருக்கும் சிவானந்தப் பெருவாழ்வின் இயல்புபற்றி முன (2421)உரைத்தவை பாகக்.

சீருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுருக

தீகழல் நான் - அண்ணந்தாரீ - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 1152

3051. (வி - னா) கழல் வணங்கி மகிழ்வெய்த - கழல் வணங்கப்பெறதலே மகிழ்ச்சிக்கு ஏதுவாம் என்பது.

ஆழியினும் மிகப் பெருநும் ஆசை - கடலினும் பெரியதாய் வளரும் ஆசை என்றது இணைதென்ற அளக்கலாகாத தன்மை குறித்துப் பண்புபற்றி வந்த உவமம். "பயன் றாக்கார செய்த வுதவி நயன றாகின, கனமை கடலிற் பெரிது" (குறள்) என்ற படி பிள்ளையார் உலகுக்குச் செய்யும் பரசமப் கிராகரிப்பும் திருநீற்றி னாகமுமாகிய உதவிகள் பயன் றாகாத செய்தமையின் அவற்றின் கனமை கடலினும் பெரிதாம் ; அதுபற்றி அவர் கழல் வணங்கி மகிழ் அடியார் அவாபரத கொண்ட ஆசையும் கடலினும் பெரிதாயிற்று என்க.

திருமுருகரீ, வாழ் திருநீலநக்கீர், முதந்நெண்டீர் - அறுபானமும்மை மெய்யடியார் களுள் வருதலால் இவர்கள் முதனமையாக எடுத்ததரைக்கப் பெற்றார்கள். வாழ்-பிள்ளையாரது திருமணச் சடங்குகள் செய்து வாழத்தப் பெறும் வாழ்வு குறிக்கப்பட்டது ; 3187 பார்க்க.

தழு நேடுஞ் சுற்றமுடன் - இவர்களும் பிள்ளையார் திருமணத்துடன் சேவித்த முன் செல்லும் சிறப்புப் பெறுபவர்கள் ; "பாங்கிலவு கிண்குழ" (3148).

தோணிபுரம் தொழுக - தோணிபுரத்தினையும் தோணிபுரேசரையும் முதலில் தொழுது பின்னாப் பிள்ளையாரால் அணைந்தனா இஃது அடியார் மரபு. முன 2774, 2775-லும், பிறுணமே உரைத்தவை பார்க்க.

ஆழியினும் மிகப்பெருநும் ஆசையுடன் - எல்லையல்லாத பொருள்த் ததும்பும் சிவானந்த விளைவாகிய சிவபோகத்துட் புகும் நீல அணித்தாகும் முறகுறிப்புப் பெற மிக்க ஆசையும் பெருகிறது என்றலுமாம். முன "பேரினப்" (3050) என்றதும் காண்க.

3052. வந்தவரை எதிர்கொண்டு மணமகிழ்கது சண்பையர்கோன்  
அந்தமில்சீ ரடியார்க ளாவிராடு மினிதமர்ந்து  
சுந்தரவா ரணங்கிணுடன் னேணியில்வீற் றிருந்தாரைச்  
செந்தமிழின் பகத்ததாற் றிருப்பதிகம் பலபாடி, ககருசு

3053. பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப்; பெருந்தவத்தாற் பெறவரும்  
மருவுபெருக கிளையான மறையவரு முடனகடித்  
"திருவள்ளூர் னத்தலைவர் திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்  
பருவமிது" வென்றெண்ணி யறிவிக்கப் பாங்கணைந்தார். ககருசு

3052. (இ - ள்) வந்தவரை...இனிதமாரது - முன் கூறியபடி வந்தவர்களாகிய திருமுருகர் முதலாகிய தொண்டர்களையும், ஏனையோர்களையும் எதிராவரவேறாது திருவுண மிக மகிழ்கது சோழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் அளவிலலாத சிறப்புடைய அந்த அடியவர்களுடனே இனிதாக விரும்பியிருந்தருளி, சுந்தர...வீற்றிருந்தாரை - அழகின் கிண்களமாகிய பெரியவாய்கியாருடனே திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த தோணி யப்பரை ; செந்தமிழின்...பலபாடி - செந்தமிழ் யாப்பினாலே பல திருப்பதிகங்களை யும் பாடியருளி ; ககருசு

3053. (இ - ள்) பெருமகிழ்ச்சியுடன் செல்ல - பெரிய மகிழ்வுடனே இவ்வாறு சிவோ பிதக ; பெருந்தவத்தால்...உடன் கூடி - பெரிய தவஞ் செய்வதன் பயனாகப்

பிள்ளையாரைப் பெற்றெடுத்த தாயையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் பொருந்திய பெருங் கிளைஞர்களாகிய மறையவர்களும் உடன் கூடி ; திருவளர்...என்றெண்ணி - முத்தித் திரு வளர் தற்கேதுவாகிய ஞானத்தின் தலைவராம் பிள்ளையார் திருமணஞ் செய்தருளு வதற்கேற்ற பருவமிதுவாகும் என்று எண்ணி ; அறிவிக்கப் பாவரு அணைந்தார் - தமது அவ்வெண்ணத்தைப் பிள்ளையாருக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அவாபால் அணைந் தார்கள். ககடுடு

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3052. (வி - ரை) வந்தவரை - திருமுருகர் முதறறெண்டர்களை.

அடியார்கள் என்றது அவர்களையும் முன்னர்க் கூறிய "தம்பெருமா னடியவாக" னையும் (3050). அவரோடும் இனிதமர்ந்து - முன உரைத்தவை பாகாக.

சுந்தர ஆர் அணங்கு - சுந்தரம் - என்றது அழகுக்கெல்லா மிருப்பிடமானவர் என்றது ; ஆர் அணங்கு - பெரியநாடகி யமமையார் ; ஆர்நல் - பெருமையெல்லாம் சிறைதல்.

அணங்கினுடன் தோணியில் வீற்றிருந்தவர் - "தோடுடைய செவியன்" (தேவா) என்று குறிக்கப்பட்டு அமமையப்பாகி வெளிவந்து தமக்கு ஞான அமுதாட்டியருளிய தோணியப்பர் என்பதாம். பந்தம் - யாப்பு-தொடை.

திருப்பதிகம் பலபாடி - இப்பதிகங்கள் கிடைத்தல் ! ; பந்தந்தால் என்றதனால் அத தொடக்கமுடைய பதிகம் குறிப்பதாகக் கூறுவாருமுண்டு ; அது முன்னாக (2006) குறிக்கப்பட்டமையாலும், "பதிகம் பல" என்பதனாலும், அவவுரை பொருந தாது.

பாடிச் - செல்ல என்று வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 1154

3053. (வி - ரை) செல்ல - நாட்கள் இவ்வண்ணமாக கிகழ்ந்துசெல்ல.

பெற்றவர் - மகவாகப் பெற்ற சிவபாதவிருதயா. பெருந்தவம் - முன் "தவம் புரிந்தார்" (1917) என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க.

கிளையான மறையவர் - அவா தமமையும் பகவதியாரையும் ஆக இரு மரபும் பற்றிய கிளைஞர். திருமரபும் குறிக்கப் பெரும் என்றா.

திருவளர் ஞானம் - முததி தரும் சிவஞானம். வளர் என்றது அனரோடும் யாது இன்றும் என்றும் வளரச் செய்யும் தன்மை குறித்தது.

திருமணம்...பருவமிது - திருமணப் பருவம் ; இஃது ஆண்பாலாககுப் பதினா றுட்டைப் பருவத்தில் சிகழுமென்பது தமிழ் மரபு. இறையனாகப்பொருளுரை - தொல்காப்பியம் முதலியவை பாகாக.

அறிவிக்க - தமது அவ்வெண்ணத்தைப் பிள்ளையார்பால் அறிவிக்கும்பொருட்டு.

பாங்கு - அவாபாலில்.

அறிவிக்கும் பாங்கு-என்பதும் பாடம். 1155

3054. நாட்டுமறை முறையோழக்க ஞானபோ னகருக்குங்

கூட்டுவது மனங்கொள்வார் "தோதில்மறை நெறிச்சடங்கு

காட்டவரும் வேள்விபல புரிவதற்கோர் கன்னிதனை

வேட்டருள வேண்டு" மென விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். ககடுசு

(இ - ள்) காட்டு மறை...மனங்கொள்வார் - உலகியல் நிலையில் வைதிக ஒழுக் கத்தினை ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கும் இசைவித்தலை மனங் கொள்வார்களாகி ;

**செங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கசடு**

கோதில...விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள் - “குற்றமற்ற வேதநெறியின்னை உறப்படும் சடங்குகளுடன் கூடிய வேள்விகளைச் செய்வதற்கு உரிமை பெறம்பொருட்டு ஒரு கண்ணிகளையத் தேவரீர் திருமணஞ் செய்தருள வேண்டு”மென்று விண்ணப்பம் செய்தார்கள்.

(வி - ரை) நாட்டு மறை முறை ஒழிக்கம் - அத்தனர் முதலிய மூவருணை நாரும் பிரமசரியத்தின் பின் கிருகத்தக் கையில் ஒழுகுக என்ற வேதநெறி விதித்த ஒழுககம்.

ஞானபோனகருத்தும் கூட்டுவது - அவ்வொழுக்கம் வையோராயிய சாமானிய உலகினருக்கேயன்றி முற்றிய சிவஞானமுடைய பிள்ளையார திறத்தப் பொருந்தாது என்பதுணர்த்ததற்குச் சிறப்புமமை கொடுத்தோற்றோ.

மறைநெறிச் சடங்கு காட்ட வரும் வேள்வி பல புரிவதற்கு ஒரு கன்னிதனை வேட்டு - பிரமசாரிகருச சமிதா தானமேயன்றி ஒளபாசனத்தில அகிகாரமின்மையால், இல்லொழுக்கத்தில ஒளபாசன முதலிய நிதலியங்கனம், கிருது முதலிய கையித்திகம் களும் செய்யவேண்டுதலின் அதற்காக ஒரு கன்னியை மணந்து என்றார் ; சடங்கு காட்ட வரும் வேள்வி - மறை விதித்திட்ட சடங்குகளுடனே செய்யப்படுவன வேள்வி என்றதாம். காட்ட - செய்ய ; காட்ட - என்றது, நீர் வேளவி செய்வது உமக்காக வன்றி உலகினர்க்கு கிகழத்திக காட்டும் ஆசாரியத தன்மைக்காக என்றதும் குறிப்பு.

மறையொழிக்கம் - கூட்டுவது மணங்கொள்வார் - என்றது மறைகளில் விதித்த ஆச்சிரமங்களுள் இவ்வொழிக்கையாகிய ஆச்சிரமத்தில் பிள்ளையாரப் பொருத்தவதே அவர்கள் கருதினார்கள் என்க. அதனில் இன்றியமையாத சிறந்த பகுதி “மனையறத்தி னினபமுற மகப்பெறுவான் விருமபுவார்” (1917) என்று சிவபாதவிருதயர் தாம் கருதிய கணமக்கட் பேறேயாம், ஆனால் அதனை அவ்வாறு கூறுது பிள்ளையாரது திருவுள்ளத்துக் கிசையுமாறு “வேளவி புரிவதற்குக் கன்னியை வேட்க” என வேண்டினா மறையோர் ; பிள்ளையார இசையாது கூறியருளிய பின்னும் அவர் மாருத வண்ணம் அவர்கள் இதனையே மற்றுமொரு வகையால் மேலும் கூறுதல (3056) காண்க.

மணங் கொள்வார்—என்பதும் பாடம்.

1156

3055. மற்றவந்த மொழிகேட்டு மாதவத்தின் கொழுந்தனையார் சுற்றமுறு பெருமபாசத் தோடர்ச்சிலிடு நிலைமையராய்ப் பெற்றமுயர்த் தவரருண்முன் பெற்றதனா விசையாது,  
“முற்றியதா யினுங்கூடா” தென்றவா முன மொழிந்தருள ; ககடு

3056. அருமறையோ ரவர்பினனுங் கைதொழுதங் கறியிப்பார்  
“இருநிலத்து மறைவழக்க மெடுத்தீர்நீ ராதலினால் வருமுறையா லறுதொழிலின் வைதிகமா நேறியொழுதங் திருமணஞ்சேய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ் செய்யு”மென ; ககடு

3057. மறைவாழ வந்தணர்தம் வாய்மையொழுக் கம்பெருகும்  
துறைவாழச் சுற்றத்தா தமக்கருளி யுடன்படலும் பிறைவாழுக திருமுடியிற் பெருமபுனலோ டாவணிந்த கறைவாழும் கண்டததார் தமைத்தொழுது மணங்களித்தார். ககடு



3055. (இ - ள்) மற்றவந்தம்...கொழுந்தணையர் - மற்ற அவர்களுடைய மொழிகளைக் கேட்டுப் பெருந்தவத்தின் கொழுந்த போல்வாராகிய பின்னையார் ; சுற்றமுற...நிலைமையாய் - சுற்றங்கள் பொருந்திய பெரிய பாசத் தொடக்கினை விட்டு நீங்கும் நிலையினை உடையராகி ; பெற்றமுயாத்தவர் - இசையாது - இடபத் கொடியினை உயர்த்திய சிவபெருமானது திருவடி ஞானமாகிய உயர்ந்த சிவஞானத்தை முன்னரே பெற்றாராதலின் அவர்களது மொழிகளுக்கு இசையாமல் ; முற்றியதாயினும்...மொழிகதருள - நீலிா சொல்வது பொருந்திய மொழிதானாயினும் அந்நிலை என்பார் உடாதாகும் என்று மொழிந்தருள, ககடுஎ

3056. (இ - ள்) அருமறையோரவர்...அறிவிப்பார் - அந்த அரிய மறையவர்கள் பின்னும் கைகூப்பித் தொழுது அங்குப் பின்னையார்பால் அறிவிப்பாராய் ; இருநிலத்தின்...ஆதலினால் - பெரிய சிலவுலகிலே வைதிக வழக்கினை நீர உயர்த்தியருளினீராதலினால் ; வருமுறையால்...செய்யுமென - அவவழிவரும் முறையினாலே மறையவர்க்குரிய அறுதொழில்களுடன் கூடிய வைதிகமாகிய பெருநெறியில் ஒழுக்கின்ற திருமணத்தினைச் செய்தருளுதற்குத் திருவுள்ளம் இசைந்தருளல் வேண்டும் என்று கூற ; ககடுஅ

3057. (இ - ள்) மறைவாழ - வேதங்கள் வாழ்வடையவும் ; அந்தணாதம்...அந்தணவாழ - அந்தணர்களுடைய வைதிக வாய்மையின் வரும் ஒழுக்கம் பெருகும் துறை வாழ்வடையவும் ; சுற்றத்தார்...உடன்படலும் - அச் சுற்றத்தார்களுக்கு அருளிச்செய்து அவர்களது விண்ணப்பத்திற்குப் பிள்ளையார் உடனபாதி செய்தருளுதலும் ; பிறை வாரும்...மனன களித்தார் - பிறைச்சந்திரன் வாழ்கின்ற திருமுடியிலே பெருநீர்க் கணையினோடு பாம்பினையும் அணிந்த திருநிலைகண்டராகிய சிவபெருமானை வணங்கி அச் சுற்றத்தார்கள் மனமகிழ்ந்தார்கள். ககடுக

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3055. (வி - ரை) மாதவத்தின் கொழுந்து - மாதவம் - சிவனை நோக்கிச் செய்யும் பெருந்தவம். கொழுந்து - உச்சியின் விளைந்த பயன் ; மென்மையும் தன்மையும் அழகும் பயனுமாகி வரும் தாவரப் பகுதி ; மாதவமாகிய பயிரின் உச்சியின் வரும் நிலைக்குப் பண்புபற்றி உவமமாக வந்தது ; சிவனை நோக்கிச் செய்யும் பூசையே நவம் என்பபடும் ; இங்கு மாதவம் - சிவபாதவிருதயர் செய்த பெருந்தவத்தின் பயனாக விளங்குபவா என்றும், கொழுந்து - மழ இளங்கோலம் குறித்ததென்றும் கொள்வாருமண்டு.

சுற்றமுற...நிலைமையாய் - சுற்றங்கள் வந்து குழும் பெரிய பாசத்தின் தொட்டி தம்மை அணுகாமல் விட்டு நீங்கும் தன்மையை மேற்கொண்டவராகி ; “சுற்றமென்னும் தொல்பசுக் குழாங்கள், பற்றி யழைத்துப் பற்றினர் பெருகவும்” (திருவா-போற்றித் திருவகவல் - 48-49) ; தொடர்கீசர் விடு நிலை - இதுவரையும் சுற்றம் என்னும் பாசம் உடன் குழ இருப்பினும் அதனறி பற்றாது வாழ்ந்த நிலையினதாய் பின்னையார் ; ஆயின் இப்போது மேற்கொண்ட நிலையாவது அவர்களாற் சுற்றப்படும நிலையினை அறவே விட்டு நீங்குதல் என்சு. விடும் என்ற குறிப்புகிடது.

பெற்றம் - உயர்ந்தவர் அருள்...முன் பெற்றதனால் இசையாது - இசையாது - உடன்படாமல் ; அருள் முன் பெற்றதனால் - அருள் - சிவஞானம் ; முன் பெற்றதனால் இசையாது என்றது “புகனயிருதி வழியுமுன்றும் புகலுமாச் சிரம, வறத்தறைகளவையடைந்தம் சூரணங்கள் படித்தம்...வேத சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தம் சென்றும்சைவத், திறத்தடைவர் ; இதின்சரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாநீ சீவ

னடியைச் சேர்வர்" (சித்தி - 8) என்றவாறு பதினான்கு படியில் உள்ள முடிந்த சிவ ஞானமாகிய திருவருஞ்ஞான முழுமையும் முன்னமே பெற்றமையால், சாமானியருக்கு விதித்த மறைவழிநிற்கும் ஆசிரம முதலிய நிலைகளில்வந்து பொருந்தவந்த சிவையிலிடை யாதலானும், சிவஞானானந்த சிவையானது இவைபெருமையால் கடந்த எல்லாரு சத்திரிபாத நிலையாதலானும் முன் அருள்பெற்றமையால் இசைவுபடாமல் என்றதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாம் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே வெவ்வேறு பொருள்பட உரைத்தனர்; மேல்வரும் "முற்றியதாயினும் கூடாது" என்பதற்கும் அவ்வாறே பொருந்தாதாரத்த னர். உண்மை ஆராய்ந்து தெளிகளுகொள்ளத் தக்கது.

"முற்றியதாயினும் கூடாது" என்று - இசையாது - என்றது பின்னையாறு திருவுள்ள நிகழ்ச்சி; கூடாது - என்றது அவர் அந்தணர்களுக்குத் தமது திருவாக்கால் கூறிய விடை. முற்றியதாயினும் - நீங்கள் கூறிய மொழிகள் வேதத்தை ஒட்டியவை யாயும், மறைகள் முற்றணாவுடைய முதலவனவு மொழிந்தனவாயும் உள்ளன; அவ் வாரூயினும் என்றபடி; இஃது உடன்படும் மறுத்தல் என்ற நிலை; நீவிர் கூறியது மறுக்கலாகாதபடி முடிந்த மொழிகளே; ஆயினும் அவை எதைபாலிற் கூடாது; என்னை? சாமானியர்களாகிய ஏனையோர்க்கு விதித்த ஒழுக்கம் சத்திரிபாத நிலை யினராகிய சிவஞானிகளபாது கூடாது என்றபடி; இவ்வாறு மறுத்த பின்னையார் பின்னர் (3057) "உடன்பட"து என்னை? எனின், அஃது ஆண்டு விளக்கப்படும்.

முற்றியதாயினும் கூடாது - நீவிர் குறித்த திருமணம் பின்னா நிறைவேற்றமாயி னும் அது நீர் மனங்கொள்ளுமாறு உலகியல் நிலையில் வேளாவி வேட்டறதும் இல்லறத் தொழக்கம் நிகழ்ந்ததும் துணையாகப் பொருந்தாது என்ற உட்குறிப்புத் தொனிப்பதும் காண்க.

1157

3056. (வி - ரை) கைதொழுது அங்கு அறிவிப்பார் - கைதொழுதல் - பின்ன யார் மொழிந்தருளிய வதனில் இசைந்த அமைந்தபாது மேலும் தமமுறையே உரைக்கப் புகுகின்றார்களாதலின் பணிவுடன் தொடங்குகின்ற நிலை, அங்கு - பின்ன யார் "கூடாது" என மொழிந்தருளிய அந்நிலையில்

எடுத்தீர் - குணநிறிருந்த வேதநெறியினை மேலெடுத்தீர், "வேதநெறி தழைத் தோங்க", "வேத வேளவியை நிரத்தினைச் செய்துமுன், ஆத நிலையி யமண", "மறை வழக்க மிலாத மாபாவிகள்" என்பன முதலியவை காண்க.

எடுத்தீர் - ஆதலினால் - வைதிகநெறி யுடனும் திருமணம் செய்தருளும் என்றது, வேதநெறிக்குப் புறச் சமயத்தாரால் கோரத் குற்றமாகிக் களைந்தீர்; ஆதலினால் அதன் நெறி மேலே ஒருகுதல் இவ்வாறு என வித்தத் அறுதொழிலும் நிகழுமபடியினை யும் காட்டியருளுதல் வேண்டும்; அவற்றன் வேட்டல் - வேட்டித்தல் என்பன இவ் வாழ்க்கையின் மனைவியோடன்றி நிகழ்த தகாமையின் அதன்பொருட்டுத் திருமணம் செய்தருளுதல் வேண்டும் என்றபடி

வழமுறையால் - களை களைந்த நீர், அதுவேறு வைதிகப்பயிர் விளைதற்குரிய ஆக்கப் பாடான செயலையும் செய்தல்வேண்டும் என்று வரும் முறையினாலே.

அறுதொழில் - ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், நதல், ஏற்றல்.

அறுதொழிலின் வைதிக மாநெறி யொழுதும் திருமணம் - இக்கருத்தினையே தொடர்ந்த மேல் "மறைவாழ...தறைவாழ" (3057) என வரும்பாட்டிற் பின்னையார் அருளுதல் காண்க.

1158

3057. (வி - ரை) மறை வாழ - அந்தணர்தம் வாய்மை ஒழக்கம் பெருகும் துறை வாழ - உடன்படலும் - முன்னர்க் “கடாது” என்று மறத்த பிள்ளையார் இங்கு உடன்படுதலுக்குக் காரணமென்ன? என்கின்ற, இஃது என்றவாறு; அஃ தாவது முன்னர் மறையவாகக் பிள்ளையார்தாம் வேளவி பல செய்வதனுக்கு ஓர் கணனிதனை வேட்க என்று பிள்ளையாரது தனித் தன்மையில் வைத்து எடுத்துக் கேட்டனர்; அதற்குத் தாம் ஞானப் பெருநிலையில் கிளறமையால் தம்பொருட்டு வேளவி வேட்கும் உரிமையும் கடமைபு மிலராதலின் மறத்தனா; இங்கு அதனை விட்டு, காங்கக் கேட்பது உம்பொருட்டன்று; மறைவழக்க மெடுத்திராதலின் அந்த ஆசாரியத் தன்மையினின்று கீர் எடுத்த மறை வழக்கத்தினை வைதிக மாநெறி ஒழுக்கு அறுதொழிலின் நிலையிது என நடந்துகாட்டி வேதநெறியினை வேர்ணன்றி வளர வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டனர்; ஆதலின் எமக்காகவன்றி, மறை வாழவும், மறையவரது அறுதொழிலின் ஒழுக்கமாகிய துறை வாழவும் யாம் இதனை மேற்கொள வேராம் எனது பிள்ளையார் உடன்பட்டவாறு என்க.

மறை வாழ.....துறை வாழ - வாழ்தலாவது - அநநெறி மக்களிடை தழைத் தோருதல; “வேதநெறி தழைத்தோங்க” (1899).

வாய்மை ஒழக்கம் - சத்திய சீலம் என்பர்; வேத வாய்மையில் விதித்த நெறி.

உடன்படலும் - வேளவி பல புரிவதற்குத் தமக்கெனவன்றி அறுதொழிலின் வைதிக நெறி ஒழுக்கம் வாழ மணம் செய்ய உடனப்பட்டருளிய பிள்ளையார், பிணைத் திருமணத்தில் “இந்தவில் லொழுக்கம் வந்து சூழந்ததே! யிவடன னோடு, மந்தமில் சிவனாள் சோவன” எனறுமாதரவு பொங்க இறைவருடன் அணையவேண்டிச் செயல் புரிந்த (3140) நிலை யென்னையோ? எனின், அஃது ஆண்டு விளக்கப்படும்; கண்டு கொள்க.

கண்டார் தமைத்தோழது மனங் களித்தார் - பிள்ளையார் உடன்பட்டருளியதற்கு அவரைத் தொழாது இறைவரைத் தொழுதனா; இவ்வாறு உடன்பட்டருளியது இறைவா திருவருட் செயலேயாம் எனற கருத்தபபாறி. மேல்வரும் பாட்டுப் பாகக், பிள்ளையாரும் பிணைக்க “குலமணம் புரிவித்தார் தமகோயில்” (3141) என்று கருதியது காண்க.

பிறை - புனல் - அரவு - கறை - இவை ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்ட தன்மையுடையன; எனவே இவ்வுஞ்சு சுற்றத்தார் வேண்டியதும், பிள்ளையார் முன்னர் மறத்துப் பிணைர் இசைதலும், பிணைர் வரலாற்று நிகழ்ச்சியும் இவ்வாறே அமைவன என்பது குறிப்பு.

வாழும் - வாழும் - அவ்வாறு மாறுபடினும் அவை உயிர்களின் வாழ்விற்குக் காரணமாவன என்பது குறிப்பு.

1159

3058. திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததற்குச்  
தருவாய்மை மறையவருந் தாதையருந் தாங்கரிய  
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப் “பிஞ்ஞகளு ருந்”னென்கிற  
உருகாரின் நினைபுமுறு முளம்கிழ்ச்சி பெய்துவார்;

ககசு0

3059. “ஏதமில்சீர் மறையவரி லேற்றதலத் தோடிசைவால்  
காதர்திருப் பெருமணத்து நம்பாண்டார் நம்பிபெறுங்  
காதலியைக் காழிநா டெடையபிரான் கைப்பிடிக்கப்  
போதுமவர் பெருந்தன்மை” யெனப்பொருந்த வெண்ணினார்.

சூக்ஷ்மம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுடுக

3058. (இ - ள்) திருஞான சம்பந்தர்...செய்ததற்கு - திருஞான சம்பந்தர் இவ்வாறு திருமணம் உடன்பட்டதற்கு செய்ததற்காக ; பெருவாய்மை...பெருமூராய் - பெரிய வாய்மை மறையவர்களும்தான் தானையாராய் சிவபாதவிருதயரும் அளவிட்டும் தரித்ததற்கரிய பெரிய வாழ்வினைப் பெற்றவர்களாகி ; பிஞ்ஞகனா...எய்துவார் - இஃது இறைவரது திருவருளேயாம் என்றே துணிந்து மனமுருகி இன்பம் பொருந்திய மனமகிழ்ச்சியடைவாராகி ;

ககக0

3059. (இ - ள்) ஏதமில் சேர்...இசைவால் - குற்றமற்ற மறையவர் மரபிலே பொருந்திய குலம் முதலியவற்றினோடு இசைவாகியதனால் ; நாதர்...பெருநன்மை - இறைவரது திருப்பெருமணவெல்லாம் வாழும் நம்பாண்டார் நம்பி பெற்ற தருமகளாரைச் சேர்த்துத் தலைவராகிய பின்னையார் திருமணம் செய்தருளவதற்கு அவரது பெருநன்மை தருதியுடையதேயாம் என்று பொருத்தமுதான் எண்ணினான்.

கககக

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்பு ஒருமுடிபு கொண்டன.

3058 (வி - ரு) திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளத்துச் செய்ததற்கு - உலகமறந்த சிவஞான முணரப்பெற்றவராயிருந்தும் உலகியலவழி ஒழுக இவ்வாறு இசைவு தருதமைக்கு என்பார் திருஞான சம்பந்தர் என்ற பெயரால் கூறினான் மேலும் (3060) இவ்வாறே காண்க. திருஞான சம்பந்தர் ஆயினும் என்க

வாய்மை - மறைக்கு அடைமொழி, இறைவா வாகுது ஆதலின் மறைமவர்காக்கி யுரைப்பினுமாம்.

தாங்கிய பெருவாழ்வு - தரித்ததற்கரிய - உடங்காத - மட்டற்ற பெரிய வாழ்வு.

பிஞ்ஞகனுள் அரள் என்றே உருகா நின்று - இஃது இறைவா நம்பார் செய்த பேருருளேயாம் என்றே துணிந்து கொண்டதனால் மனமுருகினான் ; முன் “கண்டத் தா தமைத்தொழுது” (3057) என்றதனை விரித்தபடி ; தொழுத பின்னர் மேலும் எண்ணி எண்ணி மனமுருகினான் என்றதுமாம்

எய்துவார் - எண்ணினான் என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிபாக

1160

3059. (வி - ரு) ஏதமில்சீர் மறைவார் - இரகுமாதவராய் என்றது வேதாரம் மரபினால், ஏதமில்சீர் என்றது மறைவார்களுள் ஒருவராய் அல்ல சரபவகாசல ஈடுண்டு ஒதுக்கவுமடக்க காண்டவன், அகபரதியுள் “இரவார் உடைய பல்வகைத் தொலகுடி,.....முன்றுகைக்குறித்த முத்திரை வல்லவது திருப்பிற் பள்ளி” (திருமுருகு) என்றவை முதலிய இவ்வுருவெல்லாம் முதலாகத் தரித்தும் இவ்வாறு அடைமொழிகளால் விதந்தோகினான். ஏதமில் என்றது வந்தாமையானும், சீர் என்றது உடன்பாட்டானும் கூறியபடி. மேலு் பெருநன்மை - பெரிய கருதி என்பதாம் கருதிக.

ஏற்ற துலம் - மனத்திறஞரிய சேர்த்தும் பிரவரம் முதலிய உட்பிரிவுகள் ; “தருமறைக கோத்திரத்திற தாகுவம்” (133)

பெருமணம் - திருநெல்லுப்பெருமணம் என்ற பதம் ; பெருமணத்தினால் வாழ்கின்ற.

நம்பாண்டார் நம்பி - பன்னையாரது தேவியாரின் பிதா ; இவா திருநாரையார் மையாண்டார் நம்பி வேறு. நம்பி - சிவபூசகக் குரிமை காட்டும் பெயர்.

பெறம் காதலி - பெற்ற மகளார் ; காதலி - காதற் குறித்தாகிய மகள்.

கைப்பிடிக்க - திருமணஞ் செய்தருள, பாணிக்கிரகணம் என்பது வடமொழி வழக்கு ; அதற்கு கோதமிழவழக்காத் கூறினான்.

அவர் பெருந்தன்மை போதும் - என்க ; போதும் - தகுதியாகும் ; அமையும்.  
எண்ணினார் - எண்ணித் துணிந்தார்கள் ; “ எண்ணித் துணிந் கருமம் ”  
(குறள்). 1161

3060. திருஞான சம்பந்தர் சீர்பெருக மணம்புணரும்  
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கண் மிகப்பேண  
வருவாரும் பெருஞ்சுற்ற மகிழ்சிறப்ப, மகட்பேசத்  
தருவார்தண் பணைநலனூர் சார்கின்றார் தாதையார். கசுசுஉ

3061. மிக்கதிருத் தொண்டர்களும் வேதியரு முடனேகத  
திக்குகிசுழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்,  
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதா மதுகேட்டுச்  
செக்கர்முடிச் சடையார்தந் திருப்பாதந் தொழுதெழுலார். கசுசுஊ

3062. ஒப்பரிய பேருவகை யோங்கியெழு முள்ளத்தால்  
அப்புரிறை குடம்விளக்கு மறுகெல்லா மணிபெருக்கிச்  
செப்பரிய வார்வமிகு பெருஞ்சுற்றத் தொடுஞ்சென்றே  
“யேப்பொருளு மெய்தினே” நெனத்தொழுதந் கெதிர்கொண்டார்.

3060. (இ - ள்) திருஞான சம்பந்தர் ..பெருவாழ்வு - திருஞான சம்பந்தப்  
பிள்ளையார் சிறப்புப் பெருகும் திருமணம் புணரும் பெருவாழ்வினைப் பறறி ; திருந்  
தொண்டர்...மகிழ் சிறப்ப - திருத்தொண்டர்களும் மறையவர்களும் மிகப் பேணவும்,  
வருவார்களாகிய பெருஞ் சுற்றமும் மகிழ்ச்சி மிகப் பெறவும் ; மகட்பேச - மகட்  
கொடையினைப் பறறிப் பேசும்பொருட்டு ; தருவார்தண்பணை நல்லூர் சார்கின்றார்  
தாதையார் - தருககள் நிறைந்த குளிரந்த வயல்கள் சூழ்ந்த . திருப்பெருமண நல்லூரி  
னைச் சார்கின்றாராகிய தாதையார் ; கசுசுஉ

3061. (இ - ள்) மிக...உடன் ஏக - மிகுந்த திருத்தொண்டர்களும் மறையவர்  
களும் உடன் செலல ; திக்கு நிழ்...எய்த - எல்லாத் திருக்களினும் நிகழ்கின்ற  
திருநல்லூர்ப்பெருமணத்தினைச் சென்ற சேர ; தக்கபுகழ்...தொழுதெழுலார் - தருந்  
புகழினைபுடைய நம்பாண்டார் நம்பிகளும் அவரது வரவினைக் கேட்டுச் செவ  
வானத்தை ஒத்த சடைமுடியினைபுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தொழுது  
எழுவாராகி ; கசுசுஊ

3062. (இ - ள்) ஒப்பரிய...உள்ளதால் - ஒப்பிலலாத பெருமகிழ்ச்சி ஓங்கி  
மேலெழும் மனத்தினேடு ; அப்ப சிறை...அணிபெருக்கி - நன்னீர் நிறைந்த குடமும்  
விளக்கும் வைத்து வீதியை யெறகும் மிக அலகரித்தது , செப்பரிய...சென்றே -  
சொல்லுதற்கரிய ஆசை மிகுகின்ற பெருஞ் சுற்றத்தாருடன் சென்றே ; எப்பொரு  
ளும்...எதிர்கொண்டார் - “ உறதிப்பொருள்க் கொல்லாவற்றையும் நான் அடைநதவ  
னையினேன் ” என்று கூறித் தொழுது அறகு அவர்களை எதிர்கொண்டனர். கசுசுஊ

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3060. (வி - ரை) திருஞான சம்பந்தர் - இப்பெயரார் கூறிய குறிப்பு முன்  
(3058) உரைக்கப்பட்டது.

சீர் பெருக - உலகம் சிறப்பினால் மேன்மேலும் ஓங்கி வளர ; இது பின்னர்த்  
திருமண நிகழ்ச்சியின் விளைவுகளிற் காண்க.

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுக்

பெருவாழ்வு - அந்நீர் எவரும் தாத்தாம் பெறற பெருவாழ்வாகக் கொண்டனர் என்பது.

திருத்தோண்டர் - முதன்மையிற் கூறப்பட்டது சிறப்பு கோகலி.

மிகப் பேண வநவார் (ஆகிய) பெருந் கற்றழம் - என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம்.

மகிழ் சிறப்பிச் சார்கின்றார் - என்று கூட்டி முடிக்க.

தநஆர் தண்பண்ணை நல்லூர் - தந - பயன மரங்கள் ; விளவும் தன்மைபுமு குறித்தது, இனி கிசும் திருமணத்தின் பயனும் விளவும் ஆகியவற்றைக் கிருப்பிடமாத குறிப்புப்பற்றி ; இவை பெண்பெயரின் தன்மை குறிப்பது எனபாருண்டு.

தருவார் - மகப்பேசு இசைந்த மகனைத் தருவாராகிய நம்பாண்டாரது ஊர் என்ற முறகுறிப்பும் காண்க. தருவார் - மேலாகிய வீடு தருவாகிய சிவலோகத் தியாகருடைய என்ற குறிப்பும் காண்க.

சார்கின்றார் - சார்கின்றாராகிய ; விளைபெயர். பண்பு குறித்த கிணறு.

மகிழ் சிறப்பித் தருவார் - தாதையார் என்று கூட்டி சுற்றத்தாருக்கு மகிழ் சிறப்பத தரும் பொருட்டு (தருவாராகிய) தாதையார் சார்கின்றார் எனதுகூட்டி உரைத்தனா முன்னுரைகாரர்

மிகப் பேணி—மகிழ்வெய்த—என்பனவும் பாடல்கள்

1162

3061 (வி - ரை) மிக்க...ஏக - மிக்க திருத்தோண்டர்களர் - முன பாட்டிற் கூறியது காண்க ; மிக்க - சிறப்பினான் மிக்க , தொகையானும் மிகுந்த என்றலுமாம்.

திக்கு நிகழ் - திக்குகளிலும் பெருமை கிவவும் என்றது முதல்த திருவினை வரையாது வழங்கும் “ சிவலோகத் தியாகப் பெருமான ” விளக்க எழுந்தருளும் இடமாத குறிப்பு. திருநல்லூர்ப் பெருமணம் - பதியின் பெயர்.

தக்கபுகழ் - “ போதுமவா பெருந்தன்மை ” (3059) என்றபடி இவர்கள் சென்று மகப்பேசுத் தருந்த பண்புடைய புகழ் கேட்டு - முன்னறிவிப்பாக வருவார் சொல்க கேட்டு. நம்பாண்டாரும் மிகப் பெரிய சேழுடையார் என்பது ; (3064)

சேக்கி...தொழுதெழுவார் - இஃது சிவபெருமா னருளேயாம் என்று அணுகுது அவரைத் தொழுது பின்னரே மேற்காரியம் செய்யும் பண்பினினரா. பின்னையார் திருமண மிசைந்தபோது மறையவரும் தாதையாரும் இஃது சிவனருள் என்று தொழு தமை காண்க. இவ்வாழ்வு பெர்த தாம் தருதியதறவராயினும் சிவபெருமான கருணையினால் அருளியவாரும் என்பது குறிப்பு ; மேல, “ எப்பொருளும் எய்தினேன் ” (3062) என்றும், “ ஆனபே நந்தணாபா வருளுடைமை யாம் ” (3064) என்றும் கூறல்க காண்க ; இவ்வாறு தன்மை எண்ணுதல் பெரியோரியல்பு. “ பூதி யணிசாத னத்தவர்குண போற்றப் போதே ளுயிழ்நாம், நாத னடியார் கருணையின லருளிச் செயவர் காணென்று ” (சிறுத. புரா - 45) என்ற கருத்தாக காண்க. 3065-ம் பார்க்க.

எழுவார் - பெருக்கிச் - சென்றே - எதிர்க்கோண்டார் என வரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

1163

3062. (வி - ரை) அப்புநிறை துடம்.....அணி பெருக்கி - கிறை குடமும் விளக்கும் வைத்த வீதியலங்கரித்தது எதிர்கொள்ளுதல் திருத்தோண்டர்களையும் ஆளுடைய பின்னையாது தொடர்பு மேற்கொண்டு வரும் மறையவர்களையும் எதிரேற்றும் முறையாகும். “ போதுமவா பெருந்தன்மை ” (3059) என்ற குறிப்பின் உண்மை மீண்டும் மேலும் வைத்தக் காண்க.

மறுகெல்லாம் - வீதியெங்கும் ; அப்பு - வாச நன்னீர். நிறை குடமும் விளக்கும் வைத்து என்க. அணி - வாழை - தோரணம் முதலிய பிற அலககாரங்கள்.

பெருநீர் சுற்றம் - பெருமையாவது அணிகையிற் சிவனடி சாரப் பெறும் பேறு வாய்ப்புள்ளமை குறிப்பு. பின்னரும் “பாாநிலவு கிளை” (3148) என்பார்.

எப்போதும் எய்தினேன் - உம்மை - முற்றமமை. எப்போதும் என்றது பதமுத்தியும் பாமுத்தியும் படிமுறையால நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதி என தானமுடிபு கூறும் உறுதிப்பொருள்கள் எல்லாமும். உண்மையாகவே நண்டு எல்லாவற்றள்ளும் சிறந்த வீடுபேறு எய்தி முடிந்தது காண்க.

எய்தினேன் - தெளிவுப்பொருட்டு. “வாராக் காலத்து விளைச்சொற கிளவி, சிறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்றும், இயாக்கையு தெளிவுந் கிளகருக காலை” (தொல. சொல. விளைபி - சுஅ) என்பதிலக்கணம் ; எய்தினவ ஞாயினேன் ; எனது பிறவி பயன்பெற்றது என்பது.

தொழுது - பிள்ளையார் சார்பினரும் திருத்தொண்டரும் ஆதலின் தொழுதலு முறை என்க. அங்கு - கல்லூர் சாாகின்ற அவயிடத்து.

விளக்கால்—என்பதும் பாடம்.

1164

3063. எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினிலெய்தி யின்பமுறு  
மதரமொழி பலமொழிந்து வான்முறைபாற் சிறப்பளிப்புச்  
சுதர்முகனின் மேலாய சண்பைவரு மறையவரும்  
முதிருணர்வின் மாதவரு மணைநத்திற் மொழிகின்றார் ; கக்கடு

3064. “ஞானபோ எனருக்கு நற்றவத்தி னொழுக்கத்தால்  
உன்னமில்சீ லத்தும்பான் மகட்பேச வந்த”தென  
“ஆனபே நந்தணர்பா லருளுடைமை யா”மென்று  
வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி பொடுமொழிவார், கக்கடு

3065. “உம்முடைய பெருந்தவத்தா லுலகனைத்து மீன்றளித்த  
அம்மைதிரு முலைப்பாலிற் குழைத்தவா ரமுதுண்டார்  
செம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாழ்யயத் தருகின்றோம் ;  
வம்மி”னென வுரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார், கக்கடு

3063. (இ - ள்) எதிர்கொண்டு...சிறப்பளிப்ப - எதிரேறறு அழைத்தக  
கொண்டு சென்ற மணிமாடத்தின்கண் சேர்ந்து இன்பம் பொருந்து மதரமொழிகள்  
பலவறையும் சொல்லி முறைமைப்படி உபசரித்து விருந்த முதலாகிய சிறப்புகளை  
யும் நம்பாண்டார் நம்பியார் செய்ய ; சுதர்முகனின்...மறையவரும் - பிரமதேவ  
னின் மேம்பட்ட சீகாழி மறையவராகிய சிவபாதவிருதயரும் ; முதிருணர்வின் மா  
தவரும் - கல்வி கேள்விகளால் முதிர்ந்த வுணர்வினையுடைய திருத்தொண்டர்களும்  
எனை வேதியர்களும் ; அணைந்த திறம் மொழிகின்றார் - தாங்கள வரது அணைந்த  
திறத்தினை மொழிகின்றார்களாகி ; கக்கடு

3064. (இ - ள்) “ஞானபோனருக்கு...வந்தது” என - ஞானவருதனைரு  
ளிய பிள்ளையாருக்கு நல்ல தவம் பொருந்திய இனிய ஒழுகத்தினாலே குற்றமற்ற  
சீலத்தினையுடைய உமது மகளை மணம் பேச நாகுகன் வரதுள்ளோம்” என்ற நெதர்  
சொல்ல ; “ஆனபேறு...அருளுடைமையாம்” என்று - “இவ்வாறு வரப்பெறச்

லான பேற அநதணராகிய நீங்கள் எனமேல் வைத்த அருளுடைமையின்பாவதேயாகு மன்றி எனது தருதிபற்றிய தனறு" என்று; வாணளவு...மொழியார் - ஆகாயம் போல கிறைந்த பெரிய மனமகிழ்ச்சிபுடனே சிவபாதவிரும்பயரை கோகி கம்பாண்டார் கம்பியார் சொல்வாராகி;

௧௧௧௧

3065. (இ - ள்) "உம்முடைய, வமயின்" என - "உம்முடைய பெரிய தவத்தினாலே, உலகங்களுள்ளும் பெறாதெத்த அமரையாகிய உண்மையையாரது திரு முலைப்பாலிற் குழைத்த சிவஞான நிறைவாகிய அமுத்ததினே உண்டருளிய பிணையாருக்கு எம்முடைய குலக்கொழுந்தாகிய காதலியாரை யாருகள் உய்யும்பொருட்டு மணத்தால் தருகின்றோம் உாருங்கள்" என்ற, உரை உய்யுத மனமகிழ்ந்த - வாகி னால் எடுத்துக் கூறி மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சி பொருந்தி; செலவிட்டார் - அவர்களைச் சீகாழியிற் செல்லுமாபடி விடுத்தனர்.

௧௧௧௨

இம்முன்று பாட்டுக்களும் தொடர்த்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3063. (வி - ரை) மணிமாடம் - பிள்ளையாரது தேவியாராகும் அம்மை அவதரித்து வளரும் இடமென்று குறிக்க இவ்வாறு கூறினார், மணி உதித்தது வளரும் மாடம் என்ற குறிப்புமாம்.

இன்பமுறு பதூரமோழி - இன்மொழி கூறல் என்ற கிளைபற்றித் திருவள்ளுவர் உரைத்தவை எல்லாம் சாண்டிக் கருத்தத் தருகன.

வரன்முறையார் நிற்பாளிப்ப - வரன்முறையாவது கிருத்தொண்டரை ஏற்ற பசரிகூடம் கிளையும், விருந்தோம்பல் கிளையும், பிராரை ஏற்கும் கிளையும்பற்றிப் முறைகளின் நிரல். சிறப்பு - உபசாரம் - விருந்து முதலாயின.

சதூழ்கனின் மேலாய - மறையவர் - எனக்; இறஞ்ச் சிவபாதவிரும்பயரைக் குறித்தது. வேதமோகதல, வேத நியமத் தலைநிறைவு முதலிய மேம்பாடுபற்றிக் கூறியது; மேலாய - சதூழ்கன் வேதமோகிப் பலவுயிர்களையும் படைத்தும் செத்தும் செத்த மீளமீளப் பிறவிக்குள்ளாகின்றான், சிவபாதவிரும்பு தவஞ் செய்து பிணையார் ஒருவரையே பெற்றப் பிறவியில் வார்ப்பு வீழ்ந்து பெறுகின்றான் என்ற மேம்பாட்டுக் குறிப்பு; "உம்முடைய பெருந்தகைதான்" (3065) என்று கம்பாண்டார் பின்னாடி கூறும் குறிப்பும் காண்க. வந்த காழி மறையவர் என்றும்பாம்.

முதிருணர்வின் மாநவர் - இவர்கள் ஏனை மறையவரும் திருத்தொண்டார்களுமாம். முதிருணர்வின் - என்றது முதிர்ந்த அறிவுணர்வையுடைய வரன்முறையைய மகடபேசும் இக்காரியத்தின் செலுத்தத்தல் மரபாம். "குலமுத ஸநிவீண மிககார்" (156); "மேலோரைச் செலவிட்டார்" (1288), "முத்தறியோ" (852).

முதிருணர்வாவது கலவி-கேளவிகளாலும், உலகியலனுபவத்தாலும், இயற்கையறிவாலும் வருவது.

அணைந்த திறம் - சுருகிவந்த செயறியினை, இரண்டனுருபு தொகத்து.

மொழிகின்றி - என - என்று மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டுக.

1165

3064 (வி - ரை) ஞானபொருந்தி - மணத்திறத்தின் மகடபேசத் தொடருகின்றாராதலின் முதலில் மணமகனது தன்மையபற்றி இவ்வாறு எடுத்துக் கூறியபடி. காடு முழுமையும் விளக்கமா யறியப்படுகின்ற இடமாய்பற்றிக் கூறியமாததிறையே மணமகனது ஊர் - பெயர் - மரபு - குலம் - குடும்பம் - தன்மை - குணம் முதலியவாய் இப்பேச்சினில் விளக்கு வேண்டுமெனவாய் உள்ள எல்லாம் விளங்கவைத்தனா என்க; யாதும் அடைமொழியின்றிக் கூறிய திறமும் இக்கருத்தது.



நற்றவந்து - உம்பால் - மகட்பேச - இனி, மகட்பேச்சின் நிறத்த அடுத்த வருவது மணமகளின் நிறமாதலின் அதனைச் சிவபாதவிருதயரும் பிறரும் தாங்கள் அறிந்த துணிந்தகொண்டவாறு இவ்வாறற்ற கூறியபடி ; உமது தகுதியும் உமது மகனாரின் தகுதியும் அறிந்தபடியே மகட்பேச வாதோம் என்பது குறிப்பு. (3058) பார்த்து, “ குணம பேசிக் குலம்பேசி ” (1289) என்றவாதெல்லாம் மகட்கொடை துணிதற்கு முன்னர்ப் பேசி யறியவேண்டியவை எவையுமில்லை என்று திருத்திரும கிலை கூறியபடி காண்க.

ஆனபேறு...ஆளுடைமையாம் - என்றே - என்பால் மகட்பேச வரலான பேறு நான் பெற்றதற்கு அநதணர்களாகிய தம்பால் நின்ற அருளுடைமையையன்றி எனது தகுதி காரணமன்று என்றபடி. ஆனபேறு - பிள்ளையா திருமணஞ் செய்ததற்கு திருவுள்ளம் பற்றிய பேறுனது ; அந்தணி.....என்று - மறையவர்கள்பால் திரு வருளுடைமையினாலும் என்பது திரு. ராம. சொ. ஐயா அவர்கள் குறிப்பு.

வானளவு நிறைந்த - எனைய எல்லாப் பூதங்களினும் நிறைந்த அவதற்கு இடம் கொடுத்த ஓங்கிவரும் வானபோலத் தமமுள் எங்கும் நிறைந்து சிமிரந்த மனமகிழ்ச்சி, அளவு - உவமஉருபு. ஆகாயம் வரை உயர்ந்த என்றலுமாம்.

மொழிவாரி - உரை செய்து - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

மகட்பேசி—என்பதும் பாடம்.

1166

3065. (வி - ரை) உம்முடைய பெருந்தவந்தால்...வம்மீன் - என்றது நம்பாண்டார் தம்பால் மகட்பேசிய சிவபாதவிருதயரை நோக்கிக் கூறியது ; பெருந்தவந்தால் அமுதுண்டார்க்கு என்று கூட்டுக.

உம்முடைய...அமுதுண்டாருக்கு - உலகநிறந்த பெருமையுடையாராதலின் பெயர் மாத்நிரையால் “ ஞானபோனகருக்கு ” (3064) என அவர் கூறியவாதே நம்பாண்டாரும் அப்பெருமைகளைத் தாம் உணர்ந்தகொண்டபடியை விரித்துரைத்தவாறு.

ஆரமுது - சிவஞானம் ; ஆர்தல் - எல்லா வுயிர்களினும் நிறைந்து பயன் தருதல்.

எம்முடைய...தருகின்றேம் - மகட்கொடை செய்வோர் மகளைப்பெறும் வீட்டாருக்கு உய்திபெறும் ஒரு குடும்ப உத்தாரணம்-கிலைகாட்டுதல்-ஆகிய உதவி செய்கிறார்கள் என்பது அறநூல் விதி ; இவரு அவ்வாறன்றி நம்பாண்டார் தமது மகட்கொடையினால் தாமும் தமரும் உயவதாகக் கொண்டு கூறுதல் நோக்கத்தக்கது ; உண்மையில் இந்த மகட்கொடையின் பயனாக அவரும் தமரும் உலகமெல்லாமும் திருமணத்தில் உய்யப் பெற்ற வீடுபெறும் கிலை ஈண்டிக் கருதத்தக்கதாம். தருகின்றேம் - தமமையும் தமது மனைவியாரையும் தமர்களையும் உளப்படுத்திக் கூறிய உளப்பாட்டுப் பணமை.

வம்மீன் - மணிக்கழுவதற் குரியவற்றைச் செய்து வாருமகள்.

சேலவிதேந்தாரி - இசைவு தந்து சோழிகுஞ் சென்று உரியவாறு வரும்படி விடைகொடுத்த தனுப்பினா.

1167

3066. பேருவகை யானிசைவு பெற்றவர்தா மீண்டணைந்து

காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்

சீருடைய பிள்ளையார்க் கவர்கோந்த படிசெப்பிப்

பார்குலவுந் திருமணத்தின் பான்மையினைத் தொடங்குவார்; கசகசி

3067. திருமணஞ்செய் கலியாணத் திருநாளுந் திசுழ்சிறப்பின்

மருவியவோ ரையுங்கணித் மங்கலநூ லவரவகுப்ப

சங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுரு

பெருமண னாளோலை பெருஞ்சிறப் டு னுடன்போக்கி

அருள்புரிந்த கன்னுளி லணிமுனைப்பா லிகைவிதைத்தார். கச்சுரு

3066. (இ - ள்) பேருவகையால்...மீண்டணைந்து - மிக்க மகிழ்ச்சியினால் உம் பாண்டாரின் இசைவினைப் பெற்ற சிவபாதவிருதயா முதலியோரான மீண்டு சென்ற ; கார் உலவு.. எய்தி-மேகங்கள் தவழுகின்ற மலர்ச்சோலைகள் சூழ்ந்த சோழிப் பதியினில் வந்து சேர்ந்த ; சீருடைய செபி - சிறப்புப் பொருளிய பிள்ளையாரிடம் கம்பாண்டார் இசைவு தந்தபடியினை விரித்துக் கூறி ; பாத்துலவு - தொடருகுவார - உலகம் விளங்கும் திருமணத்தின் பகுதியினைச் செய்யத் தொடருகுவார்களாகி ; கச்சுரு

3067. (இ - ள்) திருமணம் செய...உருப - திருமணஞ் செய்ய நின்ற கலியாணத் திருநாளின்பு ம விளங்கும் சிறப்பினுடன் கூடிய ஓரையின்பு ம சனித மங்கல னாலுணர்ந்த பெரியோர்கள் வருகத்துக் கூற ; பெருந் ..போகி - பெருமும் மணத் திருஞானோலையினைப் பெரிய சிறப்பினுடன் மணம்கள் விட்டாருக்கும் ஏனைச் சற்றத்தார் முதலியோராகும் போகி ; அருள் பரிந்த ..விதைத்தார - கருவருள் புரிந்து கொடுத்த நல்ல நாளிலே அழகிப் பாலிகைகளில் அழகிய முனைய விதைத்தார்கள

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்த்து ஒரு முடிபு கொண்டன

3066 (வி - ரு) பேருவகையால் இதைவு என்றும், இதைவு பேருவகையார் பெற்றவர்கள் என்றும் கூட்டியுரைக்கின்றது ; பேருவகையால் இதைவாவது - "ஒப்பரிய பேருவகை போகி" (3062), "வானவ விதந்த பெரு மகிழ்ச்சி" (3064) ; "யாமுயத் தருக்கிறோம்" (3065) என்பனவற்றால் முன் உரைக்கப்பட்டது

கழமலம் - சோழியின் 12 வது திருப்பெயர்.

கார் உலவு மலர்ச்சோலை - மேகங்கள் தவழும் மலர்ச்சோலை என்றும், மேக மண்டலங்கள் வரை உயர்ந்து அருள் உலகம் சேலை என்றும் உரைக்கின்றது.

பாத்துலவு திருமணம் - பாத்துலவு - உலகம் விளங்குதற்குக் கருவரம் பிள்ளைமை பின் கிழ்ச்சியிற் காண்க. பாத்துலவு - உலகம் என்றும் விளங்கக் காரணம் என்றும் மாம.

திருமணத்தின் பான்மை - பான்மை - உரிய செயல்களின் பகுதிகள்

தொடங்குவார் - போக்கி விதைத்தார் - என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க னாளோலையினை நம்பாண்டார் என்ற என்றும் சிறப்புமேல் (3069) உரைப்பார்.

இதைவு பெற்றவர் - சிவபாதவிருதயரும் மறையவரும் தருக்தொண்டாகளும். பான்மைவின் தொடங்குவார் - என்பதும் பாடம் 1168

3067 (வி - ரு) திருமணத் தோர் கலியாணத் திருநாள் - கலியாணம் - நன்மை - சுபம் - மேனமை என்ற பொதுமை குறித்துக் கூறது ; இது வடமொழி வழக்கு தமிழிற்போலக் கல்யாணம் என்ற சொல் வடமொழியில் மணம் என்ற பொருள் தருவதில்லை என்ப ; திருநாள் - கல்கள

தீகழ் சிறப்பின் மருவிய ஓரை - அந்நாளினை நல்ல பகுதி, ஓரை - இலகி னம் என்பார். 2½ நாழிகைகொண்ட காட்கூறு ; ஆறெலரது Hour - மணி என்பது இப்பகுதியினின்றும் போந்தது போலும், ஓரந்த பெறுவதனால் ஓரை என வந்த தென்பாருளார் ; அது பொருந்தாத.

கனித மங்கல நூலவர் - சோதிடர் ; கனிதம் - கண்கருச்செய்து கோள் களின் கிலையும் பயனும் முதலியவற்றைக் காண்போர் ; நூல் - சோதிட நூல். மங்

கல நூலவர் - மறையின் ஆறு அங்கங்கள் ஒன்றாவின் இப்பெயரார் கூறினார். கணித நூலவர் - என்றலே அமையுமாயினும் இங்கு மங்கல நல்விளைபற்றித் தொழிற் பட வருதலான் மங்கல நூல் என்றார். இனி இச்சோதிடர் வீண உலகினா பக்கல் வரும் கண்ணைக்கு வருக்கும் நாளும் ஓரையும் மங்கலமென்ற பெயரார் சொல்லினும் அஃது உபசாரமாதிரையானன்றி உண்மையிற் பொருந்தா ; என்னை? அந் மங்கலமெனப்படுவன வெல்லாம் ஒருகாலத்த அழிவுபட்டு அமங்கலங்களாக முடிவ தொருதலையாதவின் என்க ; ஆயின இங்குக் கணித மங்கலநூலவர் வருத்த நாளும் ஓரையும் அத் திருமணத்தைச் சார்ந்த எல்லாருக்கும் கித்திய மங்கலமாகிய அழிவில்லாத சிவத்திருமண மங்கல நிலையைப் பம்பித்தன. அககுறிப்புப்பட மங்கலச்சொற புணர்த்திக் கூறினார் என்றலுமாம். இராமனது முடிசூட்டுக்காக வருத்த நாளே அவன் முடிதுறந்து காட்டுக்குப் போகும் காளாக ஆயினமையால் அதனை வருத்த கணிதர்களைக் “கணித மாக்கீள்” என்றும், அந்நாளினை “முடிபுனை கடிக்கை நாள” என்றும் கூறிய கம்பனது குறிப்பு இங்கு வைத்துக் காணத்தக்கது.

பெருகு மணநாளோலை - மணத்தின் நன்னாளும ஓரையும் குறித்தெழுதிய வோலை ; “நாளோலை விட்டார்” (156) ; ஓலை ஏறகி...குறுகினார் ; எதிரே வந்து.....கொண்டார் (157) என்றதும் பிறவும் காண்க.\*

போக்கி - மணங்கள் வீட்டாருக்கு உரியவாறு நாளுலை ஏந்திக்கொண்டு சோத தலும், ஏனைய சற்றத்தார்பால் போககிச் சேர்க்கலும் ஆம்.

அருள் புரிந்த நன்னாள் - அருள் புரிந்த - கணித மங்கல நூலவர் வருத்தத் தந்த. திருமணச் சார்புகொண்ட யாவரும் சிவனடி சார்ந்து வீடுபெற்றுய்யும் நன்னா ளாக இஃது ஆகிலிடம்படி முன்னரே இறைவர் கருணை செயதளித்த என்ற குறிப்பும் காண்க. “திருமணஞ்செய் திருநாளுக் கெழுநாளா நன்னாள்” என்றபடி முன் எழு நாளில் பாலிகைகளில் முனை தெளித்தல் மாடி. இஃது நூலவியாதலின் அருள்புரிந்த என்றார் என்றலுமாம். பாலிகைக்குரிய விதையை விதைத்தாரா என்க. இவை முனைத்த பின்னாப் பாலிகைகளில் முனைபூரித்தல் திருமணநாளுக் கெழுநாளா நன்னா ளில் கிகழுமென்பது பின்னர்க் கூறப்படும் (3070). இவ்வாறு நாட்குறித்தது திரு மணத்துக்குரிய பருதிகளைத் தொடருதல முன்னாளில் நமது பெரியோர் வழக்கும் நூல விதியுமாம்.

1169

8068. செல்வமலி திருப்புகலிச் செழுந்திருவி திகளெல்லாம்

மல்குநிறை குடமவிளக்கு மகரதோ ரணநிறைத்தே

எல்லையிலா வொளிமுத்து மாலைகளெனக் கணுகாற்றி

அல்குபெருந திருவோங்க வணிசிறக்க வலங்கிரித்தார்.

கக80

(இ - ள்) செல்வமலி...கிரைத்தே - செலவம் மலிகின்ற சோழிப் பதியின் செழிப்புடைய திருவிதிகள் எல்லாவற்றையும் பொருந்திய நிறைகுடங்களையும் விளக்குக் களையும் மகர தோரணங்களையும் வரிசையாக அமைத்தே ; எல்லையிலா...நாற்றி - அளவுபடாத ஒளியினையுடைய முத்துமாலைகளை எங்கும் தொங்கவைத்து ; அல்கு பெரும்...அலங்கரித்தார் - மிக்க பெரிய திரு ஓங்குமபடி அழகு விளங்க அலங்காரம் செய்தார்கள்.

\*இதுபற்றியும் மணச் செயல்கள பற்றியும் எனது சேககிழார் 73-78 பக்கங் கள் பார்க்க.

சுருக்கம்) 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௪௧௭

(வி - ரை) சேல்வம் - அருட்செல்வமும் பொருட்செல்வமும்.

சேழந் திருவிதிகளெல்லாம் - நிரைத்தே - நார்தி - அலங்கரித்தார் - என்று கூட்டுக. சேழம் தீந - சேழமை - மாடங்களின் செல்வச் சிறப்பும் மகவுகள் நிறைந்த மகைகளும். தீந - மறைவனா திரு ; முன்னமே அணி நிறைந்த திருவிதிகளை திருமணத்தின் பொருட்டு மேலும் நிறைகுடம் விளக்கு முதலியவற்றால் அலங்கரித்தனர் என்க. நிரைத்தே - வரிசை பெற அமைத்தே ; நிரை - வரிசை.

எல்லையிலா ஒளி முத்துமாலைகள் - நார்தி - முதல்களின் ஒளியின் சிறப்புப் பற்றி முன்னர் வினயினை நாயனார் புராணத்தில் உரைத்தவையும், "சோதி முதது - நீற்றெளி" (2114) என்றவிடத் துரைத்தவையும், பிறவும் பார்க்க. நண்டு முதலுமாலைகள் நாரதியது - (முதது விடுபட்டது) வீடுபெற்றின் குறிப்பு பின்னையாரைத் திருமணக்கோலம் செய்தல் முற்றும் முதல்களாலே அமையும் கிடை பின்னாக காண்க. அஸ்து பெருந்தீந ஒங்க - என்றதும் அககுறிப்பு பெருந்தீந - திரு எல்லா வற்றிற்கும் மேலாகிய சிவபோகமாகிய முதலித் திருவின தன்மை.

தீநவோங்க அணி சிறக்க - உளளுறை முதலித் திருவின தன்மையும், புறத் தோற்றம் உலககிலை அணியுமாம்.

நிறைந்த-என்பதும் பாடம்.

1170

குறிப்பு - இப்பாட்டின் சீழ் 3074 "எவகனும்" என்றும் பாடல் சில பதிப்புகளில் உள்ளது.

3069. அருந்தவத்தோ ரந்தணர்க் ளயலுள்ளோர் தாமுய்யப்  
பொருளுதிரு னாளோலை பொருவிற்றதா கொண்டணையத்  
திருந்துபுகழ் நம்பாண்டா நமச்சிறப் பெதிர்கொண்டு  
வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பார வதுவைவினை தொடங்குவார்,

3070. மன்னுபெருகு சுற்றத்தா ரெல்லாரும் வந்திணடி  
நன்னிலைமைத் திருநாளுக் கெழுநாளா நன்னுளிற்  
பன்மணிமக கலமுரசம் பலவிவக ணிறைந்தாரப்ப  
பொன்மணிபரா ணிகையிது புனிதமுளை ஸூரித்தார. ௧௧௭௨.

3069. (இ - ள்) அருந்தவத்தோ ..அயலுள்ளோர் - அரிய தவத்தாராகிய தொண்டார்களும் அந்தணர்களும் மற்றும் அயலில் உள்ளவர்களுமார்க் கூடிய ; பொருவிற்றதா - ஒப்பற்ற பெரியோர்கள் ; தாமுய்ய - தாம் உய்யும்படி ; பொருந்து திருநாளோலை கொண்டணைய - பொருந்தும் திருமண நாளோலையினை எடுத்துக் கொண்டு வந்து அணைந்தார்களாக ; திருந்து புகழ்...எதிர்கொண்டு - திருந்தும் புகழினைபுடைய நம்பாண்டா நம்பி அச்சிறப்பினை முறைமையின் எதிர் ஏதற்குக் கொண்டு ; வருந் தவத்தான் தொடங்குவார் - முன்னேத் தொடர்பினால் வரும் தவத்தின் பயனிலே தம் மகளாரைப் பின்னையாருக்கு மணம்களாகக் கொடுப்பாராயித், திருமணத்திற்குரிய செயல்களைச் செய்யத் தொடங்குவாராக , ௧௧௭௧

3070. (இ - ள்) மன்னுபெரும் ..வந்திணடி - நிலைபெற்ற பெரிய சுற்றத்தார்கள எல்லாரும் (கொழியின் கண்) வந்து கூடி ; நன்னிலைமை...நன்னுளில் - திருமண மாகிய நன்னிலை பெறும் திருநாளுக்கு ஏழு நாட்களின் முன்னகிய எலை நாளிலே ; பன்மணி...சூர்ப்ப - பல அழகிய மகைல முரசம் பலவகை இயங்களும் நிறைந்து

முழுக; பொன்...பூரித்தார் - பொன்னிட்ட அழகிய பாலிகைகளின்மீது தய முனையை கிறைத்துத் தெளித்தார்கள். ககஎஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3069. (வி - ரா) அந் தவத்தோர்களும் அந்தணர்களும் அயலுள்ளோர்களும் ஆகிய பொருவிந்தோர் - எனக, தவத்தோர் - சிவத்தொண்டு செய்வோர்; அயல் - தொண்டரும் அந்தணரும்ல்லாத பிறர்.

தாமய்ய - நாளோலை கொண்டு வரும் தாங்களும் அதனைப் பெறும் நம்பாண்டாரும் சுற்றமும் உய்ய என்க. யாமய்யத் தருகின்றோம் - (3065) என்றதற்கேற்ப நம்பாண்டார் இவர்கள் நாளோலை கொணாததை தாம் உயதிபெறக கொண்டு வருதலாக மதித்து ஏற்றனா என்றலுமாம்.

திருந்து புகழ்-முனைப புகழ் இம் மகட்கொடையினால் மேல் திருந்தும் எனக,

சிறப்பு - நாளோலை கொணரும் மககல நிகழ்ச்சி; எதிர்கோண்டு - எதிரா ஏறுதற்கொண்டு; 156 பார்க்க. வரும் தவமாவது முனைத் தொடர்பால் வரும் தவம்.

தொடங்குவார் - இது நல்லூரில் மணமகள் திருமணியினிகழ்ச்சி; மேலவரும் பாட்டிற் கூறுதல் சீகாழியில் மணமகளுராகிய பிள்ளையாரது திருமாளிகையின் நிகழ்ச்சி நம்பாண்டார் அங்கு வதுவைவினை தொடங்குவாராக, ஈண்டுச் சுற்றத்தா ஈண்டிப் பூரித்தார் என இருபாலும் தொடர்புபடுத்தி முடிக்க. மணத்தொடர்பு பற்றிச் செய்யுள் வினைமுடிபும் தொடர்ந்து வருதல் கவிதமம் 1171

3070. (வி - ரா) வந்து ஈண்டி - சீகாழியில் வந்து கிறைந்து.

நன்னிலைமைத் திருநாள் - மணஞ்செய் நாள்; மணத்தைச் சாரத்தார்கள் எல்லாரும் நன்னிலையாகிய சிவானந்த பரிபூரண சிலையினை அடையும் திருநாள் என்றதும் குறிப்பு.

எழுநாள் - முன் ஏழாவது நாள்; பூரித்தல் - முன் (3067) கூறியபடி விதைத்து முளைத்த முளைகளை எடுத்துப் பால்கைப் பாண்டல்களில் மணணிட்டுத் தெளித்து நீர் ஊர்த்தல். இது திருமணத் திருநாளின் ஏழாநாளிற் செய்வது மரபும் விதியுமாம்.

பன்மணி.....ஆர்ப்பு - இச்சடங்கு மககல முழக்குக்களுடன் நிகழ்த்தப்படுவதொன்றும். இந்நாளில் நிகழும் ஒருநாள் அரைநாட் கலயாண முறைகளுடன் இதனையும் ஒத்தக் காண்க; பாலிகை விதைத்தல், முனை பூரித்தல் இவை மணச சடங்குகளில் சிறந்த அங்கமாகவன. கோயிற் சிறப்புகளிலும் திருமுனை (அங்குராபபணம்) என்பது சிறந்த அங்கமாகும் என்பது ஆகமவிதி; இது சிருட்டிசிலை குறிக்கும். திருமணங்களில் இவ்வு முனைகளின் செழுமை, வளாரச்சி, செறிவு முதலியவற்றின் அளவே அவ்வம் மணங்களின் சிறப்பும் பயனு மாவன என நறிகுறியாகக் காணும் வழக்கு முண்டு. புனித முனை என்றது சிவமணமாய் கிசுழத்த குறிப்பு. பூரித்தல் - கிறைத்தல்.

3071. சேணுயரு மாடங்க டிருப்பெருகு மண்டபங்கள்

நீணிலைய மாளிகைக ணிகரிலணி பெறவிளக்கிக்

காணவருங் கைவண்ணங் கவினோங்கும் படியெழுதி

வாணிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக்கோ லம்புனைந்து, ககஎஉ

3072. நீடுசிலைத் தோரணங்க ணீண்மறகு தொறுநிகர்த்து

மாடுயருங் கொடிமாலை மணிமாலை யிடைப்போக்கிச

சேடியரும் வேதிகைக ளெழுஞ்சாந்து கொடுநீயிப்

பிடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார். ககஎஉ

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கசகக

3071. (இ - ள்) சேணுயரும்...மாளிகைகள் - வானத்திலுயரும் மாடங்களை யும், செல்வம் பெருகும் மண்டபங்களையும், நீண்ட நிலைகளையுடைய மாளிகைகளையும்; நிகரில்...விளக்கி - ஒப்பற்ற அழகு பெறும்படி விளக்கஞ் செய்து; காணவரும... எழுதி - காட்சி பொருந்தவரும் ஓவியத் திறம் அழகு மிகும்படிச் சித்திரித்த உரு வங்களை அங்கதகம் எழுதி, வானிலவு...புனைந்து - ஒளி பொருந்திய அழகிய மணிக ளுமுத்திய முத்தங்கடை வாயிலில் மங்கலக் கோலங்களைச் செய்து; கககக.

3072. (இ - ள்) நீடுநிலை...நிறைந்து - நீண்ட நிலையுள்ள தோரணங்களை நீண்ட வீதிகளதோறும் வரிசைபெற அமைத்தது; மாயேரும்..போகதி - பகதங்களில் உயர் மாகிய பசிய கொடிமாலைகளையும், மணிமாலைகளையும் இடையிடையே புக அமைத்தது; சேயேரும்...நீவி - ஒளி விளங்கும் திண்ணைகளைச் செழுமையுடைய சுண்ணச் சாந்தி னாலே மெழுகி, பீங்கெழு...புனைந்தார - பெருமை விளங்கிய மணி முத்தங்களை நிறைந்த பெரும் பந்தர்கள் பலவற்றையும் அமைத்தனர். கககச

இந்த தூண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3073. (வி - ரா) சேணுயரும் - தீநீப் பேந்தும் - நீண்டியை - இவை முறையே மாடங்கள் - மண்டபங்கள் - மாளிகைகள் என்ற இவற்றின் இயல்புகளை விளக்கி நின்றன; கேண்-விசுமபு, “மாடம், விண்ட நகுவுபோலும்” (தேவா) என்ற படி விண்ணவாகளை உயரத்தாம் என்றது குறிப்பு. தீந் - அருட செல்வமும் பொருட் செல்வமும்; நீள் நிலைய - நீண்ட நிலைகளையுடைய; நிலைகள் - ஸ்லவுகளும் மேன் மாடிகளும்.

விளக்கி - விளக்கம் செய்தலாவது புதிதாக விளங்கச் செய்தல்.

காணவரும்...எழுதி - ஓவியங்களைக் கைத்தொழில் விளங்க எழுதுவதற்கு முன் னாளில் மங்கல அணிகலன்களுள் ஒன்று. ஓவியக் கைத்தொழில் தயிற்சூழ் மக்களிடப் பல்லாயிர ஆண்டுகளின் முன்னரே திறம்பட அமைந்த கற்றது விளங்கியது; “யாழ் மெழுதி மெழினைமுத தெழுதி யிருளி...மென்புச, குழு மெழுதவொர தொண்டை...நீட்டியென வருபிறந், மேழு மெழுதா...கைகிதைத் தீகாண்புலி புரிளமாம், பேரு மெழுதிந்ரோ கொம்புணை மெறவகாண்டு போதுகயே” (நருக்காவை - 75), “கண்ணி மனநடைக்குப், படிச்சுந்த மாக்கும் படமுள் வேரறும் பரிச்சந்தீத்” (ஷா - 78); “கழிநின்ற வெண்ணையு நன்றின் காமயி நனையுமயான, வழியொன்ற நாடியெழுதி” (ஷா-76) “அவையவ மெழுத லரித்தன விலக்கல்” (குதநரம்); “படிச் சந்த மாகப்பண்ணப்படும படங்கள் உளவே நுமது சித்திரசாராயின்கண் = படிச் சந்தமென்பது ஒன்றை வடிவையுடைத்தாய் அதுவென்றே கருதப்படுமியல்பை யுடையது”; “முனை, மொருக னெழுதிவிட் டொன்மெழுதா தோடித், தெருவம் புகுவா திகைப்பார” “.....” “மணியாரத்த, துவெண் மணற்கொண்டு தோழியருந் தானுமாய்க், காம னுருவம் வரவெழுதி - காமன், கருப்புச் சிவிய மலரம்புந் தேரு, மொருபட் டுடெழுதும போழ்தின்...” (ஞானபுலா) முத்தவியவை காண்க. தயிழிடை முன் னாளில் இவ்வாறு யாக்கியிலிருந்த ஓவியக் கலைஞானம் அருகி இக்காலநிற் பிறாபாற் புதிதின் கற்கத் தொடங்கும் கலையாய கற்றின்றது காலக்கொடுமை!

காண வரும் - ஓவியங்களின் அழகினையும் கைத்திறத்தினையும் உண்மை கோக கிளையும் அநிசயித்ததுப் பிறா காணவரும். காணவரும் என்பதும் பாடம், கைவண் ணம் - சித்திரத் தொழிற் கைத்திறம் மேம்பாடு; எழுதி - ஓவியங்களையும் பற்பல சித் திரங்களையும் என்ற செய்தப்படுபொருள் வருவித்துரைக்க. எழுதுதல் - திட்டிடுதல்; மரபுவழக்கு.

மணிக்கடை - மணிகளினுழைந்த முன்கடைவாயில் முகப்பு. கண் - ஏழனுருபு.

நிகரிலோளி—கைவினைஞர்—என்பனவும் பாடல்கள்.

1173

3072. (வி - ரை) நீடுநிலை - மேல் உயர் நீண்ட நிலையினையுடைய ; நீண்ட மறுது - மறுதிகள் வளைவின் தி ஒழுங்குபெற நீண்டு செல்லுதல் நகரச் சிறப்பு அமைதி களுள் ஒன்று.

கொடிமாலை மணிமாலை - கொடிமாலை - கொடிகளையும் மலர் மாலையையும் ; கொடிகள் போன்ற மாலையினை என்றலுமாம் ; மணிமாலை - பலவண்ண மணிகளைக் கோரத்த மாலையினை. இடைபோக்கி-இடையிடையே புகுத்தி.

சேடு - ஒளி ; சாந்து - வெண்கண்ணம் ; செஞ்சாரதா முதலியவை. நீவுதல் - ஒழுங்குபெறப் பூசுதல்.

பீடு...பந்தர்கள் - பீடு - பெருமை ; மணிகளுள் முத்துக்கள் சிறந்தன என்பது. “முத்து மாலையினை” (3068) ; முன்கூறியது முன் ஏழாநான் அணிசிறப்பது ; இங்குக் கூறுவன அறமைநான் முதலாகத் திருமணநாளின் முன்னாள்வரை செய்யும் மனை வனிச் சிறப்பு ; மேலவரும் பாட்டுப் பார்க்க.

முத்தின் பெரும்பந்தர் பல - மறுதகளில் அங்கனும் அமைக்கும் பற்பல முத்துப் பந்தர்கள் ; இறைவர்பால் முத்துப்பந்தர் பெற்ற பெருமானாதலின் அக்குறிப்புப் பெறவும் ; “அப்பந்தர் மீதனையது திருமன்றி, லண்டர்பிரா னெடுத்ததிரு வடிநீழ லெனவமர்ந்தார்” (2293) என்றபடி, இனி இறைவரது திருவடிநீழலில் மீளாவினை யினை இததிருமணத்தில் சார்ந்தா ரெல்லாருடனே அடையப் புகுகின்றார் பிள்ளையார் என்ற குறிப்புப் பெறவும் ; வீடுபேறு குறிக்கும் முத்துப்பந்தர் பலவற்றையும் அமைத்தனர் ; பல - உடன் வீடு பெறுவார் பலராதலின் பலவும் அமைத்தனர் என்பதும் குறிப்பு.

பீடுகெழு - பெரும் - என்ற அடைகளின் குறிப்பும் காண்க.

1174

3073. மன்றல்வினைத் திருமுனை நா டோடங்கிவரு நாளெல்லாம்

முன்றிறொறும் வீதிதொறு முகடுவொ யிலகடொறும்

நின்றொளிரு மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்குடங்கள்

துன்றுசுடர்த் தாமங்க பேங்க நெதைவித்தார்.

கசுஎ0

(இ - ள்) மன்றல்வினை...நாளெல்லாம் - கல்யாணச் செயல்களுள்ளே திருமுனை பூரித்தநாள் தொடங்கி வருகின்ற நாட்களிலெல்லாம் ; முனறிலதொறும்...வாயிலக் கொறும் - வீதிகள்தொறும், மாடங்களின் முனறில்கள்தொறும், நீண்ட முனவாயில கள்தொறும் ; நின்றொளிரும்...துதைவித்தார - நிலையினது விளக்கம் செய்யும் மணி விளக்குக்களும், மணமுடைய தூய கீர்நிறைந்த பொற்குடங்களும் நெருங்கிய ஒளி யுடைய மாலையினும் தூபங்களுமாகிய இவையின்றை நெருங்க வைத்தார்கள்.

(வி - ரை) மன்றல் வினைத் திருமுனை நாள் - கல்யாணச் செயல்கள் திருமுனை பூரித்த ஏழாநாளாகிய நன்னாளிலிருந்து தொடங்குகின்றன என்பதாம் (3070).

வநநாள் எல்லாம் - பின்னர்த் தொடர்ந்து வருகின்ற ஆறுநாட்களிலும்.

வீதிதொறும் முன்றில்தொறும் என்க ; முன்றில் - இல்முன் என்பது முன்றில் என வந்தது. முகநேடு வாயில் - முதல் வாசல் ; முகப்பு வாயில்.

நின்றொளிரும் - கெடாது நின்ற விளகும். மணிவிளக்கு - சூரியவொளியினாலும் ஏனைப் பெருவிளக்குக்களின் சார்பினாலும் எதிர்ஒளி வீசும்படி. பெருமணி களையே விளக்குக்களாக அமைத்தலுமுண்டு.

துதைவித்தல் - நிறைவித்தல் ; நெருங்க அமைத்தல்.

1175

8074. எங்கணுமெய்த் திருத்தொண்டர் மறையவர்க ளேனைபோர்  
மங்கலரீண் மணியினாராள் கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்  
பொங்குதிருப் புகலீதனி னூட்டோறும் புருந்தீண்ட  
அங்கண்ணைர் தவர்க்கெல்லாம் பெருஞ்சிறப்பு மிகவளித்தார்.

(இ - ள்) எங்கணும்...கேட்டு - எங்கெங்கும் உண்மைத் திருத்தொண்டர்களும், வேதியர்களும், மறையர்களும் மங்கலம் பெருகும் கலயாணச் செயல்கள் நிகழும் காரணக் கேட்டு ; மிக மகிழ்வெய்தி ..புருந்தீண்ட - மிகுந்த மகிழ்ச்சி பெருந்த திருப பொங்குகின்ற சோழிப் பெருமபதியிலே காளதோறும் வரது நெருங்க ; அங்கண்... ..மிக அணிததார் - அவ்வாறு அருகு வரது அணைந்தவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய சிறப்புக்களை மிகவும் செய்து அளித்ததாகள்.

(வி - ரு) எங்கணும் - சோழியின் புறத்திலே எங்கெங்குகின்றும்.

மெய்த் திருத்தொண்டர்கள் - சிறப்புபற்றித் தொண்டர்களை முன்வைத்தார் ; மெய் - தீரு - என்ற குறிப்புமது.

மங்கல ரீன் - இததிருமணத்தின் மங்கலம் மணம் என்ற அகலிலையோடமையாது ரீளும் தன்மை குறித்தது பிறசரிதக குறிப்பு

திருப்பொங்கு புகலீ எனக் ; தீரு - முத்தித் திரு.

நாடோறும் புருந்தீண்ட - ஒவ்வொரு நாளும் புதிதாக வரது கூட ; பின்னியாரது திருமணத்தை வெளி ஊரவர் பலரும் தமது சிறப்பாக உட்கொண்டு கலந்து களித்தனா.

பெருந் சிறப்பு மிக அளித்தலாவது வீருகது உறையுள் முதலிய உபசரிப்புக்களை மிகவும் செய்தல்.

புருந்தீண்டி—அங்கண்ணைந்தவர்க்கெல்லாம்—என்பனவும் பாடல்கள். 1176

8075. மங்கலதூ ரிடநாத மறுகுஞ்ஞாறு நிறையமபப  
பொங்கியநாள் மறையோசை கடலோசை மிசைப்பொலியத்  
தங்குருறாக குமையகிலிவ றழைத்தசெழும புனையினுடன்  
செங்கனலா குதிப்புனையுந் தெய்வலிரை மணம்பெருக ; ௧௪௪௪

8076. எனடியசையி னுள்ளோரு மீண்டிவளத் தொடுநெருங்கப்  
பண்டநிறை சாலைகளும் பல்வேறு விதம்பொலிய  
மண்டுபெரு நிதிகுவைகண டிலோடுறங்க வெண்மலிய  
வுண்டியினைப் பெருகதுழனி யோவாத வொலியோங்க ; ௧௪௪௫

8077. மாமறைநூல் விதிச்சடங்கின் வகுத்தமுறை நெறிமரபின்  
தூமணகல லுபகாணஞ் சமைப்பவர்தந் தொழிபுவன்றத்  
தாமரையோ னினையபெருந் தவமறையோர் தாமடுமெத்த  
பூமருவு பொற்கலசப புண்ணியநீர் பொலிவெய்த ; ௧௪௪௬

8078. குங்குமத்தின் கொழுஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போ ரினங்குமம்  
பொங்குசிறைப் புதுகலவைப் புனையெடுப்போர் தொகைவிரவத்  
துங்குமங் கறபூச் சுண்ணமிடிப் போர்நெருங்க  
வெங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோ ரீட்டங்கண் மிகப்பெருக, ௧௪௪௭



3079. இணையபல வேறுதொழி லெம்மருங்கு நிரைத்தியற்ற  
மனைவளரு மறுகெல்லா மணவணிசெய் மறைமூதூர்  
நினைவரிய பெருவளங்க ணெருங்குதலா னிதிக்கோமான்  
நினையிறைவர் தாமேவச் சமைத்ததுபோ லமைந்துளதால். ககஅக

3075. (இ - ள்) மங்கல தூரியம்...இயம்ப - மங்கலம் பொருந்திய பெரு வாத  
தியங்களின் நாதம் வீதிகளதோறும் நின்ற ஓலிக்க ; பொருதிய...பொலிய - மேன  
மேல் ஒங்கி எழுந்த நானமறைகளின் முழக்கானது கடலோசையினும் பெருகி வளநக ;  
தங்க...மணம் பெருக - தங்கும் நறுமணமுள்ள அகில் தண்டங்கள் மிக்க செழும  
புகையினோடு செந்நீட்டன் கூடிய வேள்விப் புகையும் கூடித் தெய்விக மணமாக  
வாசனை பெருகவும் ; ககள

3076. (இ - ள்) எண்டிசையின்...நெருங்க - எட்டுத-திசைகளில் உள்ள மக  
ளும் அநகரு உள்ள வளப்பொருள்களோடு நெருங்க ; பண்ட கிறை...பொலிய -  
பண்டங்கள் கிறையச் சேமிக்கும் சாலைகளும் பலவேறு விதமாக விளங்க ; மண்டு  
பெரு...மலிய - நெருங்கும் பெருநிதியின் குவியல்சுள மலை வளநகுதலபோல மலிய ,  
உண்டிவினை...ஒருக - உணவுத் தொழிலின்கண் ணின்றெழும் ஓசைகள் இடையறாத  
சத்தமாகப் பெருக ; ககள

3077. (இ - ள்) மாமறை தூல் .தவன்ற - பெருமறை தூல்களின் விதித்த  
சடங்குகளின் பொருட்டு வருத்த முறைவழி மரபினாலே தூய மணத்திற்குரிய நல்ல  
வேள்விப் பொருள்களை அமைத்து ஒழுங்குபடுத்துவோர்களது தொழில் நெருங்க ,  
தாமரையோன்...பொலிவெய்த - பிரமதேவனைப் போன்ற பெருந்தவ மறையவர்கள்  
தாங்கள் எடுத்த பூக்கள் பொருந்திய பொற்குடங்களில் கிறைத்த புண்ணிய நீர்  
விளங்க, ககள

3078. (இ - ள்) குந்தமத்தின் ..குழும் - குறகுமபூவின் கொழுவிய சேருகிய  
சத்தனக குழம்பினை அமைப்பவர்களுடைய இனங்கள் கூட ; பொங்குவிரை...தொகை  
விரவ - மிக்க மணமுடைய புதிய வாசனைப்பண்டங்கள் கூட்டிய கலவையின் தூப  
புகை எடுப்பவர்களின் கூட்டம் பொருந்த ; துங்க நறம்...நெருங்க - உயர்வுடைய  
நறுமணமுள்ள கற்பூரச் சண்ணைதைய யிடிப்போர்கள் நெருங்க ; எங்கும் ..பெருக -  
எவ்விடத்தும் மலர்களாலாகிய பிணையல முதலிய பலவேறு மாலைகளைத் தொடுப்பவா  
களின் கூட்டங்கள் மிகப் பெருக ; ககஅ0

3079. (இ - ள்) இணைய பல...மறைமூதூர் - இவ்வாறாகிய பலவகைப்பட்ட  
வெவ்வேறு தொழில்களை எல்லாப் பக்கத்தும் ஒழுங்குபடச் செய்கின்ற மனைகள் வள  
ரும் வீதிகளினெல்லாம் மணவணியை விளங்கக் காட்டும் மறையவர்கள் வாழும் அவ  
ளூர் ; நினைவரிய...நெருங்குதலால் - நினைத்ததற்குரிய பெரிய வளநகளை நெருங்கிய  
அதனாலே ; திதிக கோமான...அமைந்துளதால் - குபேரனை இறைவர் எவியதனால்  
அவனை வருத்தப்போல அமைந்துள்ளதாம். ககஅக

இவ்வைத்து பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3075. (வி - ரை) தூரியம் - இயம்ப - என்பது மரபு வழக்கு.

இயம்ப - முழங்க ; தூரியம் - பெரு வாததியங்கள் ; தூரியம் மங்கலத்தை  
இயம்ப என்ற குறிப்பும் காண்க. இயம்புதல் - வெளிப்படுத்தல்.

மறையோகை - ஐகை என்றா பலரும் கூடிச் சொல்ல மிகப் பேரொலியாக எழுதலால் சொற்பொருட் பிரித்திசையாமையின் ; கடலோகை மீக - என்ற குறிப்புக் காண்க ; கடலோசையின் மிகும்படி.

பொங்கிய நான்மறை - பொங்குதல் - உரத்த சரத்தின் எழுதல். பின்னியாத திருவவதாரத்தின் பயனாகத் தழைத்தோங்கிய என்றலும் குறிப்பு.

குறை அகில் - குறைத்த - துண்டமாகிய - அகிற கட்டைகள் ; தழைத்த செழும் - தழைத்தல் - அளவாற பெருமையும், செழுமை - மணத்தால மிகுதியும் குறித்தன. செங்கனல் ஆகுதிப் புதை - வேளவிகளில் எழுதினா புதை. \*

தேயிவ விரைமணம் பெருக - அகிற்புகையிலுடன் ஆகுதிபுகையும் கூடி மணம் மிக. இரண்டு புகைகளும் ஒன்று சேர மந்திரங்களுடன் கூடிய ஆகுதிபுகையின் தெய்வத் தன்மை அகிற்புகைக்கும் வந்தது என்பது. பௌதிகம்பற்றிய அகிற்புகையும் அததன்மை மாறி ஆகுதிபுகையின் சேர்க்கையால் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது என்க. இக்கருத்தைத் “தெருண்ட மேல்வாச சிறியவாச சேரினு மவர்தம், மருண்ட சிதைவை மாற்றுவ ரெனும்பித வழக்கே” என்ற குறித்த கம்பன பாட்டும காண்க.

விரை மணம் - புதை யிரண்டாதலின் ஒருபொருள் பற்றிய இரண்டடைமொழிகள் தரத்தோகினா. இவற்றை நிரல நிறையாகக் கொண்க ; மணம் - கூடுதல் என்ற குறிப்புடன் வருதலில் தெய்வத் தன்மையினை அகிற்புகைக்குக் கூட்டிய ஆகுதிபுகைக்கு ஏறகுமாறு காண்க.

1177

3076. (வி - ரை) எண்டிசையின் நேருங்க - அவ்வத் திசையினுள்ளானாகத் தத்தமது திசையில் உள்ள தனி வளங்களாகிய பொருள்களைக் கொண்டு வந்தனா. இது முன்னுள்ள வழங்கிய நலவழக்கு ; இக்காலத்தில் அருகிவருகின்றது ; நிண்ண னா விறபிடிக்கும் விழாவிற்சுச சிலையுடை வேடா மலைபடு மணிபடு பொன்னும் முதலிய வளங்களைக் கொண்டு திசைதொறு நெருங்கவந்தா என்ற செய்தியும், அதுபோல பவை பிறவும் இங்கு நினைவுகூரத்தபாலன்.

ஈண்டு வளம் - அங்கங்கும் சிறப்பாயுள்ள வளங்கள்

பண்ட நிறை சாலைகள் - பலவேறு வீதம் - பலவேறு வகைப் பண்டங்களுக்கும் பலவேறு தனித்தனிச் சாலைகள் வேண்டப்படுவனவாதலின் பலவேறு வீதம் என்றார்.

நிதிக்குவைகள் மலைப்பிறங்கல் என - வெவ்வேறு நிதிக் குவியல்கள் பெரும் திரட்சியாகக் குவிதல மலைபோன்றன என்க, “செயம்பொற் குன்றம் வேறு நவ மணிச் சிலம்பு மென” (74), இக்காலத்திற்போல நரணயம் என்ற பெயரால் நரணயமில்லாத காகிதங்கள் நரணயமாக வழங்காத முன்னாள் பொன்னும் வெள்ளியும் மணிகளும் நிதிகளாக வழங்கின. அவற்றை அளந்த குவியல் செய்து சேயிப்பதும் வழக்கு.\*

மலைப் பிறங்கல் - மலையின் உயரகி, மல்தல் - பலவாறு காணப்படுதல்

உண்டிவினைப் பெருத்துழனி ஓவாத ஒலி - உண்டிவினைப் பெருத்துழனியாவது மணவினைகளில் பல வகையினரும் பலகேரமும் உண்டிக்கொள்ளுதலே பெருமபகுதியாதலின் அவவாறான் எழும் சத்தம் பெருத்துழனி எனப்பட்டது ; ஒலி என்றா கொணர்க என்றும், படை என்றும், உண்க என்றும், போதும் என்றும், வேண்டும்

\* 50 ஆண்டுகளின் முன் வெள்ளி நாணயங்களை கிறத்த அளந்த ஒரு அறையில் தானியங்களின் இராசிக் குவியலபோலக் குவித்த வழங்கிய ஒரு செவ்வியும், அவன் அவ்வாறு குவித்த பண அறைபிளையும் காண ஹேரில் அறிவேன்.

என்றும் - இவ்வாறு பல சத்தங்களும் பொருள்பற்றியனவாதல் குறிப்பு; ஓவாத ஒலி - நீக்கமில்லாது எங்கேரமும் பெருகும்; முன்பின் பல பந்திகளாக உணவு கொள்ளுதல் குறிப்பு. உண்டிவினை செய்வார் உரையாடாதும் ஒலியெழாதும் புசிபரா ராதலின் அவர்க்கு அட்டிற் றெழிலாளரைப் படைபடையென வவுமொலியேயா மெனக் என்றும், போசனஞ்செய்யும்போது பேசாது உண்ணவேண்டு மென்பது தான் முறையாதலின் ஈண்டு உண்டாகிய ஒலி அமுது படைப்போரின் வேண்டுகோள் முதலியவற்றை னுண்டாகிய ஒலி எனக்கொள்க என்றும் உரைத்தனர் முன் உரைகாரர் கள். ஒருபேச் சிடுபயின்றி நின்று உண்பது சமணருள் வழக்கென்பது பிள்ளையார் திருவாக்கா னறியப்படும்.

1178

3077. (வ - ரை) மாமறைநூல்.....உபகரணம் - இவை மண் வேளவிக காரும் தருப்பை - சமித்த - சிருக்கு - சிருவம் - முதலிய பொருள்களும் ஓம்ப பண்டங்களும்ாம். சமைத்தல் - ஏற்றவாறு அமைவுபடுத்துதல்; துவன்ற - நிறைய.

தாமரையோன் - பிரமதேவன்; அணைய - மறைகளில் வல்லமை பொருத தன்மையரம்; விளைபற்றிய உவமை.

எடுத்த - ஏந்திய. பூமநவு - பூ - நிறைகுட நீரினுள் இடும் புதிய மலர்கள்; புண்ணிய நீர் - கங்கை - காவிரி முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்கள்.

1179

3078. (வ - ரை) குங்குமத்தின்...கூட்டு - குங்குமப்பூவினைப் பணிநீர் ஈயத்து பச்சைக்கருப்பூரம், கோரோசனே, புழுக்கு, தேனரி இவை கூட்டிக் குழம்பாக அரைத்த சந்தனம்

பொங்கு விரைப் புதுக் கலவைப் புகை எடுப்போர் - மண்முடைய அகில தேவதான சந்தனம் குங்குமம் முதலிய பண்டங்களைப் புதிதின் அமைத்து விதிபபடி கூட்டிய தசாங்கம் எனலும் தூள், இங்குக் கலவை எனப்பட்டது. எடுப்போர் - புகைக் கலயங்களில் ஏதுவோர்.

கற்பூரச் சுண்ணம் - இ.சு திருமஞ்சனத்தக்காரும் பொறசண்ணம் எனப்படும். இடிப்போர் - இதனுள் உரிய பண்டங்களை இடித்துக் கூட்டுதல் வழக்கு. “ஆடப் பொறசண்ண மிடித்து நாமே” (திருவா); நெருங்க - இதனொழில் செய்வோர் பலா கூடிக்கெருவி வினை செய்தல் குறிப்பு; கரீப்பூரம் - பச்சைக் கற்பூரம்.

மலரீப்பிணை புனைவோர் - பிணை - பிணையல், தாமம், கண்ணி, இண்டை முதலிய பல வேறுவகை மாலைகளையும் குறித்தது. ஈட்டங்கள் பெருக - பலவேறு இடத்துப் பலபலவராக இதனொழில் செய்யவேண்டிதல் குறிப்பு. எங்கும் என்றதழிது.

செழுஞ்சேற்றின்—என்பதும் பாடம்.

1180

3079. (வ - ரை) மறுகெல்லாம் மண் அணிசெய் மறைமுதூர் - பிள்ளையா ரது திருமண முயற்சிகளும் தொழில்களும் அவரது திருமாளிகையின் மட்டுமன்றிச், சுறத்தாரர் மட்டுமன்றி, நகரெங்கும் இயன்றன; பிள்ளையாரது திருவவதாரச் சிறப் புப்பற்றிக் கூறியவை ஈண்டு நினைவு கூர்தற்பாலன.

நினைவரிய...அமைந்துளதால் - நினைவரிய - நினைத்தற்குரிய எனச் சிறப்பும்கை விரிக்க. நெருங்குதலால் - மூதூர் - அமைந்துளது என்று கூட்டுக. பெருவளங்கள் நெருங்குதலாலே இது உலக மக்களாற செய்தற்கரிது; நிகிக்கோமான் சமைக்கவே அமைபும்; அவனும் சிவபெருமானுடைய ஏவலின்றிச் செய்யாளுதலின் இறைவர் ஏவ அவன் சமைத்ததுபோலும் என அமைந்தது என்பதாம். தமது ஞானப் பிள்ளையா ரது திருமணமாதலானும், தமதுதலு பெறுவிக்கும் சிவமணமாதலானும் இவ்வமைப்புக் களை இறைவரே ஏவி அமைப்பித்தான் என்பது குறிப்பு. “இருநிதிக் கிழவன் ருனே -

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சு

மொழிவழி யேவல்கேட்ப" (465); " கம்ப ருளின லளகை வேந்தன, மன்பெரு  
நிதியந் தூர்த்தத் தாணிமேல நெருங்க.....மண்பெருகு செல்வ மாகி வைத்தனன் " (844) என்றவற்றை இங்கு கீழேவுகூட.

— மனை வளநம் மறுது எல்லாம் - எவ்வெவ்வகை மகன் வாழும் எவ்வெவ் வீதி  
கள் யாவையும்.

நிறைந்துளதால்—என்பதும் பாடம்.

1181

வேறு

3080. மாநி லாநிறை வளநதரு புகவியின் மணமீக்  
கூறு நாளின்முன் னுளினில் வேதியா குழாமும்  
நீறு சேர்திருத் தொண்டரு நிகரிலா தவருக்  
காறு குடின ருட்டிருக் காப்புநா ணணிவார், கசஅஉ

3081. வேத வாய்மையின் விதியுளி வீனையினல் விளங்க  
ஓத நீருல கியன்முறை யொழுககமும் பெருகக்  
காத னீடிருத தொண்டர்கண் மறையவா கவினா  
மாதர் மைநதர்பொற காப்புநா ணகர்வலஞ் செயதாரா. கசஅஉ

3080 (இ - ள்) மாநிலா...புகவியின் - ஒப்பற்ற கிளைந்த வளம் கருகின்ற  
சிகாழிப் பதியல் ; மண மீக்கூறு நாளின் முன்னுளினில் - திருமணத்தினை மேற  
கொள்ளும் திருநாளின் முன்னுளிலே ; வேதியா குழாமும் நீறுசோ திருத்தொண்ட  
ரும் - மறையோர் கூட்டமும் திருநீறு அணிந்த திருத்தொண்டர்களும் கூடி ;  
நிகரிலாதவருக்கு...அணிவார் - ஒப்பற்றவராகிய பிள்ளையாருக்குக் கண்கையைத்  
தலையிற குடிய இறைவரது அருள பொருநதிய திருக்காப்பு நாணினை அணிவார்  
களாகி, கசஅஉ

3081. (இ - ள்) வேத வாய்மையின் விளங்க - வேத வாய்மையிற் கூறும் விதி  
கள் இச்செயலால் விளங்கவும் , ஓத.. பெருக - கடவுள் குழந்தைகட்கு நலையின்முறை  
யான வொழுகுகளும் பெருகவும் ; மாதல் - வலஞ் செய்தாரா - அன்புமிக் திருத்  
தொண்டர்களும் மறையோர்களும் ஆழங்க மகளர்களும் ஆடவரும் கூடிப் பொன்னு  
லாகிய காப்பு நாணினை நகாவலஞ் செயவித்தாராகன கசஅஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்த்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3080. (வி - ரை) மாநிலா வளம் தரு - நிறைவுளம் தரு - என்க. மாநிலா வள  
மாவது சராசரமாக னெல்லாம் சிவம்பெருகத் தரும் தன்மை , நிறைவுளமாவது திரு  
மணத்தின் பொருட்டு வந்த என் னொசையிறுள்ளோரும் கொண்ட நண்டு வளமும்,  
சிகாழியின் இயல்பாபுள்ள உலகியல் வளமும் ஆம் , திருநல் - பெறுதற்கிடமாதல்.  
மணமீக்கூறு நாள் - மணஞ்செய் திருநாள் ; மீக்கூறும் - மேற்கொள்ளும்.

முன்னுளினில் - காப்பு நாண் அணிவார் - திருமண நாளின் முன்னுளில் காப்பு  
நாண் அணிதல் மரபு ; மணவினைச் சடங்குகள் காப்புநா ணணித்துடன் தொடங்கு  
கினை ; காப்புநாண் கட்டுதல் மணமகன், மணமகள் இருவராலிலும் நிகழுவது.  
" கற்பக பூங்கொம் பணனார் தமமையும் காப்புச் சோத்தப, பொற்புது சடங்கு முன  
னப் புரிவுடன் செயத் வேலை " ( 120 ) ; இவ்வாறு உரியபடி காப்புச் சோத்தபினை  
னா அநனைப் பின்னாச் சடங்குடன் அவழகினை அளவும் சிவனது காவல் நிறத்தப

பெற்றள்ளார் என்றும், சிவமுஞ் சததியுமாகவே அவ்விருவரும் பாலிக்கப் பெறவர் என்றும் உலகியலின் தொடக்கங்கள ஒன்றும் அவரைச் சாரா என்றும் கொள்வது மரபு. காப்பு - காவல்பெறு கிளை ; “கண்ணுதலான் மன்னுடைய காப்புக்களே” (தேவா) ; மேல் அநட்டிருக்க காப்புநான் - என்பதும் காண்க.

வேதியர் குழாமும் - திருத்தொண்டரும் - வேதியர் - பிள்ளையாரது உலகியல் கிளைச் சுற்றம் ; திருத்தொண்டர் - சிவசகாபு பற்றிய அவரது சுற்றம் ; “சுறம் மாசிலா வீசு னன்பா” (திருவிளை. புரா) ; முன்னவா உலகத்துடன் விடும் சுற்றமும், பின்னவர் என்றும் விடாத சுற்றமும் என்பது “பெருக்கினைக்குத் தகுதியினுற் றலையளிசெய்து...அடியவாக ஞானமர்ந்து” (3050) என முன் குறித்ததும், பிறவும் காண்க. நீறுசேர் - வேதியாகளும் நீறு சேர்வோராயினும் தொண்டர்க்கு நீறு சிறப்புரிமை என்பார் நீறுசேர் திருத்தொண்டர் என்றார். தீநு - என்றது சிவச் சார்பு.

நீகரீலாதவர் - பிள்ளையார். “தாவில்தனிச சிவஞான” கிறைவு பெற்றாராதவின், சிவத்தன்மை பெற்றனா ; ஆதலின் ஓர் உவமனிலவியாகிய சிவம் போன்றார்.

அணிவாரீ நகரீவலஞ் செய்தார் என வரும்பாட்டுடன் முடிக்க. அணிவாரீ - அணிவாராய் ; முற்றெச்சம். காப்புநான் - கௌகதகபந்தனம் என்பர். 1182

3081. (வி - ரை) விதியுளி - விதித்த நெறிகளின் வழக்கு.

வேத வாய்மையின் - வேதங்களின் சததியவாக்காக விதித்த.

வினையினால் விளங்க - இவர்கள் இயற்றும் சடங்குகளால் விளக்கம் பெற.

உலகியன்முறை யொழுக்கமும் பேரக - வேதங்களின் விதிமுறை என்பது மட்டுமேயன்றி உலகியலிலும் அவை முறைபபட்டு வரும் சில ஒழுக்கமும் என்பது. “உலகியல் வேதன லொழுகம்” (2718) ; சிவஞானப் பிள்ளையாரது திருமணத்துக்கு இச்சடங்குகளினாலைய பயன் ஒன்றுமில்லை எனவும், இவை இவை ஈண்டு வேண்டப்படுவனவல்லவெனவும் குறிப்பாரா, வேதவிதியுளி வினையினால் விளங்கவும் உலகியல் முறை ஒழுகம் பெருகவும் இதனைச் செய்தாரா என்றார். “சாககிரத்தே அதித்ததைப் புரிபுந் தமக்கு இடையூறு சிறிது மணுகாமை அறிந்தாராயினும் ஆனரோராசாரம் பாதுகாததற் பொருட்டும், மாணுகாக கறிவுறுத்தற் பொருட்டும் முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக் கடவுளை வரமுதலுவதாகிய மங்கல வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்” என்று மெய்கண்டதேவா தாம் அருளிய சிவஞானபோத னுலின் மங்கல வாழ்த்துக் கூறியதனைப்பற்றி எமது மாதவச் சிவஞான முனிவர் (சிறுநரை) விளக்குஞ் செய்தமை ஈண்டு கிளைவுகூறாத்தர்பாலது.

மறை வழக்கம் விளங்கி ஓங்க அவதரித்த பிள்ளையாரா அந்த வேத ஒழுகம் கிளை பெறற் பொருட்டே திருமணஞ் செய்தருள உடனப்பட்டருளின ராதலின் (3056 - 3057) தமது மணத்தில மறை விதியுளி வினையினால் விளங்கவும் உலகியல் முறை ஒழுகம் பெறவும் மறைச் சடங்குகளுக் குடன்படவேண்டியதாயிற்று ; இன்றேல் உலகம் மயக்கி மறைவிதிச் சடங்குகளை விட்டு உலகியல் ஒழுக்கு குன்றக் காரணமாகும் என்க.

கவினார் மாதர் மைநீதிகள் - மங்கல முறையில் சதிபதிகளாக வருவோர்.

காப்புநான் நகரீவலஞ் செய்தார் - இஃது இச்சடங்கின் மரபு. செய்தார் - செய்வித்தார் ; விவவிசுதி தொக்குநின்ற பிறவினை. 1183

3082. நகர்வ லஞ்செய்து புகுந்தபின் னவமணி யணிந்த புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியும்

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 6௯௭

பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பான்மை

திசுழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

ககஅச

(இ - ள்) நகர்...பின் - முன் கூறியவாறு நகராவம் செய்வீர்தத் திருமாளிகை விற புருத்த பின்பு ; நவமணி...பொலிய - நவமணிகளால் அணியப்பட்ட குற்றமற்ற சித்திரங்களால் விதானமமைக்கப்பட்ட மண்டபத்திலே விளங்கும்படி ; பகரும்... ...சோநதார - னால்களால் எழுதத் சொல்லப்படும் வைதிக விதிகளின்படி சமாவரத தனமாகிய தன்மைவினை விளங்கும்படி முற்றிய பிள்ளையாரது திருமுன்பு வந்த சேர்ந்தார்கள்.

(வி - ரை) புருத்தபின் - திருமுன்பு சேர்ந்தார் என்க. புருத்த - திருமாளிகையினுள்ளே புருத்த.

நவமணி அணிந்த - சித்திர விதானம் - நவமணி அணிந்த - நவமணிகளாலும் அணி செய்யப்பட்ட ; அலங்கரிக்கப்பட்ட. விதானத்தின் அமைந்த சித்திரங்களை நவமணிகளால் அணி செய்யப்பட்டன என்க. விதானம் - மேற்கட்டி முதலியவை ; இவற்றிற் சித்திரங்களை - ஓவியங்களை - தீட்டுதலும், அவற்றை மணிகளால் அணிதலும் அந்நாள வழக்கு. பொலிய (வீற்றிருத்த) செம்மலார் திருமுன்பு என்க

வைதிக விதிச் சமாவர்த்தனப் பான்மை திசுழ முற்றிய - சமாவரததனமாகவது வேதாதியயனம் நிறைவு செய்து முடித்துப் பிரமசரிய விரதநிலை முடித்தபின் திருக்கத்த நிலை புருமுன் செய்யும் அதி வைதிகச் சடங்கு ; ஒவ்வோர் ஆசிரமத்திலும் தங்குதல் ஒருநிலை என்பபெறும் ; ஆயுள் முழுதும் நிலைமாறாத ஒரேநிலையில் தங்குதலுநடைக்கம் என்பபெறும் ; நிலைத்து நிட்டாபரராய இருக்கும் தன்மை ; கிட்டையுடன் பொருந்தியது நடைக்கம். வனையோர் ஒரு ஆசிரமத்தினின்றும் அடுத்ததிற்குப் புருமபோது முன்னதற்கு (பூதநி செய்யும்) நிறைவாகும் ஐரியைகளைச் செய்து பின்னதனைத் தொடங்குதல் வேண்டும் என்பது வைதிக விதி. சமாவர்த்தனம் - மணமாகவதுகக் காரணமாகின்ற உரிமை

சமாவர்த்தனப் பான்மை - முற்றிய இங்குப் பிள்ளையார்பால் முன்னுண்டனவில முற்றிய சிவஞான விளக்கநிலை பெற்றதன் ஆசிரமம் பற்றிய விதிசாரம் சடங்குகளும் வெறும் உபசாரவளவில் மட்டும் அமைவன என்பார் பான்மை-முற்றிய என்றார். பிள்ளையாரது உபாயன திசுழசெயின் வரலாறுகளை நன்கு கிறைவுகூக ; முற்றிய - தாமாகவே இயல்பால் முற்றியிருந்த.

சேர்ந்தார் - தொண்டாகன முதலியோர் (3081)

1184

3083. சேம்பொ னின்பரி கலத்தினிற் செந்நெல்வெண் பரப்பின்

வமப ணிந்தனை மாலைகுழ மருங்குற வமைத்த

அம்பொன் வாசரீர்ப் பொற்குட மாசிலை தருப்பை

பம்பு ரீள்கடா மணிவிளக கொளிரதரும் பரப்பில்,

ககஅரு

3084. நாட மங்கல முழக்கொடு நறநவ முனிவர்

வேத தேமும் கிம்மிட கிசைகமழ் வாசப்

போது சாந்தணி பூத்துகில் புனைந்தபுண ணியம்போல்

மீது பூஞ்சய னாதிருந் தவர்முன்பு மேவி,

ககஅச

3085. ஆர்வ மிக்கெழு மன்பினை மலரய னனைய  
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய் திருந்துநான் முனிவர்  
பார்வ ழிப்பட வருமிரு வினைகளின் பந்தச்  
சார்போ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநான் சாத்த, ககஅஎ

3086. கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணங் காணவந் தனைவார்  
கொண்ட வல்வினை யாப்பவிழ் கொள்கைய வான  
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமு மலர்ந்தன; சுருதி  
மண்டு மாமறைக் குலமெழுந் தார்த்தன மகிழ்ந்தே. ககஅஅ

3083. (இ - ள்) செம்பொனின்...பரப்பின - செம்பொற றட்டிலே செந்  
நெல்லாலாகிய வெண்பரப்பின் மேல் : வம்பணிந்த...தருப்பை - வாசனை பொருந்திய  
நீண்ட மாலைகள் இருமருங்கும் குழ அமைக்கப்பட்ட அழகிய வாசனையுடைய நீர்  
நிறைந்த பொருளுடனும் அரசிலையும் தருப்பையும் ; பம்பு...பரப்பில் - பாவிய நீண்ட  
ஒளியுடைய அழகிய விளக்கும் விளங்கிய பரப்பினிலே ; ககஅரு

3084. (இ - ள்) காத...விம்மிட - இயங்கனின் காதத்தாலாகிய மககல முழக்  
குடனே கல்ல தவமுனிவர்களது வேதகீத ஒலியும் நிறைய ; விரைகமழ ..மேலி -  
மணங் கமழும் வாசமுடைய மலர்களும், சாந்தம், அணிகளும், அழகிய குதிலும்  
புனைந்த புண்ணியத்தினைப்போல அழகிய மலரமளியினமேல் எழுந்தருளியிருக்க பிள்ளை  
யாரது திருமுன்பு சேர்ந்து ; ககஅச

3085. (இ - ள்) ஆர்வம்.. அன்பினால் - ஆசை மிகு எழுகின்ற அன்பினாலே ;  
மலரயன்...முனிவர் - தாமரையில் இருக்கும் பிரமதேவனைப் போன்ற சிறந்த மறை  
விதித் தொழில் புரியும் சடங்குகளைச் செய்கின்ற திருந்தும னல்லல்ல முனிவாக  
ளாகிய வேதியர் ; பார்வழிப்பட...சாத்த - உலகில பிறவி எடுக்க வரும் இருவினை  
களின் பந்தச் சார்பினை நீக்குபவராகிய பிள்ளையாரது திருக்கையிலே காப்புநாணியை  
அணி ; ககஅஎ

3086. (இ - ள்) கண்ட மாந்தர்கள் - (காப்புநாணைச் சாத்தியத்தினைக்) கண்ட  
மக்களும் ; கடிமணம்...அணைவார் - கடிமணத்தினைக் காணும்பொருட்டு வந்த  
அணைபவர்களும் ; கொண்ட...தொண்டர் - பற்றிய வலிய வினைக்கட்டினை அவிழ்த்த  
நீக்கும் கொள்கையினை உடையவர்களாகிய தொண்டர்களும் ஆகிய இவர்களது சிந்தைத்  
தும் முகங்களும் மலர்ச்சியடைந்தன ; சுருதி...ஆர்த்தன - சுருதிகள் நிறைந்த பெரு  
மறைக்குலங்கள் மேலோங்கி முழங்கின ; மகிழ்ந்தே - மகிழ்ச்சி பெற்றே. ககஅஅ  
இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3083. (வி - ரை) இப்பாட்டாற காப்புநான் சாத்ததலும், சாத்ததற்குரிய  
சடங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களும், அவற்றின் அமைதியும் கூறுகின்றார்.

பொற் பரிசுத்தில நெல் பரப்புதலும், அதன்மேல மாலை சூழ்ந்த அழகிய நிறை  
குடத்தினை அரசிலை தருப்பையுடன் உரியபடி அமைத்து வைத்தலும் மணிவிளக்குகள்  
பரவ விளக்கவைத்தலும், வேதமோதுதலும் முதலிய இவை இத்தகுரிய செயல்களாம்.

பரிசுதம் - பாசனம் ; சட்டி. செந்நெல் வேண் பரப்பு - செந்நெல்லே இங்கு  
எற்கும் மரபும் தருதியும் பற்றி முன் அரிவாட்டாய நாயனார் புராணத்தும், பிறுண்டும்  
உரைத்தவை நினைவு கூர்த்தபாலான. செந்நெல் வெண்பரப்புச் செய்து அதன்மேல்  
நிறைகுடம் நாபித்தல் மரபு ; கலசத்துக்கு நெற்பரப்பு ஆதனம் என்ப.

**செக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சக**

பொற் பரிகலம் - செம்பாப்புச் செய்யும் இடம்.

வம்பு - வாசனை; வம்பணிந்த .....தற்ப்பை - தெம்பரபின மேல் தாபிக்கும் கிதைகுடம் வைக்கும் முறை.

விளக்கு ஒளிந்தும் பரப்பு - விளக்குகள் ஒளிசெய்த விளகும் பரவிய இடம் - திருமுற்றம். பம்பு - பரவிய. 1185

3084. (வி - ரை) நாத மங்கல முழக்கெழு - வேதகீதமும் விம்மிட - மகவல இயக்களின் முழக்கமும் வேத ஒலியும் மிக்குகட்டி எழுதல மறையவர்களுள் மங்கலங்களின் நிகழும் மரபு.

விரைகமழ்.....புண்ணியம்போல் - சிவபுண்ணியமே ஒருருவெடுத்த மாணியும் சாந்தும் அணிகலன்களும் துதிலும் புனைந்து எழுந்தருளியிருத்தலபோல; புண்ணியம் போல இருந்தவராகிய பிள்ளையாரின் முன்பு எனக் விரை - கணமணம் என்ற பொருளில் உந்தது. விரைகமழ் வாசம் - கணமணம் மிகும் வாசனை. விரையும் போதும் என்றகொண்டு விரித்தது, விரை புழுது - காணம் முதலியவை என்றரைத்தலுமாம்.

பூஞ்சயனம் - பூம்பள்ளி; மலராசனம்; பூஞ்சயனத்து மீத எனக்; இருந்தவர் - பிள்ளையார். பூஞ்சயனத்திருந்தவர் - என்றதனால் அக்கால குறிக்கப்பட்டது; மேல ரூரியனுதயம் கூறுதல் காண்க.

மேவீ - முனிவர் - சாத்த - என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

புண்ணியம் - ஈண்டு சிவபுண்ணியம் குறித்தது; "புண்ணிய முதலே" (1991). விம்முதல் - மிக்கெழுதல். 1186

3085. (வி - ரை) ஆர்வம் - ஆசை; அன்பு - ஆசைக்குக் காரணம்; ஆர்வமாய் முகிரந்த அன்பு.

மலராயன் - பிரமதேவன், ஆர்வம் - மறைசு சடங்கு செய்யும் தொழிறதிறம் பற்றி வந்த உவமம்; வினைபற்றி எழுந்தது. தெய்வயானை மமமையார் திருமணத்திலும், மீனாசையமமையார் திருமணத்திலும் பிரமதேவன் மணமேளவிசு சடங்கு செய்த வரலாறுகள் நினைவு கூரத்தபாலான கீர் மனவூத்தொழி உடங்கு செய் - வேதவிதிகள்.

திருந்து நூல் - வேதங்களும் அவற்றின்வழி வரும் தற்புத்தரங்களும திருந்து - உலகம்-திருத்துத்தேதுவாகிய முனிவர் - மறைவல்லவா; மறைமேளா.

பார்வழிப்பட - உலகின் வழியிறப்பட, பிறவியிற சேர வரும் இருவினை - பிறவிக்ருக காரணம் இருவினை. பந்தகீ சார்பு - கட்டுகின்ற தன்மையுடைய தொடரகரு.

ஒழிப்பவர் - உலகு உயிர்களினமேல் அடராத நீக்குபவர் பிள்ளையார். பிணைத்திருமண நிகழ்ச்சியில் "ஈனமாம் பிறவி தீர யாவரும் புகு" (3146) என்றருள்வதும், "வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகா னாத முந்நீ, யுருவெனந் தயரக் கூட்டி லுணர்வின்றி மயங்கு வார்கன்...பிறவி நீங்க" (3147) சிவசுசொதியினுட் புகரு வீடு பெறுவதும் குறிப்பு. பார்வழிப்பட - இவ்வாறன்றிப், பார் - உலகம், வழிப்பட - நல்வழிப்படும் பொருட்டு; சார்பு ஒழிப்பவர் என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம். காப்பு நாண் சாதக கண்டவரின் யாபு (நாண்) அவிழ்ந்தது என்பது முரண அணியம் (வ. க. செ.)

சார்பு ஒழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநாண் காத்த - ஏனை மனைசு சடங்குகளில் காப்புநாண் சாததலாகிய சடங்கு மனைத்துக் கேதுவாகிய வினைப்பிறவிக்கு விததாக விளையும்; ஆயின் இங்குப் பிள்ளையார் திருக்கையிற் காப்புநாண் சாத்த கீழமும் மணம் அவாக்கு வினைத் தொடர்பை விளையாமைமட்டுமன்றி, அந்த மனைதில் அணைந்த உலகுயிர் அணைத்திற்கும் வினைசு சார்பினை ஒழித்தத கேதுவாயிற்று என்ற குறிப்புப்பெற



இருகு இத்தன்மையாற கூறினார். பிள்ளையாரது திருவவதார உள்ளுறையும், மேல் வரும் பாட்டின் குறிப்பும் கருதுக. காப்பிநாண் சாத்துதல் - நாணிற்ற கட்டும் தொழி லாதலின் அஃது ஈண்டு அவ்வாறனறி உண்மையிற் கட்டு அவிழ்க்கும் தன்மைய தாயிற்று என்ற குறிப்பும் காண்க. 1187

3086. (வி - ரை) மாந்தரீகனும், அணைவாரும், தொண்டரீகனும் ஆகிய இகர் களுடைய என்ற உமமைகளும் ஆக்கச்சொல்லும் ஆறனுருபும் விரிகச.

கண்ட மாந்தரீகன் - காப்புநாண் சாததும் சடங்கினைக் கண்ட மகன்.

மணங் காண வந்தணைவார் - காப்புநாண் சாத்துதலைக் கண்டவர்களின் வேறுதித் திருமணத்தினைக் காண எண்ணி வருவோர்கள். கடிமணம் - கடி - செல்வம்; திரு. காண்போரது பிறவிப் பந்தச் சார்பினைக் கடியும் மணம் என்றதும் குறிப்பு

கோண்ட - பற்றிக்கொண்டு பிறவிக்கேதுவாகிய.

யாப்பு - பாசப் பணிப்பு. அவிழ் கொள்கைய - பாசம் வலிகெட்டுப் போத லன்றிக் கெடுதலிலலை யாதலின் யாப்பு அறம் என்னுது, அவிழ் கொள்கை என்றா; அவிழ்தல் - இறுகப் பணிக்கும் தன்மை நீமருதல்; கொள்கைய - அகரவீறப பலவறிசொல்; ஆன - ஆக்கச் சொல் மணங் காணப்பெற்ற காரணத்தாலாகிய வினைவு குறித்தது; கொள்கை - நிலைமை; கொள்ளுதல் - மேற்கொள்ளுதல் - பெறுதல்.

சீந்தையும் வதனமும் மலர்ந்தன - சிந்தை மலர்தல் முகமலர்ச்சிக்குக் காரணமாம் என்பது. வதனம் - முகம்.

சுருதி - மறைக் குலம் - ஆர்ந்தன - சுருதிஃன் நிறைந்த மறைகருலம் என்றும், சுருதியும் அவற்றின் வழி வருவனவாகிய குததிரம் முதலியனவும் என்றும் உரைக்க வின்றது. ஆர்ந்தல் - முழுக எடுத்தது ஒதப்படுதல் குறித்தது. குலம் - வழி வரும் தொகுதி என்றதாம்.

மகிழ்ந்தே - மலர்ந்தன என்றும், மகிழ்ந்தே ஆர்ந்தன என்றும் ஈரிடத்தும் கூட்டியுரைக்க இறுதியில்வாத தோதினார்.

வல்வினைப் பரப்பலிழ்—எனபதும் பாடம்.

1183

3087. நிரந்த கங்குலி விதிமுறை பெவர்க்கும்

புரந்த ஞானசம் பந்தர்தாம் புன்னெறிச் சமய

அரந்தை வலவிரு ளகலவந் தவதரித் தாற்போற்

பரந்த பேரிருள் துரந்துவந் தேழுந்தனன் பகலோன். ககஅக

(கு - ள்) நிரந்த...புரந்த - பரவிய இரவிலே மறைவிதி முறைப்படி நிதி மழை யாக எல்லாருக்கும் பொழிந்த அருளிய; ஞானசம்பந்தா தாம்...போல் - திருஞான சம்பந்த நாயனார் முன்னாப் புன்னெறிகளாகிய புறச்சமயங்களின் துன்பத் தரும் வலிய இருள் நீக்க வந்த அவதரித்ததுபோல; பரந்த...பகலோன் - பரவிய பெரிய இருளை நீக்கி வந்த சூரியன் எழுந்தனன்.

(வி - ரை) இப்பாட்டு முதல் ஏழு திருப்பாட்டுக்கள் சூரியனும், திசைகளும், ஐம்பூதங்களும், பிள்ளையாரது திருமணச் சிறப்பினுட் கலந்த மேற்கொண்ட நிலைகளை முறையே எடுத்துரைக்கின்றன; இவற்றை அவ்வகையே ஒரு தொடர்புபடுத்தி உரைக்கலாமாயினும், தனித்தனி அவ்வவற்றின் செயல்கள்பற்றி வெவ்வேறு வினைகள் தந்து சூரியர் முடித்தது கூறியருளியமையால் அவ்வாறே தனித்தனி முடிபாக உரைக்கப்பட்டன; ஆயினும் தொடர்ந்த கருத்துப்பற்றி உய்த்துணர்ந்தகொள்க; திசை

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுக**

கள் (3088) என்றதனாலும் செஞ்சுடரினால் விளக்கமபெறுதலாலும் உயிர்களும் மதியும் அடக்கிப், பகலோன், மதியம், உயிர், வையம் (நிலம்), புணரி (கீர்), வண்ணி (நெடுப்பு), மருத்த (காமது), விசம்பு (ஆகாயம்) என எணவகையாய்ப் புணர்கத இறைவனின் திருமேனி நிலைகளும் கொண்ட சிறப்புக்காட்சி உணர்த்தப்பட்டதென்ற குறிப்பும் காண்க. "நிலனீர் நெடுப்புயிர் நீளவிகம்பு நிலாபாகலோன், புலனாய் மைந்தனோ டெணவகையாய்ப் புணர்த்தினனான்" (திருவா) என்ற மணிவாசகம் ஈண்டு கிளைவு கூர்த்தபாலது; ஈண்டு ஒடுக்க முறையிலாவது தோதியது பிள்ளையார் உடன கின்ற வாகளுடனே இறைவரது திருவருள் நிலைவினுள்ளே புகுகொன்றிடப்படனும் குறிப்புணர்த்தியதும் காண்க.

நிர்த்த கவ்துலின் - நிர்த்த - தொடர்ந்து வந்த இரவின், காப்புநா ணணிந்த பகலைத் தொடர்ந்த இரவு; அன்றிரவு.

விதிமுறை நிதிமழை - எவர்கீழும் புரந்த - சுருங்கின விதிப்பு தானைகள் மழைபோலச் சொரிந்து இயற்றிய, இவை திருமணத்தின் பொருட்டுப் புறப்படுமுன் இயற்றவேண்டிய விதிமுறைகளாய் என்ப இதற்கு இவ்வாறன்றிப் பரந்த சமண இருளினிடத்து வேத விதிகளை மழைபோலப் பெயர்த்தருளிய என்ற பொருள்பட உரைத்தனா முன் உரைகாரர்கள். புண்ணெறிச் சமய அரங்கை வல்லீநர் அசல என மேலும் வருதலால் அதன் பொருத்தம் ஆராயத்தக்கது.

அவதரித்தநீரோல் - பகலோன் எடுத்தான் - என்ற கூடுக; விளைபற்றிய உவமம். முன்னாலில் (பத்தினுண்டினி) முன் பிள்ளையார் அவதரித்ததுபோல அன்று பகலோன் எழுந்தனன். பிள்ளையார் புண்ணெறிச் சமய வலியுள்ள அகல் வந்து அவதரித்தருளினா; அன்று பகலோன் பரந்த பேரிருள் தூரநிலை செழுந்தனை "சேம வுதயப் பரிதியிற் சிகழ்பிராணை" (1939) என துக்கருத்தின் முன்னா ஒரு வகையால் உவமானமாகக் குறிப்பிட்ட பரிதி, ஈண்டு உவமேயமாக மைக்கப்பட்ட நிலைக் குறிப்பும் வருதுக. பரந்த பேரிருள் - உலகந் பரவிய பெரிய புறவிருள். 1189

3088. அஞ்சி நைச்சுரும பறைப்பெயிற் சண்பைராண்டைகரார

தஞ்சி வத்திரு மணர்செயத் தவந்செய்நா ளென்று

மஞ்ச நைத்தொழில் புரிந்தென மரசிறுந் தபுயிச

செஞ்சு டாசுகுதிரப் பேரணி யணிந்தன திறைகள்.

99௯()

3088 (இ - ள்) அஞ்சிநைச்சுருமபு...என்ற - அழியுமிதற்குளை உடைய வண்டுகள் இசைபாடும் பொழில்கள் சூழ்ந்த திராழியின் ஆண் - மையாராய் பிள்ளையார் தம் சிவத் திருமணம் செய்தற்கிடமாகத் தவரு செய்யப்பெறும் நாளான இது என்ற உட்கொண்டு; மஞ்சனத் தொழில் புரிந்தென - திருமணத்தை தொழிலினைச் செய்தல் போல; மாசு இருள்...திறைசுக - மாசு இருள் கழுவிப் போகவிடப் பகலோனது செஞ்சுடராகிய சதிரைகளைப் பேரணியினைத் திறைகள் அணிந்துகொண்டன

(வி - ரை) இச்செய்யுள் தற்குறிப்பேற்ற அள் கொண்டது.

சிவத் திருமணம் செயத் தவஞ்செய் நாள் என்று - சிவத் திருமணம் - சிவ பெருமானாகிய கையகனைக் கடும் மண்பதவஞ்செய் நாள் - அந்நாளானது தனதெல்லையிற பிள்ளையாரது சிவத்திருமணம் சிகழத் தவம் செய்து அப்பேறு பெற்றது

மஞ்சனத் தொழில் - புறத்தாய்மை செய்யுமபடி குளித்தல்; (இருள்) கழவி என்றது காண்க; "கழுவா வுடலக கழவின வாககிய கற்பகமே" (திரு. பிள - திருவந்தாதி).

மாகு இருள் - இருளாகிய மாகு = (அழுக்கு) ; திசைகளுக்கு மாசாவது கங்குலின் இருளே என்பது.

திசைகள் - இதனுள் உயிராகியும் மதி (சந்திரன்) யினையும் அடக்கிக் கூற நிற்பதால், உயிரைக்கு உண்மாகு (மலம்) என்றும், மதிக்குப் புறஇருள் என்றும் பெறவைத்து மாகு - இருள் என்று கூறிய குறிப்பும காண்க.

சேஞ்சுடரீக் கதிர்ப் போணி - சேஞ்சுடரீ - சூரியன் ; கதிராகிய அணி. சேஞ்சுடரீ - உதய சூரியனது கதிரைகள் செம்பொன்னிறம் காட்டி ஒளி தருதலின் பேர் அணி என்றா. அணிந்தன - அணியாகப் பூண்டுகொண்டன. 1190

3089. பரம்பு தம்வயி நென்கணு முள்ளபல் வளங்கள்

நிரம்ப முன்கொணர்ந் தேண்டிசை யவந்நெருங் குதலால்

தரங்க டநதவா தநதிருக் கலலிபா ணத்தின்

வரம்பி ரன்பயன் காட்டுவ தொத்தது வையம்.

கசகக

(இ - ள்) பரம்பு கொணர்ந்து - பெருகிய தம்மிடத்திலே எவ்வெவ்விடங்களிலும் உள்ள பல வளங்களையும் மிகுதிப்பட முன்னே கொண்டுவந்து ; எண்டிசையா நெருங்குதலால் - எட்டுத் திசைகளில் உள்ள மாந்தர்களும் நெருங்கி வந்து கூடிய வதனாலே ; தரம்...திருக்கல்லியாணத்தின் - ஒப்பிலாதவராகிய பின்னையாரது திருக்கல்லியாணத்திலே ; வரம்பில்...வையம் - அளவில்லாத தனது பயனை நிலம் எடுத்துக் காட்டுவது போன்றது.

(வி - னா) இப்பாட்டினால் ஐம்பூதங்களினும், வையம் (நிலம்) மேற்கொண்ட சிறப்புக் கூறப்பட்டது வையம் - நிலம்.

எண்ணிசையவர் தம்வயிள் எங்கணும் உள்ள பல்வளங்கள் - எட்டுத் திசையில் உள்ளாரும் யாண்டு யாண்டு தத்தம் சிறப்பாகிய வளம் பொருள்களுள்ளனவோ அவ்வவற்றைத் தோந்து கொணர்ந்தனர் என்பதாம்

திசையவர் - கொணர்ந்து - நெருங்குதலால் - வையம் காட்டுவதொத்தது - எனறது எல்லாத் திசைகளின் வளங்களும் இவரு வரது சோதனவதலை நிலம் பெற்ற பயனை எடுத்துக்காட்டுவது போலும் என்றகாய்; (Exhibition). பயன் - பயன்படு பொருள்கள் - வளங்கள் ; நிலம் தான் இப்பொருள்களைப் பெற்ற பயனாவது (புனை போகங்கள்) பின்னையாரது திருக்கல்லியாணத்தினிற் சிறப்பிக்கும் இதுவேயாம் என்ற குறிப்பும்படத் தன் பயன் காட்டுவது என்றா.

வரம்பில் தன் பயன் - புனைபோகங்கள் என்பபதும் நிலமும் பயனுமாவன என்ற னிறந்த வகையாம் என்பது.

முன் கொணர்ந்து - முன் - பின்னையாரது மனைவெழுச்சியின் முன்பு காண்க கொணர்ந்து என்று இடமும், முன்னாலிலே எனக் காலமும் குறித்தது.

தரம் கடந்தவர் - அளவிடலாகாத தன்மையுடையவா ; சிவஞான நிறைவு அளவுட்படாதது என்பது. 1191

3090. நங்கள் வாழ்வேன வருந்திடு ஞானசம் பந்தர்

மங்க லத்திரு மணவெழுச் சியின்முழக் கேன்னத்

துங்க வெண்டிசைச் சுரிவளை யார்ப்பொடு சூழ்ந்து

பொங்கு பேரொளி முழக்குட னெழுந்தது புணரி.

கசகக

(இ - ள்) நங்கள்.. முழக்கென்ன - அடியோங்களாய் வந்தனையும் நமது வாழ்வே உருவெடுத்த வந்தாரபோல வரும் திருஞான சம்பந்தரது மங்கலமாகிய திருமண

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுடி

எழுச்சியில் எழுதின்ற மனகல இயற்களின் முழக்கம்போல; தங்க மூர்தை - பெரிய வெள்ளிய அலைகளோடு சரிவளைகளின் சத்தத்துடனே மூர்தை; பொங்கு...புணரி - மேனமேல் எழும் பெரிய ஒலியாகிய முழக்கத்துடனே கடல் எழுந்தது.

(வி - னா) இப்பாட்டினால் ஐம்பூசைகளுள் நீர் என்ற பூதம் பெருவ கடலாகிய உருவுடன் மணத்தினமேற்கொண்ட சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

நங்கல் வாழ்வென - இறப்பு நீதவெனவாகிய முக்காலத்திலும் அனைவரையும் வர தெழுமறிவு தொடங்கிய அடியார்களாகிய நம் எல்லாருடைய வரமெல்லாம் திரண்டு ஒரு உருபமெனும் போல; “வங்கை வாழ” (3125) என்பதும் காண்க

மங்கலத் திருமண எழுச்சி - மங்கலம் - இறந்த சிவத்தன்மை குறித்தது. “சிவத் திருமணம்” (3058) என்றாலும், அம்முதல் ஆறு பாட்டுக்களிலும் மணத்தின் பெருமையினை ஒரோர் அடைமொழிகளால் விளக்குதலும், இவை சுதந்திரமாகிய பகம் எனப்படும் அழகுணங்களை உடைய குறிப்பான ஸ்ரீராமத்திற்குரிய தன்மை ச திருக்கல்லியாணம் (3059), மாமண விழா (3091); திருமணம் (3062); மேய்த் திருமணம் (3093)

மண எழுச்சி - மணம் எழுந்த செல்லம் நீதவாகி, மணமகனும் சுதந்திரம் பிரரும் விதிமுறையற்ற குழாமாக மங்கல முழக்கோடு சென்று மணமகளிருக்கும் மணமனைக்குச் செல்லும் சடங்கு எழுச்சி என்பதும் “அருங்குடி மணமகன் தெயத்” (169), “வள்ளலார் மணமவஞர் மருங்குணையா முன்” (880)

எழுச்சியின் முழக்க - எழுச்சியின் பொருட்டி லுறவுக்கும் மங்கல இயற்களின் முழக்கம்.

திரை ஆர்ப்பு - வீர ஆர்ப்பு - என்ற தனித்தனியே கூடாத வீர - சங்கு, இறந்த சங்குகளில் வாழும் உயிர்களின் ஒன்றி வீர ஆர்ப்பு என்பபட்டது சிவத் - மங்கல முழக்குகளுள் ஒன்று. “விருப்பிபாடு வெணநகர் முகாழ்வுரு” (தேவா), “சங்க மிரைப” (திருவா), “தூரிரு சங்க மேக” (திருவீர - திருமண - 185)

வெண்டிரை - ஆர்ப்பு - மண முரசுமேலும் என்பது “மாடு லாமண முரசெனக் கடவின் தொல்கவா” (தேவா - அருங்குடிதீராரம் - 11) என்ற திருவாய்மொழி மறிக. கரிசங்கு - சுந்தரஸ்பந்தைய சங்கு

தழிந்து வளைந்து; சீகாழிக் கண்ணிமயல் வெய்தலிளமும் கடற்கரையும் உள னமை குறிப்பு.

பொங்கு பேரோலி - பெரிய ஒலி மேனமேலும் ஒங்கிவது என்பதாம், ஒலி - என்றார் மண எழுச்சியின் முழக்க என ஸ்ரீ மங்கலப் பாடலுள் குறித்தெழுந்தலால்

முழக்கடன் எழுந்தது புணர் - பிள்ளையாரது நகுமணை சுதந்திர மேற்கொண்டு ஒலித்துப் பயன்பெறக் கருதியது போலும் என்றது குறிப்பு

புணர் - எல்லா நீரும் கூடக் கூடுதற்கு - சீராதற்கு - இடமாகது, கடல் புணர் - இறந்த நீர் என்ற பூதக்கூட்டம் குறித்தது என்ற சீகாழியின் திருமண எழுச்சியில் ஒலித்துக் கடலின் மேலதாய்கின்றது முன்னாக் கூறியதும் மேலும் வருவனவும் காண்க.

1192

3091. அளக்க சேழுமொன நடுமனம் பெருமையின் வலகும்

விளக்கு மாமண விழாவுடன் விசைநகர்தொல வனபோற

முளக்கில் வேதிய சாகுதி தொடங்கிட முன்னம்

வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வன்னி.

கக்கை

(இ - ள்) அளக்கா...பெருமை - ஏழு கடல்களும் ஒன்றாய்க் கூடி எழுந்தன என்னும் பெருமைகொண்டு ; எவவுலகும்...விழாவுடன் - எல்லாவுலகங்களையும் விளங்கச் செய்யும் திருமண எழுச்சியாடிய விழாவுடனே ; விரைந்து செல்வனபோல் - தாமும் கூடிப் பயன்பெறும் பொருட்டு விரைவாகச் செல்ல ஒருபட்டெழுவுவனபோன்ற , துளக்கில்...முன்னம் - அசைதல்லலாத ஒருககத்தையுடைய வேதியர்கள் ஆகுதிகளைத் தொடருதற்கு முன்னமே ; வளர்க்கும்...வனனி - முதலீ வளர்த்திடமாறிய வேதிகைகளில் தீயானது வலம்சுழித்து எழுந்தது.

(வி - ரை) இப்பாட்டினால் ஐம்பூதங்களுள் தீயானது திருமண எழுச்சியில் மேற கொண்ட சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

அளக்கீர் - கடல் அளக்கீர் ஏழு-உப்புக்கடல், கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், கட்கடல், கெய்கடல், தயிர்கடல், பாதகடல், நன்னீர்க்கடல் என்பவை , சபதசாகரம் என்பது வடமொழி.

அளக்கீர்...பெருமை - ஏழு கடல்களும் ஒன்றுகூடி அலைபுரண்டு பெருகிச் சென்றும் போனது பெருமை , விளையும் உருவும்பற்றி வந்த உவமை ; இலப்பொருளுவமை. ஏழும் - உம்மை முற்றமமை.

எவ்வுலகும் விளக்கும் மாமண விழா - விளக்கும் - மெய்ப்பொரு ளிது வென்று காட்டி விளங்கச் செய்யும் ; பிறசரித் விளைவுக் குறிப்பு. விழா - மண எழுச்சி.

விழாவுடன் விரைந்து செல்வனபோல் - எழுச்சியுடன கூடித் தொடர்ந்து தாமும் செல்ல எண்ணி எழுவனபோல. செல்வன - செல்ல ஒருபட்டெழுவுவன ; வேதியர் பலரும் அவ்வவர் வேதியல் தனித்தனி இயற்றும் வேளவந்தி பலவாதலின செல்வன என்று பன்மையாத கூறினார். எழுந்தது வன்னி - வேட்போரின் தொகையாலும் வேட்கும் இடங்களாலும் தீப் பலவாயினும் தீ எதை பொருட்டன்மையால ஒன்றையாதலின வன்னி எழுந்தது என்று ஒருமையாத கூறினார். அவருக்கும் வனனி எழுந்தது என்க.

ஆகுதி - நெய் - சமீதை முதலியவற்றால் உரிய மந்திரம் பாவனைகளுடன் செய்யப்படும் ஓமம்.

வளர்கீதும் வேதி - தீ வளரக்கும் வேதிகை - (கிணை) ; தீ வளர்கீதும் என பது மரபு. என்றும் அவியாது காத்து வளரக்கப்படுதலும், மேலோங்கி வளரச் செய்தலும், அறங்கள் வளர்த்துப் பயனாதலும் குறிப்பு.

ஆகுதி தொடங்கிப் முன்னம் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது - என்றும் அவியாது வளர்க்கப்படுதலின ஆகுதி தொடங்கும் முன்பே தீத் தன்னியலான எழுந்தது , “ஆங்கு வேதிய லுறதசெந் தீவலஞ் சுழிவற், ரேங்கி முன்னையி றெருபடித் தன்றியே யொளிர” (1858) என்ற வரலாறும், ஆண்டுரைத்ததையும் பராக்க. தீ வலஞ்சுழித் தெழுதல், நன்மணத்தாடன எழுதல், முதலியவை நன்மையின அறிகுறி என்பா. ஆகுதியானன்றி மந்திரத்தினால் வரும் தீ என்பதும் கருதுக.

துளக்கில் வேதியர் - துளக்கம் - நிலைமுதிர்வு - அசைதல் - பிறழ்தல் ; இங்கு ஒழுக்கத்திற் பிறழாமையும் சிறதை நிலையுழியாமையும் முதலியவை குறித்தது. “விளங்கலமர் புயனமநது மீன்சனிபுக் கூனசலிகுரு காலந் தானு, கலங்கலிலா மன்ப்பெரு உண் ணையுடைய மெய்யர்வாழ் சுழும்புமே” (தேவா) என்று இவா தன்மை களைப் பின்னையார் அருளியமை காண்க.

சேல்வன போல் - “புனைவிடும் வேளவிச் செந்நீ யில்லுடன் கொண்டு போவார்” (3100) என்ற பின்னாக கூறும் நிலைக்கு முயல்வனபோல என்ற குறிப்பும் காண்க.

மாமணி—என்பதும் பாடம்.

1193

3092. சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமேய் தரித்துக்

கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனும் கண்டுகை பூண்டு

சிறதை தூயவன் பர்களுடன் திருமணம் போத

மந்த சாரியின் மணம் கொணர்ந் தெழுந்தது மருத்து.

சுகசுசு

(இ - ன்) சந்தம...தரித்து - அழகிய மெல்லிய பூரதாதுககளாகிய திருநீற்றை மெய்யிற் றுகிக்கொண்டு : சந்தம...பூண்டு - கூட்டமாகப் பொருந்தும் வண்டுகளின் வரிசையாகிய உருத்திராகக் கணிக் கண்டுகளைப் பூண்டு ; சிறதை தூய அனபாக ளுடன் = மனந் தூயராகிய அனபாசுளுடனேகூடி , திருமணம்...மருத்து - திருமண எழுச்சியிற் கலந்து செல்ல மெல்லிய சேவகத்திலே பூமணிகளை வந்திக்கொண்டு மருத்து எழுந்தது.

(வி - னா) இப்பாட்டினால் ஐம்பூதங்களுள் காண்காவது வாயு என்ற பூதம் மண மேற்கொண்ட சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சந்த மென்மலர்..தரித்து - சந்தம் - இறகக் கூட்டம் என்ற பொருளில் வந்தது. சந்தம் - அழகு என்றலும் மணம் என்றலுமாக மலர்த் தாது - பூர்துகள் ; தாது அணி நீறு - பூர்துகளாகிய திருநீறு ; உருவகம் மேல் வண்டொழுங்கெனும் கண்டுகை என்றதும் இவ்வாறே உருவகம். தரித்து - நீறு தரித்தல் என்பது மாபு ; சிலேடை வகையால் தரித்தல் - தாக்குதல் என்ற பொருளின் கொண்டு வாயு இறக்ப் பூர்துகளைத் தாவி வந்தது என்க. மேய் - உண்கம்-உடல் என்ற இருபொருளும் கொள்க. அடியார் நீறு தரித்தலுக்கு உண்கம் என்றும், வாயு க்குத் தாக்குதலுக்குத் தன் உடலில் என்றும் கொள்ளத் தக்கது.

நீறு தரித்தம் - கண்டுகை பூண்டும் - ஊனம் கொண்டீந்தம் மருத்து எழுந்தது - என்று கூட்டுக ; தாருரிப்பேற்றம். மண எழுச்சியில் அனபா கூட்டத்தின்கொண்ட வதற்கு அந்தருரிய திருவேடத்துடன் னன்றி செல்லலாகாதென்ற முறை கருதியது போலப் பூர்துகளாகிய திருநீறும் வண்டொழுங்காகிய கண்டுகையும் தரித்தம் பூண்டும் எழுந்தது என்பதாம். அனபா கூட்டத்துடன் கொலுவோ! திருநீறும் கண்டுகையும் கொண்ட திருவேடம் பூண்டே செல்லுதல் வேண்டும் என்ற நியதியை எடுத்து வற புறத்திக் காட்டிய நயமும் கண்டு கொள்க இவ்வாறு திருவிழாக்களிலும் திருக்கோயில் வழிபாடுகளிலும் திருநீறும் கண்டுகையும் கொண்ட வேடநாணம் கொள்ளாது புருகத் துன்புறுத்தும் இரகாணமாகக் கண்டுகை உண்டாக நன்னெறி ஒழுக்குவார்களாயின் நலமாகும் ; “ஆதியினமே, ஹற திருநீறுக் சிவாயமு முள்ளதாசு செந்த புலையாபாந் செல்லாதே - நற்றவருதே”, வேடமுடன் பூசையருண் மெய்குஞான மில்லாத, ஞடருடன் கூடி முயங்குதே - நீட, வழித்தப் பிறப்ப தறியா தாளைப், பழித்தத் திரி(ப)வரைப்பா ராதே” (செருகவீடு துது) என்றதும் பிறவும் காண்க.

ஊனம் ஐம்பூதங்களும் மேற்கொண்ட சிறப்பினையும் இவ்வாறு மண எழுச்சியிற் சாரும் தருதியும் பயனுமபற்றித் தாருரிப்பேற்ற அந்நயம்பெறக் கூறியது மிக் குருது.

சந்தம்...பூண்டு - சந்தம் - கூட்டம் ; சந்தம் மேவும் வண்டு - மணம் கண்டு வருகின்ற வண்டுகள் என்றலுமாக. “ஈட்டிய தேனபூ மணம் கண்டு” (திருமதி) ;

பூக்கள் அலர்ந்த பருவத்தில வரும் அவற்றின் மணத்தினால் அப்பருவமறிந்து வந்து ஊதி அலர்ந்தித் தேன உண்பது வண்டுகளினியலபாம்.

வண்டு ஒழுங்கு எனும் கண்டிகை - வண்டுகள் கோவைபோல ஒழுங்காகச் சாரும் நிலையும், செவ்விய கரிய வண்டுகள் பலவும் ஒழுங்குபட நிறமல கண்டிகைபோலத் தோற்றம் நிலையும் குறித்தது.

சிந்தை தூய அன்பர்களுடன் - மனததாய்மை யுடையார் அன்பர்களாதலின் கூட்டத்துடன் சாவதற்குப் புறத்தாய்மையேனும் கொண்டு போதுவோம் என்பது போல என்ற கருத்து. சிந்தை தூயவர்களாதலின் எனக் காண்க குறிப்புப்படக் கூறினார். அன்பர் இயல்பு கூறியவாறுமாம். திருமணம் போத - திருமணம் காண எழுச்சி யிற் கூடிச் செல்ல.

மந்த சாரி - மெல்லிய வேகம் - கதி ; கடுங் காற்றாய் வீசுதல் அவசருமாம்.

மணம் கொண்டு - பூமணங்களைக் கையுறைபோல எதிகொண்டு என்ற குறிப்பும் காண்க ; தமிழ்மணம் என்றலுமாம். “ பொருதுதமிழ்ப் பொதியுமலைப் பிரதங்குரு சந்நததின், கொங்கனைநது குளிர்சார விடைவளாந்த கொழுந்தெனறல் ’ (வயா - புரா - 270).

1194

3093. எண்டி சைத்திறத் தியாவரும் புகழிவந் தெய்தி

மண்டு மெய்த்திரு மணவெழுச் சியினணி வாய்ப்பக்

கொண்ட வெண்ணிறக் குருஉச்சடாக் கொண்டலக் ளென்னும்

வேண்டு கிற்கொடி நிரைத்து போன்றது விசம்பு. கககூரு

(இ - ள்) எண்திசை...வாய்ப்ப - எட்டுத் திசைகளின் பகுதிகளில் வாழும் எல்லாத் திறத்தினரும் சீகாழியில் வந்து சேர்ந்து நெருங்கி எழுந்த அத்திருமண எழுச்சி யின்கண் அழகு பொருந்தும்படி ; கொண்ட...விசம்பு - மேற்கொண்டு தூக்கியெடுத்த வெள்ளிய நிறத்தைபுடைய ஒளிபொரு்திய பெரு வெண்மேகங்களாகிய வெண்கிலிஞ் ளாகிய கொடிகளை வரிசைபெற அமைத்ததுபோன்றது இருந்தது வானம்.

(வி - னை) எண்திசைத் திரைத்து யாவரும் - எண்திசையிலும் எத்திறத்திலும் யாவரும் எனக். மண்டுதல் - நெருங்குதல்.

மண எழுச்சியின் அணி வாய்ப்ப - எழுச்சியிலே அதற்கேற்றவாறு அழகு பொருந்தும்படி ; வாய்த்தலாவது முன்கூறிய சிறப்புக்களை எல்லாம் தொகுத்து முடித்துக் காட்டுதல்போலப் பொருந்துதல்.

கொண்ட வெண்ணிறக் - துருஉச் கூடிக் - கொண்டல்கள் - “ ஒளிகொள வெண்முதி லாய்ப்பரந் தெங்கும் பெய்யு மா மழை ” (தேவா - நம்பி - புனகூ). கொண்ட - நிரை மேற்கொண்ட ; கூடிக் துருஉக் கொண்டல்-எனக். குரு என்பது துருஉ எனச் செய்யு ளோசையின்ப நோக்கி அளபெடுத்த கின்றது. துரு - பருமை ; கிறமுமாம். கூடீ - ஒளி ; வெள்ளைமேகத்தி னியலபாலும், அவற்றில் உண்டாகும் மின்னல்களினாலும் வரும் ஒளி.

வெண்ணிறக் கொண்டல்கள் என்னும் வெண்துகிற் கொடி எனக் ; வெண் மேகங்கள் என்னும் வெண்கொடி ; உருவகம். கிறத்தானும் செறிவானும் புடை பெயர்ச்சியானும் மேகநகன துகிற் கொடிபோலாயின என்பது ; வெண்கொடி மங்கலப் பொருள் ; வெற்றிக் கொடியுமாம். “ விதானமும் வெண்கொடியும் ” (தேவா) ; வெண்கொடிகள் தூக்கி மணஎழுச்சியில் கலந்து விசம்பு பயன்பெற்றது போன்றது

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கசஅஎ

என்பதாம். திரைத்தது - வரிசையாக உயர்த்தியது ; கார்மேதமாயின என்மைக்குறி யாகா ; ஆதலின் வெண்மேகமும் அதுபற்றியே வெண்கொடியும் கூறினார்.

எண்ணிசைத் தலத்து—மண்ணுமத்திரு—என்பனவும் பாடல்கள் 1105

3094. ஏல விரல் மியாவையு மெழுச்சிமுன் காட்டுங்  
காலை செய்வீனை முற்றிய கவுணியா பெருமான்  
மூலமாகிய தோணிமேன் முதல்வரை வணங்கிச்  
சீல மார்திரு வருளினான் மணத்தின்மேற செல்வார், கககக

3095. காழி மாககர் வேதியர் குழாதொடுங் கலந்து  
குழு மன்பாக னேனையோர துதைந்துமுன் செல்ல  
வாழி மாமறை முழங்கிட, வளம்பதி வணங்கி,  
நீழல் வெண்கடா நீத்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார். கககக

3094. (இ - ள்) ஏல, காலை - கொழுந்தும்படி இரங்குகள யாவையும் மண்  
வெழுச்சியின் முனே காட்டுகின்ற காலை, செய்வீனை - பெருமான் - செய்யும்  
கடப்பாட்டினை முடித்தருளிய கவுணியாபெருமானாகிய பிள்ளையார் ; மூலமாகிய ..  
...வணங்கி - மூலமாகிய திருத்தோணியின் மேல் இறைவரைச் சென்று வணங்கி ;  
சீலமார்...செல்வார் - செம்மை பொருந்திய திருவருள் பெற்றவராய்த் திருமணத்தினை  
மேற்கொண்டு செல்வாராகி ; கககக

3095. (இ - ள்) காழிமாககர்.. செல்ல - சீகாழிப் பெருமபதியின் மறையவர்  
கூட்டத்துடன் கலந்து சுற்றிச் சூழாத அன்பார்களும் ஏனையோர்களும் நெருங்கி  
முனே செல்லச் சென்று ; வாழி மாமறை முழங்கிட - வாழ்வு தரும் பெருமறை  
கள் முழங்கி, வளம்பதி வணங்கி - வளமுடைய சீகாழித் திருப்பதியினை வணங்கி ;  
நீழல்.. மேற்கொண்டார் - ஒளி பெருகிய வெண்கடலினை உடைய முததுச்சிவிகையின்  
மேலே எழுந்தருளி யமராதருளினார். கககக

இந்த இரண்டு பாடல்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3094. (வி - ள்) ஏலாதல் - பொருத்தால், இரீலம் யாவையும் - பத  
லோன் (3087) முதலாக விகம்பு (3093) ஈறாக முன்கூறிய இவற்றினை சிறப்பும்  
கனமைக் குறிகளும் ஆகிய அனைத்தும்.

எழுகீ முன் காட்டும்காலை - மண் எழுச்சியின் முனே அமைந்து காட்டியகாலை  
யில் ; காலை - காலைப்பொழுது

செய்வீனை முற்றிய - காலைக் கடப்பாடுகளையும், மண் எழுச்சியின் முன்னர்  
செய்யப்படுவனவற்றையும் முடித்த ; செய்வீனை - இவ்வுலகில் வந்தவதரித்தல் செய்ய  
வேண்டுமெனவாய் இறைவா திருவருள் கொண்ட பரமய கிராகரிப்பும் திருமீறின்  
ஆக்கமுமாகிய இரண்டும் என்ற குறிப்பும் காண்க.

மூலமாகிய தோணி என்றும், மூலமாகிய முதல்வரீ என்றும் தனித்தனி கூட்டி  
உரைக்க கிளறது ; மூலம் ஆகிய தோணி என்புழி மூலம் - மறைமுதலாகிய பிரண்  
மம் என்க ; வேதங்களே தோணி உருவுடன இறைவரை உட்கொண்டு தான்கி சிற  
கின்றன என்பதாம் ; “சுருதி தொடர்ந்த பெருந்தோணி” (1971) ; “தொலலை  
காதமா மறை மூண்ட பெருந்திருத் தோணி” (1997). மூலமாகிய முதல்வரீ - என்  
புழி எப்பொருட்கும் மூல முதலவராகிய சிவபெருமான் என்க ; “எப்பொருளு



மாக்குவா வீசனே” : மூலமென்பது நிமித்தகாரணராகி நின்று உலகுயிர்களைத் தம் முன் ஒடுக்கியும் மீளாத தோற்றவாதம் ஐந்தொழில் புரியும் முழுமுதற்நன்மை. “கின் னுவார் பிறின்று நீயே யானாய்” என்பது முதலியவை காண்க.

முதல்வரை வணங்கி - பதியினின்றும் புறப்படுமபோதெல்லாம் வணங்கி யருள் விடை பெற்றுச் செல்லும் பொதுவகையானன்றி, அன்று, அதுவே இறுதிமுறையாக இனி மீண்டு வாரா நெறிச்செல்லும் நிலையாதவின் சிறப்பு வகையாலும் வணங்கி என்க. மூலமாகிய என்ற குறிப்புமது ; யாத டாண்டுத் தோன்றியது அஃது ஆண்டு ஒடுகரும் என்ற முறையின் குறிப்பு. பின்னா வளம்பதி வணங்கி (3095) என்பதுயிது.

சீலம் - செம்மை. திருவருளினால் - திருஅருட் குறிப்பினால் அருள்விடை பெற்ற.

மணத்தினீமேற் செல்வார் - மேற்செல்லுதல் - கருகிச் செல்லுதல் ; மேற கொண்டு போதல் செல்வார் - முதமெச்சம் ; மேறசெல்வார் - வணங்கி - மேற கொண்டார் என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. மேல (மேலாகிய) மணத்திற செல்வார் என மாற்றியுரைப்பதுமாம் (வ. சு. செ.)

இன்னணம்—என்பதும் பாடம்.

1196

3095 (வி - ரை) வேதியர் குழாத்தோடும் - சுமததாரர்களாதவின் வேதியர் கள் அணுகமாய நெருங்கிச் செல்லும் உரிமையுடைய சிறப்புப்பற்றி முன கூறப்பட டனா. ஒடு - உருபு வேதியர்களுடன் சார்த்தி ஒதியதும் இதுபற்றி.

குழாத்தோடும் கலந்து - அன்பர்கள் ஏனையோர் - அவ்வாறாயினும் பிள்ளையார் திறத்து அன்பர்களும் ஏனையோரும் அன்பினுரிமையாற் கலந்து சென்றனர் என்க. ஏனையோர் - உடற சுமதமபற்றிய வேதியர்களுமாகாது, உயிச்சுமதமபற்றிய அன்பர் களுமாகாது நின்ற மதமையோர் ; இவர்கள் பணியாளர்களும் பிறரும் ஆவர். பின்னர் “வேறுதிரு வருளினால் வீடுபெற வந்தோரும்” (3150) என்பது காண்க.

வளம்பதி வணங்கி - அப்பதியினை நீங்கிச் செல்வது இதுவே இறுதிமுறையாத வின் அக்குறிப்புப் பெறப் பதியினை வணங்கிச் சென்றருளினா. முன்னா, இம்முறையின் திலையினின்றும் போந்தருளியபோது, சீகாழிப் பதி தூரத்தே தோன்றத்தலும் சிவிகையினின்றும் இழிந்து, பதியினை எய்தாவணங்கிப் பதியின்மேற் நிறுப்பதிகம் “வண்டார குழலரிவை” என்ற (3045) பாடியருளியதும், அதன்மேல் புறம்பணியில் வந்தபோது பதியினைத் தூபதிப்பங்களுடன் ரெழுது “காழிங்கா சோயின்” என்க கடைமுடிந்த திருப்பதிகம் அருளிப் பதியினுட் புகுந்தருளியதும் (3046) ஆண்டுரைத்தவையும் இங்கு கினைவு கூர்த்தபாலன்.

முதல்வரை வணங்கி - பதி வணங்கி-முதல்வரைப்போலவே அவர் எழுந்தருளிய பதியும் வணங்கத்தக்க தென்பார இரத்த இரண்டு பாட்டானும் தனித்தனி எடுத்தக கூறியதுடன் அவை இரண்டும் ஒரே வழிபாட்டின இரு பகுதிகளாவன என்பார் இரண்டு பாட்டும் ஒருமுடிப்புபடுத்தி ஒதினர்.

நீழல் வெண்குடர் நித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார் - “சோதி முதனின்” என்றும், “வெண்ணீர் ரெளி” என்றும் சிவிகையினை முதலில் ஏறியபோது உரைத்தவை ஈண்டு நீழல் - வெண்குடர் எனக் கூறி முடித்தது காட்டப்பட்டன ; அங்குத் தொடங்கிய சிவிகை ஏறும் நிலை இங்கு இத்தனுடன் நிறைவெய்தும் குறிப்பினைக் காட்டுதல் கண்டுகொள்க. பிள்ளையார் முததச் சிவிகையினை மேற்கொள்ளுதல் இதுவே இறுதிமுறை என்பதும் காண்க. சிவிகை - சிவிகையினை என இரண்ட னுருபு விரிக்க. மேற்கொள்ளுதல் - மேல் எழுந்தருளி வீற்றிருத்தல். நீழல் - திருவடி

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கசக

சீழலும், கடர் - பின் வாலாற்றில் வரும் சோதியும் குறிப்பிறபெற நின்றமையும் காண்க.

1197

3096. ஆன வாகன மேறுவார் யாருமேற் கொள்ளக்  
காண மாகிய தொங்கல்பிச் சங்குடை கவரி  
மேனெ நுங்கிட விசம்பினு நிலத்தினு மெழுந்த  
வான துந்துபி முழக்குடன் மங்கல வியங்கள்.

ககசுஅ

(இ - ன்) ஆன...மேற்கொள்ள - அவரவர்க்காயின வாகனங்களை ஏறிச்செல்வார் அவ்வவற்றினை ஏறி மேற்கொள்ள; காணமாகிய...மேனெருங்கிட - காடுபோன்ற தொங்கல்களும், நீலிக் குஞ்சங்களும், குடைகளும், கவரிகளும் மேலே நெருங்கவும்; விசம்பினும் நிலத்தினும் - ஆகாயத்தினும் நிலத்தினுமாக முறையே; வானதுந்துபி ...இயங்கன் - தேவதுந்துபி முழக்கத்தடனே மங்கல வாததியங்களின் ஒலியும்; எழுந்த - ஒருங்கே எழுந்தன.

(வ - ரை) ஆன வாகனம் - அவரவர்க்காயின ஊரிகள். ஆன - பக்ததி விருக்கவேண்டியவர்கள், விருத்தா, பாலீசா, பணிமொழியாரா முதலியோர்களும், மற்றும் நடந்து செல்ல இயலாதோரும், பண்டங்களைப் பெய்துகொண்டு செல்வோரும், திருவினால் சிவிகை பரி முதலாயின ஊரதி வகைமேற்கொண்டு செல்வோரும் முதலாக அவ்வவர்க்காயின என்ன. யான வாகனம் என்பது பாடமாயின யானம் - சிவிகை என்று கொள்க. “உயர்ந்த வாகன யானங்களை யிசைக்கொண்டா ருழைய ரானார்” (168); முன்னே நாளில் உயர்ச்சிப் பெண்கள் சிவிகையிற் செல்லும் வழக்குப்பற்றி “மாமணிச் சிவிகை தன்னில் மடநடை மயிலன் னொர.... ஏற்றி” (1757) என்றும், “அன்னமென னடையி னொரு மணிமணிச் சிவிகை யேறி” (2623) என்றும் வரும் காரைக்காலம்மையார், மனையாகக்கரி யமமையார வரலாறுகளும் பிறவும் பார்க்க.

ஐயவார் யாரும் - முன் கூறியவாறு ஏறும் மரபும் வழக்கும் அவசியமும் நிலையு முடையோ யாவரும்.

காணமாகிய - காடுபோல; “கவரிககானம்” (3199); நிலத்தில தண்டு வேருன்றி மேலே தழைத்து விரிந்து செறிந்துள்ள தாவரங்கள் காணம் எனப்படும்; இதுகுத தொகல் - கவரி முதலியவை மாந்தரால் தாங்கி உயர்த்தப்பட்டு மேலே விரிந்து நெருங்குதலின் காணம் போன்றன என்பதாம் காணம் போன்றதனைக் காணமென்ற அபசாரம்.

தொங்கல்...கவரி - மேலுயரத்திப் பிடிக்கும் உபசாரக கருவிகள்; இந்நாளில் இவற்றின் எடுததுக்காட்டுக்களைப் பெரிய ஆலயங்களிலும் பெருக திருமடங்களில் மட்டும் ஏகதேசத்திற் காணலாம்; மேல் நெருங்கிட - மேலே உயர்த்திப் பிடித்தலால் மேனிலத்தில நெருக்கமாகக் காணப்பட.

விகம்பில் துந்துபி முழக்கும் நிலத்தில் இயங்கலும் என்று கிரணியை யாக்குக.

துந்துபி - தேவதுந்துபி; தேவர்கள் இத்தெய்வச் சிவமணல் காண மேலே நெருங்கிப் போந்து தொடராத துந்துபி முழக்கி ஆரவாரித்தனர்; மேல் 3102 - 3108 - 3156 - 3168 பார்க்க.

இயங்கள் - இயங்களின் முழக்கு ஒலிக்காதி வந்தது.

முழக்குடன் இயங்கள் - எழுந்த என்ற கூட்டுக. எழுந்த - எழுந்தன ; வினை முற்ற ; சிறப்புப்பற்றித் தந்தியை முன்னா வைத்த உடன உருபையு கூட்டி யுரைத்தா.

1198

வேறு

\*3097. சங்கொடு தாரை சின்னம் தனிப்பெருங் காளம் தாளம்

திருமண வங்கிய மேனை மற்ற மலர்துளைக் கருவி யெல்லாம்

எழுச்சி பொங்கிய வொலியி னோங்கப் பூசா வேத கீதம்

எங்கணு மெழுந்த மல்கத் திருமண மெழுந்த தன்றே. கககக

(இ - ள்) சங்கொடு...ஒங்கி - சங்கிலேடும், தாரையும், சின்னமும், ஒப்பற்ற பெரிய எக்காளமும், தாளமும், குழலும் அதபோன்ற ஏனைய நாதம் மலாகின்ற துளைக் கருவிகள் எல்லாமும், மேலெழுந்த ஒலியினால் ஒங்கி ; பூசார்...மல்க - மறையவா களது வேதகீதங்களின் ஒலியினோடும் பொருந்தி எங்கும் எழுந்த பெருக ; திருமணம் அன்றே எழுந்தது - திருமணமானது அன்றே எழுச்சி பெற்றுச் சென்றது.

(வி - ரை) தாரை - சின்னம் - தனிப்பெருங் காளம் - தாளம் - இவை பின்னையாக இருமைவர் அளித்தருளியவை ; பெருங்காளம் - உருவினாலும் ஒசையினாலும் பெரியதென்பது ; தனி - இறைவா தந்தருளியமையால் ஒப்பற்ற தன்மை ; தனி - என்பதனைத் தாரை - சின்னம் என்பவற்றுடனும் கூட்டுக.

சங்கொடு - சங்கு, மல்கல இயங்களுள்ளே சிறந்தமைத்திரியும், ஏனையவைபோல மனிதர் செயற்கையானன்றி இயல்பாகவே உளதாகும் சிறப்புப்பற்றியும், பிரணவநாதம் நீங்காதொலித்தம் சிறப்புடைமையும் பிரணவ வடிவுடைமையும் பற்றியும் முன்வைக்கப் பட்டது ; ஆனால் தாரை சின்னம்போல இறைவரார் மரப்பாடாமையின் ஒலிவருபு தரது பிரித்தமோதினார். “சங்கொலிப் பிச்சுடு மின்சிறு காலை” (தேவா) ; “இயம்பின சங்கம்” (திருவா) என்றபடி. இங்கு மண எழுச்சியின் காலத்துக்குரியதாதலின் முன வைத்ததுமாம்.

வங்கியம்..... துளைக்கருவி யெல்லாம் - வங்கியம் - குழல் ; ஆனால் புராணத் தன் “இன்னிசை வங்கியம்” (948) என்றதும், ஆண்டிரைத்தவையும் பார்க்க துளைக் கருவிகளுள் முதன்மைபாற் இத்தனை முன்வைத்தோதினார். ஏனை என்றதாய்க் குறிப்பு “குழலினித” (குறள்) என்ற சிறப்பும் காண்க முன்பாட்டில் இயங்கின் என்றது தோற்கருவிகள்.

ஒலியின் ஒங்கி - மல்க - எழுந்தது - என்க ; ஒலியின் - ஒலியினால் ; ஒலி - என்னுள் மங்கலமாகிய பொருள் குறித்தலின் ; வேத கீதத்துடன் சோத்துக் கூறியதும் இக்கருத்து. இன் - போல என்று கொண்டு இயங்களின் ஒலிபோல மறை முழங்கின என்றலுமாம். “வாச்சியமத்தள பேரிகைபோல் மறைவாழத்த .....திருத்தனி மாமலை மேலிய பெருமாளே” திருப்புகழ். (வ. ச. செ.)

திருமணம் எழுந்தது - மரபு வழக்கு ; மணம் - மணத்தின் பொருட்டு மண மகள் தன் சுற்றத்தாருடன் மணமகளின் மனைக்குச் செல்லும் எழுச்சி ; “அருங்கடி மணம்வந் தெய்த” (169) ; அன்றே - அப்பொழுதே ; திருமண நாளன்றே என்றலுமாம்.

வேதநாதம்—என்பதும் பாடம்.

1199

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சுக்க

3098. கோதையர் குழல்கும் வண்டின் குழாத்தொலி யொருபாற், கோல  
வேதியர் வேத வாய்மை மிகுமொலி யொருபான் மிக்க  
ஏதமில் விபஞ்சி வீணை யாமொலி யொருபா, வேததும்  
நாதமங் கலங்கள் கீத நயப்பொலி யொருபா லாக ; கஉ00

3099. விண்ணினை விழுங்க மிக்க வெண்கேற் பதானை வெள்ளங்  
கண்வெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக் காணம்  
மண்ணிய மணிபூ ணீடு மரிசன மலிந்த பொற்பின்  
எண்ணிலா வண்ணத தூசின் பொதிப்பரப் பெங்கு நண்ண, கஉ0க

3100. சிகையொடு மான்றே றுங்குங் கிடையுமா சானுஞ் செல்வார்,  
புகைவிடும் வேளவிச செந்தீ யில்லுடன் கொண்டு போவார்,  
தகைவிலா விருப்பினை மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச் சார்வார்,  
வகையறு பகையுஞ் செற்ற மாதவ ரியல்பின் மல்க, கஉ0உ

3101. அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரும்  
நெறிவழி நின்ற வேட நீடிய தவத்தி னுள்ளோர்,  
மறுவறு மணத்தி லன்பின் வழிநிலை வந்த யோகக்  
குறியிலே பேற்ற தொண்டர் குழாவகுழா மாசி யேக, கஉ0௩

3102. விஞ்சைய ரியக்கர் சித்தர் கின்னார் மிடைந்த தேவர்  
அஞ்சன நாட்ட வீட்டத் தரமபைய ருடனா யுள்ளோர்  
தஞ்சுடர் விமான மேறித் தழைத்தவா தரவி னோடு  
மஞ்சறை விசம்பின் மீது மணவணி காணச் சென்றார். கஉ0௪

3098. (இ - ள்) கோதையர் .. ஒருபால் - பெண்களுடைய கூந்தலைக் குழந்த  
வண்டுக கூட்டங்களின் ஒலி ஒருபக்கத்திலும், கோல . ஒருபால் - கோலத்துடன்  
கூடிய மறையவாகன ஒதம் வேத வாய்மை மிகும் ஒலி ஒருபக்கத்திலும் ; மிக்க...  
...ஒருபால் - குறையிலலாத மிக்க வீணையும் யாழ்மாதிய இவற்றின் ஒலி ஒருபக்கத்தி  
லும் ; ஏததும்...ஒருபாலாக - குதிக்கின்ற நாதத்தடன் கூடிய மறகலங்களைக் கீத  
மாகப் பாடும் இனிய ஒலி ஒருபக்கத்திலுமாகச் சத்திக்க, கஉ00

3099. (இ - ள்) மிக்க .. வெள்ளம் - மிகுந்த வெண்ணிறத்தொழுகளின் கூட்டம் ;  
விண்ணினை விழுங்க - ஆகாயவெளியை மறைக்கவும் ; மிக்க கதிர்...காணம் - மிகுந்த  
ஒளி விரியும் சாமரைகளின் கூட்டம் கண்வெறி செய்யவும், மண்ணிய மணிபூண் -  
விளக்கம் செய்யத் தண்ணீரையுடைய அணிகளும், நீடும . பொதிப்பரப்பு - நீடுவன்ற  
மஞ்சளிற மிகுந்த ஆழதிய அளவிலலாத வண்ணங்களை உடைய அணிப்பொற்களின்  
கூட்டமும் ; எங்கும் கண்ண - எங்கும் பொருத்த, கஉ0௧

3100. (இ - ள்) சிகையொடு, செல்வார - பஞ்ச சிகைகொண்ட கோலத்துடன்  
சுரு மான்நோலைப் பூணிலை தரித்த வேதம் ஒதம் சிறுவாகளும் உபாத்தியாயருமாகக்  
கூடிச் செல்லவும் ; புகைவிடும் . கொண்டுபோவார - ஒம்புகை விடுகின்ற வேள்விச்  
செந்நீயினத் தத்தம் மனைவியாருடனே கொண்டு மறையவர் போகவும் ; தகை  
விலா...சார்வார - தடுத்தவாகாத விருப்பத்துடனே பெருமையார் சிறந்த திருப்

பதிகங்களை ஒதிக்கொண்டு ஒதுபவர் செல்லவும் ; வகையறு...மல்க - ஆறு வகையான பகைகளையும் அறுத்த மாதவர்கள் தத்தம் இயல்புடனே கெருங்கவும் ; கஉ௦உ

3101. (இ - ள்) அறுவகை...தவத்தினுள்ளோர் - சைவத் திறத்தில் ஆறு வகையாக விளங்கும் உட்சமுடங்களில் எண்ணிறந்த விரதங்களைச் சார்ந்த ஒழுக்க வழிகளிலே திணற உரிய வேடங்களால் நீடிய தவத்தில் நின்றோர்களும் ; மறுவறு...  
...தொண்டர் - குறமற்ற மனத்தினுடன் அன்பின் வழியினாலே வந்த சிவயோகக் குறியினகண் நிலைபெற்ற தொண்டர்களும் ; குழாம்...ஏக - கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்லவும் (கிலத்தின்னை இவ்வாறாக நிகழ) ; கஉ௦௩

3102. (இ - ள்) வீஞ்சையர்...தேவர் - வித்தியாதராகளும், இயக்கர்களும், சித்தர்களும், கின்னரர்களும், கெருங்கிய தேவர்களும் ; அஞ்சன...உடனாயுள்ளோர் - மைதிட்டிய கண்களையுடைய கூட்டமாகிய அரம்பையர் என்னும் தேவமாதாக்களுடனாக வுள்ளவர்களும் ; தம்சுடர்...சென்றார் - தங்கள் தகைஞருடைய ஒளி பொருந்திய ஆகாய விமானங்களில் ஏறிகொண்டு மேனமேல மிகுந்த ஆசையுடனே மேகங்கள் தவறும் ஆகாயத்தின் வழியாகத் திருமண அழகினைக் காணும்பொருட்டுச் சென்றனர். கஉ௦௪  
இவ்வைந்து பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3098. (வி - ரா) குழல் சூழ் - குழலின அணிந்த மலர்களிற சூழும் ; குழலின் இயற்கை மனத்தினில வந்து சூழும் என்ற குறிப்புமாம்.

கோலவேதியர் - மறையவாக குரியதாய விதித்த கோலத்தின் விளகரும் வேதியர்கள் ; கோலம் - அழகு என்றலுமாம்.

வேத வாய்மை - வேதத்தைச் சொல்லுதலால் ; வாய்மை - வாய்மொழியும் நிலை என்ற பொருளில் வந்தது. வாய்மை - உண்மை தன்மை என்று கொண்டு வேத வாய்மைகளைச் சொல்லும் என்றலுமாம். வாய்மை வேதஒலி என்றலுமாம்.

விபஞ்சி வீணை யாழ் - விபஞ்சி - இசைக்கு உயிர் கொடுக்கக்கூடியதான ; குறிஞ்சியாழ்த் திறத்தான் ஒன்று என்றலுமாம்—விபஞ்சி - விபஞ்சி வேறு, வீணை வேறு ; வீணைகள் மூவகைய : (1) கர்வத்தை - ஒரு தந்தி உடையது - கலைமகளுக்கு உரியது. (2) வீணை - ஐந்து தந்தி உடையது - ளாமகளுக்கு உரியது. (3) விபஞ்சி - எழு தந்தி உடையது - மலைமகளுக்கு உரியது. (இவை வ. சு. செ. குறிப்பு.) வீணையும் யாழும் என்று எண்ணும்மை விரிக்க.

ஏத்தும் நாதமங்கலங்கள் கீத நயப்பு - ஏத்துதல் - பலவாறு இறைவரது புகழ்களையும் பிள்ளையாரது புகழ்களையும் எடுத்துத் துதித்தல். நாதம் - உரிய இசைப் பருதி ; மங்கலங்கள் கீதம் - மன்கலங்களை இசைக்கும் கீதம் ; நயப்பு - விருப்பம் தரும் இனிமை.

வண்டின் குழாந்தொலி - வண்டிகள் தம்மியற்கையாலே பண்பாடும் தன்மை பற்றி அவற்றின் ஒலி முதநகண் வைக்கப்பட்டது ; “ செந்துருத்தி, யறைந்தளிகள் பயிற்சாரற் திருக்கழுக்குன்ற ” (3027) ; “ சிவந்தவண்டு, வேறாய உருவாங்கிச் செவ் வழிகற பண்பாடு மிழை ” (தேவா).

வேத வாய்மை - இயல்பாகவே சுர அமைப்புடன் இறைவனால் அருளப்பட்டு அவ்வாறே பயின்றுவருதலின் இது அடுத்தது வைக்கப்பட்டது.

விபஞ்சி வீணை யாழ் - வீணையும் யாழும் இசைக்கு உயிர்கொடுக்கும் தன்மையாவது வீணைய இசைக்கருவிகள் (சாரம்) இசைமட்டுமே இசைக்க, இவை இசைப் பாட்டினைப் பாடும் தன்மை ; ஒலி என்ற கருத்திது. “ குழலினிது யாழினிது ” (குறள்) ; இத்தன்மையில் மேம்பட்டது குழல். இக்கருத்தையும் மேன்மையினையும்

## சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கச்சு

வினக்குவன இறைவர் தம் தையில் வீணையினையும், அவா தேவியாகிய விட்டுணு குழலினையும் கொண்டவரலாறுகள். “எம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே”; “அரியலாற தேவியில்லை யையனை யாற னார்க்கே”; “ஆயன்வாய்த் தீருகுழலும்” (11 - திருமுறை - கயிலர் - சிவபெருமான திருவந்தாதி - 28).

இப்பாட்டினால் எழுச்சியில் எழுந்த ஒலி வகைகளும் மேல் அணிவகைகளும் கூறப்படுவன. அதனமேல் வரும் பாட்டினால் (3100) வைதிகநிலை ஒழுகத்தினாக னாயும், அதனமேல் வரும் பாட்டினால் (3101) ஆகமநிலை ஒழுகத்தினாக னாயும் உடன் சென்றவாகளும், அதனமேல் தேவச்சாதியார்களும் கூறப்படும் முறையில் இவை தொடர்ந்து வருதல் கண்கொள்க. இவற்றான (3098—3101) முதனான பாட்டுக்கள் மண்ணிலில் நிலத்தின்கண் நிகழ்ச்சிகளும், ஐந்தாவதில் விண்ணவரத வானில் நிகழ்ச்சிகளும் கூறப்படுவதும் காண்க

(நிலத்தில) ஆக (3098), விழுங்க, படைப்ப, நண்ண (3099) - மல்க (3100) - ஏக (3101) - (வானில்) சென்றா (3102) என்று இவ்வவை நூட்டிக்கொளையும் தொடர்புபடுத்திக்கொள்க. 1200

8099. (வி - ரை) விழங்குதல் - மறைததல்; பதானை - கொடி; வெள்ளம் - மிகுதி; விண்ணனை விழங்குதல் ஆகையவெளியை மறைக்கும்படி மிகுதது செறிதல்; வெண்துகிற் கொடி - வெள்ளைத் துணிகளாலான கொடிகள். வெள்ளைக் கொடிகள் இவ்வளவிலும் போர முகத்துச் சமாதானக் குறிகளாக வழங்குதல் காண்க.

வெண்மை - சாந்தம், உண்மை முதலிய சத்துவ குணங்களின் அறிகுறி. வெள்ளம் - விழங்கி என்று கூட்டுக.

கவரிக்கானம் - கவரி - சாமரங்கள்; கானம் - காடுபோல்வதனைக் காடு என்ற அபசாரம். கதிர்விரிந்தாவது கவரிகள் வீசுந்தோறும் ஒளி விரிந்த காட்டுதல்.

கண்வெறி படைத்தல் - அசைவினாலும் விரியும் சுழலவினாலும் பாப்போரோ கண் கள் சுழன்று மயக்கமடைதல். கானம் - வெண்படைப்ப என்று கூட்டுக

மண்ணிய மணிப்பூண் - மணிகளை மண்ணுதல் - கடைதல் விளக்குதல் முதலிய செயல்களால் மணிகளை ஒளியிசை செயதல்; “மாமணிச் சோதியான் - உறவு கோண்ட னுணாவு கயிறறினா, முறக வாங்கிக் கடையமுன் னிறகுமே” (தேவா).

பூணும் - தூசின் போதிப்பாப்பு நண்ண என்க. எண் உமமைகள் விரிக்க. மணத்தின் எழுச்சியில் ஆடையாபரணங்கள் மிகவும் கொண்டு செல்லும் வழக்குக் குறித்தது.

அரிசனம்...தூசின்போதி - அரிசனம் - மஞ்சள், அரிசனம் மலிந்த போதி பின் - தூசு - மஞ்சள் தோய்தத் துணிகளும் மஞ்சட்பட்டு வகைகளும். மஞ்சல் நிறம் - சுபகருறி காட்டுதற் கெடுத்தது.

எண்ணிலை வண்ணம் - மஞ்சள் முதன்மையாகப் பல வண்ணங்களும் கலந்த அழகு. தூசின் போதிப்பாப்பு - அணி மூட்டைகளின் மிகுதி. 1201

3100. (வி - ரை) கையொடு...ஆசானும் - வேதமோதம் சிறவரும் அவர் களை ஒதுவிக்கும் ஆசானும் கூடி ஒரு தொகுதியாக; கிடை - ஒது கிடை; மறைபயி லிடத்திறங்கிக் கிடத்தலின் கிடை எனப்படும். இங்குக் கிடை அவ்வாறு தங்கிக் கிடந்த பயிலும் மாணவா கூட்டத்தாக்கு வந்தது; “ஒது கிடைகுழ சிறவர்களு முதவும் பெருமை யாசானும்” (1208).

புகைவிடும்...கொண்டுபோவார் - வேளவிச் செந்தி - இஃது அம்மறையவா வளர்க்கும் நித்தியாக்கினி ; மறையவருள் இவ்வாழ்வார் நித்தியமும் தீவளாதது வேட கக் கடவர் என்பது வேதவிதி ஆதலின் அததீயினத தாம் மனைவியருடன செல்லுமிடந களிலும் தவிராத வளர்த்தற்பொருட்டுக் கொண்டுசெல்லக் கடவா ; இவ்வுடன் - இவ்வேன்வி மனையாளோடன்றிச் செய்யப்படாமை குறிப்பு. புகைவிடும் - மனை வேளவியிற் றொடங்கிய நித்தியாக்கினி சாங்காரும் அபியாது காகப்படுவது என பது குறிப்பு ; தீயின அபியாதநிலை என்பது பொருள்.

தனகவிலா விநுப்பீஸ் - தடுக்கலாகாத பெருவிருப்பினாலே; பதிக்கங்கள் - பிள்ளை யாரது திருப்பதிகங்கள் ; அவற்றின் பெருமையும், இறைவருளிய மறையேபோன்ற “மெய்த்திருவாக” காகும் வாய்மையும் நேரிற் கண்ணுந்நோர்க ளாதலின் வேதம் பயிலும் இம்மறையவாகள தடுக்கமுடியாத பெருவிருப்புக் கொண்டு ஒதினா ; தனக் தல் - தடுத்தல் ; வலக்குதல். மிக்க - மிகுந்த அருட்பெருமையுடைய.

வகை அறு பகை - பகை ஆறுவன - காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் என்பன ; இவை வெளித்தோற்றது உண்ணினதே மக்களை வீழத் தலின் பகை என்றார் ; வகை என்றது உட்பகை, புறப்பகை என்ற இரண்டனுள் வலிமைபுடையது உட்பகை என்றதும் குறிப்பு ; உம்மை முற்றும்மை. சென்றமை யால் மாதவர் என்று காரணக் குறிப்புப்பட வந்த அடைமொழி ; மாதவர் - மேம பட்ட அந்நணகளைக் குறித்தது ; இயல்பின் - தத்தமக் கியல்பாகிய சிறப் பினாலே.

1202

3101. (வி-ரை) அறுவகை விளங்கும் சைவம்-இவை நால்வகைச் சமயப் பாரு பாட்டில் சைவத்துள் அகச்சமயம் என வகுக்கப்பட்ட பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவ சமயவாதம், சிவசன்கிராந்த வாதம், ஈசுவரவலிகாரவாதம், சிவாததுவிதம் என்பன.

நால்வகைச் சமயத்தவருள், ஏனை மூவருள் உலகாயதமும் நால்வகைப் பௌத்த மும் ஆருகதமும் என்ற அறுவகை புறப்புறச் சமயத்தவரும் ; தருகம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என்ற அறுவகைப் புறச்சமயத் தவரும் ஈண்டுப் பிள்ளையார் திருமணம் காண வருதற்கியைபிலை ; இனிப், பாச் பதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வயிரவம், ஐக்கியவாதம் என்ற சமயத்தினா சிற்சில வகைகளாற் சைவரோடொப்பினும், தத்தம் நெறிகளானும் முடிபுகளானும் மாறுபாடுடையார்.\*

\*அவரெல்லாம் சித்தாகத சைவரோடொப்ப “ஏகனனைக் கிருஞ்கரும் மாயை யிரண்டு” (திருவருட்பயன் - 6 - 2) என்ற ஆறு பதார்த்தங்களுக் கொள்ளாமை யானும், அவ்வறுவகைப் பதார்த்தங்களின் இயல்பைக் கொளுத்தினும் கொள்ள மாட்டாராகலானும் “புறச்சமயத் தவாக்கிருளாய” (சிவப் - பாயிர - 7) என்றபடி அவரையும் நீக்கி அறுவகை அகச்சமயத்தவரே ஈண்டுக் கருதப்பட்டனா.

\*இனி இவ் வகச்சமயத்தோராகிய பாடாணவாத சைவா முதலியோர் சித்தாகத் சைவத்தோடொப்ப ஏகன் முதலிய ஆறுபதார்த்தம் கொண்டமையின் அவ்வாறாகும் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பு கூறும் ஆகமங்களின் தாதார்ப்பம் இதுவேயென்ற எடுத்துக்காட்டிச் சித்தாகத சைவப் பொருளுண்மையக் கொளுத்தினா கொள்ள வல்லவராதலின் அவர் ஈண்டு வருதற்கியைபுடையார் ; “அகச்சமயத் தவாக் கொளியாய்” (சிவப் - பாயிர - 7) என்பது காண்க. அதனால் இனி, இவர்

## சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கசகடு

கன் பின்னையாரால், “ஞானமெய் நெறிதான் யார்க்கு நமசிவா மசொலாம்” என்ற சீபஞ்சாக்கர் உபதேசம் செய்யப்பெற்றது, “சுனமாம் பிறவி நீர யாவரும் புதுக” என்ற சோதிவாயிலினைக் காட்டப்பெற்றபோது “போஒளி”யினை அடைய வல்லுரையினையும் கருதுக; இங்ஙனம் காட்டாக்காற் குமே யறியமாட்டாமை யின் இவர்க்கு வறு கூறப்பட்டா.

அளவிலா விரதஞ் சாரும் நெறிவழிநின்ற வேடம் நீடிய தவம் - எனது குறிப்பு மேற்கூறிய கருத்துக்களுடன் வைத்துக் கருத்தாகக் குமே மானக்கஞ்சாறனா புராணத்துள் (887 - 891) வரும் மாவிரதியரும், சிறுதொண்டனா புராணத்துள் வரும் வயிரவரும் (புரா - 26 - 35), சிவத்திருவேடத்தாராகக் கொள்ளப்பட்டமையும், “பம்புசுடைத திருமுனிவா கபாலக சையா பலவேடச சைவர்” (2917) எனதமையும், பிறவும் காண்க, இக்கருத்துப்பற்றியே பின்னரும் “ஆறு உகைச சமயத்தி லருகதவரும்” (3150) என்பதும் கருதுக; “சுந்த சைவீ இரதல கேட்ட தனை யானே தாற்பரியம் இனிதனாரது சித்தாரதப் பொருள் கைக்கொள்வரென்பது பெறப்பட்டது; அத்துணை யணிமைய ராகலா னனதே சித்தாரத சைவத்தைச் சார வைத்தார் என்பது.” எனடு இனி இவர்களை அருகது “மறுவறு...தொண்டர்” என்பதும் காண்க.

மறுவறும் தொண்டர் - இவர்கள் சித்தாரத சைவா மறுவறு மனத்தின் அன்பின் வழி என்றது ஞானம்; யோகம் - சிவீயாகம், குறிநிலை - கிரியை; தொண்டு - சரியை வகை; என இவ்வாறு சைவ நன்னெறிகளாகிய “சுலகு சிறந்த ஞானமேய்க்க கிரியாசரியை யிவை” (திருமுலா - புரா - 8) குறிக்கப்பட்டன. இங்ஙனக்கும் சித்தாரத சைவத்துள் “சுககளை யடைபும், நனமார்க்க கலைவதாம் ஞான மோக நற்கிரியா சரியையென நவிறுதவதும் செய்வா” (சித்தி - 8 - 18) இவற்றினியுபுகளை யெல்லாம் ஞானஞால்களுட கண்டுகொள்க; (சித்தி - 8-18-25) யோகம் - புறச்சமயங்களுள் வரும் யோகம் வேறு; குறிநிலை - ஒரு குறியின்கண் சிவனை நிறுத்தப் பூசுதலாற் குறிநிலை எய்யப்படும் “குறிப்பி னிலை கூப்பிடுவன ருப ரத்தை” (தேவா), “கோள் மதனி னுண்ணி மறந்து குறிந்த பூசை கொள்கின்றா” (1241); தொண்டு - சரியைநெறி பலவும் கொள்க

குழாய் குழாயி - கூறிய இரண்டு நிலையின (அகம், புறம் - சித்தாரதம்)களைக் குறிக்க அடுக்கிக் கூறினா இவ்வு இவ்வாறன்றி வேறுவகையாய்ப் பொருளுரைப்பர் முன் உரைகாரர்கள், காண்கும் ஒரு பொருளமேவ வருதலிற் சோதகக் கூறினா.

முன்பாட்டால் வைதிகநெறி ஒழுகுகதரினாரையும், இப்பாட்டால் அகமநெறி யொழுகுகதரினாரையும் கூறிய நிலையும் சிறப்புப்பற்றிய வைப்பு முறையும் கண்டு கொள்க. இதனுடன் மண்ணுலகினுள்ளாரை முடித்துக் காட்டி, இனி, மேலவரும் பாட்டில் விண்ணுலகவரைக் கூறுதலும் கண்டு கொள்க.

1208

8102. (வி - ரை) விஞ்சையர், இயக்கீசர், கீசனார் - இவர்கள் இசைவல்ல தேவச சாதியா

சித்தர் - வேண்டியவாறு சரிக்கும் வல்லமை பெற்றவர்கள். “வித்தகச் சித்தர் கணமே” (தாயுமா).

அரம்பையர் உடனுயர்ளோர் - தேவப் பெண்களுடன் கூடிய தேவர்கள்; அரம்பையர் - தேவப்பெண்கள் எனது பொருளில் வந்தது.



கடர் லீமானம் - ஒளிபுடைய ஆகாய விமானங்கள்.

மதுசுறை வீசுமீபு - மேகமண்டலம் அளவும் உயர்ந்த ஆகாயம். தேவர்களின் விமானங்கள் செல்லும் உயரம் குறித்தது.

ஆதரவு - ஆசை ; தழைந்தல் - பெருகுதல் ; மண அணிகாண - மண அணிகள் தேவருலகத்தும் காணவொண்ணாதபடி அற்புதமாயிருத்தல் குறிப்பு ; கிஷ்குலகத்தில மண எழுச்சியிற் கலந்துசென்ற பேறுபெற்ற மககட்டம் முழுதும் பின்னர்ப் பின்னையார் அருளால் முத்திபெற்று மீளாநெறி யடையவுள்ளாராக ; இத்தேவக் கூட்டம் அப்பேறு பெறும் தருதியில்லாதவராகி மணவணி காண்பதில்மட்டும் அமைவு படுவர் என்பது காண எற்றதன குறிப்பு. பின்னாத, “ தூரதே கண்டு நணுகப் பெறு, விண்ணவரு முனிவாகளும் விரிஞ்சனே முதலோரும், எண்ணிலவ ரேசமவு தீரவெடுத்தேத்தனா ” (3153) என்பது காண்க ; தேவர்கள் தமது அனுபவநாள் எல்லையில் புவனியில் வந்து பிறந்து சிவதருமங்கள் புரிந்த பின்னரே நாளடைவில் முத்தியடையத்தக்கார் என்பது துற்றணிபு , “ புவனியிற் போயப்பிற வாமை யினுமை போகருகின் றேமவ மேயிந்தப் பூமி, சிவனுய்யக கொள்கின்ற வாற ” (திருவா). 1204

3103. மற்றிவர் மிடைந்து செல்லும் மங்கல வணப்பின் காட்சி  
முற்றவித் தலத்தி னுள்ளோர் மொய்த்துடன் படரும் போதில்  
அற்புத கிகழ்ச்சி லெய்த வணைதலான் மணமேற் செல்லும்  
பொற்பமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன் பொலியச் செல்ல ;

\*3104. தவவர சாள வுய்க்குந் தனிக்குடை நிறுற்றச் சாரும்  
பவமறுத் தாள வல்லார் பாதமுள் ளத்துக் கொண்டு  
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தர் போந்து  
சிவனமார் துறையு நல்லுர்த் திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்ந்தார்.

3103. (இ - ள்) மற்றிவர்...காட்சி - மற்று இத்தேவச்சாதியர் முதலினோ ரெருநகி மேறசெல்லும் மங்கலமாகிய அழகின் காட்சியானது ; முற்ற...அணைத் தலான் - இங்கிலவலகத்துள்ளோர் யாவரும் நெருங்குகூடிய திருமண எழுச்சியிற் செல்லும் காலத்தில அற்புதமாகிய தன்மை பொருந்த மேலே உடன் அணைதல னாலே ; மணமேல்...சாயைபோன்று - மண எழுச்சியின்மேலே செல்கின்ற அழகு பொருந்தியதொரு மண எழுச்சியினது சாயையினைப் போல ; முன்பொலியச் செல்லு முன்னே விளங்குமாபடி போக ; கஉஉ

3104. (இ - ள்) தவஅரச...நிறுற்ற - தவ அரசாங்கத்தை ஆட்சிபுரிதற்குப் பிடித்தல்போல ஒப்பற்ற முத்துக்குடைமேல் நிறுற்ற ; சாரும்...கொண்டு - சார்விற பிறவியை அறுத்து ஆட்கொள்ள வல்ல இறைவரது திருவடிகளைத் தமது திருவுள ளத்துக் கொண்டவராய் ; புவனங்கள்...போந்து - புவனங்களெல்லாம் வாழ்வடையும் பொருட்டு வந்தவதரித்த சீகாழி வேந்தராகிய பின்னையார் சென்றருளி ; சிவன்... ..சேர்ந்தார் - சிவபெருமான விரும்பி எழுந்தருளிய திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தினிச சேர்ந்தருளினா. கஉ௦

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒருமுடிபு கொண்டன.

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கசுகள

8103. (வி - ரை) மற்று...காட்சி - இவர் முன்பாட்டிமகதிய தேவச்சாமியர்; மீடெந்து - தம்முள் கொருகியும், கீழே நிலத்தில் செல்லும் திருமண எழுச்சியினை அணுகியும்.

இத்தலத்தினுள்ளோர் - இங்கிலவுலத்தி லுள்ளவர்கள் ; மக்கள்.

படரும்போதில் - அண்ணதலால் - எனது கூட்டம். மககட் கூட்டம் நிலத்தில் அண்ணபும்போதே அதனைக் காண மேலே தொடர்ந்து அணுகிச் சேர்வதனாலே.

அந்நபுத நிகழ்ச்சியை - அண்ணதலால் - சாயைபோன்றது என்றது, கீழே நிலத்தினும் மணங்காணச் செல்லும் அழகிய கூட்டம்; மேலே ஆகாயத்திலும் இவர்களைத் தொடர்ந்து அணுகிச் செல்லும் அழகிய கூட்டம்; ஒன்று போலவேகூடி உடன அகைந்த செல்லுதலாலும், கீழும் மேலுமாக அணிமையில செல்லுதலாலும், ஒன்று போன்றிருத்தலாலும் அது இதன சாயைபோன்றிருந்தது என்றலுமாம்.

சாயை - பிரதிவீம்பம் ; இவ்ருப பின்னா வரலாற்றினும், மண்ணிற சென்ற மக்கட்கூட்டம் மணத்தில் மெய்ப்பொருளைப்பற்றுவாராதலும், வீண வண்ணவா கூட்டம் கண்டமட்டி லமைந்த வேறு ஒன்றும் பெருது பின்னிணராவதாலும் சாயையே போலவதும் காண்க.

மண்ணவர் சாயை போன்றது வண்ணவா மேற்செல்லும் கூட்டம் என்றதனால் வண்ணவரினும் மண்ணவரது சிறப்புக் குறித்தவாறும், அவா முண்ணுடலினராதல குறித்தவாறும் கண்டுகொள்க. மற்றவர் - மற்று - என்ற குறிப்புரிது.

மற்றவர்—என்பதும் பாடம்.

1205

8104. (வி - ரை) தவஅரசு ஆள உய்க்குந் தனிக்ருடை - தனிக்ருடை - “வெண கொற்றக் குடையும் நவமணி முடியும் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கே புரிய சிறப்படையாளங்கள்.” அவற்றுள் சிறப்புபற்றிக் குடையினைச் சொல்லவே இனம் பற்றி ஏனையிரண்டும் கொள்ளப்படும். “பிரபஞ்ச மெல்லாவதற்கும மூலகாரண மாகிய ஒரு பெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியலபான் அநியும் பேரறிவாகிய ஒரு பெருஞ்குடா முடியும், எவற்றினையும் அகங்கை உயிர்க்குயிராய் வின்று செலுத்தும்பியலபாகிய ஒரு பெருஞ் சிங்காதனமும் பிறாக்கின்றித் தன்கே உரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பக்கங்குப பாசங்களை அரித்தலான அரசு நென்னும் திருப்பெயருடைய முதலவனாகிய இறைவனை மன்னவனாகவும், அமுதலவனது பேரானந்தப் பெருஞ்செலவ முழுதும் தனதேயாகக்கொண்டு அறுபவிற்கும் சுதந்தரமுடைமையும் சித்தென்பபடும சாதியொப்புமையுமபற்றி ஆனமாவை மன்னவருமாறாகவும்...” உருவங்குசெயது எடுத்தகூடடும் “தமமுதல குருவுமாய்த் தவத்தினி னுணராத” (8 - கு.) என்ற சிவஞானபோதம் ஈண்டு நினைவுகூர்த்தபாலது, தனிக்ருடை - என்ற குறிப்புமது. “தானே தனிமனமுட டனரை தனித்தம” (திரும), “தாந்த முணர்வினறயி” (போத - 5 - குத) என்றபடி தனியாகிய இறைவரால் அருளப்பட்ட குடை என்றும், தனியினது குடை என்றும் உரைக்கின்றது.

இனி எண்ணரிய சிவஞானம் தந்து இறைவா பின்னையாருக்குத் தாம் செய்யும் தன்மைகளை இவருக்கு ஆக்கியிட்டபடியினாலே இவருக்கு சாரந்தர எல்லார்க்கும் பின்னையார் முத்திரும் தன்மைமும் குறிக்கொள்க.

தவ அரசாளவுய்க்கும் - தவம் - முத்செய் தவங்காரணத்தினாலே ; அரசாள உய்க்கும் - தவத்தினால் உணர்த்தி அவ்வாண்மக்களை எல்லாம் தத்தமதுரிமையின்படி பேரானந்தப் பெருக்காகிய சிவலோக வாழ்வுபெற்ற மீனாரெறி யடையும்படி செலுத்த

அம் ; “ தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்ந்த ” - என்றபடி பிள்ளையார் குருவாக எழுந்தருளி இறகுத் திருமணங்காண முன்னைத் தவத்தினால் அணைந்தோர்க் கெல்லாம் “ ஞானமெயந் தெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவாயச் சொலாம் ” என்று பதிகம் பாடி உணர்த்தியருளும் நிலையும் கருதுக. புவணங்கள் வாழ்வந்த என்ற கருத்திது.

சாரும் பவமறுத் தாள வல்லார் பாத முள்ளத்துக்கொண்டு - சேர்ந்தார்-என்க. ஆசாரியன் பக்குவப்பட்டடைந்த மாணவனுக்குத் தீக்கை செய்து நெறி அருளும் முன்பு இறைவரை நினைந்து “ இறைவனே ! இம்மாணவகன பசுரவ நோக்கித் தீக்கை செய்து நன்னெறி செலுத்த அருள்புரிவீராக ! ” என்று விண்ணப்பித்த மேற்செல்லும் சிவாகமவிதி காண்க.

சிவன் - இறைவரது திருநாமங்களுள் பவன் - சிவன் என்பன சிறத்தவை என்பது. 1208

8105. பெருமணக் கோயி லுள்ளார் மங்கலம் பெருகு மாற்றால்  
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழிபெய்திர் கொள்ளச் சென்று  
திருமணப் புணர் வெய்துஞ் சிவபுரச் செமம லார்தாம்  
இருண்மறைத் தீலங்கு கண்டத் திறைவர்தங் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்) பெருமணக் கோயில்...எதிர்கொள்ள - திருநல் லார்ப் பெருமணத் தின் கோயிலில் உள்ள அடியார்கள் மங்கலம் சிறந்த பெருகுமபடி இனி நிகழ உள்ள திருமணத்தின் முன்னர் வழியிவநது எதிர்கொள்ள , திருமணம்...செய்தலார்தாம் - திருமணம் செய்ததருன்பொருட்டு வரும சீகாழிப் பெருந்தகையாராகிய பிள்ளையார் ; சென்று - சென்றருளி ; இருண்மறைத்து...புக்கார் - கரியவிடத்தினைத் தன்னுட்கரந்து விளங்கும் கண்டத்தினையுடைய இறைவரது திருக்கோயிலினுட் புகுந்தருளினர்.

(வி - ரை) இப்பாடலினால் திருமணத்தின்பொருட்டு வருகின்ற பிள்ளையாரை அத்தொடர்புபற்றிச் சுற்றத்தார் முசலியோர் எதிர்கொண்டு மணமனைக்கு அழைத்துச் செல்லுதல் உலகியலடி ; ஆனால் இவகு அவ்வாறு அவர்கள் அத்தொடர்புபற்றி எதிர்கொண்டு அழைக்கும்முன்பே கிருக்கோயிலின் அடியவர்கள் உரிய சிறப்புக்களுடன் சென்று எதிர்கொண்டு பிள்ளையாரை வாழிவற்று அழைத்துச்செல்ல அவர்களுடன் பிள்ளையார் நேரே திருக்கோயிலுக்கு எழுந்தருளினர் என்பது கூறப்பட்டது. இது பின்வரும் சிகழ்ச்சியின் முற்குறிப்பாக உள்ளமையும் காண்க ; பிள்ளையார் புற உலகத் தோற்றத்தில் திருமணஞ் செய்தருள எழுந்தருளிவரேனும் உண்மையில் திருப்பெருமணத்தில் இறைவருடன் பககு ஒன்றி உடனாகும் சிவபோகத் திருமணத்தின் பொருட்டே வந்தாராகும் என்பது குறிப்பு ; உலகியலில் மணத்தின்பொருட்டுச் செல்வோர் மணவீணசெயிடத்திக்கு நேரே செல்லாது இறைவர திருக்கோயிலுக்குச் செல்வோரைக் காணல் அரிதாதல் கருதுக. “ மணத்தின் முன்னர் அடியார் எதிர்கொள்ள மணம்புணர் எய்தும் செமமலர் கோயிலபுக்கார் ” என்ற குறிப்புமிது.

வரும் மணத்திறத்தின் முன்னர் - மணம்பற்றி அத்தொடர்பால் அழைத்துச் சென்று மணமனை புகுமுன்பு ; வரும் - குறித்து எழுந்தருளிவந்த.

இருள் மறைத்து இலங்குகண்டத்து இறைவர் - இருள் - இருள்போன்ற கரிய வீடத்தாகு ஆயிற்று ; ஆகுபெயர் ; இருள் - இருளமலம் எனலும் ஆணவம் என்ற

சூத்திரம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கசகக்

குறிப்புடனும் கின்றது ; இனி, இத்திருமணத்திற் பின்னையாரின்மூலம் வந்த சார்வார்களது ஆணவமாகிய மூலமலத்தைப்பெல்லாம் சத்தெட்டி ஒடுவதும்படி செய்த முத்திரதரும்பினை விளக்கித்தரும் இறைவர என்ற குறிப்பும் காண்க.

மங்கலம் பெருதமார்நல் - எதிர்கொள்ள - என்க. இறைவரது குடைமுதலிய மங்கலப் பொருள்களை பெருக ஏதென்போய வழியில் எதிர்கொள்ள என்க, இனி, மங்கலமாவது ஈவம் ; பின்னையார் வந்த மங்கலமாகிய மணமே பெருகிய சிவமங்கலமாக இனி க்கமும் வழியாலே என்ற குறிப்பும் காண்க ; உலகில் மங்கலமாக எண்ணப்படும் மணம் முதலியவை பெல்லாம் ஒருகாலத்திற் அழிகுதபட்டு அமங்கலமாய முடிவாதல் உறுதியாதலின், அவற்றை மங்கலம் எனபது பொய் உபசாரமேயன்றி உண்மையன்று ; அவை உடலோடெழியின், சிவபெருமானாகிய உயிர் நாயகனை ஆணமாகக் கண்டவதாகிய மணமே அழிந்த மங்கலம், உலக மணமேபோலன்றி அனுபவிக்குநதோறும் பெருகும் பேரானந்தம் வீணாகும் மங்கலம் என்ற முதகுறிப்பெல்லாம் சான்றிக் கண்டுகொள்க.

இந்நீர் மணந்து - எனபது பாடமாயின், மணந்து - கூட என்க. 1207

8106. நாதரைப் பணிந்து போற்றி நற்பொருட் பதிகம் பாடித்

காதல்மேய் யருணமுன் பெற்றுக் கவுணியா தலைவர போகது

வேதியர் “வதுவைக் கோலம் புனைந்திட வேண்டும்” மெண்ப

பூதநாயகர்தன கோயிற் புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார். ௧20௮

(இ - ள்) நாதரை...போகது - இறைவரை வணங்கித் துதித்த நல்ல பொருளினையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடிப், பெருவிரும்பத்தினை விளைக்கின்ற (இறைவரது) மெய்யருளினே முன்னே பெற்றவராய்க் கவுணியா தலைவராகிய பின்னையார் வெளிப்போகது ; வேதியர் ..என்ன - “சிருமணைக் கோலத்தினைப் புனைந்தருள வேண்டும்” என்று மறையவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள ஆக்களைக் கட்டி, பூதநாயகர்...புக்கார் - பூதநாயகராகிய இறைவரது திருக்கோயிலின் புறத்திலே ஒரு திருமடத்தினுள்ளே புகுநதருளினார்.

(வி - ரை) நற்பொருட் பதிகம் பாடி - இப்பதிகம் கடைத்தலித !

காதல் மேய்யருள் - காதல் - சாதனை விளைக்கும், காதல்கொண்ட என்றலுமாம். மேய்யருள் - இறைவரது, என்றும் மாறாத அருள் மேய் - (இறைவர) மேய்யினது அருள் என்றலுமாம் ; காதல் - “காதலாக்க கசிகது” என மேல்வரும் திருப்பதிகத்தின் முதகுறிப்பு.

வேதியர் என்ன என்க. வதுவைக் கோலம் - மணமகளுராக எழுகதருளும் மணக் கோலம் ; இது மேல்வரும் பத்துப் பாடங்களுடைய விரிக்கப்படுதல் காண்க.

பூதநாயகர் - உயிராளின் நாயகர், பூதம் - உயிராக “பூதபரம் பரைபொலிய” (1899) ; உயிர்க்குயிராய் உள்ளிருந்து இயக்கும் நாயகர் ; இங்கு இனி, வரும் அடியாகிய ஆட்கொண்டு தமது சிவானந்தப் பெருமேயு அளித்தருளும் குறிப்புடன் கூறிய படி ; பூதம் - சிவ பூதகணங்கள் என்றலுமாம்.

ஒருமடம் - பின்னையார் எழுகதருளி வதுவைக் கோலம் புனைநதருள்தம் கிடமாதலாகிய பேர பெறதலின் மடம் எனப்பெற்றது ; இஃது இன்ன இடம் என்ற இப்போது அறியக் கூடவில்லை ! இது கோயிலின் அருகில் அமைந்திருத்தல் வேண்டுக

மென்பது கருதப்படும். நம்பாண்டார் நம்பிகளது திருமணையும் அவ்வாறே பின்னியாராத பெருர் திருமணம் சிகழ்ந்த இடமாமபேறு பெறறது. அஃது இருந்த இடந்தானும் இந் தான் அறியக்கூடவில்லை! இவற்றைக் கணபரம்பரை வழக்குப்பற்றியேனும் அறிந்த வினைவுக குறியாகக் காத்துவைத்தல் சிவபுண்ணியமாகும்.

1208

திருமணக் கோலம் - (பாதாதிசேசம்) அடிமுதல் முடிவரை :

8107. பொற்குட நிறைந்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி,  
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி,  
நறறிரு வுத்த ரீய நறுந்துகில் சாத்தி, நானப்  
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பான்மையி னணிந்த பின்னர், கஉ௦௯

8108. திருவடி மலர்மேற் பூத்த செழுநகைச் சோதி யென்ன  
மருவிய தரளக் கோவை மணிச்சரி யணையச் சாத்தி,  
விரிசுடர்ப் பரட்டின் மீது விளங்குபொற் சாட்டிற் கோத்த  
பெருகொளி முத்தின் றுமம பிறங்கிய தோங்கல் சாத்தி, கஉ௧௦

8109. தண்குடர்ப் பரிய முத்துத் தமனிய நானிற் கோத்த  
கண்கவர் கோவைப் பத்திக கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை  
வெண்குடர்த் தரள மாலை விரிசுடர்க் கொடுக்கின் மீது  
வண்டிரு வரையி னீடு வனப்பொளி வளரச் சாத்தி, கஉ௧௧

8110. ஒளிகதிர்த் தரளக் கோவை யுதரபந் தனத்தின் மீது  
தளிர்ொளி துளம்பு முத்தின் சன்னவீ ரத்தைச் சாத்தி,  
குளிர்நில வெறிக்கு முத்தின் பூணநூற் கோவை சாத்தி,  
நளிர்கதிர் முத்து மாலை நகுசுட ராரஞ் சாத்தி, கஉ௧௨

8111. வாள்விடு வபிரக் கட்டு மணிவிர லாழி சாத்தித்,  
தாளுறு தடக்கை முத்தின் றண்டையுஞ் சரியுஞ் சாத்தி,  
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமுஞ் சாத்தித்,  
தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத் தோண்மேற் சாத்தி,

8112. திருக்கழுத் தாரந் தெய்வக் கண்டுகை மாலை சேரப்  
பருத்தமுத் தொழுங்கு கோத்த படரொளி வடமுஞ் சாத்திப்,  
பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காதில்  
வருக்கவெண் டரளக் கொத்தின் வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி,

8113. நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி நிறைதிரு நெற்றி மீது  
மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்குட ரெழுந்த தெண்ணப்  
பாற்படு முத்தின் பாரப் பனிச்சுடர்த் திரை சாத்தி,  
ஹற்பவைத் தணிந்த முத்தி னெழில்வளர் மகுடஞ் சேர்த்தார்;

8114. இவ்வகை நம்மை யாளு மேர்வளர் தெய்வக் கோலங்  
கைவினை மறையோர் செய்யக், கடிக்கொள்செங் கமலத் தாதின்

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௫௦௧

செவ்விரீ டாம மார்பர் திருவடை யாள மாலை  
எவ்வுல கோரு மேத்தத் தொழுதுதா மெடுத்துப் பூண்டார்; ௧௨௧௧

8115. அழகினுக் கணியாம் வெண்ணீ றஞ்சேழுத் தோதிச் சாத்திப்,  
பழகிய வன்பர் சூழப் படரொளி மறுகி லெய்தி  
முழவிடை மேலோர் தம்மை மனங்கோள வணங்கி வந்து  
முழவொலி பெடுப்ப முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்ட போது,

8116. எழுந்தன சங்க நாத; மியம்மின வியங்க ளெங்கும்;  
பொழிந்தன விசம்பில் விண்ணோர் கற்பகப் புதுப்பூ மாரி;  
தொழுந்தன முனிவர் தொண்டர் சுருதியின் வாழ்த்தப் பொங்கி  
வழிந்தன திசைகண் மீது; மலர்ந்தன வுலக மேல்லாம். ௧௨௧௨

3107 (இ - ள்) பொற்குடம்...ஆட்டி - பொன்னின் குடத்தில் கிறைந்த  
மணமுடைய தூய திருமஞ்சளீரிரினுலே பிள்ளையாரை கீராட்டுவதது ; விற்பொலி...  
...சாத்தி - ஒளி விளங்கும் வெண்பட்டாடையினை மேனமை பெற விளங்குமபடி  
சாத்தி ; நற்றிரு...சாத்தி - நல்ல திருவந்தரீயமான நறந் துதிவினைச் சாத்தி -  
நானம்...பின்னர் - மணந் கமழும் கத்தாரியுடன பல பொருள்களைக் கூட்டியமைத்த  
சாரதத்தினைப் பண்புபெற அணிவித்த பின்பு, ௧௨௦௧

3108. (இ - ள்) திருஅடி... சாததி - திருவடி மலர்கள் மேலே பூத்த செவ்விய  
விளக்கத்தின ஒளிபோலப் பொருந்திய முததக் கோவையையுடைய ஓரத்தின  
வளையை அறகு அணையும்படி சாத்தி ; விரிசுடர்...சாத்தி - விரியும் ஒளியுடைய  
பரடுகளின்மேல் விளங்கிய பொற்கமபியில் கோத்தப் பெருகும் ஒளியுடைய முததமாலையு  
வடத்தில் விளங்கிய குஞ்சும சாத்தி, ௧௨௧௦

3109 (இ - ள்) தண்கடர்...கடி குத்திரத்தை - குளிர்ந்த ஒளி வீசுகின்ற பரு  
முத்தகளைப் பொற்கயற்றிலே கோத்த, கூடாரத்து கண்ணைக் கவரத்தக்க, கோவை  
வரிசைகளையுடைய, ஒளியுடைய அரைஞாணை ; வெண்கடர்...மீது - வெள்ளிய  
ஒளி வீசும் முதத மாலையு விரிந்த கடாவியும் கச்சத்தின மேலே ; வண்...வளர்ச்  
சாத்தி - வளம் பொருந்திய திருவரையினிடத்த மிருந்த அமுருடனே ஒளி விளக்க  
அணிந்த, ௧௨௧௧

3110. (இ - ள்) ஒளி...மீது - ஒளியுடைய கதிரகளை வீசும் முததகோவை  
களாலாகிய அரைப்பட்டிகையின் மேல் , தளிரொளி...சன்னவீரத்தைச் சாத்தி -  
தளிராகும் ஒளி ததும்பும் சன்னவீரத்தை அணிந்த ; குளிர் கிலவு...கோவை  
சாத்தி - குளிராத ஒளிவீசும் முததக் கோவையாலாகிய பூணூலினை அணிந்த ; வளிர்  
கதிர்...ஆரம் சாத்தி - குளிர்ந்த கதிர்களுையுடைய முதத மாலையாகிய ஒளி விளக்க  
முடைய ஆரத்தை அணிந்த ; ௧௨௧௨

3111. (இ - ள்) வாளவிடு... ஆழி சாத்தி - ஒளி வீடுகின்ற வயிர் கட்டுடைய  
அழகிய விரல்மோதிரத்தை அணிந்த ; தாளுறு...சரியும் சாத்தி - முழந்தான் வரை  
யும் நீண்ட வலிய கையில் முததினாலாகிய தண்டையையும் கைச்சரியினையும் அணிந்த ;  
கீள் ஒளி...வடமும் சாத்தி - நீண்ட ஒளியுடைய முழங்கைப் பொட்டுடனே வரிசை  
யின் ஒளிவீசும் மணி வடங்கையும் அணிந்து ; தோள் வண்...தோண்மேற் சாத்தி -  
தோள் வண்மையாகிய முததாலாகிய அழகிய அணியினை அழகிய தோளின்மேல்  
அணிந்து ; ௧௨௧௩

3112. (இ - ள்) தெய்வக கண்டுகை மாலை சேர - தெய்வத் தன்மையுடைய உருத்திராகக் கண்டுகை மாலையுடன் சேருமபடி ; திருக்கழுத்தாரம் - திருக்கழுத்தில் அணியும் ஆரமாக ; பருத்த...வடமும் சாத்தி - பருமுத்தக்களை ஒழுங்குபடக் கோத்த படரும் ஒளியினையுடைய வடத்தினையும் சாத்தி ; பெருக்கிய...காதில் - மிக்க அழகோடும் உரிய இலக்கணமமைந்த திருப் பொருந்திய காதுகளில் ; வருக்க வெண்...விளங்கச் சாத்தி - நல்ல தன்மைச் சாதியான வெள்ளிய முத்தகக் கொத்தக களாலாய் வடித்தமைத்த மகரகுண்டலத்தை விளக்கமாகச் சாத்தி ; கஉகச

3113. (இ - ள்) நீற்றொளி.. மீது - திருநீற்றின் தெய்வவொளி தழைத்துப் பொங்கி கிறைந்த திருநெறியின்மேல் ; மேற்பட...என்ன - அதன்மேலே விரிந்த சோதியினது வெள்ளிய சுடர் மேலெழுந்ததுபோல ; பாற்படு...சாத்தி - நற்பாணமை படுகின்ற முத்திலுலாய் குளிர்த் ஒளியிடுகின்ற திரையினை அணிந்தது ; ஏற்ப வைத்து...சோத்தார் - பொருத்தும்படி வைத்து அழகுபடுத்திய முத்திலுலாய் அழகு மிகுந்த மகுடத்தைச் சேர்த்தார்கள் ; கஉகடு

3114. (இ - ள்) இவ்வகை...செய்ய - இவ்வகையாக நமமை ஆட்கொண்டருளும் அழகு மிகுந்த தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த மணக்கோலத்தை அதொழில கைவல்ல வேதியாகச் செய்ய ; கடிக்கொள...மாபா - மணமுடைய செந்தாமரைத் தாதுக்கையுடைய புதிதின் அலாந்த நீண்ட மாலை மாபராகிய பின்னையா ; திரு அடையாள மாலை...பூண்டா - திருஅடையாள மாலைபாகிய உருத்திராகக் மாலையினை எல்லா உலகத்தவர்களும் துக்கிரமபடி தொழுது தாமே எடுத்து அணிந்துகொண்டனர் ; கஉகக

3115. (இ - ள்) அழகினுக்கு...சாத்தி - அழகுக்கு அணிசெய்வதாய் விளங்கும் திருவெண்ணீற்றினத் திருவைந்தெழுத்தை ஒதி அணிந்து ; பழகிய...எய்தி - பழகிய அன்பாகக் குழந்தை வர வீசும் ஒளியினையுடைய தெருவிலே வந்து ; மழவிடை...வந்து - இளமையுடைய இடையத்தினை யுடையவராகிய சிவபெருமானை மனமாவணங்கி வந்து ; முழவொலி...போது - முழவுகள் முழங்க முத்துச் சிவிகையின்மேல் எழுந்தருளிபோது ; கஉகஎ

3116. (இ - ள்) வெளிப்படை ; சங்காதங்கள் எழுந்தன ; இயங்கள் என்கும் எழுந்தன ; விண்ணவர்கள் சொரியும் புதிய கற்பக மலாமழை ஆகாயத்தில் பொழிந்தன , செழுந்தகையையுடைய முனிவர்களும் தொண்டார்களும் எடுத்தோதும் வேத வாழ்த தொலிகள் மேனமேல் எழுந்து எல்லாத் திசைகளின் மேலும் வழிந்தன ; உலகம் எல்லாம் மலர்ச்சியடைந்தன . கஉகஅ

இப்பத்துப் பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுபடுத்தி உரைக்கின்றன.

3107. (வி - ரை) பொந்தும்.... நீராட்டி - பொந்தும் - பொன்னாலாகிய குடம் ; வாசப் புனித மஞ்சளம் - நீராட்டுதற்கென்று அமைத்த தூயதாய்ப் புதிய மலர்களும் வாசனைப் பண்டங்களுமிட்ட மன்னா ; நீராட்டி - இது திருமணக் கோலம்கொள்வதன் முன் செய்யப்படுவது. முன்னாக “காலை செய்வினை முற்றிய” (3094) எனவந்த துரைத்தது கித்திய நெறியில் செய்வது ; “மஞ்சள சாலை புசகான” (160), “தூரீப பாசனம்” (161).

வேண் பட்டாடை - வேண்மை - புகழ்-தூய்மை-முதலியவற்றின் குறி.

உத்தரீய நறுந்துகில் - மேலாடை ; இஃது இவ்வாழ்க்கை நிலையினர்கருரியது ; பிரமசரியர் ஒற்றையாடை பூண்பர்.

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௫௦௬**

நானம் - கத்தரி ; பற்பல - புழு - குங்குமப்பூ முதலியவை ; கலவைச் சாந்தம் - இவை கலந்து கூட்டி அமைத்த சந்தனக் குழம்பு ; பான்மை - அணிபும் முறை.

1209

8108. (வி - ரை) இதுமுதல் ஆறு பாட்டுகளாலும் அடிமுதல் முடிவரை செய்த கோலம் கூறப்பட்டது. இந்நினைபு பாதாநிகேச மென்பது வடமொழி வழக்கு ; பின்னையாரது திருமணக் கோலத்தினை முழுதும் அவர்தம் திருவடி சொழுது அத் துணைகொண்டு கண்டு தரிசித்து உய்யும் காரணம் கமக்கருள்வதும் ஆகிரிமரது திரு வுள்ளக் குறிப்பு பின்னையாரது திருவடிச் சார்பே முத்திராதனமாவதும் குறிப்பு இதுபோலவே முடிமுதல் அடிவரை கிறப்பித்தது எழுதிக் காட்டும் மரபும் உண்டு ; அது கேசாதிபாதம் என்பா. அமரபு கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தி லும் (705—711), ஆனையநாயனார் புராணத்திலும் (940—943) ஆகிரிமர் காட்டியருளி யமை ஈண்டு நினைவுகூர்தற்பாலது ; இதுபற்றி 712-ம் பாட்டின்கீழ் முன் உரைத்தவை பார்க்க (II-பக். ௧௦௬) பாதாநிகேசம் என்ற கோயில் - திருவாலியமுதலா - திரு விசைப்பாலவிலும் இம்மரபு காட்டப்படுதல் காண்க. “ யானென்கென நறந விடமே திருவடியா, மோனபரா னைக் முடியாக - ஞ னை, திருவருவா விசைச் செயலறிவு கண்ணை, வருளதவே செங்கை யலரா - விருநிலமே, சகலநிமா நிதருந தனிச்சுடரே ” (84 - 86 கண்ணிகள்) என்று, அடிமுதல் முடிவரையும் ; “ யின்றுருவந, தோயநத நவரதனச் சார்மணியாச் செய்தபீமபென் வாயநத கிரண மணிமுடியும்...” (87) என்பதும் ; “ பாதத் தனிநத பரிபுரமு - சோ , யிளம்பரித் துறா யிரநகோடி யென்ன, வளநதருதெய் வீக வடிவும ” (57) என்பது வரையும் முடிமுதல் அடிவரையு மாக இவ்விரு மரபும் வந்ததக் கண்டு காட்டி முருகப்பெருமானை அடியவர்கள் கண்டு வழிபட அருளிய குமரகுருபர அடிகளாரின் அருள்வாக்கும் கருதுதல். ஈண்டு அடிமுதல் முடிவரை கூறியது ஒடுகமுறைக் குறிப்பாவதும் காண்க.

கண்ணப்ப நாயனார் - ஆறாட நடராஜர் - ஆறாட்டம் பின்னையார் என்ற இம்மூவரையும் இவ்வாறு எழுதிக் காட்டியது இம்முறையும் அவவக்கோலங்களு னே நேரே இறைவனடி சேர்கின்ற ரென்பதும் குறிப்பு

இனித, திருவடிமுதல் திருமுடிவரை அணிபுர அணிசெய்ய யானையும் முதலாக களாலாய அணிகளையாதலும் குறிக்கற்பாலது முத்து - விடுபடுவது என்பது காரணமாகப் போந்த பெயர் ; முத்தி என்பதும் அக்காரணம் பற்றியே வந்தது. இவரு யாவாக்கும் முதல்தரும் குழுமுத்திகளாக மணமாக்கிய பின்னையார் கிறபராதலின் அக்குறிப்புப் பெற அணிவகையும் கிறதல் காண்க. இதுபற்றியே பின்னர் “ கமமை யாளும் வா வளாதெய்வக கோலம் ” (311) என்பதும் காண்க இதுபற்றி வினை மிண்ட நாயனார் புராணத்தின் (492-ம் பாட்டின்கீழ்) உரைத்தவையும் பார்க்க (I-பக். ௬௧௫).

திருவடியுமலர்...சோதி என்ன - திருவடியாகிய மலர் பூத்தலின் மேலே அவர்தது விரியும் வெண்சோதிபோலச் - சரி அணைய என்பது மலர் அலர்சலால் அவவகைச் சோதி (ஒளி) அதற்கேற்றவாறு மேலே அவர்தது வீசுதல் போல ; இவ்ருத திருவடி மலரின் அலர்ந்த சோதியை அவர் அணிந்த சரி என்க. செழுநடை - கடைபோன்ற ஒளிப் பிரபை.

கரி - வளை ; மணிச்சரி - முதலக் கோலையினையுடைய இரத்தின வளை.

பரடு - கண்க்காலின் பருதி ; “ பாடுயா நீளகணைக் காலோர் பெண்பெய்,”



நோங்கல் - குஞ்சம் ; முத்தின்...நோங்கல் - முத்து மாலைகளைக் குஞ்சமாகத் திரட்டிய கோவை.

சேழந்தை—மணிக்சிலம்பணைய—என்பனவும் பாடங்கள். 1210

3109. (வி - ரை) பரிய முத்து-பருமுத்துக்கள்.பரிய முத்து...கடி தூத்திரம் - கடி தூத்திரம் - அரைஞாண் ; இறகுக் கூறியதுஉடையின்மேல் அணியும் அணியாகிய அரைஞாண் ; இது பொறகயிறறில் பருமுத்துக்களைக் கோத்தது.

வண்குடீ...கோடுக்கின் மீது - கோடுக்கு - பின் கச்சம் ; தாளமாலை விரி சுடர்க் கொடுக்கு - உடையின் கரையில் முத்துப் பறதிகள் இழைக்கப்பட்டு விளங்கும் பின் கச்சம் ; அந்தக் கரை கச்சமாக அமையும்படி உடை சாதததல் வழக்கு ; கடி குத்திரத்தைக் கொடுக்கின்மீது சாத்தி என்று கூட்டுக. 1211

3110. (வி - ரை) உதர பந்தனம் - அரையிற கட்டும பட்டிகை ; Belt என்பர் நவீனர். ஆயின் இது அரையின்மேல் வயிறறினும் பொருந்த நாப்பிரதேசத்திற கட்டப்படுவது ; "அகட சக்கர வினமணி" (கந்தபுராணம்).

சன்ன விரம் - வெற்றிமாலை ; வீரசுகிலி என்றும் வழங்குவர். கழுத்தினின்ற உருவிவரை தொங்குமபடி மேல் அகன்று திரண்ட வடிவாய் அமைக்கப்படும் ; 708 பார்க்க. முததுமாலை முதலியவற்றானமைந்த சன்னவீரத்தை அரசா முதலாயினோ அணிவது வழக்கு. உதர பந்தனத்தின் மேலே ஸ்ரீவாகுச் சன்னவீரத்தை அணிந்து என்க "சன்ன வீரம் திருமராயில் வில்லிலக" - (ஞானவுலா).

ஒளி கதிரீ - தளிரீ ஒளி - துளிரீ நிலவு - நளிரீ கதிரீ - இவை நன்முத்துக்களின் ஒளியில் சிறப்பாயமையும் தன்மைகள். தளிரீ-தணமை ; நளிரீ-தளிராகும் ; துளும் புழம் - ததுமபுகின்றதுபோல விளங்கும்.

முத்தின் புணநூற் கோவை - பூணூல்போல அணியும் முத்துக் கோவை வடம், நகுசுடர் பூரம் - கதிர் விரிதல் நகுதல்போல உள்ளதென்பது குறிப்பு ; நகுதல் - மகிழ்ச்சிக் குறி ; "நகைக்கும் பதத்தில்" (1073).

ஒளிரீ கதிரீ—என்பதும் பாடம். 1212

3111. (வி - ரை) வாள்...ஆழி - ஆழி - விரலாழி ; மோதிரம். முததினை வயிரத்துடன் வைத்தக கட்டிய மோதிரம் என்க. மணி - என்றதனால் அரதன முதலிய ஏனை மணிகளும் கொள்ளலாம்.

நாள் உறு தடக்கை - முழங்கால வரையும் கைகள் நீண்டிருத்தல் உடற்கூற தமைப்பின் உயர்ந்த தன்மை என்றும், இது கொடையிற சிறந்தநிலை காட்டும் என்றும் கூறுவா.

தடக்கை - பெரிய வலிய கைகள் ; இறகு வலிமையும் வண்மையுமாவன உலகை வாழ்விகக அருளும் கைவண்மை ; திருமருகலில் வணிகப் பெண்ணை வாழ்விறதமை, மங்கையர்க்கரசியமமையாரையும் குலச்சிறையாரையும் எடுத்தது மன்னவர்க்கு கீறு நலியமை முதலியவையும், இனி இங்கு மணத்தில் வரதோர யாவருக்கும் முததிநெறி காட்டுகின்றமையும் என்ற குறிப்பெல்லாமும வைத்துக் கண்கொள்க. சகீ-முன்கையில் அணியப்படும் வளை. "தயர்நீரத்த கருணைவெள்ளப், புயலார் தருகையி னானென னத் தோன்றிடும் புண்ணியமே" (ஆளு. பின் - திருவந் - 49).

முழங்கைப் போட்டு - முழங்கையில் அணியும் ஒருவகை அணி ; கரமாலை என்னும் உருத்திராக்க மாலை அணியும் வழக்குக் காண்க. போட்டு - பொட்டாக விளங்க ; வடம் - முத்து வடம்.

**தோள்வளைத் தாணப் பைம்பூண் - தோள் வளையாக அமைதத முதலணி.**

சுந்தரத் தோள் - ஆண்மக்களுக்குத் தோள் அமுக மிருதல் நல்லவயப்புகளுள் ஒன்று; மண்மகனது தோள் கண்டு அன்பு மிருதல அகப்பொருள் ஞல்களுள் வித்தி பேசப்படும். “தமி மாகரன் மன்பொற் சுடர்வரைத்தோள், கூடுதற் கேசமற கொம்பினி” (ஆளு. பின் - அங் - 45); “தோள்வலி கூறலோககே”, “தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்” என்று இக்கருத்தை வலிபுறுத்திய கம்பன் பாட்டுக் களும் “தோள்வலி” என்பது பற்றிய சங்கோத்தர விருத்தியும் காண்க.

நன்மையு நாணும்—என்பதும் பாடம்.

1213

3112. (வி - ரை) திருக்கழுத்தாராய்.....வடமும் சாத்தி - தெய்வக் கண்டுகை  
சேரத் திருக்கழுத்தாராயக் முத்த வடமும் சாத்தி என்று கூட்டுக; தெய்வக் கண்  
டுகை மாலை - உருத்திராகக் மாலை; முத்த மாலையின் மேம்பட்ட சிறப்புத்  
தோன்றத் தெய்வக் கண்டுகை என்ற அடைமொழி புணர்த்தியோதினர். கண்டுகை  
மாலை சேர வடமும் சாத்தி - என்றதனாலும் அதன் உயாவு காட்டப்பட்டது. இதற்கு  
இவ்வாறன்றித் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய இரத்தின் கண்டுகை மாலை எனமுரை  
னர் மூன்றுரைகாரர். “திருவுடி மலாமேற்பூதத் - சோதி” (3109) என்றும், “சீத்  
றெளி தழைத்துப் பொங்கி கிறைதிரு கெற்றி மீது, மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்  
சுடா” (3113) என்றும், “அழகினுக் கணியம் வெண்ணீறு” (3115) என்றும்  
கூறுமாறனால் செவசாதனங்கள் முத்தினும் உயாநதவை என்ற உண்மை காட்டப்படுத  
கேற்ப ஈண்டு இவ்வாறுரைத்தல் பொருத்தமுடைத்து காண்க.

இனித், "திருவடை யாள் மாலை" (3114) என்ற மேலும் வருமாலோ? எனின், இங்குக் கூறிய "கண்டுகை" எப்பொழுதும் சித்தியமாகப் பிணையார் தரித்ததென்றும், பின்வருவது திருமணக் கோலச் சிறப்பணியாகத் தரித்ததென்றும் கொள்க, "ரீத ரெளி தழைத்துப் பொருகி கிறைதிரு நெறி" (3115) என்ற கூறிய பிணை, மேலும், "அழிவிலுக் கணியாம் வெண்ணீர் ஐஞ்செழுத் தோதிச சாததி" என்ற இக் கருத்தேபற்றி மற்றொரு சுவசாதனமாகிய திருநீறினைக் கூறதலும் காண்க.

பருந்தமிழ் தொழுத்து கோத்த - கண்டுகை மாலைபுடை சேர வைத்தலால் பரு  
முத்தி வடம் என்றார் , கழுததில் அணிபு உருத்திராகக் வடம பருமணிகளால் அமை  
யும் விதிக்குறிப்புறு கண்டுகொள்க.

பெருக்கிய வனப்பின் செவ்விய பிறங்கிய திருவாரீ காது - “ அண்ணவறவக தெழுமறிவு தொடருகிய அடியார் ”களின் விண்ணப்பமாக ளெல்லாம கேட்டு அருள் தரும் இடம் திருச்செவியே யாதலின் இவ்வாறு சொப்பித்தாரா , “ மெய்ததன்மை விளங்கு திருச் செவியிற சார மேவுதலும் திருவுள்ளக கருணை மேனமேல, வைத்த ” (2376) என்றதும், அவ்வாறு வந்த பிறவும் காண்க. காதுகன் பிரணவ வடிவாக அமைந்தமை “பெருக்கிய வனப்பின் செவ்விய பிறங்கிய திருவாரீ ” என்றதன் குறிப்பு ; “ தம்பாடல் பரமப்பாற, செல்லுமுரை பெறுவதற்குச் திருச்செவியைச் சொப்பித்த ” (1978) என்று, பின்னையார் தமது திருமுறையைத் “தோடேடைய செவியன் ” என்று தோடங்கியமை பற்றி ஆசிரியா கருத்தாக கூறி எடுத்திக் காட்டியருளியதும் காண்க, வெஞ்ஞான நிறைவினலார்த்த திருமேனி யாதலின் பின்னையாரது காதுகளும் வெவ்விருச்செவியின் தன்மை பெற்றதன் என்க.

வருக்கவென்ன தாளக் கொத்தின் வடிக்குழை - கல்ல வருக்கமாகத் தெரிந்த சிறு  
கண்முத்துக்கள் ஆறசேரக் கட்டிய குழை ; இது ஞானதேசிகர்க்குரிய அணி. வடி  
தல் - கீழ்த் தாழ்ந்து தொங்குதல்.

சேன்னி பிறங்கிய—என்ற பாடம் சிறப்பிலது.

1214

3113. (வி - ரை) நீற்றெளி.....எழுந்தது என்ன - திருநீற்றின் ஒளி முன்  
னரே தழைத்துப் பொங்கித் திருநெறியினின்றும் விளங்கிற்று ; அதன்மேல் வெள்ளி  
தாசிய முதத்துத் திரணை சாத்திய நிலை அத திருநீற்றின் ஒளி மேலே விரிந்த எழுந்  
ததுபோன நிருந்தது. என்ன - உவமவுருபு ; முன்னர் திருவடி மலர்மேற் பூசத்  
செழுநகைச் சோதி என்ன ” (3108) என்ற கருத்தும காண்க. அடிமுதல் முடிவரை  
அணிவதை கூறுகின்ற ராதலின் திருவடியில் பூசத் சோதி திருமுடியின் மேற்பட  
விரிந்த சோதியாக விளங்கிதமென்ற நயமும் கண்டுகொள்க.

நீற்றெளி - மேற்பட விரிந்ததென்ன, முத்துத் திரணை விளங்கிற்று என ஈண்டு  
நீற்றெளியை முத்தின் சோதிக்கு உவமித்தார் ; முன, முதத்துச் சிவிகையின் ஒளி  
நீற்றெளி போன்றதென கருத்துடன் “நீற்றெளி போற்றினினை” (2114) என்றார்.

நீற்றெளி தழைத்துப் பொங்கி நிறை தீருநெற்றி - பின்னையார் அவதரித்தபோது  
“வேறபல காப்புயிகை யென்றவை விரும்பார், நீறுதிரு நெறியி னிறுத்தினிறை  
விதரா ” (1941) என்ற அந்நாண்முதலின்றவளும் இடையறாது நீறு தழைத்துப்  
பொங்கி நிறைந்த திருநெற்றி என்ற குறிப்பும் காண்க ; தழைத்தல் - முன்ன  
நிலையின் அமைந்ததுவே வோகொண்டது போலத் தொடர்ந்து மிகுதல் ; முன்  
நிறுத்தி நிறைவித்த நீறு பின்னா முறையே தழைத்துப் பொங்கி நிறைந்ததாம்.

திரணை - மகுடத்தின் கீழே சுருண்ட பெரிய வளிம்புபோலும் அமைப்பு.

மகுடம் - ஈண்டு, முதது வடங்கள் பலவற்றைப் பாகைபோல முறுக்கிப்  
பின் குஞ்சத்துடன் சேர்க்கும் அமைப்புக் குறித்தது ; முததுக்கிரீடம் என்றமாம்.  
ஏற்ப வைத்து - திரணையுடன் பொருத்தம்படி சார்ந்தி.

1215

3114. (வி - ரை) இவ்வகை-நிருவடிமுதல் திருமுடிவரை முன் சொன்னபடி.  
நம்மை ஆளும் ஏர் வளர் தேய்வக்கோலம் - பராமாகாரிய மூர்த்திகளாய் முததி  
நெறி காட்டி உபதேசித்து “சனமாம பிறவி தீர யாவரும் புகுக ” (3146) என்று  
ஆட்கொள்ளும் குருமூர்த்தமாகிய திருக்கோலம் எனப்படும்.

கைவினை மறையோர் - இவ்வகைக் - கோலம் செய்ய - என்று கூட்டுக்  
கைவினையாவது மணக்கோலம் செய்தலில் பழகிக் கைதேர்ந்த நிலை ; இதுவரை  
மறையவா செய்த கோலம். இனிக் கூறுவது பின்னையார் தாமே புனைந்துகொண்டது.

கடிக்கொள்...நீள் தாம மார்பர் - செந்தாமரை மாலை அந்தணர்க்குரியது ; இது  
மரபுபற்றிக் கூறியது.

நீருவடையாள மாலை - உருத்திராக்கக் கண்டிகை. இது சிவனுடைய அழை  
யாளம் எனப்படும், ஒரு பெண் அணியும் தாலி அவளது நாயகனுக்குரிய நிலை காட்டு  
தல்போல இதனைப் பூண்போர் இவ்வடையாளத்தினால் ஆன நாயகனாகிய சிவன  
துடைமையாதலை அறிவிப்பதாகிய அடையாளம் எனப்படும் குறிப்பு இங்கு இவ்வா  
றன்றித், தாம் மார்பர் என்றது மரபியல் குறித்ததென்றும், தீருஅடையாள மாலை  
என்பது அந்தணர்க்குரிய அடையாள மாலையாகிய தாமரை மாலை குறிக்கென்றும்  
உரைப்பாருமுண்டு.

தேழுது - வேதியர் கைவினையாற செய்த மணக்கோலத்தினமேற் ருமே  
புனைத்தலால் இறைவரை வணங்கி என்க. தொழுது, இங்கு இது உலக உபசார

செய்தம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௫௦௭

மங்கலமா யொழியாது தெய்வ மங்கலக் கோலமாய் சிகழறபொருட்டு என்பது குறிப்பு. தெய்வக் கண்டுகையாதவின் குருகுதர் என்பதுமாம்.

தாம் எடுத்துப் பூண்டார் - தாமே; பிறர் செய்யாது தருதிப்பறித் தாமே பூண்டனர் 1216

3115. (வி - ரை) அழகினுக்கு அணியாய் வெண்ணிற - அழகு தரும் அணி கனக்கெல்லாம் அழகு தருவது திருநீறு என்பது. திருநீறு உடன அமையாதபோது வேறெவ்வணிகளும் வறிய அசுத்த மாயா பண்டங்களா யொழிந்து தன்பததாகே வதுவாவன என்பது உண்மை. “நீற்றழகா” என்பது இறைவா திருப்பெயர்; “திருமுண்டை தீட்ட மாட்டா, தஞ்சுவா ரவரைக கண்டா மமநா மஞ்சு மாறே” (திருவா); “திருநீ ரிடாவுருத தீண்டே னென்னும்” (திருவிசைப்பா).

நீறு அஞ்செழுத்தோதிச் சாத்தி - சிவநாமஞ் சொல்லியே திருநீரணிதல வேண்டு மென்பது விதியும் மரபுமாம். பழகிய அணைப் - பழக தொண்டர்கள்.

மனங்கோள - மனத்தால; மனமார; பொருத்த.

முழுவோலி எடுப்ப - இயங்குள்ளலாம் கூடிப் பேரோசையா யோங்க; முழவு பேரோசை செய்ய என்றலுமாம்.

சிலிகை மேற்கொண்டபோது - எழுந்தன - இயம்பின என்பனவாகியாக மேற் பாட்டின் வரும் வினைமுற்றுக்களுடன் முடித்ததுக்கொள்க. 1217

3116. (வி - ரை) எழுந்தன - இயம்பின - முதலாகப் பயனில்களாகிய வினைமுற்றுக்களை முனைவதற்கு நீவிரமாய் எழுந்த ஆவமேலீடு குறித்தது.

சங்கநாதம் எழுந்தன - பறபல சங்கங்கள் கூடி ஒலித்தன. “இயம்பின சங்கம்” (திருவாசகம்), இதனை முதலில வைத்தது சிறப்புணர்த்தற்கு. “சங்கொடு தாரை” (3095) என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க.

இயம்பின - என்றது இயங்கு கீத முதலியவற்றைப் பொருளபட இசைத்தல குறித்தது. மரபு வழக்குமாம்.

மாரி - பொழிந்தன என்க. விண்ணோரது பூமாரி என்று உருபு விரிக்க; பல விடதாம், தேவர்கள் பலரும் பொழிதலாற் பணமையிற் கூறினா. மாரி - மாரிகள்.

தொழுந்தகை முனிவர் தோண்டி - பிறராத் தொழப்படும தன்மை வாய்ந்த பெரு முனிவர்களும் திருத்தொண்டர்களும்.

சுருதியின் வாழ்த்து - மறை மொழிகளான வாழ்த்திய வாழ்தொலி; வாழ்த்து அவ்வொலிக்கு வந்தது; வாழ்த்து-பலவேறு வாழ்த்துக்களின் பலவேறொலி.

உலகமெல்லாம் மலர்ந்தன - என்க. திசைகளின் விளக்கம் முதலாக (3088) முன் கூறியவற்றையெல்லாம் இங்கு நினைவுகூர்க. “உலகெல்லாம்” என்று இப்புராணத் துக்கு இறைவா தந்த முதலினை இங்கு வைத்தது இதன் சிறப்புக் குறித்தது; திருஅரத் துறை இறைவா தந்த முதத்தச்சிவிகையில ஏறியபோது தொடக்கத்தில “ஒதி யேறினா ருய்ய உலகெல்லாம்” (2114) என்றருளினா; அன்று நீற்றொளி போற்றி அஞ்செழுத் தோதி ஏறினா; அதற்கேற்பவே அச்சிவிகை ஏறும் நிலையின் இறுதி முறையாகிய இன்றும் நீற்றினை அஞ்செழுத்தோதி ஏறியபோது (3115) “உலகமெல்லாம் மலர்ந் தன” என்று முடித்ததுகாட்டிய தெய்வக் கவிரலம் காண்க.

எழுந்தன முதலிய வினைமுற்றுக்களாற் கூறி முடித்தது ஐவகைக் கலாசோதனை முடிபு நிலையாகிய சிவபர முததிப்பேறு வரும் நிலைக்குறிப்பு; எழுந்தல முதலிய ஐந்தும் ஐத்தொழிற் குறிப்புப்பட சிற்றும் காண்க. 1218

3117. படர்பெருந் தொங்கல் பிச்சம் பைங்கதிர்ப் பீலிப் பந்தர்  
அடர்புனை செம்பொற் பரண்டி லணிதுகிற் சதுக்க மல்கக்  
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்குங் கதிர்நிறை மதியம் போல  
வடநீரை யணிந்த முத்தின் மணிக்குடை நிறுற்ற வந்தார். கஉக௯

(இ - ள்) படர் பெரும்...பந்தா - பரவிய பெரிய குஞ்சங்களும், பிச்சங்களும், பசிய நிறமுடைய மயிற்பீலியால் அமைந்த கூட்டங்களும்; அடர்புனை...சதுக்கம் - நெருங்க அலங்கரித்த சிவந்த பொன்தகட்டா வியன்ற வட்ட அமைப்புக்களையுடைய அழகிய துணிகளாலமைந்த மேற்கட்டிகளும்; மல்க - நெருங்க; கடலின் மீது... ...குடை கிழிற் - கடலின்மேல் வந்து எழுந்து கிற்கும் கலைகள் கிறைந்த சந்திரன் போல முதது உடங்களின் வரிசைகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட முததுக்குடை மேலே கிழல் செய்ய; வந்தார் - (பின்னையார்) எழுந்தருளி வந்தனர்.

(வி - ளா) தொங்கல் - குஞ்சம்; பிச்சம் - வெண்குடை. பைங்கதிர்ப் பீலி - பசிய கிறம் விளங்கும் மயிற்பீலி; பந்தர் - பந்தர்போனது பரந்த தொகுதி.

அடர்புனை...சதுக்கம் - சதுர வடிவில் அமைந்த துணிகளாலமைந்த மேற்கட்டிக ள்; அத்துணிகள் வட்டமாகிய பொறற்கடுகளால் உள்ளால் அடர்ப் புனைந்து அணி செய்யப்பெற்றன; இந்த மேற்கட்டிகள எழுச்சியின் கடலே ஏதே வரப்பெற்றன, இவை நிலையாகவே தெருக்களில் சிறப்பின் பொருட்டு அமைக்கப்படுவனவும் உண்டு.

கடலின் மீது...குடை நிறுற்ற - பெரிய முதது வெண்குடை பரந்து நெருங்கியன வாகிய முன சொன்னவற்றைக்கெல்லாம் மேல் எழுந்து பின்னையாரது சிலிகையின்மேல் பரந்து நின்று கிழல் செய்தல் பரந்த கடலினிடையே மேல் எழுந்து விளங்கும் வெள் ளிய ஒளியுடைய முழு மதிபோல இருந்தது என்க. தொங்கல் - பீலி - சதுக்கம் முத லியவற்றின் நெருங்கிய பரப்புக் கடல்போலவும், முத்து வெண்குடை அவற்றிற்கெல் லாம் மேல் எழுந்து விளங்கும் முழுமதி போலவும் கொள்வது உவமம்; விளையும் உருபம்பற்றி வந்தது மீது எழுந்து - ஏனையவை நிலத்தில் செல்லும் மக்கள் ஏத அஃவ்யாசசி யனவில் பரவிச சென்றன; முத்துக்குடை மக்களால் பொறுக்கப்பட்ட சிலிகையின் மேல் அஃவ்யரத்தில் வருதல சருத்தது; வடநீரை - முத்து வடங்களின் வரிசை.

மணிக்குடை-முத்துக்குடை; இஃது திருவரத்துறை இறைவரா லருளப்பட்டது.

வந்தார் - எழுச்சியில் எழுந்தருளி வந்தார்; பின்னையார் என்ற எழுவாய் தொகுதி நின்றது.

1219

\*3118. சீரணி தெருவி னூடு திருமணஞ் செல்ல, முத்தின்  
ஏரணி காளஞ் சின்ன மிலங்கோளித் தூரை யெல்லாம்  
பேரொளி பெருக முன்னே பிடித்தன “மறைக ளோடு  
தாரணி புய்ய ஞான சம்பந்தன் வந்தா”” நென்று. கஉஉ௦

(இ - ள்) சீரணி...செல்ல - சிறப்புப் பொருந்திய அணியுடைய தெருவினிடையே திருமணம் இவ்வாறு எழுந்து செல்ல; முத்தின்...எல்லாம் - முத்திலுடைய அழகு சிறந்த ஏக்காளமும், திருச்சின்னமும், விளங்கும் ஒளியுடைய தூரையும் ஆகிய இவைக ளெல்லாம்; “மறைகளோடு...வந்தான்” என்று - வேதங்களுடனே உலகம் உய்யும் பொருட்டுத் திருஞான சம்பந்தன் வந்தான்” என்று எடுத்தக் கூறி; பேரொளி... ...பிடித்தன - பெருஞ் சத்தம் முன்னே பெருகும்படி பிடித்தன.

(வி - ௯8) கீரணி தெரு - திருமணத்தின் பொருட்டுச் சிறப்பும் அலங்காரமும் செய்யப்பெற்ற தெரு.

தீருமணம் - திருமணத்தின் பொருட்டு மணமகனாக எழுச்சி.

முத்தின்...தாரை - இவையும் திருக்கெவளாயில் இறைவரை வருளப்பட்டவை. இச்சிறப்புப்பற்றிக் குடையினையும் இவற்றினையும் இறதியில் வைத்தார். இவ் எழுச்சியின் வளையவற்றக்கு முன்னே செல்வனவாயினும் இக்கருத்துப்பற்றிப் பின் உறப்பட்டன என்பது குறிக்க முன்னே பிடித்தன என்றார்; பிடித்தன - பிடித்து உறப்பட்டன; மரபு வழக்கு.

பேரோலி பெருக - இவற்றின் எழும் ஒலி பெருஞ் சதமாம்; ஆர்வமேலீடிக் குணம், எல்லாம் ஒருங்கே பிடித்ததப்பட்டமையானும் இயல்பாகிய அப்பேரோலி மேலும் பெருகிறது; ஒலி என்றா திருநாமங்களையும் மெய்க்கீர்த்திகளையும் பொருள் பொருததச் சொல்லி ஒலித்தலால்.

மறைகளோடு.....வந்தான் - மறைகள் உய்ய என்றும், தாரணி உய்ய என்றும் கூட்டுக. “வேதநெறி தழைத்தோங்க” என்றவிடத்தும், பிருனடும் உரைத்தவை இங்கு நினைவுகூரத்தமபாலான வந்தான் - எழுந்தருளி வருகின்றார் என்ற அறிவிப்புச் குறிப்பு; காலவழுவமைதி. இவை பின்னையாரது திருநாமங்களை இவ்வாறு எடுத்தப் பிடித்தல் துதித்த எழுந்த வகையுமாம் என்பது மேற்பாட்டிற் காண்க. 1220

8119. மண்ணினுக் கிடுக்கண் டூர வந்தவர் திருநா மங்கள்  
எண்ணில பலவு மேத்திச் சின்னங்க ளெழுந்த போதவ்,  
வண்ணலார் வதுவை செய்ய வலங்கரித் தீணையப் பெற்ற  
புண்ணிய மறையோர மாட மங்கலம் பொழிந்து பொங்க, ௧௨௨௧

8120. முற்றமெய்ஞ் ஞானம் பெற முர்த்தியார் செங்கை பற்ற  
நற்பெருந் தவத்தி னீர்மை நலம்படைத் தேழுந்த தெய்வக்  
கற்பகப் பூங்கொம் பன்னூர் மமையுந் தாபபுச் சோததுப  
பொற்புறு சடங்கு முன்னர்ப் புரிவுடன் செய்த வேலை, ௧௨௨௨

8121. சேம்பொனசெய் வாசிச் சூட்டுத திருமணிப் புண்பூண் செல்வப்  
பைம்பொனின் மலை வேய்ந்த பவளமென் கொடியோப் பாரை  
நம்பன்ற னருளே வாழ்த்தி கலலெழில் விளங்கச் சூட்டி  
அம்பொன்செய் தீப் மென்ன வழகலங் கரித்து வைத்தார். ௧௨௨௩

8119. (இ - ள்) மண்ணினுக்கு...எததி - சிலவுலகின் வாழ்வாரது தன்பக தீர வந்த அவதரித்த பின்னையாரது திருநாமங்கள் அளவிலலாத பலவற்றையும் எடுத்த எததித் துதித்த; சின்னங்கள் எழுந்தபோதில் - திருஞானைகள் கூறி எழுந்த அந் கோத்திலே; அவ் அண்ணலார்...பொருக - அந்தப் பெருமையுடையோராகிய பின்னையார் திருமணஞ் செய்ததற்காக அலங்கரித்த அணையும் பேறு பெற்ற புண்ணிய மறைய வர் எம்பாண்டாரது திருமாளிகையிலே மன்கலங்கள் மிகுந்து மேல் ஓங்க, ௧௨௨௧

8120. (இ - ள்) முற்ற மெய்ஞ்ஞானம்...பற்ற - முற்றிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்ற பின்னையாரது சிவரத் திருக்கையினைப் பிடிக்க; நற்பெரும...எழுந்த - எல்ல பெரிய தவத்தின் தன்மையாலாகிய கலகலையெல்லாம் கொண்டு எழுந்த; தெய்வ... ..காப்புச் சேர்த்து - தெய்வக் கற்பகப் பூங்கொம்பு போன்ற அம்மையானையும்

காப்புப் பூட்டி; பொற்பு...வேலை - அழகிய சங்கற்ப முதலிய சடங்குகளை முன்னர் விருப்பத்தினே செய்தபொழுது, கஉஉஉ

8121. (இ - ள்) செம்பொன் செய்...கொடி ஒப்பாரை - செம்பொன்னாலாகிய ததலணி மாலையினையும், அழகிய இரத்தினங்கள் இழைத்த வேலைப்பாடுடைய அணிகளையும், செல்வம் பொருந்திய பசும்பொன் னரிமாலையையும் வரிசைபெறச் சூட்டிய பவளத்தின் மெல்லிய கொடிபோன்ற அம்மையாரை; கம்பன்னை...சூட்டி - இறைவரது அருளினையே வாழ்த்தி கலை அழகு விளங்க அலங்கரித்து; அம்பொன் செய்... ..வைத்தாரா - அழகிய பொன்னாலாகிய விளக்குப்போல அழகினையே அலங்கரித்தது போல அலங்கரித்து வைத்தாரா என. கஉஉஉ

இம்முன்று பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண் டெரைக்கின்றன.

3119. (வி - ரை) மண்ணினுக்கு இடுக்கண் தீர வந்தவர் - தம்பொருட் டன்றி உலகம் துன்பம் நீங்கும்பொருட்டே வந்த அவதரித்த பிள்ளையார்.

திருநாமங்கள் எண்ணில் பல - மண்ணினுக்கு இடுக்கண் தீர வந்த தன்மை பற்றி அப் பொருள்பட வரும் திருப்பெயர்கள்; இவை பரசமய கோளரி முதலாயின.

சின்னங்கள் - முனபாட்டில் கூறிய முத்துச் சின்னம் முதலியவை இறைவரருளியவை; இங்கு கூறியவை எழுச்சியில் உலகினா பிடித்தவை, இறைவனருளியவை பிடித்து வந்திய பொருளாகிய தாரை. உய்ய வந்தான் என்ற கருத்தையே தொடர்ந்து மண்ணுலக வா இடர் நீங்கிய தன்மைபற்றிக் கீர்த்திகளைக் குறித்த நாமங்களால் சின்னங்கள் ஏதென.

எழுந்தபோதில் - எடுத்துக் கூறி மேற்சென்றபோது; திருச்சின்னங்கள் ஒலித்த எழுதல் பெரியாரின் வருகைக் குறிப்பாக இந்நாளினும் பெருமடங்கள் முதலிய தாபனங்களில் வழங்குதல் காண்க.

எழுந்தபோது - மாடம் - மங்கலம் - போங்க - என்று கூட்டுக. மணமகனா வருதலின் அதற்கேற்ப மங்கலம் பொலிய அலங்கரித்தனா.

அவ்வண்ணலாரீ - பிள்ளையார். அகரம் - முன்னறிசுட்டு; வதுவை செய்ய - திருமணம் நிகழ்த்துமிடமாக.

புண்ணிய மறையோரீ மாடம் - கம்பாண்டாரின் திருமனை; புண்ணிய மறையோரீ - பிள்ளையாருக்கு மகட் கொடுக்கப்பெற்றமை முன் செய்த தவமாகிய புண்ணியப் பயன் என்பது. அணையப் பெற்ற - அணையும் பேறு பெற்ற என்ற கருத்தும் அது. புண்ணியம் - பதி புண்ணியமாகி முததி சாதனமாகிய சிவ புண்ணியம்; இப்புண்ணியப் பயனாகத் திருமணத்தில் கம்பாண்டாரா நம்பி அன்றே முத்தியடைதலும் காண்க.

மங்கலம்-மங்கலக் கோலங்களாகிய அமைப்பு; சிவத் திருமங்கல கிழைவுமாம்.

பொழிந்து போங்க - பொழிதல் - கிழைந்து சிந்துதல்; பொங்குதல் - மேன வளர்த்து மிகுதல். 1221

3120. (வி - ரை) முற்றும்...முரித்தியாரீ - பிள்ளையார்.

முற்றும் மெய்ஞ்ஞானம் - கிழைவாகிய சிவஞானம். முற்றுதல் - எல்லாக் கலை ஞானங்களுமுட்பட முழுது கிழைவாகுதல். “உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்” (1968); “எண்ணரிய சிவஞானம்” (1966); பெற்ற - சிவஞானம் குழைத்த பாலமுதட்டப் பெற்றதனால் அடைந்த. முரித்தியாரீ - பெருமையுடையார்.

செங்கை பற்ற - கை பற்றுதல் - மணம் செய்தல். பாணிக் கிரகணம் என்பது வடமொழி.

நற்பெரும்...பூங்கோம்புகினார் - நற்பெரும் தவம் - "நற்றவக் கொழுந்தன்னார்" (8185); நலம் - முன்னை நிலையில் செய்த நல்ல பெரிய தவத்தின் பயனாக இவ் வம்மையார் பின்னையாது தேவியாராகப் பேறு பெற்றனா என்பது குறிப்பு; இஃது அன்று சிவப்பேறு பெறும் கிலைபெற நின்றமையால் இவ்வாறு சொல்லித்தரா. தவத்தின் நீர்மை நலம் - ண்றமையும் காண்க. "நற்றவக் கணியார் கை" (8184).

தெய்வக் கற்பகப் பூங்கோம்புகினார் - கற்பகம் - வேண்டியதெல்லாம் தரு வதாய்த் தேவலோகத்தில் உள்ளதென்பா; ஆனால் அது முதலிதாவல்லதென்று; முதலியும் தரவல்லதொரு கற்பகமுண்டாயின் அதன் பூங்கொழு போல்வார் என்பது தெய்வக் கற்பகம் என்றதன் குறிப்பு. இங்குத் தெய்வம் என்றது தெய்வத்தன்மை குறித்தது; ஈண்டு பின்னையா இனிச் செய்யும் முதலிதானத்தில் தேவியாருக்கும் பங்குண்டாமாதல குறிப்பாலுணரத்தியபடி.

நற்பெருந் தவத்தின்...கோம்பினார் - மேல் "பவளமென் கொடியொப்பார்" (3121); "அம்பொனசெய தீபம்" (௯௭); "நற்றவக் கணியார்" (8184); "நற்றவக் கொழுந்தன்னார்" (8185); "வெள்ளை மேகமோ டிசையு மின்னுக் கொடியென" (௯௭); "குனிசிலைப் புருவ மெனபூந் கொம்புநர்" (8186); "பூவையனனா" (8144); "காதலி" (8151) முதலியவை காண்க. இவைகள் தாயாரைப் போற்றும் நிலையில் அமைந்தமை கருதக், கந்தபுராணத்தின் காரத முனி வர் வள்ளியாயிராரைப் பற்றி முருகப்பெருமானிடம் அறிவிக்குமாகையில் "தாய தாகும்" என்று கூறிச்செல்லும் கிலை இங்குக் கருதற்பாலது.

காப்புச் சேர்த்துப் பொற்புறு சடங்கு - முன்னர்ச் சேய்த - காப்பணிதல் மண மகளுக்கும் உரிய சடங்குடன செய்தல மரபு; முன்னர் - மணமகன் மணமனைக்கு வரு முன்னரே, புரிவுடன் - இடைவிடாது முயறை எண்ணத்தடனே.

செய்த வேலை - செய்தபோதின் அதனை தொடர்ச்சியாக - அலங்கரித்து வைத் தார் - ண்ற வருமபாட்டுடன் முடிக்க.

பொலிவுடன்—புரிவுடன்—போதுடன்—என்பனவும் பாடல்கள். 1222

3121. (வி - ரை) செம்பொன் செய்த...வேய்ந்த - இவ்வளவும் வரும் அடை கன் பவள மென்கொடி யொப்பார் என்ற பெயரை விசேடித்த கின்றன.

வாசிக் தூட்டு - நுதலணி மாலை; இது கூடிக் என்றும், நெற்றிப் பிறை என்றும் வழங்கப்படும்; மணமகனை இது சூட்டி அணி செய்தல் சிறப்பும் வழக்கமும்.

நீருமணிப்பூண் புனை - என்க; இவை இரத்தினப்பிழைத்த அணிகலன்கள்.

கைப்பொனின் மாலை - பொன்னின் மாலை; பொன்னாராகன். வேய்தல் - மிகுதியும் வரிசைபெறச் சூட்டுதல்.

பவள மென்கொடி - மேனி கிறம் - மென்மை - அவயவப் பிரிவு - கைபுனைவாது இயற்கை வளம் - சீரமை - முசலிவற்றால் உருபவழி வந்த உவமம்.

ரம்பின்ற னருள்ள வாழ்த்தி - மணவணி முதலிய உலகில நல்க்கள் கிசும் போது இறைவரது கிளைவு வருதல முதலிய தவப்பயன்.

நல்லெழில் விளங்கிக் தூட்டி - இயல்பாகிய நல்ல அழகினை மறைக்காதபடி அது மேலும் விளக்கமுறம்படி அணிகளைப் புனைந்து; தூட்டுதல் - அணிகலன் - பூமாலை முதலியவற்றைப் புனைதல்.



அம்பொகி செய்...வைத்தார் - அழகுக் கழகுசெய்தல்போல் இயல்பால் அழகுடையாரை மேலும் அலங்கரித்தனர் என்பதாம்.

அம்பொகிசெய நீபம் என்ன - நீபம் - தானே ஒளிதரும் பொருள் ; அதனைப் பொன்னு லமைத்தபோல ; பொன்னு லமையினும் விளக்கே ஒளிதருவதுபோல இங்கு அம்மையாரின் அழகே பொற்பணிகளை விளக்கியதென்பதாம். 1223

3122. மாமறை மைந்த ரெல்லா மணத்தேதீர் சென்று மன்னும்  
தூமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணந் தொருநவ மணியும் வீசத்  
தாமரை மலரோன் போல்வா ரரசிலை தருப்பை தோய்ந்த  
காமர்பொற் கலச நன்னீ ரிருக்குடன் கலந்து வீச, கஉஉச

3123. விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்பொளி தழைப்ப வீச,  
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதமும் வீசச்,  
கண்ணொளி விளக்க மிக்க காமர்தோ ரணங்க ளாநி,  
புண்ணிய விளைவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்பு சார்ந்தார். கஉஉரு

3122. (இ - ள்) மாமறை...சென்று - பெருமையுடைய வேதிய மைந்தர்கள் எல்லாரும் திருமண எழுச்சியின் எதிரே சென்று ; மன்னும்...மணியும் வீச - பொருந்திய தூய மலர்களுடனே செம்பொற் சுண்ணத்தினையும் தொகை நவமணிகளையும் வீச ; தாமரை...கலந்த வீச - தாமரைமலரில் இருக்கும் பிரமதேவன் போன்ற வேதியர்கள் அரசிலையும் தருப்பையும் தோய்ந்த அழகிய பொற்கலச நன்னீரின் வேதமந்திரங்களைச் சொல்லி வீசித் தெளிக்க ; கஉஉச

3123. (இ - ள்) விண்ணவர்...தழைப்ப வீச - விண்ணுலகத்தவர்கள் தேவபூமாரியின் வானத்தில் ஒளி மிகும்படி வீச ; மண்ணகம்...மாருதமும் வீச - சிலஉலகம் நிறைந்த மணத்தைபுடைய சென்றற காற்றினையும் வீச ; கண்ணொளி...முன்பு சார்ந்தார் - நெருங்கிய ஒளி மிகுந்த அழகிய தோரணங்களினிடையே சென்று புண்ணியத்தின் பயன் போலவாராகிய பிள்ளையார் பூம்பந்தரின்முன்புசார்ந்தருளினார்.

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3122. (வி - ரை) மாமறை மைந்தர் - மா - பெருமை பொருந்திய என்பது மறைக்கு அடைமொழி. மைந்தர் - சிறுவர்கள் ; குமாரப பருவத்தினர்.

மணத்து எதிர் சென்று - மணம் - திருமண எழுச்சியாய் மணமகன் வரும் கடடம் மணம் எனப்பட்டது.

தூமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணம் - புதிய நனமலர்கள் கலந்த பொற்சுண்ணத்தன் ; தொகு நவமணியும் - கலந்த வகைகளைக் கொண்ட நவமணிகள் ; உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

தாமரை மலரோன் போல்வார் - பிரமனைப் போன்ற மறையவர்கள் - வைதிகர்கள். முன்னர் மைந்தர்கள் என்றது சிறுவர் ; இவர்கள் வயது முதிர்ந்து வைதிக எழுக்கில் கிற்போர்.

அரசிலை தருப்பை தோய்ந்த - கலச நன்னீர் - கலசத்தில் தூய நீரினுடன் அரசிலையும் தருப்பையும் இட்டுவைத்தல் மரபு. நீர் இருக்குடன் கலந்து வீசுதலாவது - வேத மந்திரங்களைச் சொல்லி அரசிலையினு லிறைத்தல் ; இருக்கு - இங்கு வேதப் பொதுமை குறித்த கின்றது.

இப்பாட்டினால் கிலத்தினிற் காணும் வகையால் மறையோர் மன மனையில் எதிர்கொண்ட சிறப்புக் கூறினார் ; மேல்வரும் பாட்டினால் கண காண வகையில் விசம்பில் விண்ணவர் எதிர்கொண்டமையும் தென்றல் எதிர்கொண்ட வகையும் கூறுவார்.

1924

3128. (வி - ரை) விசம்பு ஒளி தழைப்ப - வானில் ஒளி மிகும்படி ; மாரி - வீச என்க ; மலர் - மந்தாரம் முதலிய தேவ தருக்களின் மலர்கள்.

விசம்பொளி தழைப்ப - எனபதனை மந்தமாருதததுடனும் கூட்டுக. மந்தமாருத மும் விசம்பு ஒளி தழைப்ப வீச என்க. மந்தமாருதம் - தென்றற் காதற். உம்மை - விண்ணவர் வீசியதன்றி என இறந்தது தழுவிய எசசுவம்மை ; மந்தமாருதம் - வீச தல் - தென்றற் காற்று மெல்லியாய அசைதல் ; கந்தம் - மலர்களின் மணத்தையே தாங்கிக்கொண்ட நிலை.

கண் - கண்ணுதலால் ; நெருங்குதலால் கண்ணுதல் - நெருங்குதல்.

கண்ணுதலால் காமர் தோரணங்கள் ஒளி விளக்கம் மிக்க என்க. பலப்பல வகைகளால் அழகிய தோரணங்கள் நெருங்குதலால் கிரம் பலகொண்ட ஒளி மிகுந்தது என்பது. தோரணங்களுந் - தோரணங்களினிடையே சென்ற.

புண்ணிய விளைவு போல்வார் - பிள்ளையார் ; புண்ணியம் - சிவ புண்ணியம். விளைவு - பயன் ; இனி முதலி பெறும் பக்குவமுடைய கூட்டத்தினர்களிடையே எழுந்தருளுகின்ற ராதலின் அவர்கள் செய்த சிவ புண்ணியங்களின் விளைவு என்றார்.

பூம்பந்தர் - மணமணியின் முன்பு மணமகன் வருதற்கமைக்கும் பூக்களா லலம் கரிக்ப்பபட்ட பாதர்.

மீக்காரி - என்பது பாடமாயின், மிகு - ஆர் - சிறைந்த, காமர் - அழகுடைய என்று உரைத்துக்கொள்க

1225

3124. பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி யார்ப்ப

மன்னிய தரளப பத்தி வளர்மணிச சிவிகை நின்றும்

பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடை மீது

முன்னிழிற் தருளி வந்தார் முவுல சூய்ய வந்தார்.

கஉஉஉ

(இ - ன்) பெண்ணணி...ஆர்ப்ப - பொன் அணிந்த சங்கங்களின் கூட்டம் அழகுடனே முழக்கம் செய்த பேரொலி எடுக்க ; மன்னிய...நின்றும் - சிவபெறப் பொருந்திய முதற் வரிசைகள் பெருக ஒளிசெய்த விளங்கிய சிவிகையினின்றும் ; பன்மலர்...மீது - பல மலர்களும் மணம் கமழும் பொற்சுண்ணமும் பரவியிருந்த பாவாடையினமேல் ; முன்...வந்தார் - முன்னே இறங்கி எழுந்தருளி வந்தார் முவுலக மும் உய்யும்பொருட்டு வந்தார்.

(வி - ரை) சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி - அனேக சங்கங்கள் அழகுடன் ஒன்றுபொலிச் சேர்ந்த மங்கல முழக்கம் செய்ய ; மணமகனாக வந்த மணமனை புருதல் பெரு மங்கல சிகழ்ச்சியாதலின் அதுகுறிக்கச் சங்கங்கள் பலவும் கூடி மங்கல முழக்கம் செய்தன. இவ்வாறு பெரும் சிகழ்ச்சிகளிற் பல இயங்கலும் ஒன்றுகூடிப் பேரொலி செய்தல் இக்களினும் வழங்குகின்றது ; சகல வரத்தியம் செய்தல் என்பர்.

மன்னிய...சிவிகை நீண்டும் - மன்னிய - இதுவரையும் பின்னையார் அச்சிவிகையின் ஊர்ந்த செல்ல நிலைபெற்றிருந்த இப்போது அதினின்றும் நீங்கிப் பாவாடைமீது எழுந்தருளிப்போந்து, இனி இறைவரைச் சார்ந்தருளுவதனால் மேல அதனை ஊர்வதில்லையாகும் என்ற குறிப்புப்பட மன்னிய என்று இறந்தகாலத்தார் கூறினர். முன் இழிந்தநீர் என்ற சொல்லாதறது குறிப்பும் அது.

பன்மலர்...பாவாடை மீது - வந்தார் - பாவாடை - பாவுதல் - ஒழுங்குபெறப் பரப்புதல் ; பாவிய - பரப்பிய - ஆடை ; சிறப்புக்களிற பெரியோர்கள் சிலத்தில நடக்காது பாவாடைமீது நடந்து வரும்படி ஆடை பரப்பி அமைத்தல் மரபு ; இஃது இந்நாளிலும் காணலாம். இங்குப் பாவாடைமீது மலரும் நறந்ததனும் இட்டுவைத்தது மேலும் சிறப்புச் செய்ததன்றிப் பின்னையாரது திருவடிகளில் சிலத்தின வணமை உறுத்தாதபடி செய்யுமுறையும், வழிபாட்டு முறையுமாம்.

முன் இழிந்தநீர் வந்தார் - பாவாடைமீது முன் இறங்கி எழுந்தருளி வந்தனர்.

முவுலகுய வந்தார் - வந்தார் - வந்தவராகிய பின்னையார் ; விளைபெயர். பிற சரித விளைவு நோக்கி இக்குறிப்புற வைத்தது தெய்வக் கவிநலம். இரண்டும் விளைமுறறுக்க கொண்டு எழுவாய் வருவித்ததைத்தலுமாம். 1228

3125. மறைக்குல மனையின் வாழ்க்கை டங்கல மகளி ரெல்லாம்  
நிறைத்தரீர்ப் பொறகு டங்க ணிரைமணி விளக்குத் தூபம்  
நறைக்குல மலர்கூழ் மாலை நறஞ்சுடர் முளைப்பொற் றாண்டில்  
உறைப்பொலி கலவை யேந்தி உடனெதி ரேற்று நின்றார். கடஉஎ

(இ - ள்) மறைக்குல...எல்லாம் - மறையவர் குலத்தினராய் இவ்வாழ்க்கை நிலையின் வாழும் மங்கலம் பொருந்திய பெண்கள் எல்லாம் ; நிறைத்த ரீர்...எந்தி - நிறைத்த ரீரினையுடைய பொறகுடங்கனையும், வரிசையாகிய அழகிய விளக்குகளையும், தூபங்களையும், தேன் பொருந்திய நல்ல மலர்களாலான மாலைகளையும், கல்ல ஒளி பொருந்திய முளைப் பாலிகைகளை வைத்த பொறகுடங்களையும், உறைத்தலினால் அழகு பொருந்திய கலவைச் சாந்தினையும் ஏந்திக்கொண்டு ; உடன்...நின்றார் - ஒருறகுடனாக மணமகனாகிய பின்னையாரை நல்வர வெதிகொண்டு கின்றார்கள்.

(வி - ரை) மங்கல மகளிர் எல்லாம் - ஏந்தி - உடன் எதிர் ஏற்று நின்றார் - என்க. இது சுமங்கலிகளான மறையோர் மகளிர் மணமகனாக மணமனையில் எதிர்வரவேற்ற நிலை கூறியது ; மறைக்குல மைந்தர்களும் மறையவரும் மனையின் முன்பு பந்தரின் முன் சென்று வரவேற்ற நிலை முன் 3122-ல் கூறப்பட்டது. அதன்பின் பூம்பந்தரின் சார்ந்த பாவாடைமீது மணமனையில் வந்தபோது மங்கல மகளிர் நிறைகுடம் முதலிய மங்கலப் பொருள்களை ஏந்தி வரவேற்பது மரபு வழக்குமாம்.

நிறை தடம் - விளக்கு - தூபம் - மலர்மாலை - முளைப் பாண்டில் - கலவை - இவற்றைப் பெண்கள் ஏந்தி வருதல் வழக்கு ; இவை மங்கலப் பொருள்கள்.

நறைக்குல மலர்கூழ் மாலை - நறை - தேன் ; துலமலர் - கல்லவகை மலர்கள் ; சாதி - மல்லிகை - முல்லை முதலியன. தூழ்மாலை - மலர்களைச் சுற்றிவைத்துக் கட்டிய இண்டை பிணையல் முதலிய மாலைகள்.

நறுஞ்சுடர் முளைப் பொற்பாண்டில் - சுடர்முளை - முளைப் பாலிகைகள் ; மண்திருநாளுக்கு முன் ஏழாநாளில் முளை பூரித்தாராதலின் (3071) முளைகள் வளம்பெறவோங்கி வளந்து விளங்கின ; இவற்றின் வளமும் விளக்கமும் நற்குறிகளாக என்

செங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௫௧௫

ணப்படுதலின் நலம் - கடர் முனை என்ற அடைகொடுத்தச் சிறப்பித்தது இதிலுள்.  
பொற்பாண்டில் - பொற்றட்டு. நஞ்சுடர் - எனபதும் பாடம். நஞ் - மகிழும்.

உறைப்போலி கலவை - புனுகு, கத்தரி முதலிய வாசனைப் பண்டங்களைக் கஞ்  
உறைத்துக் கூட்டிய கலவைச் சாந்து. போலி - நயமும் மணமும் சிறமுமுடைய.

உடன் - ஒழுங்குபட ; மணமகனார் வந்தவுடனே எனவழமாம் ; மைதர்தன் வர  
வேற்ற நிலையினுடனே மகளிரும் ஏற்றவாறு என்ற குறிப்புமாம். 1227

3126. ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொ ணணிமணிப் பீடந் தன்னில்  
ஒங்கிய ஞான வேள்ள முண்ணிறைந் தேழுவ தென்னத்  
தாங்கிய முததின் பைம்பூண் டண்ணில வெறிப்ப வேறிப்  
பாங்கொளி பரப்பி நின்றா பரசம யங்கள் வீழ்ததார், ௧௨௨௮

(இ - ள்) ஆங்கு...தன்னில் - அவவிடத்தில் முன்னரே இட்டுவைத்த செம்பொண்ணுவின் அழகிய மணிகளை அழுத்திய பீடத்தில், ஒங்கிய ..ஏறி - எல்லாவற்றிற்கும் மேலோங்கிய செவஞானப் பெருக்கானது உள்ளே கிறைந்து மேல எழுந்த பொழிவதுபோல அணியாகப் பூண்டருளிய முதது நல அணிகள் குளிராத ஒளியினை வீச ஏறி ; பாங்கொளி பரப்பி கின்றா - பக்கங்களில் ஒளிபரப்பி கின்றருளினா ; பரசமயங்கள் வீழ்த்தா - பரசமயங்களை வென்றழித்தவராகிய பிள்ளையார்

(வி - ரு) ஆங்கு...பீடம் - இப்பீடம் மணமனை வாய்தலின் முன்னர்ப் பந்தரின் கீழ், மணமகனரை கிறுத்தி கீராதறிச் செய்யும் நீராஞ்சனம் முதலிய மன்கல விகளைச் செய்வதற்காக இடப்படுவது ; திருமணவறையினுள் இடும தவிசு வேறு ; 3129 பாராகக.

ஏறி - நீன்றி - இப்பீடத்தில் மணமகனரை கிறுத்தி மன்கலம் செய்தல் மரபு.

ஒங்கிய ..எழுவதென்ன - உள்ளே கிறைந்ததாகிய செவஞானப் பெருக்குப் பொருளிக் மேல எழுவதுபோல எனபது. கிருவடி முதல் திருமுடி வரை முததனிகளாலணியப் பெற்ற பிள்ளையாரது திருக்கோலம் நுருங்கக் கனக.

தாங்கிய முததின் பைம்பூண் தண்ணில ஏறிப்ப - திருமணி முழுதும் முத்தக் களாலான அணி புனைந்த நிலைமையினை எண்ணி முடித்துக் கூட்டியவாறு ; 3108 முதல 3113 வரை பாராகக.

ஞான வேள்ளம் உண்ணிறைந் தேழதல் - உவமாம் ; முதலின் பூண்கள் தண்ணிலா வெறித்தல் உவமேயம். வினையும் மெய்யுடையதறி வந்த உவமத் தற்குறிப்பேற்ற வணி. ஞானம் - அறிவொளியாதலின் சத்துவத் தன்மைபற்றி வெண்ணிறமுடையதாகக் கூறுதல் மரபு.

ஒங்கிய ஞான வேள்ளம் - ஒங்குதல் - ஏனைய எல்லாவற்றினும் சிறந்தல் ; வேள்ளம் - கீழ் பெருக்கின் குறிப்பினால் மிகுதியுணர்த்திறது. “உண்ணிறைந்த பொழிந்தெழுந்த உயர்கூனத் திருமொழியால்” (1972) என்று முதற் பக்கம் எடுத்த நிலை கூறியது இவருட் கிளைவு கூறதபாலது. கூறாது, இனி, அந்தச் செவஞான வெள்ளமே பஞ்சாகரப் பதிகத்துடன் இறுதியாகப் பதிக கிறைவாக்கும் குறிப்புப் பெற அகருதாதையே பற்றிக் கூறிய தெய்வக் கவியமும் கண்டுபொன்க.

பாங்கு ஒளி பரப்பி நீன்றி - உளவொளியாகும் செவஞான கிறைவாகிய ஒளியே பற்றிப் புறவொளியாகிய முத்தணி நிலவும்கூடி எம்மருங்கும் உள்ளும் புறம்புமாக ஒளி பரப்பி என் ; நீன்றி - அங்குப் பீடத்தின் கின்ற தன்மைபற்றி என்றும் உள்ள நிலைபெறும் குறித்தது.

பரசமயங்கள் கிழ்த்தார் - பரசமயமாகிய வல்லிருள் போக்கிய பின்னரே ஞான  
வொளி எழுந்த விளங்குமாதலின் பரசமயங்கள் வீழ்த்தார் - ஒளி பரப்பி கிள்ளா  
என்றார். இவை யிரண்டுமே பிள்ளையாரது திருவவதார உன்னுறையாம் என்பது  
குறிப்பு; திருவவதார உள்ளுறை கிறைவெய்திய வாதலின் பிள்ளையார் இனித் திரு  
மணத்திற சிவனடி யெய்துவார் என்பதும் குறிப்பு. 1228

3127. எதிர்வர வேற்ற சாய விளமயி லணைய மாதர்  
மதுரமங் கலமுன் னான வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து  
கதிர்மணிக் கரக வாசக் கமழ்புன லொழுக்கிக் காதல்  
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுதல் வினைகள் செய்தார்.

(இ - ள்) எதிர்வரவேற்ற...மாதர் - வர வெதிரேற்ற சாயவினாலே இளமயில்  
போன்ற பெண்கள்; மதுர...வந்து - இனிமையான மககல மொழிகளை முன்னாகக்  
கொண்டு பாடிய வாழ்த்தொலி எனும் கிறைய வந்து; கதிர்மணி...ஒழுகி - ஒளி  
பொருந்திய அழகிய கமண்டலத்தில் உள்ள மணம் பொருந்திய கிரீனைத் திருமுன்னே  
வார்த்து; காதல்...செய்தார் - மிகக் விருப்பத்துடன் விதி முறையின்படி வலமாகச்  
சுமறிப் பொருந்திய நல்ல சடங்குகளைச் செய்தார்.

(வி - ரை) மாதர் - “மககல மகளிர்” (3125); மங்கல முன்னுள் வாழ்த்து -  
மககல மொழியை முன் வைத்துப் பாடும் வாழ்த்துரைக் கீதம்; மககல மொழிகள்  
முதலிய வாழ்த்துக்களும் என்றலுமாம்; மதுரம் - இனிமை.

கரகம் - மூக்குடைய சிறிய தண்ணீர் பாததிரம்; ஒழுக்குதல் - மெல்லிதாய்  
இடையறாது விழும்படி வார்த்தல்.

வலங்கொண்டு - வலமாகச் சுமறுதல். கிராஞ்சனம் என்ற நல்வினை என்றும்,  
இது திருட்டிதோட நீங்கும்படி செய்யும் ஆலத்தி என்றும் உரைப்பர் ஆறுமுகத்  
தம்பிரானார். (திருட்டி = கண்ணேறு) 1229

3128. மங்கலம் பொலிய வேந்தி மாதரார் முன்பு செல்லக்  
கங்கையின் கொழுந்து செம்போ லீமவரை கலந்த தென்ன  
அங்கவர் செம்போன் மாடத் தாழ்பூ மியினுட் புகார்  
எங்களை வாழ முன்னு ளேவேவை கையினி லிட்டார். கஉஉ0

(இ - ள்) மககலம்...செல்ல - மங்கலப் பொருள்களை எந்திகொண்டு (பார்ப்பனப்)  
பெண்கள் முன்னே செல்ல; கங்கையின்...என்ன - கங்கையின் கொழுந்துபோன்ற  
வெள்ள ஒழுக்கு சிவந்த பொன்மலை என்னும் இமயமலையினைக் கலந்ததுபோல; அந்  
கவர்...புகாரா - அங்கு நம்பாண்டார் நம்பிகளது அழகிய பொன்மாடத்தின்கண் ஆதி  
பூமி என்னும் மணவறையினுள்ளே புதுந்தருளினா; எங்களை...இட்டார் - எங்களை  
வாழ்வித்ததொருட்டு முன்னுள் எட்டினை வைகையினில் இட்டருளிய பிள்ளையார்.

(வி - ரை) மங்கலம் - கிறைகுடம், விளக்கு, முனைப்பாண்டில் முதலிய மககலப்  
பொருள்கள்; அட்டமககலம் எனப்படும்.

கங்கையின் கொழுந்து - பெரிதாய் விரைவாய்ப் பேரோசையுடன் வருதலின்றி  
மென்மையாய்ச் சிறிய அளவில் மெல்ல முன்னேறிச் செல்லுதலின் கொழுந்தென்றார்;  
உருவகம். கங்கை வெண்மை நிறமுடையதாதலும் குறிப்பு. “புனல் வெண்மை”  
(உண்மை விளக்கம்) என்ற பொதுவியல்போட டன்றிக் கங்கை கீருக்குச் சிறப்பாகிய

செங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுக

வெண்மைமீறமு முண்டு: “கண்கையுந் தெண்ணர் யமுனைபுடும் உடிய, கோப்பொத்த காலுமை பாகமென கொற்றவறகே” (பொன்வண்ணத்தந்தாதி - 90) என்ற திருவாகியில் வெண்ணீரிட்டு வெள்ளியதாய விளங்கும் திருமேனியைக் கண்களுக்கு உவமித்தது காண்க. இங்குப் பின்னையார் திருமேனியும் முழுதும் முததணி புனைந்தீறிட்டு வெண்ணிறமாய விளங்குதலும் குறிப்பு; “வெண்ணீர் மேகம்” (3135) எனப் பின்னர்க் கூறுதலும் காண்க.

சேம்பொன் இமவரை - பொன்மலை என்னும் இமயமலை; பொன்மலை இமயத் தின் ஒரு பகுதி. பொன்மாடத் தாழ்ப்பூமி - “பொன்னின் வெண்டிருநீறு புனைந்தன” (11).

கங்கையின் கொழுந்து பின்னையாருகரும், பொன் இமவரை - ஆதிபூமிக்கும், பின்னையார் சென்று சேர்ந்தல் கண்கைக் கொழுந்து மெல்ல இமயதகிற் படர்ந்தலுக்கும், மெய்யும் வினையும்பற்றி எழுந்த உவமம். கலந்தது - மெலகச சேரும் நிலை குறித்தது.

கங்கவர் - அங்கு அந் நம்பாண்டார் நம்பிக்களுடைய; ஆற்றாறுபு விரிக்க.

எங்களை வாழ...இட்டார் - “வாழக் வந்தனர்” என்ற திருப்பாசுரத் திருப்பதித்தினை எழுதிய எட்டினை வைகையாற்றில் இட்டபு புனல் வாநம் வென்ற வரவாறு குறித்தது. எங்களை வாழ என்றது அதனில் “ஆதக நீயது; எல்லா மரணமே சூழ்க்; வைகமமும் துயா தீர்க்கவே” என்ற பகுதியிற்ற பூதபரம்பரையில் பின்வரும் எகளை வாழவித்த கிலை குறித்தது. ஆதக - சூழக - தீர்க். என்ற வியற்கோள வினை முற்றுக்கள “இயலு மிடம்பா லெனகு மென்ப” ஆதலின் எதிரகாலத்த வரும் எங்களை யும் ஈடேற்றம் தன்மையுடையன; ஆதலின் அன்ற ஏடிட்டருளியமையால் இன்ற யாங்கனும் வாழுகின்றோம்; இனிவரும் பரம்பரையும் வாழும் எனபதாம். வாழ - வாழ்விக்கும் பொருட்டு; ஏடிட்டமையால் புனல்வாத வெற்றியும், அதனால் அமணச் சார்பு அழிவும், அதனால் சைவத் திருநீற்றினாகமமும் பெறப்பட்டமையும் எங்களுக்கு வாழவருளியதாம் என்ற குறிப்பும் காண்க. வாழ - வாழலிக்க.

எங்களை வாழ முன்னுள் - இட்டார் ஈண்டு “ஆதி பூமியிடைப் புக” பின்னையார், அவ்வாறே திருமண்ச சடங்கினுடே ஆதிபூமியாகிய சிவனிற்குக்கோயிலுக்குச் சென்று அன்ற அங்கு வந்தாக்கெல்லாம் பேராணந்தப் பெருவாழ்வாகிய முத்தியருள்வாராகப் பின்வரும் எகளுக்கு அவர் அருள செயதவாறெனின்? எனபார்க்கு எகளை வாழ முன்னுள் ஆற்றில் ஏடிட்டமையால் அருள புரிந்த வாழவருளினா எனபதாம்; இது பற்றியே ஈண்டு இவ்வாறற்ற கூறியருளினா ஆசிரியா முன்னுள் - முன்-முன்னிய. கினைந்த என்ற குறிப்புமாம். “எகளைபு கினைந்தருளிறம்” (3280) - ஏயா - புரா - 126) எனபுழிப்போலக் கொண்க. ஆதிபூமி - சிவன்கா என்ற குறிப்புமாம். 1280

3129. அகின்றத் தூபம் விமம வணிகளா மணியால் வேயந்த  
துகிலபுனை விதான நீழற நாமலர்த் தவிசின் மீது  
கிலைனி முதத மாலை கைகமுக மடவா வாழ்தத  
இகலிலசை மறையோ சூழ வினினிங் கிருந்த வேலை, கடுக

3180. திருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமும்  
அருமைபான் முன்செய் மெய்ம்மை யருந்தவ மனைவி யாரும்  
பெருமகிழ்ச் சிவிறற் பாதம் விளக்குவார் பின்னை யாரும்  
உரிமையால் வேண்பாற் றாரீ ருடனேதே தேத்தி வந்தார். கடுக

8129. (இ - ன்) அகில்...விம்ம - அகிலின் மணமிக்க புகை மிகக் கமழ ; அணிவினர்...நீழல் - அழகு விளங்கும் மணிகளாற் புனையப்பட்ட கறம் பட்டினாலாகிய மேற்கட்டியின் கீழே ; தூ...மீது - தூய மலர்க ளிடப்பெற்ற ஆசனத்தின் மீது ; செலணி...வாழ்த்த - கொங்கைகளின் மேல் முத்துமாலையினை யணிந்த மலர்ச்சி பொருகிய முகத்தினைபுடைய பெண்கள் வாழ்த்த ; இகலில்...சூழ - கோப முதலாகிய பகைகள் இல்லாத, சிறப்பினைபுடைய வேதியர்கள் சூழ ; இனிதின்...வேலை - இனிதாக அங்கு எழுந்தருளியிருந்தபோது ;

கடங்க

3130. (இ - ன்) திருமகள்...தாமும் - தமது திருமகளாரை மணமகளாராகக் கொடுக்கும் பேறு பெற்ற செழிய மறைமுனிவராகிய நம்பாண்டார் நம்பிகளும் ; அருமையால்...மனைவியாரும் - அரிய நீர்மையாலே முன்னே செய்த மெய்மமையாகிய அரிய தவப்பேறடைய மனைவியாரும் ; பெருமகிழ்ச்சியினால் பாதம் விளக்குவாரா - பெரிய மகிழ்ச்சிபுடனே பிள்ளையாரது பாதங்களை விளக்குவாராகி ; பிள்ளையார் முன...வந்தார் - பிள்ளையாரது திருமுனடி அவ்வரிமையுடைமையினாலே வெள்ளிய ஆன்பாலினையும் தூய நீரினையும் உடனாக எடுத்த எந்திக்கொண்டு வந்தார்கள். கடங்கு இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

8129. (வி - ரை) விம்முதல் - மிகுந்து மேல் எழுதல் ; “தூபம்” (3125).

மணியால் வேய்ந்த துக்கிப்புனை விதானம் - விதானம் - மேற்கட்டி ; துக்கிப்புனை - பட்டினால் இயன்ற ; துக்கில் - இறகுப் பட்டுத் துணியைக் குறித்தது. மணியால் வேய்ந்த - என்றது மணிகளைச் சித்திரம்படத் தைத்து வைத்தும் தொங்க வைத்தும் அணி செய்த.

தூமலரீத் தவிசு - மண அறையினில் பிள்ளையார் மணமகனாக எழுந்தருள இட்ட பூஞ் சிங்காதனம்.

நகில்...மடவாரீ - நகில் - கொங்கை ; முத்தமலை - ஈண்டு இடத்துக்கும் காலததக்கும் ஏறப்ப பெண்களும் தம் இயல்பாகவே முதல மாலையினை அணிந்தது குறிப்பு. முத்தமாலையினிதல் அந்நான் வழக்குமாம்.

இகலில் கீரி - மனக் கோட்டம். பொருமை, வெறுப்பு முதலிய அறுவகைப் பகைகளை அறுத்த சிறப்புடைய ; “அகனமர்ந்த வனபினர யறுபகைசெற னைம புலனு மடக்கி” (தேவா) ; “கனவுபொய் காமம் கோப முதலிய சூறறற காய்தாரா” (1784) ; “செமமையாற நணிந்த சிநதைத் தெயவவே தியர்க ளாரா” (357).

அங்கு - ஆதிபூமியில் தாமல ராதனத்தின் மீது. மணமகனாகிய பிள்ளையார் தாமலர்த் தவிசின எழுந்தருளிய வேலை, சுற்றிலும் அகிறுதார்பம் கமழ நிறைந்தது, மணியணி விதானம் மேல் விளங்கிற்று ; முன்பு மடவாரீ வாழ்த்தினா ; சூழ இருந்து மறையோர் மறைமொழிகளால் ஏத்தினர் என்க.

நகைமுக மடவாரீ - உள்ள மகிழ்ச்சியின் நிறைவினாலே முகமலர்ச்சி காட்டிற்று.

இருந்த வேலை - ஏந்தி வந்தார் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க ; மணமகனார் வந்து ஆதனத்தமர்ந்த உடனே முதலிற் செய்யும் சடங்காதலின் இருத்தலும் வருத்தலும் கூறும் இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் ஒருமுடிபு கொள்ளவைத்த கவிதையம் கண்டு கொள்க.

1231

3130. (வி - ரை) திருமகள்...முனிவரீதாமும் - மறைமுனிவரீ-நம்பாண்டார் ; முனிவர்களீ - மணசேலர்கள். முனிவர்கள் பெறும் முத்திப் பயனை இவர் தம் மனைப் பிள்ளையாருக்குக் கொடுத்ததனால் அணிமையில் அடைய நின்றமையால் மகட் கொடுக்க

கப் பெற்ற மறைமுனிவர் என்றார். மறை முனிவர் - “மறை முனிவர்” (1959) என்ற மணமகனாக தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரை முன் கூறினார்; அதற்கேற்ப இங்கு மணமகனாரின் தந்தையாராகிய கம்பாண்டாரைக் கூறினார். நண்டுச் செழுமறை என்று அடைமொழி கொடுத்த சிறப்பித்தது இவரது மகட்கொடையினாலே சிவபாதவிருதயரும் ஏனை எல்லாரும் முத்தியாகிய உறுதிப்பொருளை அடைய சிறந்த குறிப்புத் தருதற்கு.

அருமையால்... மனைவியாரும் - முன்னேய் அருந்தவும் என்றது முன்னைய அரிய பெரிய தவத்தாலன்றிப் பின்னையாருக்குத் தேவியாராகும் மனைரைப் பெறுதல் இயலாதென்பது; இவர் தவம் செய்து இமமகப் பெறுவின் கம்பாண்டாருக்கு மகட்கொடைப் பேறு வாயத்திராதென்பாரா இவ்வாறு சிறப்பித்தார். இவா மகப் பெறா ராயினும் மகட்கொடையின் உரிமை தந்தையாராலே சிறப்பின் உரியதாதலின் அது குறிக்க அவரை முன்னவைத்துக் கூறினார்.

பெரு மகிழ்ச்சியினால் பாத்தம் விளக்துவார் - பெருமகிழ்ச்சி - பின்னையாரது திருப்பாதங்களைத் தீண்டியும் விளக்கவும் போற்றவும் பேறு பெற்றமைப்பற்றிப் பெரிதும் மகிழ்ந்தனா என்பது; பாத்தம்-தம் உள்ளத்திற் பதிய வைத்துக்கொண்டமை குறிப்பு. விளக்துவார் - நின்மலத் திருமேனியாதலின் அப்பாதங்களை விளக்குதல் வேண்டப் படுவதன்று; ஆனால் இவர்கள் தாம் பாசனீங்கி விளக்கமுறும் பொருட்பு பின்னையாரது பாதங்களை விளக்கினா என்பது “புகதியா னினைத் தியானம் புரிசடை யானென மானளி” (3131) என மேற்கூறுவதனால் விளங்கும்.

மணமகனாரைச் சிவபெருமானாகவே பாவித்த அவரது பாதங்களை மனைப் பெற்றோர் ஆனபால் கொண்டு விளக்குதல் மணச் சடங்குகளுள் ஒன்று; “விடைபிழிந்தழி மேனாவின் னுட்டவா, மடமின் னொரொடு வகை பார்ப்பன, அடிகண் மீதினி லானபொழி பாலொடு, கடிதி னுட்கின் னைதொழு தேகினுள்” (கந்தபுராணம் - திருக்கலயாணப் படலம் - 39) என்றும், “எதா புகருநடு மிநதி ராணிதன, புதிய தோப்பப் பொழிந்த தீயபால், நிதியின் கொள்கை கிரப்பி வரதவேள், பதபு கண்களிற பரிவொ டாட்கினுள்” (கந்தபு - தெய்வயாளை திருமணம் - 2116) என்றும், “ஆட்டித் தீம்பய னலரும் கண்ணியுரு, ருட்டி மெல்லடி தொழுது பலசுடா, கட்டி வைத்ததோ கொள்க லந்தனை, காட்டி முழுமுறை கடவுட் சுற்றினுள்” (ஷட-207) என்றும் இறைவா அமரநது இச்சடங்களை அங்கங்கும் உலகுக்கு வகுத்திக் காட்டியருளிய நிகழ்கள காண்க மணச் சடங்குகளில் காப்பாண் சேர்ப்பது முதலாக மணமக் களைச் சத்திபுகு சிவமுமாகவே கருதல் வேண்டுமென்பதும், மணமகனும் தமமை அவவாதே பாவித்தொழுகல் வேண்டுமென்பதும், சைவர்கள் செய்யும் மணச்சடங்கு களும் முடிவிற சிவத்தன்மை பெறுதலையே குறிக்கோளாக உடையன என்பதும் உண்மை தூத கருத்தக்களாமென்ப. பின்னையா திறத்தில் இவை சிறப்பாய்ப் பொருதவனவாம். அவரது திருவடிகள் சிவத்தன்மை பெற்று உண்மையில் அன்று வந்தடைந்தோர்க்கெல்லாம் முதனிகு வழிகாட்டியமை காணப்பெறும்.

இனி, விளக்துவார் - இத் திருப்பாதங்களை முதனிகு வழி காட்டுவனவாய்ப் பறந்தக்கன என்று உலகுக்கு விளக்கச் செய்வாராகி என்றதும் தொனித்தல் காண்க.

“என்ற மடியவ ருள்ளத் திருப்பன; விவவுலகோர்

எனது மன்கொடு துவித் தறிப்பன; கல்லககத



தொன்றும் புலவர்கள் யாப்புக் குரியன; வொண்கலியைப்  
பொன்றும் கவுணியன் சைவ சிகரமணி பொன்னடியே”

என்பது முதலாக நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பின்னர்க் காட்டியருளுமாறு நம்பாண்டார்  
நம்பிகள் முன்னரே காட்டுவாராகி என்பது.

உரிமையால் - மகட்கொடுக்கும் உரிமை பெறேறும் என்ற சிறப்புரிமையின் பெரு  
மிதத்தோடு. உரிமை வேறு - கடமை வேறு. இங்குக் கடமை என்றதனோடு அமை  
யாது உரிமை பாராட்டி என்பது குறிப்பு.

வேண்பால் - ஆனபொழி புதிய பால், தூநீர் - தூயதாய், மலர்களும் வாசனைப்  
பண்டங்களும் பெய்து உள்ள நீர்.

உடன் - ஒருங்கு; வழிபாட்டுக்குரிய மலர்-சந்தனம் - முதலியவற்றுடன் என்ற  
குறிப்பும். 1282

3131. வந்துமுன் னெய்தித் தாமுன் செய்தமா தவத்தி னன்மை  
நந்துநம் பாண்டார் நம்பி ஞானபோனகர்பொற் பாதந்  
கந்தவார் குழவி ஞாபொற் காகரீ ரெடுத்து வார்ப்பப்  
புந்தியா னினைதி யானம் “புரிசடை யா”னென் றுன்னி, கஉஉஉ

3132. விருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனிதரீர் தலைமேற் கொண்டு  
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும் புறத்துஞர் தெளித்த பின்னர்  
உருப்பொலி யுதரத் துள்ளும் பூரித்தா; ருவகை பொங்கி  
அருப்புறு கிளைஞர் மேலுந் தெளித்தன ரார்வத் தோடும். கஉஉஉ

3131. (இ - ள்) வந்து முன் எய்தி - வந்து பின்னையார் முன்பு சேர்ந்து;  
தாம்...நம்பி - தாம் முன்னே செய்த பெருந்தவத்தினால் பெற்ற நன்மை பெருகுநின்ற  
நம்பாண்டார் நம்பிகள்; கந்தவார்...வார்ப்ப - மணங்கமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய  
மனைவியார் பொற் கமண்டலத்தின் நீரினை எடுத்து வார்ப்ப; புந்தியால்...உன்னி -  
மனத்தினால், நினைசுகம் தியானத்தில் “புரித்த சடையினையுடைய சிவபெருமானே  
இவர்” என்று அழுந்திய நினைவு கொண்டு; ஞானபோனகர் பொற்பாதம் - ஞான  
அமுதுண்ட பின்னையாரது திருப்பாதங்களை; கஉஉஉ

3132. (இ - ள்) விருப்பினால் விளக்கி - விருப்பத்துடனே விளக்கி; மிக்க...  
...மேற்கொண்டு - மிகுந்த தூய நீரினைத் தலையின்மேலே தெளித்துக்கொண்டு;  
பொருப்பு உறு...பின்னர் - மலை போன்ற திருமாளிகையினுள்ளும் புறத்திலும்  
தெளித்த பின்பு; உருப்பொலி...பொங்கி - அமுது மிகுந்த வயிற்றினிடமாகக் கொள்  
ளும்படி மிகுந்த ஆசை பொங்கி உட்கொண்டனா; அருப்புறு...ஆர்வத்தோடும் -  
மயிர்ப் புளாகாகிதம் கொள்ளும் சுற்றத்தார் மேலும் பெருகும் ஆசையுடனே தெளித்  
தனர். கஉஉஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3131. (வி - ரை) தாம் முன்...நந்தும் - தாம் முன்னாகச் செய்த பெருந்  
தவம் இப்பொழுது மகட்கொடுக்கும் பேறு பெறுதலானும், இனி, அணிமையில  
தாமும் என எல்லவருமாகச் சிவானந்தப் பெருமுத்தியைத் தலைகூட நிற்றலானும்  
நவத்தின் நன்மை நந்தும் என்றார். நந்தும் - பெருகும். பின்னையாரது பாதம் விளக்  
கப் பெற்றதனால் மணச் சடங்கும் சிகழ்த்தது; ஆரூ பாதபூசை வழிபாடுமாயிற்று

**சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுஉக**

இனி, அதன் பலனாக முததிப்பேறும் ஆவதாம். ஆதலான் முனைநீத் தவதின் னன்மை ஈத்தம் எனார். முனைப் பெருந்தவத்தா னன்றி இவை நிகழா ஆதலின் “முனை செய் மாதவம்” என்றார்; நன்மை - நற்பயன்.

பொற்பாதம் - நம்பி - விளக்கி என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

கந்தவாரீ குழலினாரீ - நம்பாண்டார் கம்பிகளது மனைவியாரா. கந்தம் - உதம சாதிப் பெண்களின் கூடநல இயல்பாகவே நனமணமுடைய தென்பவாதலின் இன்ன மணம் என்னுது வாளா கந்தவாரீ குழல எனார்; இவ்வாறு பொதுப்படக் கூறினும் இங்கு சீர் வார்த்தை மணமகனா பாதத்தை விளக்கும் உரிமையுடையவா மனைவியாரே யாதலின் அதுபற்றி அவ்வாறு றரைக்கப்பட்டது.

புந்தியால்...உன்னி - இசைசடங்குகுரிய பாவனை கூறப்பட்டது மணமகனைச் சிவனாகப் பாவிதது மணச சடங்குகள் செய்தல் வேண்டுமென்பது விதி தியானம் - அமுந்தியறிதல்; தியானத்தின்கண் - உன்னி என்று கூட்டிக்.

பொற்குக நீர் - பொன்னுலாசிய கமண்டல நீர், கரகம் - மூக்குடைய சிறு பாதிரம், சிறு தாணாயாக இடையறுது விழுமபடி அமைக்கப்படுவது.

குழலினாரீ நீர் வார்ப்ப - மணமகன் பாதத்தைப் பால்கொண்டு நீர் வராகது விளக்குதல் மணமகனைப் பெற்ற தாயாரா செய்வது மரபு. ஈண்டு மணமகனா என்றத னேடு அமையாது வழிபடு குருவாகவும் கொண்டமையால் நம்பாண்டாரா மனைவியா கரகநீர் வராகக் இசைசடங்கினைத் தாமே செய்தனா “எமமுடைய குலக்கொழுந்தை யாமுய்யத் தருகின்றோம்; வடமின” (3065) என முன்கூறியது காண்க.

உன்னி - விளக்கி - பூர்த்தாரீ, தெளித்தனர் - என்று மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 1283

3132. (வி - ஐ) மிக்க புனித நீர் - ஞானபோனக ராதலின் பிள்ளையாரது பாதம் விளக்கிய நீர் யிருந்த தூயமையுடையது என்பதாம். அகத நீர் என்க

தலைமேற் கொண்டு - தலையினமேற நெளித்ததுகொண்டு; உயிர் வாழும் மாத மாகிய உடலின் உத்தமாவகமாகிய தலையினமேல் முதலில் நெளித்தது பிள்ளை அவ் வுடல் வாழத்தக்கவாகிய மாதத்தின் உள்ளும் புறமும் தெளித்தன.

உருப்பொலி...பூர்த்தாரீ - உடலினமேற நெளித்தல் புறக் கூறினா, மாதத் தின் உள்ளே நெளித்தலுபோல உடலின் உள்ளே நிறைந்தல் ஈண்டிக் கூறுகின்றா பூர்த்தல் - நிறைத்தல்; உருப் பொலிதல் - அழகுடைத்தாதல். உதரதன்கு அழ காவது தூய பண்டங்களால் நிறைவாதல்.

உவகை பொங்கி - பிள்ளையாரது கிருப்பாதம் விளக்கிய தூயநீரினைப் பெற்ற பேற்றினைக் கருதி மிக மகிழ்ந்தனா; உவகை பொங்கித் - தெளித்தனர் என மேலும் உரைக்க கின்றது.

கிளைஞர் - சுற்றத்தாரா, உபலக்கணையால் உயிசு சுற்றமாகிய தொண்டாகியும் குறித்த கின்றது.

அருப்பு - அருமது என்பது அருப்பு என வலிந்த கின்றது அரும்புதல் - மயிர் முகிழ்தல், பெருமகிழ்ச்சியும் அன்புக் காரணமாக மயிர் முகிழ்தல் உனதாம். 1284

3138. பெருகொளி ஞான முண்ட பிள்ளையாரா மலர்க்கை தன்னில் மருவும்க் கலரீர் வாசக கரகமுன் னேந்தி வார்ப்பார் தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் நங்குலஞ் செப்பி “யென்றன் அருகிதிப் பாவை யாணப் பிள்ளையாக் களித்தே” நென்றார்.

(இ - ள்) பெருகொளி...தன்னில - பெருகும் ஒளியினையுடைய பின்னையாறுத  
காமரை மலர்போன்ற கையில; மருவும்...வாரப்பார் - பொருந்திய மணமுடைய  
நீர் நிறைந்த கமண்டலத்தினை முன் எடுத்தி அதன் மங்கல கீரினை வரப்பாராதி; தரு  
முறை...செப்பி - தரும் முறையிலே தமது கோத்திரத்திலே தமது உரிய பிரவர முத  
லிய குலப் பெயரினையும் எடுத்துச் சொல்லி; “என்றன...அளித்தேன” என்றா -  
“எனது அரிய நிதியாகிய பாவைபோன்ற மகளாரைப் பின்னையாருக்கு அளித்தேன்”  
என்று (விதிப்படி முழுமுறை) சொன்னார்.

(வி - ரை) பெருகு ஒளி ஞானம் - சிவஞானம்; “ஐந்தாமர தடக்கி யுள்ளா  
ரரும்பெருகு சோதியா லும்” (780); வலிய அகவிருளாகிய மூலமலத்தையும்  
போக்கும் வலிமையுடையமையால் பெருகு ஒளி என்றா; தன்கு மேற்பட்ட ஒளி  
யிலவாமையும் குறிப்பு.

கையில - நீர் வாரப்பார் - அளித்தேன் - என்றி - என்க; கன்னியைக்  
கொடுத்தேன் என்று சொல்லி, நீர் வார்த்து மணமகனாகியிருந்தென மரபு;  
கனயா தந்தம் எனபது வடமொழி வழக்கு. “நீ ரெடுத்தவ னாகையிற் பெய்தான்”  
(திருவிளை - விருத் - குமா - 8); “கேசமோ டளித்தே னென்ற...வாசநல் லுதக  
முயத்தான்” (கந்தபு - திருக்கல - 70).

தருமுறைக் கோத்திரத்தில் தங்குலம் செப்பி - தருமுறை - வழிவழி; அந்தணா  
மரபின பரமபரை. கோத்திரம் - மரபின உட்பிரிவு; குலம் - கோத்திரத்தின் உட்  
பிரிவு; பிரவரம் எனபர். இகனுடன் சூத்திரம், வேதசாக்கை முதலியனவும் சொல்  
வா. “மற்ற வன்குடி கோத்திரஞ் சூத்திர மறழும், முற்றறிந்த” (விருத்தகு-பட -  
11). செப்பி - எல்லாருமறிய எடுத்துச் சொல்லி.

என்றன் அருந்திப் பாவையார் - மகளார்; அருந்திப் பாவையார் - தாம் அரு  
கிதியாகக் கொண்டு போற்றிய பாவைபோலவார்; பாவை போலவாரைப் பாவை  
என்றதுபாராம. “பா தனைவிரை பாவை” (தேவா).

அருந்திப் பாவையார் - அருகிதியாகிய அணிகளை அணிந்த என்ற குறிப்புமாம்;  
சால்ங்கிருத கன்னிகாதானம் எனபது வடமொழி வழக்கு. “தேயு நுண்ணிடைக்  
கன்னிமைச் செம்பொறை புதைத்துக், காயு மாரழல் முன்னரக் கானைக்கை கொடுத்தான்”  
(திருவிளை. புரா - விருத்த - பட - 12).

பாவையார் - இவர் பெயர் ஸ்தோத்திர பூர்ணம்பிகை என்று திருநல்லூர்ப்  
பெருமணத்தில் வழங்கப்படுகின்றது.

பின்னையார் என்றதனால் அவரது கோத்திரம் முதலிய முறையும் உணர்த்தியவா  
றுயிறறு. 1235

3134. நற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம் பந்தர் செங்கை  
பற்றதற் சூரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது நண்ணப்  
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார், பெருமணப் பிணைய னாரைச்  
சுற்ற முன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டுமுன் றுன்னி னார்கள்.

(இ - ள்) நற்றவக் கன்னிபார்கை - நண்ண - நல்ல தவதையுடைய கன்னியா  
ரது கையினைத் திருஞான சம்பந்தர் தமது செங்கையால் பிடித்ததற்கு உரிய பண்புடைய  
குறமற்ற நல்ல வேளை வந்து பொருந்த; பெற்றவருடன் பிறந்தார் - கன்னிகை  
யைப் பெற்ற தாய் தந்தையரும், உடன்பிறந்த சகோதரர்களும்; பெருமணப் பிணை  
அன்னாரை...துன்னினார்கள் - பெருமை தங்கும் மணப்பெண்ணாகிய மான்போன்ற

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருஉரு

தன்னிகையாரைச் சுற்றத்தார்கள் முன் சூழ்ந்து போற்றி அழைத்ததொண்டு மனை மகனாராகிய பிள்ளையார் முன்னே கொண்டுவந்து சோந்தனா.

(வி - ரை) நற்றவக் கன்னியார் - முன் “நம்பெருந் தவத்தி வீரமை கலம் படைத் தெழுந்த” (3120) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

கன்னியார் கை ஞானசம்பந்தர் செங்கை பற்றுத்தூரிய பண்பிற் பழதினற் போழ்து - “பாணிக் கிரகண முகூடதம்” என்பது வடமொழி வழக்கு, “கீதைவளைச் செவ்வை பற்ற” (3138), “அணிமலாக கைப்பிடித்த” (3139); “காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு” (3150) என்று இச்சுவையே மேலும் கூறுதல் காண்க; திரு மங்கலயதாரணம் என்னும் தாலியணிதலாகிய சடங்கு பிண்ணிலி கொடங்கியதென றும், “கரணம்” என்பபெயர் வேளவிய சடங்குடனே கூடக் கொடைக்குரிய மரபி னோ கொடுப்பக் கொள்ளும் கீலை, மாலைகூட லும் (பாணிக் கிரகணம்) மகப்பிடித்த லும் பொரியட்டி எரிவலம் வருகலுமாகிய இவற்றிடன நினைவாகுமென்றும் கூறுவா மச்ச புராணத்தில் முதலில் மங்கலநா ணணிகல் சாண்பபட்டு தென்றும் கூறுவர். “கதமகான முகத்தோன் வேளவிய சடங்குநூல் கரைந்த வாரற்று முற்றமங் கலகண சாக்தி முழுதல் கீனறாள் சொங்கை, பற்றினை பற்றி லாசகே வீடநாள் பரம யோகி” (திருவிளை. புரா - திருமண - 185) என்றும், “வரவம் வந்தி நற சிந்தையி னறநி, யங்கையி னீந்திட வாண்டைக் கொண்ட, யங்கல் நாளை மயிர்க்கள் மார்த்து, நங்கை முடிக்கொர் நறந்தொடை சூழந்தான்” (கந்த - 1 - 103யவ. திருமணம் - 247) என்றும், இவ்வாறு வருவன பிறகாலத்தில் “ஐயா யாததனர் கரணம் என்ப” என்ற நிலையில் கதரியலவழி கிறகம் பொருட்டு உலகை வாய்ப்படுத்தியவை வள்ளியாமமை திருமணத் தில் “குறவா கோமான், கந்தவேள பாணி தன்னிற கன்னிகை கரத்தை நல்கி, நக்தவ மாசி வந்த நங்கையை நயப்பா வின்று, தந்தனை கொள்க வென்று தண்புன்ற றுரை யுத்தான்” (வள்ளி திருமண - 199), “நாரதன்... அறவியோடு, மறமுன் கலணை தந்த வதனவயின் சடங்கு நாடி, அந்நம் தருடயா வண்ண மருமவந வியோத செய தான்” (210) என்றும் வருவனவற்றுள் காரணியாகத்தலும் அறவியேவியுடன் வேதச் சடங்குமே பேசப்பட்டவை வள்ளியம் அமையா வரும்மமை கூறிய விலே பின் நிகழ்ந்த கதரியல் தெறி ஒழுகல் காட்டுவது போலும். இக் கரணங்களும், கதரியல் மனை ஒழுகக் முறைகளும் காலநீதாரும் தேயநீதாரும் வருணநீதாரும் மாறுபட்டும் நிகழ்வன என்பது தொல்காப்பியத்துள் நச்சுமொகநிய குரைத்தவாற்றாணும் பிறவாற்றா னும் வினங்கும்; இதற்பறிய ஆராய்ச்சிகள் பெரிதும் மாறுபட்டிருக்கும் பூரணமும் இடமாய் வினைதவின முன்கூறிய குறிப்புகளை மனங்கொண்டு ஆராயும் அமையும கொள்ளத்தக்கன என்பது.

கை பற்றுத்தூரிய பண்பிற் பழதினற் போழ்து நண்ண - இந்நாளில் மகசலநா ணணிகல்கு கலவையே பாப்பபுகபோல், முன் கூறியவாற்றால் காணும் அந்நெறி முறையில் கைப்பிடித்தவர்க்கு (பாணிக் கிரகணத்தககு) கலவேளை பார்த்தல் வழக்கு, பழதில் நற்போழ்து - சோதிட தூவழி வேளையில் வரும் குற்றங்கள் இல்லாகிய கலவ கேரம்; கணமுகூததம் என்ப. “அருக்கனமுதற் கோனனேதது மழகிபவுச சுவகளிலே, பெருக்கவலி யுடனிற்கப் பேசியநல் லோணொழி” (1920) என்றதும், சூண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. பழதில் - உயிர்களின் பழுகாகிய மலக் குற்றத்தை இலையாகச் செய்தற்குக் காரணமாகிய என்று பிறசரித் விளைவுபற்றிய குறிப்புக் காண உரைத்தலுமாம்; கை பற்றுத்தூரிய பண்பிற் என்றது திருமணத்தின் கீலை பற்றியும், பழதில் என்றது உயிர்களின் நன்மைபற்றியும் உரைத்தலுமாம்.

பெற்றவர்... துன்னினூர்கள் - குறித்த கல்வேளையில் மணமகனைப் பெற்றவரும் உடன் பிறந்தாரும் அழைத்து மணவறையினுள் மணமகனாக வலப்பக்கத்தில் அமர வைத்தல் மரபு ; உரிமைபற்றி இச்செயல் பெற்றவா - உடன் பிறந்தார்களினமேல் கின்றது ; உடன் பிறந்தார் என்றதனால் ஈண்டுப் பின்னையாரின் தேவியாருக்கு உடன் பிறந்தா உளராயினா என்பது கருதப்படும்.

பெருமணம் - வந்தணந்தாக்கெலாம் முதலிப்பேறு தரும் பெருமை குறித்தது ; தலப்பெயராக குறிப்புமாம்.

கூற்றி முன் துழந்து - பெற்றவர் உடன்பிறந்தார்களே யன்றி மணமகளாரின் சுற்றத்தார் முன்னூந்து போற்ற அணைந்தனா.

முன் துன்னினூர்கள் - முன் - மணவறையாகிய ஆதிபூமியின் முன்பு.

பிணை - பெண்மான்.

1236

3135. ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ் ஞான மிசைந்தவர் வலப்பா லெய்தி  
நாகமார பண்பே ரல்கு னற்றவக் கொழந்த னுறை  
மாகமார் சோதி மலக மன்னிவீற் றிருநத வெள்ளை  
மேகமோ டிசையு மின்னுக் கொடியென விளங்க வைத்தார்.

(இ - ள்) ஏகமாம் எய்தி - ஒன்றாகும் மெய்யாகிய சிவஞானத்தைப் பெற்ற பின்னையாரது வலப்பக்கத்தில் பொருந்த வந்தது ; நாகமார்...கொழந்தனரை - நாகத்தின் படம்போன்ற அலகுடையுடைய கல்ல தவத்தின் கொழுந்து போலவாராகிய அம்மையாரை ; மாகமார்..கொடியென - ஆகாயத்தின் நிறைந்த ஒளிபொருந்த சிலை பெற்று வீற்றிருந்த வெள்ளை மேகத்தினுடன் பொருந்தும் மின்னனகொடி போல ; விளங்க வைத்தார் - விளங்கும்படி அமரச் செய்தார்கள்.

(வி - ரை) ஏகமாம் மெய்சீ சிவஞானம் - என்க. மெய்சீ சிவஞானம் - என்றும் மெய்யாகிய - சத்தாகிய - அழியாத - நிலைபிறழாத - சிவஞானம் ; “தங்கழல் பேணும் ஒருநெறியில் வருஞானம்” (1963), “எண்ணரிய சிவஞானம்” (1966) ; “தாலில தனிச் சிவஞானம்” (1967) என்று தொடக்கத்திற் கூறியவற்றை இங்கு கிளைவுகூர்க. அந்த ஞானத்தின் பயன் ஈண்டு நிறைவுபெறும் நிலையாதலின் அதனைமையினை முடித்துக் காட்டியவாறு ; இனிப், பின்னையா பெற்ற ஞானத்தின் நிலைபற்றிப் பேசுகின்ற முடிந்த இடம் இதவேயாதலும் காண்க.

ஏகமாம் மெய்சீ சிவஞானம் - ஏகமும் ஆம் - என்புழி ஆம் என்னும் ஆக்கச்சொல் உண்மை குறித்து கின்றது. “நாககுணஞ்ஞ ரிணமலையு” (போதம் - 9-2 - உதா) என்புழிப்போல ; “எடபடு நெய்யென வுயிருக குயிராயெனவும் ஏகமாம் பசுபதி தானேந்தாற் செய்யுள்” என்றவிடத்திற் போல ஏகமாஞ் சிவமெனவே, மாற்றமுற சொற்கிடக்கை முறையே கொண்டு சிவனது மெய்ஞ்ஞானம் - சிவனையறிந் தனுபவித்த தருகரிய மெய்ஞ்ஞானம் - பெற்றவர் என்றாரைத்தலும் பொருந்தும்.

ஞானமிசைந்தவர் - ஞானமே திருவுருவமாகப் பெற்றவா ; ஞானம் மிசைந்தவர் என்று பிரித்துச் சிவஞானத் தினனமுதத்தை உண்டவர் என்றலுமாம் ; மிசைதல் உண்ணுதல்.

வலப்பால் எய்தி - விளங்க வைத்தார் - என்று கூட்டுக ; மண வேளவிச் சடங்கு நிறைவேறி எரிவலம் வரும்வரை மணமகள் மணமகனுக்கு வலப்பக்கத் திருக்க வைத்தலும், அதன்பின் இடப்பக்கத்தி் இருத்தலும் மரபு. பெண் கோன்பிருந்த தவஞ் செய்த உரிய மணமகனைப் பெறுகின்றாள் என்பது நூல்களின் உட்கிடையாதலின்

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருடரு

வேள்வி வேட்ட பின்பே இடப்பாகம் சார்வது விதி; இடப்பாகம் பெண்மைசூரிய பாகம்; உமையம்மையாரது தவம் முதலிய வரலாறுகளெல்லாம் இக்கருத்தை விளக்கு வன; அம்மை இடப்பாகத்தின் இடங்கொண்டனா என்பதுமிக் கருத்து, நற்றவக் கொழுந்தனார் என்ற குறிப்புமிது. “பெண்களின் லுயர நோற்றின சடங்குப் பேதை யென்பார்” (171); “நங்கையென நோற்றான் கொல்லோ கம்பியைத் தினைதற கெனபார்” (திருவிளை. புரா - திருமணம் - 120) முதலியவை காண்க.

நற்றவக் கொழுந்தனார் - “நறபெரும்.. பூநகொம் பண்ணா” (3120). “பெருந தவக் கொழுநது” (1128) என்ற அம்மையாரது தவக் குறிப்பும், அவர் போல்வார் என்ற குறிப்பும் காண்க.

வேளினே மேகமோ டியுயந்த மின்னுக் கொடி என - விளையும் உருவும்பற்றி எழுந்த உவமை. மேகத்தில் மின்னத்கொடி இசைதல் இயற்கையாதலும் காண்க, இயுயந்த மின் - “மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை” என்ற பழமொழிப்படி மின் இசைதல் மழைகாட்டுமாதலின் மேலால் ஞாந்நொபதேச மழைபெய்தலும், முதலிப் பரபோகமாக விளைவு விளைதலும் சேரும் என்ற குறிப்பினை பயன்பற்றிய உவமமாத லும் கருத்த தக்கது; காமேகத்தினும் சூல்கொண்ட வெண்மேகம் பெரும் பயனாரும் என்பது “ஒளிகொண் வெண்முசி வாய்ப்பாந் தெவசம் பெய்யு மாமழைப் பெருவெள ளம்” (தேவா) என்றதனாலுமிக் மழைபொழிந்த பின் மேகமும் மின்னும் மறைதலும் குறிப்பு

வேளினே மேகம் - பிள்ளையாருக்குத் திருநீற்றுப் பொலிவு, முகத்தாள்களின் வெண்மைக் கோலம், ஞானப் பிழம்பாங்கிய வெளி என்றவற்றால் உவமமாயிற்று.

மாகமார் சோதி - மாகம் - விண்.

விளங்க வைத்தார் - முன்னரே அமைந்திருந்த தன்மை வெளிப்பட்ட விளங்கும்படி அமாதனார். 1237

3136. புனிதமெய்க் கொல நீடு புலையா நோநகா தமமைக

குனிசிலைப் புருவ மெனநுங் கொடாநாடு நுட னை கூட

நனிமிக்க கண்ட போதி னல்லமங் கலையா ன் கூறி

மனிதருந் தேவ ராளு கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி. 4உகஅ

(இ - ள்) புனித மெய்க்கொலம் தமமை - தாய்மை செய்யும் மெய்க்கொலம் நீடிய சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரை, குனிசிலை..கண்டபோதில் - வளைந்த விலைப்போன்ற புருவங்களை அடைய மெல்லிய பூங்கொடி போன்ற தேவியாருடனே கூட மிகக் கூர்வதான கண் போதில், நல்ல... கூறி-நல்ல மனசுவலாழ்த்துத்தனைச் சொல்லி; மனிதரும்...வாழ்த்தி - கண்ணிமைக்காமல் பார்த்து வாழ்த்திய வகையி னாலே மனிதர்களும் தேவர்களாய்நின்றனர்

(வி - ரை) புனித மெய்க்கொலம் - புனிதம் - தாய்மையாகிய தன்மையுமாம். மெய் - அதிலிலாத - சித்தியுமான, புனிதம் - முதலணி - தாமரை மாலு என்றிவற்றையும், மெய் - திருநீறு கண்டுகொண்டும் குறித்து நின்றதும் காண்க

குனிசிலைப் புருவம்-வில, வளைந்தவளவும் பாடனறவதுபோல ஈண்டு அம்மையா ரின் கண்ணும் புருவமும் வளைந்துகாட்டிய நிலையின் அநுபாசனவசெய்து யாவர்க்கும் முதலிப் பயனளிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது என்பதனைக் குறிப்பாலுணர்த்துவார் குனி சிலை போன்றதென்ற உவமைமுசுத்தர கூறினார்.

வேந்தி தம்மைக் - கொம்புநாட்டுநேகைக் கண்டபோதின் - வாழ்த்தித் - தேவரானார் என்க. மணம்களை ஒருசேர வீதறிருக்க முதலிற் காணும் மகலைக்

காட்சியாதலின் அதனைக் கண்டோரா வாழ்த்துவது மரபு. இறக்கு கண்டவர்கள் அக் காட்சியிலே ஈடுபட்டு இலயித்தக கண்ணிமையாது வாழ்த்தினார்கள் என்றது அதன் மேன்மை குறித்தது.

கண்ணிமையாது வாழ்ந்த மனிதருந் தேவரானோர் - கண்ணிமைபாத தன்மை தேவர்களுக்குத்தான் உண்டு ; அததன்மை இறகு மனிதரும் பெற்றமையால் அவ வளவில் தேவரானோ எனரார். மனிதர் - தேவர் என்றவை பிறப்பு வகை குறித்தது கின்றன. கண் இமையாது வாழத்தியதனால் தாமதாம் உயாவு பெற்றனா என்பது குறிப்பு. இறைவரை வாழ்த்துகின்றோர் தாமதாம் உயர்ச்சியாகிய வாழவு பெற்றதற் பொருட்டே வாழ்த்துவா என்பதன்றி அதனால் இறைவருக்கு ஓர் வாழ்வு தருவாரல லர். “வாழ்த்துவதும் வானவாகள தாமவாழ்வான மனகின்பாற, றுழ்த்துவதும் தாமுயாநது தம்மையெல்லாந் தொழுவேண்டி” (திருவா) என்றபடி இறக்குக் கண்டோர தாமதாம் வாழ்வடைநதார்கள என்பதைக் காட்சிப்படக் கண்ணிமையாது வாழ்ந்தி என்று காரணங் காட்டிச் சுவைபடக் கூறியவாறு காண்க. இவ்வாறு காண்பபெற்ற வாழத்தியதனால் அவர்கள் எல்லாம் அழியாத சிவனுலக வாழவுபெறும் சரித விளைவுக் குறிப்பும் காண்க.

நனிமிக்ககண்ட - நனிமிக - ஒருபொருட் பன்மொழி ; ஊன்றிக் கண்ட காட்சி மிகுதி குறித்தது. வேறதும் கொம்பளுமாக இருவரையும் ஆர்வமிக்க கண்டாராத லின் இருசொல் புணர்த்தி ஒதினா என்றலுமாம்.

நல்ல மங்கலங்கள் - உலகில் அழியும் தன்மையுடைய ஏனையோருக்குக் கூறும் மங்கல வாழ்த்துக்கள் உபசாரமாததிரையாய் கின்று ஒருகாலத்தி ஒழிவன. ஆனால் இங்குப் பின்னையாரையும் தேவியாரையும் வாழத்திக் கூறிய மங்கலங்கள் அவ்வாறன்றி என்றும் அழிவுறாத நித்திய சிவமங்கலமாய் நிறைவுறுதலின் நல்ல என்று பிறிதி னியையு நீக்கிய அடை தநது அருளினார். 1238

8137 பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்காற் பந்தர் நாப்பண்  
சித்திர விதானத் திண்டிழ்ச் செழுந்திரு நீல நக்கர்  
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு முதனமறை முறையி னேடு  
மெய்த்தநம் பெருமான் பாத மேவுமுள் ளத்தாற செய்ய, ௧௨௩௯

8138. மறையொளி டொங்கி யோங்க, மங்கல வாழ்த்து மலக,  
நிறைவனைச் செங்கை பற்ற நேரிழை யவர்மு னந்தப  
பொறையணி முந்நான் மார்பர் புகரிலவண் பொரிகை யட்டி  
இறைவரை யேத்தும் வேலை யேர்வலங் கொள்ள வேண்டி, ௧௨௪0

8139. அருப்புமென் முலையி னூர்த மணிமலர்க் கைப்பி டித்தங்  
கொருப்படு முடைய பிள்ளை யார்திரு வுள்ளந் தன்னில்  
“விருப்பறு மங்கி யாவார் விடையுயர்த் தவரே” பென்று  
திருப்பெரு மணத்தை மேவுஞ் சிந்தையிற் மெளந்த செல்வார்,

8140. மந்திர முறையா லுய்தத வெரிவல மாக மாதர்  
தந்திருக் கையைப் பற்றந் தாமரைச் செங்கை யாளர்  
“இநதலில் லொழுக்கம் வநது சூழ்நததே ! யிவடன் னேடும்  
அந்தமில் சிவன்றாள் சேர்வ” னென்னுமா தரவு பொங்க, ௧௨௪௨

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருஉஎ

3141. மலர்பெருங் கிளைபுத் தொண்டர் கூட்டமு மல்கிச் சூழ  
அலகின்மேயுஞ் ஞானத் தேலலை யடைவுறுங் குறிப்பா லக்கண்  
உலகினெம் மருங்கு நீங்க வுடனணைந் தருள வேண்டிக்  
குலமணம் புரிவித் தார்தன ிகாரிலை றோக்கி வந்தார். கஉசஉ

3137. (இ - ள்) பததியில் நரபபண - வரிசை பெற அணி செய்யப்பட்ட பசும்பொன் இழைத்த பவளக் காலகணையுடைய பாதரின டெவிலே ; சித்திர விதா னத்தின் கீழ் - சித்திரித்த மேற்கட்டியின் கீழே , செழுந்திரு நீலக்கா - செழுமை பொருந்திய திருநீலக்கக் காயனா (ஆசிரியராக இருக்க) , முததமிழ் வீரகா முனடி - முததமிழ் வீரகராகிய பிள்ளையாரது திருமுனையிலே ; முதன் மறை...செய்ய - முதன்மையாகிய மறைநூல் விதிச சடங்குகளை அமுமுறையின்படியே மெய்ப்பொரு ளாகிய நம் பெருமானாரு திருவடிகளைப் பொருத்தும் உன்னத்துடனே செய்ய, கஉசஉ

3138 (இ - ள்) மறையொலி மலக - வேத ஒலிகள் மேனமேலும் பெருசி ஓங்கவும் மலகல் வாழத்தொலிகள் மிதந்து பெருகவும் ; நிறைவிலை...கேரிமுறையவர் முன் - நிறைந்த வளைமலகளை அணிந்த அம்மையாரது சொங்கையினைப் பிள்ளையார் பற மும்பொருட்டுக் கேரிய அணிகளை அணிந்த ஆந்த அம்மையாரின் முன்னே ; பொறை .. . வேலை - பொறையினை அணிகலனாகப் புனை முந்தூண்விந்த மாப்பினராகிய திரு நீலக்கக் காயனார் குற்றமில்லாத வெள்ளிய தெற்பொரியைக் கையில் எடுத்து வேனவித் தீயில் ஆசிரியராகப் பெய்து சிவபெருமானைத் துதிக்கும்பொழுது , எரிவலங்கொள்ள வேண்டி - எரியை வலமாக வருவதற்காக எண்ணி ; கஉசஉ

3139. (இ - ள்) அருப்பு ..பிள்ளையார் - அரும்புபோன்ற மெல்லிய தனங்களை யுடைய அம்மையாரது அழகிய மலர்போன்ற கையினைப் பிடித்துக்கொண்டு அருகு ஓருப்பட்ட பிள்ளையார் ; திருவுள்ளத்தனளில் ..தெளிந்த - தமது திருவுள்ளத்தின்கண் “விருப்பம் பொருத்தும் அக்கிரியாவா இ - 114 கொடியை உயரத்திய சிவ பெருமானையாவா” என்று திருநல்லூர்ப் பேருமணத்தினைப் பொருத்திய மனத்திலே தெளிந்தமையினாலே , செல்வார - செல்வாராய், கஉசஉ

3140. (இ - ள்) மாதிரி முறையால் சொல்லுதலானா - மாதிரி முறையினாலே உண்டாகுகி வளர்க்கப்பட்ட எரியினை வலம் வரும்பொருட்டு அம்மையாரது திருக் கையினைப் பிடிக்கும் தாமரைமலர் போன்ற செயலிய கையினையுடைய பிள்ளையார் ; இந்ந...பொரு - “அத்தே! இந்ந இலவாமுவாகிய அழகங்களை வந்து சூழுவதொண்டதே! இவளுடனே அழிவிலலாத சிவபெருமானையுடைய திருவடிகளைச் சோவேன” எனனும் பேராசை மேனமேலும் அகிகரிக்க , கஉசஉ

3141. (இ - ள்) மலர்பெருங்...சூழ - மலர்சரி பொருத்திய பெருங் கிளைகளும் திருத்தொண்டர் கூட்டமும் ஆகிய இயக்களுடனே கூட . அலகில்...குறிப்பால் - அளவில்லாத மெய்குஞானத்தின் எல்லையினை யடையவேண்டும் என்ற உட்குறிப்பி னாலே , அவகண்...நீங்க - அவ்வுட்கு உலகின் எப்பக்கங்களும் தம்மைச் சாராது நீங்க , உடன அணைந்தருள வேண்டி - விரைவருடனே அணைந்தருள விரும்பி , குலமணம்...வந்தார் - மறைமவர் முதலதிகுதிய மணத்தினைச் செயலித்தருளிய இறைவரது திருப்பெருமணம் எனனும் திருக்கோயலினை நோக்கி எழுந்தருளி வந் தனா. கஉசஉ

இவ்வவந்த பாட்டுக்களும் தொடராத ஒருமுடிபு கொண்டன.



3137. (வி - ரை) பத்தியின் - பத்தி - வரிசை; பத்தியில் - அனபு மிகுதியினாலே என்ற குறிப்புமாம், “மொய்த்ததனை பதநி யினபால்” (72) என்றவிடத்திற் போல.

தயிற்றுதல் - கைவினைத திறத்திறை கேரலஞ் செய்தல்.

பைம்பொற் பவளக் கால் - பசுமபொனஞ லிழைத்தலுடன் பவளக்காலினை யு முடைய ; “சீரார் பவளநகால்” (திருவா).

செழுந் திருநீலநக்கர் - செய்ய - என்ற கூட்டுக. செழுமை - நானமறையினும் வல்ல தன்மை குறித்தது ; “ஞால மிக்கநான மறைப்பொருள் விளக்கிய நலத்தா” (1831) என்றது காண்க. நீலநக்கர் - வேளவியாசிரியராக அமாந்த செய்ய என்க ; புரோகிதர் என்பர் ; புர - ஹித - புரோஹித - புர - முன்னிலையில், ஹித - இத்தகு செய்பவா. வடமொழி. செழுந்தீரு - முத்தித்திருவையடையும் என்றலுமாம்.

முத்தமிழ் விரகர் முன்பு - மண வேளவியில் செய்யப்படும் சடங்கு மணமகளை முணவைத்துச் செய்வது மரபு ; அதுபோலப் பின்னாப பொரிகை அட்டி எரியிடும் சடங்கு மணமகள் முன்னாச செய்யப்படுவது மரபாகும் என்று காட்டப்படுதலும் காண்க (3138).

முதன் மறை - முதனமையுடைய வேதனூல விதிச் சடங்குகள் ; முதல் - முதல் வன் என்று கொண்டு முதல்வனருளிய என்றலுமாம். மறை - மறை விதிவழி செய்யும் சடங்குக்கு ஆகி வந்தது. முறையினோடு - விதித்த முறைமைப்படி ; முறையாக.

மெய்த்த நம் பெருமான் பாதம் மேவு முள்ளத்தால் - மெய்த்த - மெய்ப்பொருளாகிய ; சிவன் ஒருவரே சந் ஆவார எனபது வேதம். மெய்த்த - உள்ளம் என்று கூட்டி உள்ளபடியே அமுந்திய நினைவு என்றாராதலுமாம்.

பாதம் மேவும் உள்ளத்தால் - இறைவரது திருவடிகளையே தியானித்த மனத்தினோடு ; செழுந் திருநீலநக்கா என்றபடி அவர் மிகத்தூயராயும் மறைவல்லராயும் சீலமுடையவராயும் இருப்பினும் சிவபோதத்தாலே காரியம் செய்யப்படுகின் முகருணைகளின் வசப்படுதலின் முறை பிறழ் னேரிநிமாதலின், இறைவன் நிருவாகியைப் பொருத்திய மனத்தோடு செய்யின் “பரனுணாவி னுலுணரும் மெய்த்தவரை மேவாவினை” என்றபடி அவா இடையூரினறி இனிது முடித்துவைப்பா என்று சிவனை எண்ணிச் செய்தனர் என்பதாம்.

இனி, பாதம் மேவும் உள்ளத்தாய் என்றது, இவையுந்த பணி செய்தால் இறைவன் நிருவடிப் பேற்றினை அடையலாம் என்ற எண்ணத்தாலே செய்ய என்றலுமாம் ; அவ்வாறே அடையப்பெற்றமையும் காண்க.

இனிப, பின்னையார் இறைவரது கழல்களல்லாது வேறென்றனையும் பேணாதன்மையுடையவராதலின் அவரது வேள்விச் சடங்குகளை அததன்மையிலே நின்றதாழும் சிவனடி பேணிச் செய்தலவேண்டும் நியதிபற்றிப் பாதமேவு முள்ளத்தாற் செய்ய என்ற குறிப்பும் ; சிவனியமங்களும் பூசை முதலியனவும் செய்யும்போதமது கருவி கரணங்களை உரிய மந்திர நியாச பாவனை கிரியைகளாற் சிவாகாரமாக ஆக்கிக்கொண்டு செய்க என்னும் சிவாகம விதிகள் இவரு நினைவு கூர்ந்தபாலன். பின்னையாரது திருமணச் சடங்கு செய்ததற்குத் தம்மைத் தகுதியுடையவராக ஆக்கிக் கொள்வது கருத்தி.

இனி, இச்சடங்குகள் இவருப் பின்னையாரை முன்னிலைப்படுத்திச் செய்யினும் அவை இறைவரது பாதங்களையே மேவும் என்ற உள்ளத்தோடு செய்ய என்ற குறிப்பும்.

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுஉக

இனி, இச்சடங்குகள் இறைவரது திருப்பாதத்தை அடையும் சிவப்பேறதை இத் திருமணத்தில் விரவியவர்க்கெல்லாம் பொருந்தவியப்பனவாகுக; சிவ கிதைவாகிய சித் திய மங்கலம் பொருந்தாக என்ற கருத்துடன் செய்ய என்ற பிறசரித விளைவுபற்றிய குறிப்பும் பாவனையும் பொருத்த உரைத்தலுமாம். திருலீலக்ககர் இததகைய உறைப புடைய சத்பாவனை செய்யும் நிலை வாய்ந்த பெரியோர் என்றது அவர்தம் புராணத்தால் அறிக. இவை பெருமபான்மை திரு. க. சதாசிவ செட்டியார் அவர்களது குறிப்புக்களைத் தழுவி எழுதப்பட்டன.

1289

3138. (வி - னை) மறையோலி போங்கி ஒங்க - இவ்வொலி மறையவர் களும் கிளைஞரும் செய்தது; மங்கல வாழ்த்து - மறையவர் மகளிரும் ஏனையோரும் செய்தது.

நிறைவளைச் செங்கை பற்ற - செங்கை - அம்மையாரது கையினை; பற்ற - பற்றம் பொருட்டு; பற்றம் நிலை கூடும்பொருட்டு; காரணப்பொருளில் வந்தது. பற்ற - போர் - அட்டி - ஏத்தும் - வேலை - என்று கூட்டிக்கொள்க.

நேரிழை யவழிழை - போரிகை அட்டி - ஏத்தும் வேலை - வெண்பொரியை வேள்வித தீயினிலிட்டு ஆகுதி செய்து உரிய மந்திரம் பாவனைகளுடன் இறைவரை ஏத்தும் இச்சடங்கு மணமகள் முன்பு கைப்பற்றதல் (= பாணிகிரகணம்) என்னும் அநிலை கூடுதல் குறித்துச் செய்யப்படுவது

அந்தப் பொறை அணி முந்நால் மாநீர் - திருலீலக்ககர்

புகரில் வெண்போர் - புதிய செந்நெலலைப் புதிய தூய மடபாண்டத்தில் புனித வதிகளாகிய பெண்களால் தூய்மையாக இல்லாததில் பொரிக்கப்படல வேண்டும் என பது முதலிய விதிகளினபடி அமைத்த பொரியாதலின் புகரில் என்றார். புகர் - குற மம்; போர் - அமுதுகரு மேலாக ஆகுநிகருச சிறந்த சாதனம் என்பா.

கை அட்டி - பொரியினைக் கருவிகளினாலன்றிக் கையினால் மேலஎடுத்தது எரிய விடுவது விதி, அட்டேதல் - அளவுபட வீழ்த்தியிருதல்.

இறைவரை ஏத்தும் - இச்சடங்கினை ஏற்று அதற்குரிய பயனாகிய கைப்பற்றற் குத் தகுதியுடையவராக தன்மையினை அருளுமபடி துறிகூரும், இது அந்த உரிய மந்திரங்களின் கருத்து

எரிவலங் கொள்ள வேண்டிக் - கைப்பிடித்து - ஁றப்படும் என்று மேலவரும் பாட்டுடன் கூட்டுக

எரிவலங் கொள்ளுதல் - எரியிற பொரினை அட்டி, மணமகள் மணமகளைக் கைப்பிடித்து வேள்வித தீயினை ஏழுமுறை வலம் வருதல் மணச் சடங்குகளுட் சிறந்த பகுதி; இதனுடன் மணம் கிதைவாகுதல் மரபு.

செங்கை பற்றி நேரிழை யவழிழை வந்த என்ற பாடலு கண்டு பொறையணி முந்நான் மாநீர் என்றது பிள்ளையாரைச் சுட்டியதாக உரைத்தது, அதற்கேற்றவாறு உரை முடிபுகொண்டது இராமநாத செட்டியார் குறிப்பு.

பொறையணி - பொறை - சாந்தம், பொறையினையே அணிகலமாக மேற்கொண்டு டொழுதுதல் முனிவர்களின் தன்மை.

1240

3139. (வி - னை) அருப்பு - அருமடி பொறை; அருமடி என்பது அருப்பு என சிந்தை அருமடிபொறை முலை என்றது மணமகளின் பன்னிரண்டு வயதாகிய இனம்பருவகு குறித்தது; “பொடிககினை நிலமுலை” (சிருக்கோவை) என்ற கருத்துக ளாண்ட. அருப்பு மேன்முலையினார் - மணமகளாராகிய அம்மையார்.

஁றப்படும் - எண்ணத்தட் கொண்டு அதற்கேற்ப முயலும்.

ஒருப்பும் - உள்ளத்தன்னில் - தெளிந்து - என்று கூட்டுக; இதுவரையில் தாம் இசைந்திருந்து செய்த மணவேள்விச் சடங்கினையே பற்றி எரிவலம்கொள்ளு தலையும் மேற்கொண்டு எண்ணி ஒருபபட்டு அதற்காகத் தேவியாது கையினை பற்றிய பிள்ளையாரது திருவுள்ளத்தில் அங்கிலையில-அககணத்தில் - திருவருளால் ஒரு கருத்துத் தோன்றித் தெளிதல் நிகழ்ந்தது என்பதாம். அக் கருத்தாவது “இங்கு எரிவலம் வர ஒருபபட்டு எழுந்து கைப்பற்றியது மந்திர வேள்வித் தீயாகி யிங்கு முன் காணப்பட்ட எரி; ஆனால் அதற்கேற்ப விருப்புறம் எரியாவா சிவபெருமானே யாவ் என்றதாம்; மேல்வரும் பாட்டுப் பார்க்க.

விரும்பும் அங்கி ஆவாஃ விடையுநீத்தவரே - “எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற வில்லை” (தேவா) என்றபடி அங்கி - எரி - இறைவரது திருமேனி (மண் - நீர் - தீ - கால் - வான் - ஞாயிறு - மதி - உயிர்); “நிலநீர் கெருப்புரி நீள விசம்பு சிலாப்பகலோன், புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்” (திருவா) என்றவாறு மண் முதலிய எட்டும் அட்டமூர்த்தம் எனப்பட்டு இறைவரது திருமேனிகளாம். ஆனால் அவற்றுள் எரி சிறந்தது; என்னை? மண்ணும் நீரும் தாழ்ந்தவை; காற்றும் விசம்பும் கண்ணாற காணப்படாதவை; ஞாயிறு-மதி இவற் றுள் இறைவரது உருவம் உள்ளுறையாய் நிலவுவதன்றி வெளிப்படக் காணப்படுத வில்லை; எரியிலே சிறப்புறக் காணப்படும். அக்கிளி சொருபன உருத்திரன்; அவரே சங்கரகாததாவும் மீளச் சிருட்டிகாததாவாமாவா.

விரும்பும் - இனி, இங்கு எரி இறைவரது திருமேனியேயாவது. இறைவர் இத் திருமேனியினுள்ளே பாலி நெய்போல விளங்காது மறைந்து நிற்பா; விரும்பி வெளிப்பட நிறகுமிடம் குருவடிவும் சிவாலயமும் திருவேடமும் ஆகிய இவைகளே யாம் என்ற உண்மைதூத கருத்தின குறிப்பும் காண்க; தாம் விரும்பும் என்றும், உலக மும்பவதனையே விரும்பும் என்று உரைக்கவும் நின்றது.

திருப்பெருமணத்தை மேவும் சிந்தையிற் நோர்ந்து - திருப்பெருமணத் திருக் கோயிலினை மேவஞ் செயலைத் தெளிந்து என்பது; மேவும் - மேவும் செயல்; செயல் என்பது செல்வெச்சம் நோர்ந்து - தமது திருவுள்ளத்தில் தெளிவு கொள் ளப்பெற்றது: இது திருவருட்குறிப்பினு லாகியது.

திருப்பெருமணத்தை மேவும் - இறைவா எங்குமுள்ளவா; எரியினிற் காண் வேண்டில் இங்குத் தியானம் மந்திரம் கிரியை மூலமாக வரச்செய்து வளர்க்கப்பட்ட மண்கேள்வித் தீயினிடத்திலும் உள்ளார்; என்ன பிள்ளையார் “அங்கியாவா விடை யுமாதவரே” என்று திருப்பெருமணக் கோயிலுக்குச் சென்றதென்னையோ? என்ன, புகுப்பினறிச் சட சித்தக்கள எங்கணும் பரமேசுவரனைக் காண்டல் மெய்யுணர்வுடை யாக்குப் பொருத்தமுடைததாயினும் அவ்விறைவன குரு இலிங்கம் சங்கமம் என்ற மூன்றிடங்களில் பிரகாசமாய் விளங்கி நின்றே மறறு அல்லாத இடத்து அபபிரகாச மாய் நிறமலால் திருக்கோயிலினுள் திருமேனியைப் பற்றி வழிபடல் சிறப்புடைத் தாம். “அகண்டமுந தைவமே, (யாயினும்) அதனவ்விதி அனபிறனொழு” (போதம் - 12-4) (சடசித்தக்கண் முழுவதும் அத் தேவனது வடிவேயாயினும் அவற்றுள் அனபு விளையுமிடத்தில் வழிபடுவாயாக; அவ வத்துவித் சித்தாரதத்தைப் பெற்றுடை யோய்! - மாபாடியம்) என்று ஆணையிட்டமை கருதுக; பசுவின் உடல் முழுதிலும் பால் நிறைவுற்றிருப்பினும் முலையினிடத்து விம்மி ஒழுகுவதுபோலத் திருக்கோயிலு ளிருக்குக திருமேனியினறி வெளிப்பட அருளுமாறிலலை யாதலின் அடிப்பட்டெஃ அனபு மற்றிடத்து விளையாது என்ற உண்மை காண்க.

இனி, ஈண்டு மகதிரமுறையா ஹயத்த வேள்வித் தீயில் இறைவன் அங்கிலியில் வெளிப்பட்டது உண்மையே யாயினும், வீறகில உள்ள தீயானது கடைகதபோது விளங்குவதாய் அலஹி விளங்குவதன்று; அதபோல, அதுவேதானாய்க் காணும் ஆறறவிலலாதவாகுத தமாமல் அறியப்பட்டதொரு மகதிர சாநந்திய மிலலாதவழி ஆண்டு விளங்காதுகின்ற அம் மகதிர சாநந்தியத்தால் விளங்கித் தோன்றம் பொருளாம். அவ்வாறணி அதுவேதானாய்க் காணப்பெறும் உண்மைத் தவமுடையாககு எப்போதும் அப்படியே விளங்கித் தோன்றவான இறைவன்

இறகுப் பிள்ளையா அவ்வாறு உண்மை முனைத்தவ முடையாரன்றோ? எனின், அஃதுண்மையே! பிள்ளையா உலகில வந்து செயதருளியவை யெல்லாம் அந் தவ வலிமை பெறாத உலகினாபொருட்டே யன்றித் தம்பொருட்டன்று என்பது நினைவு கூர்தற்பாலது. அன்றியும், இவகு வளாதத் வேள்வித் தீயானது இத்கிருமணத்தின் பொருட்டுச் சங்கதபித்து ஆவாகன முறையால் “வேளிப்பட வருக” என்று அழைத்துக் கொணரப்பட்டும், பிணை உத்திராபண முறையால் “மறைந்து நிற்க” என ஒடுககம் செய்து எழுந்தருளச் செய்யப்பட்டும் நிகழ்வது; திருக்கோயிலில் அவ்வாறணி நித்திய சாநந்திய விளக்கமாய் இறை வெளிப்பட வீற்றிருத்தலும் கருதுக. பிள்ளையா இப்போது மேற்கொண்ட செயல் ஈண்டுச் சங்கதபித்த மண்கிறைவாத லன்று; நித்திய மங்கலமாக சிவ கிறைவிலுள்ள அனைவரையும் புகர செய்த தாமும் எழுந்தருளும் செயலாதலின் அதற்கேற்ற இடம் மணத்தின் பொருட்டு வளர்த்த தீயினன்றித் திருப்பெருமணக் கோயிலேயாம் என்பதுமாம்.

அன்றியும், “எண்ணிறந்த கடவுளருக ஈடுமுனைவு கொண்டேடும், வண்ண வெளி வாயின்கண் வைத்ததென” (796) என்றபடி இறகு மகதிர முறையால் உயத்த வேள்வித் தீயானது தனபரல் உயத்த ஆகுதிக்கி உரிய தெய்வங்களிடம் கொண்டு செலுத்தும் வழியாவதன்றி மறநிலை என்பதும், இது பிள்ளையா பணியில் கிறுதம் தருதியுடைய தென்பதும் கருதுக. “சுடா, பைய வேசென்று பாண்டியற காசவே” என்ற பதிகக் குறிப்பினையும் இறகுவைத்து நினைவுகூர

இறகுநிப்புக்க ளெல்லாம் பெற, மேலேறும் பாட்டுகளில் “மகதிர முறையா ஹயத்த வெரிவல் மாக கைபற்றம் செந்மை யாளா” (3140), “ஞானத்தெல்லையடைவுறவ குறிப்பால், கிடையும கூட்டமும்குழ - உடன் அணை தருள வேண்டுக கோயிலே நோக்கி வந்தா” (3141) என்று வருவனவும், பிறவும் காண்க

தெளிந்து-இததெளிவு முன் ஆறும் பெறாத அறிவிடறல் ஆய்ந்து என்க. தெளிந்த வழிச் செயல் கிழங்கதமையும் காண்க.

கேல்வாரி - செல்வாராசிக - கோயிலே நோக்கி வந்தா என மேலவரும் பாட்டுடன் முடிக்க (3141). 1241

3140. (வி - ரை) மந்திர முறையால் உய்த்த எரி - என்றதனால் திருக் கோயிலினுள்ள விளங்கும் திருமேனி அவ்வாறணி நித்தியமாகிய எரி என்றது குறிப்பு.

வலமாக - கையைப் பற்றும் - மண்கிறைவு - ஈடுவின் பொருட்டு வலம் வருதற்காகக் கைபற்றிய. மாதர் - மணமகளாராகிய அம்மையா.

திருக்கை - பிள்ளையாராத பற்றப்பட்டு அவரது உரிமைத் தேவியாராக ஆறும் நிலை பிணை தந்த பெருமை குறிக்கத் திருக்கை என்றார்.

“இந்த...கேர்வன்” என்னும் ஆதரவு - இந்த - சிவஞான தெய்வனுக்கு மாறு பட்டுத் தாழ்ந்த இதை என்றது குறிப்பு. பிள்ளையாரது வாழ்வு எல்லாவற்றிற்கும்

மேலாகிய சிவஞான ஒழுக்கமாம் ; இங்கு சிகழ்வதும் மணம் என்பது இல்லறத்தின் பாற்பட்டு ஆச்சிரம நிலைகளுள் ஒன்றாய் வருவது. “புகலு மாச்சிரம வறத்துறை எவையடைந்தும் அருந்தவறகள் புரிந்தும் அருங்கலைகள் பல தெரிந்தும்...வேத சிரப பொருளை மிகத் தெளிந்தும் கேள்விந் தைவத திறத்தடைவர் : இதிற சரியை சீரிய யோகம் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சோவா ” (சித்தியார் - 8-11) என்பது ஞானனால் முடிபு. பிள்ளையார் மேற்கூறியவற்றின் இறுதியிற் கூறிய சிவ ஞானத்தின் நிறைவு பெற்றுச் சிவனடி மறவாப பான்மையினர் ; உலகுக்காக வந்தவத சித்தவர் ; ஆதலின் ஏனையோர் போலப் பிள்ளைகளைச் சென்று பிறவிக் கேதவாகிய இல்லற ஆச்சிரமம் புக ஒருப்படுவரோ ? ; மணம் முறறினால் இல்லறம் வரும் ; அது வரின் மக்கட்பேற வேண்டப்படும ; அது கூடின் உலகின் எல்லாப் பாசங்களும் கூடும் ; ஏடண்கள் என்ற மூன்றும் சூழும் ; இவ்வாறு மாயாகாரியக் கூட்டமாகிய ஒழுக்கங்கள் தம்மைச் சூழத் தகாதனவாதலின் தகாத இந் த என்பதாம்.

வந்து சூழ்ந்ததே - இல்லொழுக்கச் சூழலின் தொடக்கமாகிய மணம் இன்னும் நிறைவு பெறவில்லை யாயினும் சூழ்ந்தது என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறியது விரையும் உறுதியும் பற்றி.

சூழ்ந்ததே ! - சுற்றமுறு பெரும்பாசத் தொடர்ச்சிவிடு நிலைமையராய்ப் பிள்ளையார் திருமணத்திற கிசையாது மறுபப்ப, பின்னும்கேட்ட சுற்றத்தார்க்கு மறை வாய்வு, அந்தணர் ஒழுக்கம் பெருகவும், உலக நிலையில் மறையவரது குல ஒழுக்கத்தினை நடத்திக் காட்டவும் திருவுள்ளம் கொண்டு இசைந்தாராதலின், அவ்வாறு வைதிக ஒழுக்க நெறியினை நடத்திக் காட்ட இறத் மணியிசைந்தாலும் அஃது அதனோடமைந்துவிட்டது முன் கூறியவாறு உலக மாயச் சூழலாகச் சூழ்ந்து விடுமென்றே ! என்பது.

இவள்தன்னோடும் சிவன்றன் சேர்வன் - இவள் - கைப்பிடிக்கும் முதனமை யான சடநகு நிறைவேறிவிட்டபடியால் ஒருவகையால் மனைவியாகிய நிலை பெற்ற இவள் ; மறநெரு முக்கிபமான முடிவாக நிறைவுறும் சடங்கு (சத்தபதி) எரிவலம் வருதல் சிகழாமையின் ஒருவகையால் மணநிறைவு பெறாவிடினும் உரிமைப்பாட்டினாலே இவளுடனே என்றபடி.

சிவன் தான் சேர்வன் - “ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வன்” (சித்தி) என்ற படி சிவஞானம் பெற்ற பயனை அடைவேன் ; இவ்வுலகில் வந்த காரியங்களாகிய பரசமய நிராகரிப்பும் திருநீறி னாகமும் நிகழ்ந்து நிறைவாகிவிட்டமையால் இவ்வாறு எண்ணியருளினார் என்பது. “பவமற என்னை முனனா ளாண்டவப் பண்பு கூட” (8142) என்றும், “உன் பாதமெய்க் கீழல் சேரும் பருவமீது” (8143) என்றும் மேல் வருவன காண்க. ஆதலு - அன்பின் முகிந்த உள்ளக் கிளர்ச்சியாகிய ஆசை.

இவடனினோடும் - பெண் பிறவிக்கு வீழல்லை என்று கூறும் சமணர் கொள்கையினால் உலகுக்கு கோந்த துன்பத்தை ஒழிக்கவே பிள்ளையார் உலகிற போந்தனர் என்றும், அவ்வாறானால் அவா பெண்ணை வெறுத்தது தாம்மட்டுமே சிவனருள் சேர ஒருபட மாட்டார் என்றும், பிறவாறும் ஈண்டு விசேட ஆராய்ச்சி செய்வாருமுண்டு ; அவையெல்லாம் பிள்ளையாரது சரித்தரத் தொருந்தாமை யறித ; “இம் மண்ணில் வச தோர் ஈனமாம் பிறவி தீர யாவரும் புகு” (8146) என்பதனால் பெண் ஆண என்ற பாகுபாடு எதுவுமின்றிப் பகருவ நிலை ஒன்றே கருத்தாகக் கூறுதல் சிந்திக்க. இந் த “இல்லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே” என்றதையும் மறந்துவிடலாகாது.

8141. (வி - னை) மலர்...சூழ - அடைவதும் குறிப்பால் - என்று கூட்டுக ; சுற்றத்தாரும் தொண்டர்களும் ஆகிய இவர்களைல்லாருடனே கூட எல்லையினைச்

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுகந

சேர்தல் வேண்டுமென்ற திருவுள்ளக் குறிப்பினாலே என்க; மலந்தல் - மன மகிழ்தல்.

உலகில் மெய்துஞானத் தெல்லு அடைவதும் - அளவுபடாத மெய்ஞ்ஞான மாவது சிவஞானம்; அதன் எல்லையாவது அதன்மேல் விளங்கும் சிவானந்த நிறைவு, சிவனுலகம். “உலகுய்ய நடமாடும் எல்லையினைத் தலைப்பட்டா” (1075); “சல சில கலையின்பொருட் கெல்லையாடுவ கழலே” (1220) என்றவை காண்க. குறிப்பால்- திருவருட் குறிப்பினாலே தோன்றிய தமதுள்ளக் குறிப்புக் காரணமாக.

உலகின் எம்மறந்தும் நீங்க உடனணைத் தருள-தாம் ஒரு பற்றுமின்றிச் சிவன முத்தநிலையிலிருநதாரேனும் உலகைத் தீமை நீக்கி நன்னெறி காட்டி உய்வித்தற் பொருட்டுத் திருவருளால் வந்தாராதலின் அந்த அளவில் கொண்ட உலகத் தொட்புகள் எல்லாமும் நீக்கிச் சிவனடியே மருவாத நிலையில் சிவனுடன் அணைய விரும்பி இனையும் - கூட்டமுஞ் - சூழ - நீங்க - உடனணைந்தருள வேண்டி என்ற கூட்டி புரைத்தலுமாம்.

குலமணம் புரிவித்தார் - அகதணரது மறையொழுக்கத்தை உலகிற் காட்டும் பொருட்டு அக் குலத்துக்கேற்ற மண ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்ளும் இசைவு வரக் கூட்டுவித்தருளிய இறைவா என்பது; தம செயல் எனப் தொன்றுமின்றி எல்லாம் இறைவர் செயலேயாகக் காண்பது பிள்ளையாரது நிலையாதலின் தாம் மண இசைவு கொண்டதனை இறைவா தந்த செயலேயாகக் கொண்டனர் என்க, “அவனை தானே யாகிய வந்தெறி, ஏக ஞ்சியிறைபணி கிதக” (போதம்) என்றருளினதற முனிபின்வழிக் கண்டுகொள்க. 2148

3142. சிவனமாந் தருளுஞ் செலவத் திருப்பெரு மணத்தை பெய்தித் தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தலைப்படுகு சார்பு நோக்கப்  
“பவமற் வென்னை முன்னு ளாண்டவப் பண்பு கூட  
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டே” மென்னுந் லுணர்வு கண்ண, கஉசச

3143. காதைமெய்ப் பதிசுந் “கலநாரப் பெருமண” மெடுகதுக் கண்டோர் தீதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல்செய் பொருளாக் கொண்டு  
“காதனை! நலலூர் மேவும் பெருமண நம்ப மீனியுன  
பாதமெய்த் நீழல் சேரும் பருவமீ” தெனறு பாட, கஉசஇ

3144. தேவர்க டேவா தாமுந் திருவருள புரிந்து “நீயும் பூவையன் னுளு மிங்குன் புண்ணிய மணத்தில் வந்தார் யாவரு மெம்பாற் சோதி யிதனுளவந் தேயது” மென்னு மூவுல கொளியால் விமம முழுச்சுடாத தாணு வாகி, கஉசக

3145. கோயிலுட் படமே லோகமுகுந் கொள்கைபாற் பெருகுஞ் சோதி வாயிலை வகுத்துக் காட்ட, மன்னுசீப புகனி மணன் பாயின வெளியா னீடு பாஞ்சுடாத தொழுது போற்றி மாயிரு ஞால் முய்ய வழியினை யருளிச் செய்வார், கஉசஎ

3146. “ஞானமெய்க் கெறிதான் யாக்கு மெச்சிவா யச்சொ ளா”மென் றுணசா மெச்சி வாயத் திருப்பதி கத்தை யறுகண் வானமு நிலனும் கேட்ட வுஞ்செய்திம் மணத்தில் வந்தோர் ஈனமாம் பிறவி தீர யாவரும் புகுகி” வென்ன, கஉசஅ

3147. வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகா னாத முந்தி  
யுருவெனத் துயரக் கூட்டி னுணர்வின்றி மயங்கு வார்கள்  
திருமணத் துடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறப்பி னாலே  
மருவிய பிறவி நீங்க மன்னுசோ தியினுட் புக்கார். கஉசக

3142. (இ - ள்) சிவனமர்ந் தருளும்...எய்தி - சிவபெருமான் விரும்பி வீற்  
றிருந்து உயிரகட் கருள்புரியும் செல்வ நிறைந்த திருப்பெருமணக் கோயிலினுள்  
சென்று சேர்ந்து ; தவநெறி...நோக்கி - தவநெறியினை வளர்ப்பதற்கென்றே திரு  
வவதரித்தவராகிய பிள்ளையார் உலகக் காட்சி நீங்கிய முததி நிலையிலே சார்வதற்குக்  
காரணமாகிய திருவருட் குறிப்பினைக் கண்டு ; பவம...கூட - பிறவியில் வாராது  
என்னை முன்னோரளில் தமது திருவடியில் ஆளாகக் கொண்ட அதன்மைக்குப்  
பொருந்த ; கவமலர்...கண்ண - புதிதின் அலர்ந்த தாமரைமலர் போன்ற திருவடியை  
அடைவிக்கும் என்னும் மெய்யுணர்வானது திருவுள்ளத்தில பொருந்த ; கஉசஉ

3143. (இ - ள்) காதல்...எடுத்த - பெருவிரும்பு மேற்கொண்ட மெய்த திரு  
வாக்காகிய திருப்பதிகத்தினைக் “கல்லூரப் பெருமணம்” என்று தொடங்கி ; கண்  
டோ...கொண்டு - அங்கு அத திருமணத்தைக் கண்டவர்களுடைய தீங்குடைய பிறவிக்  
கேதுவாகிய மலமாயை கணமங்களைத் தீர்ப்பதனைச் செம்மைப் பொருளாகத் திருவுளம்  
பற்றி ; “நாதனை...ஈது” என்று பாட - “இறைவரே! திருநல்லூரில் பொருந்திய  
திருப்பெருமணக் கோயிலின்கண் எழுந்தருளிய நம்பரே! உமது திருவடிகளாகிய  
மெய்யம்மை பொருந்திய நீழலினை அடையும் பருவம் இதுவேயாம்” என்று பாடி  
யருள, கஉசஉ

3144. (இ - ள்) தேவர்கள்...புரிந்து - தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய  
இறைவரும் திருவருள் செய்து ; “நீயும்...எய்தும்” என்று - “நீயும் பூவைபோன்ற  
றவளாகிய உனது மனைவியும், இங்கு உனது புண்ணியத் திருமணத்தில் வந்தவர்கள்  
எல்லாரும் எம்மிடத்தில் இந்தச் சோதியினுள்ளாக வந்து அடையுங்கள்” என்று கட  
லை யிட்டருளி ; மூவுலகு...தானுளவாகி - மூன்றுலகைகளும் தம் ஒளியினாலே  
மேலிட்டி விளங்கும்படி முழுமையாகிய சுடர்விட்டெழும் சோதியில்கமாக நிமிர்ந்த  
எழுந்த ; கஉசச

3145. (இ - ள்) கோயிலுட்பட்ட...காட்ட - திருக்கோயில் தன்னகத்துட்பட்  
மேலே விரித்து பெருகி எழும் அந்தச் சோதியினுள்ளே ஒரு திருவாயிலினையும் வகுத்  
துக் காட்டியருள ; மன்னுசீர்...போற்றி - கலைபெற்ற சிறப்பினைபுடைய சோழித்  
தலைவராகிய பிள்ளையார், பரவிய பேரொளியினாலே நீண்டு விளங்கும் பரஞ்சுடராகிய  
இறைவரைத் தொழுது ததித்த ; மாயிரு...செய்வார் - மிகப் பெரிய உலகத்தின்கண்  
உள்ள ஆன்மாக்கள் உய்யும் வழியினை அருளிச்செய்வாராகி ; கஉசடு

3146. (இ - ள்) “ஞான...சொலாம்” என்று-மெய்யினையுடைய ஞானநெறி  
தான் எல்லாருக்கும் “நமச்சிவாய” என்னும் திருவைந்தெழுத்தாகிய மொழியேயாரும்  
என்று ; ஆனசீர்...அருள் செய்த - ஆகக் பொருந்திய சிறப்பினைபுடைய நமச்  
சிவாயத் திருப்பதிகத்தினை அவ்விடத்திலே விண்ணவரும் மண்ணவரும் கேட்கும்படி  
அருளிச்செய்து ; “இம்மணத்தில்...புகுத” என்ன - “இந்த மணத்தில் வந்தவர்கள்  
எல்லாரும் இழிவுபடுத்தும் பிறவி நீங்க இத்தனை புகுவீர்களாக” என்று ஆணையிட்டு  
யருள, கஉசச

3147. (இ - ள்) வருமுறை மயங்குவார்கள் - முறையாக இடையாலுத வரும் பிறவியாகிய பெரு வெள்ளத்திலே எல்லை காணாது அழுங்கி உடம்பு என்னும் தன்பம் நிறைந்த கூட்டினுள் இருந்து உணர்வில்லாமல் மயங்குவார்களாகிய அம் மக்கள் ; திருமணத்தான்...சிறப்பினாலே - பிள்ளையாரது திருமணத்தானே சேவீததுக் கொண்டு முன்றா செல்லப்பெற்ற சிறப்பினால் ; மருவிய...புகார் - பொருத்திய பிறவி நீங்கும்படி நிலைபெற்ற அந்தப் பேரொளியினுள்ளே புகுந்தனா. கஉசஎ

இந்த ஆறு திருப்பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒருமுடிபு கொண்டன.

3142. (வி - ரை) வந்தார் - எய்தி - நோக்கி - நண்ண (1244) - எடுத்த - கொண்டி - பாட (1245) - தேவா - அருள் புரிந்த - என்ற - ஆகி (1246) - காட்ட - மன்னர் - போற்றி - அருளிச் செயலா (1247) - அருள் செய்த - என்ன (1248) - மயங்குவார்கள - புகாரா (1249) என்ற இந்த ஆறு திருப்பாட்டுகளையும் கூட்டி முடித்துக்கொள்க.

திருப்பெருமணம் - கோயிலின் திருப்பெயர். நல்லூர்ப் பெருமணம் - கல்லூரில் உள்ள பெருமணம் என்ற கோயில் ; சாத்தை அயவந்தி-சுருஷர் ஆளிலை என்பன போலாம் ; நல்லூர் - ஊர்ப் பெயர்.

தவநேறி வளர்க்க வந்தார் - பிள்ளையார், அவரது திருவவதார உன்னுறையாவ திது என்றவாறு ; தவநேறி - சிவநேறி ; இதனால் மன்னா செய்துகொண்டு உலகில் வாழ்தல் அவர் வந்த காரியமன்று என்பது குறிப்பு.

தலைப்படும் சார்வு நோக்கி - அவ்வுன்னுறைய முற்றுப்பெற்ற முதலி நிலையினாக கூடும் பருவம் சாரந்தனை உள்ளுறையினில் சிவனுணர்த்தக் கண்டு ; நோக்கு தல் - உள்ளுறையக் கருத்தில னன்றிக் காணுதல் ; தலைப்படுதல் - சோதல் ; "தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார்" (குறள்), "தலைப்பட்டா ன்ணக்க தலைவன் றானே" (தேவா), சார்வு - சாரும் இடமும் காலமும் ; "சார்புணர்த்து" (குறள்).

பவமற் கூட - பவம் - பிறவி முன்னுள் ஆண். - முன்ன நிலையில ஆட் கொண்டருளிய, பிரமதீர்த்தக் கரையிலு முன்னும் வயதில் ஆண்டருளிய என்ற உரைப்பாருமுனா அப்பண்பு - அத நிலை ; கூட - பொருத்த ; இதனால் பிள்ளையாரது முன்ன நிலையின் தன்மை விளக்குவதும், முருகுப்பெருமான பிள்ளையாராய வந்தாரா என்பா கூற்றுச் சிறிதும் பொருத்தா தொழிவதும் கண்டுகொள்க முன்னு ளாண்ட அப் பண்பின் நிலை - "பண்டுதிரு வடிமறவாப் பானமையோம்" (1953) ; என்றவிடத்தும், பிறுணடும் உரைக்கப்பட்டது கருப்பிடிக்க. "மறக்குமா நிலரத வெண்ணை" (தேவா) என்ற பிள்ளையார் திருவாகும நிலைவுகூற ; அப்பண்பு கூட - இடையில் இவ்வுலகில் வந்த அயதரித்தது முதல் இதகாறம் சிந்த இப் பண்பு நீங்க ; வேறொன்றும் காணாது சிவனையே நினைந்து ஒன்றியிருக்கும் பண்பே வந்த பொருத்த என்க. கூட - கூடுமபடி ; பவமற் - மையல் செயலும் மண்ணின் மேற் "பிறக்குமறு காட்டினாய் பிணிப்படு முடம்புவிட, டிறக்குமறு காட்டினாய் கிருக்கு கின்ற தென்கையே!" (தேவா)

நவமலர்ப் பாதம் - நவம் - புதிது ; அனுபவிக்குநோறும் புதிது புதிதாயிருக் கும தன்மை ; இது சிவானந்தத்தின் பண்பு

கூடக் - கூட்டும் - கூடுமபடி கூடும் என்பது கூட்டினால்வறிக் கூடலரிது என்பதாம்.

நல்லுணர்வு நண்ண - சார்வு நோக்கியதனால் இவ்வுணர்வு கண்ணிற் றென்பது ; நல்லுணர்வு - கண்மைக் கெல்லாம் பெரு கண்மையாகிய வீடுபெற பற்றிய உணர்வு.



முன்னு காளில் ஆட்கொண்டு பிறவியில் வாராத அருளிய பண்புபோல, அதனின் மேலாய் இனிப் பிறவியில் என்றும் வாராத நிலை பொருத்த என்பது கூட - என்றும், நவமலரீப் பாதம் என்றும் வரும் சொல்லாதறது குறிப்பு. இதன் முன்னும் அப்பாததையே சேவன் முத்தி நிலையிற் கூடியிருந்தா ராயினும் அது திருமேனி தாங்கிப் பிறர்களுள் உலகில் சிந்த நிலை. இனி அப்பண்பு கூடப் - பாதங் கூட்டும் என்றதனால் அந்நிலையினின்றும் மாறாத சிவாநுபவமே மருவிக்கொண்டிருக்கும் பண்பு குறிக்கப்பட்டது. நல்க-என்பதும் பாடம். 1244

3143. (வி - ரை) காதல் மெய்ப் பதிகம் - காதல் மிக மேற்கொண்டு எடுத்த என்சு ; விருப்பம் இறைவர் நவமலரீப் பாதம் கூட்டும் என்ற நல்லுணர்வு பெற்றமையால் மிகுந்த வந்தது ; மெய்ப் பதிகம் - மெய் - சதது ; இறைவரது திருவாக்காகிக் குறித்த பயனைத் தரும் தன்மை. கல்லூரீப் பெருமணம் - இது பதிகத் தொடக்கம்.

கண்டோர் - திருமணத்தைக் கண்டு தெரிசித்தோர் ; இறைவரது அருட்கண்ணின் குறிப்பினை காணப்பட்டோர் என்ற குறிப்புமாம்.

தீதுறு பிறவிப் பாசம் - தீதுறு - பாசம் என்றும் கூட்ட நின்று ; தீதுறு பிறவி - பிறவியானது தீமையிற் செலுத்தி மேலும் மேலும் பிறவிகளிற் செலுத்ததல் குறிப்பு. “மையன் மாணுடமாய் மயங்கும்” என்றது காண்க.

கண்டோர் பாசத் தீர்த்தல் சேம்போநுளாக் கொண்டு - சேம்போநுள் - செம்மை யாகிய - செப்பமாகிய - பொருள் ; உட்கருத்தது. தாம் சிவன்றான சேர்தலாகிய கருத்தது முறப்பட்டெழுந்த. தாயினும், தாம் தமது தேவியுடனும் கிளைஞா தொண்டர் இவர்கள் சூழ உடனீ அணைதல் அதனுடன் உள்நுற எழுந்த கருத்தது ; தம்மைப் பவமற முன்னு ளாண்டமையினாலும், சிவஞானம் பெற்றமையினாலும், பாசமற்றிலராதலின் தம் பொருட்டுத் தீதுறு பிறவிப் பாசம் தீர்த்தல் பொருளாகக் கொண்டு திருப பதிகம் விண்ணப்பித்தல் அத்துணை வேண்டப்படாது, மணம் கண்ட ஏனையோர் பொருட்டுத் தீதுறு பிறவிப் பாசம் தீர்த்தலே மிகவும் வேண்டப்படுவதாயிற்று ; “சொல்லாப் பெருமணம் சூடலரே தோண்டி” ; “எமைப் போகருளீரே” ; “நல்லூர்ப் பெருமணத் தானே, யுறும்பொருளாற் சோனீனவோண் டயிழ்” என்ற பதிகக் கருத்துக்கள் காண்க.

நாதனே...நம்பனே! - நாதன் - இறைவன். இறைமைத் தன்மையினால் ஆட்கொள்ளுதல் கடன என்பது ; “தம்மை யடைந்தார் விளைதீர்ப்ப தன்றோ தலையா யவர்தம் கடனா வதுதான்” (தேவா) ; நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்பனே! - “நல்லூர்ப் பெருமண மேயநம் பானே” என்ற பதிகப் பொருளும் சொல்லும் போற்றப்பட்டு காண்க. நம்பன் - கம்பி அடையத் தகவார்.

உன்பாத மெய்நீழில் சேரும் பருவம் ஈது - பாதம் அடைந்தாரது பிறவி வெப்பத்தை மாற்றாதவின நீழல் என்றுபசரிகப்படும். மெய் - நித்தியமாவது ; சதநாதி என்றும் அழிவில்லாதது ; பருவம் ஈது - பக்குவ முதிர்ச்சி பெற்ற உரிய காலம் இது ; பதிகக் கருத்தும் குறிப்பும் காண்க. திருமணக் காண வந்த அத்துணை மக்களுக்கும் ஒருசேரத் திருவடி நீழல் சேரும் பருவம் கூடுமோ? எனில், கூடும் என்சு ; “பயில்வித் தெல்லாம், காரிட மதனிற் காட்டு மனஞாங் கழியும் வேனில்” (சித்தி - 1-9) ; இங்குச் சிவஞான குருமூர்த்திகளின் பாவனை - பார்வை - அருண்மொழி - முதலிய தீக்கைகளாற் பாச நீங்கப்பெற்று முததி பெறும் பக்குவமுடைய உயிர்களே திருமணம் காண வந்து கூடினர் என்சு. இக்குறிப்புப் பின்னர்த “தென்னுநீ ருலகத் துப் பெற்றிலார் தெருமந்தார்” (3152) என்றுமேலும் வற்புறுத்தப்பெறுதல் காண்க.

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுகௌ

“கிணையும் தொண்டா கட்டமும் மக்கிச் சூழ - அடைவதும் குறிப்பால்” (3141) என்றபடி பிள்ளையார் இவ்வாறான பகருவம் அவர் அணவாக்கும் உடைய கிணியினர் திருவருட் குறிப்பினாலறித தருளினர் என்க

பதவம் - “காலமும் கடவுளேவலாத றுணைக்காரணை காண்” (இதழி - 1) என்றபடி இறைவனுணையின் வழியே உயிர்கள் வீடு பெறத்தரு உரிய கால தத்தவமும் அணையாதல்பற்றிய குறிப்பு. அதற்குரிய கடவுளேவல மேற்பாட்டிற் கூறவார் பாட - அநுள் புரிந்து எனற மேற்பாட்டுடை கூட்டுக. அருள் புரிந்த வகையாலும் பிள்ளையார் ஏனையோரது பிறவிப் பாச நீக்கந் கருதி விண்ணப்பித்தபு பாடினர். என்பது தெளியப்படும்.

பதம்துவென்று பாட—என்பதும் பாடம்.

1245

3144. (வி - ரை) திருவநுள் புரிந்து - முன்பாட்டிற் கூறியபடி பிள்ளையார் செய்த முதலி விண்ணப்பத்திற்குத் திருவருள செய்து.

‘நீயும்...எய்தும்’ என்று - இஃக இறைவா அவ்விண்ணப்பத்தின்படி கைகூடுமாறு அருளிய திருவாகு ; “எமைப்போக கருளீரே” என்று வேண்டிய பிள்ளையாரது வேண்டிதலை இறைவர் ஏற்றுக்கொண்ட “எமது பாதசீழல் சேரும்படி தரும்பரிசு இது” என்றபடியாம்.

பூவையன்னுள் - பிள்ளையாரது தேவியா , பூவை - காணவாய்ப புன் ; இது பேச்சு, அழகு, இயல் முதலியவாறால் பெண்களுக்கு உவமிக்கப்படும்.

இங்கு உன்...பாவும் - வந்தார் - வரும் பேறு பெறா ; புண்ணிய மணம் - உலகில ஏனையோர்களது மணம்போலப் பாசத் தொட்குக் கேதவாகாத சிவபுண்ணியப் பயன் பயசரும் மணம் , ஸாவரும் - மேல் திருநிலைக்கா முதலாக (3148) வீடு பெற வந்தாரும் (3150) என்றவரை விரித்த எல்லாரும் என்று முடித்த நிலை காண்க ; உம்மை முதறுமமை.

சோதி யிதனுள் வந்து - எம்பால் . எய்தும் என்ற கூட்டுக. சோதியிதனுள் - யாம் இனி இங்குக் காட்டும் இந்த சோதியினுள்ளே ; சோதியின் வாயிலினமூலமாக, எம்பால் எய்தும் என்றது விண்ணப்பித்தபடி பாதமெயந் சீழில வந்தடைக என்ற தாம். எய்தும் - எய்தவீராக ; முன்னிலைப் பன்மையேவல்.

என்று - என்ற அசரீரிவாகுகளுல் அருளிச் செய்தது.

முடிவகு - மேல்-கடு-கீழ் என்ற மூன்றுலகங்களும், முதறுமமை தொக்கது.

ஒளியால் விம்முதல் - சிவஞான வொளியின் பெரிய பிழம்பினாலே ஒளிபெற்ற மோலோங்கி விளங்குதல்.

முடிசூட்டித் தாணு - முதறிய சுடா விளங்கும் தாணு ; “சோதியே கடரே குழொளி விளக்கே” (திருவா) ; தாணு - சிலபெறத் தாமதம் துண்போல்பவா ; “மாசொன நிலலாப் பொற்றாண்காண்” (தேவா)

1246

3145. (வி - ரை) கோயிலுட்பட...கோதி - முன்கூறிய முழுசுசுடர்த் தாணு வானது கோயில் தன்னுட்பட ஒவகியபடியாக விளங்கும் சோதியாய் கின்றதென்க

வாயில வகுத்துக் காட்ட - ஒளி பெருகும் சோதியளவில் அமைந்தபட்டால் யாவரும் அதுனுட் புட அஞ்சி ஒதுக்குவராதலின் சோதியின் உள்ளே புகும் வாயிலினையும் இறைவரே வகுத்துக்காட்டியருளினா. எங்கும் எல்லாம் சிவஞான நிறையே யாயினும் இறைவா வேத முதலியவற்றால் நெறிவகுத்தக காட்டி யருளினல்லது உயிர்கள் உணராத என்னெறி செல்லுதல் இயலாதவாறப்போல், நண்டு இறைவரே சோதி

யாகிய தம்பால் பக்குவான்மாக்கள் வந்தடையும் வாயிலினையும் வஞ்சுத் காட்டி யருளினர்.

புகலி மன்னர் - உய்ய வழியினை அருளிச் செய்வார் - வாயில் வஞ்சுத் காட் டப்படினும் அதுவே வாயில் என அறிதலும், அதில் செல்லும் வழியும் தகுதியும் அறிதலும் காரணஞ்ரு கைகாட்டி எல்லது கூடாதாதலின் புகலி மன்னர் அதனுட் புகும் வழியினைச் காட்டி உபதேசித் தருளுவாராகி என்க. இது மேல்வரும் “காத லாகிக் கசிந்த” என்ற திருப்பதித்ததின கருத்தும் உட்குறிப்பும் பொருளுமாம்.

கோயிலுட்பட மேலோங்கும் கோள்கையால் - சோதி வாயில் - கோயில் வாயில் வேறு - சோதிவாயில் வேறு. கோயில் முழுதும் சோதியினுட்பட்டு வெளிக் காணப்படாதாயிற்று; இப்போது காணப்பட்டது சோதிவாயில் ஒன்றுதான். கோயில் வாயிலானது சாதனவகை யளவில் நிற்பது. “ஆலயம் தானும் அரணெனத் தொழுமே” (போதம். 12); இச் சோதிவாயில் அவ்வாறன்றிச் சாததியப் பொருளாகிய அரணே யாக நிற்பது. கோயில் வாயிலினுட் புகும் வழிகள் வேதாகம புராணங்களுட் பேசப்படும். ஆலை அரணையாகிய பேரொளிச சோதி வாயிலினுட் புகும் வழியினை முன்னர் உயிர்கள் அறியாவாதலின் எடுத்த அருளிச் செய்வாராயினர் பின்னையா என்க. இவ்விரண்டும் வெவ்வேறென்பது “பெருங்கூத்தா கொள்ளீ டியசோதிக்கு நிறி நிலை யல் வழிகரப்ப, வள்ளலார் தம்பழய மணக்கோயில் தோனறுதலும், தென்னூரீ ருல ச்த்துப் பெற்றிலா தெருமநதா” (3152) என்ற பின்னர் எடுத்துக் கூறுமாற்றலு இனிது விளங்கும்.

பாயின ஒளி; மூவுலகும் தனது ஒளியால் விம்ம முழுச்சுடாந் தாணுவாகிப் பரந்த பெருஞ் சிவவொளி; பாயின - பரவின.

பரம் கூடீ - எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட சுடர்.

பாஞ்சுடரீத் தொழுது போற்றி - ஞாலம் உய்ய வழியினை யருளிச்செய்வார் - பக் குவ ஆன்மாக்களுக்குத் தீக்கை செய்த முதனிகு வழிகாட்டும் ஆசாரியர் முதலில் சிவனை தியானித்துத் துதித்து, இறைவரே! பக்குவமுடைய இம்மாணவனுக்குத் தீக்கை செய்த வழிபடுத்த எனக்கு அருள செயவீராக என்று போற்றிப் பின்னரே அதறிதறணிக் என்ற சிவாகம விதி இவகு நினைவு கூர்தபாலது.

மாயிந ஞாலம் - மா - இரு - ஒருபொருட் பன்மொழி; மிகப் பெரிய என்க. யகர வுடம்படுமெய் புறண்டையாற கொள்க. “மாயிரு ஞாலமெல் லாம்” (தேவா) என்புழிப்போல. மாயிருண் ஞாலம் எனபது பாடமாயின் பெரிய வலிமையுடைய இருண்மலம் என்னும் மூலமலமாகிய ஆணவமலத்தாற கட்டுண்ட உலகத்துயிர்கள் என்க. முத்தியினும் அருது வலியிழந்த கிற்கும் மூலமலத்தின் வலிமை குறித்தபடி, மாய் இருள் - முத்தியில் வலிகெட்டு மாபும இருள் என்றலுமாம்.

வழி - வாயிலு இறைவா காட்ட அதனுட் புகும் வழியினைப் பின்னையா அருளி னர் என்பது. வழியாவது புகும் தகுதி நிலைகள். பின்னர் “நெறி” (3146) எனபது காண்க. வழி பதிகத்துட் காண்க.

அருளிச் செய்வார் - பாவனை - பார்வை - உபதேசச் சொல் என்ற தீக்கை வகை களை எல்லாம் அருள்வாராகி என்க; முற்றெச்சம். அருளிச் செய்வார் - அருள் செய்து - எனை - என்று மேல்வரும் பாட்டுடன கூட்டி முடிக்க. 1247

3146. (வி - ரை) “ஞான மெய்...சோலாம்” என்று - இது பதிகக் கருத்தம் குறிப்புமாம். ஞான மெய்ந்நெறி - சிவஞானத்தினாலன்றி அடையவொண்ணாத வீட்டு

## சங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுக

நெறி; “ஞாலமுய்ய வழியினை அருளிச் செய்வார்” (1247) என்றமையால் இங்குக் கூறிய மெய்நெறி உயிர்கள் உய்யும் வழி என்பதாயிற்று.

மெய் - மெய்ப்பொருள்; சத்த; அழிவில்லாதது; இறைவர். மெய்நெறி - மெய்யினை அடைதற்குரிய வழி. நான் - என்றது இதுவேயன்றிப் பிறிதில்லை என்ற பொருள் தந்தது.

யாரீக்கும் - எல்லாச் சமயத்தாருக்கும்; எல்லாப் பக்குவபேத முடையவாக்கும்; எக்காலத்தும் எவவிடத்து உள்ளவாக்கும்; எல்லா ஞானதூலகளினும் முடிந்த சிச்சம என்பது.

நமசிவாயச் சொல்லே மெய்ஞ்ஞான நெறியாம் எனக. உயிர் பாசத்தின ரீம சிசு சிவத்தையடைவது என்பது திருநாவலரெழுந்தன உள்ளீடாகும்; ஆதலின் சோதி வாயிலினுட புகுந்து இறைவரை அடையும் இரநிலையில் சிவஞ்சாகரத்தின் உள்ளீடு சிவத்தித் துணரம்பாலதென்பது பகிக்க கருத்து. திருவருட் சிறப்பினாலும், ஞானசாரியரது அருளுக்கம் பாவனைகளின் அருட்சிறப்பினாலும் இதுவே சிகராதியாகிய பஞ்சாக்ஷரப்பயன் தந்தது என்பது.

ஆசுறு திரோத மேவா நல்லுமா சிவமுன் ஞக  
ஒசைகொ ளதனி னமமே லொழித்தரு ளோவரு மீன  
வாசியை யருளு மாய மறந்து பறா வுறற  
சிசுனி லேக மாகு மிதுதிரு வெழுத்தி னிடே —(சிவப - 92)

அந்தமா திகளி லாத வஞ்செழுத தருளி னாலே  
வந்தவா றுரைசெய் வாரை வாதியா பேதியாலே. —(ஞ - 80)

என்பன முதலியவை காண்க. இதுபற்றி முன்னர் (1391-ன் கீழும், பிறுண்டும்) உரைத்தவை யெல்லாம் சுண்டிக் காண்க (III-பக். 3௬௨ - ௩௬௩).

மெய்ஞ்ஞான நெறி - சொல் ஆம் - ஞானத்தாலன்றி வீட்டுவெறி யடைதல் இயலா தென்பதும், அந்த ஞானமாவது திருநாவலரெழுந்தாங்கிய ஒருசொல்லின் உள்ளீட்டினை உணர்ந்து கிறதலேயாம் என்பதும் கருத்து.

என்று - நமசிவாயத் சிவபூசிக்கத்தை - அருள்செய்து - பஞ்சாக்ஷர உபதேசத்தால் ஞான நெறியினை உணர்ச்செய்து என்க. “தமமுதல் குருவுமாயத் தவத்தினி லுணர்ந்தவிட்டு, அன்னிய மின்மையில் அரண்கழல் செலுமே” என்ற சிவஞான போதம் எட்டாரு குத்திரக் கருத்து முழுதும் சுண்டிவைத்துக் கண்டுபிடிக்க. அங்குத் தவத்தினில் என்றதற்கேற்ப, ஈண்டு, முன்னித் தவம் செய்து பசுருவமுதற் உயிர்களே இங்குத் திருமணத்திற் சார்ந்த மக்கள் என்பதும், அவர்கள் அவ்வாறு பசுருவ முதிர்ந்து வீடுபெறத் தகுதியான பருவமுடைந்தவர் என்பதை இறைவனுணர்ந்த உணர்ந்தமையாலே பிள்ளையார் “பாதமெயந நீழலசேரும் பருவமீது” என்ற பாட அந்நபடி இறைவ ராணைத்தந்தார் என்பதும் அறியத் தக்கன “மேறசரியை கிரியர யோகவகளைச் செய்துழி நன்னெறியாறிய ஞானத்தைக் காட்டியலலது மோட்சத்தைக் கூடாடாவாகலான்” என்ற மெய்கண்டதேவா “ஞான மெய்கநெறி.....சொல்லாம்” என்றதனையே அசுருத்திரத்தின் கீழ் விரிவு செய்கருளினர் என்பதும் கண்டுபிடிக்க; ஞான நெறி - “ஈனமை யெனப்படுவன வெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த ஈனமையாவது வீடு பேறென்பது; அந்நித தலைப்படுத்தே துவாய்ச் சிறந்த நெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறி யெனப்பட்டது. வீட்டிற்கு நெறியென அவ்வச சமயத்தாராற் கூறப்படுவன விரைதம் தனக்கென வந்த கூடகின்ற பெருநெறி யாகலானும் அது நன்னெறி

எனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கம் என்பன ஒருபொருட் கிளவி.....” (சிற்றரை - போதம் - 8 - முதலதிகரணம்).

வானமும் நிலமும் கேட்க அந்நீர் செய்து - விண்ணவரும் மண்ணவரும் கேட்க என்றது உச்சமாகிய திடாதசுரத்தில் அருளினா என்ற குறிப்பு. அங்கு நின்ற எல்லாரும் பக்குவமுற்று வீட்டையும் பக்குவமணைநதா ராதலின் எல்லாரும் கேட்க அருளினார். மாணவகன் மட்டும் கேட்கவும் ஏனையோர் கேட்க இயலாமலும் உள்ள வகையில் மந்திரம் அந்தரங்கத்தில் உபதேசிக்கக் கடவது என்னும் விதி நண்டுச் செல்லாமையறிக. வானிலுள்ளோர் ஒலியைகளின் பரம்பரைமூலம் கேட்கலுமறனர் என்பது இந்நாளின் “வானொலிக் கேள்வி” (Radio) என்று காணப்படும் கலைஞானப் பகுதியினால் விளங்கும். அவ்வாறு கேட்பினும் இங்கு கேட்ட நிலத்தவாபோல விண்ணவர் பயன்பெறுதலெனையே? எனின், பசுபுண்ணிய மிகுதியினால் மேலுலகத் திருக்கப்பெறினும், வானவர் அவ வினைகளுழிவில் புவனியில் வந்து பிறந்து சிவபுண்ணியஞ் செய்து ஞானம் பெற்ற பின்னரே காலாந்தரத்தில் வீடுபெறுந் தகுதி வாய்க்கப்பெற்றவா என்பது ஞான ஞான முடிபு. அப் பருவம் இன்னும் வாய்க்கப்பெறுமையின் அவர்களும் இங்குத் திருமணம் கண்ட நிலத்தவர்போல வீடுபேறு பெற்றார்களா என்பது “தூரத்தே கண்டு, நணுகப்பெறு விண்ணவரு முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலோரும், எண்ணிலவ ரோசமவு தீரவெடுத தேத்தினா” (3153) என்று பின்னர் ஆசிரியா காட்டியருளுமாற ரூல் அறிக. “இம்மணத்தில் வந்தோர்” என்ற குறிப்பும். இங்கு வானுலகரும் மணங் காண வரினும் அவ்வெல்லாம் “மஞ்சறை விசம்பின மீது மணவணி காணச சென்றார்” (3102); “மணமேற செல்லும் பொறபமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன் பொலியச் சென்றார்” (3103); “தூரத்தே கண்டு நணுகப் பெறு” (3153) என்று வருவனவற்றால் நிலத்தவர்போல “மணத்தில் வந்தோ”ராகா என்பதாம்.

ஈனமாம் பிறவி நீர் - “திதுறு பிறவிப் பாசம் தீராதல்செம் பொருளாக கொண்டு” (3143) பாடியதற்கேற்ப இங்கு இறைவரானையின் வழிப் பதிகம் பாடியருளி அங்குமுற ரணவரையும் வீடு பேறறுக்குத் தகுதி பெற்றாராக ஆக்கியமை குறிப்பு. “ஈனமாம் பிறவி” மேற்பாட்டில் விரிக்கப்படுவது.

இம்மணத்தில் வந்தோர் யாவரும் புதுக - “இங்கு உன் புண்ணிய மணத்தில் வந்தோர் யாவரும்” (3144) என்று இறைவா அருளியமையாலே ஒருவரும் ஒழியாது எல்லாரும் என்றருளினார். வந்தோர் யாவரும் - “மாதொடும் புகருறும் போதுவந்தோர், ஆரம் கொழிந்தனர் பெற்றதல லாலவ வருமபதமே” (ஆளுடைய பிள்ளை - திருவா - 60) என்ற நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருவாக்கு இதற்காதாரவாதல காண்க.

“புதுக” என்ன - இஃது “யாவரும் வந்தெய்தும்” (3144) என்று இறைவா தந்த ஆணையின்படியே பிள்ளையார் தமமால் தகுதியாகப்பட்ட மக்களுக்கு ஆனை தந்தமையாம்.

என்ன - (அது கேட்டீப்) புக்கார் - என்று மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

3147. (வி - ரை) வருமுறை...அழந்தீ - வருமுறை - ஒரு பிறவியிற் செய்யும் வினை மேலும் பல பிறவிகளை வினைக்க, அவற்றுட் செய்தவை மேன்மேலும் பறபல ஆயிரம் பிறவிகளுக்கேதுவாக இவ்வாறு பரம்பரையில் முறையாக வரும். வெள்ளம் - எள்ளையில்லாது வருதல கருதது. திருமணத்துடன் சேவித்த முன்செல்லுதலைப் புனை என்னுமையால் பிறவி வெள்ளம் என்றது ஏகதேசவருவகம். “பெரும்பிறவிப் பல வந் தெவ்வத தடந்திரையா லெறமுண்டு பறமுன் நின்றி” (திருவா); “இவவரும்

சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுக

பிறவிப் பெளவரீர் நீந்தும் ஏழை யேற்கு" (திருவிசை) முதலிய திருவாக்குகள் காண்க. அழிந்தி-வரம்பு காணாமையின் அவ்வெள்ளததள்ளே ஆழநது கிடந்து. வரம்பாவது களையேறாம நிலை ; அழிந்துதலாவது அதனைப் பெரிதென மயங்குதல.

உருவெனும் துயரக் கூட்டில் - உரு - உடம்பு ; துயரக் கூடு - துன்பத்தன்கே ஏதுவாயுள்ள கூடு. கூட்டில் அடைபட்ட பறவை எவ்வாறு வெளியேறமாட்டாது தடைபட்டு அதனுள்ளே வியாபரித்து அடங்கிக் கிடக்குமோ அதுபோல வியாபக நிலைசூரிய உயிர் உடம்பாகிய கூட்டினுள்ளே தடையுண்டு அடங்கிக் கிடக்கும் என்பது.

உணர்வின்றி மயங்குவாரீர்கள் - உணர்வு - நலனுணர்வு ; துன்பக் கூட்டினின்றும் விடுகி பெறவேண்டுமென்ற அறிவுணர்ச்சி. மயங்குவாரீர்கள் - பொருளல்லவற்றைப் பொருளுள்ளுணரும் மருளுடையோ மயக்கமாவது ஒன்றை அநேகமாகப் பிரித்தென்றாக எண்ணுதல. இம்மயக்கமானது ஈண்டுப் பஞ்சாகக் உபதேசத்தாலும் மெருஞான தேசிகரது அருட்பாவை முதலிய தீக்கையாலும் நீக்கப்பெற்றது என்க. "ஈனமாம் பிறவி"யின் தன்மையினை விரித்தவாறு.

திருமணத்துடன்.....சிறப்பினுலே - அம்மயக்கம் நீங்கிய காரணம் கூறியபடி ; சேவித்து முன்செலும் சிறப்பு - " ஏக னாகி இறைபணி நீற்க...மலமாயை தன்னொடு வலவினை யினதே " (போதம் - 10) என்ற ஞானதூதருடைய இவ்ரு நினைவுகூறாத பாலது ; சேவித்து முன் செல்லும் சிறப்பு - இறை பணியேயாகும் என்க, பின்னை யார் சிவஞான சிற்றவுடைய ராகலான்.

மருவிய பிறவி நீங்க - இது பாசநீக்க முணர்த்திற்று. " பாச மொருவது, தன்னிழ லாமபதி விதி யெண்ணு மஞ்செழுத்தே " (போதம் - 9) என்றபடி விதிப்படி தீக்கைசெய்து உபதேசஞ் செய்பபெற்ற சாதனத்தாலும், முனைப்ப பக்குவ முதிர்ச்சியாலும் மூலமல வலி நீக்கப்பெற்றமையால் பிறவி நீங்கும் பயன்பெற்றனர். மருவிய பிறவி - இப்பிறவி. இவ்வடர்ப்பான முகந்தொண்ட வினைப்பயனை அனுபவிக்கின்ற, இனி வருவதாய் எஞ்சினை, பிறவிகள் எவ்வாறு தீக்கையால் ஒழிந்தன.

மன்னு சோதியினுட் புக்கார் - மன்னு சோதி - நிலப்பெற்ற - அழியாத - சிவச சோதி ; இறைவரது "முழுசுடாச சோதி" (8144).

திருமணத்துடன்...புக்கார் - முறசெய் தவதிறுலே குருவின அருளுபதேசம் பெறதல் வரும் ; அதனுலே அவ்வுபதேசப் பொருளாகிய மருநிப்ப பொருளை எண்ணி வழிபடுதல் வரும் ; அதனுலே முடிமை மலநகளும் வலி நீங்கும் ; அதனுலே அயரா அன்பின் அரண் கழலின் நீங்காது நிற்கும் பேறு வரும் ஆனால், இவ்வின யெல்லாம் இடையீட்டின்றி ஒருங்கே கிகழ்ந்தரு முன்னே த தவத்தினால் விளைந்த பக்குவமுதிர்ச்சியும் சூசாரியாத அருணஞான ஆற்றலுமே காரணமாயின என்க.

நீங்கி-என்பதும் பாடம்.

1249

திருகல்லூர்ப்பெருமணம்

திருசெறும்பலம்

பண் - அந்தாளிக் குறிஞ்சி - 8-ம் நிதமுறை

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா ; கழுமலம் பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமேய யாயத்தில ? ; சொல்லூர்ப் பெருமணம் ருடல ரேதொண்டா ! ; கல்லூர்ப் பெருமண மேயநம் பாளே.

(1)

தக்கிருந தீரன்று தாளா லரககளை  
உக்கிருந தொல்க வுயாவரைக் கீழிட்டு  
நக்கிருந தீரீன்று நல்லூர்ப் பெருமணம்  
புக்கிருந் தீரேமைப் போக்கந ளீரே. (8)

நறம்பொழிற் காழியுண் ஞான சம்பந்தன  
பெறுமபத நல்லூர்ப் பெருமணத் தானே  
யுறும்பொந ளாற்சொன்ன வொண்டமிழ் வல்லார்க  
கறும்பழி பாவ மவலமி லாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—கண்டோர் தீதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல் இதன செய்  
பொருளாம். “நல்லூர் மேவும் நம்பானே! உனது பாத மெயநீழல் சேரும் பருவம்  
இது” என்ற உட்குறிப்புடன் பெருமணத்தானே உறும்பொருளால் “எமைப் போகரு  
அருள்வீராக” என்று விண்ணப்பித்தது (3143).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டாம் - கல் -  
அமமி ; கல்லூர் - அமமி மிதிகரும் சடங்கினையுடைய ; பெருமணம் - உலக நிலை  
யிற கொண்டாடப்படும் கலயாணம் செய்யும் இல்லற நிலை ; வேண்டா - எமக்கு  
வேண்டுவதன்று. கழமலம்...மெய்யாய்த்தில்? - கழமலம் (சிகாழி) முதலாகப்  
பெருமணம் எனலும் இப்படி வரை வழிபட்டுப் பாடிய பதிகப்பாட்டுக்க ளுண்மையே  
யன்றோ? (அவதான் எதனிலும் என பொருட்டு உலகத் தொடர்பாகிய விண்ணப்பங்  
கள் செய்யவில்லை யன்றோ?) ; சொல்லூர்...தொண்டர் - தொண்டாகன மணம்  
என்று வழங்கும் உலகச் சூழலாகிய தொடர்ச்சியினுள் அகப்பட மாட்டார்களே ;  
நம்பான் - “நம்பனே” (3143) ;—(2) தருமண லோதம்...மணஞ் செய்யும் - மண  
லில் கடவுளால் அலககப்பட்ட முதலுக்களையே பருமணலாகக் கொண்டு சிறுமியர்கள்  
சிறு விளையாட்டாகிய மணச் சடங்குகளைக் காட்டி விளையாடுதற் கிடமாகிய ; உல  
கினர் நிகழ்த்தி உண்மை எனக் கொண்டு அகப்படுகின்ற மணவிளைகளும் இவ்வாறு  
விளையாட்டுக்களே யன்றிப் பிறிதன்று ; மணலில், மணம் விளையாடும் சிறுமியர்க்கு  
வரும் இன்பத்தனவே உலகினா மணவினை யின்பமாம் ; நித்திலம் பருமணலாக வரும்  
பொய்த தோற்றத்தின் அளவுமாம் ; மணலே முததாகக் கொள்வது ஏனையிடங்கள் ,  
முதது மணலாகக் கொள்வது பெருமணத்தின் சிறப்பு ; மயக்கநிலையில் இரண்டு  
மொன்றே ;—(3) நன்பு-நலம் ; இன்புறும் - விருமபி வீற்றிருக்கும் ; இன்புறத்தற்கு  
காரணம் அடியவா நலமெய்துதல் ; தொண்டு செய்வாரே யாதலின் துன்புறுவா  
ரல்லீர் என்க ; “இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை” (தேவா). துன்பு-பிறவித் துன்பம் ;  
பிறசரித விளைவுக் குறிப்பு ;—(4) வல்லியம்-புலி ; வேழத்துர்-போர்ப்பது என்க ;  
கோவணம் - அணிவது என்க ; நல்லியலார் - வீடு பெறும் நல்லியலபிண பக்குவ  
முடைய மாந்தா ; சரிதக் குறிப்பு. வாழ்க்கை - உறைவிடம் ;—(5) நானு மணம் ;  
வேறு - தனியாக ; சிறப்பாக ;—(6) சிட்டப்பட்டாரீக்த - சிட்டம் - எல்லொழுக்கம் ;  
வீட்டுநெறி நிற்கும் தவவொழுக்கம். வேட்டுவப் பட்டம் கட்டும் சென்வியான் -  
“வேடுவனாகி வேண்டுருக கொண்டு” (திருவாசகம்) என்றபடி வேடனாகிய கோலத்  
திருஞரிய தலைக்கோல முடையான். செங்கண் - வேடர்க்குரிய பண்பு ; “செங்கண்  
வேடனா மென்னொடும வந்த” (தேவா - நம்பி) ; “வேடர்தம் கரிய செங்கண் வில்  
லியார்” (741) ; நட்டக் கொட்டு ஆட்டு அறு - நட்டம் - உதது ; நட்டம் என்பது

எதனை கோக்கி கட்டம் என வந்தது ; கட்டமாகிய கொட்டுடன கூடிய ஆட்டு என்ஃ. இட்டப்பட்டா லோத்திரால் - வேண்டதல வேண்டாமை யிலாராதலின் ஒத்திர் - போன்றார் - என்றார் ;—(7) மேகத்த - மேகம்போன்ற தன்மையுடைய ; கரிய சிறமும் கொடைப பண்பும், வெண்ணிறுமை - இத்தலத்தின் அம்மை பெயர் ; வந்து கூடி வீடு பெற்றார்க்கெல்லாம் அம்மையார் திருவெண்ணிற அருவினா என்பதும் அதிநிருக்கோல முடையவா என்பதும் தல வரலாறு ; “ பராவண மாவது நீது ” (தேவா). வெண்ணிறுக்கீர் (1) என்ற இறைவரை முன் கூறியருளிய கருத்தம் காண்க. பந்தித்த - அனாயிற் கயிறுக்க கட்டிய, “ நாக வரையினா ” (தேவா - அரசுகள - புகலா). போகத்தன் யோகத்தையே புரிந்தான் - அடியார்களுககுப் போகத்தையும் மோட்சத்தையும அருளபவன், “ பரதமும் வீடும பரபுகின்றார் ” (தேவா). யோகம் - கூடுதல் ; ஈண்டு சிவனென கூடுதலாகிய வீடுபெறு குறித்தது. இதுவரை போகவ கொடுத்தவன இறைவா இவருச சிவனடி சாத்தலாகிய வீடு பெற்றினையே அருளபவராறா என்பது சரிதக குறிப்பு. புரிந்தான் - உயிர்கள் யோகம் சாரும்படி நின்றதருளினா, இறந்தகாலம் விரைவுக குறிப்பு ;—(8) நக்கீர்த்தீர் - தருதியின் வீற்றிருந் தருளினார், உக்து - உள்ளடக்கி ; ஒல்க - வலி குறைய ; நக்து - இகழ்ச்சிக குறிப்புடன சிரித்தது ; அன்று...உயர் வரை - இருந்தீர் - (நீரே) இன்று பெருமணம் புக்கீர்த்தீர் - கொடித்தான் மலை என்னும் திருக்கயிலையில இருக்கும் நீரே இவரு கொடித்தல் என்னும் பாச கீக்கம் செய்யுது கதியருளும்படி இன்று பெருமணத்தில வீற்றிருக்கின்றீர் என்பது. இன்று எமக்கு உயதி தரும்பொருடடி எமது விண்ணப்பத்திற கிரங்கி, இதுவும் மேல (இரட்டை மொழிதலால்) இன்று எமைப் போகக்ருளீர் என்பதும் முதற் விண்ணப்பக குறிப்பு ; இன்று இருக்கிர் என ததனால் “ நவமலாப பாதம் கூட்டு மென்னுந் லுணாவு ” (3142) நண்ணி கிணறமை குறித்தபடி. “ அவனரு னாலே அவனருள வணங்கி ” (இருவர்) ; எமை-திருமணம் செய்யப்பெற்றமையால் தமது தேவியாரையும் மணந் காணவந்த பக்குவானமாகக் கள அனைவரையும் உள்ளடக்கிய உளப்பாட்டுக் தன்மைப் பணமை எமை - எமக்கு, வேற்றமை மயக்கம். போக்து - போ - புது-புது, கிருமடி நீதுவூட புத்தல், வீடு பெறு ; “ சோதியூட புகார ” (3147) ; “ உடன புகார ” (3148) ; “ புக கொடுக்கொ ” (3149) ; “ புகொன்றி யுடனா ” (3151) என்று ஆசிரியர் இசு கருத்தை ஏற்றவாறு விரித்தருளியமை காண்க ;—(9) ஏழும் - பொய் பொருத்தம் ; இயல்பு - அடி கண்டிலேனென்று பொய்மொழி கூறிய உண்மை இயல்பு ; வரலாற்றக குறிப்பு. மறைநாலும் தம்பாட்டு - காண்கறையும் தம் வாய்மொழி ; வேதொளி வீட்டுகெறியின் வழியாதல குறிப்பு, உலகுக்கு மறை வழக்கம் காட்ட எடுத்த மணமே வீட்டுகெறியாய் வீசியததல குறிப்பு ; “ வேதத்தை விட்ட வறியலால்...வேதத்தை யோதுயே வீடுபெற ருரே ” (தரும) ; பெருமணத் தம் கோயில்போலும் என்க ; அவ்வாறு வீடு தருத்தகிடம் இது என்பது குறிப்பு ;—(10) ஆதர் - கீழ்க்க ; பீண்கீ குறுவீர் வம்மீன் - “ பரசமய கிராகர் ” பபின் முடிந்த நிலை, தாள் தொழ விடெளி தாமே - திருநீற்றின் ஆகமாகிய சைவத் தாபந்ததின் முடிந்த முடிவு. இவை யிரண்டுமே பிள்ளையாரின் அவதார உளஞ்றைகளாதலின் ஈண்டு கிணறவாயின் தன்மையினை மூத்தக காட்டியருளியவாறு ; பிள்ளையார் குளினால் உலகா வந்து வீடுபெற கிணற சரிதக குறிப்பு. வேதன் - வேதன் - வேத காரணா ; வேதனுடைய - அகரம் ஆற னுருபு. எரிதம் - எரிதின் அடையப்படி பொருள் ;—(11) பெரும் பதம் - உறும் பொருளால் கோன்ன - பெறத்தக பதமாகிய சிவனைச் சாரும் உட்கருத்தடன் அரு



சிய. உறும் பொருள் - இதனை ஆசிரியர் “பிறவிப் பாசம் தீர்த்தல செம்பொருளாக் கொண்டு” (3143) என்று உரை விரித்துக்காட்டி யருளினா ; வல்லார்க்குப் பழிபாவம் அறும் ; அவர் அவலமிலாரா என்க. பழியும் அதன் காரணமான பாவமும் ; இவை வினைப்பயன். வினைகள் நீங்கப் பிறவித் துன்ப நீக்கம் குறித்தது. முன் “விடேளிநாம்” (10) என்றா. அதன் காரணம், ஈண்டும மூலமலங்களும் அற்றுச் சிவானந்தம் பெறதல் என மேல் அருளும் பதிகப் பயன் “பந்தபாச மறுக்க வல்லார்” என்று கூறும் வகையாலும் கூறியமை கண்டு பயன்கொள்க.

தலவிசேடம் :—திருநல்லூர்ப்பெருமணம் - சோழ நாட்டில் காவிரியின் வட கரையில் 5-வது பதி ; ஒரு சுமபத்தில் பிரமதேவா ளனைத் தேவர்களுடன் சீகாழிக்கு வருகையில் இதன் பெருமையினை அறிந்து ‘ நல்லூர் ’ என்றமையால் இப்பெயர் பெற்றதென்பது தல வரலாறு. நல்லூர்-பதியின் பெயரும், பெருமணம்-கோயிலின் பெயருமாம் ; “போகத்தன் யோகத்தை யே புரிந்தான்” என்றதனால் இததிருக்கோயிலின் பெயர்க் கருததுக் குறிப்புப் பெறவும், பிள்ளையார் திருமணச் சரித விளைவு இக் கருத்தை மேலும் விளக்கவுமுள்ள பெருமையுடைய பதி ; இங்கு ஆளுடைய பிள்ளையார் தமது திருமணத்தில் மணங் காண வந்தோரும் தேவியாரும் தாமும் சிவச சோதியிற புகுத திருவடியடைந்த சரிதப் பெருமைபுராணத்துட் காண்க ; ஆளுடைய பிள்ளையார் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தினைக் கட்டளை யிட்டருளி அது தேட்ட அலைவரையும் ஒருங்கே வீடுபெறும் தருதியுடையவர்களாக ஆக்கிய பெருமையுடைய பதி ; பிள்ளையாரது தேவியாரது பதியாதலின் ஆச்சாள்புரம் ( ஆச்சாபுரம் ) என வழங்கப் பெறு கின்றது. இது கொள்ளிடம் நிலையத்தினின்றும் கிழக்கே மட்சாலைவழி 3 நாழிகை யளவில் அடையத் தக்கது. “ ஆச்சா ” மரம் உள்ள தலம் என்றும் கூறுவர்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதினத்தாருக்குச் சொந்தமாக நன்கு பரி பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. வைகாசி மூலத்தில் திருஞான சம்பந்தர் திருமண விழாச் சிறப்பும், திருஞான சம்பந்தா தேவியாருடனுள்ள திருக்கோல மூர்த்திகள் காண்பதும் இத்தலத்துக்குரிய தனிச் சிறப்புக்களாகும்.

சுவாமி - சிவலோகத் தியாகர் ; அம்மை - திருவேண்ணீர் றுமையம்மை - (பதிகம் 7 பாக்கக) ; தீர்த்தம் (திருக்கோயிலின் முன்பு) - பஞ்சாக்கா நீர்த்தம் ; எட்டுத் திருக்குகளினும் இருடிகள் கண்ட எட்டுத் தீர்த்தங்கள் உண்டு ; தலப் பதிகம் 1-ம், பொதுப் பதிகம் 1-ம் ஆம்.

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் (பொது)

திருச்சிறம்பலம்

பண் - கௌசிகம் - 3-ம் திருமுறை

காத லாங்கி கசிந்துகண் ணீர்மல்கி  
ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பபது  
வேத காண்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது  
நாத ளும் நமச்சி வாயவே.

(1)

இயமன் றாதரு மஞ்சவ ரின்சொல்லால்  
நயம்வக தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்  
கியமந தானினை வரர்க்கினி யானேற்றி  
நயன னும் நமச்சி வாயவே,

(4)

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல கண்மைகள்  
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயின்  
எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரால்  
நல்லார் நாம நமச்சி வாயவே. (5)

மந்த ரமண பாவங்கள் மேவிய  
பந்த னையவர் தாழும் பகாவதேற  
சுந்தம் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்  
நந்தி நாம நமச்சி வாயவே. (6)

நரக மேழ்புக நாகின ராயினும்  
உரைவசய வாயின் ராயி னுருத்திரா  
விரவி யேபுது விதநிடு மென்பரால்  
வரத னாம நமச்சி வாயவே. (7)

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனுஞ்  
சுந்த யாந்நிறிழ் ஞானசம பந்தனசொல்  
சுந்தை யானமகிழ்ந தேத்தவல வாரெலாம்  
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களுே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—மாயிரு ஞாலமுயய வழியினை அருளிச் செய்வார், ஞான மெய்நெறிதான யாகுகும சிவஞமமாகிய நமச்சிவாயச் சொல்லேயாகும் என்றது ஆசிரியா காட்டியருளியபடி (3145 - 3146).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) காதலாதி...ஓதுவாரீ - திருவைத்தெழுந்ததை ஒதிப் பயன் பெற விரும்புவோர் மன மொழி மெய்கன என்ற மூன்றனும நிறகுமகிலை கூறப்பட்டது காதலாதி - மனநிலை ; கசிந்து கண்ணி மல்குதல் - மெய்யின்கிலை ஓதுவாரீ - வாக்கின கிலை. நன்னெறி - சிவநெறி ; “நன்னெறியாவது” (தேவா) ; சிவநெறியாவன சரியையிற ஞெடங்கிச சிவஞானமீடுக வருவன. உயித்தல் - துணை யாய் நின்ற செலுத்துதல், “நற்றணை யாவது” (தேவா). வேத நான்கிணு மெய்ப் பொருள் - வேதவகனின் இருதயமாக உள்ளது சிவநாமம். மெய்ப்பொருள் - மெய் - தன்னியல்புணாததிய அடைமொழி ; செஞ்ஞாயிறு - மெய்யடியாரா என்புழிப்போல. நாதன் - இறைவன். இறைமைக் குணங்கள் எட்டினையும் உடைய முதலவன் ; காத னாதலின் ஆட்கொள்ளும் கடப்பாடுடையவன் என்பது. நாமம் - திருவைத்தெழுத் தாவது காதனுடைய நாமமேயாம் ; “ஆலைப் படுகருமபின் சாறு போல அண்ணிகரு மஞ்செழுத்தின் நாமத் தண்காண்” ; “சிவனெனு நாமம் தண்கே யுடைய” ; நமசி சிவாயவே - இதனால் ஓதமுதையும் பயனும் பெயரும் வந்த வழியும் கூறப்பட்டன. காதலாதி என்றதனால் நாமங் கேட்ட அளவால் அன்பு பெருகிக் காதலாய வினைதல் குறிக்கப்பட்டது ; “முன்ன மவனுடைய நாமம் கேட்டான்” (தேவா) என்ற திருவாக் கின் கருத்த முழுமையும் ஈண்டு வைத்துக் கண்டுகொள்க கசிந்து - மனமுருகுதல் ; தொடக்கம். கண்ணி மல்குதல் - கசிதலின் விளைவாகிய மெய்ப்பாடு ; நாமங் கேட்டலால் கசிதலும் கண்ணி மல்குதலும் என்ன ? எனின், தலைவனது பெருமை யும் தனது சிறுமையும், அவனது பேரருளும், அவன் எளியனாய் வந்த “சுரத்தோத் தென் னென்பருக்கி” என்றபடி வலிய ஆட்கொள்ளும் தண்ணியும், தன்னைக் கட்டி கின்ற பாசவிருளின் வலிமையும், அதனை நீக்கி அவன் அளித்த பேரின்பமும் ஒழிவ

இவையெல்லாம் திருவவாதெழுத்தின் உள்ளீடாய் நிற்கும் தன்மைகளை அறிந்து நினைந்து நினைந்து எண்ணுதலால் வருவதென்க. ஒதுவாரீ - மானதம் மந்தம் உரை என்ற மூன்றினில் ஒன்றில் வைத்து என்பதாம். “விதியெண்ணு மஞ்செழுத்தே” (போதம் - 9);—(2) நம்புவாரவரீ - மருத்தினிடத்தும் மருத்துவனிடத்தும் நம்பிக்கை யிலையேயே நோய நீக்கம் எளிதன்று என்னும் உணமைக குறிப்பு; மேல் “நம்பன்” எனபதும் காண்க. வம்பு நான்மலர் வாரீமது - புதிதின் அலரும் பருவமே மலாகளில் மணமும் தேனும் காண வருவன;—(3) உள் நெக்கு என்க; ஆர்வம் - போனபு; அக்கு மாலை - உருத்திராக்க மாலை; செபமாலை; செபமாலை கொணடே மந்திரம் எண்ணைபால தென்பது விதி. எண்ணுவாரீ - மந்திரத்தின் உள்ளீடாகிய உருவத்தை வெளிப்பட மனத்திற் றேண்டைக் காணுதல்; உரு வெளிப்பாடு என்பா; இஃது அமுத எண்ணுதலால் வருவது. தக்க - வீடு பெறுதற்குத் தக்க; நக்கன் - சிவன்; திகம்பரன்; எல்லாப் பொருள்களிலு மிருந்தும் ஒன்றிலும் பற்றாத ஞானசோதி;—(4) இயமன் தூதரு மஞ்சுவாரீ - பிறப்பு இறப்பிலலை என்ற பயன் குறித்தது; இயமன் தூதுவர் - மாண வேதனை. அஞ்சுதல் - தாக்காது ஒதுங்குதல்; இன்சொலால் - அன்பினாலே; நியமம் - தவறாமை;—(5) கொல்வாரோனும் .. .. நீங்குவர் - எல்லாப் பாவங்களையும் எரிக்கும் தன்மை. மேன மூன்று பாட்டுக்களும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தவன; இப்பாட்டிலுல் தீவினைகள் ஈட்டப்படுமி நிலைகளும், மேல்வரும் பாட்டில அவை பாவமாக மாறி வலிசுகுமி நிலையும், அதன் மேற்பாட்டில் அவை பாவப் பயனாக மாறிப் பெரு நரகவேதனைக் குளளாகும் நிலையும் குறிக்கப்பட்டன; “விண்ணுற வடுக்கிய விறகின்” (தேவா) என்ற திருப்பாட்டின் கருத்தும் காண்க. கொல்வாரோனும் - எல்லாத் தீமைகளிலும் பெரிது உயிர்க்கொலை செய்தலாதலின் அதனை எடுத்துக்கூற ஏனைய எல்லாம் அடங்கும்; தீமை செய்தல்போலவே நன்மை செய்யாமைபும் பாவமாதலின் துணம் பல நன்மைகள் எல்லாரோனும் என னார்; “மனவாக் காயத, திதமுயிர்க் குறுதிசெய்தல் அகிதமந் நதுசெய் யாமை” (சித்தி - 2-13). எல்லாத் தீங்கையும் - தீமை செய்தல் - நன்மை செய்யாமை என மனம் வாகருக் காயமபற்றி வருவனவாம். எல்லாத் தீங்குகளின் பயனாக வரும் துன்பங்களையும்; நீங்கு - தீமைகளின் பயன்; ஐகாரம் நீக்கப்பொருளின் வந்தது; உமமை - முற்றமமை. நல்லாரீ - சிவஞானிகள்; நல்லார - என்பா என்க;—(6) மந்தரம் - மேரு; மிக்க உயாசனி குறித்தது நின்றது; “விண்ணுற வடுக்கிய” (தேவா) என்ற கருத்தது. பந்தனையாரீ - பாசப்பந்தப் பட்டவா; வினை சிந்தும் .. செல்வழம் மல்கும் - பாசநீக்கமும் சிவப்பேறும்; துன்ப நீக்கம் - இன்ப ஆக்கம். செல்வம் - சிவச் செல்வம்; முத்தித் திரு. நந்தி - இறைவா பெயர்; வினைகளை நகரச செய்பவன். நந்துதல் - அழிதல்; குறைதல்;—(7) நாடினரீ - நரகம் புறம் திகெறியிற் சென்று அப்பயன் நுகாதலே நிச்சயமாகி கின்றவா; உரைசெய் வாயினரீ - வாககளவிலாயினும் என்பது; வாககின் செயல் ஏனே மனம் காயங்களின் செயலை முன்னும் பின்னும் முறைப்படி அவாவி நிற்கும் என்பது. உருத்திரரீ - உருத்திர ருலகத்தின்கண்; வழனுருபு தொக்கது. வரதன் - வரம் கொடுப்பவன்;—(8) அடுக்கல் - மலை; மலங்கி - துன்பமடைந்து; வாய்மொழி செய்தல் - சொல்லுதல்; நலங்கொள் - நலம் கொள்வதற்குக் காரணமாகிய;—(9) போதன்-தாமரைப் போதில் இருப்பவன் - பிரமன்; போது - மலா; போதன் கண்ணன் - தாமரைக் கண்ணன்; பாதம் - முடி - எதிர் நிரனிறையாக முடியையும் பாதங்களையும் என்க; இரண்டனுருபுகள் தொக்கன. அலந்து - வருத்தி;—(10) கஞ்சி மண்டையர் - மண்டையோட்டில் கஞ்சி உண்பவர் - புத்தர்கள்; கையிலி உண் கையர் - கையில் பிச்சையேற்றுண்ணும்

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருசுஎ

கீழ்கன் ; சமணர். கையர் - கீழ்மகன் ; சொறிலேடை. விந்னை - வித்தை ; ஏனை வித்தைகள் யாவும் பயனிலவாய முடிந்த வேண்டி என்பது குறிப்பு ;—(11) சந்தை - சந்தசு என்பது சந்தம் - வேதங்களுக்கரிய இசைப் பாடுபாடு ; இச்சிறுப் பதிகங்களும் இறைவா சொன்ன வேதங்களேயாம் என்ற முடித்துக்காட்டியவாறு. “அந்நேறிய மறைவல்ல முனி . நிந்நேறிய தமிழ்” என்ற முதற்பதிகத்திற் செட்டிக் காட்டியருளியதற்கேற்ப ஈண்டு கடைசியைத் திருப்பதிகத்தின் முடித்துக்காட்டியருளினார். முன் கூறியவாறே சந்தையாற்றமிழ் என்ற கூட்டியுரைத்ததும் கருத்து. திருவைந்தெழுத்தே மறைகளின் தாற்பரியமும் திருப்பதிகங்களின் தாற்பரியமும் ; பந்தபாசம் - பந்தமும் அதன் மூலமாகிய மலனாகும் , அறுத்தல் - வலியிலலாமற் செய்தல். இது பதிகப் பயனும சைவத் திறத்தின் உறுதிப் பயனுமாம்.

வேறு

3148. சீர்பெருகு நீலக்ககர் திருமுருகர் முதறநெண்டர்

வர்கெழுவு சிவபாத விருதயாகம் பாண்டாரோ

ஆர்ந்தருமெய்ப் பெருமபாணா மறநெனையோ அணைந்துளோ

பாநிலவு கிளைகுழப் பண்ணிகளோ டுடனடிகார்.

கஉரு()

(இ - ள்) சீர்பெருகு தொண்டர் - சிறப்புப் பெருமும் திருநீலக்ககர் நாயனார், திருமுருகர் நாயனார் முதலாகிய திருக்கொண்ட சகனும் , வர்கெழுவு நம்பாண்டார் - தவவொழுக்கத்தின் பொலிவு மிகுந்த சிவபாதவிருதயாகம் நம்பாண்டார் நம்பியும் ; சீர் ஆர்ந்தரு மெய்ப் பெருமபாணா - சிறப்பு கிறைந்த உண்மையொழுக முடைய திருநீலகண்டப் பெருமபாணரும் ; மறநெனையோ அணைந்துளோ - மறமும் ஏனையவர்களும் வந்த அணைந்தவர்களும் , பாநிலவு... டுடனடிகார் - உலகில் நிலவிய சுற்றத்தார்கள குழந்தை வரத் தத்தம் மனையினங்களோடு உடனாகப் புகுந்தனர்.

(வி - ள்) முதற்நெண்டர் - நெருத்தலாண்ட ததொலையிற் போதறப்பட்ட திருத்தொண்டர்கள். இவர்களை முதலிற கூறியது அரசு சிறப்புப்பற்றி பற்றிநென்ற திருமுறை நூல்களைக் கோவைப்படுத்திய நம்பியாண்டார் காப்புகள், நாயனமார்களுள் இயலிசை வல்ல காரைக்காலம் நமயார், ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார், சேரமான் பெருமாளையார் என்ற மூவர்பாடியருளிய நூல்களை அதனுள் முதற்கண் வைத்துக் கோவை செய்தமை இவருக்கு கருத்தமாவது.

திருவாக்கரசு நாயனாரும், நெருத்தலாண்ட நாயனாரும், குறுகுலியங்கலம் நாயனாரும், இதன் முன்பே இறைவா திருவடி சேர்ந்தருளினா என்பது கருத்தப்படும.

சிவபாதவிருதயர் - நம்பாண்டார் - மணமகனாகவும் மணமகளாகவும் விடாது பற்றம் சிறப்புரிமையும் அணுகக்கூற தன்மையும் பற்றித் தொண்டர்களை அடுத்த இவர்கள் வைக்கப்பட்டார்.

மற்று ஏனையோர் அணைந்துளோர் - இவர்கள் வேறறிடங்களினின்றும் திருமணம் காணவந்த தணைந்துவரின்.

பார் நிலவு கிளை குழ - கிளைஞா என்ற தொடர்பு இவ்வுலகில் இப்பிறவி கிற்றம் காட்டில் நிலவுவது யொழிவது ; இச்சிறு நீதரசு சிவனுலகம் புகுமுளவில் அந்த தொடர்பு நிலவுவதன்றி ; பணியா என்ற தொடர்பும் அவ்வாறேயாம் ; ஆயினும், இவருத் திருமணம் “சிறப்பினுல” (3147) அததொடர்புநிலைப்பற்றியேயும் மணம் காணவந்த மகன் சோதியினுள் புகுந்தனா என்பது ; பாநிலவியொழியும்

தன்மையாயினும் என்க. இந்நிலை, அச் சுறமம் - பன்னி என்ற சார்புபற்றி அவ்வவரும் முன்செய்த வீணைப்பயனாலாயது என்க. இயற்பகையா, இனையாண்குடிமற்றி, அம் நீதியார், சிறுத்தொண்டர் முதலியோர்கள் மனைவி மக்களுடன கூட இறைவருலகம் புருந்த வரலாறுகள் இங்கு கினைவு கூர்ததபாலான. பாரீ நிலவு - பாராமட்டிலளவுபடும். அன்றியும், கிளைஞா - மனைவியர் - முதலாகிய தொடர்புடையோர் எவ்வளவு துணைப்பிரியாத அன்புடையராயினும் (இறந்து பிறசுகும் இயல்புடைய) உலக இயல் மாணத்திலும் ஒரு சேரப் பிரியாது உடன் சாதல் எனபது இல்லை. ஈண்டு மீளாத நெறியாகி நித்தியானந்த உலகிற சேரும் பெரு நிலையில் இவர்கள் பிரியாது சோந்த தன்மை இத் திருமணச் சிறப்பினாலும் பிள்ளையாரது திருவடிச் சார்பினாலும் ஆகியது என்று எடுத்துக்காட்டுவார பாரீ நிலவு கிளைதழப்பன்னியரோடு என்றார் என்றலு மாம்.

பன்னியரோடு - என்றவிடத்தும், முன் ' இவள்தன்னேடும் ' (3140) என்ற விடத்திற்போலச் சமணரை மறுதலிப் பெண்பிறவியின ஏற்றங் காட்டவந்த நிலை என்று இங்கு விசேடங் காண்பாருமென்று; அது சாலாமை முன் உரைக்கப்பட்டது. சமணர் கொள்கைகடும் ஈண்டுக் கூறும் கருத்துக்கும் ஒரு பொருத்தமுயின்று. " இந்நிலை லொழுக்கம் வந்து தழீந்ததே " என்றதில் சூழத்தகாத - சூழலாகாத என்ற குறிப்பும், ஈண்டுப் " பாரீநிலவு கிளை - பன்னியரோடு " என்றதில் சிவனுலகம் புகும் நிலையிற பற்றை தகாத என்ற குறிப்பும் போதருதலானும், சைவ நெறியில் ஆண பெண் என்ற பாகுபாடு தவிர்த்து அநந்தந் வுயிர் செய்யும் கண் விசேடமே கருத வருத லானும் இவ்வுரைகள் எல்லாம் பொருத்தாமை யறிக.

பாரீ நிலவு என்றதனால் கிளை என்றும் பன்னியர் என்றும் வரும் தொடர்பு பற்றிய உணர்வு இவ்வுலகினோடு ஒழிவன என்பதாம். வீணைப் பாசந் துணிவித்த உணர்வினராய் (3149) என்று மேற்கூறுதல இவா எல்லாருக்கும் பொருத்தவதாம் என்க. அதனை இறுதியில் வைத்துக் கூறிய கருத்தமது. அதன மேற (3150) பாட் டில் வருபவர்கள் உலகப் பற்றற்ற நிலையிற கூடியவாகள எனபது.

மற்றனைவோர்—என்பதும் பாடம்.

1250

3149. அணிமுத்தின் சிவிகைமுத லணிதாங்கிச் சென்றோர்கள்  
மணிமுத்த மாலையுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்  
பணிமுற்று மெடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வீணைப்பாசந்  
துணிவித்த வுணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினார்.

(கு - ள்) அணிமுத்தின்...சென்றோர்கள் - அழகிய முத்துச் சிவிகை முதலாக முதலுச் சின்னங்கள் முதலியவற்றைத் தாங்கிச் சென்றவர்களும்; மணி...மடவார் - மணிமுத்து மாலையுனை உரியவாறு அலங்கரிக்கும் பணி செய்த பெண்களும்; மங்க லம்...எடுத்தார்கள் - மங்கலம் பெருகவரும் பணிகளை யெல்லாம் எடுத்தேந்தி வந்தவர் களும்; பரிசனங்கள் - மற்றும் பணி செய்பவர்களும்; வீணைப் பாசம்...ஒடுக கினார் - வீணையால் வரும் பிறவிகேதுவாகிய பாசங்களை யெல்லாம் அறுத்த உணா வுடையவர்களாய்த் தொழுதுவாரே உடனபுகுந்து சோதிப் பொருளுள்ளே ஒடுகம் பெற்றனர்.

(வி - னை) முன் பாட்டில் மணந் காணவந்த தொண்டாக்களையும், மணத்தின் இன்றியமையாத மண மக்களின் பெற்றோர்களையும், கிளைஞர் - பன்னிகளையும் கூறினார்.

இப்பாட்டினால் மணத்தில வெவவேறுவகைப் பணி செய்யப்பெற்றமையால் அந் நிலையில் உடனிருக்கப்பெற்ற மாதாக்களைக் கூறுகின்றார்.

மேல்வரும் பாட்டில் தவநிலையினாலும், வழிபாட்டு நிலையினாலும், மற்றும் தெரியாதாவகையில் சிவனது அருள்நிலையினாலும் மணத்திலவாகத் திணைநதார்களைக் கூறுவார்.

அணிதாங்கிச் சென்றோர் - மாலைபுனை மடவார் - பணி ழற்றும் எடுத்தார் - பரிசனம் - என்று அவ்வவர் செய்த பணிகள் பற்றி உடம்பொடு புணர்த்திக் கூறியவாறானால் அவ்வவரும் அவ்வப் பணிகள் காரணமாக வரும் தொடர்பினால் மணத்திற சாராத அப்புண்ணிய மேலீட்டினால் சோதியிற புகப்பெற்றனா என்பது குறிப்பு.

அணிதாங்கி என்றதனால் அணி என்பது ஈண்டு முதததச சினைகளும் முத்துக் குடை - முத்துப் பந்தா முதலியனவும் ஏனை விருதுகளும் என்ற பொருளில் வந்தது. அணிதல் - முதலினு லணியப்படுதல்.

முத்தமாலை புனை மடவார் - புனை - அலங்கரிக்கும் பணி செய்த என்றதாம் ; முத்துமாலைக் ளணிந்த பெண்கள் என்றுரைத்தனா முன்னுரைக்காரர்கள் ஈண்டுப் பெண்கள், அலங்கரிக்கும் பணி செய்தனா, மணமக்களானா அணி புனைதலும் ஏனை மணவணி செய்தலும் அவர்களுக்குரியது என்பதாம் 8121 - 3127, 3128 - 8129 முதலியவை பாராக்க.

மங்கலம் பெடுத்தும் பணி ழற்றும் எடுத்தார்கள் - இவை அட்டமங்கலம் என்ப படும விளக்கு, நிறைகுடம், கண்ணடி, கவரி, கோட்டி, முரசு, பதாகை, இணைக் கயல் என்பவையும், சுவபெருமானுக்குச் சிறப்பாக ஆகமங்களுள் எடுத்தேதும் பிறவுமாகிய எல்லாம் ; ழற்றும் என்றதன் குறிப்பும்.

பரிசனங்கள் - அட்டிறொழில் முதலாக ஏனை எல்லாவகைப் பணிகளையும் செய்யும் ஏவலாட்கள், “ அமுது சமைத்தனிகரும் பரிசனம் ” (3329 = ஏயா - புரா - 175) “ திருமடத்தி லமுதாகருவார ” (2466)

விண்ப்பாசம் துணிவிந்த உணர்வினாராய் - வினையின் காரணமாய் வரும் பிறவியும், அதனால் வரும் பற்றுகளும், அவற்றைக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகிய பாசம் என னும் மூலமலம் (ஆணவம்) ஆகிய எல்லாவற்றையும் அறவே ஒழித்ததாயிட்ட உணர்வு ஒன்றே கொண்டவர்களாகி, இது முன்கூறிய அனைவாபாலும் கூட்டலின்றது

தொழுது - பிள்ளையாரையும் இறைவனையும் தொழுதுகொண்டவாதே ; பாசத் துணிவித்தபோது இறைவா சார்பொன்றே கிழ, “ மெய்கொண்ட நா ணுவீரோடத்தவிய்தம் ” சாரது எனக் தொழுது - தொழுதமையால் என்று காரணப்பொருள்பட வுரைத்த இறைவரை பிள்ளையாருக்கும் தேவியாருக்கும் ஏவற்பணி செய்து வழிபட்ட காரணத்தினால் உடன்புக்கனா என்றலுமாம்

உடன் புக்கு - சிவாததவிதானந்த நிலையில் உடனாகச் சோதியினுள்ளே புகுந்தது. ஒடுங்கினார் - மாசன்காரத்தில் உயர்ச்சி சன்கார காரணனாகிய சிவனுள்ளே மாயை பற்றுக்கோடாக ஒடுங்குவன என்பது ஞானனால் முடிபு. “ ஒடுங்கி ” என்பது இறைவருக்குப் பெயராய் வருவதும் காண்க (போதம் - 1).

1251

8150. ஆறுவகைச் சம்பத்தி லருந்தவரு மடியவருங்  
கூறுமறை முனிவர்களுங் குமபிடவந் திணைத்தாரும்  
வேறுதிரு வருளினால் வீடுபெற வந்தாரும்  
சுறிபெருஞ் சோதியினு ளெல்லாரும் புக்கதற்பின்,

கஉருஉ

3151. காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலங் கொண்டருளித்

தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்

நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியத னுட்புகுவார்

போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி யுடனொர்.

கஉரு

3150. (இ - ள்) ஆறுவகை...அருந் தவரும் - சைவ நெறியின் அகச் சமயங்களாகிய அறுவகைச் சமயநெறியினும் நின்ற அருந் தவத்தார்களும் ; அடியவரும் - திருத்தொண்டர்களும் ; கூறுமறை முனிவர்களும் - வேதவழி யொழும முனிபுகழ்களும் ; குமபிடவர தண்ணைநாறும் - கும்பிடம் கருத்துடன் வந்து கூடியவர்களும் ; வேறு...வந்தாரும் - முன் சொன்னவாறுள்ள எககாரணமும் அறிய முடியாதவாறு திருவருள் வசத்தாலே வீடு பெறுதற்கு வந்தண்ணந்தவர்களும் , ஈதில்...புக்கதற்பின் - ஈது இல்லாத பெரிய சிவச சோதியினுள்ளே அனைவரும் புகுந்த பின்னர்,

கஉருஉ

3151. (இ - ள்) காதலியை...வலங்கொண்டருளி - தேவியாரைக் கைப்பிடித்துக் கொண்டவாறே அப்பெருஞ் சோதியினை வலமாக வந்தருளி ; தீதகற்ற வந்தருளும் திருஞான சம்பந்தர் - உலகில் தீமையைப் போக்கிச் சைவம் விளங்கவென்றே வந்தருளிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் ; நாதன்...புகுவார் - இறைவரது அழகியதாகிய வளநெழிதிற சிவச சோதியினை அனைந்து அத்தனினுள்ளே புகுவாராய் , போத நிலை...உடனொர் - போதம் தழுவுமிடில் முடிந்தமையினாலே உள்புகுந்து ஒருகூச சோதனை சிவானந்தாத் தவிராமாகிய உடனொரு தன்மையிற் பாமுத்தியைத் தலைகூடியருளினார்.

கஉருஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3150. (வி - ரை) ஆறுவகைச் சமயத்தி லருந்தவர்-இவர்கள் அகச்சமயத்தினர் என்று சைவ சோபான முறையில் வகுக்கப்படுவர் இவர்களிடமிரு முன் “ஆறுவகை... தவத்தி னுள்ளோர் ” (3101) என்ற இடத்தில் வரிக்கப்பட்டது “எத்தவத்தோர்க்கு மிலக்காய் நின்ற வெம்பெருமான”-பின் - தேவா - புகலி - வழி - நடப்பாடை (10).

அடியவரும் - இவர்களிடமிரு முன் (3201) “மறுவறு...தொண்டர்” என்று உரைக்கப்பட்டமை காண்க.

கூறு மறை முனிவர்கள் - மறை முனிவர்கள் - மறையவர்களுள்ளே சிறந்தவைதிக் நெறி ஒழுகும் நாலவகை ஆச்சிரமங்களில் நின்ற பெரியோர்கள்.

குமபிட வந்து அண்ணந்தாரீ - இங்கு முன்கூறிய மூவகைப் பாருபாட்டினுள் அமையாது குமபிடுதற் கெனநெண்ணி மணச் சிறப்பில் வந்து கூடி அண்ணந்தவர்கள் ; இவர்கள் பிள்ளையாரது மனை எழுச்சியில் சீகாழியினின்றும் உடன்கூடிப் போந்தவர்களும், வழி இடையிலும் திருநல்லூரிலுமாக வந்து கூடியவர்களும். முன்சொன்ன மூவகையினரும் குமபிட வந்தவர்களையாவா ; அவர்களோடு அவ்வகையுட் பாருபாடு பெறுதவர் என்பார் இவ்வகையை இறுதியில்வைத் தருளினார்.

வேறு திருவருளினால் வீடுபெற வந்தோர் - வேறு - முன் இரண்டு பாட்டுக்களினும், இப்பாட்டினில் முன்னரும் கூறிய வகைகளில் அல்லாத வேறுகையவர்கள். இவர்கள் அருந் வந்து சேர்த்தருளிய காரணம் வேறு ஒன்றும் வெளிப்படையாகக் காண்பதற்கில்லை ; ஆயினும் அவர்களும் வந்தண்ணந்து முன்கூறிய ஏனையோர்களுடன் சோதியினுட் புகுந்து வீடு பெறநனர். ஆதலின் இறைவா திருவருளே அவர்களை வாச செய்து வீடு பெறுவதென என்பார் திருவருளினால் வீடுபெற வந்தோர் என்றார்.

நறில் பெருஞ்சோதி - “ஆதியு மநதமு மில்லா வரும்பெருஞ் சோதி” என்பது திருவாசகம் (திருவெம்பாவை); இதனையே “அநதமில் சிவனானு” (3140) என்ற முன் கூறியருளியது காண்க; அனந்தேசா முதலாகிய பதமுததிகளின் அதிபாக னன்றி முழுமுதலாகிய பாசிவம், தொடக்கமும் வீழ்பும இறுதியு மில்லாமலும், தனக்கு மேறப்பட்ட சோதியுள்ள பொருள் வேறொன்றில்லாமலும் உள்ளது; இஃது அறி வொளிப பிழம்பு; ஏகதேசத்தில் தாழும் சோதிகளையாயினும் பதமுததிக் கடவு ளர்கள் காலாநதரத்தில் முழுமுதலாகிய சிவத்துள் ஒடுங்குதலின் ஈறுடையவர்களே யாவர். இதுபற்றிக் “காரணபவ கயமைநகின் கடவுளாதம் பதமகடநது, பூரண மெய்ப் பரஞ்சோதி பொலிந்திவங்கு நாதாதம்” (சித்தத்தைச - சிவனபாலே வைத தா - புராணம் - 1) என்பது காண்க.

எல்லாரும் = முற்றமனம். அங்கு கின்றவா அனைவரும் மேலும் தாரததே கின்றம் தேடிக்கொணர வந்தவர்களுமாகிய எல்லாரும் உடன சரலாகாத காரணத்தால் ஓதுங்கின்ற ஒரு பெண்ணும் அழைக்கப்பெற்றதா சோதியினுட புருந்தன்ன் என்ற தல வரலாறு பேசும் 1252

3151. (வி -ரை) காநதலி - தேவியா - மனைவியா பாச சம்பந்தமான காந தலின் சார்பு பற்றிய காரணத்தாலே காநதலி என உலகியலில் வழங்கும் காரணப்பெயா ஈண்டு இடுகறியுளவாய் கின்றது, இங்குக் காநதல் என்னும் பாசப் பற்றுப் பிள்ளை யார்பால் விளைதலம் இல்லாமையால் ன்னா; மறைவழக்கம் உலகியலில் நின்ற சிலவு தல் காட்டுமனவில கிடக்கமபோல் ஓங்கு இதனருமணம் நிகழ்ந்தது என்பது முன் உரைத்தவாறறால் அறிமவுள்ளது (3140);

திருவருள் ஆணைவழிப் பிள்ளையார் காநதலினைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு - இவ வுலகை விட்டி நீங்கிஞ்சேரையுறிய பெண்ணுடன் வாழ்தலை வெறுத்து நீங்கிஞ்சிலை என்று இங்கு விசேட ஆராய்ச்சி செய்வாருமுண்டு. அத்தகைய உலகியல் ஆராய்ச்சி கள் எழுவத்தகு இங்கு இடமே யில்லை எனக் பெண்ணுடன் உலகா வாழ்ந்து இல் லதலிலே நின்ற தாம் எடுத்த பிறவியில் ஈடுபடும் கருமப் பகுதிகளை அல்லாவித்தக கழிவு செய்து சிவபுண்ணிய மேலீட்டாகவும் இறைவனை எண்ணவும் உலகியல் கியது; இவையெல்லாம் பாசமுடைய என்னையார்பால் கொல்லுமேயன்றிப் பாசம் மறந் துலா ராகிய பிள்ளையாரிடத்தும், இப்புராணத்தின் வரும் பெரிமோடாலும் செல்லத்தக்கன வல்ல. பிள்ளையார் பெண்ணை வெறுத்தாரிசு என்பதுபுண்ணம், ஆயின் விரும்பிஞ்சு மல்லர் என்பது கண்கடும். உலகாக்கு மனைவிபுடன் வாழும் இல்லறவாழ்வு இறைவ னுல்களுள் விதிக்கப்பட்டது. அது மக்கட்குப் பாசநீக்க தெதின்பாருடும் வேண் டப்படுவன என்பதனைப் பிள்ளையார் முன்னா திருமுருகலில் வணிகப் பெண்ணுக்கு, “காணிலத்தி வின்புறந் வாழும்வண்ணம்...மணம் புணரும் பெருவாழ்வு வகுத்த விட்ட” அருளிப்பாட்டிடுஞ் சிறியலாம் (2351), பாவதியமமையார் திரு மணம், தெய்வயானை யமமையார் திருமணம் என்பனவற்றின் உள்ளுறைபோல இவரும் உலகினாக்கரும அளவுமட்டும் கருத்திட கொள்ளத்தக்கது, அன்றி மேற செல்வதெல்லாம் பொருநதாவெனக் குத்த இல்லறாழக்கம் வந்த சூழநதே என்றதனால் உலகியலில் வரும் இல்லறத்தைப் பிள்ளையார் சார்தலை வெறுத்தொதுக கினர் என்றது அறியப்படும்.

வலங்கோண்டநளி - திருமணத்தில எரிவலன்கொள்ளும் சடங்கு காட்டவேண்டி எழுந்த பிள்ளையார் “விரும்புற மகி யாவரா விடையுறாத தவரே மெனற” (3189) கோயிலு கோக்கி வந்தாராதலின் இங்குப் பெரிய சோதியாய் கின்ற இறைவாழ்வு எரி



புருவத்தினை வலங்கொண்டருளினர் ; அச் சடங்கினை நிறைவேற்றிக் காட்டியருளிய படியும், இறைவரை வலங்கொண்டு ஏத்திச் சோதியினுள்ளே புகும் விதியின்படியும் காண்க. இதனாலும் இததிருமணம் உலகியல் நிலையினின்று ஆயப்படுவதொன்றன்று என்பது.

தீதகற்ற வந்தநாளும் திருநாள் கம்பந்தர் - தீதகற்றல் - “ பரசமய நிராகரித தல் ” ; பரசமய நிராகரிப்பும் திருநீற்றின் ஆக்கமும் ஆகிய இரண்டுமே பிள்ளையாரின் திருவவதார உளருமையாவன (1917-1921-1924 முதலியவை பார்க்க) ; இறகுத தீதகற்றதல் ஒன்றுமே கூறப்பட்டதெனின? எனின், நோய நீங்கிவழிச் சுகம் இயல்பிலே பின்பற்றி வரும் என்னுமுறைப்படி சைவத் திருநீற்று நெறிக்குப் பரசம யங்களால் நோந்த இடையூறுகள் அகற்றப்பட்டபோது நீற்றின் விளக்கம் இயல்பின் விளைவதாம் என்க. சைவநெறி என்பது இறைவரது மெய்ஞ்ஞான நெறியாதலின் அஃது அழிக்கலாகாப் பொருளாம். விளக்கினைக் குடத்தை யிட்டு மறைத்தல்போலச் சைவநெறி விளங்காமை மாத்திரையே பரசமயநக எரியற்றிய தீநகு ; மறைவுபடுதலிய குடத்தை அகற்றியபோது விளக்குத தானே விளங்குதல் போலவும், மேகம் நீங்கிய போது சூரியன் ஒளி விரிதல் போலவும் காண்க ; ஆயின் முன்னா இரண்டினையும் கூறியது உலகினருக்கு விளக்கமும், மனவெழுச்சியும், ஊக்கமும் விளைத்தற்பொருட் டுத துண்டியறிவுறுத்தல் குறிக்க என்க.

தீதகற்ற வந்தநாளும் - வருதல் - திருவவதரித்தல் ; ஏனை மக்கள் வருதல்போலக் கரும் வயத்தாலன்று என்பது வறபுறத்தப்பபட்டது.

திருநாள் கம்பந்தர் - என்ற பெயரால் கூறியவாற்றானும் அந்நிலை விளக்கப்பட்டது. முழுதும் சிவஞானமே நிறைவாயின் மூர்த்திக்கு உலகியலில் ஒருபற்றும் பற முமையும் உணர்த்தப்பட்டமை காண்க. ஈண்டுச் சரித நிறைவாதலின் அத்திருப் பெயராகிய “நாம மந்திர”த்தைக் கூறித் துதித்து அருச்சித்து நிறைவாகிய குறிப்பு மாம். “ ஞானசம் பந்த ரெனு நாமமந் திரமும் சொல்ல ” (2619).

நாதனெழில் வளர்சோதி - நாதன் - இறைவா - முழுமுதல்வா ; தனக்கே யுரிய இறைமைக் குணத்தால் இவ்வாறு இவர்களை ஆட்கொண்டு திருவடிக்கீழ்க் கொள்ள இவ்வொளியுருவெடுத்தார் என்பது ; “ நாதனே ” (3143) ; “நாதமும்” (தேவா). எழில் வளர் சோதி - எழில் - காட்சியானும் பயனாலும் வரும் அழகு, “ செந்தியின் உருவானன் ” என்பதன்றிச் சுடுதல் முதலிய செயலானன்று என்க ; “ தண்ணிலாம் பதி ”, “ திருவடி நீழல் ” என்பன காண்க. வளர் - வளர்கின்ற - என்றும் அழிதலில்லாத ; “ ஈறில் பெருஞ்சோதி ” (3150).

நண்ணி - சோதியினை அணுகி ; அணைந்து ; அதனுள் - சோதி வாயில் னுள்ளே.

புதுவாரி - புதுவாராகி ; புகும செயலை மேற்கொண்டு ; முற்றெச்சம். புதுவாரி புக்கொன்றி உடனொர் என்று கூட்டுக.

போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி உடன் ஆனார் - போதநிலை முடிந்தவழி என்றது காண்பான - காட்சி - காட்சிப்பொருள் என்ற மூன்றுணர்வுள் முன்னைய விரண்டும் தோன்றாமல் ஞேயமொன்றே தோன்றகிற்கும் நிலையில் கிறகும் என்பதாம் ; திருவடி மறவாது அதனுள்ளே அடங்கித் தானற்று நிற்கும் நிலை ; சிவானந்த நிறைவு ஒன்றி - இரண்டறது ; உடன் ஆதல் - ஒன்றாகாமல் இரண்டாகாமல் ஒன்றுமிரண்டு மின்றாகாமல் பிரிவறியாது கிற்கும் நிலை. முன் கூறியவா எல்லாரும் புக்கார் - புக் கொடுக்கார் - என்ற ஆசிரியா, இறகுப் பிள்ளையார் போதநிலை முடிந்த வழிப் புக் கொன்றி உடனொர் என்றதெனின? எனின், பிள்ளையார் முன்ன நிலையில் (பண்டு)

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுரு.

திருவடி மறவாப் பாண்மையோராய் முதத நிலையில் இருந்தவர் ; அப்போது அவருக்குப் போதலில் - அல்தாவது சிவனையன்றி வேற நிலைகளும், யானறிகதேன் அறிசின் தேன் என்பது முதலாகிய நிலைகளும், ஐனை உலகபதார்த்தங்களும், உலகமும் போதப் படா - உணர்ச்சிக்கு வாரா ; அதன்பின் வினையாலன்றித் திருவருளால் வந்தபோது மூவாண்டு வரை ஒரோராகால் முன்னிலை கிளைவுக்கு வந்தபோது வெருக்கொண்டாற போலக் குறிப்பு அயலாய் அழுதருளினா. மூவாண்டில் ஞானமுண்டருளிய பினதாம், பரமே பார்த்திருநதபடி முன்னையிறபோலவே சேவன்முதத கிலையிற சரித்தனர். ஆனால் உலகரின் பொருட்டித் திருவருளால் வந்தமையின் உலகமும் உலகா நிலைகளும் புலப்பட்டன ; ஆயினும் வாசனாமலமும் அறற பெருமாளுதலில் அல்லுவதத தோற் றங்கள் பிள்ளையார்பாற் சாராது வினைக்கு முனையாகாதபடி யொழிந்தன. “ஐயனேயஞ்சு ஸென்றருன் செயயெனை” ; “சுவ தொனதெமக கிலையேயல” முதலிய விண்ணப்பநக ஸெல்லாம பிள்ளையாருக்கு உலக பந்தம் வினையாது பிறாபொருட்டே நிகழ்ந்தொழிந்தன. “உடையாய தருமோ விவளுண் மெலிவே”, “மன்கையை வாட மயலசெயவ தோவியர் மாண்பே”, “அட்டிட்டல காணதே போதியோ பூம்பாவாய”, “எமைத்தின் டபபெரு திருநில கண்டம்”, “காசு கல்குவா”, “கதவந றிருக காப்புக கொளும்” எனபன முதலாக வந்தனவெல்லாம் பிறா தனபவ கண்டிரவகிய நிலையில் உலகின் பொருட்டு எழுந்தனவேயன்றித் தம்பொருட்டன ருதலின் பதற்கக ளாக வினையாத்தொழிந்தன இப்போது இவ்வாறு தாம் வந்தருளிய உளளுறை நிறைவாகியதனால், அவ்வாறு உலகமும், அதன்பொருட்டித் தாமும் இறைவரும் பிரித்த அறியவரும் நிலையும் இன்னுதல் குறிக்கப் போதலில் முடிந்தவழி எனறா. போதம் - சேவபோதம் எனபாருமுண்டு.

புக்த ஒன்றாகல் - முன்னைய திருவடி மறவாத ஒன்றப்பட்ட நிலையடைதல், இடையில் உலகர் பொருட்டுப் பூதமுதல் நாதம் வரையில் தோன்றிய உலகத் தோற்றமாகிய பிரித்தறியு முணர்வு தோனருத்தொழிய முன்போலவே உள்ள நிலையடைந்தனா என்க. இது பிள்ளையா ரோதியிற புகுதது பெரற நிலைகளும், ஐனையோ பெரற நிலைகளும் உளள வேறுபாடு. எல்லாரும் ஐக்கதற்பின் தாமா தேவியாரும் புகுதது பிள்ளையாரது திருவருளின் பெருமையினை மேலும் விளக்குவதாகும்.

காதலி - இவ்வமமையா பெயர ஸோகீதியாகி எனபது கலவெட்டுக்களிற காண்ப தென்றும் கூறவா.

வலஞ் செய்தருளி—எனபதும் பாடம்

1253

3152. பிள்ளையா ரேழுந்தருளிப் புக்கதற்பின் பெருங்குத்தா

கொள்ளுநீ டியசோதிக் குறிநிலையவ வழிகரப்ப

வன்னலார் தம்பபைய மணக்கோயி ரேறன் றுதலுந

தெள்ளுநீ ருலகத்துப் பெற்றிலாா தெருமந்தார்.

கஉருச

(இ - ள்) பிள்ளையா...யின் - பிள்ளையா சென்றருளி உட்புகுந் தடனையின்னா ; பெருங்குத்தர்...கரப்ப - பேராசைநக கூத்தராகிய இறைவா இவ்வாறு மணத்தில் வந்தோரையும் பிள்ளையாரையும் முததியல் உடனாகக்கொள்ளும் அளவும் கீழியிருந்தசோதிக் குறிநிலையும், அதன் உட்புகுத காட்டிய அந்த வழியாகிய வாயிலினை யும் மறைப்பபடி செய்ய ; வன்னலார்.. தோன்றதலும் - செவலோகத் தியாகேசரது பழய பெருமணை கோயில் தோற்றப்படுதலும் ; தெள்ளுநீ...தெருமந்தார் -

தெளிந்த நீருடைய உலகத்தில் இந்தப் பேற்றினைப் பெறுதலர்கள் மயங்கி வருந்தினார்கள்.

(வி - ரை) எழந்தநளி - சோதி கண்டு, தாம் நின்று, நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் பாடிய நிலையினின்றும் சோதியை நண்ணி. கொள்ள - தமக்குள் சேர்த்து ஒடுக்கிக் கொள்ள.

சோதிக் குறிநிலை அவ்வழி - சோதியாகிய இறைவரது குறிநிலையும், அதனுள் பகுவான்மர்க்கள் யாவரும் வந்தடையும்படி காட்டிய அவ்வழியும். வழி - வாயில் ; சோதியின்கண் தோன்றும் குறிநிலையாகிய வழி எனையுமாம்.

கூத்தர்...கூப்ப - கூத்தர் - இறைவா ; “முத்தி, நான்ம மலாபபததே நாடு” என்றபடி இவரு முததி தருநளியது இறைவரது தூக்கிய நீருவடியே எனப்படும் திருவடி தூக்கலே கூத்தாரும், ஆதலின் எண்டு பெருங்கூத்தர் என்றார்.

வள்ளலார்-இவரு, இச்சரித நிகழ்ச்சியினாலே - சிவலோக பதவியினைத் திறந்து யாவரும் கொள்ளும்படி அள்ளியிட்டதனால் இவருக்கு சிவலோகத் தியாகா எனப் பெயர் வரற்கும். சிவலோகத்தினை வரையாது கொடுப்பவர்

பழய மணக்கோயில் - பழய - சோதியும் வாயிலும் காட்டுதற்கு முன் இருந்த ; மணக்கோயில் - பெருமணம் எனனும் கோயில்.

தெள்ளும் நீர் உலகத்து - தெள்ளும் நீர் - தெளியும் நீர்க்கடல் சூழ்ந்த எனக. தெள்ளு நீர் - இதன் உண்மை தெளிந்துகொள்ளும் நீர்மை - பண்பு - உடைய என்றலுமாம். பேற்றிலார் - முன் கூறியபடி பெறும் பேறில்லாத உலகவர்.

தேநுமந்தார் - தேநுமந்தல் - ஒன்றும் தோன்றாமல் மயங்கி வருந்ததல்.

கொள்ளநீடியு-பேறில்லார்-என்பனவும் பாடங்கள்.

1254

3153. கண்ணுதலார் திருமேனி யுடன்கூடக் கவுணியனார்

நண்ணியது தூரத்தே கண்டுநனு கப்பெறு

- விண்ணவரு முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலோரும் எண்ணிலவ ரேசறவு தீரவேதே தேத்தினார்.

கஉருரு

(இ - ள்) கண்ணுதலார்...நண்ணியது - இறைவரது திருமேனியுடன்கூடக் கவுணியர் பெருமானா சென்ற சோந்ததனை ; தூரத்தே கண்டு - தாம் தாம் நின்று தூரமாகிய இடத்தினின்றபடியே கண்டும் ; நனுபு பெறு - வந்து அடையும் பேறு பெறமாட்டாத ; விண்ணவரும்...எண்ணிலவா - தேவர்களும் முனிவர்களும் பிரம தேவனே முதலாகிய பெருந்தேவர்களும் ஆகிய எண்ணிலாதவர்கள் தங்கள் துக்கம் தீரும்படி எடுத்தது துதித்தார்கள்.

(வி - ரை) கண்ணுதலார் - முதற்கண்ணை யுடையவர். முதற்கண் அக் கண்ணுதலானும், எனது “விருப்புறு மகி யாவா” (3139) என்று பின்னையா திருவுள்ளமகொண்டருளியதற்கேற்ப அங்கி யுருவாகிய பேரொளிச் சோதியாக இறைவா நின்றருளியமையாலும், அவ்வாறு நின்று அருள நோக்கம் செய்து வந்தோர் அனைவரையும் வீடுபேறு அருளி ஒடுக்கிக் கொண்டமையாலும் இக்குறிப்பெல்லாம் பெற இவ்வாற்றார் கூறினார். திருமேனி - சிவஞானச் சோதியாகிய திருமேனி.

உடன்கூட - “அத்துவி தானந்த வகண்டபரி பூரணத்தில் தித்தியமாய் வாழ்ந்து” இரண்டற மிக்க ; “போதநிலை...உடனானார்” (3151) என்ற நிலையில் திறக,

சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கட்டுரு

தூரத்தே கண்டு நணுகப் பெறு - தூரத்தேயிருந்து கண்டமையால் பகததில் வந்து அடையும் பேறு பெறுத; வந்து அடையும் பகருவியினமையால் தூரத்தில சின்னார். கண்டு - கண்டாராயினும் என்க; காண்பபெற்ற ராயினும் கணுகப் பெற்றாரிலா என்பது. தூரத்தே என்றதனா கணம்பரிபாதம் இல்லாமையால் அகல சின்னார் என்பது குறிப்பு. தூரம் - விசம்பு; “விசம்பினமீது” (3102) - (3103);

மண எழுச்சியுடன் கூடி மணங்காண வந்தோர் கூட்டத்தினராக் முன (3097 - 3102) கூறப்பட்டவர்களுள் சோதியினுட்புகருதோர்களை யெல்லாம் வகைப்படுத்தி முன்னர்க் (3148 - 3150) கூறினா அவ்வாறு அவர்கள் உடனாகிய பின் சோதி வாயில் கரந்ததனைக் கூறினா அதன்பின் அப்பேறு பெறுத உலகினரை (3152) முன பாட்டார் கூறி இப்பாட்டினால் தூரத்தே கண்டு சின்னாரும் பேறு பெறுத விண்ணவா முதலியோரைக் கூறும் கவிநயமும் அமைகியும் கண்டு கொள்க.

ஏறவு - அககம், விருப்பம் என்றலுமாம். “திருவேசறவு” என்ற திரு வாசகப் பகுதியின் கருத்துக் காண்க “தாருற வேசறவைத் தோழியாமுன பேச வா” (11-ம் திருமுறை - ஆளு - திருவுலா - 138) ஏறவு தீர - விருப்பம் சிறைய; ஆசை தீர என்றலுமாம்.

முதலானு எண்ணியவ ரேறவு—என்பனவும் பாடங்கள் 1255

3154. அருந்தமிழா கார்ச்சரிதை யடியேனுக் கவர்பாதந்  
தரும்பரிசா லறிந்தபடி துதிசெய்தேன்; ஞாணிமேற  
பெருங்கொடையுந் திணைனையும் பேருணாவந் திருத் தொண்டால்  
வருந்தகைமைக் கலிககாம ஞாசெய்கை வழுத்துவேன். கடஞ்சு

(இ - ள்) அருந்தமிழாகரா...துதி செய்தேன் - அரிய தமிழாகராகிய ஆளுமடா பிள்ளையாரது திருச்சரித்தத்தினை அடியேனுக்கு அவருடைய திருவடிகள் அறிவித்தது தந்தருளிய பண்பினளவு அறிந்தவாறே அஞ்சொது கூறினேன், பெருங் கொடையும...வழுத்துவேன் - இனிப் பெரிய கொடையும், உறுதிப்பாட்டாகிய வலிமையும், பேருணாவும் திருத்தொண்டி செய்த காரணத்தால் பெற்ற பண்புடைய வயாக்கினை கலிககாம நாயனா செய்த திருத்தொண்டின் திறன்களைத் துதிசெய்து வழுத்துவேன்

(வி - ரை) இதனால் ஆசிரியா தமது கீழம்பாடி ஸ்தலவரை கூறிவந்த சரித்தரத்தை முடித்துக்காட்டி, இனி மேலவரும் சரித்தரங்களுக்குத் தீவிர நவாய் செய்தருளவுள்ளார்

அந்ந தமிழாகரீ - ஆகரம் - உரைவிடம், பிறப்பம் என்றலுமாம். தமிழாகரீ - தமிழ்க்குறைவிடமானவா, அந்நதமிழ் - பிறவிப்பின் நீசுடி வீழ்பே தளரிகும சிறப்பு அருமைப்பாட்டினைத் தனதரிமையாகக் கொண்ட தமிழ் “ஆதானின் புனை” (1981) என்றவிடத்தும், பிறுனமும் உரைத்தவை எல்லாம் இங்கு நினைவு கூராத பாலன். அந்ந தமிழாகரீ என்றதொரு தன்மையிலே முன் கூறியபடி பிள்ளையாரது சரித் முழுமையும் குறிப்பிற் பெற்றவைதத் தெய்வக் கவிநயம் காண்க. எனனை? பிள்ளையாரது தமிழ் அவா சிவஞானம் பெற்றமையால் போகத் “ஞானத்தமிழ்” என்றும் அடைந்தோரது பிறவி கீசும தன்மை வாயந்ததென்றும் பேசப்படுவது; “என அடைந்தோரது பிறவி கீசும தன்மை வாயந்ததென்றும் பேசப்படுவது; “என அடைந்தோரது பிறவி கீசும தன்மை வாயந்ததென்றும் பேசப்படுவது பாச சிவாகமங்களோ டொப்பாக்கி, சைவத்தின் முடிந்த பயன்களாகப் பேசப்படும பாச கீசுமும் சிவப் பேறுமாயிய இருபெரும் பயன்களையும் தர ஏதுவாய விளங்குவதற் கேற்பப் பரசமய நிராகரிப்பும் திருநீற்றி னாகமமும் அருளியது; பிள்ளையாரது சரித்தத்தினுள் வரும் வரலாறுகள் எல்லாம் இவ்வகையினுள் அடங்குதல் காண்க,

அடியேனுக்கு - அறிவிததாலன்றி அறியும் ஆற்றலில்லாத அடியேனுக்கு என பத ; தொடக்கத்திற் “பாதமலர் தலைக்கொண்டு” (1899) என்றபடியே, ஈண்டு முடிவிலும், அவரது திருவடிகளைத் தலைமேற் குடிய புண்ணியத் துணை காரணமாக என்று காரணக் குறிப்புப் பெற அடியேனுக்கு என்று ஒதினார்.

அவர் பாதம் தநம் பரிசால் - “பாதமலா தலைக்கொண்டு” என்று மேற்கொண்ட அத் திருப்பாதம் என அகரச்சுட்டு வருவிக்க. பாதமே அறியாமையை நீக்கி அடியார்க்கு ஞானத்தை அருளுவது என்றலுமாம் ; “உறுநாத தாங்கிய மதனுடைநோன ருள்” (முருகு)

தநம் பரிசால் அறிந்தபடி - தநதல் - அறியாத தநதல் ; அறியும்படி செய்தல். தநம் பரிசால் - முற்றும் அறிதல் எனது ஆற்றலுக்கு மேற்பட்டதாதலின் எனது குறைவுடைய சிறு பண்புகளேற்ப அறிவிக்க அறிந்தவாறே ; அறிந்த பொருளை அறிந்த அளவில்.

துதி செய்தேன் - வழந்துவேன் - துதி செய்தேன் என்ற இறந்தகாலத்தினால் இதுவரை கூறிய சரிதம் என்றும், வழந்துவேன் என்ற எதிர்காலத்தினால் இனிக் கூறும் சரிதம் என்றும் உணர்த்தியவாறு. இப்புராணத்தின் சரிதம் கூறுதல் என்பது துதி செய்தலே யன்றி மறநிலை என்றபடி.

தாரணிமேல்...வருந்தகைமை - என்று தோற்றவாய் செய்த தன்மைவினால் ஏயாகோன் கலிககாம நாயனாரது சரிதக் குறிப்பு உணர்த்தியவாறு, சரித நிகழ்ச்சிகள் காண்க. இவ்வாறே பின்னையாரது சரிதத் தோற்றவாயினான் “வேதநெறி தழைத் தோறக் மிகுசைவத் துறைவிளங்கப், பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலாந்தமுத” (1899) என்று அவர்தம் பெருஞ்சரித உள்ளுறை யெல்லாம் காணவைத்த திறமும் கண்டுகொள்க.

திண்ணனவும் - உறுதிப்பாடு பெற்ற மனவலிமையும் தோள்வலிமையும் குறித்தது.

திருத்தொண்டால் வரும் - திருத்தொண்டின் காரணமாகப் பெறவரும். இவா, “திருபுன்கூக கதிகமாயின திருப்பணியனேகமுரு செய்” தமையும், இருபத்துநான்கு வேலி நிலம் தந்தமையும், “எம்பிரா னெகதை தந்தை தந்தையென கூட்ட மெல்லாந், தம்பிரா னீரே யெனறு வழிவழிச் சாராது வாழு, மிமபரின மிக்க வாழ்க்கை” (ஏயா - புரா - 392 - 3546) என்று கூறும் திருத்தொண்டின் வைத்த பெருமிறமும், பிறவும் காண்க.

சேய்கை - வரலாறு ; உடைவாளினால் வயிற்றினைக் கீறிக்கொண்ட செயலும் குறிப்பு.

தண்ணளியும்—என்பதும் பாடம்.

1256

திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் முற்றும்

திருஞான சம்பந்த நாயனார் திருவடி வாழ்க !

திருச்சிறைமப்பலம்

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் 300**

**சரிதச் சுருக்கம் :** [1 முதல் 100 பாட்டுவரையில் உள்ள சரிதச் சுருக்கம் முன் 21 சஞ்சிகையிற் தரப்பட்டது ; ஆண்டுக் காண்க. (IV - பக - கஉ0 - 3உஉ)]

**முதலாவது தலயாத்திரை**

திருக்கோலக்காவில் இறைவரை வணங்கி “ மடையில் வானை ” என்னும் திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கிக் கையினால் தாளவொத்த திறத்துப் பிள்ளையாரா பாடும்போது இறைவரானால் “ திருவைந் தெழுத்து ” எழுதப்பட்ட செம்பொற் குளங்கள் அவரது கையில் வந்தன. அது கண்டு அவற்றை முடிமேல் வைத்துத் தொழுது மகிழ்ந்து பதிகத்தை நிறைவித் தருவினார். அது திருத்தாளம் ஒங்கிய காதத்தளவிலும் நிறைந்திருந்தமை கண்டு தும்புரு நாரதர் முதலாயினோரும் அத்தித்தனா பிள்ளையாராகையில் திருத்தாளத்தினுடன் நடந்து வரும்போது தாதையாரா அவரை எடுத்துத் தோளின் மேல் தரித்துக்கொள்ளச் சீகாழிக்கு எழுந்தருளிடத் தோணியப்பரை வணங்கி முன் பாடிய தக்கராகப் பண்ணில், அந்தக் கட்டளையில் “ பூவா கொன்றை ” என்ற தொடரையும் பதிகத்தைப் பாடித் திருத்தாளத்தினால் ஒத்தமுத்துத் துதித்துத் திருமாளிகை சென்று பதியவாகுதத் தமது காட்சி கொடுத்து வீற்றிருந்தருளினார்.

**இரண்டாவது தலயாத்திரை**

அந்நாளில் பிள்ளையாரது திருக்காயாரா பகவதியம்மையாரா பிறந்த பதியாகிய திருநனிபள்ளியினின்றும் மறையவாகன சீகாழிக்கு வந்து பிள்ளையாரை வணங்கினார், பிள்ளையார் திருஞானம் பெற்ற பெருவாரத்தை கேட்டு ஏனைப் பதிகங்களினின்றும் மறையவரும் பிறரும் வந்து பிள்ளையாரை வணங்கி மகிழ்ந்தனர். அப்போது திருநனிபள்ளி மறையவா தங்கள் பதியில் வந்து இறைவரை வணங்கவேண்டுமென்று பிள்ளையாரிடம் விண்ணப்பிக்க, அதற்கிணங்கிக் தோணியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு தாதையார் தோளின்மேல் வந்தது திருநனிபள்ளி நோக்கிச் சென்றருளினார் ; அஃது எதிரே தோன்ற, “ அப்பதியாது ” என்று தாதையாரைக் கேட்க, அதிலே திருநனிபள்ளி என்று அவர் கூறக் கேட்டருளி, அவரது பியலின்மேல் வீருந்தவாதே “காரைகள் கூகை முல்லை ” என்ற பதிகத்தால் “ எந்தை மீறும் நனிபள்ளி இதுவே , இத்தனை பிள்ளைப் பவர் விளைகள் கெடுவதற்கு ஆணை நமதேயாம் ” என்ற பாடியது தத்தனா. அப்பதிகத்தின் வரும் முதல்-பண்ணை - சோலை முதலிய சொல்லாதற வருளியால் அந்நகரின் நிலம், பாலைபு நெய்தலும் முல்லைபுமாக ஆயிற்று , அப்பதியில் மறையவர்களே அடிபோற்றப் பிள்ளையாரா எழுந்தருளி யிருந்தனா. அந்நாளில் திருத்தலையாசங்காட்டினின்றும் பிள்ளையாரா எழுந்தருளி யிருந்தனா. அந்நாளில் திருத்தலையாசங்காட்டினின்றும் அந்நணாகளும் தொண்டார்களும் வந்து அடிபணிந்து பிள்ளையாரைத் தங்கள் பதியில் நண்ண வேண்டுமென்று வேண்டுகொள்ள அங்குச் சென்றருளி இறைவரை வணங்கிப் பதிகம் பாடியருளினார் , அங்குமின்றும் திருவல்லமுரம் புக்கு வணங்கித் திருச்சாயக்காடு சென்று போற்றுவாரா “ மண்புகார ” என்ற பதிகம் பாடி வணங்கியருளினார். அங்கிருந்து திருவெண்காட்டினே அடைந்து “ முக்குளத் ” திணையும் போற்றிப் பதிகம் பாடிப் போனது, தென் திருமுல்லைவாயிலே வணங்கிக்கொண்டு சீகாழியினைச் சேர்ந்தருளிப் பெருமானைப் போற்றி யிருந்தனா

**மூன்றாவது தலயாத்திரை**

அந்நாள்களில் திருமயேந்திரப்பள்ளி, திருக்குருகாஜார், திருமுல்லைவாயில் உள்ள னிட்டு அம்மருங்கு உள்ள பதிகநிற் சென்று இறைவரைப் போற்றித் திருப்பதிகம் பாடி மீண்டு சீகாழியில் எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

அப்போது திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனரும், இசைவடிவான அவரது தேவியார் மதகஞ்ஞாமணியாரும் சீகாழியில் வந்தணைந்தனர். பிள்ளையார அவர்களை எதிராகொள்ள, அவர்கள் பிள்ளையாரைத் தொழுதெழுந்தது துதித்தனர் பிள்ளையார அவர்களை நோக்கி “ஐயர் நீர் இங்கு வந்த உறுதிபுடையோ மாயினோம்” திருநீலகண்ட என்ற மதாமொழியருளி, அவர்களைத் திருக்கோயிற் புற முன்றலிற் யாழ்ப்பாணர் கொண்டு புகு “உங்கள் இறைவருக்கு இங்கு யாழிசை இயற்றுக!” என்று அருள, அவர்களும் யாழ் வீக்கி வீஞ்சையா கந்தருவரும் போற்ற இசை விரித்தனர். பிள்ளையார அவர்கள் தங்குதற்கு இடம் அமைத்து நல்லிருந்தும் சிறக்க அளித்தருளினர். யாழ்ப்பாணர் பிள்ளையாரைத் தொழுது “தேவரீர் அருளும் திருப்பதிகங்களை யாழில் இட்டு அடியேன் தேவரீருடன் பிரிவின்றிச் சேவித்திருக்க அருள் புரியவேண்டு” மென்று வண்ணப்பித்தனர். அதற்குப் பிள்ளையார இசைந்தருளவே அவ்வாறே அகலா நண்புடன் அன்றுபோலவே என்றும் உடனாக இருக்கலாயினர்.

## நான்காவது தலயாத்திரை

அக்காலத்திலே திருத்தில்லைக்குச் சென்று கூடதப் பெருமானை வணங்கவேண்டும் என்னும் அருட்குறிப்புப் பிள்ளையாரது திருவுள்ளத்தில் எழுந்தது. அதனைத் தாது யாருக்கு அறிவிப்ப, அவரும் உடன் செல்ல விரும்பத், திருத்தோணியப்பரைத் தொழுது அருளவிடை பெற்றுப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டருளினார். இடையில் திருத்தில்லை கண்ட பதிகளைப் போற்றிப் பழனமும் படுகரும் கடந்து கொள்ளிடக் கரையினையடைந்தனர்; கொள்ளிடம், புனலும் கடல் மணியும் பவனமும் முதலியவற்றால் அடிபணிந்து எதிர்கொள்ள, அதனைக் கடந்தேறிச் சென்று தில்லை சூழ திருவெல்லை பணிந்தனர்; இருபுறமும் பொய்கைகள் மலர்முகல் காட்டின; மலர்ச்சேலைகளும் புறம்பணை நறம்புகளும் களித்துச் செழித்தன. வேளவிப் புகையினால் வானம் நீல நுண்ணகில் விதானித்தது போன்றது; இவ்வாறு சென்று நழுவியப்பிணை நீங்கி, நத்தவணங்களைப் பணிந்து தென்றிசை வாயிலநோ அணைந்தருளினார்; தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் திருத்தொண்டர்களும் எதிர்கொண்டு திருக்கரினுட்கொண்டு புகுனர், தென்றிசை வாயில் புகுந்த, திருவீதி பணிந்து, கோபுரத்தைப் பணிந்து எழுந்த போற்றித், திருமானிகையை வலநொண்டு, பேரமபலம் தொழுது, திருவணுக்கன் நிருவாயிலை யடைந்து, கைகளைச் சிரமேற கொண்டு கண்களிப்ப உருகுமனபுடன் புகுந்தனர்; சமக் கருளப் பெற்ற மெய்ஞ்ஞானமேயான அம்பலமும் உண்ணிறைந்த ஞானத்தெழும் ஆனந்தத்தனிக் கூத்தும் கண்டு கும்பிட்டு, “உணர்வினுள் நோபெற வரும் சிவபோகத்தை உருவின் கண்ணே ஐம்பொறியுளவினும் எளிவர அருளினே!” எனப் போற்றினார். சிவனுரிமைத் தொழிற் சிறப்பினால் தில்லைவாழ்ந்தணர்களை முன்வைத்துக் “கற்றந் தெரியோம்பி” என்ற பதிகம் பாடித் தொழுது, காலமெல்லாம் கும்பிட்ட பின்பு புறம்போந்தருளி, மாதவங்கள் நல்கும் திருவீதி நான்குத் தொழுது, அவருத் தங்குதற்கு அஞ்சித், திருவேட்களத்திற் சென்று அங்கே தங்கியருளிக், காலத்தோறும் திருவம்பலத்தை வந்து பணிந்தனர்; திருக்கழிப்பாலை சென்று வணங்கிப் பதிகம் பாடினர்; தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் அமபலக் கூத்தனுக்கு ஆளாகும் பேற்றினை எண்ணி அதிசயித்தவாறே ஒருநாள் திருவேட்களத்தினின்றும் தில்லையினை அணையும்போது தில்லை மூவாயிரவரும் சிவகணநகனாகத் தோன்றியிடக் கண்டு அதனைத் திருநீலகண்டப் பாணனாருக்கும் காட்டியருளினார். பிள்ளையார் தில்லைவாழ்ந்தணர்களை இறைஞ்சார்

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருடுக

முனபு அவர்கள் தம்மை யிறைஞ்சத் தாரும் எதிர் இறைஞ்சி உடனணையச் சென்ற திருவம்பலத்தினை வணங்கி, “ஆடி னாய்கற தெய்வொடு பால்தயி” எனும் பதிகம் பாடி அதனுள் தாம் கண்ட அந்நிலையினை வைத்தது துதித்து விடைபெற்ற எழுந் தருளினர்.

திருநீலகண்டப் பாணனா நிவாகதிக கரையில் உள்ள தமது பதியாகிய திரு வெருக்கத்தம்புலியூர் முதலாகிய பதிகளிற் சென்று வணங்கவேண்டுமென்று விண்ணப் பிக்க, அதற்கிசைந்து, தானையாரும் பரிசனங்களும் பாணனாரும் மதங்களுளாமணியாரும் உடனே சூழச் சென்றருளினா. நிவாகதிக கரை வழியே சென்று தீர்வெருக்கத்தம்புலியூரினைச் சார்ச செல் லுமபொழுது, பாணனர் வணங்கி, “இப்பதி அடிமனை பதி” என்றகூறப், பிள்ளையார் “ஐயரே! நீர் அவதரித்திட இப்பதி அளவிலலாத மாதவ முனபு செய்தவாறு” என்ற சிறப்புரைத்து அதிற் சாராது திருப்பதிகம் பாடி வணங் கிய பின் தீர்முதுதுன்றத்தினை கோக்கிச் சென்றணைவாராயினர். தீர்முதுதுன்றம் “முதுகுணை அடைவோம்” என்ற பதிகம் பாடிப் போய் அக் குன்றினை வலக்கொள்வார, திருவிருக்குக்குட பதிகம் பாடிச் சென்று, இறைவர் திருமுனபு “முரசநிராது” எனனும் பதிகம் பாடி வணங்கி, அப் பதியில் எழுகதருளியிருந்தனா பின்பு அவருள்ளம தீர்முதுதுன்றத்தினை அணைத்து இறைஞ்சித் “தீங்கு நீங்குவீர் தூங்காணைமாடத் தொழுபிண்களே” என்ற பதிகம் பாடித், தீர்வார்த்துறை சோவாராயினா. செல்லுமபோது ஒரோராகவ தானையார தோளினமேல் இருப்பார; பின்னர்ச சிலபோது அவாதமதருகே செல்ல நடந்து சென் தருளவார, இவ்வாறு விரும்புடன் சென்றருளும்போது பிள்ளையாரது பாததாமரை கள் பையப்பைய கொந்தன; பாசமில்லாதவ ராதலின் ஆய வழிபாட்டினை ஏனையோர போலப் பாசநீக்கத்தினை பொருட்டன்றிச், சங்கரன்பால ஆசை மிக்கதருள மேற்கொண் டெழுந்தனா பிள்ளையார் மாறன்பாடி எனனும் பதியில் வரும் தீர்வார்த்துறை போது வழியரும் இளைப்புகூறல் உ ன வருகுவார வருகாதுதல் கண்டு பிள்ளையார் திருநிலைக்கெழுத தோய் அநாத தருங்கருளினா; ஞாயிறு மேலகடல் வீழ், அன்றிரவு பிள்ளையார் பரிசனங்களுடன் நடப்பதியில் தங்கியருளினா

திருவரத்துறை யிறைவர், பிள்ளையாரது வழி வருத்தத்தினை மாற்றத் திருவணங் கொண்டு அன்றிரவிலே, அப்பதியின் மன்றையவா, பதி யாமுலவா, தொண்டாகன, கோயில் பரிசனங்கள் முதலிய அனைவருக்கும் கருவிய் தோன்றித், “திருஞான சம்பந்தன நமமிடத்து வந்தணைக்கின்றன; காம வைத்தநித்தனள முதலுச சிவிகை, முத்துச சின்னங்கள், முத்துக் குடையாகிய இவரன்ற அவனிடம் சென்று கொடுங்கள்” என தருளிச்செய்தனா அவர்களெல்லாரும் ஒருங்க கூடிக்க கோயிலவாய் லடைந்து காணியல் கோயில் திருக்காப்பு நீக்க, அப்பொருள்கள் அங்க இருக்கக் கண்டு மகிழ்ந்து, திருவருளை வழுத்தி, ஆரவாரத்தடன் அவநாற எதிறப் பிள்ளையார்பால் எதிரகொண்டு வருவாராயினா. இங்குப் பிள்ளையாருக்கும் அவவாறே “அவநாற எதற்கொண்டு உய்கக்” என்ற ஞாலில் இறைவா அருள், உணர்ந்தெழுந்து, அதனைத் தந்தையார்க்கும் தொண்டார்க்கும் அருள்செய்தனா. இருள் நீங்கி வைக்கரைப் போதாவே திருநீரணிகது திருவவந்தெழுத்தோதி எழுகதனா சூரியனும் எழுந்து போந்தனன. அப்போது அரகர முழக்குடன் அவ வருட்பொருள்களை எதிரக்கொண்டு திருவரத்துறை அடியவர் கள் வந்து பிள்ளையார்பால் வைத்து வணங்கித் துதித்து, இறைவாருளிய பரிசு முற



றும் உரைதது கின்றனர் ; அதுகண்டு பிள்ளையார் இறைவரது பேரருளை உன்னி மனமுருகி, “ எமதையின் ” என்றெடுத்தது திருப்பதிகம் பாடித் துதித்தருளிச் சோதி முத்துச் சிவிகையினை வலம் வந்து, பார்மீது வீழ்ந்து வணங்கித், திருமீரறொளி தோன்ற அதன் ஒளியினைப் போற்றி கின்று, இறைவர் திருவருளாதலினால் திருவைநெழுத்தினை ஓதிக்கொண்டு அதன்மேல் ஏறியருளினர் ; தொண்டர்கள் அரசு முழக்கம் செய்து ஆரவாரித்தனர் ; வேதங்கள் முழங்கின ; வானம் மலர்மழை பெய்தது. பாற்கடலில் எழுந்த மதிபோலப் பிள்ளையார் முத்துச் சிவிகையின்மீது விளங்கக் கண்ட தொண்டர்கள் முதலிய அனைவரும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினர். இறைவன் அருளிய காளம், தாரை, சின்னம் முதலியவை “ திருஞான சம்பந்தன் வந்தான் ”, “ முதத்தமிழ் விரகன் வந்தான் ”, “ பாலரூவாயன் வந்தான் ” என்று பிள்ளையாரது பல பெருமைகளையும் எடுத்தது இயம்பின. இவ்வாறு பிள்ளையார் திரு வரததுறையினை அணைந்து, திருவாயிலுக்கு நெடுந் தூரத்திலே சிவிகையினின்றும் இழிந்து, திருக்கோயிலுட்சென்று, திருமுனைபு வந்து கைகுவீதது வீழ்ந்தெழுந்தது, அன பினிற் றினைத்தது இறைவரது பேரருளினைப் போற்றியருளி, அப்பதியில் சிலநாளம்மர்ந்தனர். அந்நா அமர்ந்த நாளில் திருநெல்வேண்ணைய முதலிய பதிகளிற சென்று வணங்கி மீண்டு அணைந்திருந்தனர்.

அந்நாளில் திருத்தோணியப்பர் பெரியநாயகியாருடனே பிள்ளையாரது உணாவில வெளிப்பட மனம் உருகிச் சீகாழிக்கு எழுந்தருளத் திருவுள்ளம் கொண்டு, திரு வரததுறை இறைவரை வணங்கி அருளவிடை பெற்றுச் சிவிகையினை மேற்கொண்டு புறப்பட்டருளினார் மறையவரும் தொண்டரும் ஆரவாரித்தனர் ; திருச்சின்னங்கள் ஒலித்தன. இவ்வாறு செல்லும் வழியில் அங்கங்கும் தோரண முதலிய அலங்காரத் துடன் அவ்வப் பதியோர் எதிரகொள்ளப் பதிகளை வணங்கித், திருப்பழுவூரில் எழுந்தருளி வணங்கி, அந்நா அந்தணர்களான மலையாளர் ஏததும் பரிசு போற்றிப் பாடிப் போந்து, திருவிசயமங்கை, திருப்புறம்பயம் முதலிய பதிகளை வணங்கித் திருச்சேய்ஞ லையினை யணைந்தருளினர். அப்பதியில் வாழுவார்கள நகரினை அலங்கரித்தது வந்த எதிர்கொள்ளச் சண்டிசுப் பிள்ளையார் அவதரித்தருளும் பதி என்று உட்கொண்டு ஆளுடைய பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் இறங்கி வணங்கி, அப்பதியவர்களுடன் திரு நகரினுட் சென்று திருக்கோயிலினில் இறைவரை முறைப்படி வணங்கிப் பாடிய திருப் பதிகத்தில் சண்டிசுப்பிள்ளையார் பாடகப் பயன்பெறும் பரிசினே வைத்துப் பாடித்துதித்த அப்பதியில், சிலநாளம்மர்ந்தருளினார். அந்நாநின்றும், திருப்பன்னநான், திருப்பந்தனை நல்லூர், திருஒழைமபுலியூர், திருவாழகொளி புத்தூர், திருக்கடம்பூர், திருகாரையூர், திருக்கருப்பறியூர் முதலிய பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு, சீகாழியினைச் சார வந்தனைத் தருளினர். அச்செய்தியினைக் கேட்ட சீகாழி மறையவர்களும் தொண்டர்களும் நக்ரலங்காரம் செய்து, கிறைகுடங்களை ஏந்தி எதிரகொண்டு வந்து பிள்ளையாரைச் செழு முத்தின் சிவிகையின்மேற் கண்டு சென்று சூழ்ந்து ஆரத்தனர் ; மிக்க ஓசைபடத் துதித்தனர் ; ஆடைகளை விசும்பில் வீசினர், பிள்ளையாரும் சிவிகைகின்று மிழிந்து எதிர சென்று வணங்கி அவர்களுடன் கூடி மகிழ்ந்தது புகுத்த திருக்கோயிலுக்குச் சென்று தோணியப்பரை வணங்கிப் பாடித் தொழுது புறம் போந்தருளினார். அப்போது திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணர் பிள்ளை வர, அவரை அவரது மாளிகையிற போக அருளி விடை கொடுத்தது, தம் திருமாளிகையினைச் சார்ந்தார். மறையவர்களின் விளக்கு கிறைகுடம் முதலிய மங்கலங்களை ஏந்தி எதிர்வர, முன்னே வந்து ஈன்ற தாயார் பகவதி யம்மையார் திருநீறு சாத்தி இறைஞ்ச முறைமையாலே அவர்க் கருள்புரிந்து திரு

**சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருக்க**

மடத்தினுள் புகுந்த எழுந்தருளி யிருந்த நாடோறும் தோணியப்பரைத் தொழுது பதிகம் பாடியருளினார்.

அந்நாள்களிலே, உபகயனப் பருவம் எய்த, உலகங்கடந்த சிவஞான முணரப் பெற்ற பின்னையார், பழமைபாகிய வேதனாசடகருகளை மறையவர்கள் செய்ய மான்றோ டுடன் பூணூலையும் தாங்கியருளினார்; ஒருபிறப்பும் சாராத பிள்ளை யாரை இவ்வாறு உலகியல்பிறகெண்ணு உபகயன முறைமையில் இரு னக் கடங்கு பிறப்பானர் என்ற நிலைமையில் வைத்து, மறைச் சடகருகளைக் காட்டி நாங்கு மறைகளையும் தந்தோமென்று மறையவாகன் மகதிரகளை

எடுத்து ஒதுவித்தனர். பின்னையாரா அவாகண முன்னே எண்ணிறந்த புனித வேதந களைத் தாமே எடுத்து ஒதினா. அதுகண்டு மறையவர்கள் வியந்து, பின்னையாரை, ஆயிரகோடி சூரியர்கள் ஒன்றும் உதயமானாற் போலக் கருதித், தமது கணமுன் நிற்கும் தியானப் பொருளாகக் கொண்டு, தாம் முன் வல்ல மறைகளில் உள்ள ஐயங்களை அவர் பாற் கேட்டுத் தெளிந்த வாழ்வடைந்தனர். பின்னையார மகதிரங்கள் எல்லாவற்றை யும் அம் மறையவர்களுக்கு அருளிச்செய்து, மறையும் அவற்றின் வைதிகதன் சடங் கின்வந்த மனமயக்கங் தெளியுமபடி "தேற்றி அருளிச்செய்து, "மகதிரகளைஎல்லாம் தோன்று முதலாவன இறைவரது தீருவைந்தெழுந்தேயாம்" என்ற சிபஞ்சாககரத் திருப்பதிகத்தினை அருளிச் செய்தனா, அவாகள கேட்டுப் பெருவாழ்வடைந்த மகிழ்ச் சனார். பின்னையார தோணியப்பரை வணங்கி யிருந்தருளினார்.

அந்நாள்களிலே பின்னையாரைக் கண்டு வணங்குதற்காகத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் சோழிக்கு எழுந்தருளப், பின்னையாரும் "ஆக்கிய நலவினைப் பேறு" என்ற மகிழ்ந்து தொண்டா கூட்டத்தாடன எதிரொள்ளச் சென்றருளினார் அந்நம் திருநாவுக்கரசர் இல்லாத திருவேடத்து அரசம் எதிர் வந்தநீண்டயக் கண்ட பின்னையார், தொண்டர் திருவேடம் மேரே தோன்றியதென்ற தொழுதனர்.

அரசுகளும் எதிரவந் திறைஞ்சப், பின்னையார அவருக்கு மகர்மொழி யருள்செய்து, திருக்கோயிலுக்கு அவரை உடன்கொடு போகது திருத்தோணியிற் சேர்க்கு உடன்குமபிட்டுத், திருமாளிகையிற் சேரக்க, திருத்தொண்டருடன் அவருக்குத் திருஅமுது செயலித்தனா. இருவரும் அன்பு கண்டும் பெருகிய காதலுடன் இறைவரைக் குமபிட்டு உடன மகிழ்வெய்தி உறைந்தனர். அவ்வாறு நிலவான சொல்ல வணைய பதிகளிலும் சென்று வணங்கவேண்டிய பின்னையாரது இசைவு பெற்று அரசு கன், பின்னாக எய்த இறைஞ்சப், பிரிபாத நண்பொடும் போகத்தருளினார். அவர்பால் விடைகொண்டு பின்னையார மீண்டருளித் தோணியப்பரை இறைஞ்சு யிருந்தருளிய நாட்களில் செந்தமிழுமால் விகற்பங்களான திருமொழி மாற்றம், மால் மாற்று, வழி மொழி, திருவியமகம், ஏகபாதம், திரு இருக்குசூரான, திருஎழுக்கற்றிருக்கை, ஈரடி, ஈரடி மேலவைப்பு, நாலடி மேலவைப்பு, திருவிராகம், திருச்சக்கரமாதறு முதலிய சக்த விகற்பப் பதிகங்களை, மூல இலக்கியமாக, எல்லாப் பொருள்கோளும் முதற், சோழி நாடரைப் பாடியருளினார். அவற்றைத் திருசீலகண்டப் பாணனாரும், இசை வடிவான மதக குளாமணியாரும் வழிசைபற்றி யாழ்க்கருவியிலும் கடைத்திலுமாகப் பாடினர். இவ்வாறு தோணியப்பரைப் பதிகங்கள் பாடிச் சோழியிற் பின்னையார தங்கி யிருந்தருளினார்.

அந்நாள்களிலே, தமிழ்நாட்டி வெங்கும் உள்ள திருப்பதிகள் யாவையும் சென்று கும்பிட்டு இறகு எய்தவேண்டுமென்னும் திருவுன்னத் தெழுந்த கருத்தினைப் பின்னையார் தந்தையாருக்கு அருள்செய்தனர்; காத்தையாரும் "பிரிவாற்றமையானும், யாகம் செய்யப் பொருள் வேண்டியமையானும் சிலநாள் உடன எய்தவன்" என்ற கூறத்,

திருத்தொண்டர்கள் மறையவர்கள் உடன் வருவார்கள் கூடவரத் திருத்தோனி மப்பிடம் விடைபெறாத தாதையாரும் யாழ்ப்பாணரும் உடன் வரப் புறப்பட்டருளினர். சின்னநக ளார்க்கவும், இயநகன் முழுகவும், மநகல வாழ்த்தொலி எடுப்பவும் அங்கங்கும் அடியார்கள் நகரலங்கரித் தெதிர்கொள்ளப் பதிகன்தோறும் சென்றருள்வாராயினர்.

திருக்கண்ணார் கோயிலை வணங்கிக்கொண்டு, காவிரியின் வடகரையில் வடமேற்குத் திசைநோக்கி வருவாராயத், திருப்புள்ளிருக்கு வேளுரை இறைஞ்சிச் சமபாதி - சடாயு - என்ற புள்வேந்த ரிருவர் வழிபட்ட பெருமை பதிகத்துட் சாரப் பாடியருளினார்; அங்குமின்றும் திருநின்றியூரையும், திருப்புகூரையும், ஏனைய தலங்களையும் வணங்கிப், பின்பு பழமண்ணப்படிக்கரை, திருக்குறட்டைக்கை, திருஅன்னியூர், திருப்பந்தணை நல்லூர், திருமணஞ்சேரி, திருஎதிர்கொளபாடி யிறைமைப் பணிநதனார்; காவிரிக் கரையில் திருவேள்விகுடியில் பகலில் திருமணவாளக கோலத்தினையும், இரவின் மறுத்தியிலிருக்கையும் சோதனப் பதிகம் பாடியருளினார்; பின்னர்த் திருக்கோடிகா, திருக்கஞ்சனூர், திருமாநதறை, திருமநகலக்குடி, திருவியலூர் முதலிய பதிகளை வணங்கித் திருநகத்தேவனகுடி சேர்ந்தது, “இவா கேடம மருந்தும் மநகிரமும் மறமும் ஆவன” என்ற பாடி வணங்கினார்; அதன்பின் அம்மருநருள்ள தலங்களை வணங்கித் திருவிணைம்பரை யணைந்து “இடைமடக்கான திருமுக்கால” என்னும் பதிகம் பாடிச் சென்றது, வடகுரங்காடுதறை சேர்ந்தது அங்கு வாலியாரா வழிபட்டதைப்பற்றிப் பாடினார். அதன்மேல் மற்றும் பதிகளை வணங்கித், திருப்பழனம் பணிந்து, திருவையாற்றியை அடைவாராயினர்; திருவையாற்றிற் றெண்டாகன் நகரத்தினை முற்றும் அலங்கரித்துச் சிறப்பிலெழும் எதிர்கொள்ளச் சிலிகையினின்றும் இறங்கி, நகரத்தினை வணங்கி “ஐம்புல னிலைகலவரும்போது அஞ்ச லென்பாதம் ஐயாறு” என்ற கருத்துடைய திருப்பதிகத்தினைப் பாடிச் சென்றது திருக்கோயிலினுட் புருந்து வணங்கித், “கோடல கோதகம்” என்ற பதிகம் பாடித் துதித்தது, அப்புகழில் அமரநதருளினார். அங்கிருந்தவாறே திருப்பெரும்புலியூர் முதலான பதிகளின் சென்ற வணங்கி மீண்டருளியிருந்த நாளில், மேற்குத் திசையாகச் செல்ல மனங்கொண்டு அருள்விடை பெற்றுப் போந்து, திருநெய்ததானம் பணிந்து, திருமழபாடியினை வணங்கிச் சிலநாள் அங்கு எழுந்தருளியிருந்தனார். அதன்பின், திருக்காணூர், திருஅனபிலாலந்தறை, வடகரைத் திருமாந்தறை முதலிய பதிகளை வணங்கித் திருப்பதிகநகன் பாடிப் பணிந்து, திருப்பாச்சீலாச்சீராமம் பணிவதற்குப் பின்னையார் நண்ணுவாராயினர்.

அநகரில் கொல்லி மழவன் மகளுக்கு நோந்த முயல்களேயும் எவ்வாற்றினும் திராமையால், அவன், வழிவழியாகச் சிவனடிச் சார்புபற்றியே வரும் குலத்துப் பாணமை யுற ஒதலிலுல, அக்கன்னியைக் கொண்டுவந்து திருக்கோயிலில் முயல்களேயும் இறைவா திருமுனபே இட்டு வைத்தான். அக்கால பின்னையார் எழுந்தருளுகின்ற திருச்சின்னங்களின் ஓசை கேட்டு, உடனே அக்கன்னியை விட்டு விரைந்து சென்று நகரினை அலங்கரிக்கப்பண்ணிச் சென்று, பின்னையாரை எதிர்கொண்டுபோய்ச் சிலிகையினுமுன் வீழ்ந்து வணங்கினன். பின்னையார் “எழுக” என்று அருள்செய்ய எழுந்து அவரை அழைத்துக்கொண்டு திருக்கோயிலுக்கு வந்தனன். பின்னையார் விதிப்படி கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுனையு சார, அங்கு உணாவின்றிக் கிடந்த கன்னியைப் பார்த்து “இது என்னே?” என்றருளவே, மழவன் அவன் வரவாற்றை உள்ளபடி கூறினான். அதனைக்கேட்ட பின்னையார் அருள் கூர்ந்து அந்நிலையினினை பரமரைப் பணிந்து “தணிவளா திறகன்” என்ற பதிகம் தொடங்கி “மணிவளா தண்டரோ மநகையை வாட மயல்கெய்வ தோவிலர்

மாண்டி?" என்று அந்நோய் நீங்கும்படி பாடியருளினார் ; பதிகம் நிறைவித்துப் பின்னையார் போற்றி நிகழவே நோய் நீங்கியது ; கன்னியும் கதுமெனவெழுந்த தாழை பக்கம் அடைந்தாள். மழவன கன்னியுடன் பின்னையார் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான் ; பின்னையார் இறைவரைப் பணிந்தனா. அங்குச் சிலநாள் அமராதருளிப் பின்னையார் பிற பதிகளையும் போதறித் திருப்பைஞ்ஞீலியையும், திருவீடுகோய்மலையையும், மற்றும் பதிகளையும் வணங்கிக் கொங்கு நாட்டின் குடபுலஞ் சென்றணைந்து பல பதிகளையும் பணிந்தனா.

கொங்குநாடு-  
பனிநோய்  
தீர்த்தது

அநகரகில இனிதமாகதருளின : அதற்கப்பாலின மேற்றிசையி னுள்ள சிவதலங்கோபும சென்ற வணக்கித் தீந்ருண (பவாதி)லினை யும் இறைஞ்சி மீண்டிவகத முன்னாத தவசிய இடமாகிய கொடி மாடச செருகுனாநில பிள்ளையா லமுததருளி யிருந்தா : அந

நாளில் பணிபுரவம வந்தது. மொய்பனிகூருளிர வாடை முழுதலவும் பொழுதாகவே ஆயிற்று; மலைஞர் பனியால் மூடப்பட்டிருக குளிக் குடைந்த வெண்படாம் போரத்தனபோல விளங்கின, அப்போது பிள்ளையாறு பரிசனங்கள் பல நாளும் அந்நாட்டிற் பயின்றதனாலே பனித்த குளிர முன்னுண பிணியாகிய நளிரச்சரம் வந்து அவர்களை மூடுகுவதுபோல் மூண்டது. அக்கை அவர்கள் பிள்ளையாறுக்கு அறிவித்து வணங்கினர். பிள்ளையாறு இறைவரது திருவருளைத் தொழுது “ இஃது இந்நிலத்தி னியல்பெனினும் நமக செய்தப்பெறுது ” என்ற குறிப்புடன் இறைவரைத் திருப்பதிகம் பாடுவாராகி “ அவயினைக் கிவயினை ” என்று தொடங்கி “செய்வியை வந்து எமைத் தீண்டப்பெறு திருநீலகண்மீ ” என்று துதித்து ஆணையிட்டருளினர்; அவ்வாணையினால் அந்தப் பதியில் வாழப்பவாகக்கே யனறி அந்நாடு முழுமையும் அன்று முதலாக என்றும் அந்நேரம் அடரது நீங்கிற்று. செவ்வார்களின் பின் அந்நகரின்மீய் நீங்கிப் பல பதிகளையும் தொழுது திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியினசு சொன்ன வண்ணகிப் “ பாண்டிக் கொடுமுடி யாரே ” என்றபதிகம் பாடிச் சிறுநீர் போகச்சென்று, செல்வக கருவூர் தீநீருவாணிலைக் கோயிலிற் சொன்னவண்ணகித், திருவெந்தையர்க்குப் பிள்ளையும் பணிந்தது, பல பதிகளையும் தொழுது, கொங்கு நாட்டினின்றும் போய்ச் காவிரியின் தென்கரைத் திருவாட்டிப்பாக்கியை வண்ணகி, குன்றம் காணும் பல பதியும் எல்லாம் விரும்பிப் பணிந்தது, திருப்பராயத்துறை, திருச்செங்குறை, திருக்கடையூர், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய பதிகளை உணங்கிக்கொண்ட திருவாணைக்காவில் அணைந்தனா, அங்கு வெண்ணுவலின்கீழ் மூளைத்த இறைவரை உணங்கி, அய்யாவழிமும் கோச்செங்கடச்சோழரும் செய்த பணிகளைப் பதிகத்தனை வைத்தப் போதறி, ஆணைக்கா - மீயநதிரம் - கயிலை-திருவாரூர் நாளும் போதறிய் கூடற் சத்தகம் என்றும் பதிகத்தினையும் பாடி அங்குச் செவ்வா எழுந்தருளியிருந்தனா. அதன்பின் திருத்தவத்துறை, திருப்பாற்றுறை, திருவெறுமபியூர்மலை முதலியவற்றைத் தொழுது, திருநெடுங்குளம் சேர்ந்த வணங்கி, “ அடியார்க்கு நேசுரு செவ்வாய்க் விலாசும் இடமவைகனைத் தீரத் தருள செய்வாய் ” என்ற கருத்துடைய பதிகத்தினைப் பாடியருளித், திருக்காட்டுப்பள்ளியினை வணங்கியபின், தொண்டர்கள் சிறப்புடன் எதிரகொள்ளச் சொன்ன திருப்பூர்த்துந்தியிற் சென்று, பொய்யிலியாரை வணங்கி, திருக்கண்டியூர் வீரட்டம் வணங்கி, அந்நகர்தொண்டர்களை நோக்கி இறைவரது திருவருளை விண்ணிய் கருத்தடைய திருப்பதிகம் பாடியருளினர். அதன்பின் திருச்சேறத்துத்துறை, திருவேலிக்குடி, திருவெண்ணி, திருச்சக்கரப்பள்ளி, திருஆலகத்துறை, திருப்பாலைத்துறை வணங்கிப் பின் திருநல்லூர்

சார்ந்த வணங்கி அங்கமர்ந்தருளினார். அங்கு நின்றவாறே திருக்கருகாவூர், திரு அவளிவண்ணலூர், திருப்பருதி நியமம், திருஆவூர்ப் பசுபதிச்சரம் வணங்கித் திரு நல்லூரில் மீண்டும் வந்தணந்தருளினார். அங்குள்ளும் அடியவர்கள் எதிர்கொள்ளச் சென்று தீருவலஞ்சுழியை அணைந்து பெருகுமாதரவுடன் வணங்கி அத் திருப்பதியின்கண் அமர்ந்தருளி மிக்க காதலோடும் நாடோறும் பரவித் தங்கியிருந்தனர்.

அந்நாட்களில் வேளிர் பருவம் வந்தது. சூரியன் மிதன ஓரையுட் சேர்ந்த தன்மையினாலே கடலும் சுருங்க வெப்பமாகிய கதிர் பரப்பியதனாலே வேளில் முதிர்ந்தது ; பின்னையார் அக்காலத்தில் திருவலஞ்சுழியினின்றும் பழையுத்துப் பந்தர் யாறையைச் சேர்வதற்காக கடந்தருளித் திருவாறை மேதறளியிற் சேர்ந்து உணவகிக்கொண்டு தீருப்பட்டிச்சுரத்தைப் பணியச் சென்றனர். அப்போது வெயில் வெப்பந் தணிப்பதற்காக அவரது முடியினமீது சிவபூதங்கள் குளிர்முத்துப் பந்தரை எடுத்தது “ பட்டிசா எம்மைவிடுத தருள்செய்தார் ” என்றியம்பின. அப்போதே பந்தரின் மணிகாமபிணைப் பரிசனங்கள் கைக்கொண்டாகன. தேவர்கள் பூமழை பொழிய அதுவே பூமபந்தரும் போன்று விளங்கிற்று. பின்னையார் இறைவரது திருவடி நீழலிற்போல அபபந்தரின் கீழ் எழுந்தருளித் திருப்பட்டிச்சுரத்தை அணைந்து போனது பெருக இறைவரை வணங்கித் துதித்தனர். அங்குள்ளும் திருநீரும்பூனியினைச் சென்று வணங்கி அருமறைப் பொருள் விரியும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளினார். அங்குள்ளும் திருவரகைப் பெருமபாழி, திருச்சேறை, திருநாணா, திருக்குடவாயில், திருக்கையூர், தென்றிருப்புத்தூர், திருசெவபுரம் முதலிய பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு தீருக்குடமுக்கினை நண்ணினார். அடியார்கள் அவரை எதிர்கொள்ள உட்சென்று திருக்குடமூக்கிலும், திருக்கீழ்க் கோட்டத்திலும், திருக்குடந்தைக் காரோணத்திலும் இறைவரை வணங்கி மாமசத் தீர்த்தத்தினையும் போற்றிப் பரவினர். பின்பு நாணும் பரவுவா பிணிதீர்க்கு நலஞ்சிறந்த திருநாகேச்சரத்தை வணங்கி யின்புதறகமர்ந்தருளினார். அதன்பின்பு மேலே செல்வாக்குத் திருவிடைமருதூர் எதிர் தோன்றக் கண்டு “ இடைமருதிதோ ” என்று பாடிச் சென்று வணங்கிப் பாடித் தினிந்து அங்குறையு நாளில், காவிரிக்கரை வழியே போய் திருக்குறங்காடுதறை பணிந்து தீருவாவடுதறையைச் சார்ந்து, புருதது, இறைவரைப் பணிந்து பாடி, யின்புதற அங்கு அமர்ந்தருளினார். அந்நாளில் வேள்வி செய்வதற்காகிய காலம் வரவே,

**பொன் உலவாக்கிழி** அதனைத் தாதையார் பின்னையாருக்கு அறிவித்தனர் ; பின்னையார் முந்தையாளில் சொல்லியமை கிணைந்து, “ அந்தமில் பொருளாவன எந்தையார் மடித்தலங்களே யன்றோ ? ” என்று துணிந்து, திருக்கோயிலுக்குச் சென்று இறைவர் திருமுனையு நின்ற “ இருநிதி வேண்டினார் கீவதொன்று மறிலேன் ; உன்னடியு ள்வதொன் றறியேன் ” என்று பேரருள் வினவிய கருத துடைய திருப்பதிகம், “ இதுவோ வெமை யாளுமா றீவதொன் றெமக் கில்லையேல், அதுவோவுன் தின்னருள் ” என்ற மகுடமுடையதாகப் பாடியருளினார். இறைவருளினாலே சிவபூதம் பசும்பொன் ஆயிரங்கொண்ட பொற்கிழியினைப் பீடத்தின்மேல்வைத்து முன் அணைந்து நின்ற, “ இக்கிழி பொன் உலவாக கிழி ; உமக்கு இறைவர் அருளியது ” என்றுரைத்தது. பின்னையார் அது கேட்டுத் தொழுது, அக்கிழியினை எடுத்தத் தாதையார்கைக் கொடுத்து “ இதுவே இறைவரை வழிபடும் நல்வேள்வியை நீருமகோழி மறையவர் அனைவரும் செய்யவும், இது குறைவில்லாத யிருந்து வளரும் ” என் மருளிச்செய்த அவரைச் சீகாழிக்குச் செல்ல விடுத்தபின் இறைவரைத் தொழுது அங்கு எழுந்தருளி யிருந்தனர். அதன்பின், திருக்கோழம்பம், வவகன்மாடக்கோயில், திருநல்லம், திருஅழகூர் மாடக்கோயில், திருத்தருத்தி, மூவலூர் பணிந்து சென்று

## சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருக்கு

திருமயிலாடுதுறையில் அடியவர்கள் எதிர்கொள்ளப் புகுந்தருளி வணங்கி மகிழ்ந்தெழுந்தருளி யிருந்தனர். அதன்பின் திருச்செம்பொன்பள்ளி, திருவிளங்கை, திருப்பரியல் வீரட்டம் பணிந்து, கடற்கரையினை நனுகிச் சென்று திருவேட்டசுருடி வணங்கித் திருத்தருமபுரத்தினைப் பிள்ளையார் அணைந்தருளினார். அப்பதி திருநீலகண்டப் பாண்ணூறு திருத்தாயார் பிறப்பிடமாம், ஆதலினால் அவரது சுற்றத்தாராகக் கொண்டு வந்து பிள்ளையாரையும் பாண்ணூறையும் வணங்கி வரவேற்றனர். பிள்ளையாரது திருப்பதிகங்களை யாழிலிட்டும் பாடியும் பணிசெய்யப்பெற்ற பேற்றினைப் பாண்ணூறுகளைஞாக்கு அருளிச்செய்ய, அவர்கள் அதுகேட்டு அப்பதிகங்களின் ஓசை நீ யாழில் அமைத்தியுறா மதனாலே உலகமெல்லாம் உளர இதை நிகழ்வதாயிற்று என்று அவரைப்

பாராட்டிமவகையா லுரைத்தனர். அதுகேட்டுப் பாண்ணூறு உள யாழ்முரி நடுங்கிச் சென்று பிள்ளையாரை வணங்கி “எல்லையற்ற பெருமை யுடைய திருப்பதிகத் திசை அளவினுட்படாத பெருமையினை இவா

களையன்றி உலகிலெல்லாரும் அறியுமபடி பாடி யருளவேண்டும்” என்ற வண்ணப் பிக்கப் பிள்ளையாரும் திருப்பதிகத் துணைமையினை உலகினா கண்டததிலும் கருவியினி லும் இசைநூல் கூறும் முயற்சிகளா லடங்காத வகைகாட்ட நாட்டுவாராகி, “மாதா மடப்பிடி” என்ற திருப்பதிகத்தினைப் பாடி இறைவரை வணங்கியருளினார். அப் பதிகத்தினைப் பாண்ணூறு முன்புபோல யாழிலிட்டி நடத்தப் புகுந்தனர். அஃது அவரது யாழினளவில் அடங்காமை கண்டு, பாண்ணூறு, பிள்ளையா ரடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, “இடபெரியோரது பதிகத்திசையினை யாழிலைதேனை என்ற தொடங்கியது இக்கருவியினை யான் தொடுத்திலையுண்டே” என்று, அதனை உடைப்பதற்கு ஒங்கினார். அதுகண்டு பிள்ளையார் அவரைத் தடுத்த யாழினை வாங்கிக்கொண்டு, “ஐயரே! நீ இந்த யாழினை முரிப்பது என்னை? அமையப்பரது அருள் நம்பால் ஒருநகர ருவியினி லடங்குமோ? மது இயலபுகுதல் தகப்படி, வந்தவாரே உலகினரறியக் கருவியினனவுட் பட்டமட்டில் வரசித்தலே வழக்காகும்; சிறதையினாலும் அளவுபடாத அங் வியைப் பெருமை செயலளவிற பெருநதுமோ? நீ இந்த யாழினைக் கொண்டு வந்தவாரே பாடி வாசிப்பீராக!” என்று அருளிச்செய்து யாழினைக் கொடுத்தருள், அவரும் வணங்கித் தினைக் கைக்கொண்டு அவரது கீளைஞாக்குட்டினை பிள்ளையாரது திருவடிகளே தொழுதனர். சினைஞான அங்குத் தங்கிப், பின், பிறப்பினையும் வணங்கிக்கொண்டு பிள்ளையார் திருநள்ளாற்றில் எழுந்தருள், அடியாளன் எதிர்கொண்டு வணங்கிச் சூழச் சென்று திருக்கோயிலை அணைந்து முறையாலே வணங்கிப் “போகமாநீந்த பூண்மலை யாள்” என்ற திருப்பதிகம் பாடித் துதித்தருளிப், பாண்ணூறு அதனை யாழிலிட்டப் பணித்தருள், அவரும் அவவாரே யாழிலிட்டி வாங்கிக், யாவரும் மகிழ்ந்தனர். அங்கு

நின்றும் பல பதிகனையும் வணங்கிக்கொண்டு, திருக்கோத்தமங்கை திருநீலநக்கரம் பினைச் சாரத், திருநீலநக்க நாயனார் அதுகேட்டு நகரை அலங்கரித்த பாண்ணூறும் மகவகைஞாண்ட எதிர்கொண்டனர் பிள்ளையார் அங்கு அயவந்தித்

திருக்கோயிலினுட் சென்று வணங்கித் திருநீலக்கரது திருமணியில் எழுந்தருளி அவா விருந்தமுது அளிக்க அவருத் தொண்டாக்குண்ட அமரத்தருளினார். அன்றிரவு பிள்ளையார் அருளின்படி பாண்ணூறுக்கும் விநவியாருக்கும் நீலக்கைஞாற் தமது மணியில் நடுமுனை வேதியின்பாறாக இடங்கொடுக்க, அவர்களும் அங்குப் பள்ளி மடைமருளி அவரது கண்பினை மகிழ்ந்ததொரு பிற பதிகனையும் வணங்கிச் சென் றருளினார். பின்பு திருநாளைக்காரோணம், திருக்கழிவேலூர் பணிந்து பிள்ளையார்

எழுந்தருளும் செய்திகேட்டுச் சீறுத்தொண்ட நாயனார் ஒடிச்சென்று வணங்கி வேண்டி அவரைத் தமது பதியாகிய திருச்செங்காட்டங்குடியினுட் கொண்டு புககனா. பின்னையார் மகிழ்ந்து அங்கு எய்திக் கணபதிச்சரத்தில் இறைவரைப் பணிந்து சிறுத தொண்டரது திருத்தொண்டின் சிறப்பினைப் பதிகத்துள் வைத்துப்பாடி அவரது திரு மனையில் எழுந்தருளி வீற்றிருந்தருளிப் பின்பு திருமருகலிற் சென்று வணங்கியமாத் தருளினர்.

அங்காளில் வழிப்போக்கனாகி ஒரு கன்னியையும் உடனே அழைத்துக்கொண்டு செல்வானாகிய ஒரு வணிகன் அங்கு ஒரு மடத்தில் இரவு தயில் கொண்டான். அப் போது அவனை ஒரு அரவம் தீண்டிற்று ; விடம் தலைகேற ஆவிரீற திருமருகல் கும் தனமை கூடிற்று ; அந்தக் கன்னி தளர்ந்து சோர்ந்து புலம்பி விடந் தீர்த்தது அவனை தீண்டமாட்டாளாய் அணுக வீழ்ந்து அரற்றினாள். கார்டு வித்தை, இடிபாடனை முதலியவற்றின் வலல மந்திரவாதிகள் வந்த செய்த எல்லாக் கொள்கையினாலுந் தீர்க்கவும் குறையாதாயிற்று. அந்நீண்ட இரவு புலரும் காலையில் அககன்னியிக அயர்ந்து புலம்புவாளா, “தாய் தந்தையாகளையுப் நீத்து உன்னையே அடைவாக உடன்போகதேன் ; என்னேவிட்டு நீங்கினாய் ; நான் எனன் செய்வேன் ; இவ்விடுக்கண் தீர்க்கும் துணையாவார் யாரும் இல்லை ” என்று அயர்ந்து அரற்றி, மதியினாலே இறைவரது கோயில் வாயிற்பிசை நோக்கிக் கைதொழுதாள் “ அடியவராகிய தேவா கூட்டமுழுதும் உய்யும்படி விடத்தை உண்டவரே ! ; வெந்த பொடியான மனமதனது உயிரை அவன் தேவி வேண்ட மீட்டும் அளித்த இறை வரே ! உமமை வந்தடைந்த மார்த்தண்டருக்காக இயமனை உதைத்தருளிய பாததையுடையவரே ! இததிருமருகலில் எழுந்தருளி யுள்ளவரே ! இந்த விட வேகம் நீங்கும்படியும் நான் துன்பக்கடலினின்ற கரையேறுமபடியும் அருள்புரிய வேண்டும் ” என்றென்றே எடுத்துக்கூறி அரற்றி அழுதனன். இந்த ஓசை, அதுகாலை கும்பிடுதற்கு எழுந்தருளி வந்த பின்னையாரது மெய்ததனமை விளங்கும் திருச்செவியிற் சார மேவுதலும் திருவள்ளக்கருணை மென்மேலும் வைத்த அவன் இருக்குமிடத்தில் அடியார்களுடன் எழுந்தருளினாள். சிவபெருமானருள் போற்றி அழுகின்ற அவனைப் பார்த்துப் “ பயப்படேல ! நீ ! உன் துன்பத்தினையும் நுமபரிசும் சொல் ! ” என்றரு ளினர். அவள் பின்னையாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்த சொல்கின் றாள் ; “வைப்பூரி இருப்போன் தாமன் என்னும் வணிகன் எனது தந்தை ; இவன் அவனது மருகன் ; அவனுக்கு நாங்கள் ஏழுபேர் பெணமக்கன். எங்களில் மூத்தவனை இவனுக்கு மணம் செய்வேன் என்று சொல்லிய என் தந்தை அச்சொல தவறிப், பெருகப் பணம்பெற்று வேறொருவனுக்கு ஈந்துவிட்டான். அப்படியே ஒரொருவராக என்னை ஒழிய எல்லாரையும் ஈந்துவிட்டான் ; அதனால் தளர்ந்து மனமழியும் இவன் பொருட்டுத் தகவுசெய்த தாய் தந்தையரை மறைத்தது இவனையே சார்ந்து போக தேன் ; மற்ற இவனும் அரவுதிண்ட மாண்டான் ; நடுக்கடலிற் கலங்கவிழப்பெற றூர்போல கிறகின்றேன். சுற்றத்தார் என வந்து தோன்றி என்பால் துயரமெல்லாம் நீக அருள்செய்தீர் ” என்று சொன்னாள். பின்னையார் அவளுக்கு அருளும்பொருட்டுத் திருமருகம் பெருமான விடம் நீங்கும்படி “ உடையானே ! இவள் இவ்வாறு உன் மெலிதல் உமக்குத் தகுமோ ? என்று “ சுடையா யெனுமால் ” என்னும் திருப்பதிகம் பாடியருளினர். உடனே வணிகன் விடம் நீங்கி எழுந்த கின்றான். தொண்டர் கூட்டம் அரனும் முழக்கி ஆரத்தது ; அககன்னியும் வணிகனும் உச்சியினமேற் கை கூப்பிப் பின்னையாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினர். பின்னையார் அவர்களுக்கு





திருவாரூரினைப் பணிந்த அரிதுபோந்தருளினர். இடையில் திருப்பிணையூர் முதலாகிய பதிகளை வணங்கித் திருப்புகலூரினைச்சாரத் திருநாவுக்கரசுக்கும் திருமுருகரும் மற் றும் திருத்தொண்டர்களும் வந்து பணிந்து எதிர்கொண்டனர். பிள்ளையார் அவர் களுடன் திருக்கோயிலினிற் சென்று வணங்கி முருக நாயனாரு திருமடத்திப்புக்கு அங்கு அவரே யாவையும் குறைவறத்திட அமர்ந்தருளினர். அக்காலத்தில் திருநீல கக்க நாயனாரும் சிறத்தொண்ட நாயனாரும் அங்கு வந்து அணைந் தனர். சேலமெய்ததொண்டாருடனே பிள்ளையார் இறைவரைக் கும்பிடுமெ செய்கை நோகின்று, சிறப்புடைய உயர் திருத்தொண்டி ன் உண்மைத் திருநீதியே தெளியநாடி நான்கள் செல்ல அவா களுடனே கலந்தருளி வீற்றிருந்தருளினர். அந்நாளிற் “குறிகலந்த விசை” என னும் பதிகம்பாடி அபபதியின் பெருமையினை எடுத்துப் பாராட்டியருளினா. அங்கு நின்று ம் பிறபதிகளையும் சென்று வணங்கத் திருவுளங்கொள்ளச், சிறத்தொண்ட நாயனாரும் திருநீலநகை நாயனாரும் அவ்வவர் பதிகளுக்குச் செல்லவும் முருகநாயனா அங்குத் தங்கவும் உடன்பட்ட, பிள்ளையார் புகலூரினைத் தொழுது மேற் செல்லலாயினா. தமது சிவிகை பின்வரத் திருநாவுக்கரசரது பக்கத்தில் அவரை நீங்காது உடனாகப் பிள்ளையார் வழிகொள்ளலாயினா. அப்பொழுது “இறைவர் உமக்கு அளித்த இந்த முத்துச் சிவிகையில் எழுந்தருளுவீர்” என்று அரசுகள் பிள்ளையாருக்கு உரைத்தருளப், பிள்ளையார் “இறைவர் திருவருளியவ்வா ராயின, நீ தொண்டர்களோடும் முன்னே சென்றதென்கு அங்கு யான் பின்பற்றித் தொடர்ந்து வரப் போவது” என்றருளினார். அரசுகளும் “கீர் அருள செய்தது நன்று; அவ்வாறே செய்குவன்” என்று அருளி, அது முதலாக உடன செல்லு நாள்களிலெல்லாம் அவ்விபல்பினிற் சென்றருளுவாராகி, முன்னுற் சென்று திருவம்பர் அணைந்தனர். பிள்ளையாரும் புகலூரினை வணங்கிச் சென்று அரசுகள் அணைந்த கிளையினை வினவக் கேட்டுத் தாமும் அங்கு இறைவரை வணங்கி யமர்ந்தருளி னர். பிள்ளையார் “புலகு பொன்னிறம்” என்ற பதிகம் பாடி அதனுள் அங்குக் கோச் செங்கட் சோழர் செய்த திருப்பணியைச் சிறப்பித்துப் பாடி யருளினா. அங்கு நின்று ம் திருக்கடலூர் தொழச் செல்லக் குங்குலியக்கலய நாயனாருடன் அடியவர்கள் எதிர்கொண்டனா. அபபதியினுட் புருநது காலனை யுதைத்த வீரஞ் செய்த இறைவரைச் “சடையுடையான்” என்ற பதிகம் பாடித் துதித்து, அரசுகளுடனே குங்குலியக்கலய நாயனாரு திருமடத்தில் எழுந்தருளி அவர் அமைத்த விருத்தினை மிக விரும்பி யிருந்தருளினா. அதன்பின் திருவாக்கூர், திருப்பாம்புரம் முதலிய பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையின் பக்கத்திற் செல்வாராயினர். முன்னாக எதிர்கொண்ட அரசுகளாற பிள்ளையாரு வருகையினை அறிந்துகொண்ட அபபதியின் அடியவர்கள் கூடி நகரை அலங்கரித்துப் பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ள உட்செல்வார் “அரையார் விரிகோவணவாடை” என்ற பதிகம் பாடிச் சென்று இருபெரு மக்களுந் கூடி இறைவரை வணங்கிப் பின் திருமதியின் புறத்து ஒரு திருமடத்தில் திருநாவுக்கரசரும் அடியவர்களும் தங்கியருளப் பிள்ளையார் கோபுரத்தைச் சார்ந்த வடபுறத்தில் ஒரு மடத்தி லமர்ந்தருளினா. அந்நாளில் பிள்ளையாரைக் காணும் பெருவிரும்பத்தினாலே சோழியினின்றும் மறையவர்கள் திருவீழிமிழலையில் வந்து வீழி மறையவர்கள் விரும்பினோடும் எதிர்கொள்ளப் புருநது இறைவரை வணங்கிப் பிள்ளையாரு திரு

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுகுக

மடத்தில் சேர்ந்து பிள்ளையாரது பாதம் பணிந்து தங்களுடனே தோணிபுரத்தக்கு  
எழுந்தருள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார்கள். அந்நாடுபு  
திருப்புகலியும் பிள்ளையார் “இன்று கழித்தத திருவீழிமிழலை யிறைவரது அருள்  
நீநவீழி பெற்றபு போவது” என்றருளி, அவர்களுக்கு அருள் முகமளித்த  
மீழலையும் தோன்றித் தோணியில் நாம் அங்கிருந்த வண்ணம் திருவீழிமிழலை  
யில் விண்ணிழி விமானத்தக காட்டுகின்றோம்; பேணும்படியால் அறிவாயாக”  
என்றருளி எழுந்தருளப், பிள்ளையார் உணர்ந்த எழுந்த அசிசயித்தத, திருக்கோயிலிற  
சென்று திருத்தோணியப்பரையே அங்கு விண்ணிழி விமானத்தக கண்டு, “நம்மமரு  
பூங்குமல” என்று தொடங்கிப் “புகலியும் திருவீழிமிழலையும்” என்ற பதிகம் “தோனி  
மேவுந கோலம் வீழி விண்ணிழி கோயிலில் திகழாதபடி இது என கொல?” என்ற  
கருத்துடன் பாடித் துதித்து மகிழ்ந்தனா. இத்தகையபிள்ளை சீகாழி மறையவா  
களிடம் அருள் செய்வாராகித் “தோணியப்பா பொருந்த எழுந்தருளிய தானங்க  
னெங்கும்சென்று போற்றிவரும் உத்தக கண்டு அங்கமாந்த வண்ணம் இவரு அமாந  
தருளிய தாகும்” என்று அருளி, அவர்களைச் சீகாழிக்குச் செல்ல விடுத்தருளி, அரசுக  
ளோடும் இறைவரைப் பணிந்து அங்கு இனிதிறைந் தருளினார்

அந்நாளில் உலகில் பன்னெடுங் காலம் மழை பெய்யாது, நதிகள் தப்பி உண்  
வின்மையால் உயிர்கள் கண் சாம்பி வருகின்ற; விண்ணவர்க்கும் பூசை தப்பின;

படிக் காசு கண்டு, “சிவனடியாராளுக்கும் கவலை வருமோ?” என்று கருத்திற்  
கொண்டு, இறைவரைப் பரவித் துயில்கொண்டருளினார் அன்

நிரவு வீழிமிழலை யிறைவா “உலகியலபு நிகழ்ச்சியினால் வந்த பரிசீலாய உமமை  
அடையாது; ஆயினும் உம்மை யடைந்து சிவனெறி கின்றோளின் வாட்டம் கீக்கு  
தற்கு உமக்கு நித்தம் ஒரோ காசு இக்கக் காலம் தீரும் வரை கிழங்கும் மேற்கும்  
பீடங்களில் அளிப்போம் என்றருளின. இவ்வரும் உணர்ந்து இறைவரது திருவருளைப்  
பரவிச் சென்று கோயிலில் வலகு செய்யும்போது பிள்ளையார் அப்போதுதான் பீடம்க  
மேற் காசு கண்டு தொழுது எடுத்தப போற்றினார் அடியார்கள் நாளும் உண்க  
என்று பறைகிழவித்தக, சொல்லாதுஞ் சாற்றி, அடியார்களை இருப்பொழுதும் இனிமன்  
அமுதுண்ணுமபடி யருளினார். அவ்வாறே மேற்குப் பீட சதில்காசு பெற்ற அரசுகளது  
திருமடத்திலும் கிழங்கு வந்தத ஆனால் அவரு அடியவர்கள் நாட்டெறிவே திரு  
வழுது செய்யக் கண்டு, பிள்ளையார், தமது திருமடத்தில் அழுதாருவாரை நோக்கி,  
அடியார்களுக்கு அமுதாட்டக் காலம் தாமத்கின்ற தென்கை? என வினவியருள,  
அவர்களால், தமது காச வாசிபடுவதனால் காலம் தாமத்கின்றமையும் அரசுகள் பெறும்  
காச வாசிபடாமையும் அறிந்தனார். அரசுகள கைத் தொண்டார் பெறுதகாசாதலின்  
வாசிபின்மையாம் என்று கண்டு, இறைவரை “வாசி தீரவே” என்ற பதிகம் பாடி  
யருள, அந்நாடாட்டொடங்கி வாசிபடுவதாக காசு பெற்ற உணவளித்தனார். பின்னர்  
உலகில் மழை பெய்து துன்பம் நீங்கிச் சொழிப்படையும் காலம் எய்திற்று. இறை  
வரைப் போற்றிப் பலகான் இருந்தபின் இருபெரு மகனும் இறைவாபால் விடை  
பெற்றப பிற பதிகளை வணங்க அங்கு நின்றம் எழுந்தருளினார். திருவாஞ்சியம்,  
திருத்தையாலங்காடு, திருப்பெருங்கேளூர், திருச்சாத்தங்குடி, திருக்கரவீரம், திரு  
விளமா, திருவாரூர், திருக்காளளிக்காடு, திருக்கோட்டூர், திருவெண்ணறை, திருத்  
தண்டை கீணெறி, திருக்களா முதலிய பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு தீருமறைக்காட்  
டின் மருங்கு சோந்தருளினார்.

இவ் விருபெருமக்களும் சேர எழுந்தருளும் பெரும பேற்றினைக் கேட்ட திரு  
மறைக்காட்டின் அடியவர்கள் நகரினை அணிசெய்து எதிரொண்டு  
தீருமறைக்காட்டு வணங்கி மகிழ்ந்தனர். அவர்களுடன் இருபெரு மக்களும் மகிழ்ந்து  
போந்த திருக்கோயிலினை முறையால் வணங்கி உட்புகுந்து, முன்  
ஞளில் வேதங்கள் பூசித்த திருக்காப்பிட்ட அது முதல் இதுவரை அம்மறை  
களோடும் பண்புடை யடியார் அணைந்து காப்பு நீக்காமையால், அடைத்தவாறே  
கீழ்செற திருவாயிலின் முன் போந்தருளினர். பிள்ளையார் அரசு  
களை நோக்கி, “அப்பரே! எவ்வாறானும் நோ வாயிலாகிய  
தீருக்கதவம்  
கீழ்ந்தலும்  
அடைத்தலும்  
என்று அவரும் “பண்ணினோ மொழி” என்ற பதிகம் பாடிப்  
பததுபாட்டும் கீரம்பியும் கதவம் திறவாதாகத், திருக்கடைக்காப்பில் அரிதின் வேண  
டவே கதவம் திறந்தது. அடியவர்கள் அர ஓசை முழக்கி ஆர்த்தனர். அவ வழியே  
சென்று இருபெரு மக்களும் உட்புகுந்த இறைவரை இறைஞ்சித் திருவருளைப் போற்றி  
இன்ப வெள்ளத்தின் மூழ்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடிப் புறம் போந்தபின், அரசுகள்  
பிள்ளையாரை நோக்கி “கதவம் அடைக்கப் பாடுக” என்ன, அவ்வாறே பிள்ளையார்  
“சதுரம் மறை” என்ற பதிகம் பாட, எடுத்த திருப்பாட்டிலே கதவம் திருக்காப்பு  
கீரம்பிறு. அது கண்ட அடியவர்கள் ஆர்த்துத் திருவருளையும் இருபெருமக்களையும்  
போற்றி வாழ்ந்தனர். அன்று முதல் அதற்குவாயிலின் வழியே அடியவர்கள் சென்று  
வணங்கும் வழக்கம் நிகழ்ந்தது. வேதங்கள் செய்த பணியைத் தாம் செய்து இறை  
வரை நேரே காணும் பெருமையை வகுத்து வைத்த இருவரையும் போற்றி உலகம்  
வாழ்ந்தது.

இவ்வாறு இறைவர் செய்த பேரருளினையும், தாம் அரிதிற்பாடித் திறப்பித்தமை  
யும் பிள்ளையார் எளிதில் அடைத்தமையும் உன்னி உன்னித் திருமடத்தில் ஒருமருங்கு  
அரசுகள் துயிலும்போது, இறைவா சைவ வேடத்தால் கணவில் வந்து, “வாயமூரில்  
இருப்போம்; தொடர் வா” என்றருளிப் போனா; அது உணர்ந்து அப்போதே  
கைகூப்பித் தொழுது எழுந்து கடிது பின் தொடர்ந்தனர். அவர் எய்துவார்போன்ற  
எய்தாது முன செல்லச் செல்ல, அரசுகளும் ஆர்வத்தோடு அவர்பின் போயினர்.  
“அப்பா எங்குமறா?” என்று கேட்டு, அறிந்து, பிள்ளையாரும் அப்பொழுதே  
தொடர்ந்து திருவாய்மூரினை அணைய வந்தனர். முன சென்ற இறையவர் அற்புதப்  
பொற்கோயில் ஒன்று காட்டி அதனுள் மறைந்தருள அவ்வெல்லையிற் பிள்ளையாரும்  
வந்தணைந்தனர் இறைவா அவருக்கு விண்ணின்மேல் விடை மேலே காட்டி தரக்  
கண்டு “தளிரிளவளர்” என்ற பதிகம் பாடி, அரசுகளுக்கும் காட்டிய பின், இருவரும்  
திருவாய்மூர் சென்று தொழுது, அங்கு வைகினர். பின், திருமறைக்காட்டிற் சேர்ந்து  
தொழுதினிரந்தனர்.

அந்நாளிலே பாண்டி நாட்டிலே சமண சமயம் மிகுஞ் சைவ விளக்கம் குன்றி  
யது; அரசனும் முன் செய தீவினைப் பயத்தினாலே சமணத்திற சாராது ஒழுகினான்.  
சைவ நன்னெறி திரிந்து மாறி நவை நெறி நடந்தது. தமிழ்நாட்  
பாண்டிநாட்டு  
நிலை - வின்  
ணப்பம்  
பெ பதிகள் எல்லாம் சமணர் பாழிகளும் பள்ளிகளுமாயின; எங்கும்  
சமணரோயாகி மொய்த்தனர். பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையர்க்  
கரசியாரும், மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாரும் என்றிவ்விருவா  
பாங்குமினிச் சைவம் அங்கு எய்தாதாயிற்று. இவர்களும் தம் நாட்  
பிறகு வந்த கேட்டினை எண்ணி மனமழிந்து தாம் சைவ ஒழுக்கத்தினின்ற நிலையினைப்



கையுதறி ஓடிப்போகவும், குண்டுகையை உடைத்து ஓர் குரத்தி ஓடவும், பண்டிதர் கழுதைமேற படரவும், அவர் பின் இயக்கியாரா ஊரையிட்டுப் புலம்பியோடவும், சிவனடியார்கள் மதுரையில் வரவும், அரசன தழல் மூழ்கி எழவும், விடை இளங்கன்று ஒன்று வந்த அம்மணரது கூட்டத்தை உழரிடவும், ஒருபுகழ்பின்னி யாவரும் சிதறி ஓடி கிழலிலலாத மரங்களேறி நின்றிடவும் என்றிவ்வண்ணம் அவ்வவரர் கண்ட கனகக் களைக கூறினார். 'இவை சமண அடிகளுக்குத் தீவரு விளைபபது திடமே' என்று மனம் வருந்தி உணவு கொள்ளாது அமுங்கினார்கள். அம்மணர் அந்நிலையினை அடையப் பாண்டிமா தேவியார் மங்கையாக்கரசியாருக்கும், மெய்வகை அமைச்சனார் குலச சிறையாருக்கும் மேன்மேல் நன்னியித்தகன விளங்கின ; அதகண்டு மகிழ்ந்திருந்த போது, பிள்ளையார் எழுந்தருளும் நல்ல வாரத்தையினை வந்தவர்கள் கூறக்கேட்டனார். மிகவும் மகிழ்ச்சி கூட, வந்து அடிவணங்கி நின்ற அமைச்சனாரை நோக்கி மனமையாக கரசியார், "பிள்ளையார் திருமுன் சென்று நலவரவேற்று எதிர்கொள்ளும்" என்றார். அவரும் இசையெல அரசனுக்கு முறுதியேயாம் என்று உட்கொண்டு மதுரையின் புறத்து நெடுநூரம் சென்று வரவேற்று நின்றனார். ஆலவாயமாந்த பெருமானைக் கும்பிடவேண்டுமென்று அரசனுக்கும் கூறி அம்மையாரும் பரிசனங்களுடன் ஆலவாயுடையார் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று தாமும் வரவேற்று நின்றனர்.

முத்துசுவிகையின் மேலே சேவித்து வரும் முழுமதிபோல முத்தகருடை நிழல் செய்யவும், திருநீற்றுத்தொண்டர் குமார பெருகிவரவும், அந்தணர்கள் மறை வாழத்தொலி பொருகவும், செந்நிழ்மாருதம் எப்பக்கமும் சேவிப்பவும், அம்மன் என்னும் பரவப் பெருஞ்சேனை உடைந்தோட வரும் புண்ணியத்தின் படையெழுச்சி போல, அம்மன் மாசு கழுவ வரும் கனகைபோல, அம்மனிருள போய மாயவதற்கு ஞானமணி விளக்கு எழுந்த வருவதுபோலச சைவநெறி தழைத்தோங்கு ஸம்பலவும் காட்டித் திருச்சின்னங்களுள்ளும் பரசமயகோளரி வந்தானென்று பணிமாறப் பிள்ளையார் எழுந்தருளி வருகின்றார். அவனோசை செய்யமுதெனக் கேட்டவுடன் மந்திரியார் மிகமிகமுத கைகூப்பி விரைவிறசென்று, அத்திருஎழுச்சியின் முனவரும் தொண்டர் பெருமகூட்டத்தின் முன்னே நீணிலத்திடைத்தாழ்ந்து பணிந்து கிடந்தனர். அத்தொண்டர்கள் அண்ணந்து வணங்கவும், குலசசிறையார் கிலத்தினின் நெழாது கிடந்த நிலைகண்டு, சிவிகையின் மேலவரும் பிள்ளையார்பால அறிவித்தனர். அது கேட்ட பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் விரைந் திழிந்து சென்றருளி அவரை யணைந்து கை மலர்கள் பறறியே மேலஎடுப்ப, அவரும் கைதொழுது நின்றனர். பிள்ளையார் மதுர வாகளிப்பாராய்ச் "சோழர் மகளாராகிய மனகையாக்கரசியாருக்கும் திருந்திய சிந்தையீராகிய உமகரும் இறைவரது திருவருள பெருகனகு கிழங்கின்றதா?" என்று வினவியருளினார். அதற்கு மந்திரியார், "சென்ற காலத்திலும் பழுதினோம், இனி பெநி காலத்திலும் சிறப்புப்பெறுவோம் என்பது இன்று தேவரீர் எழுந்தருளப்பெற்ற பெரும பேற்றினாலாகியபடி என்றும் திருவருள உடையோம். நன்மையற்ற நெறியில் அழுத்திக்கிடக்கும் இரண்டு நற்றயிழ வேந்தனும் உய்திபெற்றத திருநீற்றினொளியில் விளங்கும் மேனமையும் படைத்தனம்" என்பாராகி, மேலும், "தேவரீர் எழுந்தருளும் பேறு கேட்டு எமது வாழவு எழுந்தருளிறு என்றே அறகு எதிர்சென்று அடிபணிவீர்" என்று மங்கையாக்கரசியார் அடியேனை ஏவியருளினார் என்று கூறி மீளவும் அடிவணங்கினர். அவருக்கு அருளிப், பிள்ளையார் மேறசெல்லும்பொழுது மதிப்புடைசூழும் மதுரை எதிர்நோற்றவே, "இங்கு இறைவரது திருவாலவாய் மறமெம் மருங்கில் உள்ளது?" என்று பிள்ளையார் தொண்டரை வினவ, அவர் கைகளாறகாட்டி 'வானளக்கவோமகிய கோபுரத் தோன்றவது திருவாலவாய்' என்று காட்டிடக்கண்டு, அப்பொழுது அவ

பீடத்தே நிலமிசைப் பணிந்து “மனகையர்க்கரசி” என்று தொடங்கி இருவர் பணியும் சிறப்பித்தது திருப்பதிகமாடி வணங்கி, மேற்சென்று, மந்திரியாருடனே திருவாலவாய் மருங்கு அணைந்து, கோபுரமிறைஞ்சி, முறையே மாளிகையை வலம் கொண்டு, திருக்கோயிலினுட் புருகதருளினா : ஆலவாயுடைய பெருமானைக் கண்களின் பயன்பெறக் கண்டு பலமுறை கிவமுறப் பணிந்து தினந்தனா ; “கீலமாமிடமு” என்ற திருப்பதிகமாடித் துதித்தது திருமுனரிலணைந்தனர் பிள்ளையார் உள்ளே புகும்பொழுது எதிர் செல்லாது ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கி நின்று மனகையாக்கரசியா, அப்பொழுது முன்புவந்து கண்ணீர் மலக அடிவணங்கிக் கைகூப்பி நிதக, அவரைச் சோழனார் திருமகனா என்று மந்திரியார் அறிவிக்கப், பிள்ளையார் பெருமகிழ்ச்சியுடன் அவரெகி அணைந்தருளினா அம்மையார் பிள்ளையாரின் திருவடி களில் பொருந்த வீழ்ந்து வணங்கினா. பிள்ளையார் அவரை அருட்பெருஞ் சிறப்பொடும் எடுத்தருள, அம்மையார் தமது கருத்து முறையிதனை மகிழ்ந்தே, கண்ணீர் மலக வாய்குழறி, “யானு மென்பதியும் செயத் தவமதா மென்னே!” என்று கூறி வணங்கி கின்றனா. பிள்ளையாரும், “பரசமயச் சூழலினிடையே திருத்தொண்டி நெறியில் வாழும் பெருமையுடைய உமமைக் காணவந்தனம்” என்றருள, மந்திரியார் வரும் திறங்கெல்லாம் மொழிந்தனா பிள்ளையார் அம்மையாருக்கு அருளசெய்து விடை கொடுத்த மெய்தொண்டா்களுடனே எழுந்தருளுமபோது, திருவாலவாய் பணிசெய்யும் தொண்டா்கள் முன்புவந்து “அம்மிருள்கெடத் தேவார் எழுந்தருந்ததரு எல்லையல்லாத தவம் செயதோம்” என்று கூறி இறைஞ்சினா அவா்களுக்கு அருண்முகமளித்தபின் புறத்தில் அணைந்து குலசசிதையா திருமடம் காட்ட அதில் தொண்டா்களுடனே இனிதமாகத்ருளினா. அம்மையார் அருளிஞாலே குலசசிதையா விருந்தளிப்பப், பிள்ளையார் அங்கிருந்தனா.

இவ்வாறு பிள்ளையாரும் அடியார்களும் பகல வரக்கண்ட அம்மனாகள் அவரால் விலை, இருளுக் கிருணபோலக் கூடினா. தொண்டர்கள் எடுத்தியலாக்கும் பதிகத் திசையினையும் கேட்டுக் கவனிக் பொறுமைகொண்டு, அரசனிடம் கொண்டு அறிவிக்க கும சூழ்ச்சி துணிகது, அரண்மனைக்குச் சென்று, யாபில்காவலாக் கறிவித்து, விடுவிக் கப்பெற்றது, அரசன் முன்பு பதைப்புடன் சென்றனா. அவர்களது மனம் புலாந்தைம யறிந்து அரசன் “நீலா கூடியவந்த தென்னே” என்ன, அவர்கள் அது சொல்லுதிற கடுத்ததன்று” என்றனா. “ஆயின றுமக் கடுத்தது கூறுவீ?” என்று அரசன் மேல் வினவ, “வென்றி அரசனே! உனது மதுரையிற் றைவலையேறியா வருதலால் நான்கள் கண்டு முட்டு” என்றனர். அது கேட்ட அரசன், “யானும் கேட்டு முட்டு” என்று கூறிப் பின்னும், “என் அரசு கனது!” என்று சொன்னது “அரசினையடியார் யாவா? இருகு அவர்கள் அணைந்தென?” என்றான் அதற்கு அவர்கள் “சொழ்ந்தாட்டில் சோழி யில் சூலபணியின் அருள்பெற்றவனென்று மறைசான்றுவன் தொண்டர் கூட்டத்துடனே முத்துச் சிலிகையினமேல் ஏறி வந்தணைந்தனன் எவர்களை வாதினில் வெல்ல” என்று கூறித் தாமறிந்தனவற்றை யெல்லாம் கூறினா, பண்டாரபாரது நூருகாமம் தன் செவிப் புக்கபோது அரசன் கோபித்து “அம்மைந்தன் யுய்மருந் கணைநாளுயின் எாம் செய யக்கடவது எனனை?” என்ன, அவர்கள் “வந்த மறையவனை வலிசெய்து போகரும் கருததன்றி, அவன் உறையும் மடத்தில் நீப்படுமபடி விஞ்சை மறநிறத் தொழில் விளைந்தால் இரக்கரில் இராது சென்றுவிடும்” என்றார்கள். “செய்யலாவது ஒன்று இதையோனால் அதனையே வீரைந்து செய்யச் செல்லங்கள்” என்றுகூறி அவர்களைப் போக்கி, யாவரிடமும் பேசாது, கவலையுடனே அரசன் பன்னிகட்டிலிற் சேர்ந்தான். அப்போது பண்ணடிமாதேவியா அங்குச்சேராது, உரையாடா நிகுத மனனவனை

நோகுகி “என் உயிர் நாதரே! மனமகிழ்ச்சியின்றி முகம் புலர்ந்திருந்தீர்; உமக்கு நோர்ந்ததென்ன?” என்று கேட்க, அரசன் “சோழநாட்டிற் சோழிப் பதியான ஒரு வன் சங்கரனருளபெற்று இங்கு அடிகள்மாரை வாதினில் வெல்ல என்று வந்தனன்; அடிகள்மாரைக் கண்டுமுட்டு; யானும் கேட்டுமுட்டு; இதுவே நிகழ்ச்சி” என்றான். அம்மையார் உமதுநிலை இதுவாகில், “நீயே தெய்வத்தன்மைபற்றி அவர்கள் வாது செய்தால் வென்றவர் பக்கஞ் சார்ந்து பொருந்துவதே உறதியாகும்; வருந்த வேண்டா” என்று கூறிப், பின்னையார் தம்மை ஆட்கொள்ள வந்தருளியமைபற்றி மகிழ்ந்து இதனை மந்திரியாருக்குமுரைத் திருந்தனர். மந்திரியார் வணங்கிப் “பின்னையார் எழுந்தருளும் பேறு பெறமேயும்; ஆயின இனி இவ்வமணர்களாகிய வஞ்சகர் செய்யும் வஞ்சனை என்னையோ? அறியோம்” என்றுகூறி, அம்மையார் அஞ்சி “இவ்வஞ்சகப் புலையர் ஈனமே புரிய வல்லார்; ஞானசம்பந்தர்பாலின் நன்மையல்லாதவை செய்ய எதேனும் ஊண்மவந்தடைந்தால் நாமு முயிர்குற நொழிவதே கடனாகும்” என்ற முரைத்தனர்.

இவர்கள் நிலை யிஃது; இனி, அவ்வமணர் நிலை யாதோ? என்னில், அரசனிடம் விடைபெற்றத்ச் சென்ற அவர்கள், பின்னையாரது திருமடத்திலே தங்களை மந்திரத்தாற் செந்தியினைச் செருமபடி செலுத்தினா. ஆதிமந்திரமாகிய திருவைந்தெழுத்தினை ஓது வார்கள் நோகுகும் திசையிலும் மற்றை மந்திரங்களின் விதிவந்து கூடவல்லதாமோ? ஆதலின் தாம் புனைந்த மந்திர சாத்தினை சாதிப்பதொழிந்த நிலைகண்டு, அம்மணர்கள் தளர்ந்து வந்துகூடி, இதனை அரசன் அறிந்தால் நமமேனமை சருந்தாது விடுதது நமா சிவனததையும் ஒழிக்கும் என்று எண்ணி, மந்திரம் வாய்க்காதபோது இதுவே செய்ய லாவது எனத் துணிந்து திருமடப்புறஞ் சேர்ந்து தாம் எண்ணியபடியே புரிந்தனர்; அததீத்தொழில் வெளிப்படுதலும் பதைப்புடனே பரிசனங்களை அதனைச் சிதைத்துப் பின்னையார்பால் அறிவித்தனர்; பின்னையார் “மாதவாக்கள துயிலும் இத்திருமடப்புறம்பு இப்பாவிகள் பழுது செய்வதோ?” என்று இரகசிக்கொண்டருளினர், பின்னா “என பொருட்டு அவர்கள் செய்த தீங்காயினும் சிவனடியார்பாற பொருந்துமோ?” என்று அச்சமும் முனிவும் பொருத்த அரசனது நீதிமுறை வழுவியமையே இதன் காரணம் என்று திருவுளங் கொண்டருளினர்; “வெய்ய தீங்குஇது வேந்தன் மேலதேயாம்” என்ற விதிமுறை சருதி “செய்யவே” என்ற பதிகந் கட்டினையிட்டுச் “சைவா வாழும் மடத்தில அமணர் இட்ட தீப பையவேசென்று பாண்டியந் காகவே” என்று பணித்தருளினர். மனகையாககரசியாரது மனகலநாண் பாதுகாக்கவும் அரசனைத் தீண்டித் திருநீறுபூசி உய்விக்கவும் திருவுளங்கொண்டு தீயினைப் பையவேசென்று ஆக என்றருளினர். அததழல் சென்று பாண்டியனைப் பொருந்துமாறு மேலித் தழல் பொதி வெப்பு நோய் எனப் பெயர்பெற்றது.

இரவு நீங்கிப் பொழுது விடிந்தது; இரவில் அம்ணா செய்த தீமையினை அரசி யாரும் அமைச்சனாரும் கேட்டு இததீயவா நாட்டில் பின்னையாரை வரவழைத்த நாம்மாய வதே கடன்என மயங்கிப்பின், திருமடப்புற மருங்கு தீதின்மை, தெரிந்து, தெளிந்து; “இத்தீமரு கடைக்கால் வருவதெப்படியோ?” என எண்ணியிருந்தனர்; அப்பொழுது அரசனது மெய்காலவர் வந்து “அரசனுக்கு வெப்புநோய் அடுத்தது” என்றறிவிக்கப் பதைப்புடனே அரசனிடம் வந்திணைந்தனர். அரசனது வெப்புநோய் உடல்முழுதும் தீப்போலக் கண்மெழந்தது; மானிகையிற் புறத்து நின்றார்களுப் புலர்ந்து தீந்த போம்படி போய் வெப்பமிக்கு உடல் திரங்கிற்று; உணர்வும் உயிரும் ஒழியுமபடி ஒருபுறம் ஒத்தினி; அணைய வந்தவர்களும் துரத்தி லகன்றனர்; வாழைக் குருத்தும் தளர்களும் இடையே கொணரினும் அவை சருக்கொண்டு பொடியாயின; மருத்துவர்

## சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுஎடு

தூல்களின் வகுத்த தொழிலெல்லாம் செய்யவும் னோய் மேன்மேல எழுந்த உயிரையும் உருக்குவதாகவே கருத்தொழிந்த அரசன பேச்சும் மறந்தன. இச்செய்தி தெரிந்த அம்ணாகள் மனமழிந்த இது முன் இரவின் செய்தியின் விளைவுதானோ? என்ற கூறி மானமின்றி அரசனிடம் வந்து அணைந்து தங்கன் மந்திர முறைகளினால் தீரவு முயன்றனா. மா தேவியாரும் அமைச்சனாரும் “இஃது அம்ணர் செய்த தீர்தொழிலின் விளைவையாகும்; இவர்கள் தீர்க்கப்புகின் தீராத முகிவதேயாகும்” என்றகொண்டு மன்னனெதிர்ப்பணிந்து இச்செய்திகளைக் கூறி, “இதற்குத் தீர்வு பிள்ளையாரது அருளேயாம்; சிவஞானம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் விரும்பி நோக்கினால் இந்தத் தீர்ப்பினியேயன்றிப் பிறவியும் தீரும்” என்றார்கள். அரசனது செய்வில் அவர்கள் இவ்வாறுகூறித், “தீருஞானசம்பந்தர்” என்ற நாமமந்திரத்தினையும் சொன்னபோது, அரசன் சிறிது அயர்வுகூறிக், அவர்களைப் பார்த்துச் “சைவ நீதிமறைச் சிறுவா வந்தால் இந்நோய் நீங்குமாகில் அறிவேன்; இப்பினியைத் தீர்த்து வென்றவர் பக்கம் சோகுவன், அதற்கு உபாயம் உண்டாகில் அழைப்புகள்” என்றான். அது கேட்டவுடன் அம்மையாரும் அமைச்சனாரும் “சிறையை நீக்கிய வெள்ளம்போன்ற காதல் வெள்ளத்தோடும் அம்மையார் சிவிகைமீதும், அமைச்சனார் குதிரையினமாக ஏறிப் பிள்ளையாரது திருமுடத்தினைச் சார்ந்து, வாயில் காவலாக அறிவித்தது, பிள்ளையார் ஆணையால் விடுக்கப்பெற்று உட்கொண்டனா; ஞானத்தின் விருவருவை, மறைகளின் துணையை, வானினன்றி மண்ணிலவளா மகிழ்கொழுந்தைச், சிவன் சோபாடும் கானத்தின் எழுபிறப்பினைக் கண்களிட்பக் கண்டார்கள்.

“ ஞானத்தின் விருவருவை நானமறையின் தனித்துணையை  
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணிலவளா மகிழ்கொழுந்தைத்  
தேனாக மலாகொன்றைச் செஞ்சுடையார் சோதொடுக்குவ  
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிட்பக் கண்டார்கள் ”

கண்டபோதே அம்ணர் தீயோ செய்து கொடுத்தாழிஸ் நினைந்து, கண்ணீருவி பாயக் கைகள் கூப்பிப் பெருமூச்செறித்து வாய்குழறி உல நங்கிய ஒன்று மறித்தல் ராகி நிவத்தின் வீழ்ந்து பிள்ளையாரது சரணகமலங்களைப் பற்றிக்கொண்டு, கவலைக் கடலின் ஓர் கரை பற்றிஞாபோன்று, மொய்யன்பினால் விடாதொழிந்து விட்டதனா. அவலிருவரையும் பிள்ளையார் திருக்கையினால் வெந்ததருளித் தேற்றியிடவும் தெயியாதாராக அவர்களை நோக்கித் “ திருவுடையோ! உகைப்பால் தீவருடையோ ” என்று கேட்டருளினா. அவர்கள் கிழந்தனவற்றை யெல்லாம் சொல்லி, ‘ அம்ணர்களது தீராதமைத்தீர்ப்பினியினால் மயங்கும் மன்னவன் முன்னே அவர்களை வென்றருளினால் அவனுயிரும் எமதயிரும் உய்யும் ” என்றனா அவர்களுக்கு உறுபுகூறி “ஆகமும் அழிவும் எல்லாம் அவர் செயலேயாகும், அம்ணர்களால் பாவிகாரிகளை நோக்கேரும் தீமை நீங்கவும் வெல்லவும் இறைவரது திருவுள்ளமறிவேன் ” என்று புறப்பட்டுத் திருவால் வாயினுட்புகுந்தனர். “ எரியுருவாய் இறைவனோ! நோக்கவும் விதிவிலாத அம்ணர்களை நோக்கி நான் “ வாது செய்யத் திருவுள்ளமே ” என்று “ காட்டுமா ” என்ற திருப்பதிகம் பாடித் திருவுள்ளம் நோக்கிப், பின்னும் “ வாதில வென்றழிகாத திருவுள்ளமே ” என்று “ வேத வேளவியை ” என்ற திருப்பதிகம் பாடி, “ திருஆலவாயினில் ஆதியே! அடியேன் கின்று ஞாலம் கிண்புகழே மிகவேண்டும் ” என்று இறைஞ்சி இறைவரது அருள்பெற்று மகிழ்ச்சிபுடனே போகத் சிவிகையின் மேற்கொண்டு போகத்தருளினா. தொண்டர்கள் எடுத்த அரவோசை



முழக்கம் எனும் கிறைந்தது; திருநீதின் சோதிபோல முத்துக்குடை நிழற்சு  
 கின்னங்கள் ஒலிக்க எழுச்சிபெற்றுச் செல்லக், காட்சிபெற்ற மதரைகக மாந்தர்  
 வேற்றுச் சமயத்தவராயினும் “பாண்டியன்பொருட்டு இந்தப் புண்ணியமூர்த்தி வந்து  
 மதுரையிற் புகுவதற்குப் பண்ணிய முன்னேத தவம்தா னென்னே!” என்றனர்.  
 பாண்டியமாதேவியார் சிலிகையின் பின்னே வரவும், அமைச்சரை முன்பு திருத்தொண்டர்  
 கூட்டத்தினுட் செல்லவுமாக, இவ்வாறு சென்று பின்னையார் அரசனது அரசு  
 மனையாலிலினைச் சேர்ந்தனா; மந்திரியார் முன்சென்று அரசனுக்குப் பின்னையாரது வர  
 வினைக் கூற, முன்னேத துன்பமமேலுஞ் சிறிது நீங்கி, அரசன், “முடியின் பக்கத்தது அவ  
 ருக்கு மணிபீடம இடுக” என்று கூறும் வல்லமைபெற்று, மேலும், அவரை அழைத்து  
 வரும்படி அமைச்சரை ஏவின். அதுசமயம் அம்மணிகள் அரசனை நோக்கி, “மது  
 தனிச் சமயத்தினைக் காக்கும் பண்பு இதுவோ? அரசரே! அவரை அழைத்தீர்; கோயிலை  
 இருகிறதவரும் ஒக்கத்தீர்க்கும்படி கூறி, “அவரார் நீர்ந்ததாயினும் யாரும் தீர்த  
 தோமாகவும் கூற இசைவீராக” என்றனர்; செய்தவபயன் வந்தகூடும் காலம்  
 பொருந்தியதனாலே அரசன் “தெய்வச்சார்பிலே இருவரும் தனித்தனித் தீருமகள்;  
 கைதவம் பேசமாட்டேன்” என்று கூறவே அம்மணிகள் எண்ணை கெட்டிருந்தனர்.

பின்னையார் அரண்மனை முற்றத்திற் சிலிகையினின்று மிழிந்து உட்புகுந்தருள,  
 வானினின்று கிலத்திடை சீனிசுருணிக வந்த திங்கள்போன்ற அபபெருமானை அரசன்  
 கண்டான். கண்டபொழுதே அரசன் கைவெடுத்து எய்த நோக்கி முடியின் பக்கத்திற்  
 பீடத்தினைக் காட்டப், பின்னையார் அதன் மிசை எழுந்தருளியிருந்தனர். அரசன்  
 பின்னையாரது திருமேனி காணப்பெற்று நோக்கப் பெற்றதனாலே வெப்பு நோய்  
 மேலும் சீறிது நீங்கிப் பின்னையாரை நோக்கித் “தமது பதியாது” என்று விருப்புடன்  
 கேட்டான். பின்னையார் “திருக்கமூலம் நாம் கருதும் ஊர்” என்று அதன் பன்னி  
 ரண்டு பெயர்க்கினும் பற்றி எழுந்த திருச்சக்கர மாற்றுப் பதிகத்தினைக் கட்டினையிட  
 டருளினா. அப்பொழுது பக்கத்திலிருந்த அம்மணர், பொருமையினாலே அச்சத்தை  
 மறைத்துக் காலே எழும் ஞாயிறறைச சூழும் கருமுகில் போலப் பின்னையாரைச் சூழ்ந்து  
 கொண்டு ஏவவே வாதிவ் வெவ்வதற் கெண்ணித், தமது புனைதூவியை எடுத்து ஒதிக்  
 குரைத்தார்கள். அதற்குப் பின்னையார் உமது பொருளெல்லையினை உள்ளவாறு  
 எடுத்து வகுத்துப் பேசங்கள் என்றருள, அவர்கள் அனேகராய்க்குமுந்த பதறிக் கதறினர்.  
 அம்மையார் அது கண்டு பொறுக்கலாற்றாது உண்ணெடுங்கி, அரசனை நோக்கிப் “பின்னையார்  
 திருமேனி எளியர்; அம்மண எண்ணிலர்கள்; உமது கோயிலைப் பின்னையார்  
 தீர்த்தருளா; அதன்பின் வல்லார்களுயின் இவ்வமணர் பேசலாமே” என்று கூற,  
 அரசன் “நீ வருந்தல” என்று கூறி, அம்மணரை நோக்கி “அருகாகிய நீங்கும  
 சிலனுக்கன்பாகிய இவரும் அவ்வவர் தெளிந்த தெய்வத் தன்மையினை என்னிடைத்  
 தெரிபீராக” என்றான். பின்னையார் அம்மையாரை நோக்கி, “மாளினேன் விழி”  
 என்ற பதிகத்தினாலே “எனனைப்பாலனென்று நீ அஞ்ச வேண்டா; திருவாலவாய்  
 அரனிற்கவே யான் இவ்வமணர்க்கு எளியே னல்லேன்” என்றருளினர். விடாது  
 கதறிக் கொண்டிருந்த அம்மணரையும் பின்னையாரையும் நோக்கி, அரசன், எனது  
 பணியினை நீவிர் தனித்தனி இகலித் தீருமகள்; தெற்றெனத் தீர்த்தவரே வாதிவ்  
 வென்றவராவர்” என்ற வுடனே, அம்மணர், “ஒரு பக்கம் இடப்பாகத்தது கோயிலை  
 முன்னா மந்திரித்துத் தெய்வ முயற்சியாலே தீர்ப்போம்” என்று

கர வாத்தம்

தாமே முந்திக்கொண்டு அணுக அணைந்து கைப்பீலி கொண்டு ம<sup>6</sup>  
 திரித்துத் தடவினர்; வெப்பு மேன்மேல் முடுகிறது; அதுகண்டு  
 அரசன் பின்னையாரைப் பார்த்தான். அரசனது கருத்தினைக் கண்டு பின்னையார் ஆலவா

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுஎள

யான் திருநீறே இவனது வலப்பால் வெப்பினை “மங்கிரமும் மருகத மாகித் திர்ப்பதாரும்” என்று “மகதிரமாவது கீழ்” என்ற திருநீறறப் பதிகத்தினை அருளித் திருக் கையினால் திருநீற கொண்டு தடவி யருளினார்; வெப்படி உடனே நீங்கிப் பொய்கை போல அப்பக்கம் குளிர்ந்தது. இரு பக்கத்தினை வெப்பும் கூடி இடப் பக்கத்தில் அழல்போல நோய் மிக்கது; அம்மொரு கடுகி அவ்வெப்பது தம்மைச் சுடவே அரசனது அருகு விட்டு அகன்று ஏற கிற்பாரா அறிவுடையாரைப் போன்றனா அரசன் “இந்த ஒரு காலத்திலே ஒரு புறம் வெவ்விய நரகமும் ஒரு புறம் வீட்டின்புறமும் ஆயிற்று, இவ்வாறு என வடிவம் ஒன்றிலே இருகிறத்தியல்பும் உறமேன்” என்று அகிசயித்தது கூறி, அம்மணரைப் பார்த்து “நீயிர் தோற்றிர்; எனனை விட்டு அகலப் போயின்” என்று போககிப், பிள்ளையாரை நோக்கி “இந் நோய் முற்ற நிகக எனக் கருள் புரிவீர்” என்று சொன்னான் செலக்கிக் கணியினானை; பிள்ளையார் பதிகம் கிறைவாககித், திருநீற கொண்டு பின்னும் ஒரு முறை தடவ, இடப்பாகத்தது வெப்படி நோயும் முழுதும் நீங்கிற்று, வழுவியும் முழுதும் உயர்ந்தன. மாதேவியாரும் குலசசிறையாரும் “அரசன் பிறவா மேனமை பெற்றமனை” என்ற பிள்ளையாரது பாடங்களை வணங்கினா. அரசன் உச்சிமேற கைகூப்பி “மாமனிலவா அம்மணர்முன்பு யினி நீகக ஞானசம்பந்தா பாதம் கண்ணி காண உயர்த்தேன்” என்றான். அம்மணர்கள் அஞ்சித் தமது மகதிரவிஞ்சை முழுதும் பிள்ளையாரது சொல்லினால் ஒழியக் கண்டு, இனித் தாக்கவாதம் வெவ்வலாவதன்ற, வேறு தீயினும் நீரினும் வெவ்வோம் என்று தம்மில் எண்ணிக்கொண்டனா பிள்ளையாரும் அவர்களைப் பார்த்து “உங்களை

தூல உண்ணை பேசுங்கள்” என, அம்மொரு “அது தாக்கவாதம் மனை அனல் நிக கண் காணச் செலுத்தத்தக்கது” என்றனா. அரசன் “என்று வாதம் நோய் நீகக அறிநகிலீர், இப்போது உமக்கு என்னவாது உளது” என, “என்ன வாத” என்ற இத்தொடிக் குறிப்பு மொழியினையே

வினாவாகக் கொண்டு, “அவ்வவா தூவின வாய்மையினை எட்டில் எழுந்த தீயில் இட்டால் வேவாதிருப்பதே வெற்றி காட்டுவதாம்” என்றனா. அதற்கு அரசன் எதிர உத்தரம் சொல்லும் முன்பே, பிள்ளையார் “அப்படியாயின் அதனை அரசன் முன்பு செய்ய வாருங்கள்” என்றருளினார், அவ்வாறே அரசன் தீ அமைப்பித்தான். பிள்ளையார் “செவனை மெய் பொருள்” என்று சரம போற்றித் திருமுறை யேட்டினைத் திருநீறமுடன் கூடிய தமது கையினால் மறித்து, எழுகப் போது “போகமாந்த பூண் முகையான்” என்ற திருவள்ளாரைத் திருப்பாதிக்கம் வாத உதயமாயிற்று. அவ்வேட்டினைக் கழறி வேடுவெடுக்கச் சொன்னது, “இறைவரது திருநாமமே இஃது, இது எரியினிவிடப் பாடிவல்லையாரு” என்று “தளிர்நில வளரொளி” என்னும் பதிகம் பாடியருளித் துதித்து, அரசன்னை காணத் தீயினில மகிழ்ந்து முன் இட்டனா. அவ்வேடு உமையாமமைமையப் பாகத்தடைய அட்ட மூர்த்திமையப் பொருளாகக் கொண்டுகடமையாலே தீயினிடையே அப்பொழுதே பசுசையாய் விளங்கியது. அம்மணர்கள் தமது பொருள் எழுதிய வட்டினை இஃது உய்யுமோ என ஐயுறவினோடும் தீயினில் இட்டனா, அது தீயில் இட்ட பருசு போலப் பட்டது இசைத்த காழிகை மனவில யாவரும் அகிசயிக்கப் பிள்ளையார் தாம் இட்ட வட்டினை முன்னையினும் புதுமையும் பசுமையும் பயப்ப எடுத்த அரசன்னை காணக் காட்டித் திருமுறையில் முன்போலவே கோத்தனா. அரசன் வியந்து அம்மணர்களை நோக்கி, “நீயிர் இட்ட வட்டினைக் காட்டினீர்” என்ன, அவர்கள் அதனைத் தேட அணுகியபோது திக் கதுவ வெருது பெயர்ந்தமை கண்டு, நீரினை வார்த்து அரசன் தீத் தணிப்பித்தான். அம்மொரு சரமபரைப் பிசைந்து பார்க்கச் சரமபரும் கரியுமே

கண்டனர். அரசன், கையுட் கொண்டு “நீங்கள் அப்பொழுது என்னுடைய நீக்கமாட்டாது தோற்றீர்; இப்பொழுது அதனைத் தொடர்ந்து செய்த இதனிலும் தோற்றிலீர் போலும்?” என்றான்; “போலும்” என்ற இகழ்ச்சிகுறிப்புச் சொல்லியே பயனாகக் கொண்டு, “தொடர்ந்த வாதம் முன் இருகாற் செய்தோம்; முக்காலில் ஒரு காலேனும் வெற்றி பெறவோம்; அதனை இனியும் ஒன்று காண்பது” என்றார். அதனை மன்னவன் மறுத்த பின்னும், பிள்ளையார் “இனி வேற்று வாத என்னை?” என்ன, அவர்கள் “மெய்ப்பொருளை நாயிருவேமும் எட்டில் வரைந்து ஓடும் நீரின்னில் இட்டால் நீரொழுக்கி னோடு செல்லாது முன கிலைபெறத் தனரும் ஏடு வெற்றி பெறவ தாம்” என்றனர்; பிள்ளையார் அதனை ஏற்று “அவ்வண்ணமே செய்வோம்”

என்றான், அமைச்சனார் முன்பு வந்து “இதில் தோல்வியுறறார் புனல் செய்வதனை ஒட்டியே இவ்வாதம் செய்யத்தக்கது” என்றார். அமணர் வாதம் அவர் மேற் சினந்து பொருளமையினாலே தனகள் வாய் சோர்ந்து, “தனிவாதில் அழிந்தோமாகில் எங்களை இவ்வேந்தனை கழு வேற்று வான்” என்று ஒட்டினர். அது கேட்ட அரசன் “உனகள் செய்கையை மறந்து சினத்தினால் இவ்வகை உரைத்தீர்; நீரின்னில் ஏடு இட வாருங்கள்” என்றான்.

பிள்ளையார் மணிப் பீடத்தினின்றும் இறங்கிப் போந்து, சிலிகையின் மேல் ஏறிச் சென்றனர். அரசன் குதிரையின் மேல் ஏறிப்போந்தனன். அமணர் உணர்வு மயங்கி மாலேறிப் பின் சென்றனர். இவ்வாறு வரக்காண்பபெற்ற நகர மாந்தர்கள் பலவாறும் பிள்ளையாரை வாழ்த்தினர்; முன நிகழ்ச்சிகளையும் பின் விளையகூடியவற்றையும் பற்றிப் பலபடியாகத் தமமுட பேசிக்கொண்டு பிள்ளையாரையும் சைவ நெறியின் மேன்மையினையும் போற்றினர். திருச்சின்னங்கள் பிள்ளையாரின் புகழ்களைப் பலவாறும் எடுத்தியம்பின. முரசங்கள் முழங்கின. அரசனும் தேவியாரும் பின்னே வர, அமணர்கள் வேறாக ஓர் புனையில் வரப், பிள்ளையார் வைகையாற்றின் கரையிசை வந்தணந்தனர். ஆற்றி நீர் வேகமாய் ஓடும் தன்மை கண்டு அரசன் இருகிறத்தினரையும் நோக்கி நீங்கள் அவ்வவர் குறித்த ஏடு இடுக என்றான் செல்லிற் பதர்போல் உட்பொருள் இல்லாத அமணர் தமது பொருளை “அத்திநாத்தி” எனநெழுதி நீர் செல்லும் வேகத்தினைக் கண்டும் ஆசையினாலே முன்சென்று இட்டனர்; அதனை ஆறாநீர் விரைந்துகொண்டு அப்போதே வேலையின்மேற் படர்ந்தது. அதனை எதிரா அணைப்பார்போல் உணர்விலா அமணர் கரையின் மிசை ஒடிச் சென்றார். அவவேடு எட்டாது தூறு விற்கிடக்கை முன்னே போனது நோக்கிக் காணாயினார்; அவ்வாறு அவவேடு அமணரை எட்டாறில் விட்டுப்போக அகலச்சென்று சிதறித் திகைத்து அஞ்சி அரசனிடம் மீண்டார்கள். தமக்கு முடிவு வந்ததென்று நெடுக அவவசத்தினை ஒளிப்பார்போன்று, “மாறுகொண்ட நீவிரும் இட்டால் வந்தது காண்போம்” என்றார். அமணர்கள் மயங்கிக்கூற அரசனும் அவரை விட்டுப், பிள்ளையாரது திருக்குறிப்பினை நோக்க, அவா, பரசமயங்கள் பார்த்த திருப்பாகரம் பாடலுறமனர். அமணர் உணமைப் பொருளைக் காண்கிலார்களாயினும் பிள்ளையாரது அருட்கையினால் தீண்டித் திருநீறு பூசப்பெற்று அரசன், முன்னே வலவினைப் பிணி இருவினை ஒப்புப்பெற்று இறைவனையறியும் தன்மை பெய்தியமையாலே, அவனறியும் பாணமைபால் உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கமும், மெய்நெறி சிலநெறியையாமெனப்பதம் அறிவிக்கும் குறிப்புடன் “வாழ்க வந்தணர்” என்றெடுத்ததுத் திருப்பாகரப் பதிகத்தை அருளிச்செய்தனர். அதனுள் வேத சிவாகம் புராணேதிகாசங்களின் சாரமாயி உணமைப் பொருள்னை எல்லாம் வடித்து எடுத்தகுகாட்டி உலகக் குபதேசித்து “ஏடு எதிர்த்து செல்லின் ஞான மீசனபா லனபே யாகும்” என்று ஆனைத்தது எட்டில் எழுதி முடித்தருளி அவ்வேட்டினைத் தமது திருக்கையினால் ஆற்றில் இட்டருளினர்.

அது பிறவியாற்றினை எதிர்த்து மாதவர்களின் மனஞ் சென்றாற்போல, வையையாற்றி னீரினைக் கிழித்து எதிர்த்து, “இதுவே உணமைப் பொரு” னென்று காட்டிச் சென் றது. இறைவரைப் பாடும் அப்பதிகத்தில் வேந்தனை ஒங்கப் பாடியதனால் அந்நாயாது செங்கோலென்னத் தென்னவனது கூன் அப்பொழுதே நிமிர்ந்தது. ஏடு எதிர்த்து செல்லும்பொழுது தேவர்கள் பூமழை பெய்தனா ; பாடுசேர் அம்ணா எல்லாரும் அஞ்சி நின்றனர். ஏட்டினை எடுத்தற்குக் குதிரையினமேல் வறிக் குலச்சிறையாரசென் றனர். திருவடக்கத்துள் ஏடு தங்கப் பிள்ளையார் பாடிட, ஏடும தங்கிற்று, அமைச்சா எடுத்ததுத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, அரசனபால் வந்து பிள்ளையாரைப் பணிந்து அதனை எல்லாருக்கும் காட்டினா, அரவொலி முழங்கிற்று. “ஒட்டித் தோற்ற இவ்வமணா இததோல்வியேயன்றி முன்னமே பிள்ளையார்பால் முறமவும் அனுசிதம் செய்தனா ; “இவர்களைக் கழுவேற்றி முறைசெய்க” என்று அரசன் அமைச்சரைப் பணித்தனன். பிள்ளையார் அதனைக் கேட்டும், சமணாபால் இக்கொண்டாரிலா எனிலும், சைவாவாழ் மடத்திற் றீர்தொழில் செய்ததனால் அரசனதானை சாஸ்புகடத்தேயாம் என்ற கருத்தி னாலே மிகையில்தாத அரசனது செயலையினை விலக்கிடைந்ருந்ருளினா. அவ்வாறே அமைச்சா ஏற்றியிடத், திருமடத்தில் தீயினை காடியிட்ட எண்பெருங் குன்றத்து அம்ண குருமார் எண்ணுயிரவரும் கழுமுனையில் ஏறினாக்கள் அக்கமுவினடத் தம்பகங்கா சைவ மேன்மையினையும் பிள்ளையாரது புகழினையும் விளக்கிய செயததம்பகங்ளே யாகும். அதன்பின் பிள்ளையார் அரசனுக்குத் திருநீற் ற நகத்தருளினா ; அவனும் பணிந்துகொண்டு முழுதும் அணிந்தனன். அதுகண்டு அவனது மதுரை வாழ்வாரும் துய நீறு அணிந்துகொண்டனா எங்கும் வெத நீரீயே யாயிற்று. வெண்ணிறின் விரிந்த சோதி திசையெல்லாம் துயமை செய்ய அடபோதே அம்ணிருள மாயந்தது இவ்வாறு அரசனுக் குயிர்கொடுத்த மெய்கெறி காட்டிச் சமணத்தை நீக்கி உலகினை உயமக்கொண்ட பிள்ளையாரது வாயமை உலகித்பெருகி ஓங்கியிட அண்டிற் ற சைவத் திருநெறி நடந்தது. வேதவேளியும் மழையும் குறைவினநி கீழ்சா சிவநாமம் ஓங்கி திருநெறி நடந்தது. வேதவேளியும் மழையும் குறைவினநி கீழ்சா சிவநாமம் ஓங்கி உலகம் பிறவித்துன்பம் நீங்கப்பெற்றது அரசரும் அமைச்சரும் மாற்றியாரும் உடனவரப் பிள்ளையார் திருவாலவாய் நிறைவரைப் போற்ற எழுந்தருளினா , கண்ணி நாட்டவா கண்டு கண்பெற்ற பண்ட அடைந்தார்களா திருநீரோய்வினுட கொன்று கண்ணீருவிபாயக் கைகுவித்து “அடியினை அஞ்சல் என்றொளவல்ல மெய்யினை” என்று “வீடலாலவாய” என்ற திருப்பதிகம் பாடிப் பிராரயாரா இறைஞ்ருளினா அரசனும் “இறைவரே ! சமணரது மாயையினை மடங்கா நடந்த என்னை எழுத்து ஓட்கொள்ளும் பொருட்டு இன்னருட பிள்ளையாரைத் தந்தருளினே” என்று துதித்து வணங்கினா. பின்னா அரசனையும் மெய்யாரையும் மானியகயினுள் பாகமப் பிள்ளை யாரா இறைவரைத் துதித்துத் திருமடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனா. மண்ணும் யாரா இறைவரைத் துதித்துத் திருமடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனா. மண்ணும் அரசியாரும் மந்திரியாரும் காடொறும் பிள்ளையாரது புகழடியைப் பணிந்து போற்றி னார். பிள்ளையார் ஆலவாயமாந்த அண்ணல் பாந்த மன்னமாந்தருக் ஏததி உறைந் தருளினா.

இவ்வாறான காலத்தில் இடைப்பட்ட நாள்களில், கோழியில் சிவபாத விருதயர், தாம் செய்யத் தவத்தாற் பெற்றெடுத்த பிள்ளையாரை மிக நினைந்தனா ; திருகாவுக்கரசரிடத்தாத தீமை செய்ய அம்ணாக்கிடம் வந்து செய்து வெல்வதற்கும், பாண்டி காட்டில் திருநீற் ற பெருக்குதற்கும் போன அவாபால் கிழ்ச்சிகளைச் சென்று அறிவேன என்று எண்ணித், தோணியப்பரை வணங்கிப் பாண்டிநாடு கோக்கப் புறப் பட்டு, இடையில உள்ள பதிங்களில் இறைவரை வணங்கிக் கொண்டு, மதுரையினைச் சாராதனா ; திருவாலவாயிற் சென்று இறைவரை அடிவணங்கி, அங்கு அருகினைத்தார்

களைப் பிள்ளையா அமாந்த திருமடத்தினை வினவினர்; அவர்களும் இவரு எம்மைக் கண்விடுத்த காழிப் பெருமான தங்குமிடம் திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாம் சாருமிடம் இதுவேயாகும் என்று காட்டச் சென்று அங்குச் சேர்ந்தனர். அது கண்ட அடியார்கள் பிள்ளையாரிடம் அறிவித்தனர். அது போழ்தில் தாதையார் முன்தொழுது சென்றணையத் தவறெறியுண்டும் தாதையாரெதிர் தொழுவாராகிப், பிள்ளையார், அவா சாபிலுலே தோணியில் எழுந்தருளிப் பவபாசமுதத்தருளிய அம்மையப்பரது திருவடிகளை நினைத்தருளிக் கைகள் கூப்பிக் கொண்டு கண்ணருவிபாய நின்று “அருந்தவத்தீர்! எனையறியாப் பருவத்தே எடுத்தாண்ட பெருந்தகை எம்பெருமாட்டியுடன் இருந்ததே?” என்று வினவும் கருத்தாடன் “மண்ணிலல்” என்ற திருப்பதிகம் அருளிப், போற்றினா. பின் தாதையாருக்கு விருந்தளித்தது மேவு நாளில் அடியவர்களோடும் சென்று ஆலவாயிறைவரை வணங்கிப், பிறபதிகளைத் தொழ எண்ணி மதுரைபின் புறம் போந்தருளினர். அப்போது அரசனும் அம்மையாரும் ஊனெலாம் நெகிழ மனநெகிழ்ந்து கண்ணீர் பாய்ந்து வழிய உணர்வழிந்து திருவடிகளில் வீழக் கண்டு, “நான் உங்களைப் பிரியா வண்ணம் இந்நாட்டிலே பிறபதிகளையும் உடன் பணிவீரக் ளாக” என்றருளிச், சென்று திருப்பரங்குன்றம், திருவாப்பனூர் வணங்கித், திருப்புத் தூரினைச் சேர்ந்து வணங்கிச், சிலநாட்கள் அங்கு அமாந்தருளினர். அதன்பின், திருப்புவனம், திருக்கோணப்பேர், திருக்கூழியல், திருக்குற்றலம், திருக்குறும்பலா, திருநெல்வேலி முதலாகிய பதிகளைச் சென்று வணங்கினா. பின்னர் திருவிளமேல்க்குந்ததை மடைநது, திருமால் தாபித்து வழிபட்ட அத்திருக்கோயிலில், இறைவரை அரசனும் தேவியாரும் மந்திரியாரும் உடன்போதச் சென்று துதித்து வணங்கினா. அங்குத் திருத்தொண்டர்களுக் கெல்லாம் பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் குறைவறுத்துப் போற்றியிட அக்கடற்கரை நகரில் நயந்த பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்தனர். அங்கிருந்தவாறே ஈழநாட்டின் இறைவர் பதிகளாகிய திருக்கோணமலையினையும் திருக்கேதீச்சுரத்தினையும் பாடித் துதித்தனர். பின்னா, அங்குநின்றும் தொழுது, வடதிசை மேற்கென்று பல பதிகளையும் வணங்கிக் கடற்கரை லீலநீங்கித், திருவாடனை - திருப்புனவாயில் என்ற இவற்றை வணங்கித் துதித்து, அவ்வாறே பாண்டி நாட்டில் உள்ள பல பதிகளிலும் சென்று வணங்கி, எங்கும் வேதநெறி விளக்கமும் திருநீற்றின் சாவுமும் பெற்று மாந்தர் உய்யும் வண்ணம் அருளிச்செய்து, சென்று, மந்திரியார் பதியாகிய மணமேந்தியுடியில் வந்து, அங்கு மன்னவனும் அரசியாரும் குலச்சிறையாரும் போற்றியிடத்தக்கபிப் பிற பதிகளிலும் சென்று வணங்கி இனிதமர்ந்தருளினர்.

அதன்பின் சோழ நாட்டில் எழுந்தருளத் திருவுள்ளம் கொண்டபோது அரசரும் அம்மையாரும் மந்திரியாரும் பிரதலாற்றுக அவருடன் போக ஒருப்படவே, அவர்களை நோக்கிப் பிள்ளையார் “நான் சொல்வதனுக் கிணைத்தீராகில் சிவநெறியினைப் போற்றி இவரு இருப்பீராக” என்று கூறி, அவர்களது தனாவு நீங்கத் தருந்த அருள்மொழிகளை உரைத்தருள, அவர்களும் மறுக்கலாற்றுகுப் பிரியாத நண்புடன் தொழுது கின்றார்கள். பிள்ளையார் அந்நாட்டினை அகன்று சோழநாட்டிற் சென்று அங்கங்கும் அடியார்கள் எதிர்கொள்ளச் சென்று, திருக்களர், திருப்பாதாளீச்சரம் முதலியனவாய் முன் அணைந்த பதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, முள்ளிவாய்க்கரையினை அணைந்தனர். ஆன்

ஓடம்

இயக்காதபடி ஆறு பெருகி ஓடிற்று. அதனால் அதனுறையில் ஓடக்கோல் நிலைநிலாமையாலே ஓடக்காரர்கள் ஓடகளைக் கரையில் கிறுத்திப் போயினர். பிள்ளையார் அந்தக் கரையில் எழுந்தருள் எதிர்க்கரையில் திருக்கொள்ளம்பூதூர் முன்னே தோன்ற, அங்குச் சென்று வணங்கு

தற்கு ஓடங்களைக் கட்டவிழ்த்துத் தொண்டர்களுடன் தாமும் ஏறிக், “கொட்டமே கமழும்” என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி, நாவலமே கோலாக ஓடங்களைச் செலுத்தி ஆழ்கடந்த அங்குச் சென்று இறைவரை வணங்கிப் போற்றியருளினார். அங்கு நின்று அலை வாதத்தில் வேவாதிருந் தருளசெய்த திருநள்ளாற்று இறை வரை வணங்கவேண்டி இடையில் உள்ள பதிகளையும் தொழுது சென்று, அங்குச் சோகது முறைப்படி பணிந்து திருக்கோயிலினுள் அடைந்து வலங்கொண்டு இறை வரை இறைஞ்சிக் கண்ணருவிபாய் கின்று “பாடக மெல்லடி” என்ற பதிகத்தினால் துதித்தருளினார். “பாண்டியனது சபையின் முன் அமருண்ட செய்த வாதத்திலே எரியில் இட்ட ஏடு பகையாகிக் கின்று உள்ளத துணையாகத் திருவாலவாயில் அமர்ந்திருந் தருளியவாறுதான் நெனவே!” என்றது திருநள்ளாற்றுத் திருப்பதிகத்தின் கருத்து. அங்குத் தங்கி விடைபெற்றுத் திருத்தெளிச்சேரியினை வணங்கிச் செல்லும் போது வழியிலே புத்தாளனது நகராகிய போதிமங்கை சார, அன்பர்கள் ஆததனார். “பரசமய கோளரி வந்தான்” என்று தாரைகள் ஊதின. அது கேட்ட புத்தாளன் பொருராசிப் புத்தநந்தி என்பவனைத் தலைவனாகக் கொண்டு திரண்டு கூடி, அன்பா கூட்டத்தின் எதிரே போந்து “இவ்வெதரிச் சின்னங்களை எம்மை வென்றபின் பன்றோ பிடிப்பது?” என்று வெகுண்டு கூறிச் சின்னங்களை விலக்கினார். அடியவர்கள் சிவிகையின் மேல் வரும் பின்னையாருக்கு அறிவிக்கப், பின்னையார், “வழியினையினனி,

வாது செய்யுமிடத்தில் அவர்கள்து பெயரும் மேற்கோள்களை புத்தநந்தி அறிவோம்” என்றருளினார். இதற்கிடையில் திருக்கூட்டத்தினுள் இருந்த திருமுறை எழுதும் அன்பா, புத்தாளனது அடாத செயலைப் பொருராசி “நீமணிவார வினேப் பகைக்கு, அதநீர் மாவன அரு செழுத்தமே” என்று பின்னையாரது திருவாக்கினை “இப்புத்தனது தலை வீழ்க” என்று கூறி விடுத்தனார். உடனே புத்தநந்தி தலையில் இடி வீழ்ந்தது, அவனது உடலும் தலைபும் வேரூய் வீழ்ந்தன, புத்தாளன் வெருவி ஈடினார். இச்செய்தியினை அடியவர்கள் பின்னையாருக்கு விண்ணப்பிக்க, அவர், “இது சிவனருள் விதியே யாம் எல்லாரும் அரஞ்ஜம் முழக்குங்கள்” என்றருள், அம்முழக்கம் வானவீரவாகிற்று.

அருளி யோடிய அப்புத்தாளன் அநிசயித்த, மீண்டும் கூடி, இது யருளுளையோ?, அன்றி அவர்களது சைவ வாய்மைதானோ? என்று மருண்டும், தமக்கின் புத்த வாதம் மிகுள்ள சாரிபுத்தனைத் தலைவனாகக் கொண்டு, மீளவும் அணைந்து, மந்திரவாதமன்றிச் சாதநீர்வாதம் பேசவேண்டாமென்று கேட்டனார்.

பின்னையார் அதற்குஞ்சைத்தருளிச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி வேளேரு சதநீரம்மணட்பத் தில் ஏறி எழுந்தருளி, அவர்களை அவவாறே வாதம் பேசுவதற்கு அழைத்தருளினார். அவர்களும் சாரிபுத்தனோடும் அணைந்தனர். புத்த நகற்புனைச் சபித்த அன்பா, பின்னையார் திருமுன்பு வணங்கி அவர்களைவிட்டு சாதநீர்வாதம் புரிந்தனர் அவ்வாதம் அவர்கள் கொண்ட தலைவனையும், அவன் மேற்கொண்டிருந்த பொருளையும், அவர்களது முத்தி யிலக்கணத்தையும் பற்றி க்குந்தது. அவ்வாதத்தில் அவர்களுரைத்த கொள்கைகள் எல்லாம் பொருளையும் படியின அவர்களையுமபடி அன்பா எடுத்துக் காட்டிச், சைவ மலலால் உண்மைப் பொருள் வேறில்லை என்றே கூறும் வேத சிவாகமங்களின் துணிவை எடுத்துக்கூறி, அவர்களை வென்றனர். தோலவிபுற புத்தாளனும் பின்னையாரது கருணை நோக்கம் அணைதலினாலே அவர் முன் தொழுது

\*இவா பின்னையாரது கல்லம்மான சம்பந்தசாரணியா என்று கூறுவர்.

† இவ்வாதத்தின் இயல்பும் பொருளும் முன்னாப் புராண உரையினுள் 2814 - 2828 வரை பாட்டுகளின் மேல் உரைக்கப்பட்டமை காண்க.

விழுந்த வணங்கிச் சைவராளுர்கள். அதன்பின் சராசாங்களைத்தும் சைவமேயாகும் கிலைமையினை அவர்களுக்கு உரைத்தருளி அருகிண்டும் நீருகிப், பிள்ளையார் தீருக் கடலூர் சென்று சேர்ந்த வணங்கினர். திருநாவுக்கரசுகள் எந்நகரில் எழுந்தருளியது என்று அடியார்களை வினவியருளி, அவர் திருப்பூர்தருத்தியில் திருத்தொண்டு செயது எழுந்தருளியிருப்பது கேட்டு அங்கு அவரைக் காண்ப பெருவிரும்போடும் செல்வாராகி, இடையில் உள்ள பதிகளை வணங்கித், திருப்பூர்தருத்தியின் மருங்கணையலாயினர். வாசீசர் அது கேட்டருளி, ஆளுடையபிள்ளையாரை எதிர்சென நிறைஞ்சுவது முன்னே நல்லினைப் பயனேயாகும் என்று மனமகிழ்ந்து, இறைவரை வணங்கிச் சென்று, பிள்ளையாரது எழுச்சியில் நிறைந்த தொண்டா கூட்டத்தினிடையே அவா காண வகை தொழுது புருந்த, அவரது திருமுத்தின் சிவிகையினைத் தாங்குவாருடன் கலந்த தாமும் தாங்கிச் சிந்தை களிப்புற வந்தனர் எவரும் அவரைத் தெளியவில்லை. அப பொழுது பிள்ளையாரது திருவுள்ளத்தில வேறென்று நிகழ்ந்திட, “இப்பொழுது அப்பா எங்குற்றா?” என்று வினவியருளினா. அது கேட்டு “ஒப்பற்ற தவத்தினை முன்னர்ச் செய்தேதைலிலல் உமது திருவடிகளை இப்பொழுது தாங்கி வாப்பெற றாய்ந்தேன் யான்” என்று அரசுகள கூற, அது கேட்டு அஞ்சி, உடனே சிவிகையி னின்றும் இறங்கி, “இவ்வாறு செய்தருளிற்றா! எனமுடி!” என்று அவரை இறைஞ்சு தலும், வாசீசா “திருஞான சம்பந்தருக்கு வேறு எவ்வாறு செய்தத்துவது?” என்று எதிரிறைஞ்சினா. பிள்ளையார் அரசுகளை மிகக் ஆர்வத்தோடும் தழுவிக் கொள்ளத் தொண்டர்களுல்லாம் ஆர்த்தனர். இருபெருமக்களும் உடனாகச் சென்று திருக் கோயிலினை அணைந்து முடியால் வணங்கி உட்புகுந்து பொய்யிலியாரை வணங்கித் துதித்துத் திருவாயிலின் முன அணைந்திருந்தனர். அப்பொழுது வாசீசர், பிள்ளையாரைப் போக்கும் வரவும் வினவ, அநகிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் அவர் சொல்லியருளினா. அரசுகள் அவரை வணங்கித் “திருத்தொண்டென்னும் வான் பயிர் ஒக்குதற்குச் சூழும் பெருவேலி யானீர்” என்று தொழுதனர். பாண்டியனுக்கு உயிருடனே திருநீறும் அளித்தது, மாதேவியாருக்கும் அமைச்சருக்கும் அன்பளித்து வைத்திக் நெறியினை ஆக்கிய தன்மையை வாசீசா கேட்டு மகிழ்ந்தனர். வாசீசா தாம் பெருந் தொண்டைநகரூட டித சென்று திரு ஏகாம்பரம் பணிந்து போந்த வரலாறுகளை எல்லாம் சொல்லக் கேட் டுப் பிள்ளையா தாமும் சென்று போற்ற மனந் கொண்டருளினர். திருவாலவாரி சென்று வணங்க வாசீசரும், சீகாழிகுடிச் செல்லப் பிள்ளையாரும் உளங்கொண்டருளி னர். இறைவரை வணங்கி வாசீசரிடம் விடைகொண்டு பிள்ளையா புறப்பட்டுச் சென்று காவிரியின் வடகரையில் தீருநெய்த்தானமும், தீர்ப்பழனமும் பணிந்து சீகாழியி னருகு சார்ந்தனர். பாண்டி நாட்டிதசென்று சமணப் போககியு, திருநீற்றினை ஆக்கியும் பிள்ளையா எழுந்தருளும் வாரத்தை கேட்டுச் சீகாழி மறையோர்கள், வேதங்கள் முழுங்க வந்து எதிர்கொள்ளச், சிவிகையினின்றும் இறங்கிக், கோயில் தோன்றிடக் கைகூப்பி வணங்கி, முறையாலே திருக்கோயிலினுட்புகு வணங்கி, ஏறித், திருத்தோணியில் அம்மையப்பரை வணங்கித் திருமேனி எங்கும் புனக் கொள்ளக் கண்ணீர் பெருக உள்நிறைந்த ஆனந்தம் பொழிதரப் பணிந்து “வெற்றியாக மதுரை மன்னவனைவ யெதிரே நதிமிசை வருகாரே” என்ற குறிப்புடைய திருவியமகத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றினர். பின்னாப் புறம்போர்து கோயிலினை வணங்கிச் சென்று, வழியில் பெண்கள் வாழத்தாரை மல்கப் போய்த், திருநீலகண்டப் பாணனார்க்கு அருள் விடை கொடுத்து அவரது திருமணியினிற் போக்கித், தமது திருமாளிகை சார்ந்தார்; அப்போது மறைக்குலத் தாயராகிய பகவதி யம்மையார் வந்து அடிவணங்கிடத், தாமும் திருத்தோணியில் உள்ள தாயர்

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுகாட

திருவடிகளை மனங்கொண்டனர். பின்னா, காணாநாம் திருத்தோணியப்பரை வணங்கிப் பதிகம்பாடிப் போற்றி எழுந்தருளியிருப்பவா தொண்டைநன்னாட்டினிற் சென்று அம்மை தழுவுகக் குழைந்த கம்பரை வணங்கி வரத் திருவுளம் கொண்டருளினர்.

### ஆருவது யாத்திரை - (தொண்டை நாடு)

அதனை அன்பர்களுக்குச் சொல்லியருளித், தோணியப்பரை வணங்கி விடை பெற்று எழுந்தருளும்போது, உடன வர எழுந்த தாழையாரை “நீர் இவ்வுத தவகித் தீ வேட்டுத் தோணியப்பரைத் தொழுதிரும” என்று அவருக்கும், மற்றும் மீளும் வணையன்பர்களுக்கும் விடை கொடுத்தருளிப் போய, வழியிடைப் பதிகளை வணங்கிக் கொண்டு திருத்திலலை சார்ந்தருளினா. திருப்புலியூரின் வணங்கி, இறைவாது ஆனந்தத் திருக்கூத்தத்துக்குட் டட்டருளி மேதசென்று, திருத்தீர்த்தநகர், திருமாணிதழி, முன்னம் முடக்கால முனிக்கருளிய திருப்பாதிர்ப்புலியூர், திருவருகூர், திருவக்கரை, திரு இரும்பைமாகாளம் முதலிய பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு திருவதிதை விரட்டா னஞ் சோந்தனா ; இறைவா எதிரே பூதகணம் சூழ ஆமம் திருக்கூத்தக காட்சியருளக் கண்டு “குண்டைக் குடபூதம்” என்ற திருப்பதிகம் பாடி, அகமமர்த்திருத்த, பின்னா திருவாமாத்தூர் பணிநது திருக்கோவலூரையும், திரு அரையாணிநல்லூரையும் வணங்கினா. வலங்கொள்ளும்போது அருகுத் திருவண்ணாமலை எதிரே தோன்ற அன்பர்கள் காட்டக்கண்டு, சென்று, வணங்கி, மிக்க ஆர்வத்தோடும் “பூவா மலர்”ராத் போற்றிச் சிலகால எழுந்தருளியிருந்து, வடதிசையிற் சென்று இறைவா பதிகள் பலவும் பணிநது பெரு மலைகளும் காடுகளும் கடந்து, திருத்தொண்டை நன்னாட்டுச் சோந்து, திருவோத் தூரின் அணைநது இறைவரை வணங்கித் துதித்த அமரநாடுகளுளினர். அருகுப்

பின்னையா முன்பு, ஒரு தொண்டா வந்து அழுது வணங்கி நின்ற, ஆண்பணிகள் அறிவிப்பாராகி, “அடியேன் இறைவருக்குப் பயன்படப் பணிகள் பெண் பணிக் கைத்து ஆகியிட, அவையாவும் ஆண்பணிகளாகிக் காயாதனவாகக் கண்டி, அம்மனா, ‘மமது செய்வதற்காக நீர் ஆகும் பணிகள் காயத்தற் கடைவுண்டேன’ என்று நூழித் துரைத்தார்கள். தேவரீர் அருள்வேண்டு”மென்று வண்ணப்பித்தனா அதுகேட்டுப் பின்னையா பரிவுகொண்டு திருக் கோயிலுக்குச் சென்று இறைவரைப் பாடிய பதிகத்தினால் திருக்கூத்தக காப்பிலே “சூருமபை மாண்பனை யின்குலை ஒத்தா” என்ற வாயமமயினை வைத்துப் பாடியருளினா ; அவ்வாயமை பொருந்துதலினால் ஆண்பணிகள் எல்லாம் நிறைந்த குலைகளாய்க் சூருமபையினும் பெண்பணிகளாயின. கண்டாகம் எல்லாரும் அந்நிசயிற் தார்கள. இவ்வாறு அன்பா கருத்தை நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி அப்பந்நியற் பின்னையா இனிதமாந்தருளினா அது கண்ட ஆமனர்கள் நிகைத்து அந்நாட்டினி லிட்டகலவாரும், தம கையிற் கொண்ட குண்டுகளை இவை என்னுமன என்று தகர்ப்பாரும், ஆதிமுழுமுதலவா சிவபெருமானையாவா என்று போற்றினார்கள பின்னையா திருவாக்கிற் பிறத்தலாலே அப்பனைகளும் முன்புள்ள பாசம் விட்டு நீங்கப், பிறவி நீங்கிக், காலாந்தரத்தில சிவமே கூடின ; பின்னையா து அருளின வாயமை உறுதல் வரம்புட்படாதாம்.

பின்னர் அங்கு வணங்கிச் சென்று இறைவா பதி பலவற்றையும் பணிநது திருமாகரலும், திருக் குறங்கண்ணிமுட்டமும் பணிநது, திருக்காஞ்சியன் மருங்கு பின்னையா எழுந்தருளினார் ; அது தெரிந்த காஞ்சிவாணர்கள் மிக் மகிழ்ந்து நகரை அவர்களிற் த மகவகங்களுடன பின்னையாரை எதிரொண்டனா. இவ்வண்ணம் யாவரும் இன்பமடைய அவர்களிடையே எழுந்தருளிச் சென்று பின்னையார் திருவே



காம்பரத்தை யணைந்து இறையவரை வணங்கித் திளைத்து “மறையாளே” என்ற திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி வணங்கிப் புறம் போர்ந்து திருமடத்திலமர்ந்தருளினர். அறப்பெருஞ் செல்வக் காமக கோட்ட மணைந்திறைஞ்சினர். திருவேகம்ப வாணரை ஒருபோதும் தப்பாமே சென்று வணங்கினர்; திருவியமகம், திருவிருக்குக்குறள் முதலாகிய திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளித் திருக்கச்சி நெறிக் காரைக்காடு, திருக் கச்சியனைக தங்காவதம், திருமேறாளி முதலாகிய தானங்களைப் பணிந்து ஏத்தி எழுந்தருளியிருந்தனர். பின்னாப் பாலியாற்றின் தென்கரை போய்த திருமாநீப்பேறும், திருவல்லுமம் சென்று வணங்கி, வடகரையில் இலம்பையங் கோட்டூரிலே இறைஞ்சித் திருநீர்தோலம், திருவூரல் முதலிய பதிகளை வணங்கித், திருவாலங்காட்டி னருகே சார்ந்தருளினர்; அத்திருப்பதியானது உலகெலாந் காண எமது “அம்மை” யாகிய காரைக்காலம்மையார் திருத்தலையாலே நடந்து போற்றும் பதியாதலின் அதனை மிக்க அஞ்சிப் பிள்ளையார் அதன் பக்கத்தில் ஒருநில அனறிரவு பள்ளி சேர்ந்தருளினர்; இடையாமத்திலே அவர் கனவில திருவாலங் காட்டப்பர் எழுந்தருளி “நம்மைப் பாட அயர்த்தனையோ?” என்று அருளிச்செய்ய, அப்போதே தொழுது உணர்ந்து எழுந்து இறைவரது கருணையினைப் போற்றி மெய்யுருகித் “துஞ்சவருவாரும் தொழுவீராரும்” என்று தொடங்கும் (பழம்பஞ்சரபபண்) திருப்பதிகம் பாடித் துதி செய்தருளினர். அத்திருப்பதிகத்தில் பழையனூரார் தமது சொல்லையே உயிரினும் பெரிதாகக்கூறத் கதையினைச் சிறப்பித்து வைத்துப்பாடினர். காலையில் வந்தணைந்த அடியவர்களுட்கு இச்செய்தியை அருள செய்த மனமாரப் பாடித் துதித்து அநருகின்றும் தீர்ப்பாது, திருவேண்பாக்கம் முதலிய பதிகளை வணங்கிப் பாடித் தீநீக் கண்ணப்ப நாயனாளை நினைவு கொண்டு தீநீக்காளத்திமலையினைச் சார்ச் செல்வாராயினர். தீர் வளமுடைய நாட்டின் பகுதிகளை நீக்கி, வன்புலக்கானடைந்து போய் முகில் நெருங்கு தீநீக் காரிகரையினை யிறைஞ்சி, மலைகள் நெருங்கிய நிலத்தின் வழிச் சென்றருளினர். திருநீற்றுத் தொண்டர் கூட்டம் கடல் போலச் சூழச்செல்லும் பொழுது “திருஞானசம்பந்தன் வந்தா”னென்று எழுந்த திருச் சின்னங்களின் நாத நிறையக் கேட்ட விலங்குகளும் கினைவொன்றுபாட்டு மருங்கு கண்ணின. இவ்வாறு சென்று திருக்கண்ணப்ப நாயனா திருப்பாதச் செருப்புத் தோய வேட்டையாடிய கானங்கையும், மறறும் தேவர்களும் வணங்கும் பெருமையுடைய தானங்கையும் கடந்து திருக்காளத்தியினருகு, செனறபோது தொண்டர் குழாங்களும், சடைத் திரு முனிவர், காபாலியர், பல வேடச்சைவா முதலாக அப்பதியிலுள்ளோர் கூடி வந்து எதிர் கொண்டனர். பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் இறங்கி வணங்கி அவர்களை நோக்கித் “திருக்காளத்திமலை இம்மலையில யாது?” என்று கேட்டருளினார். அவர்கள் அதனைக்காட்ட மனமகிழ்ந்து தொழுது “வானவர்க டானவர்கள்” என்று கண்ணப்பர் திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திருவிராகப் பண பதிகத்தினைப் பாடியருளி, மலையடிவாரம் சார்ந்த மலையினைத் தொழுது படி வழியேறித் திருக்கோயில் சூழ்வரது திருமுன்பு சேர்ந்து கைகூப்பி நிலமுற வீழ்ந்து உணங்கி எழுவார், இறைவரைக் கும்பிட்ட பயன் காண்பார்போல் அவருக் கண்ணப்ப நாயனரைக் கண்டு வீழ்ந்தார்; அன்பின் மெய்ம்மை உருவினையும் அவவன்பினுள்ளே நிலபெற்று உள்ள இறைவரையும் ஒருசேர வுடன்கண்டு கொண்ட விருப்பத்தினாலே மகிழ்ந்தெழுந்த பலமுறையும் வணங்கித் திளைத்து அங்கு நின்றுப் புறம்போரது வையுருளினர்; பல நாட்கள் தங்கிக் காலந்தோறும் இறைவரை வணங்கி யினிதமர்ந்தனர். அங்கு வடதிசையிலும் மேற்றிசையிலும் அநந்தமிழின் வழக்கம் நிகழாமையாலே அங்கங்கும் சென்று வணங்கும் முறைமைபோல அங்கிருந்தவாரே தீநீக்கயிலை, தீநீக்கேதாரம், தீநீக்கேகாரணம்,

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருஅரு

தீந்ப்பருப்பதம், தீநடுந்தீரநிலபரீப்பதம் முதலிய பதிகளை வணங்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடியருளி யிருந்தனர். அதன்பின் தீருவொற்றியூர் சென்று வணங்கித் திருவுள்ளம் கொண்டு இறைவரான பெற்று, அகத்திருக்கரின் புறம்போந்த அதனை கோக்கின்று “எந்தையா ரிணையடி என்மனத துள்ளவே” என்ற திருப்பதிகம் பாடி இறைஞ்சி மேற்சென்றனர். பாலியாற்றின் வடகரைபின் வழியே சென்று, முன் அணைந்த பதிகையும் தீருவேற்காடு, தீருவலிதாயம் முதலியவற்றையும் வணங்கித், திருவொற்றியூர் சார்ந்தருளினர்; அந்நகரின் அடியார்கள தொழுது எதிர் கொள்ளத் தாமும் சிவிகையிடுகது தொழுது “விடையவன்” என்ற பதிகம் பாடித் திருக்கோயிலை யணைந்து முறையாலே வணங்கித் துதித்துக் காதலித்து அப்பதியில் தொண்டர்களோடும் இனிது எழுந்தருளி யிருந்தார்.

இவ்வாறு பிள்ளையார் இருந்தருளத், திருமயிலாபுரியில் முன் நிகழ்ந்த செயலாவது திருமயிலாபுரியில் சிவநேசர் என்ற வணிகர் மிக்க செவ்வமும், தீருமயிலை சிவனடியார்களிடத்திலு மிருந்த அன்பும், பரசமயங்களைப் பாற்றும் எலும்பு பெண் செற்ற மேவிய சிலமு முடையராய வாழ்ந்தனா அக்காலத்தில் னுக்கியது சிகாழியில் பிள்ளையார் திருவவதாரம் செய்த திருஞான முண்டருளிப் பரசமயங்களை இழித்தழிக்கும் செயல்களைக் கேட்டு, அவரது

திருவடிகளில் இடையறுத் அன்புடையவராகி, தவறது அருட் செயல்களைக் கேட்டபின் மகிழ்வுற்றிருந்தனா; பெருஞ் செல்வராயினும் அவருக்கு மகப்பேரின் நாமயிணை மருண்டு, அரண்மனையார் உவப்புறம்படி அருச்சுனை செய்த கலத்தினால் அரியதொரு பெண் மகவு பெற்றாா. அது பூவிலுள்ள போன்றிருந்தமையால் பூம்பாவை என்று பெயரிட்டு அருமையாக வளர்த்து வந்தனா. அவர் ஏழியாண்டையத் உரியிருவ மடைந்து அதற்கேற்ப விளங்கினா அது கண்டி சிவநேசர் “ஹிவா மணக்கும் நாயகனே எனது நிதி முழுதுக்கும் உரியவன்” என்று அறைந்தனா அந்நாளில் பிள்ளையார் பாண்ட நாட்டினே அணைந்து பாண்டியன் சரங்கிரத்த, மீமலும், சீயிலும் நீரிலுமாக அமணரை வாசுட்டு வெற்றிகொண்ட அழித்த துவம், பாண்டியனுக்கு நீரே நலகிப் பாண்டி நாட்டில் சாவம் இருக்கிய துவம் அடிய அரு செயல்களை யெல்லாம் கேட்டு மகிழ்ந்து பிள்ளையார் கரத்த கொச்சு கொட்டி நின்று, சுற்றாக தாரெல்லாம் கேட்பப், “பூம்பாவையையம், என்று கீழ் பட்டியும், வண்ணம் காழிகா மடையவர்க்கு கொடுத்தனா” என்று மொழிகது மிழ்ந்திருந்தனா பூம்பாவை ஒருநாள் முலைமலர் கொய்தபொழுது விரலில் காணருபுறக்களும் அழகதுமபடி அரவந தீண்டிற்று; விடந தலைக்கேறக் கன்னிகை உண்டவிடாது வீழ்ந்தனா, மருதது னாவரும், மகதிரசாதகரும், காருட வித்த முதலிய விசுவா வஸகவாசனும் எல்லாத தீர்வுகளும் நாடிச் செய்தும் தீராத கன்னிகையின் உயர் நீங்கியது, சிவநேசரும் சுற்றமும் துன்புறந்தனா. ஆயின், அவரைப் பிள்ளையாருக்கென்று உரைத்து விட்டத னால் தாம் துன்புறத்தற்கில்லை என்று தேறி அவருடமகை எரியவிட்டுச் சாம்பரையும் எலும்பையும் ஒரு குடத்திற் சேமித்தனா. அக்குடத்தைக் கன்னிமாடத்திலுள் வேறு வைத்து விளக்கு, மாலை, சரந்தம், போனசும் முதலிய உபசாரங்களைத் தோழிமாரால் நாடோறும் செயவித்துப் போற்றி வந்தனா

இவ்வாறு திருஞானசம்பந்த நாயனார் திருவொற்றி மாநகரில் எழுந்தருளிய உறையெய்தியச சிவநேசர் கேட்டு மிக மகிழ்ந்து அச் செய்தி யினை வந்து சொன்னவர்க் கெல்லாம் பொன்னும் ஆண்டயம் கொடுத்தனா; திருமயிலாபுரியினினும் திருவொற்றியூரனவும் நடைக்காவண மிட்டும், தங்க விதா னித்தும், வரழை கழுகு நாற்றியும், தோரணம் மாலைகள் தூக்கியும், தேவலோகம்

போல அலங்கரித்தனர். தொண்டர்களுடனே தாமும் சென்று பிள்ளையாரை வணங்கு தற்குப் புறப்பட்டனர். அவ்வளவில் பிள்ளையாரும் திருவொற்றியூர் பணிந்து திருமயிலாபுரி கோக்கித் தொண்டர் கூட்டத்துடனே எதிர்வந்து தோன்றக் கண்ட சிவநேசர் மகிழ்ச்சியினால் கிலமுற விழுந்து இறைஞ்சினார். பிள்ளையார், சிவிகையி னின்றும் இறங்கித் தொண்டர் கூட்டத்தின் முன்தொழுதெழுந்தருளி, அடியார்கள் வணிகரின திறங்களைச் சொல்லக் கேட்டுத் திருமயிலாபுரியினை அணைந்தனர் ; வணிகர் திறத்தின் முன் கிகழ்ச்சிகளைத் திருவுள்ளத்துக் கொண்டு அவர் செயல்வாய்ப்பவும், புறத்துறைகள் அபுரியவும் கருணை நோக்கக்கொண்டு, இறைவரது திருக்கபாலிச் சரத்தினை வணங்கி, வலஞ்செய்து, திருமுனப்பு சென்று, தேவதேவனைத் திருக்கபாலிச் சரத்தமுறைப் பாவை பாகளைப் பரிவுறும் பண்பினால் இறைஞ்சித், துதித்துத் தினைத்துப் புறம் போந்தருளி வணிகரை நோக்கி, “உலகவரைய உமது மகளிள் எனப் பிறைத்த மட்டுடததைத் திருக்கோயிற் றிருமதிரு புறவாய்தலிற் கொணாக ” என்றருளினார் ; அவ்வாறே அவரும் சென்று கன்னிமாடத்திருந்த அக்குடத்தினை வேறு எடுத்து, மூடுசிலிகையுள் வைத்துச், சேடியாகுமுத திருக்கோயிற் புறவாய்தலினை அணைந்து சிவிகையினின்று குடத்தினை எடுத்து அபிமுகத்தினில் அடியுரைப்பினாலே முனவைத்து வணங்கினார். அப்போது இதன் விளைவினைக் காண்பதற்கு மயிலைமா நகருள்ளாரா, நாடுவாழ்பவா, நன்றியில் சமயத்திலுள்ளோர் முதலிய பலரும் வந்து கூடினா. பிள்ளையார் இறைவரது கருணையின் பெருமையினையே கருதி இவ்வுலகத்தில் இறந்தவர்களது எலும்பினை வைத்தே அவ்வுயிரினை நன்னெறிப்படுத்தும் தன்மை அவ்வெலும்பின் றொடர்ச்சியால் வருவது என்று அருளுக்கம் செய்து, “பூம்பாவாய்!” என்று அப்பெண்ணின் பெயர் சொல்லி அழைத்து “உலகிற பிறந்தாா பெறும் உறுதிப் பயனாவது சிவபெருமானடியார்களை அமுது செய்வித்தலும், இறைவரது திருவிழாக்களைக் கண்ணுரக் காணுதலுமே யாம் என்பது உண்மையாயின் உலகர் முன்னே வா ” என்று உரைப்பாராகி, இறைவரைத் தொழுது, “மட்டிட்ட” என்று தொடங்கித் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்தனா. அப்பதிகத்தினுள் “போதியோ” என்ற மெய்த் திருவாகக்கெனு மமுதம் அக்குடத்தினுள் எலும்பிற் பொருந்தவே வந்து வந்து உருவமாய்த் திரண்டது; அத்திருப் பாட்டினிடைவே போன வாயுவும வடிவமும் வளர்ச்சியும் பொலிவோடு நிரம்பிக் குடத்தினுள் அடங்கிறது ; அது குடத்தினின்றும் எழுவதன்முன் பிள்ளையார் சமண் பாட்டினை (பத்தாவது பாட்டு) விரிப்பாராயத் தெளிதலில்லாத சமண் சாக்கியர்கள் இச்செய்கை ஏறதன்மென எடுத்தரைப்பார் என்றபோது வெளியே கை தோன்றிடக், குட முடைந்தெழும் பூம்பாவையார், தாமரைப்போது அவ்முந்தெழுந்தனை போன்றார். முதற்பாட்டினிவ் வடிவு பெற்று, மேல் எட்டுத்திருப்பாட்டின அமுமுறையே பன்னிரண்டாண்டளவு அணைந்து, சமணபாட்டினிற் றேன்றிடக்கண்டு, பிள்ளையார் திருக்கடைக் காப்புச் சரத்திப் பதிக கிறைவாக்கி யருளினார். அது கண்டவாகள அற்புத மெய்தத் தொன் டாகள் அரவொலி முழக்கினர் ; விண்ணோ மலர்மாரி பெய்தனா ; மண்ணோர் கைகுவித்த வீழ்ந்து வணங்கினா ; பரசமயத்தினுள்ளோர் “இஃது எங்குள் செய்கை ? மற்று என் செய்தவாறு ?” என்று மனமும் மெய்யும் கலங்கித் தள்ளாடி வீழ்ந்தாா. அவ்வாறெழுந்து கின்ற அணங்கின் முடிமுதல் அடிவரையும் ஒவ்வோர் அவயவமும் அதனை விதிப்படி உள்ள உத்தம விலக்கணமும் அழகும் பொருந்த விளங்கின ; அப்பூம்பாவையார் விண்ணும் மண்ணும் அற்புத மெய்தத் தோன்றி அழகினுக்கணியாய் கின்றான். எண்ணிலலாத ஆண்டுகள் கொண்ட வயதளவுள்ள பிரமன், அழகு பொருந்தத் தான் படைத்த திலோத்தமையின் மாயை உருவாகிய பெண்ணலமாகிய

## சூக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருஅஎ

அழகினைத் தனது நான்கு முகத்தாலும் கண்டு நலவணர்விறுநது காமததள மாழகினை; அவ்வாமன்றி, ஈண்டுப், புண்ணியப் பதினாறுண்டு போபெறும் பிள்ளையார அவளினும் மிக நல்லாளாகிய பாவையாரிடத்து இறைவரது கருணை வெள்ளத்தினையே ஆயிர முகங்களாற் கண்டருளினா. அது கண்ட சிவகேசர் பிள்ளையாரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினா; பூம்பாவையார இறைவரைப் பணிந்து பிள்ளையாரை வணங்கி நின்றனர். பிள்ளையார சிவகேசரை நோக்கி “ நும் மகனை அழைத்துக்கொண்ட உமது மனையிற் செல்லுக ” என்று கூற, அவா பிள்ளையாரை வணங்கி அடியேனது பாவையைத் திருமணம் புணரக் கருமசெய்ய வேண்டி மென்று வேண்டினா. அதனை மறுத்துப், பிள்ளையார, நீர் பெற்ற பெண் விடத்திறுநல வீரத் பின்னர் யான இறைவரது கருணை காணவா மீள உதப்பிப் பித்த லால் நீர் சொல்வது தகாது எனதருளவே, வருகையரற்றிய வண்ணமும் களைஞரும தெளிய வேத்தூற றுணிபினை அருளி அவர்களைத் தேற்றிப் பருளினா அவர்களும் அவ்விருப்பத்தினை யொழிந்தனா. பிள்ளையார பிருக்கோயிலுட் சென்று கருணை செயது கைநந்த இறைவரை வணங்கிப் போந்தருளினா சிவகேசர பாவையாரது மணத்தினை ஏனையோருக்கு இரைகிலேன என்று அவரைக் கொண்டு, எண்ணிமாடிக், கேர்த்தனர். பாவையாரும் சிவத்தை யடைந்தனா. பிள்ளையார் சில நாள் அப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்து பதிபவர்கள் விடைகொள்ளாச், சிவகேசரது வருத்தத் தீர மூர மொழியளித்து விடை கொடுத்துச் சென்று, திருவான்மூலா கோந்து பிரவிமருந்தாங்கிய இறைவரை வணங்கி, வினவுரையாங்கிய பதிகத்திறைற்றித்து, அந்நாள் சிலநாள் இனிது அமர்ந்தருளினார். அங்குமினதும் திருவிடைக்கீரததுக்கு எழுந்தருளி இறைவரை வணங்கி அவரது திருமேனி வண்ணம் கண்டத்செய்தது “ இயாவண மெனனே ! ” என்று துதித்துப் பதிகம் பாடியருளித், திருக்கயங்குந்நினை நாங்கும் மலையைய வலங்கொண்டு இறைவரை வணங்கிக் “ கா தல செய்கோயில் சமூகருனதே ” என்று பாடித்துதித்தருளினார். அதன்பின் திரு அகீரியமங்கத்தினை வணங்கி வணங்கி “ ஆட்சி கொண்டா ” என்ற திருப்புகழ்மயம் யெழுந்த அப்பதியினிற் பின் பின்பு களிலும் தொண்டாகன எதிர்கொள்ளா சேனது வணங்கித் தீரவாசிலி, தீர்ப்பும வார் பனங்காட்டு முதலாங்கிய பதிகனை வணங்கித், தீர்த்தல்லை மய அணைந்தனா. தில்லைவா முகத்தனாகளும் கிருத்தலா னடா என்ற எதிர்கொள்ளா சிவகேசரின்மேற் இறங்கிப் பெருங்காதலுடன் அருளல்கொண்டபின்னும், திருவெங்கையாணிக், திருவாயிலை வணங்கித் திருவீதியினை இறைஞ்சுக சென்று, பிரமமாயத்தினைத் தொழுது, திரு வணுககன்றிருவாயில பணிந்து பொன்னம்பலத்தினைச் சேர்ந்து குணங்கடந்த மயரந் கூத்தா திருக்கூத்தாக குமபிவாராயத் திருக்களிற்றப்படியினைத் தொழுது வணங்கித் தினைத்து எழுந்து ஓராத ஜனநத்தினை உளவில்க் “ மெயின் பத்தி கரைகடந்த நிலை யணைந்தனர்; ஆறது எய்தாக காலத்திற் புறம்போகக் காண்கின்றும் வணங்கி அருள் அமரந்தருளினா. பிள்ளையார அணைந்த செயது கேட்டிசு கோழியினின்றும் சிவராத விருதயரும் மறையவரும் தொண்டாகளும் திருதயிலிலை வந்து சார் அவர்களுக்குத் தில்லைவா முந்தணர்கள் சிறப்புச் செயம்ப, பிள்ளையாருடன் கூடி அம்பலக்கூத்தனாய் பணித் தின்புற்றனா கூத்தப் பெருமானிடம் விடைபெற்றுச் கோழியை நோக்கிப் பிள்ளையார எழுந்தருளவாராகிப் பல பதிகளையும் வணங்கிச் செல்லும்போது, கோழிப் பதி தூரத்தே நோனறக் கண்டு, சிவகேசரின்மேற் மிறங்கி வணங்கி “ வண்டார் குழலிகை ” என்பதெடுத்த “ மாணிகை விண்டாவதுவ போல வேணுபுரம் ” என்று பதிகம் பாடித் துதித்தெழுந்தருளினா. அப்பதியினை மேல அணைப்பி புறம்பணியில் சார்ந்தபோது அதனை மலா துவித துப் திபங்களுடன் குழுது “ காழிகேர் சேர்மின் ”

எனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிகம் பாடியருளினார் ; திருநகருட் புருந்தருளி மிக்க காதல் பெருகக் கோயிலினை முறையாலே வலங்கொண்டு ஏறித் திருத்தோணியில் அம்மையப்பரைக் கைகுவித்து விழுந்து திளைத்தெழுந்து பெருவாழ் வெய்தி வணங்கிப் பதிகம் கன்பலவும் பாடித்ததித்து அருள் விடைபெற்றத திருமாளிகை சேர்ந்து எழுந்தருளியிருந்தனர்.

அநகாளில் பிள்ளையாரை வணங்கும் பொருட்டுத் திருமுருகநாயனார், திருநீலக்கநாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்களும் ஏனையோரும் சுமறத்தார் தீருமணம் களுடன் சீகாழியில் வந்தார்கள். அவர்களோடு உடன் மகிழ்ந்து காலந்தோறும் சென்று தோணியப்பரை வணங்கிச் செய்தமிழின் பந்தத்தாற் திருப்பதிகம் பல பாடி யிருந்தருளினார் பிள்ளையார். அக்காலத்திற் சிவபாத விருதயரும் சுமறத்தார்களும் கூடித் திருஞானசம்பந்தர் திருமணஞ் செய்தருளுதற்குரிய பருவமிது என்று எண்ணி அவர்பால் அறிவிப்பார்களாய், “மறை தூல் வழியே வேளவிகளைப் புரிவதற்கு ஒரு கண்ணியைத் திருமணஞ் செய்தருள வேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். அது கேட்டுப் பிள்ளையார் சுமறம் பொருந்தும் பாசத் தொடர்பினை விட்டு நீங்கும் நிலையினாய் இறைவரது திருவருளை முன்னமே பெற்றவராதலின் அதற்கிசையாது, “நீவிர் சொல்வது உண்மையே யாயினும் அது எனபாற கூடாது” என்று மொழிந்தருளினார். மறையவர்கள் பின்னுல் கை தொழுது “தேவரீர் இவ்வலகில் மறை வழக்கத்தினை மேம்பட எடுத்தீராதலின் அம்முறையாலே வைதிகமா நெறியில் ஒழுகக் பெருகி நிகழ்வதற்குத் திருமணஞ் செய்தருளத் திருவுள்ளம் கொண்டருள வேண்டும்” என்று விண்ணப்பித்தனர். மறை வாழவும், வேதிய ரொழுகக்கதுறை வாழவும் அவ் விண்ணப் பததுக்குப் பிள்ளையார் உடனப் டருளினார். அவர்கள் எல்லாரும் பெரு மகிழ்ச்சியெய்தி இறைவரை வாழத்தினர். மறையவரில் பொருந்திய குலத்தின் இசைவினாலே திருநல்லூர்த் திருப் பெருமணத்தில் நம்பாண்டார் நம்பியின் மகளாரை மகட்பேசுதல் பொருந்துமென எண்ணி, அவ்வாறே தாத்தையாரும் சுமறத்தாரும் அவாபாற் சென்று மகட்பேசு, அவரும் பெருமகிழ்ச்சியோடும் இசைந்து, செல்ல விடுத்தனர். அவர்கள் சீகாழிக்குத் திரும்பிச் சோகது, அவரது இசைவினை அறிவித்துத், திருமண நாளும் ஓரையும் கணித் மங்கல தாலோர வகுப்பக் திருமண நாளோலை பெருஞ் சிறப்பினுடன் போக்கி, நன்னாளில் முனைப்பாலிகை விதைத்தார். நகர மலங்கரித்தனர். சுமறத்தார் பலரும் வந்தீண்டினர். திருமண நாளின் முன் ஏழா நாளிலே இயங்கள் முழங்கல பாலிகைகளில் புனித முளை பூரித்தனர். மாடங்குள் விளக்கினர். பந்தங்கள் தோரணங்கள் நிரைத்தனர். ஆகுதிப் புகையும் அகிறபுகையும் விமலி எழுந்தன. பண்ட சாலைகள் பலவேறு விதம் பயின்றன. மறை விதிச் சடங்குகள் உபகரணங்களும் குங்குமக் கூட்டும சாந்தும் பொற்சுண்ணமும் அமைத்தனர். புண்ணிய நீர்க் கலசங்கள் தாபித்தனர். இவ்வகையால் இறைவர் ஏவ நிதிக்கோமானாரானே அமைத்ததுபோல மணத்திருநூரிய பெருவளங்கள் யாவும் நிறைந்தன.

மணத்திருநாளில் முன்னாளிலே திருக்காப்பு நாண்ணியும் சடங்கினை மறையவர்கள் கூடி மறைதூல் விதிப்படி செய்து, திருக்காப்பு நாளை நகர்வலஞ் செய்வித்து வேத முழங்க மங்கல இடங்கள் முழங்கப் பிள்ளையாரது திருக்கையிற் சாத்தினார்கள். மணநாளை வந்தார்களும் தொண்டர்களும் மகிழ்ந்து ஆர்த்தனர். திருஞானசம்பந்தர் புன்னெறிச்சமய இருள அகல வந்த அவதரித்தாற்போல் இருளை நீக்கிப் பகலோன் எழுந்தனன். திருமணஞ் செய்த தவம்செய்யுகளாதிது என்று இருள் கழுவிக் கதிர் அணியைத் தீசைகள் அணிந்தன எண்டிசையவர்களும் நெருங்குதலால் திருமணத்தில் வையம்

## சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கருவக

தனது வரம்பில்லாத பயன் காட்டுவது போன்று விளங்கிற்று; திருமண எழுச்சியின் முழக்குப்போன்று, திரைச் சரிவனை ஆர்ப்போடு பெருமுழக்குடன் புனர் எழுத்தது; மறையவா ஆகுதி தொடங்கி ஞானம வேதியில வன்னி வலஞ்சுழித் தெழுந்தது; பூந்தாது எனும் நீறுதரித்து வண்டொழுங்கு எனும் கண்டிகையும் பூண்டு மருத்து மணவ கொணர்ந்து அன்பாக்குடன் எழுந்தது; மணவணிகாட்டும் வெண்ணிகை கொழுகளின் வரிசைபோன்று வெண்மேகங்களுடன் விகம்பு விளங்கிற்று; இவ்வாறு விளங்கிய நன்னாளிலே பிள்ளையாரா காலசெயவியை முற்றித், திருத்தோணிமே லமாந்த முதல்வரை வணங்கி, அன்பா கூட்டம் முன்கெல்லச் சென்று, வளமபதியினை வணங்கிச் சிவிகையின்மேற் கொண்டனா, வாகனங்களின் ஏறுவார ஏறினா, மனகல இயங்கல் எழுந்தார்ப்ப மறை முழங்கத், திருமணம் எழுந்தது. வேதவொலி முழக்கமும் வீணையாமொலியும் கீதவொலியும் ஒவ்வொருபாலின் எழுந்தன. ஒது கிடையும் ஆசானும், வேள்வித்தியினை இலலுடன் கொண்டு போவாரும், திருப்பதி கங்கல் விளம்பிச் சராவாரும், அறுபகை செற்ற மாதவர்களும், அறுவகைச் சைவ வீரர்களும், யோக்கருநிலை பெற்ற தொண்டர்களும் வெவ்வேறு கூட்டங் கூட்டமாக உடன் சென்றனா விஞ்சையா இயக்கர் ஞானனாரா அரமபையா முதலிய தேவசகாதியா தத்தம் விமானங்களில் ஏறி மண அணிகளை விசும்பிற் சென்றனா. இவ்வாறு சாரும் பிள்ளையார பவமுத்தாளவல்ல சிவபெருமானது பாதம் உள்ளதற்கு கொண்டு மண எழுச்சியுடன் திருநல்லூர்த் திருப்பெருமணத்தையச் சேர்ந்து, நகரில் உள்ளாரா வந்து எதிரா கொள்ளச் சென்று, திருக்கோயிலினுட்புகு இறைவரை வணங்கிப் பாடித் துதித்துப், பின் மணக்கோலம் புனையவேண்டிப் புறத்தில ஒரு மடத்திலே புகுந்தனா. அவரை வாசப் புனிதரீ ராட்டினா. வெணப்பட்டாடையும் உத்தரீயமும் சாத்தினா; கலவைச் சாந்தம் அணிந்தனர் திருவடி முதல் திருமுடி வரை தூயமுத்தங்களாலாகிய உரிய அணிகளை அணிந்தனா. திருவடையாள மாலைவினைத் தாம் எடுத்தபூண்டு திருவெண்ணீற்றியை அருசெழுத்தோதிச் சாத்திச் சிவபெருமானே மனத்தினை வைத்து வணங்கிப் பிள்ளையாரா லுயர்களும் சங்கமும் முழங்க வந்து சிவிகையினை மேற்கொண்டருளினர். கதிராகிற மய்யம்போல மணிக்ருடை நிழற்றத் தெருவினுட் திருமணம் செல்லா, சின்னங்கள் பிள்ளையாரது திருநாமங் கேள் எடுத்தியம்பின; மறையவர்கள் மாடங்களை விளக்க அமையாறையும் காப்புச் சேர்த்துச் சடங்கு செய்த பொன்னீர்ப்போல அழகலங்கரித்து வைத்தார்கள், திருமணத் தெனா சென்று மறைக்குல மைந்தர்கள் பொற்சுண்ணமும் நவமணியும் வீசினா. பிரமன் போன்ற பெருமறையோர் அரகிலை தருப்பை தேயுந்த கலச நீரினை வேத மந்திரங்கள் சொல்லி வீசினா. மந்தமாருதமும் வீசிற்று. புண்ணிய விளைவுபோன்ற பிள்ளையார பூம்பந்தா முன்பு சாராது சங்கங்கள் முழங்கச் சிவிகையினின்றும் இறங்கிப், பொற் சுண்ணம் பரந்த பாவாடைமீது எழுந்தருளி வந்தனர். மறையவா மங்கல மகளிர் நிறைகுடம் விளக்குத் தூபம் மலாமாலை முளைப்பாண்டில் முதலிய மனகலங்களை ஏகதி எதிர்கொள்ளச் செம்பொற் பீடத்தில் ஏறிப் பிள்ளையாரா நிற்க, மாதர்கள் வாழ்த்தி வலங்கொண்டெய்தி நீர்வார்த்து உரிய மனகலச் செயல்கள் செய்தனர். பின்னா மாதர்கள் மனகலமேந்தி முன்கெல்லச் சென்று பிள்ளையாரா செம்பொன்மாடத்தின் ஆதி பூமியினுட் புகருளி விதானத்தின்கீழ் மலாதத்தினை வீற்றிருந்தருளினா. பெண்பெற பூமியினுட் புகருளி விதானத்தின்கீழ் மலாதத்தினை வீற்றிருந்தருளினா. பெண்பெற அருந்தவம் முன்பு செய்த அம்மையாரா ஆண்பாலும் தூசீரும் எடுத்தவந்து வார்ப்பத, திருமகட் கொடுக்கப்பெற்ற நம்பாண்டாரா பிள்ளையாரது பாதங்களைச் சிவபெருமானே இவர் என்று தியானித்து விருப்பினால் விளக்கி அந்த நீரினைத் தலையிலும் மாடத்தினுள் இவர் என்று தியானித்து விருப்பினால் விளக்கி அந்த நீரினைத் தலையிலும் மாடத்தினுள் இவர் என்று தியானித்து, உள்ளும் பூரித்தக் கிளைஞர்மேலும் தெனிந்த பின்னர்ப் பிள்ளையாரது

மலர்க்கையில் நீர்வார்த்துத் தமது குலமும் கோத்திரமும் பெயரும் எடுத்துச் சொல்ல, “எனது செல்வமகளைப் பிள்ளையாருக்கு அளித்தேன்” என்று கூறினர். கண்ணியார்கையினைப் பிள்ளையார் பற்றும் நல்லவேளை வந்து சாரவே, உடன் பிறந்தாரும் பெற்ற வர்களும் அவ்வம்மையாரைக் கொண்டுவந்து, ஏகமாஞ் சிவமெய்க்குஞான மிசைந்த அப்பிள்ளையாரது வலப்பாகத்தில் வெள்ளை மேகத்தினுட னிசைந்த மின்னுக் கொடி போல வைத்தனர். அத்திருக்காட்சியினைக் கண்ணிமையாது கண்டு மனிதர்களும் தேவராயினர்; பந்தரீனிடையே திருநீலநக்கர், நம் பெருமான் பாதம் பொருந்தும் உள்ளத்தோடு மறைவழி விதித்த வேளவிச் சடங்குகளைச் செய்தனர். மறை ஒலிபுடன் மகலவாழ்த்தும் பெருக மணமகளின கைப்பிடித்துப் பொரியட்டி மந்திர வேள்வித் தீயினை வலமவரும் சடங்கு செய்வதற்காக அம்மையார் திருக்கையினைப் பிள்ளையார் பற்றி எழுந்தபோது, “நாம் விரும்பும் எரி யாவார் சிவபெருமானே” என்று திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, “இந்த இலவாழ்க்கை வந்து சூழ்ந்து விட்டதே; இவனோடும் சிவன் றிருவடி சேர்வன்” என்ற ஆசை மேற பொருத்த, திருக்கோயிலை யடைந்தனா. கிளைஞரும் தொண்டரும் உடன் சூழ்ந்தனர். அளவுபடாத மெய்க்ஞானத்தின் எல்லையினை அடையும் குறிப்புடன் உலகமெங்கு நின்றும் நீலகச் சிவனுடனாக எழுந்தருளுங் குறிப்பினாலே “பவமற என்னை முன்னாள் ஆண்ட அதன்மைக கேட்பச் சிவபெருமான என்னைத் திருவடி சேர்த்தி யருளும்” என்ற கருத்தடன “கல்லூர்ப் பெருமணம்!” என்று தொடங்கி “நல்லூரில் மேவும் நம்பனை உன் பாதம்சேரும் பருவமிது” என்று திருப்பதிகம் பாடியருளிஞா. சிவ பெருமான் றிருவருள் செய்து “நீயும் பூவைபோன்ற உன் மனைவியும் உனது புண்ணியத் திருமணத்தில் வந்தார் யாவரும் எனது சோதியினுள் வந்து எய்துகள்” என்றருளி, அத்திருக்கோயிலுட்பட மேலோங்கும்படி சூவுலகமும் ஒளியால் விளங்க முழுச் சுடர் தாணுவாகி, அதனுள் ஒருவாயிலும் வருத்தருளினர்; பிள்ளையார் உலக முய்யும் வழியினை அருள்வாராகி “எவாக்கும் ஞானமெய் நெறியாவது நம்ச்சிவாயச் சொல்லே யாகும்” என்று, “காதலாகி” என்ற நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தை வாணமும் நிலமும்கேட்க அருளிச்செய்து, இத்திருமணத்தில் வந்தோர் “யாவரும் பிறவிரீப புகுக்” என்றருளினர். எல்லையில்லாத பிறவிகளாகிய வெள்ளத்தில் வரம்புகாணாது அழுகதி உடம்பெனனும் துன்பக் கட்டினுள் உய்யும் உணர்வின் றி மயங்குவார்கள அச்சோதியினுள் புக்கனா; திருநீலநக்கர், திருமுருகா, முதல் தொண்டார்களும், சிவபாதவிரதயரும், திருநீலகண்டப் பாணனாரும், மறமேனையோரும் கிளைஞர் சூழத் தத்தம் மனைவிகளுடனே உட்புகுந்தனர். சிவிகை முதலிய அணிதாங்கிச் சென்றோரும், பணிகள் பலவும் செய்தோரும், பரிசணங்களும் வினைப்பாச மறுத்த துணிவினுடன் தொழுது உடன்புக் கொடுங்கினா; அறுவகைச் சமயத் தருந்தவரும், அடியார்களும், மறை முனிவர்களும், கும்பிட வந்தீணந்தவர்களும், ஒரு தொடாபுமன்றி வேறு திருவருளி னாலே வீடுபெற வந்தார்களமாகிய எல்லாரும் சோதியினுட் புகுந்தனர். அதன்பின், திருஞானசம்பந்தர் காதலியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு அச் சிவச்சோதியை வலம் வந்து அதனுட் புகுவாராய்ப், போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கு ஒன்றி உடனானார். அதன் பின் அச்சோதி வழி கரந்தது; பெருஞ் சோதியும் அடங்கிச் சிவனது பழைய மணக்கோயில் தோன்றியது. உலகில் இப் பேறு பெறுதவர்கள் தெருமந்து வருந் தினார்கள். தூரத்தே கண்ட பிரமன் முதலாகிய தேவர்கள் முதலியோர் தன்ப நீலகத் துதித்தனர்.

**சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த தாயனார் புராணம் 600**

கற்பனை - (1-100) பாட்டுக்களின் கற்பனைகள் முன் 21 சஞ்சிகையிற் தரப்பட்டன. அதனைத் தொடர்ந்து கொள்ளப்பட்டது.

(16) மக்கள் தம் வாழ்வுகளில் என்றும் சிவாலயங்களைச் சென்ற தொழுதலையே மேம்பட்ட கடனாகக்கொண்டொழுதுதல் வேண்டும் ; " ஆலயத் தானும் அரணெனத் தொழுமே " (போதம் - 12 ரூத) என்றபடி. சிவாலயத்தைச் சிவனெனவே கண்டு வழிபடுவது சிவன் முத்தர்களுக்கும் இவ்வுடலுள்ள வரை வாசனாமலம் நீக்கத் பொருட்டிச சிவாகமங்களுள் விதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனால், வையோர்க்கு அது மிக இன்றியமையாத ஞானசாதனம் என்பது விளங்கும். (1998)

(19) பசுபோத மதற் சிவஞானிசுரு வேண்டுவனவற்றை அரணானே மேற்கொண்டு இயற்றுவன். (2001), (2092), (2290)

(20) சிவஞானிகளைக் காணும் காட்சியே பெரும் பயன் தருவதாம். (2006)

(21) சிவஞானிகளைச் சிவஞானத் தொடர்புபற்றியே வணங்கி வழிபடுதல் சிறப்பு. சிவனை அறியாது குல நலம்பற்றி வழிபடுவோரு முண்டு. அவருள் தாயா மாபுத தொடர்பு பற்றி வருவோர் மிகப் பற்றையோர் ; (2008)

(22) ஆளுடையபிள்ளையார் தலயாததிரையில தையிற காலிலை கடந்த செல்வதும் அவரைப் பிறரோருவர் தாங்கிச் செல்வதும் பொருது, தந்தையார் தமது பியலின் மேலவைத்துச் சமந்த சென்றார், இது தலையா தந்தையின் நிற்றையென அருந்தவரு செயது பெற்றெடுத்த தலைமை பாடும பற்றியது. (2011)

(23) சிவஞானிகளது திருவாகசின் வழியே உருக்கொளவது உலகம் ; அவர்களே தமது ஆணையிட்டு அருள் வல்லவா.

(24) இறைவரைப் போற்றுவார் மண்புகார ;

(25) அன்பினறிததான வரும் நிகழ்ச்சிகளிற குலகல உயாவு தாழ்வு குறக் கிடாது ; (2031) ஆய்வு, சிவாலய வழிபாட்டு முறைகள் சிவாகம விதிகளுக்குட்பட்டு நிகழத் தக்கன (2032)

(27) பிள்ளையார், பாணனரைத் திருக்கோயிற புறத் திருமுறைத்திற கொண்டு புகரு அறகு கின்று யாழியற்றச் செய்தருளினார். உலக நிலையில் மக்கள் தவறும் உறை விடங்கள் முறையோர் கண்ட சமூகநிலை ஒழுக்கநிலை விதப்படி அமைவுபடுத்தப் பாலன் ; சமூக ஒழுங்கு நடைமுறைக்கு இவ்வ இன்றியாதது. இவ்வாறன்றி இற்றை நாட் பேசப்படும் தகாத சமரசங்கள் போலியாம் அவ்வாறு வரும் சமூகநிலை அமைப்புகளால் அன்பினியலுக்கு இழக்கலில்

(27) திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணா விண்ணப்பித்தவாதே, ஆளுடையபிள்ளையார் அவரையும் அவரது மனைவியார் மதங்களுளாமணியாரையும் தம்முடன் பிற்வினறிச் சேவித்தும் பதிகங்களை யாழிலிட்டும் உடனிருக்க இசைந்தருளி, அவ்வாதே கடை முறைகளும் செயவித்து, முததியும் புகுவித்தருளியது அன்பும் அருளும் கொண்ட பண்பாகும்.

(28) ஒரு தலத்தைக் குறித்து யாததிற செல்பவர்கள் இடையில் வரும் பதிகளையும் வணங்கிச் செல்லுதல் மரபு. (2043)

(29) பெரியோர்களது வாவு கண்ட சரம அசாமாயி எல்லாம் மகிழ்ச்சிக் குறிகாட்டி மலாதல இயலடி. (2040-2050)

(30) சிவனுக்குரிய திருநகரனவனவகை பணிதருளியன். (2051)

(31) அண்ணலார வெளியே அருட்டத் தியற்றும் திருவம்பலம் சிவஞானமே யாம். (2058)



(32) சிவனுக்குரிமைத தொழில் செய்வோர் முன்னர் வைத்து வாழ்த்தத் தக்கார். (2060)

(33) திருத்தில்லைத் திருவீதிகள் நான்குமே உயிரகளுக்கு மாதவப்பின் தா வல்லன. அவை தொழத் தக்கன. (2063)

(34) திருத்தில்லை பதியினுள்ளே மக்கள் தம் உறைவிடம் கொள்ளுதல் தகா தென்ற அஞ்சி ஆளுடைபிள்ளையார் திருவேட்களம் தமக்கு வைகுமிடமாக அமைத் துக் காலந்தோறும் வந்து வழிபட்டுச் சென்றருளினர். இந்நாளுலகம் இது கண்டு தக்கவாறு ஒழுகற்பாலது. (2063—2064)

(35) தில்லைவாழ்ந்தணாகள் இறைவனது ஆடுக கழலுகரு அணுககாரம் பரிசி னால் சிவகண்ணாதாரன் தன்மை பெற்றவர். (2068) இதனைச் சிவஞானிகளே இறைவ றாருள் காட்டக் காண வல்லவாசன்.

(36) பெரியவர்கள் அவதரிக்கும் பேறுபெறும் பதிகளதாமும் அப்பேற்றினைத் தவஞ் செய்து பெற்றன. (2077).

(37) சிவ வழிபாடு பாச முற்ற உயிரகளே யன்றிப், பாசம் மற்றில்லாத சிவ ஞானிகளும் செய்யத்தக்கது. (2087)

(38) சிவிகை முதலாகிய உலக அனுபோகப் பண்டங்களைச் சிவஞானிகள் சிவனருளிய ஆணைவழியில்லது கைக் கொள்ளா. (2105)

(39) சிவனருளிய அருட் பண்டங்களுதாமும் அவனருளாகவே கண்டு வணங றியே கைக்கொள்ளற்பாலன. (2114)

(40) பெருங்காதல மிக்க ஞானிகள் நீண்ட நாட்பிரிவினாலே தம்மையாட் கொண்டருளிய இறைவாறு உருவெளிப்பாடு நிகழக் காண்பா. (2128)

(41) இளைய பிள்ளையார் தாபித்த திருச்சேய்ஞலுர்ப்பதி தன்னுட் சன்மசுப் பிள்ளையார் பான்மையில் வந்தவதரிக்கும் பேறு பெற்றது. அதனை ஆளுடைய பிள்ளையார் வழிபட்டபோது அத்தன்மை மிகவு விளங்கலாயிற்று. (2142 - 2143)

(42) ஆளுடைய பிள்ளையார் ஒரு பிறப்பு மெய்தாரை யுடையாராயினும், உலகியல்பில் வேதநெறி விளங்குமபடி இருபிறப்பி னிலையைவினைச் சடங்கு காட்டி உபயனம் கொண்டமைத்து, தோலும் தூலும் தாங்கினர். சிவஞான நிறைவினாலே முற்றமுணர்ந்த கிலையினாராயினும், உலகிற் சரிகருங்காறும் உலகநெறி உறுதி காட்டும் ஒழுக்கத்தின் கிறகத்தக்கார். ஞானசாரியாகன செயல்களும் இவ்வாறே காணப்படும். (2162)

(43) மந்திரங்களெல்லாம் முதல்வன ரெழுத்தஞ்சினை முதலாக கொண்டு தோன்றுவன. திருவைத் தெழுத்தே ஆதிமந்திரமாம். (2164)

(44) சிவநேய மலிந்த திருவேடம் அரணெனவே கொண்டு தொழுது வழி படற்பாலது (2168, 2169)

(45) சிவ வேள்விகள் மக்களுக்கு இருமைக்கு மின்ப மளிப்பன. (2178)

(46) தம்மையடைந்தார்க்கு ஐந்தது புலனும் நிலைகலனகுமிடத்து அஞ்சல் என்பவர் சிவபெருமானே யாவர். (2199)

(47) சிவபெருமானது பதிகளை வணங்குவோர் மாதவமுடையோர். (2204)

(48) சிவபெருமான் பாதம் பற்றியே வருகருவத்துப் பான்மையுடையோர் வேறொரு பரிசினாலும் தீரா நோய்களை உடையவர்பாலே ஒப்புவித்து அவர் திருமுன்பு வரம் கிடக்கும் வகை தேவார். (2210) ; அவ்வாறு ஒப்புவிக்கும்போது சிவபெருமான் குணே உரியவாறு வெளி வந்து அருள் செய்வர். (2211 - 2216)

**சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கடுகந.**

(49) சிவன் எல்லாவுயிரினும் நிறைந்தவன் ; ஆயினும் சிவனையன்றி வேற சினை யாத சிவஞானிகள் உன்னத்தில சிவன் வெளிப்பட நிறைந்த வளங்குவன் ; ஆதலில் அவர்கள் வாக்குச் சிவனது வாககாகி, வெளிவரும்போதே குறித்த பயன் தருத வெளிப் படும். பசுபோதமே கிறைந்த மிகும் ஏனையோர் வாக்கு அவ்வாறு பயன் தராமைக்கும் இதுவே காரணம். (2217)

(50) குறவரைத் தேவர்கள் போற்றும் இயல்பினைபுடையது திருவிங்கோய மலை. மக்கள் தேவரைப் போற்றாதலன்றித் தேவா மக்களைப் போதா நிகழ்வது தலச்சிறப்பு.

(51) “திருநீலகண்டம்” எனபது இறைவரது திருவானை நிகழ்வதொரு மந்.

(52) திருநீலகண்டத்தின் ஆணை வழியே அருளப்பட்ட சிவஞானச சொல்லின் படி கட்டுண்டு நின்ற, நாட்டின் இயல்பாகிய பிணி முதலியனவும் நீங்கும்

(53) அடியார்க்குக் காவலாக நிகழ்ந்த சிவஞான ஆணைசொல்ல, அவா மட்டுமே யன்றி அந்நாடு முழுதும் காவல் செய்யும். நிகழ்ந்த அந்நாளில் மட்டுமேயன்றி எந்நாளினும் அவ்வாறே நிகழும். அஃது அச் சொல்லின் பெருமையும் வன்மையும் ஆணை நிகழ்விக்கும் ஞானிகளின் ஆற்றலுமாம். (2234)

(54) கோச செங்கட் சோழரது அன்பின் பெருமை மிகப்பெரிது ; இறைவரது தேவராத்கில் வைத்துப் போற்றப்படும் பெருமையுடையது (2243)

(55) திருவானைக்காவில் யானையும் சிலநதியும் மாறுகொண்டு இகல்ப பூசலிட் டிறந்தன. அப்பூசல் சிவனனபின் தொண்ட காரணமாக வந்தமையின் இரண்டும் அருட்பேறு பெற்றன. இகல் பற்றி உலகிலவரும் ஏனைப் பூசல்களின் விளைவின றும் இவற்றின் இவ வேறுபாடு உணரத்தக்கது. (2243)

(56) இறைவர்பால் ஸேகம் செல்லா வகை தங்கும் இடுமறைகளை இறைவரே தீர்த்தான் செய்வார். (2247), “அவனருளாலே அவனருள வணங்க” (திருவா)

(57) சிவனது திரு அருட் பெருமைகளை அடியாப்பாறக்கேட்டு விஞ்ஞவரை யாடுதல் அவனருளைப் பருகித் துளைக்கும் சிவஞானிகளின் பண்புகளுள் ஒன்று , (2250 - 2251)

(58) ஞாயிறு மிகுன வோரையுட சேரும் காலம் கடனீர்மை குறை வேனில மிகும். (2283)

(59) சிவபெருமான மிகப்பெரிய பொருட்கும் மிகப் பெரிவா, மிகச்சிறியதற்கும் மிகச் சிறியவர் எனபது வேதப் பொருள். (2300)

(60) கங்கை முதற் புனிதமாம் பெருந் தீர்த்தங்களும் தாம் தாம் தூயமை பெறக் கருதி மாமகத் தீர்த்தத்துள் வந்து ஆடுதல் குடந்தைக் காரோணத் தலச் சிறப்பு ; (2307)

(61) நாளுநாளும் பரவுவாரது பிணி தீர்த்தல் திரு நாகேச்சா முடைய பெருமானது அருட்சிறப்பு (2310)

(62) சிவஞானிகள் பிறாக்குப் பொருள் தரவேண்டில், சிவனையன்றி வேறொன்று மறியாமையால், அப்பொருளையும் சிவனிடத்திலே வேண்டிப்பெற வா. (2322-2324).

(63) சிவபெருமானிருவருளால் வரும் நிதி, எடுக்க எடுக்கக் குறையாத தன்மை யுடையது (2325 - 2327).

(64) உயா வேனல்கள் சிவனை முன்னாகவே செய்யத்தக்கன (2327).

(65) இசையார் தமிழ் பரவும் ; ஆனால் பயன் கொடுப்பது தமிழின் பொருளே யன்றி இசையன்று ; புலனினப் தருதலொன்றே கொண்டு இந்நான் மாக்கள்

இசைக்கு அடிமைப் பட்டுப் பல்லாற்றாலும் வீழ்ந்து படுகின்றார்கள். பொருளைக் காணாது வெறும் செவியுலமாரும் இசையினையே மேம்பட எண்ணி இசையினுக்குத் தகாத ஒரு மேனமைத் தானமும் தந்தொழுகின்றார்கள். “ஓசையின் விளிந்த புள்ளுப் போலவும்” (கோயினு - 28). ஐம்புல வின்பங்களும் அகப்படுத்தி வீழ்த்தவன் ; இசையின்பம் செவியினவழிச் சென்று மனத்துட சென்று மககளை வீழ்த்தும் தன்மை யுடையது.

(66) ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருப்பதிகங்களைத் திருவீலகண்டப் பாணனார் யாழிவிட்டுப் பயிற்றினா. பதிகங்களால் யாழிசை பெருமை பட்டதன்றி யாழினார் பதிகங்கள் பெருமை பெற்றன அல்ல.

(67) திருப்பதிகத் துணைமை பூதலத்தோர கண்டத்தும் கலத்தினிலும் நாதவிசை முயற்சிகளா லடங்காது ; (2345) ; செய்ய சடையாரது திருவருளின் பெருமை பெல்லாம் யாழ் முதலாக கருவிகளி னடங்கா ; ஆதலின் அருட் பதிகங்களைக் கருவியளவையின் மககள் தத்தம் இயல்புக்கேற்ப இயற்றாதல் வழக்கு. (2349) சிறையா லளவுபடா விசைப்பெருமை செயலளவி லெய்துமோ ? எய்தாது (2350).

(68) ஒரு கன்னிகை, தான் குறித்த நாயகனை மணத்தின் முன்னர்த் தீண்டுதல் நமது நாட்டில் முந்தையோ மரபன்று. திருமருகலில் வணிகனை அரவந் தீண்டவும் தான் தீண்டாது வருந்தி அணுக வீழ்ந்து புலம்பினான் அவனை மணக்குறித்து உடன் போந்த கன்னிகை. இதனை இந்நாள் நாகரிக மென்ற பேரால் வழங்கும் அநாகரிக உலகம் கண்டு திருந்த ஒழுக்குதல் நலம் (2372).

(69) அவரின் விடம் தீர்க்கக் கருடபாவனை, இடிபாவனை முதலிய விஞ்சைகள் உதவுவன. அதற்கைய விஞ்சை வல்லோரா நம நாட்டில் உண்டு. அவினால் தீமை நோந்தபோது அவர்கள் தாமாசுவே எளிதில் வந்து சேர்ந்து உதவிபுரிய மேற கொள்ளுதல் நம் காட்டுமரபு (2373).

(70) மந்திரததாலும் மருந்தாலும் தீராத விடத்துச் சிவனிடத்து அடைக்கலம் புருதலும் சிவனையே நோக்கி அபயமாகக் கூவுதலும் புலம்புதலும் மதியுடையோர் செய்கை (2373).

(71) சிவனைக் கண்டு, நோக்கி, வழிபடச் செல்லும்போது சிவஞானிகளுக்கு உலக கிகழ்ச்சிகள் புலப்படா ; ஆயின், சிவனையே தஞ்சமாகப் புகைவர்களது இரங்க லோசை அவர்களது மெய்த்தன்மை விளங்கு திருச் செவிகளிற் புலனாதலும் கூடும். வழிபாட்டினிடையிலேயும் கருணையினால் ஞானிகள், அருள் வழியே நின்று, சிவனைத் தஞ்சமென்ற அடியார்களின் துன்ப நீங்க அருள் புரிவர் (2379).

(72) பிள்ளையார் திருமருகலில் வணிக கன்னியினது வருத்தத்தீர வணிகனை விடத்தீர்த்தருளினதும் அவர்களை மணம் புணர்த்தியதுமாகிய செயல்கள் சிவன் பற்றே பற்றாக நின்று அபயம் புக்க ஒருத்தியின் துன்ப நீங்கும் அருட் கருணையின்பாலான ; அவை செத்தாரை புயிப்பிப்பே நென்னும் தற்போத்ததா லல்ல ; மற்றும் உலக நிலைபற்றி எழுந்தனவுமல்ல (2382).

(73) திருமருகலின் வந்து சிறத்தொண்ட நாயனார் பிள்ளையாரைத் திருச்செவ் காட்டங்குடியில் எழுந்தருளுமபடி வேண்டினார் ; பிள்ளையார் திருமருகலில் இறை வரைச் சென்றிறைஞ்சு, ஒரு பாகம் பசுமையாக இறைவர் திருச்செங்காட்டங்குடியில் கண்பதீச்சததமர்ந்த கோலம் காட்டியருள, அங்கு வருவது திருவுள்ளமென் றங்குச் சென்றருளினார். ஆயின் பிண்புரப் புகலி அந்தணர்கள் திருவீழிமிழலையில் வந்து, பிள்ளை யாரைத், தோணியப்பரை வணங்கத் தம்மோ டெழுந்தருள வேண்டியபோதும் இவ் வாறே பிள்ளையாருக்குத் தோணியில் இருந்த வண்ணம் அங்கு வீழியில் விமானத்தில்

**சங்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௫௫**

இறைவர் காட்டியருள, இப்போது அருகுத திருமபச் செலவாது ஏனைப் பதிகளிற் சென்று வணங்குவது திருவுள்ளமெனது குறிப்புணர்ந்தனர் ; இக்குறிப்புகள் திருவருள் வயததால் ஏகனாகி யிறைபணி நிற்கும் சிவஞானிகள தமது உணர்ததே உணரத் தக்கனவன்றிப் பசுபோத நிறைந்த உன்னங்களா லறியத்தக்கனவல்ல.

(74) திருப்புகழாரப் புறமப்பினையில் வந்து ஆளுடைய பிள்ளையாரை அரசுக்ள எதிர்கொண்டனர். அவர்பாற் றிருவாரூத் திருவாதிரை நிகழ் செலவம் கேட்டனா பிள்ளையார் ; கேட்ட அப்பொழுதே அவவிடத்தினின்றவாரே பிள்ளையார் ஆவ யிக்குத் திருவாரூர் சென்றருளினர். இஃது அன்பின் மிககாரது செயல் (2894).

(75) அடியார்கள் கடையபோது திருத்தொண்டின் உண்மைத் திறத்தையே தெளிய நாடி அளவளாவிக் களித்தது உடனுறைவின பயன் பெறுவா (2421).

(76) பிள்ளையாரும் அரசுகளும் திருப்புகழாரினின்றும் யாததிரையாகப் புறப்படும போது சிவிகை பின்வரப், பிள்ளையா அரசுள்ளது மருவருவிட்ட கலாதே வழிகொண் டனர் ; அரசுக்ள பிள்ளையாரை “ நாயனா உமக்களித்த சிவிகையில் எழுந்தருளும் ” எனநருளப், பிள்ளையார், “ உமது அருளும் இவ்வாருயின தேவரீர் தொண்டர்களு டும் முனசெல்ல அவ்விடம் உமமைப் பின்பற்றி யான வரப்போவ தாகு ! ” எனநருளி அவவாரே பின்னா யாததிரை நிகழ்ச்சிபெற்றது. இதன் உயர்ந்த மரபும் உளருந்தையும் காணத் தக்கன (2425).

(77) மக்கள் தமது காணமுறை நிகழ்ச்சிகளிலும் மனமார இறைவரை எண்ணித் தம்மை அவாபால் ஒப்புவித்தது விண்ணப்பித்தால், இறைவரே, செலவம் கலவழி காட் டிச் செலுத்தவா (2457).

(78) உலகில தோன்றும் பெருமபஞ்சம் பெரும்பிணி முதலிய எவ்வகைக் கேடு களாலும் சிவஞானிகள் துன்பப்படா , எஞ்ஞான்றும் திருநீற்றுச் சார்பினோடுகருக் கவலை வராது (2462) ; “ வானந துளங்கிலென.. ஒருவனுக் காட்டட்ட உத்த மர்க்கே ” (அரசு).

(79) வினையுததால் உலகிற் கேடுகள் தோன்றும்போது, சிவஞானிகள், தம்மைச் சார்ந்து வழிபடுவோருக்கு அளித்ததொருபுட்பு பொருள் முதலிய சாதனங்களை இறை வர் தாமே அறிந்து உதவி அருள் புரியப்பெறுவா (2162 - 2163)

(80) கைத்தொண்டு செய்து பெறுக காச வாசிப்பாது (வாசி - வட்டம்) ; இந்நாளிலும் அரசாங்கத்தில சில வருவாடகங்கரு வருமான வரி யிலலை (Income-tax free) என்ற அமைவு செய்தல் காண்க.

(81) அடியார்க கருதளித்தல் உரிய கேரத்தில காலத் தாழ்வின்றிய செய்தத் தக் கது ; உரிய காலத் தாழ்ச் செய்தல் தீவினையாம்.

(82) அடியார்க கழுது ஒருநாளில் இரண்டு பொழுதும் அளித்தல் மரபு.

(83) திருமறைக்காட்டில் மறைகள் பூசித்தத் திருக்காப்பிட்ட திருக்கதவினைத் தமிழ் மறையே திரக்கவல்ல தாயிறம் ; ஒரு பூட்டினத் திரக்கவேண்டுமானால் பூட் டிய அத்திறவுகோலால் அல்லது அதுவேபோன்ற தொன்றினு லாவதன்றி யியலாது என்பதுணை (2479)

(84) இறைவர் தமிழ் மறைத் திருவாங்கின பயனறிய்த்த நிற்பா (2481).

(85) இறைவர் மொழிந்த மறைகள் வழிபட்டிக் காப்பிட்ட திருக்கதவினைத் தொண்டர் பெருமக்களின் றிருவாக்குக்கள நிறக்கவும் அடைக்கவும் நிகழ்ச் செய்ய வல்லவாயின ; மறைபுடன மெய்ததொண்டாக திடையீடு பெரிதாம் (2491).

(86) இறைவரது அருளிப்பாடுகளின் வரும் ஐயங்களை, அவரை எண்ணிய போது, அவர் தாமே வெளிப்பட்டுத் தீர்ப்பா (2492).

(87) அறிவு தரப்பெற்றும் பொய்ச் சமயச் சார்புகொண்டு மக்கள் இழக்குப்பட ஒழுக்கு அல்லவார் முன்கெய் தீவினாப் பயததால் ஆவது (2499); அவ்வாறு நல் ஒழுக்கம் தவறிய கேடு, தனித்த மகன்களுக்கேயன்றி, ஒரு நாட்டிற்கே வரும் (2498).

(88) நாடு முழுதும் வழக்கி வீழ்ந்து மயங்கினும் நல்லோர் நெறி திரம்பார் (2502 = 2503); அவ்வாறு நெறி திரம்பாத ஒருசிலரால் நாடு முழுதும் உரிய காலத் தில் நன்னெறிப்பட்ட டியும் காரண முளதாகும்.

(89) தம் நாடு தீநெறி ஒழுக்கி வீழ்ந்தநிலை காணிற் கலவருதலும், அதனைத் தீர்த்து நாட்டினை நல்வழிப் படுத்த இடைவிடாது முயல்வதும் அருளுடைய நல்லா ரியப்பு (2503).

(90) சிவஞானிகளை அடுத்த விண்ணப்பித்து நாட்டின் நலனைத் தேடிக்கொள்ளுத லும் நல்லார் இயல்பு (2506).

(91) அருள் கிறைந்த சிவஞானிகளை அடுத்த கிற்கும் வாழ்வுடைய மக்களும் கருணை யுடையோராவர் (2513).

(92) பிள்ளையார் பாண்டிநாடு சென்று சமணரை வென்று சைவத் தாபனம் செய்யத் துணிந்து எழுந்தபோது, அரசுகள் அதனை மறுத்தது, அமணர் தீயோர் எனவும், நாளும் கோளும் தீயன எனவும் கூறித் தடுத்தனா. இஃது அருட்கருணை யின்மையினு லானது; பிள்ளையார்பார் கொண்ட அளவற்ற காத்தலினு லாகியது (2515).

(93) இறைவன் நமடன் எரிடவகொண்ட னுள்ளானதலினுற் பழதனையாதென் றெண்ணிப் பரவிலை நாளும் கோளும் தீயனவேனும் நன்காகும் (2515); இங்குப் பிள்ளையார் அருளிய கோளாறுபதிகம், இந்நாளிலும் அததனமையில் விளங்கி அன்பாகினை இடைபூறு வாராமற் காத்து நிறைவு கண்டு மக்கள் பயன்பெறுதல் நலம்.

(94) “வேயுறு தோளி” என்ற பதிகத்தினுள் “புத்தரோ டமணவாதி லழி விக்கு மண்ணல் திருநீறு செமமை திடமே” என்ற பின்னிகழ்ச்சியின் முறகுறிப்பாய் விளங்கும் உண்மை, சிவஞானம் எல்லாம் செய்யவல்ல தன்மையினைக் காட்டுவது.

(95) அரசுகள் மறுத்துத் தடுத்த காரணமும், அதற்குப் பிள்ளையார் அருளிய விடையும் ஆகிய இரண்டும், உண்மைகளே யாகும் நிலை பின்னிகழ்ச்சிகள் காட்டும்.

(96) தீக களுக்களும் துன்னிமித்தங்களும் பின்னர் வரும் கேட்டினை முன் காட் டும் குறிப்புகள். இவை திருவரு ளாணவழி நிகழ்வன (2539 = 2536; 2536 = 2539); நன்னிமித்தங்களும் அவ்வாறே பின் வரும் நன்மை காட்டுவன (2541).

(97) மக்கள் வாழும் இடங்களின்மேல் கூகை, ஆரதை முதலிய தீயபுட்கள் பூச லிடுதலும், கைக்கொண்ட பொருள்கள் வழுவி வீழ்தல், கால்தன் தடுமாறுதல், கண்கள் இடம் ஆடித் துடித்தல், தமயிறாரும் கண்ணறு கலாம் கொள்ளுதல், பொறை முதலி யவற்றையிழந்து குணம் பிரிதாதல் முதலியவை, கெடுவது காட்டும் துன்னிமித்தங் களாம் (2531—2533).

(98) தாம் வழிபடு தெய்வத்தின் மேலே மரம் வேரற்ற வீழ்தல், அத்தெய்வம் எழுந்து கைநாற்றிப் போதல், அதனை ஊரவா ஒழிக் காணுதல், கழுதைமேற் படர்தல், பெண்டிர் ஊனையிட்டுப் புலாபி ஓடல், தமது மாறறுச் சமயத்தவர் மிக்கு வந்து தமமை உழக்குதல் முதலியனவாகக் காணுதல் தீமை பயக்கும் களுக்கள் (2536—2539).

(99) பெரியோர்கள் வருவது தெரிந்தபோது நகரின் புறத்துச் சென்று அத்தனை யும் தூரத்தினின்றும் கண்டு வணங்கி அவர்களை நல்வரவேற்றல் மரபு; வரவேற்கு முறைகளுள் கிலமுற வீழ்ந்து வணங்குதல் சிறந்ததொன்று.

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௭௫௬௭**

(100) பெரியோர்கள்பால் “எழுச” என ஆசிபெற எவனோனும் விரும்புவாராயின் அவர்களின் திருவடிகழீழ் வீழ்ந்து கிடந்த வணங்குபவரே அதை எளிதிறக்கவரப் பெறவாரா (2556).

(101) இறைவரது பதியினையும் கோயிலின் கோபுரத்தையும் கண்டவிடத்தே கின்று வணங்குதல் முறை.

(102) இறைவரைக் காண்பபெற்றபோது கண்பெற்ற பயன் இதவே என்ற கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(103) அஷ்ட நிறைவுடையோர் கணக்கு வரம்பினறிப் பலமுறையும் வணங்குவர். எத்தனைமுறை வணங்கினாலும் நிறைவுபெறா (2564).

(104) ஆலவா யிறைவரைத் தமிழின் புலவராகக் கண்டு இறைஞ்சினர் ஆளுடைய பிள்ளையார் (2566); அரசுகளும் கம்பிகளும் அவவாதே கண்டு வணங்கினர்.

(105) பெரியார்கள் இறைவரைக் கும்பிடத் துக்கோயிலுட் செல்லும்போது அவர்கள் வழிபாட்டுக் கிடையூறுகக் குறுக்கிட்டு அவர்களை வணங்கலாகாத; ஒருபுறம் ஒதுங்கிக்கொள்ளுதல் மரபு (2568).

(106) வீழ்ந்த நிலையினின்றும் மேல் எடுபடவேண்டிய பெரியோரால் அடைபவர் அவரடிகழீழ் வீழ்ந்து கிடந்தால் விரைவில் மேல் எடுக்கப்படுவாரா.

(107) உள்ளக் கறையும் பொருளையும் பெரியும் உடையவரது கூட்டத்தகரு இருக்கூட்டமே தக்க உவமைப் பொருளாம் (2577)

(108) உணமைப் பெரியோ ரியலம செயலும் கண்டு பொறுது உன்னம் புழுநிக் கேடு சூழ்தல் கீழ்மக்க ளியல்பு (2578 - 2579)

(109) பெரியார்களைக் காணலும் கேட்டலும் நனநென்று நீதிநல போதிக, அதற்கு மாறாகக் “கண்டு முட்டு” “கேட்டு முட்டு” என்று வருத்ததல் தீழ்மக்க ளின் இழிந்த செயல்கள் (2582 - 2583).

(110) பிள்ளையாரும் தொண்டாசனும் அமாந்த திருமடத்தில் தீமுட்டி யழிகச்ச சூழ்சரி செய்த அமணர், அதற்கு அரசனது உடம்பாடு பெரிச சூழ்ந்து, “மறையோ, ஹுறை மடத்தில் விஞ்சைமந் திரத்தொழில் விளைந்தால், கணக்க ரிடத்திர வேளும்” என்ற வஞ்சகசொற் கூறி அனுமதி பெற்றது அவர்களது பொய்யினையும் வஞ்சனை மனத்தையும் இழித்தகமைபும் காட்டுவது (2587)

(111) கணவனொரு முகம் புலர்த்தல் காணில் அதன் காரணம் வினவீத நிரவு தேடுதல் மனைவியின் கடமை (2589—2591).

(112) வஞ்சகப் புலையா, தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டார்க்கு என்ன கேடு சூழ்வரோ என்று வண்ணி அஞ்சுதலும் கேடு வரின் உயிர்துறக்கத் துணிதலும் அன்பின றிறம் (2593 - 2594).

(113) ஆகிநநிரம் அஞ்செழுத்தே எல்லா மந்திரங்களுக்கும் முதன்மை பெற்றது (2596).

(114) திருவைந்தெழுத்தை ஓதுவாரை நோக்கும் திசையிலும் மற்றை மந்திரங் ளின் வலி வராது (2597).

(115) பிள்ளையாரது திருமடத்தில் அமணர்கள் செய்த தீதொழிலினைச் சொல்லுதலும் தகாது என்று ஆசிரியர் “திருமடப் புறத்தய விஞ்ன்போல் வந்த நித் தொழில் புரிந்தனா” என்றனா; இஃது உயாகத்தோ மரபு (2599).

(116) அமணர் செய்த தீதொழில் தம்பொருட்டே யாயினும், அதபற்றி யன்றித், திருமடத்தில் துயிறை மாதவர்களாகிய திருத்தொண்டாணைப் பற்றியே

பரிவும் அச்சமும் முனிவும் கொண்டருளினர் பிள்ளையார் ; இஃத அன்பின் அருட் டிறம் (2601).

(117) குடிகளை நீதிவழுவா தொழுவித்தல் அரசன் கடமை ; குடிகளின் திமை அரசாங்கத்தினையும் அரசனையுமே சாரும். இங் கியதிபற்றியும், முன்செய் திவினைப் பயத்தால் அமண் சமயம் சார்ந்தும் அவர் தீத்தொழிலுக்கு உடன்பட்டும் இருந்தமை பற்றியும் இங்கு அமணர் இட்ட தழல் போய்ப் “பையவே சென்று பாண்டியற் காகவே” என்ற பணித்தருளினா பிள்ளையார் (2603).

(118) தீ முதலிய பூதங்களும் அவற்றின் அதிதெய்வங்களும் சிவஞானிகளின் ஆணைவழி கிசழும். அது சிவனருள் கியதி (2605).

(119) சிவனரு ளாணையின்வழி வரும் நோய் முதலியவை அவ் வருளானை வழியானன்றி, ஏனை மருந்து மந்திர முயற்சிகள் எவ்வாற்றானும் (மிகுவதன்றித்) தீரா (2612).

(120) தீவினைப்பயனாலே தீதோய் வரும், தீவினை செய்தோர் அதன் விளைவாகிய தீப்பயன் வகை சாரும்போது தமது தீத்தொழிலை எண்ணி மஞ்சத வியல்பு (2613).

(121) தீநூலான சம்பந்தரெனனு காமமே நோய் தீர்க்கும் மகதிராமரும் (2620) ; அத் திருகாம மகதிரம் செவியினுட் புக அயாவு கீதரும்.

(122) ஆவது மழிவும் எல்லாம் இறைவர் செயல் (2634).

(123) பாவகாரிகளை நோக்குதலும், அவருடன் வாது செய்தலும் அவர்களை வெல்லுதலும் அழித்தலும் ஆகிய செயல்களைச் சிவ னருள்விடை பெற்றாலன்றிச் செய்யத் துணியார் பெரியோரா. “அவனை தானே யாகிய வகறெறி, யேக னாகி யிறை பணி கிற்பது” சிவஞானிகளின் செய்கை (2634).

(124) பாசமயப் பிணக்கினுட்பட்ட பாலிகள், பொய வஞ்சனை முதலியவற்றாலும் தம் சமயத்தை நாட்ட முயல்வா ; பிறரையும் அவ்வாறு தூண்டுவா (2647).

(125) செய்தவப் பயன் வரும் செவ்வி வந்துறறபோது பொய்கெறி நீகை நன் னெறி கிறகும் நிலை வரும் (2648).

(126) பிள்ளையாரது தெய்வத் தன்மையினையும் வலிமையினையும் உணர்ந்திருந் தும், அமணர் பவர், அரசன் முன் அவரை அணைகராய்ச் சூழ்நது பதறித் கத்தக கண்டு மறையர்க்கரசியா உண்ணடுகினா. இது தாயின் அன்பினியல்பு (2656).

(127) “ஆலவர மரன் என்னுள் இருக்க யான இவ்வமணர்க் கெளியேனலேன்” என்றனர் பிள்ளையார். இது சிவஞானிகளினியல்பு (2659).

(128) ஆண்பாலா ருடம்பில் இடது பாகம் பெண்பாகம் எனப்படும் ; அதிற் பற்றிய நோய் எளிதில் அடங்கித் தீர்க்க வரும். இது மருத்துவ னுல், உடற்கூறு துல்களிற் கண்ட உண்மை (2661).

(129) திருநீற்றுப் பதிகம் நோய் தீர்க்க வல்லது (2664).

(130) உடற்கூற்றில் வலப்பாகம் இடப்பாகமுமாக நேர் பகிர்ந்து பற்றும் சுர நோய்களுமுண்டு (2664).

(131) தாங்களிட்ட கெருப்பே பிள்ளையாரது ஆணையாத சென்று சுரமாகப் பற்றவும், பின்னர் அவர் ஆணைவழியே நீங்கவும் கண்ட அமணர், கெருப்பு முதலிய பூதங்கள் அவரது ஆணைவழி நின்றறபாலன என்பதனைத் தெளிந்த உண்மை கண்டு உயதி பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி மேலும் அககெருப்பினிலும் நீரினி லும் ஒட்டி வாது செய்ததமன்றி, அதனாலே மாய்ந்து அழிவும் பெற்றனர். இவ்வாறு அழிவு தேடுவது உண்மைச் சமயகெறி வாராது, உணர்வுமற்றுப், பொய்யினுள் மெய்ம்மையாக்கப் புகும் பேதை மூர்க்கரின் செயல்.

(132) கெருப்பு, சிவபெருமானது அட்ட மூர்த்தங்களுள் ஒன்று; பிள்ளையாரது “போகமார்த்த பூண்முலையான்” என்ற திருப்பதிகமும் மலைமகள் பாக்க தட்டமுர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் கெருப்பில பழுதினறி யிருந்தது.

(133) சரவாதம் கனல்வாதம் இரண்டினும் தோற்றம், புனல் வாதத்தினும், முன்னர் தமது வட்டினை இட்டு அது நீர்வழியே செலலக கண்டு தோல்விபுறம கிளற அமணர், மூன்றினும் அறிவு பெறுவாகி, “மாறகொண டிருமிட்டால் வந்தது காண்டு” மெனறா. அந்நிலையிலேனும் பிழையுடனபட்டு வந்தடைந்த உயரும்வகை தேடவிடாது, அவர்களது திணிந்த அறியாமையும் பொய்யும் வஞ்சனையும் உடி அவர் கட்டு அறிவு தேடியது அவரது வல்வினைப பயன (27).

(134) சிவஞானக தலைவராகிய குருமுர்த்திகளால் பரவனை, பாவை, பரிசும் என்ற தீக்கைமுறைகள் பகருவ நோக்கிச் செய்யப்பெற்றதது, திருநீறும்பூசுப பெற்றத தலை, பாண்டியன், முனை வலவியை நீக்கித் தலைபோல இருவினை யொப்புப பெற்ற முதலவனை அறியும் தன்மை யடைந்தான். அதனாலே திருப்பாசுரத் திருப பதிகத்தை உபதேசித்தருளினா பிள்ளையார். ஞானகுருவின் உபகாரத்தினால் ஞானத் தினை உணரு முறைமையினை இவ்வாறு உணர்ந்துகொள்ளற்பாலது (2717).

(135) திருப்பாசுரம், பாண்டியனாகிய பகருவமுடைய டேனுக்கு, வைகைக்க கரையாகிய தீக்கை மண்டபத்திலே, ஞானசிரியரால் செய்யப்பட்ட ஞானோபதேசமாகிய தீக்கைப் பகுதியாம். அது சிவாகமங்களின் முடிந்த சித்தாரந்த சாரமாய விளங்குவது.

(136) பிள்ளையார் ஆற்றிலிட்ட ஏடு நீரினை எகிர்த்துச் சென்றது பிறவியாற்றில் மாதவர் மனம் எதிர்த்துச் சென்றது போன்றது (2741).

(137) திருப்பாசுரத் திருப்பதிகத்தில் “வேந்தனு மோனாகு” என்ற திருவாக கின பயனாகப் பாண்டியனது உடலின் உணம் கிமிர்ந்தது. ஞான மெய்திருவாககின் அருள் வன்மை இதனாலு மறியப்படும் (2745).

(138) அரச தண்டனை சரஸ்புற நீதிமுறை வழியே அமைந்தபோது அதனை விலக்க முற்படாசன பெரியோர்கள். விலக்காமையால் அவர்கள் கருனை கிழுக கில்லை (2752)

(139) அமணர் தமது திருமடத்திற நீக்கொனுவியது கண்ட பிள்ளையார், “ஐயனே அஞ்ச லென்றருள செயயெனை” என்ற சிவபெருமானே வேண்டினா; வாத முடிவில் வைகைக்க கரையில் அமணழிவு கண்டு வந்தபோது இறைவரை “அடிய நேனை அஞ்சலென தருளவல்ல மெய்யனே!” என்ற வணங்கினா. சிவஞானிகள் என்றும் மறவாது சிவனிறைவாகிய ஒற்குணர்வி னுள்ளடங்கி எல்லாச் செயலும் சிவச் செயலாகவே காண்பா (2764)

(140) மக்களின் அறிவைப்பற்றிய மயக்கமென்கின்ற நோய நீங்குதல் இறைவரது உபகாரத்தாலன்றி யியலாது அவ்வாறு அறிவு மயக்க நீக்கித் தெளியப்பெற்றால் அதனை யறிந்த இறைவனபால் கனறியறிதல் வேண்டும் (2765).

(141) பலநாட பிள்ளையைப் பிரிந்த தாதையா அவ ரிருகருமிடம் சென்று காண விரும்புதல் உலகியறக்கை. அத்தினும் புறச்சமய வனநெஞ்சாபால் வாது வெல்லச் சென்ற பிள்ளையைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளுதல் தாதையாக்கு மிகவு மியைவதாம் (2771 - 2772).

(142) அவ்வாறு பிள்ளையைக் காணக் கவலைப்பட்டு விரைந்த செல்வனும் இடையில் கோந்த பதிகனை வணங்கிச் செல்லுதல் திண்ணிய சிவனனபினும் தவத் தாழமேயாம் (2774).



(143) அதிலும், பிள்ளை யிருக்கும் பதியிற் சேர்ந்த பின்னும் நேரே திருக்கோயில் சென்று இறைவரை வணங்கிப் பின்னரே பிள்ளை யிருக்குமிடம் வினவிச் சென்று அடைதல் சிவனிடம் வைத்த மிகத் திண்ணிய அன்பின நிறம் (2775).

(144) மதுரை வாழ்வாரா “இருகெம்மைக் கணவிடுத்த காழியா ரிளவேறு” என்ற பிள்ளையாரை அருமை பெறப் பாராட்டியது அவர்களது கண்ணியினையும் அன்பின் பெருக்கதையும் காட்டுவது ; நன்மக்க ளிடையேதான் இவ்வொழுக்கம் காண லாம் (2776).

(145) ஆலவாயில் தமது தாழையாரைத் திருமடத்திற கண்டபோது, பிள்ளையார், அவர் சார்வு கண்டருளித் திருத்தோணியில் வீதறிருந்த திருத்தோணியப்பரைக் கண்டு மனமுருகி “எனையறியாப் பருவத்தே யெடுத்தாண்ட, பெருந்தகையெம் பெரு மாட்டி யுடனிருந்ததே?” என்று நலம் வினவியருளினார் ; இஃது எஞ்ஞான்றும் எவரும் சிவமே கண்டிருக்கும் சிவஞானிகளின் நிலை (2777—2781).

(146) மதுரையினின்றும் புறப்பட்டுத் தலயாத்திரையாகச் செல்வதற்குப் பிள்ளையாரா ஒருபபட்டபோது பாண்டியரும் தேவியாரும் அமைச்சரும் பிரிவாறாறு அடிவீழ்ந்த, கண்ணீர் வார, உணர்வின்றி வீழ்க்கண்ட பிள்ளையாரா, கருணைப் பெருக்கி னாலே “யானும்மைப் பிரியாத வண்ண மிந்நாட் டிறைவர்ப்பதி யெனைப்பலவும் பணி வீர்” என்றருளிய அமைதி சிவஞானச் செல்வமுடைய பெரியாரின் அருளியலபினைக் காட்டுவது (2788).

(147) கடல் தாண்டிச் செல்லாது ஆளுடைய பிள்ளையாரா திருவிராமைச்சாத்தி னின்றபடியே ஈழநாட்டுத் தலங்களை மனததுட் கண்டு வணங்கிப் பாடியருளினார். இது முன்னகாள் பெரியோரா மரபு (2788).

(148) திருமணமேதருடியினின்றும் சோழநாடு செல்லப் பிள்ளையார் ஒருபபட்ட போது மன்னவரும் மங்கையாககரசியாரும் மந்திரியாரும் பிரிவாற்றாறு உடன போக ஒருபபட்டனர். பிள்ளையாரா அவர்க்குத் தருவன அருளி, ஈசர்நெறி போற்றி யிருப்பீர் என்ற பணித்து, அங்கே யிருக்கசெய்து போந்தருளினா இது மேலோர் வழக்கு (2792).

(149) ஞானிகளின் நாவலமே, ஓடக்கோலாக நின்று ஆறுவெள்ளத்தி னடுவில் ஓடத்தினைச் செலுத்த வல்லதாகும் (2797).

(150) பொது நடுவழியே செல்லும சைவ மக்களை அடாது சொல்லித் தடுத்துப் போதிமறக்கையிற் புத்தர் தம் அழிவைத் தாமே தேடிக்கொண்டனர். இது புனனெறிச் சமயச் சார்புற்ற கீழ்மக்கள் இயல்பு (2805—2808).

(151) உண்மைநெறி காணாத புத்த சமயக் கொள்கை, உண்மை கண்ட சைவ துல் வாகில் தோல்வியுற் றொழிய அழிக்கப்பட்டது இகலினூன்றி, பொருமையா ளன்றித், தம்மோ டெதிர்த்த வலிய வாதுக் கழைத்தாரைத் தெருட்டி உய்விக்கும் கரு ணையினாலாகிய செயல் (2823—2825).

(152) போகமுால் வாதிட்டு அழிந்த சமணாபோலாது, ஆகமுாகிய நல்வினைப் பயனாற போதிமறக்கையிற் புத்தர்கள் வாதிட்டு உண்மை கண்டு வணங்கி நீறு பெற்றுச் சைவராகி உயர்ந்தனா (2825).

(153) உலகிற் பலவேறு சமயங்கள் நிலவுகின்றன ; அவை உயிர்களின் பஞ்சுவ நிலையும் அறிவு வேறுபாடும் பற்றி கின்று, பலவேறு திறத்தனவாய் உயர்ந்தனவும் தாழ்ந் தனவுமாய் நிற்கும். அவற்றின் உண்மை நிலைகளை உண்மைதூறு முனிபுகொண்டு திரு வருள்வழி நின்று ஆய்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் ; அவ்வவை கூறும் தலைவ ளிலக்

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கக௦க

கணம், உயிர் இலகணம், அளவை துல்கள, முத்தி யிலக்கணம் முதலிய முடிபுகளைப் பற்றியே ஆராயத் தக்கன (2823 - 2824).

(154) எல்லாச் சமய முடிபுகளும் சைவ சமய முடிபுகளுள் அடங்குவன, சைவ மல்லாத மற்ருன்றுயில்லை நிறபனவும் சரிபனவும் சைவமேயாம் நிலைமை அருட் குருவின் கருணைநோக்க மனையும்போது உயர்களுக்கு விளங்கும் (2824).

(155) திருநாவுக்கரசுக்களைத் தம்முடைய வருகலைத் தவிர்த்துத் திருமறைக்காட்டில் விட்டுப் பிரிந்த பிள்ளையாரா, தாம் சொந்த சுருத்த முறையிற் பாணடி நாட்டினின்றும் மீளச் சோண்டில் எழுந்தருளியபோது, “அரசுகள் எந்நகரிலெழுந்தருளின” மென்று வினவித், திருப்புகழ் தருத்தியில் இருந்தமை கேட்டு அவரைச் சென்று கண்டு தலைகூட்டு தற்கு அஞ்சு சென்றருளினா, இஃக அவர்பாற் கொண்ட பேரன்பின் நிற்றம். “ உவப்பத் தலைகூட்டு உள்பப் பிரிதல், அனைத்தே புலவா உதாழில் ” (2825).

(156) பிள்ளையாரது வரவு கேட்டு “ நகரமையா னுடையவரை நாமொசைந் திறைஞ்சுவது, முந்தைவினைபட்டின ” என்று கொண்டி னுறைவரை வணங்கி கதரின புறத்துப் போய அடியார் கூட்டத்தின் நெருக்கினிடைச் காணும் நிலைத்துப் பணிந்து சென்று அவரது சிலிகையினைத் தாருவாருடைய தாருந் திருநகர்ப்புற வந்தனர் அரசுகள். இது பிள்ளையாரிடம் அப்பா சொண்ட பேரன்பு பெருக்கின் நிற்றம் (2831).

(157) அப்பர் சிலிகை தாங்கிவரா, சிலிகைமே விருந்த பிள்ளையாரது புகழிய னின்று வேறென்று நிகழாது, “ அப்பா இப்பொழுது எஞ்சுதரா ” என வினவி யருளினா. இவ்வாறே அப்பாபெருமான, தங்களுநில அபூதியாரது திருமனையில் அமுது செய் எழுந்தருளியபோது, திருவுள்ளத்திற் தரிமாற்றமுற்று, “ மூத்த திரு நாவுக்கரசு எவகே ? ” என்று வினவி கேட்டநிந்தனா. இவை திருவருள் திறைவிலே எஞ்ஞான்றும் குடியாக விற்றிருக்கும் நல்லறிவாளர்களாகிய சிவஞானிகளுக்குத் திரு வருளால் நிகழ்வன ; ஏனைய எம்போன்ற புலவறிவினாக்கு இவற்றின் தன்மைகள் விளங்கா (2833).

(158) அரசுகள் “ ஒப்பரிய தவளையாக எதலின் லுமயுகள், இப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுநடேன் யான ” என்ன கேட்டு அஞ்சி சிலிகையினின்றும் அவனியினமேல் இழிந்து இறைஞ்சினா இந்நிலைகள் பெரிமார்பாலே காணப்படு வன ; உலகம் கண்டு பின்பற்றி ஒழுக்கத் தக்கன (2833 - 2834)

(159) பாணடி நாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பிள்ளையார் அரசுகளுக்குச் சொல்லக் கேட்டு அரசுகள் உவந்தனர் ; தொண்டை காட்டு நிகழ்ச்சிகளை அரசுகள் பிள்ளையாருக்குக் கூறப் பிள்ளையார் கேட்டுவந்தனர். அடியார்க்கு தலைகூட்டியபோது இறைவா அருளும் அடியார் பெருமையும் உனறிப் பிற போதகன் நிகழா (2839—2843)

(160) மறையாக்கரசியார் - குலசக்தையார் பெருமைகளைப் பிள்ளையார்பாற் கேட்டு அரசுகள் பாணடி நாடு சென்றனர், திருவரம்பரம் பணியும் சிறப்பினே அரசுகள்பாற் கேட்டுப் பிள்ளையார் தொண்டைநாடு சென்றனர். இவ்வாறு அடியார்களை வழிப்படுத்தும் நிலை ஆசாரியா பெருமக்கள் விளங்கிய உண்மையாம் (2841—2843).

(161) பாணடி நாட்டினின்றும் தோண்டுகதின் மீண்டருளியவுடன் மேரே திருத்தோணி சென்று, அம்மையப்ப ரு வணங்கி, “ வெற்றியாக மீளவ னவையெதிரா நகியிசை வருகரே ” என்று, எல்லாம் சிவன் செயலேயாக நிகழ்ந்தமை பாராட்டித் துதித்தருளினா பிள்ளையார், இவ்வாறு காணுதல் தற்போதயிலலாத சிவஞானிகளின் தன்மை (2852).

(162) திருவண்ணாமலையினை அமரர் பெருமானது வடிவுபோலவே தோன்றக் கண்டு வணங்குதல் பெரியோராக கிடையா (2868)

(163) திருவோத்தாரில் பிள்ளையாரருளிய திருவாககிலே “குரும்பை யான் பனை யிண்குலை” என்னும் வாய்மை குலவுதலால் ஆண்பிணைகள் பெண்பிணைகள் ஆயின. இது சிவஞானிகளின் வாய்மைத் திறன் (2878).

(164) பிள்ளையாரது திருவாககிற் பிறத்தலாலே அந்தப் பிணைகளைத்தம் இப் பிறவியின் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடின. இதனால் பிள்ளையாரது அருள் திரு வாக்கின் பெருமை வரம்பிலது என்ப தறியப்படும் (2881).

(165) தழுவுக குழைந்த திருமேனிக் கம்பரை வணங்கிய பிள்ளையார் தம் பெரிய மனக்காதல் தள்ள நிலயிசைத் தாழ்ந்தார் ; அறப் பெருஞ்செல்வக் காமக் கோட்டமூழைந் திறைஞ்சினார் ; திருவியமகம் திருவிருக்குக் குறள் மறறும் பெருகு மிசைத் திருப்பதிகங்கள் புனைந்தருளினார். இவை கச்சித் திருப்பதிக்குரிய சிறப்பு (2898).

(166) அம்மையார் தலையினை னடங்க திருவாலங்காட்டினான் மிதிக்க அஞ்சிப் பிள்ளையார் அதன் அருகு ஓர் பதியிற் பள்ளி யமாந்தருளினார். இஃது அம்மையாரது பெருமையினை உளவகொண்டு உல கறியவைத்த அன்பின் றிறம் ; இவ்வாறன்றித், தாமரைமலர் வாலியினுள் புகு கு உழகுகும் கருமேதிகன்போல எங்கும் சென்று மிதித்து உழக்குதல் இந்நான் மாககளின் நிலை யாயினமை வருத்தத்தகசுது (2907).

(167) ஊரின் மிதிக்க அஞ்சிப் புறத்தில் தவசித் துயில்பவரைக கனவில உணர்த் திப் பாடச் செய்தது இறைவர், பிள்ளையார் பெருமையினையும் அம்மையார் பெருமை யினையும் ஒருங்கே உலகுயயவைத்த அருட்கருணைத் திறம் (2907).

(168) இயம்பு மொழியின் உண்மை காத்து உயிர் துறந்த சிறப்புப் பழயனார் வேளாளக் குரியது. அச்சிறப்புப் பிள்ளையாரால் இறைவரது திருப்பதித்திறனு மவைத்துப் போற்றத்தக்க பெருமையுடையது (2909).

(169) திருக்கண்ணப்பர் பெருமையினை எண்ணியே பிள்ளையார் திருக்காளத்தி வணங்கப் பெருவேட்கை கொண்டனர். திருக்கண்ணப்பரை இறைவரது திருப்பதி கத்துள் வைத்துப் போற்றியருளினார் ; இறைவரது வழிபாடு முடியுமுன் இறைவ ருடன் ஒருசேர, அவரையும் வைத்து அடிவீழ்ந்து வணங்கினார். இவை மெய்வேடர் பெருமானாரது போன்பின் றிறம் காட்டுவன

(170) காளத்திமலை கயிலைமலையே.

(171) திருக்கயிலையிற்போலப் பல வேடச் சைவர்களும் குழுமித் தவஞ் செய்து மிடம் திருக்காளத்தியே.

(172) காளத்தியின் வடதிசையிலும் குடதிசை மேலும் தமிழ் வழக்கம் நிகழ்த் லில்வாமையால், அத்திசைப் பதினைப் பிள்ளையார், காளத்தியி னின்றபடியே வணங் கிப் பாடியருளினார். இஃது ஒருமரபு பறையது (2925).

(173) செல்வப் பெருக்கமுடையார் தம்மை உள்ளபடி அறிந்தாராயின், அச் செல்வ முதலிய பாசப் பெருக்கங்களின் மயங்கி அவற்றாகவே யடிமையா யொழியாது சங்கரம் கடிமையே செய்து மெய்ப்பொரு ளுணர்ந் தொழுகுவர் (2933).

(174) சிவனடியார்களது கூட்டத்தில் மனமுருகுசலும், சைவ தெறியைப் புறம் பேசி இடையூறு வீணாக்கும் பரசமயங்களில வெறுப்பும் உடைமையும், சிவனடிமைத் திறத்தி னிறபோர் செயல்களாம் (2934).

(175) தமது செல்வங்களையும் உடைமைகளையும் சிவனடியார்க்கும் சிவஞானி கள்பாலும் ஆக்குதல் அன்பின் மேலீட்டினு லாவது (2936).

(176) கன்மகப்பே ரில்லாத மனைவாழ்க்கை வருத்தத் தருவது (2939).

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௧௦௨

(177) சிவஞானிகளின் அருட்டிறங்களைத் தாம் பரவுதலும், பிரா சொல்க கேட்பதில் விருப்புதலும் சிவனது அடிமைப் பண்புகளிற சிறப்புடையவை (2937).

(178) சிவனை நோக்கிச் செய்யும் தவத்தாலும் அடியார் பூசையினாலும் கைமகப் பேறுண்டாகும் (2939).

(179) உருவும் திருவும் முதலிய காரணங்களால் மகவுக்குப் பொருந்தும் பெய ரிதெல்ல மரபு (2943).

(180) ஆளுடைய பிள்ளையாரது அருட்பொருந் திறத்தினைக் கேட்டுத் திளைத்த வணிகராகிய சிவநேசா தமது மகனையும் செல்வ முழுவதிலையும் அடரே உடையவா என்று உறுதி மொழிந்தாரா. இஃது அனபின் பெருக்காலாகியது (2942 - 2958). இவ்வாறே திருநாட்டியத்தானமுயல் வேளாளா கோட்டியியா தமது மக்களிருவரை யும் ஆளுடைய கம்பிகளுக்கு அடிமையாக கொள்ள அளித்ததிலும் அனபின் செயல். இவ்வாறு வருவன உலகியலிதந்த அன்பு வடிவப்பட்ட சிவப்பியலாகிய செவகன்களான வனறிப் படியெடுத்தொழுகும், மறைநீதி வழும், உலகிய லொழுகுகமாக ஆளுடைய நம்பிகள் வேளாளா மகளாராகிய சங்கிலியாரை மணந்தது மணலில் விடிகுடைக்கட்ட சிக்குந்த செயலாம். இவையெல்லவன கொண்டு மறைநீதி வழும் மனையோ ரது சமூக நிலைகளைக் குலைக்கும் வழிச்சீரும் இந்நாட்டு சீரழகுத்தக்கார மக்கள் செயல் பொருந்தா என்பது. இச்சுருத்துக்களையும் பிண்ணப் பிள்ளையார் வேகதூறு முனிவனை யருளசெய்து சிவநேசனாயும் கலைஞானமம் சிவநாத வித்யாசுரனினா.

(181) விதிவயத்தாலும், பண்ண அருளையத்தாற் தீரவுள்ள நிலையாலும் வரும நேரயகன் மந்திர முயற்சிகளாற் தீரவுபெறு (2961).

(182) தமது மகளாரைப் பிள்ளையாருக்கு அளிக்க உறுதிக்கொண்ட சிவநேசா அஃகியலாதவாறு அவளிறந்துபட, அவனது உடலைத் தீயிலிட்டே, காமபலையும் எலும்பையும் குடத்திலிட்டு, அதனை அவளாகவே ஐந்தாண்டுகள் போற்றிவந்து, பிண்ணப் பிள்ளையார் வர நேரத்தபோது அக்குடத்தையே அவாபால் ஒப்படைத்தனா, இஃது உலகிறந்த நிலையின் நிகழும் திண்ணிய அனபின் நிறம்.

(183) உருவக் காணாமல் உறைதக் அன்புஞ்ஞல் பெரிடியோரை வழிபட்டு வரின அப் பெரியோர ஒருநாள் தாமதமே வந்து அருள்கொடுப்பா என்பது நுண்ணம் இஃது உறைத்த தியானத்தின் பயன் அப்பழநியார் அரசுகளை வழிபட்ட நிலையிலும் இவவுண்ணம் காண்க. ஞான தூலசுரு - கூறும் எவத் திடான்ப பயன் வருத்தலும் இவ வாறேயாம்.

(184) இவ்வுலகத்துள் கின்று இறங்குகின்ற உயினை நன்னெறிப்படுத்தற்கு அது வாழ்ந்த உடலின் எலும்பினை எவத்தாற் சடங்கு செய்யா, அப்பயன், உயினைச் சாரும் என்ற உண்மையினை நினைக்காட்டப், பிள்ளையார், குடத்துள் நிற எலும்பினை நோக்கி அவ் வெலும்புகூட்டினைக் கொண்ட உடலிலிணை முனவாழ்ந்த உயிராகிய பூம்பாவையாரின் பெயர் சொல்லி அழைத்துப் படியருளினா இவவுண்ணம் உலகம் தெளிந்த தறிதற்பாலது (2964).

(185) மண்ணினிற் பிறந்தார் பறும் பறவன், சிவனடியார்களை அழகு செய்த வித்தலும் சிவனது நல்லிழைப் போலிவுகளை உரிதனுபேயரும் என்பது வேத சிவாகமங்களிற் றுணிந்த உண்மை (2965).

(186) முன் கூறிய அவ்வுண்ணமையினையே ஞானவாகக கூறி, இஃது உண்மை யாயின் “உலகர்முன் வருக” எனப் பிள்ளையார் விளிக்கப், பூம்பாவை சழிந்த ஆண்டு வளாச்சிபுடன் வந்தனா. இஃது அவ்வுண்ணமையின் உறுதியைக் காட்டுவதாகும் (2985).

(187) சிவஞானிகளது அருட்டிருவாககே அமுதமாகிப் புருந்த உயிரற்ற ஏழம்பி னுள்ளும் உயிரை வருவிக்கும் (2986).

(188) இறைவர் அருளினாலே பிள்ளையா திருவாககின்படி எழுந்த பூம்பாவை எல்லையில்லாப் பேரழகுடன் விளங்கினான். இது பிரமண படைப்பில் வாராத சிவனருட் படைப்பின் இயல்பு; அப் பேரழகினுள்ளே சிவனது கருணை வெள்ளத்தினையே ஆயிர முகத்தானும் பிள்ளையா காணலாயினர் (3007).

(189) பிரமண படைப்பினுள் வரும் அழகுக்கள எல்லாம் அழியும் தன்மைபுடையன; சிவன அருட்படைப்பின் அழகு என்றும் மாறாத பெருவளத்தன் (3007).

(190) திருவான்மியூரில் இறைவரது திருநாமம் மருந்தீசர் என்பது, அவர் உயிர்களின் பிறவி மருந்தாகிய பெருந்தகைமை குறித்தது (3021).

(191) திருவிடைச்சூர் நாதரது திருமேனி “இவாவண மென்னே” என்ற மிகவும் அதிசயிக்கத் தக்க அழகிய திருமேனி (3028).

(192) திருத்திலை வழிபாடு விதிமுறையால் எத்தனையோ செய்ய, மேன்மேலும் பேரினபம் விளைக்கத் தக்கது (3038).

(193) இறதியாகச் சோழியினை நோக்கி வரும் பிள்ளையார் அவ்வளப்பதியினைத் தூரத்தே தொழுது பதிகம் பாடியும், நகரினுட புருமபோது பதிகம் பாடியும் வந்தணந்தனர்; அஃது இறதி முறை என்பது திருவருட குறிப்புணராதிய நிலை போலும் (3045 - 3046).

(194) சோழியில் திருமுருக நாயனா, திருநீலநக நாயனா முதற நெண்டர்கள் வந்து கூடியபோது, அவவையவாகளுடன் கூடி இனிதமாந்தருளினார் பிள்ளையார். இஃது அடிமைத் திறம் பூண்டோரது வாழ்க்கைத் திறம் (3052).

(195) சிவஞான நிறைவுடையோ ராயினும் உலகில் மறையொழுகும் காட்டும் பொருட்டு ஒரு கண்ணியைத் திருமணம் செய்யும்படி உலக நிலையிற் பெரியோர்கள் வேண்டித் தரடி (3054).

(196) சிவனருள் ஞானம் பெற்ற நிலையில் மணத்திற குட்படுதல் கூடாதாயினும், உலகம் வாழும் பொருட்டு மறை வழக்கம் காட்ட அசசடங்குக்கு அவர்கள் உட்படுதலும் கூடும் (3057).

(197) ஏறத குலமும் மரபும் இசையுடம்படி பொருந்தக் கண்டு மணம் பேசுதல் முன்னோ மரபு (3059).

(198) மண நாளோலை போக்குதல், முளைப் பாலினை விதைத்தல், மணநாளுக்குக் கெழுநாளா நன்னாளில் முளை பூரித்தல், மாளிகைகளை மங்கலக்கோலம் புனைந்து பந்தர்கள் புனைதல், பண்டநிறை சாலைகள் அமைத்தல், வேள்வி உபகரணங்கள் சமைத்தல், கலவைக் கூட்டு அமைத்தல், மலாப் பிணையல்கள் அமைத்தல் முதலியன மணச்சடங்குகளும் மண முயற்சிகளும் ஆம் (3067—3079).

(199) மண நாளுக்கு முன்னாளில் மணமகன் னையிற் காப்புநாளை உரிய சடங்குகளுடன் அணிதல் வழக்கு (3085).

(200) திருஞான சம்பந்த நாயனாரது திருமணம் சிவனருளின் வழியே உலகிய நிகழ்வதொன் றாகலின், மக்களையன்றி வையம் முதலாகிய ஐம்பூத பரிணாமங்களும், பகலோனும், திசைகளும் மகிழ்நது தம் பயன் காட்டி மணவணி யணிந்தனபோல விளக்கம் காட்டின (3087—3093).

(201) மணத்தின்கேற் செல்லும் பிள்ளையா, தோணியின் முதல்வரையும் வளம்பதியிளையும் வணங்கிச் சென்றருளியது அப்பதியினுள் மீண்டும் வாரா நிலைகாட்டும் அருட்குறிப்பு (3095).

**சுருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் ௧௬௦௫**

(202) பிள்ளையாரது மணக கோலத்தினைத் திருவடிமுதல திருமுடியினதாறும் முத்தனிகளால் அணிந்தமை அன்று அடைந்தாக்கெலாம் முத்தி தரும் ஆசாரியாதத குறிப்பு.

(203) மகட் பெற்றோர் மணமகளைச் சிவஞக எண்ணிப் பாலினா பாதம் விளக்கி வழிபடலும், கன்னியைத் தம் கோத்திரம் குலம் முதலியவற்றைச் செப்பி நீர் வார்த்து மணமகனை கையிற் கொடுத்தலும் மணச சடங்குகளுள் முதன்மையானவை (3130—3133).

(204) திருமணச சடங்கில் மணமகளை மணமகனுடைய வலப்பக்கத்திலும் அதன் பின்னா இடப்பக்கத்திலும் அமர்த்தல் மரபு (3135).

(205) மணச சடங்குகள், ஆசாரியனால் சிவபெருமானைப் பாதங்களிற் பொருத்தும் உள்ளத்தாற் செயதல் வேண்டி (3137).

(206) மந்திர முறையினால் உயத்த எரி வளர்த்தல் மனைவேளவியின் இனநியமம் பாத சடங்கு (3138).

(207) மணமகளை மணமகனைக் கைப்பற்றிப் பொரி கையட்டி ஏழுமுறை வேளவித் தீயினை வலம் வருதல் மணச சடங்கு நிறைவெய்தும் சிறப்புடைய பகுதி (3138 - 3139).

(208) உலகுக்கு மறையொழுக்கமும் வேளவி செயதற்கு மனைவாழ்க்கை வேண்டும் நிலையினையும் வகுக்கக் காட்டித்தற்குச் சம சீருமணம் செய்தற்கு ஒருப்பட்டனா பிள்ளையார், அவ்வளவேயன்றித் தாம் இவ்வாழ்க்கையினை மேற்கொண்டு நடத்தும் விருப்பத்தாலன்று ஆதலின் எரிவலங்கொள்ள வரும்போது “இந்த இல்லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே” என்று எண்ணி, அம் மனைவியாருடனே சிவனாள் சோதலை விரும்பிக் “கல்லாப் பெருமணம் வேண்டா” என்று பாடினா (3140).

(209) விருப்புறம் அங்கியாவா சிவபெருமானே யாவா (3139)

(210) இறைவரது உருவம் அருட பேரொளியேயாம் (3144).

(211) அருட் பேரொளியினுட சேரும் வாயிலினை இறைவரை வகுத்தல் காட்டியருளுதல் வேண்டி (3145)

(212) அவ் வருடபேரொளியின் வாயிலினால் அடைந்த உயத்தற்கு உலகுக்குக் காட்டப்பட்ட ஞான மெய்கெரியாவது திருவைத்தெழுத்தேயாம் (3146)

(213) பிள்ளையார், “ஈனமாம் பிறவீரீர் யாவரும் புருக” என்று சிவனாள் வழியே பாவித்துத் திருக்கண்ணோக்கமும் அருளாணையும் நீக்கித்தீர்த், திருவைத்தெழுத்தும் உபதேசித்தமையால் அத் திருமணத்தில் வந்தோர் யாவரும் முதல்குற தருதியுடையாராகி முதலியும் பெற்றனா

(218) பிள்ளையார் சிவச சோதியிற் கலந்த நிலையாவது போதகனை முடிந்தவழிப் புகுகொன்றி யுடனானமையேயாம் (3151).

உ  
சிவமயம்

## தேவாரம் பாட்டு முதற் குறிப்பு

[எண் - பக்க எண்]

அடிகளாலவா அடஉ	எரிதசவன் கஉஎக	குறதமில்லா கஉஉரு	துஞ்சவரு கஉஅந
அட்டமாசித கஉகக	என்றுமரியா கஉகஉ	கூடலாலவாய் கஉஉ	துன்னம் கஉஉஎ
அந்தணலலா கஉகஎ	வதுதகளாலு கஉஃசு	கேடுமபிற கஉஅந	தேவியை கஉஉந
அந்தண்புனல கஉஃஅ	வரினார் கஉகரு	கொச்சை கஉகச	தொண்டரஞ் கஉகக
அந்தண்பூங் கஉகக	ஒண்பிறை கஉஉந	கொட்டமே கசசந	தோடுடை சசநஃ
அந்தமின கஉஎஃ	கஞ்சிமண்டை	கொம்பார் கககரு	நக்கமேருவர் கஃஅக
அந்தன்வரை கஉஃஃ	கடிசோந்த கஃஃஎ	கொல்வா கருசரு	நதிநாமம் கருசரு
அப்பனாலவாய் அருக	கடைகொ கஉசஅ	கொன்றை ககசச	நம்பெருன் கசசக
அரியகாட்சி கஃஃசு	கண்ணாருங் கஉகஎ	கோடலரவீ கஉகந	நல்லகேள்வி கஃஃக
அருததவமாவகநக	கண்ணுத கசநஃ	கோடலிரும் கஉஎஎ	நல்லர்கள கஃஃஎ
அலைவளாத ககநஃ	கந்தன்மலி கஉஎந	கோடல் கஉஎரு	நகரமேழ கருசரு
அலலாடரவ எஉகச	கந்தமார் கஉகச	கோடுசந்தன கஃஃஎ	நறம்பொழிற்கருசஉ
அவலீரீன் கஉஉஉ	கந்தமார் கஉகஎ	சந்தமாரகி கஉகச	நற்றாமரை கஉஅஉ
அறையார் கககக	கருந்தந் கஉஃஃ	சாந்தங்கமழ கஉஅந	சித்தியநியம் கஉகரு
அறநறியக் கஃஃஎ	கருவார் கஉகச	சிறையிடை கஉஅச	சிறைகழலரவக்கஉரு
அன்புடை ககசஅ	கரையலாவ கசஉஉ	சிறிநடை கருஅ	சீருளார ககநஅ
ஆடலர கஉஉஎ	கல்லார் கஉருஃ	சிறிநடையு கஉஎரு	சீடலா ககஃசு
ஆடுமஎன் கஃஃஎ	கல்லூர்ப்பெ கருசக	சடுகரெரி கஉஅஅ	சீலமாமிடற அஉஉ
ஆட்பாலவர் கஃஃசு	கழியுலாவ் கஉநஃ	சடுமணி கஉகந	பகலவன் ககஉஃ
ஆலீழலகந கஃஅக	கழியொடு கஉஉஅ	செந்தெரு கஃச	படினோன் கஉகஅ
ஆற்றலடல கஉக	கதையணி கஉஉஃ	செய்யனே அருஅ	படைகொள் கஉஉஅ
இந்தவன் ககநஅ	கதவர்திரு கஉஎக	ஞானகழல் கஉஉச	பட்டினசந்த கஃஅஃ
இயமனதத கருசச	கன்றருங் கசஉச	ஞானத கஉநக	பருமனின் கஉஃஅ
இராவனன் கஉக	காட்டகத கககஉ	ஞானமுணர் கஉஅச	பன்மலர்வை ககநக
நன்ஞானி கஃஅக	காட்டுமாவது கஃக	தக்கனூர்தலை கசசக	பண்மலம்பு அகக
உண்ண கஉநக	காணினியிதுகநக	தக்கிருந்தார் கருசஉ	பாடகமெல்லகசசஅ
உந்திவரு கஉகரு	காதலாகி கருசச	தடமலி ககஃசு	பாடல்வண கஉஉஉ
உரிஞ்சாயவாகநஅஉ	காவீமலா ககக	தண்புனலும் கஉஉஃ	பாயுமால கஉகச
உருவிலூர் கஉஎரு	கானமர் கஉஅஉ	தண்ண கஉஅஉ	பாராழிவட் கஃஃஎ
உற்றுமை கஉஃஅ	குண்டுகை கஉக	தளிரினவள கருஎ	பிடியெலாய கககஉ
ஊரியார்தரு கஉஎஃ	குண்டை கஉஉச	தாதார் கஉசந	பிரமனூர் ககக
ஊர்திரை சஉசஉ	குருந்தவன் கஉஎஃ	திக்குலாம் ககரு	பீடினூர் கஉஉக
எக்காரமமண் கஉக	குரும்பை கஉசந	திண்ணர் கககக	பூசுனியது கஉக
எண்ண கஉஉச	குலவுபாரி கஉகஎ	திருதருமா ககந	பூததோநதா கஉசந
எந்தைபெம் கஉஉக	குன்றவார் கஉஉக	திருந்தமதி கககரு	பூவலாந்தன ககருஉ
எயிலது கஉக	குறதம்சீ கஃஅஃ	திருத்திகழ் கஉஃஉ	பூவாராமலா கஉகக

பெருந்தண்மாய்க்கள	மலிவிழா கருஅட	மைச்செறி கருநட	விண்ணமா கருநட
பொடிகொள் கருஅட	மலையினர் கருஅட	மைத்தமேனி கருநட	விருதுகுறை கருநட
பொற்றொடி கருநட	மறையானை கருநட	மைப்பயந்த கருஅட	வினாயார் கருநட
பொன்ற கருஅட	மண்ணிமா கருநட	மைப்பூசு கருஅட	விழுநீர்மழு கருநட
பொன்றி கருநட	மாடவீதி கருநட	மைஞர்மணி கருநட	வீடலால் கருநட
பொன்னி கருநட	மாடெலாமை கருநட	வண்டார கருநட	வீடினாமலி கருநட
போதையார் கருநட	மாதொர் கருநட	வம்பாருறை கருநட	வீடுகுவினை கருநட
போயநீர் கருநட	மாதொர் கருநட	வரிவளரவி கருநட	வெவ்வளவி கருநட
போராகட கருநட	மாலியவ கருநட	வளிகைகம கருநட	வெண்ணெய் கருநட
மங்கையாக் கருநட	மாலோடயன் கருநட	வண்ணியும கருநட	வெந்தசாம் கருநட
மடலார்ந்த கருநட	மாறிலவு கருநட	வாசமலியும கருநட	வெந்தவெ கருநட
மடைச்சுரம் கருநட	மாளினோ கருநட	வாடலவ கருநட	வெம்புநிய கருநட
மட்டிட்ட கருநட	மின்னியல கருநட	வாயாந்தொக கருநட	வெற்றிலை கருநட
மண்ணினல கருநட	மின்னியல கருநட	வாரணவு கருநட	வேத்தெலிந்தர கருநட
மண்டிகுறை கருநட	முத்திதருவது கருநட	வாழ்க்கை கருநட	வேதமுதல் கருநட
மந்தரமன கருநட	முறறுஞ்சடை கருநட	வாளவிகோ கருநட	வேததல் கருநட
மந்திரமாவது கருநட	முன்னினற கருநட	விடையவன் கருநட	வேதவளவி கருநட
மருந்தவை கருநட			

குறிப்பு.—தொகுத்தவர் . K. ஆறுமுக நயினார், திருநாவுக்கரசு நாயனார் மசுவ  
சித்தாரந்த கழகம், திருத்தூறையூர் (நெருங்க)



சிவமயம்

# பாட்டு முதற் குறிப்பு

பக்க பாட்டு எண் வரிசை	பக்க பாட்டு எண் வரிசை	பக்க பாட்டு எண் வரிசை
அகிலநூற் கடுகங் 3129	அப்பதியை கடுகங் 2789	ஆதிதேவா கடுகங் 2863
அநகண அணைகடநூ 2869	அப்பாதாம கடுகங் 2833	ஆதிமந்திரம் அசக 2596
அநகண அம் கடுகங் 2882	அப்பாநீர் கடுகங் 2859	ஆதிமுதலவா கடுகங் 2883
அங்கண அநந் 2557	அப்பாசனக கடுகங் 2827	ஆதிமுதல கடுகங் 3031
அநகணவட கடுகங் 2924	அம்புயமலா கடுகங் 2545	ஆதிமூர்த்தி கடுகங் 2870
அநகணமா கடுகங் 3023	அம்பொன் கடுகங் 2916	ஆயநான் கடுகங் 2948
அங்கணரைப கடுகங் 2775	அம்மலா கடுகங் 2640	ஆயவேலை கடுகங் 2971
அங்கணரைப கடுகங் 2844	அம்மொழி கடுகங் 2542	ஆயினும் கடுகங் 2725
அநகணநா கடுகங் 2981	அரசனுக்கு அசக 2608	ஆவமயிக் கடுகங் 3085
அங்கணைந கடுகங் 2856	அரசிலி கடுகங் 3033	ஆலமையமுத அசக 2638
அங்கணைந கடுகங் 2812	அரிய காட்சி கடுகங் 2721	ஆலவாய் கடுகங் 2761
அநகது கடுகங் 2696	அரிபகீரமை கடுகங் 2938	ஆலினகீழ் கடுகங் 2781
அங்குமெட்டி அசக 6264	அருகர்தம் கடுகங் 2689	ஆவகும்பு அசக 2634
அநகமமலில் கடுகங் 2851	அருகதமிழா கடுகங் 3154	ஆவதென் கடுகங் 2539
அங்கயந கடுகங் 2759	அருகதவத கடுகங் 3069	ஆவதெனும் அசக 2581
அங்கவரும் கடுகங் 2826	அருகித்திற கடுகங் 2932	ஆவதென் அசக 2587
அநகவன் கடுகங் 2992	அருப்பு கடுகங் 3139	ஆவதென கடுகங் 2960
அநகுவன் கடுகங் 2902	அருமறையோகடுகங் 3056	ஆவதென கடுகங் 2722
அநகைஅன் கடுகங் 2876	அருமறையா அசக 2629	ஆவதென அசக 2563
அநகைஅன் கடுகங் 2553	அருமறையா கடுகங் 2719	ஆவதென அசக 2711
அநகைஅன் கடுகங் 2809	அருமறையா கடுகங் 2540	ஆவதென அசக 2747
அநகைஅன் கடுகங் 3088	அருமறையா கடுகங் 2834	ஆவதென அசக 2953
அநகைஅன் கடுகங் 2686	அருமறையா கடுகங் 2619	ஆவதென அசக 2783
அநகைஅன் கடுகங் 2703	அருமறையா கடுகங் 2945	ஆவதென அசக 2713
அநகைஅன் கடுகங் 2868	அருமறையா கடுகங் 3115	ஆவதென அசக 2940
அநகைஅன் கடுகங் 3009	அருமறையா கடுகங் 3091	ஆவதென அசக 3150
அநகைஅன் கடுகங் 3149	அருமறையா கடுகங் 2541	ஆவதென அசக 2742
அநகைஅன் கடுகங் 2810	அருமறையா கடுகங் 3101	ஆவதென அசக 2987
அநகைஅன் கடுகங் 2574	அருமறையா கடுகங் 2954	ஆவதென அசக 2935
அநகைஅன் கடுகங் 2681	அருமறையா கடுகங் 2837	ஆவதென அசக 2772
அநகைஅன் கடுகங் 2974	அருமறையா கடுகங் 2560	ஆவதென அசக 2612
அநகைஅன் கடுகங் 2829	அருமறையா கடுகங் 2824	ஆவதென அசக 3096
அநகைஅன் கடுகங் 2719	அருமறையா கடுகங் 2732	ஆவதென அசக 2558
அநகைஅன் கடுகங் 2979	அருமறையா கடுகங் 3041	ஆவதென அசக 2684
அநகைஅன் கடுகங் 2534	அருமறையா கடுகங் 2815	ஆவதென அசக 2984
அநகைஅன் கடுகங் 2825	அருமறையா கடுகங் 2990	ஆவதென அசக 2529
அநகைஅன் கடுகங் 2788	அருமறையா கடுகங் 2560	ஆவதென அசக 2819
அநகைஅன் கடுகங் 2791	அருமறையா கடுகங் 3126	ஆவதென அசக 2533
அநகைஅன் கடுகங் 3039	அருமறையா கடுகங் 2737	ஆவதென அசக 2552
அநகைஅன் கடுகங் 2677	அருமறையா கடுகங் 2822	ஆவதென அசக 2906
அநகைஅன் கடுகங் 2900	அருமறையா கடுகங் 2731	ஆவதென அசக 2606

பக்க பாட்டு எண் வரிசை	பக்க பாட்டு எண் வரிசை	பக்க பாட்டு எண் வரிசை
திருதிருத்த அளக 2617	என்றவா அகூஉ 2632	காரகெழுப்பரு கூகூ 2710
திருநத கசுஉரு 3026	என்றவன கூகூஉ 2648	காலெழுந்தகதூ கூஉ 2654
திருநதவத கூகூக 2778	என்றகூநலுமகூஉ 2582	காழிநாட கருகூஉ 2973
இவவகை க(௭)௦௦ 3114	என்றகூறு அகூஉ 2581	காழிநாடுடை கசுருஉ 3051
இவாநிலை அசகூ 2595	என்றகூமுன் அளகூ 2621	காழிமாநகா கசுஅள 3045
இளமயில் கருகூசு 2998	என்றகூரைத்த ககூகூஉ 2814	காழியினில் கககூசு 2840
இறைவா கஉகூக 2913	என்றவாது கூசுள 2674	கானவாதன கஉகூசு 2915
இனபுறநக கசாடக 3030	என்னவாது கூசுள 2675	கானிடைகூடு அககூ 2637
இன்னணம கசு௦௭ 3008	எகமாடகிவ கருஉச 3135	கானிடைநட் எஅகூ 2537
இததன்னமை கருஉச 2931	எட கமயினிள கருஉச 2748	குங்குமத்தின் கசுளக 3078
இன்னவண கஉருகூ 2890	எய்களவை கூஅட 2705	குணமிகை எஅள 2536
இன்னவா கருகூஅ 2970	எய்கூ எது கருகூ 2746	குளசினையா கூசுச 2649
இன்னவாற அஉஅ 2572	எதம்கூ கருகூ 3059	குளரெடுரு கஉளஅ 2905
இன்னவாறெ கருகூ 2950	எதம்கூநிளநக கூஅ 2202	கூடறுதைத கருகூ 2925
இன்னன கூஅகூ 2707	எயமாநகரும கருகூ 2678	கூடகருமலை கருகூ 2763
இனையபல கசுளஉ 3079	எடகூழிலா கருகூ 3001	கூடகருமலை கருகூ 2885
எண்டுசாக்க கருகூஉ 2736	எலகூநகலம் கருகூஅ 3091	கூடகருமலை கருகூ 2593
உண்டையிள கருகூஉ 2961	எண்ணிகை கருகூஉ 3052	கூடகருமலை கருகூ 2616
உணாவு ககூகூ 28௮௮	எயகூநகூ கருகூஅ 2807	கூடகருமலை கருகூ 2644
உணாவும்புவி அகூகூ 2610	ஒப்பருமபேரு கசுகூ 3062	கூடகருமலை கருகூ 2669
உமபருமய கசுகூ 2797	ஒருமையத கருகூ 2978	கூடகருமலை கருகூ 2886
உமமுண்டய கருகூஉ 3065	ஒளிகூது கருகூ 3116	கூடகருமலை கருகூ 3098
உறருழி அகூகூ 2623	ஒன்றுவேறு கருகூ 2764	கூடகருமலை கருகூ 3145
உலகியலவேதகூ ௦௦௮௮	கருகூவா கருகூ 2975	கூடகருமலை கருகூ 2866
உளத்தில கருகூ 2921	கருகூஅ கருகூ 2650	கூடகருமலை கருகூ 3097
உறியுடைக கருகூ 2661	கருகூஅ கருகூ 2627	கூடகருமலை கருகூ 2967
எங்குணமெய கசுளக 3071	கருகூஅ கருகூ 3025	கூடகருமலை கருகூ 2887
எடுத்தவட கூகூஅ 2688	கருகூஅ கருகூ 3086	கூடகருமலை கருகூ 2973
எடுத்தபாட கருகூ 2989	கருகூஅ கருகூ 2642	கூடகருமலை கருகூ 3092
எடுத்ததுரை கககூ 2821	கருகூஅ கருகூ 3153	கூடகருமலை கருகூ 2793
எணமிகைசு கசுஅகூ 3093	கருகூஅ கருகூ 2816	கூடகருமலை கருகூ 2680
எணமிகையி கசுளக 3076	கருகூஅ கருகூ 2532	கூடகருமலை கருகூ 3100
எணமிகை கஉகூகூ 2899	கருகூஅ கருகூ 2671	கூடகருமலை கருகூ 2592
எண்ணரும க௦௭௭ 2760	கருகூஅ கருகூ 2891	கூடகருமலை கருகூ 2961
எண்ணியவா கசுருகூ 3007	கருகூஅ கருகூ 2614	கூடகருமலை கருகூ 2555
எதிரகொண்க கசுகூஉ 3063	கருகூஅ கருகூ 2738	கூடகருமலை கருகூ 2777
எதிரசென்று ககஅசு 2870	கருகூஅ கருகூ 2600	கூடகருமலை கருகூ 3142
எதிர்வா கருகூகூ 3127	கருகூஅ கருகூ 3006	கூடகருமலை கருகூ 3010
எதையாரவா கருகூஉ 2730	கருகூஅ கருகூ 2813	கூடகருமலை கருகூ 2802
எம்பிரான கருகூ 2745	கருகூஅ கருகூ 2934	கூடகருமலை கருகூ 3148
எரியலிழ்கூ கருகூசு 3000	கருகூஅ கருகூ 2990	கூடகருமலை கருகூ 2535
எரியிடையா கூகூகூ 2701	கருகூஅ கருகூ 2905	கூடகருமலை கருகூ 3118
எலலையி கசுகூ 2934	கருகூஅ கருகூ 2861	கூடகருமலை கருகூ 2553
எலலையில கருகூஉ 29௮௮	கருகூஅ கருகூ 2714	கூடகருமலை கருகூ 2867
எழுந்தனகை கருகூ 3116	கருகூஅ கருகூ 3143	கூடகருமலை கருகூ 2963
என்பொருட் அகூசு 2601	கருகூஅ கருகூ 3151	கூடகருமலை கருகூ 2879
எனதபோரு கூகூகூ 2676	கருகூஅ கருகூ 3002	கூடகருமலை கருகூ 2766
எனமணகை கசுள 2095	கருகூஅ கருகூ 2218	கூடகருமலை கருகூ 2951

பக்க பாட்டு எண் வரிசை	பக்க பாட்டு எண் வரிசை	பக்க பாட்டு எண் வரிசை
குதநலவினை கருநுசு 2941	கவஅராராள கசகசு 3104	தென்னவன ககௌ 2643
குழந்தை கககௌ 2835	தளர்நதுமற அநுக 2597	தென்னவன கௌக 2692
செவகணமறற கககௌ 2679	தளருமயின் கருநுசு 2944	தென்னவன கருநு 2662
செவகணமால கககசு 2786	தானையாரும் கருநு 2854	தென்னவன கௌநு 2765
செவகணவி கருநு 2848	தாமருகடவ கசசசு 3021	தென்னவன கருநு 2969
செபபுதலும் ககௌ 2776	தாமருதெழுந கருநு 2920	தென்னவன கௌநு 2717
செமபியா அௌ 2556	திகளதோ கருநுசு 3013	தென்னவன கௌ 2699
செமபொன கருநு 3121	திகளதோ கருநுசு 2917	தென்னவன கருநு 2842
செமபொனமகருநு 2892	திருக்கழுத கசசசு 3021	தென்னவன கருநு 2849
செமபொனரி கசௌ 3083	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2880
செயதவத கருநு 2771	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3144
செயயதாம கருநு 2683	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2976
செயயமேனரி அசுநு 2605	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2796
செயயதொன கசுநு 2690	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3016
செலவமலகிய அசுநு 2553	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2872
செலவமலகிய கருநு 2860	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2991
செலவமலகிய கருநு 2936	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2589
செலவமலகிய கருநு 3068	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2988
செய்யினும் கசுநு 2651	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2782
செனதகாலத அௌ 2557	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2983
செனதனைந கருநு 2865	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2561
செனதனைந கருநு 3028	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3038
செனதவா கசுநு 2811	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2904
சென்னரிதூ கசுநு 3024	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3017
சேனயாரநத கசுநு 3047	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2875
சேனயாரநத கருநு 2888	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2693
சேனயாரநத கருநு 3071	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2706
சேனயாரநத கருநு 2757	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2754
சேனயாரநத கருநு 2566	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2734
சேனயாரநத கருநு 2672	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3082
சொலவினை ககௌ 2843	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3090
சொன்னகரை கருநு 2817	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2939
சொன்னவர் கருநு 2968	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3036
சொன்னவை கருநு 2723	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3134
ஞானபுரமுதம் கருநு 2658	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3013
ஞானதனை அசுநு 2626	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2855
ஞானபோன அசுநு 2570	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2662
ஞானபோன கசுநு 3064	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3054
ஞானமெயந கருநு 3146	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3084
தண்கடாப கருநு 3109	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2639
தண்டகதகிரு கருநு 2858	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3066
தந்தையாரு கருநு 2947	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2986
தமனமெய கருநு 2933	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2977
தமனமெய கருநு 2729	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3087
தமகருதந கருநு 2728	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2554
தரையிலவீழ கருநு 2957	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 3027
தலைமிசை கருநு 2749	திருக்கழுத கருநு 3112	தென்னவன கருநு 2646
		தென்னவன கருநு 2884



பக்க பாட்டு எண் வரிசை	பக்க பாட்டு எண் வரிசை	பக்க பாட்டு எண் வரிசை
மால்பெருக்கு அசு.க 2613	மெய்லெருசு கசு.க 2615	வாளவிடுவயிர் கசு.க 3102
மாலாயவன கசு.அ 2741	மொழிநதருள அசு.க 2633	விஞ்சையா கசு.க 2958
மாலைசாரா கசு.க 2966	மௌவலமாத கசு.ச 2951	விடநதொலை கசு.க 3099
மாலைவிடை கசு.க 2907	யாதுமொன கூடக 2661	விண்ணினை கசு.க 2889
மாலைவெண் அசு.க 2583	யாவாகனும் கசு.ச 2913	விண்ணவா கசு.க 3123
மாளிகையின் கசு.க 2950	யாவரும்பெரு கசு.ச 2942	விடனெடுந கசு.க 2889
மாறனும்அவ கசு.க 2657	யாழினமென அசு.க 2571	விரும்பினில கசு.க 3132
மாறிலவன கசு.ச 2972	வககரைப கசு.க 2562	விரும்புமென கசு.ச 2878
மாறிலாகிற கசு.க 3080	வணநகுழிக கசு.க 3037	விதபொலிதரகசு.ச 2999
மானமன்னவ கசு.க 2681	வணிகருள கசு.க 3013	வெஞ்சமனா அசு.க 2630
மானியாதா கசு.க 2593	வந்தஅந்தண அசு.க 2586	வெண்பொடி அசு.க 2590
மிக்கதிருத் கசு.க 929	வந்தணைத் கசு.க 2418	வெந்தசாமபல அசு.க 2727
மிக்கபெருவ கசு.க 2912	வந்தணைநசுவா கசு.க 2832	வெந்தொழில் கசு.க 2667
மிக்குயாநத கசு.க 3020	வந்தவரை கசு.க 3052	வெப்பெணுநத கசு.க 2691
மினவறகயி கசு.க 2757	வந்தமுன கசு.க 3131	வெய்யத்திடுக அசு.க 2602
மினவன கசு.அ 2700	வரிமயில அசு.க 3004	வெய்யத்தொழில அசு.க 2631
மினவனசெவி அசு.க 2619	ருவிடத் கசு.க 2506	வெய்யார கசு.க 2743
மினவனதன் கசு.க 2770	வருடனைப கசு.க 147	வேதமுதல்வ கசு.க 2739
மினவனதேவி கசு.க 2770	வழும நகா அசு.க 2576	வேதவாய கசு.க 3081
முரசியம்பிய கசு.க 2962	வாசகினதனி கசு.க 2839	வேந்தனுக்கு அசு.க 2609
முற்றமெய கசு.க 3110	வாசோமா கசு.க 2845	வேள்விற கசு.க 2721
முற்றமெய கசு.க 2822	வாய்லகாவலா அசு.க 2579	வேறெருசெய கசு.க 2715
முன்னிறை கசு.க 3048	வாரணதென கசு.க 3046	வையகமஉய அசு.க 2635
முடுபன்மணிகசு.க 2980	வாழிவனா கசு.க 3111	

குறிப்பு :—தொகுத்தவா : K. ஆறுமுக நயினா, திருநாவுக்கரசு நாயனா சைவ சித்தாந்த கழகம், திருத்தூறையூர் (செகாடு).

உ  
சிவமயம்

## திருத்தங்களுட் சில

தடித்த எழுத்தில் உள்ளவை பாட்டும் மேற்கோள்களும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
எஅடு	22	நீறகும்.	நிற்சூ
எஅக	33		தீகீதுணத்தலை - எனபனவும சோகக.
எஅஅ	9	கவலை	செயலற்றக கவலை -
எஅக	12		பறித்து வீழ - எனபதும் பாடம். - சோர்க்க.
எக௦	6	நேர்வுறு	நேர்வுறு
„	9	கண்ணுதலை	முதற்கண்ணை
„	35	மினவன	மினவன
„	40	முழுக	முழுக
எகக	16	என்பார்	யுநார் நேழவும்
„	37		இந்நூறு - எனபதும் பாடம், உழத்தல் - வருநதுதல்; உழன்று - சுழனது; அழங்கு கல - அழுதல். - சோர்க்க
எகஉ	25	வருகிற -	வருகிற
எகக	3	தடர்ந்த	தடர்ந்த
அ௦௦	13	தனிக	தனிடபெரும
அ௦௩	42		மானம் - அளவு; அனமில்லா - அளவில்லாத என்றலுமாம் - சோர்க்க
அகடு	19	என்று	என்றே
„	21	சிறப்பித்து	கொண்டதனைச் சிறப்பித்து
„	35	படியாம	படியாம என்றே எடுத்து என ஏகாரம் பிரித்துக் கூட்டுக.
அகக	2	என்றலுமாம்.	என்றலுமாம். கொண்டமை தெரிந்து குவலயம் போற்ற என்று கூட்டியுரைத்தலுமாம்.
அகக	32	நின்றவர்	நிறைவர் -
அஉஉ	17		ஆடல் - பெற்றியுமாம். - சோகக.
„	19-20	இப்பதிகத்தை...பால	- நீசுருக.
„	30	“கருங்குழற்	“கருங்குழற்
„	31	“பருங்கை	பருங்கை -
அஉக	9		வீழ்ந்தார் - எனபதும் பாடம். - சோகக.
அஉஅ	17	எல்லையிறவந்	எல்லையிறவந்
„	32	சோர்ந்த	சோந்த கரிய
அகக	24	இழுககாறு.	இழுககாறு.
அகடு	43		ஏயினான் - ஏயினான் என்றலுமாம். - சோகக.
அகக	31	மன்னன.	தென்னன.
அசக	21	வன்மைத	வன்மை

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
அசசு	19	உண	உண
„	29	இறைவனீ	இறைவனீ
அசநு	4	தலை	தலை
„	38	சுகக	சுகக
அசசு	6	வெல்லும	வாநில வெல்லும
அசஎ	16	சேர்ந்த	சேர்ந்தான்
„	36	விரியும	வேன்றவீ-வெல்பவர் என்ற பொருளில் வந்தது.
„	41	பெரும	சொத்து விரியும
அசஅ	6	வேந்தன	பெரும்
„	18		வேந்தா
„	33		கொந்தவந்தமு மகிழ்ச்சி காரணம் என்பதும் குறிப்பு.
அசஉ	28	நெனருப	அண்ணந்திட - அண்ணந்திடலால் என்றலுமாம்.
அசநு	14-15	கேட்டார்களன்றி ...கேட்டலும்	நெனருப கேட்டார்களன்றி, அது சிறந்தகற்பப்பட்டதனையும் திதினமையினேடும் கேட்டாலா, பிள்ளையாரா அருவாந்ததை கேட்டலும் - என்று திருத்திக் கொள்க.
அசசு	8	உரிய	புரிய
அசஎ	32	வந்தவர்	லுந்தவர்
அசஅ	3		சுறுக்கொண்டு என்பது பாடமாயின் சுறுகாத நவ கொண்டு என்க. சுறு - மயிர, தோல முதலியவை பொசுங்கலில் வரும் திகாற்றம். - சேர்க்க
அசசு	35	ஹுள்ள	ஹுள்ள
அசநு	22	எசஉ	எஉஉ
„	29	என்று	என்னும்
அசஎ	34	அவ்வசசத்தினேத	அவ்வசசம்
அசநு	33-34	எஞ்சுதலாவது ..... ...சேர்ந்தது	எஞ்சுதலாவது - குறைதல் ; அஃகிலா மையாவது கொடுமை ஒன்றானும் குறையாது எல்லாம் ஒருங்கு சேர்தல். = கிருத்திக்கொள்க.
அசஉ	6	மென்றே	மென்பேறே
அசநு	8	கொடியினீ	கொடியினீ
„	28		மெய்யுணர்நீறு - என்று கொண்டு நீற்றின் சிறப்பு எல்லாங் கொள்ள நின்றது.
„	38		சடையார் மேவும்—என்பதும் பாடம். - சேர்க்க.
அசஅ	10	அசைச்சுறொ	அமைச்சுறொ
அசநு	14	சுறதி	சுறதி
அசக	9	உடற	உடன
அசஉ	8	பத்தினால்	பலத்தினால்
„	22		கைநவன்-கைவந்த தவத்தைபுடையவன் என்ற குறிப்புமாம். - சேர்க்க.

சருக்கம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் கககடு

பக்கம்	வரி	பிழை	தீர்த்தம்
ககச	17	போலும	போனற
கஉஉ	7	என்றதனல்	என்றதனல்
கஉ௦	13	மதம	மத்ததால் வரும கோபம
கஉக	35	கிளைநதம் மூன்றம்	கிளைநதம் மூன்றம்,
கஉ௭	8	களாள	களால
,,	39	காட்டி	காட்டிப்
கஉக	7	யாற்றி	யான்றித
கஉரு	6		மற்ற—எனபதம் பாடம். - சோக்க.
,,	13	மயன்	மயன்
கஉ௮	10	தேவலவியுற	தேவலவியுற
கரு()	3	உலகவியல்	உலகவியல்
,,	22	உண்மை	உண்மை
கருஉ	19		புறங்கொழிந் கொடுத்த—என்பதம் பாடம். - சோக்க
கரு௭	18	வள்ள	வள்ள
கரு௭	25	யுணர்ந்து	யுணர்ந்து
கருக	20	வதுவாறுத	வதுவாறுத
கருரு	25	சென்று	சென்று
கருரு	6		நண்ணுமா—எனபதம் பாடம் - சோக்க.
கரு௮	30		மேன்மை விளையார்கீது—எனபதம் பாடம் - சோக்க.
கரு௭	35		பாறு பொருளமேற கொண்டமையால் அது தோணியாக எழுந்து போனது. - சோக்க.
கரு	12	தன்மனை	தன்மனை
,,	11	ம, அலி	ம, அலி.
,,	25	சிவாசுதவ	சிவாசுதவ
கருரு	12		கமது திசையனைத் தாழ்ம தேடி, செலவினற உயினைபுடைய என்றமாம - சோக்க.
கரு௮	41	வாழ்ச்சிய	வாழ்ச்சியது
கருக	33	வெங்குறு	வெங்குரு
கரு௭	43	குரு	குரு
கரு௦	5	விஞ்ஞானகாக	விஞ்ஞானகலாக
,,	11	வினையுற	வினையுற
,,	36	செவிப்புவித	செவ்ப்புலத
கரு௭	19	பெறுபபரிய	பொறுபபரிய
கரு௭	8	களிறு 19	களிறு 20
கருரு	25	கண்டாரே	கண்டாரகே
கருக	6		ஆங்கு...போற்றி-அங்கு இனிதாக விருமபி வீற றிருக்கும், மேருமையினை விலலாகவுடைய இறைவரது திருவழிகளைத் துதித்தி. - சோக்க.
,,	39	வைத்துக்கொண்டு	வைத்துக்கொண்டு
கருக	8	வழிகொளவேள	வழிகொளவேள



பக்கம்	வரி	பிழை	தீருத்தம்
கௌரு	18	வெய்தியாக	வெய்தியவாக
கௌக	35	திருநீரளிகக	திருநீரளிகக
கௌச	16	உலவ	
„	32	வீணயுளு	
கௌரு	36	போனற	போனற சிவந்த
கௌஎ	14	உலகநக	மண்ணெலாம்...கண்டு - உலகங்க
கௌசு	20	விரும்பினாலே	விரும்பினாலே
கௌஎ	15		பரவலுற்று என்ற பாடமுமுண்டு
கௌக	34	காணபேர்	காணபேர்
கௌக	11	லாயின	லாயின
„	29		அருகன்—என்பதும் பாடம் - சேர்க்க.
கௌசு	12	நிறை	நிறை - சேர்க்க.
„	41	ரெணக்	மெணக
கௌக	7		ஒருநீ—என்பதும் பாடம். - சேர்க்க.
கௌஎ	3	மீக்கபெரும்	மீக்கபெரும்
கௌஎ	40	கடலென	கடலென
கௌசு	33	வாற்றல்	வாற்றல்
கௌக	27	தோடும்	தோடும் ஒரு
கௌசு	9		கொட்டமென நவீன்று—என்பதும் பாடம். - சேர்க்க.
கௌரு	8	வேடனார்	வேடனார்
„	27		“சதிராலே சாவானே” (திருவா) - சேர்க்க.
கௌசு	31	நியதியுடைய	நியதியுடைய அனபர்
கௌக	11	நீறறு	திருநீறறு
„	14	மிதகுயாந்த	மிதகுயாந்த
கௌசு	12	அடியாரநனை	அடியாரநனை
கௌசு	11	செல்லுதற்கரிய	செல்லுதற்கரிய
கௌசு	20	நாககிஞ்ஞல -	நாககி(ஞ்ஞல) - மறை
கௌஎ	3		அக்குதலால் மண்ணு புகழினை என்று கூட்டி யுரைத்தலுமாம். - சேர்க்க.
„	37	மனனு	மனகு
கௌசு	13	யுடையே	யுடையே
கௌசு	30	யுள்ளன.	உள்ளன.
கௌசு	19	பாலன்	பாலன்.
கௌசு	35	அலகு	அலகு
கௌசு	30	( )	(2179)
கௌசு	5	கான	கான
கௌசு	11		—(11) சம்பந்தன் அடிநாணம் - சம்பந்தனா சொல்லப்பட்ட திருவடிஞானத்தை - சேர்க்க.
„	20	மேனி	வேணி
கௌசு	29		மேயி - திருவிளையாடல்களின் உண்மை என் றலுய, துலவிய - குலவும பொருட்டு என்ற லும ஆம். - சேர்க்க.

சூக்தம்] 28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம். ௧௬௧௭

பக்கம்	வரி	பிறை	திருந்தம்
௧௨௨௬	12	வியங்கன் -	வியங்கோன் -
,,	28	மணற்காடு	மணற்காடு
௧௨௩௩	39	செய்வோர் ;	செய்வோர் ; கூரிய அம்பின் கொடுமை வாய்ந்த வர் என்றலுமாம். - (சேர்க்க.)
௧௨௩௪	10	எழுந்து ;	எழுந்து அதித்த ;
௧௨௩௭	13	நல்லடை புனைந்த	இழைபோன்ற
௧௨௩௯	21		நீன்று - நிலைபெற்றவர் ; (நின்ற திருத்தான் டகம்) - சேர்க்க.
௧௨௪௦	26	பாடியருளித்தொடங்கி	தொடங்கிப் பாடியருளி ;
௧௨௪௧	14		முன்னமே விளைத்த சிவபுண்ணியப் பூமறியினால் சிவத்தை அடையப் பக்குவமாயின் என்றலு மாம். - சேர்க்க.
௧௨௪௩	11	வினிதமரிந்தார் -	வினிதமரிந்தார் -
௧௨௪௮	18	விலவலம்	விலவலம்
,,	37	நிலம்	நிலம்
௧௨௪௯	23	உண்டு	உண்டு
௧௨௫௪	14	யிருந்த ;	யிருந்த ; என்பெருந்தும் - அளவுயிருந்த ;
௧௨௭௧	8	நெழ்த்தருளித்	எழுந்தருளிக்
௧௨௭௩	29	பெற்றினமையின்	பெற்றினமையின்—என்பதும் பாடம்.
௧௨௮௦	30	பிதினியையு	பிதினியையு
௧௨௮௪	9	வாழ்வார்-வாழ்வுடை யவா.	ஆழ்வார் - ஆழச் செய்து நலம் தருபவர்.
௧௨௯௧	12	மாநவர்களு	மாநவர்களு
௧௨௯௪	19	பயிலாதாரும்	பயிலாதாரும்
௧௩௦௧	34	பாடிநீன்று	பாடியாடித்
௧௩௦௫	27	பயின்ற	பயின்ற
,,	32	வீற்றிருத்தருளும்	உமைமயமையாரோடு வீற்றிருத்தருளும்
,,	39	ஏற்றின	குலவு...கொள்கை பாடி - விளங்கும் திருப் பத்தினி சிறப்பினைப் பாடி ; ஏற்றின்
௧௩௧௦	20	நாளமதா	நாளமதா
,,	40	தருக்கு	எருத்தி (தோள)
௧௩௧௧	31	வேதாசுமங்கன்	வேதாசுமங்கன்
௧௩௧௩	9	மற்றைவா	மற்றைவா
௧௩௧௭	30	டேத்தி	டோதி
,,	40	கோவியா	கோவியா
௧௩௨௬	34	கிறைத்தல	கிறைத்தல
௧௩௪௩	30	கையில	சிவந்த கையில
௧௩௪௮	39	யினைத்தியினி	யினினைத்தியினி
௧௩௫௪	8	மயங்கி	உளம் மயங்கி
,,	13	பாவை	பாவையார்
௧௩௬௧	11	உலகத்தில்	பெரிய உலகத்தில்
“	27	தொழுது	முன்னே தொழுது
௧௩௬௮	34	வெற்றி	மன்மதனுடைய வெற்றி

